

تفسیری قورئان به شرح و بیان

دانه‌ر: مه‌لا عومه‌ری موده‌پررسی

به‌رگی ۱:

سووره‌ی فاتحه و سووره‌ی به‌قهره

تەفسیری قورئان بە شەرح و بەیان (بەرگی ۱)

دانەر: مەلا عومەر مودەپرەسی

چاپ: یەكەم ۱۳۹۵

چاپەمەنی:

شابهک:

ئەژمار: ۱۰۰۰ دانە

ناوه روک

- ٢٩ ..... هاوارپک له خودا
- ٣٠ ..... پيشوازی ته فسير و ته رجهمه ی قورئان به شهرح و به یان
- ٣٣ ..... ته فیسری سووره ی فاتحه
- ٣٣ ..... ئایه تی ١
- ٣٣ ..... ئایه تی ٢
- ٣٥ ..... ئایه تی ٣
- ٣٥ ..... ئاوردانه وهیه ک له سهر دووپات کردنه وهی الرحمن الرحیم
- ٣٧ ..... ئایه تی ٤
- ٣٧ ..... تیوه رامانیک و سرنجیکی ههستیاران له و ئایه ته «مالك يوم الدين»:
- ٣٨ ..... ئایه تی ٥
- ٣٨ ..... ئاوردانه وهیه ک و رامانیک له سهر ئایه تی (٥):
- ٤٠ ..... ئایه تی ٦
- ٤٠ ..... ریگهی راست کامه یه؟
- ٤١ ..... ئاورپک و تینینه کی وردتر له سهر هیدایه ت
- ٤٤ ..... ئایه تی ٧
- ٤٦ ..... تیوتیه ی صراط مُستقیم
- ٤٧ ..... هیندیک له تایه تمه ندیه کانی بسم الله و سووره ی فاتحه
- ٥٠ ..... ٢٢ ناوی فاتحه و ٧ ئایه تی فاتحه
- ٥٠ ..... فاتحه بو کراوه ته ستوونی نوێژ؟
- ٥٣ ..... ته فیسری سووره ی به قهره
- ٥٣ ..... سه ره تای سووره ی به قهره
- ٥٣ ..... ئایه تی ١
- ٥٣ ..... حروفی مقطعه چه ن پیتن و ده چه ن سووره دان؟
- ٥٤ ..... بوچوون له سهر حروفی مقطعه واته پس پس (دانه دانه)
- ٥٧ ..... ئایه تی ٢
- ٥٧ ..... متقین، دوزینه وهی متقین
- ٦١ ..... ئایه تی ٣

٦١	سيفه تی مۆتته قین
٦٢	له نگه رگرتیک له سه ر سیمای «مۆتقین»
٦٢	ئایه تی ٤
٦٣	سيفه تی مۆتته قین
٦٤	ئایه تی ٥
٦٤	ئه وانه ی مۆتته قین
٦٥	ئایه تی ٦
٦٥	بی باوه ر (کافر)
٦٦	هه ست و سرشت و ته قوا
٦٦	چلّیسی نه فس و هه وا
٦٩	ئایه تی ٧
٦٩	دلی داخراو و مۆرکراو
٧٠	ئایه تی ٨
٧٠	منافق (دوو پروو)
٧١	تیروانینیکی له سیمای ناحه ز و ناقولای «مونافق» (دوو پروو)
٧١	ئایه تی ٩
٧٢	به راوه رد و تیروانینیکی هه کیمانه له و هه لۆیسته ناره وا و ناحه زه ی منافقان:
٧٢	سیمای منافق
٧٣	ئایه تی ١٠
٧٤	دوو پروو سه رناکه وئ ده فیلیدا
٧٤	ئایه تی ١١
٧٥	ولامی منافقان
٧٦	ئایه تی ١٢
٧٦	تیروانینیکی له سیمای ئه و ئایه ته پیروژه (١٢):
٧٦	ئایه تی ١٣
٧٧	ده گه ل دوانی منافق
٧٨	تیروانین له منافق
٧٨	ئایه تی ١٤
٧٩	لادان له به ر جاله یه ک
٧٩	ئایه تی ١٥

٨٠	تيرامانيک له مهر گالتهی منافقان به خاوهن ئيمانان و گالتهی خودا به وان.....
٨٠	پوختهی نه تيجه .....
٨١	١٦ تايه تي.....
٨١	ئينسان سي به شه: موسلمان، کافر، منافق.....
٨٢	١٧ تايه تي.....
٨٣	به راوردیکی سرنجاوی له و کافر بوونهی ئينسانی.....
٨٣	١٨ تايه تي.....
٨٣	١٩ تايه تي.....
٨٤	٢٠ تايه تي.....
٨٤	تيروانيتیکی هه ستيارانه له منافق .....
٨٧	٢١ تايه تي.....
٨٧	تيروانيتیکی هه ستيارانه وه لای پوختهی مه به سستی ئه و تايه ته: .....
٨٨	به چهن ده ليل خودا دناسين؟ .....
٨٩	٢٢ تايه تي.....
٩١	(فراشا)، (بساطا) سه ير که .....
٩٢	٢٣ تايه تي.....
٩٣	ئه گهر ده شکدان .....
٩٣	تيروانيتیکی باش و به رجه وه ندانه له ناو ده روون و سيمای ئه و تايه ته: .....
٩٤	خودا له مهر پينغه مبه ر (عبدنا) ناو ده با، نه ک نه بی و په سوول .....
٩٤	٢٤ تايه تي.....
٩٧	تيروانيتیک .....
٩٩	٢٥ تايه تي.....
٩٩	مزگینی چاکه کاران .....
١٠٠	٢٦ تايه تي.....
١٠١	خودا بو حالی بوونی ئينسان نمونه دینيته وه .....
١٠٢	حه يا وه پال خودا چۆن ده درئ؟ .....
١٠٣	گيژاوی هيدايت و له لاله ت.....
١٠٧	٢٧ تايه تي.....
١٠٧	په يمان شکاندن.....
١٠٩	٢٨ تايه تي.....
١٠٩	تيوه رامانيکی هه ستيارانه له مهر ئه و بينه و به ره ی گيان: .....

۱۱۰.....	عالمه می بوون و نه بوون
۱۱۱.....	نایه تی ۲۹
۱۱۲.....	هه را له سه ر (اِسْتَوَى)
۱۱۵.....	نایه تی ۳۰
۱۱۶.....	فرشته چه ن ده سته ن؟
۱۱۹.....	شاهیدی فرشته له سه ر فه سادکاری ئینسان
۱۲۰.....	ئینسان خه لیفه ی خودایه یا ئی شه ی تانه؟
۱۲۲.....	نایه تی ۳۱
۱۲۲.....	مه به ست له (اسماء) چیه؟
۱۲۴.....	نایه تی ۳۲
۱۲۴.....	زانا و نه زان
۱۲۴.....	نایه تی ۳۳
۱۲۷.....	قورئان شیفای هه موو نه خو شیه کی دلی موئیمانه
۱۳۰.....	نایه تی ۳۴
۱۳۰.....	ریزی ئینسان به سه ر فرشته به هو ی زانسته وه
۱۳۱.....	تیوه رامان: سرده ی فرشته بو ئینسان پیش سازانی ئینسان بووه یا پاش سازانی؟
۱۳۲.....	شه ی تان فرشته یه یان په ری؟
۱۳۴.....	نایه تی ۳۵
۱۳۷.....	نایه تی ۳۶
۱۳۷.....	دابەزینی ئادەم بو سه ر زهوی خه تیه یان راز و سو ره؟
۱۴۰.....	نایه تی ۳۷
۱۴۳.....	نایه تی ۳۸
۱۴۳.....	ترسان له روژی ئاخره ت
۱۴۵.....	نایه تی ۳۹
۱۴۵.....	تیروانیتیک له سیمای نایه تی ۳۸ و ۳۹:
۱۴۶.....	نایه تی ۴۰
۱۴۶.....	سه یریک له نیعمه ته کانی یه هوود
۱۴۸.....	نایه تی ۴۱
۱۴۹.....	نازل کراو چیه؟
۱۵۰.....	نایه تی ۴۲
۱۵۰.....	دوو زمانی، زمان لووسی، دل پیسی

١٥٠.....	٤٣ ئايه تي
١٥١.....	ئاور دانه وه وه سهر يه هوود
١٥٢.....	ئاورپك وه سهر كه لك و قازانجي نوڙ و زهكات بو دنياه:
١٥٤.....	سهر ي عه جايپك له زاناياني يه هوود
١٥٤.....	٤٤ ئايه تي
١٥٥.....	ئاورپك به وردى بو سهر جومله ي ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾
١٥٥.....	٤٥ ئايه تي
١٥٥.....	ئاوردانه وه
١٥٦.....	٤٦ ئايه تي
١٥٧.....	گه رانه وه ي هه مووان بو لاي خودايه
١٥٧.....	٤٧ ئايه تي
١٥٧.....	وه بيره ي تانه وه ي نيعمه ته كانى خودا له سهر به نى ئيسرائيل
١٥٩.....	٤٨ ئايه تي
١٥٩.....	شه فاعه ت چيه و بو كييه ؟
١٦١.....	٤٩ ئايه تي
١٦٢.....	فيللى فيرعه ون له به ره ي به نى ئيسرائيل
١٦٣.....	٥٠ ئايه تي
١٦٤.....	ئاورپك وه سهر خنكانى فيرعه ون و دار و ده سته كه ي
١٦٤.....	ئاورپك وه سهر ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾
١٦٥.....	٥١ ئايه تي
١٦٥.....	مووسا بو ناوى مووسايه ؟
١٦٦.....	مووسا بناسين
١٦٦.....	چل شه وه ي مووسا
١٦٨.....	ئاورپك وه سهر ئه و گوڤره كه ي سامرى دروستى كرد
١٦٩.....	٥٢ ئايه تي
١٧٠.....	٥٣ ئايه تي
١٧٠.....	فه رقى كيتاب و فورقان
١٧٠.....	٥٤ ئايه تي
١٧١.....	ئاورپك وه سهر پرووداوى خو كوشتن:
١٧١.....	تيوه راما نپك ده پرووداوى خو كوشتن:

١٧٢.....	٥٥	١٧٢.....
١٧٢.....	٥٦	١٧٣.....
١٧٣.....	٥٧	١٧٣.....
١٧٣.....	٥٨	١٧٤.....
١٧٤.....	٥٩	١٧٥.....
١٧٥.....	٦٠	١٨٠.....
١٧٦.....	٦١	١٨١.....
١٧٧.....	٦٢	١٨٣.....
١٧٧.....	٦٣	١٨٣.....
١٧٧.....	٦٤	١٨٤.....
١٨٠.....	٦٥	١٨٥.....
١٨٠.....	٦٦	١٨٦.....
١٨١.....	٦٧	١٨٧.....
١٨٣.....	٦٨	١٨٧.....
١٨٣.....	٦٩	١٨٨.....
١٨٣.....	٧٠	١٨٨.....
١٨٣.....	٧١	١٨٩.....
١٨٣.....	٧٢	١٩٠.....
١٨٣.....	٧٣	١٩٠.....
١٨٣.....	٧٤	
١٨٣.....	٧٥	
١٨٣.....	٧٦	
١٨٣.....	٧٧	
١٨٣.....	٧٨	
١٨٣.....	٧٩	
١٨٣.....	٨٠	
١٨٣.....	٨١	
١٨٣.....	٨٢	
١٨٣.....	٨٣	
١٨٣.....	٨٤	
١٨٣.....	٨٥	
١٨٣.....	٨٦	
١٨٣.....	٨٧	
١٨٣.....	٨٨	
١٨٣.....	٨٩	
١٨٣.....	٩٠	

١٩٠.....	تېروانیتیکى وردینانه
١٩٢.....	چیرۆكى مانگا سه‌رپرین
١٩٣.....	٦٨ تايه‌تى
١٩٣.....	سه‌یريان به وردى
١٩٣.....	٦٩ تايه‌تى
١٩٤.....	٧٠ تايه‌تى
١٩٤.....	٧١ تايه‌تى
١٩٤.....	تېروانیتیک لهو ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا﴾ داواى جووله‌كه له موسا
١٩٦.....	كاره‌ساتى گوێره‌كه
١٩٧.....	٧٢ تايه‌تى
١٩٧.....	٧٣ تايه‌تى
١٩٧.....	رووداوێكى گرینگ
١٩٨.....	٧٤ تايه‌تى
١٩٩.....	به‌رد نه‌رم ده‌بى؛ دلى په‌ش نا!
٢٠٠.....	٧٥ تايه‌تى
٢٠٠.....	تیه‌ره‌رامانێك له سیمای و ده‌روونی ئه‌و تايه‌ته
٢٠١.....	٧٦ تايه‌تى
٢٠١.....	تېروانیتیکى هه‌ستیارانه
٢٠١.....	٧٧ تايه‌تى
٢٠٢.....	ئاو‌پێك وه‌سه‌ر مانای تايه‌ته‌كه به وردى
٢٠٢.....	٧٨ تايه‌تى
٢٠٢.....	ئاو‌پ‌دانه‌وه‌یه‌ك
٢٠٣.....	٧٩ تايه‌تى
٢٠٣.....	ئاو‌پ‌دانه‌وه‌ و تیه‌ره‌رامانێك له سیمای تايه‌تى ٧٩
٢٠٤.....	٨٠ تايه‌تى
٢٠٤.....	ئاو‌پێك وه‌سه‌ر چۆنیه‌تى نازل‌بوونی تايه‌تى ٨٠
٢٠٥.....	٨١ تايه‌تى
٢٠٥.....	٨٢ تايه‌تى
٢٠٦.....	پامان له تايه‌تى ٨٢
٢٠٦.....	٨٣ تايه‌تى
٢٠٦.....	مافى هه‌ژاران

٢٠٧.....	ئاوردانه وەيهەك
٢٠٨.....	ياديەك لە پێزگرتنی دای و باب
٢٠٨.....	هەزەرەتی عومەر و ژن
٢٠٩.....	٨٤ تەيهەتی
٢١٠.....	ئاوړيەك وەسەر كارەساتی ناره‌وای دوو هۆزی عەرەبی ب‌ت‌پەرەست: ئەوس و خەزەرەج
٢١٠.....	٨٥ تەيهەتی
٢١١.....	٨٦ تەيهەتی
٢١٢.....	٨٧ تەيهەتی
٢١٣.....	ئاوردانه وەيهەك وەسەر ناوهرۆکی مانای ﴿وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ﴾
٢١٥.....	٨٨ تەيهەتی
٢١٦.....	ئاوړيەك وەسەر لاساری جووله‌كه‌كانی دەورانی هەزەرەتی محەممەد ﷺ
٢١٦.....	٨٩ تەيهەتی
٢١٦.....	ئاوردانه وەيهەك وەسەر د‌ل‌پ‌ه‌قی و لاساری يەهوود
٢١٨.....	٩٠ تەيهەتی
٢١٨.....	ئاوردانه وەيهەك
٢١٩.....	سەيرێك لە ئينسان
٢١٩.....	تەو‌ه‌سول (توس‌ل)
٢٢٠.....	و‌ه‌سيلة
٢٢١.....	لە سەر تەو‌ه‌سول
٢٢١.....	سێ جۆر تەو‌ه‌سول
٢٢٣.....	٩١ تەيهەتی
٢٢٤.....	ئاوردانه وەيهەك
٢٢٤.....	٩٢ تەيهەتی
٢٢٤.....	تێروانييتيەك لە ناوهرۆك و سيمای تەيهەتی ٩٢
٢٢٥.....	٩٣ تەيهەتی
٢٢٧.....	٩٤ تەيهەتی
٢٢٧.....	ئاوړيەك وەسەر ناوهرۆکی جومله‌ی (فَتَمَنُوا الْمَوْتَ)
٢٢٨.....	٩٥ تەيهەتی
٢٢٩.....	٩٦ تەيهەتی

۲۲۹.....	بۆ ئاڭادارى
۲۳۰.....	ئايەتى ۹۷
۲۳۰.....	واتاي جبرەئیل
۲۳۱.....	ئاوردانەۋە ۋەسەر پرووداۋىك
۲۳۱.....	ئايەتى ۹۸
۲۳۱.....	ئايەتى ۹۹
۲۳۲.....	ئاۋرىك ۋەسەر (آيَاتِ بَيِّنَاتِ)
۲۳۲.....	ئايەتى ۱۰۰
۲۳۲.....	ئايەتى ۱۰۱
۲۳۳.....	تېپروانىنى بە وردى لە جوملەي (كُتَابَ اللّٰهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ)
۲۳۴.....	ئايەتى ۱۰۲
۲۳۴.....	ھارووت و مارووت
۲۳۷.....	ئاوردانەۋەيەك ۋەسەر چىرۆكى ھارووت و مارووت
۲۳۸.....	سىحر واتە چى ؟
۲۳۹.....	فەرقى سىحر دەگەل كەرامەت و موعجىزە
۲۳۹.....	بىروراي زانايان لە بابەت سىحرەۋە
۲۴۰.....	ئايەتى ۱۰۳
۲۴۰.....	سەبارەت بە وشەي «راعنا»
۲۴۱.....	ئايەتى ۱۰۴
۲۴۳.....	ئايەتى ۱۰۵
۲۴۳.....	ئاوردانەۋەيەك ۋەسەر (راعنا) ي ئايەتى ۱۰۴
۲۴۴.....	ئايەتى ۱۰۶
۲۴۴.....	ئاوردانەۋەيەك ۋەسەر نەسخ
۲۴۵.....	نەسخ چوار بەشە
۲۴۶.....	۱. نەسخى قورئان بە قورئان
۲۴۶.....	۲. نەسخى قورئان بە ھەدىس
۲۴۶.....	۳. نەسخى ھەدىس بە ھەدىس
۲۴۷.....	۴. نەسخى ھەدىس بە قورئان
۲۴۷.....	ئايەتى ۱۰۷
۲۴۸.....	ئايەتى ۱۰۸

٢٤٨.....	تپوهروانينى ناوهرؤك
٢٤٩.....	ئاوردانهوهيهك
٢٥٠.....	١٠٩. ئايهتى
٢٥٠.....	تپروانينتيك
٢٥٠.....	ورده سرنج و بهراورد له سيماي ئه و ئايهته پيرؤزه (١٠٩):
٢٥١.....	١١٠. ئايهتى
٢٥١.....	تپروانينتيكى بهجئ
٢٥٢.....	عيسا و شهيتان و چوار گويدرئژ
٢٥٣.....	١١١. ئايهتى
٢٥٣.....	تپروانين له سيماي دهروونى ئايهتى ١١١
٢٥٤.....	١١٢. ئايهتى
٢٥٤.....	تپروانينتيك
٢٥٥.....	١١٣. ئايهتى
٢٥٥.....	دهمهقاليئى جوولهكه و گاوير
٢٥٦.....	١١٤. ئايهتى
٢٥٦.....	كى زؤردارتره لهوهى مزگهوتان دادهخا
٢٥٧.....	تيههلووانينتيك له سيماي ئه و ئايهته پيرؤزهى ١١٤ى بهقهره:
٢٥٨.....	بهختنهسر و ويران كردنى بهيتولموقهدهس
٢٥٨.....	١١٥. ئايهتى
٢٥٩.....	١١٦. ئايهتى
٢٦٠.....	پوو له كوئ كرى، خودا لهوييه
٢٦٠.....	ئاگادارييهك له سهر بيته و بهريهك له نيوان عهلى و مهسيحييهك
٢٦٠.....	١١٧. ئايهتى
٢٦١.....	قهزا و قهدهر
٢٦٢.....	ماناى (كُنْ فَيَكُونُ)
٢٦٣.....	١١٨. ئايهتى
٢٦٣.....	خودا دهگهلمان بدوى
٢٦٤.....	پرسيارت لئ دهكه
٢٦٥.....	(يوقنون) واته چئ؟
٢٦٦.....	١١٩. ئايهتى

۲۶۶.....	ورده کارى
۲۶۷.....	ئايەتى ۱۲۰.....
۲۶۸.....	ورده کارى
۲۶۸.....	ئايەتى ۱۲۱.....
۲۶۸.....	قوران خوڭندىن
۲۶۹.....	ئايەتى ۱۲۲.....
۲۷۰.....	ئايەتى ۱۲۳.....
۲۷۰.....	ئاوردانە وەيەكى دوور بۆ رابردوو.....
۲۷۱.....	ئايەتى ۱۲۴.....
۲۷۲.....	ئىمامەتى ئىبراھىم.....
۲۷۳.....	نەقلىكى خوش ھەيە با ون نەبى.....
۲۷۳.....	تاقى كىردنە وەي ئىبراھىم.....
۲۷۳.....	بابى ئىبراھىم، (ئازەر) ەيان نا؟.....
۲۷۴.....	ئايەتى ۱۲۵.....
۲۷۵.....	ئاورپىك وەسەر ماناى (مئابە) و (أمنّا).....
۲۷۶.....	ھېرش كىردنە سەر كەعبە.....
۲۷۷.....	ولامى پىسىار.....
۲۷۸.....	مەقامى ئىبراھىم و نوڭز.....
۲۷۸.....	كورتەيەك لە ژيانى ئىسماعىل.....
۲۷۹.....	ھاتنى ئىبراھىم و ئىسماعىل و ھاجەرە بۆ مەككە.....
۲۸۰.....	ئايەتى ۱۲۶.....
۲۸۱.....	ئايەتى ۱۲۷.....
۲۸۲.....	ئايەتى ۱۲۸.....
۲۸۲.....	ئايەتى ۱۲۹.....
۲۸۲.....	پارانە وەي ئىبراھىم و ئىسماعىل.....
۲۸۳.....	ئاوردانە وەيەك.....
۲۸۵.....	ئايەتى ۱۳۰.....
۲۸۶.....	سووكە ئاورپىك.....
۲۸۶.....	ئايەتى ۱۳۱.....
۲۸۶.....	دەبى لە پىغەمبەر فىر بىن.....
۲۸۷.....	ئايەتى ۱۳۲.....

۲۸۷..... ئامۇزگارى ئىبراھىم و يەعقوب
 ۲۸۸..... ئايەتى ۱۳۳
 ۲۸۸..... ئايەكانى رەحم و بەزە
 ۲۹۰..... ئايەتى ۱۳۴
 ۲۹۰..... بە تەماي شەفاعەت
 ۲۹۲..... ئايەتى ۱۳۵
 ۲۹۲..... ئايەتى ۱۳۶
 ۲۹۳..... پاش ئادەم پىغەمبەران كىن؟
 ۲۹۳..... تېروانىنىكى تەواو لە جوملەي ﴿بَلْ مَلَأَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾
 ۲۹۵..... ئايەتى ۱۳۷
 ۲۹۵..... ئاوردانەوہیەك
 ۲۹۶..... ﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ﴾
 ۲۹۶..... ئايەتى ۱۳۸
 ۲۹۷..... ئاوردانەوہیەك وە سەر مانای (صبغة الله)
 ۲۹۸..... گاور و جوولەكە چىيان دەكوت؟
 ۲۹۸..... ئايەتى ۱۳۹
 ۳۰۰..... كىشەي جوولەكە و گاور دەگەلّ موسولمان
 ۳۰۰..... ئايەتى ۱۴۰
 ۳۰۱..... ئاوردانەوہیەك وە سەر ئايەتەكانى ۱۳۶، ۱۳۸ و ۱۳۹ى بەقەرە
 ۳۰۲..... ئايەتى ۱۴۱
 ۳۰۲..... ئاورپىك وەسەر خەيال و ئاكار
 ۳۰۳..... تېروانىنىك لە سىما و ناو ژوورى ئەو ئايەتە پىرۆزە (۱۴۱):
 ۳۰۴..... ئايەتى ۱۴۲
 ۳۰۴..... ئاگادارىيەك
 ۳۰۵..... پرووگە (قىلە) و راى زانايان
 ۳۰۷..... شىخ بايەزىدى بەستام
 ۳۰۸..... ئايەتى ۱۴۳
 ۳۰۹..... (امة وسطا)
 ۳۱۱..... شاھىدى دان
 ۳۱۲..... ئايەتى ۱۴۴

۳۱۲.....	سووکھ ٿاوپڻڪ
۳۱۴.....	وردبوونه وهيهڪ
۳۱۵.....	ٿايله تي ۱۴۵
۳۱۵.....	پرووگه ناگورن
۳۱۶.....	ابن القيم، جوولهڪه و گاور
۳۱۸.....	ٿايله تي ۱۴۶
۳۱۹.....	بڙ ههر گهليڪ پرووگهيهڪ ههيه
۳۲۰.....	ٿايله تي ۱۴۷
۳۲۰.....	ٿايله تي ۱۴۸
۳۲۱.....	ٿايله تي ۱۴۹
۳۲۲.....	ٿايله تي ۱۵۰
۳۲۵.....	ٿايله تي ۱۵۱
۳۲۷.....	ٿايله تي ۱۵۲
۳۲۸.....	ٿايله تي ۱۵۳
۳۲۸.....	ٿايله تي ۱۵۴
۳۲۹.....	ٿايله تي ۱۵۵
۳۲۹.....	ٿايله تي ۱۵۶
۳۲۹.....	ٿايله تي ۱۵۷
۳۲۹.....	ٿايله تي ۱۵۸
۳۳۰.....	سهفا و مهروه
۳۳۱.....	ياساي خوداناسي
۳۳۱.....	سهفا و مهروه چن؟
۳۳۳.....	ٿايله تي ۱۵۹
۳۳۳.....	تيروانين و وردبوونه وهيهڪ
۳۳۴.....	ٿايله تي ۱۶۰
۳۳۴.....	حق خور
۳۳۵.....	ٿايله تي ۱۶۱
۳۳۵.....	ٿايله تي ۱۶۲
۳۳۵.....	ٿايله تي ۱۶۳
۳۳۷.....	ٿايله تي ۱۶۴
۳۳۹.....	ٿايله تي ۱۶۵
۳۳۹.....	هه ي له ٿينسان!

۳۳۹.....	هه‌په‌شه‌ی خودا.....
۳۴۲.....	دوو مه‌تله‌ب هه‌ن.....
۳۴۲.....	ئایه‌تی ۱۶۶.....
۳۴۳.....	ئایه‌تی ۱۶۷.....
۳۴۴.....	ئایه‌تی ۱۶۸.....
۳۴۵.....	شرک و بت‌په‌رستی.....
۳۴۶.....	ئایه‌تی ۱۶۹.....
۳۴۷.....	نه‌ختیک دۆزین و پشکنینه‌وه‌ی وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتانی.....
۳۴۷.....	(سو‌ء) چیه‌؟ (فحشاء) چیه‌؟.....
۳۴۸.....	ئایه‌تی ۱۷۰.....
۳۵۰.....	ئایه‌تی ۱۷۱.....
۳۵۲.....	ئایه‌تی ۱۷۲.....
۳۵۲.....	پوخته‌ی مه‌به‌ستی ئایه‌تی ۱۷۲.....
۳۵۴.....	ئایه‌تی ۱۷۳.....
۳۵۴.....	ئه‌و شتانه‌ی له‌ ئینسان قه‌ده‌غه‌ کران.....
۳۵۷.....	ئایه‌تی ۱۷۴.....
۳۵۸.....	حاشاردانی حه‌ق.....
۳۵۹.....	ئایه‌تی ۱۷۵.....
۳۵۹.....	هیدایه‌ت و گوم‌رای.....
۳۶۰.....	ئایه‌تی ۱۷۶.....
۳۶۰.....	تیروانین.....
۳۶۱.....	ئایه‌تی ۱۷۷.....
۳۶۲.....	سێ شت ئه‌ساسه‌ بۆ ئینسان.....
۳۶۴.....	ئیسلاام ده‌ زاتی خویدا پاکه‌.....
۳۶۵.....	ئایه‌تی ۱۷۸.....
۳۶۵.....	تیپه‌ل‌پروانینیکی به‌ وردی له‌ قصاص.....
۳۶۷.....	ئایه‌تی ۱۷۹.....
۳۶۷.....	له‌ قصاصدا ژیان هه‌یه‌.....
۳۶۸.....	پوخته‌یه‌ک له‌ مه‌به‌ستی ئایه‌تی ۱۷۹.....
۳۶۹.....	ئایه‌تی ۱۸۰.....
۳۷۰.....	ئایه‌تی ۱۸۱.....

گۆپینی وه سیهت.....	۳۷۰
ئایهتی ۱۸۲.....	۳۷۱
هه له کردن له وه سیهتدا.....	۳۷۲
ئایهتی ۱۸۳.....	۳۷۳
پۆژوو.....	۳۷۳
ئاوردانه وهیه ک وه سهر تاییه تمه ندیه کانی پۆژوو.....	۳۷۳
ئایهتی ۱۸۴.....	۳۷۵
پۆژان و چۆنیهتی پۆژوو گرتن.....	۳۷۵
ئایهتی ۱۸۵.....	۳۷۷
مانگی په مهزان و پۆژوو و نازل بوونی قورئان.....	۳۷۷
ئاگاداری له سهر مانای وشه ی (رمضان).....	۳۷۹
ئایهتی ۱۸۶.....	۳۸۰
خودا له ئینسان نزیکه، گیرابوونی دوعای دوعاکاران.....	۳۸۰
ئایهتی ۱۸۷.....	۳۸۲
پازان ده گه ل ژنان، خواردن و خواردنه وه له په مهزانداندا.....	۳۸۳
ئایهتی ۱۸۸.....	۳۸۵
خواردنی مائی یه کتر.....	۳۸۵
ئایهتی ۱۸۹.....	۳۸۶
مانگ بۆ زانیینی کاته.....	۳۸۷
پرسیار له ۱۴ شت.....	۳۸۸
حورمهت شکینی مانگه هه رامه کانی ذی القعدة، ذی الحجة، محرم، رجب.....	۳۸۹
ئایهتی ۱۹۰.....	۳۹۰
ئایهتی ۱۹۱.....	۳۹۰
جیهاد له پئی خودادا.....	۳۹۰
ئایهتی ۱۹۲.....	۳۹۱
دهس له شهر کیشانه وه ی بی باوه پان.....	۳۹۲
قه تلّی عه مد و توبه.....	۳۹۲
ئایهتی ۱۹۳.....	۳۹۳
ئامانجه کانی جیهاد.....	۳۹۳
هیندیک له ئامانجه کانی جیهاد.....	۳۹۴

۳۹۶.....	باسيک له سهر مانگه هرامه کان
۳۹۷.....	ټايه تي ۱۹۴.....
۳۹۸.....	شهر له مانگه هرامه کاند
۳۹۹.....	ټايه تي ۱۹۵.....
۴۰۰.....	ټينفاق و به خشينه وه
۴۰۰.....	(تهلکه) يانی چی؟
۴۰۳.....	ټايه تي ۱۹۶.....
۴۰۳.....	پينج پايه کانی هج
۴۰۵.....	ټايه تي ۱۹۷.....
۴۰۶.....	کات وړی وړه سمه کانی هج
۴۰۷.....	ټايه تي ۱۹۸.....
۴۰۷.....	کرږين و فروشتن له کاتي هجدا
۴۰۸.....	ټايه تي ۱۹۹.....
۴۰۸.....	ټايه تي ۲۰۰.....
۴۰۸.....	يادی خودا
۴۰۹.....	ټايه تي ۲۰۱.....
۴۰۹.....	خواستنی دنیا و ئاخره ت
۴۱۰.....	ټايه تي ۲۰۲.....
۴۱۱.....	چيروکی شيخ نه بولعه باس له سهر گوړی شه هيدانی ئو خود
۴۱۱.....	ټايه تي ۲۰۳.....
۴۱۲.....	ره جمی شه يتان
۴۱۳.....	ټايه تي ۲۰۴.....
۴۱۴.....	قسه ی زمان و قسه ی دل
۴۱۶.....	ټايه تي ۲۰۵.....
۴۱۶.....	فه سادکاری له زه ميندا
۴۱۶.....	ټايه تي ۲۰۶.....
۴۱۷.....	هه لېژاردنی گونا له جياتی ته قواي خودا
۴۱۷.....	سفه ته ناحه زه کانی منافق
۴۱۷.....	دوو له فزی (حرث و نسل)
۴۱۸.....	ټايه تي ۲۰۷.....
۴۱۸.....	وه دهس هيټانی ره زامه ندی خودا

٢٠٨	٤٢٠	٢٠٨ تى ئايەتى
٢٠٩	٤٢٠	٢٠٩ تى ئايەتى
	٤٢٠	پەپرەۋى كىردىن لە شەيتان
٢١٠	٤٢٣	٢١٠ تى ئايەتى
	٤٢٣	چى بېچىنى، ھەر ئەۋە دەدروۋىيەۋە!
٢١١	٤٢٥	٢١١ تى ئايەتى
	٤٢٦	نەعمەتەكانى خۇدا بۇ بەنى ئىسرائىل
٢١٢	٤٢٨	٢١٢ تى ئايەتى
	٤٢٨	جۈۋانى سەر زەۋى بۇ تاقى كىردنەۋەيە
	٤٣٠	شەيتان خىراپەت پى دەكا يان ھەۋا؟
	٤٣١	لە رى ھەتە بوون
	٤٣٢	ئاش و ئاشەۋان
٢١٣	٤٣٢	٢١٣ تى ئايەتى
	٤٣٤	ھەموو ئادەمىزاد، يەك بىر و باۋەريان ھەبوو؟
	٤٣٧	پوختە مەبەست لە ئايەتى پىرۋزە ٢١٣ى بەقەرە:
	٤٣٨	بىر و را لە سەر (امة واحدة)
	٤٣٩	ئايىنى ھەق - ئايىنى ناھەق
٢١٤	٤٤١	٢١٤ تى ئايەتى
	٤٤٢	گەنج بەبى رەنج نابى!
	٤٤٤	ۋەلامى ئىشكالى: (كەنگى يارمەتى خۇدا دى؟)
٢١٥	٤٤٧	٢١٥ تى ئايەتى
	٤٤٧	ئىنفاق بە كى دەدرى؟
	٤٥٠	باسى چۆنىەتى و تايەتمەندىيەكانى مانگاي بەنى ئىسرائىل
٢١٦	٤٥٢	٢١٦ تى ئايەتى
	٤٥٢	ۋاجب بوونى شەر و پى ناخۇش بوونى ھىندىك لە موسۇلمانان
٢١٧	٤٥٦	٢١٧ تى ئايەتى
	٤٥٦	شەر لە مانگى ھەرامدا
	٤٥٨	مورپەد
٢١٨	٤٥٩	٢١٨ تى ئايەتى
	٤٦٠	كۆچ و سەفەر لە رى خۇدادا (مىھجرت)

٤٦١.....	٢١٩ تايه تي
٤٦١.....	سوود و زباني ئاره ق و قوما ر
٤٦٢.....	٢٢٠ تايه تي
٤٦٢.....	باسي هه تيوان و بي بابان
٤٦٣.....	چوار پله بو حه رام كردني ئاره ق
٤٦٥.....	باسي ك له سه ر هه تيوان
٤٦٥.....	حه رام بووني مائي هه تيوان به چهن پله
٤٦٧.....	پوخته ي مه به ست له تايه تي ٢٢٠
٤٦٨.....	٢٢١ تايه تي
٤٦٨.....	نيكا حى مو شريك و مو ثمين
٤٦٩.....	به سه ره ات و بابه تيكي به رچاو و دلگر
٤٧٠.....	ئاوردانه وه و ئاگاداريه ك له سه ر نيكا حى ژناني ئه هلى كتيب
٤٧١.....	٢٢٢ تايه تي
٤٧٢.....	پازان ده گه ل ژنان له كاتي هه يزدا (بي نويزي)
٤٧٢.....	ئه و خوينا نه ي به ره حه مي ژندا دين
٤٧٣.....	ژن له كاتي هه يز و نفاسدا له چهن دشت دوورن ؟
٤٧٤.....	من و دوكتور ئيبراهيمي
٤٧٥.....	٢٢٣ تايه تي
٤٧٦.....	ژنان كيلگه ي ئيوه ن
٤٧٦.....	به پاش په رين و به زين
٤٧٩.....	٢٢٤ تايه تي
٤٧٩.....	سوينا د خواردن
٤٨٠.....	له غو واته چي ؟
٤٨١.....	٢٢٥ تايه تي
٤٨٢.....	سوينا دي هه ره مه
٤٨٤.....	٢٢٦ تايه تي
٤٨٤.....	(ئيلاء) چيه ؟
٤٨٥.....	بيرو را ي زانا يان له سه ر ئيلاء
٤٨٨.....	٢٢٧ تايه تي
٤٨٨.....	ته لاق

۴۸۹.....	ئايەتى ۲۲۸.....
۴۸۹.....	عیددەى ژنانى تەلاق دراو.....
۴۹۳.....	نیر بۆچى لە مى ژووراترە؟.....
۴۹۵.....	ژن كۆيلەيە؟.....
۴۹۷.....	بۆچوونى شىخ محەمەد عەبدە لە سەر ژن دە ياساى ئىسلامدا.....
۴۹۸.....	ئايەتى ۲۲۹.....
۴۹۸.....	تەلاق چەند كەرەتە؟.....
۵۰۱.....	ئاوردانەو وەسەر نەزەرى ئىمام فەخرى پازى لە سەر (الطلاق مرتان).....
۵۰۲.....	مشت و مپر لە سەر سى تەلاق.....
۵۰۴.....	نيكاح دە ئايىنى ئاسمانيدا.....
۵۰۵.....	تەلاق چەند جۆرن؟.....
۵۰۸.....	خولع، فەسخە يان تەلاقە؟.....
۵۰۹.....	ئايەتى ۲۳۰.....
۵۰۹.....	تەلاقى سىھەم.....
۵۱۰.....	دابى مارەبەجاش.....
۵۱۲.....	كەندەو و كۆژەو لە سەر تەلاق.....
۵۱۵.....	ئايەتى ۲۳۱.....
۵۱۶.....	هەلس و كەوت لە گەل ژنانى تەلاق دراو.....
۵۱۹.....	پوختەى مەبەستى دوو ئايەتى پىروژى ۲۳۱ و ۲۳۲.....
۵۱۹.....	هۆى نازل بوونى ئەو دوو ئايەتە (۲۳۱ و ۲۳۲).....
۵۲۰.....	ئايەتى ۲۳۲.....
۵۲۱.....	تەواو بوونى عیددەى ژنانى تەلاق دراو.....
۵۲۱.....	بەرخوین.....
۵۲۵.....	ئافرەت دەتوانى خۆ بىەخشى؟.....
۵۲۶.....	ئايەتى ۲۳۳.....
۵۲۷.....	شىردان بە مندالى ساوا.....
۵۲۸.....	شىرى مندال لە سەر كىيە؟.....
۵۲۹.....	شىردان لە سەر دايك واجبە؟.....
۵۳۳.....	(المولود له) كىيە؟.....

پوخته‌ی مه‌به‌ست له سهر شیردانی مندال	۵۳۵.....
نایه‌تی ۲۳۴	۵۳۹.....
ماوه‌ی عیدده‌ی ژنی می‌ردمردوو	۵۳۹.....
نایه‌تی ۲۳۵	۵۴۱.....
خوازبینی کردن له ژنانی می‌ردمردوو	۵۴۱.....
عیدده‌ی تۆلپەر و وه‌فات	۵۴۳.....
تیوتیوه‌ی نایه‌تی ۲۳۵	۵۴۴.....
عیدده‌ی ژنی بی‌خه‌به‌ر له مردنی می‌رد	۵۴۵.....
نایه‌تی ۲۳۶	۵۴۶.....
ته‌لاق‌دانی ژن پیش سه‌رجییی کردنیان	۵۴۷.....
ته‌لاق چوار جوّره	۵۴۷.....
مشت و مر له مه‌ر سیغه	۵۴۸.....
نایه‌تی ۲۳۷	۵۵۲.....
ماره‌بی ژنی ته‌لاق‌دراوی سه‌رجییی نه‌کراو	۵۵۲.....
بو ئاگاداری	۵۵۴.....
نایه‌تی ۲۳۸	۵۵۶.....
به‌رده‌وامی له سهر نویژه‌کان	۵۵۶.....
گرینگایه‌تی نویژ	۵۵۷.....
کاته‌کانی نویژ	۵۵۷.....
سه‌باره‌ت به (الصلاة الوسطی)	۵۶۰.....
نویژ نه‌کردن بی‌عوزره	۵۶۲.....
نایه‌تی ۲۳۹	۵۶۳.....
نویژ کردن ده‌کاتی شه‌ردا	۵۶۳.....
نویژ ده‌ترسییدا	۵۶۵.....
نایه‌تی ۲۴۰	۵۶۸.....
وه‌سیه‌تی می‌رد بو ژن	۵۶۸.....
عیدده‌ی ژنی می‌رد مردوو	۵۶۹.....
چوار حاله‌تی ژنانی ته‌لاق‌دراو	۵۷۱.....
نایه‌تی ۲۴۱	۵۷۲.....
چاکه ده‌گه‌ل ژنانی ته‌لاق‌دراو	۵۷۲.....

۵۷۲.....	موتعه
۵۷۳.....	ثایه تی ۲۴۲
۵۷۴.....	ثایه تی ۲۴۳
۵۷۵.....	ترسان له مهرگ
۵۷۶.....	چۆل کردنی نیشتمان خوږپانه یه
۵۷۸.....	چه ند ږیوایه ت له سهر ثایه تی ﴿إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾
۵۸۰.....	نه خوښی تاعوون
۵۸۲.....	ثایه تی ۲۴۴
۵۸۲.....	شهر له ږنگای خودادا
۵۸۲.....	نه مان چاتره له مان!
۵۸۳.....	(فی سبیل الله) واته چی؟
۵۸۵.....	ثایه تی ۲۴۵
۵۸۵.....	قهرز ده گه ل خودا
۵۸۶.....	دایکیک و دوو کچۆله له میوانی حه زره تی عایشه
۵۸۸.....	ثایه تی ۲۴۶
۵۸۹.....	داخوازی به نی ئیسرائیل دواى مووسا، بۆ دیاری کردنی پادشایه ک بۆیان
۵۹۱.....	ثایه تی ۲۴۷
۵۹۱.....	دیاری کردنی تالووت وه ک پادشایه ک
۵۹۲.....	تالووت شایانه بۆ ږیه رایه تی
۵۹۵.....	سندووقی پیروژ ده که ویتته ده ست تالووت
۵۹۶.....	ثایه تی ۲۴۸
۵۹۷.....	تالووت و سندووق
۵۹۸.....	فرشته سندووق ده هیئنه وه
۵۹۸.....	ثایه تی ۲۴۹
۵۹۹.....	تالووت و تاقی کردنه وه ی له شکر به ئاوی پرووبار
۶۰۲.....	ثایه تی ۲۵۰
۶۰۳.....	پارانه وه ی له شکری تالووت
۶۰۴.....	ثایه تی ۲۵۱
۶۰۴.....	تیک شکانی له شکری جالووت
۶۰۵.....	داوود کییه؟

٦٠٧.....	٢٥٢ ئايه تي
٦٠٧.....	واژه کانی (تلک) و (ذلک)
٦٠٨.....	گۆشه يه ک له ميژووی به سه رهاتي تالووت و جالووت له «قصص الانبياء» وه
٦٠٩.....	سندووقی پيرۆز چ بوو؟
٦١٠.....	تيوتيوه و پوخته ي مه به ستي ئايه ته کانی ٢٤٦ تا ٢٥١.....
٦١٤.....	١٤ ده رسی سه رکه وتن ده تالووت و جالووتدا
٦١٩.....	٢٥٣ ئايه تي
٦١٩.....	به رزکرانه وه ي هيئديک له پيغه مبه ران به سه ر ئه وانی ديکه دا
٦٢٠.....	گازه گاز و زه مزه مه و شنه شن
٦٢٢.....	محهمه د بو به رزه ؟
٦٢٥.....	٢٥٤ ئايه تي
٦٢٦.....	ئيئفاق کردن پيش هاتنی پۆزی قيامه ت
٦٢٩.....	٢٥٥ ئايه تي
٦٢٩.....	ئايه ته لکورسی
٦٣٠.....	وريا به شووشه نه شکي، ئه گه ر شکا په کووی ناوی!
٦٣١.....	کورسی ئاسمان و زه وی ده به ردایه
٦٣٢.....	سيفه تي ئايه ته لکورسی
٦٣٣.....	٢٥٦ ئايه تي
٦٣٤.....	دين به زۆر قووت نادری
٦٣٥.....	تاغووت کين؟
٦٣٥.....	هۆی دابه زینی ئايه تي ٢٥٧.....
٦٣٦.....	منافات له نيوان ئايه ته کانی ٧٣ ته وبه و ١٩٣ ی به قه ره
٦٣٧.....	منافات له نيوان ئايه ته کانی ١٩٣ و ٢٥٦ ی به قه ره
٦٣٩.....	٢٥٧ ئايه تي
٦٣٩.....	خودا سه ر په رستی ئيماندارانه؛ تاغووت سه ر په رستی کافرا نه
٦٤٠.....	سزا له قه ده ر تاوانه
٦٤١.....	شيعه و موخته زله له مه ر ئيمان
٦٤٢.....	٢٥٨ ئايه تي
٦٤٣.....	چيروکی ئيبراهيم و نه مروود
٦٤٤.....	نه مروود کييه ؟

٦٤٧	.....	٢٥٩	ئايەتى
٦٤٧	.....		چيرۆكى عوزير و بهخت نه سر و كورش
٦٤٨	.....		عوزير و خه و
٦٤٩	.....	٢٦٠	ئايەتى
٦٥٠	.....		داواى ئيبراهيم له خودا بۆ نيشان دانى زيندوو كرده وه
٦٥٢	.....		عوزه ير پيغه مبه ر كييه ؟
٦٥٣	.....		به خته نه سر كييه ؟
٦٥٧	.....	٢٦١	ئايەتى
٦٥٨	.....		يه ك به حه وت سه د
٦٥٩	.....	٢٦٢	ئايەتى
٦٦٠	.....		ئينفاق و مه سه له ي ئازار و منه ت
٦٦١	.....	٢٦٣	ئايەتى
٦٦٢	.....		قسه ي جوان باشت ره له سه ده قه ي به ئه زيه ته وه
٦٦٢	.....		حه ز ره تى عومه ر و عه ره بيكي برسى
٦٦٤	.....	٢٦٤	ئايەتى
٦٦٥	.....		باتل بوونى سه ده قه
٦٦٥	.....	٢٦٥	ئايەتى
٦٦٦	.....		ئينفاق بۆ ره زايه تى خودا
٦٦٨	.....	٢٦٦	ئايەتى
٦٦٩	.....		عومه ر و وه لام
٦٧٠	.....	٢٦٧	ئايەتى
٦٧٠	.....		داواى شتى خراب مه كه ن
٦٧٢	.....	٢٦٨	ئايەتى
٦٧٢	.....		وه عده ي شه يتان فه قير ييه
٦٧٣	.....		مه عناكانى لؤغه تى (وعد)
٦٧٥	.....	٢٦٩	ئايەتى
٦٧٥	.....		ده عوه تى حه كيما نه
٦٧٧	.....		زه مزه مه ي پړوح
٦٧٩	.....		جورجانى و عيلم و زانست
٦٨٠	.....	٢٧٠	ئايەتى

٦٨٠.....	بى چهرمه سهره زالم قوتارى نابى
٦٨٢.....	٢٧١ نايه تى
٦٨٣.....	سه ده قه ي به ئاشكرا و به نه ينى
٦٨٥.....	٢٧٢ نايه تى
٦٨٥.....	چيروكى ئه سما كچى حه زره تى ئه بووبه كر و پيغه مبه ر و رووداويك
٦٨٨.....	٢٧٣ نايه تى
٦٨٩.....	يارانى (صفه) كين؟
٦٩٠.....	پينج سيفه تى يارانى (صفه)
٦٩٠.....	٢٧٤ نايه تى
٦٩١.....	به خشينه وه ي مال به ئاشكرا و نه ينى
٦٩٢.....	٢٧٥ نايه تى
٦٩٣.....	ربا (سوود)
٦٩٤.....	قوناغه كانى حه رام كردنى سوود (ربا)
٦٩٧.....	جوړه كانى ربا
٦٩٨.....	زه ره ره كانى ربا
٦٩٩.....	٢٧٦ نايه تى
٦٩٩.....	له نيوچوونى ربا؛ مانه وه ي سه ده قه
٧٠١.....	٢٧٧ نايه تى
٧٠١.....	چاكه كاران و نويزخوينان و زه كات ده ره كان بى ترسن!
٧٠٢.....	٢٧٨ نايه تى
٧٠٢.....	ده ست له و سوودانه هه لگرن كه له سهر خه لك ماوتانه
٧٠٤.....	٢٧٩ نايه تى
٧٠٥.....	٢٨٠ نايه تى
٧٠٥.....	شهر ده گه ل خودا و پيغه مبه ر
٧٠٦.....	٢٨١ نايه تى
٧٠٧.....	ته رازووى حيساب
٧٠٧.....	دابه زىنى چهند نايه ت به دووى يه كدا بو پيغه مبه ر
٧٠٩.....	پوخته يه ك له سهر زه رهرى ربا
٧١٠.....	ربا ده قورئانى حه كيهدا
٧١٢.....	٢٨٢ نايه تى

۷۱۳.....	سه‌باره‌ت به قهرز وه‌رگرتن
۷۱۴.....	پوخته‌ی مه‌به‌ست و له نه‌زم‌دانی مانای ئایه‌ته‌کانی له سه‌ر ئه‌ساسی نه‌زمی ئایه‌ته‌کان
۷۱۶.....	تیوتیوه
۷۱۷.....	ئایه‌تی ۲۸۳.....
۷۱۷.....	قهرز وه‌رگرتن له سه‌فه‌ردا؛ شایه‌دی‌دان
۷۲۰.....	پوخته‌کاریه‌ک له ئایه‌تی ۲۸۳دا
۷۲۱.....	ناوه‌رۆکه‌کانی سوورپی به‌قه‌ره
۷۲۲.....	ئایه‌تی ۲۸۴.....
۷۲۴.....	وه‌ک جووله‌که مه‌لی؛ به‌لکه ئاوا بلی
۷۲۵.....	ئایه‌تی ۲۸۵.....
۷۲۶.....	ئیمان هینان به‌خودا و فرشته‌کان و کتیه‌کان و پیغه‌مبه‌ران
۷۲۷.....	پایه‌کانی ئیمان
۷۲۸.....	ئایه‌تی ۲۸۶.....
۷۲۸.....	له تاقه‌ت به‌ولاوه ته‌کلیف ناکری
۷۳۱.....	گازه‌گاز و نووزه‌نووز

تەفسیری قورئان بە شەرح و بەیان.

سەرەتا: سووپەری ھەمد و بەقەرە

مەلەومەر: خودایە ئەو ھەم داواوە: ھەک ھانت دام و یاریدەت دام سووپەری ھەمد و بەقەرە
تەفسیر و تەرجەمە ھەم، ئاواشم یاریدە دە تاکوو کەلامت کە قورئانە بە تەواوی تەفسیر و
تەرجەمە ھەم. کەم نابێ لە خودایەتیت بەلام لە عەبدایەتی من زیاد دەبێ.
خودایە یاریدەت دام ھەموو قورئان بە نەزمی کوردی تەفسیر ھەم دە ماوەی سی (۳۰)
مانگاندا، ئەوجارەش پێم پێ بدە تاکوو بگەم بەو ئارەزوویەم کە شەرح و بەیانی ھەموو قورئانە.
خودایە دەزانم دەزانی چم لێ دەویی و چم ئاواتە، جا نازانم بەجێی دینی یان نا.

مەلەومەر مودەپرەسی

۱۳۹۵/۲/۳

گازە گاز

یادی لە وزە دڵ و ھەناوم
یادت لە دلا ھەبە بە پروونی
نەقشت لە ھەچی ھەبە دیاری
یادت لە ھەموو دەما دەکایار
پۆژی دەپەوێ لەوی تەمی پەش
داماو بە تەنێ لە ژێر گلی پەش
دەروانی لە پەحمی تۆی غەفوورت
گیرۆدەبە لێرە گیرە ھەبەات
ئەم رازە لە مەن ونە و نەھانە
بۆلات بە گوناھەو لە قام

ئەو خواوە و نەبە بەر دوو چاوم
شارەوایی ناو دڵ و دەروونی
بێ ناو و نیشانی، نادیار
بەست لە ھەموو دەما لە سەر زار
دڵ گەرچی ونە لە بن تەمی لەش
دڵ پرووت و پەجال دەمینی بێ لەش
ئەو پۆژەبە دێتەو ھەم زوورت
دڵ دیارە بە گازە گازە بۆلات
بەر نەبە دڵ لە ئەو جیھانە
سالی پەروەرا «عومەر» بە ناوم

هاوارېك له خودا

خانه خوږې دڼ گهرچې دڼ لیت بی څه بهر
بوونه وهر گشتی له توره پايه و که چې لیت بی څه بهر

دڼ هه چې بی خانه خوږې تووی بی گومان
شه معی پرووناکی شه وی تاريکی دڼ، تووی بی گومان

شه معی هه ست و نه قل و بیر تووی خاوه نی گشت هه ست و خوست
شه معی ئیله امت نه دا لیان شه ون بی هه ست و خوست

شه معی پرووناکی دلم پرووناکی شه معی تووی به سه
ئی که سم پرووم لی نه گوری، با نه لین پیم بی که سه

هه رچې بـم، عه بـدم له مه عبـود نـاکه وم
پوژی پرووناک بی دلم یا کوفری رهش بی وه ک شه وم

بو عومهر به سه نه ونده یادی توو
زیکری توو ئارامی گیانه، حی قیوم سه ره خوو

پیشوازی تەفسیر و تەرجەمەى قورئان بە شەرح و بەیان

خودایە بىمىدە ھىدايە، بۆ ھەرچى پىت پەوايە، غەنى بى تۆ گەدايە، بى ھەستت ھەلۆەدايە، ئىلھامت دا بە نەفسا، حەق و ناحەق بزانی، سەر دانەخا و ھەپاکا، لە بەرپىيى خۆى نەپروانى، پامال بەریتە ناحەق، چى حەقە بۆى وەلانى.

خودايە لە سەرۋوى ھەموو ئەقل و بىر و خەيالانى، تىرى بىرى ھىچ ئەقل و خەيال ناتگاتى، ھىندەش نىزىكى دە ھەموو لەش و گيان و ئەجزاى لەشدا خزاوى، دە ناو ھەستى دەرووندا بلاوى، لە تەك تەكى ئەجزاى لەشدا ئاسارت ھەست دەكرى و چاۋ دەكرى، كەچى ھەچەندى چاۋى ئەقل و خەيال و بىر جاسووسىت لى گرن جاسووسى چۆنى نادەى، بەلام لە ھەچى بوونەوەرە سىلە و جاسووس بگىردرى جاسووسى بوونت دەدەى، ھەست لە راست بوونت لە ھەستانە، ھەست لە راست چۆنىت لە ھەستانە.

وەك ھىچ ناچى تا بىتناسم، لەمەر چۆنىت ھور و كاسم، ھەچى نەيدەى بە دل و دەروون، نەيدەيتە دم ئەقلى زەبوون، نايزانى خانەخوئى دەروون، دار و دەوون، گىاۋگۆل و گژ، تەم توومان و ھەور و مژ، دەشت و تەلان، پژد و ھەلدىر، چىمەن، گولزار، ھەواى زەنوئر، بۆن و بەرام، چەشن و دىمەن، مېرگ و مەزرا و گول و چىمەن؛ گشتى ھاۋارى تۆيانە، شاھىدى بوونى تۆيانە، ھەتا حاشا حاشات ناك، ھاۋارىيەتى لە تۆى تاكە، ئاى لە

ئینسان چہن ناپاکہ، چہن دوور لہ ئه قلی چالاکہ، حاشایه تی لہ توی تاکہ.

ہەر ئینسانہ ئه سِر پاروی، پاردار رازاو خه یالای، بۆ دنیا ههوت و داماوہ، گیرۆدہ و ئهستۆ به داوہ، ہەر ئینسانہ ریز گیراوہ، لہ لایه ن خوا هه لبر ژیراوہ، ئیکرام و ریز لی گیراوہ، چون ہەر ئه وه به زیبک و هیز، ہەر ئه و دیارہ به تیز و پیز، ہەر ئه و شایانہ سا به ریز، کہ چی ہەر ئه و لہ حق به پیز.

لہ حق بیزار ہەر ئینسانہ، مو شیرک پانہر ہەر ئینسانہ، دُوراو توراو ہەر ئینسانہ، لہ خو گُوراو ہەر ئینسانہ، فاسد خوین ریز ہەر ئینسانہ، سپلہ و ناشکور ہەر ئینسانہ، خه لیفہ ی خواش ہەر ئینسانہ، سوړ و رازہ ئه و نیهانہ، ئه و ئینسانہ به و ئیهانہ، چۆن شایانہ بۆ خه لیفہ، بۆ ئه و خوایه ی چہن لہ تیفہ.

ئهی ههست ده مین و ههست بزوین، ئهی کهړ و لال و کویر بدوین، ئهی دانه ویله و ریشه پروین، په نا هەر توی دهس به داوین، حهز که دلم پاک بی و خاوین، تا زیکری توی پی بکه م که ریم، تا وه سفی توی پی بکه م ره حیم، شهر حی که لامی توی پی بکه م، غه لته نه روم غه لته نه که م، غه رپره نه بم فخر نه که م، بۆ توی بلیم، بۆ توی بکه م. یه قینه لیم گهر بۆ تو بی، ئه و خزمه ته م لہ بهر تو بی، هه ده ر ناده ی ئه جری چاکان، وه لانائی خاس و پاکان، نیازمه ند م داوا ده که م، هه له باشم رجا ده که م، ئاگات لیم بی له و دنیا یه، دنیا ی شهر و به زم و کایه، کاتئ مه له ک دی بۆ گیانم، ژان داده گری هه موو ژیانم، هیرش دی بۆ سهر ئیمانم، ئاگات لیم بی له و کاته دا، ئه قل و شعور لیم لا نه دا، هوش نامینن له و کاته دا، گیان سه خله ته له و ساته دا، مالاوایی گیانه له ش، بۆ لای تو دی گیان به په له ش، به ئاسانی بیبه وه لات، وه ک داته له ش لہ هه وه ل کات.

دیاره خوایه من لاوازم، داوات بویه لی ده‌خوازم، بی‌نیاز و بی‌باکی له من، هه‌رچی
حه‌ز که‌ی ده‌یکه‌ی له من، زیاتر نادویم له‌و هه‌وایه، زانام زانای چم داوایه، عه‌زایم ده‌ی
هه‌ر به‌نده‌تم، بمبه‌خشی نیازی ره‌حمه‌تم.

إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ. «مائیده: ۱۱۸»

تہ فیسری سوورہی فاتیحہ

پیشہ کی مانای تہ کان بہ کورتی بہ بیان دہ کہین، پاشان شہرح و بہ یانی ہستی دہروونی
تہ کان پادہ نینین. پاشان تہ تہ ندیہ کانی سوورہی فاتیحہ بہ پی پی پیدایست لہ سہر
تہ ساسی نہ زہری زانایان پادہ نینین.

﴿۱﴾ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بہ نیوی تہو خودایہی کہ خاوهنی بہ خشش و بہ زہیہ.

پازیک لہ سہر بہ خشندہ گی خودا، بہ خشینی خودا و ہک بہ خشینی ئینسان ناچی و نیہ،
چونکہ ئینسان ہہ چی بہ خشی، لہ ژیر خاوهنی و ملکایہ تی تہودا نامینی و تازہ ہیچ حہ قیکی لہ
سہر تہو بہ خشراوہ نیہ، جگہ لہ و ہش تہو شتہ بہ خشراوہ لہ خہ زنہ و دارایی تہو ئینسانہ کہم
دہ بیتہ و ہ. بہ لام بہ خشینی خودای تہعالا ہہر گیز لہ ژیر خاوهنی و ملکایہ تی خودا ناشتہ دہری.
بہ لکہ ہہر ئی خودایہ و لہ خہ زنہ و خہ زنہی باری تہعالا کہم نابی و ہیچ منہت و
چاوہروانیہ کی خودای تیدا چاو ناکری بہ غہرہ زہ تہو، تہو عہدہ لہ سہر تہ ساس و و ہزیفہی
عہدایہ تی پیویستہ شوکری تہو نیعمہ تہ بکا.

﴿۲﴾ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ

ستایش و پی ہہ لا کون ہہر شایانی خودایہ کہ پەرورندہ و راہینہری جیہان و جیہانیانہ.

تاوردانہ و ہیک و ہسہر تہو راز و مہ بہ ستانہی لہو تہ تہ پیروزہدا ہہ ستیان پی دہ کری.
زہمانیکی دل لہ تہ تی ہہ و ہلدا ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بہو یہ قینہ گہیی کہ سہرچاوہ و
مہ زہری ہہ چی بہ زہ و رہ حم و بہ خشش و میہربانیہ، زاتیکی پاک و تاق و تہنیا و
بی ہاوتایہ، بی و ہسیلہ و واسیتہ خاوهنی سیفاتی کہ مال و جہ مال و جہ لالہ، خود بہ خود دل و

دەروونی ھەستیار زمانی مەدح و سەنا و ستایشی بۆ ھەکار دەخا و پیتی ھەلەلە و دەلی: خودایە ھەست و نیستم لە تۆرایە، سەرپای نەعمەتەکانم لە تۆرایە، لە شان و باھۆی ئەقل و شعوری من پرا نییە، ھیچ ھەست و خوستیک بێ ئیزن و ئیرادە و مەشییەتی تۆ نییە؛ جا کاتیکێ دڵ بەو قەناعەتە گەیی و ئەو پراستیەیی بە تەواوی دەرک کرد کە ھەدیھێنەر و ھاملێنەر و پراھینەری گەش بوونەوەر ھەر خودایە و دامەزینەری تەواوی نێزامی ھەستی ھەر ئەو دە سەرپای ئەو بوونەوەرەدا، بگرە لە نەباتات، لە ھەیاناتی بەری و بەحری و ھەوایی، ھەستی خۆ ئیدارە کردنی لە ناخی ھەستیاندان ناژتوو و چاندوو، بەتایبەت دە ئێساندا، بەراوەرد و بەرجەوێندی ھەمووشتیکێ پێ بەخشو، جا لە سەر ئەو دەرک و فەھمەیی ئێسانی، و لە سەر ئەساسی ئەو پراستی و واقعیتەیی کە ھەبە، شایانی ئێسانە خۆ حازر کا بۆ ھەمد و سەنا و ستایشی ئەو زاتە بێ وێنە و تەنیا، بە ئەلفاز و کەلیماتی بێ وێنە، ئەدیرەدایە خودای خاوەن ھیکمەت و ھەکیم ئەلفاز و کەلیماتی بابەت و تاییبەتی خۆی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئیلھام و ئیلقای ھەست و دەروونی ئێسانی دەکا و فیری دەکا بیلێ و بەو ئەلفازانە ھەمد و سەنای خودا بکا.

ھەروا لە سەر ئەو پراوەندە، ئێسانی ھەستیار و ئەقلاوی ھەستی ئەو دەکا: خودایەکی کە ھەدیھێنەر و پراھینەری عالەم بێ، دەشبێ لەمەر ژیان و ھەسانەو و ھاوانەو ھە گشتی ئەو بوونەوەرە رحمان و رحیم بێ، واتا بەخشنەدی رزق و رۆزی و ئاو و ھەوا و ھەسانەویان بێ و بۆ ھیفزی گیان و ژیانان سەرشتیان بکا تەنیا ھەبە و پراھینەر و ھاوینەریان.

ھەروا دووبارە دلی ھەستیار و ئەقلاوی ھۆشیار ھەست بەو واقعیتەش دەکەن کە عالەمی ئێسانی مەسئول و مۆکەللەف و خاوەنی نەفسی سەرکەش و بزۆز دە دنیای ئاوا پازاو و پەر لەزەت و زینەت و زەنەر بێ گومان تووشی ھەلە و تاوان و خەتا دەبێ و لە پۆژی تۆلە و سزادا بە دامووی و سەرشۆری دەمینیتەو. خۆ دیارە خودای ئیکرامگری ئێسان غافل نییە لە ھیدایەت و ئێرشادی ئێسان چونکە ھەبەوێ عەبد بە سەر بەرزی بژی و بە چاک و پاکیش بیتەو دیوانی خالیقی خۆی؛ جا لە سەر ئەو ئەساسە پاکە ئیلھامی بە رۆحی عەبدی خۆی دەدا جگە لە بەرەو پیروە چوونی تۆبە و تۆبەکاری، پاش ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ئەو لەفزانەیی خۆی

فیر ده کا بیانلئ: الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ: به خشنده ی ژین و حسانه وه و پرزق و پرۆزی له دنیا دا به گشتی گیان له بهر و به خشنده ی تاوان و خه تاي تهوانه ی له پته یان ده رچووه به لام خاوه نی هستی یمان و پروا بوون بی.

پاش به یانی ناوی خودا و بسم الله و حمد و سنانی خودا و الحمد لله ده چینه خزمهت ثایه تی سی که عه بد فیر ده کړئ له لایه ن خودای خاوه ن پر حم و بهزه که تهو دوو سیفه ته بهرز و پر له هیوا و هومیده بلین تاوان باره کان:

③ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

به خشنده یه و به بهزه یه.

ټاور دانه وه یه ک له سهر دوو پات کردنه وه ی الرحمن الرحيم

دل هه ست به سوړ و راز ده کا، جار یک ده ثایه تی بسم الله دا و جار یکیش پاش الحمد لله رب العالمین ده بی تهو سوړ و رازه په یسه ری بگيردرئ به لکوو ده س بدا و بکړئ به شی یقناعی دلایان شتیک ده س که وئ.

له سهر ته ساسی به راوهر د و ته قل و راوړئ، و به گویره ی نه زم و ته رتیبی ثایه ته کان، ده بی سوړه که ته وه بی: به سیه تی نه زه ری تهو قورئان زانانه ی که پیان وایه بسم الله ثایه تیک نیه له سووړه ی فاتحیه به لکه ثایه تیکه له سووړه ی «نه مل» و له باقی سووړه کانی قورئان، هر بو سنووردار کردنی سووړه کانه، بهو پییه دوو سیفه تی الرحمن الرحيم ده سووړه ی فاتحیه دا دوو پات نه کراوه ته وه به لکه هر یه ک پاته، تهویش له پاشی الحمد لله رب العالمین.

وه به نیسه به تی نه زه ری تهو که سانه ی که ده لین بسم الله... ثایه تیکه له هوت ثایه تی سووړه ی فاتحیه، ده بی رازی دوو پات بوونه وه ی الرحمن الرحيم ده سووړه ی فاتحیه دا هر ته وه بی: له سهر ته ساسی عورف و عاده ت تا ثا شنا به تی و تیکه لاوی و لیک نزیکی له سهروه ران و خو شه ویستان بی، تام و له ززه ت و تهوینداری زیاتر پرۆده چی له ناو دل و دهروون و ههروا پر حمه ت و بهر ه که ت و بهزه و به خششی خوداش تا زیاتری بی نی و بهری ده ناو دل دا بیجووی و کاوړئ ی که یه وه، زیاتر ریشه داده کوتی و پهره ده ستی نی له ناو ههسته ی له ش و گیاندا، هه تا

حازرە دَلْ وەك پەروانە خۆی ھێندە لە گری شەمعی وە نزیك خا تا دەسووتی.

ئێستاش دَلْ لە سەر ئەساسی تیگەشتن و بەرجەوێندی لە مانا و ھەستی ئەو دوو سیفەتی پر خێر و ھیوا و ھومیدی دنیا و ئاخەرت وەك الرحمن الرحیم بن، دەبھەوی ئەو مزگینیە راستییە بکاتە ویردی دَلْ و زمانی، جا خودای پرێزگری ئینسانی کە ئاگاداری ھەستی دَلْ و دەروونە، ھەزی ئەو ھە کردووە ئەو ئاوات و ئەو ھەستەییە دَلْ و دەروونی بۆ بکاتە ئەرکیکی عیادەتی، ھاتوو ئیلھامی روحی ئینسانی خاوەن ئیمانی کردووە و فیری کردووە کە ئەو لەفزە پر خێر و بێرانە الرحمن الرحیم پاش ئایەتی ﴿الحمد لله رب العالمين﴾ وەرد داتەو ھەتا وەك بۆنی میسک و عەنبەر ھەستەیی دَلْ و دەروون و ھومیدی بۆن خۆش کا.

پازیک ھەبە لە دووپات بوونەو ھەیی ئەو دوو سیفەتانە، ئەویش ئەو ھەبە: کەسیک دەتوانی بە بەربوو و بەھەری ئەو دوو سیفەتانە بگا کە بە بەخشش و بەزەبە، کە دە ئەخلاق و دَلْ و دەروونی خۆیدا سیفەتی بەخشین و پەحم و بەزە و ئینساف پیکبێنی، خودای تەعالا بۆبەیی ئەو دوو سیفەتانە فیری ئینسانی کردوون و پێی راگەیانددون کە ئەوانیش نەبەت بە ژێردەستانی خۆیان بەخشین و بەزە و پەحمیان بێ، دەنا خۆ فریو نەدەن و خەلکیش فریو نەدەن، و خوداش دیارە فریو نادری، و وشەیی بێ عەمەل لە کن خودای خاوەن عەدَلْ و داد بەتالە، بێ پەوونەق و بێ بازارە. ئەو ھەبو پەمزی دووپات بوونەو ھە الرحمن الرحیم دە سوورەیی فاتیحەدا، پەحمەت لە باشتەر و راستیری.

ھێندیک لە قورئانزانەکان کوتووینە رحمان عامە، شامیلی حالی ھەچی گیاندارە لەمەر ژیان و ھەسانەو ھە حاوانەو ھە رحیم خاسە، واتا تاییەتی پۆژی ئاخەرتە بۆ گونەھبارانی خاوەن ئیمان.

ئاوړیک و ھەلوێستیک و پامانیک: کاتیکی دَلْ بەو یەقین و قەناعەتەیی گەیی رحیم مزگینی بۆ پۆژی قیامەتیە دەبی یەقینی لە سەر ھاتنی پۆژی قیامەت پتەو بێ و دەشبێ ئەو ھەشی باوەر بێ کەسیک دەتوانی لەو پۆژە سەختەدا تاوانبار بەخشێ کە حاکمی مۆتلەق بێ واتا ھەم زالم ببەخشێ ھەم مەزلووم پازی کا و قانیعی کا، کەسیش پێگای ئەو ھەبە بێتوانی پەخنەیی لێ بگری، چونکە قەزاو ھەت و حاکمیەتە کە ھێندە بەجی و پێی، جا خودای ئاگاداری

ههستی دهریون له سهر ئه و نییهت و باوهر و بوچوونهی دلی ئینسانی خاوهن باوهر، رهحمی بزووت بهرهو ئینسان هات ئیلهامی دا به دل و دهریونی که بو ئیسباتی باوهری به رۆژی ئاخهرت، ئه و لهفرانه فیر بی و بیانکاته بهشیک له ئه جزای عیبادهتی بلی:

﴿۴﴾ مالکِ یوم الدین

پادشای رۆژی پاداش و تۆلهی.

تیوه پامانیک و سرنجیکی ههستیاران له و ئایهته ﴿مالک یوم الدین﴾:

باوهر بوون به رۆژی پاداش و تۆله ئه ساسی ئیمان و ئه خلاق و رهفتاری چاکه، وهسیلهی گه پانه وهیه له به درهفتاری و فه سادکاری، و ده شبی له باغه ل ئه و باوهره دا ئه وهش بکهینه تیشووی باوهر و ئیمان و قه ناعه تی دهریونی: که سیک ده توانی مالکی ئه و رۆژی بی که جگه له وهی ئاگاداری هه موو ئاکار و رهفتاری ئینسانی بی، بشتوانی زو لم لیکراو له خه زانهی رهحمه تی خو ی پازی کا و دایینی کا تا کوو ده س هه لگری له تۆله ستاندن له زالم و زوردارانیککی که له کاتی خویدا عه زابیان داوه، ئه وده م ریگا بو خودا ده بیته وه هه م به شی خو ی بیه خشی هه م به شی ئه و مه زلوومه ی. دیاره ئه وهش له ده س خودایه ک دی که ئه و سیفه تانه ی بی: اَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ، عَلَّامُ الْغُیُوبِ، مالکی مطلق، حاکی مطلق، بی شه ربیک، بی وه زیر، بی نه زیر، به توانا و ده سته لات، خاوه نی به هه شت و دوزه خ، دیاره خاوه نی ئه و سیفه تانه ش هه ر خودای ربّ العالمین ده بی و به س.

جا له سهر ئه ساسی ئه و به راوهرد و به رجه وه ندیه ی ئینسانی، خودای خاوه ن ره حم و به زه و عه داله ت و ئاگادار له هه سستی دلان به ره و پیری به زه ی عه بدی هات که فیری کا و تیگی یه پاش باوهری به و دوو سیفه ته به رزانه ی رحمان و رحیم خو باو یته بازی چوار که مالک یوم الدین ه واتا ئایه تی چوار. به زمان ئیقارای پی بکا و به دلش باوهری پی بکا و به ئاکار و عه مه لیش سابیتی کا چونکه زه مانیککی دل هه سستی به راستی و واقعی به مالکی رۆژی ئاخهرت کرد و زانیی رۆژیکی روو به رووی مالک پایدیه گرن، ناتوانی له ترسی ئه و رۆژی به ئه ندازه ی

سه ره هه و دایه ک خیلانی ئه مر و ده ستوری ئه و پادشایه بکا. ئه گهر بیکا، به عه مد مانای وایه باوه پری ده له مه یه، نه مه ییوه، ئاوی باوه پ و ئیمان نه گه یوه ته ره گ و ریشه ی دلی.

دلی هه ستیار ده ناو ده روونی ئایه تی مالک یوم الدین دا هه ست به پازیکی ده کا، ده یه هوی حاشاری نه دا، ئه ویش ئه وه یه: خودا فه رموی مالک یوم الدین نه یفه رموو: مالکی به هه شت، یا مالکی دۆزه خ. ئه ئه وه ئه گهر سه رنجی به ئینسافه وه بگرین، ئه وه مان پی ده لی و فیрман ده کا که ئیمه ی خاوه ن باوه پ و ئیمان به خاتری له ززه ت و خویشی به هه شت یا له ترسی ئاگری گرداری دۆزه خ، به نده گی خودا بکه ین، به لکه ده بی ئه ساسی به نده گین له سه ر ئه ساسی وه زیفه ی عه بدایه تی بو مه عبودی به حق بی، ده گه ل عه لاقه و خوشه ویستی کامل به خودا و ره سوول، و هه روا له و روانگه وه بپروانین که به هه شت مه زه هری ره حمه ته بو خاوه ن ئیمانان و دۆزه خ مه زه هری غه زبه بو بی ئیمانان.

زه مانیکی ئه قل و دل باوه پریان کرد به قه ناعه تی ته واو که ده بی دل ئیمان و باوه پری به خودای تاق و ته نیا بکاته کلی دل و ئه و ئیمان و باوه پره ش به ئه عمل ره نیو بینئ و هه روا به حمه د و ستایش وه پرازیئئ، و ئه وه ش باوه پ کا ئه و خودای رانه ر و راهینه ری جیهان و جیهانیان، ره حمانه، ره حیمه، مالکی رۆژی پاداش و تۆله یه، جا کاتیکی هه ستی دل هه ستی ئه وانهی ده ناخی خویدا ناشت و چاند، خودای خاوه ن حیکمه ت و حه کیم و ئاگاداری هه ستی دلان، له سه ر ئه ساسی ئیکرام بو ئینسان ئه و که لیمانه ی خوئی ایّاكْ نَعْبُدُ وَاِیّاكْ نَسْتَعِیْنُ ئیلهامی قه لبی ده کا بیانلی بو ئیسه باتی عه بدایه تی. پروانه و هوئی ده یه ئه و دوو ئایه ته عه بدی ده باوه ش ده گری:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِیْنُ﴾

هه ر تۆ ده په ره ستین خودایه، هه ر له تۆ کۆمه گ و پشتیوانی ده خوازین، خودایه.

ئاوردانه وه یه ک و رامانیک له سه ر ئایه تی (٥):

ئه وه که خودای ئیکرام و پزگری ئینسانی، عه بدی خوئی فیر ده کا بو ئیسه باتی به نده گی ئه و له فزانه ی خودای خوئی بلی: إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِیّاكْ نَسْتَعِیْنُ دلی هه ستیار و نوورانی به نووری ئیمان، به ره حم و به زه ی خودا ئاوه دان ده بیته وه و هه ست به عه زه مه ت و قه داسه تی خودا ده کا و

دهکهوئته ئه و باوهپر و قهناعهتهی خودا ئینسانی خوش دهوی بویه به کهلیماتی خوی فیری دهکا عهبدایهتی خوی راگهیینی، و ههتا روحی پاک و خاوینی ئینسان دهگاته ئه و باوهپر و قهناعهتهی خودا بۆ ئینسانی ههموو پهحم و بهزه و ئیکپامه و لهو لایهشهوه ههست دهکا که ئینسان به دهس نهفس و ههواوه گرفتار و زهلیله، ئه گهر هاتبا و خودا ئاواي فریا نه کهوتبایه و نه یقوزباوه به پهحم و کهپهمی سهراپا دۆراو و دزراو دهبو، جا له سه ره ئه ساسی ئه و بهراوه رده دل ئاوه دان ده بیته وه و به تاو و تینیکی تایه تی دهروونی، ئه ویش ئه وه یه: به یه قینه وه ده زانی ده بی دنیا به جی بیللی و برپا پال وه لقای خودا بدا. به هه موو ئاکار و ئه عمالی، له سه ره ئه و باوه پر یه قینه ی، گورج و توندوتۆل پيش ئه وه ی کار له کار بترازی، ده یه وه ی فریای خوی که وی، په یمان ده گه ل خودای خوی نوی کاته وه، به و که لیماته مباره کانه ی إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ یقرار به ته وحیدی عیادی بکا و له و په یمان نامه ییدا ئه وه ی راگه یینی: خودایه ته نیا تۆ ده په ره ستم و ههر به تۆ پشت ده به ستم، و ههر له تۆ هیمدادی مه عنه وی ده خوازم، بۆ ده فعی موشکلاتم ههر تۆی وه سیله ی مه عنه وی، یانی ئیستیعانه به هو ی ئه سبابی تایه تی به شه رتیکی ههر خودای به موئه سیری موته لق بزانی، ذرایه تی ده گه ل ئیستیعانه ی موته لق که ههر له خودایه نابی، واتا ته ئسیری موته لق بۆ ئه سباب قایل نه بی، به لکه وا بزانی موئه سیری موته لق ههر خودایه .

پاش به یانی همد و سه نای خودا به الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ و یقرار به په بووبیه ت و سیفه ته په حمه کانی: الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ و یقرار و باوه پر ی به مالیکییه تی پوژی ئاخیر: مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ و دابه ستنی عه هد و په یمان له سه ره په رستنی: إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ده گه ینه ده راوی ئه و باوه پر و قهناعه ته ی که بۆ مانه وه و به رده وامین له سه ره ئه و پر یباز و پر یگه راست و به حقه، هیدایه ت له خودای خاوه ن هیدایه ت بخوازین، که به به رده وامی له سه ره ئه و ئه قیده یه وه نه یلی، و له هیدایه ت و شاره زاین بی مه یلی نه نوینی.

بروانه و ئینساف وه کار خه، خودا له سه ره ئه ساسی وه عد و به لینی خوی به عه بدی که فه رموویه تی داوام لی بخوازن داواو به جی دینم: وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ «غافر: ۶۰» (په روه ردگار تان فه رموویه: له به رم وه پارین، جا به ده نگتانه وه دیم) به هاواری عه بدی وه هاتوه خودا و ئاوپری به په حمه وه ی وه سه ره داوه که ئیلهامی کردۆته حیات ی پاک ی و فیری کردووه ئه و

که‌لیماتانه‌ی بَلّٰی له کاتی عیباده‌تی و ویستانی پروو به خودا واتا نوڤژ، بَلّٰی: اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ .

﴿۶﴾ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

«ئه‌ی خوی خاوه‌ن هیدایه‌ت» شاره‌زای ریگای راستمان که.

ریگه‌ی راست کامه‌یه؟

ئاو‌ریک و رامانیک وه‌سه‌ر ئه‌و ئیلهامه به‌زه‌ییانه‌ی په‌بی جه‌لیل وه‌سه‌ر فیر کردنی عه‌بدی به‌و که‌لیماته مباره‌کانه: اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ.

ئه‌گه‌ر ئینسان ئاقلا‌نه و ئینسافانه بر‌وانیته‌ خۆی و خودای خۆی به‌ ئاسانی تیده‌گا و چاوی ده‌کا که خودا ده‌گه‌لی به‌که‌په‌م و میهره‌بانه، به‌و ده‌لیلانه: به‌رت‌ه‌ری و ژی‌زی وه‌ سه‌رووی هه‌موو گیانله‌به‌ریک خست‌وو به‌ هۆی نوتق و به‌یان، و به‌ هۆی ته‌فه‌ک‌کور و ئه‌ندیشه و به‌راوه‌رد، سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌ش چاکه و خراپه‌ی داد‌وشیوه‌ته ناخی هه‌سته‌ی می‌شک و ده‌روونی به‌ هۆی ئیلهامی باتینی ﴿فَالْهَمَّهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ ﴿۸﴾ «شمس» خودا هه‌موو تاوانباری و پار‌یز‌گاری ده‌ ناو هه‌ستی ده‌روونی و یژدانی ئاخنیوه.

ده‌بی ئینسان ئه‌وه به‌سه‌لمینی ئه‌گه‌ر خودا ئینسانی کرد‌وته خه‌لیفه‌ی خۆی و ئه‌مانه‌تی خۆی پی‌ سپارد‌وو، زولم و زوری لی نه‌کرد‌وو، چونکه ئینسان روحی پاک‌ی و ئه‌قلی چالاکی له‌ ر‌وژی ﴿اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ دا بو‌خ‌وی به‌ خاهانی خۆی له‌ سه‌ر ویستی خۆی کوت‌وو‌یه‌تی ﴿قَالُوا بَلٰی﴾ واتا به‌ ئینسانی کوت‌وو: ئه‌من په‌روه‌رنده‌ی وه‌م، ده‌مپه‌ره‌ستن؟ کوت‌وو‌یانه: به‌لی، په‌بی مه‌ی، ئیتاعت ده‌که‌ین. ده‌ ئیستاش هه‌ر هه‌مان ئه‌قل و ر‌وحه‌ ده‌بی له‌ سه‌ر په‌یمان و به‌لینی ر‌وژی ئه‌زل وه‌مین و به‌رده‌وام بن، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش خودای خاوه‌ن که‌په‌م، به‌ په‌حم و که‌په‌می خۆی ئینسانی بو‌ هه‌ل‌گرتنی ئه‌و کۆل و باره‌ ئه‌مانه‌ته و بو‌ ده‌سته‌وه‌که‌ری ده‌گه‌ل نه‌فس و هه‌وای شه‌ری زینت و له‌زه‌تی دنیا به‌ هه‌موو که‌ره‌سه و ئه‌سبابی ئاماده و تیر و ته‌سه‌ل کرد‌وو، وه‌ک: ئه‌قل، ده‌رک و به‌راوه‌رد، نی‌زامی کائینات. واتا نی‌زامی ته‌کوین و ته‌شریعی پی‌غه‌مبه‌ران، قورئان، ئال و‌گو‌پی و‌ه‌زان، پی‌ری، مردن. سه‌راپای ئه‌وانه‌ هاوارن له‌ ئه‌قلی ئینسانی، ده‌بی بزانی هاتنی بو‌ سه‌ر زه‌وی یه‌که‌جاری نییه، کاتییه، تا‌قی کرد‌نه‌وه‌یه، ده‌گه‌ر‌یته‌وه

لای ئەو خودایه‌ی په‌یمانی ده‌گه‌ل به‌ستووه ده‌پوژی ﴿اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ دا واتا پوژی به‌ری (ئه‌زهل) یانی ئینسان له‌هیچ باریکه‌وه نات‌ه‌واوی ئە‌سباب و که‌ره‌سه‌ی شه‌ر و هه‌رای دنیا‌یه‌ی تیدا چاو نا‌کری به‌لام خو‌وه دم‌دانی نه‌فسی چل‌یس و ئە‌مماره و خو‌مر کردنی به‌ئاره‌زوو و هه‌وا و زینه‌ت و له‌ززه‌تی دنیا‌ی رازاوه، ده‌سته‌ج‌له‌وی ئیختیاری سه‌ربه‌خو‌یی له‌ده‌س ئە‌قل و شه‌وور ده‌ردین و هه‌چی چه‌ک و سیلاحی شه‌ر ده‌گه‌ل دنیا‌ی نه‌فس و ئاره‌زوویه، که‌خودا پ‌پی به‌خشیه‌وه له‌شکری شه‌یتانی ل‌یی ده‌ستین، ئە‌سیری ده‌که‌ن تا پوژی خو‌ی، به‌پووت و په‌جال و بی‌ده‌سمایه و بی‌سه‌رمایه وه‌پووی خودای ده‌خه‌ن، یانی وای ده‌شارنه‌وه ناهیلن به‌خو‌بزانی تا ده‌پال خودای داو‌پ‌ژی.

جا ئینسان بو‌به‌رگری له‌و فیتنه‌گه‌وره‌یه و بو‌ده‌سته‌وه‌که‌ری ئە‌و شه‌ره‌ ده‌سته‌ویه‌خه‌یه‌ی نه‌فس و هه‌وا ده‌گه‌ل ئە‌قل و ئیمان، نیازی به‌ته‌واوی به‌هیمداد و یاری‌ی خودای خاوه‌ن هیمداد هه‌یه، ده‌بی داوای هیدایه‌تی ل‌ی بکا و یاریده‌ی ل‌ی بخوازی که‌دورژمن نه‌توانی له‌پ‌پی راستی تالسا‌کا و بی‌خ‌پ‌نی، دیاره‌ئه‌گه‌ر ئینسان داوای له‌سه‌ر ئە‌ساسی ئیمان و باوه‌ری پاک و خا‌و‌پ‌نی بی، خودا دی‌به‌هاواری، هه‌روه‌ک ئە‌وه‌تانی ف‌یری د‌کا به‌و ئە‌لفازه‌پ‌روژانه ﴿اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ده‌کاتی عیاده‌تی پ‌روبه‌پ‌رووی واتا نو‌پ‌ژ، له‌به‌ر خودا وه‌پ‌اری تاکو‌و به‌دوور بی له‌ه‌یرشی له‌شکری شه‌یتانی وه‌ک دنیا‌په‌ره‌ستی و خا‌ف‌لان به‌زینه‌ت و له‌ززه‌ت و ز‌پ‌ر و زه‌نبه‌ر بی.

د‌یره‌دا واتا ده‌و‌شه‌ی ﴿اِهْدِنَا﴾ دا هه‌ست به‌پ‌زینک ده‌ک‌ری وا چاکه‌پ‌اش گو‌ی نه‌دری، ئە‌و‌یش ئە‌وه‌یه: خودا که‌ف‌یری ئینسانی ده‌کا به‌ج‌مه‌ع داوای هیدایه‌ت بکا نه‌ک به‌ته‌نی، ده‌یه‌ه‌وی ده‌عه‌بدی ب‌گه‌یه‌نی سه‌عاده‌ت و خو‌شبه‌ختی له‌کو‌مه‌له‌وه‌یه، یانی فه‌رد به‌ته‌نی ناتوانی خو‌شبه‌خت بی و وه‌حه‌سی‌حه‌تا گه‌ل و کو‌مه‌لی خو‌شبه‌خت و حه‌ساوه‌نه‌بی. چون‌که ته‌که‌ته‌کی فه‌رد مه‌سو‌وله له‌به‌را‌به‌ر ج‌امیعه. له‌سه‌ر ئە‌و ئە‌ساسه‌خودای ته‌ع‌الا ئینسانی ف‌یر ده‌کا بو‌خو‌ی و بو‌کو‌مه‌ل به‌له‌ف‌زی ﴿اِهْدِنَا﴾ داوای هیدایه‌ت بکا.

ئاو‌ریک و ت‌یی‌نیه‌کی ورد‌تر له‌سه‌ر هیدایه‌ت

دیاره‌خودای مه‌زن به‌هو‌ی ئیله‌هام دا‌ید‌و‌ش‌یه‌ته ناو هه‌ستی ده‌روون چاکه‌و خرا‌په

﴿قَالَتْ لَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ و ږینگای راست و خواریشی هر وای حالتی کردووه، و ته‌نانه ته‌ووش چاک ده‌زانی: چاک و چاکتر، راست و راست‌تر یانی ته‌قل ته‌گه‌ر هالوز نه‌کړی و سه‌ری لای نه‌شیوینی دنیا، که‌م شت هه‌یه لیکي هه‌لناویرئ.

جا خودای خاوه‌ن حکمه‌ت و حه‌کیم، ده‌یه‌وی یاریده‌ی ئینسانی بدا و فیری کا، که داوای ږینگای راستی پر له نیعمه‌ت بکا واتا ته‌و ږینگایه‌ی که به عینوانی نیعمه‌ت به‌خشیویه‌تی به خاسان و پاکان وه‌ک: پیغه‌مبه‌ران، شه‌هیدان، سالحان و... بپروانه بو باوه‌ری له ثایه‌تی ۶۹ سووره‌ی نیساء: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ که‌سانیکي ئیتاعه‌ی خودا و په‌سوول بکه‌ن، ته‌وانه وان ده‌گه‌ل ته‌و که‌سانه که خودا ناز و نیعمه‌تی خو‌ی پزانده‌وته سه‌ریان، وه‌ک په‌سوولان، شه‌هیدان، راستگو‌یان، چاکه‌کاران، ئای ته‌وانه چه‌نده هاوالیکي چاکن!

پوخته‌ی مه‌به‌ست له سه‌ر ږینگای راست: له سه‌ر ﴿صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ زانایان را و بوچوونیان زور له سه‌ر ده‌رپریوه، هه‌مووشی هر بو لای خودای بی‌شه‌ریک ده‌چن و له مه‌سیری خوداناسیدان. ته‌منیش هه‌ست و نه‌زهرم وایه، بو لای خوداچوون و خوداناسی به‌بی سینه و دلی پاک و ساف هر هه‌را و هاواری بی‌به‌هریه، بو باوه‌ری بپروانه له سووره‌ی شوعه‌را: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ (۸۹) ﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ ته‌و پوژه‌ی که سه‌روه‌ت و حه‌ولاد سوود ناده‌ن، به‌لکه ته‌نیا ته‌و که‌سه‌ی که به دلی ساف و پاک ژیاوه و ده‌شته باره‌گای خودای، پزگاره.

دلی پر هه‌ست و هه‌ستیار کاتی به‌رجه‌وه‌ندی ته‌و هه‌موو نیعمه‌ت و په‌حمه‌ت و به‌خشش و که‌ره‌مه‌ی خودا بوو، به ئارامی ده‌روانیتته ده‌رووی هیدایه‌تی خودا و به‌زه‌ی ته‌واوی، هه‌موو گیان و له‌شی به ته‌واوی ده‌که‌ویتته ته‌منیه‌ت و خو‌شی و حه‌سانه‌وه له ژیر سایه‌ی ته‌و نیعمه‌ت و له‌زه‌ته به‌رده‌وامه‌ی، به‌لام که ده‌روانیتته کلکه‌ی ثایه‌تی ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾. راده‌چهنی و داده‌چله‌کی و ده‌تاسی و سام ده‌یگری و داده‌مین، ده‌که‌ویتته سه‌ر ته‌و خه‌یال و بیره‌ی: که له پاشی هیدایه‌ت و نیعمه‌تی به‌زه‌ی خودا، تووش بوون به‌زیله‌ت و جه‌هل و گومرایي وه‌به‌ر قه‌ه‌ری خودا که‌وتن هه‌یه، به شه‌رتی له جوغزی سپاس و شوکری نیعمه‌ت

بچییه ده‌ری.

جا بۆ دۆزینه‌وه‌ی ریگاچاره‌ی ئه‌و مه‌ترسییه‌ ده‌بی ئه‌قل و سه‌لیقه و شعور و ه‌خۆ که‌ون، سرنج بده‌نه و ه‌عه‌ده و به‌ئینییه‌کانی خودای ته‌عالا، که ئایا خودا ئیشاره‌ی وه‌لای ئه‌وه‌ی کردووه پاشی هیدایه‌ت گومراهی هه‌یه، بۆ به‌رگریشی چاره‌هه‌یه؟ به‌لێ؛ بروانه له ئایه‌تی رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا... ﴿٨﴾ «آل عمران» زانایان و دڵ‌زیندوو‌ان ده‌لێن: په‌روه‌رنده‌مان! دڵمان له رپی راست پاش هیدایه‌ت ئاوه‌ژوو مه‌که‌وه.

ئه‌و ئاگادارییه ئه‌وه به ئینسان ده‌لێ له زۆری نیعمه‌ت و خۆشیدا غروور و له‌خۆبایی هه‌یه، ده‌بی وریا بی ئینسان له خودا وه‌پاری بیاریزی و هه‌روا بۆ باوه‌ری زیاد له‌و باره‌وه‌ برپاوه: وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ﴿٧﴾ «ابراهیم» ئینسان ئاو‌ر ده‌وه سه‌ر هاواری خودا که پیت پاده‌گه‌ییی و ده‌لێ: ئه‌گه‌ر شوکری نیعمه‌ته‌کانی من بکه‌ن بۆو زیاد ده‌که‌م، ئه‌گه‌ر ناشکو‌ریش بکه‌ن و پیتی غه‌رپه‌ بن، ئه‌وه‌ عه‌زاب و جه‌زه‌به‌م توند و تیژه‌ بۆتان.

هه‌روا بۆ زیاده‌ باوه‌ری بروانه: ﴿٦﴾ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَإِطْفَئٌ ﴿٧﴾ «علق» به‌ زۆری ئینسانی له‌ خۆبایی و غروور ده‌که‌وێته‌ بی ئه‌مری خودا، ئه‌گه‌ر خۆی به‌ ساماندار دی. تیوتیوه‌ی پوخته‌ی مه‌به‌ست له‌ سه‌ر ئاوه‌ژوو بوونه‌وه‌ی پاش هیدایه‌ت: ئه‌و قۆل و تاقمه‌ی که به‌ نیعمه‌تی هیدایه‌ت پازاونه‌وه و شاره‌زای رپی راست کراون، دلیان به‌ تیر و ته‌سه‌لی پاراو کراوه به‌ ئاوی ته‌قوا و خزمه‌تی سادقانه‌ی دین و ئینسان.

به‌لام ئاره‌زووی نه‌فس و هه‌وای چلّیس و له‌زه‌ت په‌ره‌ست و فریوخۆر به‌ری چاوی دڵ و ئه‌قل و شعوری گرتوون و په‌رده و تارمایی به‌ سه‌ر کیشاون له‌ صراط‌ مُسْتَقِيم تلاسای کردوون، خستوونییه‌ ده‌رووی ته‌نگی جه‌هلی نه‌فامی و که‌وتوونه‌ته‌ ژیر یاسای ئایه‌تی ۱۰۴ی سوورهی که‌هف که ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ په‌نج به‌خه‌سارترین که‌سیکن: ئه‌وانه‌ی که‌ حه‌ول و تیکۆشانی دنیا‌یان بی‌ه‌ووده‌ ده‌پروا و به‌ هه‌ده‌ر ده‌چی و بۆ خۆشیان وا‌ حالین که به‌ چاک و پاکترین ده‌ستور عه‌مه‌ل ده‌که‌ن.

وه‌ک جووله‌که‌کانی ده‌ورانی هه‌زه‌ره‌تی په‌سوول هینده‌ پۆچووبوون له‌ عیشقی هه‌وا و

هه‌وه‌س پەرەستی و ڕەگەز پەرەستی، چاو و دلیان «صراط مستقیم» یان نەدەدی و دلی تاریک و وێرانیان بە تەم و توومانی هەوا و ئارەزووی دنیا ڕەش هەلگەپرابوو، و حەتا لایان قار و نەنگ بوو ئیتاعەیی پیغەمبەری بکەن، دەگەڵ ئەوەی لە ئەسەری دینی موعجیزەکانی حەزەرەت هەستی ئەوەیان دەکرد کە حەقە، ڕەسوولە، بەلام چونکە شەیتانی لەخۆبایی چاوەی دلی داگیر کردبوون، دەرەتانی ئەوەی لی بریوون ڕوو بەرەو حەق وەرگەڕین. هەربۆیە کەوتبوونە بەر شەپۆلی قەهەری توورەبی خودا، قەبالەیی «مَغْضُوبٌ عَلَيْهِمْ» یان پی درا و بە سەردا برا.

جا لە سەر ئەساسی ئەو هەلۆیستە نارەوایانە و تییینی بۆ بەرگری لەو چەشنە هەلۆیستانە خودای خاوەن حیکمەت و بەزەیی، ڕیزگر و ئیکرامگری ئینسان و ئاگا بە خووخەدی ئینسان دە هاواریانەوه دی و پێیان دەلی: ئینسان نەکا بە ڕەحم و نێعمەتەکانی خودا خۆت لە بیر کەیی و غەرپە بی و فریو بخۆی و لادەیی و لاچی؛ ها، وەپاری بەو کەلیماتانەیی من: «غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ» واتا خودایە پاش شارەزا کردنم و نێعمەت پی بەخشینم، ڕیم پی نەدەیی لەخۆبایی بم و غەرپە بم تۆم و خۆم لە بیر بجیی، و غەیری ئەو کەسانەم کەیی کەوتوونە ژێر قەهەر و غەزەبت بە هۆی غرووری، و غەیری ئەو کەسانەشم کەیی کە هەر گەوج و نەفامان لەبەر کەللەشەقیانیان «وَلَا الضَّالِّينَ» خواوە بەردەوام ڕاگرم بە لە سەر صراط مُسْتَقِيم «ئامین».

هات گەیشتنە قوئاغی ۷ واتا ئایەتی ۷ سوورەیی فاتیحە:

﴿۷﴾ صراط الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

ڕیگای ئەوانەیی چاکەت دەگەڵ کردوون. نە ڕیگای ئەوانەیی کە وەبەر قەهەر و غەزەب و توورەبییت کەوتوون، نە ئەوانەش کە لاڕی بوون.

تێروانیتیکی ورد و بەرجەوه‌ندانه لە ناو دەروونی ئایەتی ۷ وەک هەستیکی ئەقڵی و زانست هەستی پی دەکا. سی ڕیگا دینە بەرچاو و دل: ۱. ڕیگایەکی ڕیی ئەو کەسانەیی کە خودایان بە حەق ناسیوه و ئیتاعەشیان کردووه پراوپری ئاداب و ئوسوولی خۆی، هیچ زینەت و لەزەت و فەخریکی دنیایی و هیچ جەور و جەفایەکی دەوران، نەیانوانیوه لە ڕیی ئەو ئیمان و باوەڕەیان لار کا و ئاوەژوویان کاتەوه. ئەو دەستەیه وەبەر أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ کەوتوون. بۆ باوەڕی سەرێک بەم ئایەتەدا داگرە: وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ

وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءَ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ «نساء»

دواکه وتوانی خودا و ره سوول ته وانه: پیغه مبهران، راستان، شه هیدان، سالحان. ته وانه له سهر ته ساسی ئیمان و باوه ریان له ریگای خودادا چالاکی وفیداکاریان نشان داوه بی که م و کووری.

۲. ریگایه کی دیکه ش ریگای تهو که سانه که به ته وای دهرک و فیه می ریگای راستیان کردوه. هه ستیان به وهی کردوه تهو ریگایه دواړوژیکي گهش و پروون و به خته وهی تیدایه و چاو ده کری، به لام نه فسی چلیس و ئاره زوو و ئاواتی له ززهت و زینه تی دنیا بهری ته قل و شعور و ههستی خودا په رسته تیان لی گرتوون. ته وانش خویان وهدم داوون به راده یه ک دهره تانی ته و هیان بو نه ماوه ته وه ئاوړ دهنه وه سهر دلی هه ستیاری خوداناسی. دزراون و شورت و گوم کراون. له سهر تهو ئاکاره ناره وایه که وتوونه بهر په هیله ی قههر و غه زه ب و توو پری خودا، و بهر المَغْضُوبِ عَلَیْهِمْ که وتوون وه ک جووله که کانی دهرانی پیغه مبهری. دانزانی محه ممه دﷺ پیغه مبهره، به لام ره گه زه رهستی و خو به زل گری، ری پی نه ده دان بچه خزمه تی و ئیتاعه ی بکه ن.

۳. دهسته یه کیشیان که ههر له هه وه له وه شوو شه ی شه پرف و که رامه تیان به سهنگی هه واهه وهس و نه فسی چلیس و غه فلهت و غرووری ورد و هاژ و هاپویه، نووری مه عریفهت و که رامه تیان ترووسکایی نه ماوه تا کوو به ریپی خویان چاو که ن و ریگای راست و خوار لیک جیا که نه وه. ته تهو چهوت و چه توونی حالیان بوته هو ی ته وهی وه بن لافوای ضالین بکه ون، وه ک یه هوود و نه سارا کان بهرد و دار بپه رسته ن.

دل دیره دا ههست به شتیک ده کا ناتوانی به سه ری هه وه هلی و باز دا. ته ویش ته وه یه: که سیک دهرکی حق و ناحق نه کا و راست و چه پ لیکه وه نه کا وه ک مندا ل و شیت و هه وتی دیته حیساب کرده وه و ئاکاری له روانگهی ئایینه وه بی ئیعتباره، چون ده کری خودای خاوه ن عه دل و داد هه له و چه وتی تهو چه شنه که سانه به تاوان و خه تا دانی؟ ده بی دیره دا قه ناعهت به دل بکری و دابین کری پیش هه موو شت ده بی ته قل و ههستی شعور ته وه بزنان و بیسه لمینن، خودای تاق و ته نیا زولم و زوری له هیچ کهس نا کا و خه تا و تاوان ده ته ستوی کهس ناپه ستیوی، به لکه هه چی بی به سهر ئینسانی، له خوی پایه و ته وانه ی شوو شه ی شه پرف

و ئیمانی خویشیان شکاندووه، باعیس بۆ خویشان و قسوور لە خوێانەوویە، نە منداڵن نە شیتن نە هەوتن، چونکە منداڵ ئەقل و دەرکی ناکاملە بۆیە تەکلیفی لێ ناکرێ، و شیت و هەوت و هار بە هۆی لە دەس دانی ئەسبابی هەست و شعور لە ئەسەری نەخۆشی لە ژێر باری تەکلیف دەشتە دەری، لە بازاری شەرعدا داوای ئەمر و نەهی لێ ناکرێ تا دیتەو هۆش و پەها دەبی لەو گێژاوه. بەلام کەسیک تەواوی ئەقل و سەلیقە و ئیمانی دە دنیا هالینێ و کۆلی کا بە دنیا کۆلی، ئەو نە شیتە نە هەوتە نە ماخولیایە، بەلکە گورگی هارە کەوتۆتە ناو میگەلی شەپەف و کەرەمەتی بەشەری، ئەو هەم خەیانەتی بە ئەقل کردووه هەم بە عەدالەت هەم بە سرشتی ئینسانی، چونکە ئەوانە لە ئەزەلدا بەرەو خوداناسی هەلخراون، هەر بۆیە خودای تەعالا ئینسان فێر دەکا وەپاری کە نەیخاتە ریزی وان: **غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ**.

تیوتیووی صراط مُسْتَقِيم

رپی راست ئەو رینگایەیه کە رپرهوانی لە سەر ئەساسی دەلیل و بورهان هەلیانبژاردبێ و قبوولیان کردبێ و دواڕۆژیکی گەش و پروونی بەختەوهری تیرا دیار بێ و لە هیچ دەور و زەمانیکدا پەشیمانی تیدا چاو نەکرێ و ئازار و ئەزیەت و زیانی بۆ رپرهوانی تیدا نەبیندرێ و مافی هیچ گیانلەبەرێکی تیدا پێشیل نەکرێ.

ئەو رینگایش بەو سیفاتانەو زەمانیک دەس دەکەوێ کە لە سەر بنەما و پێنومای کتیبەکانی ئاسمانی بێ کە بە وەسیلەی پیغەمبەرەکان پراگەییندراون، چونکە ئەوێ دەتوانی نیازەکانی ئینسان بپینێت جێ بێ وەی پیش بە نیازی غەیر بگرێ، کتیبەکان و اتا یاسای خودایە. دەنا رینگاکانی دیکە هەلقولای هەوا و بەراوەردی ئینسانی، کاتی و زەمانین ناتوانن ئاسایش و حەسانەوێ تا سەری گشتی لە خۆ بگرێ. چونکە یاسای خودای لە سەر ئەساسی ئاگاداری هەوێ و ئاخری هەموو شت داڕزاوه، بەلام یاسای داڕزاوی ئەندیشه و تییینی و بەراورد و بەرجەوهندی ئینسانی لە سەر ئەساسی زاھیری و پرووکاری دامەزراوه، بەراورد و تییینی دواڕۆژی دەکەوێتە تەسادوف و ئیتفاق و هەلکەوت، جا بۆیە غەیری یاسای خودای ناتوانی بە ئیتمینانەو زامنی سەعادەت و خۆشەبختی کۆمەل بێ تا سەر.

رەنگە ئەو پرسیارەن لێ بکرێ و دەشبی بکرێ چون حەقە: ئەگەر یاسای ئاسمانی حەقە و

حهقتره له یاسای ئهرزی، ههر ئه و ههسانه وه و ئه من و ئاسایشی تیدایه زامنی سهر و مال و نامووس و خوینی ئینسانه، ئه دی بۆ ئه و پڕۆ له و ولاتانهی به پڕوالته ئالای ئیسلامیان هه لداوه و لافی یاسای ئاسمانی لیده ده ن، شیعار ی ئیسلامی ده ده ن، چۆنی بی له زه تی و بی به زه ییانه یه، خوین ده پڕۆ و کهس خاوه نی سهر و مال و نامووسی خۆی نییه، ته نانته ئاسایش و ئه منیه ت بۆ ئه و ولاتانه له سهر ئهرز و هه و و ده ریا شدا چا و نا کرۆ، هه موو عاله م بیزار و داماو و بیزراوه له ئاین و چاوه پروانی هیمدادی غهیره ئاینه کانه؟

ولام به کورتی: ئه وانه به پڕوالته ئاینین، گورگن و ده که ولی مهردان، بۆ باوه پری سه ریک داگره به ماله ئایه تی ۲۳ سوورهی جائیه، وه بهر تیشکی ئه قل و ئینسافی ده: أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۲۳﴾ «جائیه»

ئایا تۆ ئه ی محه ممه د ﷺ، ئه و که سه ت دیوه که هه و و هه وه سی خۆی کردووه به خودای خۆی؟ (واتا دوا ی ئاره زوو و هه وای خۆی ده که وۆ، وه ک چۆن موئمین ئیتاعه له خودا ده کا و پیتی حه قه، ئه وانه ش ئاوا ئیتاعه له هه و و هه وه سی خۆیان ده که ن) هه لیان په خساندووه بۆ وه ی خودا بیانخاته ژیر په هیله ی غه زه بی خۆی، بۆیه خوداش له سه ر پری هه له ی خۆیانی هیشتوونه ته وه، ده گه ل ئه وه ی زانا و ئاگاداریشه، مۆریشی ناوه ته سه ر گو یچکه و دلیان و په رده شی به سه ر چاوه کانیاندا کیشاوه، ئایا کێ هه یه بتوانی شه ره زای کا، پاش خودا ئایا ئه و مال و ویران و دل تاریکانه بیر نا که نه وه؟

هیندیك له تابه تمه ندیه کانی بسم الله و سوورهی فاتیهه

بسم الله سنووردار که ری هه موو سوور په کانی قورئانه به غهیره ز سوورهی ته وه، فاتیهه ش پوخته و پالاوته ی ناوه روکی قورئانه.

سوورهی فاتیهه به الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ داگیر ساوه. ئه ئه وه ئاماژه یه وه لای ئه وه ی خودای خاوه ن حیکمه ت و حه کیم ده یهه وۆ عه بدی خۆی فیر کا هه موو کاره کانی به نیوی خودا و حه مد و سه نای خودا داگیر سینۆ، بۆیه له با تی عه بدی خۆی که لامی خۆی به نیوی زات و سیفاتی خۆی ده س پیده کا و ده فه رمی: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

سوورەى فاتىحە بۆيە ناودىر كراوہ بەو ناوہ (فاتىحە)، قورئان بەوى داگىرساوہ و دەس پىكراوہ و اتا لە حاند نەزم و تەرتىبەوہ ھەوھەلى قورئانە، نەك لە حاند ھاتنە خوارەوہ.

سوورەى فاتىحە ئەگەر بە وردى سەرنجى درىتە، دەتوانىن بلىين ھەناوى قورئانە بە ھوى چەن بابەتەى تايەتى وەك: باوہرى بە رَبِّ الْعَالَمِينَ كە ئەساسى ئىمانە و مەغزى قورئانە، ھەروەھا بە مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ كە روكتەى گەورەى ئىمانە، باوہرى بە رۆژى ئاخىرەت و باوہرى بە مالکىيەتى مۆتلەقى خودا، ھەروەھا لەمەر عىبادەتى تەوھىدى إِيَّاكَ نَعْبُدُ و ھەروا لەمەر تەوھىدى وەسىلە: وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. ئەئەوانە كە شارەگى قورئانن و دەناو سوورەى فاتىحەشدا ناژراون ئىشارە وەلاى بەرز و پىرۆزى سوورەى فاتىحەيە.

سوورەى فاتىحە بە بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وە ۷ ئايەتە، ئەوھش ئاماژە وەلاى ئەوہ دەكا تا نوێزخوین خەستە و وەرەز نەبە لە كاتى بەجى ھىنانى نوێزەكەيدا و لەمەر پارانەوہ و مناجاتىش كەم و كورتى تىدا چاو نەكرى.

سوورەى فاتىحە لە بەر ئەو رىزدار و پىرۆزىيەى، خویندى دە نوێزدا گونجاوہ لە لاىەن زۆربەى زاناکانى ئايىنى لەسەر ئەساسى پالدانەوہ بە ھەرموودەى پىنەمبەر: لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ ھەروەھا كُلِّ صَلَاةٍ لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا أُمُّ الْقُرْآنِ فَهِيَ خَدَاجٌ. و اتا ناقيس.

گونجاندى خویندى سوورەى فاتىحە دە نوێزدا ئىشارە وەلاى دوو مەتلەبى بەرز و پىرۆز دەكا: ۱. پەربەرەكەتى سوورەى فاتىحە ۲. پاىەبەرزترىن پاىەى نوێز دەناو پىنج روكنەكانى ئىسلامدا بەرزى مەقامى نوێز، لە ئادەم تا خاتەم، و ھەتا ئىنسان ھەبە ئەو وەزىفە پەرخىر و بىرەى بە عىنوانى ئەركىكى ئايىنى و پاىەيەكى ئەساسى دىنى دە ئەستۆ خراوہ و دەبە دە شەو و رۆژیدا پىنج جارن ئەو وەزىفە بەرپۆە بەرى. ئەوھش خۆى ھاوارە لە تۆى ئىنسان: كە خاوەنى دلى پەوہك و سەرك و تۆرى، ئەگەر دە شەو و رۆژیدا پىنج جارانت وەپال خودا نەدەن، ون دەبى و لە خۆت و لە خودا غافل دەبى، بەلام رۆژوو جگە لەوہى كە تايەتى كەسانىكە كە خاوەنى شەرايتى تايەتن سالى جارىكە، و ھەروا زەكات، تايەتى ساماندارانە، يانى ئەو دوو روكنانە دەگەل روكنى شادە ناگەنە پاىە و مەقامى نوێز بۆيە نوێز بە قەدەر بەژن و بالاي ئىنسان و دنيا درىژە، ھەشن ئى وا ھىندە كوێر و نەفامن ئەو دوور و درىژە چاو ناكەن.

سوورپی فاتیهه (سَبْعُ الْمِثَالِ) شی له لایه‌ن قورئانه‌وه به له‌قه‌ب دراوه‌تی، ئەوه ئاماژه وه‌لای ئەوه‌ی ده‌کا که ۷ ئایه‌تن، «بِسْمِ اللَّهِ» ش ره‌گه‌ل که‌وی، و هه‌روا ئەوه‌ش ده‌گه‌یه‌نی که دووپات ده‌کرینه‌وه ده‌نوێژاندا ۱۷ جار ده‌شه‌و و پوژدا.

سوورپی فاتیهه (أُمُّ الْقُرْآن) یشی پی ده‌کو‌تری، وا دیاره له به‌ر دوو شت ئەو له‌قه‌به‌ی پی درابی: ۱. سوورپی فاتیهه چونکه الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ به‌شی هه‌ره‌زوری سه‌ره‌تایه‌تی، خو دیاره الله ربی زات و سیفات مه‌زه‌هر و سه‌رچاوه‌ی هه‌چی هه‌ست و نیستی بوونه‌وه‌رن، بگه‌ له قورئان‌را تا هه‌چی هه‌یه، که‌وایه زۆر به‌جی و شایانه، هه‌م دایکی قورئان بی چونکه قورئانی لی به وه‌له‌د بووه، هه‌م دایکی بوونه‌وه‌ر بی، چونکه باسی هه‌موو بوونه‌وه‌ری لێ‌رايه.

ناودار کردنی سوورپی فاتیهه به‌و ناوانه‌ی باس‌مان کردن، هاوارن وه‌لای ئەوه‌ی فاتیهه‌خوین ده‌بی زۆر به‌ ورد و سرنجه‌وه‌ه ب‌روانیته ناو جه‌رگ و هه‌ناوی سوورپی فاتیهه، تا‌کو‌و ئەو دیاریانه‌ی تیدا‌پازاوه و ده‌س‌نیشان‌کراون لێ‌را ده‌رکه‌ون و چاویان‌کا وه‌ک ئەوانه: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ تا مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ. ئیسباتی زاتی خودای ته‌نیا و په‌روه‌رنده‌ی سیفه‌تی ده‌کا که بنچینه‌ی خانووی ئیمان و باوه‌رن. ئەو زات و سیفه‌ته. له‌و لایه‌شه‌وه ئیسباتی پوژی تۆ‌له و سزا ده‌کا ده‌گه‌ل مالیکیه‌تی مو‌تله‌قی خودا بو ئەو پوژه سه‌خت و به‌سامه.

وه ده‌ دوو جومه‌ی إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ دا ئیسباتی ته‌وحیدی عیادی و ته‌وحیدی وه‌سیله ده‌کا، واتا عیاده‌ت هه‌ر بو ئەو ده‌بی و پشت به‌ستن هه‌ر به‌و ده‌بی.

وه ده‌ جومه‌ی اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ دا ئیسباتی ئەوه‌ی ده‌کا: هیدایه‌ت ته‌نیا خاسی خودایه و به‌ ده‌س ئەوه، ئەوه‌ی ئەو هیدایه‌تی دا به‌ که‌س گومرا نابی، ئەوه‌ی ئەو گومرای‌کا به‌ که‌س هیدایه‌ت نادری، و پێی‌پاستیش هه‌ر به‌وه و ئەو ده‌یزانی.

وه ده‌ جومه‌لات و پرسته‌ی ئەو ئایه‌ته‌دا صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ جگه له ته‌عین و به‌یانی چاترین‌پینگا بو داوا‌کاران ده‌س‌نیشانی خراپترین و پیست‌ترین‌تاقم و ده‌سته‌ش ده‌کا.

به‌ کو‌رتی و به‌ کو‌ردی: سوورپی فاتیهه بو پێ‌نومایی و ملاقات ده‌گه‌ل خودا به‌سه و کافیه، به‌لام داخی‌گرانم‌کا‌که‌ی ئینسان به‌یتی لاس و خه‌زآل و دمدم‌په‌وان ده‌کا و فیری ده‌بی،

ئهو ۷ ئایه ته رهوان ناکا و فیری نابی.

۲۲ ناوی فاتحه و ۷ ئایه تی فاتحه

زانایانی قورئان حه تا ۲۲ ناوی پیروزیان له سوورپهی فاتیه ناوه، به هیندیکی زهق و بهرچاویان، واز له وانی دی دینین: فَاتِحَةُ الْكِتَابِ، حَمْدُ، أُمُّ الْقُرْآنِ، سَبْعُ الْمَثَانِي، سُورَةُ الشُّكْرِ، سُورَةُ الدُّعَاءِ، سُورَةُ الْأَسَاسِ، سُورَةُ الْكَافِيَةِ، سُورَةُ الْوَافِيَةِ، سُورَةُ الشَّافِيَةِ.

ئهو ئایه تهی الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ له بهر مباره کیان له سهر ۵ سوورپه تان داندراوه: فاتحه، أنعام، كهف، سبأ، فاطر.

سوورپهی فاتیه مه ککیه، جیاوازی له نیوان سوورپه کانی مه ککی و مه دهنی رهنگه به زۆری ئهوانه بن: ئایه ته کانی مه ککی به زۆری له سهر ئه قیده دواون، و ههروا به زۆری ههچی وشه ی (کَلَّا)، یا (بنی آدم) یا (یا ایها الناس) ی له سهر بی بۆنی مه ککی لی دئ، ههروا سوژده ی تیلاوهت وهیا باسی ئاده م و شهیتان و گهلانی رابردوو له ههر ئایه تیک چاو کرا بۆنی مه ککی لی ده کری.

ئاوړیک به دوو چاو و دلی واقع بینانه وه سهر بوخته و بهرهمی جهوه هری سوورپهی فاتیه: ده توانین و ده کری به قه ناعه ته وه بلیین سیما و نومایشی ۷ ئایه تی سوورپهی پیروژ و مباره کی فاتیه ئه گهر به وردی سرنجی بدریتی، وه ک سیما و نومایشی دار و ده وهن و گیاوگۆل و دانه ویله وایه، واتا ئه رزش و لیاقهت و جوانی سیمای ههر گۆل و دار و ده وهن و گیاوگۆلیک، و شوخ و شهنگ و رازاوه یی ئه و دهروانیه ته لیاقهت و قه داسهت و جهوه هری ئه و توخم و تۆوه ی ئه و لی پرواوه و ئه و لی وه دی هاتووه. یانی ههر چاو و دلیک به سرنجه وه پروانی له سیمای ئه و پرواوه، ده زانی ئه و تۆو و دانه ویله یه تا چ راده یه ک خاوه ن به هره و به ئه رزشه. سوورپهی فاتیه ش که پروا و پشکووتووی جهوه ههر و دانه ی قورئانه، نومایشی ماهیهت و واقعیه تی قورئان ده دا، و به یانی ئیعجازی قورئان ده کا. و ههروا قورئانیش له په لک و گه لا و لق و پۆی ۷ ئایه تی فاتیه یه ئیعجاز و ماهیه تی خوی نومایش پێ ده دا.

فاتحه بو کراوه ته ستوونی نوێژ؟

ئاوړدانه وه به ک وه سهر فاتیه له و بابته وه که کراوه ته ستوونی نوێژ و هه وینی دوعا و پارانه وه:

خودای خاوهن حکیمهت و حکیم و ناگا به ههست و سرشتی ئینسانی له سهر ئهساسی ریژ و حورمهتی ئینسانی، پرووی پهحم و بهزهی خوئی ده ئینسانی کرد که فیتری کا بهو کهلیمات و ئهلفازانهی خوئی که ۷ ئایهتی فاتحهن، پوژی ۵ جارن پرووبه پروو ده گهل خودای خوئی بدوئی و ملاقات کا، تاکوو به هوئی ئه ملاقات و نیزیکیهی له خودای خوئی ئاشنایهتی ده گهل پهیدا کا و خووی پی بگری و بیناسی و لپی غافل و وه دوور نه کهوئی. چونکه ئینسان خاوهنی سرشتیکی جوانی پهست و لهزهت پهسته ده گهل دلکی سرک و سل و پهوهک و توپر، و نفس و ههوایهکی سهره پرو و غروور، ده ناو دنیایهکی پازاوه به حوبی شههوات و زینه تیکی واهه ره ئه وهنده میژوک و چیژه له شیرنایی و لهزهتی ئه دنیایه کراو خرایه سهر زمان و ناو دهروون، تازه زهوت نابی به ههچی قفل و قهرازه و کویت و زنجیری ئایینی وهیهستن دانامه زری، و به ههزاران هاوار و ههراي جارچیان ئاوپر وهنادا و پرووی لی وه ناگیپر و لپی ناتوئی، تا حوبی شههوات و ئازهروو به هوئی ته مهن دریژی لپی نه توئی و ده که ندالی مهرگت ناوئی هه دا نادا و لای لی نادا.

جا له سهر ئهساسی ئه و یاسا سرشتیه و تیینی بو نه جاتی ئینسانی، خودای میهره بان و ئینسان دوست، پوژی پینج جارن ده سهر ئینسانی ده کا و بانگی ده کاته لای خوئی ملاقاتی پی ده کا و فیتری ده کا بهو ئهلفاز و کهلیماته پیروزانهی خوئی له بهری وهپاری و داوای هیادیهتی الصراط المستقیم لی بکا تاکوو نه که ویتته داو و ته لهی نفس و ههواي دنیاپه رستهی و به لکوو به هوئی ئه و ۵ جار ملاقاته ی باری، که مال و جه مالی خودای لایه زال و بی زه وال ته ئسیری تیکا و پامی کا و بیحاملینی تا وه داوی ئاره زووی نفس و ههوا نه کهوئی.

ههر ئه وه شه حکیمهتی باری ته عالا که له سهره تای بوون و هاتنی ئینسانی بو ئه و سهر زهویه پازاوه به زینهت و لهزهت و خوشی، ئه و ئهرکه (نوژی) ملاقاته ی ده گهل خودای خوئی، ده ئه ستو په ستاوت، تاکوو به دوور کری له وهی شهیتان وه یقوژی، چونکه نوژه وانا ملاقات و دوان له گهل خودایه بهرگریت ده کا له وهی شهیتان وه تقوژی و تووشی فهحشا و فهسادت کا، بو باوه ری زهین دهیه ئایهتی: إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿۴۵﴾ «عنکوت» ئه ی پیغه مبه ر بیخوینه ئه وهی وه حی کراوه بو تو له کتبی ئاسمانی، نوژی ئه و جوړه ی شایانه ئه نجامی ده، نوژی به یه قینی ئینسانی له فهحشا و فهساد ده پرینگینیته وه، و

یادی خودا له هه‌رچی هه‌یه باشت و به‌رزتره. خودا ده‌زانی ئەتۆچ به‌پۆه ده‌به‌ی.
 خودایه بیکه به‌خاتر و حورمه‌تی زات و سیفاتی بی‌وبینه‌ت و بیکه به‌خاتری ئەه‌و هی‌ز و
 تیز و پیز و توانایه‌ی که به‌یانات و نوتقت پی‌به‌خشیوه به‌ئینسان و هه‌ستیکی وات پراخستوه و
 نازتوه له پانایه هه‌ستی ده‌روونی، هه‌چی هه‌سته هه‌ستی پی‌ده‌کا و ده‌یقۆزیتوه، له هه‌ستی
 هه‌ست پی‌کردنت وه‌دوورم نه‌خه‌ی و بی‌هه‌ستم نه‌که‌ی، و له‌خۆپراگیریم له‌حاند تۆفانی
 ئاره‌زوو و ئاواتی دنیایی زیادی که‌ی، و له‌هی‌رش و شالۆی گیر و گرفته‌کانی دنیای ژیان
 بمپاریزی و له‌ته‌مه‌ن‌دریژیم بۆ نووسین و پانانی «ته‌فسیری قورئان به‌شهرح و به‌یان» به‌هره‌مه‌ند
 که‌ی، یا ئەجری نه‌تی پانانه‌که‌م ده‌یه‌ی و پیم به‌خشی، ئامین. شوکری ئەو نيعمه‌ته‌ت ده‌که‌م که
 هه‌ستی دڵ و ده‌روونمت وه‌خۆ خستوه که‌ زۆربه‌ی کات و ساته‌کانی ژیانم میوانی دلمی و
 ده‌دویم لیت.

ئاخیرین داوام: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

۱۳۹۳/۲/۲ (۲۲ جمادی الثاني ۱۴۳۵)

تەفسیری سوورەیی بەقەرە

سەرەتای سوورەیی بەقەرە

بسم الله الرحمن الرحيم به ناوی خودای بەخشندەیی دلّوان

① الم

ئەلف لام میم

حروفی مقطعه چەن پیتن و دە چەن سوورەدان؟

مەبەست لەم پیتانە: بۆ یەکەم جار لە دنیای عیلم و ئەدەب و فەرەهنگی قورئاندا ئەو شیوە ئەدەبیاتە، واتا پیتی پس پس نیشان دەدا و دەخویندرێتەو لە سەرەتا و دەروازەی ۲۹ سوورەیی قورئاندا.

ئەو پیتانەش چەن جۆرن: یەک پیتان هەیه، وەک: ص، ق، ن لە سەر سوورەکانی ص، ق، قلم.

دوو پیتان هەیه وەک: طه، یس، طس، حم که حەوت دانەن لە سەر سوورەکانی: طه، یس، نمل، غافر، فصلت، شوری، زخرف، دخان، جاثیة، احقاف.

سێ پیتیشیان هەیه، وەک: «الم» لە سەر سوورەکانی: بقره، آل عمران، عنکبوت، روم، لقمان، سجدة، «الر» لە سەر سوورەکانی یونس، هود، یوسف، ابراهیم، حجر؛ «طس» لە سەر سوورەکانی شعراء، قصص.

چوار پیتیشیان هەیه وەک «المص» لە سەر سوورەیی اعراف، «المر» لە سەر سوورەیی رعد.

هەر وەها پینج پیتیشیان هەیه وەک «کهيعص» لە سەر سوورەیی مریم.

بۆچوون له سهر حروفی مقطعه واته پس پس (دانه دانه)

زانایانی ئایینی به تایبه تی قورئان ناسه کان له مهر ټه و پیته پس پسانه واتا «حروف مقطعه» را و بۆچوون و نه زهری جوراوجوریان ههیه، رهشاویژانه را و بۆچوونی خویان له سهر پاناون. مهسه لهن هیندیکیان کوتوویانه: ټهوانه رابیتیه کی تایبه تی نیوان خودا و رهسوولن کهس ناتوانی ټه و رابیتیه بزانی، جگه له وهش زانیی ټهوانه پتویست نییه له باری دینه وه چونکه نه ټه حکامی شهرعن و نه روکنی دینن.

ههروهها هیندیکی دیکهش هه ن مهسه لهن وه ک ئیمامی غه زالی بۆچوونیان وایه ټه و پیتانه بۆ ئاگاداریی ټهوانه ن که ههست و ویست و ئاره زوویان حالی بوون و تیگه یشتن له دین بووه. کاتی که خودا وه حی بۆ چه زهرت رهوانه ده کرد و چه زهرتیش بۆ یارانی به یان ده کرد، یاران بۆ لی حالی بوون خویان به ههسته وه ئاماده ده کرد چاوه پروانی وه حیه که یان ده کرد، جا له سهر ټه و ټه ساسه بۆ زیده چی بوونی گوینگری و وه حی وه ک واژه ی ټه لوی ټه له فونی، یه کییک له و حروفه موقه تته عانه ی له پیشدا به یان ده که ی له پاشان مه تله به که باس ده کری.

بۆ ته ئیدی ټه و نه زهره له سهر زاری هیندییک له قورئان زانان بلاو کراوه ته وه گویا بی باوه ران له کاتی که چه زهرت وه حی بۆ ده هات واق و وړ داده مان و له کاتی به یانی وه حیه که بۆ عالم له لایه ن چه زهره ته وه بی باوه ره کان خوازیاری بیستنی نه بوون و هه روا دهشیانویست خه لکی ده وروبه ری چه زهرت نه بیسن، پیاوماقووله کان خه لکیان وادار ده کرد بۆ هه راهه را و گوره گور تاکوو وه حیه که نه بیسن. بۆ راستیی ټه و هه لویسته ناحه زه ی ناحه زان ده چینه خزمهت ئایه تی: وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ «فصلت» بی باوه ران به یه کتریان ده کوت گوی بۆ ټه و قورئانه ی رامه گرن و له کاتی خویندنه وه ی قورئان هه راهه را دهس پی بکه ن تاکوو عالم نه بیسن و به راوه ردی نه کهن، به لکه هه راتان زال بی به سهر وه حیه که دا.

ټه گهر به ټه قل و زانسته وه له و ٢٩ سووړه ی ټه و پیته پس پسانه یان له سهره سرنج بگيردری و به راوه رد بکری، بابه تی زۆر گرینگ و پرموزاتی زۆر به وه جیان لی ههست ده کری، بۆ نمونه خودای چه کیم و خاوه ن حیکمهت بۆ راتله کاندن و راکیشانی دلی گویدیران بۆ لای خوی، دی له هه وه له وه بۆ لاواندنه وه ی دلی پاش راتله کاندنیان هیدی و هیواش ده یانخاته حاله تی ئینتیزاری و چاوه پروانی به هوی ټه و پیتانه وه، وه ک هاوار و هه راهیه کی نه رم و هیدی پیش لیدوان، پاشان مه تله به که راده گه یینی. مهسه لهن ده فهرموی: «طه» مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى

﴿۲﴾ ئەى پىغەمبەر ئىمه ئەو قورئانەمان بۆ لای تۆ نەئاردووہ تاکوو لە سەر ئىيان نەهینانى کافران خۆت بخەيە گىژاوى دەرد و خەفەت.

ئەقلى بەهەست و چالاک و پسپۆر ئەو ئايەتە سەر بە پىتەى خاوەن حىکمەت و راز چۆن هەلەدەسەنگىنى و بەراوەرد دەکا؟ ئاواى هەلەدەسەنگىنى: بۆ وەى بتواندرى دلى سەرك و تۆر رام كرى و هىدى هىدى راکىشەرپە ژىر بارى مەبەست و مەتلەب، دەبى پىشەكى بە هوى هاوارىكى نەرم هەستى هەستىنى وەك دابى ئەورۆكە كە دەكوترى: گوىگرانى ئازىز، يا ئەى خوشك و برايان، و هەروا بۆ ئامادە كردنى بىر و هۆشيان و ڕوو پى دە مەتلەب كردنيان ئەو ڕاويژه دەكار كرى: واتا پىش بەيانى مەتلەب بە هوى ئەلۆيەكى، هەستى هەستىن.

و هەروا يەككى دىش لەو رازانەى كە دە ناو ئەو پىتانەدا رازاون و هەستيان پى دەكرى ئەوانەن و ئىعجازى قورئانىش لەورا دەردەكەوى. تەماشە دەكەين قورئان بە تەواوى لەو پىتانەرا تەنزىم كراوە و لەوانرا هۆندراوەتەو ئىنسانىش بەيانى مەتلەبى خۆيان و قسە و باسيان هەر بە هوى ئەو پىت و حەرفانەن كەچى ناتوانن تەنانەت يەك جوملەش وەك قورئانى وەپازىنن و بىهيننە ڕوو.

و هەروا ئەگەر بە ئىنساف و شعورى تەواو سەرنج بەرپە ئەو ۲۴ سوورپەى كە بەو پىتانە داگىرساون چاوە دەكرى و دپتە بەر هەست بە تەواوى كە بە دووى پىتى سەرى سوورپەكە ئايەتتىكى وا دى كە ئىشاراتى بەتايەتى وەلاى عەزەمەت و ئىعجازى قورئانە، بۆ نمونە سوورپەى بەقەرە كە بە پىتى «الم» داگىرساوە، لە دواى ئەو پىتە ئايەتى دَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ هاتووە كە تىشكى ئەو ئايەتە شوقدارە هەموو دەر و دۆل و قوربىتىكى چىاى دلى پەر لە تەمومژى ڕووناك كردوو، سەرشتى دلى رازاوە بە هەستى خوداناسى «تقوى» بە هوى قورئان رىبازى سەرشتى ون ناكا و لىي لانا.

و هەروا هيندىكى دىش بۆچوونيان وايە: حرووفى موقەتتەعە ناون بۆ قورئان؛ و هيندىكىش دەلێن خودا سوينديان پى دەخوا و هيندىكىش پىيان وايە ئەو پىتانە وەسيلةى ئاگادارى ئەو كەسەيە وەحىەكەى بۆ دەكرى. هيندىكى دىش هەن بۆچوونيان وايە: يەكايەكى ئەو پىتانە ئىشارەن وەلاى زاتى پاكى خودا و سىفاتى بەرزى.

وەك ديارە و حاشاى لى ناكرى ئەو هەموو ڕا و بۆچوونەى زانايان لەسەر حرووفى موقەتتەعە ئاماژەى تەواوە لە سەر ئەوەى: حەقىقەت و دروستى وان نەدۆزراوەتەو، هەر زەينە

کوتهیه و دهسته کوتهی کویرانه به دهوری واقعیه تی واندا.

سەرەپای ئەوەش دەبێ ئەوە بزانی زانیی مانای بە واقعی ئەو پیتانە بەشیک لە ئەحکامی دین و پروکنی ئیمان نین تا کوو واجب بێ لە سەر حەول و تیکۆشان بۆ زانیان بە لکە حەولی زانیان لە دەوری حرووفی موقەتتەعە تیگەیشتنە لە ئەسرار و پرمووزی ئیعیجازی قورئان که ئەوەش بە کەمی لە ئینسان پرا دیارە بە لکە هەر لە خودا و پەسوول پرا دیارە. جا لە سەر ئەو ئەساسە لیکۆلینەو لە حرووفی موقەتتەعە لە دوودلی و سەرسووپمان زیاتر بەرھەمی لی وەدی نایە.

ئەمنیش نەزەری خۆم بەو لیزگە هەلبەستە لە سەر حرووفی موقەتتەعە پرا دەنیم:

بە ناوی تۆ خوداوەندا کەریمی
 بە ئەوسافت کە پەحمان و پەحیمی
 بە حەرفی ئەلف و لام و پێ دیارە
 کە قورئان موعجیزیکی ئاشکارە
 بە ئەو حەرفانە عالەم دینە دواندن
 بەوان هەستی دەروون دینە نواندن
 هەمان ئەو پیت و حەرفانە دیارن
 لە بیست هەوراز، لە سی کەمتر ژمارن
 بە ئەو حەرفانە یە کەتر دواندن
 هەموو هەست و مەبەست دینە نواندن
 بەبێ ئەوە هانە عالەم لال و پالە
 وەکوو مندالی ساوا و شلک و کالە
 کە لامی خوا بەوان تەنزیم کراوە
 بە ئەو حەرفانە یە تەرتیب دراوە
 کە چی دنیا هەموو بیتوو وەکو بن
 ئەوەندە دیس دەگەلیان هۆ بە هۆ بن
 تەواو ئەو پیت و حەرفانە بووژن
 سەلیقە و ئەقلى خوئی تیدا بنیژن

به نووکی خامه جو ملان داپرژن
 به چین چین جو مله جو مله داپرژن
 ئه وئستتا عاجزن دوورن بـوژن
 که لامیک وه که که لامی خوا بیژن
 ده وه یـدا خه و تـوووه پازی دیـاره
 سـرنج بـگری به وردی، ئاشـکاره
 هـمـوو ته نیـا به ته نیـا نا ته و او
 به ته نیـا هـر خـودا ته نیـا و ته و او
 هـه وه لـ دانـر ده بیـ خوا بیـ له دانان
 به یه ک ئیشاره هـز کا دان و رانان
 له پاشان یه که به یه که جووت کا ده گه ل یه که
 نیزامی بوونه وهر بخـریته پـال یه که
 ده بیـ جووت بیـ هـمـوو شت غـیری ئه لـلا
 له دانان و له رانان خوا بیـ مه لـلا
 سه رئاغازی هـمـوو شت هـر خـودایه
 که ته نیـاش تـاییه تی ته نیـا خـودایه

﴿۲﴾ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

ئه و کتیبه (قورئان) هیچ گومانی تیدا نییه، پرئ نیشاندهری خو پاریزانه.

متقین، دۆزینه وهی متقین

ئاوړیک وه لای ئه وهی قورئان چوناوچون پرئ نیشاندهری پاریزه رانه. قورئان په یامه و
 ئاگادارییه له لایه خوداوه به وه سیله ی پیغه مبه ران به ئینسان راده گا، ئه و ئینسانه ی ئه و په یامه ی
 ده کاته وه سیله ی شاره زایی و گه یشتن به قوناغی سه عاده ت و به خته وه ری، ده بی ئینسانیک بی
 جگه له باوه ری به راگه یینه که ی که پیغه مبه ره و باوه ری به په یامه که ی که ئی خودایه ده رکی
 راست و خواریش بکا جا ئه وده م ده توانی قورئان بکاته رینوما ی خو ی. جا بویه خودای خوا وه
 حیکمه ت و حه کیم فه رموو یه تی: هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ و اتا قورئان رینوما ی موته قیانه. یانی

كەسانىك دە زاتى خۆياندا خاوەنى سىفەتى «مَتَّقِينَ» نەبن ناتوانن شارەزایی لە قورئان وەدەس بێنن.

تێروانین و سەرنجىكى ورد لەو بارەو: خودای خاوەنى سىفەتى «أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ» بۆ گشت بوونەوهرى ئەو كائىناتە و ئەو كائىناتانە، پڕ و شوپن و ياسای حاوانەو و حەسانەو و پڕ دەركردنى بۆ لە سان داو وەر نەو و سىنفىك بە ئەندازەى شەئەن و لىهاتووى خۆى ئەو تیشوو سەرشىتەى دەپال هاویشتوو: «فَالْتَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا» ديارە عەمەل كردن بە پىچەوانەى ئەو سەرشىتە پازاو خەيانەت و ئىهانەت بە ئەقڵ و سەرشىت و نىزامى ئىلاهى.

هەلۆستىك و ئاورپىك وەسەر «مَتَّقِينَ و سىفاتى» كە لە ناو ئايەتەكانى ۳ و ۴دا بەيان كراون: لەسەر ئەساسى مانای «مَتَّقِينَ» بەو سىفاتانەى بۆى ديارى كراو لە لايەن خودا، «مَتَّقِينَ» شارەزايە و حالىيە و بەلەدە بەر لەو و قورئان پىنومايى كا و بىجگە لەو وەش لە مانای ئەو ئايەتەدا ئەو دىتە مالى هەستەو قورئان پىنوماي غەيرە مۆتەقىيان نەبى دەگەل ئەو و لە ئەساسدا نەزان دەبى زانا كرى، نابەلەد بەلەد كرى، ناحالى حالى كرى و هەروا قورئانىش لە سەر ئەساسى خۆى پىنوماي ئەجىنە و ئىنسانە، ديارە پىنوما بۆ وانەيە پڕ بەلەد نىن. لە سەر ئەو ئەساسە دەبى مانای ئايەتى ذَلِكَ الْكِتَابُ لَارِيبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ چۆن بەراو وەرد كەين و هەلىسەنگىن تووشى كەند و كۆسپ و هەلە نەبين.

بۆ دەركى واقىعى و دۆزىنەو و پى راست دەبى حەكىمانە بچىنە پىش. بىروانە هەروەك خودای خاوەن حىكمەت و حەكىم چەن دەزگای پىوستى دە زاهىرى لەشدا دامەزاندوو و بۆ پىكەينانى نيازى گياندار بەتايەتى ئىنسان، چەن دەزگای واشى دە نەيىدا دامەزاندوو و بۆ پىكەينانى نيازە نەيىنەكان.

دەزگا زاهىرەكانى لەش: چاو، گوئ، زمان، لووت، دەركى لەش. هەركام لەو دەزگا بەهەست و زىت و وريايانە بۆ بەراو وەردى نيازە و هەريەك لەو دەزگايانە بە هەر هۆيەك خاسىيەتى تايەتى خۆى لە دەسدا، ئەو لە پىكەينانى نيازى خاوەنى دەكەوئ و دوور دەكەوئەو. بۆ نمونە: گوئ ئەگەر لە بىستن كەوت، واتا كەر بوو، ئەو ناتوانى نيازى بىستن بۆ خاوەنى پىكەينى. چاويش هەر ئاوا، ئەگەر لە دىتن كەوت، واتا كۆر بوو، ناتوانى نيازى دىتن بىننەجى.

جا لە سەر ئەو ياسا و ئەساسە سەرشىتە و ئەزەلىيە هەر دەزگايەك لە دەزگا نەيىنەكانى لەش وەك: ئەقڵ و شعور و هەستى ئىنساف و عدالەت و بەزە، بە هەر هۆيەك وەك خۆشەويستى

دنیا و لهززهت یا چلیسی نهفس و ههوا و ئارهزوو، خاسیهتی خوی له دهس دا، ئهوه بی گومان خاسیهتی پی سپردراوی له دهس دها. بو نمونه ئه گهر ئه قل خاسیهتی خوی که ده رکی حهق و ناحهقه له دهس دا، ئهوه ریگای دوزینهوهی تهقواشی له دهس دهچی. وه ههروا ئه گهر ههستهی ئینساف و عهدهالت و بهزه له نیو چوون، بی گومان زولم و فساد و فحشا دینه پروو و خو دهنوین. بهو پییه له سهر ئه و ئه ساسه سرشتی خوداناسی و تهقوا که له ئه زه لدا داچناوته ناو لهشی حهیا تهوه، له ناو دهچی و دهفهوتی.

ئه گهر به وردی له وشه ی هدی لِّلْمُتَّقِينَ بروانین و بیر و زهینکی تیژ له اُولَئِكَ عَلٰی هُدٰی مِّن رَّبِّهِمْ ئایهتی ۵ ده کار کهین، به پروونی بومان ده رده کهوی که سرشتی حهیا تی ئینسان به سیفه تی حهقناس و عهدهالت و ئینساف و تهقوا داپوشراوه و دامه زراوه ههر بویه شه خودای خاوه ن عه دل و بهزه له ئایه تی ۲۲ ده فهرمو ی: ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدٰی لِّلْمُتَّقِينَ و اتا حهیا تی رازاوه به سیفه تی ئایه ته کانی ۳، ۴ و ۵ به یه قینی قورئانی خالی له شک و گومان هیدایهت ده رییه تی و ریئوما یه تی.

پیدا گه ران لیو و لهوی بو چاوکردن و دوزینهوهی دهلیل و به لگه و نیشانانیک بو ئیسباتی ئه وهی قورئان هدی لِّلنَّاسِ به شیوهی گشتی چ کافر چ موسولمان و ئینسانیش به شیوهی گشتی ده سرشتدا شاره زای تهقوا و فجوره، فَالْهَمَّهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا. و لام و چاره سه ری ئه و گرییه ی که چاو ده کریت له ناو ئه و ئایه ته پیرو زه دا ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدٰی لِّلْمُتَّقِينَ که بوچی قورئان دیره دا و ناسیندرا که ههر هیدایهت ده ری موته قییانه، ده گه ل ئه وهی ههر قورئان بوخوی ده ئایه ته کانی ۳، ۴ و ۵ ده موته قینی و ناساند که ده زاتی خویدا خوداناسه و خاوه نی باوه ری راسته و هیدایهت دراوی لای خوایه، جا خو ئه وهش پروو و ئاشکرایه هیدایهت دراوی لای باری له ئه زه لدا نیازی به هیدایه تی دووباره نییه. که وابی چاره چییه و ده بی چون هه لو یست بگرین له مه ر هدی لِّلْمُتَّقِينَ.

ئینسان ده زات و سرشتیدا به خاوه نی ده رکی تهقوا و فجوو ر رازاوه ته وه. پاش ئه وهی که مه ودا و مهیدانی پاک و اتا مندالی تیپه ر کرد و گه شته مهیدانی ئارهزوو و ئیشتیها و لهززه تی دنیایی، بو زینه تی حهیا تی پر لهززهت و خوش رابواردن ده که و یته مهیدانی مل به مله و گی ره و کی شه ی ژیان بو وه دهس هینانی هه موو ئاوات و ئارهزووه کانی حهیا تی دنیایی، هه چی وه به ری بی دا یده پاچی. قابیل هابیلی داپاچی له سهر ئارهزووی لهززهت و هه وای نه فسانی، جا

ئەدیرەدایە سرشتی تەقوا ئەگەر دەستگیر و ھادی و مورشیدیکی نەبی تەقوای نامینی، ئەو دەزگا سرشته نەینیانە ئەزەلی لە ناو لەش لە کار دەخرین، ھیزی ھەوا و ھەوەس زاھیری ھیزی نەینی تەقوا و ھەستی بە ھەق ناسی ھەق تیک دەشکینن بە تەواوی ھیزی فجوور، ھیزی تەقوا پامال دەدا، دەکەوێتە قوناغی **فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى** ﴿١٧﴾ «فصلت»

ئەدیرەدایە کە دەبی راگەیینەر و رینوماکانی بە واقعی و پەسپۆر و ھەکیم و سەلیم بە ھۆی کەلامی وەحی ئیلاھی لە سەر ئەساسی **أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ** ﴿١٢٥﴾ «النحل» ئامۆزگاری ئەو سرشتی پاکێ بە تەقوای ئەزەلی بکا و رینگا نەدری بە چەتە ھەوا و ھەوەسی دنیای پر لەزەت و کەیف و خۆشی، وە یقۆزن و بەرەو دنیای غەفلەت بیاھلینن و ھەمایەتی کەن.

تیوتیوێی مەبەست و پوختەیی واقعیە

ئینسان لە سەر ئەساس و بنچینەییەکی خاوین و خاوەن ھەست و شعور دامەزرێوە و رازاوەتەو: **فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا** ﴿٨﴾ «شمس» **يَا الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى** ﴿٢﴾ **وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى** ﴿٣﴾ «اعلى» **يَا إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا** ﴿٣٠﴾ «الانسان» ئەو ئایەتە پیرۆزانە شاھیدن لەسەر ئەو راستییە کە ئینسان لە سەر سرشتیکی پاک و شارەزا دامەزرێوە.

بەلام ئەو سرشته پاکە ئەزەلییە لە کات و دەوران و قوناغی گەشتی بە مەیدان و دنیای ژینی پر لە تەنگ و چەلەمە دەبی بە گورجی غەوواسان و شارەزایان و پەسپۆرانی ھەکیم و ھەلیم و سەلیم دەھاواری کەون تا کوو ری نەدری ئەو سرشته پاکە ئینسانییە ئال و گووێ کرئ بە سرشتیکی ھەیوانی وەحشی و بکەوێتە سەر خەتی: **فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى الْهُدَى** ﴿١٧﴾ «فصلت» ئەو دەم پێی دەکوێ: **أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ** ﴿٦﴾ «بیتة» یا ناوی دەبری: **إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ** ﴿٢٢﴾ «نمل» بئ شک خراپترین ئینسان لە لای باری کەر و لالی ئەقلین.

بە کوێتی و بە کوێدی، ئینسان دە زاتی خۆیدا خاوەنی ھەست و شعورێکی سرشتی تەکوینی ئامادە بو پەرەوی لە ھیدایەتیکی تەشریعی، بەلگە لە سەر ئەو ئیدیعیە ئەم ئایەتە: **فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا** ﴿٣٥﴾ «الروم»

دەشبێ ئەو ھەش باوەر کەین و بیسەلمینین: ئال و گوو بە سەر ئەو سرشته پاکە ئەزەلییە دا دی بە ھۆی تیکە لاوی دەگەل ئارەزوو و ئاوات و ھەوا لەزەت و چلێسی دنیایی، ئەوکات شعور و ھەستی کەرەمەتی بەشەری دەخەوی و دەکەوێتە قوناغی **يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا** ﴿١٥٤﴾

«كهف» به خه یالی خو یان له سهر رپیازی چاك و جوان و باشن.

كاتی ئه وهی گه یشتی بچینه خزمهت ئایه تی سی:

﴿۳﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

ئهوانه ی باوه رپیان هه یه به نادیاره كان (وهك ئه و شتانه ی كه له حیس و ههستی زاهیری به دوورن، وهك خودا، روح، ئه قل، فریشته، پهری، ئیشی لهش، قیامهت.) (جگه له وهش) نوێژ ده كه ن و هه روا له سامانی خودا پێداویان بهشی بینهوا و نه داران دده ن.

سیفه تی موته قین

له وه پال دانی ئه و سیفه ته بهرز و پیروزی ئایه تی سی به موته قین دل و ههستی سرک و سل ههست به پازیککی ناسک و له تیف ده كه ن. رازه كهش ئه وه یه: ههركهس ئه وهی كل و بنچینه ی باوه ر نه بی، كه خودا هه یه و نادیاریشه، ناتوانی بههره له كه لامی ئه و كه قورئانه وهرگری. چونكه ئه گهر به سبووتی نه گه یینی خودا هه یه، بوی به سبووت ناگا كه قورئان كه لامی ئه وه و هاتن و بوونی رۆژی قیامه تیشی بو به یه قین ناگا و سابیت نابی. ئه وده م ده كه ویسته شیوی كهس به كه سی، هه رچی وه بهری بی پیی ره وایه و دایده پاچی و لیی ناپرینگیه وه، چونكه هیه چ هویه ك شك نابا بو پرینگانه وهی له دادگای دواپوژ. جا له سهر ئه و یاسا و ئه ساسه دهرده كه وی كه ئیمان و باوه ری به خودا و رۆژی ئاخیرهت هه ویی هه موو سه عاده تیککی دنیا و ئاخیره ته و هه ویی كه مالی ئینسانه و هه ویی نه زم و نیازم و حه سانه وهی به شهر و غهیره به شهره.

به رجعه وندی و تیرامانیک له مانای ئه و ئیمانیه ی كه له ناو ئایه تی سیدا خودا ناوی بردووه:

له لایه ن زانایانی قورئان بوچوونی جوړاوجوړ له سهر مانای ئیمان هه یه و دهربراو، هیندیک پێیان وایه ئیمان واتا باوه ری به دل به لا إله إلا الله - محمد رسول الله. هیندیکیش لایان وایه ئه و باوه ریه دل ده بی عه مه لی ده گه ل بی دهنه به تاله له سهر ئیشاراتی قورئانی، وهك ئایه تی إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ﴿۲﴾ «عصر» ههروه ها ئایه تی: قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۴﴾ «حجرات» عه ربه سه حرا نشینه كان کوتیان ئیمان هیناوه (واتا ئه و نه باوه ره) خودا فهرمووی بلێ ئه ی محهمده ﷺ، ئیمانوه نه هیناوه به ئیمانی راستی، به لکه بلین له ترسی کوشتن و برین، یا بو خاتری زهکات و خیر و بههره بردن ته سلیم بووین و مل دده دین، دهنه ویستا

ئییانی به‌پراستی واریدی دلتان نه‌بووه. ئه‌گهر ئیتاعه‌ی خودا و په‌سوول بکه‌ن هیچ له‌کرده‌وه‌تان که‌م نا‌کری و پاشقول نا‌دری، بی‌گومان خودا به‌به‌زه و به‌به‌خششه.

بۆ قه‌ناعه‌ت دان به‌دل له‌مه‌ر ئیمان که‌به‌عه‌مه‌له‌وه‌یه و ئیمانی خالی له‌عه‌مه‌ل ئیمان نییه، ده‌چینه‌خزمه‌ت ئایه‌تی: **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾** «حجرات» ده‌پراستیدا موئمین که‌سانیکن که‌باوه‌پریان به‌خودا و په‌سوولی خودا هه‌یه، پاشان هیچ شک و گومانیکیان ده‌دلدا له‌مه‌ر ئه‌و ئیانه‌جی‌وپری پی نه‌داوه و هه‌روا به‌گیان و مال له‌پری خودادا تیکۆشاون، ئه‌ئه‌وانه‌پراست کردار و گو‌فتارن.

وه‌هه‌روا هیندی‌کیش له‌زانایانی دل‌بزو‌ز ده‌لین ئیمان واتا باوه‌پری به‌دل و ئیقرار به‌زمان. منیش باوه‌پرم وایه‌ئو را‌وپا‌وی‌نه‌نه‌ت‌نیا واقعه‌تی ئیمان نا‌دو‌زیت‌ه‌وه‌به‌لکه‌دوورکه‌وته‌نه‌وه‌له‌ئیمانی واقعی دیتته‌پروو، چونکه‌عه‌مه‌ل شاهید له‌سه‌ر ده‌روونه.

له‌نگه‌رگرتنیک له‌سه‌ر سیمای «متقین»

سرشتی خاوه‌ن هه‌ست خۆی به‌خاوه‌ن نیاز ده‌زانێ به‌خودایه‌کی بی‌نیاز و ئه‌وه‌شی باوه‌په‌هه‌ستی عاله‌می هه‌ستی له‌و خودایه‌پرایه، هه‌ستی موته‌قین پالی به‌وه‌وه‌داوه‌که‌ده‌بی له‌عاله‌می زا‌هیر و به‌رچاو سه‌رکه‌وی بخزیته‌ناو عاله‌می نه‌ینی. واتا له‌سه‌ر ئه‌ساسی باوه‌پری یه‌قین پال و‌ه‌دا به‌خودای نا‌دی‌ار و به‌پو‌ژی قیامه‌ت، به‌فریشه‌، به‌عه‌رش و کورسی، به‌به‌ه‌شت و دو‌زه‌خ. به‌و پیه‌موته‌قین به‌شیکه‌له‌سیمای م‌باره‌کی که‌دوور نه‌که‌و‌یت‌ه‌وه‌له‌هه‌ستی به‌ته‌واوی له‌خودای بی‌نیاز، به‌هۆی ئیتاعه‌و ئه‌نجام‌دانی وه‌سیله‌ی هۆیه‌کانی پی‌ویستی ته‌قوا. بۆ پشت‌پراست کردنه‌وه‌ی ئه‌و مه‌تله‌به‌ده‌بی به‌روانینه‌ئو ئایه‌ته‌که‌به‌موته‌قین هه‌لده‌لی: **الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾** «بقره» هه‌روا خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و حه‌کیم بۆ چاک‌ناسینی موته‌قین پی هه‌لده‌لی و سیفه‌تانی را‌ده‌نی. وه‌ک ئایه‌تی چوار زه‌ین ده‌یه:

﴿٤﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

(کین موته‌قین؟) ئه‌وانه‌ن که‌پروا دین به‌وه‌ی وه‌حی کراوته‌تۆ (قورئان) و هه‌روا به‌وانه‌ش که‌نا‌ردرا‌ونه‌لای پی‌غه‌مه‌برانی پیش تۆ له‌پیش تۆدا وه‌ک (ته‌ورات و ئینجیل و زه‌بوور و ...) هه‌روه‌ها به‌رواشیان هه‌یه‌به‌پو‌ژی ناخیره‌ت به‌یه‌قینی.

سیفەتی مۆتەقین

تیهەلوانینیک لە سیمای ئەو ئایەتە چوارە کە بە سیفەت هیندراوە بۆ مۆتەقین. لەو تێرمانە هەست بەو دەکرێ دەبێ بۆچی لە باتی جوملەی ئیمان بە ئاخیرەت، وشەی «یوقنون» هاتبێ و هیندراپی؟ بێ شک ئەو ئال و گۆرە بەنەزمە سوور و رازیکێ دە بندا هەیه و هەروا ئەو هەستە هەستیارەش لە ئەسەری بەراوەرد و تیوەرامانی مانای «یوقنون» و ئیمان و تایبەتمەندی ئەو دوو وشانە، دەکەوێتە سەر ئەو قەناعەتە سوور و رازەکە دەبێ ئەو بە: یەقین، هیچ کەلێن و قوژن و قورنەیهک وەخۆ ناگرێ تاکوو وەسوەسە و دلەراوکه و راویچکە و راوړاوینی تیدا بکەن، بەلکه هیندە بە باوەرە یەقین لە سەر شتەکە وەک بە چاوی زاهیری چاوی کالای وایە، بەلام وشەی ئیمانی بەتەنێ خالی لە سیفەتی یەقین، کەلێن و کون و کارپیری وەسوەسە ی لێ چاوە دەکرێ.

بە کوردی و بە کورتی، مۆتەقینی رازاوە بەو پینج سیفەتانی وەک: ۱. ئیمان بە غەیب ۲. نوێژ ۳. بەخشینی مāl ۴. باوەری بە کتێبە ئاسمانیەکان ۵. باوەری بە پۆزی ئاخیرەت کە وەک هەستیکی سرشتی ئەزەلی دادۆشراوەتە ناو کاس و تاسی دلی خاوینی ئینسانی، ئەگەر بە تیخی تیشی نەفس و هەوا دانەتاشرێن لە پوخسار و سیمای دل دەس بەر نادەن لە دامێن و بەندی خودا بە توند خو هەلدەواسن: **وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا... ﴿۱۰۳﴾** «آل عمران» هەمووتان دەس بگرن بە تەنافی لە پسان نەهاتووی خودا (وەک قورئان بێ)، بێ دەس لیک بەردان.

تیوتیو: دوو هیدایەت هەیه بۆ ئینسانی، ۱. سرشتی و ئەزەلییە وەک لە ئیشاراتی قورئانی را چاوە دەکرێ: **فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿۸﴾** «شمس» (بە هۆی ئەقل و شعور و هەست) بە نەفس زانیندراوە تاوان و تەقوا.

ئەو تیگەیانندە سرشتی و ئەزەلییە نیازی بە هیچ مورشید و رینومایهک نییه، هەروەک زمان بۆ دەرکی سوێر و شیرین و ترشی و تامان نیازی بە هیچ رینومایهک نییه، نەفسیش بۆ دەرکی تاوان و تەقوا نیازی بە هیچ رینومایهک نییه، ئەو هیدایەتە پێی دەکوێ: تەکوینی. واتا سرشتی و ئەزەلی و وا سازاوە.

۲. هیدایەتی تەشریعی. وەک قورئان کە بە هۆی پیغەمبەران و راگەیینەرەکان دە پرووح و نەفس دەگەیین. باری تاوان و تەقوا بۆ وەی نەفس بە هۆی وەگەر خستنی ئەقل و هەست و شعور ئەو سرشتە ئەزەلییە کە دەرکی تاوان و تەقوا، لێی نەستیندری بە هۆی هەوا و ئارەزووی دنیا.

بۆ سەر قەباغ لیدان و داکوژاندنی نەخش و نیگاری سیفاتی موتتەقین دەچینە خزمەت
ئایەتی ۵:

﴿۵﴾ اُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

ئەو كەسانەى كە خاوەنى ئەو سىفەتە بەرزانەن لە سەر پى پاست و پەوان لە لایەن
پەرەردگاریان ھىدايەت دراون و ئەوانەن پزگارى پوژگارى ئاخىرەت.

ئەوانەى موتتەقین

لە تىھەلپوانىن و بەراوەردىكى ورد لەو ئایەتە پىروژە چەن پازىك لە ناو وشەكان ھەست پى
دەكرى كە بازدان بە سەرياندا بە حەيف و خەسارەت دىتە بەرچاۋ.

پازەكان ئەوانەن: وشەى ﴿عَلَىٰ هُدًى﴾ كە بە ماناى بەرزىيە ئىشارەيە وەلاى بەردەوامى
خاوەنى تەقۋا لە سەر پى ھىدايەت.

وھەرۋا دووپات كەردنەۋەى ﴿اُولَٰئِكَ﴾ ئاماژەيە وەلاى ئەۋەى ھەرۋەك ھىدايەتى
موتتەقین سايىت و بەردەوامە، پزگارىشيان يەقىنە سايىتە.

دىسان بە ھۆى ئەو دوو سىفەتى ھىدايەت و فەلاح، موتتەقین ھەلاۋاردراۋە لە غەيرى
خۆى.

سەرەپاى ئەۋەش واژەى ﴿مُفْلِحُونَ﴾ كە موتتەقىنى پى پازاۋەتەۋە و ھەرۋا
﴿مُفْلِحُونَ﴾ ىش بە ئەلف و لام پازاۋەتەۋە: ﴿الْمُفْلِحُونَ﴾، ئاماژەيە وەلاى ئەۋەى موتتەقین
پىروژى و خۆشى پوژى قىامەتيان حەتمىيە و مۆر كراۋە و راگەيىندراۋە.

جگە لەوانەش وشەى ﴿هُدًى﴾ كە بە نەكىرە ھاتوۋە واتا سنووردار نەكراۋە ئاماژەيە وەلاى
ئەۋەى ھىدايەتى موتتەقین كە لە لایەن خوداۋە پازاۋەتەۋە بەو پىنج سىفەتە پىروژانەى: باۋەپى بە
غەيب، نوپژ كەردن، بەخشىنى مال، باۋەپى بە قورئان و كىتەبەكانى دىكەى ئاسمانى، ھەرۋا باۋەپى بە پوژى
قىامەت، مزگىنى و پىشخەبەرىكى زۆر ھىوادار و حەتمىيە بۆ موتتەقىنان.

سەرەپاى ھەموو ئەو زىنەت و جوانى بەخشىنە بە دەستەى موتتەقین، بەكارھىنانى
واژەكانى (مضارع) دە ئايەتى چواردا واتا ﴿يُؤْمِنُونَ﴾ و ﴿يُوقِنُونَ﴾ ئىشارە وەلاى ئەۋەيە كە
موسولمانى بە واقىعى كەسانىكن و بە كەسانىك دەكوترى كە لە سەر ئىيمان و برويان بە
جوړىكى وا سايىتن كە ھىرش و پەلامارى زىنەتى دنيا ناتوانى تالاسيان كا لەسەر ئىرادەيان.

هەر وەك لە بەرجە وەندی ئاداب و خەسلەتی دڵ و دەروون بۆمان پوون بۆتەووە كه بزۆز و بەپرسیارە، ئەوێمان بۆ دیتە پیش كه موتتەقین ئاوا عەزیز و تەمیز و پیروژن، دەبی ناموتتەقین و اتا خودانەناس و بی شەرم و بی حەیا چۆن بن، هەم لە دنیا هەم لە قیامت. جا بۆ ئەو و لام و جوابە دەچینه خزمەت ئایەتەکانی: ۶ تا ۱۶. دەگەڵمان بن دەو مەیدانە بەرفراوانەدا تا بە تەواوی لە ئاكار و ڕەوشتی بی شەرمان و بی حەیا یان و بی کەرەمەتانی ئینسانانی چەپەل و بی ئیمان و بی تەقوا حالی و شارەزا بین.

﴿۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

بی شک کافران یە کسانە لە لایان چ ترسیان وەبەر نین چ بەریان نەین، ئیمانێ ناهین.

ئاورپک و تیروانیتکی بەهەست و سەر کەیفیەتی سرشتی ئینسانی:

هەر وەك لە ئاكار و ڕەفتاری ئینسانیدا دەردەکەوی و هەستی پێ دەکری، ئینسان دە ساختاری سرشتیدا، بە خاوەنی دەرک و شعور و هەست سازاوه و دەبەرێک نراوه، بۆ نمونە: بێچوو هەرکە هاتە دەر لە ناو زگی دایکی، ئاماژە وەلای نیازی - کە بژیویەتی - دەکا، یا بە گریان و هاوار وەک بێچووی ئینسان و هیندیک لە حیوان، یا بە ئیشپاراتی دیکە، بە پێی نیازی لە سەر ئەساسی سرشتی عەلامەت دەنوێنێ. ئەئەو ئیسباتی ﴿فَأَلْهَمَهَا﴾ دەکا و هەروا ئیسباتی ﴿الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى ۖ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۚ﴾ ﴿۳﴾ «اعلی» دەکا، دەلی خودای پەرورێنەر خودایە کە هەچی دەیهێتێتە دی و دەیخاتە پروو، پێداویستی نیازیشی دەپال دەخا بە تیر و تەسەلی، لەسەر ئەو یاسا ئەزەلییە قەناعت بەو دەکەین کە دەستە ی موتتەقین سرشتی ئەزەلییان کە هەستی هیدایەت و حەق ناسییە لە دەس نەداوه.

بی باوەر (کافر)

بەلام دەستە ی ناموتتەقین کە کافر و گومراکانن، هەرکە کەوتووێ نەو مەیدانی ژیان و فاماندنی دنیای ژیان، ئەو هەستە سرشتەیان کە تەقوا و حەق ناسییە بە هەوا و هەوس و ژینی دنیا داوه و فرۆشتوو، تازە ئەو لە بەرگە چۆتە دەرێ چها داوای لی بکە ی و بێتسینی یا نەیتسینی، ناگەرێتەو، خۆی وارۆ هیشتۆتە ناو چالای دنیایەرەستی هەلناکشیتەو لای سەری بۆ حەق پەرەستی و دین دوستی.

هەست و سرشت و تەقوا

پوخته کارییه ک له سەر سرشت: هەستی تەقوا و پارازتنی وهیا خەوتن و خستن و فەوتاندنی هەستی تەقوا له ناخی دەرووندا دیاره وهک پروونه و حاشا هەلگر نییه، هەموو شت له سەر ئەساسی نەزم و یاسا سازاوه و دەبهریهک نراوه به پپی ئیشاراتی که لامی ئیلاهی: وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾ «الرحمن» چهتری ناسمان هەلدرنا نەزم و نیزامی تیدا بهرقەرار کرا. (فایده له بهرقەراری نەزم و نیزام له عالەمی هەستیدا بۆوهیه) که (تۆی ئینسان به هۆی دەرک و شعور دەرکی ئەوهی بکهی که ژیا نی فەردی و کۆمه لایه تی بهی یاسای نەزم و نیزام، خاوهنی ژیا نیکی هەسانه وه و ئارام و به نهفع نییه) کهوایه ئەی ئینسان له نەزم و نیزام و یاسا تیپەر مه به و لاهه ده. نەزم و نیزام به نەزم به رده وام و راوه ستاوه، هەلکیش و داکیشی پی مه که به میزان و تەرازووی یاسا و عه داله ت و ئینساف.

ئه گەر بێتوو ئینسان له سەر ئەساسی فەرمووده ی قورئان: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ «توبه» (ئه ی ئیبا نداران بترسن له خودا و بۆ تەقوا له خودا دوا ی راستان که ون و ده گه لیان بن)، وه جوولێ و عه مه ل بکا و به رده وام بێ، بێ گومان حاله تی تەقوا و په ره یزگاری که ئەساسی سرشته ده خودا جی گیر ده کا و ورده ورده ئەو حاله ته پیروژ و به نرخه ده کاته به شیک له حه یاتی پاکی له ش و دەروونی، داری حه یاتی پاکی دەروونی دیته بهر گرتن به به روبووی حه یا و شه رم و تەقوا و ئینساف و به زه و عه داله ت، که تازه ئەو به روبوومه غیره ت ناکه ن و پێ ناده ن له شکری نا ره وای نا په سه ند خو بخاته ناو باغ و بیستانی تەقوا و که رامه تی.

چلێسی نه فس و هه وا

وه هه روا ئینسان ئە گەر بێتوو به هۆی چلێسی نه فس و هه وا و خو شی له ززه ت و که یفه ی ژیا نی دنیا له سرشتی به شه رییه ت لادا و که رامه ت و حه یا و شه ره فی خودا پیداوی ده پیناوی بێ حه یا و بێ شه رمی دنیا بنی، ئەوه په رده ی په ش و تاریکی کوفری به سەر چاو و دلێ داده درێ، ئیتر نه چاوی حه ق بی نی ده مینی و کارێ ده کا، نه دل و دەروونی حه ق وه رگر و حه ق سه لمینی ده مینی، جا ئە دیره دایه: سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥﴾ «یس» یه که سانه لای ئە وان ترساندن و نه ترساندن.

و یده چی دیره دا ئە وانه ی که به تیرو ته سه لی به رجه وه ندی مانای هیدا یه ت نه بوون، هیدا یه ت

و زه‌لالت بخه‌نه ئه‌ستۆی خودا و وه‌پال مه‌شییه‌تی خودای دهن له‌ سه‌ر ته‌ساسی تیروانین له: وَمَا تَشَاوُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾ «تکویر» خودا له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ ده‌فه‌رموی: إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٧﴾ ئه‌و قورئانه به‌جوز یاد و یادناوه‌ری عالم نه‌بی نییه. پاشان ده‌فه‌رموی خودا: ئه‌و په‌ند و یادناوه‌رییه‌ش بۆ که‌سانیکن که‌ خاهانی راستی و حه‌ق‌په‌ره‌ستین. مشتته‌ری و خریداری ږیی راستن. جا ئه‌وجار خودا ده‌فه‌رموی: وَمَا تَشَاوُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾ ئه‌و ئیشتیا لی‌بوون و داوایان بۆ وه‌رگرتنی په‌ند و ئاموژگاری له‌ قورئان، ده‌روانیته ئیشتیا لی‌بوونی باری ته‌عالا و اتا ئیراده و قه‌ستی ئینسانی هه‌لاوه‌سراوه به‌ ئیراده و مه‌شییه‌تی خودا.

دی‌ره‌دا ئه‌گه‌ر به‌ ته‌قل و ئینسافه‌وه هه‌لو‌یست بگه‌رین خودای ته‌عالا ئیراده و مه‌شییه‌تی داوه‌ته ئینسانی که‌ ده‌فه‌رموی: لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ به‌لام به‌ره‌م و وه‌به‌ره‌اتنی داچناوی ئیراده و مه‌شییه‌تی ئینسانی ده‌که‌و‌یته ژیر ئیراده و مه‌شییه‌تی خودا، به‌ کورتی ئینسان داچینی تۆوه، خوداش ږوین و وه‌به‌ره‌ینه. وه‌هه‌روا ده‌بی ته‌وه‌شن باوه‌ر بی: خودا به‌ زایع نادا به‌ره‌م و ته‌جری چاکان: إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٥﴾ «توبه»

بۆ پشت‌راست کردنه‌وه‌ی ئه‌و مه‌ته‌له‌به‌ سه‌له‌یه‌کی بگه‌رین له‌ ناو‌زگی ئایه‌تی ۲۳ سووڤری که‌ه‌ف: وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا. له‌مه‌ر پێک‌ه‌ینانی هه‌چ کاروباریک به‌بی‌یادی خودا و هه‌م‌داد خواستن له‌ خودا مه‌ل‌ین سه‌به‌ینی ئه‌و کاره‌ ده‌که‌ین.

ئه‌و ئاگاداری پێدانه‌ی خودا ده‌روانیته ئه‌وه‌ی: جگه‌ له‌وه‌ی خودا توانای هه‌موو کاروبار و شتیکی هه‌یه، یادیش له‌ سه‌ر ئه‌و توانایه، هه‌یز و هیوا و هه‌م‌ید ده‌به‌خشی به‌و دلانه‌ی له‌ سه‌ر هه‌موو هه‌لو‌یست و کاروباران، به‌ یاد و هیوای ئه‌و تێپه‌رده‌چن.

بۆ زێده‌ باوه‌ری پێویسته ږوو بکه‌ینه ئه‌و دوو مالی ۱۹ و ۲۰ سووڤری ته‌سرا: وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ﴿١٩﴾ کلاً نُمِدُّ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ﴿٢٥﴾. که‌سێک نیازی ئاخه‌رت بی و تیکۆشی بۆ ئاخه‌رت، به‌و تیکۆشانه‌ی که‌ شایانی ئاخه‌رته، ئه‌و که‌سانه تیکۆشانیان له‌ لای خودا په‌سنده و قبووله‌ به‌ زیاده‌وه. ﴿١٩﴾ ئیمه‌ هه‌رکام له‌ ئاخه‌رت‌خوازان و دنیا‌خوازان له‌و دنیا‌یه‌دا به‌هه‌مه‌ند و یاریده‌ و مه‌ده‌د ده‌دین، واتا کافر و موسوڵمان له‌ سه‌ر ئه‌و دنیا سفره و که‌وله‌یه‌ داده‌مه‌زنین، به‌خشین و عه‌تای خوداش هه‌رگیز مه‌نع نه‌کراوه له‌ که‌س و نا‌کری. ﴿٢٥﴾

ئیشاراتی ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ پێروژه ئه‌وه‌مان پێ ده‌ل‌ین: ده‌ کار کردنی ئامراز و وه‌سیله‌ بۆ هه‌ر

لايه کی ده کار ده کریڭ خودا بهرگری ناکا و پښی پښی ناگریڭ. چونکه خودا ئه وهی به خشیویه تی به ئینسان له مه پ به راوه ردی نیاز پیشی پښی ناگریڭ و لپی مه نع ناکا، زمان و چاو و گوڭ و دل بو هه ر لایه کیان ده کار که ی خاوه ن ئیختیاری خودا لیت وه ناگریته وه له سه ر ئه وه ی بو لای حه قت ده کار نه کردوون و یا بلین له جپی خوت ره عه مه ل نه هیناون.

به کوردی و به کورتی، شمشیر بو برین ساز کراوه، ههروهک کافران ده بری پښه مبه رانیش ده بری، چاو بو دیتن دانراوه، ههروهک جوانان ده بینن ناحه زانیش ده بینن، زمان بو کوتن و به یانات سازاوه، قورئانیشی پښی ده خویندری، جښویشی پښی ده کوتری، ئه وانه ده ئیختیاری ئینسانی نراون بو هه ر لایه کیان ده کار که ی خودا بهرگری لای ناکا و هیجت لای ناکا تا رۆژی خوی.

بو توندوتول کردنی باوه ر له سه ر ئیراده و ئیختیاری ئینسان سوڭه یه ک ده دهینه ئایه تی: یا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ «انفال» ئه ی خاوه ن باوه ران، ئه گه ر له خودا بترسن و باکوو بښ، خوداش هیز و شعوری تاییه توو پښی ده به خشی بو گه یشتن به ئامانجوو له ژیر سایه ی ئه و هیز و شعوره.

سووکه ئاوړیک وه سه ر پوخته ی مه تلەب: خودای خاوه ن حیکمه ت و حه کیم، ئینسانی بو لیک هه لاواردنی تاوان و ته قوا به وه سیله ی ئامرازی تاییه ت ته یار و ئاماده کردوه و که س به کوپرا نه ده پښه ناکا و هیچ داوا یه کیش له نه زان ناکا، که وایه ئینسان تاوان و ته قوای له ئیختیاری خویدا، بو باوه ر کردن زهین ده ئایه تی: إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ (١١) «رعد» خودای تاق و ته نیا حال وبالی هیچ نه ته وه و که سیک ناگوړی وانا له خو شیه ختی بو لای به ده به ختی، له نه زانی بو لای زانیاری، له عیززه ت بو لای زبلله ت، به پښه وانه ش، هه تاکوو بوخویان له سه ر ئیراده و ویستی خویمان نه یگوړن.

دلی به هه ست و سرک و په وهک و به پرسیار له وهی که کافر بیترسینی یا نه یترسینی ئیمانی ناهینی، ترس ته ئیسیری لای ناکا چونکه لای ئه و یه کسانه ترسان و نه ترسان، هه ست به سوړیک دهکا، ئه و سوړه ش ده بی ئه وه بی: دل که کانگا و مه زهه ری خو ش و ناخو ش و ترسه، ده هه موو له شیکی گیانه له به ردا هه یه به تاییه ت ده ئینساندا زیاد چاو ده کری، ئه و حال ته سرشته، ئینسانی کافر که ههستی پښی ناکا و لای یه کسانه ده رکی دلی له هیوا و ئومیدی هه موو په ناگایه کی هیوا و ئومید داخراوه، له ههستی رۆژی هیوا و ئومید که وتوو و خراوه. و بو باوه ر

و پشت راست کردنه‌وی ئه‌و راستیه که کافر له هه‌ست که‌وتوو، ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۷:

﴿۷﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
خودا دَل و گویانی مۆر لی داو و به‌سەر چاویاندا تۆر و په‌رده‌ی کیشاوه و هه‌روا
عه‌زابیکی گه‌وره‌ چاوه‌پییانه.

دلی داخراو و مۆرکراو

تیروانینیکی به‌هه‌ست وه‌لای ئه‌و دَل و ده‌روون و می‌شکه‌ی که‌ چاوه‌ی ده‌رک و شعور و هه‌سته، که‌ چۆناوچۆن ئه‌و هه‌سته‌ی لی ده‌سیندریته‌وه و له‌ هه‌ست کردن به‌ تاوان و حه‌ق و ناحه‌ق ده‌که‌وی و فه‌رقی راست و خوار ناکا، ناتوانین و غیره‌ت ناکه‌ین بلیین خودا وای به‌ سەر دینی چونکه‌ خودا زولمی له‌ که‌س ناکا، خۆی فه‌رموویه‌تی: إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۴۴﴾ «یونس» خودا هیچ زولمیکی له‌ ئینسان ناکا، به‌لکه‌ ئه‌وه ئینسانه که‌ به‌ ئیختیاری خۆی زولم له‌ خۆی ده‌کا.

ده‌بی بلیین و باوه‌پیش بکه‌ین که‌ کاتی دَل و هه‌ست و شعور داییه‌ باری چلیسی و له‌زه‌ت په‌ره‌ستی دنیا و سواری ئه‌سپی تۆری هه‌وا و هه‌وه‌س بوو، هه‌لده‌دیڤی و ده‌که‌وی، شووشه‌ی وێژدان و که‌رامه‌تی ئینسانی که‌ وه‌سیله‌ی ده‌رک و شعورن ده‌شکین و ورد و هاژ ده‌بن که‌ تازه له‌ ده‌رکی حه‌ق و ناحه‌ق ده‌که‌ون، جا ئه‌و ده‌مه‌ سرشتی ئینسانی ده‌گۆڤی به‌ سرشتی حه‌یوانی هه‌چی بۆی بگونجی و پیکبی ده‌یکا و به‌ زولمیشی نازانی، بۆخۆی خۆی هه‌لده‌خا بۆ مۆر له‌ سەر دَل دانان، ئه‌و چاوه‌ دل‌ه‌ی حه‌ق‌ناس و حه‌ق‌بین کوڤر ده‌کاته‌وه، خوداش به‌ هۆی ئه‌و ئیختیاره‌ی له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ داویه‌تی، له‌و کاره‌ قه‌بیح و نا‌په‌وایه‌ی به‌رگری ناکا. کَلَّا تُمِدُّ هَؤُلَاءِ ﴿۲۵﴾ «اسراء» بۆ هه‌ر لایه‌ک ئامراز و ئه‌سبابی پی به‌خشاوی پی هیدایه‌تی ده‌کار کا، خودا مه‌نعی ناکا و پیشی پی ناگری تا پۆژی حیساب. وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿۴۲﴾ «فاطر» واتا داب و باوی ئه‌زه‌لی خودا ناگۆڤی. یانی ئاور هه‌ر سووتینه‌ره مه‌گه‌ر به‌ مو‌عجیزه وه‌ک کاره‌ساتی ئیبراهیم؛ تال هه‌ر تاله‌، شیرن هه‌ر شیرنه‌، ترش هه‌ر ترشه‌، سوڤر هه‌ر سوڤره‌.

دلی سرک و سل و خاوه‌ن هه‌ست و به‌پرسیار ئه‌دیڤه‌دا هه‌ست به‌ شتیک ده‌کا ناتوانی به‌ سه‌ریدا باز دا و حاشای لی بکا، ئه‌و شته‌ش ئه‌ویه‌: ئه‌و مۆره‌ی که‌ خودا ناویه‌ته‌ سەر دلی په‌شی کافران هه‌تا هه‌تایه‌ی له‌ سەر داناون و قفلی کردوون و یا ده‌رگای هیشتوته‌وه بۆ لا‌بردن

ئەو مۆرە قفلە؟ دیارە دەبی ئەوەن باوەر بێ کاروباری باری لە سەر ئەساسی زانستی تەواوی ھەوەل و ئاخەرە نەک بە ھەلکەوت و تەسادوف و بێ بەرجەوہندییە، کەواتا ئەو مۆردار کردنی دلی کافرانی پەش لە سەر ئەو ئەساسیە کە خودا زانایە بەوہی کافر لە ئیرادە و باوەری خوی دانابەزی و پەشیمان نابیتەوہ. ئەگینا خودا دەرگای ئاوالہیە بۆ تاوانباران کە وەگەرین بۆ لای تەقوا ھەتا گیان دەگەریتەوہ.

بە کوردی و بە کورتی، کافر و اتا خودانەناس لە ھەوہلەوہ بە خودانەناس نەسازاوە، بەلام کاتی واریدی دنیای ھەست و شعور بوو چاوی بە زینەتی دنیا کەوتوو، خوویستی و دنیاویستی ئاشنایتەتی دەگەل پیکھینا ئەقل و ھەست و شعوری حەق ناسی و دنیا ناسی و خو ناسی لی فراندووہ تازە ناتوانی بە ھوی لاوازی و بێ ئیرادەیی دل و دەروونی وەگەرێ. چونکە کەوتۆتە نیوان دوو تەلەسمان: ۱. خو شەویستی دنیا، ۲. لە دەس دانی ئیرادە و بەرجەوہندی لە خوی و دنیا.

پاش ئەوہی خودای خاوەن حیکمەت و حەکیم موسوڵمانی ناساند بە ئاکارەوہ، و کافریشی ناساند بە ئاکارەوہ، بۆ ئیقناعی دل و یستوویەتی نە موسوڵمان نە کافریش و اتا منافق کە فیلێ لە ھەرکان دەکا و بەدفعەرتەرە لە کافر، بناسیتێ، جا بۆ ئەو مەتلەبە ھەستیارە دەچینە خزمەت ئایەتی ۸:

﴿۸﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ
ھیندیک ھەن لە ئینسانان دەلین ئیمە بە خودا و پوژی ئاخەرت باوەرمان ھەبە، دەگەل ئەوہی باوەریان نییە و بە خاوەن ئیمان حساب ناکرین.

منافق (دوو پروو)

ئینسان بوو بە سی دەستە: ۱. موسوڵمان ۲. کافر ۳. منافق
دل رادەمینی و دادەمینی دیڕ و دەوی دەفکری تاکوو ئەوہ بزانی ئایا ئەو کەسانە خودا شاھیدی بێ ئیمانیاں لە سەر دەدا، ھەست و شعوریان ھەست بەوہی ناکا کە لە سەر پرێگای ناپەسەند و ناپەوان؟

دەبی لە ولامدا بکوتری نەخیر. چونکە ئەو ھەست و ئەقل و شعورە حەق و ناحەق لیک ھەلداویری، بە ژەنگ و ژار و چلک و چەپەری خەرافات و ھەوا و ئارەزووی دنیای

خودبه سه‌ری و سه‌سه‌ری له فر که وتوون وه ک مه‌لی بی بآل ناتوانن بفرن، واتا هه‌ستی له هه‌ست که وتوو و ناتوانی هه‌ستی و حق چاو کا، ئەو کاره‌سات و به‌سه‌ره‌اته‌ی هه‌ست و شعوری له کارکه‌وتوو ئی ئەوه‌یه‌ی ریگای نه‌داوه به ئەقل و شعوری سرشتی تاکوو سرشتی ئەزله‌ی خودا پیدای خۆی وه‌گه‌ر خا و ده‌کار کا، به‌لکه هه‌ر له سه‌ره‌تای وه‌خۆکه‌وتنی بۆ ژیان په‌یمانی بی پسانه‌وه‌ی ده‌گه‌ل دنیای پر گیره و کیشه‌دا به‌ستوو، سرنج ده و شعور وه‌گه‌ر خه له سه‌ر سی ئایه‌تی: فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ (۳۷) وَأَثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا (۳۸) فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ (۳۹) «نازعات» ئەو که‌سه‌ی سه‌ره‌پۆیی و یاغیگه‌ری کردوو و هه‌روا ژینی دنیای په‌سند کردوو به‌پراستی دۆزه‌خ جیه‌تی.

ئەو ئایه‌تانه‌ هه‌وارن له‌و که‌سانه‌ی سرشت و ئەقل و شعور ده‌فرۆشن به‌هه‌وا و ئاره‌زوو و نه‌فسی چلیس.

تیروانیتیک له سیمای ناحه‌ز و ناقلای «مونا‌ف» (دوو‌پوو).

منا‌ف که‌سانیکن ترساو له‌ حق و خۆ‌پۆیر له‌ واقعه‌ت، په‌رده‌ی ره‌ش و تاریکی بی‌باوه‌پریان ده‌خه‌نه سه‌ر پووی حق و حه‌قانییه‌تی ئیمان باوه‌ری، هه‌ر بۆیه‌شه‌ خودای عه‌لیم و حه‌کیم شاهیدی بی ئیمانی و درۆزنیان لی ده‌دا، چونکه ئەوان بۆ به‌ ته‌فره‌ بردنی ئیمانداران ده‌لێن ئیمانن به‌ خودا و په‌سوولی خودا هه‌یه، بۆ‌وه‌ی بتوانن خۆیان ده‌گه‌ل خاوه‌ن ئیمانان ریک‌خه‌ن و به‌ ته‌فره‌یان به‌رن، هه‌روه‌ک ئە‌گه‌ر ده‌گه‌نه‌وه‌ لای یاران‌یان ده‌لێن: ئیمه هه‌ر ده‌گه‌ل ئیوه‌ین بۆ ئیها‌نه و به‌ ته‌فره‌ بردنی ئیمانداران ده‌چینه‌ لایان.

دلی زیت و به‌پرسیار ده‌لی: ده‌بی‌ منا‌ف هه‌ینه‌ بی‌هه‌ست و شعور بی، نه‌زانی ئە‌گه‌ر خودا زانیه و فریو نادری و فیلی لی‌ ناکری؟ ئە‌مه‌ش ده‌لێن: به‌لی‌ دل و چاوی حه‌ق‌بین ئە‌گه‌ر کویر کران و په‌رده‌ی ره‌شیان به‌ سه‌ر کشا، هه‌چ چاو ناکه‌ن، چونکه دلی زیندوو چاوی ئاواله‌ حه‌ق ده‌ناسی و حه‌ق چاو ده‌کا نه‌ک دلی مردوو چاوی کویر‌بوو. بۆ‌پراستی ئە‌و مه‌تله‌به‌ی ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۹:

﴿۹﴾ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

«ئە‌وان به‌ نه‌زه‌ری خۆیان» خودا و ئە‌و که‌سانه‌ی که‌ خاوه‌ن ئیمانن فریو ده‌ده‌ن و به‌ ته‌فره‌ ده‌به‌ن، ده‌گه‌ل ئە‌وه‌ی خۆیان به‌ فریو ده‌به‌ن و ناشفامن.

بهراوهرد و تیروانینیکی چه کیمانه لهو ههلو یسته نارهوا و ناحهزه ی منافقان:

دهبی ئیمه ی خاوهن باوهپ و ئیمان ئه وهن بنچینه و کلّی دَل و شعور بی که خودای چه کیم کهس به نه زان و نه فام و دَل کوپَر وهپَر ناخاته دنیای ته کلّیف، به لام که سیش بهرگری ناکا له وهی سرشتی به ههستی زانست و شعوری خودا پیدای له کار خا و به ههوا و هه وهسی دنیایه ی بفروشی. منافق یه کیکه لهو که سانه ی ههر له سه ره تای هاتنی بۆ مهیدانی کار و تیکۆشان باره گای ئه قَل و ده رک و شعوری سرشتی کرده بنکه و باره گای چه ته کانی ههوا و هه وهسی دژمنانی دین و ئایین و ویژدان و که پامه تی به شه ری، که ئه و منافقه دوو پرووه ئاوپ و هنادا بۆ لای حق و ههستی به شه ری «جا مه گهر خودا به حیکمهت و ره حمهت»

منافق ههر ئه وهیه که ناوی ئی نه تی خو ی به پاشکاو ی و ئاشکرای بنوی ئی و پرایگه یینی، به لکه له کن خاوهن ئیمانان ده لّی: ئیمانم ههیه به خودا و په سوولی خودا، له لای شهیتانه کانی هاوالّی ده لّی: ده گه لّ وه م؛ ههر ئه وه و پاوپاوی نه و بازبازینه ی، نیشانه ی ئه وهیه مالّی دَل و ویژدانی له دهس داوه و کاول و که لّیس بووه که تازه جیّی به رقه راری و وه قره و چه سانه وهی لی نه ماوه. ههر بۆیه شه له بهر هه وتی و په ریشانی و دۆپاوی، ده گژ خودا راچووه که فیلی لی بکا و فیریوی دا. (نعوذ باللّه).

سیمای منافق

له چوار لاهه منافق ناحهزی و ناقولایی دیاره:

١. له لایه که وه ده بههوی فیل له خودایه ک بکا و خو ی لی وه شاری که زانا به زاهیر و باتین و هه وه ل و ئاخری هه چی هه یه و نییه. جا ئه وه ده لّیک سه رلیشیواو نه بی چون غیرهت ده کا دروی له لای خودا بکا و خو ی لی بگۆری.

٢. له لایه کی دیکه ش منافق ئه گهر بیههوی فیل له پیغه مبه ری خودا بکا ناتوانی، ئه گهر دَل په ریشان و سه رلیشیواو نه بی، چون ده زانی پیغه مبه ره و نازانی پیغه مبه ران فیلیان لی ناکری چونکه خودا حالّیان ده کا له ههر باریکه وه.

٣. لهو لایه شه وه ئه گهر منافق بیههوی فیل له موئمینان بکه ن چ به هره یه ک بۆ خو ده ستین و چ زه ره ری ک به موئمینان ده گه یینن؟ زه ره ر و قازانج ئه گهر کاسه ی ئه قَل نه شکابی، ده زانی له خودا وهیه.

۴. کاسه دلی خاوهن هستی ټاگدار به شعور و ویردانی به کوتکی ههوا و ههوه سی چلیسی شهرم و حه یای شکاندووه و هاریویه تی بویه به خو فریودانی به گز خودا و پرسوولی خودا و ویردانی حهق ناسیدا هاتووه و مَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ناتوانن فیل له خودا بکهن، ده توانن فیل له ویردان و هستی شعوریان بکهن بی فهم و هستی شعورن.

به کورتی و به کوردی، منافق چونکه چاوهی چاوی دلی به توژ و خوئی نهفس و ههوا کویر کردوتهوه، ناتوانی حهق چاو کا هه ربویه وای خه یاله: پیغه مبه ران بو پیاده کردنی ویست وههستی خوئیان هاتوون، کهسانی ساوا و کال و ناپوخته له دهوری خو وه کوکهن، به لکه بتوانن به فیل و فوت عاله میک وه شوین خو خه و له خو کو وه کهن، ئهوانیش واتا منافق بو بهرگری له وهه لویسته ده گزیان پراچوون به لام بی خه بهر له وهی خودای خاوهن زانست و حه کیم و پشتیوانی پیغه مبه ران جگه له وهی یاریده یان دده له هه رباریکه وهه موو ههست و مه رامیکی منافقان و زالمانیان خه بهر پی دده و تیان ده گه یینی.

دهو هه لویسته ناپاکه ی منافقان دل تووشی سوړیک ده بی، ئه ویش ئه وهیه: هه موو نه فسیک به گشتی چ به دین و چ بی دین، به پنی فهرمووده ی خوی خودا، ته قوا و تاوانی لی حالی کراوه، چون ده کری منافق لهو به خششه به شدار نه بی: قَالَهُمْ هَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ «شمس» واتا خودای ته وانا ته قوا و تاوانی دادوشیوه ته نهفس و هستی ئینسانه وه به هوئی ئه قل و هستی شعوره وه. دل ده لی ده کری لهو سوړه ئاوا خو دهر باز و په ها کهین؟ خودای تاق و ته نیا بو نه زم و نیزامی کائینات و بوونه وهری گیاندار و بی گیان وهک نه باتات و حه یوانات به تایه تی ئه سباب و وه سیله و ئامرازی بو بهراوه ردی هه ر نیازیک پرک خستووه و داناوه، جا هه ر کام لهو ئه سباب و وه سیلانه فهو تیندرا و نه ما ئه وهی پیشی ده کرا و ده هاته جی، نامینی؛ ئیستاش له سه ر ئه ئه ساس و یاسایه منافق سرشتی حهق ناسی وهک ئه قلی سه لیم و ههست و شعوری پاک بی، له دهستی داوه به هوئی نهفس و هه وای سه رکیش، قفلی ده رکی دلی داخراوه کللیه ی پی هه لگرتیشی به نهفسی دزی چلیسی فروشتووه و ناید ریته وه. بویه به دامای که وتوته دل نه خوشی تا پراده بری له دنیا، بو راستی ئه مه تله به ده چینه خزمهت ئایه تی ۱۰:

﴿١٠﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

«بو له ههست و شعور که وتوون؟» له ناو دلیان نه خوشی و ده غز هیه، «ئو نه خوشییه یان به پراده یه که تونده بوته هوئی ئه وهی» خودا زیاتری کا له ناخی دلیان، بهو هویه هیه یانه عه زابی به ژان.

دوو پروو سه رناكه وى ده فيليدا

دلى هه ستيار ديره دا به تاييه ت له جومله ي «فَرَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا» هه ست به شتيك ده كا هه چهن ده كا وه پال داني ئه و شته ي بو لاي خوداي پى هه زم نابى و ناقوزرئته وه. شته كه ش ئه وه يه: كوا ره وايه بو خودا ئينساني نه خووش و نه زان و نه فام نه خووشتر و نه زانتر و لاپترى كا. چونكه خودا بوخوى فهرموويه تى: ئه من هاديم و ناجيم به هوى پيغه مبه ران و كتبه كان. ده بى بو ده فعى ئه و شته پروو ده گوى كرى و دلى لى وه حه سى كه خوداي ته عالا كه س نه زان و نه فام ناكا.

ده بى هه ست و ئه قل و شعور له و جيگا خليسكانه خليسكى نه بن، ليزگه و پرسته كانى: خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ- فَرَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ده بى له سهر زاهيرى خويان حيساب دانه ندرى به لكه له سهر باتين و دهروونيان نه زهر بدرى ئه و يش ئه وه يه: منافق رهش و برشى تاوانى هه م بوته مورى سهر دلى، هه م بوته هوى گرانترى ده ردى نه خووشيه كى كه ئه و يش نه زانى و نه فامييه. ئه گينا خودا سهر به خو له سهر ئه ساسى ئيراده و مه شيه تى خوى نه دلى منافقى مور هاويشتوته سهر نه ده ردى نه زانى لى زياد كر دووه.

له راويژ و به راوه ردى ئايه ته كانى قورئان ده رده كه وى كه منافق دوپاوتره له كافر. چونكه ده بيندرى كافر بوخوى و به سيفه تى دوو ئايه تى ۶ و ۷ پى وه شاوه، به لام منافق له ئايه تى ۸ پرا تا ئايه تى ۱۶، واتا ۹ ئايه تى بو هاتووه. ئه و ياسايه ئيشاره يه وه لاي ئه وه ي منافق كاروبارى سه ختره له كافر. جگه له وهش كافر خوى نيشان داوه به پروونى به لام منافق له موسولمان خوى ده بو سه ناوه بو خاترى ئه وه ي نه يناسى و چاوى نه كا تا پيوه ده دا و سه ره نگرئى ده كا. وهه روا ئه وهش هه يه منافق دوو پروويه هه ر جاره ي به پروويه ك خو ده نوئى. به لام كافر يه ك پروويه.

دل ده يهه وى نيشانه كانى ئاكارى منافق به جوانى بزاني، بيناسى و خوى لى دوور بگرئ. بو ئه و مه به سته ده چينه خزمه ت ئايه ته كانى ۱۱ تا ۱۶، ده هه موو ئه و ئايه تانه دا ئاكار و ره فتارى منافق نيشان دراوه له لايه ن خوداوه له حاشا كردن به دوورن تازه.

﴿۱۱﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

كاتى (له پرووى ناموزگارى) به وان بكوترئ: له سهر زهوى فساد مه نينه وه، له ولامدا ده لئىن: ئيمه ناشتى و سولح چينين.

ولامی منافقان

ئەو ھەلۆیست و ولامی منافقان ئەو نیشان دەدا کە منافق گوی بۆ حق شل ناکا و مل نادا، بەلکە نیەت و باوەری خۆی پێ حەقە.

بەراورد و تیروانینیک لە قەوارە و سیای منافق:

دَلْ دَهِلْ خَوْ مَنْفَقْ خَاوَهَنی هەست و حیسه، دەبی ئەو دَلْ و هەست و حیسه لە دەرک کردنی حەق و باتل خرابی؟ و ئەگەر دەو سرشته خراپە کەوتبی، کی وای بە سەر هیناوه و ھۆیەکی چ بی و کی بی؟

خۆ ناکری و ناشیی لە روانگەیی ئەقل و ئینساف و وێژدانەو بەگوتری خودایە، چونکە ئەو خودایە ئیلهامی بە دَلْ دابی بۆ دەرک و هەستی تاوان و تەقوا، حەق و باتل: **فَاللَّهُمَّ افْجُورَهَا وَتَقْوَاهَا** ناکری بۆخۆی بە ئیرادە و مەشییەتی سەر لە هەستی دَلْ بشیوینی لەو بەخششە بەنرخەیی بەری کا و نەزانێ حەق کامەییە و ناحەق کامەییە و لە باتی حەق، باتل ھەلگری.

بەلکە دەبی بە قەناعەتەو بەلین: ئەو وەسیلە و ئامرازەیی کە دەناو هەستی دَلْدا نیژراو لە کار دەخری و دەناو ئاوی گەرمی ھەوا و نەفسی چلێسدا دەکۆلێندری تا دەبیته نەفسی سەرەرۆی ئامیری خراپە. ئەو دەم ھەر ئەو پێیە چاوە دەکا کە بە نەفسی پیس و فاسیدی دە خراپەدا کولای ھەلبێژارتو و بە یە کجاری دەکەوێتە ژێر حوکمی ئەو ئایەتە پیرۆزە: **قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝۱۰۳** **الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝۱۰۴** «کەف» «ئەو پیغەمبەر بیژە بە کافران» ئەری دەخوازن پیتان بلیم کین ئەوانەیی خەسارەتمەندترین کەسن لە کردەو کانیاندا؟ ئەو ئەو کەسانەن کە تیکۆشان و تەقالای ژیاانی دنیایاندا تیشکاون و حەول و تەقالایان بەفیرۆ چوو، پێشیان وایە کاری چاکیان کردوو.

بە کوردی و بە کورتی، خودا کەس و سەر تەلە ناپەرینی و پالیش بە کەسەو نانی. بەلکە ئەو نەفسی چلێسە بۆ ئامانجی ناپەرەوای خۆی ئینسانی پالەوپانی دەدا و پالی پتووە دەنی.

ئەو ھەستە دەکری و بە دَلْدا دی نزوولی ئەو ئایەتە لە مەدینە بووی چونکە ئەوزەمانی لە مەدینە بەولاو منافق بەدی نەدەکران. جا بە پیتی ئەو ھەستە دەبی بکوتری واژەیی فی الارضی ناو ئایەتە کە ھەچەن عامە، بەلام ھەر ئەرز و ولاتی مەدینە لە خۆ دەگری. بەلام لەبەر ئەوەی قورئان موعجیزەیی کە ئەبەدیە بۆ ھەموو دەور و زەمانی داھاتوویە بی پرانەو و بی پسانەو و شامیلی حالی ھەموو گەلانی داھاتووشە، کەواوە لە سەر ئەو ئەساسە واژەیی فی الارض بۆ

هەموو ئەرز و ولایتیکە کە ئینسانی لە سەر نیشتەجێیە.

بۆوەی ئینسان بە باوەڕەو بەزانی کە منافق درۆزن و دووڕوویە، خودا پرایدەگەییی بە دنیای ئینسانی کە منافق هەم فاسدە، واتا دە جەوھەری خۆیدا داتولاًو و بۆگەن و پزێو، بێ دەرک و شعوریشە، واتا شعوری ئەوەی نییە گوێ بداتە حەق، جا بۆ ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۲:

﴿۱۲﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ

ها تیبگەن ئەوانە بێ شک فەسادکارن، بەلام بە هۆی سەرەڕۆیی و غرووری و فـریو خواردوو بیان پەیی بە فەسادکارییان نابەن

تێڕوانینیکی لە سیمای ئەو ئایەتە پیرۆزە (۱۲):

هینانی (هەم) دوو کە بۆ تەئکید (هەم) یان ئەو تەئکیدە ئیسباتی فەسادکاری منافقان دەگەییی بە کوردی واژەکانی: أَلَا، إِنَّ، هُم ئیسباتی فەسادکاری منافقە، چونکە ئینسان تا لە خوداوە دوور کەوێ، لە فەسادکاری نزیکی دەکەوێ.

هەروا وشە (وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ) دڵ دەلێ دەبێ ئاماژە بێ وەلای ئەوەی منافق بە هۆی هالۆی گالۆی دەروونی لە کاری چارە کەوتوو و ئیصلاح نابێ و گۆیا حەزەرەتیش فەرموویەتی دڵ وەک شووشەیی ساف و بێ گەردە ئەگەر هاتوو چرزیکی و پەلەیه کی تیکەوت چارە ناکرێ، مەگەر خودا بە حیکمەت چارەیی کا.

دلی هەستیار هەست وەگەر دەخا و سرنج دەگرێ بۆوەی بزانی ئایا منافق لە سەر ئەو حالە ناخالیی خۆی بۆ دەگەڵ دووان دەبن و گوێ شل دەکەن بۆ بەلگە و دەلیل و بورهان، ئایا هەر فەرھاویژ و پلارھاویژن؟ بۆ ئیسباتی ئەو مەتلەبە هەستیارە دەبێ پەنا بەرینە بەر لێقایی باری تەعالا چونکە ئەو لە سەر و بنی دیزەیی دلی عەبدی خۆی خالی و دەزانی چۆنە و چۆن دەبێ. جا کەوا یە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۳ بۆ ئەو مەتلەبە:

﴿۱۳﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ.

هەركاتێ بەوان بکوترێ: ئیئانی یێن «هەروەک بە زۆری عالەم ئیئانی هیناوە» لە ولامدا دەلێن: ئایا هەروەک ئەو عالەمە بێ شعورانه ئیئانی یێن؟ ها، بزانی ئەوانە نەزانی، بەلام نازانی کە نازانی.

دەگەڵ دوانی منافق

دلی ھەستیار ئەوێ بۆ دیتە پیشی بە سوئال، منافق کە ئاوا دژایەتی ھەیە دەگەڵ موسوڵمانان، ئەدی چۆن دەتوانی دەگەڵی وەحاوی لە سەرزمین و ولایتیکدا؟ دەبی بۆ ولام و ئیقناعی دل ئاوا بچینە پیشی: منافق بۆ دەسکەوتی بەھرە ئامانجی کە زەر بە وەشاندنە لە ریشە و سیمای ئایینی ئیسلام، بە دوورویی خۆی خنیووتە ناو کۆزی موسوڵمانان، ئاوا نەبی ناتوانی ئاگاداری ھەست و خوستی ئۆمەتی ئیسلام بی. بەو پێیە منافق قبوولی ئاومالی و جیرانەتی گەلی ئیسلام دەکا و خۆی دەگەڵ ریک دەخا، بانگاوز و بانگیشتنی ئایینی ئیسلام لە لایەن ھەزەرتی رەسوول زەربەھەکی گورچووپرە لە منافق، ئەوانیش بۆ تۆلە و زەر بە وەشاندنە لە ئایینی پاکي ئیسلام لە نزیکەووە ئاوا نەبی واتا دەپالیاندا نەبی ناتوان، بەلام بی خەبەر لەوێ باری تەعالا جار دەگەڵ جار نوینەری خۆی (پێغەمبەر) لە مەکر و حیلە دژمنانی دینەکی باخەبەر دەکا.

تیھەرلوانینیک لە قەد و بالای ئایەتی ۱۳

لەو تیروانینەدا ئەو ھەست دەکەین: بە وشەي آمنوا لە جوملەي «كَمَا آمَنَ النَّاسُ» بی نیاز بین بە لای خۆمانەو، خۆ دیارە کەلامی خوداش واتا قورئان، لە ھەچی عەیبە بەریبە واتا نە زیادی تیدایە و نە کەم. بەو پێیە دەبی ھەست وەکار خەین تا ئەو پازە وەدۆزین: بۆ لە دوای «آمِنُوا»، «كَمَا آمَنَ النَّاسُ» ھاتوو. پاش نەختە خۆ ھەلسوورائیکی زانست و ھەست لە ولاتی ئادابی عیلمی عەرەبی (نحو) بەو ئاکامە گەشت دل: کە ئیمانی پاک و بی خەوشی ئیسلام دەبی بە ئاکار و بە ئەعمال وەپازێ و وینە و نموونەي لە سەر بەیان کری، نە تەنیا ھەر بە قسە بی. جا لە سەر ئەو ئەساسە دەبی بۆ تەئکیدي آمنوا نموونەي راستی و واقعی بۆ بەیندری بە جوملەي «كَمَا آمَنَ النَّاسُ».

ئاوړیک وەسەر ئایەتەکانی ۹، ۱۲، ۱۳ وەدەین لەو بارەو کە لە ئایەتی ۹ وَمَا يَشْعُرُونَ ھاتوو بەلام لە ئایەتی ۱۲ لَا يَشْعُرُونَ ھاتوو وە ئایەتی ۱۳ لَا يَعْلَمُونَ ھاتوو. ھەر سی لاش لە سەر منافق پانراون لەو نزامە جوړاو جوړەدا لە سەر منافق ھەست بە سوړ و پازیک دەکری، لازمە بۆ ھەسانەوێ دل ئەو سوړ و پازە بزاندری.

ھەستی ئەقل و شعور بۆچوونی خۆیان لەو بارەو ئاوا نشان دەدەن: دە ئایەتی ۹ و ۱۲

باس له فیل و فهسادی سهر زهوی دهکړئ، خو دیاره همم تهسهری فیل و همم فهسادی سهر
 ئهرز دهزاندرئ و دهرك دهکړئ به شعور، جا ئه و شعورهی ئه و فیل و فهسادهی ههست پی
 دهکا و دهزانی له لای منافق نهماوه و دؤراوه به ههوا و ههوهس و سهرهپویی، بویه ده حق
 ناچن و تینناگه و شعوریان پی ناشکی.

ده ئایه تی ١٣ دا باس له سهفاهت و گهوجیه، خو دیاره سهفاهتیش حاله تیکی نهینییه به
 چاو دهرك ناکړئ و نازاندرئ. بویه خودای تهعالا دهو حاله تهیاندا لا یَعْلَمُونَ یان وهپال دهدا،
 واتا هینده سهفیهن، سهفاهت بهری چاوی ههست و زانستی گرتوون و حق ناناسن و
 نایزان.

تیروانین له منافق

دل دهل له سهر ئه و یاسا و ئهساسه دروسته ی قورئان دهکړئ ههر ئینسانیک خاوهنی ئه و
 سیفاته رهزیلانه بی، ناوی منافقی بؤ دهکار دهکړئ بی له بوختان، ههچهن ئه ورؤ دهرگای
 وه حی داخراوه تاکوو منافقمان بؤ باس کا به لام قورئانیک کی که ههمیشه ههیه و تازهیه، سیفات و
 نیشانه ی منافقی به پروون و ئاشکرای بؤ دهس نیشان کردوین، ئه و سیفات و نیشانه ی منافق
 محهکن له ههر کهسی منافقی دهی، ئاشکرای دهکا. منافقیک واتا به روالهت موئمین و له
 باتیندا کافر و بی باوه، و له کردار و ئاکاری ئیماندار بهری، واتا گورگ باتین و زاهیر مه،
 زه ندیق و مولحید سیفهت.

خودای خاوهن حکمهت و حکیم به رادهیه کی پروون و ئاشکرا منافق دهناسینی به دنیا
 ههر خووی خووی نه ناسی، دنا ههچی ئینسانه دهیناسی. له باری کومه لایه تی، له باری
 ئه خلاق، له باری ره فاقه تی، له هه موو بواری و باران خودا داناسینی. بؤ ئه و راستیه دهچینه
 خزمهت ئایه تی ١٤:

﴿١٤﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ

مُسْتَهْزِئُونَ

ههرکات ده گه یشتنه خاوهن ئیمانان دهلین: وهک وه ئیمهش خاوهن باوه رین. وه ختایه ک دهچوونه
 لای شهیتانه کانیا نئین: ئیمه له خوئانین و ده گهل خوئانین. «ئه گهر دهچینه لای ئه وانه»
 گه مه یان پی ده که ی.

به پیتی روانین و بهرجه وهندی له ئاکار و ههلوێستی منافقان ئه وهستهیان لی ده کری: کاتی ده گه نه لای خاوهن باوه ران، ده لێن: ئیمه وهک ئیوه خاوهن باوه رپن و ده گه لتانین. بۆ بهرجه وهندی ئامانج و نیه تی ناپاکیان؛ وهختایهک دینه وه لای تاقمه شهیتانه کانیان ئیژن پێیان لیمان دوودل مه بن که ده چینه لای خاوهن باوه ران، چونکه ئه گهر ده چینه لایان جگه له تینیسی ئامانجمان، گالته و گه مه یان پی ده که یین. ئه وه حاله ته دوور وویه ئیشاره یه وه لای ئه وهی که منافق له سه ر هیچ باوه رپک نییه و هیچ خه تیکی وێژدان و که پامه تی تیدا چاو ناکری. بازبازین و راوراوینیان هاواره وه لای بی خوداییان. ده بی ئینسان به ته ئکید ئه وه بزانی و باوه ر کا که منافق زهره ری زیاتره بۆ ئینسانی له کافر، به تاییه ت بۆ ئیمانداران. چونکه منافق خۆی ده بۆسه ناوه له موسوڵمانان، نانسری، زوو به زوو ده توانن رینگای فیل و فوت بۆ موسوڵمانان دامه زریئن و ده ته له و داویان خهن. به لام کافر ئه وهی له دهس نایه، چونکه خۆی ئاشکرا کردوه، زۆر به ئاسانی ده کری له خه ت و ریبازیان دوور وه که وی. و هه روا زانست و شعوریشیان به وه ناشکی که موسوڵمانان به هۆی ئاکاری ناره وایان ده یانناسن. بۆیه خودا مَایَشْعُرُونَ و لَآ یَشْعُرُونَ یان وه پال ده دا.

لادان له بهر جاله یهک

جاله کهش ئه وه یه: له هیندیک شوین واژه ی ئیستیهاز وه پال خودا چاو ده کری وهک: الله یَسْتَهْزِیْهُمْ. خۆ ئه وه حاشاهه لنه گره: که خودا موبه رپرا له هه موو عیب و شتی ناحهزه، خۆ ئه وهش دیاره ئیهانه و ئیستیهاز ناحه زن. ده بی ئه وه ناحهزه وه پال خودای جوان له زات و سیفاندا نه درئ، چونکه سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا یَصْفُونَ خودای وه دوور ده خا له هه رچی ناحهزه. جا له سه ر ئه وه یاسا دروست و په وانه، ده بی مانای ئیستیهاز ئاوا بناسین که به مانای تۆله یه. ئه وه وهخت مانای ئایه ته که ئاوا دپته روو: خودای تهعالا منافقان له سه ر ئیهانه به موسوڵمانان و گالته پی کردنیان تۆله و سزا ده کات، هه م له دنیا هه م له ئاخیره ت. بۆ باوه ری ده چینه خزمه ت ئایه تی ۱۵ ده ویدا به روونی واقعیه ت چاو ده کری:

﴿۱۵﴾ اللَّهُ یَسْتَهْزِیْهُمْ وَیَمُدُّهُمْ فِی طُغْيَانِهِمْ یَعْمَهُونَ

«خودای خاوهن حیکه مت و حه کیم» گالته به وان ده کا، و چه ن زه مانپکیان ماوه ده داتی پیشیان به ره له دا ده کا تا کوو له ناو یاغیگه ری و سه ره پۆبی خۆیاندای به سه رگه ردانی وه مین.

تیرامانیک لەمەر گالتەیی منافقان بە خاوەن ئیمانان و گالتەیی خودا بەوان

بە پیتی ھەلسەنگاندنی ھەم و شعوری ئیمانناوی، خاوەن باوەر و ئیمان زۆر بەرزترە لەوەی بتواندری گالتەیی پێ بکری لە لایەن ھەرکەسێکەو بەی، چونکە موئمین یار و دوستی خودایە و خوداش یاوەریەتی لە ھەر گالتە و گەپێکی ئینسان بالاترە، تیری پيسانان ناگاتی. بەلام گالتەیی خودا بە ئینسانی، واتا زەجر و تۆلە و سزا، لەسەر بیئەدەبی و ناپەرەوایی ئینسانە، واتا ئەو ئینسانە ھێندەیی خو نزم و نەوی کردوو لە بەرز و بەرزیایەتی ئینسان کەوتوو و دابەزیو، جا بەو ھۆیە خۆی بو ھەموو تیر و تانەییەکی کردۆتە نیشانە. بەو پێیە خودایەکی کە ئیکرام و پرزی لە ئینسان گرتوو ئەویش لە مقابیلدا خۆی بی پرز دەکا، زۆر شایانیەتی خودا بە چەپۆکان بە سەریدا دا.

پوختەیی نەتیجە

پرورەشی و دوورپوویی منافق زۆر لە سەرروی پرورەشی کافر، چونکە کافر ئاشکرای کردوو، بەلام منافق گورگە و دەکەولی مەردایە. دەگەل ئەویش لە دەورانی ھەرزەتدا کافر جگە لەوەی مأل و ملک و سامانیشیان بە تالان دەکەوتە دەست موسوڵمانان، بوخوشتیان دەکوژان و بە دیل دەچوون، کەچی ئەو منافقانی دوورپوو زۆر بە کەمی دە گیر دەکەوتن و تووشی شالاری یارانی ئیسلام دەکەوتن. ئەویش ھۆیەکی دەگەرپتەو بو ئەو منافق بە پیتی کات و زەمان پەنگ لە خو دەدا تا دەناسری زۆری پێ دەچی. گەرچی خودای مەزن سیمای منافق و دەروونی گلاوی لە پەسوولان حالی کردوو بەلام پەسوولان لە سەر ئەساسی باوی پیغمبەرایەتیان زۆر مەیدان دەدەن بە ئینسانی نابار و ناتەواو بووی بەلکوو وەگەر پێ بو لای چاکەیی، جا لەو پوانگەو زوو بە زوو بە جامیعیان ناسین.

جگە لەویش ئایینی ئیسلام پێ قەزاوەتی لە سەر زاهیری پێ دراو خو دیارە منافقیش بە زاهیر دەلی موسوڵمانم، باتینیشی ھەر خودا دەزانی. دەیجا خو ئەگەر ئایینی ئیسلام خەلکی بە ھۆی تاوانی زاهیری منافقی گۆشتبا، بە زۆری دەبا خەلک کوژرابا. ئەودەم ھاواریان بەرز دەکردوو دەبانگوت ئایینی محەممەد ﷺ عاڵەم کوژە، سەر بە خو بی لیکۆلینەو.

بە کوردی و بە کورتی، مانەوێ منافق دە ناو عاڵەمی ئیسلامی دەوری ھەرزەت دەگەرپتەو بو ئەو ئایینی ئیسلام قەزاوەتی لە سەر زاهیرە و ئیسباتی شتیشی لە سەر بەلگە و

شاهیده، منافقیش دهلین موسولمانین به زاهیری.

دلی بهپرسیار، پرسیار له خوی و له شعوری دهکا، دهلی ئایا ههست و شعوری منافق ههست ناکا بهوهی: یهک پروویی بهکه لکتره له دوو پروویی بو گهل؟ و پرووناکی چاکتره له تاریکی بو گهل؟ ئه ی بو ده کوتری و کوتراوه: ئه قل و شعور ئه گهر ده پال حه یوانیشی که ی، تاریکایی و پرووناکیی فهرق پی دهکا و قازانج و زهره ر بو گیانی لینک هه لداویری؟ جا بو مه گهر منافق له ئه قل و شعور بهریه؟ ئه دی ئه گهر بهریه له ئه قل و شعور، چو ن موکه للهفه و ئه و منافقه ی بو به تاوان حیساب ده کری؟ ده بی له وه لامی ئه و ئه گهرانه دا بکوتری: به لی، بی گومان منافق ده فامی و ده زانی به لام ئه و فاماندن و ههست و شعوره ی ده خراپه دا ده کار دهکا، چونکه جاهیل به عاقیبه تی کار، به رجه وهندی ئه وه ی نه بووه: درو و چاندن هه ر درووی لی ده پروی، ئه و بی به رجه وهندییه ش ناشی له سه ره پژی و هه واپه رهستییه. بو یقناع و دامه زراندنی دل ده چینه خزمهت ئایه تی ۱۶ و ده روانینه ناو دهروونی به ههسته وه:

﴿۱۶﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ
 ئه وانه ری «راستی خودایان» دا به کویره ری و گومرایی له و سه وادیه دا تیشکان و به هریان لی نه برد، و ریگای راست و دروستیان به دی نه کرد.

ئینسان سی به شه: موسلمان، کافر، منافق

خودای مهزن له سه ر حیکمه تی خوی هه رسیکی به به لگه و نیشانه ی ئه خلاق و سیفه ته وه ناساندن و ده شبی باوه ریش وابی که هه رسیکیشیان له سرشتی ئه زه لیدا که فیتره ته لایه به شدارن: فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ﴿۳۰﴾ «روم» دینکی ئه ساسییه و له سرشتی ئه زه لیدا خودا ئه و خه لکه ی ته نیا بو ته نیاناسی خودای ته نیا وه دی هیناوه و به راستی دینی پایه دار و پته ویش هه ر ئه و دینه یه که له لای خودا راپه.

ده شبی ئه قل و زانست و شعور وه گهر خهین و وه کار خهین که به کویدا و له کویری ئه و دوو دهسته ی کافر و منافق له سرشتی ئه زه لی هه لبراون و لایانداوه بو لای بی ری، ئه و لادانه دل به عه جایی ده زانی له بهر لا تَبْدِيلَ لِحَلْقِ اللَّهِ ﴿۳۰﴾ «روم» و ده سکردی خوداش گوپانی به سه ردا نایه، و اتا سرشتی ئه زه لی نابی بگویری، ئه دی کافر و منالق چو ن گوپاون؟

پیش ئه وه ی بچینه سه ر و لام ده بی ئه وه ش قه ناعهت کهین ئه و یکی نه زانی و تیی نه چووین

پیمان و نەبى غەلەتە و نىيە، و نابى واش حالى بىن: دەبى ھەمووشت بزائىن؛ جا لە سەر ئەو ئەساسە ئىنسان پەنگە ئەقل جورئەت بە خو ۋىدا و بلى: مەسەلەى ئيمان و کوفر و اتا ئەو ھەراى حەق و باتل، راز و تەلەسمىكى نىزامى نەزمى دىنايە لە بورد و تىرپەسى زانست و ئەقلى ئىمەى ئىنسان بەدووورە. و ئەوەى رى دراوہ بە مەى ئىنسان ئەوہىە ئيمان و باوہرى بە جوان تەماشاشا کەين و خوۋى بۆ بکوتىن و کفرىش بە ناجەز سەير کەين و خوۋى لى وەدووور خەين.

راز و پەمز و سوپىكى سەرداپۆشراویش دىرەدا: ئەقل و زانست و شعوور پى وىنابىن ئەویش ئەوہىە: وەک خاوەن باوہر و ئيمان پى خوۋى پى حەقە و چاکە و ھىواى دواپۆژى پىيەتى، خو کافریش پى خوۋى پى حەقە و باشە و ھىواى پىيەتى. بەلام ئەو تەفاوہتەمان ھەيە: ئى خاوەن ئيمانان رەسوولانى خودا تەئىد و پەسندىانە، ئى کافران رەد دەکەنەوہ، کەوايە دەبى بلىن ئيماندار شاھىدى ھەيە لە سەر پاستى رىگاکەى، بەلام کافر شاھىدى لە سەر پاستى رىگاکەى نىيە ھىچ، بەلکە شاھىدى لە سەر لاپرىسى و نارپاستى رىگاکەى ھەيە کە خودا و رەسوولن.

بە کوردى و بە کورتى، ھەردوو - موئىن و کافر - رىگاکانىان پى حەقن، و ھىواشيان پىن، چونکە ناتواندرى بکوترى کافر دىنى ئىسلامى پى حەقە و بەلام بە عەمدەن ئەو حەقەى وەلا ناوہ و دىنى نابەحەقى قەبوول کردووہ. پەنا بەر خودا و رەحمى. لەوہ بەولاوہ باتلاغە، پۆدەچىن بۆ لای بچىن.

خوداى خاوەن حىکمەت و حەکىم، نمونەى ئەخلاقى منافق و ناپاکان دىتتەوہ و دەيخاتە پروو تاکوو بناسرىن بۆ عالەم، بە ھۆى ئەو ئاکارانەوہ. جا بۆ تەماشاشا کردنى ئاکارى نارەوايان دەچىنە خزمەت ئايەتى ۱۷:

﴿۱۷﴾ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ

داستان و ھەلوئىستى ئەوانە ھەروەک داستانى کەسىکە کە بە حەول و تىکۆشانىيىكى زۆر ئاورىک ھەلکا و داگىرسىنى «تاکوو خوۋى و ھاوالانى بەھەرى لى وەرگرن» ئەو کاتەى کە ئاورە کە ھەلگىرسا و دەوروہەرى بە شۆقى گپى پرووناک کرد، خوداى خاوەن حىکمەت ئاورە کەيان دەکووزىنى و خامۆشى کا، و ئەوان دە ناو تارىکايەتى تارىکدا وەھىلى «بە سەرگەردانى»، بە شىوہىە کى وا کە چاويان ھىچ نەبىنى و ھىچ ھەتەرىک نەکا.

بەروردیکی سرنجاوی لەو کافر بوونەیی ئینسانی

وێک لە سیلە گرتن و هەلسەنگاندنی ئایەتی ۲۱۳ی بەقەرە بۆمان دەردەکەوی، دەبی کافر لە هەوێلەوێ نەبووبی پاش دامەزراندنی نەزم و نیزامی ئایینی ئیلاهی بە وەسیلەیی پەسوولان هاتیبێتە پوو. دەچینە خزمەت ئایەتە کە پاشان پوو دە مەتەلە بە کە دە کەین: **كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ** ... ئینسان لە سەرەتای هاتنی بۆ ژیاانی سەر زەوی، تا زەمانیکی یە کە دین و ئاین بوو و پاش حەزەرەتی ئادەم. پاشان کە پیغەمبەران هاتن بە یاسای ئاسمانی بۆ ناو عالەم، خودبەخود لە سەر ئەساسی فیتەرەت بە شەر بوو بە دەستە دەسە. واتا ریگای چەپ و راستیان گرتە بەر خو، یە کە بت پەرەست، یە کە خوداپەرەست، ئەوکات پیغەمبەران مزگینییان دا بەوانەیی پێی راستیان داوەتە بەر خو و هەرەشە و ترسیان دا بەوانەیی ریگای خواریان گرتۆتە بەر.

دڵ ئەوێ دە کاتە هۆی لادانی ئینسانی لە سرشتی ئەزەلی یە کتاپەرەستی، زینەت و لەزەت و زێر و زەنبەری دنیا چلیسی نەفس و هەوا و تینە گەشتن لە هات و چوونی دنیا، ئەو کارەسات و هەلوێستەیان بوو بە هۆی کەر بوونیان لە بیستنی حەق و بوو بە هۆی کوێر بوونیان لە دیتنی حەق. کە ئێتر تازە هەچەن هاواریان لێ کرێ ناگەرێنەوێ بەرەو حەق. بۆ تەئکیدێ ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۸:

﴿۱۸﴾ ضُمَّ بِكُمْ عَنِّي فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

«ئەوانە بە هۆی لاسارییان کە وتوونەتە دەرد و یە کە لە حاند بیستن و دیتن و کوتن» کەر، کوێرن، لال و پال، ناتوانن وە گەرێن. چونکە گەرێنەوێ بۆ هەر لایە ک بە هۆی هاوار و هەرا و بانگێشتن، جا خو ئەوانە هیچ هاوار و هەرایە ک نابێسن تا وە گەرێن.

ئاوڕیک: ئەو کەر و لال و کوێرانە لە ئەسباب و وەسیلەدا بی حەلەمن بە لام بە هۆی دنیا پەرەستی و هەواپەرەستی بوونە سواری ئەسپی تۆر و سەرکەش ناگەرێنەوێ تا هەلنە دێرن و نە کەوێنە کە ندالی چارەڕەشی.

خودای خاوەن بەزە بە تەمسلیکی واز لە منافق و کافر ناھێنێ بە لکە چەن تەمسلیکیان لە سەر لارییان بەیان دەکا تا کوو ئینسان بە یەقینەوێ باوەر بکا کە ئاوا نەزان و لاسارن. وێک تەمسیلەکانی ئایەتەکانی ۱۹ و ۲۰.

﴿۱۹﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِم مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ

يا ئەوەتا بەسەرەهات و داستانی ئەوانە هەر وە کوو داستانی کەسانیک وایە بارانی بەغورەم و بە لووزەویان هێرش کاتە سەرئ لە ئاسمانەو و لە هەمان تاریکیشدا هەور و چەخماخە دان ئاراستەیان بئ لە ترسی هەورە تریشقە قامکیان بخەنە گوئیان، نەکا تریشقە لییان دا و بمەرن «بئ خەبەر لەوێ» خودا دەورە ی لەو خودانە ناسانە داووە.

پوختەیه ک لە سەر ئەو حالەتە:

حالەتی ئەو منافق و کافرانە لەمەر پەریشانی و سەرگەردانیان، وە ک کەسانیک وان کە لە شەوی تاریک و تەنۆک و ئەنگۆستەچاودا لە چۆل و بیابانیک قاقەر، بارانیک بەغورەم لە هەوریک پەش و تاریک بە گرمە گرم شریق و هۆری چەخماخەدار دایانگرتی هیچ کوئ نەبئ خۆی تی پراکەن، لە ترسی ئەوێ بریسکە لییان نەدا و بۆ وێ دەنکی شریقە و نەعرەتە ی هەور گوئیان کەر نەکا و پەردە ی گوئیان نەتەقینی و زراویان نەچی، سەری قامیکان بخەنە ناو گوئیان.

ئەگەر دلی بەپرسیاریش پرسیار کا و بلی خودا بۆ لە ناویان نابا و بە گری هەورە تریشقە نایانسووتینی، دل هەر بۆخۆی دەلی ئەوانە بۆ چارتنی عەزابی زۆر شایان بۆ مانەو. سەر کە لە سەرگەردانی و پەریشانی حالی ئەوانە چ دەکەن لەو کاتە سەخت و بەسامە ی تووشیان هاتوو، بروانە لە سیمای ئایەتی ۲۰:

﴿۲۰﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ كَمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

لەو کاتەدا لەوانە یە نووری چەخماخە ی هەور نووری چاوانیان بەرئ و کویریان کا، تەماشە هەركات شریخە ی هەور دەهات و پرووناکیی دەدا و بەر پیی خۆیان دەدی دەکەونە پئ، و هەركات تاریکیان لی دادەهات هەلوئیستیان دەگرت و رادەوستان، «لەبەر گەوج و نەفامییان ناندەزانی» ئەگەر خودا بیویستایە و حەزی بکردایە گوئ و چاویانی بە یە کجاری لە کار دەخستن، چونکە خودا هەموو شتیکی لە توانادایە و پیی دەکری.

تیروانینیکی هەستیارانە لە منافق

منافق ئەوێ رایدەنی و بەرپۆه ی دەبا باوهری ناو هەستی دەروونیەتی، هەلوستی ویستی

ئەقڵ و زانست و شعوریه تی، بۆیه بە هیچ پەند و بەلگە و دەلیلیک لیی ناستیندری و نەستیندراو و بە هیچ دەروویە کدا پرێگای لی دزین نادا. ئەو نابی زۆر بە سەیر و عەجایب بزاین، چونکە دڵ ئەگەر پەش هەلگەرا و تاریک بوو و هەستەیی ئەقڵ و شعوری بە هۆی تەم توومانی هەوای سەرەڕۆیی لە هەست و خوستی واقعی کەوت، ئەوکات بە پێی ئەساسی نیزامی عیللەت و مەعلول دەکەوێتە دایرە منافق و کافر، و اتا حق لاچوو باتل هات، شەو هات و ڕۆژ ئاوا بوو، دنیا شەو و ڕۆژ، پیکەو نەبانی زەمان یا شەو یا ڕۆژ، ئەگەر شەو داها، بێ گومان چۆنەتی خۆی کە تاریکییە دەنۆیی، ناکرێ کە یفییه تی ڕۆژ لە خۆ نیشان بدا و هەروا ئەگەر ڕۆژ هەلات، ڕووناکیی سەرشتی خۆی دەنۆیی، ناکرێ تاریکیی شەو لە خۆ نیشان دا. بۆ ئیقناعی دڵ و راستی ئەو مەبەستە سلاویک لە ئایەتی ۱۲ سوورپی «ئیسراء» دەکەین:

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً ﴿۱۲﴾ «اسراء» شەو و ڕۆژمان نیشان دان بە دوو نیشانه: شەومان تاریک هەلگیرا، ڕۆژیشمان ڕووناک کرد تا کوو هۆ بێ بۆ دیتن.

سابیت بوو کە زەمان دوو وەرزه: یا شەو یا ڕۆژ. دین و ئایینیش دوو: یا پەرمانی یا شەیتانی. پەرمانی ڕووناکە، شەیتانی تاریکە. لەسەر ئەو یاسایە دوو دەستە کافر و منافق تاریکن و شۆق نادەن و نایەنە سەر سیفەتی ئایندارانی خودا کە چاک و پاکیه. هەروەک ئیماندار دڵ ڕووناکن قەت نایەنە سەر سیفەتی بێ ئیمانان کە بێ پەحم و دڵپەقییە و خوار و خێج.

دڵ دەبێهەوێ پەفعی ئەو گومانە بکا کە لەو بابەتەدا بەرۆکمان دەگری، ئەویش ئەوێه: ڕووناکی و تاریکی شەو و ڕۆژ دەسکاری خودان و دەسکاری ناکرین، چۆن هاتوون هەر وا دەبن. دەبێ کوفر و ئیمانیش دەسکاری خودا بن؟ نا، کوفر و ئیمان دەسکار و هەلژاردەیی ئینسان، پرێگای دەسکاریان هەیه و پەوایه، ڕۆژ و شەو بۆ تەمسیل و نموونە هێناونەوه.

لەوێهەر پامانگەیاندا خوار و خێچی و پەش دلی منافق و کافر عەجایب و سەیر نییه چونکە نیزامی عیللەت و مەعلولی ئاوایه کە عیللەت هاتە جی، مەعلول دێتە جی، و اتا دڵ ئەگەر تاریک بوو و پەش داگیرسا، حق چاوا ناکا.

بەلام دەبێ ئەو بە سەیر و عەجایب چاوا کرێ کە چۆن ئەو سەرشت و فیتەرەتی پاکی

ئەزەلى ئال وگۆر كرا بە ئاكار و خەسلەتتىكى دوو پرووىى منافقى. ديسان ئەگەر بە وردى ئەو بازارەى دنياى كوفر و ئيمان سەير كرى ھەست بەو راستىەى دەكەين و لە دنياى بە سەير و عەجايب زانى ئاوەژوو بوونەوہى سرشتى ئەزەلى دەچينە دەرى. راستىەكەش ئەوہى: خودا ھاوارمان دەكاتى بەوہى: ژينى دنيا گالتە و گەمە و بادی ھەوايە، ژينى دنيا ھۆى خەلەتاندنى بادی ھەوايانە. بۆ راستى ئەو بابەتە سەيرى ئايەتى ۲۰ى «حەدەد» بکە و زۆر بە چاويكى وردىنانە لىنى پروانە:

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْعُرُورِ ﴿٢٥﴾ «حەدەد» «ئەى ئينسان» تىبگەن و بەرجەوہند بن ژينى دنيا گەمەيە و لەخۆبايى و خۆرانانى شايبى بەخۆيى و جوانى و فرە عەولادى «ئەوہش ئەگەر بەرجەوہند بى» وەك داچناويكە كە بە ھۆى بارانە سەوز بوو، خاوەنى خۆى وە عەجايب و خەنى گىراو، بەلام «سەير كە ژيرانە» بەرە بەرە «ئەو جەنەتە خەملاو» ويشك دەبى و بە زەرد ھەلگەراوى چاوى دەكەن و لە پاشان «بە كاوكۆتى بەربا دەيىنى» لەو سەريشى بى گومان عەزاب و بەخشين و پەزايەتى خودا ھەيە «نەتىجە» ژينى دنيا مايەى خەلەتان و فريوہ «بۆ گەوج و نەزانان».

ئەو ھاوار و بانگەوازەى بارى تەعالا ئەوہمان پى دەلى و پادەسپىرتى، وريا بن زىر و زەمبەر و زينەتى دنيا ئاوەژووتان نەكالا سەرشتى ئەزەلى و بەرەو خۆتان نەكا، و ھەلوونەخەلەتینى و وازوو پى لە حەق بىنى. ئەگەر خلیسكوو برد و ھەلدیران، ناگەرینەوہ. ئەوہ بوو ھۆى پروو ھەرگىران لە ئايىنى بەحەقى خودا و گەران بە فاسق و منافق و كوفر.

لە ھەلسەنگاندن و ھەلگىر و ھەرگىرى ئايەتەكانى ۱۹ و ۲۰وا ھەست پى دەكرى ھىندىك لە وشەكانى ئايەتەكان پازيان دە ژیردا ھەبى كە پىويست بەوہى دەكەن ئەو پازانە باز نەدرى بە سەرياندا.

بۆ نمونە وشەى «أَصَابِعُهُمْ» دە ئايەتى ۱۹دا ھەروەك بە ياسا كراو دە ئادابى عىلمى نەحو «أَصَابِعُهُمْ» جەمە، واتا قامكەكان بە تەواوى، نەك سەريان. خۆ ئەوہش يەقىنە قامك ھەمووى دە كونى گوى پاناكرى چونكە جىي نايىتەوہ، كەوايە دەبى ماناى ئايەتەكە لەو بارەوہ ئاوا بى: لە ترسى ھەوہە تريشكە سەرى قامكيان دەخستە كونى گوپيان تاكوو لە بىستنى ناپەتە و شریقە و ھۆرى ھەوران بەدوور بن. جا با حەول دەين پازى ئەوہى وەدۆزين خوداى تەعالا بۆ وشەى

«أَصَابِعُ» ی ده‌کار کردووه، پیشه‌کی ده‌بی خو له ئه‌سراری که‌لامی ئیلاهی نه‌ده‌ین، به‌لام ولامی دل و هه‌ستی بزوزیش له بیر نه‌که‌ین، ده‌بی له و باره‌وه ئاوی بو بچین: منافق دل‌پرش و سه‌رلێشیواوه، بو وهی ده‌بی له تاوی ده‌ردی بی‌ده‌رمانی و بی‌هیوا و بی‌وره‌یی خوئی نه‌زانانه تی‌کووشی هه‌موو قامکی رۆبه‌ریته ناو گوئی، هه‌روه‌ک سه‌رلێشیواو له تاو ده‌رد و سه‌خه‌لی تی زور وا هه‌یه به قامکی‌دا ده‌نوو سی ده‌یبری و قه‌لی ده‌کا، ئه‌گه‌ر وا نه‌بی ده‌بی بکو‌تری: نه‌زانراوه.

ئاوردانه‌وه‌یه‌ک له دواوه:

پاش ئه‌وه‌ی خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و حه‌کیم، ئینسانی له هه‌لوێسته‌کانی ئینسانی واتا موئمین و کافر و منافق به باشی تی‌گه‌یاند، که ئی وایه له سرشتی ئه‌زه‌لی لانا‌دا وه‌ک موئمین، ئی واش هه‌یه راس‌ته‌وخو بی پی‌چ‌وپه‌نا لاده‌دا و ده‌دو‌ری وه‌ک کافر، ئی واش هه‌یه دی‌له‌ دینا‌نه و حیزه‌ حیزانه بو به‌رجه‌وه‌ندی کاری دنیا‌ی هه‌ر جاره‌ی روو ده‌ لایه‌کی ده‌کا، ئه‌گه‌ر ده‌گاته موئمینان ده‌لی ده‌گه‌ل وه‌م و وه‌ک وه‌ موسو‌لمانم، ئه‌گه‌ر ده‌شگاته ها‌واله‌ شه‌یتانه‌کانی ده‌لی ده‌گه‌ل وه‌م، گورگه‌ و ده‌که‌ولی مه‌ردایه، به پیی ئه‌و یاسایه ئینسان بوو به سی ده‌سته: موئمین، کافر، منافق.

ئه‌دیره‌دا ئه‌گه‌ر سرنج ده‌ینی ده‌رکی ئه‌و راس‌تییه‌ی ده‌که‌ین که خودا ارحم‌الراحمین تا ده‌روازه‌ی گور و تا خودا‌حافیزی ئه‌قل و شعور و هه‌ست له له‌شی واتا مردن ده‌س‌به‌رداری عه‌بدی نابی به‌لکه‌ هه‌ر هه‌رای ده‌کا و ده‌یلا‌وینیته‌وه به‌لکه‌ وه‌گه‌ری بو لای خودایه‌کی که ئینسانی کردو‌ته خه‌لیفه‌ی خوئی و هه‌روا ده‌ روژی حیسابیشدا به‌هانه نه‌گری پیه‌له نه‌کا بلێ خودایه‌ ده‌رگات زوو لی پی‌وه‌دام، ده‌نا ده‌گه‌رامه‌وه.

بو به ئی‌سبات گه‌یاندنی ئه‌وه‌ی که خودا به به‌زه‌ترین خاوه‌ن‌به‌زه‌یه، و ده‌س‌به‌رداری ئینسان نابی، تا مالا‌وایی یه‌کجاری له دنیا ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۱:

﴿۲۱﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ئه‌ی ئینسان، هه‌ر ئه‌و خودایه‌ی بیه‌رستن که ئیوه و خه‌لکی پی‌ش ئی‌وه‌شی دروست کردووه، لیتان دا‌وایه خو‌تان بپاریزن، له بی ئیتاعه‌تی ئه‌و خودایه.

تیر‌وانینیکی هه‌ستی‌ارانه وه‌لای پوخته‌ی مه‌به‌ستی ئه‌و ئایه‌ته:

دیاره وه‌ک لی‌ی حا‌لی بووین و تبی گه‌شتین له پی‌شدا، خودای خاوه‌ن به‌زه‌ پاش ئاشکرا

کردنی خەسلەتی ئینسانی لە ئینسانی کە موئەننیش دەبن و کافریش دەبن و منافقیش دەبن و کافر بوون و منافق بوونەکیان لە پرووی خۆ دۆراندن و خۆ فروشتنیانە بە دنیا، حەکیمانە و میهرەبانانە پروویان تێدەکا و پێیان دەلێ: «ئەي ئینسان «دابەزە لە کەری شەیتان و فیل سوار مەبە، ئەقل و شعور کە چەکی پۆژی ھاوار و ھەرای شەپە دەگەل لەشکری جەھل و سەرھەپۆیی، دەکار کە و ھەگەر خە وەرە پروو بکە خودایەکی کە ئەتۆش و خەلکی پێش تۆشی وەدی ھیناوە لە نەبوو، وە ناستوانن لە دايرە و جوغزی حەوزە دەستەلات و قودرەتی ھەلێن و بچنە دەری».

دیارە ئەگەر نەختیک سەرنج دەینی و ئینسافیسی پەپال خەین، دەزانین ئەو دواندەنی خودا بەو شیوە، ھەپەشە بەزەبیانە، واتا ھەم جوولانەوێ پەحمە، ھەم ھەپەشە. پەنگە پرسیار بکری دێرەدا خودا بۆ زیاد لە سیفەتەکانی، سیفەتی «رَبِّي» دێرەدا ھیناوە، دەبی دل ئاوا و لام داتەو و بلی: ئەو جینگایە باسی خولقاندنە و وەدیھێنانە و تەربییەتە، جا خۆ دیارە سیفەتی «رَبِّ» شایانی خولقانە و وەدیھێنانە.

ئاوردانەوہیەکی بەھەستەو: خودای پاک و بیھاوتا پاش ناساندنی زاتی پاک تەنیای خۆی جا ئەمر دەکا بە ئینسانی: بپەرەستن. ئەوہش نیشانەنی نەزمی ھەموو نیزامیکە واتا تا شت نەناسری، پەرستن و ئیتاعەنی لی ناوہشیئەوہ و نایەتەوہ و ناگاتە حەددی کەمال.

جا لە سەر ئەو ئەساس و یاسا دروستە، خودای تەعالا بۆ ئیسباتی زاتی خۆی و دەعوەتی عەبدی بۆ پەرستنی بە دوو بەلگە و دەلیلێ قانیع کەر واتا: ئەنفوس و ئافاق، یانی نھیتی و ئاشکرا، ئینسان بانگ دەکا و دەیدوینی.

بۆ گەشتن بە راستی و دروستی ئەو مەبەست و مەتلەبە دەبی بە نووکی تیژی ئەقل و شعور و زانستی عیلمی عەرەبی وشە بەو شەي ئایەتەکانی ۲۱ و ۲۲ بپشکنین تاکوو راستی و دروستی ھەموو لایەکمان بۆ دەرکەوێ.

بە چەن دەلیل خودا دەناسین؟

سەرەنجام بە ۵ دەلیل و جوودی زاتی خودای بەتەنی تەحویلی بنچینەنی خانووی ئەقل و ئیمان دەدەین و دایدەمەزینین. ئەو ۵ دەلیلانەش دوویان «ئەنفوسی» ن واتا نھینین، سیشیان «ئافاقی» ن واتا ئاشکرا و زاھیرین. دوو دەلیلە نھینیەکان «ئەنفوسی» دە ئایەتی ۲۱ دا ھەست پی دەکرین، و سی دەلیلەکی دیکەش دە ئایەتی ۱۲۲ چاو دەکرین. ئایەتی ۲۱ تیی بڕوانە و لئی

وه‌کۆله: الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ خدا عه‌بد بانگ ده‌کا و پیتی ده‌لی: ههر ئه‌و خودایه بپه‌رستن که ئیوه و ئی پێش ئیوه‌شی وه‌دی هیناوه. دێره‌دا ده‌وروبه‌ر چاو که، تا ئه‌وه بزانی ئیمه نه‌بوین، وه‌دی هاتوین، خۆ هه‌موو وه‌دی هاتوویه‌ک وه‌دی هینه‌ریکی ده‌بی هه‌بی له ژیر ناوی خالق و مه‌خلوق، خۆ ئه‌وه‌ش یه‌قینه: له هه‌موو باریکه‌وه وه‌دی هاتوو ده‌بی له وه‌دی هینه‌ر جودا بی، چونکه وه‌ک یه‌ک بوونیان خیلای ئه‌قل و عیلم و نیزامه، و اتا خالق له مه‌خلوق ده‌بی جودا بی له هه‌موو بووانی: بوون، ئیراده، توانایی، ته‌نیایی، جووتی. له ئاکامدا ده‌گه‌ینه ئه‌و به‌ره‌مه که ئه‌و وه‌دی هینه‌ره و اتا خالق خودایه‌کی ئه‌زله‌ی و ئه‌به‌دی و به‌توانا و به‌ته‌نیا یانی ئه‌زله‌ی بوون پێشی نه‌که‌وتبی. ئه‌به‌دی، دوا‌یی نه‌بی. ئه‌و ده‌لیل و به‌لگه‌ رازاوه به‌ عیله‌ت و مه‌علول پیتی ده‌کو‌تری ده‌لیلی ئه‌نفوسی. دوو ده‌لیلشن: ۱. ئیسباتی خالق: وه‌دی هینه‌ر ۲. ئیسباتی وه‌دی هاتوو: مه‌خلوق. دیا‌ره پینکه‌هاتی ئه‌و عیله‌ت و مه‌علوله به‌ زانست و ئه‌قل و شعور دێته‌ روو که لێ‌را به‌و نه‌تیجه ده‌گه‌ی خالق هه‌یه و ده‌بی هه‌شبی به‌و که‌یفیه‌ته‌ی باس کرا. ده‌چینه سه‌ر باسی ۳ ده‌لیله ئافاقیه‌که، و اتا زا‌هیرییه‌که که له سه‌ر ئیسباتی وجودی خودا خۆ نیشان ده‌ده‌ن.

دیا‌ره دلی هه‌ستیاری خاوه‌ن ئه‌قل و شعور به‌ یه‌قینه‌وه ئه‌وه‌ی سه‌لماند که هه‌چی وه‌دی هاتوو و اتا مه‌خلوقه، ده‌بی وه‌دی هینه‌ر و اتا خالق هه‌بی و وه‌ک ویش نه‌چی له هه‌یج بو‌ار و باریکه‌وه، و اتا له بو‌وندا، له توانادا، له ئیراده و مه‌شیه‌تدا، له زانست و ده‌سته‌لاتدا و ... له هه‌چی ده‌یکا و ده‌یه‌ه‌وی بی‌کا ته‌نیا بو‌ خۆی بی و نیازی به‌ غه‌یری خۆی نه‌بی یاریده‌ی بدا، جا له سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه پیتی ده‌کو‌تری خه‌للاقی مو‌تله‌ق، و اتا وه‌دی هینه‌ری سه‌ره‌به‌خۆ و بی‌نیاز. که به‌پراستی ههر ئه‌وه‌ش ده‌بی خودا بی. بو‌ ئیسباتی ئه‌و پراستییه‌ ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۲ ئه‌گه‌ر به‌ وردی و زانسته‌وه زه‌ین بکریته‌ ناو ده‌روونی وشه‌کانی، به‌لگه‌ و ده‌لیلی ئافاقی و اتا ئاشکرا چاو ده‌کری‌ن له سه‌ر وجودی خالق به‌توانا و به‌نه‌زم و نیزام:

﴿۲۲﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

«خودای ئیوه ئه‌و خودایه‌یه» زه‌وی بو‌ کردوون به‌ رایه‌خ و بو‌ی پراخستوون «به‌ هه‌موو که‌ره‌سه‌ی ژیا‌نه‌وه» و ئاسمانی بو‌ هه‌لداون له سه‌رتان «وه‌ک چه‌تر» و له‌و بنا به‌رزوه‌ ئاو ده‌رژینیته‌ خوار تا‌کوو هه‌موو به‌روبووی ژیا‌نتان به‌ هۆی ئه‌و ئاوه بو‌ پروینی «و بو‌شی

رواندوون» دەيجا کە ئەو و چا و کرد و زانیتان و هەستوو بە راستی کرد» چۆن هاوتا «شەریک»
بۆ ئەو خودایە پەیدا دەکەن.

تێروانینیکی هەستیارانە لە بەراوەرد و هەلۆیستی ئەو ئایەتە پێرۆزە و بەراوردیکی وردیش لە
وشە جوانەکانی کە ئەو ئایەتە پێ پازاوەتەو:

خودا بە راشکاوی و بە ئاشکرایي هەرا دەکا لە سرشت و فیتەتی ئینسانی کە هەست و
شعوور و ئەقل، دەلی: ئەي ئینسان ئەو خودایە کە ئەو کائیناتەي و بە نەزم و نیزام و
پێک و پێک و پێر لە نەعمەت بۆ ژیان و حەسانەو و حاوانەو ی ئیو و باقی گیانلەبەرەن هیناوەتە
پرو و هەگەری خستوو و پامی کردوو، شایانی پەرستەن و ئیتاعە کردنە، بێ لەوی کەس بۆ
پەرستەن نابێ، چونکە بەغەیرەز ئەو کەس لە دەستی نایە حەتا خۆشی بەخپو کا چ جای ئەو ی
بتوانی چلە کایەک بروینی. ئینسان، ئەقل، شعور، وێژدان، ئینساف، دە سەیر کەن لەو ئاسمانە
بێ کۆلەکیە چۆنی لەنگەر پێ گرتوو، دە تیفکەن لەو دوو چرا گرەشەدار و بەشوقانەي وەک
مانگ و رۆژ، چۆنیان هەلەخولینی بۆ هەلخولانی دنیا و حیسابگەری، دە بروانن لەو زەویە
خەری چۆنی ئەستێر دەکا و چۆنی ئاوس دەکا و چۆنی دەزینی بۆ بەردەوامی حەیات و ژین،
دە بروانن لەو هەموو جۆرجۆرە رەنگ و دەنگ و شەکل و دیمەنەي دە حەیان و ئینسان و میو
و گیاوگۆل و دانەوێلەدا هەیه و چا و دەکری، ئەگەر بەو هەموو بەلگە و نیشانانەي کە دایمە
هاواریانە لە سەر بوونی خودایەکی تاق و هەربوو و هەر دەبێ، نەتوانی بە خۆتی بسەلمینی و
باوەر بکەي کە خودا هەیه و هەر ئەویش بۆ پەرستەن و هاوار و داد دەبێ. ئەو بێ گومان لە
هەرچی بوونەوەرە نزمتری، نەبوونت باشتەر لە بوونت چونکە هیچ ئەرزشیکت نییه.

هەر گیانینیکی خاوەن هەست و شعور ئەگەر تێروانین بکا لە نەزم و نیزامی ئەو کائیناتە
بەنەزمە، بێ ریمان و دامان سەر نەوی دەکا و کەرنۆش دەبا بۆ رانەر و دانەری کە خودای بێ
شەریک و زانیە، بۆ نمونە ئاسمانی بە دوو چرای گرەشەدار بۆ حاوانەو و حەسانەو ی
گیانلەبەرانی سەر زەوی بە گشتی و ئینسان بەتایبەتی لەنگەر پێ گرتوو، لێی را دەبارینی،
پرووناکیی لێرا دەنوینی، تاریکایی لێرا دادینی، بای لێرا هەلەگیرسینی، کەسیک ئاوا بۆ
حاوانەو و حەسانەو هتە دنیات بۆ وەپازینی ئەتۆ سپاس و ملکەچی و فەرمان بەرداری ناکەي؟
ئەدی هەر ئی نەفس و هەوای بێ بنەما و بێ حەیا دەکەي؟! ئەو ئیھانە بە ئەقل، بە وێژدانە، بە
شعوورە.

(فراشا)، (بساطا) سهیر که

ئاوړیک وهسهر هیندیک له وازانه ی له ناو ئایه ته که دا هاتون وهک «فراشا» که به هاتنی
 ئه و سیفه ته زهوی له هیندیک شوینی دی به جودا له و فراشه نه هاتون دل به لایه کدا ده بن که
 ده گهل نه زهری زهوی ناسان نایه ته وه، مه سه له ن: فراشا (۲۲) «بقره»، بِسَاطاً (۱۹) «نوح»، مَدَّ الارض
 (۳) «رعد»، له مانای ئه و وشانه را زهوی وا هه ست پی ده کری، پان وپوړ بی وهک پراخه ری
 فه پشی، ده گهل ئه وهی زانایان و پسپوړانی زهوی ناس نه زهریان وا داوه: زهوی خره وهک شووتی
 وایه.

جا بو وهی بتوانین هیچکام له و دوو نه زهر و بهر داشتانه: هم مانای واژه کانی (فراشا،
 بساطا، مَدَّ الارض)، هم نه زهری زهوی ناسان به زیاد دهر نه چن، ریگایه کی ئه قل و زانست په سند
 و واقعی بگرینه بهر. ریگاکه ش ده بی ئه وه بی: به و هو یه که زهوی زور گه وره یه، هه موو
 گیانله به ریکی به هه موو که ره سه ی ژیانی له سهر دامه زراوه و دابین کراوه، وهک پراخه ریکی پان
 و سفره یه کی به ربلاو دپته زینه وه بو حاوانه وه و له سهر دانیشتن، دیاره خودای ته عالاش
 عه بده کانی به چی زور ناشنا بن و حالی بن، به ویدا بو لایان دی، جا بو یه به (فراشا، بساطا)
 زهوی پی ناساندوون.

له و لایه شه وه که زهوی مه رکه زی ژیانی گیانله به رانه و ده شبی بژیوی گیاندارانی تیدا دابین
 بکری، ئاو که مایه ی حیاتیه هه موو شتی که ده بی ده ته واوی ئه جزای له شی زه ویدا هه بی دهنه
 ناتوانی و ناکری زهوی ژینی گیاندارانی تیدا بیته جی، جا له سهر ئه و ته ساس و یاسایه بووه ی
 زهوی ئاو به هه موو ئه جزای له شی رابگا ده بی خر بی وهک گو، ده ناو دهریای ئاودا وه جوولئ
 و بخولپته وه به پی نه زهری زهوی ناسان. بو ئه و راستیه بو لای ئیمام فه خری رازی بچین له
 کاتی نه زهردانی له سهر مانای (فراشا) له ئایه تی ۲۲دا، به قوناغی ئیقناع و باوهر ده گه ی.

پاش ئه وهی که به ئیسات گه یی و دل باوهری کرد که خودای هه کیم و عه لیم خو ی به
 ئه قل و شعور و حیس ناساند و دهنه و هه ستی واندا جپی خو ی کردو ته وه، ده یه وه ی بووه ی
 ئه و ئامرازه ژیر و چالاک و زیتانه ی ئه قل و شعور و هه ستی حیس ساوی به یقینه وه باوهر
 بکه ن که خودایه کی وا به توانا و به زانست و بی هاوتا هه یه و ده شبی هه بی بو راگرتنی بوونه وه
 و نیزامی حیات، به رنامه و یاسایه کی هه میشه یی بی عه یب و هه له و په له که ده گهل سرشتی

حەيات دژايەتى نەبە، بە ناوى قورئان بخاتە ژيړ دەستى وان و پايښى له بەر پرووناكايى شوقى هەستيان و ئەو ئامرازانەش: هەست و زانست و ئەقلى و شعور، بە هوى تيرپوانين و بەرجه‌وه‌ندى ته‌واو و واقعيەت و راستى هەموو راستييه‌كى لى وه‌ده‌س خەن تا به و قەناعەتە بگەن خودا خوى حاشار نەداوه له هېچ حەيات و گيانىك. ئەوه حەيات و گيانى دؤ‌پ‌راو و گؤ‌پ‌راوه به هوى هەوا و هه‌وه‌س و ئەوينداری دنيايه، ئەوى وه‌لا ناوه و به فه‌راموشى سپاردووه، سەرەنجام وه‌بیر دیندریته‌وه ئەو له بیر برنە‌وه و فه‌راموشكارىيه.

ده‌چینه ناو ئەو باسەى كە خودای تەعالا كەلامى هەمیشەىى خۆى (قورئان) كە بە عینوانى یاسا پەوانەى سەر ئینسانى دەكا، لە شك و گومانیشى تەبرەئە دەكا، هەروەك لە سەرەتای ئەو سوورەیه‌دا فەرموویه‌تى: ﴿ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ﴾ ئەو قورئانە گومانى تێدا نییه، رێنیشان‌دەرە بۆ پارێزگاران.

وههروا ئينساني له مه پر باوه پر و ئيمان به سى دهسته رادهنى و دهناسينى: موئمين و كافر و منافق. به لام خوداى خاوهن حيكمهت و حهكيم هه ر وهك نيزامى كائيناتى له سه ر ئه ساسى عيللهت و مه علوول راناوه و ديناوه و له سه ر هه موو هه لّس و كه وتى ئينسانيش و اتا له سه ر هه موو ئيديعاى داوا و مه به ستىكى كه هه يه تى و بيهه وى، به لگه و ده لىلى لى ده خوازى هه روهك ئينسانيش بۆ ئيقناعى ده روونى له سه ر باوه پر و ئيمان بورهان و به لگه ي له خودا ده وى، چونكه ئه وه ياسايه كى سرشتيه دّل و ئه قلّ و ده روون به ده لىل داده مه زرئ و داده سه كنئ و وه قره ده گرئ و رينگاي جووله جوولئ لى ده برئ.

بۆ ئەو راستییە دەچینه خزمەت نایەتی ۲۳ کە دەویدا خودای تەعالا لە ئینسانی داوا دەکا: ئەگەر لەو قورئانە دە شک و گوماندا ی که ئی خودایە بە لکه ئی غیری خودایە، دەلیل پانی، و یا سوورەیه ک لانی کهم لەوانی کهم وه ک ئەو رانی.

﴿٢٣﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّمَّنْ لِّهِ وَاذْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

«ئەي گەلى بىي باوەرەن» ئەگەر ئىوھە لەوھى ناردوومانەتە سەر عەبدى خۇمان «وھە کورنەن بىي بۆ محەممەد ﷺ» دە گومان و دلەراو کەدان» و پېشتان وایە بە گومانتان وایە، دەيجا ئىوھ بە ھەموو ھاوباوەرانتان بە تېکرايى و ھاوکارىتان، بىي لە خودا، سوورەبە ک وھە ک سوورەکانى ئەو نازل کراوہ بېنن.

ئەگەر دە شکدان

تېروانىنىكى باش و بەرجەوه نندانه له ناو دەروون و سیمای ئەو ئایەتە:

ئەو ئایەتە پاش ئەو هی خودای به حق و تەنیا خۆی هاویشته ناو جەرگ و دلان، شالاولیکی پی دەباتە سەر هیزی بی هیژ و لاوازی بی باوە پان و موشریکان، پێیان دەلێ: ئەو کەلامە موعجیزەیه جگە لەو هی ئیسباتی راستیی پیغەمبەر دەگەیینی خۆی و سیمای به راشکاو هی هاوار دەکا له بی باوە پان: دە وەرن بۆ مقابەله ئەگەر راستن و راست دەکەن، وەک من وەیا به چەشنی من شتیک بین و بلین، و داواش له هەموو هاویرانی خاوەن ئەقل و بیر و شعوری خوشتان بکەن بۆ هاوکاری یاریدەتان، دیارە ئەو قورئانەش کە هەتا هەتایە دەروازە هی ئەو مقابەله و داواش بۆ هەموو بی باوە پانی دەور و زەمان ئاوالەیه کە ئەگەر راستن و راست دەکەن وەک ئەو نموونەیه کە بین و پانین.

قورئان ئەگەر به سرنجەوه سەیری بەژن و بالآ و کەشم و نەشمی بکری جوان ناس و جوان پەرسە و کەشم ناسی دەزانی و تیدەگەن کە هەموو ئەجزای لەشی موعجیزەیه، مەسەلەن:

۱. له بابەت عیلمەوه: ئال وگۆر ناتوانی توخنی بی.

۲. له بابەت تیر و تەسەلی: تەکامول و تەواوی ناتوانی خۆی له قەرە دەن

۳. لەو بارەوه کە نازل بۆتە سەر ئینسانیکی نەخویندەوار، دەشی زانی، هەچی خویندەوار و زانایە جگە لەو هی وای نازان به دامای و کپنۆشەوه بۆ ئاوا زانیی بەرهو پیری دەچن. سەرپای ئەو هەموو راستییانە هاوارن به گۆر بۆ وە هی کە قورئان موعجیزەیه.

۴. وە لەو پروانگەوه کە نەهینییه کان و واقعەکانی رابوردوووە کان دەنوینی و رادەگەیینی بی له کەم و کووری، نیشانە و هاوارە دووبارە له سەر موعجیزەیی ئەو کەلامە.

۵. وەهەر و لەو بارەوه کە به درێژایە ۲۳ سآل دەناو دنیای پر له زانست و شعورەوه، خو دەنوینی و رادەنی، نەتواندرا ویشە چکۆلەترین ناتەواوی لی چاو کەن و بیکەنە رەخنە، ئەوەش نیشانەیه کی حاشا هەلنەگرە له سەر موعجیزەیی قورئان.

۶. وە لەمەر به لاغەت و فەساحەتەوه بی وینەیه کە دەبی بلیمەت و پسپۆر و بە لاغەزانەکانی دنیا بیکەنە ئاویەتی به لاغەت و فەساحەت خۆی له بەر چاک و جوان کەن، ئەوانە به تیکراییی

شاهیدن له سهر ئه وهی قورئان جگه له خودای په به له عاله مین ناکرئ و ناتواندرئ که لامی کهس بی.

وهه هروا دووباره وهک کاروبار و ئه مری عادی له هه موو بار و بواره وه بۆ ئیقناع پئ بوونیان نیازی به بورهان و به لگه و عیلله ت ههیه، موعجیزه بوونی قورئانیش نیازی به عیلله ت ههیه به لام عیلله تی ئیعجازی قورئان جگه له و چه ن نشانانه ی کوتمان، عیلله تی تاییه تی خو ی ههیه که ههستی زانستی مه ی ئینسان ناتوانی ههستی پئ بکا، بۆ نموونه پروانه و سهرنج ده له ئایه تی: وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ﴿۵۲﴾ «شور» ههروا ئیمه گیانی کهمان له ئه مری خومان وه حی کرده لای تو.

واتا ههر وهک بۆ پیغه مبه رانی پیش تو وه حین کردووه بۆ تو شمان رو حی قورئان که له ئه مری خونه وه حی کرد. دیره دا دلی ههستیار دهیه وهی و حه قیه تی بزانی قورئان بۆ پروو حه؟ خو پروو حی کی که ئیمه پئی ئاشناین و ده بهرماندا خاوه نی ههست و راپه رینه، به لام قورئانیکی که ده بهر ده ستماندا و پئی ئاشناین، نووسراوه و کاغه زی بی ههست و خوسته، کهوایه ده بی له مهر روح بوونی قورئان چ بلیین و چۆن بیر وه کهین و خو قانیه کهین.

بۆ ئیقناع له و رپیه زیاتر رپی مناسب نییه: ده بی بلیین ههر وهک رو حی به واقعی ههست و حیس و شعور و راپه رین ده داده لهش و ره حوا ی دهخا، قورئانیش ههست و شعوری شاره زایی و راپه رین له بهر خراپه و داپه رین به ره و چاکه ده به خشی به ئینسانی و له مهرگی کوفرای و کوفری مهرگای وه دوورت دهخا؛ حه یات و گیان له قورئان را حه یات و گیانی واقعیین، نه زان و نه فام و بی شعور گیانی حه یوانیان ده بهردانه، گیانیکی ئه مانه تدار و هه لگری فه رمانی خالق و په بی خو ی. ئه ئه و روح بوونه ی قورئان موعجیزه یه کی پر رازداری نه یینیه، وردی ده بی لی پرواندرئ.

خودا له مهر پیغه مبه ر (عبدنا) ناو ده با، نه ک نه بی و په سوول

زانست و بهرجه وهندی له ناوه روکی ئایه تی ۲۳ ههست به شتانیکی دهکا که بازدان به سهریاندا و حاشار دانیان به په و نازاندرئ. ئه وانه شته کان:

۱. له زۆربه ی ئایه تهکانی قورئاندا که به وردی سهیریان ده کهین له باسی پیغه مبه راندا خودای تهعالا به ئهلقابی مباره کی نه بی یا په سوول بانگیان دهکا و ده یاندوین به لام ده سووپه ی ئه سرادا ههر له سه ره تای سووپه ته کهدا به عهبدی ناو ده با و پرووت له ته شریفات.

دل دهیههوی بزانی بوچی وایه و پازهکهی چیه؟

دل دهلی زوری دواکهوتم و لیم پروانی و تیی فکریم لهوهم زیاد گیر نه هات و دهس نه کهوت: وشهی نه بی و په سول ته گهرچی پر له قه داسهت و پیروزی و بهر که تن، نه ماما قه داسهت و که مال ده که مالی عه بدایه تیدایه، و اتا عه بد تا پال و پالی خودا نه دا ناتوانی خو بگه یینته مه قامی نبوهت و پرسالهت. بهو پیته ده بی بویرین بلین بویه خودا دهو سه فهره شه و ره ویه دا که به ره و که مالی نبوهت و پرسالهتی ده با و اتا میعراج، ناوی به عه بد ده با ﴿أَسْرَى بِعَبْدِهِ﴾

دلی بزوز و بهر بسیار دانامه زری چاوی دل و خه یالی به ههرچی کهوت ده لی: نه وه چیه و بو وایه، ده ئایه تی ۲۳ شدا ﴿مَّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰی عَبْدِنَا...﴾ مه سه لهن ده لی ﴿مَّمَّا نَزَّلْنَا﴾ و اتا قورئان. جا خو ته وهش ئاشکرا و حاشه هله نه گره که قورئان به شیکی به یانی حال و نه حوالی گه لانی رابردوویه و نه قلی قه ولیان و عه قایدیان راده گه یینی. بو نمونه زهین ده ئایه تی: وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿۴۰﴾ «بئ باوه ران ده لین نهی خوزگا ههر خاک بامایه. نه دیره دا گریه ک دیت بهر دل ته ویش نه وهیه: ئایا ههر هه مان نه وه قه وله نه قل کرا وهیه ده بیته قورئانی قه دیمی خودای قه دیم؟ وهیا قه ولی نه زهلی خودای عالم به نه زل و ئاخر؟ ته گهر قه ولی نه قل کراو هه مان قه ولی کافران بی، له تمه به قه دیمیه تی قورئان ده گا چونکه قه ولی کافران قه دیم نییه. بو لابر دنی نه وه ته مومره گویره، ده بی بکوتری نه وه قه وله عیلمی نه زهلی خودایه به حال و نه حوالی کافران ده روژی گیروده بهو حاله تاله.

له دیدگای عیلمی نه حو ئاوریک وه سه ر مانای ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ﴾ وه دهین: إِنْ ده ئادابی نه حویان ده که ویتته سه ر جومه لاتی که راستی و ناراستی ده شکدا بی. بهو حیسابه ده بی مانای ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ﴾ ئاوا بیتته پروو: ته گهر ئیوه دهو قورئانه ده شکدان ئی خودا بی، ده وه ک نه و بین. هه چهن شک بوون حه تمی نییه. ده گهل نه وهی شک بوونیان حه تمیه. جا ته گهر له باتی (إِنْ)، (إِذَا) هیندرابا، له ره خنه ی نه حویان به دوور ده بوون. ئیستاش به یه قینه وه ده زانین که لامی خودا هیچ ره خنه یه ک به تاییه تی ره خنه ی عیلمی وه خو ناگری، ده بی بلین و بکوتری: پروون و ئاشکرای قورئان ل ههر باریکه وه چ زانستی، فه ساحه تی، به لاغه تی، بی گری گولی، به نه ندازه یه ک پرووک و بهر چاوه کویریش چاوی ده کا و ته نانهت دل و چاوی کویران و حه سوودانیش لی به حاشا نین که وایه ره خنه ی نه حویان وه سه ر خویان ده بیتته وه.

دهچینه سهر جوملهی ﴿فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ﴾. دل ده داوای خودای حهکیم له کافران که دهفهرموئ پیان: «ئه گهر دهو که لامه دا ده شکدان ئی خودا بی، ده بینن به وینهی ئه و که لامه، سووره یه ک» ههست بهوهی دهکا کافر موددهعی بن له بابته قورئانه وه بلین ئی خودا نییه، خو ده یاسای ده شکدا بوون موددهعی بوون نایه ته پروو چونکه ئیدیدا له سهر یه قین دیته پروو. خو دیره دا کافر له سهر ئه ساسی ئایه ته که دهفهرموئ: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ﴾ ئه وه یان لی چاو ده کری ده شکدا بن، نهک موددهعی. جا له و پرووه وه که کافره کان بو موددهعی نابن له سهر ئه ساسی یاسای موددهعی بوون و داوای خوداش له کافران بو دهلیل و بهلگه له شکیان ئامازه وه لای موددهعی بوونی کافران دهکات. ده بی له مهر مانای ئه و ئایه ته چون ههلو یست بگیردری؟ بو خو پاراستن له رهخنه له و باره وه ده بی ئاوا برۆین: کافر به روا له ت وا خو نشان ددهن که مونکیرن له سهر ئه وهی قورئان که لامی خودا بی و محهمده ﷺ رهسولی ئه و بی. لایان وایه ئه و قورئانه که لامی به شه رانه، خوداش ههر له سهر باوه ر و بهراوه ردیانه بو یه دهفهرموئ جا ئه گهر پیتان وایه قورئان که لامی به شه رانه، ده ئیوهی به شهر فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ و ههتا بو ئه نجامی کارتان بانگی هاو خه یال و هاو باوه رانی خوشتان بکه ن: وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ بَانْگِی شاهیده کانوو بکه ن.

خودای خاوه ن بهزه و عه داله ت ده گهل ئه و هه موو که لله شه قی و سه ره پرویی و لاسارییهی ئینسان، لئی ههر ناتوری و وازی لی ناهینی، به دهلیل و بورهان هاواری گه رانه وهی بو لای حه ق ههر لی ده کا، پیی دهفهرموئ: ئه گهر نه شووتوانی ئه و کاره بکه ن - که ناشتوان - لانی که م به توبه و په شیمانی له نیهت و باوه رتان، خو تان وه دوور خه ن و پیاریزن له ئاوریک که ده سه چیلهی ئه و ئاوره ئینسان و بهرده له بهر به شیده تانی، بو ئه و راستیه دهچینه خزمهت ئایه تی ۲۴ تا له ههر باریکه وه ده ههلو یستی خودا و بی باوه ران بگهین.

﴿۲۴﴾ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ
ئه گهر نه وکرد و نه وتوانی - که دیاریشه ههرگیز بوو ناکری و ناشتوان - «وه که ئه و قورئانه سووره یه کیش بینن» دهجا بترسین له و ئاوره ی که دهسته چیلهی بهرد و ئینسانه و ههر بو بی باوه رانیش ساز کراوه و راگیراوه.

تیروانیتیک

ئەو ئایەتە زۆر بە پروون و پاشکاوی خیرەسەری و سەرەپۆیی کافران لە ژێر ئاشکرا کردنی ناتەوانی و ناتەواوی وان لەمەر ئەنجام دانی هینانی سوورپەیه ک لە قورئان پادەگەییئ و پادەنی و هەر هەمان خیرەسەرییە دەیتە ئاگرێکی گریفەداری بلیسەداری بەسۆز و ئیش کاتی خۆی تییان هەلەگەپۆ و تییان بەردەبی.

لێکۆلینەوهیه ک لە هیندیک جومله بۆ نمونە ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾. ئایا دەبی مەنزووری خودای لە «ناس» «ناس» ی بی باوەر بی؟ وەیا هەچی «ناس»؟ دەگەل ئەوهی زانراوه «ناس» ی خاوەن باوەر ئاور نایسووتینی؟ بە هەر حال وەک هەست دەکری نەختە دپدۆنگیە ک هەیه لەمەر «ناس». و هەروا لە سووتانی بەرد وەک دەستەچیلە. بۆ پامال دانی ئەو دپدۆنگیە دەبی ئاوا هەلۆیست بگیردێ: هەچی «ناس» مادام بخریته ناو ئاوری دۆزەخ، ئەو ئاورە مەئمووری سووتانە و دەیسووتینی، کاری بە خاوەن باوەر و بی باوەر نییە، جا خۆ دیاریشە خاوەن ئیمان ناخریته ناو دۆزەخ و سووتانی بەردیش لە ژێر ناوی دەستەچیلە ئاوری دۆزەخ ئامازیه وەلای دوو شت: ۱. شیددەتی ئاوری دۆزەخ زۆرە بەردیشی بەرناگری ۲. ئینسانی دلپەق وەک بەردە لە پەقیدا و کەپیدا و بی وەلامیدا، بۆیه بەرگە ئاوری دۆزەخ دەگری وەک بەرد.

یا ئەوەتا لە بابەت «حجار» ی ناو ئایەتە کە دەچینه سەر نەزەری ئەوانە ک فەرموویانە ئەو بەردانە ئەو بەردە بتانەن کە خودای بی باوەران بوون، وەیا بەردە گوگردن. بە هەر حال ئاوری دۆزەخ بۆ عەزابە، خودا چۆنی دەستوور پی بدا بەرپۆیهی دەبا و دەیسووتینی، بەرد بی، هەچی بی.

دل ئەدیره دا دەکەوێتە پامان و هەلۆیست دەویدا کە دەستەچیلە ئاوری دۆزەخ ئینسان و بەردن، بەلام باسیک لە جینن و شەیاتین نییە دەگەل ئەوهی ئەوانیش هەیانە لە ئینسان لاسارتر و پەقتر. دەبی هۆیه کە ی چ بی؟ زۆر چاو و دل گەران بۆ دۆزینەوهی هۆی ئەو ئیشە، بەلام لەوه بابەت تر نەدۆزراوه: چونکە قورئان نازل بۆتە سەر ئینسان و موخاتەبی ئەسلیش هەر دەبی ئینسان بی، و هەروا لەو لایەشەوه وەک چاو دەکری، هەپەشە و مزگینیش هەر لە ئینسانە، بۆیه پروو کراوەتە ئینسان کە دەبی دەستەچیلە دۆزەخ لەوان بی؛ جوړیکی دیش دەکری بەراوەرد کری: بلیین هەوین و ماکە ی ئینسان لە خاکە، خاکیش پروون و ئاشکرایە دەگەل ئاور لیک

دوورن. ئەو نووری سۆزەنە و ئەو ھەوینی شت پروانە، جا ئینسان لە سەر ئەو حالە گلینەى ھۆی بلیسە و گرفەى دۆزەخ بى، جگە لەوہى جیگەى زۆر لى ترسانە جیگەى زۆر سورمانیشە لە ئینسانى کەللەشەق بۆ ناتوقى لى. چونکە جین و شەیاتین لە ئاگرن، ئەگەر ئاگرى دۆزەخ بەوان گرشەداریش بى هیچ عەجایب نایەتە پروو.

خودای خاوەن حیکمەت دەیھەى و ویستوویەتى لەو بە دەستەچیلە کردنى ئینسانى بۆ ئاگرى دۆزەخ، دە ئینسانى گەیینى: ئەگەرچى پەگەزت لە خاکە و لە ئاگر نى، وەک جین، بەلام لە بەر لاساريت و سەرەپۆی و کەللەشەقیت دەبى دەستەچیلەى ئاورىک بى کە لەوړانى و نەھاتووی و کاتى خۆى نەویستووہ ئیتاعەت کا و کړنوشت بەریتى چونکە بە بى ئەرزىش ھاتووہ بەرچاوى دەگەل ئەوہى ئەمرى باریشى لە سەر بووہ کړنوشت بەریتى بەلام واش ھەر نەبیردووہ، جا چونکە ئەو بى ئەرزیشیەى جین بۆى دانابووی بە خەيالى وەرست گپرا ئەتوى ناچیز و بى باوہر ھەر دەبى بکړیہ دەستەچیلەى ئاگرى ئەو.

لە تېروانىتيكى ئاخري ئایەتەکە کە دەفەرموى: ﴿أَعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ موشرىک و منافق بۆ بە دەراویژراو و ھەلاواردراوى دینە پروو، و بە بەراوہردى «ئەلف لام»ى سەر «الناس» کە ھەچى «ناس»ى بى باوہرە لە خو دەگرى موشرىک و منافق دەراویژرین، ھالاول و شالاولى ھالۆزیہک سەر و دل دەگرى، دەبى خۆى لى رزگار کرى.

بۆ رزگارى لەو ئیشکالە دەبى پروو دە یاسای «نەھویان» بکرى، کە فەرموویانە: دوو شتى مەعریفە واتا ناسراو و ئاشنا ئەگەر دە یەک مالدە واتا دە یەک جوملە و پرستەدا قەراریان گرت، وەک: «الناس» و «الکافیرین» کە دە ناو ئایەتەکەدا قەراریان گرتووہ، ئى دووھەمینیان مانای ھەوہلیان لە خو دەگرى بە تەواوى، جا لە سەر ئەو یاسا و ئەساسە، مانای ﴿أَعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ کافرى موشرىک و منافقىش لە خو دەگرى.

وھەر وارا پزىکى دیش ھەيە بۆ بە سەردا بازدان نابى، ئەویش ئەوہیە: واھى ﴿أَعِدَّتْ﴾ بە مانای ساز کراو و ھەلکراو، بەو پىیہ دەبى باوہر بە بۆچوونى ئەھلى سوننەت و جەماعەت بکەین کە فەرموویانە: بەھەشت و دۆزەخ ساز کراون، بە خیلافى زانایانى موعتەزیلە و خەوارىجەکان کە دەلین: بەھەشت و دۆزەخ پاش تەواوبوونى حیسابى رۆژى قیامەت دینە دى و ئامادە دەکرى. دەلیلى ئەھلى سوننەت و جەماعەت ئەو ئایەتەيە: ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ وھەر وارا ئایەتى ۱۳۳ «آل عمران» ﴿أَعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾

بههشت ساز کراوه بۆ وانهی لهخواترسن. وههروا ئایهتی ۲۱ی حه‌دید: ﴿أَعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ وههروا ئایهتی ۱۶۹ «آل عمران» ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ له لای خودا بژیویان ده‌دریتی.

به پیتی راویژی ئه‌و ئایه‌تانه بۆچوونی ئه‌هلی سوننه‌ت ده‌بێ راست بێ و باوه‌ری پیتی بکری. له راست بۆچوونی موخته‌زیله نه‌زانم له کوپه‌ سه‌رچاوه ده‌گری.

له به‌راوه‌رد و پامان و تیه‌له‌روانین له پاش و پیش و ئه‌ولا و ئه‌م لای ئایه‌ته‌کان به ته‌واوی هه‌ست ده‌کری به‌وه‌ی: خودای حه‌کیم پاش باس و به‌یانی چۆنیه‌تی ته‌وحید و پرساله‌ت ده‌یه‌ه‌وئ باسی پاشه‌پوژ و تۆله و سزا بکا، به ده‌لیلی ئه‌وه‌ی: سوننه‌تی ئیلاهی وا خۆ ده‌نوینی: کاتیکی باسی هه‌ره‌شه‌ی هاته‌ پروو به دوویدا وه‌عه‌ده و وه‌عید و مزگینی سه‌ره‌له‌ده‌دا، جا بۆ راستی ئه‌و مه‌تله‌به ده‌روانین له سیمای ئایه‌تی ۲۵ ده‌ویدا چاو ده‌که‌ین: پاکان و چاکان پاداشیان هه‌ر وه‌ک چاو ده‌که‌ین تۆله و سزای ناپاکان و سه‌ره‌پۆیان چاو ده‌که‌ین.

﴿۲۵﴾ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رَزَقُوا هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

«ئهی په‌سول» موژده بده به‌و که‌سانه که خاوه‌ن باوه‌ر و ئیمانی پاک و چاکن، بۆ وان ده‌بی و هه‌یه باغ و باغاتیک و که‌ جوگه و جۆباریان به به‌ردا ده‌روا و له هه‌ر میوه‌یه‌ک له‌وئ بخۆن و بچیژن ده‌لین: ئه‌و میوه‌یه له پیشدامان درابووێه و هه‌مانبوو، وێستاش هه‌مان هه‌وه و هیناویانه «و هه‌روا» له‌وئ ژنه‌کانیان زۆر لووس و پاک و ته‌میزن، و تا هه‌تایه‌ش هه‌ر له به‌هه‌شتا ده‌مینه‌وه.

مزگینی چاکه‌کاران

دی‌رده‌ئا و باوه‌ر و یه‌قینه‌ خۆ لوور ده‌کاته ناو دل و ده‌روونی پر له ئه‌قل و هه‌ست که عه‌مه‌لی پاک و چاک و سالح بۆ ئیمان، وه‌ک دار و باغ و په‌گ و ریشه‌ وایه، واته‌ هیچ دار و باغیک به‌ بی‌په‌گ و ریشه‌ و ئاوخۆره‌وه به‌ر ناگری و شین نابێ. ده‌سا هه‌ر ئاواش، هیچ ئیمانیکی به‌بی‌ عه‌مه‌لی چاک و پاک و سالح به‌ر ناگری و نه‌فعی نابێ. ئیمانی بی‌ ته‌قوا هه‌رای به‌ درۆیه، باغی بی‌ ئاو پووش و په‌لاشی بی‌ مایه‌یه، هه‌ر ئه‌وه‌شه‌ هۆ که خودای ته‌عالا له زۆربه‌ی شوینه‌کانی که ئیمانیان لی باس ده‌کری عه‌مه‌لی سالحیشیان ده‌گه‌ل باس ده‌کا.

دەو رەپ و پروویەى خودای تەعالا کە بە کافران دەلئ: ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ و ھەروا مزگینیش دەداتە موئمینان و دەفەرموئ: ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ...﴾ دل ھەست دەکا بەوہی شتیکی دە بندا رازابی، رازەکش بە پئی بەراوہرد و تیروانین لە ئاکار و ھەلوئستی کافران ھەر ئەوہ بی: خودا بە لاساری و سەرەرپۆیی کافران غەزەبی جوشابێ ھەرپەشە و ئیھانەى بو کافران ھاتیئە کار تاکوو کافر تیگەن لە پەزلی و زیللەتی خوێان.

بەلام لە بەرابەر چاکى و پاکی خاوەن باوەرەن بەزە و کەرەمى ھاتیئە جوئ و خرۆش بوێ پرووی بە مزگینیان تیدەکا و خەبەرى پەرەمەتى خوێان پئی دەگەیین.

و ھەروا مزگینیە کەشى بو موئمینان کە بە ئاداتى مەوسوولە رازاوہتەوہ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لە سەر ئەساسى ئادابی عیلمى نەحو ئامازەى وەلای ئەوہى: ئەو موژدە خوئە بەئەرزە بەھای ئەعمالی چاک و پاک و سالحى دەبێ دەگەل بێ. و ھەروا موژدە کەش کە بە جوملەى فیعلیە پاندراوہ ﴿وَبَشِّرِ﴾ ئامازەى وەلای بەردەوامى مزگینی دراوہ کە دەکا کە بەھەشتى رازاوہیە.

ھیدی ھیدی و بە دل و چاو لەوہرەن و گێران لە مەزرای رازاوہ بە ھەموو جوور و چەشنە دیمەنى جوان و ناحەز و اتا ھەرپەشە و مزگینی، وەنیزیک کەوتین لە ئایەتى ۲۶ تاکوو زیاتر و چاتر لە ھەلوئستی پیسی کافران بگەین:

﴿۲۶﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ

خودا لەوہ شەرم ناکا لەوہى «بو تیگەباندتان» بە میئسوولە نموونەى بو بینیتەوہ، لەوہش کەمتر «چونکە ھەموو گیانلەبەر و بوونەوہر دەسکردى خودان و ھەر یەکەى حیکمەتیکیشى دە بەردایە، ھیچ لۆمە و لەقەبیک ریگای نییە بگێردئ لە خالقیان، لەبەر ئەوہى ئەو جوورە خوئانە دەرس و ھاوارن لە ئینسان بووہى سوژدە بەریتە بەر ئەو نەققاشە بەتوانایە» جا ئەوانەى خاوەن باوەر و ژیرن، بە پروونى دەزانن ئەوہ وایە و راستە لە خودایان پرایە، و ئەوانەى بێ باوەریشن «بە بەھانە» دەلین: خودا لەو نموونە رانان و ھێنانەوہدا چى دەخوازئ و چى گەرە کە. بوو زۆرانى پئی گومرا دەکا و زۆریشیان پئی شارەزا، ھەر ئەوانەشى پئی گومرا دەبن کە «لاسانە و سەرەرپۆیانە» لە ریگای راست و حەق لادەدەن.

خودا بۆ حالی بوونی ئینسان نموونه دینیتەوه

تیپه لپروانیکی به ههستهوه له بهژن و بالا و دروونی ئەو ئایه ته پیرۆزه که هاواریکی زۆر به گۆر و تینه له ئینسانی بۆ وهی سه ریچی نهکا له پهروه رندهی.

دیاره وهک هه موو ههست و ئەقلیک ههست به وهی دهکا و حاشای لی ناکا، که خودای خاوهن بهزه و عه دالهت بۆ تاقی کردنه وهی ئینسانی له هه موو نموونه و وینه میسال و په ند دینیته وه. سه یری ئەو نهزم و نیزامه جوان وبی هه له و په له یه، ئەوه مان پی ده لی: نه ققاش و خالقی وا به توانا به جوز خودای به کتا و بی هاوتا کیی دی ده بی؟ ئەو هه موو ورد و درشته گیانله به رانه ی جورا و جور، رانی و بیهیته دی هه ریه ک به جوریک باری ژیان و حاوانه وهی بۆ دانابی و پیشی ئاشنا کر بی.

و ئینسانی که به وه پیری هۆش و شعور و حیس و ههست و ئەقله وه راناوه و رازاندۆته وه بۆ وه یه پروانیته ئەو کر و کرگاره خو له دهس نه دا و سوژده به ری بۆ ئەو «أَحْسَنُ الْحَالِقِينَ» ه، واز بینی له وهی بلی: به ئیهانه جا چۆن خودا نموونه به میشووله و مۆریانه و جالجالوکه دینیته وه؟ یا جا چۆن خودا ده توانی ئیسکی رزیوی خاک و خۆل بکاته وه زیندوو قَال مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ «یس» واتا ئیسقان له پاش رزینی و به خاک بوونه وهی کی زیندوویان ده کاته وه؟ چونکه ئەو جور به راوه رده بۆ ئینسانی جگه له وهی ئیهانه به ئەقل و شعور و عیلم و زانسته، ئیهانه به توانایی خودایه، بهو ده ليله که سیك بتوانی شت له نه بوون را وه دی بین و ده بهر یه کی نی، جا چۆن ناتوانی دووباره وهک خوی لی بکاته وه و بیهیته وه پروو؟ ده بی بکو تر و بلیین: به لی ده توانی.

به کورتی، ههروهک به رهه می هیدایهت کرداری جوان و رهفتاری چاک و پاکه، گومراهیش به رهه می ناپاک و نارهوا و ناپه سه نده و هه روا سه لمیندراوه: هه ر ئەندازه ئینسان له سه ر لیواری که ندالی خزۆک و پرووخه ک بی، له هه لدیران نیزیکه و ده روا و ناگه ریته وه و هه ر ئەندازه ش لی دوورتر بی، له پیدا چوون و هه لدیران دوورتره.

ده بی قه ناعه تن به وه هه بی: نموونه رانان له پووچه ل کردنه وهی مونکیان و بی ده لیلان زۆر چالاکتره له وهی بی نموونه به ره په رچ بدریته وه. چونکه نموونه رانان گورزی گورچووبه ره، ریگه ی حاشا کردن ده گری.

وینه و نموونه یه ک: میشووله و باقی هاوچه شنانی له په رهنده یی و درنده ییدا دایمه بۆ

ژیانیان دە ھەوادا گازە گاز و وزەوزیانە، ھەچی بیگەنێ لە تاو ژانیان پێیدا را دەنوسین و دە بەرابەر ھیچ کزەبایە کیشدا خو پاناگرن. و ھەروا ئینسانی میثوولە سیفەتیش و اتا ھەوت و ھەوایی بو ژانی دنیایی ھەر دەگازینێ و دەھاژینێ بگاتە ھەر کەس دەبگەزێ و پێیەوێ دەدا تاکوو ژانی لی پێک بێنێ، و ھەروا میثوولە لە ھەرچی پێس و پۆخلییەو دەنیشێ بو ژانی، ئینسانی میثوولە سیفەتیش و اتا زگ پەرەست لە ھەچی کەسافەت و پێسییە دەنیشێ بو ژانی، و ھەک میثوولە مردووی ژینە و گازگرە بو ژین، ئینسانی ژین پەرەستیش مردووی ژینە و مردووی دینە و گازگرە.

حەیا و ھەپال خودا چۆن دەدرێ؟

ئاوردانەو ھەیک و ھەلای ئەو ھەیا چۆناو چۆن و ھەپال خودا دراو؟ چونکە حەیا دە زاتی خوێ و مانای واقعی عارز و حادیسە، و اتا سیفەتیکە دیت و دەچی، خو ئەو ھەش یەقینە زاتی باری بەری لە سیفەتی ھات و چوونە، و ھەروا حەیا کە بە قەولی زانیان بیزاری لە قەباحات و ناپەرە و نیزیکی لە زەرەفەت و پەرە، یانی بەو پێیە حەیا تیکە لاو لە شەرم و پاکێ، ئەو ھەش دەگەڵ شەئنی زاتی باری کە ھەمووی ھەر پاکییە، حەیا یە، نایەتەو؛ و ھەروا دووبارە حەیا کە بەشیکە و لکیکە لە داری ئیمان ئەو ئیمانە ی کە باو پەرە بە زاتی پاکێ خودای بی ھاوتا، ناکرێ ھەروا راستەوخو و ھەپال خودا درێ، و ھەپال خودایە ک کە ئیمان بەوی بوون مەرچە، و ھەروا حەیا لە دایکبووی حەیاتە، یانی ژیانیکێ ئابروو مەندانە و شەرەفەتمەندانە ی خاوەن کە پرامەت ھەلاو ھەسراو بە ئەعمالی پاک و چاک و سالح.

ھەچەن باری تەعالا دە ئایەتی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي﴾ دا حەیا ی و ھەپال خو داو، ناتواندرێ حاشای لی بکرێ و خو لی دزینەو و خو لی بواردنی، خو فریودانە لە دەرکی واقعیەتە کە، جا کەوا یە دەبی لە شوین چارە ھەلۆ ھەدا بین تاکوو و دەدۆزری چارە ی ئەو ھە: خودا حەیا ی دە پال خو خزان دوو، فەرموویەتی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي﴾.

بو چارە ھەر ئەو ھە چاو دە کرێ کە بلین: حەیا لە «حی» و اتا زیندوو، خو خوداش فەرموویەتی ﴿إِنَّ اللَّهَ حَيٌّ كَرِيمٌ﴾ خودا زیندوو ی کە ریمە، و اتا خاوەنی حەیا تی خاوەن کە ریمی ھەمیشەییە، و خو ش با وینە ئەو یاسا سەنگەرە ی کە تیدا کوتراو: ھەرکات خودا وەسفدار کرا بەو سیفەتانە ی کە تاییەتمەندی ئەجسامن، دەبی ھەدەف لە ویدا نیھایەتی وەسفە کە بی، ئەودەم

دهکری و دوور له رهخنه بی بلین: ههدهف له ﴿حَيِّ کریم﴾ حیاتى موتلهقه بی و ههدهف له ﴿لَا یَسْتَحِی﴾ واتا خودای خاوهن حیاتى هه میشه بیزار نییه له هینانه وهى نمونه بو ئینسان - کافر - به میشو له، بو باوه پری و زیده زانین برؤ خزمهت ئیمام فهخری رازی ج ۲، لاپه ره ی ۱۳۲ ئایه تی ۲۶.

ده جومله ی ﴿يُضِلُّ بِهِ کَثِیراً وَیَهْدِی بِهِ کَثِیراً﴾ دل ئه وهسته دهکا: هینانه وهى ئه و نمونه له لایه ن خودا وه بوته هوی گومرایی ئه و ئینسانانه. خو ئه وهش پروون و ئاشکرا و سه لمیندراوه: خودا ری خوشکهر نییه بو گومرایی عهبدانی خو. جا بو خو دوور گرتن له و وههمه ده بی خو باوینه پال جومله ی ﴿وَمَا یُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِینَ﴾ گومرا نابن له و ریگایه به غیره ز لاری و تاوان له مل.

گیژاوی هیدایهت و له لالهت

دلی ههستیار ده به وهی له گیژاوه ی ﴿يُضِلُّ یَهْدِی﴾ واتا هیدایهت و زه لالهت حالی بی، له بهر ئه وهی که جیگاکهش جیگای هیدایهت و زه لالهت، ناکری گوی نه دریته دل و ئاوری وه سه ره نه دری.

جا بو وهی به باشی تیگهین له حه قیقه تی مانای هیدایهت و زه لالهت پیویسته بنچینه یه کی ئه ساسی بو باسه که هه بی، بویه ده چینه خزمهت ئایه تی: وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۴﴾ «ابراهیم» نه مانناردوه هیه پیغه مبه ریگ ئه گهر ناردو ومانه له سه ر زمانی گه له که ی خو بیان ناردو وه، تاکو وهق و حه قیقه تیان بو پروون کاته وه «ئه وه گه له ی که گوپرایه لی پیغه مبه ره که ده بی یا به قسه ی ده کا یا ناکا» ئه دیره دا ئه وه دهرده که وی «به روالهت»: هه ره که سپک خودا هه ز کا و بیه وهی گومرای ده کا و کیشی بو و هه ز کا راسته ری و شاره زای ده کا، چونکه هه ره خو ی خاوهن دهسته لات و له کارزانه.

ئه گهر بیتوو شاره زایی و گومرایی ئینسانی هه ره ده هه ز و وازی خودا دا بی و هیه به شیکی ئینسانی تیدا نه بی، گیژاوه و گیژه لوو که یه ک راده بی به ره و پرووی عه قیده و باوه پری ئینسانی ریگا و دهرووی سه ره دهرکردن نامینی و به ردی بنچینه ی دینکی که به ئینسان ئاشکرا کراوه و ناسیندراوه دیته ده ری. به و ده لیله دیره دا ئیختیاری سه ره خو یی بو ئینسان نامینی، که بکریته هوی چاک بوون و خراب بوون، وهه روا له و لایه شه وه هاتنی پیغه مبه ران که بو هیدایهت و شاره زاییه و هاتنی که لامانی ئاسمانی بو ری هیداهت ئه وانیش هه روا به زیاده دهرده چن، چونکه

ئەوانە: پىغەمبەرلەر ئاسمانى - بۇ نىشان دانی پىرى راست و دروستن جا ئەودەم: فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ﴿٢٩﴾ «كەف» وازت لىيە ئىماندار بە، وازت لىيە كافىر بە؛ ئەئەوئە ئىختىيار وەدەس دانی ئىنسانە بۇ ھىدايەت و زەلالەت. واتا بۇ پىگای راست و چەپت شارەزا دەکا خودا بە ھۆى ئەقلى و سرشت و پىغەمبەرلەر و کەلامەکانى. لەوئەش بەولاولە ئىختىيار بە ئىنسان دراوہ، جا ئە دەوئەیدا پیاوئەتى وراستى و ھونەر دىتە پروو وە مەیدانى پاداشى چاکان و خاوەن راستان دىتە پروو و بازارى تۆلە و سزای ناپاکان دەپرازیتەوہ.

دارى تەکلیفات لە سەر زەوى ئىختىيار و سەر بەخوئیدا شىن دەبى و دەچىندىرى، چونکە ئەگەر ئىختىيارى کردنى چاکە و خراپە م نەبى بە ھۆى ئەقلى و شعور و ھىزى لەش وەک منداڵ و شىت، داوا لىکردن و تەکلیف لە سەر دانانم بىھوودە دەبى، خو ئەوئەش بەقینە و باوہر پى کراوہ خودا داوا ناکا لەوئەى ئىختىيار و توانا و سەر بەخوئى نەبى لە بەپروہردنى داواى کاروبار. دەبى بە تەواوى ئەقلى و زانست و شعور تىکۆشىن مانای ئەو ئایەتە: ﴿يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ و بەراوہرد کەین نە سەلبى ئىختىيار و سەر بەخوئى لە ئىنسان لى وەکالى و نە تۆبزی گەرى خودای لى دەرک و فەھم بکرى.

بەر لە ھەموو شت دەبى ئەو بەکەینە کلى دلى و باوہر کە خودا ئىنسانى سەر بەخو و خاوەن ئىختىيار راناوہ و ھىناوئەتە دى، ھەر ئەوئەشە ھۆ کە ئىنسان پەسەر دەکەوئ بەرەو پەلەى بەرزایەتى لە ھىممەت و پىزداریدا، و یا دەکەوئتە پەلەى نزمایەتى لە ھەیان نزمتر، تەماشاکە و زەین دەيە: كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ﴿٣٨﴾ «مدر» واتا ھەموو نەفسىک بارمتەى کردار بەتەى.

سەرنج بگرە: ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٥﴾ «حج» بە کورتى چوونە دۆزەخى دۆزەخیان لە کردەوئەى خوئیان پرایە.

دەبى حاشا لەوئەى نەکرى: ھىندىک لە ئایەتەکانى قورئان ھاوار دەکەن وەلای ئەوئەى کە خودای خاوەن ھىکمەت و ھەکىم لە سەر ئەساسى ھىکمەت و ئىرادە و ئىشتىاي خوئى قۆلىک لە ئىنسان گومرا دەکا و قۆلىکىش شارەزا. دلى دەيە و حاشا مەکە: يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ مانای ئەوئەيە: کى بخوازى گومراى دەکا، کىش بىھەوئ و ھەز کا شارەزای دەکا. وھەروا ئایات و ئىشاراتى دىش ھەن ئەو ھالەتە دەنوئین.

ھا دەبى ھەلنەفرىوئین و بە غەلەت نەچىن دىرەدا، کەلەزەرى و تۆبزی گەرى وەپال خودای خاوەن عەدلى و بەزە دەین بە تەماشاکردنى زاھىرى ئەو ئایەتە، بەلکە زۆر بە وردى دەبى سەبرى

ئەسرار و رازی ناو دەروونی ئایەتە کە بکری و بکهین، ئاواش بەراوەرد بکهین و هەڵسەنگیێن: خودا بەبێ ئیرادە و مەیلی ئینسانی هەروا بە زۆری لە سەر ویستی خۆی سواری سەری عەبدی بێ خەبەر و بێ تاوان نابێ، گومرای کا یا شارەزا؛ چونکە ئەگەر یاسا و نیزامی ئیلاهی ئاوا بێ، تیشکی عەدالەت و ڕەحم و بەزە ی باری تەعالا دەکەوێتە ژێر سوئال «پەنا بە خودا» و لە خودایەتی خودا ناوەشیتەو بە زۆر وەسەر تەلەم پەڕینی و سزای وەسەر پەڕینیشم لێ بستینی، وەیا بەبێ ئیتاعە و خزمەتگوزاری میدال و عەبای عەتام پێ هەلاوەسی.

دەبىي بۆۋەي لەو گىژە و خورپىنە ۋە پەرىن و پىدا نەچىن، بە قەناعەتەۋە ئەۋەمان باۋەر بى:

خوداى تەئالا جگە لە ئىلھامى سرشتى كە ئەقلى ۋە ھەست و شەۋورە، كە فەرموۋىيەتى

﴿فَالْتَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ بە ۋەسىلەي پىغەمبەران چاكە و خراپە و پىي ھىدايەت و گومرايى

ۋ ھەروا دەركى قازانچ و زەرەرى پىي نىشان داۋىن بەبى كەم و كووڤى. جا لە سەر ئەۋ پىي نوپىنيە

ۋ شارەزايىي خودا داۋىيە ئىنسان ئەگەر ئىنسان بىت و بە پىي چلىسى نەفس و ھەۋا و

ھەۋەسى دىناپەرەستى و سەرەڤوڤى خوى لىي نىشى ۋ نەگەرپىتەۋە ئەۋكات ئىرادەي بارى

ۋەشوپىن ئەۋ ھەلۋىستە نارەۋا و ناحەزەي دەكەۋى، بۆ باۋەر پىي سەيرى ئايەتى ۱۱ «رعد» كەين:

لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا

بِأَنفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِن وَّالٍ. ئىنسان خاۋەنى فرىشتانېكە لە

پىشەۋە و لە پىشتەۋە، بىي ماۋەل ئاگادارى دەكەن بە فەرمانى بارى و دەپارېزن. خودا ئەۋزاع و

حال و بالى ھېچ گەلىك نەگۆڤى و ئال و گۆڤى پىي ناكە «سەر بەخۆ لە ڤوۋى تۆبىي» تاكوو ئەۋان

لە سەر وىست و خواست و ئىرادەي خۆيان دلى خۆيان نەگۆڤن، بەلام خودا ئەگەر بىيھەۋى

گەلىكى توۋشى بەلا بىي ھېچ بەرگريك بۆي نىيە بەرگري بىي، و بەجوز خوداشى كەس نىيە

مەدەدكار و يارىكارىان بىي.

به لئي كه ليني ته وه درا كه دلي خاوهن ههست و شعور و تيښگا، خودا كهس به زور وه سهر ته له ناپه رڼي و عذابيشي دا له سهر وه سهر ته له پهرين، به لام با ته وهش به يه قين كه ين: كه خودا ههر له هه وه له وه ده زاني كي به رهو تاوان ده چي و كي به رهو چا كه لي دهنشي. جا خو ته و زانينه ي خوداش نايته وه سيله و هو بو وه ته و ئينسانه خراب بي يا چاك بي. مه سه له ن وهك زانستي ته ستيره ناسه كان به گيراني مانگ ده كاتي ديارى كراوه، ته و زانسته ي ته ستيره ناسي كه ناشيه و ده ماوه له ټيكي چووني نيزامي گهراني زهوي و ته ستيره نايته وه سيله و هو بو وه ي

مانگ بگيرى، چونكه گيرانى مانگ ھۆيەكەى لە گەپانى خۆى و زەوى پرا ھەلستاو، نە لە زانستى ئەستىرەناسى، عىلمى خوداش واىە كە وەسىلە و ھۆى وەسەر تەلە پەپىنى ئىنسان نىيە، چونكە وەسەر تەلە پەپىنى ئىنسان ھۆيەكەى لاسارى و سەرەپۆيى و دواكەوتنى نەفس و ھەوايە نە عىلم و زانستى بارى.

لە سەر ئەو ئەساس و بەراوورد و بۆچوونە دەبى بلىين: ئەو ئايەتەنەى كە ھىدايەت و زەلالەتيان بەرەو خودا پادەنا جگە لەوھى ئىسباتى توانايى خودا پادەنيئە لە سەر ھەچى ھەز كا و بىھەوى، ئەوھەش پادەنيئە و دەنيئە: خودا تۆبزی گەر و پەپچەك دەر نىيە لە سەر كەس ﴿لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَةِ اللَّهِ﴾ بۆخۆى فەرموويەتى بەلكە ئەو ئايەتەنە سەراپايان ئامۆژگارین وەك خودا بۆخۆى فەرموويەتى: وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ﴿٢١﴾ «مدر» نين ئەو ئايەتەنە ئىللا كە ھەن پەند و ئامۆژگارى و بىرھيتانەوھن.

بە كورتى و بە كوردى، كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ئەگەر بە باشى لە تەتەلە و كەو و ھىلەكى ئەقل و شعور و زانست درى، بەرھەمەكەى ئەو دەبى بى گومان: خودا زولم و زورى لە ھىچ نەفسىك ناكە بەلكە نەفسە دەيكا بۆ باوھەرى و دامركانى زانست و ئەقل چاويك بگيرە لە دەروونی ئايەتەكانى ۴۰ نىسە، ۴۴ يونس، ۷۰ توبە، ۴۰ عنكبوت، ۹ روم، ۵۷ بقرە، ۱۱۷ آل عمران. بۆ زىدە زانين بپۆ خزمەت ئىمام فەخرى پازى، ئايەتەكانى ۲۶ بقرە و ۳۱ مدر.

ئەو جار دل بە ھەستەو ھەست پادەگرى و چاودەگيرى بۆ وەى بزانى، لە پاش ئەوھى كافر و منافق و فاسقان گوويان نەدايە نموونە ھىنانەوھى خودا و بەرھەيان لى نەگرت، بەلكە زۆر خىرەسەرەنەتر و لاسارتر بەرەو تاريكستانى بى دينى و گيرەشيويني و ئازاوەگەرى سەريان ھەلگرت و ملان لى نا. خوداى خاوەن ھىكمەت و ھەكىم لە راستيان چۆن ھەلويسەت دەگرى؟

دیارە وەك چاودەگرى خوداى تەعالا ۳ سيفەتى زۆر كەسيف و ناحەزى بى باوھەران ھەيانە پرايدە گەيىنى بە ئىنسان:

۱. پەيمان شكاندن پاش دابەستنى دەگەل خودا
  ۲. ئەوھى خودا دەستوورى لە سەر داوھ دەپيسين.
  ۳. فەسادكارى دەچينن لە سەر زەوى.
- بۆ وەپراست گيرانى ئەو مەتلەبانە دەچينە خزمەت ئايەتى ۲۷ كە دەويدا ئەگەر سەرنجى

دریختی، تهسدیق و تهئیدی تهو سیفهته ناحهزهیان دهکری و دهکهین:

﴿ ٢٧ ﴾ الَّذِينَ يَفْضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

ئهوانه‌ی په‌یمان داده‌به‌ستن ده‌گه‌ل خودا «یا رۆژی به‌ری مه‌به‌سته یا له‌هه‌ست و شعور و ئه‌قله‌وه‌ی مه‌به‌سته» پاشان «به‌هۆی دنیا‌په‌ره‌ستی» ده‌یشکینن «و هه‌روا ئه‌و شته‌ی خودا و یستوو‌یه‌تی وه‌مینی و به‌ساغی بیه‌یلنه‌وه ده‌یپسینن و تووری ده‌ده‌ن - «سه‌ره‌پای ئه‌وانه‌ش» فه‌سادکاری و به‌د‌په‌فتاری له‌سه‌ر زه‌وی داده‌پ‌ژن و ده‌چینن «دیاره» هه‌ر بو‌خۆیان زیانبار ده‌بن و زه‌ره‌ری خه‌ل‌کیش هه‌ر له‌وان ده‌هالی.

په‌یمان شکاندن

تێپ‌وانینیکی وردیینه‌ له‌ سیما و ده‌روونی ته‌و ئایه‌ته‌ پیرۆزه، به‌لکه‌ ده‌روویه‌ک وه‌دۆزری بو‌وه‌ی تیدا ب‌روانین و بینین، ته‌و عه‌هد و په‌یمانه‌ی که‌ خودا و ئینسان گ‌ریان داوه‌ پیکه‌وه و به‌ستیان، و هه‌ر له‌ لایه‌ن ئینسانیشه‌وه‌ شکیندرا و هه‌لوه‌شا، کامه‌ په‌یمانه‌یه، ئایا هه‌ر هه‌مان په‌یمانی ته‌قل و زانست و شعوری سرشتیه‌ که‌ خودا هه‌ر له‌ هی‌نانه‌دی ئینسانی په‌پالی خستوه‌ هه‌ستی خوداناسی و ده‌رکی تاوان و ته‌قوا - و یا به‌ر له‌ پانان و هی‌نانه‌دی ئینسانی - خودای خاوه‌ن عیلم و زانست ده‌گه‌ل روح و هه‌ياتی رازاوه‌ به‌هه‌ستی حه‌ق و باتل به‌شه‌ری دوواوه‌ و په‌یمانی ده‌گه‌ل به‌ستوه‌ که‌ به‌ په‌بی خۆی قبول‌ که‌ن و بیناسن و ئه‌وانیش قه‌بوولیان کردوه - وه‌ک ئایه‌تی ١٧٢ «اعراف» شاهیدی له‌ سه‌ر ته‌و په‌یمانه‌ ده‌دا: وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ «ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر به‌یانی که‌ بو‌ ئینسانی» ته‌و کاته‌ی په‌روه‌رنده‌ت له‌ پشتی ئاده‌می زادی عه‌ولادانی ئاده‌می به‌ره‌م هی‌نا که‌ هه‌ر بو‌ خۆیان له‌ سه‌ر خۆیان شاهیدیان دا - له‌ ولامی خودادا - که‌ خودا فه‌رمووی پ‌یان: ئه‌من په‌روه‌رینتان نیم؟ کوتیان: به‌لێ «ئه‌تۆ خالقانی» ئیمه‌ له‌وه ئاگادارین که‌ تۆ په‌روه‌رینانی «خوداش بو‌ونه‌وه‌ر و نیزامی کرده‌ شاهید و ده‌لیل و بورهان هه‌م له‌ سه‌ر ئیقراریان هه‌م وه‌سیله‌ی ئیقراریان» تا‌کوو دۆژی قیامه‌ت نه‌لین ئیمه‌ له‌مه‌ر خوداناسی و به‌یه‌ک زانینی بی‌خه‌به‌ر بو‌وین.

بو‌وه‌ی توانییتیمان نه‌ختیک خو‌ دوور خه‌ینه‌وه‌ له‌ به‌ر پ‌لاری پ‌لاره‌واو‌ژان، ته‌و په‌یمان شکاندنه‌ی ئینسانی ده‌گه‌ل خودا هه‌واله‌ که‌ین وه‌لای «قه‌تعی سیله‌ی په‌حم» واته‌ پ‌ساندن و

هەلبەرزىنى تەنەفەى بەزە و پەحمىكى كە خوداى مەزن بە ھۆى ئەو ھەموو موسوڵمان و غەيرى لىك بەستون، بەتايەت خەزم و كەس.

ئەگەرچى ھىندىك لە زانايانى ئايىنى نەزەر و را و بۆچوونيان واىە لەو بارەوہ كە ئەو عەھد و پەيمانەى ئىنسان شكاندوو پەتى ھەمان ئەو سەرشتەى ئەقل و شعور و ھەستىكە كە وەسىلەى دەركى ھەموو حەق و ناحەق و تاوان و تەقوايە كە خودا لە پۆزى بەریدا بەخشىويەتى بە ئىنسانى، لە سەر ئەساسى بەراوەردى ئايەتى ۳۰ روم: فَطَرَهُ اللَّهُ الَّذِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا وَاتَا لَهُ سَرِشْتَا خودا ئىنسانى ھەر بۆ يەكتاپەرەستى وەدى ھىناوہ. بۆ باوەرى ئاورپىك وەدە بۆ لای ئايەتى ۵۶ ذاريات: وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ئەمن جندۆكە و ئىنسانم خەلق نەكردووە ئىللا بۆ پەرستەنم نەبى.

و ھەروا ھىندىكى دىش ھەن لە زانايان كوتوو پەيمانەى ئىنسان تىكى شكاندوو و خۆى لە بەر دەرراوشتوو، ھەمان ئەقلىكە كە خودا و حەق و ناحەقى پى دەناسرى. خوداى تەعالا لە سەرەتاي خولقانى ئىنسان و روح دە پال ھاويشتن ئەو ئەقل و شعورەشى پەپال خستوو كە بەرە بەرە بە پى پتەو بوون و وەخۆ ھاتنى قەوارەى لەش و پرووح ئەو ئەقلەش ھەلدەستى بەرەو نيازەكانى بۆى خولقاوہ. ئەدیرەدايە كە كافەر ئەو ئەقلە چالاكەى لە حەقناسى لاداوہ بەلكە بەرەو دنيادارى داويەتە دەستى نەفس و ھەواى سەرەپۆ و ياغى.

ھىندىكى دىكەش دەلەين ئەو عەھد و پەيمانەى خودا بەستى دەگەل ئىنسانى ئاگادارى ئەو ئەمانەتە دىن و تەكلىفەيە كە خودا داويەتە ئىنسان و پى سپاردووہ. بۆ وەرەست گەپانى ئەو پايە ئاور دراوہتەوہ سەر ئايەتى ۷۲ احزاب: إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا. ئىمە ئەو ئەمانەتەمان «واتا ئىختيار و ئىرادە و سەرەخۆيەمان» پانا لە بەراپەر ئاسمانەكان و زەوى و كىوہكان، ھىچيان وەخۆيان نەگرت «چونكە دە خۆيان پانەدى لە ژىرى بىنە دەرى و ترسان» «ئىجباريان بە سەر ئىختياردا پەسند كرد» ئىنسان «بى بەراوہرد و بىرى دوارپۆژ» چۆ ژىرى و وەئەستوى خۆى گرت «ھەچەن ئىنسان ئەو وەخۆ گرتەى بوو بە ھۆى بەرز و بەرپۆز و پىزدارتى بە سەر غەيرى خۆيدا» ئەمما بە زۆرى ئەوانەى كە ئەرزىشى ئەو پەلە و پايەيە نازان» غەدريان لە خۆيان كرد كە ئەو ئەمانەتەيان وەئەستوى خۆ گرت.

ئەوہى بە يەقىن گەيشت و حاشا ھەلناگرى ئەوہيە وەسەر تەلە پەرين و پەيمان شكاندن و پەرژىن بەزاندن لە كوورنەوہى چراى ئەقل و شعورپايە، ھەروەك پاستەپى داگرتن و خوار نەپۆيشتن و لانەدان لە «صراط مستقيم» لە بەر پرووناكى تىشكى ئەقل و شعوردا دىتە جى و

ده‌گری.

دل‌ه‌ه‌ست‌را‌ده‌گری و چاوه‌روانه‌بو‌وه‌ی‌بزانی: ئایا‌خودای‌خاوه‌ن‌حیکمه‌ت‌و‌حه‌کیم‌پاش‌ئه‌وه‌ی‌یه‌ک‌به‌یه‌ک‌تاوانی‌تاوانکه‌رانی‌رانا‌و‌به‌چاوی‌دا‌دانه‌وه‌و‌بو‌نی‌تو‌ره‌پیشی‌لی‌ده‌هات‌؟‌هیچ‌پلار‌و‌گورزی‌دیکه‌ی‌لۆمه‌یان‌ری‌ده‌هالینی‌و‌له‌بنان‌گو‌ییان‌ده‌دات‌؟‌جا‌بو‌وه‌ی‌بزانی‌و‌له‌و‌باره‌وه‌حالی‌بین‌ده‌بی‌بچینه‌خزمه‌ت‌ئایه‌تی‌۲۸،‌بی‌شک‌له‌و‌یدا‌پی‌ده‌گه‌ین:

﴿۲۸﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
چۆن‌حاشایه‌ده‌که‌ن‌له‌و‌خودایه‌ی‌که‌له‌نه‌بو‌وه‌و‌ژیانی‌پی‌دا‌ون‌«وه‌روا‌پاش‌ئه‌و‌ژیانه‌وه»
ده‌تانباته‌وه‌و‌ده‌تانمرینی‌و‌هه‌ر‌دیسانی‌ش‌پاش‌مردن‌به‌ره‌و‌ژیانیکی‌دی»‌زیندو‌وتان‌ده‌کاته‌وه
«پاش‌ئه‌و‌هه‌مو‌و‌بینه‌و‌به‌ره‌یه»‌هه‌مو‌وتان‌بو‌لای‌ده‌گه‌رینه‌وه.

تی‌وه‌رامانیکی‌هه‌ستی‌ارانه‌له‌مه‌ر‌ئه‌و‌بینه‌و‌به‌ره‌ی‌گیان:

له‌هه‌وه‌لدا‌نه‌بو‌وه‌و‌دیندرینه‌بو‌ون،‌دو‌وباره‌ده‌برد‌رینه‌وه‌شو‌ینی‌خوی‌واتا‌نه‌مان‌و‌مردن،‌هه‌میسان‌له‌و‌یش‌را‌هه‌لده‌ستیندرینه‌وه‌به‌ره‌و‌مه‌یدانی‌مه‌حشر‌واتا‌به‌یه‌که‌جاری‌و‌به‌تیک‌رایی‌بو‌لای‌خودا،‌بی‌گومان‌ئه‌قل‌و‌ئیمان‌به‌قه‌ناعه‌ته‌وه‌ده‌زانی‌نیزامی‌باری‌ته‌عالایه‌و‌له‌لای‌ئه‌و‌زۆر‌ئاسانه‌و‌به‌بی‌ئامراز‌و‌که‌ره‌سه‌و‌وه‌سیله‌به‌لکه‌به‌ئه‌مری‌«كُنْ فَيَكُونُ»‌سه‌ر‌ده‌گری‌و‌دیته‌پروو،‌به‌لام‌ئه‌وه‌ی‌جیی‌رامان‌و‌دامان‌و‌سه‌رسورمانه‌ئه‌وه‌یه‌ته‌ئیدی‌ئه‌و‌نیزامه‌ئه‌قل‌و‌شعوور‌و‌هه‌ستی‌خدادادی،‌لی‌به‌حاشا‌نین،‌ئه‌دی‌بو‌چی‌هه‌ر‌له‌و‌ئینسانانه‌ی‌که‌خاوه‌نی‌ئه‌و‌ئه‌قل‌و‌شعوور‌و‌هه‌سته‌ن‌لینی‌به‌حاشان‌و‌ئینکاری‌ده‌که‌ن‌؟‌بو‌مه‌گه‌ر‌خودا‌له‌هه‌وه‌ل‌ساختاری‌وان‌ئه‌و‌ده‌رک‌و‌شعووره‌ی‌نه‌داونی‌؟‌با‌به‌لکو‌و‌که‌سی‌بی‌ئه‌قل‌و‌شعوور‌نه‌خستۆته‌پرووی‌زه‌وی‌خودا،‌ئه‌دی‌بو‌لی‌به‌حاشان‌؟‌ده‌بی‌بو‌ده‌رچوون‌له‌ژیر‌ئه‌و‌مه‌ته‌له‌و‌گه‌یشتن‌به‌واقعیه‌تی‌ئه‌و‌لاسارییه‌ی‌ئینسان،‌ئه‌وه‌بلین‌و‌باوه‌ریشی‌پی‌بکه‌ین‌ئه‌و‌ئینسانه‌مونکیر‌و‌به‌حاشایانه،‌به‌ردی‌ره‌ق‌و‌سه‌ختی‌دنیا‌په‌ره‌ستی‌و‌هه‌وه‌س‌رانی‌ده‌ده‌ن‌له‌شو‌وشه‌ی‌ساف‌و‌پروونی‌ئه‌قل‌و‌شعوور‌و‌هه‌ستی‌حه‌ق‌ناسی‌ده‌یشکین‌و‌ده‌یه‌پارن‌که‌تازه‌له‌کاری‌لی‌تپروانین‌و‌شت‌تیدا‌بینین‌ده‌که‌ون،‌ئه‌گینا‌هه‌ر‌ئه‌قل‌و‌زانستی‌ئه‌وه‌ده‌زانی‌و‌حاشای‌لی‌ناکا،‌که‌ئینسان‌سه‌رده‌میک‌نه‌بو‌وه‌و‌بو‌باس‌لی‌کردن‌پ‌پی‌نه‌داوه‌.‌بو‌باوه‌ری‌زه‌ین‌ده‌ئایه‌تی‌۱‌سوورهی‌«انسان»: هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا‌بی‌گومان‌ده‌وران‌و

ماوەیەک بە سەر مەردا تیپەریووە کە ئەو شتێ نەبووە باسی لێوە بکری. واتا دەورانیک مەرو بەشیک لە مادەى تەبیعیەت و بى گیان بوو دەور لە ناوی ئینسان. لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿۱۲﴾ «مؤمن» دە زەویدا بوو، دە ناو گیاوگۆل و میو و دانەوێلە، وەیا هەر دە عیلمی باری تەعالادا بوو، پاشان لە سەر ئەساسی حیکمەت و ئیرادە و مەشییەتی خۆی خودای حەیی مۆتەلق و حەیات بەخش بەشیکى لە حەياتى رازاوە بە هەستى ئەقڵ و شعور تى چکاندوو و پى بەخشی، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي ﴿۷۲﴾ «ص»

جا کەوايە دەبى لەمەر ئەو کەسانەى کە لە حق بەحاشان و مونکیری خودا و هیز و تەوانای خودان، دەبى بلىن ئەقلى خودا پىداوی خویان شکاندوو بە بەردى دنیا پەرەستى، کەر و کاس و بى شعور کەوتوو نە دەستى هەوا و هەوەس و شەیتانى مەلعوون، تازە مەگەر پەرەم و بەزەى تايەتی خودا وەیانقوزی و لە دم شەیتانیان وەستىن، دەنا تا مردن خەلاسییان لە دەس شەیتان نایە.

ئاوړیک وەسەر قوناغ و پلەکانی کارەساتی پیکهاتنی ئینسان لە پروانگەى ئیاهەتی ۲۸ بەقەرەدا.

عالمی بوون و نەبوون

وا دیتە بەرەم و بەرچاو عالمی ئینسان دە چوار عالمدا جی کرابی، مەسەلەن:

۱. عالمی نەبوون بووبی بە پى ئایەتی ﴿وَكُنْتُمْ أََمْْوَآءَ﴾ ئیو نەبوون.
۲. عالمی بوون واتا هاتنە پروو بە پى ئایەتی ﴿فَأَحْيَاكُمْ﴾ واتا وەدیم هینان. یانی پاش تیپەربوون لە عالمی خاک و خۆل و ئاو تۆکەى «مەنى» لە ناو کارگای زەوى و گوشتى ناو زگی دایکان هینامنە عالمی بەشەر.
۳. عالمی نەمان بە پى ئیشاراتى ئایەتی ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ﴾ واتا دەومرینم، یانی بەرەو عالمی بەرزەخ رادەدرین، واتا عالمی نێوان دنیا و قیامەت.
۴. عالمی هەستانەو و چوون بۆ مەیدانى حیساب کە تازە دنیاکان لە خول و گەر دەکەون دنیای دیکەیان بە شویندا نایە.

بە کورتى ئەو چوار عالمە: ۱. عالمی نەبوون = عەدەم ۲. عالمی بوون = بەشەر ۳. عالمی مەرگ و نەمان = بەرزەخ ۴. عالمی زیندوو بوونەو = عالمی قیامەت.

لە تێروانییەکی بەرجەوه‌ندانه تووشی گیر و گرفتێکی دین لە مەر داب‌ونەریتی «عیلمی نه‌حو» دەبێ هەر لە سەر ئادابی عیلمی نه‌حو و لامیان بدرێتەوه. گیر و گرفته‌کانیش ئەوانه‌ن:

ئیشکالی ۱. جومله‌ی **وَکُنْتُمْ أَمْوَاتًا** جومله‌یه‌کی حالیه‌یه و مازیشه. خو دیاریشه له یاسای عیلمی نه‌حو دا جومله‌ی مازی که واقع بوو، به حال ده‌بێ حەرفی «قد» ی بچیتە سەر، خو ئە‌گەر «قد» یشی بچیتە سەر به‌رواڵەت و به‌ زاهیری ده‌بێ له‌ نیه‌تدا هه‌بێ، خو دیاره‌ دێره‌شدا نه‌ به‌ زاهیری هه‌یه‌ نه‌ به‌ نیه‌ت، چونکه‌ دێره‌دا مازی به‌عیده، «قد» یش ناچیتە سەر مازی به‌عید. به‌لکه‌ ده‌چیتە سەر مازی قەریب.

ئیشکالی ۲. جومله‌ی **وَکُنْتُمْ أَمْوَاتًا** که جومله‌یه‌کی حالیه‌یه، ئە‌گەر عەتفی **﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾** بکریته‌ سەر، ئە‌و ئیشکاله‌ ڕوو ده‌دا: عەتفی موسته‌قه‌لی مه‌حز بو سەر حال که **﴿وَکُنْتُمْ أَمْوَاتًا﴾**، ناره‌وايه.

وه‌لام: «قد» ده‌چیتە سەر مازی به‌عیدی قەریبی لی مه‌به‌ست بێ. له‌ ولامی ئە‌و ئیشکاله‌دا ده‌بێ بکو‌تری: جومله‌ی حالیه‌یه‌کی که عەتفی ده‌کریته‌وه سەر به‌ موسته‌قه‌ل به‌ زاهیری وه‌ک **﴿وَکُنْتُمْ أَمْوَاتًا﴾** بێ، پیت وانه‌بی وایه، به‌لکه‌ ئە‌و عەتفه‌ بو ته‌واوی **﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ﴾** ئە‌وانه‌ش حالن. به‌ کو‌رتی جومله‌کانی **﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾** موسته‌قه‌لن و هه‌روا جومله‌کانی **﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ﴾** موسته‌قه‌لن. بو زیده‌ زانین به‌روانه‌ «کشاف، ج ۱، ل ۱۲۶».

کاتی خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و حەکیم سپاس کردنی به‌ ئینسانی ڕا‌گه‌یانده‌ له‌ به‌راره‌ر نیعمه‌تی گیان پیدانی له‌ بی‌ گیانی‌را، وه‌ک ده‌فه‌رموی: **﴿وَکُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ﴾** که به‌و نیعمه‌ته‌ی ده‌کو‌تری نیعمه‌تی ئە‌نفوس. هه‌روا دووباره‌ ده‌یه‌ه‌وی خودای ته‌عالا ده‌ ئینسانی گه‌یینه‌ی که ده‌بێ سپاسی له‌ سەر نیعمه‌تی ئافاقیش بکا که دنیای ڕازاوه‌ به‌ نه‌زم و نیزامی دروست و ڕیک‌وپیکه‌. بو باوه‌ڕیت به‌ نیعمه‌تی ئافاقی که دانیشگایه‌که بو ئە‌قل و شعور و هه‌ستی پیندا سه‌رکه‌وی، له‌ وێ‌را به‌روانی له‌ توانا و به‌هیزی نه‌ققاشی لی‌زانی خودای یه‌کتا و کارجوان ده‌بێ به‌روانی له‌ ئایه‌تی ۲۹، ڕوانییه‌کی ژیرانه‌ و پسپۆرانه‌:

﴿۲۹﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

خودا هەر ئەو خودایەیه هەرچی هەیه له ناو زه‌ویدا له سەر زه‌ویش، هەر بۆ ئێوه‌ی داناوه و به‌رهم هیناوه. ئەوسا پاش پازانه‌وه‌ی زه‌وی به‌و هه‌موو به‌رهمه‌ی تێیدا پانا، وێکه‌وت و په‌رژایه سەر دروست کردن و پازانه‌وه‌ی به‌رزایی هه‌وت نه‌ومی «ئاسان» «به‌مانگ و پۆژ و ئەستیره‌ پووناک و گرشه‌داره‌کان» هەر خودا بۆخۆشیه‌تی له‌ هه‌موو شت ئاگاداره و هه‌یه‌تی.

تیوه‌پامان و تێروانیکی زۆر هه‌ستیارانه له‌ سیمما و ده‌روونی ئەو ئایه‌تی ٢٩: که‌ خه‌به‌ر و هه‌والیکی زۆر گرینگ و به‌رچاوی لی‌ وه‌ده‌ر ده‌که‌وی. ئەویش ئەوه‌یه، به‌تایبه‌تی له‌ جومله‌ی «خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا» دا ده‌رده‌که‌وی: که‌ ئینسان پێزی له‌ سه‌رووی هه‌موو بوونه‌وه‌ریک بی، و پێز و پێزداری ئینسان له‌ فرشته و په‌ری و باقی گیانه‌به‌ران پیش که‌وتبی به‌و پێیه‌ ده‌شبی فه‌رمانه‌وه‌ی سه‌رزه‌ویش بی، هه‌روه‌ک له‌ زۆربه‌ی ئایه‌ته‌کانی بابته له‌ قورئانا ئەوه‌سته هه‌ست ده‌کری: که‌ ئینسان فه‌رمانه‌وه‌ی سه‌ر زه‌وی بی.

هه‌را له‌ سه‌ر (اَسْتَوَى)

ئاو‌ریک وه‌سه‌ر واژه‌ی «اَسْتَوَى» ده‌ ئادابی عه‌ره‌بدا واتا بلێند بوو، یا به‌ پا وێستا. دیاره هەر دووی ئەو مانایه له‌ شه‌ئنی باری به‌دوورن چونکه‌ باری ته‌عالا سه‌ره‌وه و به‌ره‌وه و وێستانی نییه، ئەوانه بۆ شه‌ئنی نابن. وه‌ه‌روا ناشکری و ناشتوانین مانای ئایه‌تی «ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ» ئاوا به‌یان که‌ین: واتا خودا پاش به‌دییه‌نانی زه‌وی و ئەوه‌ی تێیدا، بۆ لای ئاسمان پرا خزی و په‌رژایه به‌رزایی هه‌وت نه‌ومی. که‌وابی بۆ خۆلادان له‌ تووش بوونی په‌خنه له‌ دیدگای عیلمی ده‌بی چاره وه‌دۆزری.

هه‌چه‌ن راو‌راوین له‌و باره‌وه له‌ لایه‌ن عیلم‌زنان زۆره و هه‌چیشیان خالی له‌ گیر و گرفت و په‌خنه‌نین، بۆ نمونه‌ ئەوه‌ی پێی وایه «اَسْتَوَى» به‌ مانای (استقرّ)، ئەوه‌ په‌خنه‌ی ته‌عین شوین و مه‌کانی بۆ خودای دێته‌ سه‌ری. ئەگه‌ر «اَسْتَوَى» به‌ مانای (قَصَدَ) به‌راوه‌رد بکه‌ین ئەوده‌م ئەوه‌ دێته‌ خه‌یاله‌وه: خودا پیش قه‌ستی ئاسمان به‌ کاریکی دی خه‌ریک بووه، پاشان ئەو کاره‌ی وێڵ کردووه و قه‌ستی کاریکی دی کردووه. ئەوه‌ش له‌ خودا ناوه‌شیته‌وه.

ئەگه‌ر «اَسْتَوَى» به‌ مانای (عَلَى) واتا سه‌ری به‌راوه‌رد که‌ین ئەوکات لازم دی حدووس هه‌بی دووباره ئەوه‌ش له‌ خودا ناوه‌شیته‌وه. که‌وايه له‌ سه‌ر ئەو ئەساسه به‌ هەر لایه‌ک له‌و لایانه‌ی کوتمان مانای «اَسْتَوَى» هه‌له‌سه‌نگین تووشی ئیشکال ده‌بین.

له سهر ئهساسی ئه و بهراوهرد و بۆچوونهی سهر «اَسْتَوَى» دهبی بَلِّین «اَسْتَوَى» به و جوړه مانایانهی که بوی داندراوه ناکړی و ناتواندری سیفتهی زاتی خودا یه ک بی که ده گهل ئه و مانایانه ناگونجی به لکه دهبی بَلِّین «اَسْتَوَى» یه کیکه له سیفته ئیراده کانی زاتی خودا، ئه ودهم ده کوترئ ئیراده که سیفتهی بارییه به هر لایه کدا که هزکا ده توانی ده کاری کا واتا هر کاریکی خودا بیهه وی توانایه بیهینته پروو. به و پییه مانای «اَسْتَوَى» واتا پروو کردنی ئیرادهی خودا ده ودهیپنانی ههرچی بیهه وی. ئه وکات یانی له سهر ئه و ته عبیرانهی «اَسْتَوَى» خودا وده وور ده خری له ئیحتیمالی وه پال دانی مه کان و زه مان و باقی سیفاتی حادیه.

دل هه روا ده نیزامی ئایه تی ۲۹ دا هه ست به وهی ده کا که دروست کردن و هاته پرووی زه وی پیش خه لقی ئاسمان بووبی به پیچه وانهی چاو پیکه و تنی نیزامی ئایه تی ۴ سوورپی سه جده: **اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ...** ئه و خوایهی که ئاسمان و زه وی و هه چی ده ناویاندا به شهش رۆژ خستیه پروو. و هه روا ئایه تی ۳۸ دوخان: **وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ** ئیمه ئاسمان و زه وی و هه چی له ناویاندا، بۆ گمه و گالته مان ساز نه داوه. و هه روا ۲۲ جاثیه: **وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ...** خودا به راستی ئه و عاسانانه و زه وییهی ودهی هینا.

دهبی بۆ رامالی ئه و ئیشکاله بلّین: له نیزامی قورئاندا له ههر کوی چاو کرا: که باسی زه وی له پیش ئاسمانه وه هاتووه، دهبی ئه و یاده کهین که ئیره باس له نیعمه ته کانی خودایه، ئه و نیعمه تانهی خودا به ره می هیان و ده زه وی و غهیری زه ویدا. و هه روا ئه وهش بخریته یاده وه: که ئینسان به زوری له نیعمه ته کانی زه ویدا خاوهن به هرهیه.

به لام له و شوینانهی که پیش که و تنی ئاسمان له سهر زه وی چاو ده کری و واقیعه، دهبی واهه ست کهین ئه وه به یانی گه ورییه و قودره تی خودای تیدایه و ئیسباتی تاق و ته نیایی خودا. چونکه حاشا هه لنه گره له سیمای ئاسمان را زیاتر و بهرچاوتر عه زمه مت و جه لالی خودا چاو ده کری و ههستی پی ده کری.

وه ک دهیینین و چاوی ده کهین له مه ر خه لقی ئاسمان و زه وی، ئایاتی زور هه ن. به لام له مه ر ئه وهی کامیان له خه لق کردندا له پیش کامیاندایه، ده نیزامی ته رتیبی ئایه ته کاندانا کوکی و بهر بهر کانی چاو ده کری. ئه و ناکوکیهش هالۆزی ده خاته ناو زهین و شعور و سه لیه وه. پیویسته حه ول و تیکۆشان بۆ چاره ی بدری مه سه له ن له ئایه تی ۹، ۱۰، ۱۱ سوورپی «فصلت» دا

هەست بەو دەکرێ زەوی بەو دە ناویشیدا، لە پیش ئاسماندا هاتبێتە پروو و خەلق کرابێ. بەلام لە ئایەتی ۲۷، ۲۸، ۲۹ و ۳۰ سوورەتی «نازعات» دا وا دێتە پروو و چاو دەکرێ کە خەلقى ئاسمان لە پیش خەلقى زەویدا. دیارە ئەو ئیشکالیکە بۆوێ نابی حاشای لێ بکری و بۆوێش نابی بە سەریدا باز درێ.

دڵ دەلێ ئەگەر ئەقل و زانستی عیلمی دەگەلم دەس دەنێ و مەیدانم دەنێ، دەلیم: زەوی بەو پێیە کە مادەیه، دەبێ هاتنە پروو و دروست کردنی لە پیش ئاسماندا بووبێ، هەروەک لە «ابن عباس» و هیندیک لە یارانی پەسول بيسراوه: دەبێ خودا لە هەوێ هەوێ ئەو نەقشە و چۆنیەتی زەوی دە عیلمی خۆیدا کە ئامادە بوو هیناویەتە پروو، پاشان لە گاز و هەوا و دووکهلی ئەو مادە خاکینە ئەو ئاسمانە لێ پێک هیناوه. بە کورتی: هەوێ مادە زەوی هاتۆتە پروو، پاشان مادە ئاسمان لەو گازەدا. پاشان چۆنیەتی زەوی بە گرد و دۆل و شاخ و دەشت و ئاو و تەلەنەو پەخراوه و پەنراوه لە بن چەتری ئاسمانەو. ئەو شیوە بۆچوونە بەرگری دەکا لە ناکۆکی ناو ئایەتەکان، هەروەک پای پەسەندی زانیان ئاماژە وەلا دەکا. بۆ زێدە زانست لەو بارەو پەروانە: تەفسیری «تبیین الفرقان»، ج ۲، ص ۲۲۶.

دلی هەستیار بە پاشکاوێ دەلێ: جێی سەرنجە کە لە پاش پراگەیانندی خەلقى بوونەوێ سەر زەوی، وی پڕژا بۆ خەلقى حەوت نەو می ئاسمان. چونکە زەوی بێ سایەبان لە نەزم و یاسای نیشتهجێ بوون لە سەری بۆ ژیان دوور دەکەوتەو. وەهروا بۆ حەیات پێدانی زەوی بە هۆی باران و تیشکی هەتاو و نووری مانگ دەبێ حەوايەکی پڕ لە هەوا و ئاو و نووری هەبێ. وەهروا ئەگەر بە وردی هاتنی ئایەتی ۲۹ بە شوێن ئایەتی ۲۸ دا بەراوەرد کری ئەو دێتە پروو کە دە ئایەتی ۲۸ باس باسی حەیاتە، جا خۆ ئەوێش سەلمیندراوه کە مایە حەیات و ژین ئاوێکانی ئاسمان و زەوین، کەوايە دەتوانین بڵیین: هاتنی خەلقى ئاسمان و زەوی لە پاش خەلقى حەیات، ئاماژە و هاواری وەلای نیزام و تەرتیبی ئەساس لە هەموو کاریکدا.

لە عەتف کردنەوێ ئایەتی ۲۹ بۆ سەر ئایەتی ۲۸ بێو سیلە و اتا بێ ئامرازی عەتفی چاو دەکرێ ئەوێش دە ئادابی عیلمی نەخودا بە ناپەسەند دانراوه. کەوايە بۆ پەفە ئەو ئیشکالە دەبێ بڵیین: ئایەتی ۲۹ تەواوەری ئایەتی ۲۸، پێویستی بە ئەداتی عەتف نییە و ناکا. چونکە یەک مەتەلەب و مەبەست پراوەنێن و پراوەگەیین. ئەویش تەوحیدە و اتا خودا بە یەک زانین.

سووکە ئاوپێک: پیش خستنی باسی حەیات دە ئایەتی ۲۸ لە سەر باسی زەوی و ئاسمان

ده ئایه تی ۲۹دا ئاماژهیه وه لای ریزداری حه یاتی ئینسانی له سهر سایی گیانداران. به کورتی حه یات خرایه بهر چاو و کایه، پاشان شوینی لی حوانی حه یات که زهوی و ئاسمان به وهی ده ناویشاندا.

وهه روا بو هه موو ئه قل و شعور و هه ست و سه لیه ش ده رخرا و پروون و ئاشکرا کرا، رانانی ئینسان بو بهنده گی یه زدان، و رانانی ئه رز و ئاسمان بو خزمه ت به ئینسان و گیانان، هاوارن له ئینسان که ئه و خزمه ت و ریز لی گرتنه، لی پرسینه وهی هه یه.

بو به قا به ریز لی گرتن و ریزداری ئینسان ده چینه خزمه ت ئایه تی ۳۰، ده ویدا هه م ریزداری ئینسان چاو ده کری هه م فاسید و بی ریز خو نواندنی:

﴿۳۰﴾ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ
«بیخه وه بیر خو ت ئه ی بهی یا ئه ی ئینسان» ئه و کاته ی پهروه ردگارت به فرشتانی راگه یاند: ئه من وا به نیازم و دهمه وهی جی نشین و بریکاریک له سهر زهوی دامه زرینم و دیاری که م «ولات ئاوه دان کا و یاسا و نه زمی حوانه وهی تیدا به رقه رار کا و هه چی له ناو زگی زه ویشدا نیژراوه ده ریخا و وهیدوژی» «له وه دا ئه و ههسته هه لدهستی: ئینسان شایانی ئه وهی هه بی به هوی زانست و ئه قل و شعور بتوانی دنیا بو ژیان و حوانه وه و حه سانه وه وه رازیتی، بویه ئه و مه سئولیه ته ی ده خریته ئه ستو و پیی ده سپی ردی». وا هه ست ده کری له راویژرا: فرشته کان ههستی ئه وهی بکه ن: ئینسانی له خاک سازاو، خاکی وا بزوز و توپ و تووپه و بی سه بر، چو ن ده توانی ئه و ئه رکه وه ئه ستو بگری، ناچار دینه جواب» و ده لین: په به نا وا دیاره ئه تو که سی و دینی له ویدا خرایه بکا و خوینیش برژی، و به هوی ئه و به دئه خلاقی و به دکردارییه ی له تو بی خه بهر و دوور ده که وی» ئیمه دایمه له شوکر و ستایشی توداین و همد و سه نا و پیروزی تو راده گه یینین. «نامانکه ن به بریکاری زهوی» «خودا له وه لامدا به فرشته کان ده فه رموی:» ئه وهی من ده یزانم ئیوه ناگاداری نین.

فرشته چن و له چن؟

کاتی باسی مه لایکه به گوپی دل ده گا ده که ویته خه یال و فکری ئه وهی ده بی مه لایکه چ بی؟ ده یه وهی وه که ده زانی مرق چیه و له چی سازاوه، په ری چیه و له چی سازاوه، بشزانی فرشته (مه لایکه) چیه و له چی سازاوه؟ چونکه ناسینی مه لایکه ئه ساسی و پیویسته له بهر ئه وهی پایه یکه له ئیمان پی بوون، یانی ئیمان روکتیکی باوه به مه لایکه یه.

مەلائیکە (فرشتە) زانايانی ئىسلام بەشى زۆریان لە سەر ئەو باوەرەن کە مەلائیکە قەوارەیهکی نوورانین و لە نوورن، دەتوانن ھەر شکلیک وازیان لێ بێ خۆی تێدا بنوینن و نیشان دەن. لە ئەنجامدانی ھەزەیفە پێ سپیرویان، ساییت و بەردەوامن بێ کەم و کووپی، و لاندان لە ھەوێ دەستووریان پێ دراو، ھەک باری تەعالا پرايگە یاندوو ھە ئایەتی: **غَلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ** ﴿۶﴾ «تحریم» مەلائیکە ی توندوتیژ و بەزەبرن» خودا چۆنیان دەستوور پێ بدا لەو دەستوورە دەرناکەون و ھەرچی پێیان بسپێردری بەجیی دینن.

ھەک دەلێن و کوتراو ھە جیی باوەریشە، ئەوانە ی ھەحیان ھیناوتە لای پەسوولان، چاوی کردوون پەسوول لە سەر شکلی ئینسانی، را و بۆچوونی زۆر ھەییە لە سەر مەلائیکە کە چن و چۆنن لە لایەن عالەمی مەسیح و یەھوود و موسوڵمان و بت پەرەستەکان و فەلاسەفەکان. ھەر یەکە ی جۆرێکیان نەزەر داو، بەلام راستی و جیی باوەرتر ئەو ھەییە کە زانايانی ئىسلام کوتوویانە: مەلائیکە لە نوورن.

فرشتە چەن دەستەن؟

ژمارە ی مەلائیکە زۆر زیاتر لە مەرۆ و پەرین. دەبێ ھەر واش بێ، چونکە بە پێی ئەو بیستەنە ی بیستراو ھە ئایینەو دەبێ تەک تەکی مەرۆ و پەری، مەلائیکە ی حافیزیان لە سەر بێ. بەو پێیە بە ئەندازە ی مەرۆ و پەری، مەلائیکە دەبێ ھەبێ، خۆ ھەلگرانی عەرش و مەئموورانی با و باران و ھەور و ئاو و ھەحیش ھەن و ئی روح کیشانیش ئەگەر بویرم ناوی بەرم ھەییە، کەوا یە دەبێ باوەر بە زیادە ی مەلائیکە لە مەرۆ و پەری دەبێ بێ.

و ھەروا لە مەر پلە و پایە بە ھەشت بەش دابەش کراون ئەگەرچی لە زانايانی ئىسلام ھەییە فەرموویە تی ۲۵ دەستەن، بەلام چونکە بێ دەلیلی نەزەر دراو بە دلەو ھە نانووسی. ئیمامی فەخری پازی لە سەر ھەشت دەستە ی مەلائیکە نەزەری داو ھە لە سەر ھەر دەستە یە کیشیان ناو و بەلگە و نیشانە ی پاناو. پڕوانە و ئەقل و شعور و ئینساف و ھەگەر خە:

۱. دەستە یەکیان ھەلگری عەرشن، خوداش ئاماژە ی ھەلا فەرموون: **وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ** ﴿۱۷﴾ «حاقە» فرشتەکان دەچنە قەراغان و تەختی خودای تۆ ھەلدەگرن لە سەر سەری خۆیان لەو پۆژەدا بە ھەشت فرشتە.

۲. کە پرووین: کە پێزدارترین و ناودارترینی ئەو دەستەن، چوارن: ۱. جبرائیل: کە مەئمووری گەیانەنی ھەحیە لە لایەن خوداو بە پیغەمبەران. ۲. میکائیل کە مەئمووری بارانە و

ئاوەدانی زەوی و زار و باغاتە لە لایەن خودای تەعالا. ۳. عیسرائیل کە مەئمووری گیان کیشانە لە لایەن خودای مەزن. ۴. ئیسرافیل کە مەئمووری فووکردن و دەماندنی شەپووری دنیا تیکدانه بە ئەمری باری بۆ ئاماده کردنی قیامەت.

۳. دەستەیه کیشیان فرشتەکانی بەهەشتین وەک خودای مەزن ئاماژەی وەلا فەرموون: جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٢﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٣﴾ «رعد» «سەرەنجامی پاک و چاکە کاران بەهەشتی بێ پرانەوهیه» ئەوانە خۆیان و باب و کالیان و ژنان و تۆرەمەیان دەچنە ناو بەهەشت، ئەوانەى خودا پەسەندیشن، دەچنە ژووری باغ و باغاتى بەهەشتى دوور لە نەمان «لە دەوری یەک دەگەڵ یەک بۆ هەمیشە بە خوشی و بێ ترس لە هەر باریکەوه بە سەر دەبن» فرشتەکانی بەهەشتی لە هەر لایە کەوه دەچنە لایان. ﴿٢٣﴾ «فرشتەکانی بەهەشتی بەو بەهەشتیانە دەلێن:» سلاوتان لێ بێ. واتا هەر لە سانی ئەمینى و هێمنیدا بن. بە هۆی ئەو خۆراگرییهى لە دنیادا لە خۆتان نیشان دا، هەر پیرۆزتان بێ ئەو پاداشە کە دواپۆزی روون و بێ پرانەوهیه.

۴. دەستەى چوارەمینان فرشتەکانی دۆزەخن وەک خودای مەزن بە وەسیلەى ئایەتى ۳۰ سوورەى «مدر» ئاماژەى وەلا فەرمووه: عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ فرشتەى لە سەرن.

۵. دەستەى پێنجەم فرشتەکانی سەر ئینسان بە پێى ئیشاراتی باری تەعالا لە ئایەتى: وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦١﴾ «انعام» خودا هەر بۆخۆیهتى دەستەلاتدار بە سەر عەبدانیدا، پاسەوانانیشان بۆ سەرتان بەرپى دەکا «وەک فرشتە بن» کاتى کاتى مردنیشان هات «فرشتەى گیان کیشانتان» لە ئەنجامدانى دەستوورى خودا درێغى ناکەن و لاندەن.

۶. دەستەى شەشەمین لە فرشتە ئەوانەن کردارى ئینسان دەنوسن. وەک خودا بە هۆى ئەم ئایەتانه ئیشارەى وەلا فەرمووه: وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ﴿١٠﴾ كَرَامًا كَاتِبِينَ ﴿١١﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ﴿١٢﴾ «انفطار» بە تەئکید قەرەوڵ و پاسەوانوو بە سەرەوه دانراوه ﴿١٠﴾ ئەو پاسەوانانە لای خودا خاوەن رێژن، نووسەرى ئاكار و کردارى وەن ﴿١١﴾ هەر کاریکی دەیکەن لێى ئاگادارن ﴿١٢﴾

۷. دەستەى حەوتەمین لە فرشتە، بەرپۆهەرانى نەزىمى دىنان، بە پێى ئیشاراتی فەرموودهى باری تەعالا، ئایەتى: وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ﴿١﴾ «صافات» سویند بەوانەى کە بۆ ئەنجامدانى فەرمانى باری، بە رێژ و بە ریز، پال بەیەک پادەوهستن.

۸. هەشتەمین دەستە لە فرشتەکان ئەوانەن: جبرائیل، ئیسرافیل، میکائیل، عیسرائیل. بۆ

زیدە زانین بچۆ خزمەت ئیمام فەخری پازی، ج ۲، لاپەرە ۱۶۲-۱۶۳.

تێروانین و لیکۆلینەوێهەیک لە سەر ئەوێ پاز و سوپری ئەوێ: خودای تەعالا بۆ بە خەلیفە کردنی ئینسان لە سەر زەوی، دەگەڵ فرشتە کەوتە دوان. ئایا مەبەستی مەشوهرەت بوو؟ کە دەگەڵ شەئنی خودا نایەتەو!؟ یا خەبەر پێدان بوو بۆ وێ خۆ ئامادە کەن بۆ کړنۆش بردنی ئینسان؟ یان پێیان راگەییئێ کە رادەنیم گیانلەبەرێکی وەک ئینسان بێ لە سەر زەوی، دەشی کەمە خاوەن ئیختیاری ئیرادە واتا جەلەوی کاروباری خۆی دەدەمە دەس خۆی؟

دەبی بکوئری لەو بارەو: ئەگەر خودا لەو دواندەنی مەلاییکە نەزەری پرس و ئال وگۆری بیروپا بووبی، ئەو بێ گومان وانییە و ئەقل و عیلم و شعور رەدی دەکەنەو، چونکە ئەقل ئەوێ سەلماندوو و باوەریەتی، ئەگەر خودا ئیرادە و مەشییەتی خۆی تەنیا نەبی بەلکە نیازی بە را و تەگبیری غەیر بێ، ئەو بۆ خودا نابێ و ناتەواو، خۆ دیارە بە یەقینی هەموو هەست و شعور و ئەقل و زانستیش تێگەشتوو و سەلمیندراو کە خودا تەواو و بێ نیازه لە هەموو شت بۆ هەموو شتیکی کە بیهەوئ بیکا و بیهیئیتە دی. جا لە سەر ئەو ئەساسە بۆچوونە: ئەو دواندەنی فرشتە لە لایەن خوداوە لەمەر خەلافەتی ئینسان، بۆ پرس و ئال وگۆری بیروپا نەبوو. وەهەر و بۆخۆشی خودا فەرموویەتی: **فَعَالٌ لِّمَآئِشَاءٍ فَعَالٌ لِّمَآیْرِیدُ.**

بۆ نەزەری دووھەم و سێھەم: کە ئاگاداری و خەبەردانە بە فرشتە، یا بۆ سوژدە بردنیان بۆ ئینسان پاش روح وەبەرنان، وەیا بۆ وێ بزانی و تێگەن کە دەخولقینم بوونەوهرێک بە ناوی ئینسان، ئیختیاری خۆی وە خۆی دەدەم، وەک ئیوێ ناخەمە ژێر جەبر، بەلکە جەلەوی کاروباری دنیای خۆی وەخۆی دەدەم؛ دلی هەستیار و ئەقلاوی کە بە هەست و سەلیقەیی خۆیدا دەچیتەو و سەر بە ژووری زانستی خۆی و عەدالەت و حیکمەتی باریدا دەکا، ئەو نەزەر و بۆچوونەیی دوو و سێ کە تی وەخوڕین و ئامادەباشییە بە فرشتە هەم بۆ کړنۆش بردن بۆ روحی ئینسانی پر لە پاز و حیکمەت و زانست و بەراوەرد و بە راپەر و شایان بۆ ئیختیار و سەرەخوویی: **قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾** «بقرة» فەرمووی خودا: ئەوێ من دەیزانم ئیوێ ئاگاتان لی نییە.

ئەگەر ئێرە بەراوەرد کړی و هۆشی تی دۆشری، میژۆک دەکړی لە ژەکی زانین و دەرکی، پازی ئینسانی پر لە پموز و ئەسار.

أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِّ ﴿٧﴾ «بينة» خودانسانی ئاکارچاک و پاک، باشتەین کەس هەر ئەوان.

أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ «بینه» خودانه ناسانی ئاکار ناحهز و ناپاک، خرابترین که سن. هۆشت بی و زهین وه گهر خه، ئەو دوو سیفه ته ده شهئنی چیدان به جوز ئینسان؟ ئە گهر هاته باز و دهراو، سایه ی خودای بی سایه یه، ئە گهر مانی گرت و لاقیشی چه قاند ئە وه سایه ی شهیتانه، سایه به نیسبه تی خودا ره حمه و به نیسبه تی شهیتان، غهزه به.

شاهیدی فرشته له سهر فسادکاری ئینسان

له وهیدا که فرشته به بی ئە وهی خودا لیان پرسیار کا: ئایا ئینسانی چون دهناسن و به کاری خه لافهت دی یا نایه؟ سهر به خو له موقاییل ئاگادارییه کی خودا به وانی دا له مهر خه لافه تی ئینسانی، کوتیان: ئینسان فسادچینی سهر زهوین جگه له وهش خوین پڕژن، به ناحهق؛ دل و ئە قل ههست به شتیک ده کهن که زور دوور له شهئنی فرشته یه. شته کهش ئە وه یه: ۱. خودا پرسیری چاکه و خراپه ی ئینسانی لی نه کردوون، که چی به خراپ ئینسانی دهناسین ۲. ئە وان بی ئە وهی ئینسان بووبی له پیشدا تا کوو بیناسن، چون ئە و شناسایان بووه و زانیویانه و پراویانه بی به لگه و دهلیل له حزووری خودای خاوهن عیلم و دهسته لات بیلین له دواپوژی نه ترسین؟ ده گهل ئە وهی باری تهعالا شاهیدی له سهر بی گوناھی فرشته داوه. وهک ئە و ئایه ته پیروزی: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ «تحریم»، واتا: ؟؟؟؟

یا وهک ئایه تی: وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ بَلًا عِبَادًا مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِه يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ «انبیاء»

واتا: بی باوه ره کان کوتیان خودا وه له دی هه یه (که فرشتهن) نه خیر، خودا بی پۆله یه، و فرشتهش عهبدانی پڕز گیراون. خودا له و تۆهمه تانه ی که وه پالی ددهن (خاوهن پۆله یه) پاکه ﴿٢٦﴾ فرشته سهر به خو شت نالین له قسه کردنا پیش ناکه ون «چونکه» ههر به پنی فرمانی خودا ده جوولینه وه. ﴿٢٧﴾

ورد پروانه له وشه ی «لَا يَسْبِقُونَهُ» واتا پیش ناکه ون له قسه کردن و نه زهردان، به لکه ئە وهی خودا پینان نه لی و ئە مریان پی نه دا، نایلین و نایکهن. که وایه دل لۆمه ناکری له وهیدا بلی: ئە و راپۆرتیه ی فرشته دای له سهر ئینسان، به خوین پڕژ و فسادچین، خودا ده دلی هاویشتون بیلین، دهنه ئە وان نه یان زانیوه ئینسان خاوهنی ئە و ئاکاره ناره وایه یه. به ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ﴾ واز

دینین له وه دوا کهوتنی ئه و باسه حه و آل به ئه قلی ئیماندارانی ده کهین ئه و قه زاوه ته.
زوریش له زانایانی ئایینی نه زهریان وا داوه: فرشته له گوشتار و هه لۆیستیاندا ویستویانه
ئاماده گی خوین رانین بۆ ئیتاعه و فه رمانبه ری باری. بۆ زیده زانین و ئیقناع بوون بچۆ بۆ
خزمه تی ئیمام فه خری رازی: تهفسیری که بیر، ج ٢، لاپه ره ی ١٣٦.

ئینسان خه لیفه ی خودایه یا ئی شه یتانه؟

دلی هه ستیار و به پرسیار ده یه وه ی ئه وه بزانی و هۆیه که ی: که بۆچی ئینسان له سه ر ئه و
هه موو ئاکار و په وشته ناحه زانه ی خودا لئی هه لده دا وه ک: عَجُولاً، هَلَوَعاً، جَذَوَعاً، ظَلُمَاً،
جَهُولاً، که چی خه لافه تی سه ر زه وی له لایه ن خودای زانا به هه وه ل و ئاخری هه موو شت پی
به خشراره و هه چی هه شه له و سه ر زه وییه، به ره مه مه تی بۆ وی خه لق کراوه، وه ک له ئیشاراتی
ئایه تی ١٠ ئه عرف و ئایه تی ١٣ جائیه و هه روا جیی دیش ده رده که وی: وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي
الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾ «اعراف» به ته ئکید ئیمه ئیوه مان له و
زه ویه دا نه شته جی کرده وه، حاوانه وه و بژیویشان هه ر له و زه ویه دا بۆ پیک هیناون و پریوه ته وه، که چی
که میشیان شوکرانه ی ئه و نیعمه ته ده بژیرن.

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٦﴾

«جائیه» هه چی له ناو ئاسمان و زه ویه کانداهن، سه راپا به ره مه من بۆ ئیوه سازاون، خودا بۆ ئیوه ی پام و
حه مایه ت کردوون، له وه دا بۆ ئه وانه ی خاوه نی پامان و به راوه رد و شعورن نیشانه ی ناسینی خودا زورن.
له و باره وه ئه قلی چالاک و زانستی به زییک و زیت و پسپۆر زۆر لیر و له وی گه پران و
سه ریان به زۆر کون و که لین و کۆلانا نندا کرد به لکه بتوانن بزگورپیک و یا سه ره هه ودایه ک
وه دۆزن له و باره وه: بۆ ئینسان له سه ر ئه و زه لووم و جه هه وولیه ی کرایه خه لیفه له لایه ن
خودایه کی عادل و عالم و له کارزان؟ ولام، سه ره نجام له وه باشتر نه ها ته ده ست: «حیکمه ت و
رازی نه ینی خودا با له وی بج، بۆ بیر تیوه ردان نابی» وه ک هه ست ده کری و ئه قل و زانست
ده یقوزیته وه: هیز و تین و تاوی، به راوه رد و لیکۆلینه وه و هه لسه نگاندن و مودیریه تیکی که ده
ناخی ئینساندا ئه زه ل ناژتوویه تی و به یانات و پراگه یاندنیکه که ده ئینساندا نیژراوه، ئه وانه
هاواری به گورن وه لای ئه وه ی هه ر ئینسانه ده توانی دنیا ئاوه دان کا و ئیداره ی کا و هه ر ئینسانه
ده توانی به هۆی ئه و ئه قل و زانست و شعوره ی هه یه تی، نه ینییه کانی زه وی و ئاسمان وه دۆزی
و وه ده رنی، هه ر ئینسانه ده توانی به هۆی به یانات دنیای ئینسان لیک و نه زییک خا و لیک

تینگہ یینئ۔ ہر ئینسانہ رازاوتہوہ بہ نیعمہ تی وا کہ دہ فرشتہ و پیری و باقی گیانلہ بہراندہ چاو ناکرین۔ وہک ئہوہ: ۱۔ دہ ئینساندا نیعمہ تی زانست و شعور سنووردار نییہ و نہ کراوہ، بۆ ہمموو دہور و زہمان و مہکان دہبی، بہ پیی نیازی دہتوانی بہ کاری بہری و نہفعی لی وەرگری، بہ لام فرشتہ زانستی سنووردارہ، ئہوہی خودا پیی نہ لی، نایزانی و نایکا۔ زانستہ کہی تایبہ تی وہخت و زہمانہ، بۆ باوہری ورد بپروانہ لہ ئایہ تی: وَمَا مِنَّا اِلَّا لَهٗ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿۱۶۴﴾ «صافات» ہریہک لہ ئیمہ شوین و جینگہی تایبہ تمان بۆ دیاری کراوہ۔ کہ لہو پۆستہ دیاری کراوہ بہولاولوہ نہ دہتوانین نہ دہیزانین وہزیفہی تیدا بہرپوہ بہرین۔ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿۱۶۵﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿۱۶۶﴾ «صافات» ئیمہین «لہو شوینہ دیاری کراوانہدا» بۆ خوداپہرہستی ریز دہبہستین، و ئیمہین «لہو شوینہ دیاری کراوانہماندا» قہت لہ تاریف و سہنای خودامان راناوہستین۔

لہو دوو ئایہ تہ پیروزہدا ئہوہ ہاتہ پروو کہ فرشتہ سہر بہ خو نییہ و لہوہی پیی دہکوتری زیاتر ناتوانی و نایزانی۔

۲۔ خہ لافہ تی ئینسانی دہکری جگہ لہو ہویانہی باس کران، ئہوہ بی: ئینسان لہبہر ئہوہی رہگہزی لہ خاکہ، ئہوینداری زوری دگہل خاکہ، لہ تہوانیدا دہکری ہہ بی و ہہیہ، باش بتوانی ئیدارہی کا و وہپرازیئی بۆ حاوانہوہ و ژیان بہ لام فرشتہ لہبہر ئہوہی لہ نوورہ، زہوقی زور دہگہل عبادت دی نہ دہگہل خاکی رہش۔ قَالَ اِنِّيْ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ کافییہ بۆ یقناع و داسہکنانی ئہقل و شعور و ہہست۔

دل لہو سی شوینانہی کہ باسی خہ لافہ تی ئینسانیان تیدا راندراوہ ہہست بہ شتیک دہکا کہ وہپشت گویدان و بازدان بہ سہر ئہو شتہدا بۆ دل تہحہمول ناکری و ناتوانی خوئی لی ببویری۔ سی شوینہکانی کہ باسی خہ لافہ تی ئینسانیان تیدایہ بریتین لہ:

۱۔ ئایہ تی ۳۰ بہقہرہ: وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِيْفَةً

۲۔ ئایہ تی ۲۶ صاد: يَاۤاٰوُودُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيْفَةً فِی الْاَرْضِ

۳۔ ئایہ تی ۵۵ نور: وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِی الْاَرْضِ

ئہو شتہی کہ وہ پش گوی دان و خو لی بواردنی بۆ دل دہس نادا ئہوہیہ: دہبی ئینسان بۆ بہرپوہ بردنی پۆستی خہ لافہ تیکی خودا پیی بہخشی سی رپہوشت بہ تہئکید و بہ حہتمی دہ خودا جی بکات و بگونجینی و سابیتیان کا دہنا ہر ناوی خہلیفہیہ ئہ گینا خہلیفی بی ہہنگوینہ۔ سی سیفہ تہکان: ۱۔ دہبی خو لہو سیفہ تانہی فرشتہ وہپالی داوہ و دہوور خا:

خوین‌ریژی و فه‌سادکاری. هه‌روه‌ک له‌ ئایه‌تی ۳۰ به‌قه‌رده‌دا هه‌ستی پێ ده‌کری ۲. ده‌بێ سیفه‌تی عه‌دالته‌ت و دادوه‌ری ده‌ خویدا بگونجینی به‌ عه‌مه‌ل، هه‌روه‌ک له‌ ئایه‌تی ۲۶ صاددا هه‌ستی پێ ده‌کری. ۳. ده‌بێ خاوه‌نی ئیمان و باوه‌ری بێ و پرای عه‌مه‌لی سالح و پاک. ئه‌گه‌ر بێتوو ئه‌و سیفه‌تانه‌ی نه‌بێ هه‌ر خه‌لیفه‌یه‌ ئه‌مما به‌بێ شک و گومان خه‌لیفه‌ی شه‌یتانه‌ نه‌ک ره‌حمان. کاتی ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۳۱ که‌ وه‌ک ته‌واوه‌که‌ری ئایه‌تی ۳۰ دێته‌ به‌رچاو:

﴿۳۱﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

«خودای ته‌عالا بۆ که‌مالی خه‌لافه‌تی ئینسانی» ئامراز و که‌ره‌سه‌ی زانسته‌ت و «به‌راوه‌رد و به‌یاناتی» پێ به‌خشی، هه‌موو ناویکی فیری هه‌زه‌ره‌تی ئاده‌م کرد پاشان هه‌موو شته‌کانی که‌ فیری ئاده‌می کرد، له‌ به‌رچاوی فرشته‌کانی رانا و پرووی تێکردن و پێی فرموون: ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی راونا، راستی بۆچوون، ده‌ ناوی ئه‌وانه‌م بۆ هه‌لده‌ن.

مه‌به‌سته‌ له‌ (اسماء) چیه‌؟

تێروانینیکی هه‌ستیارانه‌ له‌و ئایه‌ته‌ پێژه‌دا: پێشه‌کی پێوسته‌ ئه‌وه‌ بزاندری که‌ مه‌به‌سته‌ له‌ (اسماء) چیه‌؟ ئایا (اسماء) واتا نێوی شته‌ وه‌ک دار و به‌رد و شاخ و .. وه‌یا هه‌موو شتیکی؟ دیاره‌ زانایان را و نه‌زه‌ری جو‌راوه‌جوریان هه‌یه‌ له‌و باره‌وه‌، هه‌روه‌ک ئینی عه‌باس ده‌لی: مه‌به‌سته‌ له‌ «اسماء» ئه‌و ئه‌لفاز و ناوه‌ن که‌ بۆ مه‌به‌سته‌ت و مه‌تله‌ب دانراون و هه‌ر نه‌ته‌وه‌ و تیره‌ و هۆزیک به‌ زمان و ئادابی خۆی ده‌یلی و پرایده‌گه‌ییی خه‌لکی پێ حاڵی ده‌کا، مه‌سه‌له‌ن «وه‌ره‌» واتا وه‌ره‌ به‌ کوردی، «بیا» به‌ فارسی، «تعال» به‌ عه‌ره‌بی، «گئی» به‌ تورکی. زانینی ئه‌و نێوانه‌ ده‌ شه‌ئنی ئینساندا که‌ ئاده‌می زاده‌ هه‌یه‌ و ناژراوه‌.

ئیمام فه‌خری رازی نه‌زه‌ری له‌ سه‌ر «اسماء» ئاوايه‌: ناو و سیفاتێ تایه‌تی شتانیکی که‌ هه‌ن و دین و ده‌بن، به‌ پێی خولی ده‌ور و زه‌مان. ئینسان نیاز و مه‌به‌سته‌ی خۆی به‌ غه‌یری خۆی پێ به‌یان ده‌کا، خودا به‌ ئاده‌می زادی به‌ هۆی پێ به‌خشینی هێز و توانای به‌یان هه‌موو ئه‌و ئاكاره‌ی دایه‌ که‌ بتوان له‌ یه‌کتر حاڵی که‌ن له‌ مه‌به‌سته‌ت و مه‌تله‌بیکه‌ی هه‌یانبێ. بۆ زیده‌ زانین برپاوه‌ له‌ ته‌فسیری که‌بیر، ج ۲، لاپه‌ره‌ی ۱۷۶.

دلی هه‌ستیار دانامه‌زری و وه‌قره‌ ناگری له‌ راست شتانیک بۆی دینه‌ پێشی و نایانزانی،

بەلکە دەیههوی ئه‌وه‌ی نایزانی بیزانی به‌ ده‌لیل‌ه‌وه‌، مه‌سه‌له‌ن نازانی خودا هه‌زهرتی ئاده‌می چۆن ته‌علیم داوه‌ و رایه‌یتناوه‌ و ئه‌و شتانه‌ی فیری کردوون؟ ئایا ده‌بی به‌ هۆی فرشته‌ی وه‌ک جهره‌ئیل فیری کردبی و وه‌حی بۆ هینابی؟ یا به‌ هۆی هیزی سرشت و فیره‌ت؛ وه‌ک می‌شه‌نگوین؟ یا هه‌روه‌ک باقی گیانه‌به‌ره‌ن که به‌ هۆی هیزی سرشت هه‌موو مه‌به‌ست و ویست و خواستی خۆیان راده‌نین و راده‌گه‌یین؟ یا هه‌روه‌ک گیاوگۆل و دار و ده‌وه‌ن به‌ هۆی هیزی سرشت خۆ راده‌نین و خۆ ده‌رازینه‌وه‌؟ مه‌سه‌له‌ن هه‌یواناتی ئاوی و ویشکایی و هه‌وایی به‌جوز ئیله‌های سرشتی کێ فیری کردوون له‌زه‌ت لێک وه‌رگرن؟

هه‌ست و شعور و زانست و ئه‌قلى چالاک به‌ قه‌ناعه‌ته‌وه‌ ده‌لین: خودا زانست و ده‌رک و شعوری شت‌ناسی و شت‌زانی ده‌ حه‌یاتی خاوه‌ن ئه‌رواحدا ناژتووه‌ و چاندووه‌، زانین هه‌وینی روحه‌، به‌لام شت‌انیک هه‌ن که له‌ حه‌وزه‌ی زانستی روح و ئه‌قل و زانستی به‌شه‌ری به‌دووره‌، خودا به‌ هۆی وه‌حی وه‌ک پیغه‌مبه‌رانی لێ حالی کردوون و پێی راگه‌یان‌دوون.

دووباره‌ دڵ و هه‌ستی بزۆز له‌ جومه‌لی ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ دا ده‌که‌ونه‌ سه‌ر ئه‌و هه‌سته‌ی فرشته‌ له‌ رووی باری ته‌عالادا شتیکیان کوتبی که ئاماژه‌ وه‌لای زانست و لیاقه‌ت و شایسته‌گی خۆیان بی له‌ به‌شه‌ر بال‌تر، بۆیه‌ باری ته‌عالا ده‌فه‌رموی له‌ رووی فرشتان: ده‌ پیم راگه‌یین ناوی ئه‌و شتانه‌، ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن و راستن له‌ داواتاندا.

به‌لێ هیندیک له‌ زانایان ئه‌و قه‌وله‌یان داوه‌ ته‌ پال فرشتان: مَا اللَّهُ خَالِقُ أَكْرَمَ عَلَيْهِ مِنَّا وَلَا عِلْمٌ: واتا خودای ته‌عالا مه‌خلووقی لیهاتووتر و زان‌تر له‌ ئیمه‌ی نه‌خولقاندووه‌.

ویده‌چی بۆ په‌رفعی ئه‌و داوايه‌ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ بکریته‌ مه‌تال واتا خودای هه‌کیم پێیان بلێ ده‌سا ئه‌گه‌ر راستن له‌ داواتاندا، خه‌به‌ر له‌و شتانه‌ بده‌ن

دووباره‌ له‌ تیه‌ه‌ل‌روانی جومه‌لی ﴿أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا﴾ و ده‌س له‌جی به‌ دوویدا کوتیان ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا﴾ هه‌ستی ئه‌وه‌ ده‌کری که فرشته‌ به‌ خه‌تاچوونی خۆیان هه‌ست پێ کردبی بۆیه‌ به‌ زوویی په‌نایان بردۆته‌ به‌ر ئه‌و کوته‌ زیرینه‌ی: ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا﴾ واتا خودایه‌ ئه‌تۆ پاک و به‌دووری له‌ هه‌ر عه‌یب و هه‌له‌ و ناته‌واوییه‌ک، ئیمه‌ هه‌چ له‌ هه‌چ نازانین ئیلا ئه‌وه‌ نه‌بی که تۆ پیمان ده‌لێی و فه‌رمووته‌، هه‌ر ئه‌تۆی زانا و هه‌کیم.

کاتی ئه‌وه‌ی هات که به‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۳۲ که وه‌ک په‌نابردن و پارانه‌وه‌ی فرشته‌کان

دهچی له خودای خاوهن بهزه و ببوور.

﴿٣٢﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

فرشته کان کوتیان ئه‌ی خالقی ئیمه، هه‌ر تۆی له که‌م و کوو‌ری و که‌مایه‌سی به‌ری و به‌دووری، و هه‌ر ئیمه‌ین له‌وه‌ی به‌ده‌ر که تۆ پیت کوتووین و فی‌رت کردووین نایزانین، هه‌ر ئه‌تۆ بۆخۆت زانا و له‌کارزانی.

زانا و نه‌زان

له‌ تپروانین و دۆزین و به‌رجه‌وه‌ندی جومله‌ی ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا﴾ ئه‌و هه‌سته‌ ده‌کری: خودا فرشته‌ی وادار کردبێ له‌ فه‌سادکاری و خوین‌پێژی ئینسان، بۆیه‌ و پراویانه‌ بلین: ﴿أَجْعَلْ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ﴾ وهه‌روا پشتیوانی له‌و هه‌سته‌ش ده‌کا جومله‌ی لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦٥﴾ «تحریم» خودا چۆنیان پێ راگه‌یبینی لێی لانه‌ده‌ن و لێی ده‌رنه‌چن و هه‌رچی به‌وانی بسپێری به‌جیی دینن.

زۆریک له‌ زانایانی قورئان ئه‌و ئایه‌ته (٣٢) وه‌ی ده‌که‌نه‌ به‌لگه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی عیلمی غه‌یب تایبه‌تی خودایه‌ و خودا ئه‌گه‌ر بۆخۆی بیهه‌وی به‌ پێی نیازی په‌سوولان، له‌ غه‌یبیان ئاگادار ده‌کا وه‌ک خودا بۆخۆی فه‌رموویه‌تی: عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنْ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ «جن» خودا زانا به‌ نادیارانه‌ و نه‌ینیبه‌ کانی خۆی بۆ که‌س ناشکرا نا‌کا (٢٦) مه‌گین بۆ په‌سوولێکی که‌ پێی پازی بێ، ئه‌وکات له‌ پێش و پاشیه‌وه‌ پاسه‌وانان وه‌رێ ده‌خا بۆ حالێ بوونی.

کاتی نه‌ته‌وانی و عاجزی فرشته‌ هاته‌وو و قه‌بوولیان کرد و لیهاتوویی و شایسته‌گی ئینسانی به‌ سبووت گه‌یی، کاتی ئه‌وه‌ش هات که‌ ئینسان به‌ عه‌مه‌ل ئه‌و لیهاتوویییه‌ی خۆی بنوینێ و پراینێ، بۆ ئه‌و خۆنانه‌ی ئینسانی ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ٣٣ که‌ ده‌وه‌یدا مه‌تله‌ب و راستی به‌ ته‌واوی پانراون:

﴿٣٣﴾ قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ الْغَيْبِ

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

«خودای زانا و له‌کارزان» فه‌رمووی: ئه‌ی ئاده‌م! ده‌یجا ئه‌تۆ نیوی هه‌موو ئه‌وانه‌یان بۆ هه‌لده‌ که‌ پێیان کوتووێ. جا وه‌ختێ ئاده‌م ئه‌و ناوانه‌ی بۆ هه‌لدان و ئه‌وانیش (فرشته‌کان) «بیستیان و

سەلماندىيان» خودا پرووى كرده فرشته و فەرمووى: ئەمن نەمكوت بە ئىو «لە ھەو ھەو» ھەر ئەمن نەئىيە كانى ئاسمان وزەوى بە تەواوى ھەچى ھەبن دەيانزانم و ھەرچى ئىو ھەش دە نا ھەست و ناخى دەرووتاندا و ھەشپىر و بىدركىنن و ئاشكرای كەن دەزانم.

دلى پر ھەستى ئەقل و شعور ئەدپەدا پادەمىنى و دادەمىنى، نازانى و ناویری پروو دە کوئى كا و چ بلى و چ پادیری، لەو ھەى ئادەم ئى خوئى نەبوو ئەو ئاگادارییە و ئەو ھیزە سرشتییە، بەلكە ئى خودای زانا و لەكارزان بوو، دەيجا خودا دەشتوانى ئەو زانست و لىھاتوووییە بشداتە فرشتە و پەرىش وەك دای بە ئىنسانى پەگەز گل، دەشتوانى بىداتە فرشتە و پەرى پەگەز نوور و ئاگر. ئەو تەلەسم و پاز و پمووزى نەئىنى و ھەستەم و دوور لە بوردى زانست و ئەقل و شعورى ئىنسانە. ھەر ئەو بۆ ئىنسان ماو تەو ھەو بوار و بارەدا بلى: ئەى پەرەدگارار پیت نەداو تە ئىنسانى ھەموو شت بزانی، نەبادا غروور بى لە جوغزى خوداناسیدا بپواتە ھەر و بلى ئەمن خودام. كە واشى كوتوو دەگەل كەم زانىش، جا بۆیە دەبى بلى ئىنسان: ئەى خودای زانا بە ھەو ھەو و ئاخى ھەموو شت، ھەر شایانى تۆى خودایە، ھەموو شت زانىن، و ھەموو قودرەت و توانین و پاران و پاگرتنى ھەموو كەون و كائىنات بە نەزم و نىزام و حاوانەو ھەو دابىن كەردىيان ولە سەر ئەو ھەموو دەستەلاتە شت پروو لە گاوان و ھەزارىك و ھەرنایگىرى و دەرووى تۆبەت لە گاور و بت پەرەست و نەمردوو و فیرەو نىكیش نابەستى، چۆن پۆزى پیغەمبەرىكى دەدەى، ئاواش پۆزى كافر و منافىك دەدەى.

دەبى ئەو ھەو ھەو پەلەپەلە كەین: ئىنسان چەن وردە بە قەوارە و لاوازە، ھەزار ھەندە بەرزە دە جیدا؛ راستى فەرموو و پەلەپەلە:

و تَزَعَمُ إِنَّكَ جَرْمٌ صَغِيرٌ وَفِيكَ أَنْطَوَى الْعَالَمِ الْأَكْبَرِ

واتە: تۆ وات خەيالە بوونەو ھەرىكى وردى، دە حالىكدا عالەمىكى بەرزى.

دلى بە پرسىيار و بزۆز دەپھەوئى بزانی غەیبى ئاسمانى و زەوى بریتىن لە چى؟ ديارە وەك بىسراو، بەلگەى قورئانى نىيە نەئىيە كانى ئاسمان و زەوى بە ژمارە ديارى كرابن و نەئىنى ئاسمان و زەوىش زۆر ھەن. جا ئىمە لەو بارەو ئەگەر بلىین نەئىيە كان ئەوانەن دەبىستە دەستەكوتە و تىرى ھەوئى واتە پەشاوئى.

ھەچەن ھەندىك لە زانايان كوتوویمانە غەیبى ئاسمان و زەوى ئەوانەن: غەیبى ئاسمان خواردنى ئەو دارەيە كە لە ھەوا و ئادەم مەنەع كرابوو، خواردیان لە مەقام دەركران؛ غەیبى

زه‌ویش، کوشتنی هابیلی برای قابیل بوو به دهستی قابیل.

هیندیکی دیش هه‌ن له زانایان ده‌لین نه‌ینی ئاسمان چاره‌نووسی ئینسانه، خودا له ئەزەلدا دیاری کردووه. ئی زه‌ویش ئاکار و کرداری ئینسانه. ئەو نه‌زهره له‌و ئایه‌ته‌دا ده‌رکی‌شراوه: **يُذَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ** ﴿٥﴾ «سجده» «خودای کارزان» هه‌چی کاروباره له‌و ئاسمان و زه‌میندا پینکی دینێ و له‌ ماوه‌ی پوژیکدا هه‌لیده‌کی‌شیتته‌وه لای سه‌روو لای خودا «بێ ئه‌وه‌ی که‌س بزانی ئەو کارانه‌ چین» که‌ به‌ پینێ ژماره‌ ئەو پوژه‌ هه‌زار سال ده‌بێ له‌و سالانه‌ی ئەتۆ دانژمیری. یا نینوانی ئاسمان و زه‌وی هه‌زار ساله‌.

هیندیکی دیش له‌ زانایان نه‌زهریان وا داوه: غه‌یبی ئاسمان واتا ئومووراتی ئاسمانان که‌ ته‌نانه‌ت فرشته‌ که‌ پرووبه‌کانیش هه‌ستی پێ ناکه‌ن. غه‌یبی ئه‌رزیش چه‌رخ‌وخولی زه‌وی به‌ که‌یفیه‌تیکێ وا فرشته‌کانیش پێ وێ نابهن.

وه‌ک هه‌موو خاوه‌ن هه‌ست و شعووریک هه‌ستی به‌وه‌ی کردووه، ئەقل و شعور له‌ ده‌وری نه‌ینی چه‌رخان ده‌ده‌ن و به‌ ده‌وریدا هه‌لده‌خولین که‌ بیزانن، هه‌موو ئەقل و زانستیک به‌ گوێره‌ی به‌راوه‌رد و بو‌چوونی خۆی هه‌لیده‌سه‌نگینێ، وا هه‌یه‌ ده‌پینکی و هه‌یه‌ لێی به‌دووره‌. به‌رگه‌ش له‌ پاوراوینی غه‌یری ئه‌حکامی شه‌رعی نه‌کراوه، به‌لام ئه‌حکاماتی شه‌رعی چۆنی شاریع راینابی، وایه‌. رینگای پاوراوین نه‌دراوه، مه‌سه‌له‌ن بو‌ ته‌لاق به‌ ده‌س نیرانه‌؟ بو‌ ده‌ میراتدا نیریک به‌شی دوو می ده‌با؟ بو‌چی تا چوار ژن پێ دراوه بو‌ نیریک، به‌لام چوار نیر پێ نه‌دراوه بو‌ ژنیک؟ له‌وانه‌شدا گه‌رچی پاز و سوود و حیکمه‌ت جاسووسی داوه، به‌لام پاوراوین واتا ئاوا چاتر بوو یا وا خراپه‌، پێ نه‌دراوه.

ئەقل و هه‌ست و شعور که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی عیلمی سرشتی‌را سه‌رچاوه‌ ده‌گرن و ده‌ ئایه‌تی ۳۳د باس له‌ عیلم هاتۆته‌ گۆر، دل ده‌یه‌ه‌وێ بزانی ئەو عیلمه‌ که‌ ه‌وێ پێز و پێزداری و به‌رزایی خاوه‌نیه‌تی به‌ سه‌ر غه‌یریدا، چیه‌ و پایه‌ و پله‌ی به‌رزایه‌تی تا چ پاده‌یه‌که‌ و تا کوییه‌؟ تا ۵ پله‌ زانست توانیویه‌تی بژمیری:

۱. به‌رته‌ری ئینسانی به‌ سه‌ر غه‌یری خۆیدا زانسته = عیلم.

۲. زانا توانیویه‌تی پاپۆری ئینسانی له‌ ده‌ریای جه‌هاله‌تدا نه‌هێلێ غه‌رق بێ.

۳. عالم (زانا) خودا شاهیدی له‌ سه‌ر ته‌قوا و ترسی داوه‌ وه‌ له‌ ئایه‌تی ۲۸ «فاطر» ده‌رده‌که‌وێ: **وَمِنَ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ**

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ. له ئینسان و جانه‌وهر و ره‌شه‌ولاغیشدا هه‌روه‌ها ته‌رز و په‌نگیان لیک جودایه، و هه‌روا له ناو ئینسانانیشدا ئه‌وانه‌ی زانا (عوله‌ما)، له خودای خالیقیان ده‌ترسین، خودا خاوه‌نی ده‌سته‌لاته و خه‌تاپۆشیشه.

به‌روونی له ئیشاراتی ئه‌و ئایه‌ پیرۆزه‌دا ده‌رده‌که‌وی به‌رته‌ری حه‌یوانی به‌سه‌ر یه‌کدا به‌شکل و په‌نگ و قه‌واره‌یه، به‌لام به‌رته‌ری ئینسانی به‌سه‌ر یه‌کدا به‌ئه‌قل و زانست و شعوره.

۴. هاو‌نشین و تیکه‌لاوی زانایان (عوله‌ما) خاوه‌نی به‌هه‌ریه، ته‌وسیه‌ی پی‌کراوه‌وه‌ک چوونی دوو‌کانی عه‌ترفرۆشی وایه، با نه‌شکری، بۆ‌ندار ده‌بی.

۵. زانا (عالم) پۆری ئاسمانی تاریکی جه‌هاله‌ته، ئینسان به‌رته‌ری به‌سه‌ر فرشته و په‌ریدا ئی عیلم و به‌یاناته.

قورئان شیفای هه‌موو نه‌خۆشیه‌کی دلی موئمینانه

ئاو‌ریک وه‌سه‌ر به‌لگه‌ی ئه‌قلی له‌سه‌ر به‌رزی مه‌قامی عوله‌ما: زانین بۆ پشیتیوانی له‌ئه‌قل له‌سه‌ر پانانی به‌رزی مه‌قامی زانست

ده‌چینه‌سه‌ر قورئان که شیفای هه‌موو نه‌خۆشیه‌کی دلی موئمینانه: بۆ به‌رزی و به‌رزایی زانا به‌سه‌ر نه‌زاندا ده‌چینه‌خزمه‌ت ئایه‌تی ۹ «زمر» هیدی هیدی ده‌یدوزین: قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ «زمر» ئه‌ی ره‌سوول بلی ئاخۆ زانا و نه‌زان وه‌ک یه‌ک و به‌رانبه‌رن؟ ئه‌و په‌رسپاره‌هاواره‌وه‌لای ئه‌وه‌ی که زانا و نه‌زان بۆ خزمه‌ت به‌ئینسان و نه‌جاتی حه‌ق له‌ده‌س ناحه‌ق، و بۆ دۆزینه‌وه‌ی په‌نگای به‌خته‌وه‌ری، زانا و نه‌زان وه‌ک یه‌ک نین. زانا تاریکایی جه‌هل ده‌قه‌لشی و حه‌قی لی وه‌ده‌ر ده‌خا، نه‌زان پرووناکایی به‌چارشیوی په‌شی نه‌زانی داده‌پۆشی و حه‌قی تیدا ون ده‌کا.

وه‌ه‌روا بۆ ئیسباتی ئه‌و راستیه‌ی: زانا و نه‌زان به‌رانبه‌رنین، و بۆ ئیقناع و دامرکانی وه‌سوه‌سه‌ی دل له‌و باره‌وه‌ ده‌چینه‌خزمه‌ت ئایه‌تی ۵۹ «نساء» که ده‌ویدا زانا وه‌دواکه‌وتنی سفارش کراوه: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ «خودا بانگ ده‌کا له‌خاوه‌ن باوه‌ران و ده‌فرموئ»: ئه‌ی گه‌لی خاوه‌ن ئیان، به‌فرمانی خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا و زانایان و ئه‌ه‌لی ئیجماعی خۆتان (هاو‌دینتان) بکه‌ن.

بۆوه‌ی لیم توو‌په‌ نه‌بن و پرووم لی وه‌رنه‌گیرن، له‌سه‌ر ته‌عبیر کردنی (أولى الأمر) بچه‌لای ئیمام فه‌خری پازی، ج ۹، له‌ته‌فسیره‌که‌ی لاپه‌ره‌ی ۱۴۴، له‌سه‌ر ئایه‌تی ۵۹ نساء توو‌په‌ییت

ده گه‌ل ئه‌و برپژئه.

عیلم = زانست، یه کیکه له سیغه ته‌کانی باری ته‌عالا، به‌شی ئینسانیشی لی داوه، بۆ‌وی که به‌رز و پرێزداری ئینسان ده‌رکه‌وئ له هه‌موو گیانله‌به‌ران، و هه‌مووشیان به‌هۆی ئه‌و عیلم و زانسته وه‌هاوێنی بیخاته ژێر ده‌ستی خۆی و هه‌مایه‌تی کا. برپوانه ئایه‌تی ۱۱ «مجادله» بۆ راستی ئه‌و مه‌تله‌به: يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ خودا ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه له ئیوه، و ئه‌وانه‌ی خاوه‌نی زانیارین، پله و پایه‌یان به‌رزتر ده‌کاته‌وه «هه‌م له دنیا هه‌م له قیامه‌ت» و هه‌ر کاریکی ئیوه بیکه‌ن خودا پیتی زانایه.

ئه‌دیره‌دا چاو ده‌کرئ ۴ تیره مه‌قامیان پێ درابی له لایه‌ن خودای ته‌عالا، پێ به‌خشینی ئه‌و پایه و مه‌قامه‌ش هۆدارن، برپوانه و هه‌ست و شعور وه‌گه‌ر خه، چوار تیره‌کان: ۱. موئمنین ۲. مجاهیدین ۳. سالحین ۴. عوله‌ما.

۱. بۆ موئمنین برپوانه له ئایه‌تی: أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿۴﴾ «انفال» خاوه‌ن ئییانی بئ که‌م و کوو‌ری ئه‌وانه‌ن که له لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه پله و پایه و لیخۆش‌بوون و بژیوی شایانیان هه‌یه.

۲. بۆ موجاهیدین ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی: فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۹۵﴾ «نساء» خودای عادل ئه‌وانه‌ی خه‌زاجین و ده‌چنه خه‌زایه، به‌رابه‌ر به‌وانه‌ی ناچن له ماییدا خانه‌نشین، به‌ پایه و پله په‌سه‌ری خستوون. خودا به‌هه‌موو لایه‌کیان به‌لێنی داوه که چاکه‌یان ده‌گه‌ل کا، به‌لام ئه‌وانه‌ی له مه‌یدانی خه‌زادا بن بجه‌نگن ده‌گه‌ل دوژمن، پاداشی گه‌وره‌تریان ده‌دات ئ له چاو خانه‌نشینه‌کان. (۹۵) پله و پایه‌ییکی زۆر به‌رچاو له لایه‌ن خوداوه ده‌گه‌ل لی خوش‌بوون و میه‌ره‌بانی «ده‌گا به‌ خه‌زاکاران» خودا به‌ به‌خشش و دلۆقانه (۹۶)

۳. بۆ سالحان ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی: وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿۷۵﴾ «طه» هه‌ر که‌س به‌ ئیمان و ئا‌کارچاکی بجێته‌ لای باری، ئه‌وانه‌ واهه‌ن ده‌ پله و پایه به‌رزیدا.

۴. بۆ عوله‌ما (زانایان) ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی: وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۱۱﴾ «مجادله» ئه‌وانه‌ی که خاوه‌نی زانست و زانیارین «بۆ خزمه‌ت به‌ ئینسان» به‌رزتریان ده‌کاته‌وه خودا، به‌ چهن پله به‌ سه‌ر غه‌یردا، هه‌رچی ئیوه بیکه‌ن خودا پیتی زانایه.

هه‌روه‌ها ئایه‌تی: إِنَّمَا يُحِثِّي اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿۲۸﴾ «فاطر» هه‌ر

ئهوانهی زانان (عوله‌ما)، له ناو عه‌بدانی خودادا له خودا ترسیان هه‌یه.

ئه‌گهر به ئینسافه‌وه سه‌یری ئه‌و ئایه‌تانه بکری و هه‌روا ده عه‌مه‌لکه‌رد و به‌هرهی زانایان (عوله‌ما) به وردی ورد بوونه‌وه بکری جگه له‌وهی شاهیدی له سه‌ربه‌رزى و به‌رزایى زانست ده‌دری به ئیحتیرامه‌وه کړنۆشی بو ده‌برى چونکه پله و پایه‌ی سألحیش و موجاهیدیش و موئمنیش هه‌ر له زانست و زانیاری پرایه.

وهه‌روا ئه‌گهر ئاوڤ وه‌سه‌ر قورئان بدری به وردی که سه‌رچاوه‌ی هه‌موو زانیکیکه، چاو ده‌که‌ی که به تاییه‌تی له ۵ جیدا به‌رزى مه‌قامی عوله‌مای پاناوه: ۱. له‌مه‌ر ئیمان، ۲. له‌مه‌ر ته‌وحید ۳. له‌مه‌ر حوزن و گریان ۴. له‌مه‌ر خشوع ۵. له‌مه‌ر ته‌قوا و ترس. ئاوڤ ده‌ سه‌ر ئایه‌ته‌کان:

۱. ئیمان: وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ

﴿٧﴾ «آل عمران» ئه‌وانه‌ش که زۆر زانان ده‌لین: پرومان پیتی هه‌یه ...

۲. ته‌وحید: شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلَأَئِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ﴿١٨﴾ «آل عمران»

خودا خۆی باخه‌به‌ره و فرشته‌کانیش و ئه‌وانه‌ی زانا و به‌ئینسافن باش ده‌زانن که غه‌یری خودا هیچ که‌س شایانی په‌ره‌ستن نییه.

۳. دامان و گریان: إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿١٥٧﴾

«اسرى» ئه‌ی ره‌سوول بیژه پێیان: ئیوه برواو پێ بێ یا نه‌بێ، ئه‌و که‌سانه‌ی له پێش‌وودا ئاگادار کرابوون له‌مه، هه‌رکات بۆیان ده‌خویننه‌وه ئانیشکیان ده‌خه‌نه سه‌ر زه‌وی و سوژده ده‌به‌ن.

۴. خشوع: وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ﴿١٥٩﴾ «اسرى» خۆ تخیل ده‌که‌ن

ده‌مه‌و‌پ‌وو ده‌گرین، ئه‌و حاله‌ته‌یان خۆ به‌ که‌م گریان پتر ده‌کا و راده‌نی.

۵. ترسان له خودا: إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾ «فاطر» له ناو

عه‌بدانی خودا هه‌ر ئه‌وانه‌ی زۆرتر زانان لێی ده‌ترسن. خودا خۆی خاوه‌ن ده‌سته‌لانه و خه‌تاپۆشه.

ئه‌گهر به‌چاوانی حه‌ق‌بین و دڵ و ئه‌قلی پروون و به‌ ئینسافه‌وه سه‌یری ئه‌و ئایه‌ته‌ پیرۆزانه بکری، ده‌شسه‌لمی‌ندری و شاهیدیش ده‌دری له سه‌ر به‌رزى و پێزداری عوله‌ما له ناو عاله‌می به‌شه‌ردا.

ده‌ ئایه‌تی ۳۳ دا خودای ته‌عالا به‌ هو‌ی عیلم، پێز و پێزداری ئینسانی به‌ سه‌ر فرشته و په‌ری و ... پانا و به‌یان کرد و ده‌ ئایه‌تی ۳۴ یشدا فرشته دینه‌ بواری ته‌سدیق و قبو‌ل کردنی فه‌رمووده‌ی باری ته‌عالا، ئیتاعه‌ له‌ خۆ نیشان ده‌ده‌ن و سوژده بو ئاده‌م ده‌به‌ن، نه‌فس و هه‌وا و

کوفری شەیتانی ۋە لادەنن. بۆ راستی ئەو مەبەستەى و تەئیدی ئەو واقعیه تە دەچینه خزمەت ئایەتى ۳۴:

(۳۴) وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

ۋەبیر خۆتان خەنەۋە ئەو کاتەى کە دەستوورمان دایە فرشتە، سوژدە بەرنە بەر ئادەم، سوژدەیان بردە بەر ئادەم بەغەیرەز ئیبلیس، ئیبلیس کە خۆى بە زلتەر زانى سەژدەى نەبردە بەر و بەلکە حەسادەتى نواند.

تیروانیتیک بە وردی:

پریزی ئینسان بە سەر فرشتە بە ھۆی زانستەۋە

خوداناسی و عبادەتى ئینسانی بە ھۆی ئەۋەى کە لە سەر ئەساسی ئیختیار و بەراۋەرد و شعورە و خالی لە جەبر و تۆبزی گەریبە، زۆر بەئەرزشتە و پلە و پایەى لە پلە و پایەى خوداناسی فریشتە بەرزترە چونکە عبادەت و فەرمانبەرى فریشتە جەبر و خوداکردە پریگای ئیختیار و سەر بەخۆی تیدا نییە.

ئیختیاری ئینسانی بۆ ھەلزارتنی پریگای خوداناسی و عبادەت ئیمتیازیکى زۆر بەرزە لەمەر ئینسانی، و دەروانیته بەرزایی کەرامەت و شەئنی ئینسانی. خۆ ئەگەر بێتوو بە ۋەسیلەى ئەو ئیختیارە لانی خوداناسی ھەلگەری و پەسند کا، بێ شک ئەودەم دەکوترئ بەو ئینسانە پینگەشت و بە قوللەى کەرامەتى ئینسانی و پینگەشتوو بە مەقامی عارف و خوداناسی بە واقعی، چونکە ئەو ئینسانە ۲ میدالی پر بایەخى خوداناسی ستاندوو: ۱. ئیمانی پروت لە تەقلید واتە دواکەوتنی کوێرکوێرانە ۲. خوداناسی لە سەر ئەساسی ئەقل و شعور و دەلیل و بورھان. جا ئەدیڕەدایە کاتی فرشتە ھەستى بەو ھەستە پاکەى ئینسانی کرد کەوتە سوژدە و کپنۆش بۆ ئینسان. ۋەھروا ئیبلیسش کەوتە حەسادەت نواندن سوژدەى نەبرد کەوايە پەوايە بلین ئایەتى ۳۴ بۆ راست کردنەۋە و تەئیدی ئەو راستیەى: واتە ئینسان بەرزە و خاوەن کەرامەتە ھەر ئەۋیش دەتوانی خەلیفەى خودا بێ.

دلی ھەستیار و بەپرسیار لە خۆی پرسیار دەکا و دەلى: دەبى ھۆی ئەۋەى کە شەیتان سەرپیچی لە ئەمرى باری کرد و کپنۆشى نەبردە بەر ئادم چ بى و چ بووبى؟ زانست و شعور ھەست بە چى دەکەن و چ شتیک دەکەنە ھۆیەکەى؟ ھەر دل و راویژ و ھەستى ئەقل و شعور

دەلێن: ئەو سەرپێچییە و بێ ئیتاعەییە بەغەیرەز سەرەڕۆیی و لەخۆبایی و شوین کەوتنی هەوا و هەوەس و حەسادەت نەبێ هیچی دی نەبوو. چونکە بای هەوا و هەوەس هەلی مساندن، ئەوەی دادۆشێه ناو دەروونیان: جا چۆن ئەمنی خولقاو لە نووری پاکی ئاور سوژدە بەرمە بەر ئادەمیکی خولقاو لە خاک و خۆل و قورپکی بۆگەنی رەش؟! ئەو خەیاڵە باتل و پووچە بوو بە باعیسی ئەوەی خۆ بە زل بگری و سەرپێچی بکا لە فەرمانی باری تەعالا و رابردووی پر خیر و بیرو وەگۆری بە داھاتوویەکی پر شەر و شور و پرورەشی.

دلی ھەستیار دەبێھەوی بزانی شیوەی سوژدە بردنی فرشتە بۆ حەزرەتی ئادەم چۆن بوو؟ وەک سوژدە بردنی ئینسان بۆ خودا بوو یا بە شیوەی ئیتاعە کردن و ریز لێ گرتنی بوو؟ وھەرwa دل دەبێھەوی ئەوھش بزانی ئەو ئەمر و فەرمانی خودا لەمەر سوژدە بردن بۆ ئادەم شامیلی حالی سەرپاوی فرشتەییە؟ وەیا مەبەستی ژمارەییەکی تایبەتیە؟ دیارە وەک زاندراو و چاو کراوە لە قورئان، خودای تەعالا لە زۆر ئایات و سوورەکانی قورئان ئاماژەی وەلای ئەو سوژدەییە کردووە، بۆ نمونە دە سوورەیی بەقەرەدا، ئەعرافدا، بەنی ئیسرائیلا، کەھف و تاھا و ساد. وھەرwa وەک ھەستی پێ دەکری و دیتە بەرچاو لە ئایەتەکانی قورئان، ئەو ئەمری باری تەعالا لەمەر سوژدە بردن بۆ ئادەم، دەبێ پیش سازانی حەزرەتی ئادەم و پیش دەمانی روح لە بەدەنی بووبی. پروانی بە وردی لە ئایەتەکانی ٧١ و ٧٢ سوورەیی ساد، ھەست دەکری دەواندا، دەستووری خودا بە فرشتە بۆ سوژدە بردن بۆ ئادەم، پیش خەلقى ئادەم بووبی، سەیر کە و دل دەیی: إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ کاتی خودای تۆ رایگەیان بە فریشتەکان کوتی: خەریکم مەروی لە قور ساز کەم (٧١) کاتی کە لەشم ساز کرد و بەر یەکم نا، لە روحی خۆم تێ چکاند و تێمدا دەماند، سەژدەیی بۆ بەرن. (٧٢) واتە ئیتاعەیی لێ بکەن.

تیوہ پرامان: سەژدەیی فرشتە بۆ ئینسان پیش سازانی ئینسان بوو یا پاش سازانی؟

بە پێی بەراوەرد و ھەڵسەنگاندنی ئەو ئایەتەنە و وینەیی وان وا ھەست پێ دەکری دەستووری سەژدە بردن بۆ ئادەم پیش دەماندنی روح دە لەشدا بێ و حەتتا پیش خولقانی ئادەم بووبی بەو پێیە دەبێ بکوتری دەستووری خودا بە فرشتە بۆ سەژدە بردنی بەر ئادەم پیش سازانی ئادەم و روح وەبەرنانی بوو، بەلام لە بەرجەوھەندی و ھەڵسەنگاندنی ئایەتی ٣٤ی بەقەرە وەک دەردەکەوی لە ئایەتەکانی ٧١ و ٧٢ سوورەیی ساددا ئاوا دەرناکەوی، بەلکە بە پێچەوانە، واتە

دە ئایەتی ۳۴دا ئاوا دەرک دەکری: خودای تەعالا ئادەمی دروست کرد و پ‌روحي خستە بەری و راینالە بەرچاوی فریشتە، ئامازیش کرد و لێهاتوویی و بەرزی ئادەمی نواند، جاتەوجار دەستووری دا بە فرشتەکان سوژدەیی بۆ بەرن، ئەو مانایە لە سیمما و دەروونی ئایەتی ۳۴دا پروون و ئاشکرايە. بەو پێیە لە نێوان ئایەتەکانی ۷۱ و ۷۲ سووپەری ساد و لە نێوان ئایەتی ۳۴ سووپەری بەقەرەدا ناکۆکی و دژایەتی مانا هەییە و هەست دەکری. خو دیارە و حاشاش ناکری کە لە نێوان ئایەتەکانی قورئان دژایەتی نییە و نابێ هەبێ، چونکە دژایەتی ئایەتەکانی قورئان دەگەڵ شەئنی قورئان و بەلاغەت و ئیعیجازی قورئان نایەتەو.

کەوايە بۆ نەجات لەو گومان و وەهەمە و اتا بەرائەتی ئایەتەکانی قورئان لە دژایەتی دەگەڵ یەکتەر دەبێ تیکۆشین مانای ئایەتەکان بەو جوۆری کە هەییە بیزانین، جاتەوێ دەبێ مانای ئایەتەکانی ۷۱ و ۷۲ سووپەری ساد ئاوا بەراوەرد کەین: کاتی خودای خاوەن حیکمەت و حەکیم ئیرادەیی کرد و ویستی مەرو دروس کا و بیهینیتە دی، ئەو ئیرادە و ویستەیی خوێ بە فرشتەکان راگەیاندا و خستە پروو، لەبەر ئەوێ ناپرسییان پێ بکا، بیکەم یا نەیکەم. وەیا نەزەر و چییە لەو بارەو؟ بەلکە بۆ وەی ئاگادار بن فرشتە لەو هەلۆیستەیی خودا و ئیتاعەش بکەن لە دەستوور. لەسەر ئەو ئەساسە خودا فەرمووی بە فرشتە: کاتی ئادەمم خولقاند و پ‌روحي خوّم تی دەماندا و خستە ناوی، ئەو دەم سەژدەیی بەرنی، واتە ئیتاعەیی بکەن. شعور وەگەر خە و زەین دەییە ئایەتی ۷۲ ساد هەمان ئەو مانایە بە دروستی هەستی لی دەکری و خوێ دەنوێنی.

لەو بارەو: ئایا فرشتە سەرپایان شامیلی ئەو ئەمر و دەستوورەن یان نا، مشت و مەری زانایان هەست پێ دەکری. بەلام ئەوێ راستە و دل بە پەوای دەزانێ و پەسەندی دەکا ئەوێ: هەموو فرشتە وەبەر ئەو دەستوورە کەوتوون واتە سەژدە بەرنە بەر ئادەم بە پێی فەرموودەیی ئایەتی ۷۳ «ص»: فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ گشت فرشتە سەجدەیان برد.

شەیتان فرشتەییە یان پەری؟

دلی پ‌ر لە هەست و بەپرسیار دەیههوی بزانی: شەیتان فرشتەییە؟ یا پەرییە؟ چییە؟ لەو بارەو پ‌ر و بۆچوونی زانایان زۆر، هەروەک لە سەر زۆر شتان زانایان پ‌ر و بۆچوونیان جوړاوجۆر دەرەپ‌رن.

قورئان راستەوخو و بە پ‌روانی نەیفەرمووە: ئیبلیس فریشتەییە، یا پەرییە وەیا چییە؟ و ئەوێ پ‌شتی پ‌ی دەبەستری و دل بایخی پ‌ی دەدا، هەلسەنگاندنی ئایەتەکانە. مەسەلەن لە سەر

ئه‌ساسی ئاماژهی قورئان، زۆربه‌ی ته‌فسیرزانه‌کان ده‌لێن: ئیبلیس له‌ فرشته‌یه، به‌لام به‌هۆی سه‌ره‌پێچی له‌ ئه‌مری باری ده‌رکراوه و جیا کراوه‌ته‌وه له‌ چینی فرشته. بۆ راستی ئه‌و نه‌زهره‌ بره‌وانه له‌ ته‌فسیری «قرطبی» ج ۱، لاپه‌ره‌ی ۲۹۴.

هیندیکیش نه‌زهریان وا داوه ئیبلیس واته‌ شه‌یتان له‌ په‌گه‌زی په‌ریان، بۆ راستی ئه‌و نه‌زهره‌ش بره‌وانه له‌ ته‌فسیری که‌بیر، ج ۲، لاپه‌ره‌ی ۲۱۲.

هه‌روا پشت ئه‌ستووری خاوه‌نی ئه‌و نه‌زهره‌ واته‌ شه‌یتان له‌ په‌گه‌زی په‌ریان، ئایه‌تی ۵۰ سوورپی که‌هف: فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ واته‌ ئه‌وکات به‌ فرشته‌کانمان کوت: سه‌ژده‌ به‌رنه‌ به‌ر ئاده‌م، سه‌ژده‌یان برد بۆ له‌ ئیبلیس. چونکه‌ ئه‌و له‌ په‌ریان بوو سه‌ره‌پێچی کرد له‌ ده‌ستووری باری.

قوڵیکی دیکه‌ش له‌ زانایان ده‌لێن: ئیبلیس له‌ گیاندارانی لای سه‌روون له‌ په‌گه‌زی فرشته‌شن، به‌و ته‌فاوه‌ته‌وه‌ فرشته‌ چاو نا‌کرین. دیاره‌ ئه‌و جووره‌ فرشته‌ش پێیان ده‌کو‌ترئ مه‌له‌ک، هه‌روا پێشیان ده‌کو‌ترئ جن، چونکه‌ و‌نن له‌ به‌رچاوان. که‌رچی ئینی ئیسحاق به‌وه‌ی رازییه‌ که‌ شه‌یتان له‌ په‌گه‌زی فرشته‌ بۆ.

با ئه‌وه‌ش حاشار نه‌ده‌ین و نه‌یخه‌ینه‌ پاش گوێ: ئه‌گه‌ر شه‌یتان له‌ چینی فرشته‌ بۆ، فرشته به‌ پێی ئایاتی قورئان گونا‌ه‌ نا‌که‌ن، ئه‌دی چۆن ده‌کرئ شه‌یتان له‌ فرشته‌ش بۆ و گونا‌ه‌یشی کردبۆ؛ ئه‌وه‌ راسته‌وخۆ ده‌بێته‌ خیا‌فی ئایه‌ت. ده‌بۆ بۆ وه‌لامی ئه‌و شته‌ بره‌وانینه‌ نه‌زهری «ابن معین» که‌ یه‌کیکه‌ له‌ زانایانی ئینی که‌ فه‌رموویه‌تی: فرشته‌ هه‌ن گونا‌ه‌ بکه‌ن، هه‌چه‌ن ئه‌قل و ئیمان ئه‌و نه‌زهره‌ ناقۆزنه‌وه‌ و به‌ په‌وا‌ی نازانن. له‌ به‌ر فه‌رمووده‌ی سه‌ریحی قورئان: لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ ﴿٦﴾ «تحریم» واته‌ فرشته له‌ ئه‌مری باری لانه‌دن.

دل به‌ پێویستی ده‌زانی ئاو‌رپکی وه‌سه‌ر «په‌ری» وه‌دا چونکه‌ ئه‌ویش به‌شیکه‌ له‌ عاله‌می نه‌ینی.

«په‌ری»ش دروست کراوی خودای ته‌عالان هه‌روه‌ک هه‌چی هه‌یه‌ سازاوی ده‌ستی خودایه. به‌لام په‌ری چاو نا‌کرین مه‌گه‌ر به‌ هه‌لکه‌وت، هه‌روه‌ک فرشته‌ چاو نا‌کرین مه‌گه‌ر به‌ هه‌لکه‌وت بۆ پێغه‌مبه‌ران.

به‌ پێی ئیشاراتی قورئانی، په‌ری چاکیشیان هه‌یه، خراپیشیان هه‌یه. زه‌ین ده‌ ئایه‌تی ۱۱ سوورپی جن: وَأَنَّا مِمَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كَثَاطَرَاتٍ قِدَدًا. له‌ ناو مه‌شدا چاک هه‌ن و خراپ و

ناسالھیش ھەن. ئیمە رینگەمان زۆر وەبەر خۆ داو. دیارە لە ئیشپاراتی ئەو ئایەتە ئەو ھەست پێ دەکری کە خراپەکانی پەری واتە جن، پێیان بکوترئ شەیتان.

فرشتە: ھیندیک لە قورئان زانەکان وەک شیخ محەمەد عەبدە نەزەریان وا داو: ھەریەک لە فرشتە تەرخان کراو بۆ کاریکی تایبەتی. نەک ئەو ھەموو فرشتە ھەموو کاریکی لە دەس دی. بۆ نموونە ھیندیک لە فرشتە تەنیا مەئمووریەتی رواندنی گژ و گیاوگۆل و دار و دەوھنی پێ سپێردراو. وەھروا ھیندیکیش چاوھەدیری ئینسان و مندال و پالی پێ سپێدراو. بە کوردی و بە کورتی، پروان و شینبوونی گژوگیا و دار و دەوھن بە ھۆی تین و ھیزیکی تایبەتی واتە حەیاتیکە ھەست و حیس، پێی دەکوترئ سرشت فرشتە - وەیا فرشتە سرشت - یانی ئەزەل چۆنی دە بەر یەک نابێ، وا دیتە پروو ئەو جەریاناتە پێی دەکوترئ: فرشتەئاسایی. پروون و ئاشکراتر بلیین: دانەوێڵە بوخۆی لە ئەزەلدا ئەو ھیزی دراوھتی کاتی خۆی زەوی بقلەشی و برۆی. گۆلی سوور و زەرد و کەسک و جوان و بۆندار، تەرز و بۆن و پەنگی تایبەتی خۆیان لە ئەزەلدا پێ بەخشراو و بوخۆی لە ناو ھەستی خۆیدا ئەو کەیفیەتە پێکبێنی بەبێ دەسکاری غیر؛ بەو ھیز و گۆر و تینە دەکوترئ سرشت - فرشتە یا ھیزی سرشت. کورت بلیین: رەبی خاوەن حیکمەت ھەچی پائناو و پۆیناو ھیزی حەياتی خۆ ئیدارە کردنی دەپال ناو. ئەمما ئەو ھیزە دە ئینساندا لە سەرۆکی ھەموو ھیزانە، ھەر بۆیەشە سەرۆکی و سەرداری بوونەوھری پێ بەخشراو و کائیناتی زەوی داگیر کردووە.

دل دیھەوئ بزانی پاشی سەژدە بردنی فرشتە بۆ ئادم، ئادەم ئەوکاتە لە کوئ بوو، لە سەر زەوی بوو یا لە شوینی دی؟ بە زاهیری خودا لەو بارەو واتە ئەو کاتە ئادەم لە کوئ بوو نەدواو، جا خۆ ئەو ھەش پروونە ئەگەر خودا ئینسانی زانا نەکا لەو بەسەرھاتانە، نازاندین چونکە ئەو سەردەمی ئەگەرچی ئینسان بەو پادەیی نەبوو بتوانی ژیان و چۆنیەتی خۆی زەخیرە کا و بینووسی و دەست و قەلەمیش نەپەیناوتی بەسەرھاتی خۆی پێ تۆمار کا، کەوابی دەبی لەو بارەو ورد پرواندی ئەو ئایەتەکانی قورئان ئاخۆ ھیچ ئامارەکیان لەو بارەو خستۆتە پروو؟ ئیستاش دەچینە خزمەتی ئایەتی ۳۵، بێ گومان خودای تەعالا پروونی کردۆتەو ئادەم پاشی سەژدە بۆ بردنی، چی بە سەر دی و لە کوئ بوو؟

﴿۲۵﴾ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

کوتمان ئەی ئادەم خۆت و حەوای ژنت دانیشن لەو بەهەشتەدا و لە هەموو خواردەمەنییەکی ئەو بەهەشتە بخۆن بە تیروتەسەلی، لە هەموو شوێنێک کە خۆتان حەز دەکەن، و نیزیکی مەکەن لەو دارە کە خودا بۆی دەس نیشان کردوون تا لە ستەمکاران نەژمبدرێن.

ئەوجار شەیتان هەلیکەندن لە بەهەشت بە هۆی ئەو دارەو کە لییان خوارد و فەرمانەکی خودایان شکاند. خوداش بە تۆلەی ئەو نافەرمانەتییهیان وەدەری هێنان لەو خۆش گوزەرانییهی کە تییدا بوون.

ئاوڕێک وەسەر ئاداب و باوی عیلمی نەحو: دیارە لە سەر ئادابی عیلمی نەحو، ئەو ئایەتە دەگەرپێتەو سەر ئایەتی ۳۴ واتە ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ﴾ و واژە (إِذْ) دەویدا شاردراو تەو. ئەو دەم ماناکە ئاوا تەعبیر دەکری: ئەی محەممەد ﷺ، وەیادت خەو ئەوکات و ساتە کۆتمان بە ئادەم، خۆت و ژنە کەت لەو بەهەشتەدا نیشته جێ بن و بشخۆن چی واز دێنن بەلام تخوونی ئەو دارە مەبن.

دلی هەستیار ئارەزوویەتی و دەیههوی لەو بەهەشتە حالی بی کە ئادەم و حەوای تییدا نیشته جێ کرابوون و هەروا دەشیههوی بزانی لە کوێیە و تا چ زەمانێک دەویدا دەبن؟ ئایا ئادەم و حەووا تازە نامرن و لینی ناچنە دەری؟

بۆ وەلامی ئەو پرسیارە پەر لە هەستانە دەبی پروو دە دەرگای قورئان زانان و حەکیم و عاریفان کەین.

«ابومنصور ماتریدی» فەرموویەتی: مەبەس لەو بەهەشتە باخ و باخاتیکی پەر دار و میوه جاتی سەرزەوییە کە ئادەم و حەووا لەوی یا لە نزیکی وێو هاتوونەتە دنیاو. نەک ئەو بەهەشتە کە جیی پاداش و تۆلەی پاکان و ناپاکانە لە پرۆژی دوایدا.

و هەروا «ابوالقاسم بەلخی» و «ابومسلم اصفهانی» نەزەریان وایە ئەو بەهەشتە کە ئادەم و حەوای تی خراون لە سەر زەوی بوو و بە ئیشاری ﴿إِهْبَطُوا﴾ واتە دابەزن، لە شوێنێک بۆ شوێنێک، بۆ سەر زەوی دەگونجی و دەبی. کەواوە دەتوانین بڵێن ئەو بەهەشتە لە زویدا بوو، سەرزەوییەش جیی تاقی کردنەو بوو، چونکە ئەگەر بەهەشتی واقعی بایە واتە بەهەشتی تۆلە و پاداشی عەمەل بواوە، دەبا ئادەم و حەووا بۆ هەمیشە دەویدا بان و هیچ شتیکیشیان لێ مەنە نەکرا و دەریش نەکرا بان وەک قورئان فەرموویەتی: وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾ «حجر» و اتا خاریج بوونیان نییە لە بەهەشتیدا.

جگە لەوەش شەیتان کە بە ھۆی سەرپێچی لە فەرمانی خودا لە چوونە ناو بەھەشت مەنە کرا، پاشان چۆن توانیویەتی بچیتە ناو بەھەشت و ئادەم ھەڵخەڵەتینی و فریوی دا، چونکە لە بەھەشتدا ئەو شتانی نین لە بەر ئەوەی بەھەشت شوێنێکی ئەمن و ئەمان و لی حەسانەوێە و ھەروا جگە لەوەش ئەنعامی بەھەشتی واقعی دواڵی نییە بە پێی ئاماژەی قورئان: ﴿تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا﴾ (٢٥) «ابراھیم» و اتا دەخۆن لە ئەنعامی بەھەشت ھەموو کات و سات بە ئیزنی باری. گشتی ئەوانە ھاوارن وەلای ئەوەی ئەو بەھەشتە ئادەم و ھەوای تێ خراون بەھەشتی واقعی نەبوو.

و ھەروا ئایەتی ١٠٨ی ھود، تەئیدی ئەوەی دەکا ئەو بەھەشتی ئادەم و ھەوای بەھەشتی دایمی نەبوو: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ سَعَدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ئەوانە کە چوونە ناو بەھەشت بە یە کجاری لە ناو ئەو بەھەشتە یە کجارییە دەمیئەو.

بێجگە لەوانەش بە تەئکید دەتواندری بکوئری: ئەو بەھەشتی ئادەم و ھەوای تێ ھاوئێرا، بەھەشتی ئازماشی بوو و لەو سەرزەویشە بوو، بەو دەلیلە: ئادەم لە خاک سازاوە لەو سەرزەوییە و ھەر وا لە قورئانیشدا ئاماژە وەلای ئەوەی نەکراو: ئادەمیان پاش سازان و دەبەر یەکانان بەرز کردۆتەو وەلای ئاسمان، تا کوو بتواندری بکوئری بەھەشتی ئادەم لە ئاسمانان بوو. دەگەڵ ئەوەی خودا بە سەراحت و راستەوخۆ دەفەرموی: ﴿أَسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾ واتە نیشتهجی بە ئەتۆ و خیزانت لەو جەننەتەدا. دیارە ئەگەر بێتوو بە ئینسافەو سەرنج بدری ھەستی ئەوەی دەکری: ئیشاراتی ئەو ئایەتە تەئیدی نەزەری «ابو القاسم بەلخی» و «ابومسلم اصفھانی» دەکەن کە فەرموویانە: بەھەشتی ئادەم و ھەوای کە جێی تاقی کردنەوێ ئادەم بوو لەو سەرزەوییە بوو.

جا لەبەر ئەوەی خودای تەعالا مەوزووعە کە ی ھەڵنەپریو بە لایە کدا رێگای نەزەر و بۆچوونی زانایان ئاوالە، بۆیە ئاغای «جباپی» کە یەکیکە لە زانایانی ئایینی فەرموویەتی ئەو بەھەشتی ئادەم و ھەوای تێ خرا و تاقی کراو لە ئاسمانانە، بەو دەلیلە کە خودای تەعالا پاش ئەوەی ئادەم خلیسکی برد و بێ ئەمری خودای لی دەرکەوت لە تۆلەدا خودا پێی کوت: ﴿هَبِطُوا مِنْهَا﴾ واتە دابەزە وەرە خوار لەو پلە و پایە. دیارە ئەو دەستوورە ئەو نیشان دەدا کە دابەزین لە بەرزایی کە ئاسمانە بۆ نزماپی کە زەوییە.

بەھەر حال ھەرکام لەو نەزەرە قبوڵ کری خەتا و تاوان ناگەیی، چونکە ئەو ئەھکامی

شهرعی نین بهلکه راپورتیکی میژووین.

به کوردی و به کورتی، به پیی ئیشاراتی قورئان و ههلسهنگندن چۆنیه تی جهریان، ئه قل و شعور دهکهونه ئه و بواره، ئه و بههشته بو تاقی کردنه وهیه له سهر زهوی بووه. بروانه تهفسیری کهبیر، ج ۳ و ۴، لاپه ره ی ۳-۴، ئه گهر حه زت لێیه و حه و سه له ت ههیه.

دل حه زی له وهیه بزانی شهیتانی حه سوود ده به رابه ر ئه و نیعمه ته ی خودا به خشی به ئاده م و حه ووا، واته نیشته جی بوونیان له به هه شتی رازاوه به نیعمه ت، چ هه لویستیکی ده گری جگه له وه ی سه زده ی ناباته به ری تووشی داو و ته له ی ده کا یا نا؟ ئه و حه ساده تی ده کا یا نا؟ جا بو ئه و مه به سه ته پر له هه سه ته ده چینه خزه مه ت ئایه تی ۳۶:

﴿۳۶﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ

شهیتان زه له له ی کرد به ئاده م و حه ووا، واته هه لیخه له تاندن و «به هو ی ئه و داروه که ده رخواردی دان و فره منی خودای پی شکاندن» وه ده ری هیئان له و خوش گوزه رانییه ی که تییدا بوون و «خودا ده فره موی» کوتمان به ئاده م و حه ووا و شهیتان بچه خواره وه بو سهر زهوی، ئیش کردن و هه ول دان و بو دوژمنایه تی ده گه ل شهیتان و نه وه کانی. واته هیئدیکتان دوژمن ده بن ده گه ل هیئدیکتان. هه روا ئیوه له سهر زهوی ده میسنه وه و به هره مه ند ده بن تا ماوه یه ک که ماوه ی ژیا نی هه موو ئاده می بیکه.

دابه زینی ئاده م بو سهر زهوی خه تایه یان راز و سو ره؟

تیروانییتیکی ورد و به رجه وه ندانه له و به سه ره اته تال و پر نه دامه تی رازداره:

دلی پر له هه ست و سل ئاوا هه ست ده کا: خودا بو یه که م جار ئاده می له سهر زهوی دروست کرد تا کوو ئاده م و نه وه و نه تیجه کانی بین به جی نشین تییدا، جا ئه دیره دایه که ده بی تیگهین و قه بوولی که ی جی نشینی ئاده م و تو ره مه ی له سهر زهوی مه به سستیکی تاییه تی و رازیکی گه و ره ی ده بندایه نابی وایر بکریته وه ئه و دابه زینه بو ئه و سهر زهوییه به تو له ی گونا و خه تایانه.

و ده شبی ئه وه بزانی به هه شتی راسته، چاکان و پاکان نه بی که سی دی ریگای نییه به چیته ناوی، که وایه چۆن ده بی باوه ر به وه ی بکهین: شهیتانی تاوان له مل بو له خسته بردنی ئاده م چۆته ناو به هه شت.

وههروا جگه له وهش به ههشتی راسته قینه جیگای خوشی و رابواردنه، جیگای ته کلیف نییه، که وایه خودا چۆن ته کلیفمان لی ده کات به نه خواردنی داری تاییه تی؟

وههروا ئه وه به ههشته ی که پاداشی چاکان و پاکانه، بهرگری کردنی له هیچ خوشی و له زه تیکی تیدا پروو نادا که واته چۆن ئاده م و ههروای تیدا جله وگیری ده کری له خواردن؟!

دل راده مینی و داده مینی بۆ وه ی بزانی دژمنایه تی شهیتانی ده گهل ئینسانی له سهر چیه؟ ئه گهر له سهر هه سادته تی شهیتانه له مهر پرزگرتنی ئاده م له لایهن خودا وه شهیتان ده نیوینی، ئه وه موو ئینسانه به ئاده م چی؟ و ههروا دژمنایه تی ئینسان ده گهل ئینسان له سهر چی؟

دل ههر بۆخوی بۆ ته سکینی خوی ئاوا خو قانع ده کا: ئه وه شهیتانه ی ئاده می به ته فره برد و خلیسکاندی، ئه وه دوژمنی ئینسانی نییه و ئینسانی به گژ ئینسانیدا ناکا، به لکه ئه وه ی دژمنی ئینسانه و ئینسانی به گژ یه کدا ده کا، ئاره زوو و نه فس و ههوا و دنیا په رسته ییه، خو دیاره ئاره زوو و نه فس و ههواش ده هه موو ئینسانیکدا هه یه و نیژراوه.

و ده شتوانین بۆ خو پارازتنمان له لومه و تانه و پلاری پلاره او یژان خو به دوور بگرین یانی پیمان نه کوتری: ئه وه شهیتانه ی که دوژمنی ئینسانه به گشتی، ههر هه مان شهیتانه که ئاده می به ته فره برد. ده کری بلین ئه وه ی ئاده م و ههوا ی هه لخلیسکاند هه مان نه فس و ههوا و جه هلی به عاقیبه تی کار بوو که به شهیتان ناوی برا. ئه وه نه فس و ههوا یه ش ده گهل هه چی ئینسانه هه یه، چونکه به شیک له ئینسان نه فس و ههوا یه، هوی مل به مله ش ههر هه مان نه فس و ههوا یه.

وههروا به پپی ئامازه ی ئایه ته که ئه وه هه ست پی ده کری: ناکوکی نیوان ئینسان تا کاتی له سهر زه وییه ﴿الی حین﴾ ئاخری ئایه ته که ئامازه یه وه لای ئه وه مه به سته. بۆ زیده زانین بجۆ بۆ لای تهفسیری که بیر، ج ٣-٤، لاپه ره ی ١٦-١٨.

له تیروانین و هه لسه نگانندی ﴿فَازِلْهُمَا﴾ هه ست به وه ی ده کری: تاوان و خه تای ئاده م و ههوا عه مدن نه بووبی. به لکه له پرووی سه هو بی، ئاگایی به عاقیبه تی نه بووبی، چونکه ئه گهر عه مدن بووبا، خودا له باتی ﴿فَازِلْهُمَا﴾ ده یفه رموو (ارتکبهما) خو دیاریشه و سه لمیندراوه بۆ حاشا نابی هه موو کاریکی چاک یا خراب که سه واب بگری یا سزا بگری، ده بی له سهر ته ساسی نیه ت و باوه ر و زانست به عاقیبه تی بی و بگری. ده نا ههوا و هه وتی پی ده کوتری هیچ وه خو ناگری. به لام ئه وه منده هه یه کاتی هاتیه وه سهر حال و زانیت ئه وه کاره به پیچه وانیه ی ئه مری خودا و شهرعی خودایه، ده سته وله جی توبه ی ده بی بگری و بادانه وه ی وه لا

نه‌کری. بی‌ه‌له‌ی ئاده‌م و حه‌وواش ئه‌و حاله‌ته‌ ده‌به‌ر ده‌گری.

دلی ژیر و هه‌ستیار واهه‌ست پی‌ ده‌کا: ئه‌و نا‌کوکی و مل‌به‌مله‌ی له‌ نیوان ئینساندا هه‌یه و هه‌ر ده‌شبی، له‌ سه‌ر ژیان و سامان بی، نه‌ک له‌ سه‌ر کوفر و ئیمان واته‌ حق و باتل. به‌و ده‌لیله‌ ئایه‌تی: ﴿أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ﴾ و هه‌روا ﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ ئه‌وه‌ی پشت‌راست ده‌که‌نه‌وه: هه‌را و هاوار له‌ سه‌ر ژیان و سامانه، نه‌ک له‌ سه‌ر کوفر و ئیمان.

حه‌زه‌تی ئاده‌م و حه‌ووا به‌ پی‌ شعور و هه‌ستیکی که‌ بوویان، ده‌وه‌ی گه‌یشتبوون که‌ دل‌ ئارامی و حه‌سانه‌وه‌ به‌ ئیمان و پال‌دانه‌وه‌ وه‌ خوداوه، به‌ لام‌ ته‌گه‌ر به‌ توندی له‌ هه‌موو بار و بواری ژیا‌نه‌وه‌ پال‌ وه‌ خودا نه‌دری، هه‌وا و هه‌وه‌س و خو‌شه‌ویستی دنیا له‌ خودا و ئیمانته‌ ده‌کا.

دلی هه‌ستیار و به‌ به‌راوه‌رد راده‌می‌نی و داده‌می‌نی له‌ سه‌ر ئه‌و سو‌ر و پا‌زه‌ی: خودا بو‌ ده‌بی‌ شه‌یتانی به‌ گ‌ژ ئینسانی خه‌لیفه‌ی خو‌ی وه‌نابی، خو‌ ئه‌وه‌ یه‌قینه‌ و حاشایلی‌ نا‌کری: خودای زانا به‌ هه‌وه‌ل و ئاخ‌ری هه‌موو شت و زانا به‌ زاهیر و نه‌ینی هه‌موو کاروباریک، زانیویه‌تی ئینسانی و لاواز و بی‌ه‌یز و نه‌زان و سه‌ره‌پ‌ۆ به‌رگه‌ی شه‌یتانی به‌ه‌یز و ته‌رده‌ست و که‌له‌ک‌باز نا‌گری، که‌وابی‌ ده‌بی‌ چو‌نی هه‌له‌سه‌نگینی ئه‌و جه‌ریانه: هه‌تا ئینسان هه‌بی، ده‌بی‌ ئه‌و شه‌یتانه‌ دو‌ژمنه‌شی هه‌بی؟

ئه‌گه‌ر بو‌یرم بل‌یم و خو‌ باو‌یمه‌ بن‌ په‌ناهی به‌زه‌ی خودا، ده‌ل‌یم: ئه‌و تا‌قی کردنه‌وه‌ی ئینسانی، سه‌ره‌پ‌رای ئه‌و هه‌موو جه‌هل و سه‌ره‌پ‌ۆیه‌ی ئینسانی هه‌یه‌تی، ده‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو دنیا خو‌شه‌ویستییه‌ و نه‌زانی به‌ عاقیبه‌تی کار، داو و ته‌له‌یه‌ بو‌ی دان‌دراوه. مه‌گه‌ر زو‌ر لی‌هاتوو و چالاک و پته‌و و توندو‌تو‌ل و لی‌بردوو بی‌ ده‌نا بی‌ گو‌مان ده‌ داوی شه‌یتانی واته‌ هه‌وا و هه‌واس ده‌که‌و‌ی و ده‌رنا‌چی و قوتاری نابی.

با‌ ئه‌وه‌ش بل‌ین و بیزانین ئه‌و شه‌یتانه‌ی مه‌شه‌وو‌ره و ناو ده‌بری به‌ شه‌یتان، ئه‌وه‌ ناو‌یر‌ته‌ ئینسانی ژیر و ئاقل و خاوه‌ن هه‌ستی ئیمان، به‌ل‌که‌ ده‌بی‌ بل‌ین ئه‌وه‌ی ئینسان له‌ حق وه‌دوو‌ر ده‌خا و تلا‌سای ده‌کا، نه‌زانی و لا‌ساری و دوا‌که‌وتنی نه‌فس و هه‌وا و ئاره‌زوویه، هه‌رکاتی ئینسان هه‌ستی به‌ هه‌له‌ی خو‌ی کرد، ده‌گه‌ر‌پ‌ته‌وه‌ به‌ره‌و تو‌به‌ و په‌شیمان بو‌ونه‌وه، بی‌ گو‌مان ئه‌و گه‌رانه‌وه‌ و تو‌به‌ کردنه‌ ده‌لیل و نیشانه‌یه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی تا‌ ئه‌وپ‌ۆ هه‌چی کردوویه‌تی هه‌له‌ و خه‌تا بو‌وه‌ له‌ پرووی عه‌مد و عیلم و زانست نه‌بو‌وه‌ به‌ پی‌ ئه‌و به‌راوه‌رد و هه‌له‌سه‌نگاندنه‌ی شه‌یتان و

نەفس و ھەوا، دەتوانین بەو حەقیقەت و راستیەى بگەین: دنیای ژیان و ئیعتقاد و حەق شناسی دوژمنیکی وەك شەیتان و نەفس و ھەواى دەوئ چونكە ئەگەر باتل نەبى چۆن دەناسرئ و دەدۆزىتەو حەق.

دلى سل و ھەستیار دەپھەوئ بزانی ئایا ھەزەرەتى ئادەم و ھەوا پاش تىك شكاندنئ وەعد و پەیمانیکى كە دەگەل خودا بەستبوویان، چىيان بە سەر دئ و چ ھەلوئىستىك دەگرن و خودای تەعلاش چىيان دەربارە دەنوئى؟

دیارە دەبئ بۆ ئەو پرسىار و ولامانە بچینە خزمەت ئایەتى ۳۷: بئ گومان دەویدا ھەموو شت پروون کراو تەوہ:

﴿۲۷﴾ فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
ئەوجار خودا چەن وتەيە كى پارانەوئى خستە ناو دلى ئادەمەوہ و بە دل پرووى نالە خودا و دەرگای خودای گرت و کوتى:

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۲۸﴾ «اعراف» واتە ئەى پەرورەدگارمان ئیمە زولمان کرد لە خومان، ئەگەر ئەتو ئیمان نەبووری و خوش نەبى، بەپراستی دەبین بە یەكك لە زەرەرمەندان.

دل دەپھەوئ بزانی ئەو كەلىماتانەى خودای تەعالا خستنیە ناو دەروونی ئادەم بۆوئ پىيان وەپارئ لە بەر خودا و خوداش بیبەخشئ چ بوون؟ و مەبەست چییە؟ ئەقل و شعور و دەزانئ: مەبەستى خودا دیرەدا ئاگادار کردنەوئى ئادەمە بۆ تۆبە و پەشیمان بوونەوہ و دەرس وەرگرتن. لە ھەلە و تاوانیکى كە لئى پروو دەدا و ھەروا پەنا بردنە بۆ لای خودا لە ھەموو كات و ساتدا بە تابیەتى لە كاتى لیقەومان و گیر و گرفتى دین و دنیا. ئیلھامى كەلىمات بۆ روحوئ ئادەم پىنمونی ئادەمە بۆ دۆزینەوئى پىگاچارە كە ئەویش پەنايە بە خودا.

دل رادەمپئى لەوہدا ھەزەرەتى ئادەم تاوانى لئى پروو داوہ بۆچى ئەو تاوانە بەرەى ئادەمى دەبەر خو گرتوہ؟ خو دیارە لە ئایینی خودادا كەس تاوانى كەس وەئەستۆ ناگرئ؟ ئەمەش دەلین بە ئەقل و شعور و دل: بە وردى ورد بەوہ تاوانى ئادەم ناچیتە سەر ئەستۆى بەرەى ئادەم. بەلكە ئاگادارى بەرەى ئادەمە بۆ وئى دەرسى لئى وەرگرئ كە نەفس و ھەوا وەسەر تەلەت نەپەرپئى وەك ئادەمى وەسەر تەلە پەراند.

خویندەوارەكانى كنيسەكان دەلین لە پرووى ھەلەوہ: گوناھى ئادەم چۆتە سەر ئەستۆى

هه‌موو ئاده‌می‌یه‌که‌وه تا پ‌ژۆژی دوایی. واته به‌ره‌ی ئاده‌م پ‌یش له دایک‌بوونی، گونا‌ه‌باره به‌و گونا‌ه‌هی که باوه‌گه‌وره‌ی کردوویه‌تی. تاکوو عیسا پ‌یغه‌مبه‌ر که به لایانه‌وه کور‌ی خودایه د‌یت و خ‌وی ده‌کا به قوربانی ب‌و ئاده‌می به هه‌لا‌وه‌سینی خ‌وی ئه‌و گونا‌ه‌ه ده‌س‌پ‌یته‌وه له سه‌ر نامه‌ی کرده‌وه‌ی هه‌موو ئاده‌مییه‌ک و سه‌راپایان پ‌زگار ده‌کات.

یه‌قینه ئه‌و بیر و باوه‌ره یه‌کجار دووره له ئه‌قل و و‌یژدان و ئیمان و عه‌داله‌تی باری، ﴿کُلْ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينًا﴾ واته هه‌موو نه‌فس‌یک ده‌گه‌وه‌ی ئاکار و کرداری خ‌ویه‌تی. که‌وایه که‌س تاوانی که‌سی ناخ‌ریته ئه‌ست‌و. بیر‌ی که‌نیسایه‌کان به‌تاله. چونکه قورئان پ‌استه‌وخ‌و قسه و بیر‌ی وان به‌رپه‌رچ ده‌داته‌وه: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (۱۶۴) «انعام» واته ه‌یچ هه‌ل‌گه‌ریک گونا‌هی یه‌کیکی تر هه‌ل‌نا‌گه‌ری. به‌لام ده‌رگای ت‌وبه ب‌و هه‌موو که‌س له سه‌ر پ‌شته و ئا‌واله‌یه، وه‌ک خودا فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾

له سه‌ر ئه‌و که‌لیماتانه‌ی که خودای ته‌عالا دای‌پ‌ژت‌وونه ده‌روونی چه‌زهره‌تی ئاده‌م، پا و ب‌و‌چوونی ز‌و‌ر هه‌یه له لایه‌ن زانا‌یانه‌وه. ب‌و‌نموونه سه‌عیدی کور‌ی جییر له عه‌بدول‌لا کور‌ی عه‌بباس نه‌قل ده‌کا و ده‌ل‌ی: چه‌زهره‌تی ئاده‌م پ‌وو به‌ خودای چه‌کیم ئه‌و که‌لیماتانه‌ی کوت‌وون: ۱. یارب، اَلَمْ تَخْلُقْنِي بِيَدِكَ بِلا واسِطَةٍ، قَالَ بَلَى * ۲. قَالَ يارب اَلَمْ تَنْفَخْ فِيَّ مِنْ رُوحِكَ؟ قَالَ بَلَى * ۳. قَالَ اَلَمْ تَسْكُنْنِي جَنَّتِكَ؟ قَالَ بَلَى * ۴. قَالَ اَلَمْ تَسْبِقْ رَحْمَتَكَ؟ قَالَ بَلَى * ۵. قَالَ يارب اِنْ تُبْتُ اَصْلَحْتُ تَرُدُّنِي اِلَى الْجَنَّةِ؟ قَالَ بَلَى * فَهُوَ قَوْلُهُ: فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ. واتا: ۱. ئاده‌م کوت‌ی مه‌گه‌ر ئه‌ت‌و بی‌واسیته به‌ ده‌ستی خ‌وت دروستت نه‌کردووم؟ خودا فه‌رمووی: به‌ل‌ی ۲. ئاده‌م کوت‌ی: مه‌گه‌ر ئه‌ت‌و گیانت وه‌به‌ر من نه‌خست؟ خودا فه‌رمووی به‌ل‌ی ۳. ئاده‌م کوت‌ی: خودایه مه‌گه‌ر ئه‌ت‌و ئه‌منت ن‌یشته‌ج‌یی به‌هه‌شت نه‌کرد؟ خودا فه‌رمووی: به‌ل‌ی ۴. ئاده‌م کوت‌ی: مه‌گه‌ر ئه‌ت‌و به‌زته له پ‌یش غه‌زه‌بتدا نییه؟ خودا فه‌رمووی با. ۵. ئاده‌م کوت‌ی خودایه مه‌گه‌ر ت‌وبه ب‌که‌م و خ‌وش ئ‌یسل‌اح که‌م، ده‌من‌یرییه‌وه به‌هه‌شت؟ خودا فه‌رمووی: به‌ل‌ی. ئاده‌م گ‌ویا ئه‌و که‌لیماتانه‌ی پ‌وو به‌ خودا کوت‌وون.

هه‌روا یه‌ک‌یک له زانا‌یان به‌ ناوی «نخعی» گ‌ویا چ‌ۆته خ‌زمه‌ت عه‌بدول‌لا کور‌ی عه‌بباس پ‌رسیاری ل‌ی کردووه له باب‌ه‌ت ئه‌و که‌لیماتانه‌ی که خودای ته‌عالا ف‌یری ئاده‌می کردوون، عه‌بدول‌لا کور‌ی عه‌بباس گ‌ویا له و‌لامدا کوت‌وویه‌تی: خودای ته‌عالا ئاده‌م و هه‌وای پ‌ین‌وینی کردن ب‌چنه‌ه‌ج، هه‌رکیان له سه‌ر ئه‌و پ‌ین‌ومایه‌چوون ب‌و‌ه‌ج و له‌و‌یدا ئه‌و که‌لیماتانه‌یان به‌ ش‌یوه‌ی داد و پا‌رانه‌وه کوت‌وون. کات‌ی له‌ه‌ج ته‌واو بوون، خودای ته‌عالا وه‌ح‌ی ب‌و‌ کردوون:

ئەو تۆبەم لى قبول کردن.

هينديكىش هەن وەك «مجاهد» و «قتاده» زانايانى ئايىنى فەرموويانە ئەو كەلىماتانەى خودا ئىلھامى ھەستى دەروونى کردوون ئەوانەن: رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ. واتا: خودای ئیمە، ئیمە زولمەن لە نەفسى خۆمان کرد، ئەگەر ئەتۆ لێمان نەبووری و نەمانبەخشى، ئیمە لە خەسارەتمەندانین.

ھەروا بەو جۆرە زانایان لەمەر ئەو جەریانە واتە كەلىماتىكى خودا خستىە دلى ئادەمەو، را و بۆچوونی جۆراوجۆریان پاناو و ھەروا ھەمووشیان كۆكن لە سەر ئەوێ كەلىماتەكانى، بەيانى پەشیمانى و تۆبەكارى بوو.

دلى پر لە ھەست و ئیمان لە سەرئەو باوەرپە: دەبى لە ئىنسان خەتا و ھەلە و تاوان پروو بدا، بەلام كاتى پى زانى، ئەوێ ئەو كەردى تاوان و ناڕەوايە، بە پى ئیمان و باوەرپە دەبى وەگەرپى و نەشتەو سەر ئەو پى. تاكوو خودا بىبەخشى ئەووش دەروانىتە ئەو واقعىتەى: تاكوو بەخشىن و كەرمى خودا جى خوى وەكا و ھەروا ئىنسانىش بگا بە ھەقناسى لە سەر ئەساسى زانست و تەجرەبە. بۆ زىدە زانین بروانە لە تەفسىرى كەبىر، ج ۳-۴، لاپەرەى ۱۸-۱۷.

دل ڕادەمىنى و سىلە و قانجى دەگرى بۆوێ بزانى ڕاز و سوپى ئەوێ چى: ئادەم خەتای كەرد بەلام دە بەرەبەرىدا خودا عەتای كەرد. دل دەلى بۆ تەسكىن: ئادەم كاتى ھاتەو مالى شعور تىگەى چارى نەماو و بەغەيرەز خودا كەس ناتوانى چارى چارە كا گورج خوى خستە دەرگای خودا بە نىتەى پاك، خوداش ئەو نىتە پاكى لى قبول كەرد و شارەزای كەرد چ بلى و چ بكا. لە سەر ئەساسى وەعدى خوى خودا: ھەركەس بە نىتەى ڕاست و پاك خوى بخاتە مالى خودا، خودا دەرى ناكا بەلكە بە ڕىزەو وەریدەگرى.

ئەگەر ئەو پرسىارەش بكرى لە ئەقل و شعور و دل: ئەدى بۆچى خودای تەعالا دە بەرەبەر خەتای شەيتانى عەتای نەواند بەلكە غەزەبى نواند؟ دەبى بى گومان لە ولامدا بكوترى شەيتان نە ئىقرارى بە تاوانى خوى كەرد و نە داواى عەفو و بەخشىنى لە خودای كەرد. دووبارە ئەگەر بكوترى: بۆچى خودای تەعالا ھىدايەتى ئادەمى دا و شارەزای كەرد چ بلى و چ بكا، و بۆچى شەيتانى ھىدايەت نەدا؟ خو پىش ھەلە و خەتای ئادەم و ھەوا و شەيتان ھىچ كاميان نە چاكەكار بوون نە خەتاكار بوون؟ ئەو سوپ و ڕازە دەبى چۆن بەراوێرد كرى؟ دلى خاوەن ئیمان و ژىر و پر ھەست دەبى بە ئەندازەى بەرە، لاقان درىژ كا لە خوى زىاد لاقان ڕانەكىشى، ھەر

دهبی مهیدانی سهرهپوپی لی بگيردری له دل، دنا تا بهرهو پشت هه لده دیری هه دهروا و ده لی: (اگر ریگی به کفش خود نداری/ چرا بایستی شیطان آفریدن؟)

به هه حال خودای تهعالا ئینسانی سهر بهست و بهر بهست کردوه به فهرموودهی خوئی چونکه زانیویه تی بهو کهم زانستییهی خوئی هه دا نادا و راناو هستی تا خو هه لنه دیری. خودا هوشداری داوه تی: لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ واته پرسیار ناکری له وهی خودا دهیکا، به لام پرسیار ده کری له وهی ئینسان دهیکا. به کوردی له سهری مهرو.

وهک دل ههستی پی دهکا له راویژی ئایه تی ۳۷، خودای تهعالا جاری هه وهل به ئادهم و ههوا ده لی: لهو مهقام و پایه بهرزه دابه زنه خواره وه بو سهر زهوی که پله و پایه یه کی نزمه چونکه دنیا بهو هوییه رایه لهی ژیان به زوری کهرامهت و ئه رزش ئینسانی ده پیناو ده خری. دنیاش دیاره خانووی ژیان و مل به مله یه.

جاریکی دیکه به ئادهم و ههوا ده لی خودا: برۆنه خواره وه، کاتی پیغه مبه ریکوو بو هیدایهت بو ریئوینی ئاینی خودایی هات، ئیتاعه ی لی بکه ن و شوینی کهون. بو باوه ری بهو راستیه ده چینه خزمهت ئایه تی ۳۸ ی بهقه ره:

﴿۳۸﴾ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ تَّبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

پیمان کوتن: هه موو داگه ریته خواره وه له به ههشت. ئه مجار ئه گهر ریئوینییه کتان بو هات له منه وه، به هوی پیغه مبه ریکی خاوه ن نامه وه، ئیتر هه ره که سیک دوا ریئوینی من کهوت و ری منی گرت، نه ترستان له سهره و نه خه م و خه فهت.

ترسان له روژی ئاخرهت

واته ئه وانه ی که ری شهع و ئایینی خودا ده گر نه بهر نه له پاشه روژ ده ترسن و نه خه فهت بو رابوردو ده خو ن. چونکه سهرچاوه ی دلیان به میهره بانی خودا پروونا که.

دلی هه ستیار له هه لسه نگاندن و بهرجه وهندی ئایه تی ۳۸ به تابهت له هه لگیپر و وه رگیپر و شه کانی ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ده که ویته دامان و رامانیکی ته و او لهو بواره دا: ئه و ئایه ته پر له موژده یه ده گه ل ئایه تی ۱ و ۲ سوورپی هه ج که خاوه نی زه لزه له و ترسی ته واون، یه ک ناکه ون. چونکه ئه و دوو ئایه تی سوورپی هه ج زهنده ق بهر و زراو توقینن و ئه و ئایه تی

۳۸ ی به قهره خوښی و هیوا و شادی هینهنرن. جگه له وهش ده گهل ئایه ته کانی: ۳۴، ۳۵، ۳۶ ی سووپره ی «عَبَسَ» یش ههر یه ک ناگرن و ناکوک و نالیکن.

دل ده بی زور به وریایی و چه کیمانه پر چاره یه ک وه دوزی که دزایه تی و ناکوکی نیوان نهو
 ئایه تانه ههست پی نه کری چونکه قورئان که لامی باری، دووره به پی شهنی له ناکوکی نیوان
 ئایه ته کانی.

پیشه کی ده بی نه وه قبول کهین و بیسه لمینین: ترس و حوزن له ههر باریکه وه بو بچین،
 بو دنیا ش ده بی و بو ئاخیره تیش ده بی. به پی ئیشاراتی قورئان واته که سیکی له سهر ته ساسی
 ئیتاعه له پیغه مبه رانی خودا بگا به قوناعی ئیمان به خودا و پروری پاداش و توله، ده شگاته
 باوه ری به هه موو وه عده و قهوله کانی خودا؛ مه سه له ن ئیتمینانی ده بی به وهی خاوه ن ترس نابی
 له که م و کووری ده حیسابی پروری سزا و توله به پی ئیشاراتی ئایه تی ۱۳ سووپره ی جن: ﴿فَمَنْ
 يُؤْمِنْ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا﴾ واتا ههر که س پروای به په روه رهنده ی بی، به و جوړه ی که هه یه،
 نه له که م بوونی پاداشی ده ترسی و نه له غه در لی کردن ده ترسی.

جا له سهر نه و بوچوون و هه لسه نگاننده له راست ئیشاراتی ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ﴾ ده بی ئاوا هه لویست بگيردری: نه له به لای دنیا ده ترسی و نه داده مینن له سهر له
 ده س چوونی ملکی دنیا، چونکه ده زانی هیچ شت به بی ئیزن و ئیراده ی خودا نابی به لکه
 هه چی ده بی به ئاگاداری و ئیزن و ئیراده ی نه و ده بی. ده دیاره خاوه ن ئیمان ته سلیمی ئیراده و
 ویستی خودایه: وَلَا رَادًّا قَضَيْتَ وَلَا مَانِعًا لِّمَا أُعْطِيتَ. نه و له مهر دنیا و له مهر ئاخیره ت ده بی
 به و په ری باوه ر و ئیتمینانه وه پال وه و فهرموودانه ی خودا بدا و بدری: ئایه ته کانی ۳۷ تا ۴۱ ی
 نازعات: ﴿فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ۖ ﴿٣٧﴾ وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ ﴿٣٨﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ ﴿٣٩﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ
 مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ ﴿٤٠﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ۖ ﴿٤١﴾﴾ نه و ئایه تانه ئیتمینان ده دن به
 دلی خاوه ن ئیمان ئیتمینانیکي وای جیگای دوودلی و دله راوکی ناهیلته وه. نه ترسی بی پاداشی
 ده بی نه ترسی توله ی زیاد و نه هیچ ترسینک، نه گهر بی، بو بی ئیمانان ده بی.

نه گهر ترس بی له پروری ئاخیره ت وه ک ئایه ته کانی ۱ و ۲ سووپره ی حه ج ئیشاره ی وه لا
 کردوون. بو هه موو ئینسان - کافر یا موسولمان - نه وه یه قینه نه و ئال و گوړه بی وینه یه به شیکه له
 واقعیه ی گه وره و به سامی پروری قیامه ت ده بی چاو بکری و ده سته لات و توانایی خوداش به
 سبوت بگا. جا بو موسولمان نه و جه ریا نه ته ئکیدي ئیمان و باوه رپانه و بو کافران پی

سه‌لماندنیانه.

دل له سهر‌ئو به‌راوه‌رده گه‌یشته‌ئو و قوناغه: هه‌چی ده‌س ده‌خودا گری، ترسی‌ئوه‌ی نابج سهره‌وخوون بج، نه‌له‌دنیا نه‌له‌ئاخیره‌ت. و هه‌چی ده‌س له‌خودا به‌ردا، جگه‌له‌وه‌ی سهره‌وخوون که‌وتوو، که‌سیش نییه‌وه‌یگری. با‌پروو بکه‌ینه‌ئایه‌تی ۳۹ی به‌قه‌ره‌تا‌کوو دل داسه‌کنی و دامه‌زری به‌ته‌واوی:

﴿۳۹﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
که‌سانیکی که‌بج‌باوه‌ر بوون و ئایاتی قورئانی ئیمه‌یان به‌درو خسته‌وه، ئه‌وانه‌هاوړی ئاگر
هه‌تا هه‌تایه‌ده‌میننه‌وه‌ده‌ویدا.

تیروانینیکی له‌سیمای ئایه‌تی ۳۸ و ۳۹:

وه‌ک‌ئه‌قل و زانست هه‌لیانده‌سه‌نگینی و دل به‌رجه‌وه‌ند ده‌بج، ئینسان ده‌بج دوو ده‌سته بج، ده‌سته‌یه‌کیان ئه‌وانه‌ن که‌به‌ته‌واوی ده‌ستیان ده‌خودا گرتوو و به‌ری‌ناده‌ن، وه‌ک‌ئه‌وانه‌ی ئایه‌تی ۳۸ ئیشاره‌ی وه‌لا‌کردن؛ ده‌سته‌یه‌کیان وه‌ک‌ئه‌وانه‌ی ئایه‌تی ۳۹ ئاماره‌ی وه‌لا‌کردون. وه‌ه‌روا ئه‌وه‌سته‌ش ده‌کری له‌ناو‌ده‌روونی ئایه‌تی ۳۹دا که‌ئه‌وه‌ئاخیرین نیشانه‌و به‌لگه‌بج له‌سهر‌نیعمه‌ته‌کانی خودا دایر‌ژبیتته‌سهر‌ئینسان و شاره‌زایی ته‌واو بج له‌سهر‌تاق و ته‌نیایی خودا. چونکه‌ئه‌و شتانه‌ی لیرووه‌پیش باسیان لیوه‌کرا وه‌ک: ئاسمان و زه‌وی و با و باران و دانه‌ویله‌و دار و ده‌وه‌ن و گیاو‌گول، ئه‌وانه‌شتانیکن نه‌بوون و هاتوونه‌پروو، خو‌ئه‌وه‌ش پروون و ئاشکرایه‌و حاشای لی‌ناکری هیچ بوون و بوونه‌وه‌ریک سهر‌به‌خو‌به‌بج دانه‌ر و رانه‌ر و داهینه‌ر نابج، به‌غه‌یره‌ز خودا، بوونه‌و هه‌یه‌به‌بج داهینه‌ر.

وه‌ه‌روا ئه‌و ئایه‌تانه‌ئه‌و راستیه‌ی نیشان ده‌ده‌ن که‌محمه‌د ﷺ راسته‌له‌گوفتاری خویدا، که‌به‌بج خوینده‌واری ئه‌و شتانه‌ی راگه‌یانددون و واشن و وان وه‌ک ده‌ته‌ورات و ئینجیل‌دا هاتوون.

وه‌ه‌روا دووباره‌ئه‌و ئایه‌تانه‌ده‌لیل و به‌لگه‌ن له‌سهر‌هاتنی دوا‌یی به‌و نیزامه‌ی دنیا‌یه‌و داهاتنی نیزامیکی بج‌دوا‌یی، به‌و‌ده‌لیله‌که‌سیک بتوانی له‌نه‌بوو بوون پیک‌بینی ده‌شتوانی ئه‌و وه‌دی‌هاتوو وه‌لا‌به‌ری و به‌جوړیکی دیکه‌ی وه‌دی‌بیننه‌وه. بو‌زیده‌زانین پروو بکه‌ده‌رگای ته‌فسیری که‌بیر، سووږه‌ی به‌قه‌ره، ئایه‌تی ۳۹.

دل به هه‌سته‌وه تیوه‌پامانیکی دیته سهر له‌و باره‌وه که خودای ته‌عالا ده‌گه‌ل به‌نی‌ئیسرائیل واته نه‌وه و وه‌چه‌کانی یه‌عقوبی پیغه‌مبه‌ر، که له ١٢ کوره‌کانی‌را په‌ره‌یان ستاندووه، ده‌دوی. ئه‌وه جیی سرنجه که خودا پاش پانانی به‌لگه و ده‌لیل له سهر تاق و ته‌وانای خو‌ی و حه‌قانیه‌تی ریساله‌تی پیغه‌مبه‌ران و هاتنی رۆژی قیامه‌ت، پرووی کرده به‌یانی ئه‌و نیعمه‌ته زۆر و زه‌وه‌ندانه‌ی که به‌خشیویه‌تی به‌به‌ره‌ی ئاده‌م، پاشان به‌تایه‌تی به‌یانی نیعمه‌ته تاییه‌تییه‌کانی گه‌لی یه‌هوود ده‌کا با وجودی ئه‌و هه‌موو لاساری و به‌دئاکارییه‌ی هه‌یانه له راست خودا و په‌سوولی خودا.

وه‌ک دل هه‌ستی پی ده‌کا ئه‌و لوتف و عه‌تایه‌ی خودا ده‌به‌راه‌ر ئه‌و لاساریه‌ی یه‌هوود، هۆشداره به یه‌هوود که نه‌که‌ن وه‌ک ئاده‌م له سهر ئه‌و ئه‌نعامه‌ی که پی‌ی به‌خشرابوو، بی‌ئیتاعه‌یی خودا بکه‌ن ئه‌گینا تووشی عه‌زاب ده‌بن، بۆ ئه‌و راستیه‌ی ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ٤٠ ی به‌قه‌ره:

﴿٤٠﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ
ئه‌ی نه‌وه‌ی یه‌عقوبی پیغه‌مبه‌ر، بیری ئه‌و چاکانه بکه‌ونه‌وه که به سهرتانا رشتوومن، وه هه‌روا ئه‌و عه‌د و په‌یانه‌ی که به‌ستووتانه ده‌گه‌لما له کاتی باوه‌گه‌وره‌تان - واته ئاده‌م - که بروا بئین به پیغه‌مبه‌رانی من و رینموونی من، تا‌کوو ئه‌منیش په‌یانی ئیوه به‌مه سهر «واتا له خاکی فه‌له‌ستین جیگیرتان بکه‌م و پایه‌تان به‌رز بکه‌م گوزهراتنان خوش که‌م زالتان که‌م به سهر دوژمنه بی برواکانتانا» و هه‌ر له من بترسن.

سه‌یریک له نیعمه‌ته‌کانی یه‌هوود

زانایان کوکن له سهر نه‌وه‌ی «به‌نی‌ئیسرائیل» واته یه‌عقوب کوپی ئیسحاق کوپی ئیبراهیم.

دل ده‌یه‌ه‌وئ نه‌ختیک له‌و نیعمه‌تانه‌ی خودا به‌خشیونی به‌گه‌لی یه‌هوود واته به‌نی‌ئیسرائیل، بدوی و باسی کا. پیش نه‌وه‌ی باسی سهره‌پرویی و لاساری وان بکا. نیعمه‌ته‌کان: يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَيُّ فَضْلُتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾ «بقرة» واته: ئه‌ی نه‌وه‌ی یه‌عقوبی پیغه‌مبه‌ر، یادی ئه‌و چاکانه بکه‌نه‌وه که ده وه‌ختی خوی رشتوومه‌ته سهرتان و به سهر باو و باب و باپیره‌کانی ئیوه‌مدا له کاتی موسا و دوا‌ی ئه‌ودا.

وهه‌روا بۆ ئاشنایی و شاره‌زایی به سهر نیعمه‌ته‌کانی به‌نی ئیسرائیل زه‌ین ده‌ ئایه‌تی: ﴿يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَلِّفُوا بَيْنَكُمْ وَارْحَمُوا أَرْحَمَ بَيْنَكُمْ عَلَى الْوَعْدِ﴾ (۱۲۲) «بقره» ته‌ی تیره و به‌ره‌ی ئیسرائیل له بیر خۆی مه‌به‌نه‌وه به‌لکه وه‌یادی خۆی خه‌ن: چاکه‌م چه‌ن ده‌گه‌ل کردن زیاد له‌ عاله‌می دنیا، زیاتر و پترم ریز لئ گرتوون. هه‌روه‌ک ئه‌و باب‌ه‌ته‌ ده‌ ئایه‌تی ۴۷ به‌قه‌ره‌دا دووباره‌ چاو ده‌کری.

ده‌کری بۆ چاوکردنی زۆری ئه‌و چاکانه‌ی خودا ده‌گه‌ل به‌نی ئیسرائیلی کردوون ئاو‌پریک وه‌سه‌ر ئایه‌تی ۱۰ ی «اعراف» ده‌ی: ﴿وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ هۆزی به‌نی ئیسرائیل به‌ ته‌ئکید ئیبه‌ ئیبه‌مان جی کردوه‌ له‌و سه‌ره‌زه‌ویه‌ پان و به‌رینه، که هه‌ر ده‌و‌پشدا حه‌یات و هه‌سانه‌وه و بژیوی زیاتانمان دابین کردوه‌، ده‌گه‌ل ئه‌و ئه‌نعام و میه‌ره‌بانیه‌ی خودا زۆر به‌ که‌می ده‌بیندرین شوکرانه‌ بژی‌ر بن.

ئه‌گه‌ر بیتیوه‌ به‌ وردی سه‌یری ئه‌و چاکانه‌ بکری که خودا ده‌گه‌ل هۆزی به‌نی ئیسرائیلی کردوه‌ و دانه‌دانه‌یان بژمی‌درین ده‌و کتیبه‌دا جی‌گیان نابیته‌وه. هه‌روا خراپه‌کاری و به‌دکرداریه‌کانیشیان ده‌ ئه‌ژمارنایه. به‌لام نه‌ختیکیشیان هه‌ر دینینه‌ پروو. وه‌ک باسی هاتنی هه‌زه‌رتی محهمه‌د ﷺ که ده‌ ته‌ورات و ئینجیلدا باسی لئ کراوه‌ و مزگینی پی‌ داوون. ئه‌وه نه‌زه‌ری به‌شیک له‌ زانایانه و هه‌روا به‌شیکیش هه‌ن له‌ زانایانی قورئان ده‌لین ئه‌و نیعمه‌تانه‌ی له‌ لایه‌ن خوداوه‌ به‌خسراوه‌ به‌ هۆزی یه‌هوود هه‌مان ئه‌و ئایه‌تانه‌ن که له‌ مه‌ر وان داوون.

له‌ سه‌ر ئه‌ساسی به‌راوه‌رد و هه‌لسه‌نگاندنی ئایه‌تی ۴۰ دڵ دیته‌ سه‌ر ئه‌و قه‌ناعت و باوه‌ره‌ی: ئه‌گه‌ر خودا مه‌به‌ستی له‌و نیعمه‌تانه‌ ئه‌نعامه‌کانی ده‌ورانی محهمه‌د المصطفیٰ ﷺ بی، ئه‌وه نیعمه‌ته‌کانی بریتی ده‌بن له‌ هه‌زه‌رتی محهمه‌د ﷺ و قورئان که هه‌ردوو په‌حمه‌تن بۆ دنیا‌ی به‌شه‌ر که دیاره‌ یه‌هوودیش به‌شیکن له‌و دنیا‌یه.

ئه‌گه‌ریش مه‌به‌ستی خودا له‌و نیعمه‌تانه‌، یادئاوه‌ری و هۆشداری یه‌هوود بی به‌ گشتی، ئه‌وه نیعمه‌ته‌کان بریتی ده‌بن له‌و چاکانه‌ی که له‌ پیش هاتنی محهمه‌د ﷺ واته‌ له‌ ده‌ورانی هه‌زه‌رتی موسادا و تا ده‌گاته‌ زهووری محهمه‌د ﷺ ده‌گه‌لیان کراوه‌.

نه‌زه‌ری هه‌زه‌رتی عومه‌ر ئاوايه: به‌نی ئیسرائیل دوو به‌شن: به‌شیکیان رابردوون و نه‌ماون، چاویان به‌ هه‌زه‌رتی محهمه‌د ﷺ نه‌که‌وتوه‌، به‌شیکیشیان له‌ ده‌وری هه‌زه‌رتدا بوون. دیاره قورئانیش بۆ محهمه‌د ﷺ وه‌حیه له‌ رابیته‌ ده‌گه‌ل ئه‌و ئۆمه‌ته‌ی له‌ ده‌وری ئه‌ودا. که‌وابی ده‌بی

ئاوا تهعبیر کری ئه و ئایه ته: خیتابی خودای مهزن ههر ته نیا هۆزی یه هوود نییه به لکه ههر هۆز و نه ته وهیه ک که شوکری ئه نعمای خودا نه کهن و یادی خودا نه کهن، ده که ونه بهر رق و تو وره یی خودا، ئومه تی ههر پیغه مبه ریک بن. که وایه ده بی هیچ ئومه تیک به پیغه مبه ری نه نازی به لکه ده بی به ئیتاعه له خودا و پیغه مبه ری بنازی. بۆ زیده زانین پروانه له تهفسیری «تبیین القرآن»، ج ٢، لاپه ره ٣٦٠.

دل ده بهه وی بزانی ئه و عه ده ی خودا به ته ئکید ئه مری وه فا پی کردنی داوه کام عه ده یه و چییه؟ بۆ ته سکینی دل ده بی ئاو و سه ر قورئان و قورئان زانان ده ی. قورئان زانه کانیش ئاوی بۆ چوون: ئه و عه ده، ئیمان و باوه رپییه به ته نیایی خودا و پوژی دوایی و ده گه ل ئیخلاسی عه مه ل. ئه وه عه ده ی ئینسانه ده گه ل خودا و عه ده ی خوداش پاداشی چاکان و پاکان و راستان به زیاده وه بی که م و کوو ری. بۆ زیده زانین پروانه له تهفسیری که بیر، هه مان ئایه تی ٤٠.

به کورتی و به کوردی هاواری ئایه تی ٤٠ به قه ره ده بی ئه وه بی: ١. یادی نیعمه ته کانی خودا و شوکرانه یان ٢. وه فا به عه هد و په یمانه دابه ستراوه کان ٣. ته قوا و حه یا له مه ر خودا. ٤. به رده وامی له سه ر ئیتاعه. بی گومان ئه و مه رجان به ساس و بنچینه ی ئیمان و باوه رپییه به خودا. له ئایه ته کانی قورئان ئه وه له مه ر هۆزی جوو هه ست پی ده کری زانیان و سه ردارانی یه هوود پاش ده رکی واقیعه ته و راستی له ته ورات و ئینجیل و ده ستوور و ره وشی ئایینی ئیسلام، هه سادته گرتنی و وه رسوو ران به ره و ئینکاری و لاساری، واته پاش ئه وه ی که زانیان ئایینی که محهمه د ﷺ له سه ری ده دوئ و هیناویه تی، حه قه و کتیه کانی ته ورات و ئینجیلش ته سدیقی ده کهن هه سادته و سه ره روپی و هه واپه ره ستی پی نه دان ئه و حه ق و راستیه ئیتاعه بکه ن و بیپه رستن. بۆ ته ئکید ی ئه و راستیه ده چییه خزمه ت ئایه تی ٤١ ی به قه ره، که هاواریان ده کا که له و لاساری و سه ره روپییه ی وه که ون، روو که نه حه ق:

﴿٤١﴾ وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ

«ئه ی هۆزی یه هوود به تاییه تی، به ره ی ئاده م به گشتی» باوه روو بی و به قایه بکه ن به وه ی ناردو ونه ته خوار بۆ سه ر ئینسان که ته سدیقی ئه وه ی ده کا و ئیستی له ناوتانه، وه ک ته ورات و ئینجیل بن، و بنه پشه نگی ئه و که سانه ی حاشایانه له و کتیه بانه و خۆیانی لی به دوور ده گرن، و نابی نیشانه کانی من به نرخیکی که م بفروشن به خاتری له زه تی نه فس و هه وا. ده یجا

نازل کراو چییه؟

دل دهیههوی بزانی ئهوهی خودا نازلێ کردوو چییه؟ بۆ تهسکینی دل دهبی بکووتری: له سیمای ئایهتهکان و کات و زهمان، مهبهستی خودا به «ما أنزل» دهبی هر قورئان بی، چونکه خودا دهستووری به گهل دا: باوهر به قورئانی بینن. و ئهگهر پرسیاریش بکری خۆ له جوملهی ﴿أَفُؤا بَعْهْدِي﴾ ئایهتی پیشی وا دردهکهوی که (ما أنزل) ئهعمال و ئیمان و قورئان بی، چونکه ئیمان و ئهعمال و قورئان بنچینهی عههد و پهیمانن، جا بهو پییه ئهگهر ده ئایهتی ۱۴۱ مهبهست له (ما أنزلت) قورئان بی، تیکرار دیته پروو که ئهوهش له شهئنی قورئان دووره. دهبی بۆ نهجات لهو گومانه ئهوه بلین: ئهو باسه زۆر خاوهن ئهرزشه و بنچینهی ئیمانه. له ههوهلدا به گشتی باسی لی کراوه، لیرهشدا بهتایبهتی.

دلی ههستیار دهخوازی بزانی خودا لهوهی که دهفهرموی (... مَعَكُمْ) چییه، (معكم) واته ئهوهی له کن یههوودانه و قورئان تهسدیقی دهکا چییه؟

ئهوهی تا ئهوپۆ زانراوه و بیسراوه ئهوهیه: قورئان تهسدیق کهری تهورات و ئینجیله، ئهوانه کتیبی ئاسمانین، خودا ناردوونیه سهرحهزهرتی موسا و عیسا، تهورات بۆ یههوودیان، ئینجیل بۆ هۆزی نهسارا. هۆزی یههوود و نهسارا زانا و ئاشنا بهو کتیبانهن چونکه ئی خویانن. ده دیاره ههر دوو ئهو کتیبانه به پروونی و تهواوی باسی محهممهدیان تیدا کراوه به پیی فهرموودهی قورئان. جا بۆیه ئهگهر یههوود و نهسارا ئینکاری پیغهمهبرایهتی محهممهد ﷺ بکهن ئینکاری تهورات و ئینجیل دهکهن، ئهو ئینکاریهش به تاوانیکی زۆر گهوره دهژمێدری.

ههر بابته و مهتلهبیکی تایبته به چهزهرتی محهممهد ﷺ بی و به دهورانی ئهوه بی له تهورات و ئینجیلدا ئاماژهی وه لا کراوه. ههروهک قورئان تهسدیق کوندهی وانه ئهوانیش ئیشاره کوندهی قورئانن که حهقه.

دووباره دل دهیههوی تیگا لهوهی خودا که دهفهرموی: ﴿وَلَا تَشْرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ مهبهستی له چییه لهوهیدا خودا که دهفهرموی: ئهو ئایهتانه مهدهن به کالای کهم. کام ئایهت و نیشانانهن دهدرین به کالای کهم و ناچیز؟ بۆوهی تووشی ههله نهیین و له گیرۆدهیش بهدوور بین دهبی بلین: ئهوانه حهقیقهتی قورئان و مهقامی والای ئهحکامی قورئانن. به کوردی و به

كورتى مەقامى بەرزى قورئان نەدرى بە مەقامى نزمى ھەوا و ھەوەسى دنیا، و دنیای بى برانەوہ نەدرى بە دنیای لە برانەوہ. كەوابى (ثَمَّنَا قَلِيلًا) دنیای نزم و بەزم و بى دەوامە، ئایات و نیشانەى خوداش قورئانە. ھۆزى يەھوود و نەسارائەو ئايەتەنەى كە باسیان لە سەر ئىسلام و پیغەمبەرەتەى محەممەد ﷺ بوابە دەیانگۆرى یا لایاندەبرد. چونكە دەترسان لە ئایینی ئىسلام و محەممەد ﷺ كە پایە و مەقامیان لى وەستینی و ھەروا بە خەيالى خا و پیسیان وا بوو ئەگەر ئاوا نەكەن مەقام و مەنزەلتیان لە دەس دەچى، جا خودای خاوەن بەزە و حیکمەت بۆیە ھەریان لى دەكات بە: ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَّنًا قَلِيلًا﴾. بۆ زیدە زانین بچینە خزمەت تەفسیری كەبیر لە شەرحی ھەمان ئایەتەى ۴۱.

وہك دەردەكەوئى لە سیمای ئایەتەى ۴۱، زانایانی ھۆزى يەھوود بۆ گومراپی خەلكى زەمان زۆر بى ئینسافانە بە دوو جۆر بۆ عالم دەھاتن: ۱. دەھاتن حەقیان تیکەلایى ناحەق دەکرد تاكوو خەلك حەق نەدۆزنەوہ و لە پەنا ئەو فیلەشدا بە ناحەقیان ھەلدەكوت دە قالبی حەقدا. ۲. وھەروا دەھاتن حەقیان دەشاردەوہ و حاشاریان دەدا، لە جیگای حەق ناحەقیان قوت دەکردەوہ، ھەروەك ئیستاش لە ناو عالەمى دوژمن بە حەق و ئازادى ئەو جۆرە جوولانەوہ زۆرە بەتایبەت لە ناو عالەمى يەھوودا. جا لە سەر ئەو ئەساسە خودای حەكىم و خاوەن حیکمەت ھۆشدارییان دەداتى كە لەو جۆرە ئاكارانە وەكەون، بۆ ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتەى ۴۲:

﴿۴۲﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

راست دامەپۆشن بە درۆ، تا راستەكە بشارنەوہ لە كاتیكا كە بۆخۆتان دەزانن: كە ئەو پیغەمبەرە ھەمان ئەو كەسەيە كە تەورات ناو و نیشانی ھەلدەوہ. ئیوہ خۆتان راستیى پیغەمبەر (محەممەد) بە چاكى دەزانن كەوابى ئەو راستییە مەشارنەوہ و ریگا ون مەكەن.

دوو زمانى، زمان لووسى، دل پيسى

ئەوجار خودا بانگیان دەكات كە بین تیکەل موسولمانان بن ئاداب و رەسمى ئایینی ئىسلام بەجى بینن. نوێزى بەراستى بكەن و زەكاتى بدەن. بۆ تەئیدی ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتەى ۴۳:

﴿۴۳﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ

نوێزى بەراستى بكەن و زەكاتى بدەن و ركوع بەرن دەگەل ركوع بەران.

ئاوړ دانه وهه سهر يه هوود

دل له تيفكرين و هه لسه نگاندى سيمای تهو دوو ئايه تى ۴۱ و ۴۲ هه ست ده كا كه ئايه تى ۴۱ ته مر به تهركى كوفر و گومرايى بى كه تهو پيشه پيسه پيشه ي هوژى يهود بووه به لام ده ئايه تى ۴۲ دا ته مر به مهنى خو به هه له بردنى گومرايى و شكاندنى عهد و پهيمايى ئيماني بى. بو ئيسباتى تهو راستيه د پرواين له ئايه تى ۴۲: ﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ﴾ كه ئيشاره ي تهواوه وهلاي تهوى حق له عالهم حاشار نه ده ي و داينه پوشى به ناحق. هه روا دووباره ﴿وَنَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئاماژه ي تهواوه وهلاي تهوى حق قووت مه ده و ده زانى حق بو قووت دان نابى.

ئاوړ دانه وهه ك وهلاي تهو هوژدارى بارى كه دهيدا به هوژى يه هوود:

له به راوهرد و هه لسه نگاندى ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ تهوه ديته ده ست و هه ست پى ده كرى: شتائيك به تاوان ده ژميردرى زانا بى پى كه گونا و دين مهنى كردووه و تهو تاوانه شى به تاوانيكى زل ديته حيساب.

وهه روا له مهر تهو ئايه تى ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ دل ده لى و پرسيار ده كا لهو باره وه: ئايا خودا ده گهل زانايانى يه هوود و نه سارايه تى چونكه تهوان ئايه ته كان ده زانن نه ك نه خوينده واره كان؟ وهيا ده گهل سهراپاي ئينسانيه تى، چ زانا چ نه خوينده وار؟ جا بو تيگه يشتن و زانايه تى لهو باره وه پروو ده كه ينه فهرمووده يه كى حه زره تى عومهر (ر) كه فهرموويه تى: هوژى به نى ئيسراييل تهوړو نه ماون و لاچوون به روا له ت، تهوى ماون له گوړپن به زانا و خوينده وار و نه خوينده وار به ئومه تى حه زره تى محهمه د ﷺ دينه ژمار. جا له سهر تهو ئه ساسه ده بى بليين و بكوترى: تهو ئايه ته واته «ئايه تى قورئان به مالى دنياي ناچيز مه فروشن» پرووى ده سهراپاي خاوه ن ئيمانانه، عام له خوينده وار و نه خوينده وار.

و ده شتوانين و ده شكرى بليين ۵ تا قم و ده سته لهو فروشته زور نيزيكن، ده بى زورتر و شيارى خويان بن، تهوانيش تهوانه ن: ۱. عوله ماي دهربارى فريوخواردو ۲. قازى و موفتى به رتيل خوړ ۳. شاهان و حاكمان و زورداران ۴. كاربه ده ستانى حاكم ۵. واعيزانى دنيابه رست. حاشاردانى حق يا بليين حق داپوشين به ناحق، يا به گوته يا به كرده يه، به گوته وهك تهوه له ترسى ده سته لات ده يكه ي و حق حاشار ده ده ي، و هه روا به عه مه ل شاهيدى به درو ده ده ي.

وردبوونه‌وه‌یه‌ک: خودای خاوه‌ن حی‌کمه‌ت و حه‌کیم پاش ئه‌وه‌ی ئینسانی به‌گشتی بانگ کرد بۆ‌وه‌ی حه‌ق به‌نا‌حه‌ق دامه‌پۆشن، و حه‌ق حاشار مه‌ده‌ن و حاشای لی مه‌که‌ن، ئه‌و ده‌عه‌وته له‌ده‌ورانی محهممه‌د ﷺ به‌تاییه‌تی ڤوو ده‌هۆزی یه‌هوود و نه‌سارا ده‌کا، ئه‌و جار خودای ته‌عالا بۆ وه‌ی ئینسان ئه‌و بانگا‌وازه‌ ته‌ساسیه‌ فه‌رامۆش نه‌کا وه‌سیله‌یه‌کی زۆر ئاسانی حه‌واله‌ کرده ئینسانی که بێته‌ ڤایته‌یه‌کی تاییه‌تی به‌ینی خودا و ئینسان تا‌کوو ئه‌و ده‌عه‌وته‌ی هه‌میشه له‌به‌رچاو بی‌ واته حه‌ق حاشار نه‌دا. ئه‌و وه‌سیله‌ش پینج فه‌رزه‌ی نوێژن ده‌شه‌و و ڤوژدا. تا‌کوو ئینسان دلی ڤام بی‌ به‌یادی خودا و ده‌ستووراتی خودا و هه‌روا وه‌سیله‌ی یادی خودا وه‌ک زه‌کات بۆ په‌ره‌پیدانی سیله‌ی ڤه‌حم که ده‌فه‌رموی: **وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ** (۱۹) «زاریات» واته: ده‌مال و سامانتاندا به‌شی بی‌نه‌وا و نه‌داران دیاری کراوه و هه‌یه، وه‌ک زه‌کات، سه‌ده‌قه: وه‌هروا ئایه‌تی: **وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ** (۲۴) **لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ** (۲۵) «معارج» واته: هه‌مان ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌مال و داراییاندا به‌شیکی دیاری کراو هه‌یه بۆ بی‌نه‌وا و نه‌داران. بۆ پشت‌راست کردنه‌وه‌ی ئه‌و بابه‌ته ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۴۳:

۴۳) وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكُعُوا مَعَ الرَّاٰكِعِينَ
به‌جی بێنن نوێژ، و ئه‌دا بکه‌ن و بده‌ن زه‌کات، و ده‌گه‌ل نوێژکه‌ران نوێژ بخوینن واته
جه‌ماعه‌ت بکه‌ن.

به‌گه‌له‌کۆمه‌که‌وه ڤوو ده‌خودا ده‌که‌ن چونکه داوا‌ی گه‌ل پیکه‌وه بۆ قبول بوون نزیک‌تره له‌ته‌نیا‌ی. و جگه له‌وه‌ش گه‌ل به‌کۆمه‌ل یه‌که‌ڤارچه‌گی و میه‌ره‌بانی لی دێته ڤوو.

ئاوړیک وه‌سه‌ر که‌لک و قازانجی نوێژ و زه‌کات بۆ دنیا‌یه:

نوێژ جگه له‌وه‌ی دل هه‌ست به‌په‌نا‌گایه‌کی گه‌وره ده‌کا، هیوا و ئومیدی گه‌وره‌ش بۆ دل پیک‌دین، و هه‌روا سه‌رمایه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئاخ‌ره‌تی له‌زه‌وی دل‌دا ده‌چینی. نوێژ که ۸۶ جار له‌قورئاندا ئاماژه‌ی پی کراوه و له‌هه‌ر شوێنیک به‌جوړیک باسی له‌سه‌ر کراوه نیشانه‌ی به‌رزی مه‌قامیه‌تی بۆ یه‌ پیغه‌مبه‌ر کو‌توویه‌تی نیوانی کافر و ئیسلام نوێژه.

به‌پیویست ده‌بیندری نه‌ختیک ئاماژه وه‌لای مه‌قامه‌کانی نوێژ بکری:

۱. ئایه‌تی ۴۳ به‌قه‌ره: **وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكُعُوا مَعَ الرَّاٰكِعِينَ**

۲. ئایه‌تی ۲۳ معارج: **الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ**

۳. ئایه تی ۳۴ معارج: وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

۴. ئایه تی ۱۰۴ نیساء: إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُوتًا

۵. ئایه تی ۲ مؤمنون: الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ

۶. ئایه تی ۴۳ بهقهره: وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ

بۆ بهرز و پرژداری نوێژ که عیاده تیکی هه میسه یی هه موو نه ته وه کانی سه ر زه وییه له ئاده م تا خاته م، به سه، ئەو ۸۶ جاره شاهیدن له سه ر به رچاوی مه قامی.

پرسیار ده کری له وهی: بۆچی زیاد له روکنه کانی دیکه ی ئیسلام، خودا به ئەهلی کیتاب، واته یه هوود و نه سارا ده ستووری نوێژ کردن و زه کات دانێ ده دا؟ ده بی له ولامدا بکوتری: پیش زهووری ئایینی ئیسلام واته هاتنی محهممه دﷺ به لکه له ده ورانی مووسا و عیسا شدا نوێژ و زه کات هه ر بووه و باو بووه. به و پێیه ده بی ده و ئایینه شدا که ئایینیکی هه میسه یه و تا تیه ده بی بی، چونکه ئەوه ئاماره وه لای ئەوه یه ئایینی خودا بۆ هه موو پیغه مبه ره کانی هه ر یه ک ئایینه ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ﴾ به لام بۆ هه ر پیغه مبه ریک له سه ر ئەساسی هه لگرتنی ده ور و زه مان و ئۆمه تی وه خت بووه روکنه کانی.

ئاوړیک: نیشانه و ئاساری ئایینی ئیلاهی دوو به شه:

۱. به شیکیان زاهیر و ئاشکران وه ک نوێژ و پۆژوو و زه کات و هه ج ...

۲. به شیکیان ون و نادیا ری وه ک هه ستی خودا و پال ویدانی.

ئهو به شه ی که ئاشکرایه، شاهیده له سه ر به شی نه یی. به کورتی ئەوه ی به بیر و هه ستی دل و ده روونه ئەساسی ئیمان ه وه ک باوه ری به خودا و ئاخیره ت و ... ئەوه ی به ئەجزای له شه وه ک نوێژ و پۆژوو و هه ج و خیرات شاهیده له سه ر بوونی ئیمان.

له سه ر ئەو ئەساس و پاییه ئایه تی ۴۳ دوو به شی له ش و سامانی ل سه ر ئەساسی به شی نه یی که ئیمان ه ده خو گرتوه. واته ﴿اقِمْوُ الصَّلَاةَ﴾. به شی له ش و ﴿آتُوا الزَّكَاةَ﴾ به شی مال. دیاره به رپۆه بردنی ئەو دوو به شه ش له سه ر ئەساسی ئیتاعه ی به خودا و باوه ری به خودا نه بی نابێ.

دلی هه ستیار پاش هه لسه نگان دنیکی زۆر ئەو هه سته ده کا: خودا بۆچی ده ئایه تی ۴۳ دا به دوای ده ستووری راوه ستانی نوێژ ده ستووری پکوع ده دا، به لام ده باقی شوینه کانی نوێژ ده ستووری ئیقامه و سه ژده ده دا زیاتر نا، ده بی ئیمه ش بۆ ئەو عیلله ته بچین: نوێژ له ئایینی

یەھووددا پرکوعی نەبوو، و لە ئایینی تازەى ئىسلامدا دەبى بە کەمال بگا بە ھۆى پرکوع. و ھەروا ئەو ھەش بلیین نوێزى بە کۆمەل واتە جەماعەت لە ئایینی یەھووددا نەبوو.

سەیری عەجایبىک لە زانایانى یەھوود

زاناکانى یەھوود کە تەووراتیان باش دەزانی حاشایان پى نەدەکرا لەو ھى کە محەممەد ﷺ حەقە بە پى ئىشاراتى تەورات، چونکە تەورات نیشانەکانى زۆر بە پرونى بەیان و باس لە سەر کردوو پىگای حاشا لى کردنى پرپو. بە ناچارى لە لای دۆستان و کەسانى خۆیان دەیانکوت محەممەد پىغەمبەرىکى حەقە بە پى ئامازەى تەورات، حاشا کردن لەو راستییە ناراستى دەگەیینى، کە چى دەگەل ئەو حالەش زاناکان بۆخۆیان نەدەھانتە بواری راستى و عەمەل کردن بەو راستیەى. ھۆیکەشى بە زاهیری ھەر ئەو دەبیندرا و چاو دەکرا لىیان: مەقامى دىیان لە دەس دەدا ئەگەر ھاتبانە بواری لە ناو عالەم، ئەو جۆرە ئاکار و پەفتارە نارەوايە لە ناو زۆر چىندا ھەيە کە بۆ مەقامى دىیا حەق حاشار دەدا و حاشا لى دەکا. ئەو ھەش چاو دەکرى لەو جەرھانەدا: ئەو ئاکار و سیفەتە نارەوايە بە زۆرى لە زانایانى ئایینی و حاکمانى وەختدا چاو دەکرى! وای لەو ئافەتە: خۆى بۆگەن بى، واتە پرپەرانى بۆگەن چۆن گەلى لە بۆگەن پى نەجات دەبى!! بۆ ئىسباتى ئەو راستیە دەچىنە خزمەت ئایەتى ۴۴ى بەقەرە:

﴿۴۴﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ئایافەرمان ئەدەن بە مەردوم بە چاکە و کەچى خۆشتان فەرماوۆش دەکەن و ھەروا خۆتان بە دايم تەورات دەور دەکەنەو ئاگادارىشن بە ناو و نیشانەکانى پىغەمبەرى «یانى ئەگەر ئیو ھە تەوراتە کەى خۆتان پرپو ھەيە و ھەروا فەرموودەکانى بەراست دەزانن، و ئامۆزگارى عالەمیشى پى دەکەن، ئەدى بۆچى بۆخۆتان عەمەلى پى ناکەن؟» ئایا ھىشتاش تىناگەن؟

تیوەرمانىک لە ناوەرۆکى ئەو ئایەتە:

ئەو ئامۆزگارییە ئەگەرچى بۆ یەکەم جارە پرووى دە جوولەکەيە بەلام دە واقعەدا بۆ ھەموو کەسێکە بە تىکرابى بۆ ھەموو چىن و توێژیکە، و لە ھەموو دەور و چەرخیکە. وا گومان نەکرى ھەر بەرۆکى پیاوانى ئایینی و زانایانى دىنى دەگرى، بەلام شتىک ھەيە گرینگە نابى حاشارى دەین ئەویش ئەو ھەيە: ئەو حەق قووتدانە بۆ ھەموو چىن و توێژیک بەلایە ناحەزە، نارەوايە؛ بەلام ناحەزتر و بەلاتر و زەرەرتر ئەو ھەيە لە زانایانى ئایینی پروو بدە، چونکە زانایانى ئایینی

بَلِّیْدْگۆی خودا و رهسولّی خودان، ناحق له بَلِّیْدْگۆیان را بَیْتَه پوو، ئایین بی ئه رزش ده بی و بازاری حق و خوداناسی له بره و رهواج ده که وی. ئه وکات زانایان ده که ونه ئه و بواره: گوفتاری جوان، کردار ناحه ز؛ و ههر ئامۆژگارییه که بدهن به ئاکاریان وه درۆ ده خریته وه. و ههروا ئایین به پیشهی نان پهیدا کردن ده ناسری ده ناو عاله مدا.

ئاوړیک به وردی بۆ سهر جومله ی ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾

ئه و جومله بۆ عه جاییه؟! و هۆی عه جاییه که شی ئه وه یه: عاله م که ده بیسی له واعیز، له مه لا: ئه وه ی ده کوتری په یامی خودایه، ئه دی ئه گهر وایه بۆچی مه لای واعیز کردار و ئاکاریان وه که گوفتاره که نییه. بی گومان مه لا فیلمان لی ده کا، ئه وانه ی ده یلی واین ئی خودا نین. وه یا مه لا فیل له خۆی ده کا بۆخۆی به ئامۆژگاری خودا گوئ نادا، به مه ش ده لی گوئ بده نی. ئای وای له و پۆزی ره ش و تاریک پیشه نگ منافق بی! داوای پاکیش بکا له عاله م!!

بۆ تیگه یشتنی زیاتر پروانه له تهفسیری که بیر، ئایه تی ۴۴ لاپه ره ی ۴۶-۴۷.

ئایه تی ۴۴ به قهره ده گه ل ئایه تی ۳ سووره ی سه ف به تیکرایی هیرش ده که نه سه ر ئه و منافقانه: گوftar جوړیک، کردار جوړیک: ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ (۲) «صف» واته: ئه گهر قسپیک بکه ی و بلیی و به رابه ری ئه و قسه یه عه مه ل نه که ی ده بی به نیشانه ی تیری رق و تووړه یی خودا.

خودای خاوه ن به زه ئه گهرچی سه ره پۆیی ئینسان به تاییه ت زانایان له سۆنگه ی جووله که نیشان ده دا، و زاناشه به وه ی لادانیان له لاساری و به دکرداری ههر نابی و ده رگای په حمی خوشیان له سه ر پتوه نادا، به لکه هه تا هه ن بانگیان ده کا بۆ کاری چاک و گه رانه وه یان بۆ لای حه ق، بۆ ئیسباتی ئه و راستیی ده چینه خزمه ت ئایه تی ۴۵:

﴿۴۵﴾ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

ئه ی ئینسان، داوای یارمه تی له خودا بکه ن له هه موو کاریکا، به خۆراگرتن و نوێژ کردن

ئاوړدانه وه

خۆراگرتن له ههرچی کاروباری ژیان و باری کۆمه لایه تییه تیشوویه به تاییه ت له کاتی ته نگانه و سه خله تی، بۆیه قورئانی پیروژ له ۱۰۲ شویندا ئه مری پی کردووه و ده ستووری پی داوه و ههروا به پی به راوه رد و لیک دانه وه، دان به خۆ گرتن و خۆراگری له سه ر خراپه نه کردن

و چاکه کردن به هوی دوو شت دیتته دهست:

١. به یاد کردنی خودا و پاداشی دواپوژ له سهر چاکه کردن و دووری له خراپه
  ٢. به نویژ کردنی به هوش و گۆش چونکه نویژی وا ههستی خودا دهچینی له ملکی دلدا.
- نویژی ئاواش ئیجگار سهخت و گرانه بویه خودا فهرموویه تی ده ناو ئایه ته که دا: **وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ**. نویژی به هوش و گۆش زور قورس و سهخته، مه گهر لای نه وانه نه بی که له خودا ده ترسین.

دل نه وه دهسهلمینی: دلی تاریک و رهش چونکه بی نووره، نووری حهق چاو ناکا، نه وهش و تاریکیهش نه زهل په پالی نه خستوو، به لکه ته پوتوژی ژیانی گهردوون و ههوا و مژه کویره ی هه وهس په پالی خستوو. هه ربویه خودای مه زن لومه ی ده کا و ئاموژگاری ده داتی و پپی ده لی: **﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾** واته ئایا به خه لک ده لین چاک بن به لام به خو و نالین؟ واتا خو و له بیر ده چی؟

ده دیاره له مانای ئایه ته که که خودا ده فهرمو ی خو و له بیر ده چی یانی ده نه زه لدا دلی پروون و خاوهن ده رک و به ههستوو هه یه و دراوتانی به لام له بیر خوی ده به نه وه.

تیروانینیک: گهرچی «صبر» به کوردی واته خوړاگری، به لام زانا عه ره به کان ده لین «صبر» واته پرژوو گرتن، پرژوو گرتن ئاوری توند و تیژ و توو پیه ی و تالوو که یی داده مرکینی ده تخاته ولاتی خوړاگری و دان به خوړا گرتن. بو باوه پری برپروانه ته فسیری که بیر، ج ٤، لاپه ره ی ٤٩ ئایه تی ٤٥.

له ئاخری ئایه ته که دا «خاشع» نیشان دراوه که به مانای ترسه. واژه ی «خضوع» یش هه ره به و مانایه. هه ردوو کیشیان کاری دلن، ده بی دل بزانی و قه ناعه تی پی بدری، ته فاوه تی نه و دووانه چیه: خشووع به مانای ترس واته ههستی ترس له ناو دلدا. «خضوع» واتا راگرتنی نه زم و نیزامی نه ندای له ش که دل ئاغایه تی، به و پییه ده بی ده کاتی نویژدا هه م ترس و ته قوات بی، هه م وبقار و نه زم و حه یا.

دل بگاته قونای **﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ﴾** به کوردی وازاندی ده گه ل خودا ده دوی، نویژ لای وانه گران نییه.

﴿٤٦﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُم إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

نه و که سانه ی سوور ده زانن په روه ردگاریان ملاقات ده که ن و ده گه رینه وه بو لای خوی.

گه‌رانه‌وه‌ی هه‌مووان بۆ لای خودایه

دلی خاوه‌ن ئیمان و به‌هه‌ست هه‌لده‌به‌زیت‌ه‌وه‌ له‌وه‌ی: گومان‌ی هه‌بێ له‌ ملاقات و گه‌یشتن به‌ خودای، پێویسته‌ ئه‌و گومان‌ه‌ پره‌ویندری و له‌ ناو دڵ راماڵ درێ.

ده‌بی بۆ ئه‌و ته‌م په‌واندنه‌ بکو‌تری «ظن» ئایه‌تی ۴۵ی به‌قه‌ره‌ به‌ مانای گومان نییه‌، وه‌ک «ظن» له‌ ئایه‌تی ۲۸ سوورپی نه‌جمدا: ﴿إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾ واته‌ گومان هه‌یج حه‌قیق‌ه‌ چاره‌ نا‌ک‌ا. وه‌ه‌روا دووباره‌ بۆ وه‌ی دڵ به‌ قه‌ناعه‌ت بگا‌ که‌ «ظن» به‌ مانای یه‌قین هاتوه‌، وه‌ک ده‌ ئایه‌تی ۲۸ سوورپی قیامه‌تدا چاو ده‌کری: ﴿وَلَقَدْ أَنَّهُ الْفِرَاقُ﴾ واته‌ یه‌قینه‌تی کاتی لێک هه‌لب‌رانه‌.

وه‌ه‌روا له‌به‌رته‌وه‌ی باوه‌ری به‌ پ‌ر‌ژی ئاخ‌ره‌ت، ته‌ساسی پرینگاندنه‌وه‌یه‌ له‌ خراپه‌، و چ‌و‌ونه‌ پ‌یشه‌ له‌ چاکه‌، ده‌بی دڵ ز‌و‌ر هه‌ستیارانه‌ بۆ باوه‌ر پ‌ی‌ بوونی خ‌و‌ توند و ت‌و‌ل کا‌، جا له‌ سه‌ر ئه‌و ته‌ساسه‌ واته‌ توندوت‌و‌لیه‌ی ته‌گه‌ر ئه‌و باوه‌ریه‌ به‌ ده‌رگا‌ و ده‌روازه‌ی گومانیشیدا راب‌ری‌ هه‌ر به‌ حه‌ق و یه‌قین د‌ی‌ته‌ ح‌ی‌ساب و خودا وه‌ریده‌گری. به‌ کوردی و به‌ کورتی، باوه‌ری به‌ پ‌ر‌ژی قیامه‌ت و به‌ ملاقاتی خودا به‌ شه‌رتی عه‌مه‌ل و ته‌ق‌وا ده‌گه‌ل ئه‌و باوه‌ریه‌ی ته‌گه‌ر گومانیش له‌و باره‌وه‌ به‌ د‌ل‌دا ب‌ی‌ت و پ‌روا، و‌ی‌ستا خودا ل‌ی‌ی ق‌بو‌ول ده‌کا ئ‌ی‌مان‌ی. بۆ ز‌ی‌ده‌ زان‌ی‌ن ب‌ر‌و‌ بۆ خ‌ز‌مه‌تی ته‌فسیری که‌ب‌ی‌ر، ما‌له‌ ئایه‌تی ۴۶.

دوو‌پات کردنه‌وه‌ی ئام‌و‌ژگاری خودا بۆ ه‌و‌زی یه‌هوود، هاواری به‌ گ‌و‌ره‌ وه‌لای ته‌وه‌ی یه‌هوود له‌ سه‌ره‌پ‌و‌یی لادا، وه‌که‌و‌ی و هه‌روا ئام‌و‌ژگاریه‌ ب‌و‌وه‌ی نه‌س‌لی داها‌ت‌و‌وی وان ده‌رسی ل‌ی‌ وه‌رگ‌رن. بۆ تیگه‌یشتن له‌و باره‌وه‌ ده‌چ‌ینه‌ خ‌ز‌مه‌ت ئایه‌تی ۴۷ی به‌قه‌ره‌:

﴿۴۷﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
 ئه‌ی نه‌وه‌کان‌ی یه‌ع‌ق‌و‌وب‌ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر، یادی ئه‌و چاکانه‌ وه‌که‌ن وه‌خت‌ی خ‌و‌ی پ‌ر‌ژاند‌و‌مه‌ته‌ سه‌رتان، وه‌ه‌روا باوی باب و با‌پ‌یره‌کان‌ی ئ‌ی‌وه‌م‌دا له‌ کاتی مووسا و دوای ته‌و‌یش تا ما‌وه‌یه‌کی ز‌و‌ر به‌ سه‌ر هه‌مووانا، به‌ ه‌و‌ی په‌وانه‌ کردنی پ‌ی‌غه‌م‌به‌رانی ز‌و‌ر له‌ نا‌وت‌انا، وه‌ه‌روا نار‌د‌نی نامه‌ی ئاسمان‌ی ب‌و‌تان و هه‌ل‌خ‌ستنی پاشا ل‌ی‌تان.

وه‌ب‌ی‌ره‌یتانه‌وه‌ی ن‌ی‌عه‌مه‌ته‌کان‌ی خودا له‌ سه‌ر به‌نی ئ‌ی‌سرائ‌یل

ت‌ی‌روان‌ین‌یک له‌ پ‌ر‌ژ گ‌رت‌نی یه‌هوود، ده‌ به‌ر‌ابه‌ر لاساری و به‌د‌ئه‌خ‌لاقی وان، مه‌سه‌له‌ن پ‌ر‌ژدار

کران ده‌ورانیکی به هۆی هه‌لخستنی پیغه‌مبه‌ری زۆر لیان، ڕیزیان گه‌را به هۆی ناردنی کتیبی ئاسمانی بۆیان وه‌ک ته‌ورات بی، ڕیزیان بۆ داندرا به هۆی هه‌لخستنی پاشا لیان وه‌ک سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ر بی؛ به‌لام دیاره به هۆی دلی ره‌ش و سه‌ختیان نه‌ ئاو‌ریان داوه سه‌ر ئه‌نعامی باری و نه‌ شوکرانه‌ی ئه‌و نبعمه‌تانه‌یان کرد تا سه‌ره‌نجام که‌وتنه به‌ر شالآو و هه‌رشه‌ی رق و قه‌هری باری پڕ و بلاو بوون دێر و ده‌ویدا. ئه‌گه‌ر له‌ میژووی ده‌ورانی جووله‌که‌ بروانی باوه‌ر ده‌که‌ی که‌ وه‌ک ده‌لێن وان.

ده‌بی ئه‌و په‌رسیاره بکری خودا که‌ فه‌رموویه‌تی ﴿وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ ئایا عاله‌می هه‌موو ده‌ور و زه‌مانی مه‌به‌سته خودا؟ یا عاله‌می ده‌ورانی خۆیان؟ بی گومان به‌ پی‌ی هه‌لسه‌نگاندن و ئاشنایی به‌ سه‌ر ئۆمه‌تانی پیش و پاشی خۆیان، به‌و یه‌قینه‌ گه‌یشتون که‌ مه‌به‌ست عاله‌می ده‌وری خۆیانه، چونکه‌ ئه‌گه‌ر گه‌وره‌تر و ڕیژدارترین ئۆمه‌تی ده‌وران بان نه‌ده‌با بیانه مه‌یموون و به‌راز. وه‌ک خودای ته‌عالا ده‌ ئایه‌ته‌کانی ٥٤ی به‌قه‌ره، ٥٤ی مائیده و ١٦٦ی ئه‌عرافدا ئاماژه‌ی وه‌لا کردوون. بۆ باوه‌ر و یه‌قین سه‌یری ئایه‌ته‌کان که‌:

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَآئِهِمْ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٦﴾ «اعراف» کاتی کۆلیان نه‌دا و ده‌ستیان هه‌لنه‌گرت له‌و ئه‌مرانه‌ی کرابوه سه‌ریان، خودا ده‌فه‌رموی کۆتمان: ده‌ بڕۆن ئه‌وجار بینه ئه‌و مه‌یموونانه‌ی تپۆ کران.

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَن لَّعَنَهُ اللَّهُ وَعَصَىٰ عَلَيْهِ وَجَعَٰلٍ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٥﴾ «مائده» ئه‌ی محه‌مه‌د ﷺ بیژه به‌و یه‌هووده خاوه‌ن کتیبانه، ئایا خوازیارن ناگاداروو که‌م له‌و که‌سانه‌ی که‌ سزای تاوانیان له‌ لای خودا له‌ سزای وان خرابتر بی؟ ئه‌وانه که‌سانیکن وه‌به‌ر له‌عنه‌ت و توورپیی خودا که‌وتوون، و خوداش غه‌زه‌بی لی گرتوون، و هه‌ندیکیشیان به‌ هۆی زه‌لامی تاوانیان کراونه مه‌یموون و به‌راز که‌ عه‌بدایه‌تی بتیان ده‌کرد، شوینی وان له‌ هه‌چی شوینی عه‌زابه‌ خرابتره، چونکه‌ له‌ هه‌چی ری لاده‌ره، لاده‌تر و لاسارترن. وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ «بقرة» به‌راستی خه‌به‌رداری حالئ ئه‌و که‌سانه‌شتان بوون که‌ له‌ پوژی شه‌مه‌دا له‌ راده به‌ده‌ر چوو‌بوون ده‌ر له‌ خراپه‌دا، ئه‌مه‌ش بۆیه پیمان کوتن ده‌ بڕۆن بینه مه‌یموون و به‌رازی ده‌رکراو «به‌ هۆی ئه‌و ته‌جاووز و سه‌ره‌پۆیه‌ی نیشانوو دا».

ئه‌گه‌رچی سه‌ره‌پۆیی و لاساری یه‌هوود له‌ راده به‌ده‌ره به‌لام به‌زه‌ی خوداش فراوانتره بۆوه‌ی تووشی سزای پوژی قیامه‌ت نه‌بن، به‌ ئایه‌تی ٤٨ی به‌قه‌ره ئامۆژگاریان ده‌دات و

بانگیان دهکا و دهفهرموئ:

﴿٤٨﴾ وَأَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصرون

خوتان بپاریزن له سزای رۆژی دواپی که کهس له جیاتی کهس تۆله یا پاداش نادریتتهوه و تکای هیچ تکاکاریکی بۆ گیرا ناکرئ و ههروا بارمتهی لی وهرناگیرئ و یارمهتیش نادری تاکوو سزایان لی دوور بخریتهوه.

شهفاعهت چیه و بۆ کییه؟

دلی سل و پر له ههست دهیههوی بزانی ئه و شفاعهتهی که خودا فهرموویهتی ههیه بهلام بی ئیزنی ئه و نابی و نایهته پروو، چیه ئه و شهفاعهته؟ و کام گونا و تاوانه بهر شهفاعهت دهکهوی و کام تاوانه وه بهر شهفاعهت ناکهوی؟

دیاره لای زانیانی قورئان مشتومر و بیروپا له سهر شهفاعهتی پیغه مبهرا بۆ گونا هباران له رۆژی قیامهت زۆره و ههیه، هیندیک سوورن له سهر ئهوهی شهفاعهت بۆ گونا حانییک که غهیری «حق الناس» بی ههیه، هیندیکیش دهلین نییه، ههر کام له و دوو نه زهرانه بۆ ئیسباتی داویان دهلیل له ولایان دیننهوه ئه گهرچی هیچ دهلیلیکی سهریحی قورئانی له و بارهوه چاو ناکرئ.

ئه گهرچی ئیمه له جی خوی له کتیی «ئه قلکاری ده تهرازووی نه قلکاری» دا به تیروته سهلی له و بارهوه دواوین، بهلام دیره شدا به پیوستی دهزانم ئاماژهیهکی کورتی وه لا ههر بکه م: شهفاعهت به پی ئاماژهی ئایهتهکانی ۳ سوورپی یونس خاسی خودایه که دهفهرموئ: ﴿مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ﴾ واته: کئ دهتوانئ تکاکار بی به بی ئیجازهی خودا. وههروا ئایهتی ۴۴ی «زمر»: ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا﴾ واته بلئ ئهی محهمده ﷺ شفاعهت خاسی خودایه، واته کهس بی ئیزنی ئه و ناتوانئ تکاکار بی.

وردبوونه وهیه که له و بارهوه: له سهر ئه ساسی ئه قل و ئینساف و عه دالهت، زۆری لی کرا و حهقی ههیه له سهر زۆردار، ئه و حهقه حهقی زۆر لیکراوه بیه خشی یا نهیه خشی، و ئه وهش ئاشکرایه رۆژی قیامهت ههچی نه فسه نیازی ههیه بۆوهی پرزگای بی له ناره حهتی و عه زاب، جا ئه گهر بیتوو حهقی له سهر که سیک بی، دهیههوی ئه و حهقهی بکاته وه سیلهی نه جات، به و پییه

پیغمبران ناتوانن بئ نه جاتی ئەو ئینسانه ئەو حەقە ی ئەو ببە خشن. وھەروا ئەو خاوەن حەقەش حەق یەکی دی بە سەرەو ھەبە، کەوابی دەبی بە یەقینەو ھەو ھەرمان وا بی ھەر بە خودا دەکری پازی کردنی زۆرلیکراوان بۆ بەخشیینی حەقیان لە زۆرداران. ئەدیرەدایە ئەقل و ئینساف و عەدالەت تەسلیم دەبی بۆ ھە «شفاعت» تایبەتی خودایە، واتە خودایە دەتوانی حەقی خۆی لە زۆرلیکراوان نەستینی و بیانبەخشی و ئەوانیش لە سەر داوای خودا حەقی خۆیان لە زۆرداران خۆش بن. جا ئەو بیئە و بەرەبە دەکری خودای مەزن ھەوآلە بە پیغمبرانی کا لەبەر کەرەمەتی پیغمبران.

دہلیل و بہ لگہی ئہ وہی کہ شفاعت ھہیہ پوژری قیامت بو تاوانباران، سیمای ئایہ تہکانی ۲۳ «سبأ»، ۱۰۹ «طہ» واتہ لہ سیمما و دہروونی وان پرا دہردہ کہوئ کہ شہ فاعت ھہیہ جا با بہ ئیزنی خوداش بی:

﴿يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ ﴿١٥٩﴾ «طه» پوڙي ئاخريه تڪاي
 كهس بو كهس بههره نادا مه گين خودا ئييزن بدا ...

﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾ ﴿٢٢﴾ «سبا» نہف ندادا تکای کہس بؤ کہس مه گدر خودا ئیزن بدا.

به پئی وردبونه وه و هه لسه نگادنی ئه و دوو ئایه ته، ده بی شه فاعه ت هه بی و ئیزن و ئیجازه ی خوداش ده روازه یه تی.

بۆۈەى بتوانىن دَل دامەزرىنىن و لە كەند و كۆسپىش بەدوور بىن، لەمەر بوونى تكا واتە شەفاعەت، دەبى ماناى ئايەتى ۴۸ ئاوا تەعبىر كەين: شەفاعەت ئەگەر نىيە، بۆ كافران نىيە؛ واتە بۆوانەى لە ئەساسدا پەيمانىان دەگەلّ خودا نىيە و دانەبەستووە و ترووسكاىى نوورى ئيمانىان لە دەروونىدا چاوانا كرى. بەلام بۆ ئەو كەسانەى پەيمانىان دەگەلّ خودا بەستووە ئەمما بە ھۆى بى مبالاتى نەيانتوانىو شەرتى پەيمان بىننە جى، بۆ وانە تكا ھەيە بە شەرتى ئىزنى بارى، ديارە خوداش ئىزن دەدا چونكە ئەساس و بنچىنەى پەيمان نەشكاو، بەلكە ھەر زىنەت و جوانىيەكەى لى كەم كراو واتە ئەو پەيمانە بە چاكە و تەقوانەرازاو تەو.

به پيی بهراوهرد و ليکدانهوهی ئايهتي ٤٨ ههست بهوهی دهکري هاتنه خوارهوهی ئهه
ئايهته ههسدانهوه و له دم دانی يه هووديه کان بي که دهيانکوت چونکه پيغه مبه رانی زور له
مه، دهکري روژي حيساب تکامان بو بکه و ههروا بهرتيلمان لي وه رگرن وه ک دنيا، جا

خودای خاوەن حیکمەت و حەکیم هات بەو ئایەتە خەیاڵی پووچەڵ کردنەوه، ئامۆژگاری پێ دان کە بەرتیل نییە لەو پڕۆژیدا و بەبێ ئیزنی خواش تکانەفە نادا.

هەستیکێ ناسک:

هەچەن هیوای شەفاعەت لەوانەیه وە غیرەتت خا بۆ تاوان کردن، بەلام ناویمیدی لە شەفاعەت و پەرحمەتی باری بە یەكجاری بتخاتە چالی رەشی کافرەتی، کەوابی دەبی خاوەن ئیمان هەچەن تاوانی زلیش بی هەر بە هیوای تەکاکی بی وەك خودا بی.

دەشکری وای بەروارد کەین: نیشانەکانی باری وەك پڕۆژ و مانگ و ئەستێرە و ئال و گۆری وەرزان بەو نزامی واپێک و پێک و جوان شافیع و هاوار و بانگواز بن بۆ ئینسانی چاک، واتە نزامی کائینات شیفاعەتی تەکوینی بن، شیفاعەتی تەشریعیش تەکاکی تەکاکاران.

خودا بە پێی بەزە و عەدالەتی دەگەڵ بەرەیی ئینسان تا ئاخیرین ژیانی ئینسان دەس بەرداری نابێ و هەر بانگی دەکا بە نیشانەیی ئەو هی ئینسانی خۆش دەوی وازی لی ناهین. ئامۆژگاری دەدا بە کردارەکانی رابردوو بەلکە دەرسی لی وەرگرن بۆ ئیسباتی ئەو داواوە دەچینە خزمەت ئایەتی ٤٩ی بەقەرە:

﴿٤٩﴾ وَإِذْ نَجَّيْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّجُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ

وہیبر خۆی خەنەوہ کاتیک کە پزگارم کردن لە دەست و پیوەندەکانی فیرعەونی، کە پیتانی دەچاشتن سزای سەخت، بەم رەنگە کورپان سەر دەپین و کچیان دەهیشتەوہ تا دواتان بپرنەوہ، و لەو سزا سەختەیی کە بە سەرتانا پرا و درا، و لە پزگار کردنتان لێی، تاقی کردنەوہیەکی زۆر گەورە و گرانی تێدا یە بۆ ئیوہ لە لایەن پەرورەدگارتانەوہ، کە لە لایە کەوہ فیرعەون و دەست و پیوەندە کەیی بە سەرتانا زāl کردن لە پاشان مووسای بۆ ناردن تا پزگاری کردن.

تێوہ پامان و هەلسەنگاندنیکێ ورد و تەواو

دیارە چارژتنی هەموو تالی و سەختییەکی تاقی کردنەوہیە کە لە لای خوداوە بۆ ئینسان جا هەر کەسیک پڕوای بەو یاسا و نێزامە بی جگە لەوہی لێی بە هەرمەند دەبی دە تەنگانە و سەختیشدا خۆراگر و بە توانا دەبی.

میژووناسان دەلین: لە نەوہی ئیسرائیل یە کەس کەس کە چووہ میسر، یۆسفی پیغەمبەر بووہ، لە پاشان یازدە براکانیشی چوون بۆ لای و لە ماوہی ٤٣٠ سالاندا بوون بە ٦٠٠ هەزار

کەس. کاتی فیرعهون سەیری ئەو پێهه لاچوون و زیادبوونهی کرد که جووله که پوژ به پوژ پهره دهستین و زیاد دهبن، و پشتی یه کتریش ده گرن، ترسی پێ نیشته که بهو ههوايه پال به ميسريه کانهوه ده نین ده پوژی خویدا هات فیرعهون بۆ ئیحتیات و تییینی دواپوژ لاوازیان بکا و پاشه کشهیان پێ بکا لهو پهره ستاندنه. بهو شیوهیه فهرمانی ده رکرد بیانکیشه ژیر باری بیگار و رهنجهوه. فیرعهونیه کان ئەو فهرمانهیان ئیجرا کرد به لام ده گهڵ ئەوهش زیاتریان پهره دهستانده چوونه پیشه وه. باو و ئادابی خوێان ده پاراست، خوێان له تیکه لاوی ميسريه کان به دوور ده گرت، چونکه پێیان وابوو ئەوان ههلبژاردەیی خودان و نه وهی پیغه مبه رانن. دووباره فیرعهون و فیرعهونیه کان هاتن توندتر پیشیان پێ بگرن بهو شیوهیه: بریاریان ده رکرد که نیرینه کانیان بکوژن و مینینه کانیان وههیلن، و به مامانیان دهستوور دا ههر ژنیک که زا، ئە گهر مندا له که کور بوو بیکوژن. به لام ئیراده و ویستی باری که له پشتی پهرده چاوه دیڕی هه موو کاروباریکه پێ نادا فیل و حيله ی مه کربازان سه رکه وێ به سه ر حه ق و حه قانییه تی ئەوزاع. بیندرا چوون حه زه تی مووسا هات و سیه ر و فیل و فووتی فیرعهون و ساحیرانی ده ورانی پامال دا و حه قی وه سه ر ناحه ق خست. ئەو کاره ساته و هه موو کاره ساته کانی ئۆمه تانی پابردوو ده رسن بۆ ئۆمه تانی داها توو.

فیلی فیرعهون له به ره ی به نی ئیسراییل

ئاوردنه وه یه ک وه سه ر پازی ئەو کاره ساته ی فیرعهون و تیک شکانی هیزی فیرعهون به قودره تی حه ق:

فیرعهون به خه یالی خو ی هات جیگا ژیا نی خو ی ئەمن کا و خو ش کا به له ناو بردنی نه ته وه یه ک، نه سل کوژی نه سل یه ک ههر ئەو پو فیرعهون سیفه ته کان ئەو نه قشه بازی ده که نه به لام پێ دانی خودا بۆ چوونه پیشی ئەوانه تا ماوه یه کی ئاشکرا بوونی مه رامیان له دنیا و تیک شکاندنیان له پاشان هاواریکی زو ر به گو ر و تینه بۆ گهلانی ده وران که زو ردار بی بنه ما و بی ریشه یه. با وبارانی حه قی ده وران پامالیان ده دا و ره پیچه کیان ده دا وه ک پووش و په لاش بۆ که نده لانی نابوودی، ئەوه ئاشکرایه و حاشا هه لئه گره به لام چ ده کری ده گه ل کویر و که ر و کاس، نه ده بینێ و نه ده بیسی.

پێویسته بزاندري فیرعهون کی بووه؟ و ناوی ئەسلی چ بووه؟ میژووناسان لهو باره وه نه زه ری جو ر او جو ریان ده برپیه، کو توویانه فیرعهون ئەهلی ته ورات و ئینجیل بووه و له مه ر

ناوی کۆکن له سه‌ر ئه‌وه‌ی ناوی قابووس بووه. کۆنیه‌شی ئه‌بو مودره بووه. له‌قه‌بیشی فیرعه‌ون له‌ قییتیه‌کان بووه. بۆ زینده‌ زانی‌ن پرووکه‌ له‌ ته‌فسیری که‌بیر، ج ۴، لاپه‌ره ۶۷.

ئاسارناسان باوه‌ریان وایه‌ ئه‌و فیرعه‌ونه‌ی خنکا له‌ ده‌ریادا، مفتاح کورپی رامسیس بووه، میژووناسانی رۆژئاوا و یۆنانیه‌کان و میسریه‌کان ته‌ئکید ده‌که‌ن نه‌زه‌ری ئاسارناسان و هه‌روا میژووناسه‌کان کوتووایانه: له‌ به‌ره‌ی فیرعه‌ونه‌کانی میسر دوو پادشا هه‌لکه‌وتوون به‌ ناوی رامسیس، رامسیسیکیان بابی مفتاح بووه، رامسیسی دووه‌میشیان به‌ ناوی فیرعه‌ون که‌ له‌ ده‌ورانی ئه‌و رامسیسه‌ دووه‌مه‌ بووه‌ قییتی میسری کوشتووه، مووسا له‌ ده‌ورانی پیش پیغه‌مبه‌رایه‌تیدا و هه‌ر ئه‌و رامسیسه‌ دووه‌مه‌ی به‌ ناوی فیرعه‌ون بووه‌ خنکاوه، پیش ئه‌وه‌ی فیرعه‌ون ببی به‌ پاشا، به‌لکه‌ یاریده‌ده‌ری بابی بووه. و هه‌ر ئه‌و فیرعه‌ونه‌ چاوه‌روانی ئه‌وه‌ی ده‌کرد رۆژیک مووسای ده‌س که‌وی به‌ تۆله‌ی قییتی سزای بدا. کاتی مووسا به‌ پله‌ی پیغه‌مبه‌ری گه‌شت و هاته‌ میسر، رامسیسی هه‌وه‌ل نه‌مابوو به‌لکه‌ مفتاح واته‌ به‌ ناوی فیرعه‌ونی مه‌نشور مابوو که‌ داوای خودایه‌تی ده‌کرد، سه‌ره‌نجام خودا خنکاندی ده‌ ده‌ریای میسر. بۆ زینده‌ زانی‌ن پروو که‌نه‌ ته‌فسیری «تبین القرآن»، ج ۲، لاپه‌ره‌ی ۴۱۱.

ئاوردانه‌وه‌یه‌ک

خودا پرووی ده‌یه‌هوودییه‌کانی ده‌ورانی هه‌زه‌رتی محهممه‌د ﷺ ده‌کا و بۆ وانی باس ده‌کا به‌سه‌ره‌اتی که‌سانیان، تا ده‌رسێ وه‌رگرن. ئه‌و شیوه‌ دواندنه‌ واته‌ به‌ چاودا دانه‌وه‌ی خراپه‌ی رابوردووان، هاواره‌ وه‌لای ئه‌وه‌ی: رابردوو ئاوینه‌ی داهاتوویه، ده‌بی خۆی تیدا چاو که‌ی، ئه‌گه‌ر چاکه‌ت تیدا چاو کرد جگه‌ له‌ شانازی و سه‌ره‌رزیت ده‌بی ئه‌و ئاساره‌ پر بایخه‌ له‌ ده‌س نه‌ده‌ی و بیگری و بکه‌ویه شوینی. و ئه‌گه‌ر خراپه‌ت تیدا چاو کرد جگه‌ له‌وه‌ی لۆمه‌ته‌ و شه‌رمه‌زاری لی ده‌تکی ده‌بی و نی که‌ی و به‌ ئاکاری چاک بیسریه‌وه‌.

کاتی ئه‌وه‌ی هاتوو به‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۵۰ تاکوو له‌ ئه‌نعامی باری، چاک تیبه‌گه‌ین که‌ ده‌گه‌ل یه‌هوودی سه‌ره‌رۆ و لاساری کردوو.

﴿۵۰﴾ وَإِذْ قَرَفْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

وه‌یاد خه‌نه‌وه‌ ئه‌و کاته‌ی که‌ ده‌ریام بۆ قه‌لاشتن له‌ وه‌ختی‌کا که‌ له‌ ده‌س فیرعه‌ون رایان ده‌کرد، وه‌ ده‌ریا له‌ پیشتانه‌وه‌ و له‌شکری دوژمن له‌ دواتانه‌وه‌ بوو، ئنجا ئیوه‌م رزگار کرد و ده‌ست وپیوه‌ندی فیرعه‌ونم خنکاند له‌ ده‌ریادا، و ئیوه‌ ته‌ماشاتان ده‌کرد.

ئاورپىك وەسەر خنكانى فيرعهون و دار و دەستەكەى

دە خنكانى فيرعهون و ھەوادارانى بە ئاوى دەريا پارىك ھەست پى دەكرى ناپرەوا نىيە بدركىندرى ئەو پازە. ئەویش ئەو ھەيە: فيرعهون لە كاتى خۆيدا بە دار و دەستەكەى پراگەياندبوو كە دەريا و ويشكانى لە ژىر ئىختىيارى خۆمدان ۋەك قورئان دە ئايەتى ۵۱ «زخرف» ئاماژەى ۋەلا دەكا: وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ واتە: فيرعهون بە دەست و پىئوئەندەكەى رادەگەياند و دەيكوت: گەلم گەلۆ! ئايا مەگەر مەلكى من نىن: ئەو ھەموو ئەرز و ولاتى ميسر و ئەو ئاو و پروبار و ئاوانەى كە بە پيشاندا دىن و دەپرون و لوزەو دەبەستن؟ ئايا ئىوئە نەتانزانيو و نەتانبيستوو؟

لە تىھەلپروانىنى تەواو لە سيما و دەروونى ئايەتى ۵۰ نىعمەتى زۆر بەرچاوا چاوا دەكرىن كە خوداى تەعالا پەواى يەھووديان كردوو، ھەم دىيائى ھەم ئاخىرەتى: ۱. دە فريا كەوتنى موسا و يارانى لە ناو دەريادا، واتە ئەگەر دەريا قوتى نەدابان فيرعهون و دار و دەستەكەى دەگەيشنە موسا و يارانى.

۲. قەلاشتنى دەريا بە عىنوانى موعجىزە و قوتدانى فيرعهون و ھەوادارانى لە بەرچاواى ئۆمەتى موسا بۆ ئىسباتى پىغەمبەرايەتى.

۳. خنكەندن و تارومار كردنى دوژمنى وا گەورە لە كاتى ئاوا سەخت و چارەنوس ساز كە بە درىزايە مېژووى زەمان ھەر سەير بكرى لەو نىعمەت تر نىعمەت نابى.

۴. سەراپاى مال و مەلك و سامانيان كەوتە دەستى موسا و ئۆمەتى لەو گەورەتر نىعمەت نابى.

۵. لەناوچوونى فيرعهون و دار و دەستەكەى بۆ ھەتاهەتايە گەورەترى نىعمەتى دىيا و ئاخەرەتە.

﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ شاھىدى سەرکەوتن و ئەمنىيەتە بە ئىتتىمانەو.

ئاورپىك وەسەر ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾

قورئانزانەكان ئاوا دەلېن: موسا كە بە پىي ئىلھام ۱۲ ۋەكازى داھىنا دەريا، ۱۲ دالانى تى خست كە يارانى موسا يەكتريان چاوا دەكرد دەو دالانەدا بۆ ۋەى سامى دەريا نەيانگرى.

پاش بەياني رزگارى موسا و يارانى لە دەس فيرعهون، باسى رەحم و لوتفېكى دىكە دەكا خودا كە دەگەل يەھوودى بەجى ھىناو ھەروەك ئايەتى ۵۱ بەقەرە ئىشارە ۋەلاى ئەو مەتلەبە

﴿۵۱﴾ وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

وهیادی خو خه نه وه ئه و کاته ی که به لینهان دا به موسا که پاش چل شه و خواپه رسته ی له کیوی توور ته وراتی به سروسش بو بنیرین، که چی دوی چوونی موسا بو کیوی توور هاتن گویره که به کیان له زیر دروست کرد و دهستیان کرد به پهره ستنی. واته پاش چوونی موسا بو کیوه که گویره که به کیان کرده خودای خوتان و دهستان کرده پهره ستنی - وه ئیوه سته متان کرد له خوتان.

له سوورپه کانی «اعراف» و «طه» به دریژی باسی گویره که که کراوه دیره دا ئه وهنده باشه بیر خسته وهیه، تا کوو تی بگه ی که جووله که ههر له بنه رته را لاسار و سه ره رپو بووه ده گهل پیغه مبه ری خوشان، چ جای پیغه مبه ری ئیسلام واته محه مده مصطفی ﷺ. به لام ده بی به دل زهین بگریته به زه و حیکمه تی خودا، که له سه ره ئه و حاله ته ش را ههر ده یان به خشی و لییان خوش ده بی، ته وراتیان به موسادا بو ده نی ری، به لکوو بی نه سه ره ری گای راست، بو ئه و مه به سته بچو خزمه ت ئایه تی ۵۲.

موسا بو ناوی موسایه؟

پیویسته پیش ئه وه ی ئایه تی ۵۲ دهس پی بکه ی بزانین ئه و ناوه ی موسا به چ هو یه ک کراوه ته ناو بو حه زره تی موسا. کوتراوه: کاتی موسا له شاری مه دیه ن ده گه ریته وه ههر له هه مان گه رانه وده دا شه و به مه قامی پیغه مبه رایه تی ده گا و چوونیشی بو کیوی توور که بو وهر گرتنی ته وراتی پیروز بووه ده گهل تا قمی ک له گه له که ی دووه مه مین که ره تی ده بی، ئه ده و سه فه ره یدا ته وراتی ده دری تی. واژه ی موساش که پیک هاتووه له «مو- سا» ده لین عه برانین. ده فره نه نگی عه برانیش «مو» واته ئاو، «سا» واته دار، به و پییه ده بی بکو تر ی: دایکی که له ترسی فیرعه ونی ده کو لکه داری نا و خسته ی ناو نیلی میسر، پاشان ئاسیه ی فیرعه ون که ده یگریته وه له ناو ئاوه که، ناوی ده نی کو ری ئاو و دار، واته موسا به زمانی وان. هیندی کیش کوتوویانه که لیمه ی موسا راسته وخو کراوه ته عه له م بو موسا بی ئه ولاولا. بو زیده زانین ته ماشای تهفسیری که بیر که، ج ۴-۳، لاپه ره ی ۷۳-۷۴.

موسا بناسین

موسا له پیغه مبهره ئولولعه زمه کانه واته خاوهنی کتیب و ئۆمهت و ئایینی سه ره به خو. ته نانهت به نه زهری هیندیك له ئایین زانه کان موسا له روتبه ی دوودا پاش به رزی مه قامی محهممه دﷺ مه قامی ئه وه. ئه گه رچی هه ن ده لئین: ئیبراهیمه له روتبه ی دوودا. هه شن ده لئین: عیسا ده روتبه ی دوودا. به لام هه ن ده لئین: ته ورات له تیروته سه لیدا له مه ر کۆمه لایه تی چه شنی قورئانه. و موعجیزه کانی موسا ش وه ک موعجیزه کانی محهممه دﷺ زۆر زیاتر له پیغه مبه ره کانی دی. به و پییه ده بی له روتبه ی دوودا بی.

موسا وه ک میژوونووس و ناسان کوتوویانه ده بی ٢٥٠ سال پاش وه فاتی ئیبراهیم بووبی و ته مه نیشی ١٢٠ سال بووه، له مهیدانی «تیه» وه فاتی فه رمووه له نیزیکی «ته ریگی سوور» نیژراوه. موسا زیاد له پیغه مبه ره کانی دیکه ناوی له قورئاندا هاتووه ده گه ل هاروونی برای ده ناو ٣٨ سووره ی قورئاندا ناویان هاتووه. و هه ر ده ناو ٥١٤ ئایه تدا باسیان کراوه و یادی هاروونی برای به تاییه تی ١٤ جار باس کراوه و ناوی موسا و هاروون پیکه وه ده ١٣٠ ئایه دا هاتووه. هه شن کوتوویانه ناوی ئه و دوو براهیه به یه که وه ده ١٢١ ئایه دا هاتووه. چه زره تی موسا بنچینه ی ئه و پیغه مبه رانه یه: عیمرانی کوری یصهر، یصهر کوری قاهت، قاهت کوری لای کوری یه عقووب کوری ئیسحاق کوری ئیبراهیم. بۆ زیده زانین زهین که ته فسیری که بیر، ج ٤، لاپه ره ی ٧٤.

چل شه وه ی موسا

ئاوړیک وه سه ر «أَرْبَعِينَ لَيْلَةً»: ده بی ئه و پرسیاره بکری: ئه و چل شه وه موسا ده عیاده تی رۆژوو گرتندا بووه، خو دیاره رۆژووش ده رۆژدا ده گیری و به دی دی، نه ک ده شه ودا. ئه ی بۆچی خودا ئه و چله به شه و ناو ده با و رۆژی په گه ل ناخا؟ هۆیه که ی ده بی چ بی؟ ده بی ئاوا و لام بدریته وه: شه و که تاریکاییه له سه ر رۆژ که رووناکاییه، پیش که وتووه. چونکه رووناکایی هه ر له پاش تاریکاییدا ده بی که وایی ده بی له سه ر ئه و ئه ساسه شه و ناو بری ده حیسابی عیاده تدا. چونکه ئه سلّه و بناخه یه. و یا ده تواندری بکوتری له و باره وه که (لیله) ناو براوه: حیسابی هۆزی عه رب به زۆری هه ر به شه و بووه، له سه ر حیسابی مانگی قه مه ری.

بۆ باش تیگه‌یشتن له حیسابی ئه‌و چل شه‌وه عیاده‌ته‌ و اچاکه‌ پروو بکریته‌ ئایه‌تی ۱۴۲ی
 ئه‌عراف: ﴿وَوَاعِدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فَنَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً...﴾ ئیمه
 ده‌گه‌ل مووسا قه‌رارمان دامه‌زراند «که بۆ خو‌ ئاماده‌ کردن و وه‌رگرتنی کتیبی ئاسانی» سی شه‌و ده
 عیاده‌تی خودا پراچی پاشان «بۆ ئیتمینان و پته‌و بوونی» ده‌ شه‌وی دیکه‌شی وه‌سه‌ر خرا. به‌و پییه‌ پاز و
 نیازی مووسا ساز و سۆزی ده‌گه‌ل خودا ده‌بیته‌ چل شه‌وی ته‌واو.

پیویسه‌ ئه‌و گویره‌که‌ په‌رستییه‌ی قه‌ومی مووسا بزاندی هۆیه‌که‌ی چ بووه‌ و له‌ کوی‌پرا
 هات و سه‌ری گرت؟ وه‌ک ده‌ ناو ئایه‌ته‌که‌دا ئاماژه‌ی وه‌لا کراوه‌: ﴿ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ﴾
 ده‌بی بلّین: سامری که‌ یه‌کیکه‌ له‌ گه‌لی مووسا وه‌ک ده‌ ئایه‌تی ۸۵ی «طه‌»دا ئاماژه‌ی وه‌لا کراوه
 ﴿وَأَصْلَهُمُ السَّامِرِيُّ﴾ سامری قه‌ومی مووسای به‌ره‌و گویره‌که‌ په‌رستن هان دا و رای دا.

هۆیه‌که‌ی ده‌په‌رسته‌وه‌ بۆ ئه‌و کاته‌ی که‌ مووسا له‌ به‌حره‌که‌ ده‌په‌رسته‌وه‌ چهن زه‌مانیک مووسا
 پاش نه‌جات بوونی له‌ ده‌ریا که‌ له‌ مه‌یدانی «نیه‌» که‌ زۆر دوور نییه‌ له‌ ده‌ریا که‌ ژیان به‌ سه‌ر ده‌با
 ده‌گه‌ل یارانی، و هه‌روا له‌ویش قه‌ومیکه‌ی لی ده‌بی گویره‌که‌ په‌ره‌ست، قه‌ومی مووساش که‌ پته‌و
 و قایم نه‌بوون له‌ ئیمان و باوه‌ری به‌لکه‌ ساده‌ و ساوا، داوا له‌ مووسا ده‌که‌ن ڕیان پی‌ بدا وه‌ک
 ئه‌و قه‌ومه‌ی گویره‌که‌ به‌ره‌ستن تاکوو بگه‌نه‌ خو‌ش گوزه‌رانی، ئه‌و داوایه‌ ده‌بیته‌ هۆی دل‌په‌نجی
 مووسا. مووساش بۆوه‌ی حه‌کیمانه‌ به‌ دابی پیغه‌مه‌رایه‌تی، ئه‌و هه‌وایه‌یان له‌ میشکیدا به‌ریته‌
 ده‌ری، زۆربه‌ی نیعمه‌ته‌کانی خودایان ده‌خاته‌وه‌ بیر تاکوو له‌و فک‌ره‌ وه‌دوور که‌ون، به‌لام
 هه‌روه‌ک دیاره‌ ساختاری ئینسان هه‌ر به‌ره‌و هه‌وا و هه‌وه‌سه‌ و حه‌قیشی بۆ وه‌لا ده‌نی و
 گوینایش داخنی له‌ بیستنی حه‌ق. وایان لی به‌ سه‌ر دی گه‌لی مووسا دوا‌ی سامری ده‌که‌ن بۆ
 گویره‌که‌ په‌ره‌ستی. بۆ پشت پراست کردنه‌وه‌ی ئه‌و باسه‌ سه‌ریک هه‌لدینین له‌ ئایه‌تی: ﴿وَجَاوَزْنَا
 بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ
 آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ﴾ (اعراف) ۱۲۸ گه‌لی به‌نی ئیسرائیلیان له‌ ده‌س فیرعه‌ون و فیرعه‌ونیان
 نه‌جات دا و قوتارمان کردن له‌ ناو ده‌ریا «واته‌ ده‌ریای سوور له‌ کن خه‌لیجی فارس» تووشی هۆزیک هاتن
 له‌وی که‌ خه‌ریکی گویره‌که‌ په‌ره‌ستن بوون له‌ جیات خودا. ئه‌و قه‌ومه‌ی مووساش داوایان له‌ مووسا کرد:
 خودایه‌ که‌ان بۆ ده‌ست‌نیشان که‌ وه‌ک خودای ئه‌و قه‌ومه‌. مووساش له‌ وه‌لامیاندان کوتی پییان و دیاره‌ ئیوه
 گه‌لیکی نا‌حالین و هیج له‌ هیج نازان.

ئاوړیک وه‌سه‌ر ئه‌و گوێره‌که‌ی سامری دروستی کرد

کاتێ مووسا چوو بۆ کێوی توور، ئه‌و خشل و خالاته‌ی که به‌ئه‌مانه‌ت له‌ قیستییه‌کان وه‌رگیرابوو، ه‌اروون به‌ قه‌ومه‌که‌ی کو‌ت ئه‌و زێر و زه‌مه‌ره‌ هه‌رامه‌ بۆ ئێوه‌ چونکه‌ داگراوه‌ ده‌بی بسووتیندری، به‌لێ سووتیندرا. سامریش که‌ یه‌کیک بووه‌ له‌و که‌سانه‌ی ده‌گه‌ل مووسا له‌ ده‌ریا نه‌جاتیان ببوو له‌ کاتێ جبرئه‌یل به‌ سواری و لاغ‌ شاره‌زایی ده‌دا به‌ مووسا و یاران، سامری هه‌ستی به‌وه‌ی کردبوو ئه‌وه‌ له‌ ئینسان ناچی. له‌و ئانه‌ی که‌ ده‌ به‌ینی فیرعه‌ون و مووسادا بوو، واته‌ مووسا و یارانی مووسای په‌راندوه‌وه‌ و فیرعه‌ون و دار و ده‌سته‌که‌ی هینایه‌ ناو ده‌ریا، سامری نه‌ختیک گل و قوورێ به‌ر پێی و لاغه‌که‌ی هه‌لگرتوه‌وه‌ و هه‌لگیرت بۆ جادووگه‌ری. سامری هات ئه‌و گله‌ی ده‌گه‌ل زێر و زێو لیک دا و شتیکی به‌ چه‌شنی گوێره‌که‌ لێ ساز کرد و ده‌ستیکی پێدا هینا وه‌ هۆر‌ه‌و‌ر که‌وت. قه‌ومه‌که‌ کوتیان ئه‌وه‌ چییه‌؟ سامری کوتی: ﴿هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى﴾ ئه‌وه‌ خودای وه‌ و مووسایه‌. قه‌ومه‌که‌ش باوه‌ریان کرد و قبوولیان کرد به‌ خودا. ئه‌وه‌ بۆچوونی هیندیک له‌ میژووناسانی ده‌وران. بۆ زیده‌ زانین پروانن له‌ ته‌فسیری که‌بیر، ج ٤، لا‌په‌ره‌ی ٧٥-٧٤.

ده‌بی بزاندري کاتێ مووسا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ له‌ ملاقاتی خودا و قه‌ومی ئاوا ده‌بینی، چ هه‌لو‌یستی که‌ ده‌گری؟

کاتێ مووسا ئه‌و حاله‌ته‌ی چاو کرد یه‌کسه‌ره‌ پرووی ده‌ ه‌اروونی برای کرد و ئه‌نگزای بوو که‌ بۆچی پێی داوه‌ ئه‌وه‌ بێته‌ پروو، مه‌گه‌ر ئه‌من ئه‌و گه‌له‌م به‌ تۆ نه‌سپاردبوو؟ کاتێ ه‌اروون به‌سه‌ره‌اتی به‌راستی بۆ به‌یان کرد که‌ خه‌تا له‌ لایه‌ن منه‌وه‌ نه‌بووه‌ به‌لکه‌ له‌ لایه‌ن سامرییه‌وه‌ بووه‌ و ئه‌منیش چه‌نه‌به‌ریان نه‌هاتووم، باوه‌ری کرد مووسا و ئاوری پق و توورپیی دامرکا و نیشه‌وه‌. ئه‌وجار په‌لاماری گوێره‌که‌ی دا و به‌ ئاور گری دا تا بوو به‌ خاک و خۆله‌میش و به‌ ده‌ریایدا هه‌لپ‌راند تا کوو هیچ ئه‌سه‌ریکی نه‌مینی. به‌لام با ئه‌وه‌ش حاشار نه‌ده‌ین عیشقی گوێره‌که‌ په‌ره‌ستی و نیشه‌بووه‌ ناو ده‌روونیان له‌ تاوان ئاوی ئه‌و ده‌ریایه‌یان ده‌خواردوه‌وه‌ که‌ خۆلی سووتاوی گوێره‌که‌ی پتوه‌ کرابوو. بۆ ته‌ئیدی ئه‌و راستیه‌ زه‌ین ده‌ ئایه‌تی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (٩٣) «بقرة» وه‌یاد خه‌وه‌ ئه‌و کاته‌ی که‌ په‌یانمان لێ وه‌رگرتن و کێوی توورمان له‌ ژووری سه‌رتان به‌رز کرده‌وه‌ و پێمان کوتن: ئه‌وه‌ی

پێیان داوان لە نامەى ئاسمانى کارى چاکى پێى بکەن و فەرموودەکانى بە دڵ وەرگرن و ببینەن دە گوێى گرن «ئەوانیش» کوتیان: بیستمان و، نافەرمانیان دەربارەى دەربەرى. واتە بەرامان کوتمان بیستمان و، بە کردەوێش کوتیان: نافەرمانیان کرد. وە بە ھۆى بێى پڕوایانەوێ دلیان ئاودار بوو بە خۆشەوێستى گوێرە کە کە. واتە عیشقى ئەو گوێرە کە یە تێکەلاوى رەگ و دەمار و جەرگ و ھەناویان بووبوو.

ئەو کارەساتە ئەو دەلى: بەرگرى لە ئەویندارى ناکرێ بە زۆر وەک ئەو پۆ زۆرداران بەرگرى دەکەن لە عیشقى وەتەن پەرەستى، کاریان ھەلەیه.

چەلى عارفان لە چەلى مووسا سەرچاوەى گرتوو: ﴿أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ بۆ قەناعەت بچۆرە خزمەت ئایەتى ١٤٢ى ئەعراف.

وەرددانەوێ ک: لە سەر ئەساس و یاسای نەزم و نيزام دەبا ئایەتى ٥٢ لە دواى ئایەتى ٥٤ ھاتبا چونکە عەفو و بەخشینی ھۆزى یەھوود دە دوو ئایەتى دواوە ھاتون. و لەو لایەشەو واقعەى تور و یستا تەواو نەبوو. بە کورتى دەبوا یە ئایەتى ٥٢ بە دوو ئایەتى ٥٤ ھاتبایە بەو ھۆیە عەفو و بەخشینی پێیە خۆ دیاریشە پاش ئایەتى ٥٤ دەروازەى عەفو و بەخشین دەبیتەو. بە ھەر حال ئەو یاسای نەزم و تەرتیبە ئەو مان پێ دەلى، دەنا دەبێ دڵ ئەو قەبوڵ کا: قورئان لەو پەرى نەزم و تەرتیبدا یە ناکرێ پەرخەرى لێ بگێردرێ لە ھېچ بارێکەو. کاتى ئەو ھات بچینە خزمەت ئایەتى ٥٢ بەقەرە کە پرووى دە بەخشین و لیبوردنە:

﴿٥٢﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
پاشان لیئان خۆش بووین، واتە دواى پەشیمان بوونەو و گەرانیەو تان بەلکوو پروو دە خودا کەن ئەو جار سەرپێچى نە کەن لە راست فەرمانى بارى.

تێروانیتیک لە ناو دەروون و سیمای ئەو ئایەتە:

خودا ئەنعامەکانى کە بەخشیونى بە ھۆزى یەھوود دەیانخاتە بیریانەو بەلکە وە گەرپێن بۆ لای خودا و نەچنەو سەر خراپەکارى و خۆیان بگەییەن دەروازەى شوکرانەى نیعمەت. ئەو شوکرانەى کە بە سێ جۆر دیتە جى: ١. شوکر بە دڵ واتە یادى نیعمەت ٢. شوکر بە زمان واتە بەجى ھێنانى ھەمد و سەناى خودا ٣. بەخشین لە قەدەر توانا بە بێ نەوایان لە سایەى لەشى ساغ و نیعمەتەکانى دى.

ئەو جار کاتى ئەو ھاتوو چاوەروانى وەعدە و بەلێنى خودا بکەین لەمەر ناردنى کتیبى تەورات بۆ مووسا، بەو پێیە دەبێ بچینە خزمەت ئایەتى ٥٣ کە دەویدا وەعدەى خودا سەر دەکا

و چاۋ دەكرى:

﴿۵۳﴾ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وھبىر خۇ خەنەۋە كاتىك كە كىتەبى تەۋراتى جىياكەرەۋەى ھەق و باتلەمان دا بە مووسا، تاكوو بە ھۆى ئەو ئىۋە رېئوئىنى كەين و ئىۋەش پاشى دۆزىنەۋەى رېئى ھەق، رېئى ھەق بگرن.

ھەك ئەۋەى دەچى فەرق ھەبى لە نىۋان كىتەب و فورقان، بۆيە دە ئايەتەكەدا بە دوۋى يەكدا ھىندراۋن. كەۋايە دەبى ئەگەر فەرقىان ھەبى فەرقەكەيان نىشان بدرى و ئەگەر فەرقىشان نەبى دەبى ۋلامى ئەو بە دوۋدا ھاتنەيان ۋەدرى!

ۋلام: بە پىئى بۆچوۋنى قورئان زانان فەرقىان نىيە، فورقان ھەر تەۋراتە، تەۋرات ھەر فورقانى. دەشكرى بكوترى فورقان ۋاتە فارىقى ھەق و باتل. ئەۋدەم ھەم تەۋرات بەردەكەۋى ھەم كىتەبەكانى ئاسمانى. بۆ ئەو مەتلەبە پرۆ بۆ خزمەت تەفسىرى كەبىر، ج ۴، لاپەرەى ۷۷.

فەرقى كىتاب و فورقان

ئاۋرپادانەۋەيەك بۆ سەر زىدە زانىنى ئەو دوۋ ناۋانە ۋاتە «كىتاب» و «فرقان» ئەساسىيە. لەۋ بارەۋە نەزەر ھەن: ھىندىك كوتوۋىانە فورقان ۋاتە تەۋرات، عەتفەكەشى عەتفە تەفسىرە يا عەتفى سىفەتە بۆ سەر سىفەت. ھىندىكى دىش كوتوۋىانە مەبەست لە فورقان شەرىعەتى تاييەتى مووسايە. ھىندىكىش مەنزور لە فورقان موەجىزاتى مووسايە. ھىندىكىش كوتوۋىانە فورقان ۋاتە قورئان چۈنكە خۇداى تەعالا جگە لە تەۋرات مووساى لە قورئانىش تى گەياند. دەبى بكوترى راۋراۋىن جگە لەۋەى كە خزمەت نىيە بە شعور، شعورىش ھالۆز دەكا. ئەۋەى راستە لىرەدا: سەرپاي كىتەبە ئاسمانىيەكان رېئومان و فارىقى ھەق و باتلن.

ھەرۋەك زاندرا خۇاى تەعالا بە ۋەسىلەى ئايەتى ۵۲ عەفو و بەخشىنى ھۆزى يەھوۋدى راگەياند پاش گوپرەكە پەرستىن و پەشيمان بوۋنەۋەيان و ھەرۋا بە ھۆى ئايەتى ۵۴ ىش باسى شىۋەى عەفو و بەخشىنەكەش دەكا، ۋاتە دىھەۋى خۇدا ھالىيان كا چەھا تاۋانىان خستە ئەستۋە و چۈنىش دەبى دايمالن لە ئەستۋ.

ئاۋر ۋەدەنە ئايەتى ۵۴ و لىي ورد بنەۋە:

﴿۵۴﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ

بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَٰ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ

الرَّحِيمُ

مووسا بۆ وەرگرتنی فەرمانی خودا چل پۆژ لە قەومە کە ی ھەڵبە بەرەو کۆی توور پۆیشت. قەومە کە ی لە دوا ی ئەو دەستیان کرد بە گوێرە کە پەرەستن. کاتییک مووسا پاش چل پۆژ ھاتەو و بەو ی زانی، زۆر گرژ و توورە بوو لێیان دەستی کرد بە سەر زەنشتیان و پێی کوتن: ئێو بەو گوێرە کە پەرەستیە تان ستەمییکی زۆرتان لە خۆتان کردووە. جا تەو بە بکەن داوا ی لێخۆش بوونی گوناھتان لە خودا بکەن. تەماشای بکەن و بیر بکەنەو کە چۆن خودا لەو ژیانە پر لە سووکایەتیە تان لە میسردا پزگاری کردن و سەرفراز، خۆتان بکوژن لای خودا باشترە بۆتان لەو ی کردووتانە، ھەچەن خودا لێتان خۆش بوو چونکە بێ گومان خودا زۆر لێبوردە ی و خاوەن بەزە یە.

زۆر بە ی تەفسیرزانەکان کوتوویانە: مووسا پێی کوتن خۆتان بکوژن، ئەوانیش دەستیان کردە خۆ کوشتن. تا ژمارە ی کوژراویان پال ی وە ھەفتا ھەزار دا وە یا چوار ھەزار. ئەو پروودا وە پرووتە لە بەلگە ی قورئانی و ھەدیس بەلکە ھەر قسە یە لە زاری ئەم و ئەو.

ئاوڕیک وەسەر پروودا ی خۆکوشتن:

وا دەردەکەو ی دەستوور دراب ی بەوانە ی گوێرە کە یان نە پەرەستووە بکوژن ئەوانە ی گوێرە کە یان پەرەستووە. خۆ دیارە دە یاسا و ئایینی باریشدا براکوشتن وە ک خۆکوشتن وایە چونکە برا وە ک نەفسی خۆت بێ وایە. بۆیە شە خودا فەرموویە تی (أَنْفُسَكُمْ) وەھروا براکوشتنیش لە لای خودا دەبێ چاتر بێ لە شەریک گرتن بۆ خودا. ئاماژە وە لای ئەو کراوە خاوەن ئیمانان برای یەکن ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ (۱۰) «حجرات» خاوەن باوەرەن بە خودا بران.

تێو پامانییک دە پروودا ی خۆکوشتن:

دێرە دا وە ک چا و دە کر ی خۆکوشتن پاش تۆبە ی، خۆ ئەو ھەش بە سبوت گەییو کە تۆبە پامال دەری ھەچی تاوانە بە شەرتی نە گەرانەو بە بۆ سەر تاوانە کە. ھەروا ئەو ھەش پاستە خۆ کوشتن ئەمریکی زۆر گەورە یە لە سەر ووی ئەو ناخۆشتر نابیندر ی. کەوایە چۆن خودا پاش تۆبە تووشی ئەو سزا بەرزە یان دەکا و دە یە کتریان بەردە دا و بە یە کتریان بە کوشت دەدا؟ دەبێ بۆ نەجات لەو لۆمە و بۆ تەسکینی دل ئاوا بیر وە کە ی: ئەو دەستوورە ئازمایشە بۆ ئەو گەلە کە ئایا پابەندی تۆبەن دەتوانن لە بن باری تۆبە دا بیخەنەر؟ دیارە ئەگەر پابەند بن بە

توبه، دهشتوانن خوی له سهر به کوشت دن، ههروهک ههزهرتی ئیبراهیم بۆ ئازمایشی پتهوی ئیمانی رامالی دا سهربرینی ئیسماعیل. پاشان خودا به هوی ئیمانی قایم به خشی، ئهوهش دهبی ئاوی بۆ بچین ئهگینا ئهوهی له لای خودا ناحهزترین کاره، کوشتن و تیک بهربوونه، جا چون دهستووری له سهر لی دهدا؟ بۆ زیده زانین تهماشای تهفسیری کهبیر، ج ٤، و تهفسیری «تیین القرآن» بکهن.

پاش ئهوهی موسا گهلهکهی خاوین کردهوه له گویره که پههستی، به پیی ریوایهت ٧٠ کهسی لی ههلبژاردن که دهگهڵ خوی بیاناته کیوی توور لهوی پهشیمانی خویان دهبرن تاکوو خودای مهزن ئهوه پهشیمانییهان لی قبول کا. کاتی ئهوه نهفهراوه دهگهڵ موسا رویشتن لهوی واته کیوی توور به موسایان کوت دهبی خودامان نیشان دهی جا باوهپت پی دهکهین که پیغهمبهری، دهگهڵ خودات ملاقات کردوه و تهوراتی پی داوی. بۆ ئهوه پراستییه دهچینه خزمهت ئایهتی ٥٥:

﴿٥٥﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

ئهی یههود بیر خوتانی خهنهوه ئهوه کاتهی که به موساتان کوت: ئیمه باوهپت پی ناکهین تا خودامان به ئاشکرای نیشان نهدهی. ئهوهدهم خودا پیمان بلی باوهپت به موسا بی، جا له بهراهر ئهوه بی ئهدهبییهی وان ههوره تریشقه دانی بهر ههلمهتی خوی، ئهوانی ویان نه کوتبوو سهیری به لاداهاتی ئهوه بی شهزمانهیان دهکردن و دهیانروانییه کارهساته کهی.

ئاوړیک وهسهر رووداوه که

خودای مهزن لهو ئایهتهدا باسی لاساری جووله که دهکات تاکوو پیغهمبهر واته محهمده ﷺ بهبی باوړی یههودیان و یاخی بوونیان دلتهنگ و سهخلهت نهبی، چونکه ئهوه رهفتارهی وان پیشهی له میژینه یانه دهگهڵ موسا و پیغهمبهرهکانی دوا ویش.

به پیی راویژی ئایهته که و پاش و پیشی جهریان ههزهرتی موسا کاتی که چاوی کردن سهراپا کهوتنه زهوی موسا بهرهو خودا هاواری برد و کوتی: یا رهبهنا، ئهوه هفتا نهفهره هاتبوون که ئیمه شاهیدی توبه یان بین، خو دیاره وستا کهسیان نهماوه تاکوو ئهمن شاهیدی توبه یان بم و ههروا ئهوانیش تهسدیقی پیغهمبهرایه تیم کهن. و ئهگهر چووشمهوه ناو قهومه کهم، چیان پی بلیم لهوانهیه ئهوانیش له باوهپت خویان با دهنهوه. ئهدیرهدا بوو خودای تهعالا

وه‌گیانی هینانه‌وه. بۆ زیده‌ زانی‌ن پروو که‌نه ته‌فسیری که‌بیر، ج ٤، هه‌مان ئایه‌ت.

تیوتیوه‌یه‌ک: ده‌ ئایه‌تی ١٥٥ ی ئه‌عرفادا ئاماژه‌ وه‌لای ئه‌و پرووداوه‌ کراوه‌: ﴿وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّاي أَنَّهُلِكَنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ﴾ موسا حه‌فتا نه‌فه‌ری هه‌لبژارد له‌ قه‌ومه‌ که‌ی بۆ ئه‌و ماوه‌یه‌ی دیاریان کرد (واته‌ چل پڕۆژ) ئه‌وجار کاتێ هه‌وره‌ تریشقه‌ خستینه‌ له‌رزین ده‌ خو‌گه‌وزان به‌بێ هۆشی که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی. موسا کوتی خوایه‌ ئه‌گه‌ر بتویستایه‌ له‌وه‌ پێش منیش و ئه‌وانیشت له‌ ناو ده‌بردن هیچ نیازت نه‌ده‌بوو بێره‌ و ئاوا پروو بدا.

ئاوردانه‌وه‌یه‌ک

دیاره‌ ئه‌وانه‌ که‌وته‌ به‌ر گه‌ری بریسکه‌ و سووتان. و پاشان به‌ ئه‌مری باری هاتنه‌وه‌ هۆش، ئازار و ئیشی برووسکه‌یان به‌ له‌شه‌وه‌ مابوو. جا بۆوه‌ی ئه‌و ئازار و ئیش و برینه‌یان لاچیی و ساپژ بێته‌وه‌، خودای ته‌عالا شوینی فینک و ئارام و سیبه‌راوی بۆ دانان. و له‌مه‌ر خۆراکیش ته‌عامی بابته‌ و به‌هیزی بۆ دابین کردن له‌ ولاتی قاقه‌ر و ویشکاروی سینادا. ئه‌و په‌زیراییه‌ و ئه‌و کارسازیه‌ هه‌ر له‌ خودا ده‌وه‌شێته‌وه‌. بۆ ته‌ئیدی ئه‌و راستیه‌ پ‌روانه‌ له‌ ئایه‌تی ٥٧ ی به‌قه‌ره‌: دڵ هه‌ر چاوه‌پ‌روانه‌ بزانی‌ پاش وه‌هۆش هاتنه‌وه‌یان چ ده‌بێ. ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ٥٦ تا تییگه‌ین له‌ کاروبار:

﴿٥٦﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكَم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

له‌ پاشان ئاگادارمان کردنه‌وه‌ دوا‌ی مردنتان، (واته‌ پاش ئه‌و بێ‌هۆشییه‌ی که‌ له‌ ئه‌سه‌ری هه‌وره‌ تریشقه‌ تووشی بوون) هینامانه‌وه‌ هۆش تا‌کوو سپاسی خودا بکه‌ن.

ئاو‌ریک وه‌سه‌ر هۆش هاتنه‌وه‌یان پاش مردن

خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و هه‌کیم بۆ له‌شی زامار و تیک‌پرووخاوی پاش هاتنه‌وه‌ هۆشیان، ئارامگا و هه‌سانه‌وه‌یان بۆ دا‌بین ده‌کا، به‌و شیوه‌ ده‌یانخاته‌ ژێر سایه‌ی هیمنی تا تاو کاریان تی‌ نه‌کا و خۆراکی پاک و بابته‌یان ده‌داتێ بۆ خاتری گو‌ر و تینیان بێته‌وه‌ له‌ش و هه‌روا چها خزمه‌تی دیش. بۆ ته‌ئیدی ئه‌و واقیعه‌یه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ٥٧:

﴿٥٧﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُّوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ

وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

بە ھەور سەبەھەرمان لای کردن لە گەرماي دەشتی سینادا تا ھەتاو نەتانسووتینێ و دامانپرشتە سەرتان گەزۆ و شیللاقە. بخۆن لەو خواردنە پاکانەي کرمانە رۆزیتان. ئەوان سەتەمیان لە ئیمە نە کرد چونکە ناتوانن، زیان بە ئیمە بگەيەنن. بە لککوو سەتەمیان لە خویان کرد (چونکە یەخەگیری خویانە زیانی گوناھە کەیان)

لێرەدا ئەو بە سبوت دەگا و گەیی کە خودای بە تەقی تەنێ نە قازانجی پێ دەگا لە چاکەکاریمان و نە زەرەری پێ دەگا لە خراپەکاریمان.

ئاوردانەو ھەیک و ھەسر لاساری و بەدئەخلاقی بەنی ئیسرائیل

نەجات بوونیان لە درێژایی ۴۰ سالی مانەو ھەیان لە مەیدانی «تیه» و چۆل و قاقیری سینادا و رزگار بوونیان لە جەھور و بی ئیحترامی فیرعەون و دار و دەستەکەي، و ھیز پێ دانیان بۆ بەرھەنگار بوونی ھۆزی «عمالیقەي یەمەن» سەرکەش و شەر و وەر لە ولاتی شامدا، رەپالیان نان و دەستیان بە سەر ولات و سامانیاندا گرت. کەچی لە سەر ئەو ھەموو ریزگرتەیان بە مووسایان دەکووت: ئەتۆ برۆ بۆ خۆت و خودات دەگەل ئەو ھۆزە بە شەر وەرە. ئەگەر سەر کەوتن بە سەریاندا ئیمە لێرەو ھەسار دەکەین و ئەگەر ئەوان بە سەر وەدا سەرکەوتن، ئەو ئەوان لەوێ و ئەمەش لێرە. جا ئەو ھەو ھۆی ئەو ھەو ھۆی خودا بە درێژایە ۴۰ سالی لە بیابانی چۆل و قاقیری وەک سینادا ھێشتنەو ھەسارەیان گۆیا ۶۰۰ ھەزار نەفەر بوون. بۆ ئیسباتی لاساری ئەو ھۆزە دەچینە خزمەت ئایەتی: ﴿قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ﴾ (۲۴) «مائدة» کوتیان: ئەي مووسا! ئیمە تا ئەوان لەو شوینە بن ناچین، ئەتۆ بۆ خۆت و خودات برۆن دەگەلیان شەر بکەن. ئیمەش وا لێرە پۆدەنیشین چاوەروانی شەر و دەکەین.

دڵ و ئەقل و شعور دادەمێنن و پادەمێنن لە سەر بەدکرداری جوولەکەکان و بەزە و کەرەمی خوداش دە بەرەبەریاندا. ۴۰ سالی زیندانی کردنیان لە بیابانی سینا کەچی ئەو پەری پەزیرایی و ھەسانەو ھەیان لەو شوینەدا بە ھەموو جوورە نەعمەت. ئەو جێی رامانە، سزادانی یاغی و سەرەڕۆ بە نەعمەت و خوشی و ھەسانەو ھە! ئەو دەبێ قبوولی کەین ئەلتافی خودا ون و نادیارە لیمان، و ئەو جوورەي دەبێ بناسری ناناسری. ئیمە لە دەلاقی دلمانەو ھەسەیری دەکەین و دەلاقی ھێچ دلیکیش ناتوانی بەرز و زەلامی ئەو چاواک.

دڵ بە پێوستی دەزانی چینی میژوو حاشار نەدری، لە سەر ئەو ئەساسە دەبێ نیشتمان و

جیئە پەیدا بوونی ئابا و ئەژدادی ھۆزی بەنی ئیسرائیل بناسرئ. سەرزه مینی پیرۆز یان «بیت المقدس» بوو، کە بە زمانی پێشینەکانیان «ئیلیا» بوو، دیارە ئیلیاش بە بەشیکی لە ولاتی شام ژمێردراوە کە شامیش بریتییە لە سووریە، لوبنان، فەلەستین. کە ئەو ولاتە پان و بەرین و پیرۆزەییە بە ھۆی نائەھلی ھۆزی یەھوود و زۆرداری زالمانی وەخت کرایە چوار کەرت: «شام»، «ئەریحا»، «بحری»، «غوطة». لەوێرا دەردەکەوێ زۆرداران ھەمیشە ویستووینە دنیا لەت لەت کەن بۆ خاتری ئەوێ بێ ھێز بن و ھیزی خۆیانیان لە سەر دەکار کەن.

دیارە خودای تەعالا لە سەر ئەساسی ھیکمەتی خۆی، دەس بەرداری خراپەکاران نابێ و جار دەگەڵ جار بە چاویاندا دەداتەو و خۆیان بێر دەخاتەو. وەک ھۆزی جوو بە ھۆی ئایەتی ۵۸ ئاگاداریان دەکاتەو کە چەکا ھا دەوێ بۆ چاک نابن و شوکر ناکەن:

﴿۵۸﴾ وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَيَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

و ھەبەر خۆو خەنەو ھەو کاتەو کە پێمان کوتن: بچنە ناو ئەو دێیە کە ناوی «بیت المقدس» ە، و خۆو رزگار بکەن لە ولاتی بیابانی قاقەر «کە سینایە» و لەوێ ھەموو خواردەمەنییەکی و ھەبەر دەکەوێ بە تێر و تەسەلی لە ھەر میوەیەکی ھەزی دەکەن بخۆن و ھەروا بچنە ناو شارەکەو ھەو دەرگا و دەروازانەو بۆتان دیاری کراو، بە مل کەچی و کێنۆش بۆ خودا بڵێن خودایە داواکارین لێت تاوانەکانمان لێ دامالە، ئەو جار ئێمەش لە گوناھەکانو خوش دەبین و پاداشی چاکەکاران زۆرتر و زیاتر دەکەین.

سووکە ئاورپێک: سەرزه مینی جوولەکە و دابەش کردنی

ھۆزی جوولەکە چونکە پێش ئەوێ بچنە «بیت المقدس» بە ئازادانە و دابی دێھاتی ژیاو سەر بە ستانە بیابانگەرد و بەر بەرەلا، خۆ دیارە ژیاو شارستانیەتیش خواھنی نێزامیکی تایبەتیە، ھەرکەس ئەو نێزامە نەپارێزی بە شارستانی ناژمێدری، لە سەر ئەو یاسایە مانای «حطة» واتە تەسلیم دە بەرەبەر یاسا و دابی شارستانی، و مانای ئایەتەکەش دەبێ ئاوا بکری: ئەو ھۆزی یەھوود و ھەبەر خۆو خەنەو کاتیک پێم کوتن: بچنە ئەو شارە و تێیدا نیشستە جی بن و لە نێعمەتەکانی زۆر و زەوھند و خاویێ چێ وازتان ھینا بخۆن، بەلام کاتی وارید بوونتان بۆ ناو شاری ئەو پەری ھەیا و ئەدەب لە بەر چاو گرن و یاسای شارستانی پێریزن، ئەگەر ئاوا بکەن گوناھەکانتان دەبەخسری و چاکەکارانی پاداشی زیاتریان دەدری.

ئاوړپک وەسەر ناز و گروو گرتنی ھۆزی یەھوود لە سەر ھەزرەتی موسا:

بەنی ئیسرائیل لەبەر ئەوێی کە زەمانیکی زۆر دوور و درێژ لە بیابانی «تیه» واتە سەحرای سینا لە خواردنی گەزۆ و شیلایە وەرەز و بێزار ببوون لە مووسایان داوای گۆرانی ئەو خۆراکە کرد چونکە پێش ئەوێی دەرکێن لە میسر و پەوانەیی سینایان کەن، عادیان بە خواردنی پیواز و ماش و نێسک و خەیار و لوبیا گرتبوو، کاتی ھاتنە سینا بۆیان گۆردرا بە گەزۆ و شیلایە. لەوێ پرا بۆیان کرا بە عادی بەین بەین و ناوناوە خۆراکیان بۆ بگۆرن. ئەوێشیان بۆ دەرکەوتبوو لە مووسای چۆن داوا کەن بۆیان دەچیتە سەر وەک مندالی گرووگر، جا لەو پروووە داوای گۆرینی خواردنی پیواز و نێسک و لوویا بە گەزۆ و شیلایە و ... خودای تەعالاش بۆوێ تێبگەن کە نێعمەت شوکری دەوێ ھات ئال و گۆری نێعمەتەکانیان مەشرووت کرد بەو مەرجە ئامادەبن بۆ شەپ و بەرەنگاری کافرانی شام واتە «عمالقە». ئەوێ دووھەمین جار بوو خودا ھۆزی یەھوودی بۆ شەپ دەگەڵ کافرانی عەمالیقە شام دەستور پێ دەدان وەک کوتراوێ جاری ھەوێ ئیتاعەیی خودایان نەکرد واتە نەچوون بۆ شەپ. بەلام جاری دووھەم کە بە فرماندەیی یوشع کۆری نوون بوو، سەرپێچیان نەکرد بە ناچاری دەگەڵ فرماندەکان یوشع بۆ شەپ دەگەڵ کافرانی شام (عەمالیقە) واریدی شار بوون. پاش تێکھەڵچوون و شەپێکی دەستەوێخەیی سەرکەوتنێکی بەرچاویان وەدەس ھێنا و بەیتولموقەدەسیان داگیر کرد. بە پێی رێوایەت ئەو شەپە سەرکەوتنە ٣ مانگ پاش وەفاتی ھەزرەتی موسا بوو، چونکە ھەزرەتی موسا دە ئاوارەیی ھۆزەکە (یەھوود) لە بیابانی سینا وەفاتی ھەرموو. ئەگەرچی ھێندێک لە میژووژانان نەزەریان وا داوێ کە داگیر کردنی قودس بە وەسیلە ھەزرەتی موسا بوو و ئیمام فەخری رازیش خاوەنی تەفسیری کەبیر نەزەری ھەر وایە، لە سەر ئەساس و ئامارە ئایەتی ٥٨ بە قەرە کە دەفەرموێ ﴿ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ کە تەکلیفی تەواو بوو لە سەر جوولە کە. ئەو ئەمر و دەستوورە وەحی و نیرابوو بۆ موسا، وەک دەستووری ھەوێ ﴿ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ﴾ ﴿٢١﴾ «مائدە» پڕۆن بۆ شاری قودس، کە سەرپێچیان تێدا بەجی ھێنا و خوداش بە تۆلە رایدان بۆ بیابانی سینا بۆ ماوێ ٤٠ سالی. بەو پێیە دوایین ئەمر پێ کردیان بۆ چوونە ناو شار دەبێ ھەر لە دەوری ھەزرەتی موسادا بووبێ. بۆ زێدە زانین: تەفسیری کەبیر و «تبیین القرآن».

بۆ ئاگاداری:

ئیمام فەخری رازی پێی وایە ﴿ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ تەکلیفە و ئەمرێکی واجبە. ھەروەک

هیندیک پئیان وایه مباحه. وه‌ه‌روا له‌مه‌ر سوژده بردنی له کاتی داخل بوونی ناو شار ﴿وَادْخُلُوا
الْبَابَ سُجَّدًا﴾ ته‌ویش هه‌ر واجبه چونکه داخل بوونه‌که هه‌لاوه‌سراوه به سوژده‌که.
بووه‌ی بزاینن ئایا جووله‌که ته‌مری خودایان ئیتاعه کرد یا نه‌کرد، له‌مه‌ر چوونه ناو شاری
قودس، سوژده‌یان برد، یا ته‌وجاره‌ش سه‌ری‌پچیان کرد. ده‌چینه لای ئایه‌تی ۵۹:

﴿۵۹﴾ قَبَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ

واته: ئیتیر له‌رئ لاده‌ره‌کان - هه‌رچی به‌وان سپی‌رابوو - به‌راوه‌ژوو په‌فتاریان کرد؛ ته‌وسا
ئیمه‌ش له‌تۆله‌ی ته‌و به‌دفعه‌ربه‌دا، به‌لایه‌که‌مان له‌عاسمانه‌وه بو ناردن.

له‌ئایه‌تی پیشوودا خودا فه‌رمانی به‌جووله‌که‌دا بچنه‌ته‌و شوینه‌ی بو‌ی دیاری کردوون و
بَلِّينَ «حطه» واته‌گوناهمان له‌سه‌ر لابه‌ره و لی‌مان خو‌ش به. به‌لام هه‌موو جووله‌که‌کان به‌پیی
ته‌و فه‌رمانه‌نه‌جوولانه‌وه و وایان نه‌کرد. ته‌وانه‌یان که له‌و فه‌رمانه‌ی خودا یاخی بوون و
سته‌میان له‌خویان کرد، خودا له‌ئاسمانه‌وه ئازار و عه‌زایی پ‌ژانده سه‌ریان به‌هوی ته‌و
سه‌ری‌پچیه‌یان، چۆنیه‌تی جو‌ری عه‌زابه‌که خودا به‌یانی کردووه.

لێکۆڵینه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر به‌دئه‌خلاق‌ی هۆزی به‌نی ئیس‌رائیل

هه‌روه‌ک له‌سیمای ئایه‌تی ۵۹دا هه‌ست پ‌ی ده‌کری ته‌و گه‌له به‌پ‌یچه‌وانه‌ی ده‌ستوور
عه‌مه‌لیان کرد، چونکه ده‌بایه کاتی بگه‌ییانه ده‌روازه‌ی شار، داوای به‌خشینی گونا‌هی خویان
بک‌ردایه، و به‌واژه‌ی «حطه» وه‌پارابان، به‌لام سه‌ره‌پای ته‌وه‌ی که وایان نه‌کرد، ئیه‌انه‌شیان ده‌کرد
واته له‌باتی «حطه» ده‌یانکوت «حینه‌طه» واته گه‌نم و جو‌مان ده‌یه. (صحیح بخاری، ج ۲،
احادیث الانبیاء، باب ۲۸) ته‌وه ته‌ئید ده‌کا. دیاره ته‌و ته‌رزه جوولانه‌وه‌یان سه‌راپا ئیه‌انه‌یه به
مه‌قامی باری. ده‌به‌را به‌ری ته‌و بی‌شه‌رم و ته‌ده‌به‌یان خودا سه‌ر ده‌نوئینی.

تیوه‌رامانیکی هه‌سته‌یارانه له‌راویژ و ئیشاراتی ته‌و دوو ئایه‌تی ۵۸ و ۵۹ی به‌قه‌ره
و دوو ئایه‌تی ۱۶۱ و ۱۶۲ی ته‌عراف:

به‌روا‌لت دوو ئایه‌ته‌کانی به‌قه‌ره و ئایه‌ته‌کانی ته‌عراف ده‌مانادا هه‌ر یه‌کن به‌و پ‌ییه‌ نیازی
دوو‌پات کردنه‌وه‌یان ده‌بی پ‌ازیکیان ده‌بندا پ‌ازایی ته‌گینا قورئان له‌دوو‌پات کردنه‌وه‌ی بی‌پ‌از

به‌دووره. که‌وايه ده‌بی بۆ دۆزینه‌وه‌ی پازی تیکراری ئەو ئایه‌تانه چاو و دل وهه‌ست راگیرین تا راز و فله‌سه‌فه‌که‌یان ده‌رخه‌ین. هه‌ر چوار ئایه‌ته‌کان ده‌خه‌ینه پروو بۆ دۆزینه‌وه‌ی فهرقی زاهیریان ده‌خه‌فتین. جا پاشان مانایان به‌ پیتی حروف و جومله‌ سه‌یر ده‌که‌ین:

بقرة: وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَاْكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾

اعراف: وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾

مانا‌کانیان به‌ ته‌رتیب:

بقرة: وه‌بیر خۆ خه‌نه‌وه ئەو کاته‌ی پێمان راگه‌یاندن: بچنه‌ ناو شاری قودس و به‌ وازی خۆشتان بی هه‌چی ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه، به‌لام هه‌ر ته‌گه‌ر له‌ ده‌رگاوه‌ چوونه‌ ژوور سوژده‌ به‌رن و بلیین: ئە‌ی په‌روه‌رنده‌ن! باری گران مه‌خه‌ سه‌رمان، ئە‌وجار ئیمه‌ له‌ گونا‌ه‌تان خۆش ده‌بین و ده‌وبه‌خشین. دیاره‌ بۆ چاکه‌ کاران پاداشی زیاتر هه‌یه‌ و ده‌بی. (٥٨) جووله‌ که‌کان به‌ پیتی فه‌رمانی خودا نه‌جوولانه‌وه به‌لکه‌ به‌ پیچه‌وانه‌ عه‌مه‌لیان کرد و ئە‌وانه‌ی که‌ له‌ فه‌رمان لایان دا سته‌میان له‌ خۆ کرد، خوداش له‌ ئاسانه‌وه‌ نازار و ئە‌زه‌یه‌تی به‌ سه‌ردا باران‌دن به‌ هۆی ئە‌و سه‌ره‌که‌شیه‌یه‌ی که‌ کردیان، شیوه‌ی نازاره‌که‌ش خودا به‌یانی نه‌کرد.

اعراف: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ر، تۆ ببخه‌وه‌ بی‌ری ئە‌و جووله‌ کانه‌ که‌ چۆن کاتی خۆی به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌یاندا فه‌رمانمان کرد به‌ باب و با‌پیرانی پیشینیان که‌ بچن بۆ ئە‌و شاره‌ی که‌ خودا بۆی دیاری کردبوون و له‌وئ نیشه‌جئ بن و هه‌زیشتان له‌ هه‌رچی هه‌یه‌ و چیتان ده‌وئ ببخۆن و هه‌روا داوای لێخۆش‌بوون له‌ گونا‌ه و کرده‌وه‌ خراپه‌ کانتان بکه‌ن و به‌ سوژده‌ بردن له‌ ده‌رگای شاره‌که‌وه‌ بچنه‌ ژووره‌وه، ئە‌و کات منیش له‌ گونا‌هه‌ کانتان ده‌بوورم. ئە‌وانیش به‌رده‌وام چاکه‌ کارن که‌رم و به‌خششی خۆمیان زیاتر به‌ سه‌ردا ده‌پێژم. (١٦١) به‌لام ئە‌وانه‌یان که‌ سته‌میان له‌ خۆیان کردوو و ئە‌و فه‌رمانه‌ی پێمان درابوو گۆڕییان و به‌ شیوه‌یه‌کی دی و به‌ دلنیا‌یی له‌ ده‌رگا‌که‌وه‌ نه‌چوونه‌ ژووره‌وه، جا له‌ به‌ر ئە‌وه‌ی به‌و شیوه‌یه‌ سته‌مکار و یاخی بوون به‌ هۆی سته‌مکاری خۆیان‌ه‌وه‌ له‌ ئاسانه‌وه‌ سزا و به‌لایه‌ که‌مان بۆ ناردن. (هیندی‌ک کوتوو‌یا‌نه‌ ئە‌و به‌لایه‌ تاعوون بووه‌) (١٦٢)

ئە‌وه‌ مانای ئایه‌ته‌کان؛ ئە‌وجار ده‌روانینه‌ فهرقی ماناکان، ده‌گه‌لمان بن و یارین ده‌ن. له‌ ١٠ شویندا فه‌رق چاو ده‌کری:

۱. ده ئایه‌تی ۵۸ی به‌قه‌ره‌دا (وَإِذْ قُلْنَا) هاتوو به‌لام ده ئایه‌تی ۱۶۱ی ئه‌عرفدا (وَإِذَا قِيلَ) هاتوو.

۲. ده ئایه‌تی ۵۸ی به‌قه‌ره‌دا (أَدْخُلُوا) هاتوو به‌لام ده ئایه‌تی ۱۶۱ی ئه‌عرفدا (أَسْكُنُوا) هاتوو.

۳. ده ئایه‌تی ۵۸ی به‌قه‌ره‌دا (حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا) هاتوو به‌لام ده ئایه‌تی ۱۶۱ی ئه‌عرفدا (حَيْثُ شِئْتُمْ) بی له (رَغَدًا) هاتوو.

۴. دیسان ده ئایه‌تی ۵۸ی به‌قه‌ره‌دا (وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةً) هاتوو به‌لام ده ئایه‌تی ۱۶۱ی ئه‌عرفدا به‌پیچه‌وانه (وَقُولُوا حِطَّةً وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا) هاتوو.

۵. دیسان ده ئایه‌تی ۵۸ی به‌قه‌ره‌دا (خَطِيئَاتِكُمْ) هاتوو به‌سیغه‌ی «جمع القلة»

۶. دیسان ده ئایه‌تی ۵۸ی به‌قه‌ره‌دا (وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ) هاتوو به‌لام ده ئایه‌تی ۱۶۱ی ئه‌عرفدا (سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ) «به‌بی و او» هاتوو.

۷. ده ئایه‌تی ۵۹ی به‌قه‌ره‌دا (الَّذِينَ ظَلَمُوا) هاتوو به‌لام ده ئایه‌تی ۱۶۲ی ئه‌عرفدا (الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ) هاتوو

۸. دیسان ده ئایه‌تی ۵۹ی به‌قه‌ره‌دا (فَأَنْزَلْنَا) هاتوو به‌لام ده ئایه‌تی ۱۶۲ی ئه‌عرفدا (فَأَرْسَلْنَا) هاتوو.

۹. دیسان ده ئایه‌تی ۵۹ی به‌قه‌ره‌دا (فَكُلُوا) هاتوو به‌لام ده ئایه‌تی ۱۶۲ی ئه‌عرفدا (وَكُلُوا) هاتوو.

۱۰. دیسان ده ئایه‌تی ۵۹ی به‌قه‌ره‌دا (بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ) هاتوو به‌لام ده ئایه‌تی ۱۶۲ی ئه‌عرفدا (بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ) هاتوو.

ئیمام فخری پازی له‌و باره‌وه ده‌لی: هه‌ریه‌ک له‌و ئال و‌گۆرانه‌ خاوه‌ن پ‌ازیکن و‌ ئه‌و پ‌ازانه‌ش باسی له‌ سه‌ر کردوون له‌ ج‌یی خ‌وی به‌لام ب‌ۆ ئ‌یره‌ ناگونج‌ین چونکه‌ ز‌ۆر در‌یژن. ب‌ۆ ز‌یده‌ ز‌ان‌ین پ‌روانه‌ ته‌فس‌یری که‌ب‌یر، ج‌ ۳، ل‌اپه‌ره‌ی ۹۲ تا ۹۴.

جووله‌که‌کان له‌ چ‌ۆل و‌ بیابانی سینای گه‌رم و‌ بی ئاو و‌ ق‌اقر له‌ مووسا که‌وتنه‌ ب‌ۆ له‌ب‌ۆل، ئه‌وه‌ی ئه‌ت‌ۆ ئه‌مه‌ت له‌ ولاتی میسری ئاوا خ‌ۆش ه‌ینایه‌ ولاتی و‌ ناخ‌ۆش، ئ‌یستی ئ‌یمه‌ ئاوا

تاقەت ناهێنین دەبێ چارەبە کمان بکە. حەزەرەتی مووساش هەستی بە خەتەری نەحاوانەوێ ئەو گەلە کرد و پرووی کردە بارە گاهی باری کە لەو تەنگانەش نەجاتیان دات. خودای تەعالاش بۆ ئیسباتی پیغەمبەراییەتی مووسا داوای بەجێ دێنێ و لە ئایەتی ٥٠٠دا چاو دەکری. بەلام ئەدێرەدا هەست بەو دەکری: خۆ ئەگەرچی خودا لە هەموو ئەوزاع ئاگادارە نیازی بە هاوار و راگەیانندی ئینسان نییە، ئەمما هاوار و پارانەوێ ئینسان بە لازم دانەوێ وەک دەفەرموی: ﴿قُلْ مَا يَعْبادُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾ (٧٧) «فرقان» بلی ئەو پیغەمبەر: پەرورەندەم هیچ حال و حەوالتان ناپرسی و ئاوڕتان وی نادا. مادام لە بەری نەپارێتەوێ. ئەو ئێوە وای دياره باوەڕتان بەو نەهێناوێ. بەو زووانە تووشی سزا دەبن و لیشتان وەلا ناکەوێ ئەو سزایە.

ئەو جار کاتی ئەوێ هات بچینه سەر ولامی خودا بۆ مووسا دە ئایەتی ٥٠٠دا:

﴿٩٥﴾ وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كُؤُا وَاشْرَبُوا مِنْ رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

ئەو کەرەتەش کە وای مووسا ئاوی بۆ پەڕەوانی خواست. گۆتمان بە دارعاساکە خۆت لەو بەردە دە! دوازدە کانی لێ هەلقوڵی؛ هەر تیرەبە ک جیی خواردنەوێ خۆی بزانی. سا لەو بەشە خودا داوێ بخۆن، وەخۆن، لە عەرزا بەدەفەری مە کەن.

«دیارە ئەو ئایەتەش باسی نیعمەتێکی دیکەیان بە پروودا دەکێشی» وەکوو پیشتر باسمان کرد جوولە کەکان کە میسریان بەجێ هیشت کەوتنە دەشتی سینای قاقەر و گەرم، ئینجا ئەو بوو خودا پەلە هەوڕیکی بە سەریانەوێ بۆ کردن بە سیبەر و خواردنی گەزۆ و گوشتی بالندە «سەلوا» ی بۆ پەرخساندن. هەرکە تینوویان بوو شالۆویان بۆ مووسا برد لێرەدا خودا فەرمانی دا بە مووسا کە بە وەکاژە کە لە بەردیکی دیاری کراو بدات، ئەویش وای کرد بە فەرمانی خودا دای لەو بەردە دوانزە کانی هەلقوڵا و هەر بەرە بابیکیان پرووی کردە یەکیک لەو کانیانە کە تەنها بۆ ئەوان تەرخان کرابوو، جا لەو ئایەتەدا خودا فەرمانیان پێ دەدات و دەفەرموی: لە رزق و پۆزی خودا بخۆن و بخۆنەوێ بەلام مەبنە هۆکاری بڵاوبوونەوێ خراپەکاری و ئاشووب لە زەویدا.

ئاوردانەوێە ک وەسەر پەحم و بەزە ی بەرفراوانی خودا

٤٣٠ سال بێ شەرم و حەییای جوولە کە لە ولاتی میسر خودا لە خۆشی و پزق و پۆزی بێ بەشی نەکردن، جگە لەوێش لە دەستی فیرعەوونیشی نەجات دان، هێنانیە سەحرای

سینا بووهی شهرم بیانگری و چاک بن و بتوانن قودس وهرگرن موساشیان بو یاریدهدان ههر له لا بوو له بیابانی قاقری سینا و لهویش خودا له مهر ژیان فهراموشی نه کردن گهزۆ و شیلایه ی بو باراندن، ههر چا نه بوون؛ ههر رۆژهی به هانه یه کیان به موسا ده گرت که بیانگیر پته وه میسر. ئه دیره دایه دل که رهش بوو ههستی نامینی که وایه ده بی ری نه دری رهش بی وه ک جووله که، بو ئه و راستیه ده چینه خزمهت ئایه تی ۶۱:

﴿۶۱﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِئُ الْأَرْضُ مِن بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلَهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَآؤُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

لیره شدا ئیشاره وه لای لاره و شتیکی خرابی جووله که کان ده کات، ئه وه بوو خودا له دهشتی سینادا گهزۆ و بالندهی سه لوای بو ره خساندن که چی پاش ماوه یه ک به موسایان کوت ئیمه خو مان پی رانا گیریت له و خواردنانه بیزار بووین، توانای یه ک چه شنه خواردنمان نییه داوا له خودا که ت بکه با له وهی له زهوی ده رویت بو مان فهرامهم بهیئت. وه کوو خه یار، گهنم، نيسک، سیر و پیواز. موساش پپی کوتن ئیوه ده زانن که ئیمه له شوینی کدا ین قاقره هیچ سه وزایی و شیناییه کی لی شین نابیت ئایا ده تانه ویت ئه و خواردنه چاکانه که شیرینی و چه وری و گوشتی به له زهته، به خواردنیکی دی بگورنه وه که ههر گیز ئه و تام و چیژهی ئه مانه ی نییه؟! جا که وایه برۆن بو شاریک که ئه وانه ی لی دس ده که وئ. به لام چونکه له نیشانه کانی خودا حاشایان ده کرد، ههر له ناههق پیغه مبه ره کانیان یاغی بوون و ملیان له ده سدریژی ده نا، وه بهر غه زه بی خودا که وتن و چاره رهشی و زه بوونیان بو بریار درا.

ئاوردانه وه یه ک

وه نه بییت مانه وهی ئه و جووله کانه له و بیابان و قاقره ی دهشتی سینا به فهرمانی خودا بوو بییت. نه خیر، به لکوو موسا زۆر جار ان هانی ده دان بو ئه وهی غیرهت له خو نیشان ده ن خو یان بو پروو کردن له ئاوه دانیه کی دیکه و داگیری که ن بو خو یان. که چی له ترسان و بی ئیمانیا ن گو یان نه ده دا به قسه کانی موسا، جا له بهر ئه وانه و ناشکوری و بایه خ نه دان به موعجیزه کان که ههر یه کیان گه و ره ترین به لگه بوون له سه ر راستی پیغه مبه رایه تی موسا و

شایسته‌گی ئەو، له‌بەر هه‌موو ئەوانه‌ خودا دوچارای زه‌لیلی و سه‌رشو‌ری کردن که‌وتنه‌ به‌ر هه‌رشێ رِق و توو‌ره‌یی خودا له‌ هه‌ر دوو دنیا.

به‌دئه‌خلاقێ جووله‌که‌ سه‌به‌ته‌ له‌ قورئاندا چه‌ن په‌غه‌مبه‌ریکی خۆیان که‌ له‌ پاش عیسا بۆیان نێردرابوو کوشتیانن وه‌ک: ئەشعیا، زه‌که‌ریا، یه‌حیا. جووله‌که‌ی سه‌رسه‌خت و دڵ‌ره‌ش نموونه‌ی بێ‌شه‌رمی و یاغیگه‌ری بوون.

جووله‌که‌ بووه‌ی خه‌لک گو‌یی له‌ گو‌فتاری به‌حه‌قی په‌غه‌مبه‌ران نه‌بی، هاتن گه‌یشتنه‌ ئەو خه‌یاڵه‌ کال و خاوه‌ بیانکوژن، بێ‌ خه‌به‌ر له‌وه‌ی ده‌نگی حه‌ق که‌ له‌ سه‌رووی هه‌موو ده‌نگانه‌، خه‌فه‌ نابێ. ئەوانه‌ی کوشتیانن: ئەشعیا، یه‌حیا، زه‌که‌ریا، هه‌روه‌ک ئەو‌رۆش جووله‌که‌ سیفه‌تان سه‌رانی گه‌لان ده‌کوژن بۆ وه‌ی ده‌نگی به‌حه‌قی گه‌لان خه‌فه‌ که‌ن به‌لام بێ‌ خه‌به‌ر له‌وه‌ی ده‌نگی حه‌ق خه‌فه‌ نابێ.

پرسیاریک دێته‌ پێشێ ده‌و باسه‌دا، ئەویش ئەوه‌یه: خودا ده‌ ئایه‌تی ۵۱ی غافدا ده‌فه‌رموی نه‌سه‌رتی په‌سوولان ده‌ده‌ین. که‌چی جووله‌که‌ش به‌ کوشتیان وه‌ربوون. ئایا ئەو نه‌سه‌رتی له‌ کو‌یی و بۆ که‌نگیه‌ و چیه‌؟ ئایه‌ته‌که‌، پاشان وه‌لامه‌که‌: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ (۵۱) «غافر» واته‌ ئێمه‌ په‌غه‌مبه‌ران و خاوه‌ن باوه‌ران نه‌سه‌رت ده‌ده‌ین هه‌م له‌ دنیا‌دا هه‌م له‌ رۆژی ئاخیره‌دا.

ولام: هه‌چه‌ن له‌و باره‌وه‌ ولام زۆرن، به‌لام ئیمه‌ به‌یه‌ک دوو ولام ئیکتیفا ده‌که‌ین: سه‌رکه‌وتن و نه‌سه‌رت به‌رز بوونه‌وه‌ی ده‌نگی حه‌قه‌، مانه‌وه‌ی ئەو ده‌نگیه‌ ده‌ناو عاله‌مدا به‌ حه‌ق، دنیا شاهیدی به‌حه‌قی ئەو ده‌نگه‌ بدا و وێژدانیش ته‌ئیدی بکا. ئەوه‌ سه‌رکه‌وته‌؛ عه‌که‌سه‌که‌ی په‌ن که‌وته‌، نیدای په‌غه‌مبه‌ران له‌ هه‌ر دو دنیا‌دا به‌رزه‌ و په‌سه‌نده‌. با ئەوه‌ش قووت نه‌ده‌ین، ده‌ ئایه‌تی ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ﴾ به‌لام ده‌ ئایه‌تی ﴿لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا﴾ به‌ ئەوه‌ش ئاماژه‌یه‌ وه‌لای فه‌رقی نیوان نه‌بی و په‌سوول.

فه‌رقیکی نیوان نه‌بی و په‌سوول پێویسته‌ بکه‌ین. ئیبنی عه‌باس ده‌لی: په‌سوول تۆله‌ستین له‌ رۆژی خۆیدا له‌وانه‌ی ئیه‌نه‌یان ده‌که‌ن و ده‌یانکوژن. بیسراوه‌ ده‌ موقابیل کوشتنی یه‌ک نه‌بی، هه‌زاران نه‌فه‌ر کوژراوه‌. (ته‌فسیری روح‌المعانی، ج ۱، ل ۲۷۷) یا ده‌لێن په‌سوول واته‌ ئەوانه‌ی به‌ره‌نگاری دوژمن ده‌بن و خۆ‌پراگری ده‌که‌ن تا سه‌ر که‌ون. (بحر‌المحیط، ج ۱، ل ۲۳۷)

تیوتیوه‌یه‌ک

جووله‌که لای وایه ته‌نیا ئایینی وان حه‌قه و هه‌ل‌ب‌ژ‌د‌راوه له لای خودا و به‌ه‌شت بۆ وان ته‌رخان کراوه؛ خوداش وه درۆیان ده‌خاته‌وه، به وده‌لیله ئایینی به‌حق ئایینی خودایه بۆ ئه‌و که‌سه‌شه ده‌گه‌ل خودایه؛ جا هه‌ر ناویکی هه‌ب‌ی وه‌ک یه‌هوود، موسو‌ل‌مان، نه‌سارا، سائیین و... ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۶۲، ورد تی‌ی ده‌فکرین و تی‌ی هه‌ل‌ده‌پروانین تاکوو بزاین وایه یا وا نییه.

﴿۶۲﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِينَ وَالصَّالِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ب‌ی‌گومان ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌مه‌مه‌د ه‌یناوه، و هه‌روا ئه‌و جووله‌که و مه‌سیحی و گاوریش که باوه‌ریان به‌خودا و پ‌وژ‌ی دوا‌یی ه‌یناوه، کرده‌وه‌ی چاک‌یشیان کردووه و خۆیان له‌خراپه پارازتووه، ئه‌وانه پاداشتی چاکیان بۆ ب‌ریار دراوه و له‌دوا‌پ‌وژ‌یشدا ه‌یچ ترس و خه‌م‌یک پرویان تی‌ی ناکات.

ب‌ی‌گومان ل‌یره‌دا که باسی ئه‌و ئایینه‌ده‌کات مه‌به‌ست ئه‌وانه‌ن که له‌پ‌یش هاتی ئیسلامدا ژیاون.

ئاو‌ر‌پ‌ک وه‌سه‌ر نه‌زه‌ری ئیمامی غه‌زالی له‌سه‌ر باوه‌پ‌ه‌ینان به‌ئایینی ئیسلام

۳ نه‌زه‌ری داوه که خاوه‌ن باوه‌پ‌س‌ی ده‌سته‌ن: ۱. ئه‌وانه‌ی که ئیسلامیان پ‌ی‌ نه‌گ‌یشه‌تووه و نازانن ئایینی خودایه، ئه‌وانه له‌سه‌ر موسو‌ل‌مان نه‌بوونیان سزا نادرین ۲. ئه‌وانه‌ی که ئایینی ئیسلامیان پ‌ی‌ گ‌یشه‌تووه به‌لام له‌به‌ر له‌ده‌س نه‌دانی به‌ر‌ژه‌وه‌ندی دنیا لی‌ی ناکو‌ل‌نه‌وه و پرووی تیناکه‌ن، ئه‌وانه سزایان هه‌یه پ‌وژ‌ی خۆی، ۳. ئه‌وانه‌ی که به‌شیوه‌ی نادروست ئایینی ئیسلامیان پ‌ی‌ گ‌یشه‌تووه و به‌و شیوه‌یه‌ی دروست حا‌لی نه‌کراون، ئه‌وانه‌ش هه‌روه‌ک ده‌سته‌ی هه‌وه‌ل سزایان نییه. تاوانیان له‌ئه‌ستوی ن‌یزام و ده‌سته‌لاتی وه‌خته‌که پ‌ی‌گ‌ایان خۆش نه‌کردووه و نه‌داوه ئه‌وانه له‌دین حا‌لی بن.

صاب‌ئین بنا‌سین

که‌سان‌یک بوون یه‌کتا‌پ‌ه‌ره‌ست، به‌لام ه‌ین‌د‌یک‌یان له‌ئه‌سه‌ری ئه‌ف‌کاری ه‌الۆز و نا‌پ‌ه‌وا که تووشیان هاتبوو له‌لایه‌ن له‌دین ب‌ی‌خه‌به‌ران ببوونه موشریک و ئه‌ست‌یره‌ه‌ستی به‌ئاش‌ک‌رای‌ی

وه‌ک هیندیک له‌عالمی ساوا و کال که‌ئورۆ به‌دهست عالمی ساوا و کال و دین‌نه‌ناسی پتوه بوون. ئەو صابئینه‌ش به‌زۆری له‌ده‌ورانی‌ه‌زهرتی نوح و یه‌حیا و زه‌که‌ریادا بوون.

پرسیاری سه‌لمانی فارسی له‌په‌غه‌مبه‌ر له‌مه‌ر گاور و جوو و نه‌سارا

گۆیا سه‌لمانی فارسی له‌مه‌ر گاور و جووله‌که و ئه‌رمه‌نی و نه‌سارا پرسپاری له‌په‌غه‌مبه‌ر ﷺ کردووه که‌ئه‌وانه‌ش به‌شی زۆری ژیا‌نیان له‌ئه‌شکه‌وت و بیابانه‌کاندا بردۆته‌سه‌ر. ده‌بی‌حالی ئەوان چۆن بکه‌وی. دياره سه‌لمانی‌ش پاش هه‌لسه‌نگاندنی هه‌موو ئایینه‌کانی ئاسمانی، ئایینی ئیسلامی قبول کردووه. کاتی خۆی سه‌لمان واته‌پیش‌ئوه‌ی موسولمان بی، مامۆستای زۆربه‌ی (احباریه‌کان) و (پراهیه‌کان) بووه، ویستوویه‌تی له‌و ئایینه‌باش تیگا، ه‌زهرتی ره‌سوول له‌ولامی سه‌لماندا فه‌رموویه‌تی: ئەوانه‌ی نه‌گه‌یشتوونه ئایینی من و پابردوون، پرزگاران. ئەوانه‌ی ئایینی منیشیان پی‌گه‌یشتووه و بی‌ده‌لیل‌پروویان لی‌وه‌رگی‌پراوه، ئەوانه‌ پرزگاریان نابی. سه‌لمان په‌روشی و په‌ریشانی له‌خۆ‌نیشان‌ده‌دا بۆ ئەوانه‌ی به‌ئایینی ئیسلام نه‌گه‌یشتوون. ئەده‌وه‌یدا دلی‌په‌غه‌مبه‌ر که‌هه‌ست به‌په‌روشی دلی‌سه‌لمان ده‌کا به‌دلی‌دا دی که‌خودای ته‌عالا ئارامش و سوکنا‌یی بداته‌دلانی گومانای. ئینجا ئەو ئایه‌ته (۶۲) نازل ده‌بی که‌به‌دلان‌پاده‌گه‌یی ئیمانی به‌واقیعی و په‌سندی لای خودا ناو و شۆره‌ت نییه‌وه‌ک ئیسلام، یه‌هوود، نه‌سارا و ... به‌لکه‌عه‌مه‌ل و ئیخلا‌س له‌سه‌رئه‌ساسی باوه‌ری به‌خودا و ئاخیره‌ت و ... به‌ده‌لیلی ئایه‌تی ۱۴۸ به‌قه‌ره: ﴿وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُومَوْلَّيْهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ هه‌ر خاوه‌ن ئایینیک جینگه‌یه‌کی تاییه‌تی خۆی هه‌یه که‌پرووی تی‌ده‌کات ... ئەی موسولمانینه‌شهرت‌پیش‌په‌که‌یه له‌چاکه و چاکه‌کاری واته‌ته‌قوا و ئیخلا‌س، له‌هه‌ر کویش بن‌واته‌جه‌نازه‌تان، له‌سه‌ر هه‌ر ئایینی‌کیش بن‌خودا کۆو ده‌کاته‌وه‌کاتی خۆی. ئەو کاره‌بۆ خودا قورس نییه، چونکه‌خودا ته‌وانایه به‌سه‌ر هه‌موو شتدا.

دل‌ده‌یه‌ه‌وی بزانی یه‌هوود یانی چی و له‌چی‌پرایه. ئەمه‌ش به‌پی‌بیستن ده‌لێن: یه‌هوود له‌«هاد - یهود»‌پرایه‌واته‌تۆبه و گه‌پراوه و شاره‌زا بوو. که‌وابی یه‌هوود کاتی له‌گویره‌که‌په‌ره‌ستی‌وازی هینا به‌ره‌و خودا‌په‌ره‌ستی، ناوی یه‌هوودی تاییه‌تی خۆ کرد. با‌زه‌ین ده‌ینه‌ئایه‌تی: ﴿إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ﴾ (۱۵۶) «اعراف» واته‌ئیمه‌ته‌ویه‌مان کردووه و گه‌پراوینه‌ته‌وه‌بۆ‌لای تو. بۆ‌زی‌ده‌زانین بپروانه‌ته‌فسیری قرطبی، ج ۱، ص ۴۳۳-۴۳۲.

نه‌سارا به‌وه‌که‌سانه‌کو‌تراوه شوین ه‌زهرتی عیسا که‌وتوون هه‌م نه‌سارا‌شیان پی‌کو‌تراوه

مه‌سیحیشیان پی کوتراره، بۆ‌ئه‌و راستیه‌ بچۆ‌ ده‌ خزمه‌ت‌ ئایه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنَت طَّائِفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَت طَّائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ﴾

﴿۱۴﴾ «صف» ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیباتان هیناوه، بینه‌ یارمه‌تی‌ ده‌رانی‌ ئایینی‌ ئیسلام‌ واته‌ خودا، هه‌روه‌ک‌ عیسای‌ کوپی‌ مریم‌ کوئی‌ به‌ هاو‌پیکانی‌ خۆی: کۆ‌ یارمه‌تی‌ ده‌ری‌ منه‌ به‌ره‌و‌ لای‌ خودا؟ هاو‌پۆ‌ پالافته‌ کراوه‌کان‌ کوتیان: ئیمه‌ یارمه‌تی‌ ده‌رانی‌ خوداین‌ له‌ ئه‌نجامدا‌ ده‌سته‌یه‌ک‌ له‌ به‌ره‌ی‌ یه‌عقوب‌ ئیمان‌ و‌ بروایان‌ هینا‌ ده‌سته‌یه‌ کیشیان‌ کافر‌ بوون، ئه‌و‌ که‌سانه‌ی‌ که‌ بروایان‌ هینابوو‌ سه‌رمان‌ خستن‌ به‌ سه‌ر‌ دوژمنه‌کانیاندا‌ له‌ ئه‌نجامیشدا‌ هه‌ر‌ زāl‌ بوون.

صابئین‌ کئین‌ و‌ به‌ کۆ‌ ده‌لێن‌؟ هۆزی‌ عه‌ره‌ب‌ هه‌ر‌ له‌ کۆنه‌وه‌ به‌و‌ که‌سانه‌ی‌ له‌ ئایینی‌ که‌سانی‌ خۆیان‌ وه‌لا‌ که‌وتوون‌ و‌ ئایینیکی‌ دیکه‌یان‌ گرتۆته‌ به‌ر، پێیان‌ کوتوون‌ «صابئین»، هه‌روه‌ک‌ موشریکه‌کانی‌ مه‌دینه‌ به‌ پیغه‌مبه‌ریان‌ ده‌کوت‌ «صابی». صابئین‌ که‌ ده‌سته‌یه‌کی‌ سه‌ره‌به‌خۆن‌ نه‌زه‌ری‌ جۆراو‌جۆریان‌ له‌ سه‌ره‌. عه‌للame‌ ئالووسی‌ کوتوویه‌تی‌ ئه‌وانه‌ هه‌ر‌ له‌ کۆنه‌وه‌ ویستیان‌ شوین‌ که‌وتنی‌ روحانیون‌ بووه‌ به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک‌ له‌ سه‌ر‌ ئه‌و‌ باوه‌ره‌ بوون‌ لایان‌ و‌ا‌ بووه‌ هه‌چی‌ شوین‌ روحانی‌ نه‌که‌وێ‌ ناتوانی‌ خودا‌ بناسی‌ به‌ چاک‌ی‌. جا‌ له‌ سه‌ر‌ ئه‌و‌ تونده‌ره‌یه‌ی‌ گه‌یشتوونه‌ شکل‌سازی‌ شکل‌ روحانیون‌ له‌وه‌ش‌را‌ گه‌یشتوونه‌ بت‌ په‌ره‌ستی‌ وه‌ک‌ هیندیک‌ له‌ عاله‌می‌ ئیستی.

هیندیک‌ی‌ دیش‌ کوتوویانه‌ صابئین‌ ئه‌هلی‌ ته‌وحید‌ بوون‌ له‌ خاوه‌ن‌ باوه‌رانی‌ یه‌حیا‌ بوون‌ به‌لام‌ له‌ قه‌زا‌ و‌ قه‌ده‌ردا‌ ئه‌ستیره‌یان‌ به‌ موئه‌سیر‌ زانیوه‌. (روح‌ المعانی، ج‌ ۱، ل‌ ۲۷۹). هیندیک‌ی‌ دیش‌ کوتوویانه‌ صابئین‌ باوه‌ریان‌ به‌ زه‌بووری‌ داود‌ پیغه‌مبه‌ر‌ بووه‌ بۆ‌ عیاده‌ت‌ پرویان‌ ده‌ قیبه‌یه‌کی‌ دی‌ کردووه‌. فرشته‌شیان‌ په‌ره‌ستوون‌. هیندیک‌ی‌ دیش‌ کوتوویانه‌ صابئین‌ له‌ مه‌جوس‌ و‌ هه‌رمه‌نی‌ بوون، نه‌ ده‌سکوژیان‌ هه‌لāl‌ بووه، نه‌ ژن‌ لێ‌ هینانیا. گه‌رچی‌ هه‌زه‌ره‌تی‌ عومه‌ر‌ فه‌رموویه‌تی‌ هه‌موو‌ شتیکیان‌ دروسته‌، هه‌م‌ ده‌سکوژیان، هه‌م‌ ژن‌ لێ‌ خواستیان، چونکه‌ ئه‌هلی‌ کتیب‌ بوون. (ته‌فسیری‌ که‌بیر، تبیین‌ القرآن، هه‌مان‌ ئایه‌تی‌ ۶۲)

ئه‌وجار‌ کاتی‌ ئه‌وه‌ی‌ هات‌ بچینه‌ خزمه‌ت‌ ئایه‌تی‌ ۶۳:

﴿۶۳﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

یادیش لهو کات و ساته بکه نه وه که په یمانمان ده گه ل بهستن و کیوی توورمان له سهر راگرتن
 نه وهی که پیمان داوون به توندی بیگرن نه و شتانه ی که تییدایه باس بکه ن بهو هیوايه له
 خوداترس و پاریزگار بن.

تیروانینیک له لاساری قهومی یه هوود

نه و جووله کانه ی که له داوینی کیوی تووردا بوون، و کیوه کهش به ژووری سهریانه وه
 ویستابوو به ئه مری باری، ده ترسان له وهی کیوه که یان به سهردا پرووخی به لام مووسا دلنیای
 کردبوون له وهی ناکه وئ به سهریاندا، وه ک ئاماژه وه لای نه و واقیعه ده کا، ئایه تی: ﴿وَإِذْ نَتَقْنَا
 الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾
 ﴿١٧١﴾ «اعراف» نه ی پیغه مبه ر تو به جووله کان بلئ که چوون خودا کیوی تووری وه کوو سیبه ریک به رز
 کرده وه به سهر پیشینیاناندا و وایان زانی ده پرووخت به سهریاندا بویه زور ده ترسان. لهو کاته دا پیمان
 ده کو ترا: به هه موو توانا تانه وه په یمان بدن که به پیی ته ورات برؤن به ریدا و لیسی لانه دن. به لکوو نه وه
 بیته مایه ی نه وهی پاریزگار بن و خودا په رست بن و خوشتان بپاریزن له خراپه.

بوچوونیک

ده کری بلین له نگر گرتنی کیوی توور به سهریانه وه نه وه بی: نه وان به داوینی کیوه که وه
 خو یان مه لو س کردبوو، دهو کاته دا بووله رزه یه که له کیوه که ی داییت، نه وانیش تراسن له وهی
 کیوه که هه رس بین به سهریاندا. به لام ده بی باوه پمان وایی خودا توانایه دنیا به هه واهه راگری
 چ جای کیو!

بوچوونی ئیمام فخری رازی:

جووله که کان ده ترسان له وهی کیوه که به سهریاندا بی، به لام کاتی دیتیان زه مانیکی دریژه
 نه و کیوه وه ک خو ی به سهریانه وه وه ستاوه و ناکه وئ، ترسیان له سهر په و ی به وه یان غیره ت دا
 خو یان به دریژایی ده و ران ئاسمان بهو هه موو زه لامیه ی راگرتووه له هه و و ناهیلئ پرووخی
 چوون ناتوانئ کیویک راگری به هه واهه! جا کاتی ترسیان په و ی، ملیان نا له بی نه مری باری،
 وه ک خه لکی بی باوه ترسیان نییه له خودا و ده که ونه فسادکاری؛ بو نه و راستییه بروانه
 تهفسیری که بیر، ج ٣، ل ١٠٨.

له وهیدا که یه هوود له سهر نه و هه موو نه نعمه ی پیمان ده به خشی خودا هه ر خراپه ده که ن و
 ناشکوری نشان ده دن خوداش هه ر که ره میان ده گه ل ده کا، دل وه خو ده که وئ بی ترس بی و

له تاوان نه‌پرینگیته‌وه چونکه خو ده‌لی له جوو هه‌ر خرابتر نابم، به هه‌ر حال ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۶۴ی به‌قه‌ره، ده‌ویدا دل‌په‌شی و دل‌په‌قی یه‌هوود و په‌حم و به‌زه‌ی باری به‌چاوی دل چاو ده‌کری:

﴿۶۴﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ
پاشان پشتتان کرده ئه‌و بریار و فره‌مانانه‌ی خدا و په‌یه‌انه‌کانوو شکاند خو ئه‌گه‌ر په‌حمه‌تی
خودا فریاتان نه‌که‌وتایه ئه‌وه به‌هیلاک ده‌چوون و خه‌ساره‌تمه‌ند ده‌بوون.

تیوه‌رامانیک له ئاکاری ناحه‌زی یه‌هوود

پاش ئه‌وه‌ی قبولی ئه‌وه‌یان کرد عه‌مه‌ل به‌ته‌ورات بکه‌ن و لپی لانه‌ده‌ن که‌چی وایان نه‌کرد، ده‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌کاتی که‌کیوی توور له‌نگه‌ری له‌سه‌ر گرتبوون بریاریان دا عه‌مه‌ل به‌ته‌ورات بکه‌ن، که‌چی هاتن بو شوینه‌ونکه‌واته‌نه‌زاندی، ته‌ورات چی تیدا به‌یان کراوه، ئه‌وه‌ی به‌رچاو و زه‌ق بوو تیدا، گورپیان و لایانبردن. پاشان ملیان له‌پیغه‌مبه‌ر کوشتن و ئازاردانیان و ویران کردنی به‌یته‌لموقه‌ده‌س و کوشتنی عیسا و له‌ناو بردنی که‌لامی باری، قورئان و ئینجیل. پروانه ته‌فسیری که‌بیر، له‌و باره‌وه.

ئاو‌ریک

خودای ته‌عالا بو ئه‌و جووله‌کانه‌ی دانا ده‌حه‌وته‌دا شه‌ش پوژ کار بکه‌ن، پوژیکیش هیچ نه‌که‌ن وه‌ک شه‌مه‌م به‌ی. هاتن له‌و پوژه‌شدا فیل دانینه‌وه‌شاریک هه‌بوو له‌سه‌ر لیوی ده‌ریا که‌کاسبی خه‌لکی ئه‌و شاره‌ی به‌زوری خرید و فروشی ماسی بوو و ماسی ده‌ریاکه‌هه‌ستیان به‌وه‌ی کردبوو پوژی شه‌ممان خه‌لک نایه‌ته‌زگیان به‌ئهمینی ده‌هاتنه‌پرووی ده‌ریاکه‌یه‌هوودییه‌کانیش هاتن بو چاوبه‌ستی خه‌لک ئه‌و پوژه‌یان ریز لی ده‌گرت و هیچیان تیدا نه‌ده‌کرد و به‌لام له‌نیزیک و لئواری ده‌ریاکه‌چال و قوولیان داده‌بری تاکوو ماسیه‌کان به‌ئاوه‌که‌دا بین و تیکه‌ون ده‌چاله‌که‌و پی گه‌پانه‌وه‌یان نه‌مین. ئه‌وانیش وه‌ک چوون پوژی شه‌مه‌م ده‌یانکه‌نه‌چاله‌که‌و پوژی یه‌ک شه‌مه‌ش بیانیه‌ننه‌ده‌ر و بیانفروشن. ماسیه‌کان که‌پوژی شه‌ممان به‌پراحت و ئهمینی ده‌هاتنه‌پا و له‌سه‌ر ئاوه‌که‌و پوژانی دیش ده‌چوون بن ده‌ریاکه‌بو نه‌جاتی گیانیان، ئاویان ده‌داو خستن که‌پوژی شه‌ممان بکه‌ونه‌ناو چاله‌که‌و یه‌ک شه‌ممانه‌ش بیانگرن. دیاره‌وه‌ک به‌شی گه‌وره‌ی باوه‌رمانه‌، خودا زانتر و پ‌گرت‌ر و فیل‌ب‌تره‌

له عالمه، به سزایان ده گه یینی، بۆ ئه و باسه ده چینه خزمهت ئایه تی ٦٥:

﴿٦٥﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

«دیاره وه ک زاندراره موسا په بیانی له جووله که کان وه رگرتبوو که رۆژانی شه ممه کار نه کهن، به لام هیندیکان ئه و په یانه یان شکاند، خوداش دیره دا پێیان ده لیت» ئیوه زانیوتانه که کۆمه لیک له پیشینانتان په بیانی ئیش نه کردنی شه موانیان شکاند، بۆیه ئیمهش پێیان کوتن: ده برۆن بینه مه یموونی دوور له په حمه تی خودا.

ئاورپک وه سهر نه زهری هیندیک له و که سانه ی له سه راحه تی قورئان بیزارن پروو ده که نه ئه ولولا ﴿فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ﴾، ئه و تاقمه ده لێن ئه وانه نه بوونه مه یموون به راستی، به لکه له بی ئه رزشی و بی قیمه تیدا وه ک مه یموونیان به سهر هاتووه، واته له ئه رزش و که پامهت و که مالی ئینسانی دابه زیون هاتوونه خوار پله و پایه ی حه یوانی وه ک مه یموون.

دلی هه ستیار له راویژ و سیمای ئایه تی ٦٥ وا هه ست پێ ده کا که خودای ته عالا پرووی خیتابی ده یه هوودیه کانی ده ورانی محه مده المصطفی ﷺ بی و هه روا وه بیریشیان خاته وه کردار و ئاکاری به ده خلاقی که س و کاری پیشینیان که به هوی ناحه زیان بوونه مه یموون، به کورتی بیر یه هوودیه کانی ده وری محه مده ﷺ ده خاته وه که رابوردووه کانیان به هوی شکاندنی په یمان ده گه ل خودا روخساریان هاتوته سهر شکلی مه یموون و به راز. واته لاوه کان بوونه مه یموون، پیره کان بوونه به راز. بۆ باوه ر و زیده زانین بره وانه ته فسیری «قرطبی»، ج ١، ل ٤٤٠.

بائه وهش زه خیره ی زهین و شعور که یین: فیل کردنی جووله که ده رۆژی شه ممه دا له ماسییان که بوو به هوی شکاندنی ئه مری باری، له ده ورانی مووسادا تا ده ورانی داود هه ر به رده وام بووه. ته فسیری که بیر، ج ٣، ل ١١٣-١١٢.

سزا و تۆله ی ئه و ئاکاره ناحه زه ی جووله کان، هه م بۆ ده ورانی موسا هه م بۆ ده ورانی پاش مووساش بووه، بۆ راستی ئه و داوایه ده چینه خزمهت ئایه تی ٦٦، ده ویدا به پانه وه هه ست ده کری:

﴿٦٦﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

ئه وانه مان کردنه مه یموونی دوورخراو له په حمه تی خودا، تا بینه په ند و عیبه رت بۆ خه لکی

سەردهمی خۆیان و سەردهمه کانی دواتریش، (هەر کردمانه مایه‌ی په‌ند و ئامۆژگاری بۆ له خودا ترساوان و پارێزگاران، و هه‌روا ئایه‌ته‌کانی دین له‌وه به‌دوا مله‌وهری جووله‌که‌کان نیشان ده‌دا وه‌ک کاره‌ساتی مانگا‌که).

تیوه‌رامان و پێداچوونیک له‌ خۆبه‌زل‌زانی و دنیا‌په‌ره‌ستی

یه‌کیک له‌ ته‌ورات‌زانه‌کان واته‌ که‌عی ئه‌حبار که‌ مه‌رجه‌عی عاله‌می یه‌هوود بوو له‌ کاتی خۆیدا، کاتی‌ خه‌به‌ری زه‌هووری محهممه‌د ﷺ دای و ده‌ییبسی، ده‌که‌ویته‌ ئه‌و باوه‌ره‌ی راسته‌ چونکه‌ مووسا به‌ هۆی ته‌ورات موژده‌ی هاتی ئه‌وی داوه‌ له‌ ئاخری هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کاندا، سهره‌رای ئه‌وه‌ش ئه‌گه‌ر گو‌فتاره‌کانی محهممه‌دیشی پێ ده‌گا ئه‌وه‌نده‌ی دیش به‌قایه‌ ده‌کا که‌ راسته‌ و هاتوه‌. ده‌یه‌ه‌وی بجیته‌ لای و ئیمانی پێ بێنی، به‌لام داخه‌که‌م هه‌روه‌ک خۆشه‌ویستی دنیا ئاخ‌ره‌ت و باوه‌ر و ئیمان تالان ده‌کا، که‌عب خۆ وه‌ دم دنیا ده‌دا، دنیا‌ش پێ ده‌لی ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی ئه‌من و شو‌ره‌ت و ناو و پێ و پێازی باب و باپیرانتان له‌ ده‌س به‌دی ئه‌وه‌ بجۆ، وه‌ه‌روا (ارحم‌ الراحمین) خوداش له‌وی له‌ سه‌ر ئه‌و خه‌یال‌ته‌ خاوه‌ شه‌یتانییه‌، زیاره‌تی پیغه‌مبه‌ری له‌ ده‌س ده‌چی، پیغه‌مبه‌ر وه‌فات ده‌فه‌رموی و له‌ ده‌ورانی هه‌زه‌رتی ئه‌وه‌بو به‌ک‌ریشدا هه‌ر هه‌مان خه‌یال، به‌لام که‌م هه‌یتر به‌و هۆیه‌ که‌ ده‌روانیته‌ سیمای ئایه‌تی ۴۷ی نساء، ترس دا‌یده‌گرێ به‌ خه‌یالی ئه‌وه‌ تووشی سزای یارانی شه‌مه‌ بێ واته‌ مه‌یموون، به‌ کورتی ده‌گاته‌ ئه‌و قوناغه‌ی له‌ کلکه‌ی ته‌مه‌نیدا ئیمان دینێ به‌ محهممه‌د ﷺ و قورئان که‌ حه‌قن، با ئایه‌ته‌که‌ نیشان ده‌ین پاشان دێیه‌ سه‌ر که‌عب: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ (۴۷) «نساء» ئه‌ی ئه‌وانه‌ی خاوه‌ن کتێب، (مه‌به‌ست جووله‌کان و دیانه‌کان) باوه‌ر بێنی به‌ قورئان که‌ نارده‌ومانه‌ بۆ هه‌دايه‌تی هه‌موو جیهان، ئه‌و قورئانه‌ی که‌ تاريفی ته‌ورات و ئینجیلیش ده‌کا، باوه‌ری پێ بێنی پێش ئه‌وه‌ی مه‌رگ یه‌خه‌تان بگرێ و پروتان په‌ش بێت و شیوه‌ و پ‌وخسارتان بگۆڕێ وه‌ دوورتان وه‌خه‌ین له‌ ره‌حه‌مت وه‌ کوو پێشینیانی خۆتان (واته‌ هاوالانی شه‌مه‌) بزانی بریاری خودا کو‌ت‌وپ‌ر و بێ‌دوا‌که‌وتن دێته‌ دی.

کاره‌ساتی که‌عبی ئه‌حبار ده‌لی چی؟ ده‌لی تۆوی هه‌ر شتیک داچنابی له‌ هه‌ر لایه‌ک به‌ شه‌رتی نه‌ر‌زایی پ‌وژێ شین ده‌بی، که‌عب تۆوی باوه‌ری به‌ حه‌ق واته‌ پیغه‌مبه‌ر و قورئان، ده‌ ناو ده‌روونیدا هه‌بوو چنابوو فاسیدی‌ش نه‌بوو سه‌ره‌نجام شین بوو با له‌ پاش ده‌ورانیکی دوور و

دریژیش بی.

شتیکی میژوویی

له دهورانی حه زره تی مووسادا تا کۆتایی دهورانی حه زره تی عیسا، ههفته واته ئه و حهوت رۆژانه به و ناوانه بوون: (شیار اول - اهون - جیار - دبار - موسی - عروبه - جمعه) ماوه یه کیش پاش عیسا به و ناوانه کوتراون، پاشان عه ره به کان ئه و ناوه یان به شیوه ی زمانی خۆیان دهس پی کرد واته هینانیانه سه ر زمانی خۆیان. به و ناوانه (سبت - احد - اثنین - ثلاثاء - اربعاء - خمیس - جمعه یا عروبه) ناوی رۆژی جومعه له دهورانی عه ره بی جاهیلیدا (عروبه) بووه پاشان خودای مه زن ده قورئاندا به (جمعه) ی ناو دیر و سه بت کرد.

پاش ئاشکرا و به یانی عه یه کانی جووله که کان دل پیی وابوو خودا وازیان لی دینی به لام دیاره هه چه ن سه ریچی له ئه مری باری بکه ن بۆ ده رس و عیبه رتی گهلانی داهاتوو خودا باس ده کا و نیشانی ده دا. بۆ نمونه کاره ساتی سه ره برینی مانگا، کاتی مووسا به ئه مری باری ده ستووریان پی ده دا که مانگایه ک به و شکل و شیوه سه ره برن تا کوو قاتل ئاشکرا بی، که چی ده که ونه به هانه و خۆدزینه وه له ئه مر و فره مانه که له پرووی مووسا ده لین: مووسا له باتی کارمان بۆ راست کا و راستیمان پی بلی، گالته مان پی ده کا، کارمان لی وه سه خت ده خا، ئه وه چی به سه ر چیه وه؟ ئینجا بۆ ئیسه باتی ئه و راستیه ده چینه خزمه ت ئایه تی ٦٧ی به قه ره، که ده ویدا بی گومان گومان نامینی:

﴿٦٧﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْجَبُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

مووسای پیغه مبه ریان پیی کۆتن: خودا ده فره مویت با مانگایه ک سه ر بېرن، که چی ئه وان له باتی به جی هینانی فره مانه که ی باری، ده ستیان دایه به ده مه ده مه و بی شه رمی و بی ئه ده بییه وه و کوتیان: گالته مان پی ده که یه ت؟ خۆیان له و حه قیقه ته به دوور ده گرت که مووسا پیغه مبه ری خودایه و له گالته بازی به دووره، بۆیه مووسا شه فره مووی: په نا ده گرم به وه ی که تینه که یشتوو و نه فام بم و گه مه تان پی بکه م.

تیروانینیکی وردبینه

ئه و کاره ساته ی خاوه ن راز و پمووزی مانگا سه ره برینی هۆزی یه هوود که قورئان سه به تی

کردوووە گەورەترین واقعیه بۆ هەرچی گەل و ھۆزە نە تەنیا ھەر گەلی یەھوود، چونکە ئەو کارەساتە ئەو بە ئینسانی دەلی: سەرپرین و خوین پرشتنی بەناحەق دەخریته پیناو خوشەویستی مأل و سامانی دنیا. و ھەروا حەق فروشتنی بە ناچەق پروورەشی و بی ئاپرووی دەخاتە ئەستۆ بۆ ھەتا ھەتایە و دەشکریته دەرس و عیبرەت بۆ گەلانی دنیا.

دل بە پێویستی دەزانی: ئەو بەزاندري و بە عالەم پراگەییندري: سەرچاوەی ئەو ماجەراییە و ئەو کارەساتە مانگا سەرپرینە لە چی پرا پەیدا بوو، و ریشەیی لە چیدایە؟ بۆ ئەو ولامە دەبی پروو بکریته قورئان و قورئان زانەکان، تەفسیری کەبیر و «تبیین القرآن» ھەچەن چیرۆک زانەکان بۆچوونی جۆراوجۆریان ھەیه لەو بارەو، بەلام ئیمە ئاماژە بە دەلیلانیکی دەکەین ئەقل لیی ھەلنەبەزیتەو. بۆ نموونە: دوو برا دەبن ئامۆزایەکی سامانداریان دەبی ئەو ئامۆزایەش ھیچ میراتگریکی نابێ بەغیرەز ئەو دوو برازایە. دیارە ئەو دوو برازایەش کە بی سامان دەبن دەزانن ئەگەر ئەو مامەیان نەمینی ئەو سامانەیی ئەو بۆ وان دەبی، جا لەوێ پرا بۆ سامان و داراییەکی دەیکوژن و لاشەکی دەخەنە ناو زبیل و زال، لە بەرەبەیانیشدا ھات و ھاوار بەرپا دەکەن، دەلین: ھەرکەس مامی مەیی کوشتی بە سزای خووی دەگەیین. ئەو دوو برازایە بە خەیاڵیان ھەم خوینی مامیان وەرەگرن، ھەم داراییەکی ئەو بخۆن، بەلام بی خەبەر لە عەدالەتی خودا، واتە ناچەق ناتوانی سەرکەوێ لە حەق.

ھیندیکیش دەلین: دوو برا دەبن و بابیکی سامانداریان دەبی. کاتی با بیان دەمری، ئەو دوو برا یە کە دەبنە میراتگری با بیان، لە سەر کەم و زۆری میرات بە کیشە دین، یەکیان یەکیان دەکووژی تاکوو مألە کە داگیر کا.

ھیندیکیش پیناویە کابرایە دەبی برازایەکی دەبی، میراتی زۆری گیر دەکەوێ لە بابی پرا، ئەو پیاو تەماعی مألێ دنیا دەیگری و ئەو برازایە دەکووژی تاکوو مألە کە بە میرات بەری. بە ھەر حال، ھەر جۆر بووبی کارەساتە کە سەرچاوەی لە تەماعی مألێ دنیا پرا گرتوو. ھیندیکیش ھەن دەلین پیاویکی ھەوەس باز ئارەزووی دەچیتە کچیکی ئامۆزای، مامیش ساماندار دەبی و پیاو کەش بی سامان. ئەو پیاو کە دەبیتە برازای مامی ساماندار، دوو تەماع یەخسیری دەکەن: ۱. ئارەزووی شەھووت ۲. ئارەزووی مألێ زۆر. ھەر دوو ئارەزوو مامی پی دەکوژن بە ھیوای کچە و مأل تووشی ئەو کارەساتە دەبی. دە موقابیلدا بۆخووی پتو دەبی، ھەم بۆخووی دەچی. ھەم کچی مامی ھەم مألێ مامی، ئەو کارەساتە بە ئینسان دەلی تەماع سەری

نەبەری، سەرت دەبەری. بۆ زیدە زانین پرووکە تەفسیری ئیبنی کەسیر، ج ۱، ل ۱۰۹.

چیرۆکی مانگا سەرپرین

دڵ دێتە سەر ئەو باوەرەیی خودای مەزن بێ سەرپرینی مانگای بێ گوناھ و تاوان دەیتوانی قاتلی کارەسات بە مووسا و عالەم بناسینی، چ نیازێکی بەو مانگا سەرپرینە نەبی، دە و لامدا دەبێ چ بکووتری دلی پێ قانێع بێ؟ دەبێ ئاوێ وەسەر میژوونوسان و قوژبن و کەلینی ئایەت و حەدیس و دەهری ئەوانیش نەزەر ئاوا دەدەن لەسەر ئەو کارەساتە واتە مانگا سەرپرین: خودای تەعالا دە پال ئەو کارەدا واتە سەرپرینی مانگا جگە لە ئیسباتی پیغەمبەرایەتی مووسا بە هۆی ئەو موعجیزە گەورە (وە گیان ھاتنەوێ مردوو بە خوینی مردوو) ئەو ھەشی بە چاوی یەھوودیاندە داوھ کە لە بیابانی قاقری سینا گیان لە باتی خودا دەپەرست و بە خودایان دەزانی، خودای واحد و بەحەقیش ھات خودای ناخودای وانی سەر بری لە سەر قەباحەت و کارەساتی نابەجییان. بێ لەو ھەش، یەھوودیان ھیندیکیان باوەریان وا بوو ھەیان شپردەری وەک مانگا سەرپرین دروست نییە خوداش ھات بۆ ئیبتالی باوەریان مانگای پێ سەرپرین.

ئەگەر نەختیک پامان و بەرجەو ھەندی دەکار کری لەو کارەساتە شتائیک دینە دەست باوەری بە خودا توندوتۆڵ دەکەن، وەک ئەو ھە خودا راستە و خۆرەپ و پروو نەیویست قاتل دەرخوا، بەلکە بە شیو ھە تەدبیر و تەعلیم و موعجیزە دەریخست تا کوو دەرکەوئ (ستار العیوب) ی کە سیفەتی خۆیەتی دەحوبینی. و ھەروا توانایی خۆی خودا بە عەبدی بسەلمینی، وەک ئەو ھە: بە خوینی ھەیان مردووی بێ زمان، ئینسانی مردووی خاوەن زمان، وە گیان و زمان بینی. ئەو ھە تەنیا لە دەس خودا دی و بە ئەقل دەسەلمینی: ھەر یەکتایە «خودا» تا قانە، شایانی ھەمد و سەنایە و کاروباریش دەبێ لە سەر ئەساسی عیللەت و مەعلول و ئەسباب و ھەسیلە بێ. و ھەروا ئەو ھەشی بە عالەم سەلماند پیغەمبەران دەتوانن شتائیک ئەنجام دەن بە یارمەتی خودا کە لە دەس غەیری پیغەمبەران نایە وەک موعجیزە بێ.

دەپال ئەو کارەساتەدا واتە کوشتنی یەکیک بە دەستی یەکیک، کوژەر واتە قاتل، دەبی بکری و بتوانی و شەرع پێی بەدا میراتبەری، یا پێی پێی نەدا، بە پێی بۆچوونی ھەزەرەتی شافعی قاتل لە مەقتوول میرات نابا و ناگری. جا ئەو قەتلە ھەلە بێ یا عەمد بێ. بەلام ھەزەرەتی ھەنەفی دە قەتلی ھەلە و عەمددا قاتل میرات ناگری ئەمما عادلێک یاغییەکی بکوژی میراتی لی دەگری. بۆ زیدە زانین، تەفسیری کەبیر، ج ۳، ل ۱۲۷.

ئهو موعجیزیه واته ئاشکراکردنی قاتل به خوینی مانگا، وهیا بلین به خوینی حهوانیک به هۆی پرینگانهوهی نهتهوی ئهو سهردهمی پیغهمبهرایهتی موسا له کوشتنی خه‌لک. ئهوه بۆ ئه‌و‌پ‌ر‌ۆش که بی پیغه‌مبه‌ریه قورئان له جیی وان عه‌مه‌ل ده‌کا ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ﴾ ده تۆله‌دا پرینگاندنه‌وه له کوشتن که مایه‌ی حه‌یاته هه‌یه.

هۆزی یه‌هوود عاده‌تی بی باوه‌ری خو‌یان وه‌لا نائین، هه‌تا بۆیان بکری ده‌ ئه‌مر و فه‌رمانی باری که به وه‌سیله‌ی موسا پ‌ی‌یان راده‌گا، که‌نده‌وه و کۆژه‌وه‌ی له سه‌ر ئه‌ساسی بی باوه‌رییان هه‌ر ت‌ی‌ده‌خه‌ن و لی ده‌که‌ن، بۆ ئه‌و راستیه‌ی ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۶۸:

﴿۶۸﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ

ئینجا کوتیان که‌واته داوا له خودای په‌روه‌ردگارت بکه بزانه شیوه‌ی مانگا که چۆن بی‌ت؟ موساش کوتی خودا ده‌فه‌رمو‌یت: مانگا که یه‌کیک بی‌ت نه‌ پیر بی‌ت و نه‌ گه‌نج، (عوان) واته ته‌مه‌نی له نیوان ئه‌و دوو قوناغه‌دا بی‌ت. ئینجا کوتی ده‌ی فه‌رمانه‌ که به‌جی بینن.

سه‌یریان به وردی

هه‌روه‌ک دیاره له پ‌ا‌و‌ی‌ژیان و له زۆر وه‌دواکه‌وتیان، ده‌س‌به‌رداری به‌هانه‌ گرتن نه‌بن، به‌ره‌و قوونه‌دزه له ئاشکرا بوونی واقیعه‌که و ئیسه‌باتی پیغه‌مبه‌رایه‌تی موسا به هۆی نواندنی موعجیزه ده‌چن، بی‌خه‌به‌ر له‌وه‌ی خودا سو‌ری ناحه‌زان به وه‌سیله‌ی موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ران ئاشکرا ده‌کا، ئه‌وجار جووله‌که‌کان دین پ‌رسیاری دیمه‌ن و په‌نگی مانگا که ده‌که‌ن له موسا به‌و خه‌یا‌له موسای گیر ده‌ن و حاسیه‌ی که‌ن، بی‌خه‌به‌ر له‌وه‌ی ولام‌ده‌ره‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران خودایانه له‌مه‌ر کاری سه‌خت و گران، جا بۆ ئه‌و راستیه‌ ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۶۹:

﴿۶۹﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْثُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْثُهَا تَسْرِ التَّائِظِينَ

له‌جیاتی به‌جی هینانی فه‌رمان کوتیان: ده‌ی پ‌رسیار له خودای په‌روه‌ردگارت بکه که په‌نگی چۆن بی‌ت؟ موسا کوتی: خودا ده‌فه‌رمو‌یت: په‌نگی زه‌ردیکی ته‌واو بی‌ت. هینده جوان بی‌ت چاوی بینه‌رانی پی گه‌ش بیته‌وه.

به پی‌ی یاسای خاوه‌ن شعور و ده‌رکان، ده‌با چیدی دوا نه‌که‌وتبان چونکه به‌شی تیگه‌یشتن

و په‌فعی نیاز هاتبووه ده‌ست، به‌لام دیاره‌ئوانه‌ی که ده‌یان‌ه‌وئ خۆ له‌حق وه‌شیرن، سه‌ره‌نجام تیده‌که‌ون ده‌چال‌او و حق له‌سه‌ره‌وه‌یان خۆ ده‌نوئین. جا بۆ پراستی‌ئو داوا‌یه ده‌چینه‌خزمت‌ئایه‌تی ۷۰ که دووباره‌پرسیاری جووه‌کان ده‌خاته‌روو:

﴿۷۰﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ
ئە‌وجار کوتیان یا موسا، داوا له‌په‌روه‌ر‌دگارت بکه‌بزان‌ه‌ مانگا‌که‌ چۆن‌چۆنی بی‌ت؟ ئی‌مه‌ سه‌رمان لی شی‌واوه، به‌یارمه‌تی‌خودا ده‌یدۆزینه‌وه.

ده‌بی‌دل‌چاوه‌روانی‌خودا و موسا بی‌که‌هه‌لو‌یست‌چۆن‌ده‌گرن‌له‌مه‌ر‌ئو په‌رسیاره‌ش چونکه‌به‌ته‌واوی‌شاره‌زایی‌هاتۆته‌روو، به‌لام دیاره‌خودای‌به‌سه‌بر و‌حه‌کیم‌وه‌لامی‌هیچ‌پرسیار‌که‌ریک‌ون‌ناکا و‌لامی‌ده‌داته‌وه‌تا‌کو‌به‌هانه‌ی‌نه‌می‌ن. جا بۆ وه‌لامی‌ئو په‌رسیاره‌ش ده‌چینه‌خزمت‌ئایه‌تی ۷۱:

﴿۷۱﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةً لَا شِئَءَ فِيهَا قَالُوا
الآن جئت بالحق فذبحوها وما كادوا يفعلون
موساش‌پیی‌کو‌تن:‌خودا‌ده‌فه‌رمو‌یت:‌مانگایه‌ک‌بی‌ت‌ئیشی‌پی‌نه‌کرا‌بی‌ت، زه‌وی‌پی‌نه‌کی‌لرا‌بی‌ت، ئاوی‌ده‌غل‌ودانی‌پی‌نه‌دی‌را‌بی‌ت، په‌نگی‌کی‌دی‌که‌ی‌له‌په‌نگی‌خۆی‌زیاتری‌تیدا‌نه‌بی‌ت. ئە‌وجار کوتیان ئی‌ستا‌چۆنی‌ه‌تی‌مانگا‌که‌ت‌روون‌کرده‌وه، ئە‌وجار ده‌ستی‌ان‌کرد‌به‌گه‌ران و‌دۆزی‌انه‌وه‌ه‌ینایان‌سه‌ریان‌بری.

ئو جووله‌کانه‌نیزیک‌بوو له‌وانه‌سه‌ری‌نه‌برن. ده‌نا‌هه‌ر‌له‌هه‌وه‌له‌وه‌مانگایه‌کیان‌سه‌ر‌برپا‌کاریان‌جوور‌ده‌هات‌هیچ‌ئو‌هه‌موو‌پرسیاره‌ی‌نه‌ده‌وی‌ست. چونکه‌خودا‌فه‌رمانی‌پی‌دابوون‌مانگایه‌ک‌سه‌ر‌برن، واته‌هه‌ر‌مانگایه‌ک‌با‌پیر‌نه‌با و‌یا‌گه‌نج‌نه‌با و‌یا‌چی‌-‌ده‌ده‌ستووری‌خودادا‌نه‌بوو، ته‌نانه‌ت‌زه‌رد و‌بۆ‌ریشی‌تیدا‌نه‌بوو، ئە‌وانه‌بۆ‌خۆیان‌له‌سه‌ر‌خۆیان‌قورس‌کرد.

تیر‌وانینی‌ک‌له‌و ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا﴾ داوا‌ی‌جووله‌که‌له‌موسا

دیاره‌ده‌بی‌ئو‌هه‌بزاند‌ری‌یاسای‌سوئال و‌جه‌واب‌ئو‌هیه: سوئال‌ده‌بی‌بۆ‌په‌فعی‌گومان و‌ئیشکال‌بی‌و‌نابی‌به‌شی‌وه‌ی‌ئیه‌انه‌و‌گالته‌و‌گه‌مه‌بی. وه‌ه‌روا‌ولامیش‌ده‌بی‌پراوپر و‌به‌راه‌به‌ری‌سوئاله‌که‌بی، ناب‌بۆ‌غه‌یری‌ئو‌بی‌و‌ناشی‌له‌سوئال‌زیاد‌بی‌تا‌کو‌سه‌ر‌بشی‌وی‌و

گومان زیاد بکا و ناشیی کورت تر بی، نه گاته بهژن وبالای پرسیار و نه زاندیری سوئاله که.
 پرسیاره کانی جووله که کان له حه زه تهی مووسا وه ک ئیهانه و گالته ده چی چونکه وا
 ده ده که وهی ههر له ﴿أَنْ تَذْجُوا بَقَرَةً﴾ ئایه تی ٦٧دا ئەوه ده ده که وهی که خودا ده ستوور
 ده ده رموی مانگایه ک سهر برن، نیاز دپته جی، ئیدی خودای ته عالا مانگای وه سفدار نه کردووه
 به زهرد و بۆر و لاو و پیر و ... جووله که کان له سهر ئەساسی ئیهانه ده که ونه که نده وه و کۆژ وه
 له مووسا ئەو سیفه تانه دپنه پروو. ههر ئەوهش که ده لێن ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ﴾ واته داوا له
 خودات بکه، نالین داوا له خودا بکه، بۆنی ئیهانه ی لی ده کری چونکه ئەو شیوه کوتنه، واته
 خودای خوێت ئەو خودایه ی پیتی ده نازی ئەو ته رزه گو فته ره ئەوه ده ده خا: خودا ئی تۆیه و ئی
 ئیمه نییه.

وهه روا پروو و ئاشکرا هه ده ف لهو جه ریهانه دا دۆزینه وهی قاتله، خوداش بۆ ئەو هه ده ده
 واته ئاشکرا کردنی سووره که ده ده رموی مانگایه ک سهر برن، دهیجا ئەوان ده یاتوانی سووک و
 ئاسان ئەو ئەمره ئیجرا که ن تا کوو قاتل ئاشکرا بی. ئەگەر ئەو مانگایه شه رت و شرووتی نیاز
 با، خودا ده یفه رموو: ده بی ئەو مانگایه ئاوا بی. به کوردی و به کورتی، له سهر پۆیشتنی
 جووله که کان له بهر ئەوه نه بووه که لێی حالێ نه بوون ده بی ئەو مانگایه چۆن بی؛ به لکوو
 هه ده فیان ئازاری حه زه تهی مووسا بووه، به لام کاتی که زانیان مووسا ناوه ستی له موقابیل
 پرسیاران هه چی ئەوان بلین و لامیان ده درپته وه، هه کیمانه ته سلیم بوون و به ناچاری کوتیان:
 ﴿الآن جئت بِالْحَقِّ﴾.

ئەگەر ورد و وریایانه دهو جه ریان و کاره ساته بفکرین، به سی شتی ئەساسی و خاوهن
 به هره ده گهین. ئەو سی شتهش ئەوانه ن:

١. کار و که سبی هه لالی پاک له ئاخریه که دا به هره ی زۆر و بهرچاو ده دا، وه ک ئەوه: گۆیا
 ژن و پیاویکی باش کوپیکیان ده بی زۆریان بۆ باش ده بی ئەوانیش ئەو مانگایه ی به گۆیلکی بۆ
 ته رخان ده که ن له ولاتی به ی توله موقه دهس کاتی پیاوه ده مرئ کوپ به فه قیری ده مینیتته وه،
 دایکه که ی ده لی پۆله بابت گۆیلکیکی بۆ ته رخان کردووی، بزانه نایدۆزییه وه؛ به یه نه بیفرۆشه
 تا کوو له فه قیری رزگارت بی. سهره نجام کوپه ده ی ده ی دۆزیته وه که ته ماشا ده کا گوپره که گه وه
 بووه و په نگیشی هه مان ئەو په نگیه که خودا بۆ مانگای به نی ئیسرا ئیلیان دیاری کردووه.
 ئەوانیش دین لێی بکرن کوپهش بی پرسی دایکی نایدا. سهره نجام به قیمه تیکی وایان ده داتی که

کۆرە لە فەقیری نەجاتی بێ. ئەدێرەدایە خزمەت بە دای و باب جگە لە ئەجری ئاخەرتی لە دنیا شدا پێی خەنی دەبێ.

٢. گوێرە زەردینە کە هەدیە باب بوو بۆ کۆری چاک و باش، بوو بە هۆی موعجیزەی گەورەیی پیغەمبەر موسا و ناوبانگی دەرکرد و سەبت کرا لە یەکیک لە کتیبەکانی ئاسمانی وەک قورئان بێ، و هەروا بۆ دەرس بۆ نەسلی داهاوو تا هەتایە.

٣. وەروا دە واقیعی ئەو مانگایەدا ئەو پازە پیرۆزە دەرەکەوێ و دێتە پروو بۆ ئینسان، کە گۆرج جێ بە جێ کردنی ئەمری باری پەروایە و لازمە بۆ بەرگری لە سەختی کاروبار. و هەروا پرسیار زۆر لە سەر ئەمری باری بێتی ئەو بۆ وایە و یا دەبێ چۆن بێ، ناپەروایە و نەهی لێ کراوە وەک پرسیارێ جوولە کەکان لە موسا لە چۆنیەتی مانگا کە. ئەو مەتەلە بە ئیشارەیی وە لا کراوە لە ئایەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِن تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ (مائەدە ١٥١) ئەو ئەوانەیی ئیانتان هیناوە، ئەوەندە لە شت مە کۆڵنەو و پرسیار مە کەن. بە تاییەتی شتیک کە سوودی تیدا نەبێ. نەبادا دەر خستنه کە بێتە مایە ئازار و بارگرانی بۆتان. خو ئە گەر لە کاتی هاتنە خوارەوێ قورئاندا پرسیار بکەن، خودا بۆتان پروو دە کاتەو و دەریدە خات. ئەو کاتە تووشی بارگرانی دەبن لە کاتی کەدا خودا خوێ لێی بێدەنگ بوو، خودا زۆر لێبوردەییە و خاوەنی حیلیمکی زۆرە.

کارەساتی گوێرە کە

دەچینە سەر بە سەر هاتی چیرۆکیکی دیکە کە هەر لەو چەشنە چیرۆکەیی سەر بڕینی مانگایە بە لام پێوەندیان پێکەو و نییە. بە لام خودای مەزن دەیهوێ بەو چیرۆکەیی، پەحمەتی خوێ باس بکا بە سەر جوولە کەکان و گری کۆیرەییەکیان بۆ بکاتەو کە تا ئەو پۆ چەن سالی دوایش بە سەر هاتی ئاوا مانگا نەبیسراوە، ئەویش ئەو یە: گۆیا یەکیک دە کۆزری دە مایێکدا یا لە کووچە و گەرەکیکدا، بکووژە کەیی دیاری نادا و دەرناکەوێ. هەچی پرووی تیدە کۆرێ دە لێ ئەمن نیم، و لە خوێ وە دوور دەخا و بە سەر یەکی دیکەیدا دەبڕی. دە مایێکدا قاتل هەر لەو چەن کەسانە دەبێ کە دە گەل خەلکە کە پرسیار لە قاتل دە کەن، ئەو جار خودای تەعالا بۆوێ حەق ون نەبێ و کە سیش نە کەوێتە تەل و داو، دە فەرموێ: ئەو یە شکتان لێیەتی لاشەیی کۆزراوە کە بێن بە شیککی لە لەشی دە گومان لێکراو هەلسوون، قاتل دەرە کەوێ و حاشای پێ ناکرێ. جا بۆ ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ٧٢ی بە قەرە دەویدا بە مراد دە گەین:

﴿۷۲﴾ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ خَرَجَ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

(دیره‌دا باسی پرووداویکی سهرده‌می موسا ده‌گیریتیه‌وه و ده‌یخاته پروو بۆ جووله‌که‌کانی سهرده‌می پیغه‌مبه‌رمان و پییان ده‌فه‌رمویت): ئه‌ی جووله‌که‌کان بیر بکه‌نه‌وه که‌یه‌کیکتان کوشت و له‌نبو خۆتاندا کرتانه‌مشت و مپر و دمه‌قالی له‌سهر ئه‌وه‌ی کئی کوشتوو‌یه‌تی؟ خودای ته‌علاش ئه‌و نه‌پینییه‌ی که‌ده‌تانشاردیه‌وه و ئاشکراو نه‌ده‌کرد، ئاشکرای ده‌کات و ده‌یخاته پروو.

دیاره‌ موسا خۆی داوهر و سهرپه‌رستی ئه‌و پرووداوه‌ده‌بی به‌پیی رینۆینی خودا به‌شیک له‌له‌شی مانگای کوژراوه‌ده‌مالی به‌له‌شی کوژراو، بکوژ ئاشکرا ده‌بی. بۆ پاستی ئه‌و مه‌به‌سته ده‌چینه‌خزمه‌ت ئایه‌تی ۷۳:

﴿۷۳﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بَعْضَهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بۆ ئاشکرا کردنی بکوژه‌که‌به‌پارچه‌یه‌ک له‌گۆشتی ئه‌و مانگه‌یه‌که‌سهرتان برپوه له‌کوژراوه‌که‌بدن، زیندوو ده‌بیته‌وه و بکوژانی خۆی ئاشکرا ده‌کات جا بزائن خودا هه‌روه‌ک ئه‌و مردوو‌ی زیندوو کرده‌وه له‌پۆژی خۆشیدا ئاوا مردوو زیندوو ده‌کاته‌وه، خودا شته‌سهرسورپه‌ینه‌ره‌کانی خۆتان نیشان ده‌دات تا‌کوو هۆشیار ببه‌وه و ئه‌قلتان ببی.

پرووداویکی گرینگ

ئه‌و کاره‌ساته‌واته‌ زیندوو کردنه‌وه‌ی ئه‌و کوژراوه‌موعجیزه‌یه‌ک بوو خودا بۆ موسای نواند، ئه‌و زیندوو بوونه‌وه‌یه‌به‌و لیدانه‌هۆیه‌ک بوو نیشان‌دانی توانا و ده‌سته‌لاتی خودا که‌ئیمه‌ی ئینسان نازانین چۆنه‌و که‌ی ده‌که‌ویته‌کار و ری، به‌لکوو هه‌ینه‌ده‌زانین ئه‌وه‌ی خودا بیهه‌وی کۆت‌وپر ده‌یه‌پینیته‌دی و هه‌یچ شتیک له‌به‌ر ده‌سته‌لاتی ئه‌و قوتاری نابی.

جیگای لی وردبوونه‌وه‌یه: ده‌و ئایه‌ته‌دا خودا به‌جووله‌که‌کانی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رمویت ﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ﴾ کاتی‌که‌ئیه‌کوشتان، له‌حالی‌که‌دا خۆ ئه‌وان نه‌یان‌کوشتبوو، به‌لکه‌پرووداوه‌که‌زۆر له‌کۆنه‌وه‌بوو. مه‌به‌ست له‌و ئاراسته‌کردنه‌دا ئه‌وه‌یه‌که‌ئو جووله‌که‌نه‌ش هه‌ر له‌نه‌وه‌ی جووله‌که‌کانی سهرده‌می موسا بوون، ئاکار و په‌وشتیان هه‌ر وه‌کوو ئی وان وا بوو. ئاو‌پێک وه‌سه‌ر ئه‌و دوو چیرۆکه‌ی قورئان که‌به‌شی زۆری قورئان‌زانه‌کان پییان‌وايه‌هه‌ر یه‌کن به‌لام نه‌زه‌ری دوو زانای ئایینی واته‌شیخ محهمه‌د عه‌به‌ده‌و شیخ عه‌بدولوه‌هاب نه‌ججار

به جوریکي دیکهیه. چیرۆکه کان:

١. ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْجُوا بَقَرَةً﴾ (٦٧) «بقرة» ئەوێ چیرۆکی یه که مه.

٢. ﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا﴾ (٧٢) «بقرة» ئەوێش چیرۆکی دوو هه مه.

شیخ محهمده عه بده نه زهری وایه ئایه تی ٦٧ له سهر کاره ساتی به نی ئیسرا ئیل نازل بووه که ده بی مانگایه ک سهر برن خاوه نی ئەو سیفه تانه بی که خودا ناوی بردوون. شیخ عه بدولوه هاب نه ججاریش نه زهری وایه ئایه تی ٧٢ له سهر پرووداویکی دیکهیه ههر له چه شنی کاره ساتی هه و ل.

ئەوانه ی که ده لێن ههرکیان ههر یه کن، به لام ئەو ته فاهو ته بیان هه یه: ئایه تی ٧٢ هه چه ن ده مانادا ههر یه که ده گه ل ئایه تی ٦٧، ئەمما زور له دوا ئایه تی ٦٧ هاتوو، له بهر کیش پیدانی سیفاتی مانگاکه بووه، که وایی ده بی بلتین: ئایه تی ٧٢ ده نازل بووندا له پاش ئایه تی ٦٧ دایه به لام ده مانادا له پیشه وه یه. به و ده لیل: کوشتنی زه لامه که و نادیار ی قاتله که بوته هوی سهر برینی مانگاکه. ئەو عیبار ته ئەو ده رده خا و ده نوینی ههرکات یه کتان لی کوژرا و بکوژ نه ناسرا، خوینی مانگایه کی سهر بر او بده ن له کوژراو، وه زمان دی و قاتل ناو ده با.

ویده چی بلتین ده شه ریه تی مووسادا بویه مانگا ده س نیشان کرا بو سهر برین، گویره که په رسته ی له ناو قهومی مووسادا کاری ته وای له سهر بیر و باوه ر دانا بو ههروه ک ئایه تی ٩٣ ی به قه ره قسه له سهر خو شه ویستی گا ده کا ده ناو قهومی گویره که په رسته دا: ﴿وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ...﴾ ئەوانه ی به هوی بی باوه ر پیا نه وه هزی گویره که په رسته تی تیکه ل به دل و ده روونیان ببوو، ئە له و کاته دا بوو که له میسر دا ده ژیان.

دووباره ئەوه شی لی هه ست ده کری ئەو واقیعه یه: بیسه لمینی به ئینسانی بی باوه ر به زیندوو بوونه وه، که زیندوو کرد نه وه ی مردووان له کن خودا ئاسانه.

دانی ئەو هه موو نیعه ته به جووله که وه ک نیعه ته کانی: نه جات له ده س فیرعه ون، هه لقو لینی کانیاو له تاشه به ردی ره ق، باراندنی گه زو و شیلایه له بیابانی قاقری سینا، ئاو پر نه دانه وه یان بو لای خودا و مووسا ئەوه مان پی ده لی: نابیی ری بدری دل ره ش بی، ئە گه ر هاتوو ره ش بوو نه قسه ی خودای ده بیسی نه ده لیل و بورهان وه رده گری. بو ئیسباتی ئەو ئیدی عایه ده چینه خزمه ت ئایه تی ٧٤ ی به قه ره:

﴿٧٤﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا

يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَنْشَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ
وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

پاش چاو کردنی ئەو هەموو شتانه لە جیاتنی ئەوێ دلتان نەرم بێت کەچی دلتان وەکوو بەردی
رەق و ویشک بوو، هەچەن بەرد شاخی رەق هەن ئاوی پرووباری لێ هەڵدەقوڵیت و هیندیک
بەردی رەقیش هەن ئاویان لێ دیتە دەرەو و هیندیک بەردیش هەن لە ترس و هەبەتی خودا
دەقەلشن و لەت و پەت دەبن و بە زەویدا ڕۆدەچن. بەلام ئیوەی یاخی و سەرکێش هیچ هەستوو
بە لەشدا نایە، هەر بۆیە شە پەند و ئامۆژگاری هیچ سوودیکتان پێ نادا. وەنەبێت خودا
ئاگاداری ئاکارتان نەبێت، هیچ کردەوێ کتان لە خودا شاراوە نییە.

بەرد نەرم دەبێ؛ دلی رەش نا!

تیوەرپامانیک لە سەر دڵ رەقی هۆزی یەهوود: لاساری و سەرەپۆیی و دڵ رەقی وان حاشای
لێ ناکرێ، جا لە سەر ئەو ئەساسە دەبێ بکووترێ: جێی پامان و دامانە بۆ ئینسانی گۆشتین، کە
بەردی رەق ورد و هاژ دەبێ لە ترسی ئەحکاماتی قورئان، واتە هەبەتی خودا، بەلام ئینسان ورد
نابێ و حەیا نایگرێ هیچ، موچرکێشی پێدا نایە بەو هەموو ئامۆژگاریانە خودا دەیانکاتێ.
بروانە لە قورئان و ورد بەو لێ: ﴿لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِّنْ
خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (حشر) ٢١ ئەگەر ئێمە بمان ناردایە
ئەو قورئانە سەر کەژ و کۆ، دەتدی ئەتوی ئینسان ئەو کەژ و کۆیە دەبوونە وردە بەرد و هەڵدەوهرین لە
ترس و هەبەتی ئەلله ئەو میسالانە بۆ ئینسان دەرسی عیبرەتن دەیانھێنێتەو، دەبێ ئینسان بیر بکاتەو.

هەلسەنگاندن و بەراوەردیکی ورد و پتەوی دەوێ ئەو نموونە و میسالە. واتە بەردی رەقی
بێ هەست و شعور و گیان، بتوێتەو و قال بێ و حەیا بیگرێ و ورد و هاژ بێ لە بەرابەر
هەرەشەکانی خودا، بەلام ئینسانی خاوەن هەست و شعور و دەرک بێ باکانە پەلاماری هەچی
ئارەزوویەتی بدا و ئاوڕ وەسەر هاوار و بانگەواژەکانی خودا نەدا. دەبێ بە راشکاوی بکووترێ:
کەر نییە بەردی رەق لە حاند ئەمەری باری، بەلام کەر ئینسانی گۆشتی نەرم لە حاند ئەمەری
باری. ئەو پازە سەر داپۆشراو. بروانە تەفسیری کەبیر، ج ۳-۴، ل ۱۳۱.

بۆ ئێرە دەگونجی و دەبێ، فەرموودەیی حەزەرەتی ڕەسوول ﷺ کە فەرموویەتی: أَلَا فِي
الْجَسَدِ لَمْضَغَةٌ إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ:
ئاگادار بە، دە لەشدا پارچە گۆشتیک هەبە ئەگەر ساغ و سەلامەت بێ ئەو کوتە گۆشتە، ئەو

هموو لهش ساغه و خاوهن ههسته، ئه گهریش فاسید بی ئه و کوته گۆشته، ئه وه لهش فاسیده و بی ههسته. ئه و کوته گۆشتهش دله.

تیوه پرامان و لیکدانه وهیه ک:

دیاره خودای تهعالا پی به پی لاساری جووله که کانی دهورانی مووسای پراگه یاند و بهیانی کرد، بو دهرس و عیبرهت و ئامۆژگاری و پهند وهرگرتنی جووله که کانی دهورانی محهمه المصطفی ﷺ که چی جووله که کانی مه دینه و دهو روبه ری مه دینه ئیمانیا نه هینا هیچ، راشنه ده وهستان له ئاژاوه و ئازار و ئه زیه تی موسولمانان، دهشیانزانی ئه و دینه حهقه، محهمه د ﷺ حهقه، به لام دلی رهش و حه ساده تی دهروونیان پی پی نه ده دان بینه سهر شه قامی حهق و حهق بلین؛ بو ئه و راستیه ده چینه خزمهت ئایه تی ٧٥ ی به قهره:

﴿٧٥﴾ أَقْتَضَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

پیغه مبه ره هاوه له کانی هه وه لیان زور ددها بو موسولمان بوونی جووله که کان، له و ئایه ته دا خودا ده فرمویت:

تیوه هیواتان وایه که ئه و جووله کانه بینه موسولمان، چون چاوه پروانی ئه وه بن له حالیکدا که ئه وانه دلیان رهقه و به شوین راستیدا ناگه پین. هیندیک له سهرانیان ههرچه نده تهوراتیان ده خوینده وه و ده یانیست و لیبی تیده گه یشتن، که چی پاشان ئه وه ی به لگه بو له سهر پیغه مبه رایه تی محهمه د ﷺ به ده ست ئه نقسه ت ده یانگۆری، به ئاره زووی خو یان ده سکاریا ن ده کرد.

تیوه پرامانیک له سیما و دهروونی ئه و ئایه ته

که باس له گۆرانی به شیک له ئایه ته کانی تهورات ده کا به تاییهت ئه و ئایه تانه که له سهر وه سفی محهمه د المصطفی ﷺ نازل بوون: ده بی ئیمه چون بزانی هه موو جووله که کان ئه و گۆرینه یان کرد بی؟ وهیا ههر ئه و ٧٥ نه فره انه ی ده گه ل موسا چو بوونه کیوی توور، وه ک ده لین: به شی زوری زاناکانی به هوود به وه ی پازی نه بوون که له مه دحی محهمه د ﷺ ته سدیقی ئه و ئایه تانیک هاتبن و گۆر بیان، چونکه غهیری جووله که به سهر احهت پیغه مبه رایه تی محهمه د ﷺ به و ئه وسافانه ی خودا پی داوه ته دسیق ده که ن و کردوویانه و ده کتیه کانیشیا ندا ههیه، که وایه چون به هوود به تاییهت زاناکانیا ن ده توان شتی ئاوا ئاشکرا ئینکار بکه ن.

به‌لام ده‌بی‌ئو منافیه زانایانی جووله‌که نه‌شاردرینه‌وه و به‌پندرینه‌روو: کاتیکی زاناکانی جووله‌کان ده‌گه‌یشتنه‌خواه‌ن باوه‌پانی ئیسلام پینان ده‌کوتن: ئیوه له‌سه‌ر ئایینیکی راست و دروستن، چونکه‌ته‌ورات موژده‌ی به‌هاتی محمه‌د داوه. به‌لام له‌و لایه‌شه‌وه که ده‌گه‌یشتنه‌ئی خۆیان، پینان ده‌کوتن: ها‌ئو شتانه‌ی که خودا ده‌ته‌وراتیدا له‌مه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی محمه‌د کوتوویه‌تی، نه‌چن بیلین به‌عالم و به‌وانه‌ی هه‌واداری محمه‌دن، نه‌کا ده‌گه‌لتان بکه‌ونه‌کیشه‌و بو‌رتان ده‌ن به‌قه‌سی خۆتان و ته‌وراتی خۆتان. بو‌ئیسباتی ئه‌و داوايه‌ده‌چینه‌خزمه‌ت ئایه‌تی ۷۶ به‌قه‌ره:

﴿۷۶﴾ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِغَضَمٍ إِلَىٰ بَعْضِهِمْ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

ئه‌وانه‌ی کاتی به‌موسولمانه‌کان ده‌گه‌یشتن، ده‌یانکوت: ئیمه‌ئیمانمان هیناوه‌و موسولمان بووین. به‌لام کاتیکی که له‌ناو خۆیاندا هه‌ندیکیان له‌گه‌ل هیندیکی تریان بگه‌یشتنايه‌به‌یه‌کتری، ده‌یانکوت: ئایا ئیوه‌ئه‌وه‌ی خودا سه‌باره‌ت به‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی محمه‌د له‌ته‌وراتدا بو‌ی باس کردوون باسی ده‌که‌ن بو‌ئه‌وان، بو‌ئه‌وه‌ی له‌روژی دوايیدا لای خودا بیکه‌ن به‌شایه‌تی به‌سه‌رتانه‌وه؟! چۆن ده‌بیت شتی وا بکه‌ن؟ ئه‌ی نابیت هۆشتان هه‌بیت بیریک له‌وه‌بکه‌نه‌وه‌که‌ئه‌وه‌له‌زه‌ره‌تانه‌؟!

تیروانینیکی هه‌ستیارانه

دل‌ده‌لی خۆ نه‌خوینده‌واری جووله‌که نه‌یزانیوه‌ته‌ورات چی تیدا له‌مه‌ر حه‌زه‌رتی محمه‌د ﷺ و چی به‌یان کردووه، به‌لکه‌ئه‌وه‌ی زانیویه‌تی خوینده‌واره‌کانی بوون. هه‌روه‌ک به‌دریژایی میژوو پێشه‌نگی گه‌لان له‌مه‌ر دین و ئایین زانا به‌کیه‌کانی ئاسمانی بوون، هه‌ر بو‌یه‌ده‌بی‌حاشا نه‌کری ئه‌وه‌ی شیخی دروست کردووه هه‌ر مه‌لا بوون واته‌پیشه‌وای ئایینی، و ئه‌وه‌ی ته‌کیه‌و خانه‌قای دروست کردووه هه‌ر مه‌لا بوون، و ئه‌وانه‌ی دینیشیان فیری عالم کردووه هه‌ر پێشه‌وا ئاینیه‌کان بوون. ده‌بی‌بو‌یرانه‌بکوتری وه‌بالی نه‌خوینده‌وار وه‌ئه‌ستۆی خوینده‌وار. بو‌ئه‌و راستیه‌ده‌چینه‌خزمه‌ت ئایه‌تی ۷۷ به‌قه‌ره:

﴿۷۷﴾ أُولَٰئِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

ئایا ئه‌وانه‌نازانن که هه‌ر شتیکی بشارنه‌وه‌یا خود ده‌ریخه‌ن و ئاشکرای که‌ن بی‌گومان خودا

دەزانیت و ئاگاداریەتی؟!

ئاوړيک وەسەر مانای ئایەتەکە بە وردی

بە راشکاوی دەبی بکوترئ ئەو ئایەتە دە زانایان دەخوړئ چونکە ئەوانن دەزانن ئەگەر لە خو نه گۆرن خودا ئاگاداری زاهیر و باتینە، و هەر کەسیش ئاوا نەزانی کە خودا ئاشکرا و نەپنی دەزانی، ئەو کەسە دۆراوە و تیشکاوه.

دەبی ئەو راستییە نەخەیتە بن لیج: بە درێژایی بوونی ئینسان لە سەر زەوی دەستەیک پیتۆل و چاوبەست بۆ بەهرەیکە کەمی دنیا چاوی دەستەیکەیان بەستوو لەمەر ئایین حەقیان لی حاشار داون، مەسەلەن کاتی خۆی یەهوودی خویندەواری تەورات نەزانیان چاوبەستوو ناوی محەمەد و وەسفی محەمەدیان لی حاشار داون و کوتوویانە دە تەوراتدا نییە باسی محەمەد، هەرەک ئیستی زۆر شت دە قورئاندا نییە و دەلین هەیه و زۆر شتی تێدا یە و دەلین نییە. نموونە زۆرن. ئەگەر زانا بی دەزانی، و ئەگەر نەزانی بی، بەقا ناکە ی. بپروان لە بابی متشابها، و بابی حایو حوو، لە خۆدان و ... بۆ ئیساتی ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۷۸ ی بەقەرە:

﴿ ۷۸ ﴾ وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

هیندیک لەوانە نەخویندەوارن، جگە لە رەش خویندەوێهە کە تەورات هیچی تر نازانن، و راست و درۆ لیک ناکەنەو. و دەزانن تەورات تەنیا چەن ئاوات و خواستییکە بۆ پرزگار بوون لە سزای خودا، بۆیە هەموو تێگەشتنیان هەر وەهم و خەیاڵە.

ئاوړدانه وەیه ک

دەبی بکوترئ و بلین: لە سیمای ئەو دوو ئایەتی ۷۷ و ۷۸ ئەو بە پروونی دیتە بەرچاو و دل: یەهوود دوو دەستە بوون ۱. دەستەیکەیان نەخویندەوار هەر چاویان لە زاری خویندەوارەکان بوو و گویان راداشتۆتە وان، وەک ئەوڕۆ، ۲. دەستەیکەشیان خویندەوار و زانا و حەق نەویست و دنیا پەرەست، ئەحکاماتی تەوراتیان بە وازی خۆیان تەعبیر کردوو و لە بابەت محەمەد ﷺ و ئەوسافی ئەو کە بە زبانی خۆیان زانیون و حاشاریان داون لە عالەمی وەیا گۆربویانن. ئەوانە چاوی نەخویندەوارەکانیان بەستوو هەر ئەوێشە بۆتە هۆی ئەوڕۆ دنیای ئایین چەن قوتبە. واتە چەن مەزەب، چەن تیرە، ئاماژە ی ئایەتی ۱۵۹ ی «انعام» بە پروونی

ئەوھەمان پى دەلى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَرَّعُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ ﴿۱۵۹﴾ «انعام» بەراستی ئەو كەسانەى كە ئایینە كەى خۇيانیان كرددووه بە چەن بەش و خۇشیان بوونەتە چەند قۆل و تاقم و كۆمەلێك جیاواز لە یە كتر، وەكوو جوولە كە كان و دیانە كان، وایان لى قەومابوو؛ دەگەل ئەوھش ھەر لایە كیان لایە كەى دى بە لە ئایین دوور و وێل دەزانى. جا خودا بە پیغەمبەرى فەرموو بە ھیچ شیوەیەك ئەتۆ لەوانە نى، ئایینی تۆ راستە، ئەوانەش بى گومان كە ئایین سازن دەكەونە دەس خودا.

دەچینە خزمەت ئایەتى ۷۹ى بەقەرە بۆ راستى ئەو مەبەستە:

﴿۷۹﴾ قَوْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَقَوْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

ئەوانەى دەستكارى تەوارپت دەكەن و لە پیناو دەستەبەر كردنى قازانجىكى ماددى كەمدا قسە ھەلبەستراوەكانیان بە قسەى خودا لە قەلەم دەدەن، وەیل بۆ ئەوانەى. ئەوانە بە ھۆى ئەو كە نووسیویانەتەو و دەلێن ئەمە قسەى خودایە و لە لایەن ئەووە نێردراوە، ھەروەھا بەو بپرە سامانە كەم نرخ و بى بەھایە كە بەو كارە دەستیان دەكەوێت، بە ھۆى ئەو تاوانیانەو وەپیلیان بۆ ھەبە.

(وەیل واتە فەوتان و بەھىلاک چوون).

ئەو دووپاتە كردنەوہى «ویل» سى جارەن دەو ئایەتەدا ئاماژە وەلای ئەوہیە: ئەو تاوانبارانە ئەو سى گوناھە خراپانەیان كردووه.

ئاوردانەوہ و تێوہرامانىك لە سیمای ئایەتى ۷۹

زەمانى جوولەكە بتوان و غیرەت بكەن تەوارپت بگۆرن سەبارەت بە نەناسینی پیغەمبەر محەمەد المصطفی ﷺ دەبى دەگەل غەیری چۆن بن؟

ئەوانەى كە قازانج و بەھرى بى بنەمای دنیایان پى چاتر بى لە قازانج و بەھرى تاهەتایی پوژى ئاخەرت، نەزانن بە عاقیبەتى كار. بى گومان ئەو جوړە كەسانەش وەك دیارە و بەرچاون لە زانایانن بە زۆرى، وەك زاناکانى ھۆزى جوولەكە ئایاتى تەوارپیان دەگۆرین بۆ قازانجى دنیایان تاكوو عالەمى نەخویندەواریان دوا كەوئ، ئایینی ئىسلامیش پەرە نەستینى. بەلام بى خەبەر لەوہى حەق ناشاردريتەوہ و وەبن لیتە و لیزماوى قورپاو و چلکاوى كەسافەت بازارى ناكەوئ. ھەچى دە ملكى حەقیقەتدا چنابى، سەر ھەلدەدا و دەپوئ كاتى خۆى. ئەگەرچى بە

روالەت خودا پرووی باسەكەى لە زانایانى یەهوودە، بەلام دە واقعەدا دەگەل ھەموو پێشەوا و پێش قەتارانى دنیای بەشەر یەتیه تی بەتایبەت زانا ئایینیەکان.

جوولەكەكان بە پێى ئایەتی پێشوو ھەستیان و باوەریان ئەو بوو كە ئاوری دۆزەخ نامانسووتینی و ئەگەر بشمانسووتینی ھەرچەن پوژیک دەبی ئەو سووتانە واتە ئەوئەندە پوژانە بی گوێرەكەمان پەرست، پاشان عەزاب لادەچی لە سەرمان. دەبی ئەوئەمان باوەر بی سزا بە پێى کردارە ھەرۆك پاداشیش بە پێى کردار و ئاکارە. بو راستی ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۸۰ی بەقەرە:

(۸۰) وَقَالُوا لَنْ تَمَسَنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
دەشڵین: ئاگر تووشان نابێ؛ مەگین چەند پوژى، ئەویش كەم. بیژە: ئاخۆ خودا بەلێنى پێى داون – كە خودا لە بەلێنى خۆى پاشگەز نابێ – یان ھەر لە ئەزانییەو قسە لە سەر خودا دەكەن؟

(سەیر لەوئەدایە ئەو جوولەكانە و پراى ئەو ھەموو خراپەكارى و نافەرمانیەى خودا و پیغەمبەرەكانیان، كەچی) دەیانكوت: ئیمە گەلى ھەلبژاردەى خوداين و چەن پوژیکى كەم نەبیت ئاگرمان بەرناكەویت. ئینجا خودا بە پیغەمبەر دەفرمویت: ئەى محەمەدﷺ پێیان بلێ ئایا ئیو پەیمانتان لە خودا وەرگرتوو كە چەن پوژیکى كەم نەبیت ئاگر ناتانسووتینیت؟ خو ئەگەر واییت ئەو یەقینە خودا پەیمانى خو ناگوړیت و دەبیاتە سەر. یا ئەو ھەر قسە یەكە ولە خوێانەو و بەبی زانین بە دم خوداو ھەلیدەبەستن. چونكە شتى وا دەبیت بە «وہی» لە لایەن خوداو رابگەییندريت، جا كە لە وەحیدا ئەو نەبیت، ئیتر ئەو مانای وایە دم ھەلبەستى خوێانە و لە خەيالى پووچەلى خوێان زیاتر نییە.

ئاوړیک وەسەر چۆنیەتی نازل بوونی ئایەتی ۸۰

گويا تا قەمیک لە زانا و دانا ئایینیەکانى جوولەكە بە عینوانى گالته و گەپ دەچنە خزمەت ھەزرتى پەسوول پرووبە پروو بەبی ئەو شەرم و ھەیا بکەن، بەزمى دەگەل دادەبەستن و دەلین: ئیمە ناچینە دۆزەخ و ئەگەر بشخریینە دۆزەخ لەوئەندە پوژانەى كە گوێرەكەمان تیدا پەرەستوہ زیاتر ناخریینە تی، پاش ئیمە ئەتو دەخریە ناو دۆزەخ. ھەزرتى پەسوولﷺ دە موقابیلدا

دهفهرموئ خوار و خراب حالی بوون، وانییه. بهلکه ئیوهی بیباوهپر بۆ ههمیشه ده دۆزهخدا دهمیننهوه، قهلاتهی دۆزهخوو دهخریته ئهستۆ و کهسیش بهجیی ئیوه ناخریته دۆزهخ. دهشلین حهزرت پیی کوتوون: خهفه بن، واته ییدهنگ. پروانه تهفسیری ئیبنی کهسیر، ج ۱، ل ۱۱۸. ئایه تی ۸۰ گورزیکیی قورس و تونده له لمبۆز و لهوسی جوولهکهکان دهدری. خودای خاوهن حیکمهت و حکیم دهیههوی دووباره به ئایه تی ۸۱ توندتر و راشکاوانهتر تییانسرهوینی و ههسیان داتهوه که ههچی دلی خاوهن ههسته قهناعهتی پی بکا. ئهوهش ئایه ته که:

(۸۱) بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

نهخیر، وانییه که ئهوان دهیلین. بهلکوو ههرکهسیک خراپه بکات و خراپهکانی له بهر زۆرییان دوهوی بدن، ئه کهسانه هاوهلی ئاگری دۆزهخن و ههتا ههتا به تییدا دهمیننهوه، چونکه کۆبوونهوی گوناوه به شیوهیهکی واکه له ههر چوار لاهه دوهوی لی دابی ئهوه واکات ئهوه کهسه له ئیمان ده رکات و ئیتر ههتا ههتا به تیته هاوپی ئاگری دۆزهخ.

دهبی ئینسافه ئهوه به له میندری چاکه به خراپه وه گۆرپدری و ئهوهش بزاندیری که چاکه چاتره له خراپه، دهبی سزای ئهوه کهسانه ههر ئهوه بی که خودای مهزن له ئایه تی ۸۱ دایاری کردوه: ﴿فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئهوه کهسانه هاوهلی ئاگری دۆزهخن تا ههتا به. ئاوردانه وهیه که وهسهر ئهوه یاسا گشتیهی باری تهعالا که دهفهرموئ ﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ...﴾ واته ههرکهس به بهردهوامی له سهرا تاوان کردن دامهزری، به تهئکید ئهوه کهسانه بۆ ههمیشه جیگیان دۆزهخه. دهشبی ئهوه تاوانانه عهمد بن. دل به ههسته وه ئهوه ههسته دهکا: مادام حال و ئهحوالی خراپهکاران له رۆژی ئاخهرتدا ئاوا عهزاب و دهرد و ئازار و پهنج بی، دهبی حال و ئهحوالی چاکهکارانی خاوهن ئیمان و باوهپر چۆن بی؟ بۆ ولامی ئهوه ههسته دهبی پروو بکریته بارهگای باری چونکه ئهوه غهیه به زانستی ئهوادیه. ئایه تی ۸۲ ولامی ئهوه بابتهی تیدایه:

(۸۲) وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

ئهوانه ی خاوهن ئیمان و کرداری چاک و پاکیشان ههیه ئهوانه هاوده می بههشتن و تیشیدا به یه کجاری دهمیننهوه، (پاداش به پیی کرده وهیه)

رامان له ئایه‌تی ۸۲

له سیمای ئایه‌ته‌کانی تاییه‌ت به نه‌ته‌وه‌ی یه‌هوود، وا دیته به‌رچاو و ده‌رده‌که‌وئ، نائه‌هل‌ترین و نه‌بیس‌ترین و بی‌شعوورت‌ترین گه‌لی ده‌وران بن، بی‌به‌ش له هه‌ست و خوست و سرشت دۆراو، چونکه ئه‌و نيعمه‌تانه‌ی خودا به‌وانی به‌خشیوه سه‌ره‌رای لاسارییان، ده ژمار نایه‌ن و له به‌رابه‌ر هه‌ر نيعمه‌تیکدا ناشکوری و سه‌رپیچیان ئه‌نجام داوه له سه‌ر ئه‌و حاله‌ش‌را خودا جارجار نیشانه‌ی داونی بۆ وه‌ی چاک بن. که‌چی هه‌ر خرابتر و لاسار جوولانه‌وه. مه‌سه‌له‌ن پاش ئه‌و هه‌موو لاسه‌ری و خیره‌سه‌رییه‌ی وان خودا دینێ پهمانیکی دیکه‌یان ده‌گه‌ل پیک‌دینێ که‌چی زۆر بی‌شهرمانه و بی‌ئه‌ده‌بانه ده‌یشکینن. جا بۆ ئه‌و راستیه ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۸۳:

﴿۸۳﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا
مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ

ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر وه‌یادی جووله‌که‌کان خه‌وه که ئیمه له ریگای موسا و پیغه‌مبه‌رانی دی په‌یانمان لێ وه‌رگرتن که جگه له خودا هیچ که‌س و هیچ شتیکی دی نه‌په‌ره‌ستن و به‌چاک ده‌گه‌ل دایک و بابیان په‌فتار بکه‌ن و هه‌روا ده‌گه‌ل خزمان و هه‌تیوان و هه‌ژاران، و ده‌گه‌ل خه‌لکدا خوش گوشتار و پاک کردار بن و هه‌روا نوێژان بکه‌ن و زه‌کاتی بدن. به‌لام ئه‌وان هاتن به‌ زۆری پشتیان کرده ئه‌و په‌یه‌انه‌ی خودا و شکاندیان و ریگای سه‌ره‌که‌شی و یاخه‌گه‌رییان گرت به‌ر.

مافی هه‌ژاران

شیخ محهمه‌د عه‌بده ده‌لێ که‌سیک چاکه‌ی بۆ دای و بابی نه‌بی، چاوه‌پروانی چاکه‌ی لێ ناکرێ، و هه‌رکه‌سیکیش ئیتاعه‌ی خودای خۆی نه‌کا، چاوه‌پروانی چاکه و ئه‌مین و راستی لێ ناکرێ.

ئه‌وجار خودای ته‌عالا مافی هه‌قی هه‌ژاران ده‌ ئایه‌ته‌که‌دا باس ده‌کا که ده‌بی پیا‌زی‌رین، چونکه هه‌تیو سایه‌ی فینکی بابی له سه‌ر نامینێ وه‌زیفه‌ی موسوڵمانانه له جیی سایه‌ی بابیان ببنه سایه‌ بۆیان و هه‌ر به‌ ئاداب و ته‌ریه‌تی ئیسلامی ده‌بی ته‌ریه‌ت بکړین. ده‌نا بی‌به‌ند و بار و بی‌ئه‌ده‌ب دینێ ناو کۆمه‌لگای به‌شهر.

ئەوجار خودا دینێ باسی داماو و هەژاران دەکا که دەبی چاوەدێریان بکری، ئەوجار ئەمر دەکا بە نوێژ کردن و زەکات دان چونکە نوێژ وەسیلە ی لە خودا غافل نەبوونە، هەر وەک زەکات دان وەسیلە ی وەحەدەت و هاوکاری کۆمەلە دەگەڵ یەک، و تەنانەت زەکات دان لە ئایینی یەهوودیشدا بوو بە شیوەی ئایینی خۆیان. چونکە زەکات هەوینی بڕایەتیە دەگەڵ یەک که ئەوەش بۆ یەکیارچەگی کۆمەلە شەرتیکی ئەساسییە، ئەوەندە هەیه گۆیا لە ئایینی یەهووددا زەکات دەبایە بڕایە بە نەوێکانی هاروون پێشەکی، جا پاشان بڕایە بە هەژاران و داماو و هەر لە تەوولی حەوت سالاندا پارچە زەویەکی تەرخان کرابا بۆ هەژاران هەچی لێ پەیدا ببا بۆ هەژاران دەبوو. دەبی بڵێن دە هەموو ئایینەکانی ئاسمانی حەول دراوێ بۆ یەکیارچەگی کۆمەلە ئینسان و بۆ هاوکاری و دەگەڵ یەکیبوون زۆر پێگا و شوێن دامەزراو.

ئاوردانە وەیه ک

وەک دیارە و هەستی پێ دەکری ئایەتەکانی ۸۳ و ۸۴ بە شیوەیهکی بەربلاو قسە لە عەهد و پەیمان دەگەڵ قەومی بەنی ئیسرائیل دەکەن. ئەو دوو ئایەتە پایەکانی ئایینی ئیسلام هەچی هەیه لە خۆ دەگرن. مەسەلەن ۱. لە سەرەتاوە ئایەتەکی دەلی بە یەهوود غەیرەز خودای بی شەریک کەس مەپەرەستن و پال وە قودرەتی ئەو دەن. ۲. ئەو ئایەتە پاشان ئەمر دەکا بە چاکبوون دەگەڵ دای و بابان، چونکە دای و باب کارخانە ی ئینسان سازین دەبی ئەو کارخانە یە پیاوێزین و پێزیان بگیردری. ۳. ئەو ئایەتە دەلێن دەبی ئاوردی بەخیر و بەچاک وەدری بۆ لای خەزم و کەس و هەتیو و هەژار و بی نەوا. کە ئەوانە ئەعزای لەشی کۆمەلەن. ۴. ئەو ئایەتە دەلی نوێژ بخوینن، چونکە نوێژ وەسیلە ی پێوەندی دەگەڵ خودایە، دیارە یادی خودا و ملاقاتی خودا بەرەو سەعادەت دەبا. ۵. ئەو ئایەتە دەلی: زەکات بدە چونکە زەکات هەوینی یەکیارچەیی و یەک گرتوویی کۆمەلە لی دەکەوێتەو.

هیندیك لە جومەلاتی ناو ئایەتی ۸۳ بەرەو هەستیکمان دەگیرنەو کە دەبی ئەو هەستە لە پێشدا هەبووی. خودای مەزنیش ئەو هەستە کە بە ناپەروا دادەنێ و خیلافی خودایەتی خودایە، ئەمر بە لی دوورکەوتنەوی دەکا. میسال: جوملە ی ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ ئەوەمان پێ دەلی کە لە پێشدا بوون کەسانیک غەیری خودایان لە جیاتی خودا پەرەستوو، وەک هیندیك لە یەهوود و نەسارا کە خودای تەعالا بەبانی حالیان دەکا و دەفەرموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ

وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ﴿٣٥﴾ «تهوبه» جووله که کان کوتوویانه عوزهیر کوپی خودایه، وهه روا فهله کانیش واته نه سارا کوتوویانه مه مسیح رۆلّهی خودایه.

خودای ته‌علاش بۆ پووچه‌ل کردنه‌وهی ئەو عه‌قیده و باوه‌ره‌ی یه‌هوود و نه‌سارا و به‌رگری له‌په‌ره ستاندنی ئەو فکهر هات فرمووی: ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ عه‌بدایه‌تی بۆ خودا نه‌بی نه‌یکهن.

هه‌روا له‌جومه‌ی ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ واته ده‌گه‌ل دایک و بابوو چاکه بکه‌ن و چاک بن. ئەو جومه‌ش ئەوه‌مان پی ده‌لی هیندیک هه‌بوون ریزیان له‌دای و باب وه‌لاناوه ئەو جوړه‌ی که ده‌بی ریزیان لی بگیردری نه‌یانگرتوه، جا بۆیه فرمووی: ده‌بی چاکه‌یان ده‌گه‌ل بکری و ریزیان بۆ داندری.

یادیک له ریزگرتنی دای و باب

حه زره تی عومهر و ژن

دەگیرنەنەوە حەزەرەتە عومەر دە حالى تەوافدا دەبى چاوى دەكەوى بە ئافرەتیک که پیرەپیاویکی لە قەلاندۆشى خۆی بە چارشىوى خۆی بەستۆتەو و قايم کردوو و تەوافى کەعبەى پى دەکا. حەزەرەتە عومەر کە ئەوەى ئاوا چاوا دەکا، دەخەفتى هەلیک برەخسینى لەو شۆینەدا ئەو جەرینەى پرسیار کا لەو ئافرەتەى، کە ئەو پیاو پیرە کىیە و چى تۆیە وا ئەو ریزەى لى دەگرى. و هەروا ئەتۆ خەلکی کام ولاتى کە ئەو تەربىيەتە جوانەت لى وەدەس هیناو. سەرەنجام حەزەرەتە عومەر ئەو ژنە ون ناکا و دەیقۆزیتەو و خۆی دەگەییئیتى. پاش تەواو بوونی تەواف لى دەپرسى: ئەو پیاو پیرە دەبیتە چى تۆ؟ وا ریزی لى دەگرى و رەحمى بۆ بەکار دینى؟ ژنە دە وەلامیدا پى دەلى: ئەتۆ زیاد لەو هەموو عالەمە کىی و پرسیارى ئەو جەرینەى لە من دەکەى؟ حەزەرەتە عومەر دەفەرەمۆ: ئەمن ناوم عومەرە خەلیفەى ئىسلام، جا ئەوجار ژنە بە هەستەو پى دەلى: ئەو بەبەمە بە مندالى جاریکى بە کۆلى خۆی هیناومیە ئەو ماله پیرۆزە و تەوافى پى کردووم و داواى تەمەن دریزی بۆ کردووم. ئەمنیش ئیستى کە ئەو لە تاقەت کەوتوو، وا من بەهیزم دەمەهوئى ئەو قەرزی بدەمەو، جگە لەوەى کە لە لایەن خوداو دەستوورم پى دراو چاکەى دەگەل بکەم و هەروا ئەساسى ئەو کارەساتەش ئەو بوو: بارەها دەمبىست لى دەیفەرەموو خۆزگە جاریکى دیش تەوافى مالى خودام بە نسیب بایە، ئەمنیش هاتەو یادم کە لە کاتى خۆیدا ئەو ئەمنى بە کۆل و شان هیناو ئەتیر. دەبى ئەمنیش ئەوى بە

کۆل بېنمه‌وه ئېره. جا چونکه نیه‌ته‌که خېر بوو خوداش هیدایه‌تی دام و هینام. ده‌شم‌توانی و لاخی بۆ به‌کری بگرم به‌لام ده‌مزانی له سهر و لاغ خو راناگری. ههر ده‌بی به کۆل بی. ده مقابیل ئه‌و به‌بانات و به‌سهرهاته‌ه‌زه‌ته‌ی عومه‌ر زۆر به‌سۆزه‌وه‌ه‌رمووی: (جَزَاكَ اللهُ خَيْرًا لَّقَدْ وَفَيْتَ حَقَّهُ) واته‌ خودا جه‌زای چاکه‌ت داته‌وه، بی‌گومان حه‌قت به‌جی هیناوه. ژنه‌ش له و لا‌مدا ده‌لی: (ما وَفَيْتُهُ وَاَنْفَقْتُهُ لَآئِهٖ كَانَ يَحْمِلْنِي وَاَنَا اَحْمِلُهُ وَاُوَدُّ مَوْتَهُ) ژنه‌ له و لا‌می ه‌زه‌ته‌ی عومه‌ردا ده‌لی: ئه‌ی خه‌لیفه‌ی ئیسلام، وه‌ک ده‌فه‌رمووی حه‌قی خۆت به‌جی هیناوه‌ وانیه، چونکه ئه‌من حه‌قی ئه‌و بابهم به‌جی نه‌هیناوه و ته‌نانه‌ت نیوه‌شم به‌جی نه‌هیناوه. چونکه ئه‌و بابهم به‌مندالی که به‌کۆلی خۆی هینامی بۆ ئېره، ئه‌و دوعایه‌ی بۆ من کردووه که ته‌مه‌نم درێژ بی، ئه‌مما ئیستی دوعای بۆ ده‌که‌م که ته‌مه‌نی ته‌واو بی. دووباره‌ ه‌زه‌ته‌ی عومه‌ر به‌و به‌باناته‌ به‌جیه‌ داما و فرمی‌سکی پ‌ژاند و پرووی کرده ژنه و فه‌رمووی: یاره‌بی چۆنی بۆ تو باشه و چاکه، خودا ئاوات ده‌گه‌ل بکا، و ده‌رسیشم لی وه‌رگرتی. بۆ زیده‌ زانین ب‌روانه‌ له ته‌فسیری «تبیین القرآن»، ته‌فسیری پ‌ازی، مه‌وزووعی ئه‌و ئایه‌ته.

کۆده‌نگی زانایان له سهر ئه‌وه‌یه: دای و باب کافر بن یا موسو‌لمان، پ‌یزگرتیان پ‌یویسته. (ته‌فسیری که‌بیر، ج ۳-۴)

له سیمای ئایه‌ته‌کانی قورئان ده‌رده‌که‌وی و هه‌ست پ‌ی ده‌کری به‌ ته‌واوی که جووله‌که له ئه‌ندازه به‌ ده‌ر یاخی و سه‌ره‌پ‌ۆ بن، نه‌بیسه‌ر و لاسار، که‌چی ده‌که‌ل ئه‌و حاله‌ته‌ ناحه‌زه‌شیان خودا ئاگاداری کردوون، له نیعمه‌ت و به‌خششی بی‌به‌ش ههر نه‌کردوون. له ئایه‌تی ۸۳دا هه‌شت شتی بابه‌تی کۆمه‌لایه‌تی، ئایینی، ئه‌خلاقی و ه‌یادی جووله‌که‌کان ده‌خاته‌وه که‌چی ه‌یچیان با‌یخ‌یکیان پ‌ی نه‌دان و هه‌روا له دوو ئایه‌تی پ‌اش ئایه‌تی ۸۳، چها شتی دیکه‌یان خودا ده‌گه‌ل گری‌به‌ست ده‌کا که‌چی زۆر به‌بی شه‌رمانه‌ پ‌یشیلی ده‌که‌ن. دیاره‌ ئه‌و جو‌ره‌ ئاکارانه‌ی جووله‌که‌ و انیشان ده‌دا که به‌ ه‌یچ جو‌ر جووله‌که‌ قابیلی ئیسلام نین، بۆ پ‌استی ئه‌و ئیدیعیایه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌ته‌کانی ۸۴ و ۸۵ به‌قه‌ره‌ خودای ته‌عالا ده‌واندا هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو لاسارییه‌کانیان پ‌اده‌نی و نیشان ده‌دا:

(۸۴) وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرُجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

بیر بکه‌نه‌وه له‌وه‌ی له ته‌وا‌رتدا په‌یامم لی وه‌رگرتن که خوینی یه‌کتری نه‌پ‌یژن و ه‌یچ که‌سیک

له خۆتان مال‌به‌ده‌ر نه‌که‌ن، ئه‌ی جووله‌کینه! ئێوه بوختان ئه‌و په‌یانه‌تان په‌سند کرد و شاهیدیتان دا له‌ سه‌ر چاکی په‌یانه‌که‌.

ئاوړیک وه‌سه‌ر کاره‌ساتی نا‌ره‌وای دوو هۆزی عه‌ره‌بی بت‌په‌ره‌ست: ئه‌وس و

خه‌زه‌ج

پیش ئیسلام له‌ شاری مه‌دینه ئه‌وانه‌ دوژمن به‌یه‌کتر بوون و هه‌میشه‌ش له‌ شه‌پدا بوون ده‌گه‌ل یه‌کتر وس‌ی تیره‌ی دیکه‌شی جووله‌که‌ تیدا بوو وه‌ک تایفه‌ی «بنو نضیر»، «بنو قریظه» و «بنو قینقاع». تیره‌ی یه‌ک و دوو واته «بنو نضیر» و «بنو قریظه» ده‌گه‌ل تیره‌ی ئه‌وس هاوده‌ست و هاویاری یه‌کتر بوون. تیره‌ی س‌ی واته‌ قینقاع ده‌گه‌ل تیره‌ی خه‌زه‌ج هاویار بوون به‌ سویند ببوونه هاویاری یه‌کتر. جا له‌ سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه‌ هه‌ر کات ئه‌وس و خه‌زه‌ج بکه‌وتانایه‌ شه‌ر و به‌ گ‌ژیه‌ کدا هاتبان، ئه‌وه‌ ئه‌ وس‌ی تیره‌ جووله‌کانه‌شیان په‌گه‌ل ده‌که‌وتن، ده‌که‌وته‌ گیانی یه‌کتر و ده‌بوونه پشتیوانی عه‌ره‌به‌ بت‌په‌ره‌سته‌کان بو به‌ گ‌ژداچوونی جووله‌که‌کان و تالان و کوشتیان. دیاره‌ به‌ پ‌یی ئه‌و په‌یمانه‌ی که‌ ده‌گه‌ل خودایان به‌ستبوو، نه‌ده‌با ئه‌و شه‌ر و هه‌لا و بگ‌ره‌یان به‌رپا کردبایه‌ ده‌گه‌ل یه‌ک و ئه‌و کوشت و کوشتاریان له‌یه‌ک کردبایه‌. (ته‌فسیری خال، زه‌ین ده‌یه‌ بو باوه‌ری)

بو ته‌ئکید ی ئه‌و جه‌ریانات و کاره‌ساتانه‌ی ئه‌و هۆز و قه‌یبلانه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ٨٥ی

به‌قه‌ره‌:

﴿٨٥﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتِوكُمُ أَسَارَى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

له‌ پاشان ئێوه به‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌و په‌یانه‌ جوولانه‌وه، یه‌کتری ده‌کووژن و هیندیکیشان بالائیم و العداوان و ان یاتوکم ا‌ساری ت‌فادوهم و هو مح‌رم علیکم ا‌خراجهم ا‌فتؤمنون بب‌عض الکتاب و تک‌فرون بب‌عض فما جزاء من ی‌فعل ذ‌لک منکم ا‌لا‌ خ‌زی فی الح‌یاة الد‌نی‌ا و ی‌وم الق‌یام‌ة یر‌دون ا‌لی‌ ا‌شد‌ الع‌ذاب و ما الله بغ‌افل ع‌ما ت‌عمل‌ون له‌ پاشان ئێوه به‌ پیچه‌وانه‌ی ئه‌و په‌یانه‌ جوولانه‌وه، یه‌کتری ده‌کووژن و هیندیکیشان بالائیم و العداوان و مال‌به‌ده‌ر ده‌که‌ن، و یاریده‌ی دوژمنه‌ کانتان ده‌ده‌ن له‌ سه‌ر یه‌کتری و د‌ژ به‌یه‌ک ده‌وه‌سته‌نه‌وه، به‌لام ته‌گه‌ر به‌ دیل بگ‌یردرین، ده‌چن ده‌بانک‌رنه‌وه، ئه‌ئه‌وه له‌ حالیک‌دایه‌ که‌ له‌ ته‌ورات ده‌ربه‌ده‌ر کردن و ئاواره‌ کردنی یه‌کتریتان ل‌ی‌ قه‌ده‌غه‌ کراوه‌. ئایا بو مه‌گه‌ر ئێوه باوه‌رتان به‌ هه‌ندیک له‌ ته‌ورات هه‌یه‌ و که‌چی باوه‌رتان به‌ هه‌ندیک نییه‌ و کاری پ‌یی ناکه‌ن؟ ئایا ده‌بی‌ س‌زای ئه‌و کرده‌وه‌ نا‌ره‌وا و ناشایسته‌یه‌ی که‌ هه‌ندیکتان ده‌یکه‌ن چی بیت؟

جگە لە سەر شۆری و پوورەشی لە ژیاڵی دنیا دا و لە پوژی دوایشدا خراپترین و پرتازترین سزای خودا، وەنەبێی خودا لە کار و کردەوه کانتان بێ ناگا بێ. بەلکوو زانا و ناگاداره بە ھەمووی.

دەبێ بکوتری دێرەدا: ئەو خاوەن باوەران، ئەو جوولەکانە کەسانیکن کە قیامەتیان خستۆتە پێناو ژینی دنیا، واتە بەقایان داوہ بە فەنا، ئەوانە سزای ھەمیشەیان دە ئەستۆی خو خست، بەو خەیاڵە خاو و باتلەیان کە دەلێن سزیمان ئەگەر بشبێ لە قیامەتا، ھەرچەن پوژیکی دیاری کراو دەبێ. دە بروانە لە ئایەتی ۸۰ی بەقەرە، ﴿وَقَالُوا لَنْ تَمْسَنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً﴾ نێمە گەلی ھەلپژاردەیی خودا، چەن پوژیکی کەم نەبێت ناگیمان بەر ناگەوێت.

بۆ بەدەس ھێنانی کاکلی ئەو ئایەتە موژدە و ھەرەشاویانەیی خودای بەحق و حەق وێژ دەچینە خزمەت ئایەتی ۸۶ی بەقەرە کە تەواوکەری ئایەتی ۸۵:

﴿۸۶﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

ئەوانەیی ئەو کارە خراپ و ناشایستەنە دەکەن، ئەو ژیاڵی پەر لە خووشی و ھەتاھەتایی بەھەشتیان بە دنیا یە کەم نرخ گوپیوەتەوہ. بۆیە لە پوژی قیامەتدا نە سزایان لە سەر سووک دەکریت و نە یارمەتیش دەدرێن.

کورتەیی ئەو باسە بیستە: پێش ھاتنی پیغەمبەری ئیسلام ﷺ دوو ھۆزی عەرەب لە مەدینەدا بوون: ھۆزی ئەوس و ھۆزی خەزرج. ئەو دوو ھۆزە زۆر دوژمن بە یەک بوون. ھەر وہا لە مەدینە و دەورووبە ریشدا سی ھۆزی دیکەیی جوولە کە ھەبوون، واتە ھۆزی «بەرەیی قەینوقاع» و ھۆزی «بەرەیی نەزیر» ئەو دوو ھۆزەیان دەگەڵ ھۆزی خەزرج ھاوپەیمان بوون. ھۆزی سییەمی جوولە کە کان واتە ھۆزی «بەرەیی قورەیزە» بوو کە دەگەڵ ھۆزی ئەوسدا ھاوپەیمان بوون. ئینجا کە ھۆزەکانی ئەوس و خەزرج دەکەوتنە شەر دەگەڵ یەک، ھۆزە جوولە کە کانیش بە پێی ئەو ھاوپەیمانیان بوون ئەوانیش لە دژی یەکتە بەشداری شەرەکیان دەکرد و ھەر لایەکیان یارمەتی یەکیک لە ھۆزە عەرەبەکانیان دەدا کە ھاوپەیمانی یەکتە بوون. بێ گومان ئەو شەرپانەش دەبوو بە ھۆی ئەو ھۆزە جوولە کە کان لە یەکتە بکوژن و یەکتە دەربەدەر بکەن و مالی یەکتە وێران کەن.

ئوردانەو ھەیک وەسەر ناوەرۆکی ئەو ئایەتە پیرۆزە:

رازی ئەو ھۆزە ناوۆزە لە بەپیوەبردنی ئەمری باری بەو شیوہیە. بێ گومان ئەو ھۆی لێ

دهوه شیتته وه: ئهوانه ژینی ئاخهره تیان ده پیناو ژینی ئیره نا. له بهر ئه وهی لیره دا ئه وهیان به قازانج ده زانی که هاوئاینه کانیان ده ره به در که ن و بیان کوژن، بی خه بهر له وهی ئه و کاره یان سه ریچییه له ئه مری باری. ئه ماما له و لایه شه وه ئه وهیان به شهرت دانا که دیله کان وه گۆرن که ئه و شه رته یان چه شنه پهیره وهی ک بوو له ئه مری باری. به خه یاللی خو یان کاریان ئیتاعه ی خودایه، ئه گهرچی کاریان خیلایه ده ستووری خودایه جا بویه ده بی بیسه لمینین له کاروبار و ده ستووری باریدا نابی به ههوا و هه وه سی دنیای خو مان ئاویتته که یین. ئهوانه هاتن ئه وهی به قازانجیان زانی کردیان و ئه وهی به زه ره ریان زانی وه لایان نا، جا بویه ره ژری خو ی ته خفیف له عه زاباندا نییه و که سیش ناتوانی ئاوریان وه سه ر دا، سه ره نجام هیزکی به هیزتر له هیزیان ده که ویتته گیانیان بی به زه بیانه قه لت و بریان ده کا له دنیا دا و له ئاخهره تیشدا عه زابی سه خت ده که ویتته گیانیان.

دل به ههسته وه ئه و ههسته ده کا: ئه و جووله کانه ی ده ورانی مووسا که ئاوا لاسار و یاخی بوون، ئایا ده بی پاش مووسا که چها پیغه مبه ری دی هاتوون، ده گه ل وانیس هه ر ئاوا سه ره ره و و نافه رمان بووبن، وه یا چاک بوون ده گه ل وان؟

بو ئه و وه لاهه ده بی بجینه خزمهت ئایه تی ۸۷ی به قهره، چونکه ئه وه بی گومان به سه ره هاتی ئومه تانی رابردوو ده گه ل پیغه مبه رانیان هه ر خودا دهیزانی و هه ر ده بی راستیش له خودا بزانی.

﴿۸۷﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

جووله که کان که ئیمانیان نه ده هینا، پاساویان به وه ده هینا وه که ئه وان کتیبی خودا و فه رمانی پیغه مبه ره کانی خودایان له لایه، ئیتر ئه وهیان به سه، له باره ی ئاینه وه پیوستیان به ئیسلام نییه. به لام لیره دا قورئانی پیروژ وه درو یان ده خاته وه چونکه ئه وان هه میشه به پیچه وانیه فه رمانی خودا وه ره فتاریان ده کرد و فه رمانی پیغه مبه ره کانیان پیاده نه ده کرد که دوا هه مینیان عیسا بوو که خودا به وه سیله ی جبرائیل ته ئیدی کردوو. ئینجا قورئان ده فه رمویت:

هه رکاتیک پیغه مبه ری کتان بو هاتبیت و رینایی و فه رمانه کانی ده گه ل ئاره زووی ئیه نه گونجایی، خو و باده دا و سه ریچیو ده کرد. کومه لی کتان پیغه مبه ره کانتان به درو ده خسته وه و باوه رتان پی نه ده کردن (وه ک عیسا و محمه د المصطفی). وهه روا کومه لیکی دیشتان به ناحق ده ستتان ده چویه خوینیان و ده تانکوشتن (وه ک ئه شعیا، زه که ریا و یه حیا)

ئاوردانهوهیهک وهسهر لاساری هۆزی یههوود که بهدئهخلاقییان برستی بیر و ئهقل و شعوری برپیوون، چونکه ئهساس و یاسای سرشت و تهنزیم کراوه، له مهسیری حهقناسی لاناذا مهگهر به زۆر و خیرهسهری لایدهی. مهسهلهن ئینسان سرشتی و تهنزیم کراوه و ده بهر یهک نراوه حهقناس بی ﴿فُطِرَ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾ (۲۰) «روم» ئه ممانه گهر ههوا و ههوهسی دنیای به گژدا کرئ، له سرشت و فیتهرتی لادهدرئ و وهدوور دهخرئ وهک هۆز و قهبیله یاخیهکانی جوولهکه و ... به گژ حهقدا دین و بهرهنگاری یاسای باری تهعالا دهن، تا سههرنگریشی نهبن ناگهرینهوه.

ئاوردانهوهیهک وهسهر ناوهروکی مانای ﴿وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ﴾

دهمانهوی بزاندرئ پاش موسا چهن پیغمبههری دی هاتوون و ئهگهر هاتووشن خاوهنی دهستووراتی تاییهتی خۆیان بوون، بهرنامهی تازهیان پی بووه یا ههر له سهر دهستووراتی موسا بوون و ئایینی موسایان په ره پی داوه؟

له موسا تا عیسا و له عیسا تا محهمه دالمصطفی ﷺ ئهوه به ئیسهبات گهیشتهوه پاش موسا تا دهگاته عیسا پیغمبههر، پیغمبههرانی زۆر هاتوون بهرنامهشیان ههر په ره پیدانی ئایینی موسا بووه، بۆخۆیان خاوهنی دهستووراتی تازه و جودا نه بوون، گۆیا ۷۰ ههزار بوون له موسا تا عیسا، هیندیکیش کوتوویانه ۴ ههزار. ئه و ژمارانه ههر کوتهن، دهلیل و بورهانیکیان له سهر نییه. ناوداره کانیشیان ئهوانهن: (یوشع، شمویل، شمعون، داود، سلیمان، اشعیاء، ارمیاء. عزیز، خرقیل، الیاس، یسع، یونس، زکریا، یحیی)

تا عیسا وهک دهلێن ئهوانه ههر تهوړات کتییان بووه بهلام چه زهرتی عیسا خاوهنی ئینجیل بووه و ئایینی سه ره بهخۆ و خاوهن ئۆمهت بووه له پیغمبههره ئولولعه زمه کان واته خاوهن شه ریعه تی سه ره بهخۆ، بهلام ئه وهش با بزانی ئینجیل به شیکی که می ئه حکام و دهستووراتی تاییه تی عیسا بووه وه ئیلا ههر ئه حکامی تهوړاتی بهیان کردووه و ههر تهوړات بووه.

ئه وهش با بزاندرئ: عیسا بۆ ده قورئاندا به ناوی دایکی ناو ده برئ؟ زانیان کوتوویانه له بهر چه ند شت عیسا وه پال دایکی دراوه. شته کان ئهوانهن:

۱. هیندیك له یه هوودی ناحالی ئه و ته وهینه ده که ن: عیسا حه لال زاده نییه بۆیه بابی نادیاره. خوداش بۆ له دم دانی وان دهیداته پال دایکی پاکی و جبریلی پاک.

۲. هیندیکیش له نه ساراكان باوهریان و بووه عیسا کوپی خودایه، دووباره خودای تهعالا

بۆ لاڭرىنى ئەو گومانە فەرموۋىيەتى عىسا كۆرى مەريەمەى پاكە نەك كۆرى خوداى تاكە. بۆ زىدە زانين لەو بارەوہ: تبين القرآن، ج ۲، تفسير كبير، ج ۳-۴.

تېۋەرمان و تېينى

ئەوہ يەقىنە و حاشا ئەنگرە كە قورئان پېنومى ئىنسانە. پانانى بەسەرھات و كارەساتى گەلانى پابردوۋ ھەموۋى دەرس و پەند و ئامۇژگارى گەلانى داھاتوون. دەبى دەرسى لى ۋەربگىردى، بەسەرھاتى پەر لە كارەساتى ناپەوا و بى شەرمانەى جوولەكەكان ئىشارەى و ئەوہمان پى دەلى: كەسى داۋاى ئيمان و خوداناسى بكا بە قەتەى دەبى خۆى بەدوور بگىرى لەو ئاكارانەى لەمەر جوولەكەكان بەيان كران و پراگەيىندران، تا بەدوور بن لەو سەرنوشتەى ئەوان تىي كەوتن. بەلام دەبى بگوتى: دلى پەش و ھەلقراۋ شعورى پوۋچەل و ژەنگاۋى نەچىرى دواپۇژى چاۋ ناكە و نايقۇزىتەوہ. ۋەك ئىستى چاۋ دەكرى، زۆر لە جوۋ خرابتر دەكرى، چونكە ھەر بە كۈشتن و دەر بەدەر كەلانى گەلانى بن دەست واز ناھيىندرى. بەلكە جگە لە ھەتكى نامووس و ھەولى بنەپر كەلانى گەلانى دەكرى. بۆ پر كەلانى دەبى بوشايىھى كاخى دەستەلاتى يىدەدى، سەرى ھەزاران بى تاوان دەپرەدى كەۋابى جىيەتى بگوتى: ئەوانە پروپەشن پروۋى پەشى جوولەكەكان داپۇشى. تەماشە ئىسلام واتە ئەوانەى دەلەن ئىسلامين، دەرگەل ئەوہى ياسا و ئەساسنامەى ۋەك قورئانين بە دەستەوہى، كەچى بۆ حىفىزى نىزامى نامىزانين دەس بە دامىنى نىزامى كوفرى بى ئەساسنامە دەگرن، بى خەبەر لەو ئامۇژگارىيەى بارى كە بە ۋەسىلەى ئايەتى ۲۲ى موجدالە پراگەياندوۋ: ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ دەس ناكەۋى ئەو كەسانەى كە خاۋەنى ئيمان بە خودا و پۇژى ئاخەت بن، بىنە دۇستى ئەوانەى ئىنكارى ياساى خودا و پەسوۋلى خودا دەكەن، ئەگەر بابىشيان بن يا كوريشيان بن يا برايان بن ئەو مونكىرانە يا لە ھۆزى خۇيان بن. خاۋەن باۋەر بە خودا و پۇژى ئاخەت خودا ئيمانى وا دەناۋ دلىدا ناژتوۋە و دارژتوۋە. كە ھىچ ھىزىكى ھەوا و ھەۋەسى دنياپەرەستى ناتوانى زەفەرى پى بەرى. لە ئاخەتدا خودا ئەوانە دەخاتە باغاتىك ئاۋى جۇبار پەوانە بە ناۋىدا، و ھەتا ھەتايىش لەو جىگا خۇشەدا دەبن، خوداشيان لى پازىيە و ئەوانىش لە خودا پازين، ئەوانەن حىزبۇللا، ھەر حىزبۇللاش پزگارن.

ئاۋر دەۋە و تىفكەرە و دل و ئەقل و ھەست و شعوريش ۋەگەر خە و دەكار كە، ئەو

جوله‌کانه‌ی بی‌ ده‌لیل و به‌لگه و بورهان که به گژ ئایینی خاوه‌ن به‌لگه و ده‌لیل و بورهاندا هاتبون، له موسا تا عیسا و له عیسا تا محمەد المصطفی بۆوه‌ی ده‌بی نه‌ته‌وه‌ی داهاتووی ئینسان تا ده‌پرته‌وه‌ بیکاته ده‌سحیب و ملوانکه ده‌ ته‌ستوی خوی کا و هه‌میشه له به‌رچاوی بی. به‌لام به‌ داخه‌وه ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ ئینسانی دل نه‌خۆش قورئانی شیفای دلّه ته‌ویشی ناوی کاتی پیغه‌مبه‌ر بۆ ئیمان و باوه‌ری ده‌عه‌تی ده‌کردن ده‌یانکوت ده‌عه‌ته‌که‌ت ناچیتته‌ ناو دل‌مانه‌وه‌ له‌به‌ر دل‌ره‌شیانیان؛ بۆ راستی ئه‌و مه‌تلّه‌به‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۸۸ به‌قه‌ره:

﴿۸۸﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ

«ئه‌وانه‌ ئه‌گه‌ر داوا‌ی موسولمان بوونیان لی بکردایه‌» ده‌یانکوت: دل‌مان په‌رده‌ی به‌ سه‌ره‌وه‌یه‌ قسه‌ وه‌رناگریت و له‌و قسه‌ و باسانه‌ش تیناگه‌ین. نه‌خیر مه‌سه‌له‌ که ئه‌وه‌ نییه‌ به‌ لکوو به‌ هو‌ی بی‌باوه‌ریانه‌وه‌ خودا له‌ ره‌حه‌ته‌ی خوی وه‌دووری خستوونه‌ته‌وه‌ و نه‌فره‌تی لی کردوون، بۆیه‌ زۆر به‌ که‌می ئیمان دینن و موسولمان ده‌بن.

ئاو‌ریک وه‌سه‌ر ناوه‌روکی مانای ئایه‌تی ۸۸ به‌قه‌ره: ئایا ئیمه‌ ده‌بی مانای ئایه‌ته‌که‌ی چۆن وه‌رگرین، واته‌ خودا ده‌رگای ده‌رکی لی داخستوون، وه‌یا بۆخۆیان ده‌رگای ده‌رک و شعووریان له‌ خۆ پیوه‌داوه‌؟ بۆ ولامه‌که‌ی ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌ته‌کانی ۵۷ ی که‌هف و ۱۴۶ ی به‌قه‌ره و ۴۶ ی ئه‌سرا: که‌ هه‌رسیکیان مانای یه‌ک له‌ خۆ ده‌گرن که‌ بریتیه‌ له‌ دل داخراوی و مو‌رکراوی: إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ ﴿۵۷﴾ «که‌ف» ئیمه‌ به‌ هو‌ی تاوان و کوفریان په‌رده‌مان داوه‌ته‌ سه‌ر دل‌یان.

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ ﴿۴۶﴾ «اسری» ئیمه‌ به‌ هو‌ی ئه‌وه‌ی لاساری ده‌که‌ن له‌ به‌را به‌ر حه‌قدا په‌رده‌مان داوه‌ته‌ سه‌ر دل‌یان بۆوه‌ی ده‌رکی حه‌ق نه‌که‌ن.

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۴۶﴾ «بقره» ئه‌وانه‌ی که‌ کتیبی ئاسمانییان پی داوان محمەده‌ی پیغه‌مبه‌ر وه‌ک ئه‌ولادی خۆیان ده‌ناسن که‌ پیغه‌مبه‌ره‌ به‌لام هیندیکیان له‌ سه‌ر ئه‌و حاله‌ش‌را حه‌ق (واته‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی) ده‌شارنه‌وه‌.

مانای هه‌ر سی ئایه‌ته‌کان ئه‌وه‌ سابیته‌ ده‌که‌ن: ئه‌وانه‌ بۆخۆیان بوونه‌ته‌ باع‌یسی ئه‌وه‌ی خودا په‌رده‌ بخاته‌ سه‌ر دل‌یان بۆوه‌ی حه‌ق نه‌بیستن و ده‌رکی نه‌که‌ن. جا له‌ سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه‌ ده‌بی ئه‌وه‌ به‌سه‌لم‌ینن: خودا که‌س کو‌یر و که‌ر نا‌کا بۆوه‌ی نه‌یینن و نه‌بیسن، چونکه‌ شایانی

خودا نىيە زولم.

بە كوردى و بە كورتى، كورده كوتەنى: مريشك بۆخۆى خۆلى وەسەر خۆ نەكا، كەس بە سەرىدا ناكە.

ئاورپىك وەسەر لاسارى جوولە كەكانى دەورانى حەزرىتى محەممەد ﷺ

پيش ھاتنى حەزرىتى ﷺ زۆر بە ئاب و تابەوہ جوولە كەكان بە پىي ئەو مزگىنىيەى تەورات و ئىنجىل لەمەر محەممەد دابوويان، چاوەروانى ھاتنى محەممەديان دەکرد بۆوہى بە ھۆى ئايىنى بەحەق و پاكى ئەو بتوانن زال بن بە سەر بت پەرەستەكان، كەچى ھەمىنكى ھات پىغەمبەر و زانىيان ھەوہ و حەقە، پرويان لى وەرگىرا. بۆ ئەو راستىيە دەچىنە خزمەت ئايەتى ۸۹ى بەقەرە:

﴿۸۹﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

پيش ئەوہى ئايىنى ئىسلام بى، ئەگەر جوولە كەكان ناكۆكيە كيان دەگەل بت پەرەستەكان بۆ ھاتبا پيش، پىيان دەكوتن: بەو زووانە پىغەمبەرىك دى ئىمە زۆرمان ئىيانى پى دىنين، ئەو كاتە بە سەرتانا سەر دەكەوين. كەچى كاتىك خودا قورئانى پەوانە كرد بۆ پىغەمبەر، ئەو قورئانەى كە راستى تەورات وانى پيش دەستكارى كردن دەسەلمانە و تەسدىقى دەكرد، كەچى ئەوان باوەريان پى نەدىنا و پيشى كافر دەبوون، جا بۆيە شايانى نەفرت و لەعنەتن.

ئاوردانەوہىەك وەسەر دلرەقى و لاسارى يەھوود

گەلى يەھوود بەتايەت زانا بە تەوراتەكان دانزانى و يەقىنيان بوو كە محەممەد ﷺ پىغەمبەرە و حەقە بە ھۆى موژدەيەكى كە تەورات پىي دابوون. جگە لەوہش ئەو موەجىزانەى كە محەممەد ﷺ دەيناندن ئەوہندەى ديش يەقىنيان لە سەر پىغەمبەرايەتى محەممەد ﷺ ساغ دەبۆوہ و ئەگەر يەھوودىيەكان لە ترسى لۆمەى ئىر و ئەوى بىن بلىن: بەيانى محەممەد و سيفەتەكانى كە دەلىن ھاتوون لە تەوراتدا، دل قەناعەتيان پى پەيدا ناكە و كافى نين، ھەر بۆيە ئىمەى يەھووديش مل نادەين و ناچىنە ژىر دەستوورايەوہ. ئەيجا خۆ موەجىزەكانى ھەموو ئەقل و ھەست و شعورپىك سەرى تەسلىميان بۆ نەوى دەكەن. خۆ ئەوہ حاشاى لى ناكرى و ناشاردىتەوہ.

لەسەر ئەو ئەساسە دەبى بلىن و بشكوترى: لە يەھوود لاسارتر و بى دەلىل و بەلگەتر نىيە،

شایانی لۆمەن و ڕەوای زەمەن، چونکە مونکیری حەقن، لەعەنتی خوداش لە سەر وان. ھۆیەکی ئەو بوو: زانا بوون بە پیغەمبەرایەتی حەزرەتی محەممەد ﷺ و ئینکارییەکیان بە عەمەد بوو لە ڕووی زانستەو بوو، نەک لە ڕووی نەزانی؛ ئەو ئینکارییەکیان لە ترسی لە دەس دانسی مەقام بوو. بۆ زێدە زانین ڕوانە لە تەفسیری کەبیر، ئیمام فەخری ڕازی، ج ۳-۴، ل ۱۸۱.

بۆ تام و مەزە پێویستە ئاوڕیک وەسەر یاسای عیلمی نەحو بدەینەو، لەمەر ئەو دوو (لما)ی ناو ئایەتە کە. وشە «لما» لە کۆی بی، وەلامی دەوێ، بەو پێیە ئەو دوو «لما»یانە جاریکیان لە سەرەتای ئایەتە کە «وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ...» جاریکی دیکەشیان لە ئاخری ئایەتە کە «فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا...» جاری دووھە میان ولامی بە «كَفَرُوا بِهِ» دراوێتەو، جوانە و حاشای لێ ناکرێ. بەلام جاری ھەوێ بە زاهیری ولامی دیار نییە، واتە جاری ھەوێ «وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ» وەک بی وەلام دەچێ، جا بۆ ڕەفعی ئیشکال ھەر دەبی دەس دە دامینی یاسای عیلمی نەحو بگیردرێ، چونکە ئیشکالی خۆیەتی:

۱. زانای عیلمی نەحو، ئیمامی «مبّرّد» فەرموویەتی: (لما)ی دووھەم بۆ تەئکید (لما)ی ئەوێ، چونکە ھەردوو (لما) یەک شەرت پێک دێنن، جا بۆیە بە ڕاشکاوی دەتواندرێ بکووترێ (كَفَرُوا بِهِ) ولامی ھەر دوو (لما) شەرتییەکانە. لەسەر ئەو ئەساسە (لما)ی ھەوێ ڕاستەوخۆ ولامی تاییەتی ناوی.

۲. ئیمامی «فرّا» نەحوزان فەرموویەتی ولامی (لما)ی دوو، ولامی (لما)ی ھەوێ لێشە و موشتەرەکن.

۳. نەحوزانەکانی وەک «اخفش» و «زەجاج» فەرموویانە: ولامی (لما)ی ھەوێ قوت دراو، جا یا (كَفَرُوا بِهِ) یا (كَذَّبُوا بِهِ) یە، ئەو لایەشیان پەسند کردووە ھیندیک لە نەحوزانەکان. بۆ ئاشنایی زیاتر لەو بارەو تەفسیری تبیین القرآن، ج ۳، ل ۴۰ تەماشاکە.

وێردانەوێک لە سەر مانای ئایەتەکان

ھەچەندی بلّین خودا دەگەڵ گیانلەبەران بەتایبەت ئینسان بە بەزە و کەرەمە، ئەمما بە بارەتەقایی ئەو ھەموو عەتا و بەخششە، ئینسان سێلە و ناسپاسە، ئەگەر تیری خوارد ھەلداوی، ئەگەر برسێش بوو فەر داوی، خوداش لە سەر ئەساسی عەدالەت و حیکمەتی بۆ دەرسی عیبرەتی ئینسان، بەسەرھاتی گەلانی بەسەرچوو بەیان دەکا بۆ ئینسان، تا چاکەکان ڕەچاو کەن و خراپەکانیش وەلانی.

بۆ پالائوتیه‌ک له به‌سه‌رهاتی گه‌لی یه‌هوود ب‌روانه له ئایه‌تی ۹۰:

﴿۹۰﴾ بِنَسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاؤُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ

ئه‌و جووله‌که‌نه‌وه‌ی که باوه‌ریان به پیغه‌مبه‌ر و قورئان نه‌هینا خۆیان به خرابترین شت گۆریه‌وه، چونکه‌که‌سه‌ده‌تیان برد به‌وه‌ی خودا به‌لوتفی خۆی قورئان بۆ یه‌کیک له به‌نده‌کانی خۆی بنیڕیته‌ خواره‌وه، که خۆی ده‌س‌نیشانی ده‌کات و ده‌یه‌وێت، ئه‌وانه له دوو چه‌نده‌نی تووڕه‌یی خودا زیاتر، هه‌یچی دیکه‌یان پێ ناپه‌یت، و بێ باوه‌ران سزایه‌کی ریسواکه‌ر و مایه‌ی سه‌رشۆرییان بۆ ته‌رخان کراوه.

ئاو‌ردانه‌وه‌یه‌ک

جووله‌که‌کان پێش هاتنی نه‌وه‌ی ئیسحاقی پیغه‌مبه‌ر واته‌ محهمه‌د ﷺ، به‌ ئاب و تاییکه‌وه‌ چاوه‌روانی هاتیان ده‌کرد، بۆوه‌ی بتوانن به‌ پشتیوانی ئه‌و، به‌ په‌ره‌ستان ر‌امال‌ن و گوم‌رای‌ی وان پاک که‌نه‌وه. که‌چی به‌ هاتنی ئه‌و، به‌ره‌ی چه‌زه‌تی ئیسماعیل واته‌ محهمه‌د ﷺ، تۆقی چه‌سه‌ده‌ت که‌وته‌ ئه‌ستۆیان و گرتنی، لێک پ‌رژ و بلاو بوون، هه‌رکه‌س له‌ راستی خۆی بێ ده‌لیل که‌وته‌ دژایه‌تی خودا و قورئان و محهمه‌د ﷺ ته‌نانه‌ت که‌وته‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ په‌حه‌مه‌ته‌ی له‌ ناو به‌رن. له‌ سه‌ر ئه‌و ئه‌سه‌سه‌ زۆر شایانه‌ بکو‌تری: جووله‌که‌ به‌ پیچه‌وانه‌ی سێ پیغه‌مبه‌ری به‌رزی خاوه‌ن کتیب و ئۆمه‌ت و شه‌رعی سه‌ربه‌خۆ جوولانه‌وه‌ که‌ ئیستاش ئه‌و جوولانه‌وه‌ شوومه‌یان دنیای به‌ سێ کوتی دژ به‌ یه‌ک هه‌شتۆته‌وه. سێ پیغه‌مبه‌ره‌کان: مووسا، عیسا و محهمه‌د المصطفیٰ ﷺ. له‌ سه‌ر ئه‌و سه‌ره‌رو‌یییه‌یان خودا تاپۆی کرد له‌ سه‌ریان: ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾

تیوتیوه: ئیه‌انه و ته‌وه‌ینه‌کانی جووله‌کان به‌ ئایینی پاکی ئاسمان:

۱. بێ ئیتاعه‌ییان له‌ مووسا به‌ هۆی بێ باوه‌ریان به‌ ته‌و‌رات.
۲. بێ ئیتاعه‌ییان له‌ عیسا به‌ هۆی بێ باوه‌ریان به‌ ئینجیل.
۳. بێ ئیتاعه‌ییان له‌ محهمه‌د المصطفیٰ به‌ هۆی بێ باوه‌ریان به‌ قورئان.
۴. باوه‌ریان به‌وه‌ی عوزه‌یر کو‌ری خودایه
۵. (يَدُّ اللَّهُ مَغْلُولَةً) ده‌ستی خودا تیشکاوه.
۶. (إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ غَنِيٌّ) خودا فه‌قیه‌ و ئیمه‌ ده‌وله‌مه‌ندین.

۷. گویره که یہ رہستی.

۸. حاشاردانی ئەوسافی محەمەد المصطفی ﷺ لە تەوراتدا.

هه‌روا زۆری دیش له ناره‌واکانیان، هه‌چهن کافر هه‌ر کافره، به‌لام ئه‌و شێوه خۆ کافر کردنه له پاده به‌ده‌ر دوور له ئه‌قل و شعور و هه‌سته. واته له دايره‌ی سوور زۆر به‌و لاوه چوون، جا بۆیه غه‌زه‌ب له سه‌ر غه‌زه‌ب سواری ئه‌ستۆیان بووه. بۆ زیده زانین ته‌فسیری که‌بیر، ج ۴—۳، ل ۱۸۴ زه‌ین ده‌یه.

سہریک لہ ئینسان

ھەسادەت و خۆ بە زۆرزانى لە لووتكەى كەرامەتى بەشەرى كە ئەقڵ و ھەست و شعورە، تووڤت دەداتە ناو دەريای جەھل و نەزانى دەتخاتە خوارەوہى ھەيوانى، لەوہش ناھەتر نىيە بۆ ئينسانى بە شەكڵ و ديمەن ئينسان بێ، بە لام بە ھەست و شعور لە ھەيوانيش كەمتر بێ.

یه هوودی دَلّ په قی حه سوود و کینه له دَلّ، هه پیغه مبه رایه تی مووسایان قبول نه کرد، هه پیغه مبه رایه تی محمه د المصطفی، به لَام ئه وهش ده بی بزاین به هه رچی فیل و فووت و حیل و جادوو گه ری کردیان و ده کاریان کرد بووه ئایینی باری ته عالا به هوئی ئه و پیغه مبه رانه نه یه ته پروو و په ره نه ستین، هه نه یان توانی و دهر وهست و باشاری حه ق نه هاتن و تیک شکان. ئه وانیش له حه یف و داخ و حه سره تان بوونه منافق و مور ته د و کافر، سه ره نجام که و تنه بهر ره هیله ی غه زه ب و قه هری خودا له هه ر دوو دنیا.

تہوہ سول (توسل)

واٽه: دھس دھ غھیری خودا گرتن بؤ گھیشتن بھ خودا؛ بابھ ٽیکی زور ٽھ ساسیئھ و جھنجالاوی و مشت و مری زانایانی لھ سھرھ. بازدان بھ سھریدا و خو لھ قھرھ نھ دانم بھ پھرھ نھ زانی دیرھدا. بؤیھ ٽاورم دایھ سھری.

دهبى ئېمەى خاوەن ئيمان و باوەر بۆ ھەموو کاروبارىكى ئايىنى و کۆمەلايەتيمان بېروانىنە سەرچاوە و ئەساسنامەى ئيمان و باوەرمان کە قورئانە. قورئانە لە ئايەتى ۳۵ى مائىدەدا ئىشارەىەکى وەلاى تەوھسول کردووە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ئەى کەسانىک کە ئيانتان ھىناو، خۆتان بېارىزن لە توورەىى و نازەزايەتى

خودا، ئەویش بە جی بە جی کردنی فرمانەکانی؛ و ھەروا ڕوو تێکردنی ئەو شتانە ی که دەبنە ھۆی نیزیکی بوونەو تان لە خودا، تیکۆشان (واتە جیھاد) بکەن لە پیناوی ڕیگای خودادا دەگەڵ ئەو دوژمنانەدا که شکستی ئێوە و ئایینە کەتان بە ئاوات دەخوازن. بەشکوو ڕزگاری و سەرفرازی دنیا و ڕۆژی دوايیتان دەس کەوێ.

وہ سیلہ

ھەر کاریکە کە بۆ گەیشتن بە مەبەستێک ئەنجام دەدرێت، دێرەدا واتە دەو ئایەتەدا مەبەست لە کاری چاکە مل کەچیە لە پیناوی دەس خستنی ڕەزامەندی خودادا. نەک پەنا بردن بۆ ئینسان کەوا بزانی ئەو دەتوانێت خەلکی لە خودا نزیک بکاتەو، وەیا توانای قازانج پێ گەیانندی بە ئینسان ھەبە وەیا زەرە پێدانی بە دەستە؛ ھەروەک ھێندیک لە ساوا و کال و لاو ھەن بە داخەو و دەزانن قازانج و زەرەر لە دەس ئینسان دێ! لە ڕۆژی قیامەتە ھیچ کەس ناتوانی بە ھانای کەسەو بێ و یارمەتی بدا. تەنیا ئەوێ بتوانی دە ھاوارەو بێ، کردەوێ چاک و خواپەسەندانە، ئەویش لە سەر ئەساسی ئیمان و باوەری بە خودایە.

تا ئێرە نەقلکاری بوو، واتە مانای ئایەتە کە بە تێر و تەسەلی. ئەو جار بە جیە ئاورپیک وەسەر ئەقل وەدری لەو بارەو چونکە ئەقلێش بەشیکە لە دەلیل و بورھانی عیلم و زانست. ئەقل: ئایا ئەقل بە ڕەوای دەزانێ دەستەو داوینی زیندوووان یان مردوووان بۆ پێگەیشتن بە قازانج یان لابردنی زەرەر لە سەر شان لە دنیا یا قیامەت؟ قازانج یان زەرەر لە مردوو چاوەروان ناکرێ لە ھیچ لاو، ئەو بێ گومانە، چونکە مردوو بێ ھەست و خوستە، نە دەبینی و نە دەبیسێ.

زیندوو: کە مەرکەزی خێر و شەرە، دەتوانی بە شیوەی عورف و عادت، ھەم قازانج بدا بە غەیر، ھەم زەرەر بگەیینی بە غەیر، ئەمما سەر بەخۆ نییە لەو بارەو؛ واتە عامیل موئەسیری با ئیستقلال نییە، ئەو بۆ دنیا؛ ئەگەینا بۆ قیامەت ھیچ کەس خاوەنی ھیچ نییە جوز خودا و ەمەل.

ئەو وەسیلە ی کە دە ناو ئایەتی ۳۵ ی مائیدەدا دەس نیشان کراوە بۆ گەیشتن بە تەقوا یا بڵیین بە خودا، کە تەقواش ھەر گەیشتن بە خودایە، بێ گومان عیادەتە واتە ئەنجام دانی ئەحکامەکانی باری و چاکە و چاکە کاری یانی ئەعمالی سالح: عەدالەت، ئینساف، بەزە، بەخشش، لیبوردن، ڕازداری، ئەمانەت داری، پارازتنی مافی خاوەن مافان.

وههروا به پال دانهوه به ئایه تی ۱۱۹ی تهوبه دهتواندری به په فاقه تی راستان راستی ودهس بیندری: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ ئه ی خاوه نیمان! خوفو هه بی له خودا و ده گه ل راستانیش بن. ئه و دهستوره واته بوونتان ده گه ل راستان، ئاماره وه لای ئه وه ی ده کا راستی راستیان ته ئسیری هه یه بو راست بوون، یانی خاوه نی راستی ناتوانی راسته وخو راستت کا، به لکه ده گه ل بوونی راستیه که ی ده توانی هستت هستینی به ره و راستیت به ری. خو دیاره ئه و ده گه ل بوونهش له توه سه رچاوه ده گری. به کوردی و به کورتی، کهس ناتوانی کهس چا کا، ده بی هه کهس بوخوی خو ی چا کا له ری به راورد و ئه قل و شعور. ههروه که ئایه تی ۱۱ی ره عد ته ئیدی ئه و بابه ته ی ده کا: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ خودا حال و ئه حوال و وه زعی هیچ گه ل و هوزیک ناگوری (له خوشبهختی بو لای بهدبهختی، یان له نه زانی بو لای زانیاری، یان له زیللهت بو لای عیززهت، یا له نوکه ری بو لای سهروه ری، و پیچه وانه شی) مه گین بوخوی ئینسان بیگوری، ئه زه ل ئه و نیزامه ی ته نزم کردوه، هویه کهشی ئیختیاره که داویه ته ئینسان.

له سه ره ته وه سول

زانایانی سه له فی و زانایانی نه جدی ده گه ل زاناکانی ئیمه ده مه قالی و مشت و مپریانه له سه ره ته وه سول به مردوو. سه له فییه کان ته وه سول به مردوو به شیرک داده نین، به لام ئه هلی سوننهت و جه ماعت ته وه سول به مردوو به شیرک نازانن، پیشیان وایه ئه وانه ی به شیرکی ده زانن زانای دیوبه ندن، زانا دیوبه نده کان ته وه سول به سی جور چاو لی ده که ن:

سی جور ته وه سول

۱. هیندیك پیمان وایه ته وه سول به مردوو هیژ ده خاته ناو دهروونه وه، ئه و هیژه ده توانی تا راده یه ک نیازی هاوارکه ره به ره و ئه نجام بین. دیاره ئه و ته رزه بوچوونه بو زانایانی ژیری خوداناسی شیرکه چونکه ده زانن موئه سیری سه ره به خو خودایه و بهس، هیژ و تین دهر ته نیا خودایه.

۲. هیندیك پیمان وایه مردویه کی کاتی خو ی زور ده خزمه تی باریدا بووبی و ئه و خزمه تکاریهش په سندی خودا و خه لقی خودا بووبی، به هوی رۆحی پاک و خاوینی که رۆحیشی به خه به ره له خودا وه پاری نیازی نیازخوازی بینته جی. ئه و هیندهش ده هه له دایه، چونکه مردوو نابیی و نابینی و رۆحیشی ئه گه ر ده کوتری نامری به و مانایه نییه ده توانی کاری

زیندوووان بێنیتە جی. بەلکە بەو مانایەیه روح پاش جیابوونەوهی لە لەش وەک لەش ناکەوێتە عالەمی فەنا. بەلکە هەر هەیه کەیفیەتی ئەو بوونەش خودا دەیزانی.

٣. هیندیکیش هەن حەکیمانە بەرەو قەزیەیی تەوہسول ڕۆیشتوون ئەگەرچی سوورن لە سەر ئەوہی، ئەوہی دەتوانی زەرەر یا قازانج بێنیتە جی تەنیا و تەنیا خودایە و ئەوہی ئال و گۆری بە دەستە، تەنیا و تەنیا هەر خودایە. ئەمما بۆ بەرگری لە پڕژ و بلاو بوونی ئینسانی، بەلکە بۆ یەکپارچەیی و پیکەوہ بوون هیندیکی لە عەبدان کردۆتە مەرکەز بۆ پال و یدان وەک پێغەمبەرەکان و چاکان و خاسان کە پەھەریەتی ئینسانیان وەئەستۆ گرتووە. تەوہسول بەو جوورە کەسانە لەمەر توند و تۆلی و پتەوکردنی ئەقیدە، بە شیرک نەژمێردراوہ چونکە تەوہسول بەوانە بەو مانایە نییە ئەوانە دەتوانن راستەوخۆ نیازی ئینسانی بێننە جی، بەلکە تەوہسول بەوانە بۆ کەسبێ وەر و هیممەت و شەجاعەتە چونکە هەمیشە یاری ئازا و چاک و پاکان بەری هیممەت و شەجاعەت و کەرەمەت دەروێنێ لە ناو دەروون. دیارە دەروونیش سەرچاوەی مرادانە.

زانای پایەبەرز ئەشرف عەلی تەھاوونی لە سەر ئایەتی ٨٩ی بەقەرە ئاواي نەزەر داوہ: ﴿وَكَاُنْ اَمِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُوْنَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا...﴾ پێش ئەوہی ئایینی ئیسلام بیت، جوولەکەکان کاتی ناکۆکیان دەگەڵ بت پەرەستەکان بۆ دەھاتە پێش، بە بت پەرەستەکانیان دەکوئ بەو زووانە پێغەمبەرێک دی ئیمەش زوو دەچینە ژێر ئیتاعەیی و ئیمانی پێ دینن، ئەوکاتە بە سەرتاندا سەر دەکەوین. ئەو گوفتارە ئەوہ دەنوین و ئەوہ نیشان دەدا چاکان و پاکانی ناودار ڕێبەری ھەست و ورە و غیرەت دەکەن بۆ ڕاپەرین بەرەو ئامانج و نیاز. دیارە حەزەرەتی محەمەد ﷺ لە گۆریدا نەبووہ کە ئەوان ئەوہیان کردۆتە گورز و داویانە لە دورژمن و ئەو لە گۆری نەبوونەیی محەمەد وەک مردوو و بووہ، بەلام نە ناوداری دەمری نە چاک و پاک و خاسی مرۆ دەمردن، ھەمیشە زیندوون و دە پەھەریەتدان. (تفسیر تبیین القرآن، ج ٣، ل ٤٧)

سووکە ئاورپیک وەسەر ﴿يُنْزِلُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلٰى مَنْ يَّشَاءُ﴾ ناو ئایەتی ٩٥: دێرەدا ھەست دەکری بە تەواوی، بەخشینی فەزڵ و کەمالات بە ئینسانی لە لایەن خوداوہ لە فەزلی تایبەتی خودا نە لە بەر تیکۆشان و زیدە عیادەتی عەبدە.

پێش ئەوہی بچینە خزمەت ئایەتی ٩١ی بەقەرە، دەچینە لای بابەتی نازل بوونی ئایەتەکە، گۆیا چەند نەفەر لە ھۆزی ئەنسا، ڕۆژێکی دەگەڵ چەن نەفەر لە ھۆزی یەھوود، کە زانایەکی ئایینیان «والہ مەلا» دەگەڵ دەبێ ئەنسارییەکان لە سەر ئەساسی ئیسلامەتی خۆیان دەکەونە

پەندەدانى يەھۇدىيەكان بەھو شىۋەيە: دەلىن پىيان ئىستى وا ديارە ئىسلام پەرەي ساندوۋە، بەشىكى بەرچاۋى لە عالەم وەشوین خو خستوو، ئىۋە بۆچى ھەر دوورى لى دەكەن؟ دەگەل ئەۋەي ئىۋە زۆر زياتر لە خەلکى لەۋ دىنە حالى ترن و دەزانن کە حەقە چونکە لە کتیبەكەى خۆتان واتە تەۋرات باسى لىۋە كراۋە. جا بەھو پىيە لەۋە ناۋە شىتەۋە تىنەگەن بەلکە ئەۋەي لى دەكالىتەۋە كە بە توندى پالى وىدەن و دەستى تى بگرن ۋەك ئىمە. زانا يەھۇدىيەكە لە ۋلامدا دەلى: وتار و گوفتارى تۆ دەگەل ئەقل و بۆچوونى مە ناىگرىتەۋە چونكە ئىمە خاۋەنى پىغەمبەرىكى ساحىب ئۆمەت و شەرەين ۋەك حەزرىتى موسا بى و ئايىنەكەش ھەتا ھەتايە بۆ مە، جا كەۋايە چۆن لە سەر ئەۋ پىغەمبەرەماندا ۋەرگەپرېن و ئىمان بە كەسىكى بىنن، ئەۋ كارە نارەۋايە قەبوول كەردنى لە لايەن ئىمەۋە بە دوۋرە. جا لە سەر ئەۋ نىەتە ناچاك و نادروستەى يەھۇدىيان، خۇداى مەزن ھەرۋەك لە رابردوۋدا سەرگۆنەى سەرۋەرى يەھۇدىيانى كەردوۋە، دېرەشدا واتە ئايەتى ۹۱ى بەقەرە دوۋبارە بە تەۋاۋى لاسارى يەھۇدىيان دەخاتە روو.

﴿٩١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُمْ
الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
ئە گەر بەوانە بکوترایە: باوەڕ بە قورئان بێنن دەیانکوت: باوەڕ بە ئی خۆمانە کە تەووراتە و
بۆخۆمان ھاتووە، ئیتەر جگە لە تەوورات باوەڕمان بە هیچی دی نییە و نابێ (وەک قورئان بێ)،
کە دەلێن حەقە و راستە و تەسدیقی تەووراتیش دەکا، ھەر وەک تەوورات راستی ئەوی نیشان
داوە. ئینجا خودای بە حەق و بێ ھاوتا بۆ وەدرۆ خستیان دەفەرموی بە پیغەمبەر، پێیان بلی: جا
کەوايە ھێندە راستن و بە ئیانن؟ بۆچی لە رابردوودا پیغەمبەرە کانتان دەکوشتن؟

دهبى ئەو قېۋول كەين ئەو ۋلامەى خودا واتە ﴿قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ﴾
 دەمكوت كردن و ھەس دانەو ھەيەكى تەواو ھەيە، چونكە ئەوان داواى ئەو ھەي دەكەن كە لە پېشدا بە
 پېغەمبەرەكان باو ھەرمان ھەناو ھە شوئەيان كە وتووین، كەتتەكانىشمان تەسدىق كردوو ھە، جا بۆ ھە
 خودا بۆ لە دم دانیان بە پېغەمبەرەكان دەفەر موی: «لەیان پرسیار كەن ئەگەر بەراستى ئاوا
 شوئەيان كە وتوو ھە پېغەمبەرەكان، ئەدى بۆچى لە پېشدا دەو كوشتن و دووریو لى دەكردن؟ دە
 ھالێكدا دە ناو كەتتەكانتەندا ھەك تەو رات بى و ئىنجیل و سوھوفیش كوشتنى بە ناھەق نەھى
 كراو ھە تەبەت كوشتنى پېغەمبەرەكان، ئەدى بۆچى دەو كوشتن؟

تہو گو فتارہ نارہوایہی جو ولہ کہ کان نامارہ بہوہیہ کہ بہنی ئیسرائیل ئیستیش واتہ دہورانی

حەزەرەتی محەممەد ﷺ ھەر ھەمان ھەلۆیستیان ھەيە و لایان نەداوہ لە شوینی پابردووانیان. بۆیەشە بە شوین کوشتنی حەزەرەتی محەممەددا دەگەرین.

ئاوردانەوہیەک

وا ھەست دەکرێ لە سیمای ئەو ئایەتە (۹۱) کە بە شیوەی لۆمە و سەرزەنشت ئاور وەسەر ئایەتی ھەوہلێش دراوہتەوہ چونکە لە ئایەتی ھەوہل کرداری یەھوودیانی مونکری قورئان خرایە بەر باس، کە دووری کردنیان بوو لە قورئان و محەممەد و ئیسلام؛ جا ھەر بۆیە لێرەشدا واتە ئایەتی ۹۱ بە توندی شەرمەزار دەکرین کە خودا دەفەرموێ بە پیغەمبەرەن: پێیان بڵێن ئەگەر راست دەکەن خاوہن ئیمانن. بۆچی و پیغەمبەر دەکوشتن و ھەتکی حورمەتوو دەکردن؟ کاتی ئەوہی ھاتووہ بچینە خزمەت ئایەتی ۹۲ کە خودای تەعالا توندتر و پوونتر کردارە ناحەزەکانی یەھوود دەخاتە بەر باس و درۆکانیان بە چاودا دەداتەوہ.

﴿۹۲﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

«ئێوہی جوولە کە پیشەتان ھەر لاساری و خراپە کاری بوو» ئەوہ بووہ کە ئیمە موسامان بە چەن موعجیزە کە پوون و ئاشکرا ناردە لاتان، ئەویش دەستووری دانێ: کە لە خودا بەولاوہ کەسی دی نەپەرەستن و دوای نەکەون، کەچی پاش ئەوہی موسا لیتان دوور کەوتەوہ، ئێوہ وەرگەرەن و پووتان کردە گوێرە کە پەرەستی و ستەمتان لە خۆ کرد.

تێروانینیکی لە ناوہرۆک و سیمای ئایەتی ۹۲

پیشەکی پێویستە بزاندری خودا مەبەستی لە «بیئات» چییە؟ ئایا دەبێ مەبەست دەلیل و بورھان بێ لە سەر بە یەکزانینی خودا (واتە تەوحید)، یا مەبەست لە «بیئات» موعجیزاتی نوگانە ی حەزەرەتی موسا بێ کە خودا دە ئایەتی ۱۰۱ ی ئیسرادا ئاماژە ی وەلا فەرمووہ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ واتە دامان بە موسا ۹ نیشانە و دەلیلی پوون و ئاشکرا، نو نیشانەکان: عەسا، مەنن و سەلوا، توفان، سایەبان، کولۆ، قەلشینێ بەحر، ئاو ھەلقولین لە شاخ، یەد و ھەر وا...

دەشکرێ ھەر دوو مەبەستەکان واتە تەوحید و نو موعجیزەکانی موسا دە نەزەر بگێردین لە وشە ی «بیئات»، چونکە ھەر کامیکیان قەست بکری، زەرەر بە مانای ئایەتە کە ناگا.

دوو بارە ئاور وەسەر لۆمە ی خودا لە سەر یەھوود لەمەر شکاندنی پەیمان و سەرپیچییان لە

ئه‌مر و ده‌ستووری باری که ئه‌و خو بادانه‌یان له ده‌ستوور هۆی سابیت بوونی بی‌باوه‌ری و بی‌ئیمانیه. جا بو ئیسباتی ئه‌و راستیه ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۹۳ی به‌قه‌ره، ده‌گه‌لمان بن.

﴿۹۳﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

بیروه‌که‌ن له‌و کاته‌ی که په‌یانی خودا‌په‌ره‌ستی و شوین‌که‌وتنی ته‌و‌ر‌ا‌ت‌مان لی وه‌ر‌گرتن، بو ئه‌وه‌ش به‌موع‌ج‌یه‌یه‌ک ک‌ی‌وی توور‌مان به‌سه‌رتاندا به‌رز‌پا‌گرت و ده‌ستوور‌مان پی‌دان که به‌وپه‌ری ه‌یز و توانایی ئه‌وه‌ی بۆ‌مان ناردوون وه‌ری‌ب‌گرن و گو‌یی بدنه‌ی که‌چی ئیوه‌ به‌زمانی حال‌کو‌ت‌تان: بی‌ست‌مان، به‌لام به‌کرده‌وه‌کانتان یاخی بوون و په‌یانه‌که‌ی خوداتان تی‌ک‌ش‌ک‌اند. ئه‌وانه‌ به‌هۆی بی‌باوه‌ری‌پ‌یانه‌وه‌ و ئاره‌زووی گو‌یره‌که‌ په‌ره‌ستی که‌ تی‌که‌ل به‌ناو دل و ده‌روونیان بو «نایه‌نه‌پ‌یدا‌یه» ئه‌و جه‌ریان‌ه‌ش له‌و کات و ده‌وران‌دا بووه‌ که‌ له‌میس‌ردا ژیاون.

چهن به‌راوه‌رد و بو‌چوونیک له‌سه‌ر ه‌یندیک‌واژه‌و جومه‌لات له‌ناو ئایه‌ته‌که‌، مه‌سه‌له‌ن: واژه‌ی (بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا) واته‌ به‌وپه‌ری ه‌یزی ئیمان‌ه‌وه‌ دوور له‌بی‌م‌بالاتی و سستی (وَاسْمَعُوا) یانی به‌هه‌ستیکی قبو‌ل‌کردن و ئیتاعه‌وه‌. هه‌روا جومله‌ی (قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا) یانی بی‌ستن به‌لام ئیتاعه‌مان لی‌نه‌کرد. ئه‌و جو‌ره‌و لاما‌نه‌ ئه‌وه‌ نیشان ده‌دن: ئه‌وانه‌ی کاتی ک‌ی‌وی توور‌یان به‌سه‌ره‌خۆوه‌ ده‌دی له‌ترسان ده‌یان‌کو‌ت: به‌لی بی‌ست‌مان و قبو‌ل‌یشی ده‌که‌ین به‌لام کاتی ک‌ی‌وی توور له‌سه‌ریان لاده‌چوو، ترسیشیان له‌سه‌ر لاده‌چوو و ئه‌و‌ده‌م به‌وپه‌ری بی‌شه‌رمی و بی‌ئه‌ده‌بی به‌مووسایان ده‌کو‌ت: ده‌ستووراتی ته‌و‌رات ه‌یندیک‌یان زۆر سه‌ختن بۆ‌مان جی‌به‌جی‌ناکرین. چونکه‌ له‌تواناماندا نییه. جا ئه‌و جو‌ره‌په‌فتاران‌ه‌ ئه‌وه‌ی لی‌ده‌وه‌شیته‌وه‌: یانی به‌گو‌یی سه‌ر بی‌ست‌مان ساده‌و سه‌ره‌ری، به‌لام به‌دل وه‌رمانه‌گرت بۆ‌یه‌سه‌ر‌پ‌ی‌چیان لی‌کرد به‌عه‌مه‌ل و کردار.

وهه‌روا جومله‌ی (وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ) دیاره‌ (أَشْرَبُوا) به‌مانای ئاو خواردنه‌وه‌ و پاراو‌بوون له‌ئاوه‌، به‌لام مشت‌وم‌ر له‌و باره‌وه‌ هه‌یه‌ له‌مابه‌ینی زانایانی قورئان و به‌و نه‌تیجه‌ش گه‌یشتون که‌ ئه‌و به‌مه‌جازه‌ واته‌ عیشقی گو‌یره‌که‌ په‌ره‌ستی دلی‌پاراو‌کردوون به‌جو‌ریکی وا که‌پ‌یشه‌ی بی‌باوه‌ری ده‌ناو دل‌یاندا شین‌کردووه‌، چونکه‌پ‌یوا‌یه‌ت هه‌یه‌ له‌و باره‌وه‌:

کاتى گۆپرەكەكە بە دەستوورى حەزەرەتى موسا سووتیندرا و خۆلەكەى بە ئاوى دەریادا درا و وەرکرا، ئەوانەى باوەریان پى ھىنابوو لە عىشقى گۆپرەكە لە ئاوەكەیان دەخواردەو. لە خوشیان روخساریان زەرد و سوور دادەگیرسا. دەشکوترى گۆیا دەبى موسا پىی کوتبن لەو ئاوە وەخۆن تاكوو دەرکەوئ ئەوانەى كە باوەریان بوو بەو گۆپرەكەى، دەشکوترى ئەوانەى كە ئاوى دەریاکەیان دەخواردەو وەردە مروارى و زىپر لە زاریان ھەلدەوهرى. بۆ زىدە زانین پروو كە تەفسیری ئىبنى كەسیر، ج ۱، لاپەرەى ۱۲۶. ئىمام قورتوبى ئەو پەد دەكاتەو و مانای ئایەتى (وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ) پرووى پى دە مەجاز دەكا، وەك ئاماژەى وەلا كراو لە جىي خۆیدا.

وشەى (إِنْ) كە دە جوملەى (إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) دا ھاتووە دە یاسای عىلمى نەحودا (إِنْ) بۆ مەقامى گومان و شك دابەزیندراو وەك خاوەنى كەششاف ئىشارەى وەلا كردووە. دیارە ئەو دەم مانای ئایەتەكە ئاوى لى بەسەر دى: ئەگەر ئیو بەراستى خاوەنى ئىمان و باوەرپن بى گومان پەدى ئەو ئىدىعایە دەكاتەو، ئەو كارانەتان كە بە پىچەوانەى یاسا و دەستوورى بارین، دەشیانكەن. ھىندىكیش لە سەر (إِنْ) ئاویان نەزەر داو كە (إِنْ) بۆ نەفیە، ئەوكات مانای ئایەتەكە ئاوى لى بەسەر دى: (مَا كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) واتە ئیو كە داواى ئىمانتانە، درۆیە؛ خاوەن ئىمان نین.

دەمەھەوئ ئەو پراگەیتىم كە لە سىمای ئایەتەكانى تايبەت بە یەھوودییەكانى بى ئىمان و باوەر، ئەو ھەستە دەكرى بە پروونى كە خودای تەعالا بۆ پاست و درۆى ھۆزى یەھوود مەیدانىكى تاقى كردنەوھى پەوان و سادە دەخاتە پروو، بۆ نموونە خودا دەفەرموئ بە پىغەمبەرى: ئەتۆ بەوانەى كە دەلین دنیای ئاخەرت بۆ ئىمەییە تەنیا بۆ كەسى دى نییە، ئەگەر پاست دەكەن و پاستن دە گوشتاریاندا، دەبا داواى مەرگ بكەن لە خودا تاكوو زۆر زوو بەو ئاواتە پاستیەى خۆیان بگەن و لە دنیای بى بەقادا نەجات و پرزگاریان ببى، بچنە بارەگای پەحمەتى بارى. جا خۆ دیارە و حاشای لى ناكرى چاك دەزانن درۆیە دەكەن بەشى ئاخەرتیشیان پروورەشى و سەرشۆرى دیوانى خودایە. ھەرگیز داواى مەرگ ناكەن، و خوداش بى گومان ئاگایە بە نیەت و ھەستى ناو دەروونیان. كە بەراستى بىزار لە مەرگن و حەزیان لە دنیایە. ئەوانە دەیانھەوئ بە زمانىكى ئالتاغ و روخسارىكى جادووگەرانە خەلك ھەلخەلەتینن بەلام بى گومان خەيال خاون و خۆیان فریو داو كە دەلین: ﴿نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ﴾ (۱۸)

«مائدة» واته جووله که کان و دیانه کان ده‌یانکوت ئیمه کوری خوداین و خوشه‌ویستی نه‌و. یا ده‌لین ﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارًا﴾ (۱۱۱) «بقرة» هه‌روا جووله که کان به‌خه‌یال خاوه‌ن ئیمان ده‌یانکوت: له‌ ئیمه زیاتر که‌سی دی ناچیتنه به‌هه‌شت، خو دیاره نه‌و خه‌یالاته زپه‌ خه‌ون و ئاواتی بی‌ئه‌ساسن چونکه هه‌لقولاوی ده‌روونی خو‌یانن.

جا نه‌وه‌یه هۆ که خودا ده‌م‌کوتیان ده‌کا به‌ وه‌سیله‌ی که‌لامی خو‌ی به‌ زمانی پیغه‌مبه‌ر که ده‌فه‌رموی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ر پینان بل‌ی، کوری نین خودا، تا ئیوه کوری بن؛ وه‌ه‌روا خوشه‌ویستی خوداش که‌سانیکن که خودای به‌ تاک و ته‌نیا ده‌ناسن و سه‌رپیچیش له‌ فه‌رمانی نا‌که‌ن. کاتی نه‌وه‌ی هاتووه که‌ بچینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۹۴ به‌قه‌ره که‌ لاساری و بی‌ئیمانی و باوه‌ری گه‌لی به‌نی‌ئیس‌رائیل نشان ده‌دا:

﴿۹۴﴾ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ

صَادِقِينَ

نه‌ی محه‌مه‌دا! هه‌روه‌ها پینان بل‌ی: نه‌گه‌ر ئیوه راست ده‌که‌ن که‌ ده‌لین مه‌نزلگه‌ی خو‌شی و کامه‌رانی دوا‌پوژ هه‌ر بو‌ ئیمه‌یه و بو‌ که‌سی دی نییه، ده‌ی مادام وایه وه‌رن مردن داوا بکه‌ن تا‌کوو زووتر بگه‌نه ئاواتتان که‌ نه‌و جینگه‌ پر له‌ ناز و نیعه‌ته‌یه.

ئاو‌ریک وه‌سه‌ر ناوه‌روکی جو‌مله‌ی (فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ)

دیاره که‌سیک ده‌توانی له‌ مه‌رگ نه‌ترسی و داوای بکا که‌ مزگینی په‌حمه‌ت و به‌هه‌شتی پی‌ درابی پیش مردن و جاتتاشی پر له‌ تیشووی پوژی دوا‌یی بی‌. نه‌گه‌رچی داوای مه‌رگیش نه‌هی لی‌ کراوه له‌ لایه‌ن پیغه‌مبه‌ره‌وه. ته‌نانه‌ت له‌ پوژی سه‌ختی و ته‌نگانه‌شدا، به‌لکه ده‌بی‌ بل‌ی: اَللّٰهُمَّ اٰخِیْنِیْ مَا کَانَتِ الْحَیْاهُ خَیْرًا لِّیْ، وَتَوَفَّیْ اِذَا کَانَتِ الْوَفَاةُ خَیْرًا لِّیْ: واته خودایه با نه‌و کاته‌ی ژیان بو‌ من خیرتره وه‌مه‌یل به‌لام کاتی مه‌رگ و نه‌مان بو‌ من خیرتره بم‌مرینه. نه‌گه‌ر هه‌لسه‌نگاندن و به‌راوه‌ردیک بیته‌ جی له‌ نیوان نه‌و ئایه‌ته و نه‌و هه‌دیس، نه‌وه هه‌ست پی‌ ده‌کری: ئایه‌ته که‌ ده‌لی‌ داوای مه‌رگ بکه‌ن نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن، ده‌گه‌ن به‌ ناز و نیعه‌ت. وه‌ه‌روا هه‌دیس که‌ نه‌هی له‌ داوا کردنی مه‌رگ ده‌کا له‌ ته‌نگانه‌شدا بی‌. نه‌و دوو قسه‌یه دژایه‌تیان ده‌ نیواندا چاو ده‌کری که ده‌بی‌ واش نه‌بی‌ واته هه‌دیس به‌ دژی ئایه‌ت نه‌وه‌ستی.

ولام: بو‌ لابر‌دنی نه‌و ئیشکاله ده‌بی‌ بکو‌تری: داوای مه‌رگ له‌ سی‌ ریگاو ده‌کری هه‌بی‌:

١. دیاره له کاتی تهنگانه دا و بی چاره ییدا ئیش و ئازار وا هیږش ده که نه سهر گیان، نه مان به سهر ماندا ته رجیح ده درئ، تهو هوش نیشانه ی ئیمانی لاواز و بی هیزه.
٢. هیږشی بی شهرمی و بی حه یایی ملک حه یا و ئیمان تالان ده که نه ئوکات چاره بو ئیماندار نامینئ به جوز تهو ه پروا و نه مینئ تا بی عزیزه تی و زیلله ت چاو نه کا.
- تهو هوش چاو ه پروان ده کړئ: تهو جووله کانه یاخی و سهره پرو داوای مهرگ ده که نه تاکوو زوو بگن به خو ش و حه سانه وه به خه یالی خاوی خو یان؟ وه یا له بهر سهر لیښیواویان نازان چ بلین و چ بکه ن؟ بو ولامی تهو داوایه ده چینه خزمه ت ثایه تی ٩٥:

﴿٩٥﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

تهوانه ههرگیز داوای مهرگ ناکه ن و به ئاواتی ناخوازن، چونکه باش ده زان چیان ده جانتایدا نبیه، بی تیشوش هیچ ره حه تیک بهرناکه وئ، و خودا زانا و ئاگایه به حالی سته مکاران.

ئاوردانه وه به ک: تهو جووله کانه ی داوای مردن ناکه ن ثایا ئی ده ور و زه مانی حه زه تی مووسا و عیسان؟ یا ئی ده ورانی حه زه تی محمه د المصطفان؟ له سیمای ثایه ته کان و پراویژی نازل بوونیان وا ده رده که وئ تهو جووله کانه ی خودا وه درو یان ده خاته وه، ده کړئ ئی ههر دوو ده وران بن واته ده وری مووسا و عیسا و ده وری محمه دیش.

وه ک دیاره و چاو ده کړئ: ئیمان و دامانی یه هوودییه کان له مهر داوا نه کردنی مهرگ ده کړئ تهو ه بی که نازان پاش مهرگ چیان به سهر دئ، ده شترسن له وه ی که یاخی و سهره پرو ن، جیگایان له روژی ئاخره تدا ههر جیگای یاخی و لاساران بی که تهویش دوزه خه. به لام شتیک هه یه به سهر داپوشراوی، ده بی پرده ی له سهر لاده ی، تهویش تهو یه: یه هوود بی باوهر و ئیمان بویه ناتوان ئیتمینیان بی له حه سانه وه ی دواړوژ. بویه داوای مهرگ ناکه ن، که وایی ده بی خاوه ن ئیمان و باوهر به ئیتمینه وه حه سانه وه ی پاش مهرگی هیوا بی و بهش بی. جا که وایه ته گهر یه هوودییه کان به خاوه ن ئیمانه کان بلین ده ئیوه داوای مردن بکه ن تاکوو زوو بگن به خو ش و حه سانه وه، داوا ده که ن یان ناکه ن؟

ده ولامدا ده بی تهو ه بکو ترئ: خاوه ن ئیمان پئی پی نه دراوه داوای مردن بکا ته نانه ت له کاتی سه ختیشدا، چونکه ده شزانی به هه شت بو وی رازاوه ته وه و وه عده ی خودایه، له به نه سیب بوونیدا خاترجه مه چونکه وه عده ی خودا بی گومانه، که وایی ده بی مانه وه ی زوری له دنیادا بو بهرهمی چاکه و چاکه کاری که تهویش بو که مالی پاداشی به هه شته، ئاوات بی.

ده‌بی ئه‌وه بزاند‌ری: دز و درۆزن له دادگا ده‌ترسین چونکه دیفاعیان پی نیه. یه‌هوودی ناپاک و بی‌باوه‌ر بویه پییان خۆشه زۆر له دنیا‌دا وه‌مین، ئه‌ولایان دۆراندووه و نیانه، نایانه‌وی له دنیا‌ش بین، ئه‌وه‌یه خودای ته‌عالا لێیان له هه‌للا ده‌دا و ئه‌وه‌ی ده‌ناو دلیاندا حاشاریان داوه و نایلین، خودا ئاشکرای ده‌کا لێیان.

ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۹۶ بۆ ئه‌و راستیه‌:

﴿۹۶﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرْجَحٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

ئه‌و جووله‌كانه له هه‌موو كه‌س زیاتر دلیان به‌ ژینی دنیا خۆشه و هه‌له‌په‌ی بۆ ده‌كه‌ن، بگه‌ره له بت‌په‌ره‌سته‌كانیش زیاتر؛ چونکه باوه‌ریان به‌ زیندوو‌بوونه‌وه‌ی نییه، هه‌ر‌بۆیه‌شه هه‌ركام له جووله‌كه‌كان به‌ ئاوات ده‌خوازن كه‌ هه‌زار ساڵ ته‌مه‌ن كه‌ن و بژین، به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌ش بزاند‌ری زۆر ژیان و ته‌مه‌ن‌دریژیان له سزای رۆژی ئاخه‌رتیان نه‌جات نادا، خودا زۆر بینا و ئاگاهیه له هه‌موو کاریاندا.

ئاگادارییه‌ك له سه‌ر و سیمای ئایه‌تی ۹۴ی به‌قه‌ره ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً﴾ وا هه‌ست پی ده‌كری: ئاره‌زووی مردن واته‌ گه‌یشتن به‌ لێقای باری نیشانه‌ی ولایه‌ت بی. (بیان القرآن، ج ۱، ل ۵۶).

بۆ ئاگاداری

گۆیا له «ابن ابی شیهه» و «ابن ابی حاتم» نه‌قل ده‌كه‌ن له شه‌عبی، كه‌ رۆژیک هه‌زره‌تی عومه‌ر له شاری مه‌دینه ده‌چیته‌ یه‌كێك له زانستگاكانی یه‌هوودییان له‌وی ده‌گه‌ل یه‌كێك له زاناکانی یه‌هوود ده‌كه‌وێته‌ باس له‌مه‌ر هه‌زره‌تی جبره‌ئیل و میکائیل كه‌ ته‌ورات له‌باره‌ی واندا چی كوتوووه و راینه‌وه؛ یه‌هوودییه‌كان و زاناکه‌شیان ده‌ جوابی عومه‌ردا ده‌لێن: ئیمه له جبره‌ئیل بێزارین له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ كاره‌كانمان هه‌لده‌ویستێ و راپۆرتمان لێ ده‌دا به‌ محمه‌د ﷺ، به‌لام میکائیل كه‌ ولات ئاوه‌دان ده‌كاتوه‌ خۆشمان ده‌وی. هه‌زره‌تی عومه‌ر له‌و جهریانه‌ نا‌ره‌حه‌ت ده‌بی و ده‌لی: پییان ته‌وه‌هین به‌ ته‌ورات ده‌كه‌ن كه‌ شتی وای بۆ هه‌لده‌به‌ستن. چونکه شتی وای تیدا نییه. ئایا ئیوه مه‌قام و مه‌نزله‌تی جبره‌ئیل و میکائیل ده‌زانن، خودا چۆنیان وه‌سف ده‌كا له ته‌وراتدا؟ یه‌هوودییه‌كان كوتیان: جبره‌ئیل وه‌زیری لای راستی خودایه و میکائیل وه‌زیری لای

چەپپەتی. لەو پروووە ناکوکیان دەگەڵ یەک ھەبە. ھەزەرەت لەو گوفتارە تەوھینە خوۆشی نایە و دیتە جواب: پێیان دەڵێ جا چۆن ئەو دووانە دەکرێ ناکوکیان پێکەو ھەبێ دە حالیکیدا کە ئیو ھەزەرەت بە ھەزەرەت بوونی ھەزەرەت ئیقرار دەکەن. مَن كَانَ عَدُوًّا لِأَحَدِهِمَا فَهُوَ عَدُوٌّ لِلَّهِ: واتە ھەزەرەت بە یەکێک لەو دووانە دوژمن بێ، ئەو دوژمنی خودایە.

ھەزەرەت ھەڵدەستێ و لە ناویان دەروا بەرەو ھەزەرەتی محەمەد ﷺ. ویستا عومەر ناگاتە ھەزەرەتی پەسول، خودا بە وەسیلەی جوبرەئیل ئاگاداری لەو بارەو دەدات. کاتی عومەر دەگاتە خزمەت پەسولی پێغەمبەر، پێی دەڵێ: یا عُمَرُ، وَافَقَكَ اللَّهُ، خودا موافقەتی قسەکی کردی. ئەو دەم ھەزەرەتی پەسول ئایەتی ۹۷ی بەقەرە ی بۆ دەخوێنیتەو ھەزەرەتی پەسولی کردووە. عومەر ئەو ھەزەرەتی پێی خوۆشحال دەبێ لە خوۆشیان دەڵێ: لَقَدْ رَأَيْتَنِي بَعْدَ ذَلِكَ أَصْلَبُ مِنَ الْحَجَرِ: واتە لەو بەدوا لە سەر ئیمان توندوتۆڵتر دەبم واتە لە بەرد سەختتر. ئەو ھەش سیمای ئایەتی ۹۷ی بەقەرە:

﴿۹۷﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

جوولەکەکان جبرائیلیان بە دوژمنی خوۆ دەزانی، چونکە وەحی بۆ پێغەمبەر دەھێنا. ئینجا خودا لێرەدا بە پێغەمبەر دەفرمویت:

پێیان بڵێ ھەزەرەت سێک دوژمنی جبرەئیل بێت لەبەر ئەو ھەزەرەتی وەحی بۆ دینیت، خوۆ جبرەئیل ھێچ بە دەست نییە، ئەو ھەزەرەتی دەبێت دەیخاتە نیو دلتەو، ئەو بە ئیزنی خودایە و وەحی؛ ئەو وەحیەش باوەری بە تەورات ھەبە و مایە پێنومایی و موژدە بە ئیمانداران، موژدە دواوژە.

واتای جبرەئیل

دڵ دەبەھوێ بزانی جبرەئیل واتە چی؟ بەشی زۆر لە زانیان جبرەئیل کە ناویکی غەیرە ھەزەرەت بە مانای ھەبەتی خودا دەزانی، (جبر = ھەبە، ئیل = خودا)؛ کوئووشیانە ئەو بۆچوونە لە راستی نزیکە. (روح المعانی، ج ۱، ل ۴۵۲)

دەکرێ لەسەر ئەو بۆچوون و بەراوەردە لە مانای جبرەئیل، باقی فریشتەکانی وەک ئیسرافیل، عزیزائیل، ھەزەرەت ئاوا ھەلسەنگیندرین و بەراوەرد کرین. (تبیین القرآن، ج ۳،

هەر وای دووبارە چونکە ناوی فریشتە هاتۆتە گۆرێ، دڵ دەبیهوێ بزانی فرشتە واتە چی؟ هیندیک لە فەلاسه‌فەیی پۆژەه‌لات و هەر وای تاقمیکیش لە سۆفیه‌کان پێیان وایە فرشتە بوونەوهریکی خاوەن زانست و ههستی سه‌ربه‌خۆ نین، به‌لکه هەر نیشانه و ئیشاراتیکی واقعین، واتە جبره‌ئیل ئەقل و دهرکی تیژ، میکائیل، حه‌یاتیکی تیژی ئاسمانی شەش؛ ئیسرافیل روحي ئاسمانی ۴؛ عی‌زرائیل روحي ئاسمانی ۷.

به‌لام عوله‌مای شه‌رع‌زان بۆچوونیان له‌مه‌ر فرشته ئاوايه: فرشته بوونەوهریکی خاوەن ههستن و خاوەنی كه‌فیه‌تیکی تایبه‌تی خۆیان، ده‌شتوان به‌پێی نیازیان به‌هه‌موو شكلیك خۆ نیشان ده‌ن. هه‌لب‌ێژدراوی باره‌گای بارین، بۆ به‌رپوه‌ بردنی کاروباری پێ سپێ‌دراویان چ عی‌باده‌تی چ ته‌کوینی. ناودارترینان چوارن: جبره‌ئیل، میکائیل، ئیسرافیل، عی‌زرائیل. بۆ زی‌ده‌ زانین: تفسیر تبیین القرآن، ج ۳، ل ۸۱.

ئاوردانه‌وه‌ وه‌سه‌ر رووداویك

وه‌ك ده‌لێن جارێك هه‌زه‌تی په‌سه‌ول. عه‌بدوللای كورێ سوریا كه‌یه‌كێك بووه‌ له‌ زانایانی یه‌ه‌هود له‌ ولاتی حیجاز، بۆ ئایینی ئیسلام ده‌عوته‌ ده‌كا. عه‌بدوللای هه‌لوێستی خۆی له‌مه‌ر ئەو ده‌عوته‌ به‌رزه‌ ئاوا نیشان ده‌دا: گۆیا ده‌لێ: تا ئەو‌پۆ ئەی محمه‌د، ئەوه‌ی چاوه‌روانی ده‌كه‌ین و ده‌مانه‌ه‌وێ تابییی بین. نه‌ته‌یناوه‌ و بۆت په‌وانه‌ نه‌كراوه‌ و ئەو ئایه‌تانه‌ی قورئان كه‌ وا ده‌ له‌ وحو‌لمه‌حفووزدان، هه‌روا له‌وێن و نه‌هاتوونه‌ سه‌ر وه‌ره‌ق و نه‌دراون به‌ كه‌س تا وه‌خوێند‌رین.

ئینجا خودای مه‌زن كه‌ ده‌بیه‌وێ هه‌م نو‌قورچ‌كێکی توند و هه‌م گورزێکی گران ده‌ ته‌نیش‌ت و سه‌ر و گوێلاکی عه‌بدوللای سه‌ره‌وێنی، ئاو‌ر ده‌داته‌وه‌ سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر به‌ ناردنی ئایه‌ته‌كانی ۹۸ و ۹۹، زه‌ین ده‌یه‌ به‌ ته‌رتیب:

﴿ ۹۸ ﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

﴿ ۹۹ ﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

هه‌ركه‌س به‌ نه‌یه‌تی خۆی دوژمنایه‌تی خودا و په‌سه‌ول و فریشته‌كان وه‌ك جبره‌ئیل و میکائیل بن بکات با چاک بزانی ئەوانه‌ له‌ بێ‌باوه‌ران دینه‌ حیساب. خۆ دیاره‌ خوداش دوژمنی

بی باوه پرانه.

قورئانمان بۆ نازل کردووی که پهراویکی زۆر راست و پهوانه و جگه لهوانهی که لایان داوه له پئی قورئان و یاخی بوون، کهسی دی نییه باوه پری به پینومایی و فهروانه کانی قورئان نه بیئت و لادا لییان، به لکه ههر یاخی و لاسارن.

ئاوړیک وهسهر (آیاتِ بَيِّنَات)

ده بی بزاندري ئایا مه بهست له (آیاتِ بَيِّنَات) قورئان و موه عجزیه کانی پیغه مبهرن یان شتیکی دیکه ن؟ ده کری بلیین مه بهست له (آیاتِ بَيِّنَات) هم قورئان بی هم موه عجزیه کانی پیغه مبهرن بی. وهه روا مه بهستیش له (فاسقون) کهسانی بی باوه پر و لاسار و یاخی و بی ئیتاعه ن. کاتی تهوهیه بچینه خزمهت ئایه ته کانی ۱۰۰ و ۱۰۱ ی به قهره که هوی نازل بوونیان وه ک دیاره و ههست ده کری دووباره ناحهزی و ناحالی بوونی جووله که نیشان ده ده ن. گویا یه ک نه فهر له یه هوودییه کان به ناوی «مالک بن صیف» پرسیاری لی ده کری: ته تو بچی له مهر ئیمان و باوه پری به قورئان و محمه مد ﷺ خوار ده پوی و خوت هه له ده که ی، ده حالیکدا ده ته و پراتدا به پیغه مبهرایه تی محمه مد خه بهر دراوه و قهراریش و ابوه کاتی محمه مد زهووری بکا ئیمانی پی بینی؟ له ولامدا ده لی: محمه مد هیچ وهد و په یمانیکی ده گهل من نییه و ئه منیش هیچ وهد یدیکم به و نه داوه و چه ندیش دروی دی داده تاشی. خودای ته عالاش بۆ وهدرو خسته وه و ئه وهس دانوه و له دم دانسی دروزنان، ئه و ئایه تانه حه والهی پیغه مبهری ده کا، به ته رتیب سه یریان که:

﴿۱۰۰﴾ أَوْكَلْنَا غَاهِدُوا عَهْدًا تَبَدَّلَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

(پاش تهوهی خودا فهرووده کانی خوی ئاراسته ی موسولمانان ده کات ده فهرموی: ئه و جووله کانه مه گهر ههر تهوانه نین که ههر په یانییک بدین پرووی لی وهدده گیرن و پشتی تیده که ن. بهشی زوریان باوه یریان نییه و نایهینن، په یانی دم چیا تووریان نه برده سه ر و شکاندیان، به زوری بی ئیمان.

﴿۱۰۱﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ تَبَدَّلَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

کاتییک که پیغه مبهریکان بۆ ناردن که باوه پری بوو بهوهی له کن وان بوو (وه ک ته و پرات بی)

بهشیکی زۆر له گهوره و ماقوول و ناودارانیان پشتیان تیده کرد و دهیانخسته پشت گوئیان. ههروهک ئهوهی ئاگاداری ئهوه نهبن که تهورات مزگینى هاتنى ئهوه پیغهمبهرهی داوه و تیبدايه که باوهپر کردن و شوین کهوتنى ئهوه پیغهمبهره فەرزه له سهريان.

تیروانینی به وردی له جوملهی (کتاب الله و راء ظهورهم)

هیندیك بۆچوونيان ئاوايه: ئهوه کتیبهی که یههوودییهکان خستیانه پاش گوئیان و پروویان لی وهگرپا و تهحویلیان نهگرت، تهورات بوو، چونکه وهعهديان وا دابوو کاتى حهزهرتى محهمدهﷺ بى، ئیمانی پى دین و شوینی دهکهون؛ کهچى کاتى زهوورى کرد و بوو به پیغهمبهر له لایهن خوداوه و پیغهمبهرایهتیهکهی ساییت کرا به دهلیل و بهلگهی تهواو، پشتیان تی کرد و پرووی باوهریان تی نهکرد، ئهوه حاشا کردنى وان دهلیل و بهلگه بوو که قورئان حهقه و محهمدیش حهقه و پیغهمبهره؛ چونکه قهومی جوولهکه ههچى حهق نهبا پروویان لی وهرنهدهگیرا.

هیندیكیش ههه له یههوودییهکان پێیان وایه: مهبهست لهو کتیبهی که خرایه پشت گوئى، قورئانه که حهزهرتى محهمدهﷺ بۆی هینان؛ جا دهبايه بهنى ئیسرايیلی له بهر ئهوهی ئهوه قورئانه تهوراتى کتیبى وان تهدسیق دهکا باوهریان پى بى. چونکه تهورات موژدهی هاتنى پیغهمبهرى داوه، کهوايه دهبايه زۆر زوو بى گیر و گرفت بيقوزنهوه و باوهرى پى بکهن. بهلام دلپهش چاوهی دلی کویره، حهق چاو ناکا. حهسادهت و غهزهزیش وهک چلکه ههوه بهرى رۆژ و مانگ دهگرئ و چاو ناکرین. ئهوا حهسادهت و غهزهزهش بهرى حهق دهگرن چاو ناکرین. یههوودیش ئاوان دهگهڵ ئهوهی تهوراتهکهی خویان شاهیدی پیغهمبهرایهتى پیغهمبهره و مزگینى دهرى هاتنیهتى، ویستاش باوهپر ناکهن، ههه دهلیى هیچ خهبهریکیان له تهورات و ئینجیلهوه پى نه دراوه.

بههوه پیری ئایهتى ۱۰۲ دهچین که نازل بوونی له سهه ئیدیعايهکی پووج و بىبنهمای یههوودیانه. به نهقل له «ابن جریر» هوه گۆیا کاتى قورئان باسى داود و سلیمان دینیته گۆرئى، یههوودییهکان له سهه ئهساسی ئیهانه دهلین: وهرن ئهی گهه، محهمد باس له سلیمانی ساحیر و جادووگهه و دیو و درنج و غوول و با و باران پهههست دهکا! جا چۆن ئهوه دهلی من پیغهمبهرم! سلیمانی جادووگهه ئهوانهی ههموو خستۆته ژیر فهرمانی خوی به هوی جادووگهه، کهچى ئهوه محهمده دهلی: قورئان باسى پیغهمبهرایهتییان دهکا، ئهوه بۆ وهی نابى

باوه‌ری پی بکری که ده‌لی پیغه‌مبه‌رم.

جا خودای ته‌عالا له سهر‌ئو ته‌وهین و هه‌لبه‌سته‌یان ئایه‌تی ۱۰۲ی نازل ده‌کا بو سهر

حه‌زهر‌تی محمه‌ده‌د^ﷺ:

﴿۱۰۲﴾ وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السَّحَرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرُّوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

که‌وت‌وونه‌ته شوین‌ئو شتانه و شایه‌تینی له زه‌مانی پاشایه‌تی سوله‌یابدا به ورته دیان‌خوینده‌وه، سوله‌بیان خوانه‌ناس نه‌بووه، شایه‌تینی خوانه‌ناس بوون خه‌لکیان فی‌ری جادوو ده‌کرد، ئه‌و زانسته‌ش که هات‌بووه سهر‌هارووت و مارووتی جووته فرشته له بابلدا ههر که‌سیکیان فی‌ری جاوو بکردایه پیشه‌کی تی‌یان ده‌که‌یاند ئیمه ههر بو جه‌رباندنین نه‌که‌ی خودات له بیر بجی، ههر هی‌نده‌شیان لی‌ فی‌ر ده‌بوون ژن و شوو لی‌ک جیا وه‌که‌ن، که‌توانای ئه‌وه‌یان نه‌بوو بی‌ ئیزی خودا زیان له هی‌چ که‌س بده‌ن، فی‌ر ده‌بوون که‌ زیان له خه‌لک بدا و بو‌ خو‌یان سوودی‌ک نه‌بی، ده‌شیان‌زانی کرداری یارانی جادوو‌گه‌ری له‌و دنیا هی‌چ به‌شیان نی‌یه. ئای ئه‌گه‌ر تی‌گه‌یشتبان ده‌یان‌زانی چۆن خو‌یان خراب ده‌فرۆشن.

هارووت و مارووت

ئو جووله‌کانه‌ی که‌ پشتیان ده‌ته‌ورات کردوو و ده‌ستیان کرد به‌ دوژمنایه‌تی پیغه‌مبه‌ر^ﷺ و ئیمان و باوه‌ریان به‌بی ئیمان و باوه‌ری ئال‌و‌گو‌ر پی‌ کرد، که‌وته‌ شوین‌ فی‌ل و فووت و درۆ و ده‌له‌سه‌ی شه‌یتانی، شه‌یتانی ئینسان بووه یا شه‌یتانی په‌ری بی، ئه‌و فرۆفی‌ل و چه‌واشه‌کاربان‌ه‌ی که‌ له‌ سه‌رده‌می سوله‌یمانی پیغه‌مبه‌ردا ده‌کو‌تران که‌ گو‌یا ده‌سته‌لات و توانایی پاشایه‌تی سلیمان له‌سه‌ر ئه‌ساسی سی‌حر و جادوو‌گه‌ری دامه‌زراوه و ههر ئاواشیان ده‌گو‌یی خه‌لک ئاخنیوو که‌ سلیمان جادوو‌یه‌کی گه‌وره و بی‌رای ده‌ ژیر کورسی ده‌سته‌لاتیدا شار‌دۆته‌وه و ئه‌نگوستیله‌ی پاشایه‌تی‌ه‌که‌ی لی‌ ون بووه و که‌وتۆته‌ ده‌ستی که‌سی‌کی دی، ئه‌و که‌سه‌ش خو‌ی گه‌یاندۆته‌ جی‌گای ئومو‌وراتی سلیمان حوکمرانی کردوو. وه‌ه‌روا ده‌لین سلیمان له‌ کو‌تایی ژیانیدا به‌ خاتری خیزانه‌کانی که‌ بت‌په‌ره‌ست بوون ئه‌ویش که‌وتۆته‌ خه‌تی بت‌په‌ره‌ستی؛ و زۆر

له‌و جوړ و بابته‌درۆ و هه‌لبه‌سته ئیسراییلیان‌ه‌ی داوه‌ته پال سلیمان. جا خودای ئاگادار به سهر هه‌موو کاروباراندا به پیتی حیکمه‌تی خو‌ی به هو‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌وه ئه‌و جووله‌که ته‌وه‌ین‌بازانه وه‌درۆ ده‌خاته‌وه و ده‌فرموی: (وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ...) سلیمان خاوه‌نی ئیمان و باوه‌پ‌یکی ته‌واو بوو، هه‌رگیز بی باوه‌پ نه‌بووه و دوور بووه له جادووگه‌ری. به‌لام ئه‌وه شه‌یتانه‌کان بوون به ئاده‌میزاد و جنۆکه‌یان‌ه‌وه، کافر و بی باوه‌پ بوون و خه‌لکیان فیره جادووگه‌ری ده‌کرد و هه‌روا فیری ئه‌و زانسته‌یان ده‌کردن که کاتی خو‌ی له شاری بابل که له خوارووی عیراقدایه له نزی‌یک شاری حله‌ی ئیستایه، درابوو به هارووت و مارووت که ئه‌و دووانه به فرشته ناو ده‌برین، خه‌لکیان فیری ئه‌و زانینه کردووه.

هیندی‌ک له ته‌فسیر نووسه‌کان ده‌لین: پیتی «ما» له جومله‌ی (وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ) دا ئیمسی مه‌وسووله، واته: ئه‌و شته، جا داخو‌و ئه‌و شته زانینه چی بووه بو‌و ئه‌و دوو که‌سه ده‌رخراوه و پ‌یان دراوه؟ په‌نگه شتیک بووبیت له وینه‌ی سیحردا، وه‌کوو فال، که خه‌لکی پی هه‌لده‌خه‌له‌تیت، خودا ئه‌و شتانه به (أُنْزِلَ) واته ناردنه خواره‌وه ناو ده‌بات، ده‌شگونجیت له به‌ر ئه‌وه بیت که شیوه ئیله‌هامیک بووبیت، یا خو‌ر‌ی پی بردنیک بووبیت که بۆیان ده‌رکه‌وت‌بی.

ئه‌و دوو که‌سه به پیتی ئه‌و جوړه زانینه‌یان، خو‌یان به پیاو‌چاک و له‌خودانزی‌یک پ‌شان ده‌دات، خه‌لک‌یش پ‌یان هه‌لخه‌له‌تابوون و به فریشته‌یان ده‌زانین و به ناوی فرشته‌وه ده‌ناسران و ناو ده‌بران. جا له به‌ر ئه‌وه به فرشته ناسران و ناو ده‌کردنه‌یان خوداش هه‌ر به دوو فرشته ناویان ده‌بات تاکوو بزاند‌ریت مه‌به‌ست ئه‌و دوو که‌سه‌یه، ئه‌وه پ‌یک وه‌ک ئه‌وه وایه که‌سیکی بی قابیلی گه‌دا له به‌ر هه‌ر هو‌یه‌ک بووبیت ناوی (پاشا)‌ی به سه‌ردا ب‌رن، له‌و حاله‌ته‌دا به ناوی پاشایه‌تی بانگی نه‌که‌یت که‌س نازانیت مه‌به‌ستت ئه‌و که‌سه بی‌ر‌یز و بی قابیله‌یه ... وه‌ک چۆن: ئیستا ئه‌گه‌ر بگوتریت محه‌مه‌ده‌هائه‌دین، پیاو‌یکی گه‌وره بووه، په‌نگه نه‌زان‌ریت مه‌به‌ست کییه؟ به‌لام ئه‌گه‌ر بگوتریت: شای نه‌قشبه‌ند، پیاو‌یکی گه‌وره بووه، ئیتر ده‌زان‌ریت باسی چ خوداناسیک ده‌کریت.

له پ‌شدا کوتمان هیندی‌ک له ته‌فسیر نووسه‌کان (ما)‌ی (وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ) به ئیمسی مه‌وسوول داده‌نین، به‌لام زۆربه‌ی موفه‌سرین ده‌لین ئه‌و «ما»‌یه مای (نافیه)‌یه و ئیمسی مه‌وسوول نییه. ئه‌و دوو که‌سه له شاری بابلدا خه‌لکیان فیری سیحر ده‌کرد، ئه‌و باسه‌وا چوو‌بووه ناو می‌شکی خه‌لکی ئه‌و دوو که‌سه فرشته‌ی خودان و جووله‌که‌کانیش باوه‌ریان وابوو

که به پراستی فریشتەن و لە لایەن خوداوە نێردراون تاکوو خەلکی فیری سیحەر بکەن. ئینجا خودا دەفرمویت: (وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ) واتە لە لایەن خوداوە هیچ شتیەک بوو ئەو دوو کەسە بە فرشتە ناسراون نەنێردراوەتە خواوە. ئەوانە حیلەبازی درۆزن بوون و لە بەر فیلبازی خۆیان ھەر کەسیکیان فیری جادوو بکردایە، دەیانکوت: ئیمە تاقی کەرەوین و ئەوێ فیرت دەکەین بۆ خراپە بە کاری مەھینە و بێ باوەڕ مەبە. ئەو دە حالیکدا بوو ھەموو ئەو شتانە ی کە خەلکیان پێ بە فریو دەبرد خۆیان ھەر بۆ خراپەیان بە کار دەھێنان، وە بۆ جیا کردنەو و تیکدانی نێوان ژن و مێرد بوو، بەلام خۆ ئەوانە خۆیان نەیان دەتوانی زیان بە هیچ کەسیک بگەھێنن مەگەر خودا خۆی بیویستایە.

پاش ئەو خودا دەفرمویت: (وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ) واتە ئەوانە ھەر فیری شتیەک دەبوون کە هیچ قازانجێکی نەبوو بۆیان، بەلکوو ھەر مایە زەرەر و زیان بوون (وَلَقَدْ عَلِمُوا...) واتە جاتوو جوولەکانە کە ھەمیشە پیشەیان درۆ و سیحربازی بوو، دەیانزانی ئەوێ ئیمان و پێگای راست بەبێ باوەڕی و خراپەکاری وە گۆڕی هیچ بەشیکی خێر و خوشی و بەختەوێ لە دواڕۆژدا دەس ناکەوێ، ئەوانە بەو کردەوانەیان خراپترین کار و کردەوێیان بۆ خۆیان کەریو.

تەفسیرنوسان دەربارە ی (ھارووت و مارووت) و ئەنگوستیلە ی سولەیمان ھەندیک لەو ئیسرائیلیاتانەیان خستۆتە ناو تەفسیرەکانیانەو، کە سەرپای درۆ و خورافات و دەمەلەبەستی جوولەکانە. یەکیک لەو درۆیانە کە جوولەکان ھەلیانبەستوو ئەوێ دەلێن: مەلایکەتان رەخنەیان لە حوکمدانی نەوێ ئادەم گرت و کوتیان: ئەگەر لە جیاتێ ئادەمیزاد ئیمە لە زویدا بووینایە، بەپێی فەرمانی باری دەجوولاینەو حوکمان دەکرد. خوداش لە وەلامدا پێی فەرموون: ئادە ی دوو کەستان ھەلبژێرن تا بچنە زەوی لەوێ حوکم بکەن. ئینجا فرشتەکان لە ناو خۆیاندا ھارووت و مارووتیان ھەلبژارد. جا کە ھاتنە سەر زەوی و دەستیان کرد بە حوکم کردن، ئافرەتێک ھاتە لایان و سکالایەکی لە لا کردن، کاتێک سەیری ئافرەتەکیان کرد زۆر جوان بوو، داوای داوین پیسیان لێ کرد؛ ئەگەر مەلایکە بووبن ئەو بوختانە؛ ئافرەتەکەش پێی کوتن: شتی وا ناییت، تا عارەق نەخۆنەو و کەسیکیش نەکووژن. ئینجا ھارووت و مارووتیش ئارەقیان خواوەو و کەسیکی بێ تاوانیشیان کوشت! پاشان ئافرەتەکی لێ پرسین: باشە ئیو کاتێک دەتانەوێت بەرز ببەو و بچنەو بۆ ئاسمان، چی دەلێن؟! ئەوانیش ئافرەتەکیان فیری

ئەو قسەیه کرد. ئیتر ئافرەتە کە ئەو قسەیهی کرد و یە کسەرە بەرەو ئاسمان بەرز بۆو و لەوی بوو بە ئەستیرەیی زوهرە!

هەر وەها دەلێن گۆیا ئەو دوو فرشتەیه سزا دانی دنیایان هەلبارد بە سەر ئەوەدا کە لە پۆژی دوایدا سزا بدرێن. بۆیه ئیستاکە لە ژێرزەمینکی قوولی ئەو زەویەدا هەلاوەسراون و لە تاو ئیش و ئازار بالەفرکەیانە!!

بەلام زۆر لە زانیانی ئایینی و قورئانزانەکان - ئیستا و پابردووش - ئەو بە درۆ و هەلبەست دەزانن و بە گژیدا چوون، تەفسیرەکانیان لەو درۆیە زەلامە خاوین پراگرتوون، وەکوو ئیمامی فەخری رازی و ئیبنی کەسیر و قاسمی و شیخ محەمەد عەبدە و سەید پەشید پەزا و سەید قوتب و هەروا زۆری دیش.

قاجی عەیاچ دەلی: ئەو قسانەیی دەربارەیی هارووت و مارووت کوتراون هیچیان راست نین ئەوەش کە لە ئیمام عەلی و ئیبنی عەباسەو - خودایان لی رازی بێ - دەگێردرێتەو قسەیی ئەوان نیە و نە زۆر و نە کەم ئەو باسە لە پیغەمبەرەو ﷺ نەبیستراو، ئەو جەریانە لە جوولە کەکانەو سەرچاوەی گرتووە و خستووێانە تە ناو کتیبەکان. خاوەنی تەفسیری (ئەلمنار) دەلی: ئەو درۆیانە لەمەر سلیمانی پیغەمبەریشەو کوتراو. هیندیک لە بەنی ئیسرائیلەکان لە کاتی خۆیدا پێکیان خستوون داویانە بە گوئی موسولمانی بێ ئاگا، ئەوانیش باوەریان کردووە دواوە خزینراوە تە ناو تەفسیرەکان.

لیرەدا کەوا درێژم بە باسە کە دا ئەووم بە لازم زانی تا کوو خاوەن هەستەکان زوو بزائن ئەو جەریانە درۆن وەک درۆکانی دی دە بەرنامەیی ئایینی خراون.

ئاوردانەوێە ک وەسەر چیرۆکی هارووت و مارووت

وەک دەلێن: هۆی ناردانی ئەو دوو فرشتانە (واتە هارووت و مارووت) دەبی ئەو بووبی: جادووگەری لەو دەور و زەماندا زۆر باو بوو. خەلک پێی هەلخەلەتابوون و فریویان خواردبوو. لەو پڕووەو باوەریان هاتبوو سەر ئەو قەناعەتە کە پرسیالەت سەرچاوەی گرتووە لە جادوو. جا بۆ وەیی خودای تەعالا عەبدی خۆی لە گومرایی نەجات دا، هات ئەو دوو فرشتانەیی ناردن و فەنن و دەستووراتی سیحر و جادووگەری فیری خەلک کەن واتە پێ و شوین و فەنن و فنوونی سیحر بزائن. بۆوێ کەس نەتوانی بە سیحر و جادوو فریویان دا. و هەتا باشی بزائن پیغەمبەرایی تە بەخشش و ئەنعامی خودایە و هیچ پەیوەندیکی بە خویندن و

خویندنه‌وه نییه، به‌لام جادوو‌گه‌ری فه‌ننه، هه‌رکه‌سی بیخوینی فی‌ری ده‌بی دووره له فه‌یز و به‌ره‌کاتی باری ته‌عالا. ده‌بی موسولمان باوه‌ری له سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه بی دهنه گومرا ده‌بی.

وهه‌روا ئه‌و دهنگو‌یه‌ش که ده‌لین: ئه‌و دوو فرشتانه واته (هارووت و مارووت) گیروده‌ی گونا و تاوانی زینا و قه‌تل بوون و خودای ته‌عالاش کردوونیه سه‌رپشک له مابه‌ینی سزای دنیا و ئاخیره‌ت، ئه‌وانیش سزای دنیا‌یان هه‌لگرتووه، که هه‌لاوه‌سرانه، وا ئیستی له چالاویکی بابل تا قیامه‌ت به‌و جو‌ره، ته‌واوی درۆ و هه‌لبه‌ستن ئاخنیویانه‌ته ناو ته‌فسیره‌کانی قورئان و ده‌رخواردی که سانی ئه‌قل لاواز و که‌م شعور و فرشته‌نه‌ناس و دین‌نه‌ناسی ده‌ده‌ن، چونکه خودا ده‌فرموی: (لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ) (ته‌حریم: ۶) واته فرشته له‌وه‌ی خودا ده‌ستووری پی داو‌ن لانه‌ده‌ن، هه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌که‌ن خودا ئه‌مری پی داو‌ن.

ئایه‌تی ۱۰۲ چونکه باسی سی‌حر و دوو فرشته‌ی ناردراوی وه‌ک هارووت و مارووت له‌خودا جی کردۆته‌وه، لی‌کۆلینه‌وه‌ی تاییه‌ت و لیدوانی کافی ده‌وی.

سی‌حر واته چی؟

دل ده‌یه‌ه‌وی بزانی سی‌حر واته چی؟! به‌و هۆیه‌ی که بنه‌مایه‌کی ئه‌ساسی و تاییه‌تی ده قورئاندا نییه، به‌ئه‌قلکاری نه‌بی ناتواندری بو لای بچین و نه‌تیجه‌ی یه‌قین و قانیعی لی وه‌رگیرن.

ده‌کرئ بکو‌تری: سی‌حر تین و گو‌ر و هیزیکی نه‌ینی و مه‌عه‌ه‌وی پروو‌حیه، نه‌یاهه‌ته‌ن وزه و هه‌ستیکی ده ئینساندا ده‌خولقینی. به‌هۆی که‌لک وه‌رگرتن له‌راز و پرموزاتی تاییه‌تی ئه‌و هیزه ده‌کرئ ئال‌و‌گو‌رپیکی تاییه‌تی له‌حه‌ره‌کات و جوولانه‌وه‌ی ئه‌ندامی له‌ش و قه‌واره و چوارچیوه‌ی به‌ده‌ن پیک بێ‌ندری. بی گومان ئه‌و ئال‌و‌گو‌ره پیکه‌اتووه سو‌رپیکی له‌نا‌کاو به‌ئه‌قل و هه‌ست و هه‌واسی خه‌لک ده‌دا و ئه‌سه‌رات و سه‌یری‌ک له‌ناو‌مالی شعوردا دی‌تیته‌دی و زۆر جار وا ده‌بی له‌و ری‌گایه‌وه ئیسه‌باتی ته‌ماشاجی به‌بی خودی بی ئیختیار بکه‌و‌یته ژیر ئیراده‌ی ئه‌و هه‌ره‌که‌یه واته سی‌حر. وه‌ک زه‌رگ له‌خۆ دان و سه‌ر‌برین و ئاور خواردن و سیخ له‌خۆ دان، بی ئازار و ئیش و خوین هاتن.

وه‌ک عه‌ره‌ب کو‌توویانه له‌و باره‌وه: (السَّحَرُ امرٌ غریبٌ یَشْبهُ الخارقَ و لیسَ به) واته سی‌حر رووداو‌یکی نا‌اشنا و غه‌ریبه که شه‌باهه‌تی به‌ئه‌مری «خارق‌العاده» هه‌یه به‌لام ده‌واقیعه‌دا

ئه‌مری خارق‌ولعه‌اده نییه. (ته‌فسیری روح‌المعانی، ج ۱، لاپه‌ره‌ی ۴۶۸).

فەرقى سىحر دەگەل كەرامەت و موعجىزە

فەرقى سىحر دەگەل كەرامەت و موعجىزە ئەوئە: كەرامەت و موعجىزە نىزىكى لە خودا پىك دىنن و لە ئەساسدا نىشانەى يارى خودايە و لە خوداوە بۆ ئىسباتى پىغەمبەرايەتى و نەجابهتى دىتە پروو و سەر دەگرى، بەلام سىحر وە نىزىك كەوتنە لە شەيتان و نىشانەى پەيوەندى دەگەل شەيتانە واتە جنن و شەياتىنى سەرپرۆ و توندپرە وەر ئەندازە پىوەندى زياد بى لەو بارەو، ساحىر لە پىكەينانى سىحرىدا تەواوتر و ماھىرتر و چالاكتر دەبى، ساحىر بە ھۆى ئەستىرە و پرۆژ و مانگ پەرستەن دەكەونە ژىر پكىفى جنۆكەى شەياتىيان و دەتوانن بە ھىز و ھىمداد وەرگرتن لەوان لە سىحربازى خۇياندا ماھىرانەتر بچنە پىشى.

سىحر زانست و ھەستىكى زۆر نازك و نەيىنىيە، ناتواندرى ھەروا بە ئاسانى بە ھۆى ئەسبابى زاھىرى بناسرى، ئەو تەعريفە لە (قاموس) ھوئە. (قرطى، ج ۲، ل ۴۴).
(السَّحَرُ خَارِقٌ لِلْعَادَةِ يَظْهَرُ مِنْ نَفْسٍ شَرِيَّةٍ بِمُبَاشَرَةِ أَعْمَالٍ مَخْصُوصَةٍ) (روح المعانى) واتە سىحر ئەمرىكى خارقولعادەيە لە يەك ئىنسانى شەرور و بە ھۆى كردارى تايبەتى خۆى دىتە پروو. ئەو تارىفە لە كۆمەلى زانايانەوہرا ھاتووە.

بىروپاي زانايان لە بابەت سىحرەوہ

ئىمام فەخرى پازى (ج ۲، ل ۲۰۵): سىحر كاريكە ھۆيەكەى نەيىنىيە، شتھايەك دەخزىنىتە ناو خەيالەوہ بى ئەوئە ئەساس و بنەمايەكى ھەبى، ئەوہ بەو كارە دەكوترى كەلەك و فريو.
ئەگەر خوازيارى زۆر زانىنى لەمەر چىرۆكى ھارووت و مارووت و سلیمانى پىغەمبەر، بپروانە لە تەفسىرەكانى قورئان بەتايبەت تەفسىرى كەبىرى ئىمام فەخرى پازى و تەفسىرى (تبیین القرآن).

پا و بۆچوونى ھىندىك لە سەر شەياتىن ئاوايە دەلین: جنۆكەن و زۆربەشيان دەلین ئىنسانن. ھەروہا كوتووشيانە جىنن و بەشەرن. تەفسىرى كەبىر بە وردى ئەگەر دەتوانى سەير و چاو دەكەى.

پوختەى مەبەستى ئايەتى ۱۰۲: بە عەقىدەى يەھوود پاشايەتى سلیمان و پام كردنى پەرى و مرؤ واتە جنۆكە و ئىنسان و ھەيواناتى وەحشى و پەرەندە ھەمووى ھۆى سىحر و جادووگەرى سلیمان بووہ. تەناھت دەست ھەلگرتنى ھىندىك لە بوت لە تەورات ھۆيەكەى دل پى بەستىيان

بوو به سیحربازی، دیاره وهک دهزاندري و ئاشکراشه قورئان سیحر وهپال دانی سلیمان په ده کاته وه، چونکه سیحر حهق شاردنه وهیه و ههروا هارووت و مارووت له لایهن خوداوه کراونه مهئمووری ئه وهی به نامه ی سیحر به خه لک بناسینن تاکوو خه لک فریوی ساحیران نه خون. به لام وهک دیاره خه لکی کهم شعور ته وه جوهری ته و او یان به په هنومایی هارووت و مارووت نه کرد به لکه به هوی ئیستیفاده ی خراپ له ریئوینی ئه و دوو فرشتانه ناکوکیه کی ته و او یان خسته مابهینی ژن و میردانه وه.

قهومی یه هوود له باتی دهس کیشانه وه یان له بهشی زوری یاسا و دهستوراتی ته ورات به هوی عه لاقه و هوگری زور به سیحر و جادووگری بووه، باوه پریان به هه موو ته ورات ئه گهر بگردایه و دهستیان لی نه کیشابایه وه و له خودا بترسابایان، زور قازانجیان به نه سیبی خو ده کرد و خویشیان به زانا ناودار ده کرد، به لام ئیستی هه م بوخویان هه م دنیا شاهیدی له سهر دۆرانیان ده دن و داویانه. بو ئیساتی ئه و داوایه ده چینه خزمهت ئایه تی ١٠٣ به قهره:

﴿١٠٣﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

ئه گهر ئه وانه باوه پریان به ته ورات ببوایه که موژده ی هاتی پیغه مبهری تیدایه و هه روا خویشان له خراپه کاری بیاراستایه و پاریزکار بوونایه، ئه ودهم دهستیان ده کهوت له لایه نی خوداوه، پاداشتی بی برانه وه، و ئه ودهش گه لیک باشتی ده بوو بو یان له و به دئه خلاق ی و رهفتاریه ی که باعسی رووسیایی دنیا و ئاخره تیانه، ئه گهر بیانزانیاه.

سه بارهت به وشه ی «راعنا»

تا ئیره به زم و هه را هه ر له سهر به دئه خلاق ی جووله که بوو. ئه و جار باس له شتیک ده کری و دیته پیش که هه م جووله که ده گریته وه هه م موسولمان. ئه و شتهش ئه وهیه: کاتیکی پیغه مبه ر ﷺ دهرسی قورئانی به موسولمانه کان ده کوت به پیغه مبه ریان ده کوت (راعنا) واته په له مان لی مه که و موراعاتمان بکه. جا ئه له وه را له ژیر په رده ی ئیهانه به مه قامی پیغه مبه ر، جووله که کان دهیانکوت (راعینوا) که ئه ودهش به زمانی عبیری جنیوه و ئیهانهیه. واته موسولمانه کانیش هه ر وهک جووله که کان ئه و وشه یان ده کوت به لام زاری خو یان بو خوار ده کرده وه به جوریکی واه که وهک وشه عبیرییه که بچی.

ئه و جار خودای ته عالا له سهر ئه ساسی حیکمه تی خو ی که بو به ره په رچ دانه وهی ناحه ق و

ته‌وهین‌بازان و هه‌روا جاریکی دیکه دم دریژ نه‌که‌ن بۆ ئیهانه کردن، بۆ پیغه‌مبه‌ر، ئایه‌تی ۱۰۴ی به‌قه‌ره‌ی ناردده خواره‌وه. ئه‌وه‌ش ئایه‌ته‌که به وردی دایته‌قیته:

﴿۱۰۴﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، به پیغه‌مبه‌ر مه‌لین (راعنا)، واته گویان بۆ بگه‌ره، بزانه
 ئیمه پرسیاریکان هه‌یه. با له په‌نای ئیه‌دا جووله‌که کانیش وا به پیغه‌مبه‌ر نه‌لین. به مانایه‌کی
 ناحه‌ز و ناشیرین. به‌لکه له باتی وشه‌ی (راعنا) بلین (انظرنا) واته په‌له‌مان لی مه‌که و
 چاوه‌رمانیان لی بکه. واته ئه‌و وه‌لامه‌ی که وه‌ری ده‌گرن باش گوئی ده‌ئی. ئه‌وانه‌ی که به‌بی
 شهرم و ئه‌ده‌به‌وه‌ پروو ده‌که‌نه پیغه‌مبه‌ر ئه‌وانه کافرن و سزایه‌کی نازاردانیان بۆ ته‌رخان کراوه.

ئاوردانه‌وه‌یه‌ک وه‌سه‌ر مه‌به‌ستی ئایه‌تی ۱۰۴ به‌کورتی:

ئه‌و ئایه‌ته‌ ئه‌وه ده‌لی: ئیه‌ ئه‌ی خاوه‌نی ئیمان و باوه‌ر، وه‌ک یه‌هووده‌کان به پیغه‌مبه‌ر
 مه‌لین: (راعنا)، به‌لکه به شیوه‌یه‌کی ئه‌ده‌ب و حه‌یا و شهرمه‌وه بلین به پیغه‌مبه‌ر: مۆله‌تمان بده،
 حالێ بین و ئه‌تۆش چاوه‌دیریمان بکه. واته له پیغه‌مبه‌ران ده‌بی حه‌ق بیسیری و ده‌بی له‌وانیش
 ئیتاعه‌ بکری. هۆزی یه‌هوود به هۆی بی‌شهرمی و بی‌حه‌یایی و بی‌ئه‌ده‌بی خۆیان کاری خۆیان
 یه‌کسه‌ره‌ کرد، واته کوفریان قبول کرد و جلکی عه‌زاییان کرده به‌ر خۆ. وا ده‌رده‌که‌وی: ئه‌هلی
 کتیب واته یه‌هوود نایانه‌وه‌ی و خوازیار نین وه‌حییان له لایه‌ن خوداوه بۆ بی. به‌لکه ده‌یانیه‌وه‌ی
 بتکیشنه‌ بپراهه‌ی ئایین و سه‌عاده‌ت، به‌لام بی‌خه‌به‌ر له‌وه‌ی خودای خاوه‌ن په‌حم و عه‌دل،
 رازاندنه‌وه‌ی عه‌بدیک یا نه‌ته‌وه‌یه‌ک به زینه‌تی فزل و یقار و ئه‌ده‌ب و حه‌یا و ئیمان به‌خاتری
 حیکمه‌ت و وازی خۆیه‌تی، که‌شیش ناتوانی پیش به مه‌شییه‌ت و ئیراده‌ی خودا بگری. جا با
 حه‌سوود و به‌خیل هه‌ر وه‌جوولین و حه‌ساده‌ت و بوخل و له‌چهری خۆیان بی‌ر و به‌ویدا
 لیک‌ده‌ن.

له ئایه‌ته‌کانی پێشوودا بی‌ئه‌ده‌بی به‌نی ئیسرایله‌کان نیشان درا، واته پروو وه‌رگێرانی
 یه‌هوودیان له ته‌ورات و پروکردنیان له سیحر و جادوو و هه‌روا ئیهانه به مه‌قامی به‌رزی
 حه‌زهره‌تی سلیمان. به‌لام دیره‌دا واته ئایه‌تی ۱۰۴ی به‌قه‌ره، نیشان‌دانی بی‌ئه‌ده‌بی به مه‌قامی پاک
 و به‌رزی حه‌زهره‌تی محه‌مه‌ده‌ل مسته‌فا ﷺ دینیته‌ پروو.

یه‌هوودییه‌کانی دانیشتووی مه‌دینه و ده‌وروبه‌ری مه‌دینه، به پێی ویستی گلاوی خۆیان
 نیه‌تی ناپاکی پر له کینه و حه‌ساده‌تیان نیسه‌ت به پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆر جارن به شیوه‌ی ئیهانه و

مەسخەرە لە حزووری پیغەمبەردا بە ڕەمز و کینایە دەدوان و بە پێکەنینەوە دەیانکوت: (هذا الرجل راعنا). بە گوشتارە ئیھاناویەکیان دەیانویست پیغەمبەری ڕوو پێ دەخۆ کەن. موسوڵمانە ساوا و سادەکانیش کە لە مانای ئەو جوملە ناحەزە حالی نەبوون، بە پەپرەوی لە یەھوودیەکان دەیانکوت و وەردیان دەداوە بە خەیاڵی خۆیان شتیکی مەبارەک و پیرۆزە، تەنانەت کار گەیشتە ئەو جیگایە ئەگەر موسوڵمانە حالییەکان دەیانکوت بە یەھوودییان: ئەو گوشتارە بێ ئەدەبیانە نابێ بڵێن نەسبەت بە مەقامی پیغەمبەر و ئەگەر بڵێن سزا دەدرێن، ئەوانیش لە وەلامدا دەیانکوت: ئەو نەبیە موسوڵمانەکانی خۆشتان دەبڵێن، بۆچی لۆمە ی مە دەکەن، ئە ی بۆ بەوان نالین: نەبڵێن. زانا موسوڵمانەکان دە ولامدا دەیانکوت: ئاخر ئەوان حالی نین. جا لە ئەسەری ئەو ماجەراییە خودای تەعالا بۆ بەرگری لە ئیھانە کردن بە پیغەمبەر و ڕوون کردنەوی باری راستی ئەو ئایەتی ١٠٤ ڕەوانە ی سەر محەمەد ﷺ کرد.

دَلَّ دِیْهَهُوْیْ بَزَانِیْ (راعنا) واتە چی؟

١. وشە ی (راعنا) دە زمانی عیبرانییدا بە مانای (اسْمَعْ لاسْمَعْتَ) یانی گۆی گەر و بیسە کە خودا نەبیسێ.

٢. وھەروا دووبارە کوتراوە (راعنا) کە لە (رعن)وە هاتوو بە مانای جەھل و نەزانیە. قەومی یەھوود کە ڕووبە ڕووی حەزەرەتی پیغەمبەر ئەو هیان کوتوو مەنزووریان وەپال دانی جەھل بە پیغەمبەر بوو. (تەفسیری بغوی، ج ١، ل ١٠٢).

٣. یەھوود مەبەستیان لە وشە ی (راعنا) شوانی بوو. واتە حەزەرەتی محەمەد ﷺ یە ک شوانە وێڵە بوو. (بحر المحيط، ج ١، ل ٣٣٩).

ئەگەرچی موسوڵمانان هیچکام لەو مانایان نەزانیو بە وشە ی (راعنا)یان وە نەناو، بەلکە ھەر بە مەبارەک و پیرۆزیان زانیو وشە ی (راعنا) بۆیە حەزەرەتی ڕەسوولیان پێ دواندوو و کوتوویانە (راعنا سمعک) یانی ڕەسوول گۆیمان دەیه و بە تەواوی مۆتەو جیھێ ئیمە بە. یا دەلێن موسوڵمانان کوتوویانە: (راقبنا و تأن بنا فیما تَلَقَّینَا حَتَّى نَفْهَمَهُ) واتە ئیمە دەرک کە و مۆلەتمان دە تاکوو ئەو دەبڵێی بە باشی تێی بگەین. (تفسیر بغوی، ج ١، ل ١٠٢ - تەفسیر مظهری، ج ١، ل ١٠٣). و سەرپای مەبەستی جوولە کەکان لە کوتنی ئەو (راعنا)یەدا ئیھانە و مەسخەرە بە پیغەمبەر و موسوڵمانان بوو.

جوولە کە ی بێ شەرم و بێ ئەدەب لە ئەسەری حەسادەت و کینە تووزییان دەگەل پیغەمبەر

هەتا دەگەشتەنە حەزەرەتی رەسوول، لە باتی سلاو دەیانکوت (سام علیک) لە جیاتنی (سلام علیک). واتە مەرگت بێ. چونکە وشە (سام) واتە مەرگ. حەزەرەتیش پێی دەکوێنەو (علیک). ئەو جار خودای تەعالا ئاگاداری موسوڵمانەکان دەکات لە سەر ئەوێ جوولەکە ناپاکەکان چەندەیان حەسوودی پێ دەبەن. لە سەر ئەو ئایینە پاک و پیرۆزە ئیسلامی و ناردنی قورئان بۆ پێغەمبەر. تاکوو موسوڵمان فریوی فیل و فووتی جوولەکە نەخۆن و دە داویان نەکەون و زۆر سپاس و شوکری خودا بکەن لە سەر ئەو ئایینە پاکە ئیسلامە. بۆ تەئیدی ئەو راستیە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۰۵ بەقەرە:

﴿۱۰۵﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

ئەوانە ی کە بێ باوەرن لە خاوەن کتیبەکان - وەکوو جوولەکەکان دەگەڵ بت پەرستەکان - هەرگیزاوەرگیز نایانەوێ و حەز ناکەن خێر پرووتان تێ کات. ئەدەو ناخاویارەیان هاتنی قورئانی پیرۆزە کە گەورەترین هیدایەت و خێری خودایە بۆ بەرە ی مەژ. بەلام دەشێ ئەو حاشا هەلنەگرەش پشستی گوێ نەخریت: خودا هەرکەسیکی بیهەوێ هەلێ دەبژیریت بۆ پێغەمبەراییەتی و دەیکاتە وەسیلە ی رەحمەت، خودا خۆی خاوەنی فەزڵ و بەخششی یە کجار گەرە یە.

سەرنجێکی تاییەتی لە جوملە ی ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ خودای تەعالا بە عەبدی رادەگەیی: کە هەچی فەزڵ و نەعمەتە لە ئیرادە و مەشیەتی منەوێ، هێچ کەس لەو بارەو مافی حەسادەت و بەخیلی نییە و ئەگەر بیشیکا بە خۆرایی باری گرانی حەسوودی لە خۆ دەنێ.

ئاوردانەوێە ک وەسەر (راعنا) ی ئایەتی ۱۰۴

لە سیمای ئەو ئایەتە پیرۆزە واهەست پێ دەکری: هەر عیبادەت و دوعا و پارانەوێە ک کە لە لەفەکان بۆنی کوفر و شیرک بێ (وەک یا رەسوولەللا کە نەزان بۆنی شیرکی لێ دەکا چونکە پێی وایە ئیستغاسە یە نەک ئەویندارانە یە) باش ئەوێە ئەو لەفزانە نەکوێن، مەسەلەن: خۆ وشە ی (راعنا) یە ک لەفز و کەلیمە یەکی باش و پیرۆزە، بەلام چونکە یەهوودەکان بە مانایەکی خراب و ئیھانە دەیلێن، خودای تەعالا قەدەغە ی کرد کە موسوڵمان نەیلێن. وەک لە رابردوودا رامانگە یاند جوولەکەکانی مەدینە لە دەورانێ پێغەمبەر بۆ یە ئیتاعە ی

پیغه‌مبه‌ریان نه‌ده‌کرد و هه‌ر خه‌ریکی فر و فیل بوون، بو سارد کردنه‌وه‌ی دل و ده‌روونی موسولمانان، چونکه پێیان وابوو که ده‌بی پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌ر له‌وان بی. له‌وان به‌ده‌ر نابی بی، نه‌و باوه‌ره ناره‌وایه‌یان بوو پێی نه‌دان وه‌شوین پیغه‌مبه‌ران بو، چونکه هه‌ر خه‌ریکی چاندنی در و دال بوون له‌ به‌ر پێی خه‌لکی ئیسلام و شارپێ ئیمان. هه‌ر بو‌یه خودای ته‌ع‌الاش ده‌ به‌را به‌ر هه‌ر فیتنه و ئاژاوه و ده‌سیسه‌یه‌کیان ئایه‌تیکی ده‌نارده‌ خواروه‌وه وه‌ک ئایه‌تی ٤٨ ی قصص نیشانی ده‌دا نه‌و جه‌ریان: ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَى أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ﴾ مانا: کاتێ له‌ لایه‌ن ئیمه‌وه قورئان نێردرایه‌ لایان کوتیان: چه‌ن چاک ده‌بوو نه‌وه‌ی به‌ موسا درابوو که عه‌سا بوو، بوو به‌ هه‌ژدیه‌ا و هه‌روا یه‌دی به‌یزا نازل بوونی کتیب یه‌کجی، هه‌ر نه‌وانه‌یان ناردبان، سه‌یر که‌ن مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ ئینکاری نه‌وه‌یان له‌ پێشدا نه‌ده‌کرد که ده‌درا به‌ موسا؟ نه‌و ته‌وه‌ین باز و به‌هانه‌گرانه‌ دانکوت: ته‌ورات و قورئان هه‌ردوو سیحر و جادوون یه‌کتر ته‌ئید ده‌که‌ن. کوتیان ئیمه‌ هیچ کامان قبوول نین و به‌ هه‌رکان مونکیرین.

به‌ کوردی ده‌یانکوت بوچی وه‌ک نه‌و موعجیزانه‌ی دراوون به‌ موسا، نه‌دراوون به‌ پیغه‌مبه‌ر؟ جا بو‌یه خودا ده‌دا له‌ دم و له‌وسیان به‌ جومله‌ی (أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ) واته‌ ئایا بی بروا نه‌بوون به‌و موعجیزانه‌ی که له‌وه‌ پێش به‌ موسا درابوون؟ نه‌وجار خودای ته‌ع‌الا ولامیکی دیشیان به‌ ئایه‌تی ١٠٦ ی به‌قه‌ره ده‌داته‌وه‌:

﴿١٠٦﴾ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

هیچ موعجیزه‌یه‌ک له‌و موعجیزانه‌ی که بیده‌ین به‌ پیغه‌مبه‌ریک، نایشۆرینه‌وه به‌و ره‌نگه‌ نه‌یده‌ن به‌ پیغه‌مبه‌ریکی دی، و یا له‌ بیر یه‌رینه‌وه به‌ هۆی دوور که‌وتنه‌وه و کۆن بوونی به‌وه. (وه‌ک نه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی ناو و نیشانیان نه‌ماوه) موعجیزه‌یه‌کی دیکه‌ی باشتر له‌و یا وه‌ک نه‌وی ده‌یده‌نی. ئایا نازانیت خودا به‌ سه‌ر هه‌موو شتی‌کا به‌ده‌سته‌لاته‌ (و ده‌توانی به‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌ریک موعجیزه‌یه‌کی تاییه‌تی وای بداتی که بو کات و ده‌می خۆی ده‌س بدات)؟!

ئاوردانه‌وه‌یه‌ک وه‌سه‌ر نه‌سخ

وا دیاره‌ له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا نه‌سخ به‌ مانای لابرده‌ن و هه‌روا له‌ شه‌رعه‌دا به‌ مانای لابرده‌نی حوکمی ئایه‌تی‌که به‌ حوکمی ئایه‌تیکی دی. وه‌یا لابرده‌نی حوکمی‌که بی نه‌وه‌ی حوکمی‌کی بیته‌

جی.

ئەگەر بەرجەووەندی ئایەتەکانی مەنسوخ بى چاودەكەى كە بەشى زۆرى عولەمایانى ئاینى لە سەر ئەو باوەرەن كە خودای تەعالا لە بەر هیندیک مەبەست و حیکمەتى خۆى حوکمی هەندیک ئایاتى لە قورئاندا بە حوکمی هەندیک ئایاتى دى لابر دوو و نەسخى کردوونەتەو و ئایەتەكە دەكەنە شاهیید لە سەر ئەو رایانەیاندا. هیندیک لە زانایان دەلین ئەو ئایەتەنى نەسخ كراون زۆرن، هیندیکیش دەلین كەمن، رەنگە هەر بیست ئایەت بن. هیندیکیش لە زانایانى كۆن و نوێ بۆچوونیان وایە كە هیچ ئایەتێك لە قورئاندا نەسخى بە سەرا نەهاتووە و نایە و ئەو ئایەتەنى كە دەشڵین نەسخ كراون، ئەو هیندە بە شیوەیهكى وای پروون دەكەنەو و دەیخەنە بەرچاودەكە نەسخى بە سەرا نەهاتیبت. ئینجا ئەگەر وا بیت دەگونجی بكوتریت ئەو ئایەتە شاهیید نییە لە سەر لابر دى نەسخ لە قورئاندا، چونكە هەر وەك بە ئایەتێكى قورئان دەكوتریت ئایەت، بە هەموو ئەو ئایەتەنى دین لە باتى ئایەت دەكوتریت ئایەت. كەوايە دەبى بكوتریت مەبەست لە نەسخى ئایەتى ۱۰۶ى بەقەرە قورئان و شەریعەتى ئیسلامە، دەلیل و بەلگەش ئایەتى ۱۰۵ە كە موسولمانەكان دەلین كافرەكان و بت پەرستەكان حەز ناكەن خودا هیچ خیریکمان بۆ بنیتریتە خوارەو: كە قورئان و شەریعەتى ئیسلامە. ئەو قورئانە شەریعەتە، شەریعەت و كتیبه كانی پيشووی نەسخ كروون و لابر دوون.

نەسخ چوار بەشە

دَل بە پيويستی دەزانى كە بزانی نەسخ يەك بەشە؟ يان چەن بەشە؟ جا ئیمە بۆ ولامى دَل و دابین كردنى ئەو لیر و لەوئى حەولن داوہ تاكوو بەشى جواب دانەوہى دَلمان دەس خستووە بەو شیوەیە:

نەسخ وا دیارە دەبى چوار بەش بى:

۱. نەسخى قورئان بە قورئان

۲. نەسخى قورئان بە حەدىس

۳. نەسخى حەدىس بە حەدىس

۴. نەسخى حەدىس بە قورئان

بۆ هەر يەك لەو بەشەنە بۆ بەقاي دَل دەبى نموونە يەك نیشان بدرى، ئەو هەش نموونەيان:

١. نه‌سخی قورئان به قورئان

خودای ته‌عالا له هه‌وه‌له‌وه به ئینسانی راگه‌یاند به واسیته‌ی ئایه‌تی ١٥ ی نیساء که ژنانی زیناکه‌ر ده مالیدا زیندانی و ده‌س به‌سه‌ر بکرین تاکوو ده‌مرن: (وَاللّٰتِیْ یَاْتِیْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِکُمْ فَاسْتَشْهِدُوْا عَلَیْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْکُمْ فَاِنْ شَهِدُوْا فَاَمْسِکُوْهُنَّ فِی الْبُیُوتِ حَتّٰی یَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ یَجْعَلَ اللّٰهُ لِهِنَّ سَبِیْلًا) واته: ئەو ئافره‌تانه‌ی داوین پیسی ده‌که‌ن چوار شاهیدی پیاویان له سه‌ر بگرن جا ئه‌گه‌ر چوار که‌سه که شاهیدیان دا، ئیتر ده‌ستیان به سه‌ردا بگرن و زیندانیان بکه‌ن له مالاندا تا خودا گیانیان لی ده‌ستینیته‌وه. یا خود له تۆله‌ی ئەو تاوانه‌دا خودا ریگایه‌کیان بۆ ده‌سنیشان ده‌کات.

هه‌روه‌ک به‌شی زۆری ته‌فسیر نووسه‌کان ده‌لین: ئەو زیندانی کردنه سزایه‌ک بووه بۆ کاتیکی تایه‌تی، تا خودا دواتر جه‌زای داوین پیسی بۆ هه‌میشه دیاری ده‌کا. وه‌کوو سزادانیان به لیدانی ١٠٠ دار شه‌للاق. بر‌وانه ئایه‌تی ٢ سوورپی نوور بۆ لیدانی ١٠٠ دار شه‌للاق.

الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوْا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةً وَّاتِه هه‌ریه‌ک له ژن و پیاوی داوین پیسی زیناکه‌ر سه‌ت شه‌للاقیان لی بده‌ن.

له سه‌ر ئەو یاسا و ئەساسه‌ حوکمی ئایه‌تی ١٥ ی سوورپی نیساء له‌مه‌ر زینای ئافره‌ت که زیندانی کردن بوو تا مردن، نه‌سخ کرایه به حوکمی ئایه‌تی ٢ ی سوورپی نوور که لیدانی ١٠٠ شه‌للاق بوو. ئەوه پیی ده‌کوتری نه‌سخی ئایه‌ت به ئایه‌ت.

٢. نه‌سخی قورئان به هه‌دیس

خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و هه‌کیم ده ئایه‌تی ١١ ی نیساء دا ئاماژه وه‌لای وه‌سیه‌تی ئەولاد ده‌کا: (يُوصِيكُمُ اللّٰهُ فِیْ اَوْلَادِکُمْ) واته خودا سه‌باره‌ت به منداله‌ کانتان وه‌سیه‌تتان بۆ ده‌کات و ریئوینیتان ده‌کات. به‌لام ئەو حوکمه که وه‌سیه‌ت بۆ ئەولاده نه‌سخ ده‌کریته‌وه به هه‌دیسی پیغه‌مبه‌ر که له کتییی (ابن ماجه) له بابی وه‌سیتهدا هه‌دیسی ٦٦٥ و ٢٢٥٤ نه‌قل کراوه. (لا وصیة للوارث) واریس وه‌سیه‌تی بۆ نییه.

نه‌سخی ئایه‌ت به هه‌دیس ئەه‌گرچی متواتر و مه‌نشووره و ده‌لیلشی هه‌ر هه‌مان میساله بوو که کوتر به‌لام هه‌ن له زانایانی ئایینی ئەو ریگیان (واته نه‌سخی ئایه‌ت به هه‌دیس) نه‌داوه.

٣. نه‌سخی هه‌دیس به هه‌دیس

وه‌ک کوتر اوه هه‌زهرتی ره‌سوول له سه‌ره‌تاوه ژن و پیاوی له چوونه سه‌ر قه‌بر واته زیاره‌تی

قەبران مەنە کردبوو، بەلام پاش دەورانیک ئیجازەیی پێ دان و فەرمووی: (كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ مِنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَرُورُوا فَإِنَّهَا تَزْهَدُ فِي الدُّنْيَا وَتَذْكُرُ الْآخِرَةَ) واتە ئەمن ئیوهم لە زیارەت کردنی قەبران مەنە کردبوو، ئەوجار زیارەتی بکەن، چوونتان بۆ زیارەتی قەبران لە ئیمان و باوەرو زیاد دەکا، ئەگەر یادی مردن بکەن و یادی پوژی ئاخەرەت.

۴. نەسخی حەدیس بە قورئان

پوو تیکردن دە بەیتولموقەدەس لە کاتی عیبادەتدا لە سەر ئەساسی شەرعیەتی سوننەتی حەزەرەتی پەسوول بوو، نەک نەسخی قورئان و ئەمری باری، بەلام لە سالی دووھەمی هەجری ئەو پوو تیکردنە سوننەتە بە وەحی قورئان نەسخ کرا و لە باتی پوو کردن دە بەیتولموقەدەس روو تیکردن دە کەعەبی مبارەک گەرا بە شەری.

بە کوردی و بە کورتی: لە لایەن سی سەرەزەب واتە حەنەفی و مالکی و ئەحمەدی هەر چوار سوورەتی نەسخ پەوایە و دروستە بەلام لە لایەن شافعی نەسخی قورئان بە حەدیس و نەسخی حەدیس بە قورئان دروست نییە. ئەو ئیختلافە نەزەرانی چمان پێ دەلی؟ ئەومان پێ دەلی: دین واتە قورئان و حەدیس.

بۆ زیدەزانین ئاو و دەدە سەر تەفسیرەکانی ئیمام رازی و تەفسیر تبیین القرآن لە باسی نەسخدا.

لە ئایەتی ۱۰۶ نەسخدا ئەو هەستە دەکری: بە پێی وەخت و زەمان و کات ئەحکام دی بگۆری، چونکە کات و سات و زەمان ئەساسن بۆ پەرەووی ژیان.

لە راپوژی ئایەتی ۱۰۶ و ۱۰۷ ئەو هەست پێ دەکا ئەقل و شعور: خودای تەعالا پرووی خیتابی دە یەهوودی و موشریکەکانە کە ئیحتیپازیان لە سەر دەستەلات و توانایی خودایە بەو دەلیلە کە خودای تەعالا بەو شێوە دەدوی: ئایا مەگەر ئیو نازانن خودا توانایی هەیه بۆ هەموو شتیک و بە سەر هەموو شتیکدا زالە؟! ئەو خیتابە دە واقعدا بۆ گشت بەرە و نەتەوێکە لە ئینسان، بەلام تابیەتیە بۆ جوولەکە و موشریکەکان. بۆ تەئکیدێ ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۰۷ بەقەرە:

(۱۰۷) أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
 ئایا ئیو نازانن خودا خاوەنی ئەو کائیناتەییە، ئیو لەو زیاتر هیچ پەنادەرێکی دیکەتان بۆ نییە؟!

و هەک دەبیندری و بە ڕوونی هەستی پێ دەکری خودای تەعالا پاش پانان و ئاشکرا کردن و لە قاو دانی زۆر لە ئاداب و عادی ناهەز و قەبیحی بەنی ئیسرائیلیه کان لە گوشتار و لە کردار، هۆشدار و ئاگاداری توند بە ئۆمەتی ئیسلام دەدا که لە بەرەبەر خودا و ڕەسوول و قورئان و باقی ئەحکاماتی ئیسلامی بێ ئەدەبی و بێ ئیحترامی نیشان نەدەن و هەک جوولە که بۆ ئیسباتی ئەو ئاگاداریە خودا بە موسوڵمانان دەچینه خزمەت ئایەتی ١٠٨ ی بەقەرە:

﴿١٠٨﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

ئایا ئێوەش (ئەو موسوڵمانەکان) وەکوو جوولە که کانی لەمەو پێش که هەر ڕۆژە داواوە کیان لە موسا دەکرد، ئێوەش دەتانهوێت داوای بەدی هینانی هەر شتێک لە پیغەمبەرە که تان بکەن؟! هیچ گومانیکتان نەبێت لەوەی هەر کەسیک ئیایە کهی بە بێ باوەری بگۆڕیتەو، ئەو ڕینگای راستی لێ ون بوو و وێڵ و مەل وێران دەبێت.

تیوهروانینی ناوهرۆک

خودا دەستوور دەدا بە موسوڵمانەکان که گۆی شل نەکەن و نەدەن بە جوولە که کان وەشوین ئاکار و ڕەفتاری وان نەکەن، وەک تەوهین و گالته بێ بە بەرنامە خودا و ڕەسوولی خودا و قورئان. نەزەری هیندیک لە قورئان زانان: هۆی هاتنه خوار و دابەزینی ئەو ئایەتە ئاوا دەزانن: گۆیا کاتی حەزەرتی ڕەسوول لە غەزای خەیبەر دەگەڕیتەو لە سالی شەشی هجری، دەگاتە شیوکی که لە زەمانی جاھیلیەو تا زەمانی موشریکایەتی، داریک بە ناوی (ذات انواط) که لەو شیو دەبێ دەپەرستن و زیارەتی دەکەن خەلکی موشریک و نەزان و هەروا لە ناو لەشکری ئیسلامیشدا تازە موسوڵمانیک دەبن زۆر لە ئایندا قایم نابن، ئەوان که موشریکەکان دەبینن زیارەتی ئەو دارە دەکەن و پیزی زۆر لێ دەگردن و دەپەرسن، ئەو تازە موسوڵمانانە داوا لە پیغەمبەر دەکەن که داریکی ئاواش (ذات انواط) بۆ وان دەسنیشان و ڕەچاو کات تا کوو ئەوانیش بە عینوانی بەرەکەت و متفەرک پیزی لێ بگرن و دە دەوری هالین. حەزەرتی ڕەسوول لەو داواوە ناپەرەت دەبێ بە تووڕەیی دەفەرموی پێیان: سوبحانەللا، ئەو داواوەی ئێوە هەر هەمان داوای قەومی موسایە لە موسا که کوتیان (قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ) (اعراف: ١٣٨) مانای هەموو ئایەتە که: ئیمە نەوێ ئیسرائیلیمان لە دەریای سوور پەراندەو لەو کاتەدا بە لای گەلێکدا تێپەرین که خەریکی بت پەرستن

بوون. ههرکه نهوهی ئیسرائیل ئه و دیمه نه یان دی، سهرده می په رستنی خودا کانی میسریان که و ته وه بیر که وه کوو ئه وان ده یانه رستن بۆیه به حه زره تی موسایان کوت: ته تۆش وه کوو ئه و قه ومه بته یکهان بۆ دیاری بکه تا بیپه رستین تا کوو له خودامان وه نزیکه خاته وه!!

هیندی که له ته فسیرنوسه کان ده لێن: هۆی نازل بوونی ئه و ئایه ته و زۆر له ئایه ته کانید یکه ی ئاوا ئه وه بووه که موسولمانانی ئه و سه رده می تازه موسولمان بوونیان په سیاری زۆر بی جی و بی وه ختیان له پیغه مبه ر ده کرد. مه سه له ن یه کی که ده یکه وت: پیغه مبه ر بابی من کی بوو؟ ئایا بابی من ئیستی له به هه شتدایه یا له ناو دۆزه خدایه؟ هه روا په سیاریان ده کرد: مانگ بۆچی جاری وا هیه په ر و ته وا وه جاری هیه نه ته وا وه؟ یا بۆچی هه ج یه ک جار واجبه له ته واوی ژیاندا؟ ئاوا له و په سیاره بی جی و پرێانه. خودای ته عالا ش بۆ به رگری له و هه لۆیسته نا په وایه ی موسولمان ده رحه ق به پیغه مبه ر ئه و ئایه تی ۱۰۱ ی مائیده ی ناره خواره وه و هه ر وا ئایه ی دیکه ی هاوچه شنی.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِن تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ (مائیده: ۱۰۱) ئه ی ئه وانه ی ئیمانان هینا وه! ئه وه نده له شت مه کۆلنه وه و په سیار مه که ن، به تاییه تی شتی که سه وودی تیدا نه بی ت. نه بادا ده رخسته که ی بیسته مایه ی عه زاب و بارگرانی بۆتان، خۆ ته گه ر له کاتی ها ته خواره وه ی قورئاندا په سیار بکه ن، خودا بۆتان په وون ده کاته وه و ده ریده خات و ئه و کاته توشی بارگرانی ده بن له کاتی که دا خودا خۆی لێی بیده نگ کردوه، خودا زۆر لیبورده یه و خاوه ن سه بریکی زۆره.

هه روا بۆ ته وا و کردن و ته ئکی دی جه ریا نی ئایه که وا باشه ئایه تی ۱۰۲ ی مائیده ش چاو که ن و بیخه یه نه روو:

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ واته هیندی که له قه ومه کانی په یش ئیوه په سیاریان له هه ندیک شت کرد، به لام که بۆیان په وون کرایه وه دوا یی په شتیان تی کرد و پیی کافر بوون.

ئاوردانه وه یه ک

په سیار ده بی له شتی که بکری که ناسینی ئه و شته قازانجیکی دنیا یی یا ئاخه رته ی هه بی، ته گه ر قازانجی ئایینی و ئه خلاقی نه بی، ئه و شته په سیار لێ کردنی دروست نییه واته بی که لک و بی ئه رزه، وه که ئه وه په سیار بکری: خودا لاقی هه یه؟ ته گه ر نه ته ی چۆن ده روا؟ خودا زمانی هه یه؟ ته گه ر نییه تی، چۆن ده دوی؟

پاش ئه وه ی خودای ته عالا ده ستووری دا به خاوه ن با وه ران که گو ی نه دهنه چاو و پاوی

جووله که کان، ئه و جار ئاگاداریان ده کاته وه له وهی گاور و جووله که خوازیاری ئه وهن که پاش ئه وهی موسولمان بوون بتانکه نه وه به بی باوه و بی ئیمان، له پرووی حه سادته و کینه یه کی ده گه ل موسولمانان هه یانه له ئه ساسی سرشتی ناپاکیان. بو ته ئکید ی ئه و راستیه ده چینه خزمهت ئایه تی ١٠٩ ی به قهره:

﴿١٠٩﴾ وَذَكِّرْ مَنْ أَهْلَ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

زۆر له وانه ی خاوهن کتیبین - که جووله که کان و دیانه کانن - پاشی ئه وهی که راستیه تی ئاینی ئیسلامیان بو ئاشکرا بووه و لی ده رکه وتوووه، که چی له بهر دل په شی و حه سادته تیان ده یانه ویت بتانگێرنه وه به ره و بی باوه ری. ئیوه له وانه ببورن و وازیان لی بیسن تا یارمه تی خوداتان بو دیت و سه رتان ده خات، بی گومان خودا توانای به سه ر هه موو شتی کدا هه یه.

تیروانینیک

خودای خاوهن حیکمهت و حه کیم که ئه و ئاینه ئیسلامه ی پی به خشیوین و پرسی راستی داوئ، ده شتوانی وایان به هیز بکات که هه موو دنیا و ده وله تیک هه ر شه رمیان لی بکات و هه م ئیتاعه. ئه گه ر نه ختییک سرنج بگرین و تی هه لپروانین له نیزامی ئیستی، به پروونی ده بینن که ده وله تی ئیسلام تیشکی حوکمرانی خوی گه یانده پروژه لات و پروژئاوا.

ورده سرنج و به راورد له سیمای ئه و ئایه ته پیرۆزه (١٠٩):

جووله که کانی سه رده می ئایینی ئیسلام له بهر حه سادته و کینه یان، ده یانه ویست ئیوه ی ئیسلام ئاوه ژوو که نه وه. ئه و حه سوودییه شیان ئی ئه وه ی نه بوو که ئیوه ی ئیسلام هه لوو بو په خساند بی به لکه ناشی له سرشتی حه یوانی وان بوو که زاته ن خوویان پی گرتبوو. بۆیه خودا ده فهرموئ (حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ) و هه روا پروونتر له سه ر حه سادته ی جووله که کان که له ده وری کینه گه ری و دل په شیانه وه یه، پاش ئه وه ی حه قانیه تی خودا و په سوول و ئایینی ئیسلامیان بو ده رده که وئ، پاشان ده که ونه باری حه سوودی به ده لیلی ئه وه ی خودا ده فهرموئ: (مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ).

به کورتی و به کوردی: حه سوودی که ها لاوی ده روونی پر له جه هل و نه فامیه، بی ده لیل

و به‌لگه به گز ئینسانی خودا پنداودا ده‌چی، بی‌خه‌به‌ر له‌وه‌ی خودا پنداو به‌رگری له پیدراوی ناکری. حه‌سوودی ده‌ردیکه دوو شت نه‌بی چاری ناکه‌ن. ئەو دوو شته‌ش: عیلم و عه‌مه‌لن؛ واتا زانست و تی‌کۆشان. زانست پاش پرینی قۆناغی جه‌هل ده‌گاته قۆناغی ئیراده و مه‌شیه‌تی باری که هه‌موو شت له‌و‌پ‌را سه‌رچاوه ده‌گری و که‌س‌یش ناتوانی پیش به ئیراده و مه‌شیه‌تی خودا بگری و ئەوه‌ش ده‌زانی زانا: حه‌سوودی ته‌نیا زهره‌ر به‌خۆی ده‌گه‌یه‌نی نه‌ک به‌و که‌سه‌ی حه‌سوودی پی‌ده‌با. جا ئەوه‌ش یه‌قینه‌ ئاقل و زانا کاریکی و ناکه‌ن زهره‌ر به‌خۆ بگه‌یه‌نن. قازانج به‌و که‌سه‌ی ناخۆشیان بو‌ی. وه‌ه‌روا دووباره‌ زانا داریک ناچه‌قی‌نی که ئە‌گه‌ر پروا، دروویه‌که‌ی ده‌چاوی خۆی بچه‌قی و ئاوریش ده‌خه‌له‌وخه‌رمانی خۆی به‌ردا.

پاش ئەوه‌ی خودای ته‌عالا که به‌لینی دا به‌خاوه‌ن باوه‌ران به‌ئامۆزگاری و کۆمه‌ک و یاری‌ده‌دان به‌و شه‌رته‌ی پشت به‌خودا به‌ستن و ئومید و هیوایان هه‌ر له‌و بی، خودا هات بو‌ وه‌ی رابیه‌تی نیوان خودا و عه‌بد دوور نه‌که‌وی و شل نه‌بیته‌وه وه‌سیله‌ی ئەوه‌ی دانا که هه‌میشه ئینسان خودای له‌به‌ر چاو و دل بی. ئەو وه‌سیله‌ش نو‌یژ و زه‌کاته. به‌تاییه‌تی جگه‌ له‌ حوکمه‌کانی دیکه. بو‌ پشت راست کردنه‌وه‌ی ئەو باسه‌ واته (پشت به‌ستن به‌خودا و ده‌س‌گرتن ده‌خودا) ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۱۰ ی به‌قه‌ره:

﴿۱۱۰﴾ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

نو‌یژ ئە‌نجام بده‌ن «به‌ ئاگاداری و هۆشیاری دل‌ه‌وه» زه‌کاتی مالتان به‌ ته‌واوی بده‌ن. هه‌ر چاکه‌یه‌ک که وه‌پیش خۆتانی ده‌خه‌ن، هیچی ون نابیت و له‌ رۆژی دوا‌ییدا هه‌مووی ده‌بیننه‌وه. بی‌گومان خودا به‌ هه‌موو کار و کرده‌ویه‌کتان بینا و ئاگایه.

تیروانینیکی به‌جی

پاش ئەوه‌ی که خودای مه‌زن پی‌کو‌تن نو‌یژ و زه‌کات مایه‌ی سه‌رکه‌وتن و زال بو‌ونه به‌ سه‌ر ئاره‌زوو و ئاواتی هه‌ر دوو دنیا، ئەو عه‌مه‌له‌ چاک و پاکه‌ ده‌کاته مایه‌ی خۆشی و خۆشه‌ختی رۆژی دوا‌یش، به‌تاییه‌تی بۆیه ده‌فه‌رموی خودا: (وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ...) واته هه‌رچی پیشی خه‌ن بو‌خۆتان له‌چاکه، وه‌ ده‌ستتان دیته‌وه له‌ لای خودا، چونکه خودا بینا و ئاگایه به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن، هیچی لی‌ون نابیت.

چونکہ دە ناو باسە کەدا باسی ناحەزترین سیفەتی ئەخلاقى ئىنسان کرا وە ک حەسوودى بى، پىويستە ئەو سیفەتە ناحەز و ناپەوايە پرووتەر کریتەو بە ئىنسان بە لکە بتواندرى دوورى لى بىتە جى.

حەسوودى خواوەنى دوو بەرھەمى بۆگەن و فاسیدە کە دوچارى ئىنسانى دەبى:

۱. حەسادەت بەرپۆە بردن. ئاماژەيە وەلاى ئەوەى کە ئەو ئىنسانە حەسوودە، بە حوکمی خودای حەکیم پازى نەبى دەلى: بۆچى خودا ئەو نىعمەت و فەزلى داووتە ئەو ئىنسانە نالایقە. ديارە ئەو شپۆە بۆچوونە ئىنکاری دەروونی دەگەيىنى بە ئیرادە و مەشپەتە بارى تەعالا. بەرھەمى ئەو حالەتەش بى باوەرپى بە خودا و یاسای خودایە.

۲. دە ناو دەروونی روحى ناپاکى حەسوودا ئەووش شپن بۆتەو: ناپازى بوون بە قەزای بارى تەعالا. چونکہ سیمای باوەر و ئىسلام بوون بەرھەمى پازى بوونی بە ھەموو کارەکانى خودا پۆە ديارە. کەسپک حاشای لە یەکپک لە سیفەتەکانى خودا بى، ئەو باوەرپى ناتەواو.

عیسا و شەیتان و چوار گویدریژ

بۆ مەزە و بزە ئەو داستانە لە سەر حەسادەت دەگپرنەو:

گويا جارپک حەزرتى عیسا تووشى شەیتان دەبى واتە ئیبلیس. کە چوار گویدریژى بە بارەو پى دەبى. عیسا لپى دەپرسى: ئەو بارانە چن بەو کەرانەو؟ شەیتان لە وەلامدا دەلى مالى تىجارەتن. بۆ مەگەر خوازپارى کرپنى؟ عیسا دەلى: با بزائم چن! بەلکە بابەتە منیان تیدا بى؟ شەیتان دەلى: بارى ھەوەلیان زولم و زۆردارییە. عیسا فەرمووی: کى خاھانە و بۆ کپى دەبەى؟ شەیتان کوتى: بۆ حاکمان. دووبارە عیسا کوتى بارى دووھەم چپپە؟ شەیتان کوتى: حەسوودى. عیسا کوتى: کپى خوازپارە و بۆ کپى دەبەى؟ شەیتان کوتى: عولەما. دووبارە عیسا کوتى: بارى سى چپپە؟ بۆ کپى دەبەى؟ شەیتان کوتى: خەیانەت. عیسا کوتى کپى خاھانە و بۆ کپى دەبەى؟ شەیتان کوتى: بۆ تاجران. دووبارە عیسا کوتى بارى چوار چپپە؟ شەیتان کوتى: مەکر و حیلە. عیسا کوتى: کپى خوازپارە و بۆ کپى دەبەى؟ شەیتان کوتى: بۆ ژنان. حەزرتى عیسا کوتى ئەمن کرپارى ھپچ یەک لەو مالە تىجارەى تۆ نیم و ئەو لە مپژە ئەو شوغلە دەکەى، بەھرى ھەيە بۆ تۆ؟ شەیتان کوتى: لەو تەھەم ئەو شوغلە و ھەتا بشبم ھەر ئەو شوغل دەبى، چونکہ بەھرى من دەویدایە.

بۆ زیدەزانین پڕوانە لە تەفسیری کەبیر ئیمام پازى، ج ۳، ل ۲۳۸-۲۳۷ بۆ باسی حەسادەت.

وهک دهلین گاور و جووله که کان: بههشت ههر بۆ مهیه و ئیمه دهچینه تی و کهسی دی ناچی. ئینجا خودای تهعلاش بۆ پووجهل کردنهوهی قسه و باوهپه کهیان ئایه تی ۱۱۱ی بهقهره دهنیریتته خوارهوه بۆ حهزهره تی پهسوول:

﴿۱۱۱﴾ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

خاوهن ئایینه کان - واته جووله که کان و دیانه کان - دهیانکوت له ئیمه زیاتر هیچ کهس ناچیتته بهههشتهوه. ئهوه زهره خهون و خهیالاتی پووچی خویانه. ئهوجار خودا به پیغه مبهه دهفهرموی: پێیان بلێ ئه گهر ئیوه راست دهکهن، ده وهرن شاهید و بهلگه له سهه ئهوه داوه تان بینهوه.

تیروانین له سیمای دهروونی ئایه تی ۱۱۱

که رازاوه تهوه به راز و پهمووزاتی جوان:

له سیمای ئهوه ئایه تهپرا ئهوه دهرده کهوی: له نزامی داوا و داواکاریدا هیچ شت تهئسیر ناکا بی له دهلیل و بورهان له سهه داوا، یانی دهبی بۆ ئیسباتی داوا دهلیل هه بی، هه ربۆیه شه خودای تهعالا دهفهرموی (قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ) واته ده پێیان بلێ ئه گهر راست دهکهن که ههر ئیوه دهچنه ناو بهههشت و کهسی دی ناچی، ده دهلیلو بورهان نیشان دهن! ههروهها ئهوه شه دهرده کهوی له ناو دهروونی ئایه ته که: حهسادهت و کینه بهری چاوی دل دهگری پێ نادا نووری دل حهق چاو کا و رینگاش نادا پاش و پیشی ئهوه قسهی دهیکا بینیی تاکوو بزانی دوایه کهی ده بیتته چی؟

دیاره جووله کهی نه سارا بی خه بهر لهوهی خودا له سهه ئهوه ئیدیعیایهی دهیکهن واته (بهههشت ههر بۆ مهیه) داوا ی دهلیل و بورهانیان لی دهکا، ئهوانیش دیاره بی دهلیل لهو بارهوه. ناچار بی دهلیل و جواب دادهمین. دنیا دهزانی که درۆیه دهکهن ئابروویان زۆر پتر دهچی لهوهی که ههر کافر بن.

پاش ئهوهی که خودای تهعالا داوا ی بی بنهما و بی دهلیلی جووله که و گاواره کان په دهکاتهوه، ئهوجار به وهسیلهی ئایه تی ۱۱۲ی بهقهره دهستوراتیککی گشتی واته به تیکرای بی دهس نیشان کردنی گهل و هۆز و نه تهوهیهک، بهلکه به تیکرای دهفهرموی: وانیه وهک

جووله‌که و گاور دەلێن، هەر ئێمە ئەهلی به‌هشتین که‌سی دی ، به‌لکه نه‌ته‌وه‌ی غه‌یره جووله‌که و گاوریش ده‌چنه به‌هشت، یانی هه‌رکه‌سیک خۆی بداته ده‌ست خودا واته به‌ دل پرووی تێ بکات و بیه‌رستی.

بۆ ئیسباتی ئەو داوایه ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ١١٢ی به‌قه‌ره که له‌و باره‌وه دواوه:

﴿١١٢﴾ بَلِّ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
 نه‌خێر وانییه که جووله‌که‌کان ده‌لێن گوایه هه‌ر ئەوان ده‌چنه به‌هشت، به‌لکه هه‌ر که‌سیک که پرووی کردبێته خودا و له‌و زیاتر که‌سیکی دی نه‌په‌رستێت و چاکه کردنی پیشه‌بی، ئەوه له‌ پۆژی دوایدا ده‌چێته به‌هشت و له‌ لای خودای خۆی پاداشی چاکه‌کان وهرده‌گرێته‌وه و موژده‌ی خۆشی پێی ده‌درێت و تووشی هیچ جوژه‌ غم و ترسیکیش نابێت.

تێروانیییک

با ئێمە ئەو شته حاشا هه‌لنه‌گره‌ی قبوڵ که‌ین و خۆی لێ نه‌شارینه‌وه: هه‌رکه‌س خواپه‌رستی به‌راستی بی، ده‌زانێ که‌ بی له‌ خودا هه‌موو شت هه‌یچه و بۆ خۆ ته‌سلیم کردن نابێ و هه‌رکه‌س به‌ ئهمر و ده‌ستووری باری وه‌جوولێ، جگه‌ له‌وه‌ی ده‌ به‌رابه‌ر هه‌موو گیر و گرفتی ژیانی دنیا خۆ راگره‌ و نه‌به‌زه، له‌ پاست هه‌موو ته‌نگ و چه‌له‌مه‌یه‌کی ده‌وران به‌توانا و سه‌بر و خۆراگره‌. دلێشی پر له‌ هیوا و هومێدی هه‌ر دوو دنیا به‌ ئه‌گه‌ر تووشی به‌ تووشی ناخۆشییه‌کی بوو و خێرا بۆ چاره‌ی ئه‌گه‌ر ئه‌هۆیه‌که‌ی وه‌دۆزی تاکوو جارێکی دی له‌و ده‌روویه‌وه تووشی به‌ تووشی ئەو ناخۆشییه‌وه نه‌بێته‌وه. ئه‌گه‌ر هاتوو تووش بوونی به‌ تووشی ده‌ردی بی چاره‌ بوو، فه‌ورن به‌ پێی ئیمان و باوه‌ری به‌ قه‌زای باری خۆی هه‌واله‌ی خودا ده‌کا. خۆ وه‌ خودا دانی به‌ چاره‌ ده‌زانێ و داده‌نی. ئه‌وده‌م خه‌م و خه‌فه‌ت سوودی نابێ. که‌وایه‌ ئه‌ی خاون نامه‌کان شوین هیوا و ئاواتی بی بنه‌ما و هه‌یچ و پوچ مه‌که‌ون و واز له‌و درۆیا به‌ینن که ده‌لێن ئێمه له‌ سه‌ر پێی فلان پێغه‌مبه‌ر و فیسار پێغه‌مبه‌رین. چونکه به‌ ته‌ئکید پێی چوونه به‌هشت به‌راست رو ده‌ خودا کردنه، خۆ ته‌سلیم به‌ خودا کردنه، ئه‌وه‌ش خزمه‌ت به‌ ئینسان کردنه و پارازتنی مافی هه‌چی گیانه.

ئاوردانه‌وه‌یه‌ک: خودای ته‌عالا بۆ زیده ئاگاداری موسوڵمانان له‌ سه‌ر ئاکار و ته‌خلاقێ گاور و جووله‌کان، زیاتر به‌یانات نیشان ده‌دا که ته‌ویش ته‌وه‌یه: ته‌وانه واته گاور و

جووله‌که‌کان دوو جوّره ئیدیعیان هه‌یه و ده‌لّین: ۱. ئیمه به‌هه‌شتین و بی له مه کهس به‌هه‌شتی نییه! ئەوه‌ش که داوایه‌کی باتّل و بی بنه‌مايه ۲. جووله‌که ده‌لّین: گاور له سه‌ر هه‌یچ دین و ئایینی‌ک نییه، و هه‌روا گاواره‌کانیش ده‌لّین: جووله‌که‌کان له سه‌ر هه‌یچ ئایینی نین. به کورتی و به کوردی چونکه خوارن ده‌گه‌لّ خودا، ده‌گه‌لّ خو‌شیان که‌وتوونه خواری و به‌گژداچوون. باری هه‌وه‌لّ به شیوه‌ی ئیجابی ده‌لّین: هه‌ر ئیمه به‌هه‌شتین و باری دووه‌م به شیوه‌ی نه‌فی یه‌کتر ده‌لّین: ئاینی ئەو هه‌یچ نییه و ئەوی دیش هه‌روا. واته هه‌ر یه‌که‌ی دینی یه‌کتر به به‌تالّ داده‌نین. بۆ شاهیدی له سه‌ر ئەو داوايه ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۱۳ی به‌قه‌ره:

﴿۱۱۳﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

جووله‌که‌کان ده‌یانکوت: نه‌سارا واته دیانه‌کان له سه‌ر ریڭای راست نین، چونکه باوه‌ریان به پیغه‌مبه‌رایه‌تی عیسا نییه و نه‌بووه. به‌لکه ده‌یانکوت: هیشتا عیسا نه‌نێردراوه‌ته‌ خوار. هه‌رئاوا دیانه‌کانیش ده‌یانکوت جووله‌که‌کان له سه‌ر ریڭای راست نین. ئەوه له‌ حالیکدايه ئەو پیک‌دادانه‌یان ده‌گه‌لّ یه‌ک ده‌کرد که هه‌ر دوو لایان کتیبه‌کانی خو‌یانیان ده‌خوینده‌وه که ته‌ورات و ئینجیلن، که‌چی هه‌یچ کام له‌و جوّره قسانه‌یان له کتیبه‌کانیاندا نه‌بوو و نه‌ده‌دی. چونکه ئەو قسانه‌ی ئەوان ده‌یانکرد له‌ ناو کتیبه‌کاندا نه‌بوو، پێش هاتنی ئایینی ئیسلام بت‌په‌رسته‌کانیش به‌رانبه‌ر جووله‌که و دیانه‌کان هه‌مان شتیان ده‌کوت چونکه باوه‌ریان به ئایین و دوا‌پوژ نه‌بو. جا ئەوانه که هه‌ر یه‌که‌یان خو‌ی به‌ راست ده‌زانن، له‌ پوژنی دوا‌ییدا ئەو راستیه‌ی که له‌وان ئالۆسکاوه و جیاوازی که‌وتوته‌ نیوانیان له‌ سه‌ری، خودا ئەو راستیه‌یان بۆ ده‌رده‌خات. جا ئەوه‌ی له‌ سه‌ر ریڭای راست بی سه‌رئه‌نجامی به‌هه‌شته و هه‌ر که‌سیش که له سه‌ر ریڭای چه‌وت و چه‌وی‌ر و پووجه‌لّ بی، ئەوه به‌ره‌و دۆزه‌خ راده‌پێچریت.

ده‌مه‌قالینی جووله‌که و گاور

تێروانیتیک: سه‌یرکه و ئینسافانه قه‌زاوه‌ت که، ئەو کاره‌ساته ده‌ ناو خه‌لکی ئیستای به‌ ناو موسوڵماندا به‌ پرونی چاو ده‌کری. هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک خو‌ی به‌ موسوڵمان ده‌زانن و ده‌سته‌که‌ی دیکه به‌ پووج و باتّل له‌ قه‌له‌م ده‌دا. ده‌گه‌لّ ئەوه‌ی که هه‌ر دوو لاشیان قورئان ده‌ور ده‌که‌نه‌وه و مانای لی ده‌ده‌نه‌وه. خو‌ دیاره قورئانیش ئەو حه‌ره‌که‌ی وان به‌ باتّل داده‌نی، چونکه قورئان له

سەر ئەساسی مانای ئایەتی ۱۰۳ی ئالی عیمران ئەمر بە یەكەتی و برایەتی و یەكپارچەیی دەدا: (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا...) واتە: ھەمووتان پشت بە ھیز و توانای خودا بەستەن و دەست بە قورئانەوہ بگرن و لە ناو خۆتاندا ناکۆک مەبن، ھۆزایەتی و پەگەزایەتی لە یەكتر و جیا نەکاتەوہ.

خاوەن کتیبەکان دەمارفرۆشی دەکەن دەگەڵ یەکا و ھەر بە ھەوا و ھەوہس و ئارەزوو و بی بەلگە، جوولەکە و گاور بە ناراست و بی باوەر دەزانن ھەروەک گاوریشت بی دەلیل و بورھان جوولەکە بە ناراست و بی باوەر دەزانن. دەگەڵ ئەوہش کە تەورات و ئینجیل ھەردووکان وە درۆ دەخاتەوہ. ھەروەک بت پەرستەکانی عەرەب و پیش و انیش ئەو شیوہ لاساریانەیان بوو، ھیچ خاوەن نامەییەکیان بە خاوەنی ئایین نەزانیوہ. بت پەرستەکانی مەککە کە پیغەمبەر و موسوڵمانەکانیان لە مەککە پال پتوہ ناوہ و دەریان پەراندن و نەیانھێشت خوداپەرستی بکەن لە کابەدا، پاشان لە سالی حودەییەدا کە پیغەمبەر دەگەڵ ھیندیک لە موسوڵمانەکان بی چەک و چۆڵ چوونە مەککە بۆ عەرە و زیارەتی کەعبە، بی باوەران نەیانھێشت بچنە ناو شارەوہ و لە قەراغ شاری مەککە گیرانیانەوہ. ئەوہ قیطن روومانی کە بت پەرست بووہ، دوای عیسا بە ۷۰ سال چوو بۆ سەر بەیتولموقەدەس و وێرانی کرد و ھەرچی نوسخە ی تەورات بوو لە بەیتولموقەدەسدا ھەمووی سووتاند ھەروەک ئاماژە وەلای ئەو باسە دەکا دە ئایەتی ۱۱۴ی بەقەرەدا:

﴿۱۱۴﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

کێ لەو کەسە ستەمکارتەر کە پێ دەگری لە خەلک بۆ ئەو جیگایانە ی خوداپەرستییان تێدا دەگری و ناوی خودایان تێدا دەبریت و ھەروا تێبکوشتی و ھەول بەدات بۆ وێران کردن و تێکدانیان. ئەو کەسانە مافی ناوچوونە ئەو شوێنە پیرۆزانەیان نییە و لە پوژی قیامەتیشدا سزایەکی گەورە و گرانیان بۆ ھەیە.

کێ زۆردارترە لەوہی مزگەوتان دادەخا

وہک دیارە دەبی ئەو تاوانە گەورە ی کە ئەو ئایەتە باسی دەکات پیش ھاتنی ئیسلام و پاش ھاتنیشتی زۆر جار پرووی داوہ، ئیستاش ئەگەر بەرجەوہند بی، دەبینی لیرە و لەوی و ولاتە ئیسلامیەکان و ولاتی دیکە ی نائیسلامی ھەیە و پروو دەدات. ھەن دەستەلاتداران و

کاربەدەستانی سەرەرۆ بەرگری دەکەن لەو کەسانە ی کە دەیانەهوی تیکۆشن بۆ پەرە پێدانی ئیسلام و ئاوەدان کردنی شوینە ئایینیەکان، دەستەلاتداران ئەو کەسانە و ئەو خەتە پاکە بە دوژمنی خۆیان دەزانن و ھەموو جوۆرە ناوی ناحەز و پروپاگەندە یەکیان بۆ رێک دەخەن و دەیانخەنە ژێر چاوەدێری و بوختانەو و دەیانەهوی بە وەدواخستنی ناوی ناحەز لە بەر چاوی خەلک ناشیرین و عەیبەداری کەن. بێ گومان ئەو جوۆرە کەسانە دەکەونە بەر ھەرەشە ی ئەو ئایەتە.

تێھەلر وانییک لە سیمای ئەو ئایەتە پیرۆزی ۱۱۴ ی بەقەرە:

ئەوێ بە واقعی ناھێلێ خەلک لە سنووری عەدالەت و ئینساف و کەرەمەتی بەشەری تێپەرێ، خوداپەرستی و خوداناسی و خۆناسییە، کە پێ نادا دەستدریژی بۆ مافی کەس بکری. دەستی زۆردار و دەسدریژان دەبەستی لە راست ماف و نێزاسی پیکەو و ژیان. ھەر لە بەر ئەو یاسا جوان و پاکە ی ئیسلامە کە فەرمان دراوێ پێز و ئیحترام بۆ کەنیس و کلیسا و کەنیشت و شوینە خواپەرستیەکان دا بندری.

ئەو پێک ھەلقرانە ی جوولە کە و گاور بوو ھۆی کوشتنی یەحیا و زەکەریا بە دەستی یەھوودیەکان لە ولاتی شام واتە ئیلیاء. ئەو کارەساتە کینە ی لە ناو دل و دەروونی گەلی مەسیحیەکاندا ناشت بەو ھۆیە ئەوانیش کەوتنە سەر خەتی تۆلە و ھەل بۆ تۆلە. جا لەو پروو وە خوێان دەستەو داوینی یەکیک لە پاشایانی پروم بوون کە ناوی طنطلوس بوو. ئایینیشی مەسیحی بوو. داوایان لێ کرد کە ھێز واریدی شام کا بۆ لە ناو بردنی یەھوودیەکان. شاش بێ رەحمانە ھێرشی کردە سەریان و تالان کردن و تاروماری کردن بێر و بەویدا. ھەموو کتیبەکانی تەوراتیشیان پڕ و بلأو و نابوود کردن. تا کوو خوێان گەیانە ناو جەرگە ی بەیتولموقەدەس و داگیران کرد و یەھوودیەکانیشیان پەرت و بلأو کردن بێر و بەویدا. ئەو شوینە پیرۆزیان (قدس) وێران کرد خەلکیشان لە پروو تیکردنی ئەو شوینە پیرنگانەو و ھەتا کە لا کە بۆگەن و تۆپیویان دەخستە ناوی قودسەو تا خەلک بە تەواوی لەو شوینە بێزار بێ. بەلام بێ خەبەر لەوێ دلی رەشی بێ باوەران پێ بەرەو ھەق دەرناکا، ئەویش ئەوێ: ئەو مآلە پاکە ی قودس کە شوینی دایکی پاکێ وە کەزەرتی مەریەمە و پۆلە ی پاکێ ناواری ھەزەرتی عیسیا، شوینی واک پاک نە گلأو دەبێ بە ناپاکان، و نە بە کوشت و کوشتار و وێران کردنی دار و بەردی لە ناو دەچی و لە ناز دەکەوی. سەرەنجام ئەو مآلە پاکە (قودس) تا زھووری ئیسلام مەیدانی شەر و

کوشت و کوشتاری جووله‌که و گاوران بوو، به‌لام له سه‌ره‌تای سیوادی ئایینی ئیسلام به ده‌ستی رۆل‌ه‌ی پاکی ئیسلام چه‌زهرتی عومهر فه‌تح کرا و هاته‌وه ده‌ستی پاک‌ناسان و پاکان و ئاوه‌دانیان کرده‌وه. میژووی ئیسلام شاهیدی ئه‌و ماجر‌ه‌را و کاره‌ساتانه‌یه. بۆ زی‌ده‌ زانین بر‌وانه له ته‌فسیری که‌بیر و ته‌فسیری تبیین القرآن ههر له سه‌ر ئه‌و ئایه‌تی ۱۱۴یه.

به‌خت‌نه‌سر و وێران کردنی به‌یتولموقه‌ده‌س

هیندی‌ک ده‌لێن ئه‌و شایه‌ تطلوس بووه و هیندی‌کش را و بۆچوونیان وایه به‌خت‌نه‌سر بووه و هۆزی نه‌ساراش یاریده‌یان داوه. هیندی‌کیش هه‌ن ئه‌و نه‌زه‌ری دوايه واته به‌خت‌نه‌سر په‌ ده‌که‌نه‌وه به‌و ده‌لیله: به‌خت‌نه‌سر پیش له دایک بوونی چه‌زهرتی مه‌سیح بووه زۆر. نه‌ساراش پاش چه‌زهرتی مه‌سیح بوون و باوه‌ریشیان به‌ حورمه‌ت و پرێزداری به‌یتولموقه‌ده‌س زۆر بووه جا چۆن ده‌کرێ له سه‌ر ئه‌و حاله‌ته بۆ رووخان و وێران کردنی ئه‌و شوینه پاکه تی‌کۆشن و یاریده‌ی زالمانی وه‌ک شا تطلوس بدن. ته‌فسیری که‌بیر بۆ باسی مزگه‌وت ئه‌گه‌ر ده‌خوازی. نه‌ته‌وه‌کانی پیش ئیسلام بۆچوونیان وا بوو که خوداپه‌رستی ههر ده‌بی له په‌رستگه (مه‌عه‌د) دا بی ده‌نا دروست نییه. جا بۆ وه‌ی خه‌لک به‌ ته‌واوی ئه‌وه بزانی که ئایینی ئیسلام زۆر گوشاد و به‌فراوانه به‌ دروستی داناوه، بۆ هه‌موو که‌س له هه‌موو شوینی‌ک خوداپه‌رستی له ههر شوینی‌ک بۆی ده‌کرێ بیک‌ا و پرینه‌گرێ و ههر لایه‌ک به‌ رووگه بزانی با رووی تی‌کا. بۆ ته‌ئیدی ئه‌و داوايه ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۱۵ی به‌قه‌ره:

﴿۱۱۵﴾ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

هه‌موو لایه‌کی دنیا، چ رۆژه‌لات و چ رۆژئاوا هه‌موو ئی خودایه، که‌وايه روو ده‌هه‌ر لایه‌ک بکرێ به‌ نیه‌تی خوداپه‌رستی، ههر رووی ده‌خودایه. ته‌جه‌لای خودا دنیای ده‌خۆوه پێچاوه، مرۆف روو بکاته ههر لایه‌ک خودا ئاگاداریه‌تی، خودا عیلم و زانیاری به‌ربلاوه به‌هه‌موو کائیناتدا.

به‌شی زۆری قورئان‌زانه‌کان نه‌زه‌ریان وایه ئه‌و ئایه‌ته له‌بابه‌ت نوێژ خویندن هاته‌وته‌ خوار واته ده‌کاتی به‌جی‌هینانی نوێژ روو ده‌کوی کرێ. به‌شیکی دیکه‌ش له‌ قورئان‌زانان ده‌لێن: ئه‌و ئایه‌ته‌ تایبه‌تی نوێژ نییه به‌لکه بۆ ئیسه‌باتی بوونی خودایه له‌هه‌موو شوین. واته داوا له‌خودا نیازی به‌ته‌عینی شوین نییه. له‌ههر جێیه‌ک به‌ته‌هوی خودا له‌وێیه. ئه‌مما ته‌عینی قیله‌ بۆ کاتی

عیباده‌ت بۆ نه‌زم و نیزامه و ته‌عینی سنووری ئۆمه‌ت.

بۆ‌چوون زۆرن له‌ سه‌ر هاته‌ خواره‌وه‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌. مه‌سه‌له‌ن:

یه‌هوود ده‌لێن هه‌ر ئیمه‌ راستین و له‌ سه‌ر حه‌قین. ئی دی گوم‌ران. چونکه‌ قیبه‌لی مه‌ به‌یتولموقه‌ده‌سه‌. خاوه‌نی ریزی ته‌واوه‌، چونکه‌ خودای ته‌عالا له‌ سه‌ر ئه‌و به‌رده‌ (صخره‌) دا بۆ ئاسمانه‌کان چووه‌. (معاذالله!) ئه‌هلی نه‌سارا ده‌لێن: هه‌ر ئیمه‌ راستین که‌سی دی نا، چونکه‌ قیبه‌لی مه‌ شوینی له‌ دایکبوونی هه‌زرتی عیسا مه‌سیحه‌ واته‌ (به‌یت‌الحم) به‌ کوردی و به‌ کورتی هه‌رکه‌س بۆ ئیسباتی داوای خۆی ده‌سی داوێته‌ ده‌لیلێک.

خودای ته‌عالا‌ش بۆ روون کردنه‌وه‌یان و حه‌ق پی ناساندنیان ئه‌و په‌یامه‌ پیرۆزیه‌یان بۆ ده‌نیری و تیان ده‌گه‌ییته‌ نه‌ قودس ده‌ زاتی خۆیدا سه‌ربه‌خۆ خاوه‌ن ریزی نه‌ به‌یت‌الحم. و ئه‌وانه‌ش بۆ فخر پی کردن و به‌ خۆ نازین نابێ به‌لکه‌ حه‌ق و ئه‌هلی حه‌ق بۆ به‌ خۆنازین به‌ ئیتاعه‌ کردن و فه‌رمان‌به‌ری خودا و په‌سوولی خودا ده‌بێ. که‌وابێ ده‌بێ ئه‌هلی حه‌ق موسوڵمان بن. بۆ زیده‌ زانین ته‌ماشای ته‌فسیری تبیین القرآن که‌ن هه‌مان ئایه‌.

جومله‌ی (فَإِنَّمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ) ئاماژه‌یه‌ وه‌لای ئه‌وه‌ی کاتی و اه‌ل که‌وت نه‌ترانی قیبه‌ له‌ کویوه‌یه‌، ڕوو ده‌ هه‌ر کوی که‌ی، قیبه‌یه‌ و خودا هه‌یه‌ و ئاگادارته‌. چونکه‌ خودا خاوه‌نی په‌حم و عه‌داله‌تی به‌رفراوانه‌، به‌هانه‌گر نییه‌ بۆ عه‌بدانی پاکی خۆی. مه‌سه‌له‌ی (فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ) واته‌ هه‌ر کوی که‌ی خودای لێیه‌، بۆ وینه‌ (إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ...)، (إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لَوْجَهَ اللَّهِ)، (كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ)، (فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ) سه‌راپای ئه‌وانه‌ ده‌لێن خودا له‌ هه‌موو شوینیکه‌ و هه‌روا چه‌ن بابته‌ی دیش ...

له‌وه‌ پیش گاور و جووله‌که‌کان ئیحتیازی خۆیان گرت و چاکی خۆشیان ڕاگه‌یانده‌ وه‌ک ئایه‌تی ۱۱۱ی فه‌رمووی و هه‌روه‌ک ئایه‌تی ۱۱۳ی به‌قه‌ره‌ دووباره‌ فه‌رمووی و دووباره‌ هاته‌نه‌وه‌ سه‌ر ڕینگای هه‌له‌ و خه‌تا و تاوان. ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ شه‌ریک بۆ خودا داده‌نین وه‌ک ئایه‌تی ۱۱۶ی به‌قه‌ره‌ ته‌ئکیدێ ئه‌و راستیه‌ی ده‌کا. که‌وابێ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی:

﴿۱۱۶﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ

جووله‌که‌کان ده‌یانکوت عوزه‌یر کوپی خودایه‌، دیانه‌ کانیش ده‌یانکوت عیسا کوپی خودایه‌، بت‌په‌رسته‌ کانیش ده‌یانکوت مه‌لانیکه‌کان کچی خودان. نه‌خیر؛ هیچ کام له‌وانه‌ وایه‌ و خودا دووره‌ له‌ هه‌موو شیوه‌یه‌کی ئاده‌میزادی، به‌لکو ئه‌وه‌ی له‌ ئاسانه‌کان و زه‌ویدایه‌ هه‌مووی ئی

خودایه و گشتیان به ملکهچی و بهندایه تی له ژیر فرمانی خودادان.

پوو له کوئی کرئ، خودا له وییه

تیروانین: وشه ی (قانتون) واته ئیتاعه به دهوامی. دیاره ئیتاعهش له خاوهن ههست و شعورهوه دهبی و (ما ی) (ما فی السموات) بۆ خاوهن شعور و بی شعوریش دهبی. کهوابی ئیشکال دیته پوو لهو دهرهرا که بی شعور ئیتاعه ی له دهست نایه. کهوابوو یا دبا له باتی (قانتون: جه معی موزه ککه ر) (قانتات: جه معی می) هاتبایه و یا دهبی بلیین (ما) چونکه بۆ عاقلان و بی ئاقلانیش دهبی، باری ئاقله کان ده نه زهر بگيردری. ههر ئاوه شه خودای ته عالا که وشه ی (قانتون: جه معی موزه ککه ر) ی هیناوه. چونکه ئیتاعه ههر له وان پرا دهبی. دهشکرئ بکوئری (ما) واته گشت بوونه ر. بوونه وه ریش ئه ساسه ن فرمانبه ری بارین.

ئاگاداریه ک له سهر بینه و به ره یه ک له نیوان عه لی و مه سیحیه ک

ئه و نه سارایه به چه زه ته ی عه لی ده لی: بۆ باوه رو وایه عیسا کوپی خودا نییه، ده گه ل ئه وه ی باوه رتانه عیسا بابی نییه له فووی جبهه ئیل پرا به دی هاتووه، له ناو زگی چه زه ته ی مه ریبه مه و هه روا له ئینجلیشدا ههر به (ابن الله) ناو براوه؟

چه زه ته ی عه لی له وه لامدا ده لی: ئه گه ر بۆو ساییت ببایه عیسا لاړئ نه بایه و ئیتاعه ی خودای وه لا نه نایه، ده هاتمه سهر عه قیده ی ئیوه که عیسا کوپی خودایه!
ئه و پیاوی مه سیحی له و ولامه ی عه لی گرژ ده بی و ده لی: چۆن ئه تو ده لی عیسا لاړئ رویشتووه و ئیتاعه ی خودای نه کردووه ده گه ل ئه وه ی ته وای ژیا نی ده عه بدایه تی و ئیتاعه ی خودادا به سهر بردووه.

چه زه ته ی عه لیش ده لی: ده یجا ئه گه ر وا ده زانن عیسا ئه و ئیتاعه ی خودای کردووه و خۆی به عه بدی خودا زانیوه، چۆن ده توانن بلین خودایه یا کوپی خودایه؟! چوونکه که سیک عابد بی، نا کرئ مه عبوودیش بی.

بۆ زیده زانین سهیری تهفسیری که بیر که، ج ٤، ل ٢٧.

بۆ قایم و قوڵ کردنی ئه وه ی که خودا ته نیایه و بی وه له ده و په بی موته له قه، ده چینه خزمهت ئایه تی ١١٧ ی به قه ره:

﴿١١٧﴾ بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

ئەو خودایه که ئاسانه‌کان و زه‌وی به شیوه‌یه‌کی وای پازاندۆته‌وه و پرایناوه که ئینسان لی‌ی سهرسام ده‌مینئ، ته‌ماشای ئەو گومبەزی و اشین و بی کۆله‌که بکه، چۆن ئەو هه‌موو ئەستیرانه و مانگ و رۆژی تیدا سازاندوون که به هیچ حیساییک ده‌حیساب نایه. شه‌وانه ئەستیره‌کان زه‌وی و نیوان ئاسمان و ئەررز پرووناک ده‌که‌ن. پروانه و رامینه‌ له‌و گیا و گول و دار و ده‌وه‌نه‌ی له‌ زه‌ویدا هه‌مووی به‌ جوړیک و به‌ له‌و‌نیک سازاندووه که هه‌چی ئەقل و شعوره‌ لی‌ی سهرسام ده‌مینئ و ده‌تاسئ. خودا خاوه‌نی ده‌سته‌لاتیکی وایه به‌ هه‌رچی بلی ببه‌ کتوپر ده‌بی و دینه‌ دی.

قه‌زا و قه‌ده‌ر

وشه‌ی (قضی) ده‌ قورئاندا به‌ زۆر مانا هاته‌وه. سه‌یرکه‌ بۆ نموونه‌:

۱. وه‌دی هینان واته‌ خه‌لق: (فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَواتٍ) (فصلت: ۱۲)
  ۲. ئەمر کردن: (وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِلَٰهًا) (اسراء: ۲۳)
  ۳. حوکم کردن: (إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (یونس: ۹۳)
  ۴. خه‌به‌ر پیدان: (وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ) (اسراء: ۴)
  ۵. لی‌بونه‌وه‌ له‌ کار: (فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ) (احقاف: ۲۹)
  ۶. قه‌زاوه‌ت: (إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) (یونس: ۹۳)
- و هه‌روا مانای دیکه‌ش.

لی‌ره‌دا زۆر ئەساسییه‌ و پتویسته‌ به‌ کورتی باسیک له‌ قه‌زا و قه‌ده‌ر بکری چونکه‌ له‌ ناو نایه‌ته‌که‌دا ئیشاره‌ وه‌لای قه‌زا کراوه‌ به‌ وه‌سیله‌ی وشه‌ی (قضی).

قه‌زا واته‌ وه‌دی‌هینانی شت. قه‌ده‌ر: واته‌ ئاماده‌کردن و ئەندازه‌گرتنی شت. له‌ سه‌ر ئەو ئەساسه‌ ده‌کری خۆپاراستن له‌ قه‌ده‌ر، به‌لام خۆلادان و خۆ پاراستن له‌ قه‌زا ناکری و ناگونجی. نه‌قلیکی دل‌گر: ده‌گیرنه‌وه‌ که جاریکی حه‌زرتی ره‌سوول له‌ به‌ر ئەشکه‌وتیکا راده‌وێستی. ئەو ئەشکه‌وته‌ش به‌ هو‌ی ئەوه‌ی که ورگی دابوو پرووخانی لی‌ چاو ده‌کرا. کاتی پیغه‌مبه‌ر زه‌ینی ده‌کاتی لی‌ وه‌دوور ده‌که‌وێته‌وه‌ نه‌کا برووخی و به‌ سه‌ریدا بی. هاوالانی ئەو حه‌ره‌که‌ ده‌رک ده‌که‌ن له‌ پیغه‌مبه‌ر و لی‌ی ده‌پرسن: ئەو لاچوونه‌ی تو یاره‌سوول ئەوه‌ی لی‌ ده‌رده‌که‌وی به‌ لای ئیمه‌وه‌ که تو له‌ ده‌س قه‌زا راده‌که‌ی؟ ئەئه‌وه‌ بۆ مه‌ جیی پرسیاره‌ چونکه‌ ئەو حه‌ره‌که‌یه‌ت ئەوه‌مان پی ده‌لی هه‌لاتن له‌ به‌ر قه‌زا ده‌کری و ده‌گونجی. حه‌زرتی ره‌سوولیش له‌ ولامدا

دەفەرموی: لە دەس قەزا ڕادەكەم بۆ لای قەدەر.

بە كورتی بە ئەندازەى ئەقڵ وشعوورێكى كە خودا پێى بەخشیوی، بۆ پاراستنى لەش و گیان و وێژدان دەبێ وریایی لە خۆ بكەى و لە خەتەر و ڕوودانى ڕووداو خۆ بپارێزى.

مانای (كُنْ فَيَكُونُ)

وشەى (كُنْ فَيَكُونُ) لە زۆر شوێنى قورئاندا ھاتووە، ماناشى ئەوەیە: یانى ھەركاتى خودا ئیرادە بكا شتێكى پێك بێنێ و وەدى بێنێ ھىچ نیازی بە كەرەسە و وەسایل نییە و نابێ واتە كارسازی و نەخشە و نەقشەدارژتنى پێشەكى پێویست ناکا و نییە. بەلكە بۆ ئەو شتەى كە ئیرادەى پێكھاتنى و وەدیهێنانى دەكا، ئەمرى پێ دەكا (كُنْ: بێه) (فَيَكُونُ: ئەو شتە دەبێ).

لەو بەیانات و ئیرادەى بارى كە لە زۆر شوێنى قورئاندا بە كار ھاتووە ھەست بە گیر و گرفتێك دەكرێ كە زۆر پێویست و ئەساسییە ئەو گیر و گرتە لابری و ولامى وەدرێ. گیر و گرتەكە ئەوەیە: وشەى (كُنْ) ئىحتیمالى دوو مانای ھەیە: یەك مەجازى؛ یەك حەقیقى و راستى. مەجازییەكەى واتە خیرا پێكھاتنەكە یانى توانایی خودا ھێندە تەواوە بۆ پێكھاتنى شت ھىچ نیازی بە كەرەسە و وەسیلە نییە. بە خیرایی ھەچى ئیرادە كا بلی ببە، دەبێ.

مانای حەقیقى و راستى (كُنْ) دەو ئایەتە پێرژەدا ئەوەیە: خودای خاوەن توانا و تەواو بۆ پێكھاتن و وەدیهێنانى ھەر شتێكى بێھەوئ تەنیا ئەوەندەى بەسە و كافییە بلی (كُنْ) واتە ببە، بێ گومان ئەو شتە دەبێ: (فَيَكُونُ).

دە مانای مەجازى (كُنْ) دا كە بە واتای خیرا و دەستەولەجى پێكھاتنى شتە، قەست كراوەكەى ھىچ گیر و گرفت نایەتە ڕوو، چونكە خودا ئەو حەق و ھێزەى ھەبە بێ گومان، بەلام دە مانای حەقیقەتى (كُنْ) دا كە بە واتای وەدى ھێنان و پێكھاتن، ئەو گیر و گرتە دیتە ڕوو: شتێكى كە قەرارە ببێ، یا ھەبە یا نییە؛ ئەگەر ھەبێ، ھىچ نیازی بەو نییە پێى بكوترێ ببە، چونكە ھەبە؛ ئەگەر نەشبێ و پێى بكوترێ ببە، ئەو پێى دەكوترێ ئەمر و دەستوور بە سەر شتى نەبوو. جا خۆ ئەمر بە سەر بووندا ڕەوايە نەك بە سەر نەبووندا. ئەوەیە گیر و گرتەكە.

دە وەلامى ئەو گیر و گرتەدا دەبێ بۆ لێ دەرباز بوون و نەجات لەوى بكوترێ: بوون و نەبوون واتە عەدم و وجود. فەرقیان لە كن مەخلووقاتدا ھەبە، ئەو ئیمەى ئىنسانین شت لە سەر ئەساسى بوون و نەبوون بەراورد دەكەین و ھەلدەسەنگینین و ئیلا لە لای خودای

خه‌للاق و به‌توانا و خاوه‌نی عیلم و زانستی به‌رفراوان، نه‌نهی‌نی و نه‌حازر، نه‌مه‌وجود و نه‌مه‌عدووم، نه‌پ‌ابردوو و نه‌نه‌هاتوو، نییه؛ به‌لکه‌هموو له‌لای باری یه‌کسانه. چونکه ئیراده و هه‌ست و چه‌زی خودا بۆ بوونی هه‌ر شت بکه‌وێته‌گه‌ر، ئەو شته‌هه‌یه و ده‌بی ده‌عیلمی ئەودا بی و ئەمری باری به‌و شته‌دروسته و په‌وایه. چونکه ئەمر به‌شتیکه که ده‌عیلمی ئەودا هه‌یه. ئەمر به‌و شته‌نییه که ده‌عیلمی ئەودا نییه. بۆ زی‌ده‌زانین پرووکه ده‌ته‌فسیری که‌بیر، هه‌مان ئایه‌ی (کُنْ فیکون)

ئینسانی بی‌باوه‌ر له‌هیچ بار و دۆخیک وه‌قره‌ناگری. دلی تاریک و بی‌پال و پشت‌مل نادا بۆ ده‌لیل و بورهان و له‌راست هه‌موو حق و راستی، به‌هانه‌وقسه‌ی ناقولاً دینیتته‌وه. وه‌ک جووله‌که و گاوه‌کان. تا ویستا ده‌یانکوت خودا هاوبه‌شی هه‌یه، خودا منداڵی هه‌یه. کاتی هه‌ستیان به‌وه‌ی کرد ئەو ئیهانه‌یه دل‌نایقوزیتته‌وه و به‌قای پی‌ناکه‌ن، قسه‌ی نه‌فام و نه‌زانانه ئەو جار بایان داوه‌ته‌وه وه‌لای ئەوه‌ی قسه‌ی ئەو که‌سانه که بر‌وایان به‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر نییه و که‌وتوونه‌پرسیار و داوای قسه‌ی ناقولاً و نا‌په‌وا وه‌ک بت‌په‌رسته‌کان ده‌لین: ئە‌گه‌ر خودا ده‌یه‌وه‌ی باوه‌ری پی‌بینین، بۆچی بۆ خۆی راسته‌وخۆ قسه‌مان ده‌گه‌ل ناکا؟ جا بۆ ئەو راستیه‌ ده‌چینه‌خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۱۸:

﴿۱۱۸﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

ده‌لین ئەوانه‌ی که‌تیناگه‌ن و خۆ ناشی ده‌که‌ن به‌پیغه‌مبه‌ریان: ده‌با خودا قسه‌مان ده‌گه‌لدا بکات و یا موعجیزه و نیشانه‌یه‌کی زۆر پروون و ئاشکرمان نیشان بدات له‌سه‌ر ئەوه‌ی ککه‌ککه‌ تو‌ پیغه‌مبه‌ری. پیش ئەو داوا ناقولاًیه‌ش جووله‌که‌کان به‌و شیوه‌یه‌ قسه‌ی سه‌یر و ناجۆریان کردوون چونکه هه‌ردووکیان واته‌جووله‌که‌ و بت‌په‌رسته‌کان یه‌ک هه‌لو‌یستن له‌سه‌ر بی‌باوه‌ری. بی‌گومان ئی‌مه‌چه‌ندین ده‌لیلی پروون و ئاشکرمان له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌رمان بۆ خاوه‌ن باوه‌ران ده‌رخستوه و راناوه.

خودا ده‌گه‌لمان بدوی

ده‌بی بکوتری و دل‌یش قه‌ناعه‌ت بکا و بیسه‌لمین: چهن له‌حه‌ز به‌یر و به‌راورد و هه‌ل‌سه‌نگاندن له‌هه‌زار پ‌کاعه‌ت نو‌یژی عاده‌تی به‌ئه‌رزشته‌. چونکه به‌بیر و پا به‌ده‌روازه‌ی مه‌قسه‌ده‌گه‌ی. به‌لام به‌هه‌زار سال عیاده‌تی عاده‌تی ناگه‌ی به‌هیچ.

گۆیا موشریکەکانی مەککە بە پیغەمبەریان دەکوت: خودا بۆ راستەوخۆ دەگەڵمان نادوێ و ئایاتمان بۆ نانیری؟ دیارە ئەو داواوەی موشریکەکان هەر وەک ئەو داوايانەن کە لە زۆر جیگای دیکە قورئاندا هاتوون. ئەوانە بە هانە گیریان پێ دەکوتری بە غەیرەز ئاژاوە گیرى هیچ نەفەیک نادن. مەسەلەن سەیری ئایەتی ۹۰ ئیسرا کەن: ﴿وَقَالُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا﴾ (کاتێ کافەکانی مەککە دە بەراوەر موعجیزەکانی قورئان عەجایب گیریان خوارد و دامان، کەوتنە قەسەى ناخۆلا و) کوتیان: ئیمە باوەرپێ ناهینین هەتا لە ولاتی ویشک و گەرمی مەککەدا سەرچاوە ئامان بۆ لێ هەلنەقوڵینی.

هەر و لەو جۆرە داوايانەى بێ سەروەن کە لە کەسانى جەهل و نەفام و نەبیس وەک بت پەرست و موشریک ڕوو دەدەن. خودای تەعالی ش بۆ پەرچ دانەوێ داواى قور و بێ جیان ئەو ئایەتەى نازل فەرموون. (تەفسیری کەبیر، ج ۴، ل ۳۱.)

پرسیارت لێ دەکەن

خودای خاوەن حیکمەت و حکیم کە هەمیشە یاری دەدەر و هیدایەت دەری نوێنەرانى خۆیەتى واتە پیغەمبەران، بۆ دلخۆشی دانەوێ پیغەمبەرى دەفەرموی: دامەمێنە و عەجایب ڕامەمێنە لە پرسیار و ئاکاری بێ باوەرانی موشریک و بت پەرستان چونکە لە پیش تۆشدا لە مووسایان شتی زۆر عەجایبتریان داوا و پرسیار کردووە. وەک ئەو داواى دیتنى خودا و قەسە دەگەڵ کردنى راستەوخۆ. بۆ باوەرى بچۆ بۆ خزمەت ئایەتى: ﴿يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ أَلْبَانًا فَفَعَفَوْا عَنْ ذَلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُّبِينًا﴾ (نساء: ۱۵۳) ئەى پیغەمبەر! جوولە کە کان کە خاوەن کتیبى ئاسانین، داوات لێ دەکەن لە پیش چاویاندا لە ئاسانەو کتیبیکیان بۆ بێنێ خوارووە تا کوو بەلگە بێ لە سەر پیغەمبەرایەتیت. تۆ لەو داواکاریانەى بێ بنەما و بێ سەر و پا ڕامەمێنە و دامەمێنە و سەرسام مەبە. چونکە هەر ئەوانە لە پیشتر داواى شتیکی لەو سەیرتریان لە مووسا پیغەمبەریان کردووە: وەک ئەو کۆتووێانە ئەى مووسا! بۆ ئەوێ دنیای بێن کە تۆ پیغەمبەرى خودای، وەرە خودامان بە ئاشکرایى نیشان بدە تا ببینین! جا بە هۆى ئەو خەیانەت بە خۆ کردنەیان و ئەو ناماقوولیانەیان هەورە تریشقەیه کمان ناردە سەریان و لێى دان و نابوودى کردن. بەلام پاش ئەو و لە پاش ئەوێش کە مووسا چەند موعجیزەیه کى ئاشکرای لە سەر پیغەمبەرى خۆى نیشان دان، کەچی دەستیان کردە گوێرە کە پەرستى، واتە ئەو گوێرە کە یەى سامرى کە لە ئالتوون دروستى کردبوو بۆیان، لەو کاتەدا کە مووسایان لێ دوور کەوتبوو و ڕۆشیتوو بۆ سەر کیوی (طور) بۆ وەرگرتنى فەرمان

له خودا. بهلام ده گه‌ل ته‌وه‌شدا که تۆبه‌یان کرد و پاشگه‌ز بوونه‌وه موسا پارایه‌وه بۆیان و منیش لییان خوش بووم و هیژ و ده‌سته‌لاتیکی ئاشکرامان به موسا به‌خشی، واته پیشه‌وایه‌تی قه‌ومه‌که‌ی. به کورتی و به کوردی: راسته ته‌وه که بکو‌تری د‌ل و ده‌روون و بیر و باوه‌ری ناپه‌سه‌ند و ناره‌وای هه‌موو لایه‌کی موشریک و جووله‌که و گاواره‌کان واته ته‌وانه‌ی بی باوه‌رن - چ ئی ده‌ورانی موسا و چ ئی ده‌ورانی پیغه‌مبه‌ر - هه‌ر وه‌ک یه‌کن، له سه‌ر ته‌ساسی هه‌وا و هه‌وه‌س و ئاره‌زوو قسه‌ده‌که‌ن و په‌لپ ده‌گرن.

(یوقنون) واته چی؟

شیتیکی په‌سند: داوای بی باوه‌ران که ده‌لین خودا قسه‌مان ده‌گه‌ل بکا زۆر ناپه‌سند و دوور له ته‌قل و شعوره، به‌وه ده‌لیلله ته‌گه‌ر خودا ده‌گه‌ل هه‌موو که‌س به ئاشکرای و راسته‌وخویی بدوی و قسه‌بکا، جگه‌له‌وه‌ی بوونی پیغه‌مبه‌ران به زیاد ده‌رده‌چی بپروا به ناچاری د‌یته‌گۆری نه‌ک له پرووی بیر و به‌راورد و به‌رجه‌وه‌ندی که ته‌وه‌ش ته‌ساسی ئازادی و خودموختارییه و نیزامی ته‌کلیف و سه‌ربه‌خویی تیک ده‌چی. که له ته‌ساسی نیزامی ئیلاهییدا ته‌وه به بناغه داندراوه: که ده‌بی ئینسان به ئیختیار و ئیراده و بیر و باوه‌ری خو‌ی ری خه‌تتی ئیعتقاد و ئیمانی خو‌ی هه‌لبژیری هه‌ر بۆیه‌شه‌ خودا فه‌رمویه‌تی: ﴿قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ یانی: ئیمه‌ نیشانه‌ی زۆرمان له ئه‌رز و ئاساندا داناوه بۆ گه‌لانی‌ک که بیانه‌ه‌وی تی‌بگه‌ن و بپروا بینن.

ئیشکالیک ده‌رکمان پی ده‌گری له شوینه‌دا که خودا ده‌فه‌رموی: ﴿لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ ئیشکاله‌که‌ش ته‌وه‌یه: که‌سیک یه‌قینی بی و به‌قوناغی یه‌قین گه‌یشته‌ی له ئیماندا، نیازی به نیشانه و ده‌لیل نامینی و نییه. چونکه به‌لگه و نیشانه هینانه‌وه بۆ وه‌به‌خواه‌ن باوه‌ر به یه‌قین بگا، ده‌یجا که‌سیک خواه‌نی یه‌قین بی، نیازی به نیشانه ناکات. له سه‌ر ته‌وه‌سه‌هه ﴿قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ گیر و گرفت د‌ینیته‌پروو.

وه‌لام - بۆ ئیقناعی د‌ل: مه‌به‌ست له ﴿لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ دا ته‌وه‌نییه که ته‌وه قه‌ومه‌پیش ده‌لیل و بورهان و نیشانه به ده‌ره‌جه‌ی یه‌قین گه‌یشته‌ون تا‌کوو ته‌وه ئیشکاله‌ی کوتمان پیش بی. به‌لکه مه‌به‌ست له‌وه‌ جومله‌په‌روژه ﴿لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ نیشانه‌پاده‌نین بۆ قه‌ومیک که به شوین ده‌لیل و نیشانه‌دا ده‌گه‌رین تا بگه‌ن به یه‌قین.

د‌ل ده‌یه‌ه‌وی بزانی ته‌وانه‌ی خواه‌نی کتبی ئاسمانی بوون وه‌ک جووله‌که و نه‌سارا (گاور) به‌چ ده‌لیل ته‌وه‌ داوایان پاده‌نا و ده‌یانکوت: ده‌بی خودا قسه‌ده‌گه‌ل مه‌ش بکا بۆ هه‌ر ته‌نیا

دە گەل پىڭەمبەر دەدوى؟ خو ئەمەش وەك محەمەد ﷺ ئىنسان!

وہ لام: ئە قل و شعور ئاوا دەلین: دەبى ھەر واش بى، خو ئەوہ راستە دە ناو کتیبە کە یاندا ئەوہ نە نووسراوہ کە خودا جگە لە پىڭەمبەرەن دەبى دە گەل تەک تەکى ئىنسان بدوى چونکە دوانى خودا دە گەل پىڭەمبەرەن واتە دوان دە گەل عالەمى ئىنسان. بە لام ئەوان بە فکر و خەيالى خويان ئاواى بو چون: کە ھەر ئىنسانىک شایستە گى و لىھاتوویى ئەوہى ھەيە بىتتە پىڭەمبەر و ھەحى بکرىتى، ئەو فکرە غەلەتەش لەوہ پرا تووشى بوون کە مەقامى پىڭەمبەرەيەتى تايەتى نىيە کە سب و فەزىلەت دە خالەتى تیدا ھەبى. ئىدى بى خەبەر لەوہى خودای تەعالا لە پرى حیکمەت و ئیرادە و عىلمى خوئى لە ناو ھەر قەوم و نەتەوہیەک یەک لەوان ھەل دەبژىرئ بو رىبەر بى ئەوہى کە سب و ھونەر و زانستى ئەو نەفەرە ھەل بژىردراوہ دە خالەتى دەو ھەل بژاردنەدا بى، کە وایى دەبى بە پاشکاوى بکو ترى ھوى داواى ئەو خاوەن کتیبانە - ئەو خەيالە خواو و فکرە نارەوا و غەلەتەیان بووہ.

سووکە ئاورپىک: پاش ئەوہى کە وىست و قسەى گاور و جوولەکە و بت پەرستەکان بەرپەرچ درانەوہ و بە بەتال دەرکران، خودای تەعالا پروو دەکاتە پىڭەمبەر و ئەو پىشەيەى کە پى بەخشراوہ پەردە ھەل دەداتەوہ لە سەر ئەو کىشەيەى کە لە ناوہندى پىڭەمبەر و گاور و جوولەکەدا ھەيە، خودا دەفەرموى: ئەى محەمەد ﷺ ئیمە ئەتۆمان پەوانە کردۆتە ناو ئەو قەومەى بە ئایىنىک و بەرنامەيەکى راست و دروست و رىک و پىک کە بەرھەمى ئەو ئاینە خوئ و بەختەوہرى ھەر دوو دىناى پتوہیە و تىدايە. بو ئەو راستیە دەچینە خزمەت ئایەتى ۱۱۹ى بەقەرە:

﴿ ۱۱۹ ﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

خودا فەرموى بە پىڭەمبەر: ئیمە ئەتۆن (بە قورئانەوہ) ناردووہ بو شارەزا کردنى ئىنسان و ھەروا مزگىنى بدەى بە خاوەن باوہرانی سالىح و عەمەل پاک و ھەروا ترسش و ھەر بى باوہران و خەيانەتکاران بنى. کارى تۆ تەنیا شارەزایى و یاداوہرەيە. و ئەوانەى دوات ناکەون و باوہرت پى ناھىتن و دەبنە ھاوړى دۆزەخ، ھىچ بەرپرسيارى تەيەکیان پروو ناکاتە تۆ.

ورده کاری

تیروانین: پرسىار لە تۆ ناکرىت لە بارەى ئەو کەسانەى کە بە ھوى لاسارى و خراپى

خویانهوه دهچنه دۆزهخهوه، چونکه ئەتۆ بۆ ئەوه نهئیردراویت که به زۆر بیر و باوهپر بخهیهته ناو دهروونی خهڵکهوه و ههروا خراپی و بی باوهپری ئەو خهڵکه تاوان ناخاته سههر ئەتۆ. ئازادی ئایینی ئاسمانی لهوه دایه کهس به زۆر باوهپر ناخاته ئەستۆی کهس و کهسیش له سههر بی باوهپری کهس سزا نادری. هههرکهس تاوانی خۆی له ئەستۆی خۆی. ئەتۆ هاوارچی و پینۆینی فهقهته.

بهو پینه لهو بارهوه واته کێ باوهپر پێ دین و کێ ناهینێ، نهیکهیه داخ و خهفهته له سههر دلت، ههروهک خوداش وا دهفرموی ده ئایهتی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (فاطر: ۸) خودا کیتی بوێ و ههز بکا لاریی دهکا و کیتی بوێ و ههز بکا شارهزای دهکا، که وایه لهو بارهیهوه (واته کێ راستهپری دهبی و کێ لاری دهبی) خهفهته داتنه گری چونکه راست و ناراستی عالم ههواله به تۆ نه کراوه و نییه. ئەوهی ئەتۆی بۆ رهوانه کراوه راگه یاندنه و بهس.

گۆیا هیندیک کوتوو یانه: ئەو ئایهته له سههر پرسیاری پیغه مبههر له خودا له مهپر دایک و بابی که ئایا دۆزهخین یان نا، هاتووه؛ بهلام قهله مبه دهستانی تهفسیر نووس بی ئینسافانه بریار یان داوه که دای و بابی پیغه مبههر دۆزهخین به پینی ئەو ئایهته. به داخهوه کهسانیکی هیچ پیغه مبههریک نه بینن و پینۆینی نه کرین چون خودا داده گزیتی و ده دۆزهخی دهپهستیوی. (تهفسیری کهبیر و روح المعانی)

وهک ئەقل ددانی پیندا دینی و دهلی: دلی تاریک و رهش ههڵگهراو به هۆی جههل و قین هیچ ههستییک به نوور و ترووسکایی ئیمان و باوهپر ناکا و هیچ حهق و راستیهکی بۆ ههزم نابێ. که وایه دهبی ئەوه بهسهلمیندری که جووله که و گاوری دل پهش و تاریک و قین له دل، باوهپر به تۆ ناکهن و لیت رازی نابن. مهگهر ئەتۆش عهقیده و باوهپری وان قبول کهی. بۆ ئیسباتی ئەو راستیه دهچینه خزمهت ئایهتی ۱۲۰:

﴿۱۲۰﴾ وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنَّ آتَابَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

گاوری و جووله که کان باوهپر پینی ناکهن و لیت رازی نابن ههتا وه شوین بیر و باوهپریان نه کهوی، جا ئەتۆش پییان بلێ ئایینی ئیسلام که ئایینی خودایه پرگای راست و رهوانی خودایه (که وایه دهبی بزانی) ئەگهر وه شوین ئارهزووی وان بکهوی، پاش ئەوهی که بۆت رهوانه کراوه ئایات و بهلگهی دینی حهق، ئەوانه له لایه خداهه هیچ پشتیوانییهکت لی نا کریت و خوداش سههرت ناخا که به غهیرهز خوداش کهسی دی نییه یاریده و یارمهتیت بدا و پشتت بگری.

ورده کاری

ئەو ئایەتە ھەرچەند ئاراستە ی پیغەمبەر کراوە بە لام دە گەل ھەموو موسولمانیکە .
تیروانینیک: تا ئیرە باس لەوہی بوو: بەشی زۆری گاور و جوولەکە لە بەر دل پەشیانیان و
قین و کینەیان ھیوای موسولمان بوونیان لی ناکری و دیاری نادا. بە لام لەو لایەشەوہ کہ
خودای تەعالا پڼگای چاکسازی و چاکبوون لە ئینسان پیوہ نادا، ئیشارە وەلای ئەویە چاک و
پاک بوون و خاوەن باوەری لە شەئنی ئینساندا ھەیە و قەت کویر نابیتەوہ. بەو پییە دە کری گاور
و جوولەکە سرنج بگرن و راست و درۆ لیک ھەلاویرن و بگەنە حق و راستیکی کہ لە ناو
کتیبەکانیادا ھەیە. ئایەتی ۱۲۱ ی بەقەرە لەو بارەوہ دەدوی و ئامازە دەکا. نەختیک لەوہ بە دوا
دەچینە خزمەتی.

﴿ ۱۲۱ ﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ
ئەوانە ی کہ کتیبمان داوئی لە گاور و جوولەکە کان، و دەوریشی دە کەنەوہ و لئی تیدەگەن
بە راستی، ئەوا باوەر و پروا دینن بە رینموونی خودا کہ ئایینی ئیسلامە و ئەو کەسە ی بی پروا
بی پیی، ھەر ئەوانن رەنج بە خەسار و زەرەرمەندن.

قوران خویندن

ئاوردانەوہیەک وەسەر (حق تلاوتە): ھەر وەک ئەقلیش دەیسەلمینێ ئەساسیش ھەر ئەوہیە
قورئان خویندن بی بەراورد و عەمەل پی کردن ھەمچون بەھرەکی وای نییە، ھەچەن زانایانی
عیلمی ئوسوول کوتوویانە خویندنی بی مانا زانین و بەراوردیش عیادەتە. ئەمما دەبی ئەو جوړە
بوچوونە بو تەشویق بی دەنا ھیچ بەھرە نادا، چونکە (رُبَّ تَالٍ لِلْقُرْآنِ يَلْعَنُهُ الْقُرْآنُ) واتە زۆر
قورئان خوین ھەن قورئانەکە لەعنەتیان لی دەکا، بەو ھۆیە عەمەلی پی ناکەن.
کەوا یە دەبی بکوتری خودای تەعالا بۆیە فەرموویەتی (حق تلاوتە) واتە حەقی تلاوتەتی
قورئان ئەوہیە ریعایەتی نەزم و مانا و ئەمر و دەستورەکانی قورئان بکری چونکە قورئان یاسایە
بو ئینسان و دەستوراتی دین و دنیا یە. ئەوہ نییە بیخوینی و تیی چریکینی و رەفتاریشی پی
نەکە ی. لانی کەم دەبی چوار شەرتی ریعایەت ھەر بکری:

۱. وشە و لەفز و پیتەکانی بە دروستی وەری خرین: ﴿وَرَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ (مزل: ۴) واتە

دانه دانه و ساف و سالم وهخویندری. ئەوه خۆی به شیکه له زینهت و پازانهوهی قورئان.

۲. تا ئەندازهیهک مانای ئایه تهکان بزاندین، خوشت خاوهنی و یقار و ئەخلاقی قورئانی که ی.

۳. له کاتی قورئان خویندندا ئەوه بزانی که ئەوه ده گه‌ل خودا ده‌دوپی، به قیمه‌ت‌ترین کات و ساته.

۴. به ئەدهب و به هه‌ست عه‌مه‌ل که به‌وهی ده‌یخوینی، هه‌چی نه‌تزانێ له زانای وه‌رگه‌ه. بۆچوونی جو‌راوجو‌ر له سه‌ر ئەو جو‌مله‌ی (حقّ تلاوته) هه‌یه به‌لام ئەوهی له هه‌مان به‌رچاو‌تره ئەوه‌یه دانه دانه و دروست وه‌خویندری بی چاو‌پراو.

گۆیا چه‌زهره‌تی عومه‌ر فه‌رموویه‌تی: ده‌ سالّ وه‌یا دوا‌زده‌ سالّ هه‌ر سوورپی به‌قه‌ره‌م خوینده‌وه تا‌کوو فی‌ری مانایه‌که‌ی بووم. ده‌ گه‌ل به‌راورد و هه‌له‌سه‌نگاندنی مانای ئایه‌ته‌کانی.

دیاره ئەگه‌ر به‌رجه‌وه‌ندی ئەوه‌ی بووبین که خودای ته‌عالا به‌ شیوه‌یه‌کی دوور و درێژ و ئاشکرا له ئایه‌تی ۴۰ را تا ئایه‌تی ۱۲۲ له‌مه‌ر ئاکار و په‌فتار و لاساری بی باوه‌رانی وه‌ک جووله‌که و گاور و بت په‌رسته‌کان دوا، پاش ئەو بانگاو‌زه‌ی خودا له‌وانه، جار‌جار به‌ نهرمی و جار‌جار به‌ توندی، به‌لام هه‌ر چاک نه‌بوون و نه‌هاتنه‌ بار خو‌یان و نیشان ده‌دا که هاتنه‌ سه‌ر پ‌یی حه‌ق له‌وان چاو‌ه‌روان ناکرێ، ج‌یی باوه‌ر نین که چاک بن. به‌لام ئەوه به‌ سبووت گه‌یوه که خودای به‌سه‌بر تا ئاخ‌رین له‌حه‌زی حه‌یات و ژیان ده‌سه‌برداری عه‌بدی ناب‌ی و له‌ پ‌ینو‌ینی و ئاگادار کردنه‌وه‌ی ناوه‌ستی و غافل ناب‌ی. دووباره‌ هه‌را و هاواریکی دیکه‌شیان ده‌کاته‌وه. واته: هه‌روه‌ک له‌ سه‌ره‌تای باسه‌که‌وه واته ئایه‌تی ۴۰ بانگی کردن و ئاگاداری دان‌ی به‌و ئایه‌تی نه‌رم‌وشلی پ‌یرو‌ز، دای به‌ بن گو‌ییان تا‌کوو د‌لیان دا‌چله‌کی. ئەوه دووباره به ئایه‌تی ۱۲۲ ده‌یاندا‌ته‌وه به‌ بن گو‌ییاندا به‌ل‌کوو پاش ئەو هه‌موو ب‌ینه و به‌ره و تا‌قی کردنه‌وه‌ی ده‌گه‌لیان کرا چاک بن و ب‌ینه سه‌ر پ‌یی حه‌ق و ه‌یدایه‌ت. با ئەو حاشار نه‌دراوه‌ش حاشار نه‌ده‌ین: خودا ئینسانی به‌ وه‌سیله‌ی ئەقل و شعور و هه‌ست ه‌یدایه‌ت داوه ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾ (انسان: ۳) ئەوه ئینسانه‌ خو‌ ناشی و نه‌زان و کو‌یر ده‌کا به‌ ه‌وی ئاره‌زوو و هه‌وا و هه‌وه‌سی دنیا.

﴿۱۲۲﴾ يَا بَنِي إِسْرَٰئِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

ئە ی نه‌وه‌ی یه‌عقوب پ‌یغه‌مه‌بر، یادی ئەو چاکانه‌ بکه‌نه‌وه که وه‌ختی خ‌وی دام‌رشت‌وته

سەرتان و ھەروا ئەمن باوی باو و باپیرە کانتانم دا لە دەورانى موسا و دواى ئەویش بۆ ماوەیەک بە سەر جیهاندا بە ناردنی کتیب و ڕەوانە کردنی پیغەمبەران یەک لە دواى یەک، کەواپە خۆتان پیاویزێن لە سزای ڕۆژیک کە کەس لە جیاتی کەس تۆلە و پاداشی نادریتەو و ھەروا لەو ڕۆژەدا بارمەتەى لى وەرناگیرى (وھەروا) هیچ تکیایە کیش نەفە نادا. وە بە هیچ جۆرکیش یارمەتیی نادرین.

بەو ھۆیە کە ئایەتى ۱۲۳ تەواوکەری ئایەتى ۱۲۲یە، بە چاک زاندرە کە بەینیان زۆر درێژ نەکریتەو، جا بۆیە دەچینە خزمەت ئایەتى ۱۲۳:

﴿۱۲۳﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
مانا: (بروانە ماناکەى دەپال مانای ئایەتى پیش خۆی واتە ۱۲۲ خراوە)

ئاوردانەوھەیک وەسەر ئەو دوو ئایەتە: ھەر دوو لە مەر بەنى ئیسرائیل دەدوین، بەلام تەفاووت لێیان چاو دەکری. یانی ئەگەر بە وردی سرنج بگیردری و ھەست پراگیردری لە سى جیگادا ئیختلافیان لى دەبیندری:

۱. لە ئایەتى ۴۸دا لە پیشدا قبوڵ نەکردنی شەفاعەت باس کرا و ھاتە گۆڕى لەمەر ئەو بى باوەرپانە و لە ئایەتى ۱۲۳دا قبوڵ نەکردنی عەدڵ واتە بەرتیل.
  ۲. دە ایەتى ۴۸ لە سەر قبوڵ نەکردنی شەفاعەت فیعلی (لَا يُقْبَلُ) دەکار کرا بەلام دە ئایەتى ۱۲۳دا فیعلی (لَا تَنْفَعُهَا) لە سەر شەفاعەت دەکار کرا.
  ۳. دە ئایەتى ۴۸دا بۆ قبوڵ نەکردنی عەدڵ فیعلی نەفی (لَا يُؤْخَذُ) دەکار کرا بەلام دە ئایەتى ۱۲۳دا بۆ قبوڵ نەکردنی عەدڵ، فیعلی مەنفی (لَا يُقْبَلُ) بەکار برا.
- دیارە ھەر وەک ئەھلى فەننى عیلمى بە لاغە دەزانن ئەو ئیختلاف و تەغیراتە نەزمى بە لاغە یە.

ئاوردانەوھەیکى دوور بۆ پرابردوو

وەک ڕوون و ئاشکرایە لە ئایەتى ۴۰ تا ئیترە باسى لە لاسارى و بەدئەخلاقى جوولەکە کرا کە دەگەڵ پیغەمبەرەکانیان لە موسا و عیساو تا ھەزەرەتى محەمەدﷺ ناوبەناو ناوی گاوەرکانیش دەبرا و دەگەڵ دەکەوتن، کە ھەر دوو لا پێیان وا بوو کە بەھەشت ھەر بۆ ئەوانە،

ههروهک چهل و بهلهش ئامازه وه لای بت په رسته کانی عه ره بیش ده کرا.

دیاره گاور و جووله که کان خو یان به نه وهی ئی سحاقی کوپی ئیبراهیم پیغه مبه ر ده زانین و زو ریشیان شانازی پیوه ده کرد. له و ریگایه وه پینان وا بوو که ئیرشاد و سهروه ری و سهرو کایه تی ئایینی ئاسمانی ده بی هه ر ئه وان بن و هه ر بو وانیش بی.

وهه روا هاوه بشی په یداکه ره کانی عه ره بی ناحالیش خو یان به نه وهی هه زره تی ئیسماعیل کوپی ئیبراهیم ده زانن چاوه دیپی که عبه ش هه ر ده بی ئه وان بن و سهرو کایه تی ئایینیان له ناو هوزی عه ره بدا هه ر به ئی خو یان ده زانی.

ئه و جار بو پووچهل کردنه وهی ئه و خه یال و بیره قوړ و بی بنه مایه ی ئه و بی باوه پرانه باسیکی ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئی سحاق ده کری، ده گهل بینا نانی که عبه و ئال و گوپی به به یتولموقه ده س و هه روا یه کیتی ئایینه کانی نوح و ئیبراهیم تا مووسا و عسا و محهمه دﷺ له سه ر ئه و ئه ساسه که نا کری ئایین هه ر تاییه تی گهلنیک بی، چونکه هه ر ده ور و زه مانه ی به رنامه یه کی نوئ شایانه تی له لایه ن خوداوه. به و پییه باوه ر به ته نیایی خودا بنچینه ی هه ر ئایینیکی ئاسمانیه و ته قواش هه وینی ئایینه و خوداش ده گهل عه بدانی خزمایه تی نییه، تا کوو بکو ترئ ئه وه خزمی خودایه و سهرو کایه تی ئایینی خوداش شایانی ئه وه، به لکه نزیک له خودا ئه و که سه یه که به ته قوا لئی نزیکه.

کاتی ئه وهی ها تووه دل بزانی: کاتی خودا هه زره تی ئیبراهیمی هه لبارد و گیرای به پیشه وای عالم تا ده گاته پیغه مبه رایه تی محهمه دﷺ پیغه مبه ری ئاخر زه مان، چو ن کراوه و چو ن رابراوه، ئایین ده ناو عالمدا هه ر یه ک ئایین بووه یا پیغه مبه ر ده گهل پیغه مبه ر ئال و گویش له ئایینه کاند کراوه؟ بو تیگه یشتن له و باره وه ده چینه خزمه ت ئایه تی ۱۲۴ ی به قه ره:

﴿۱۲۴﴾ وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

(ئه ی پیغه مبه ر)! بیگیره وه بو موسولمانان و خاوه ن نامه کانی ئاسمانی کاتییک که خودا ئیبراهیمی تا قی کرده وه به چه ند فه رمووده و فه رمانیک - که ئه ویش هه مووی به جی هینا - (وه ک له سوورپی نه جمدا خودا شاهیدی بو دده و ده فه رموی (و ابراهیم الذی وقی: واته ئه و ئیبراهیمه ی که فه رمانی خودای به جی هینا) - ئه و جار خودای ته عالا مزگینی دده به ئیبراهیم به وهی که وا تو ده که مه پیغه مبه ر و پیشه وای عالم.

ئیمامه تی ئیبراهیم

به لئی ئە گەر سهیری ﴿إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾ بکری قبوول ده کری که خودای تهعالا ئیبراهیمی کرده پیغه مبه ریکی گه وری خاوهن کتیب (صحف) و پیشه وای عالم و قه لای بت په رستیشی پی پروو خاند و هه روا بازاری ئە وانه ی که هاو به شییان بو خودا پهیدا ده کرد له ناوی بردن و لاواز و بی هیزی کردن. هه روا ئیسهحاق و ئیسماعیل کورانی و یه عقووبی کوره زای و دوازه کوره کانی یه عقووبی ده کردن به پیغه مبه ر که یه کیکیان یوسف بوو و له پاشان خودای مه زن له سه ر ئە ساسی حیکمه تی خو ی هه ر له نه وه ی یه عقووب، موسا و زه که ریا و یه حیا و عیسا و گه لیک پیغه مبه ری دی لی هه ل خست و هینانیه دی که هه تا له دوایدا بو ئاخیرین پیغه مبه ر له دنیا دا هه ر له نه وه ی ئە و یه عقووبه چه زه ر ته ی محمه ده لمسته فای ﷺ هه ل خست و هینانیه دی. پاش ئە و (محمه د) ﷺ ده روازه و ده رگای پیغه مبه رایه تی داخست، هه ر بو یه چه زه ر ته ی ئیبراهیم ناو براوه به بابی پیغه مبه ران.

تێروانییک: ده ئایه ته کانی رابردوودا قسه له ئینکاری ته نیایی خودا و قورئان و قبوول نه کردنی پیغه مبه رایه تی چه زه ر ته ی محمه د ﷺ ده کرا به لام ده و ئایه ته (١٢٤) دا خودای بی هاوتا قسه له پیغه مبه ریکی ده کا وه ک ئیبراهیم بی، که قبوولی له سه راپای وه دواکه وتووانی ئاینه کانی ئاسمانیه، ناوی براوه به پیشه وای ته وحید، خه لیله لالا، ئیبراهیم، ته واو هوژی یه هوود، نه سارا، ئە هلی زه بوور، موسو لمانان و ته واوی ئە هلی کتیب و دواکه وتووی پیغه مبه ران هه چی هه ن، چه زه ر ته ی ئیبراهیمیان به یه کیک له پیغه مبه ره به رزه کان و سه ر قافلە ی دینه کانی یه هوود و مه سیح و ئیسلام و غه یر زانیوه و قبوولیان، جا بو یه خودای تهعالا پروو ده ئە هلی کتیبه کان وه ک یه هوود و مه سیح و غه یره ده کا ئە گەر ئیبراهیم و قبوول به پیغه مبه رایه تی، ده بی محمه دیشتان قبوول بی به پیغه مبه ر، ده نا ئیدیعاتان به درو ده رده چی.

ده کری بلین له ئاده م تا خاته م دوو مۆره ی ئە ساسی ئینسان ئاده م و ئیبراهیم، ئاده م واته بنچینه ی به ره ی ئینسان له مه ر هاته نه پرووی دنیا، به لام ئیبراهیم واته رامالده ری کوفر و شیرک و دامه زراندنی چینه ی ته وحید که مه عنه ویه تی حه یاتی ئینسانی به سراوه ته وه به و خاله گرنه گ و

نه‌قلیکی خوش هه‌یه با ون نه‌بی

ده‌لین ده‌ده‌سدایه: پ‌و‌حی مندالانی که ده‌مرن ئە‌گەر کور بن له‌ئاسمانی ۷ له‌ژیر (سدره‌المتهی) له‌کن ئیبراهیمی پیغه‌مبه‌رن و ئە‌گەر کچ بن له‌کن سارای ئیبراهیم.

تاقی کردنه‌وه‌ی ئیبراهیم

دل ده‌یه‌وه‌ی بزانی ئە‌و که‌لیماتانه‌ چن که‌ خودای ته‌عالا ئیبراهیمیان پی تاقی ده‌کاته‌وه؟ وه‌ک ده‌لین به‌ نه‌زه‌ری زۆربه‌ی قورئان‌زانه‌کان ئە‌و که‌لیماتانه‌ که‌ ئیبراهیمیان پی تاقی ده‌کاته‌وه خودای ته‌عالا بریتین له‌ سێ شت:

۱. هه‌لگرتنی باری پیغه‌مبه‌رایه‌تی که‌ پر له‌ باری ئە‌مانه‌تی ته‌کلیفاتی ئە‌حکامی ئاینیه‌.
۲. خاوین پ‌ا‌گرتنی ماله‌ خودا که‌ که‌عبه‌یه «طَهْرَابَيْتِي لِلطَّائِفِينَ» واته‌ بۆ زیاره‌ت‌گه‌ران ماله‌ من خاوین پ‌ا‌گرن.

۳. مه‌شغوول بوون به‌ دوعا و مناجاتی زهووری چه‌زهره‌تی محهمه‌دﷺ: «رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا...» واته‌ خودایه‌ هه‌لخه‌ و بنیره‌ له‌ ناو ئە‌و عاله‌مه‌دا پیغه‌مبه‌ریک (که‌ ئە‌ویش محهمه‌ده) (ته‌فسیری که‌بیر، ج ۴، ل ۴۱)

ئیبراهیم بۆ ئە‌و سێ شته‌ مه‌ئموور کراوه‌. پ‌ا‌ و بۆچوونی دیکه‌ش زۆرن له‌ سه‌ر (که‌لیمات) ئە‌گەر ده‌ته‌وه‌ی هه‌موو پ‌ایه‌کان بزانی، بچۆ ناو باسه‌که‌. بۆ پاراو بوونی دل و باوه‌ر له‌مه‌ر ئە‌و که‌لیماتانه‌ی ئیبراهیمیان پی تاقی ده‌کرێته‌وه‌، بچۆره‌ ماله‌ ته‌فسیری (تبیین القرآن، ج ۳، ل ۲۳۵-۲۳۷).

بابی ئیبراهیم، (ئازهر)ه‌ یان نا؟

وه‌ه‌روا مشت و م‌ری زانایان له‌ سه‌ر بابی ئیبراهیم زۆره‌. ده‌لین بابی ئیبراهیم، ئازهره‌؛ چونکه‌ سه‌ریحی قورئان وا ده‌فه‌رموی: «وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً» (انعام: ۷۴) واته‌ کاتی ئیبراهیم به‌ ئازهری بابی کو‌ت: مه‌گەر تو‌ بت به‌ خودا ده‌زانی؟

و هه‌روا ده‌شلین ناوی بابی ئیبراهیم، (تارخ) یا (ناجور) یا (ناحور) یه‌کیک له‌وانه‌ بووه‌. ئە‌منیش ده‌لیم زۆر بی ئینسافییه‌ له‌ سه‌ر سه‌ریحی قورئاندا پ‌اکه‌یه‌ شتیکی نایه‌قین.

لیره‌دا وه‌ک لازم ده‌چی له‌ سه‌ر چه‌زهره‌تی ئیبراهیم کورته‌ لێدوانێک بکری: ئیبراهیم خه‌لیله‌للا ده‌گه‌ل سارای ژنی له‌ فه‌له‌ستین داده‌نیشت. پ‌اشان هاجه‌ریشی ماره‌ کرد

و ئىسماعىلى لى بوو. خوداش كوردى پىغەمبەر. ئەوجار ئىبراھىم ويىستى شويىتىكى ئارام و پاك و دوور لە ھەرا و بەزى شارستانىيە تىك رەچا و كا بو مەرکەزى پىغەمبەر تىە كەى. بەو ھۆيە ھات جىگای شارى مەككەى ھەلئارد و ھاجەر و ئىسماعىلى كورى بردنە ئەو شويىنە لە نىزىك بىرى زەمزمە نىشتە جىيى كردن. خوداش بە پىيى ھىكمەتى خوى ئاوى زەمزمەى بو ھەلقولاند چونكە ئەو شويىنە ويشكارو و بى ئا و بوو ژيانى لى نەدەكرا بە چاكى. ديارە بە ھۆى ئەو ئاوى زەمزمە ئاوەدانى پرووى تىكرد و ئاوەدان بوو.

ھەزەرەتى ئىبراھىم لە بەر ئەوھى كە ئەھلى فەلەستىن لە لایەكەو و لەولایەشەو ھاجەر و ئىسماعىلى لە مەككە دانابوو، دەمى لە فەلەستىن و دەمى لە حىجاز دادەنىشت. تا ئىسماعىل خەرەكە بوو و پىگەىشت، خودا سروسى بو كرد بو ئىبراھىم كە دەبى دەگەل ئىسماعىل كەعبە دروست كەن. لە سەر ئەمرى بارى ھەردووکیان بە جووتە بە تەمای خودا تىراچوون و دروستیان كرد. لە بەر ئەوھى ولاتەكە زۆر ئەمین و ئەمان نەبوو و بو ژيانىش تىر و تەسەل نەدەھاتە بەرچا، ئىبراھىم لە بەر خودا پاراپەوھە كە ئەو شويىنە قاقەر و بى ئاوە بكاتە شارىكى پر ئا و ئاسايش و ئەمین و دلئايى و ھەموو جوړە خوار دەمەنى و ميوھەکیان بو تىدا پىك بىنى. تاكوو خەلک لىر و لەوئىرا بە خاترى خوئش و پر دەرامەدى ئەوئى پرووى تىبەكەن. ھەروا لە كاتى خوئشیدا پىغەمبەرىكى خوئش ناو و ناودار و خاوەن كىتب و ئايىتىكى تىر و تەواوى تىدا ھەلخا و زھور پى بكات. ديارە ھەزەرەتى ئىبراھىم بە دلپاكى و نىەت خاسى نزاكەى كرد گىرابوو دوعاكەى، داواكەى ھاتە جى. لەوھىرا دەبى وا باوھەر كەين پارانەوھى بە پاكى و بە نىەتى پاك و خالىس خودا قبوولى دەكا.

جورھوم كە خىللىكى خىلەكى بوون ھاتن لەوئى مال و بنەما و بارىان لى دامەزراند و ھەزەرەتى ئىسماعىلىش ژنى لى ھىنان و لەو رۆژەوھە كەعبە وھەك زيارەتگايەكى ئايىنى سەرى پى گىرا. تا خودا لە سەر نزاى ئىبراھىم پىغەمبەرى ئىسلامى بە ناوى محەمەد ﷺ تىدا ھىنايە دى لە نەوھى ئىسماعىل و ھەروا ئايىنى پاكى ئىبراھىمى پى تازە و زىندوو كەردەوھە. ئىنجا لەو ھەلەوھە ھەموو سالىك بە ھەزاران كەس لە ھەر چوار قورنەى دىنا دەچن بو زيارەتى ئەو شويىنە پىروژە واتە كەعبە، بو تازە كەردنەوھى بىر و باوھریان.

بو ئىسباتى ئەو ماجەرايە دەچىنە خزمەت ئايەتى ۱۲۵ى بەقەرە:

﴿۱۲۵﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهَّرَا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

(ته‌ی پیغه‌مبه‌ر! وه‌یادی خۆت بخه‌وه) کاتی‌ک که که‌عبه‌مان گپ‌را به په‌نا‌گای ئینسانان تا‌کوو موسول‌مان له هه‌موو سالی‌کا بېن و بچن بۆ حه‌ج و هه‌روا بېینن به هه‌زاران موسول‌مان که له هه‌موو گۆشه و که‌ناری دنیاوه بۆی دین و ده‌چن و له پیغه‌مبه‌ره که‌یان و یاران‌ی ته‌و یادی دوور و دريژ ده‌که‌ن که چۆنیان ته‌و دینه پاکه نه‌هېشت به ده‌س دین فروشانه‌وه بپروا و نه‌جاتیان دا، و هه‌روا پرووړه‌شی وه‌ره‌قه‌ی کرده‌وه‌یان ئاوه‌ژوو که‌نه‌وه بۆ وه‌ره‌قی‌کی سپی بې‌خال، و هه‌روا ته‌و که‌عبه‌مان گپ‌را به مایه‌ی ته‌من و ئاسایش و دل‌نارامی، چونکه به پی‌ی یاسای دامه‌زراو که‌س ده‌ستی نه‌ده‌چۆ که‌سه‌وه و مافی ده‌س دريژی بۆ که‌سی نه‌بووه له‌و جییه‌دا. و حه‌تا زۆر که‌س برا‌کوشته‌ی یا باب‌کوشته‌ی خۆی له و جییه‌دا چاو ده‌کرد و چاوی لئ ده‌قوو‌چاند و ده‌ستی بۆ دريژ نه‌ده‌کرد. وه‌روا پېمان ده‌کوتن که جی‌نو‌یژ بگرن له شوینی ئیبراهیم که (مسجد‌الحرام) ه‌واته ده‌و ماوه‌یه‌ی که له مه‌که‌دان، به‌شی زۆری له مسجد‌الحرام‌دا بن و به خوداپه‌رستی و نزا و پارانه‌وه خه‌ریک بن. وه‌هه‌روا سپاردمان به ئیبراهیم و ئیسماعیل که خانه‌ی من پاک بکه‌نه‌وه له هه‌موو شتی‌کی نا‌ره‌وا و ناحه‌ز، بۆ ته‌وانه‌ی که هه‌ل‌ده‌خولین به ده‌وری که‌عبه‌دا، و هه‌روا بۆ ته‌وانه‌ی که تییدا ده‌میننه‌وه بۆ ماوه‌یه‌کی به ناوی خوداپه‌رستی. و هه‌روا بۆ ته‌وانه‌ی نو‌یژی تییدا ده‌خوینن سه‌ژده و پ‌کوو‌عی تییدا ده‌به‌ن.

ئاوړی‌ک وه‌سه‌ر مانای (مثابه) و (أَمَّا)

قورئان‌زانا‌ن را و بۆ‌چوونی زۆریان له سه‌ر (مثابه‌ی) پ‌اناوه و داوه. هیندی‌ک کوتوویانه (مثابه) واته جی‌ی کۆبوونه‌وه، یانی که‌عبه شوینی کۆبوونه‌وه‌ی حاجیانه بۆ به‌جی‌هینانی ته‌رکه‌کانی حه‌ج.

هیندی‌کیش کوتوویانه (مثابه) واته په‌نا‌گا بۆ هیوادارانی به‌زه‌ی خودا. هیندی‌کیش کوتوویانه (مثابه) واته شو‌قده‌ر و پروونا‌کایی خودای عاله‌مین (تجلی‌گاه). هیندی‌کیش کوتوویانه (مثابه) واته به‌ره‌م هینانی خیر و حه‌سه‌نات و پ‌امالی‌گونه‌ه.

ته‌و ده‌سته‌کوته‌ی زانا‌یان گه‌رانه به شوین پ‌استیدا. پ‌استیش دیره‌دا واته ده (مثابه‌) دا - خودا که‌عبه‌ی گپ‌راوه به شوینی لیک کۆبوونه‌وه‌ی عه‌بدانی موخلیس.

(ته‌من) واته شوینی دل لئ حه‌سه‌نه‌وه و بې‌ترسی. به‌لام ته‌گه‌ر جوان به‌رجه‌وه‌ند بې، سووکه په‌رچی‌ک دپته‌ پ‌ی ته‌ویش ته‌وه‌یه: خودای ته‌عالا‌ خۆی ته‌و شوینه (که‌عبه‌)‌ی به ته‌من

داناوێ کهچی ھەزەرەتی ئیبراھیمیش دەلی (رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا) واتە خودایە! ئەو شارە ئەمین کە. ئەو دوو مانایە دژ بە یەکن واتە خۆی ئەمینە، تۆش دەلیی ئەمینی کە. بۆ پەفەعی ئەو ئیشکالە دەبی بکووتری مەنزووری ئیبراھیم ئەوێ: خودایا ئەو ئەمینەتە بەردەوام کە.

ھێرش کردنە سەر کەعبە

و ھەروا لە سەر وشە (أَمْنَا) واتە (ئەمین)، میژووی کەعبە بەرەنگارمان دەبی بەو ئیشکالە: دیارە خودا پادەگەییی کە کەعبە شوینی ئەمین و ئەمانە لە ھەر باریکەو، خۆ دیارە وەعدە و گوڤتە خودا دەبی باوەر کری بی دێدۆنگی و گومان. کەچی ئەگەر زەین دەکەینە میژووی بەسەرھاتی کەعبە، چەن پرووداوی دلتەزین و سەخت و ناپەرەوای تیدا چاوە دەکری وەک ئەو کارەساتانە:

١. لە ساڵەکانی ٦٤ی کۆچی، شاری مەککە کەوتە محاسەرە عەبدوللا کوری زوبەیر کە لە بەیعت کردنی یەزیدی لایدا و کەوتە بەر بەرەکانی سەخت دەگەڵ یەک، لەو پرا عاملانی یەزیدی مەککەیان بەردباران کرد بە وەسیلەی قۆچەقەانی و ئاوریان تی بەردا.

٢. و ھەروا لە ساڵەکانی ٧٢ی کۆچی، بە ھۆی ھێرشێ حەججاج لە دەورانێ عەبدولمەلیک کوری مەروان بە نیەتی کوشتن و لە ناو بردنی ئیبنی زوبەیر ھێرشیکری بی ئەدەبانە کرایە سەر کەعبە مبارەک. دەو ھێرشە ناپەرەوایەدا ئیبنی زوبەیر و پرای چەند ھالوان کوژران و شەھید کران.

٣. دووبارە لە ساڵی ٣١٨ی کۆچی، ھێرشێ ھۆزی قرامطە کرایە سەر کەعبە کە جگە لە بی ئیحترامی و بی ئەدەبیەکی زۆر بەو مەقامە، بەردی (حجر الاسود)یان دزی و پفاندیان تا بیست ساڵ ئەو بەردە پیرۆزە نەدراوە و نەھاتەو کەعبە.

٤. و ھەروا ھێرشێ ئەبرەھە لە ساڵی (عام الفیل) واتە ئەو ساڵە ھەزەرەتی پەسوول لە دایک دەبوو، ئەبرەھە بە نیەتی لە ناو بردنی کەعبە بە سواری فیلان ھێرشێ بردە سەر مەککە بەلام نەیتوانی دەو ھێرشەدا سەرکەوێ. ناوی ئەو ساڵە نرا ساڵی فیل چونکە بە سواری فیلان ھجوومی کرایە سەر.

ئەگەر بە وردی و بە ھەستەو ئەو پرووداوانە ھەلسەنگینین دەتوانین بە پاشکاوی بڵین کەعبە لە ئەمینەت خراوە دەگەڵ ئەو ناوێ خودا لێی ناو (أَمْنَا) و دەگەڵ ئەو داوایە ئیبراھیم

بۆی کرد واته «رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا» نایهتهوه. که وا لهو پرووهوه تووشی ئیشکال دهبین و ئیشکالیکه سهختیش، چونکه ناکرئ خیلاف له وهعدی خودادا بی. خو خوداش وهعدی ئهمن و ئهمانی داوه به مهککه.

ولامی پرسیار

بو ولامهکهی دهبی چ بکری و چ بکوترئ دیرهدا؟ ولامیکی خو پچرینهوه و خو نهجاتدان له هجووم و هیرشی رهخهگران!

وهک دیاره و دهبندرئ ئهو هیرشه بی ئاپروانه و بی شهرمانهش ههموو له لایهناحهزانی به ناو ئیسلامی کراون تاکوو دهکوهی که ئومهتی ئیسلام ناتوانی ئیسلام و سنووری ئیسلام بیاریزی له بی ئیحترامی پی کردن. بهلام ده واقیعدا نهشیان توانی به زاتی کهعبه زهره بگهیینن چونکه ئامانج و قهست و نیهتی ئهو هیرش بهرانه ویران کردن و تیکدانی مالی کهعبه نهبوو، بهلکه دهگهله هلی مهککه و دانیشتوانی مهککه بوو. که له سۆنگهی ئهو ناکوکی و عهداوهتیهی که دهگهله خهلکی مهککهیان بوو، تانهندازهیهک مهکککش تووشی زهره بوو. خو دیاره ئهوهش حاشا ههلهگه که خودای تهعالا پارازتن و ئهرزش راگرنتی کهرامهتی بهشهری داوهته دهسی ئهقل و شعور و تهگیری ئهو. واته ئهو دهبی کهکیمانه و زانایانه و ژیرانه ئهرزشی خوی و ئایینی خوی و قهداسهتهکانی دینی خوی بیاریزی و نهیخاته بهر پهلاماری پلاری ناحهزان و ناحالیان.

و ههروا بو بهرگری و بهربهست کردنی زمانی رهخهگران لهو بارهوه که ئهمه دهلین: ئهو هیرش بهرانه نیهتیان ویرانی کهعبه نهبووه و دوژمنایهتی دهگهله ئهو شوینه نهبووه، ئهوانیش بلین جا چون وایه ئهو داوایه یهقین و سابهته ئهبرههه دژایهتی دهگهله زاتی مهککه بووه و ههدهفیش له هیرشهکهدا تهنیا ویران کردن و له ناو بردنی ئهو بارهگایهی بووه تاکوو بارهگای خوی له سهنعا رهونهق وهدهس بین. ئهمهش دهلین راسته ئهوه ههه بۆیهشه خودای تهعالا مهیدانی پی نهدا سهککهوی و ئهمنیهتی مالی کهعبه بهرئ و لپی بستینی چونکه خودا شتیکی پیدا به کهسی بهرگری لی ناکرئ.

هیرش بهرکهانی دیکه ههدهفیان ویرانی و له ناو بردنی کهعبه نهبووه بهلکه له ناو بردنی ناخۆشهویستهکانی خویان بووه، ههه بۆیه تا رادهیهک تیدا سهککهوتوو بوون.

بۆ زیدهزانی تهفسیری کهبیر و تهفسیری تبیین القرآن ج ۳، ل ۲۵۸-۱۵۷ تهماشاکه.

مەقامی ئیبراهیم و نوێژ

دڵ دەبێهه وی بزانێ مەقامی ئیبراهیم کوێه و بۆ خودا دەستووری داوه لهو مەقامه‌دا کاتی دەستووراتی هه‌ج به‌پێوه‌ ده‌برێ لهو شوێنه‌دا نوێژ بخوێندری؟

ئهمه‌ش بۆ ولامه‌که‌ی ڕوو ده‌که‌ینه‌ ده‌رگای میژووناسان و قورئان‌زانان. ئه‌وانیش ئاویان کوتووه‌: کاتی ئیبراهیم و کوپه‌که‌ی، ئیسماعیل، له‌ سه‌ر ئه‌ساسی ئه‌مرباری ده‌که‌ونه‌ دروست کردنی که‌عبه‌ و سازێ ده‌که‌ن تا کوو دیواره‌کان ڕه‌ هه‌وا ده‌که‌ون واته‌ له‌ ده‌ست پێ‌راگه‌یشتنی ئیبراهیم دوور ده‌که‌وێته‌وه‌، له‌و کاته‌دا هه‌زه‌رتی جبه‌ئیل به‌ فه‌رمانی خودا ئه‌و به‌ردی و سازاو له‌ یاقووتی به‌هه‌شتی که‌ ده‌ ناو کێوی (أبو قُبیس) دا ناژرابوو هه‌ڵیده‌گرێ و ده‌یهێنێ بۆ لای ئیبراهیم که‌ بیخاته‌ ژێر لاقی له‌ کاتی دیوار دانان، گۆیه‌ ئه‌و به‌رده‌ش به‌ شیوه‌ی موعجیزه‌ تا دیوار به‌رواته‌ سه‌ر ئه‌ویش بڵینه‌ ده‌بی به‌ پێی نیازی هه‌زه‌رتی ئیبراهیم و به‌ هه‌ر چوار ده‌وره‌ی دیواریشدا ده‌گه‌ڵ ئیبراهیم ده‌گه‌ڕێ و ده‌سووڕێ، تا کوو بینای که‌عبه‌ ته‌واو ده‌بی ئه‌و به‌رده‌ به‌و حاله‌ته‌وه‌ ده‌بی و ده‌می. کاتی که‌عبه‌ ته‌واو ده‌بی ئیبراهیمی کاری به‌ لای سه‌ره‌وه‌ نامینێ، به‌رده‌که‌ به‌ حاله‌تی موعجیزه‌ ئاسانه‌وی ده‌بی و داده‌به‌زیته‌ خوار بن دیوار له‌و شوێنه‌دا داده‌مه‌زێ که‌ دوو پێه‌کانی ئیبراهیمی چوونه‌ سه‌ری له‌ کاتی دیوار داناندا، هه‌ر له‌و جێگایه‌ داده‌مه‌زێ ده‌بیته‌ زیاره‌تگا و ته‌به‌رپرۆکخانه‌، به‌ کوردی و به‌ کورتی ئه‌رزشدارێ و ڕێزدارێ ئه‌و به‌رده‌ له‌ سێ ڕێوه‌یه‌:

١. له‌ به‌هه‌شته‌وه‌ ڕا هات به‌ هۆی جبه‌ئیل

٢. بۆ بنچینه‌ی مالی که‌عبه‌ که‌لکی لی وه‌رگیرا

٣. شوینی دوو پێه‌کانی ئیبراهیمی پێوه‌ دیاره‌.

له‌و باره‌وه‌ ڕا و بۆچوون زۆره‌، هه‌روه‌ک له‌ هه‌موو شوێنه‌واره‌کانی میژوو و بابته‌کانی شه‌رعی هه‌تا ئه‌و شوێنه‌ی نه‌سی سه‌ریحی ئایه‌تیشیان له‌ سه‌ره‌، زانیانی ئه‌سپ‌سواری عیلم و زانست ئه‌سپی خۆیان لینگ داوه‌ و له‌ سه‌ر یه‌ک ڕانه‌وه‌ستان هه‌ر یه‌که‌ به‌ لایه‌کدا ڕۆیشتوون واته‌ نه‌زه‌ریان داوه‌.

کورتیه‌ک له‌ ژبانی ئیسماعیل

ئیسماعیل وشه‌یه‌کی عه‌جه‌میه‌، به‌ عه‌ره‌بی واته‌ ئیتاعه‌کیشی خودا. هه‌زه‌رتی ئیبراهیم له‌

بهر ئهوهی به پیری گهیشتبوو نیازی تهواوی به ئهولادیکی گوی له مست و به حهیا و ئهدهب ههبوو، جا بویه کهوته نزا و پارانهوه له بهر خودا بۆ حهولادیکی ئاوا، خوداش دوعاکهی قبول کرد و ئیسماعیلی دایه. ئیسماعیل ههوهلین حهولادی ئیبراهیم بوو له ولاتی شام له هاجهرهخانم پهیدا بوو. ویستا ههر مندال بوو که دهستوو دره به بابی که دهگهل دایکی، هاجهرهخانم، بچنه مهککه وهک زاندراره و به سبوت گهیه له شام پرا تا مهککه نیزیکهی بیست پوژ دهخایهنی تا دهگهنی. جا چۆن ئیبراهیمی واپیر و هاجهرهی و نازک پی نهکراو دهگهل ئیسماعیلی و مندال توانیویه ئهوه ماوه دوور و درێژی نیوان شام و مهککه ده ئهرزی پوژیکدا یا دوو پوژ، دهپی بهقا بکری و بکوتری چونکه چوونهکیان ئهمری باری بووه، ههر به ئهمری باریش جبرهئیل به سواری بوراق ههرسیکی، واته: ئیبراهیم و هاجهره و ئیسماعیل، ده ماوهی که متر له چاوهلینان و له سهر یهکدانان ئهوه مابهینهی بری و داینان له ئهرزی مهککه. گویا له هیندیک شوینان ئیبراهیم به جبرهئیلی دهکوت ئهوه شوینهیه دهپی بیجمی، جبرهئیلی دهیفهرموو نهخیر، سهرههجام جبرهئیل له مهککهی دابهزاندن. ئهوهزهمانیش مهککه ئاوهدان نهبوو، سهرزهمینیکی چۆل و قاهر وهک ئهوهی دهچوو له پیشدا (بیت المعمور) بووی. مهککهش وهک تهپۆلکهیهک لهویدا خوی دهواند.

هاتنی ئیبراهیم و ئیسماعیل و هاجهره بۆ مهککه

به ههر حال ئیبراهیم هاجهره و ئیسماعیلی لهوی دانان و بۆخوی له سهر ئهمری ئیلهام بهرهو شام گهپرایهوه. هاجهره لپی پرسی ئایا مهگهر ئهتو ئیمه لهو چۆل و قاهره بی تیشوو و ئاوی کانی بهجی دیلی؟ مهگهر فرهانی خودات له سهره؟ ئیبراهیم فرهمووی بهلی. ئهوجار هاجهره فرهمووی که وایی خودا ئیمه له بیره و کارسازی بۆ کردووین. ههرهتی ئیسماعیل داوین دایکی ئازیزی بهخیر کرا تا تهمهنی مبارهکی گهیشته ده سال یا دوازه سال. ئیبراهیم دووباره له شامهوه بهرهو هاجهره و ئیسماعیل گهپرایهوه. ههر لهو سالانهشدا بوو که ئهمری خودای لهمهپر سهربرینی ئیسماعیل ده خهودا پی راگهی. لهو تاقی کردنهوه سهختهدا به سهریلندی هاته دهر و شهیتانی شکست پی دا. هۆزی بهنی جورهوم له بهر ئهوهی که ئاوی زهمهمی لی پهیدا ببوو بۆ لی ژیان دهبوو هاتن لهوی نیشتهجی بوون. ئیسماعیل لهوان پرا زمانی عهرهبی فیڕ بوو چونکه ئهوهزمان زمانی عهرهبی نهذهانی ههر زمانی خوی، عیبری دهزانی. و ههروا ژینشی لهو هۆزی جورهوم هینا. پاش ماوهیهک وهزع واهاته پروو ئهوه ژنی هۆزی

جورهم ئازاد کرد، ژنیکى دیکه‌ی هینا له و ژنه‌ی دوايه‌ی ١٢ ئه‌ولادی له نه‌سلى عه‌رب لى وه‌دی هات که نه‌سلى عه‌رب سه‌راپا له و دوازه کوره‌ی ئیسماعیل هاتنه‌ پوو. ئیسماعیل وه‌ک ده‌لین له ته‌مه‌نى ١٣٦ سالی‌دا وه‌فاتى فهرموو، ده‌ حه‌ره‌مدا نیژرا. ئه‌و جه‌ریانه دڵ ده‌هاژینی. بۆ زی‌ده‌زانین ته‌فسیری تبیین الفرقان، ج ٣، ل ٢٦٦ یان ته‌فسیری که‌بیر ج ٤/٣ چاو لیکه بۆ ئه‌و باسه دوور و درێژه.

ئیمام حه‌نه‌فى له‌و ئایه‌ته (١٢٥) ئه‌وه‌ی هه‌ست پى کردووه: که‌سیک له‌ ده‌ره‌وه‌ی که‌عبه قه‌تڵ بکا و خو بخاته ناو که‌عبه تا ده‌ویدا بى، قیساس ناکرێ. به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌ ناو که‌عبه‌دا قه‌تڵ بکا، هه‌ر ده‌ویدا قسّاس په‌وايه چونکه قه‌داسه‌ت و ئه‌منیه‌تى نه‌پاراستووه.

ئیمام مالک و شافعی ده‌لین هه‌ر ده‌ که‌عبه‌دا قسّاس ده‌کرێ چونکه قاتله و قسّاس تۆله‌یه. بۆچوونى ئیمام ئه‌حمه‌د وه‌ک حه‌نه‌فى وایه.

هاتین گه‌یشینه ئه‌و قوناغه که‌ نیازمان به‌ ئایه‌تى ١٢٦ به‌قه‌ریه تاكوو بزانی ئیبراهیم چۆن له به‌ر خودا ده‌پاڤیته‌وه بۆ که‌عبه و ئه‌هله‌که‌ی که‌ له‌و چۆل و قاهره‌دا نیشته‌جى بوون.

﴿١٢٦﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

وه‌بیر خوٲ خه‌وه ئه‌و کاته‌ی ئیبراهیم کوتى: خوايه! ئه‌و شوینه‌ی که‌ ماله‌ تۆم لى بینا ناوه، بیکه به‌ شاریکی پارێزراو له‌ ده‌س‌درێژانی زۆرداری سته‌مکار. (به‌راستی خودا نزاکه‌ی گیرا کرد، ئاوا به‌و شیوازه هه‌ر سته‌مکاریک و زۆرداریک بیویستایه ده‌ستی بۆ درێژ کا خودا له‌ ده‌ستی داوه و بى ئاپرووی کردووه وه‌ک له‌شکری ئه‌بره‌هه که‌ بۆخویان و فیلیان به‌بى ئاپرووی قری کردن). (هه‌روا ئیبراهیم له‌ نزاکه‌یدا فهرمووی): خودایه پۆزی دانیشتوانی ئه‌و شاره‌ بده، له‌ میوه‌جات و خواره‌مه‌نى. ئه‌و دانیشتوانه‌ی که‌ ئیبنیان هه‌یه به‌ خودا و پۆزی تۆله، (به‌راستی خودا نزاکه‌ی گیرا کرد هه‌موو چه‌شنه‌ میوه‌یه‌ک له‌ هه‌موو ده‌ماندا به‌ زۆری له‌ مه‌ککه‌دا هه‌یه، نه‌ک هه‌ر له‌ کاتی حه‌جا) خودا فهرمووی: پۆزی بى‌پاوه‌رانی‌ش ده‌ده‌م و چه‌ن پۆزیکی که‌م به‌هه‌مه‌ندیان ده‌که‌م له‌ دنیا‌دا، له‌ پاشان واته‌ پۆزی تۆله‌ ناچاری ده‌که‌م به‌ سزای ناگری دۆزه‌خ، ناگری دۆزه‌خیش جیگایه‌کی زۆر خراب و ناخۆشه.

دڵ دێره‌دا ده‌که‌ویته‌ دامان و پامان له‌و باره‌وه: حه‌زه‌رتى ئیبراهیم داواى شتانیکى کردن له‌ خودای ته‌عالا که‌ به‌ شایانى شه‌ئنى پیغه‌مبه‌ران نابیندری له‌ دنیا‌دا. شته‌کان: (ثمرات، رزق،

امان). ئەوانه شتانیکن دنیایی، دیاره پیغه‌مبه‌ران که‌سانیکن هه‌لبژاردە‌ی خودا هی‌نده تی‌که‌لاو و تامه‌زرۆ‌ی ئەو شتانه‌ی دنیا نین و بۆشی ناکه‌ونه‌فکر و بیر و غەم و دامان. که‌وایه‌چۆن به‌راوه‌رد ده‌کرئ ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ر بۆ ئەه‌لی مه‌که‌که‌ ئەو سی‌ نعیمه‌ته‌ی داوا کرد له‌ خودا؟!

ده‌بی بۆ لابر‌دنی ئەو نه‌خته ئیشکاله و په‌خه‌یه له‌ سه‌ر ئیبراهیم ئاوا بچینه‌ پیش و بلی‌ین: ئەنعامی دنیا ده‌بی دوو به‌ش بن: ۱. به‌شیکیان دنیایی خالی‌سانه‌ هیچ په‌بتیان به‌ولاوه‌ نییه و به‌ ئایینش، ۲. به‌شیکشیان به‌ ته‌واوی په‌بتی به‌ دین و ئاخه‌ره‌ته‌وه‌ هه‌یه و هه‌تا ده‌بنه‌ پیشه‌نگ و پیشوازی دنیای ئاخه‌ره‌ت. بۆ نموونه‌ رزق و رۆزی و ئەمنیه‌ت، ئەوانه‌ راسته‌ نعیمه‌تانیکن له‌ دنیا‌دا په‌بتیان زۆر به‌ دین و ئاخه‌ره‌ته‌وه‌ هه‌یه، بۆچی؟ ئە‌گه‌ر ده‌ ناو کۆمه‌لی موسولمانان‌دا ئەمنیه‌ت و رزق و رۆزی زۆر بی و هه‌بی به‌ میزانی یاسا ئیستیفاده‌یان لی بکری، ده‌ ناو کۆمه‌ل‌دا په‌حم و به‌زه‌ زۆر ده‌بی و ئینساف و عه‌داله‌ت و براه‌تی و ته‌بایی به‌ ته‌واوی به‌رده‌گری و سه‌رده‌گری.

ئە‌گه‌ر ده‌ ناو کۆمه‌ل‌دا ئەمنیه‌ت نه‌می‌ئێ و رزقیش که‌م بی، رینگای ئاین په‌رستی و بازگه‌ی په‌رینه‌وه‌ له‌ تۆفانی موشکیلات وه‌ته‌نگ هه‌ل‌دی. ورده‌ورده‌ بازگه‌کانی دینی لاده‌چن به‌ره‌و دین و ئاین چوون وه‌ زه‌حمه‌ت ده‌که‌وی، کۆمه‌ل‌ گرفتاری بی ریزی ده‌بن له‌ ئاقاریه‌ک ئاسار و نیشانه‌ی ناحه‌زی نامرۆ‌ق‌ایه‌تی دێته‌ روو. هه‌ر ئە‌وه‌شه‌ هۆ که‌ هه‌زه‌ره‌تی په‌سه‌ول‌ فه‌رموویه‌تی: (كَادَ الْفَقْرُ أَنْ يَكُونَ كُفْرًا) واته‌ زۆر به‌دوور نییه‌ فه‌قیری راتکیشی به‌ره‌و کوفر. جا له‌و په‌روه‌وه‌ بووه‌ که‌ هه‌زه‌ره‌تی ئیبراهیم داوای ئەو نعیمه‌تانه‌ی بۆ ئەه‌لی مه‌که‌که‌ له‌ خودا کردووه‌، تا کوو ئەه‌لی ئەو شوینه‌ پیرۆزه‌ به‌دوور بن له‌و ئافه‌تانه‌ی باسما‌ن کردن. به‌ پێی رینمونی خودا نعیمه‌تی دنیا راتده‌کیشی بۆ نعیمه‌تی ئاخیره‌ت. (ته‌فسیری که‌بیر، ج ۳، لاپه‌ره‌ ۶۳)

ئە‌وجار کاتی ئە‌وه‌ی هاتوو به‌روانینه‌ ئەو دیمه‌نانه‌ی ئیبراهیم و ئیسماعیل که‌عه‌بیان دروست کردووه‌ و بینایان ناوه‌، ده‌گه‌ل‌ یه‌ک دووان، بۆ ئە‌و باب‌ه‌ته‌ش ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۲۷ی به‌قه‌ره‌:

﴿۱۲۷﴾ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

وه‌یادی خه‌وه‌ ئە‌و کاته‌ی که‌ ئیبراهیم و ئیسماعیل بنچینه‌ی که‌عه‌بیان په‌ حه‌وا ده‌خست و ده‌یانکوت: خودایه‌ لی‌مان گیرا که‌ ئە‌و کرده‌وه‌مان که‌ بۆ تویه‌، که‌ به‌راستی هه‌ر ئە‌تۆ ده‌بیسی و (ده‌زانی نزا که‌ر ده‌لی چی و چی ده‌وی) هه‌ر ئە‌تۆ له‌ دل و ده‌روون باخه‌به‌ری.

وهک دیاره و ههستیش دهکری ئایهتی ١٢٧ خوازیاری ئایهتهکانی ١٢٨ و ١٢٩ بهبئی نیوبر، بهو پییه دهبئی بچینه خزمهتیان بئی وهی پئی بدهین و پئی بدری نزا و پارانهوه و داواکاری ئیبراهیم نیوانی بکهویتی:

﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرْنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

﴿١٢٩﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

(١٢٨) ئهی پهرورهندهم! بمانگیره به فرمانبهری خۆت، بهو جوړه که ههر تۆ ئیتاعه کهین و بناسین و پرووت تیکهین، و یارمهتی تهنیا ههر له تۆ بخوازین، و ههچی بیکهین ههر له بهر تۆی بکهین و ههچی نهیکهین ههر له بهر تۆی نه کهین. (١٢٩) و له نهوه کانمان زۆر بکه به فرمانبهری خۆت، تاکوو ئایینه پیروژه کهی ئیسلام پهره بستینی و ولات بخاته ژیر ئیتاعهی خۆی و نشانمان بده ئهو پښگایانهی ناسینی خۆتی تیدایه و تۆ بهشان و پهشیان بوونه وهشان لئ گيرا که و ههگره، چونکه بهراستی ههر تۆی میهره بان و قبوولکهری تۆبه و پهشیانی.

پارانهوهی ئیبراهیم و ئیسماعیل

حهزرتی ئیبراهیم له سه ره ئه ساسی ئیلهام و وهحی وهگرتن له باری تهعالا دلئ بهو ههسته ههستیار بوو که ئهو خیزانهی ئهو له مهککه ده پاشه پوژیککی دوور و دریشدا دهژی و کو مه ل و گه لیکی زوړی لئ پاشه کهوت دهبئی و بئ گومان نیازیشیان به پښه ریککی دل سوژ و میهره بان دهبئی. چونکه نازانن سه ره ده ری ده رکهن و پروو ده خودا کهن به شاره زایی، جا له سه ره ئهو نیهت و باوه په ههزرتی ئیبراهیم پروو ده قاپی باره گای خودای دهکا و ده لئ: ئهی پهروره دم! له ناو نه وه کانم که لهو شوینه پیروژه دا (مهککه) نیشته جی ده بن و ده که ونه وه، ههر له خو یان پښه ر و پښو ینیکیان به ناوی پیغه مبه ر بۆ بڼیره و له ناویاندا هه لڅه، و ئایه ته کان و ده ستووراته کهی تو یان بۆ وه خو ینئ و فیریان کا و به شیوه یه کی وا کتیب و پښو ماکانی تو یان فیر کا که مش ت و مالئ دهروونیان بکا و پاکیان وهکا له هه چی چلک و چه په ر و ژهنگ و لاساری و سه ره پو یی به، بئ گومان ههر تۆی به هیژ و بتوان و زانا، و ههر له دهس تۆ دئ هی دایه تی ته واو.

ئاوردانەوہیەک

لە ھەڵسەنگاندن و بەراوردی نزا و پارانەوہی ئەو دوو پیغەمبەرانە (ئێبراھیم و ئێسماعیل) لە خودا بۆ ئەو پینج سیفەتانە: ۱. قبوولی تۆبە ۲. دەستەمۆ کردنیان بە تەسلیم ۳. ئاشنایی بە ئادابی دینی ۴. گیرای تۆبە و پەشیمانی ۵. ناردنی رەسوول لە ئاخر زەماندا.

ھەست دەکری بە پروونی کە ئیسلام بریتی لەو ئەعمالە زاھیریانە نییە کە نوێژ و پوژوو، حەج و زەکات و... یە. بەڵکە کەمالی عەبدایەتی و تەسلیمی خاس بۆ خودای یەکتا پێ دەکوێری دین و ئیمان. بەو دەلیلە ۱. تاعەتی زاھیری وەک نوێژ و پوژوو... ھەستێکن لە ھیزی باوەر بە ھیزی خودای بە توانان ھەڵدەقوڵی، واتە تەسلیم بوون بە عبادەتی زاھیر، تەسلیم بوون بە باوەری بە ھیزی دەروونی. ھەر وەک بۆ تەئیدی ئەوہی کە ئیسلامی زاھیری، مەرزى کەمال نییە، بەڵکە ئیمان و باوەری ھەستی ناو دەروون قوناغی کەمالی ئیمان و ئینسانە، بروانە لە ئایەتی ۱۴ی حوجورات: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ عەرەبەکان کوێان ئیمان ھێناوە. بۆ ئیمان ئیمانان نەھێناوە، بەلام بەلێن موسولمان بووین و بۆ ئیمان: ئیستائیمان لە ناو دۆ ئیوہ جیگیر نەبوو، ئەگەر ئیوہ خودا و پیغەمبەر ئیتاعە بکەن، لە ئیمان و باوەر و ئەھالتان ھێچ کەم ناکری، خودا بە بەخشش و بەبەزە.

ناوەرۆکی ئایەتی ۱۴ی حوجورات دەلی بە ئینسانی، شوینی ئیمان و باوەری ناو جەرگەیی دلە، چونکە جوولانەوہ و پاپەرینی ئینسانی بۆ ھەر لایەک، ھەستی ناو ژووری مالی دلە. ھەر وەک نەشە و گەشە و بەری دار و گیاوگۆل، ئاوخۆرەوہیەتی، لە ئاوخۆرەوہیەکی کە قەلبی دار و گیاوگۆل، لەو پرا جوانی و بەرھەمی باش دەرەکەوێ و دێتە پروو. ئینسانیش لە نیەت و باوەری دەروونی ھەلس وکەوتی دەرەکەوێ.

۲. لە برگەیی ھەوہلدا کوتمان ئەعمالی زاھیری دین وەک نوێژ و پوژوو و حەج و زەکات بە تەنیا نیشانەیی ئیمانی بەواقعی نییە، بەڵکە کەمالی ئینسان کە لە ئیمانەوہیە دەبێ ئەو ئیمانە لە تەسلیمی مەحز و خالیسی خوداوە بێ.

وھەر و لەو برگە دوویەشدا دەلێن: چرای ئەقل کە بە ھۆی نووری ئەو دەگەیی بە نووری زانست و خوداناسی، و لەویشرا دەگەیی قوناغی کەمال، دەبێ ھەوینی دین و ئیمان کری. چونکە نوور ئەقل و شعورە قەناعەتی خوداناسی دەدا. واتە بە زۆری ئەقل تەسلیمی ھەرچی

بی، دلّیش خوی ته‌سلیم ده‌کا. واش ده‌بی و هه‌شه دلّ ته‌سلیمی ئەقل نابێ، وه‌ک له‌ سی شویندا ئەوه هه‌ست پی ده‌کری که دلّ له‌ خه‌تی ئەقل لاده‌دا و ته‌سلیمی ئەقل نابێ. ئەو سی شوینه‌ش: ته‌ماع، خو‌به‌زل‌زانی و هه‌سوودی. خو‌دیتن و حاشاردان له‌و سی شتانه: ۱. ته‌ماع: هه‌زرتی ئاده‌می به‌ره‌و خواردنی ئەو داره‌ برد که خودا لی‌ی قه‌ده‌غه‌ کردبوو، ئەوه‌ دیره‌دا دلّ ته‌سلیمی ئەقل نه‌بوو به‌ هو‌ی ته‌سلیم بوونی به‌ ته‌ماع. ۲. خو‌ به‌زل‌زانی (تکبّر) شه‌یتان سه‌رپیچی کرد له‌ ئەمری باری سه‌ژده‌ی نه‌برده‌ به‌ر ئاده‌م به‌ هو‌ی ته‌که‌ببور، ئەوه‌ دیره‌شدا دلّ خوی ته‌سلیمی ئەقل نه‌کرد به‌ هو‌ی خو‌ به‌زل‌زانی. ۳. هه‌ساده‌ت: قایلی پال پیوه‌ نا به‌ره‌و کوشتنی برای خوی هایل. ئەوه‌ دیره‌شدا دلّ ته‌سلیمی ئەقل نه‌بوو به‌لکه‌ خوی له‌ به‌ر نووری ئەقل لادا به‌ره‌و سیبه‌ری هه‌ساده‌ت چوو بۆیه‌ که‌وته‌ ناو بی‌ری جه‌هل.

سه‌راپای ئەو کاره‌ نا‌ره‌وایانه‌ش له‌ وه‌شوین نه‌که‌وتنی دلّ بو ئەقل و شعوره‌. ئەو وه‌شوین نه‌که‌وتنه‌ش ناشی له‌ وه‌یه‌ به‌ ته‌واوی پایه‌ی ئیمان له‌ ناو هه‌ستی ده‌رووندا دانه‌م‌زراوه‌ به‌ چاکی، به‌ کوردی و به‌ کورتی ده‌بی بیسه‌لمین هه‌چی ناشکوریه‌ له‌و سی شتانه‌رايه‌: ته‌ماع، ته‌که‌ببور، هه‌سوودی. بۆ باوه‌ری ورد به‌وه‌ له‌ ناوه‌روکی ئایه‌ته‌کانی ۱۴ حو‌جورات، ۱۴ نه‌حل، ۱۹ ئالی‌عیمران و ۱۴۶ به‌قه‌ره‌.

ئاوردانه‌وه‌ وه‌سه‌ر پینجه‌مین داوای هه‌زرتی ئیبراهیم له‌ خودای میه‌ره‌بان ئەویش که‌ ناردن و هه‌ل‌خستنی پیغه‌مبه‌ریکی خو‌مالیه‌ له‌ ناو ئەو گه‌له‌ نیشته‌جیه‌ی ولاتی مه‌که‌که‌:

ده‌ئه‌ساسدا لزوومیکی زه‌رووریه‌ بوونی رېبه‌ر بۆ هه‌ر گه‌ل و هو‌ز و نه‌ته‌وه‌یه‌ک به‌و ده‌لیله‌: حیکمه‌تی خه‌لقی ئینسان ته‌کامول و که‌مالی ئینسانه‌، و ئەوه‌ی ده‌توانی به‌ که‌مال گه‌یاندنی ئینسانی وه‌ئه‌ستوی خوی بگری، ده‌بی هه‌م خودای هه‌م که‌مالی ئینسانی باش بناسی و له‌ چوارچیه‌ی ئینسان‌ناسیشدا شاره‌زا و پسپۆر بی و هه‌روا ده‌بی ئەو که‌سه‌ له‌ جنسی به‌شه‌ر بی تا بتوانی ئەو نمونه‌ی به‌رزی به‌شه‌ریه‌ت بی و چاوه‌ی ئەمنیه‌ت و به‌قای ئینسان بی. جا بۆیه‌ هه‌زرتی ئیبراهیم و ئیسماعیل به‌ جووت داوایان کرد له‌ خودای ته‌عالا که‌ پیغه‌مبه‌ریک ره‌وانه‌ کا و بنیری بۆ ناو گه‌ل له‌ نه‌وعی ئەو گه‌له‌ بی تا‌کوو چۆنیه‌تی و خسووسیاتی یه‌ک ئینسانی بی و له‌وه‌پرا بتوانی ده‌رد و نیاز و داوا و هه‌ستی ئینسان هه‌ست پی بکا و ده‌رکی کا. پیغه‌مبه‌ران به‌ وه‌سیله‌ی به‌یانی که‌لامی باری (کتیبی ئاسمانی) توانیویه‌ هه‌ستی ده‌روونی ئینسان هه‌ستین و راپیه‌رینن به‌ره‌و دۆزینه‌وه‌ی رېگای راست، که‌ خوداپه‌رستیه‌ و هه‌روا

شارەزای خوێندنەوێ کتییی خودایان کەن تا کوو بتوانن بوخویان حق و ناحەقی لیکەوێ کەن. وەرەو دەبی گەل بەرەو زانین و زانست و حیکمەت بەرپۆه ببەن، و تەواوی ئەو پڕی و پەسمە بو گەشتن بە قوناغی پاک و سەفایە (تذکیه)، بە کورتی هەدەفی هاتنی پەسوولان تەریبەتی ئینسانە لە سێ رینگاوه: ۱. فایدەیی هاتنی بو سەر زەوی تیگەییندیری ۲. فایدەیی رۆژی ئاخەرتی تیگەییندیری ۳. فایدەیی ئەخلاقی حەسەنەیی تیگەییندیری.

بەلێ خودای خاوەن حیکمەت و حەکیم پاشی هەزاران سال نزای ئیبراھیم و ئیسماعیلی هینایە دی کە ناردنی ئاخەری پیغمبەر بوو بە ناوی محەممەد ﷺ لە شاری مەککە لە نەوێ پاک و ئیبراھیم و ئیسماعیل. ئەو پیغمبەرەش هەر لە سەر ئەساسی ئایینی پیرۆزی ئیبراھیم رەبەری ئینسان دەکا کە بریتیە لە ناسینی خودا بە تاک و تەنیا و پوو تیکردنی بە دلێکی پاک و ئیخلاسی کە ئەوێش پێک و پێکی سرشتی ئینسانە، کێ لێی لادا لە سرشتی بەشەری لایداوه، و کیش لێی لاندە، توانیویەتی خوێندەوێتی، جا بۆیە خودای تەعالا دەفرموی دە ئایەتی ۱۳۰ بەقەرەدا: کێیە پوو وەرگێڕی لەو دینە پاک و سرشتیەیی ئیبراھیم کە محەممەد ﷺ پرایدەگەیینی بە جۆز هەرزه و پەتیارە و دۆراو. جا بو تەئیدی ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۳۰ ی بەقەرە:

﴿۱۳۰﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

کێ هەیه پوو وەرگێڕی لە ئایینی ئیبراھیم مەگەر کە سێک کە خوێ دۆراندی و هەرزه و پەتیارە و چرای بیر و ژیری کوژا بیتهوه. (واتە ئایینە کە تان ئایینی ئیبراھیمی باپەرەگەرە کە تانە کە مایە شانازی ئێوەیە، جا چۆن لێی لادەدەن و پشتی تێدە کەن) بە راستی ئیمە ئیبراھیمان هەلبارد لە جیهاندا بو پیشەوای ئینسانی دەورانی خوێ و ئەو (واتە ئیبراھیم) لە رۆژی ئاخیرەدا لەو چاکانەیه کە پلە و پایە بەرز و بە راستی شایستە و شایانە کە وە دواي خوێ و ئایینی بکەون.

دەبی موسوڵمان بە تەئکید ئەوێ بزانی و باوەری پێی بێ کە سەرچاوەی ئایینی پیرۆزی ئیسلام دەگەل سەرچاوەی ئایینی پاک و ئیبراھیم و پیغمبەرەکانی دیش هەر یەک سەرچاوەن کە هەموو ئایینەکانیش بریتین لە باوەری هینان بە تاک و تەنیاي خودا و پەرستنی بەبی هەوال بو دانان. و هەرەو باوەری بە فریشتەکانی خودا و پیغمبەرەکان و کتیبەکانیان و بە رۆژی دواي و چاکەکردن و خوێ پارازتن لە تاوان و فەسادکارییه. سەیر لەوێ دەگەل ئەو یەک بوونەدا کە چی

جووله که کان و عەرەبە کان که خۆیان بە نەوێ ئیبراھیم دەزانن زۆر بەیان باوەریان بە ئایینی ئیسلام نە دەھێنا و نەیانھێنا.

سووکە ئاورپک

ئەوێ بەو ھەموو ڕووناکییە ئایینی ئیبراھیم ھەیەتی، ڕووی لێ وەرگێڕێ نەزانا نە ناو زەل و زۆنگی جەھلدا تلان دەدا، کەوابێ زانایان و پەسپۆران و ژیران دەبێ قۆل و بالی ھیممەت ھەڵمالن بە وەسیلەی ئەقل و شعور لە سەر ئەساسی ھیکمەت و ئامۆژگاری جوان و موجدەلە ئەحسەن، بەرەو ھەق و ھەقانیەت بانگێشتیان کەن، چونکە ئەقل دەتوانێ ئینسانی لە سواری کەری شەیتانی کە جەھل، دابەزینی. لە ڕوانگەی قورئان ئەقل دەتوانێ ئینسان بە خۆدا بگەیی، چونکە نووری ئەقل ئەگەر دەلای ھەقی دێری، ھەق دەدۆزیتەو، ھەر وەک ئەگەر دەلای دنیای کە دنیای پێ داگیر دەکەێ ئەمما ئەو دەم بەو ئەقلە ناکوێ ئەقلی سرشتی و ئەقلی ھەق ناس، بەلکە پێی دەکوێ ئەقلی خۆکوێ و خۆتێ.

راستیە ک: ئەقل و شعور خۆ دەکوێن بۆ ھەسانەو و ئارامشی گیان، خۆ ئەو ھەش ڕوون و ھاھاھەلنە گرە، ئارامی لەش و گیان و ھەسانەو لە کەن خۆدایە واتە دە یاد و بیر و ھەلەسەنگاندنی ئاسارەکانی خۆدایە، جا لە سەر ئەو ئەساسە کێ پشت دە خۆدا کا و دووری لە ھەر و دەستوورەکانی کات، ئەو کەسە بێ گومانە شووشە ئەقل و شعوری بە بەردی نەزانی شکاندوو و ھارپو.

دەبێ ئینسان لە پیغەمبەرەن و ئاکار و ڕەفتاریان دەرس وەرگێرێ، تەھاھاکە لەوێ خۆدا چۆنی ئیبراھیم ھەلبارد و ئەویش چۆنی ئیتاعە کرد و شوێن دەستوورەکانی کەوت، بۆ ئەو بابەتە دەچینە خزمەت ئایەتی ١٣١ ی بەقەرە:

﴿١٣١﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

(دە بیخەو ھەلبارت) کاتیک خۆدا ھەرمووی بە ئیبراھیم موسوڵمان بە و مل کەچی بنوینە، ئیبراھیمیش بێ وەستان کوێ: ئەو ھە من موسوڵمان بووم و مل کەچم بۆ ھەر وەر دگاری ھەم.

دەبێ لە پیغەمبەر فێر بین

ئاوردانەو ھە ک: ھە ئەوێ دەچی ئەو ئەمری باری بە ئیبراھیم بە لەفزی (أَسْلِمَ) لە زەمانیکدا بووبێ کە ھەزرتی ئیبراھیم پیغەمبەر بووبێ. بەو پێی ئەو ئیشکالە دێتە ڕوو: یەکیک

به مهقامی پیغهمبهراهی تی گهیی، لهوه تیپه دهکا پیی بکوتری: موسولمان به، یان تهسلیم به. کهوايه دهبی مانای ئه و (اَسْلِم) چۆن تهعبیر کرئ تا ئه و ئیشکاله نهیه ته پروو. دهبی ولام ئاوا بدریتهوه: ئیسلامی بوونی ههزرتی ئیبراهیم به پیی فهرموده ی قورئان، نموونه به بۆ ههموو پیغهمبهرا نی دوا ی خۆی، چ جای موسولمانان؛ دهرسی زۆر بهرز و بهجیی تیدا پۆندراوه، له سه ر ئه و ئه ساسه دهبی بلّین دوو نوکته ی دلگه ر و په سنده و له فزه (اَسْلِم) ی ئیبراهیمدايه:

نوکته ی ۱. (اَسْلِم) واته مل بده به دروستی به تهواوی ئه حکامات و ته کلیفات و ئیتاعاتی عیاده تی باری. به سی جیههت: ۱. زمانی، واته ئیقرار به زمان ۲. پاش ئیقرار به زمان ته سدیق به دل له سه ر یه قینی خالی له گومان و دلپراوکی. ۳. (اَسْلِم) واته ته سلیم به عهمهل. یانی پاش ئیقرار به زمان و ته سدیق به دل، دهبی به ئیخلاسی به عهمهل بگه ییندری. کهوابی دهبی بلّین ههزرتی ئیبراهیم داوا ی قبول کردنی ئیسلامی کاملی لی کرا، ئه ویش به تهواوی قهول و ئه حوال و ئه موال و ئه ولاد و ههست و نیستی خۆی، خۆی ته سلیمی خودای خۆی کرد، وهک خودا ده فهرموی: ئیبراهیم کوتی (اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ). به کورتی و به کوردی ئه وه به و مانایه دیته پروو: ئیبراهیم خۆت به ههموو هیزی دهروونی، زاهیری، پروحی و لهش و ههموو ئه ندنامه کانی لهش به خودای خۆت بسپیته.

ئه وهش با حاشار نه دهین و نه یشارینه وه: ههزرتی ئیبراهیم ئه و جوړه ته سلیم بوون و په فتاری که وه ریگرت له باری هه ر ده خۆیدا هه بسی نه کرد، به لکه سپاردی به عینوانی وه سیهت بۆ وه چه و نه وه کانشی، جا بۆ ئه و راستیه ده چینه خزمهت ئایه تی ۱۳۲ ی به قه ره:

﴿۱۳۲﴾ وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ

ئیبراهیم و یه عقووبی کوره زای ئاموژگاری کورانی خۆیانیان کرد به ئیسلامیهت به و شیوه جوانه، ههردوو لا به کوره کانی خۆیانیان کوت: ئه ی کورانی خۆمان! خودا ئایینی ئیسلامی بۆ هه لپژاردوون (توندتوند ده ناومالی دلتاندا رام و هه مایه تی کهن) و کاریکی وا بکهن: مه مرن به موسولانه تی نه بی.

ئاموژگاری ئیبراهیم و یه عقووب

ئه و ئاموژگارییه، ئاموژگاری ئیبراهیم و یه عقووب بوو بۆ کوره کانیان تا کوو یه عقووبی کوری ئیسهاق که باپیره گه وری جووله کهیه، تا هاته بهر مردن و گیانه لّلا، ئه و ئاموژگارییه ی

هر زهمزه‌مه ده‌کرد و له بیر خۆی نه‌برده‌وه.

ده‌گێڕنه‌وه که جووله‌که‌کان به پیغه‌مبه‌ریان ده‌کوت: ئایا نازانی کاتی خۆی یه‌عقوب و ه‌سیه‌تی کردووه‌ بۆ کوڕه‌کانی که هر جووله‌که‌ بن واته له سه‌ر ئایینی جووله‌که‌ بن. ئه‌وجار خودای ته‌عالا به‌ هۆی ئایه‌تی ١٣٣ وه‌درۆیان ده‌خاته‌وه:

﴿١٣٣﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

(جووله‌که‌کان ده‌بانکوت ئایینی راست هر ئایینی ئیمه‌یه، دیانه‌کانیش هر ئاوا، وه‌ک جووله‌که‌کانیان ده‌کوت. ئه‌وجار خۆای ته‌عالا بۆ به‌درۆ خسته‌نه‌ویان لی‌رده‌ا پرووی قسه‌یان تیده‌کات و ده‌فه‌رمویت: ئیوه‌ که باوه‌رتان به‌ ئایینی ئیسلام نییه،) ئایا ئیوه‌ له‌ کاتی مه‌رگی یه‌عقوب‌دا له‌وئ بوون؟ که چی کوت به‌ کوڕ و نه‌وه‌کانی؟ پیتی کوتن ئیوه‌ له‌ دوا‌ی من کی ده‌په‌ره‌ستن؟ کوڕ و نه‌وه‌کانیشی کوتیان: خودای تاق و ته‌نیای تو و باپه‌ره‌گه‌وره‌کانت ده‌په‌ره‌ستین (که ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه‌حق) که خودای هه‌موانه، نه‌ک ئه‌و شتانه‌ی که زۆر که‌س به‌ خودایان ده‌زانن و ده‌یانپه‌ره‌ستن، وه‌ک رۆژ و مانگ و بت و هه‌ندیک گیاندار. ئیمه‌ ته‌نیا پرو و له‌و خودای تاک و ته‌نهایه‌ ده‌که‌ین و فه‌رمانه‌کانی ئه‌و به‌جی ده‌گه‌یینین که فه‌رمانه‌ بۆ هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کانی.

ئایه‌کانی په‌حم و به‌زه

تێروانی‌تیک‌ی دوور و درێژ له‌ ناوه‌روکی ئایه‌ته‌کانی ١٣٢ و ١٣٣ له‌مه‌ر په‌حم و به‌زه‌ی پیغه‌مبه‌ران بۆ ئۆمه‌تیان و بۆ ئه‌ولادیان که ده‌ به‌رابه‌ر هه‌ردوو لا مه‌سئول و عۆده‌دارن: له‌ هه‌له‌سه‌نگاندن و به‌رجه‌وه‌ندی ئایه‌ته‌کانی باب‌ه‌تی ئاینی ئیبراهیم و ئیسلامی محمه‌د ﷺ و هه‌روا له‌و دوو ئایه‌تی ١٣٢ و ١٣٣ هه‌ست به‌و ئه‌مره‌ واقیعه‌ کرا و قبوول‌یش کرا، چ ئایینی ئیبراهیم و چ ئایینی ئیسلام که له‌ ئه‌ساسیشدا هه‌ر یه‌کن، بۆ ته‌واو دنیای به‌شهری بی‌فه‌رق و جیاوازی چرای ده‌عوته‌ و بانگ‌اوازن، مه‌سئولیه‌تی ئه‌و ده‌عوته‌ش به‌تایبه‌تی له‌ ئه‌ستۆی پیغه‌مبه‌رانه، که‌وایه‌ چۆنه‌ ئیبراهیم و یه‌عقوب ئه‌ولاده‌کانی خۆیان تایبه‌ت کرد ده‌و ئایه‌تانه‌دا به‌ وه‌سیه‌ت، و ئه‌وانیان هه‌لا‌واردن ئه‌و دوو پیغه‌مبه‌ره‌ هه‌لبژێردراوانه‌ له‌ عاله‌می ئۆمه‌تیان. ده‌بی به‌ باوه‌ره‌وه‌ له‌و باره‌دا بلیین و بیسه‌لمی‌نین: خۆشه‌ویستی و تییینی له‌مه‌ر حه‌ولاد ده‌ سرشتی ئینسانیدا له‌ سه‌رووی هه‌موو شتی‌که، جگه‌ له‌وه‌ش ئه‌و خۆشه‌ویسته‌ی باب و دایی بۆ

ئەولاد، دەگەل مەقام و ھەزىفەى پىغەمبەرايەتى دژايەتى ناخاتە پروو و نيەتى، بۆ نمونە ئىبراھىم بە يەك ئىشارەى خەونى لە لايەن خوداوە بۆ سەرپرینی جگەرگۆشەكەى، ئىسماعىل، كەمەرى ئامادەگى و ئىتاعەى بەست، ئەو ئىتاعەى ئىبراھىم ئەو سابت دەكا كە خۆشەويستى خودا لەمەر پىغەمبەران لە سەرروى ھەموو خۆشەويستىيەكە. ئەو ئايەتە ئامازە دەكا كە خۆشەويستى ئەولاد بەشىكە لە ئايىن. (تەفسیری كەبیر).

جگە لەوھش دەكرى و دەشتوانىن بلىين ئەو جەريانى ئىبراھىم و يەعقوب لەمەر ھەسەتى ئەولادانىان پەپرەوى لە ئايەتەكانى ۶ى سوورەى تەحریم، ۲۱۴ى سوورەى شوعەرايە و ھەروا ۱۳۲ى سوورەى تاھا. پروانە بە تەرتیب لىيان:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا...﴾ ئەى خاوەن باوەران! خۆتان و مال و مندالتان لە ئاوری دۆزەخ نەجات دەن. (تەحریم: ۶)

﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ خزمانى نىزىكتى خۆت لە عەزابى خودا بترسىنە. (شعراء: ۲۱۴)
﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ دەستوور بدە بە ژن و مندالت بۆ نوێژ كردن و خۆشت پابەند بە بۆ ئەو ھەزىفەيە. (طہ: ۱۳۲)

لە ئىشاراتى ئەو ئايەتەنەو ئەو بە سبوت دەگا كە ھەسەتى ئىبراھىم و يەعقوب لە ئەولادىان بە پىچەوانەى نىداى ئاسمانى نەبوون.

سووكە ئاورپىك:

ئەى جوولەكەكان و گاۋرەكانى كە پروو بە پىغەمبەر دەلىن: ئايا مەگەر تۆ نازانى كە يەعقوب پىغەمبەر ھەسەتى بۆ كۆرەكانى كەدوۋە كاتى خۆى كە ئىو كۆرەكانم ھەر جوولەكە بن؟! واتە ھەر لەسەر ئەو دىن و ئايىنە بن!

مەگەر ئىو نازان ئەو گوڤتارەى ئىو واتە بە درۆ خستەنەو پىغەمبەرە، ئەوھش تەوھىنە ھەم بە مووسا و ھەم بە كىتەبەكانى ئاسمانى ھەم بە پىغەمبەر محەمەدﷺ. بۆچى ئىو لای ھەزەرەتى يەعقوب بوون كە دەھاتە بەر مردن كە وا دەلىن: يەعقوب، جوولەكە يا گاۋر بوو؟ واتە ئىو بى گومانە لەوئى نەبوون و لە خۆتانەو بى بەلگە و دەلىل ئەو قسە درۆيانە ھەلدەبەستن.

وھەم و گومانىك: دەگونجى ئەو كۆر و كۆرەزايانەى ئىبراھىم و يەعقوب بە ھۆى گەورايەتى مەقامى باب و باپىريان لە ناو دلىاندا وا بىر ھەكەن كە لە پۆژى قىامەتدا تەكامان بۆ

بکهن و به هوئی تهوهی کهسانی مهن، پرزگارمان بی له عهزاب و سهخلهتی تهو پرژه. تهقل و ههستی شعور دهلی شتی و نابی و نابی بی، چونکه تهگر تهوه بی، دهگهل دنیا فهرقی نابی، خو دیاره فهرقی تهو دونیایه زوره و ده حساب نایه. چونکه تهو پرژه پیی دهکوتری نهفسی نهفسی. واته هیچ نهفسیک باری هیچ نهفسیک وه تهستوی خوئی ناگری. ههر نهفسی باری خوئی له خوئی. بو تهو راستیه دهچینه خزمهت ئایهتی ١٣٤ی بهقهره:

﴿١٣٤﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَدْ خَلَتْ لَٰهَآ مَا كَسَبَتْ وَّلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ وَّلَا تُسْأَلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ

تهوانه (ی) باس کران له ئیبراهیم و ئیساعیل و ئیسحاق و یهعقوب) دهستهیه ک بوون رۆیین به ریی خوئیانهوه ههرچییان کرد بو خویان برد و ئیوهش ههرچی بیکن بو خوئی دهکن له چاکه و له خراپه. (واته ههر کهسی خوئی و کردهوهی خوئی) و ئیوه بهرپرسیار نین له کردهوهی وان (واته تهگر خراپ بن ئیوه له کرداری چاک و وان بهش و بههره ناگرن و تهوانیش ههر وهک وه؛ کهوايه ههر پشت به خوتان بهستن نهک به باو و باپیرتان ئیبراهیم و یهعقوب و ..)

به تهمای شهفاعهت

قسهیهکی بهتامی ئیمامی غهزالی: کهس به مهلهی کهس ناپهڕیتتهوه. کوپی برسی به نان خواردنی بابی برسیایهتیهکهی لاناچی، کوپی تینوو به ئاو خواردنهوهی دایکی، تینوایهتی لاناچی.

له ئیشاراتی ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ﴾ تهوه ههست پی دهکری (تهقلید) واته خو بهستنهوه به غهیر هیچ ئیعتباریکی نهبی، چونکه ههچی نهفسه له پههنی کردهوهی خویدایه، واته کردهوهی کهس ناچیتته سهر تهستوی کهسیکی دی. ههرکهس ئی خوئی، ئی خوئیته، ئی کهسی دی نییه. تهگر تهقلید دروست بی و ئیعتباری ههبی، دهبی کردهوهی قهلادهچی بو قهلادهکراو بی، دیاره تهوهش نابی له سهر تهساسی ئایهتی ﴿لَيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰی﴾

هیندیك له زانایان له بارهی ئیمانی تهقلیدی مشتومریان ههیه که ئایا ئیعتباری ههیه یا نییهتی. تهحقیق گهران فرموویانه بو زانایان تهقلید نارهوا و نادروسته بهو دهلیلهی زانا توانای پهیدا کردنی دهلیلی ههیه له سهر باوهر به دین و ئاین و ههتا هیندیك کوتوویانه تهقلید له ئایندا بو هیچ کهس رهوا و دروست نییه، نه بو زانا و نه بو نهزان دروست نییه، بی دهلیل مل نهوی کا بو قهلاته کردن. هیندیكیش به کهلک وهرگرتن لهو ئایهته ﴿تَعْبُدُ الْهٰكَ وَالْهٰكَ﴾

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلهًا وَاحِدًا» کوتووایانه دروسته، ئهوه که ولّامی کورانی حهزرتی یهعقوبه که راستهوخو بی دهلیل به تیکرایی کوتووایانه. بۆ زیدهزانین پروانه له تهفسیری کهبیر و تبیین الفرقان.

رامان و دامان لهو بارهوه: ئایا دهبی له لای خوداوه نزا و پارانهوهی پیاوچاکان واته (پنغهمبهران) گیرا نهبی و په ده کریتهوه؟ یان قهبوول دهکرئ و دهچیته جی؟ ئه گهر گیرا بی دوعای پنغهمبهران، ئه ودهم دهبی به ته نیا ههر دوعا بو وهچه و مهچه و ههولادی خو نه کهن، چونکه ئه وان بو هه موو خه لکیکن. خه لکیش ئه ولادی وانن به و دهلیلله خیزانیان دایکی هه موو خاوهن باوه رانن. که وایه هه لاواردنی ئه ولادیان له عالهمی دی ده بیته هه له و تاوان و ئه گهر نزا و پارانه و هشیان له لای خودا گیرا نهبی، واته کردار و کردهوهی ههر کهس بخریته ئه ستوی خوئی، که ههر ئه وهش نیزامی عه داله ته، دهبی ئینسان خوئی به کهس فریو نه دا و نه خوا، خوئی تیکووشی بۆ نه جاتی خوئی.

له مه پ پنغهمبهران که ده پارینه وه بۆ ئه ولاد و غهیری ئه ولادیان واته عالهم، ئه وه هه ست پی ده کرئ: خودا فهرموویه تی له بهرم وه پارین، له بهر پارانه وه جگه له وهی عیاده تیکی گه وره و به جیه، ئیسباتی بهنده گی خوداشی تیدایه. کاتی ئینسان داوا و تکای خوئی برده لای خودا، ئه وه سابت ده کا خودایه ئه من عه بدم ئه توش مه عبودی. ئه من نیازم به تو یه و به توش نه بی نایه ته جی. ئه توش بی نیازی له هه رچی عه بده. ئه و ته رزه په فتاره ئیسباتی وه حدانیهت و بی شه ریکی خودای تیدا چاو ده کرئ و سابیت ده کا. خو دیاریشه خودا له هه رچی تاوانه ده بووری، ئیلا شیرک نه بی. جا له سه ر ئه و ئه ساسه دهبی بلّین و قبوولیشی کهین هه رچی ئه حکامی خودایه له نو یژرا بگه تا دیته سه لام، هه مووی ههر عیادهت و دوعا و نزا و پارانه وهیه له بهر خودا و بۆ خودا. بۆ ئیمتیحان و دل ئارامی بچۆ بۆ خزمهت ئایه تی ۷۷ ی فورقان: ﴿قُلْ مَا يَعْْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾ بلّی (ئه ی پنغهمبه ر)! ئه گهر دوعا و نزاتان نه بی، خودای من مبالاتیکتان پی نادا و ناکا. واته نه رزشیکتان بۆ قایل نابن. به لام ئیوه ئه ی بی باوه ر پرسیاله تی ئاسهانی به درۆ ده زانن به ره می ئه و باوه ر هه تان وه بالّی خۆتان ده بیو تۆله و سزای بی باوه ران وه ئه ستوی خو یانه.

دیننه وه سه ر ئه و باسه: حه زرتی ئیبراهیم باپیری عه ره ب و جووله که یه و باپیری مووسا و عیسا و محمه ده لمسته فایه، ههروهک زانراوه کوتراوه ئیبراهیم پاش ئه وهی ده گه ل ئیسماعیلی

کورپی که عبه‌یان دروست کرد، له بهر خودا پارایه‌وه بۆ وه‌چه و نه‌وه‌کانی، که خودا ره‌حمی دنیا و ئاخ‌ره‌تیاں پی بکات و به‌ره‌که‌تیشیان ده‌عومر و مالیان باوی و زانیاری و تیگه‌یشتن له کتیه‌کانی ئاسمانی و فه‌لسه‌فه‌ی دین و ئایینی خودا روح و حه‌قیان وه‌پازینی، پاشان ئیبراهیم به هۆی ئیحتیات و ترسی خلیسکانی دنیای رازاوه به‌زینه‌تی حوبی شه‌هه‌وات بۆ سه‌عه‌اده‌تی ئه‌وسه‌ری ئه‌ولاده‌کانی وه‌سیه‌تی لی کردن به‌و جوړه: مه‌مرن به‌بی موسولمانه‌تی. واته‌ بی ئیمان و بی ئایینی ئیبراهیم.

ئایا ده‌بی ئه‌وه‌ باوه‌ر کرئ: پاشی ئه‌و هه‌موو نزا پاکانه‌ی ئیبراهیم و وه‌سیه‌تی پر به‌خته‌وه‌ری بۆ که‌س و کار و پاکان و خاوه‌ن باوه‌رانی ده‌ورانی ئه‌و عاله‌مه‌ پاشه‌وپاش وه‌گه‌رین بۆ سه‌ر ئایینی جووله‌که و گاواره‌کان که‌ عوزه‌یر و عیسا به‌ کورپی خودا بزانی؟ ئه‌و وه‌سیه‌ته‌ له بیر به‌رنه‌وه؟ وه‌یا هه‌ر سی لایان، واته‌ جووله‌که و گاور و عه‌ره‌ب موسولمان ببن و به‌ به‌رده‌وامی ئه‌و ئایینه‌ پیروژه‌ی بگرنه‌ به‌ر؟ بۆ ئه‌و بابه‌ته‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۳۵ی به‌قه‌ره:

﴿۱۳۵﴾ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
جووله‌که و گاواره‌کان کوتیان به‌ موسولمانه‌کان: بین به‌ جووله‌که یا گاور. (یانی جووله‌که‌کان کوتیان بین به‌ جووله‌که و هه‌روا گاواره‌کانیش کوتیان ببن به‌ گاور). تا رزگار ده‌بن، خودا فه‌رمووی: (ئه‌ی محمه‌ده) پێیان بلێ به‌ قسه‌و ناکه‌ین. به‌لکوو ئیمه‌ و ئیوه‌ په‌یره‌وی ئایینی پاکی باپیره‌ گه‌وره‌که‌مان واته‌ ئیبراهیم ده‌که‌ین که‌ قورئان زیندووی ده‌کاته‌وه و له‌ هه‌رچی ئایینی خراپه‌ به‌ دووره‌ ئایینی ئیبراهیم له‌و ئایینه‌ نه‌یه‌ که‌ هاوبه‌شی بۆ خودا په‌یدا بکات.

وه‌هه‌روا چاوه‌روانی ئایه‌تی ۱۳۶ ده‌بی بکه‌ین به‌و ده‌لیله‌ ده‌گه‌ل ئایه‌تی ۱۳۵ ره‌بتیان هه‌یه‌ به‌ یه‌که‌وه، چونکه‌ جووله‌که‌ عاله‌م بۆ ئایینی یه‌هوود بانگ ده‌کا و گاور عاله‌م بۆ ئایینی مه‌سیح بانگ ده‌کا. ئه‌و جار خودای ته‌علاش موسولمانان بانگ ده‌کا بۆ تیگه‌یشتن له‌ سه‌ر یه‌که‌تی ئاین له‌ ئیبراهیمه‌وه تا موسا و عیسا و محمه‌ده‌ﷺ.

﴿۱۳۶﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

(خودای ته‌علا بانگی موسولمانان ده‌کا بۆ ئاشکراکردنی یه‌که‌تی ئایینی ئاسمانی له‌ ئیبراهیمه‌وه تا موسا و عیسا و محمه‌ده‌ﷺ ده‌فه‌رموئ): ئه‌ی موسولمانینه‌ بلێن: ئیمه‌ پرومان هینا

به‌خودا و به‌و قورئانه‌ی که‌ بۆ خۆمان نێردراوه‌ ته‌ خواره‌وه‌ و هه‌روا به‌و نامه‌یه‌ی که‌ نێردراوه‌ بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسمحاق و یه‌عقوب و کورانی یه‌عقوب و هه‌روا به‌و نامه‌یه‌ی که‌ یه‌که‌م جار دراوێ به‌ موسا و عیسا نه‌که‌ به‌و ته‌ورات و ئینجیله‌ تیک‌دراوه‌ی که‌ ئیستا به‌ ده‌ستیانه‌وه‌یه‌. هه‌روا به‌و نامه‌یه‌ی که‌ دراوه‌ به‌ پیغه‌مبه‌ران دی له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگار یانه‌وه‌. ئیمه‌ فه‌رق و جیاوازی ناخه‌ین و ناکه‌ین له‌ ناوه‌ندی هیچ کامیک‌یان. واته‌ بروا دینێن به‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌ران، به‌ خۆیان و نامه‌یانه‌وه‌ و هه‌که‌ یه‌که‌، ئینجا ته‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی ناویان برابیی له‌ قورئانا، و یا ناویان نه‌برایی. و ئیمه‌ فه‌رمانبه‌ری خودا، و پیغه‌مبه‌ران به‌ ره‌وانه‌ کراوی خودا ده‌زانین، نه‌ به‌ کورانی خودا.

پاش ئاده‌م پیغه‌مبه‌ران کین؟

تێروانینیکی: قورئان کورانی چه‌زهرتی یه‌عقوب به‌ (اسباط) ناو ده‌با. دیاره‌ (اسباط) له‌ (سبط)ه‌ واته‌ قه‌بیله‌ و هۆز. هۆی ته‌وه‌ی که‌ ناوی کورانی یه‌عقوب به‌ ئه‌سبات براوه‌ ده‌ قورئاندا هه‌ر ده‌بی ته‌وه‌ بی: کورانی یه‌عقوب که‌ له‌ پشتی ته‌و خا‌رج بوون ۱۲ دانه‌ بوون، پاشان هه‌ر یه‌که‌ له‌و دوازه‌ کورانه‌ یه‌که‌ قه‌بیله‌ی به‌ جودای لی پیک هاتوه‌. خودای مه‌زن به‌ هۆی به‌ره‌که‌ت تێهاو‌یشتیان، کاتی کورانی یه‌عقوب له‌ میسر هاتنه‌ خزمه‌ت چه‌زهرتی یوسف، ۱۲ برابوون و هه‌روا کاتی پاش تیکه‌له‌چوون ده‌گه‌ڵ فیرعه‌ون به‌ رێبه‌ری موسا و کوره‌کانیان واته‌ به‌نی ئیسرائیل که‌ پێژه‌یان به‌راوه‌رد و ژماره‌ کران، ژماره‌ی ته‌ولادی هه‌ریه‌که‌ له‌و ۱۲ برایانه‌ واته‌ ۱۲ کوره‌کانی یه‌عقوب گه‌یشتبووه‌ هه‌زار نه‌فه‌ر.

دوو هه‌مین به‌ره‌که‌تیک‌ی که‌ خودا خستبووه‌ ناو ته‌ولاده‌کانی چه‌زهرتی یه‌عقوب ته‌وه‌ بوو: ۱۰ پیغه‌مبه‌ر نه‌بی، باقی ته‌نیای پاش ته‌وانی سه‌راپا له‌و ۱۲ کورانه‌را بوون.

جگه‌ له‌ وه‌ش واته‌ عه‌لاوه‌ له‌ ته‌نیای به‌نی ئیسرائیل، باقی ته‌نیاکانی پاش چه‌زهرتی ئاده‌م بریتین له‌: ۱. نوح. ۲. شوعیب. ۳. هوود. ۴. سالح. ۵. لوط. ۶. ئیبراهیم. ۷. ئیسمحاق. ۸. یه‌عقوب. ۹. ئیسماعیل. ۱۰. محمه‌د ﷺ. ته‌وانه‌ ته‌و پیغه‌مبه‌ره‌ن که‌ له‌ به‌ره‌ی ۱۲ کورانی یه‌عقوب پیغه‌مبه‌ر نین. (معارف القرآن، ج ۱، ل ۴۶۰)

تێروانینیکی ته‌واو له‌ جومله‌ی ﴿بَلِّ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾

له‌ به‌راورد و هه‌له‌سه‌نگاندنی ته‌و جومله‌ پێروژه‌ ته‌وه‌ هه‌ست پی ده‌کرێ که‌ وه‌شوین که‌ وتن و ته‌به‌عیه‌ت لی کردنی ئایینی ئیبراهیم ده‌بی بی. که‌ له‌ چه‌ن شوینی قورئانیش ئیشاره‌ وه‌لای

تهبه عیعت له ئایینی ئیبراهیم کراوه و دهستووریش به پیغمبر دراوه. دیاره ئه وه شوین که وتن و تهبه عیعت لی کردنه ی حه زه تی محمه دﷺ له دوو پری به در نییه. واته تابع بوون یا له ئوسوول و فرووعه یا ته نیا له ئوسوولدایه. به هر حال له هر دوو لاوه بی یا له یه ک لاوه بی، تووشی په رچ و ئیشکال ده بین. ئیشکاله کهش ئه وه یه: ئه گهر حه زه تی محمه دﷺ تابعی ئایینی حه زه تی ئیبراهیم بو بی له ئه سل و فهرعدا، ئه وه ئه وه ی لی پیکدی که حه زه تی محمه د دین و شهریه تیکی سهر به خوی بو خوی نه هینابی و نه بی. به لکه دین و شهریه ته که هر دین و شهریه تی ئیبراهیمه که روون و ئاشکرا و حاشاهه لئه گره. حه زه تی محمه دﷺ دین و شهریه ت و پرووگهی سهر به خوی هه یه و کتیبی سهر به خوی وه ک قورئان بی له بهر دهستاندا هه یه.

ئه گهر بشلین حه زه تی محمه دﷺ ته نیا هر له ئه سلدا واته نیهادی ته وحیدی، تابعی ئیبراهیم بووه، دووباره ئه و ئیشکاله هر دیته پیش که حه زه تی محمه د ده بی له مهر ناسینی خودا و بی شهریکی خودا هر دهستوور و کتیب و رهوشی ئیبراهیمی هه بی، بو خوی له و باره وه شهریه ت و کتیبی سهر به خوی وه ک قورئان بی نه بی؟ که ئه وهش وا نییه چونکه له مهر ناسینی خودا محمه د کتیبی سهر به خو و شهریه تی سهر به خوی هه یه.

جگه له وان ههش تابع بوون و وه شوین که وتن بو هر شهریه ت و ئایینیک هر تاییه تی ره سوولان نییه و نه کراوه، به لکه بو ئومه تانیسه. لیره دا بو ده بی ئه و ته به عیعت هه به ناوی محمه د مسته فا بی؟ چونکه ته واوی ئه نیاکانی به نی ئیسرا ئیل ئه وانیش ئه و ته به عیعت هه یان بووه، جا له سهر ئه و ئه ساسه ده بی مانای ئه و ئایه ته ﴿بَلْ مَلَّهٖ اِبْرٰهٖمَ حَنِیْفًا﴾ ئاوا لی نه دریته وه که بکو ترئ حه زه تی محمه د تابعی دین و شهریه تی ئیبراهیم بووه له ئوسوول و فرووعدا به ته وری کامل؛ به لکه ده بی ئاوا به رارود بکری و ته عبیر بکریته وه مانای ئایه ته که: حه زه تی محمه د ته نیا و ته نیا ده ئوسوولدا - واته ئه ساسی یه کیه تی باری ته عالا و هه روا مه سائیلی بنچینه یی له سهر ته وحید و عه قیده - تابعی ئایینی ئیبراهیمه و جگه له وهش زانایانی باری عه قیده تی و ئوسوول ده مانای واقعی ئوسوولدا ئاوا ده نگیا ده رپروه. ئوسوول واته بنیاد و بنچینه ی باوه ر و عه قیده. و هه روا یاسا و دهستووراتی ته واوی بنچینه ی شهرح و ئیجتیهاد.

(تهفسیری تبیین الفرقان، ج ٣، ل ٣٢٢)

پاش ئه و هاوار و بانگاوازه ی باری ته عالا له مهر یه که تی ئاین، ئایا ده بی چاوه روانی ئه وه

بین که‌ئه‌و خاوه‌ن کتییانه‌ واته‌ یه‌هوود و نه‌سارا (جووله‌که‌ و گاور) هه‌موویان دین‌ ده‌بنه‌ موسولمان و په‌یره‌وی قورئان. وه‌یا هه‌ر له‌ سه‌ر ئایینی کۆنی خۆیان ده‌میننه‌وه‌؟ واته‌ ئایینی یه‌هوود و مه‌سیح! و هه‌ر له‌ سه‌ر دوژمنایه‌تی ئایینی ئیسلام درێژه‌ پێ ده‌ده‌ن؟! دياره‌ له‌ فر و فیلی بی‌باوه‌رانی وه‌ک جووله‌که‌ و گاور، هه‌ر ده‌بی په‌نا به‌ خودا بگرین بمانپاریزی، وه‌ک خودا ده‌فه‌رموی ده‌ ئایه‌تی ۱۳۷ی به‌قه‌ره‌دا:

﴿۱۳۷﴾ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ باوه‌ریان هینا وه‌کوو ئیوه‌ (واته‌ باوه‌ریان هینا به‌ سه‌رجه‌م پیغه‌مبه‌ران و کتییه‌کانیان)، ئه‌وه‌ پێگای راست و دروست ده‌گرن و وێڵ نابن. به‌لام ئه‌گه‌ر پروویان وه‌رگیرا و خۆیان لادا، ئه‌وه‌ به‌بی گومان جیاوازی و ناکوکییان ده‌که‌ویته‌ نێوانیان و هه‌ر یه‌که‌ی لایه‌ک ده‌گریته‌ به‌ر و ناخۆشی ده‌که‌ویته‌ نێوانیان. ئینجا خودا لێره‌دا به‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رمویته‌: خودا تو له‌ خراپه‌ی ئه‌وانه‌ ده‌پاریزیت و سه‌رکه‌وتنت پێ ده‌به‌خشیت. خودا هیچ قه‌ولیکی لێ ون نابیت و زۆر بیسه‌ره‌ و زانایه‌.

ئاوردانه‌وه‌یه‌ک

ئه‌گه‌ر به‌ چاویکی پر له‌ ئینساف و دلیکی پر له‌ ئیمان و عه‌داله‌ت سه‌یری ده‌ستوورات و پێ‌وشوین و ئاداب و ئه‌خلاقێ ئایینی ئیسلام بکه‌ین، ده‌س له‌ مل ده‌ده‌ین و شاهیدی ده‌ده‌ین که‌ ده‌بی ئاخیرین ئایینی ئاسمان هه‌ر ده‌بی ئاوا بی، جیاوازی هه‌لگری و لابه‌ری له‌ ناوه‌ندی پیغه‌مبه‌ران و کتییه‌کانیان و پروو وه‌رگیرێ له‌ جیاوازی زمان و په‌نگ و سنوور و ولات و نه‌یانخوینیتته‌وه‌ و به‌ یه‌ک چاو سه‌یری هه‌موو لایه‌ک بکا. به‌لکه‌ ئایینیکی عاله‌می و پێکه‌وه‌ ژیان دابمه‌زینێ.

به‌ وردی سه‌رنج بگره‌ و حه‌ق حاشار مه‌ده‌ و قووتی مه‌ده‌، ۱۴۰۰ سال ده‌بی ئایینی ئیسلام ئه‌و خزمه‌ته‌ دره‌وشاوه‌ و لێوه‌شاوه‌ و پێزداره‌ی به‌ عاله‌می ئینسان کردووه‌، هه‌ر له‌ مه‌راکیش‌را هه‌تا ده‌گاته‌ جزیره‌کانی فیلیپین، و هه‌روا له‌ ده‌رگای سیلانه‌وه‌ تا بوخارا و تاشقه‌ند. به‌ هوێ حه‌کیمایه‌تی و لێهاتوویی و عه‌داله‌تی خۆی به‌ یه‌کده‌نگی و هاوئاهاه‌نگی پرايگرتوون و یه‌کی خستوون و هه‌رچی جیاوازی بی و بۆنی جیاوازی لێ هاتبێ له‌ ناوی بردوون و هه‌لی گرتوون و به‌ یه‌ک ده‌نگ و به‌ یه‌ک په‌نگ عاله‌می ئیسلامی نوواندووه‌.

بە کوردی بە کورتی: ئەگەر یەهوود و نەسارا وەک ئیسووی موسوڵمان بە ھەموو پێغەمبەرەکان ئیمانیا، ھەنبابا، تەعەسوب و لانی پەگەزپەرستییان وەلانا، ئەوانیش دەکەوتنە سەر شەقامی ھیدایەت. دەنا ئەگەر ئاوا وەکی ھەن لە ھەق وەرگەرپێن و لە راستی بۆرین، ئەو ئەوان کەوتوو نە ناو زەلی چارەڕەشی و ئەتۆش بێ نیازی لەوان.

﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ﴾

جۆملە ی ﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ﴾ ئیمتینانی تەواو دەدا بە روحی پێغەمبەر کە دووبەرەکی و کیشە ی ئەھلی کتیب ھیچ زەرەرێک ناتوانی بدا بە تۆ، و لەو لایشەو دە پێغەمبەر دەگەیی نێ کە مەنزوری یەهوود و نەسارا دەئەساسدا پیکھتینانی دووبەرەکیە لە ئایینی ئاسمانی. بەلام بە باوەرپەرە ئیمتینانت بێ ئەتۆ، ئەوان بەو ھەوایە کە گرتوویانەتە بەر خۆیان ناتوانن ھیچ زەرەرێک بە تۆ و وزیفە ی تۆ بگەیین و لە کاتی خۆشیدا بێ گومان تۆ لەیان لی دەستیندریتەو.

لە بەرجەوەندی و ھەلسەنگاندنی ئەو ئایەتە پیرۆزە (۱۳۷) ئەو ھەست پێ دەکری: یەهوود و نەسارا، لە بەربەرەکانی و مەخالەفەتی خۆیان دەگەڵ پێغەمبەران بە ئەندازەیک چوونە پیش تا سەری کیشابوو کوشتی ھیندیک لە پێغەمبەران بە دەستی وان. و ھەروا ھیندیکیشیان ھیندە پێ ھەلابردن، تاکوو گەیانیدیان بە مەقامی خودا و یا کوپانی خودا. ئەو دوو شیوازە پێ ھەلاچوونە یەهوود و نەسارا ئەوپەری ھەلەبی و گومراییک بوو لەوانرا بەشیکی دنیای دایە بەر خۆ.

راستە ئیسلام واتە عالەمی ئیسلامی: دەبێ باوەری وابێ خۆشەویستی پێغەمبەری بەشیکی لە ئیمان، بەلام نە بەو ئەندازە ی بگەیی ندریتە مەقامی خودا. لە زانست و توانیدا چونکە ئەو ھە شەرکە ئینسان بکریتە ھاوبەشی خودا دە سیفەتدا، وەک توانایی زانستی نھینی و ... بروانە لە ئایەتی ۹۸ ی سوورە ی شوعەرا و دەرس وەرگرە: **إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ** بێر خۆت بێنەو (ئە ی محەمەد) ئەو زەمانە ی کە عەبدان، مەعبودانی درۆیان دەکردنە ھاوبەشی خودای تەنیا دە عیبادەت و ئیتاعە کردندا. خودای خاوەن حیکمەت و ھەکیم ھەنگاو بە ھەنگاو بە ھۆی کتیبەکانی وەحی ئاسمانی و پێغەمبەران ئینسانی خەبەردار کردوو لە ئایین و پێی راست ئەگەر ئینسان کوپرکوپرینە ی نەکا دەتوانی بە سەر پردی قیامەتدا وەپەری و ئەگەر چاوەکانی دلشی لیکنی ئەو بە بێ گومانە تێدەکەوی.

کات ھانمان دەدا بۆ بەرەوپەرەو چوونی ئایەتی ۱۳۸ ی بەقەرە:

﴿۱۳۸﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ

ره‌نگ د‌ارشتنی خودا جوانترین ره‌نگه، واته ته‌وه‌ی خودا ئیسلام و ئایینی ئیسلامی پی رازاندۆته‌وه جوانترین و پاکترین ره‌نگه لئی جیا مه‌بنه‌وه که به پیغه‌مبه‌ره کانیدا ناردوویه‌تی، جانا یا ره‌نگ‌پژانی کئی له ئی خودا چاکتر و جوانتره؟ ئینجا ئیوه ته‌ی موسولمانینه بلّین: ئیمه هه‌ر به‌ندایه‌تی خودا ده‌که‌ین و هه‌ر ته‌ویش ده‌په‌رستین.

تیروانینیک: له به‌رجه‌وه‌ندی ته‌و ئایه‌ته ته‌وه هه‌ست پی ده‌کری: که ئایینی ئیسلام کرده‌وه و ری‌وشوینیکی تاییه‌تی دانه‌ناوه بو هه‌لاواردن و جیاکردنه‌وه‌ی موسولمانان له یه‌کتر وه‌ک گاوره‌کان، ئاوکی زه‌ردیان داناوه که ده‌بی هه‌موو مالیکی تی هه‌لکیشری که پی ده‌لّین (معمودیه) به‌و تیه‌ه‌لکیشانه به‌خه‌یالی خوی ته‌و ماله‌ خاوین ده‌بیته‌وه. ته‌و کرده‌وه ناپه‌سند و ناحه‌زه له لای گاوران به‌په‌و داندراوه.

ئاوردانه‌وه‌یه‌ک وه سه‌ر مانای (صبغة الله)

صبغة الله واته ره‌نگی خودا که موسولمانان ده‌بی به‌و ره‌نگه خو بره‌نگین و وه‌رازین. ئایا ده‌بی مه‌به‌ست و مه‌نزور له‌و ره‌نگه‌دا چ بی؟ دیاره قورئان‌زانه‌کان له‌سه‌ر مانای ته‌و «صبغة الله» به‌وچوونیان زوره، هیندیکیان ئاور وه‌سه‌ر ده‌هین، که ته‌قل و زانست به‌باشی ده‌زان: ۱. خو ته‌وه راسته که ئایینی ئیسلام خاوه‌ن ره‌نگیکی به‌تاییه‌تی نییه وه‌ک زه‌رد و سوور و سه‌وز و بوور... چونکه ئایینی ئیسلام و هه‌چی ئایینه بریتین له‌پوله قانون و به‌نامه‌یه‌ک که ده‌بی ته‌وانه‌ی خویان به‌ته‌هلی ته‌و ئایینه ده‌زانن، باوه‌ریان پی بی و شوینی که‌ون و چه‌رخ‌وخولی ژیانان له‌ورا ده‌س که‌ن به‌هه‌لسووران. ته‌و یاسا و به‌نامه‌ش له‌ئیسلامدا واته قورئان و هه‌دیس و له‌ئایینی مووساشدا واته ته‌ورات و له‌ئایینی عیاشدا واته ئینجیل. ۲. مه‌نزوو له‌ صبغة‌الله هیندی‌ک کوتووایانه ئایینی ئیسلامه، یانی ئیمه‌ی موسولمان به‌ئایینی خو ده‌رازیینه‌وه.

۳. هیندی‌کیش کوتووایانه مراد له‌ صبغة‌الله سرشتیکه که خودای مه‌زن ئینسانی له‌سه‌ر ته‌و دروست کردوه که فه‌رموویه‌تی ﴿فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾ (روم: ۳۰) واته: سرشتیکی واکه ئینسانی له‌سه‌ر ته‌و دروست کردوه. ته‌و سرشته‌ش ئیقرار و قبوول کردنی دل و ده‌روونه که خودا یه‌که و بی هاواله.

۴. وه‌ه‌روا هیندی‌کیش کوتووایانه مه‌به‌ست له‌ صبغة‌الله ده‌و ئاینه ئیسلامه‌دا خه‌ته‌نه‌کردنه

هەر وەك لە زەمانی ئیبراھیمدا بە عینوانی یەكێك لە سوننەتەكانی سرشت خەتەنە كردنە.

۵. هیندیكیش دەلێن صبغة الله ئاماژە وەلای ڕەنگ و كەیفیەتێكە كە دەنیشیتە سەر ڕوح و مەعنەوییتە.

بە كوردی و بە كورتی یەهوود و نەسارا ئیدیعیای ڕەنگی تاییەتی ئایینی خۆیان دەکرد، هەر یەكە ی دایكی تاییەتیان بۆ خۆ دانابوو بە ناوی دین كە فەری بە سەر ئایینی وەحیە وەنەبوو. خوداش بۆ باتل كردنی ئەو دابە نارەوا یەیان ئاگاداری دا بە موسولمانان كە بڵێن ئیمە بە داب و دەستوور و ڕەنگی باری تەعالا خۆمان دەپازیننەو، نیازێكمان بە ڕەنگ و دابی ئیوێ یەهوود و گاور نییە. بۆ زێدەزانی تەفسیری كەبیر و تەفسیری تبیین الفرقان هەمان ئایە ۱۳۸ سەیر كە.

گاور و جوولە كە چیان دەكوت؟

جوولەكە و گاوەكان دەیانكوت پیغەمبەران سەراپایان لە ئیمە بوون و لە ئیمەن. لە هۆزی عەرەب هیچ پیغەمبەرێك هەلنەكەوتوو و هەلنەكەوێ. ئەو هەوالە بوو دە سەریاندا كە دەیانكوت ﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى...﴾ (بقرە: ۱۱۱) واتە كوتیان: بەتەنیا جوولەكە و گاور دەچنە بەهەشت. دووبارە دەیانكوت: ﴿كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا﴾ (بقرە: ۱۳۵) (ئە ی موسولمانینە!) بین بە جوولەكە یان گاور تا هیدایەت و دەس كەوێ. پاش ئەو هەموو بی شەرمی و بی ئەدەبیە ی نیشانیان دا، خودای خاوەن حیکمەت پاش مۆلەت دانیان بۆ چابوون، ئەو جار بە پیغەمبەر دەفەرموێ: ﴿قُلْ أَتُحَايُّونَنَا فِي اللَّهِ﴾ واتە پێیان بڵێ ئە ی محەمەد! ئایا دمە و ڕیمان لە گەل دەكەن لە كاری خودادا!

سەرەنجام هاتین گەشتینە ئەو باوەڕە بەهێزە كە دلی ڕەشی هەلگەراو نووری زانستی لە دەس دەدا، حەق و راستی هەست پێ ناكە، وەك كوێر ڕەنگی زەرد و سوور لێكەوێ ناكە، چونكە مالى دل جیگای باوەڕە، ئەویش دە سرشتدا بە نووری سرشت ڕووناكە بۆ دیتنی حەق و قبوول كردنی حەق، جا ئە گەر هات و ئەو سرشته لە ناو برا دەكەوێتە سەر باری جەهلی هیچی ناچیتە پال بەغیرەز هەوا و هەوەس و سەرەڕۆیی و لاساری. جا دەبی بڵێن: پەنا بە خودا!

ئەو جار دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۳۹ ی بەقەرە بۆ دەرخستنی ئەو راستییانە:

﴿۱۳۹﴾ قُلْ أَتُحَايُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ

مُخْلِصُونَ

ئه‌ی پیغه‌مبهر! پێیان بۆ به‌و جووله‌كانه و گاورانه: ئایا ئێوه ده‌مه‌وریان ده‌گه‌ڵ ده‌كه‌ن له کاروباری خودادا که‌وا پیغه‌مبهرێکی وه‌ک محمه‌ده‌لمسته‌فایه‌ﷺ هه‌لبژاردوه له ناو نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌دا، له نه‌وه‌ی ئیسماعیل کورێ ئیبراهیم، وه‌ ئێوه ئه‌و نزیکه‌تان له خوداوه یا له کوێ وه‌ده‌س که‌وتوه! له کاتی‌که که‌ خودا په‌روه‌ردگاری ئیمه‌ش و ئێوه‌شه. وه‌نه‌بێ هه‌ر خودای لایه‌ک بێ، به‌لکه ئی هه‌موو لایه‌که، وه‌ میهره‌بانی هه‌ر بۆ ئه‌ولایه‌ بێ، به‌لکه چاکی و خراپی هه‌ر به‌ کردار و کرده‌ویه، چونکه هه‌ر که‌س به‌ری چناوی کرده‌وه‌ی خۆی ده‌چنێ و ده‌خوا، کرده‌وه‌ی خۆمان بۆ خۆمانه و کرده‌وه‌ی خۆتان بۆ خۆتان، و ئیمه پاکین ده‌گه‌ڵ خودامان له کرده‌وه و بیر و بروامانا.

وا دیاره ئێوه ئه‌ی جووله‌که و گاور، هیواتان هه‌ر به‌ باب و باپیر و پێشینه‌کانتانه، وا ده‌زانن له لای خودا سبه‌ینێ تکه‌تان بۆ ده‌كه‌ن و به‌ تکه‌ی وان پزگارو ده‌بێ، ده‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی ئێوه له‌ رێی ئه‌و پێشینه‌تان لاوداوه!

به‌ کوردی و به‌ کورتی: گیانی ئایین خودا به‌ یه‌ک زانین و ئیتاعه‌یه، بیر و باوه‌ری پاک و کرده‌وه‌ی چاک و پاکه، هه‌ر کاتێ دین و ئایین بێ گیان و حه‌یات بوو، واته هه‌موو شتیکی بوو به‌ زاهیره‌رسی و پیاکاری و چاو و پاو و درۆ و وه‌ک زۆربه‌ی خه‌لکی ئه‌ورۆ که‌ موسوڵمانه‌تیان هه‌ر ده‌ قالبی ناو به‌تالی نوێژ و پۆژوو و هیندیک داب و باوی پێشینه‌ندا ده‌بینن ئه‌وه له لای ئه‌قل و شعور و هه‌ستی عادلانه نه‌ له دنیا نه‌ له قیامه‌ت به‌ ئیمان و دینی خودا نایته ژمار و ناژمێردری.

تا ئێره گاور و جووله‌که‌کان هه‌ریان له سه‌ر ئه‌وه‌ی بوو ده‌یانکوت پیغه‌مبهر هه‌ر له مه‌یه و له هه‌یج به‌ره و هۆز و قه‌بیله‌یه‌کی دی نییه، به‌و درۆی گه‌وره‌وه نووسابوون و خوداش لێی ئاشکرا کردن که‌ درۆیه نه‌که‌ن.

ئه‌وجار که‌ زانیان خه‌لک به‌قا به‌ گوخته‌ی خودا ده‌که‌ن، نه‌ک به‌ قسه‌ی وان، هاتن له‌و لایه‌وه سه‌ریان هه‌لدا بۆ کێشه و ده‌مه‌قالی. ده‌لێن ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه‌حاق و یه‌عقوب و کورانی یه‌عقوب جووله‌که‌ بوون یا گاور. دووباره خودا له‌وه‌شدا وه‌درۆیان ده‌خاته‌وه، به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۱۴۰ی به‌قه‌ره که‌ نه‌ختیک له‌وه به‌ دوا دی.

کیشەى جووله‌که و گاور ده‌گەل موسولمان

تیوتیوه‌یه‌ک: کیشەى ئەوانە واتە: جووله‌که و گاور ده‌گەل موسولمانەکان سێ شتە:

۱. ئەوانە دەلێن ئیمە لە خودا نیزیکتترین بەو دەلیله‌که هه‌چی پیغه‌مبەرێن له‌ مەن. موسولمانیش له‌ سەر ئەساسی فەرمووده‌ی باری ده‌لێن: ئەو بۆچوونه‌تان درۆیه. چونکه‌ نیزیکی له‌ خودا به‌ ته‌قوايه. و هه‌روا پیغه‌مبهران هه‌ر له‌وه‌ نین.

۲. ئەوان پەرستنی مه‌عبودان به‌ شیوه‌ی هه‌تکی مه‌عبودی غه‌یری خۆیانە. به‌و ده‌لیله‌ ده‌لێن خودا هه‌ر خودای ئیمه‌یه، خودای ئیوه‌ نییه؛ ده‌ سووپه‌تیکدا خودا خودای هه‌موو لایه‌که. ۳. ئەوان نیزیکیه‌تی خۆیان له‌ خودا به‌وه‌ ده‌زانن که‌ پیغه‌مبهره‌کان له‌ به‌ره‌ی خۆیان، به‌لام ده‌ واقیعدا نیزیکیه‌تی له‌ خودا به‌ دل‌پاکی و عه‌مه‌ل‌چاکی خزمه‌ت به‌ گه‌له‌.

دووباره‌ گاور و جووله‌که‌کان دم‌دریژی ده‌که‌ن بۆ لای ئەوه‌ ده‌لێن: ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه‌حاق و یه‌عقوب و کورپه‌کانی، جووله‌که‌ بوون یا گاور بوون. له‌و پێیه‌وه‌ گاورایه‌تی و جووله‌کایه‌تی پله‌ و پایه‌ و مه‌قامی به‌رز بۆته‌وه‌. ئەو قسه‌شیان هه‌ر درۆیه‌ وه‌ک قسه‌کانی دیکه‌یان. چونکه‌ ناوی جووله‌کایه‌تی و گاورایه‌تی له‌ پاش موسا و عیسا هاتوونه‌ ڕوو په‌یدا بوون، خو له‌ ده‌ورانى ئیبراهیمدا ئەوانه‌ نه‌بوون. وه‌ک خودای ته‌عالا له‌ ئایه‌تی ۱۶۵ ئالی عیمراندا ئاماژه‌ی وه‌لا فەرموه‌. پاش به‌یانی ئایه‌تی ۱۴۰ به‌قهره‌ که‌ مه‌ر‌بووته‌ به‌و باب‌ه‌ته‌، باسی ئایه‌تی ۶۵ ئالی عیمران ده‌که‌ین.

﴿۱۴۰﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَنَأْتُمُ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

یا خو ده‌لێن: ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه‌حاق و یه‌عقوب و کورانی یه‌عقوب جووله‌که‌ بوون. ئەو پیغه‌مبەر پێیان بلێ: ئایا ئیوه‌ زان‌ترن به‌وه‌ یا خودا؟! ئەو جووله‌که‌ینه! (خودا له‌ کتێبه‌کانودا دوو شاهیدی داوه‌ پیش ئەوه‌ی که‌ جووله‌کایه‌تی و گاورایه‌تی په‌یدا بێ: ۱. ئایینی ئیبراهیم ئایینیکی پاک و بی‌گه‌رده‌، خودا هه‌ل‌بێژاردوه‌ بۆ عاله‌م. ۲. دواترین ئایینی پیغه‌مبهران ئایینی ئیبراهیمه‌، به‌لام ئیوه‌ ئەو دوو شاهیدی ده‌شارنه‌وه‌ و حاشای لێ ده‌که‌ن). کێ له‌و که‌سه‌ زالم‌تره‌ که‌ شاهیدی‌کی له‌ لایێ که‌ له‌ خوداوه‌ بێ ئەو شاهیدی‌یه‌ له‌ کتێبی ئاسمانیدا بۆی باس کرابێ که‌چی حاشاری دا، خودا بێ ناگا نییه‌ له‌وه‌ی ده‌یکه‌ن و ده‌بێ بزائن و بزاند‌ری که‌ پاداشی به‌ پێی کرده‌وه‌یه‌!

نهختیک له پێشدا کوتمان ئایهتی ۶۵ی ئالی عیمران که له مهر نهبوونی جووله که و گاور له زهمانی ئیبراهیمدا نهبوون به لکه پاش مووسا و عیسا هاتوونه ته پروو، باس ده که یهین ئهوه کاتی باس کردنی هات، ئاویری وه سهر ده:

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ (آل عمران) ئه ی خاوهن کتێبه کان! بۆچی ئێوه ده گه ل پێغه مبه ردا کێشه ده که ن؟ واته هیندی کتان ده لێن ئیبراهیم جووله که بووه هه ندیک ی دێشتان ده لێن دیان بووه. خۆ له کنه خۆ ئێوه ده زانن که ته و پرات و ئینجیل دوا ی ماوه یه کی زۆر له سه رده می ئیبراهیم هاتۆته خواره وه. بۆ مه گه ر له هۆش و بیرتان نییه؟ ئایینی ئیبراهیم ئایینی پیروزی ئیسلامه که ئایینی هه موو پێغه مبه رانی دیکه شه.

ئاوردانه وه یه ک وه سهر ئایه ته کانی ۱۳۶، ۱۳۸ و ۱۳۹ی به قه ره

دَلَّ دهلێ ده بی پازی ئه وه ی چ بی که له ئاخری ئه و سێ ئایه تانه دا سێ جومله ی یه ک بابته به سێ قالب و له فزی لیک جیا هاتوون؟ ئایا ده بی چ پازیکیان له ژیردا بی؟ دیاره ده بی بۆ ولامی ئاوا ئایه تی پیروزی قورئان، به چینه خزمه ت قورئان زانان که له لای وان نه تیجه وه رگرین. ئه وانیش له و باره وه را و بۆچوونی خۆیان ئاوا ده ربیره:

۱. له ئایه تی ۱۳۶دا قسه له ئیمان و باوه ری به خودا و پێغه مبه ران و کتێبه ئاسمانیه کان کراوه، ئه و باسه ش ته عبیره له ته سلیم و ته سدیق به شیوه ی نه یینی و ده روونی. که وابی ده بی بکو ترئ ته سلیم و ئیسلام یه ک بابته و یه ک نه ژاد و یه ک خانه واده ن، هه ر بۆیه شه له ئاخری ئایه ته که دا جومله ی ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ هاتووه.

۲. ده ئایه تی ۱۳۸دا قسه له صبغة الله کراوه، واته ئه وه ش بریتیه له حاله ت و چۆنیه تی باری ده روونی و نه یینی. که ئه وه ش ده گه ل دَلَّ و ده روون و ئه قل و هه سته ی شعور سهر وکاری هه یه که هه مووی ده بیته عیاده ت و بهنده گی خودا. که ئه و عیاده ته ش ره نگ و زینه تی باری ته عالا ی ناوه. جا بۆیه له ئاخری ئایه ته که دا جومله ی عیاده ت هاتووه: ﴿وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ﴾

۳. له ئایه تی ۱۳۹دا شک و گومانی عه قیده و باوه ری موشریکانی ئه هلی کتیب هاتۆته پروو که له ناو باغه لی جومله ی ﴿وَلَنَّا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ﴾ دا سه ری هه لداوه. جا خودای ته عالا بۆیه له ئه سه ری شک و گومان و ته ردیدی موشریکان ده ستووری ئیخلاسی له ئاییندا به موسو لمانان ده دا و ده فهرموی ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ﴾ تا کوو ئایینی یه کتا به رستی له بۆن و

رەنگی موشىرىكايەتى تەبرەئە و بەدوور بى.

پاش ئەوھى كە بە گوى جۈولەكە و گاوردە درا و تى سىرپواندرا كە ھىچ كەس لە چاكەى يەككى تر لە رۆژى قىامەتا بەھرمەند نابى و ھەركەسىش بە داوى خراپەى يەكى دى لە قىامەتا پىوھ نابى، واتە ھەر كەس بارى كارى خۆى بۆ خۆى؛ جا بۆ ئەو راستىيە دەچىنە خزمەت ئايەتى ۱۴۱ى بەقەرە:

﴿۱۴۱﴾ يٰۤاَيُّهَا مَن كَانَ عَلَىٰ شِرْكٍ مَّا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ئەوانە (ى) باس كرەن لە ئىبراھىم و ئىسەئىل و ئىسحاق و يەعقوب) دەستەيەك بوون رۆبين بە رپى خۆيانەوھەرىچىيان كەرد بۆ خۆيان بەرد و ئىوھش ھەرجى بىكەن بۆ خۆى دەكەن لە چاكە و لە خراپە. (واتە ھەر كەس خۆى و كەردەوھى خۆى) و ئىوھ بەرپرسىار نىن لە كەردەوھى وان (واتە ئەگەر خراپ بن ئىوھ لە كەردارى چاكى وان بەش و بەھەرە ناگرن و ئەوانىش ھەر وەك وە؛ كەوايە ھەر پىشت بە خۆتان بىستەن نەك بە باو و باپىرتان ئىبراھىم و يەعقوب و ..)

پىشتەر لە تەفسىرى ئايەتى ۱۳۴دا ماناى ئەو ئايەتە پىرۆزەمان كەردوھە ولىكداوھتەوھ. لىرەدا ئايەتەكە دووپاتە كراوھتەوھ. تا بە چاكى بزانرەت كە پىاوچاكەنى سەردەمانى پىشو لە دەستىان نايە قازانچ يا زەرەر بە كەس بگەيىنن، چونكە جۈولەكەكان دەيانكوت باپىرانى ئىمە پىغەمبەر بوون، بۆيە لاى خودا فرىامان دەكەون پىشت بە شىخەكانيان دەبەستن.

بە داخەوھە ئىستاش ھىندىك لە موسولمانە ساوا و نەزانەكان پىشت لە خودا دەكەن پىشت بە شىخەكانيان دەبەستن بەو ھىوايە كە بە ھىممەتى وان بچنە بەھەشت، چونكە وا دەزانن كلىلى دنيا و ئاخەرت بە دەستى شىخەكانيانە، بۆيە پىشتيان پى دەبەستن. كە بى گومان ئەو جۆرە ئاكارە بە تەواوى بە پىچەوانەى قورئانى پىرۆزە.

ئاورىك وەسەر خەيال و ئاكار

وامدانا كە ئىدىعەى ئىوھ دروستە و رەوايە، بەلام ئەوانە ئۆمەتانىكن كە پەروەندەى ئاكار و كەردەويان پىچراوھە دانوشتاوە لە رۆژى خۆيدا خۆيان ولامدەرەوھى ئەعمالى خۆيانن، ھەر ئىوھ ولامدەرەوھى ئەعمالتانن، كەوايە بۆچى لە باتى رپو كەردن بە ئەعمالى خۆت، پال وھە مېژووى رابردووانى خۆتان دەدەنەوھە و پىيان دەنازن. چونكە ئىنسان دەبى بە خۆى و بە ئەعمالى چاك و پاكى خۆى بنازى نەك بە ئەعمالى كەسانى خۆى، ئەو ئايەتە ئەگەر دوو جار

وەرد دراوەتەووە بۆوێه دەرسی لی وەرگیری. نەک وەک ئەو جوولەکە و گاورە خاوەن کتیبانە بە هیوای ئەعمالی غەیر لاقان درێژ کەن. ئەووە هیوایەکی بێ بەهرەیه پەنجەرپۆیی بێ دەکوتری.

تێروانینیک لە سیمای ناو ژووری ئەو ئایەتە پیرۆزە (۱۴۱):

ئەو ئایەتە لە پیشدا هاتبوو، دووبارە هاتنەوێ لێردا بێ گومان بێ سوود نییه بەلکە ئامانجیکی لە بنیاد هەیه بە پێی هەلسەنگاندنی ئایەتەکانیش دەبێ هەدەفی دووبارە کردنەوێ هەر ئەو بێ:

۱. هەردوو ئایە مەبەستیان ئەوێه: ئەوانە (جوولەکە و گاور) لە شانازی کردن و ئیفخار بە ئابا و ئەژدادیان وەکەون.

۲. دە ئایەتی پیشوودا (۱۳۴) هەدەف تینگەیانندی ئەهلی کتیب بوو کە لەو فکەرە لادەن کە ئیبراهیم و ئەولادەکانی یەهوودی بووبن. بەلام دێردا واتە ئایەتی ۱۴۱ ئاگاداری موسوڵمانانە بۆوێ دە فکری خۆیاندا بن. بێر و بۆچوونی باتلی ئەهلی کتیب واتە جوولەکە و گاور لە بارە ئیبراهیم و ئەولادەکانی ئاوەژووتان نکاتەووە لە فکری موسوڵمانەتیتان. چونکە ئەوان ئۆمەتیک بوون و رابردن، ئێو لەمەر وان بەرپرس نین.

۳. دە هەر دوو ئایەتەکاندا هەدەف ئاگاداری و تینگەیانندی یەهوودە، بەو جۆرە: مراد لەو ئایەتە (۱۴۱) بە ئۆمەت: ئەنبیان، و دە ئایەتی ۱۳۴ دا رابردووەکانی بەنی ئیسرائیلن لە سەر ئەو ئەساسەیه خودا بە بەنی ئیسرائیل دەفەرموێ: سەلەفی ئێو یەک ئۆمەت بوون و رابردن. سەرگوزەشتی وان رەببی بە حالی وە نییه و نەداو، بە قەبالە پاکی وان شانازی مەکەن چونکە کردوویانە بۆ خۆیانە، بۆ ئێو نییه، ئێو بۆ حالی خۆو بێر وەکەن و دەسبەرداری دزایەتی قورئان و پیغەمبەری ئاخەر بن.

تا ئێرە باس لە دروست کردنی کەعبە و پاک راگرتنی بۆ نوێژکەرەن و خواپەرستان و دەمەقالبی بوو دەگەڵ جوولەکە و گاورەکانی ئەهلی کتیب و موشریکەکان لە بابەت ئیبراهیم و کورانی ئیبراهیم و هەروا پرووگە (قبیلە).

خودای تەعالا لە پیش کۆچ کردنی پیغەمبەر لە کەعبەووە بۆ مەدینە، ئەو پێنج فەرەز نوێزەیه لە سەر واجب کردن. حەزرتی رەسوول ئارەزووی کردنی کەعبە بە قبیلەیه زۆر دە دلدا دینا و دەبرد، چونکە لە پیشدا پرووگەیه باپیرە گەورەیه خۆی بوو وەک ئیبراهیم بێ. پاش ۱۶ مانگ مانەوێ لە مەدینە خودا ئەو ئاوات و ئارەزووی واتە بە پرووگە کردنی کەعبە، بۆ محەممەد ﷺ

هینایە جی بە هۆی ئایەتی ۱۴۴ی بەقەرە. ئەگەرچی ئەو پرووگە گۆرانی ناپەزایەتی زۆری لێ کەوتەووە لە لایەن گاور و جوولەکەکان و بت پەرستەکان. بەلام خودای تەعالا لە سەر ئەساسی حیکمەتی خۆی پیش پروودانی هەر پرووداویکی تال و ناشیرین پیغەمبەری بە سەبر و خۆراگری ئاگادار کردۆتەووە بۆ وە زۆر ناپەزەختی و خەفەت نەچێژی لە پاست ئەو پرووداوانە ی کە پرووبە پرووی دەبنەووە. ئیستاش بۆ دەرخیستی پاستی ئەو بابەتە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۴۲ی بەقەرە.

﴿۱۴۲﴾ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

(پاش ئەو هێ پەغەمبەری خودا کۆچی کرد بۆ مەدینە تا شازدە یا حەفدە مانگ دەگەڵ موسوڵمانەکان پروویان کردە (مسجد الاقصی) لە قودس. دیارە ئەو پروو تێکردنە بە فەرمانیکی خودا بوو بەلام پیغەمبەر لە دڵەووە هەزی دەکرد پرووبکاتە کەعبە، ئینجا خوداش پیش ئەو هێ ئەو ئارەزوویە ی بۆ بهێنیتە دی، ئاگاداری دەکاتەووە کە ئەو کەسانە ی گیل و نەفامن، لە جوولەکەکان و بت پەرستەکان و دوو پروووەکان بە گۆرانی قیبلە دەکەونە تانە و تەشەر لیدان و پەخە گرتن و دەلین:

بۆچی ئەوانە قیبلە ی خۆیان گۆری؟ خودا لەو ئایەتەدا پیش وەخت بە پیغەمبەر دەفەرمویت: تۆش بەوانە ی دەتخەنە بەر پەهێلە ی تیر و تانە بلی: هەموو لایە ک پۆژەلات بی یا پۆژاوا، هەر ئی خودایە، خودا چۆنی هەز کا و بیههوی، دەستوور دەدا پروو بکریتە وی، جا هەر کەس بۆ خودا بلوێت ئەووە خودا بەرەو پێگای پاست و دروست پێنایی دەکات.

ئاگادارییە ک

پروو کردن دە بەیتوالموقە دەس هیندیک جار و وەرگەران بەرەو کەعبە هیندیک جار ئیشارە وەلای دووشتە: ۱. سوویری دەوران لە ژێر ئیرادە و هەزی خودادایە ۲. بۆ ئازمایشی موسوڵمانانە تاکوو ساغ بیتەووە کێیە باوهری تەواو بە پیغەمبەر و فەرمانی خودا. دەنا بەردەکە ی (بیت المقدس) واتە صخرة الله خوی دە خۆیدا لە بەردی دی بەئەرزشتەر نییە و هیچ جوهر شتیکی تایبەتی وانییە کە لە بەردی دی ژوورتر بی پێی. و هەروا دار و بەردی کەعبە وە نەبی دە خۆیدا لە دار و بەردی دی بەئەرزشتەر بن بەلکە بە ئەمری پەروەردگار ئەو شوین و ئەو جیگا و ئەو شتانە کراونە شوینی خوداناسی و خوداپەرستی، قەداسەتە کەیان لە ئیتاعە کەدایە.

ده‌شکری بکوتری ئه‌و ئایه‌ته ولامدانه‌وه بی‌ بۆ وانه‌ی ده‌لین نه‌سخ نییه‌.

دل ده‌یه‌ه‌وی به‌ واقعی بزانی (سوفه‌ها) کین؟ بیر و بۆچوون له‌ سهر سوفه‌ها زۆرن به‌لام ده‌بی به‌ پیتی چهن به‌لگه‌ سوفه‌ها ئه‌وه‌ بی: هه‌رکه‌س له‌ به‌رابه‌ری ده‌لیل و بورهان چۆک دانه‌دا ئه‌و که‌سه‌ سه‌فیه‌ه‌. وه‌ک کافر که‌ ده‌ به‌رابه‌ر قورئان و قسه‌ی پیغه‌مبه‌ران و قسه‌ی خودا چۆک داناده‌ن و به‌ پروودا نایه‌ن ئه‌وه‌ سه‌فین. چونکه‌ له‌وانه‌ راستتر و حه‌قگۆتر نییه‌ که‌ بۆ خودا چۆک داده‌ن، و هه‌رکه‌سیش ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی دنیا وه‌پیش ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی ئاخه‌رت بخا ئه‌و که‌سه‌ش هه‌ر سه‌فیه‌ه‌. بۆچی دنیا ده‌روا و ویران ده‌بی پاش ماوه‌یه‌کی که‌م که‌ وا بی ئه‌وه‌ی لینی خه‌رج کری بۆ جوانی و پازانه‌وه‌ و ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی ئه‌ویش، ده‌گه‌لی ده‌روا و ویران ده‌بی، که‌وابی ده‌بی بلین: ئاقل که‌ی بانی خانووی که‌ له‌ ژیریدا دانیشتوه‌ی وای گران ده‌کا به‌ سه‌ریدا به‌رووخی و نه‌یه‌ته‌وه‌ ده‌ری له‌ بنیدا! زانایانی ئایینی کوتووینانه‌ سه‌فی ئه‌و که‌سه‌یه‌ بی‌ده‌سته‌پاره‌ بچیته‌ بازاری و بی‌ پاره‌ پرووکاته‌ شاری.

پرووکه (قیبله) و رای زانایان

ئاوردانه‌وه‌یه‌ک وه‌سه‌ر ته‌عینی شوین به‌ ناوی قیبله‌ واته‌ پرووکه‌ پروو تیکردن له‌ کاتی عیاده‌تی وه‌ک نوێژ:

دل ده‌یه‌ه‌وی بزانی بۆچی خودای مه‌زن بۆ به‌جی هینانی نوێژ شوینی پروو تیکردنی ته‌عین و مه‌علوم کردوه‌؟ خو هه‌ر کوێ پرووی تیکری خودا زانا و ئاگاداره‌ و له‌وییه‌! که‌ وایه‌ ده‌بی بۆ ری نه‌دابی نوێژخوین به‌ ویست و وازی خوێ هه‌ر کوێی واز لی با، پرووی تی بکراه‌یه‌؟! ئیمه‌ش ده‌بی له‌ ولامدا بۆ لابرندی ته‌می ئیشکال پروو بکه‌ینه‌ زانایانی قورئان. ئه‌وانیش له‌و باره‌وه‌ ئاویان نه‌زهر داوه‌: هه‌چه‌ن له‌و باره‌وه‌ را و بۆچوون زۆره‌. به‌لام به‌ هیندیک نه‌زهر لی‌ره‌ قه‌ناعه‌ت ده‌که‌ین له‌وه‌ی هه‌چی بۆچوونیه‌ رایگه‌یین:

۱. هه‌روه‌ک ده‌رده‌که‌وی له‌ پاره‌په‌ین و تیگه‌یشتنی ئینسانی ده‌بی دوو هیزی مودریک و زانا ده‌قه‌واره‌ی له‌شدا جیگیر کری: یه‌کیان هیزی ئه‌قل، ئه‌وی دیکه‌یان هیزی خه‌یال. دیاره‌ هیزی ئه‌قل ئه‌و بوونه‌وه‌ره‌ ئه‌قلاویانه‌ ده‌قۆزیته‌وه‌، واته‌ ئه‌وه‌ی له‌ جوغزی چوارچیوه‌ی ئه‌قلا بی‌ ده‌رکی ده‌کا و ده‌یقۆزیته‌وه‌. هیزی خه‌یال ده‌روانیته‌ عاله‌می بوون بی‌وه‌ی بتوانی به‌ ته‌واوی به‌ره‌م ده‌س خا. به‌لام به‌ په‌له‌ هاوار له‌ هیزی ئه‌قل ده‌کا بیگاتی بۆ قۆزتنه‌وه‌ی ئه‌و ته‌مال و نه‌چیره‌. جا چونکه‌ ئه‌و دوو هیزه‌ش هه‌ر به‌ یه‌که‌وه‌ن، ده‌س به‌جی ده‌گاتی و ده‌یقۆزیته‌وه‌. به‌

كورتى كاتى ناسىنى شىتىك بىتە پروو جىيى نياز بى، ئەو شتە كە دە عالەمى نەپىيدا بى، ھىزى ئەقلى بە تەننى ناتوانى دەركى بكا و بىخاتە ناو مالى زەينەو. بۆ ئەو كارە ھىزى خەيال دەبى بە ھاوارەو بى فەورەن رەنگ و چۆنەتە ئەو شتە وینە بەردارى بكا و بىخاتە ناو ژوورى زەينەو و كە شوپن و كارگای ئەقلى، لەویدا ھىزى ئەقلى بە تەواوى دەپەننى و دەيا و ھەلگىر و ھەرگىپر پى دەكا و ساغى دەكاتەو.

خۆ ديارە نوپۇش دە زاتى خۇيدا كە خۇگەياندنە بە قۇناغى بەرزى ھەستەى نەپنى واتە دواندن و ملاقاتى زاتى بارى. ئەو ھەش بى گومان نيازى بە تەواوى بە لەوى بوونى قەلب و ھەستەى قەلب ھەيە بۆ خۆ يەك لاكرەنەو ھى خودا و دواندن و حازر كردنى دە ناو مالى دلدا. جا ديارە و حاشا ھەلنەگرە گەشتن بە قۇناغىكى ئاوا سەخت بە دل بىلاوى و دوور لە ھىزى ئەقلى و خەيال نابردى و ناكرى پىگەشتنى. (تەفسىرى كەبىر، ج ۴/۳، ل ۱۰۵). بە كوردى و بە كورتى دەبى دە عىباداتدا ھەك نوپۇ بۆ گەشتن بە مەتلەب كە خودا دواندنە يەك شوپن بۆ ملاقات ديارى كرى. دەنا لە بى شوپنى و بى ديارى شوپن، ھەم ھىزى ئەقلى و ھەم ھىزى خەيال بىلاو دەبى و ھەم پەريشان، نازانى چۆن خۆ كۆ ھەكا و گورج و گۆل پروو كاتە مەقسەد.

خۆ ديارە ئەو ھەش سابتە و حاشا ناكرى دل ۋە شوپن چاۋ دەكەو، چاۋىش يەك ھەدەف چاتر پراۋ دەكا نەك چەند ھەدەف، ھەروا پەروھى عىبادەت و خوداناسى يەك لايەنە بى دەبى چونكە لە دوو لايەنەدا دوودلى دپتە پروو، بۆيە خاۋەن ھونەر شىخ عەتار كوتوۋىەتى:

از ھەمە بگريز، بايکروى باش

يک دل و يک قبلە و يک سۋى باش

ۋەھروا زانا و ژير شەمسى تەبرىزى لەو بارەو ھەو ھەش تيرئەندازى کردوۋە دەلى:

دۋى را چون بە در کردم يکى ديدم دو عالم را

يکى بينم، يکى دانم، يکى گويم، يکى خوانم

و ھەروا خاۋەن ھونەرەن لەو مەيدانەدا خۇيان بۆ راگير نەكراۋە و پەمبازى خۇيان نیشان

داۋە:

ز دست دیده و دل هر دو فریاد   كە ھەرچە دیدە بیند دل کند یاد

بسازم خنجری نیش ز پولاد   زنم بر دیده تا دل گردد آزاد

دەبى ئەو ھەزەنەن و بىسەلمىنن: چاۋ كانال و دەرک و دەرۋازەى ھاتنە ژوورى دل، ئەگەر

چاوشت و ینەبەرداری نەکا، دڵ ناتوانی راوی هیچ نەچیریک بکا مەگەر شتی نەینی، خۆ دیارە نوێژ خویندن و پروو تیکردنی دە شوینی ملاقاتی خودا دەبی یەک کرێ تاکوو چاوش و دڵ یەک لا بنەوه.

با ئەوهوش پاشقول نەدەین: زانا یان کوتوو یانە و ئەقلیش قبوولیەتی چاویلێکنان دڵ یەک لا و کۆکردنەوهیە، بۆ خۆگە یاندن بە هەدەف، هەروەک گیانداریک کە دەیههوی بازدا لە کەندالێک و یا شوینیکی بەرین. لە هەوه لهوه خۆ و ێک دینی و خەر دەکاتەوه پاشان گورج و گۆلانه بازە کە دەدا و دەپەرێتەوه. چاوش و دلێش هەمان شتن، دەبی خۆ یەک لا کەنەوه و خۆ و ێک بینن جا باز دەن.

شیخ بایەزیدی بەستام

زانای ناودار شیخ بایەزید بەستامی لەو بارەوه کوتوو یەتی: ئەو شیخی نازدار بۆوهی بتوانی ئامانجی خۆی بخاتە ناو هەستی دەروونیەوه، دە ناو ژووریکی چکۆلە بە ناوی حوجرە دادەنێشت دەرک و پەنجەرە ی ئەو هۆدە ی دەبەست و داخنی و تەنانەت کون و کاژیرەکانی دەخنین نەبادا سیسرە و جەرچرکەر بسپرین. پاشان ئەگەر شەو با، چراشی خامۆش و خەفە دەکرد تاکوو نوور و هەستی چرا نەدا لە نووری چاوی، بەو شیوەیە چاویشی لێک دەنان ئەوجار نوور و هەستی بە هەستی دلی دەگیرا بە شوین یادی ئەللی موتلق. تەواوی نووری شعور و حەواس و ئەقڵی بەرەو زاتی پاک و بی هاوتای ئەو خودای بی پەنگ و بی دەنگ و بی وینە وەگەر دەخست، دڵ و هەست و شعور دەکەوتنە سەر ئەو خەتە کە ئەوه خودایە و دەگەلی دەدوین، بۆیە پیری خاوەن هەست و بیر فەرموویەتی:

چشم بند و گوش بند و لب ببند   گر نبینی سرّ حق، بر ما بخند

بە کوردی و بە کورتی: خودای زانا و ئاگا بە دڵ و دەروون و هەستی بەشەر، بۆ نوێژخوینان پرووگە ی کردە یەک شوین تاکوو لە کاتی دوان دەگەل گەورە ی خۆی و خالق ی هیوا و هومیدی هەموو کات و سات و دەور و زەمانی خۆی بە کۆدلی بدوی. لە قەولی پیغەمبەر پروانە (إِيَّاكَ وَالْاَلْتِفَاتِ فِي الصَّلَاةِ فَإِنَّهُ هَلَكَةٌ) واتە ئاگادار بە تاکوو دە نوێژدا بەولا ولادا نەروانی. واتە دلت نەروا. ئەو گوفتەشی هەیه: (هُوَ اخْتِلَاسٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ) واتە پروو دیر و دەوی کردن لە شەیتانەوهیە تاکوو لەو رێیەوه دەس بگەیی نیتە نوێژی عەبدی.

پاش دامەزراندنی ئەو نیزامە بەهێز و پتەوه کە هیچ شتیک بە لیها تووی خۆی و سەر بەخۆ نەهاتوو و نایەتە پروو، بەلکە هەمووی بە دم ئیرادە و حەزی هەلوه داو دەخولی و دەبی، بۆ

نمونە قىبلە لە خۆو پىرۆز نەبوو و نەبوو تە پرووگە بەلکە لە خوداوو ئەو ئەرزشەى پى دراو. گۆل لە خوداوو جوان کراو، پىحانە لە خوداوو بۆن خۆش کراو. بە کورتى و بە کورتى کەيفىيەت و چۆنىەتى دار و دەوێن و گىاوگۆل لە خوداوو. نە لە ئاو و زەوى. چۆنىەتى حەيوانات و حەمايەت بوونى لە خوداوو. بۆ ئىنسان، نەک لە خۆيانەو. يە.

ئەو جار خوداى تەعالا دەگەل گەلى ئىسلاما دەدوى و دەکەوێتە باس، لەمەر ئەو پىز و ئىکراپامەى کە بۆ ئىنسان قايەلە زىاد لە بوونەو. دى. هەر بۆيە پرووگەى تايەتى بەخشی بەو بەرەيە. بۆ راستى ئەو راستىيە دەچىنە خزمەت ئايەتى ۱۴۳ى بەقەرە:

﴿۱۴۳﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ

ئەى موسولمانىنە! ئىمە ئىوهمان گىراو بە کەسانىكى خاوەن بىر و باوەرى راست و ميانەرۆ، نەک وەک ئەوانەى کەوا دەزانن مەبەست لە ئايىن وازەيتانە لە خۆشەى کانى دنيا، وە نەک وەک ئەوانەش کە هەموو خەمىکيان هەر بۆ کۆکردنەوى مال و سامانى دنيايە. بەلکەو تا ئىوە بىنە شاھىد لە سەر کردەوى خەلکانىک کە ئايىنيان لە ئايىنى ئىوە جياوازە و پىغەمبەرىش بىتە شاھىد لە سەر ئىوە. ئىمە ئەو قىبلەى کە لەمەو پىش لە سەرى بوون گۆرپان بە قىبلەيە کى دى تاكوو دەرکەوى کى وەشوین پىغەمبەر دەکەوێت و کىش وە شوینى ناکەوێت و لە باوەرە کەى پەشيمان دەبىتەو. بەلێ ئەو قىبلە گۆرپە پروو داوىكى قورس و گران بوو. بەلام نەک لە سەر ئەوانەى کە ئىياندارى تەواو بوون و راستىيەتى پىگای خودايان بۆ دەرکەوتبوو. خوداى مەزن ئىيان و باوەرى ئەوانە زايە ناکات و خاوەنى بەزە و شەفەقەتتىكى بى ئەژمارە.

خودا لەو ئايەتەدا دەفەرموى (لنعلم) واتە تاكوو بزاني. بى گومان زانيى خودا هىچ مەرز و سنوورىكى بۆ نىيە و هىچ شتىكىش نىيە خودا نەزاني و لىيى بزر بى، خۆ تىكەلاو کردنى خودا لەو ئايەتەدا دەگەل زانيى پىغەمبەران و هاوالەکانى وەکوو ئەو وایە کە کەسىک باش بزاني کە شاگردىک هىچ نازانىت و لە تاقى کردنەو. دا درناچى بەلام بە لىژنەى ئىمتىحانى شاگردە کە دەلێ: با پرسىارى لى بکەين تاكوو بزاني دەردەچىت؟ ئەو کەسە کە دەلێ با بزاني، خۆ

مەبەستى خۆى نىيە، بەلكو مەبەستى ئەو ەيە ئەندامانى لىژنەكە ئەو راستىيە بزانن. نموونەى بەرز ەر بۆ خودايە.

تېروانىتىك لە سىما و دەروونى ئەو ئايەتە (۱۴۳):

(امة وسطا)

خودا كە دەفەرموئ ئىو ەمان كرده ئۆمەتتىكى ەسەت، واتە بە گەلىكى ميانەى ەلبزاردە لە ناو ەندى توندى و بەرەللایى (افراط و تفریط) دا ەروەك جىاوازى لە ناو ەندى پۆژ ەللات و پۆژ ئاوا دايانى ەر ەك پىنونيما كرددن بۆ پىنى راست، پرووگەيەكى سەربەخۆشمان دانى و كرددوشمانن بە گەلىكى ميانە، تاكوو بىنە چاوەدێر بە سەر مەردمەو ە ەر وا تەرازووى داد ەللاو ەسن لە ناو گەلدا و بىن بە پىشەنگ و پىشەرەو و چاولىكراو بۆ ەموو گەلانى دى، بۆ پىنى راستى ژيان. و ەروا پىغەمبەرىش چاوەدێر بى بە سەرتانەو ە چونكە دواترىن پىغەمبەرە، بۆ بەرەى ئادەمى تا دنيا ەيە، و ەروا يەكەمىن سەرمەشقە لەو پىيەو ە كە پرووناكى ئايىنى بە ئىو ە گەياندوو ە ەروا لە ئىو ەشرا دەبى بە ەموو دنيا رابگا.

بە پىنى ياسا ئەو ئايىنە بەخشاو ە بە ئىو ە، دەبى گەلىكى وا بىن ميانەپرەو لە بىر و باو ەپىشا واتە ئەو ەندەى دەروانە خزمەتى جەستە و لەش، ئەو ەندەش پروانە گەشەى گيان و ەيات و پىنى نەدەن تەرازووى لەش و گيان لاسەنگ بىن، بە ەوى ئىسراف و زىادە بەر خۇدان.

﴿أُمَّةً وَسَطًا﴾ واتە ئاگادار بە سەر ئاكار و رەفتار و كردهو ەى گەلانى رابردوو، و ەروا ەالى كراو بۆ ەى چى بكا بۆ داهاوو. ەركەس بە وردى و ژىرانە پروانىتە مىژووى گەلانى رابردوو، دەزانى و بۆى دەرەكەوئى كە لە دواى كۆچى دوايى پىغەمبەر سەت سالى نەخاياند كە ئىسلام و ئىسلامىەت خۆى گەياندە ئەوسەرەو سەرى دنيا واتە ەالەم بەرەو پىرى دەهات و تەنانەت لە پۆژ ئاواو ە داپۆشى و گرتى تا كوو سنوورى ولاتى فەرانسە و ەروا لە پۆژ ەللاتەو ە دايە بەر خۆى تا گەيشتە چىن و بوخارا و لە ئىسپانىادەولەتتىكى پىك ەينا و زانستگاي بۆ كردنەو ە كە بەبى جىاوازى قوتابى موسولمان و گاورى تىدا جى كرابوو. ئەگەر بەو شىو ەيە ئىسلام برۆيشتا يە پىش، ەك قورئان سوژى دابوو نەخشەى بۆ كىشابوو، رىبەرىكى دادو ەر و دادپرس رىبەرى بكردايە، و تەرازووى دادى بە واقىعى ەللاو ەسىيا و پىگاي نەدابا جىاوازى لە ناو ەالەمدا ككوومەتى بكردايە و دروست بە پىنى ياساى قورئان رەفتار بكرايە، ئەبەو ەلە بە يەكجارى گەل پزگارى دەبوو.

بەلام بە داخەو ھەرەك ئەو پۆ ئایینی ئىسلام كراو ھەتە دىوجامە بۆ راوى ئىنسان و قورئانىش كراو ھەتە گورزى دەستى زۆرداران بۆ سەر و گوڭلاک تى كىردنەو ھى بەرەى لاواز و بى ھىز، ئىسلام مافى چاوەدێرى بە سەر كەسەو ھە ماو ھە.

سەرپرین و زگدېرین و سووتاندن و تۆقاندن و ھەتکى حورمەت و كەرامەتى بە شەر بۆتە باو و دیاردەى دەستى دەستەلاتداران، لە ژېر پەرچەمى پەرۆى (لا اله الا الله).

بە كوردى و بە كورتى دىنى تۆ ئەى پىغەمبەر محەمەد ﷺ ئایىنىكى ميانەى بە تەواوى دەگەل ئایىنى سرشت یەكە و یەك دەگرنەو ھە. وەك ئایىنى یەھوود نىيە سەرەپۆ و سەختگیر بى كە بە ھۆى ئەو سەرەپۆیە و لاساریانەى گەلەكەى تووشى بە تووشى ئەو ھەموو نەدامەتیانە بوو كە قورئان بەیانى فەرموون. و ھەروا وەك ئایىنى مەسیحیش ناچى كە فیدای پەستى كراو ھەتە پەرەو ھەكان لە ئەسەرى ئەو لاسارى و خوڭوڭرەنە گەشتوونە زەلكاوى موشرىكایەتى.

خودای خاوەن حىكەمەت و حەكىم بە ھۆى ئەو ئایەتە ھەم ميانەپەرەوى ئۆمەتى ئىسلامى راگەیانە ھەم ميانەپەرەوى ئایىنى ئىسلام. جا دەبى بە پىتى ئەو پەيامەى بارى ھەچى ئیمانى بە خودا و بە ئایىنى ئىسلام ھەبى دەبى ميانەپەرەوى بى لە ھەموو شتەكانى ژيانى باو ھەرى، ئەخلاقی، تەنەت خواردن و خواردنەو ھە دەبەر كردن.

دەل لە بەراو ھەرد و ھەلسەنگاندنى جوملەى ﴿لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ دادەمىنى و رادەمىنى، ھەتە چۆنى قبوڵ كەین ئۆمەتى محەمەدى كە ئاگای لە ئاكار و پەفتارى ئۆمەتانى رابردوو نىيە و دەشتوانى شاھیدى بدا لە سەر كىردەو ھە باو ھەریان؟! خو دیاریشە ئەو ئایەتە كەلامى خودایە و شك لە راستى ئەودا نىيە. زۆر بێر و بەویدا دەل بە چرای ئەقل و زانستەو ھە سوو ھەو ھە زىاتر كە دەلى پى دامەزرى دەستى نەكەوت و چاوى نەكرد ئەو ھەتە دەستى كەوت ئەو ھە:

ئۆمەتى ئىسلام بە ھەسەلەى قورئان بە سەر بەسەرھاتى ئۆمەتانى رابردوو ئاگادار و زانایە. ئەو شاھیدى شى شاھیدى ئیمان و باو ھە نەك ھەموو تاوان و چاكە و خراپەى كە، كەوابى ھەم پىغەمبەر ھەم ئۆمەتى دەتوانن بە پى خەبەردانى قورئان شاھیدى لە سەر ئەسلى كارى ئۆمەتانى رابردوو بەدەن كە باو ھەپىيە بە خودا و پىغەمبەران و كىتیبەكانى ئاسمانى و پۆزى ئاخىرەت. بۆ زىدەزانین بروانن لە تەفسىرى كەبىر، ج ۴/۳، ل ۱۱۱-۱۱۳.

شاهیدی‌دان

به پئویست زاندار ئه‌وه‌ش پاشقول نه‌دری: کین ئه‌وانی ده‌توانن له‌ پوژی قیامه‌تدا له‌ سه‌ر کرداری ئینسانی شاهیدی بده‌ن؟ چون باسه‌که‌ باسی شاهیدییه، ده‌بی بزاندری ئه‌و شاهیدانه کین؟

قورئان‌زانه‌کان به‌ پپی ده‌لایلی قورئانی کوتوو‌یانه‌ چوار تا‌قم پ‌ی‌گای شاهیدی‌دانیان پی‌ دراوه‌ له‌ سه‌ر خیر و شه‌ری ئینسانی:

۱. ئه‌و فرشتانه‌ی که‌ له‌ کاتی حازربوونی ئینسانی بو مه‌یدانی حه‌شر، ده‌گه‌ل ئه‌و فرشتانه‌ی که‌ له‌ سه‌ر کردار و گو‌فتار و ئاکاری شاهید بوون. وه‌ک (سائق: لی‌خو‌ر)، (شه‌ید: حازر له‌ سه‌ر ئه‌و). ﴿وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ﴾ (ق: ۲۱) واته‌ له‌و پ‌وژده‌دا (قیامه‌ت) هه‌ر ئینسانیک ده‌گه‌ل پ‌ینو‌ینانی فرشته‌ وه‌ک (سائق و شه‌ید که‌ ناوی دوو فرشته‌ن) دیت. یا ده‌لین ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ كَرَامًا كَاتِبِينَ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (انفطار: ۱۰-۱۲)

۲. پی‌غه‌مبه‌ران شاهیدی ده‌ده‌ن له‌ سه‌ر خیر و شه‌ری ئینسانی به‌و ده‌لیله‌ ﴿لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ (بقره: ۱۴۳) له‌ پیشدا مانای لی‌ دراوه‌ته‌وه‌.

۳. ئه‌نبیا و شاهیدان به‌و ده‌لیله‌: ﴿وَجِيءَ بِالَّتَّيْبِينَ وَالشَّهَدَاءِ﴾ (زمر: ۶۹) کاتی مه‌یدانی مه‌حشه‌ر ئاماده‌ کرا و به‌ نووری باری پرووناک کرا، و نامه‌ی عه‌مه‌ل خرایه‌ ده‌ستی خاوه‌ن عه‌مه‌لان، پی‌غه‌مبه‌ران شاهیدان دیندرین بو شاهیدی دان له‌ سه‌ر کرداری وان.

۴. ئه‌ندامی له‌ش وه‌ک ده‌ست و لاق و قاچ‌و‌قول، چونکه‌ له‌ویش هه‌یه‌ ئینسان ئینکار و حاشای تاوان له‌ خو‌ی ده‌کا و ته‌نانه‌ت ده‌ حه‌ولی وه‌درؤ خسته‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌رانیشدانه‌. جا له‌و کاتیدا ئه‌ندامی له‌ش بو شاهیدی دان له‌ سه‌ریان دیندرینه‌ مه‌یدان و وه‌قسه‌ ده‌خرین و زاریش مو‌ر ده‌کرین تاکوو له‌ قسه‌ کردن بکه‌ون. به‌و ده‌لیله‌: ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (یس: ۶۵) ئه‌و پ‌وژه‌ مو‌ری بی‌ده‌نگی ده‌خریته‌ سه‌ر زار و، ده‌ست وه‌ قسه‌ ده‌خرین، و لاق شاهیدی له‌ سه‌ر کرده‌وه‌ و کردار ده‌دا.

هه‌روه‌ک زانداروه‌ پی‌غه‌مبه‌ر پاش ئه‌وه‌ی نو‌یژ له‌ سه‌ر خو‌ی و موسو‌لمان گه‌را به‌ فه‌رز، بو ئه‌نجام‌دانی ئه‌و فه‌رزه‌ پ‌یزداره‌ وه‌ک پی‌غه‌مبه‌رانی پیش خو‌ی پرووی ده‌کرده‌ به‌یتو‌لمو‌قه‌ده‌س، به‌لام ده‌ نه‌ینی ناو دلیدا هه‌زی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که‌ پروو بکاته‌ پروو‌گه‌ی باپیره‌گه‌وره‌ی خو‌ی واته‌

ئىبراهيمى خەلیل کە بە بابى پىغەمبەران ناوبانگى دەركردبوو چونکە ئىبراهيم بۆ نوێ کردنەوه‌ی ئایینی ئاسمانی هاتبوو و هەروا کەعبەش دەسکردی ئەو بوو. دیارە کۆنترین قیبلەیه‌یە لە دنیادا. جا بە هۆی ئەو شتانه‌ی بە زۆری چاوی ئارەزووی دەبەرپە ئاسمان و بە دڵ ئاواتی ئەوه‌ی دەخواست لە خودا کە قیبلە‌ی بۆ بگۆڕی بە کەعبە. بۆ ئەو راستییە دەچینه‌ی خزمەت ئایەتی ۱۴۴ی بە‌قه‌ره:

﴿ ۱۴۴ ﴾ قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

بە‌پراستی ئیئە دە‌تبیین ڕوو کردنە ئاسمانت و چاو‌ه‌چاوت بۆ هاتنی س‌رووش و گ‌ی‌پ‌انی کەعبە بە ڕووگە، وا ئە‌وجار ڕووت دە‌کەینه‌ ڕووگە‌یە کە بۆ‌خۆت هەم پە‌سە‌ندت کردووه و هەم ئارە‌زووت کردووه. (ئە‌وجار خودا بە‌تایبە‌تی دە‌ستوور دە‌دا بە‌ پىغە‌مبەر بە‌ ڕوو تى‌کردن دە‌ مسجد الحرام دە‌فەر‌موئ): لە‌مه‌ولا لە‌ نوێ‌ژدا ڕوو بکە بۆ لای مسجد الحرام کە کەعبە لە‌ ناو‌ه‌پراستی حە‌سارە‌کە‌یدایە. (پاش فەرمان دان بە‌ پىغە‌مبەر بە‌ ڕوو تى‌کردن لە‌ مسجد الحرام دە‌فەر‌موئ بە‌ موس‌ول‌مانان کە ئى‌پ‌و‌ش لە‌ نوێ‌ژدا ڕوو بکەنە کەعبە دە‌فەر‌موئ): ئى‌پ‌و‌ش ئە‌ی موس‌ول‌مانینه‌ لە‌ هەر لایە‌ک بوون لە‌ نوێ‌ژدا ڕوو بکەنە لای ئە‌و مزگە‌وتە. (ئە‌وجار ئاور دە‌درى‌ستە‌وه‌ سەر خاوەن کتیبە‌کان، بە‌رانبەر بە‌و ڕووگە تازە‌یە و دە‌فەر‌موئ): ئە‌وانە‌ی کە نامە‌ی خودایان پى‌ دراوه (واتە‌ گاور و جووله‌کە) دە‌زانن کە ئە‌و ڕووگە گۆ‌پ‌ینه‌ شتى‌کی دروست و راست و ڕە‌وا‌یە لە‌ خودا‌وه‌یە، چونکە دە‌ کتیبە ئاسانیە‌کانیان باس کراوه و دە‌شرانن کە کەعبە ڕووگە‌ی ئى‌براهيم و نه‌وه‌یە‌تی و محە‌مە‌د و گە‌لە‌کە‌ی لە‌ نه‌وه‌ی ئى‌براهيمن. بە‌لام ئە‌وان بە‌ چاوی چاو‌ه‌راو و درۆ‌سە‌یری دە‌کەن و خوداش ئاگایە و بى‌ئاگا نییە لە‌و چاو و ڕاوه‌ی دە‌یکەن دە‌ربارە‌ی گۆ‌پ‌ینی ئە‌و ڕووگە‌یە.

سووکە‌ئاو‌پ‌یک

بە‌لى، ئە‌وه حاشا‌هە‌لنە‌گرە کە خاوەن کتیبە‌کان زۆر چاک دە‌زانن کە ئە‌و ڕووگە گۆ‌پ‌ینه‌ لە‌ خودا‌وه‌یە، چونکە لە‌ تە‌ورا‌ندا لە‌ (اص‌حاحی ۳۳، لە‌ سفری تثنیه‌) دا دە‌فەر‌موئ: خودا هات لە‌ سیناوه‌ ڕووناکی بۆ دانه‌وه‌، لە‌ سە‌عیر و شە‌وقی بلاو کردووه لە‌ شاخی فاران. ئە‌و ئایە‌تە تە‌ورا‌تە مزگینى دە‌دات بە‌ پىغە‌مبەر‌یه‌تی موس‌ا و عیسا و محە‌مە‌د ﷺ چونکە خودا تە‌ورا‌تی ناردۆ‌تە

خوارەوہ بۆ مووسا لە کتوی توور کہ لە سینایە و ئینجیلی ناردووہ بۆ عیسا لە شاخیر سەعیر لە دئی ناصرە و قورئانی ناردووہ بۆ محەمەدﷺ لە شاخی فاران کہ لە مەککە، بە لای موسولمانەکان و گاوریەکان و جوولەکەکانەوہ. و ھەروا پیغەمبەریش بە تەمای خواوەن کتیبەکان بوو کہ لە پیش بت پەرستاکانا بپروا بەو قورئانە بێنن چونکە ئەوان نامەي ئاسمانی و پیغەمبەریان لەوہ پیش بۆ ھاتووہ، بەلام بت پەرستەکان نەیان دەزانی ئەوانە چین.

تیروانینیک لە ناوەرۆک و سیمای ئەو ئایەتە:

ئارەزوو و ئاواتی پیغەمبەر لە بابەت گۆرینی قبیلە لە بەیتولموقەدەسەوہ بۆ کەعبە لە بەر ئەوہی نەبوو کہ بڵێن بەیتولموقەدەسی ناخۆش دەویست بەلکە بە دڵ خوازیاری پرووگەي تایبەتی بوو، ھەروا لەولایەشەوہ بەیتولموقەدەس وەک قبیلەيەکی نەژادی و ئیرسی ھاتبوو پروو لە ناو عالەمی ئەو سەردەمیدا لەو پرووہوہ ترسی ئەوہ دەھاتە پیش کہ وا گومان بکرایە لە بوونی بەیتولموقەدەس بە قبیلەي ئۆمەتی محەمەدیش، ئایینی ئیسلامیش ئایینیکی نژادییە، جا بۆ وەي ئەو تەمە گومانە پرەوی لە سەرچاوەي دلی گەلی ئیسلام پرووگە لە بەیتولموقەدەسەوہ گۆرا بەرەو کەعبە، سەرەرای ئەوہش یەھوودیەکان تانە و تەشەری زۆریان دەھاویشتە موسولمانەکان بەوہي. پێیان دەکوتن: ھا ئایینی ئیوہ سەر بەخۆ و موستەقیل نییە، بەلکە بەشیکی کہ پرووگەي بەسراوہتەوہ بە قبیلەي ئیمە کہ بەیتولموقەدەسە.

بە کورتی ھۆی گۆرانی پرووگە زۆرن بەلام ئەوانەي کہ زۆر بەرچاوان ئەوانەن، جگە لە ئەسراری باری:

۱. ئارەزووی سەر بەخۆي قبیلەي ئۆمەتی،

۲. ترس و گومانی نەژادی ئایینی ئیسلام

۳. ئارەزووی زۆری حەزەرەت بە ئیبراھیم و ئاسارەکانی

۴. کەعبە کۆنترین مەرکەزی تەوحید بوو و تەنانەت موشریکەکانیش خۆشەویستی و عەلاقەیان پێی بوو.

جگە لە ھەموو ئەوانەش خودا بۆ وەي بەرگری بکا لەوہي گەل وا خەیاڵ نەکەن کہ قبیلە تایبەتی پیغەمبەرە، بە دووی ئەوہیدا کہ بە پیغەمبەری دەستوور دا پروو بکاتە کەعبە، بە موسولمانانیشی دەستوور دا کہ پروو بکەنە کەعبە تا ئەوہ بێتە جی کہ کەعبە قبیلەي ھەمووتانە: پیغەمبەر و ئۆمەتی ئیسلام.

وردبوونهوهیهک

دیاره ههر وهک له مانای ئایه ته که پرا دهستمان که وت به کۆدهنگی قیبله ی موسولمان که عبهیه، مسجد الحرام که که عبه له ناوه پساتی قهراری گرتووه قیبله نییه و به قیبله نایه ته حیساب. به و شیوهیه ئه گهر که سینک له کاتی نوێژدا به غهیرهز که عبه پروو بکاته شویتیکی دیکه نوێژه که نایه ته ژمار و به تال دهرده چی. که وایه بوچی خودای تهعالا له باتی ئه وهی بفرموی: (شَطْرَ الْكَعْبَةِ) بووهی له ئیشکال و گومان خالی بی فرموی: ﴿فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ ئه ودهم خه یالی بزۆز و نه سره وتوو له سهر جی به جی کردنی عیاده ته که وهک نوێژ ده که وته دردۆنگی له مهر ئه و که سانهی که له چۆل و ولاتانی دوور بی وه سیله و نیشانهی قیبله که ئایا پروومان به دروستی که وتۆته پرووگهیهی که خودا بوی تهعین کردوین یان نا؟

و ههروا دووبار جیگای سرنج و بهرجه وهندییه که خودای تهعالا له باتی (الى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) فرموویانه (شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ)؟ ئه وه دیره دا خودای تهعالا به رفراوانی و ئاوالهیی پرووگه ی ده نه زهر گرتووه بو موسولمانان به و ده لیله پرا دیاره که (شَطْرَ) ی به کار هیناوه ده ئایه ته که دا چونکه (شَطْرَ) هم به مانای پایه و به شیکی تهواو و هم به مانای لا و ته ره فی شت، جا له سهر ئه و ئه ساسه نوێژ خوین پر به باوهشی خوی قیبله ی خۆیه تی، بی دوودلی با نوێژ بخوین.

بو پیشوازی و به ره و چوونی ئایه تی ۱۴۵ ئه و تپروانینه پیویسته، هه چه ن خاوه ن کتیه کانی ئاسمانی واته یه هوود و گاور و بت په رسته کان زۆریان هه لدا و پییدا و لاساری ده نواند و پیغه مبه ریش ده که وته سه خله تی و ناره حه تی ئه وهی: چۆنیان بییتته سهر ڕی.

هه تا ئه و پۆزه ی پرووگه (قیبله) گۆرا، جووله که کان و گاوه کان که وته چاو و پراو له مهر ئه و قیبله گۆرانه و به تهواوی هیزی بی پیزی فر و فیلیان هه ولیان وه گهر ده خست بو وهی دلی موسولمان ئاوه ژوو که نه وه له و پروو تیکردنه بو لا که عبه بهرگری بکه ن به لام بی خه بهر له وهی شتیک خودا بیکا و بیهو ی بی و بیته جی، به هیچ هیز و پیز و تیزی فر و فیل بهری پی ناگیر، ههروهک بیدرا دوژمنانی ئایینی ئیسلام نه یانتوانی پیش به موسولمانان بگرن له پروو تیکردن له که عبه به ناوی قیبله.

ئه و جار باری تهعالا به ئایه تی ۱۵۵ پیغه مبه ر تیده گه یینی که ئه و خاوه ن کتیه بانه ی ئاسمانی

وه‌ک تۆ ده‌زانن و تیگه‌یشتون که ئەو قبیله‌یه راسته و حه‌ق‌قه و شتیکی ره‌وایه و سه‌ربه‌خۆش نه‌گۆر‌دراوه، به‌لکه به‌ئەمری خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و حه‌کیم گۆر‌اوه بۆ چه‌ن مه‌سله‌حه‌تیکی ئایینی ئیسلام. به‌لام لاساری و به‌د‌ره‌فتاری ئەوانه له‌ سه‌ر ئەساسی حه‌ساده‌ت و کینه‌ چاوبه‌رینایی نه‌دانیانه که به‌روای پی‌ ناھێنن. جا بۆ راستی ئەو راستیه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۴۵ی به‌قه‌ره:

﴿ ۱۴۵ ﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! ئە‌تۆ هه‌رچه‌نده له‌ سه‌ر پی‌غه‌مبه‌رایه‌تیت به‌لگه و سه‌نه‌د و بوره‌ان بنوێنی و رانیی، ئە‌و خاوه‌ن کتیبانه‌ به‌روات پی‌ نا‌که‌ن و وه‌شوین قیبه‌لی تۆ که که‌عه‌به‌یه‌ نا‌که‌ون. و ئە‌تۆش هه‌روا، تازه‌ پاشی ئە‌وه‌ی که له‌ لایه‌ن خوداوه‌ فه‌رمانت پی‌ درا که‌ ڕوو بکه‌یته‌ که‌عه‌، ئیتر ڕوو نا‌که‌یه‌وه‌ قیبه‌له‌ که‌ی وان. و ئە‌وانیش هه‌چ کامیان وه‌شوین قیبه‌لی تۆ نا‌که‌ون، ئە‌تۆش پاش ئە‌وه‌ی که‌ خودای ته‌ع‌الا ڕیگای راست و دروستی بۆ ڕوون کردوویه‌وه‌، وه‌ دوا‌ی شوینی وان بکه‌وی و فره‌وی ئاره‌زوویان بخۆی، ئە‌وه‌ بی‌ گومان به‌ لاده‌ر له‌ حه‌ق و سه‌تمکار ده‌ژمیره‌دریی و له‌ قه‌له‌م ده‌دریی.

وه‌ک دیاره‌ دیره‌دا خودا هه‌ره‌شه‌ له‌ پی‌غه‌مبه‌ر نا‌کا به‌لام هه‌ندیک له‌ موسوڵمانه‌کان له‌ به‌ر ک‌الی و ساویله‌که‌ییان له‌ فه‌رمانی خودا لاده‌ده‌ن و خۆ دوور ده‌که‌نه‌وه‌ له‌ ڕیگای راست، به‌و پی‌یه‌ ئە‌وه‌ هه‌ره‌شه‌یه‌ بۆ وانه‌یه‌ که‌ له‌ پیناو سامان وزپ‌ر و زه‌مبه‌ر و زینه‌تی دنیا خۆیان دو‌راندووه‌. بۆ نموونه‌ ئە‌و‌رۆ به‌ ڕوونی چاو ده‌کرئ و ده‌بیندرئ هه‌ندیک له‌ به‌ ناو زانایانی ئایینی یا ب‌ل‌یین له‌ می‌زه‌ربه‌سه‌ران، له‌به‌ر قازانج‌یکی که‌می دنیا‌یی بۆ ده‌سه‌ت‌لاتدارانی وه‌خت و سه‌تمکارانی سه‌ربه‌خۆ مه‌رای و ڕای و لاه‌لامه‌ ده‌که‌ن و سه‌ر داده‌خه‌ن و له‌ زۆر نیشانه‌کانی به‌حه‌ق‌قی ئایینی له‌ پیناو ئە‌و سه‌رداخسته‌ بۆ سه‌تمکاران چاو‌پۆشی ده‌که‌ن و ته‌ئیدی هه‌نگاوه‌کانی ز‌الم ده‌که‌ن و بگه‌ر زۆر وا هه‌یه‌ خراپه‌کاره‌کانی حا‌کمی ز‌الم به‌ حه‌ق ده‌خه‌نه‌ ڕوو بۆ خه‌لکی هه‌ژار و ناح‌الی. چونکه‌ ره‌گه‌ل که‌وتنی ز‌الم ته‌ئیدی ز‌ولمه‌که‌یان ده‌که‌ن، جا په‌نا به‌ خودا.

ڕووگه‌ ناگۆرن

پوخته‌ی مه‌به‌ست: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ر هه‌چی به‌لگه و نیشانه‌ی هه‌یه‌ ڕایینی بۆ ئە‌و بی‌باوه‌ره‌

خاوەن کتیبانە لەمەر پراستی پرووگە کەت، ویستا باوەرپت پی ناکەن و دوا قیبلەت ناکەون چ جای دین و ئایینە کەت، بی باوەرپە کەشیان لە بەر ئەو نییە کە دوودلیان هەبی لە پرووگە کەت تا کوو توو حەول دە ی ئەو دوودلیەیان لایەری و ساغیان کە یەو بە لکە هەر لاسار و سەرەپۆن، دەنا زۆر چاک دەزانن و کتیبەکانیان مژدەیان داوئی بە هاتنی توو و پراستی توو. بە کورتی ئەتو چەندە لە سەر پراستیە کە ی خۆت بەردەوام و جیگیریت، ئەوان بگرە زیاتر لە سەر ناراستی خۆیان سوورن و جیگیرن، کەوا یە هەر هەولنیکیان لە دوو بدە ی بی بە هەر و سەمەرە.

نمۆنە یە ک لە سەر لاساری و بی ئەمە کی و بەدقەولی ئەو جوولە کە و گاور و بی باوەرپانە ی خاوەن کتیبەکانی ئاسمانین: حەزەرەتی عیسا تا بوو خۆی لە حەیاتدا بوو، پرووگە ی هەر بەیتولموقە دەس بوو وە ک حەزەرەتی موسا، کەچی هەر عیسا و موسا نەمان، «بۆلس قسیس» پرووگە کە ی خۆیان گۆری لە بەیتولموقە دەسەو بە پۆژە لالت جا کەوا یە ئە ی پیغەمبەر کاتی ئەوان لە ناو خۆیاندا دەس لە پرووگە ی یە کتری هەلنە گرن بوو یە کتری، جا چۆن دەس لە پرووگە ی خۆیان هەلنە گرن بوو تۆ یە کی کە باوەرپان پیت نییە.

ابن القیم، جوولە کە و گاور

ئاگاداریە ک لەو بارەو: یە کیک لە زانایان بە ناوی (ابن القیم) لە کتیبی (بدائع الفوائد) کوو تویەتی: پرووگە ی جوولە کە و گاور بە وەسیلە ی سرووشی خودا نەبوو و چونکە نە تورات پرووگە ی دیاری کردوو بە جوولە کە و نە ئینجیل بوو گاور، بە لکوو موسا لە سەر ئیجتیهادی خۆی (صخرة الله) ی کردە پرووگە ی خۆی و عیسا ش تا ما، پرووگە ی هەر هەمان «صخرة الله» ی موسا بوو. جا پاشان زاناکانیان هاتن لە سەر وازی خۆیان پۆژە لاتیان کردە پرووگە ی خۆیان و لا کەوتن لە پرووگە ی موسا و عیسا.

ئەو جار باری تەعالا بۆو ی پینومایی و دەرسێک بدا بە موسولمانان، نەخووزە خویندەواران و زاناکانی ئایینی، پینان دەفەر موی: نەچن بە ئارەزووی خۆتان وە دوا ی ئارەزووی ئەم و ئەو کەون و بوو بارە قەللا و ئافە رین و پەزای دلی ئەم و ئەو بیدەنگ دانیشن و قەر و قەپ بکەن و هاوار نە کەن و پای نە گەییسن کە پرووگە ی توو حەقە و ئی وان ئەو پۆ وانییە، بە لکە وە دوا ی ئارەزووی وان بکەون بەو جۆرە بلین: با بوو ماوێ ک پروو بکەینە پرووگە ی وان، بەو هیوا یە کە ئەوانیش بینە سەر پرووگە ی توو. ئەو بە گومان لە زومرە ی گوناھکاران دەبی و دەژمێردری.

ئەو هەپەشە بە پیژ و تیزە گرانه هەچەن بە پوالت پرووی دە پیغەمبەرە، بە لام دە پراستیدا بوو

هموو موسولمانانه که بۆ ئارهزوو و خوۆشی دلّی ئەم و ئەو، وهشویڻ شتی نارهوا مهکهون و بۆ بارهقهللای بی ئاپروو و بی ئەدهبان مالی دنیا و قیامهت ویران نهکهی.

به داخهوه ههپهشه‌ی وا قورس و گران له قورئانا، زۆر ده‌بیسین و ده‌بینین موسولمانه‌کان، کهچی بۆ ئافه‌ریم و بارهقهللای زۆرداران و ده‌سته‌لاتدارانی بی‌باوه‌ر و بی‌ئاپروو، په‌سه‌ندی خراپه و ناره‌واکانیان هه‌ر ده‌که‌ن و ده‌چنه‌پیشی لییان و ئەگه‌ر له لایه‌ن که‌سیکی خاوه‌ن هه‌سته‌وه به‌و که‌سانه‌ بکو‌ترئ: بۆ وه‌شوین سته‌مکار و بی‌باوه‌ران ده‌که‌ون، و له‌ باتی عاله‌میان لی تیگه‌یین و لی هان ده‌ن که به‌لکه‌ ده‌س وه‌کیشڻ له‌و کار و کرداره‌ ناره‌وايانه، له‌ موقابیلدا ده‌لین: جا کئ هه‌یه‌ ئەوپۆ گوی بداته‌ قسه‌ی مه‌؟! بی‌گومان ئەو جوۆره‌ قسانه‌ له‌ سه‌ر ئەو نیه‌ته‌ بی‌ئاپروویه‌یان، له‌ شکری ناحه‌قن که‌وتوونه‌ به‌روبووی باغ و باخاتی ولاتی ئسلام و ویرانی ده‌که‌ن، وه‌ک ئەوپۆ دياره‌ و حاشا هه‌لناگرئ.

تیروانین و رامانیک له‌ سیما و ده‌روونی جومله‌ی ﴿مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ﴾ که‌ به‌ گشتی واته‌ عموومیه‌ت به‌یان ده‌کری. دیره‌دا ئەو هه‌سته‌ دیته‌ پروو و ده‌کری، که‌ له‌ ئەه‌لی کتیب هیچ که‌س تابعی قبیله‌ی محهمه‌دﷺ نه‌بی، ده‌ حالیکدا که‌ زۆر له‌ خاوه‌ن باوه‌رانی وه‌ک عه‌بدوللا ئینی سه‌لام، دی مخبر، نه‌جاشی و ... له‌ ده‌ورانی هه‌زه‌رتا ئیمانیا هینا و پرویان کرده‌ پرووگه‌ی محهمه‌دﷺ و هه‌روا پاش هه‌زه‌رتی په‌سوولیش ده‌بیندرا پۆل و خیلی گه‌وره‌ گه‌وره‌ له‌ ئەه‌لی کتیب ده‌هاتن ده‌بوونه‌ موسولمان و پرویان ده‌کرده‌ پرووگه‌ی محهمه‌دﷺ واته‌ که‌عه‌. جا له‌ سه‌ر ئەو ئەساسه‌ ده‌بی مانای ئەو جومله‌ ئایه‌ته‌ چۆن به‌راورد کری و هه‌لسه‌نگیندرئ؟

بۆ ولام و رامال دانی ئیشکالی وا به‌جی، ده‌بی خو‌بگه‌ییینه‌ خزمه‌ت قورئان‌زانا و ولامیان لی وه‌رگرین ئە به‌و ولامانه‌:

۱. هیندی‌ک له‌ قورئان‌زانه‌کان فه‌رموویانه‌ مه‌به‌ست له‌ جومله‌ی ﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ دا ته‌نیا ئەو که‌سانه‌ن که‌ خاوه‌ن زانیی عیلمی ته‌ورات و ئینجیلن نه‌ک هه‌موو ئەو که‌سانه‌ی که‌ ئەه‌لی کتیب. واته‌ له‌ زانایانی ئەه‌لی کتیب هیچ که‌س به‌و ئەمه‌ری مل نادا و نه‌وی ناکا. ئەگه‌ر ده‌شلی ئەدی بۆچی عه‌بدوللا ئینی سه‌لام و نه‌جاشی و هه‌روا هاوتای وانیش ملیان داوه‌ به‌ باوه‌ری و پرووگه‌ی محهمه‌دﷺ، ئەمه‌ش ده‌لین وه‌ک کوتووایانه‌ ئەوانه‌ پیش هاتنه‌ خواری ئایه‌ته‌که‌ موسولمان بوون.

۲. یا ده‌بی بکو‌ترئ: مه‌نزوو له‌ تاییع بوون هه‌موو ئەه‌لی کتیب نیه‌ واته‌: وا نابی ته‌واوی

ئەھلى كىتەب تايىعى پروگەى تۆ بن ئەى محەمەدﷺ؟

يا دەبى بلىن وەك كوتوويانە: عمومىيەتىكى كە لە جوملەى ﴿مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ﴾ دا بە خەيالدا دى بە ماناى ئەكسەرە، واتە بە زۆرى، نەك بە تەواوى. بۆ زىدە زانست لەو بارەو بەروانە لە تەفسىرى كەبىر، ئىمام رازى، ج ۴/۳، لاپەرەى ۱۴۰ بەولاولە.

وەك دەزاندرى و ھەستى پى دەكرى خودا كە لە ئايەتەكانى پىشودا فەرمووى خاوەن كىتەبەكان دەزانن كە ئەو پروگە گۆرپنە شتىكى راستە و ھەقە و لە خوداوەيە، ئەوجار خوداى تەعالا لىرەدا واتە لە ئايەتى ۱۴۶دا دەيھەوى ئەو پراگەيىنى كە ئەو بى باوەرپانە (جوولەكەكان و گاۋرەكان) چۆنيان دەزانى كە ھەم محەمەد ھەقە و راستە ھەم پروگە گۆران كارى خودايە و وايە و راستە؟! جا بۆ پشت راست كردنەوى ئەو راستىيە دەچىنە خزمەت ئايەتى ۱۴۶ى بەقەرە:

﴿۱۴۶﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

ئەو خاوەن كىتەبە وەكوو چۆن منداڵەكانى خۆيان دەناسن، ئاۋاش راستى و دروستى و ھەقانىيەتى ئايىنى ئىسلام دەناسن و لە لايان ئاشكرايە، بەلام بى گومان گەلىك لەو سەرۆكە ئايىنيانەى جوولەكە و ديانەكان ئەو راستىيانە حاشار دەدەن بە ئەنقەست. نەبادا سەرۆكايەتى و پلە و پايە دنياكانيان لە كىس بچىت.

ئاۋرىك و پىداچوونەوھەك: خوداى بى ھاۋتا لە پىشدا فەرمووى خاوەن نامەكان چاك دەزانن كە ئەو قىبلە گۆرانە لە خوداوەيە و راستە. و ھەروا پىغەمبەرىش بە ھۆى ئەو ناۋىشانەى كە لە تەۋرات و ئىنجىلا بۆ ناسىنى پىغەمبەر بەيان كراون چاك دەناسن، بۆ نمونە عەبدوللا كورى سەلام كە يەكك بوو لە زاناكانى جوولەكەكان، موسولمان بوو. كوتوويەتى: ئەمن پىغەمبەر محەمەدﷺ لە كۆرەكانى خۆم باشتەر دەناسم بەو دەلىلە: لە پىغەمبەرايەتى محەمەددا ھىچ چەشنە گومانىكىم نىيە بەلام دەكرى لە كۆرەكانى خۆما گومانم ھەبى، چونكە ھەلدەگرى لە داىكيانرا خەيانەت سەرى ھەلدابى و نەمزانيى. چاۋ ئەو راستىيە (واتە پىغەمبەرايەتى محەمەد لە لايەن دلپەشانى ئەو بى باوەرە جوولەكە و گاۋرانە) حاشار دەدرى و دەيشارنەوھ لە عالەم، ئەوھش دەكرى بلىن ئىشارەيە ۋەلاى پىغەمبەر كە نەروانى ۋە لای كوتەى گاۋر و جوولەكەكان چونكە راست و دروست ئەوھەيە كە بە ھۆى سىرووش لە لای خوداۋە بۆت ھاۋوھ.

بۆ ھەر گەلیک ڕووگە یە ک ھە یە

با ئەو ئاگاداریەش بدری و گەل پی بزانی و باوەرپیشی پی بکا: ھەچی گەلە ڕووگە یە کی بوو ھە کە لە کاتی نوێژدا ڕووی تی کردوو. بۆ نمونە ئیبراھیم و ئیسماعیل ڕوویان کردۆتە کەعبە. بەرەو نەوہ کانی بەنی ئیسرائیل ڕوویان کردۆتە بەیتولموقەدەس و گاوەرەکان ڕوویان کردۆتە ڕۆژھەلات. جا لە سەر ئەو ئەساسە دەبی بلین و بشکوتری ڕووگە لە ئایینا شتیکی بنەرەتی نییە کە نەگۆردی. کەوا یە نەرەوا نازمێردی ئیسلامیش ڕووگە یە کی بی وە ک خوداش ئاماژە ی وە لا فەرموو ھە ئایە تی ۱۴۸دا: ﴿وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُوَ مُوَلِّيَهَا﴾ واتە بۆ ھەموو گەلیک لایە ک ھە یە کە لە کاتی خۆیدا ڕووی تیکات بۆ نوێژ. دیارە لیرەدا ئەو ھەستە ھەست پی دەکری: ڕووگە زۆر شتیکی ئەساسی و گرینگ نەبی، بەلکە ئەو ی ئەساسییە و گرینگە و خواوہن ئەرزشە ئەو یە: خوداناسی بە ئیخلاص، چاکە و چاکە چاندن بە پاکی.

دەو ئایەتە پیرۆزەدا بە ھۆی ھەلسەنگاندن و زۆر بە دەورەدا ھاتنی ئەو ئیشکالە خۆی لوور کردە زەین و خەیاڵمەوہ نەمتوانی بە سەر یەوہ باز دەم و گۆی نەدەمی. ئەویش ئەو یە: لە سەر بە یانی پێزانی نی ئەھلی کتیب کە محەمەد ﷺ و ڕووگە ھەقن، ئەو دوو کەلیمە بە کار گیراون: ۱. يَعْرِفُونَهُ ۲. يَعْلَمُونَ. دە حالیکدا ئەو دوو کەلیمانە دە زاتی خۆیاندا ھەر یە کە ی تەعریفیکی تایبەتیان بۆ کراوہ. جا دەبی بۆ پەفەعی ئەو ئیشکالە ڕووگە یە لای عیلم زانانی نەحو و عیلمی لوغەت شناسی، لەوانەوہ فەرقی عیلم و مەعریفەت فیر بین و وەرگرین.

دیارە بە پیی لوغەت (مەرفت) دە جوزئیاتدا بە کار دە گیردری، (علم) کە تایبەتی تر و خاستر لە مەعریفەتە، بۆ کوللیات بە کار دەبری. خو ئەو ھەش بی گومانە: ھەچی کوللی بی، جوزئیشی ھە یە و ھەچی جوزئیش بی دەتوانی بەرەو کوللی بچویندری. کەوا بی دەتواندری بکوتری جیاوازی نیوان عیلم و مەعریفەت پەردە یە کی نازکی حیکمەتە، واتە دەو ئایەتەدا خودای تەعالا ئاماژە وە لای ئەو پەردە نازکە حیکمەتە دەکا و دەفەرموی: ئەھلی کتیب لە بارە ی محەمەد ﷺ و دین و دەعوەت و قورئان عیلمیکی جوزئیان ھە یە و ھەر وا زانستیکی کوللیشیان ھە یە دە تەورات و دە ئینجیلدا کە باس لە محەمەد دەکەن بە تەواوی، و ھەر وا لە ھیندیک شوینی تەورات و ئینجیلدا موشەخەساتی جوزئی محەمەد ﷺ باس دەکەن. جا لە سەر ئەو ئەساسە لە نیوان عیلم و مەعریفەت جیاوازییە کی وا نییە کە ھۆی لیک ھەلاواردنیان بی لیرە لەو

ئایەتەدا. (تەفسیری کەبیر)

وا دەردە کەوێ لە سیمای ئایەتەکانی قیبلە گۆراندا، عالەمی ئەو سەردەمی لەمەر ئەو دەستوورە بووبنە دوو دەستە، دەستە یەکیان کە موسوڵمان بوون و ئیتاعە ی ئەو ئەمرەیان کرد و پرویان کردە پرووگە ی تازە کە کەعبە یە، و ئەهلی کتیبیش واتە جوولە کە و گاور و دیانە کان قبوولی ئەو ئەمرەیان نە کرد و ئیتاعە یان نە کرد بۆ پروو کردن دە کەعبە. جا لە سەر ئەو ئەساسە ئەو ئایەتی ۱۴۷ و ۱۴۸ هەم ڕەدی قسە ی ئەوانە دە کەن کە حەقیان قووت داو و شار دوویانە تەو هەم بە موسوڵمانان غیرە ت دەدا بۆ پروو کردنیان دە کەعبە، هەم لۆمە و سەر زەنشی ئەهلی کتیب دە کەن. جا بۆ ئەو راستییە دە چینه خزمە ت ئایەتەکانی ۱۴۷ و ۱۴۸ ی بە قەرە:

﴿۱۴۷﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

ئە ی پیغەمبەر! هیچ گومانیکت لەو دە نەبیت ڕیگای راست هەر ئەو یە کە لە لایەن خوداوە بۆت هاتوو،

(ئەو فەرماشته ش وەک ئەو ی پیشوو، هەر چەندە ئاراستە ی پیغەمبەر کراوە بە لام مەبەست هەموو موسوڵمانیکە کە ئیمان لە ناو دڵیدا جیگر نەبوو بیت بە تەواوی چونکە هیچ کاتیک پیغەمبەری خودا گومان بەروکی نەگرتوو. ئەو وەک ئەو یە وایە کە تۆ لە نیوان چەن کەسیکدا ئامۆژگاری کەسیکی دیاری کراو بکەیت بە لام مەبەست کە سەکانی دی بی. تیوتیو یە ک: راست و دروست هەر ئەو یە کە بە سرووش بۆت هاتوو لە لایەن خوداوە، نە ک فر و فیشالی گاور و جوولە کە. کەوایە بی خە یال بە و بی گومان، زۆر بە ئیمتینان و باو ڕەو ڕوو بکە پرووگە ی خۆت.

﴿۱۴۸﴾ وَلِكُلِّ وُجْهٍ هُوَ مُوَلِّيَهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بۆ هەر خاوەن ئایینیک جیگە یە کی تایبە تی خۆ ی هە یە بە نیوی پرووگە پروی تیبکات. ئە ی موسوڵمانینە! ئیو ڕوو بکە نە قیبلە ی خۆتان، و لە چاکە کردندا پیشبرکی بکەن. هەر کە مردیشن، لاشەتان لە هەر شوینی بی، خودای مەزن کۆتان دە کاتەو. ئەو هەش وە نە بی هیئە شتیکی قورس و گران بی بۆ خودای بە توانا، چونکە بی گومان خودا توانای بە سەر هەموو شتی کدا هە یە.

ئاو ڕ وە سەردان و پێدا چوونە وە یە ک: دە بی ئەو باو ڕ کە یین کە بۆ هەموو گە لی ک لایە ک

هەیه که له کاتی عیبادەتا (نوێژ) بە ناوی پرووگە پرووی تی بکات بەلام ئەوێ ئەساسییە و موهیمە زۆر: دەس پێشکەرییە دە کاری چاک و پەسند و پاک له پرسی خوداناسیدا و ئیتاعە لهو، چونکە سبەینی له هەر کوێ بی و هەرچی بی، دێیهوه لای خودا و دەخرییهوه ژێر دەستەلاتی ئەو، و چوونه دەریش له دنیا دا نهێنییه و پروون نییه بۆ کەس و له ناکاو دی، کەوایه بۆیه دەبی پێشبرکه له چاک کردن و چاکە کاریدا له بهر چاو بگیری.

تێروانین له جوملهی ﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾: ئەو ههسته به تهواوی ههست دهکری: ئەو ئینسانە ی که باوەریان به ههستانهوه و حیسابی پۆژی قیامەت ههیه، دهبی به تهئکید و زهرووری بۆ پێشبرکه له کاری خێردا ئاماده و تیکۆشه ر بی له دنیا دا، چونکه هەر ئان مەرگ و نه مان تیت پڕۆهات دهفتهر و باره گات ده پێچریتهوه، تازه هیچت له دەس نایه.

گومانت نه بی که لهو جومله ئایه ته زیڕینه و پیروژهیه ﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ گۆیا هه زه رت وه سیه تی کردووه له ئۆمه تی که له سی شتدا په له بکه ن له ئە نجام دانیا ن: ۱. نوێژ کاتی که کاتی هات.

۲. ناژتنی جه نازه کاتی که ئاماده ی ناژتن بوو پاش شوشتن و نوێژ له سه ر کردن

۳. بیوه ژن به میرد دان کاتی که هاوتای بابەتی دەس کهوت.

به کورتی و به کوردی: بۆ تیشووی پۆژی کهس به کهسی واته نه فسی نه فسی، ده بی دهس پێشخه ری و تالووکە بکری، نه بادا ده فریا نه کهوی. خێر وه دوا خستنت پاشی نه مان، هه رای دوا ی گورگه، که په نک ی پاش بارانه، ده رمانی پاش نه مانه.

ئینسانی به ههست و خاوه ن باوه ر ئەوه قبول دهکا و دهیسه لمینی که پێویسته بۆ نه ته وه و هۆز و قه بیله شوینی دیاری کراو هه بی که له کاتی ته ماسی ده گه ل خودا دل و ههست و شعووری تیکا له و جیهه را ده خوا، چونکه بی شوین و بی پرووگە ی دیاری کراو دل بلاو ده بی. دیاره دلی بلاو ههستی بلاو ده گه ل خو دینی و ناتوانی به ههست و دل و شعووری کۆزیلکه بهستی له دهووری خودا و نیازی خو ی لی داوا کا. بۆ راستی ئەو قسه یه ده چینه خزمهت ئایه تی

۱۴۹ ی به قەرە:

﴿۱۴۹﴾ وَمَنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

ئە ی پێغه مبه ر! که ده رچووی بۆ هەر لایه ک، له وێ پروو بکه بۆ که عبه (مسجد الحرام) پروو

کردنە کەعبە ڕوو کردنیکی تەواو و راستە. (ئەوجار خودای تەعالا بە شیوەی ھەرپەشە دەفەرموێت): ئەوانەى گۆرینی قیبلەیان کردۆتە ھۆى ئاشووب نەو و گومان خستە دلى خەلکەو، وە نەبیت خودای بیسەر و بینەر ئاگاداری کردووە کانیان نەبێ.

وەرددانەو ھەیک: ئەى پیغەمبەر! بۆ خۆت و وەشوین کەوتوانت کاتى چوونە ئیرە و ئەوى و لە سەفەردا بوون، بۆ نوێژ و عبادەت ڕووتان بکەنە لای مسجد الحرام، ئەو ڕوکردنەتان بۆ لای مسجد الحرام واتە کەعبە راستە و لە لای خوداوە بۆتان سرووش کراوە. خودای زانا و دانا و بیسەر و بینەر، بێ ئاگانێە لە کردەوێى ھیچ گیان لەبەرێک، یانى ئەى موسوڵمانان! ھەر ئیتاعەپەکی بیکەن لە پیغەمبەر، لەمەر ئەو شتانەى کە لە خوداوە دەستوورتان پێ دراو، خودا ئاگای لێە.

ھەست و شعور و ئەقل بە تەئکید ھەست دەکەن کە ئەو باسە واتە: باسى گۆرینی ڕووکە زۆر باسیکی جەنجالییە، ھەر بۆیە خودای تەعالا دەس بەرداری نابێ تاکو بە تەواوی گەلی لى تینەگەیینى وسى جاری باس دەکا و شى دەکاتەو. بۆ ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتى ۱۵۰ ی بەقەرە کە ھەر لە سەر ئەو بابەتە خۆ دەنوێنێ:

﴿۱۵۰﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُواْ مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِيْ وَلِأَتِمَّ نِعْمَتِيْ عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ

ئەى پیغەمبەر! کە چووی بۆ ھەر شوینیەک لەو شوینەو لە کاتى نوێژدا ڕوو بکە دە کەعبە، ھەر ئیوێش ئەى موسوڵمانان! لە نوێژە کانتاندا ڕوو بکەنە یەک شوین (کەعبە) ئەو جیگا پیرۆزە تا وەکوو قسە و پەخنەى جوولە کەکان و بت پەرستەکان بەرپەرچ دەنەو و بپرن. ئەوانە ھەندیکیان نەبێ ئەوانى دى ستەمکار و کینەلەدڵن، ئیوێ لەوان مەترسن بەلکە تەنیا و تەنیا لە من بترسن، وە لە بەجى ھینانى فەرمان و ڕیارە کانمدا سستی و کەمتەرخەمى مەگرنە بەر. تاوێ کوو بەخششەکانى خۆمتان بە تەواوەتى بە سەرتاندا بریژم و ڕیگای راستتان بۆ ڕوون بکەمەو. تاکو بە پوخت و پاراوى پیادەى بکەن و لە سەرى ڕوون.

لە دوو ئایەتى پێشوویدا خودا سى جار دەفەرموێ ﴿فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ مەبەست لە جاری یە کەم فەرمان دانە بۆ ڕوو تیکردنى ئەو قیبلەى یە کە پیغەمبەر خۆى ھەزى لى کردووە؛ لە جاری دوو ھەمدا مەبەست ئەو قیبلەى یە کە ھەقە و شایانى ڕوو تیکردنە و مەبەست

له جاری سیهم پرچدانهوهی رهخنه و توانجی جوولهکهکان و بت په رسته کانه، که ئاویان ده کوت: ئایینی ئیمه راسته، مه گهر نابینن موسولمانه کان پروو ده که نه قیبله که ی ئیمه، و هه روا ئه وه شیان ده کوت: ئه گهر پیغه مبه رایه تی محمه مد ﷺ راست بوایه ئه وه پرووی ده کرده قیبله که ی ئیبراهیمی باییره گه وره ی خوی.

دوو باره ئاور و هه سهر دانه وه یه ک: بۆ ههر کوپیه ک چوو یته سه فهر بۆ ده ره وه، پروو بکه بۆ لای مسجد الحرام، موسولمانان ئیوهش هه روا له ههر لایه ک بوون پرووتان وهر گیرن بۆ لای ئه و مسجد الحرامه له بهر سێ شت:

۱. تاکوو قسه ی خاوه ن نامه کانتان نه یه ته سهر که بلین: ئه گهر ئه و موسولمانانه خاوه نی ئایینیکی تاییه تین، ئه دی بۆچی پروو گه یه کی تاییه تیشان نییه؟ به لام به بوونی که عبه به پروو گه سه راپای قسه کانیا ن چۆوه پاش. واته جووله که و بت په رسته کان نه بی که س قسه ی نه ما، ئه و دووانهش (جووله که و بت په رست) ده یان کوت محمه مد که پروو گه ی خوی کرده که عبه، بۆ خاتری گه له که و شاره که ی خوی بوو، چونکه ئه گهر ئایینه که ی راست بایه، ده با له سهر پروو گه ی پیغه مبه رانی پیتشو و ماباوه. و هه روا دوو باره ده یان کوت هیندیکیان محمه مد هاتۆته سهر پروو گه ی ئیمه که که عبه یه و له مه ولا به ره و ئایینه که مان ده گه رپته وه. به کوردی هه موو ئه و بی باوه ر و لابه لایانه نه نگی خو یان خسته پروو.

۲. ده بی له خودا بترسین، تاکوو ره حمه ت و به ره ی که ره می خودا مان به نه سیب بی و که عبه مان بۆ بکرپته پروو گه. له به رجه وه ندی و هه لسه نگاندنی ئه و ئایه ته ئه وه هه ست ده کری که خودا له پیشه وه که که عبه ی نه کرد به پروو گه بۆ موسولمانان، چونکه که عبه پر بوو له بت و بت په رست، و له و کاته شا بۆ گرتن و ئیداره کردنی شاری مه ککه هیچ هیوا و دهسته لاتیکی کافی نه بوو و چاو نه ده کرا، تاکوو بتواندری مه ککه له بت په رستان خاوین و پاک بکرایه وه. به لام پاش ئه وه ی موسولمانه کان به هوی یاریده دانیان له لایه ن ئه هلی مه دینه وه دامه زران و هیزیان گرت، ههروهک له غه زای به در سه رکه وتنیان به ده ست هینا، ئه و جار شایانی پارازتنی که عبه یان به نه سیب کرا، که عبه شیان بۆ کرا به پروو گه، له سالی هه شته می کۆچیدا، هیرشیکی مرو یانان کرده سهر شاری مه ککه و گرتیان و ۳۶۰ بتیان له ناو که عبه و له ده ور و به ری که عبه دا هینا ده ر و نابوودیان کردن، به یه کجاری کرایه قیبه ی موسولمانان.

۳. به و هیوا یه که به ته وای به هوی ئه و پروو گه یه خۆ بگه یینه پله ی به رزی خودا ناسی.

دە گێرنەووە که گۆیا لە حەدیسدا هاتوووە که پێغەمبەر لە یەکێک لە یارانێ دەبیسێ ئەو دوعایە: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَمَامَ النِّعْمَةِ) واتە خودایە لە تۆم تەواوی نێعمەت دەوێ. پێغەمبەریش لێی دەپرسێ ئایا تۆ دەزانی تەواوی نێعمەت چییە؟ وا داوای دەکەیت لە خودا. ئەو کەسەش لە ولامدا دەلێ نەخێر، نازانم؛ بەلام دوعا بەو دەکەم و بەهرەى خێریشم لێ دەوێ. پێغەمبەریش دەفەرموێ بۆوێ ئەو کەسە هیوا و بەردەوامی لە سەر ئەو دوعا و پارێانەوێ بێ: تەواوی نێعمەت ئەو کاتە دەبێ کە چووێ ناو مالى بەهەشت کە لە هەموو شت لە خۆ دەبێووە و دەکەوێ ئەمن و ئەمانی و خوشی بێ برانەووە.

هەرwa دووبارە لە سیمای جوملەى «وَلَا تَمْنَعْنِي عَلَيْكُمْ» دەگەڵ ئایەتى ۳ى مائیدە «الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي» دە زەماندا دژایەتى دێتە پروو، مەسەلەن ئەو ئایەتى ۱۵ى بەقەرە ئیشارە وەلای بە قیبلە کردنى کەعبەى کە لە سەڵەکانى دووھەمى کۆچی، بەو پێیە خودا لە سالى دووھەمى هێجری کە سالى گۆرینی پرووگەیه، نێعمەتى خۆی لە سەر موسوڵمان تەواو کرد. وە بەلام دە ئایەتى ۳ى سوورەى مائیدە کە پرۆژى عارەفەیه دە سەفەرى حجة الوداعدا بوو، کە دەبێتە سالى دەھەمى کۆچى ئەو ئایەتە نازل بوو، لە سەر ئەو ئەساسە دەبێ نێعمەتى خودا دەو پرۆژ و مانگ و سەڵەدا تەواو بووبێ.

بۆ خۆ پرزگارکردن لەو دوو نەزەردانە کە دژ بە یەکن، چۆن رادەبویری و دەلێی چى؟ هەر وەک لە هەموو راستاندا لە کاتى چەنگ و چەلەمەى مەسائیلی قورئانى، شەرعى، عیلمى دەبێ پەنا ببریته بەر کارناسان و پسپۆر و زانیانی تایبەت، لێرەشدا هەرwa دەبێ پروو بکەینە خزمەت قورئانزانەکان.

زانایان لەو بارەووە دوو جۆرە بۆچوونیان داو:

۱. دە ئایەتى ۱۵ى بەقەرەدا خودا وەعدەى تەواو کردنى نێعمەتەکانى داووە چونکە فەرمووی: (وَلَا تُمْنَعْنِي) واتە تا تەواوی کەم، نەیفەرموو (أَتَمَمْتُ) واتە تەواوم کرد.
۲. نێعمەتەکانى خودا بۆ ئۆمەتى موسوڵمانان بە شێوەى جۆراوجۆر دینە پروو، کە دیارە لە تەواوی ئەو نێعمەتانەى کە جۆراوجۆر دینە پروو، بەرزتر و بەرچاوترین (قورئان، ئیسلام، قیبلە) ئەو سێ نێعمەتانە پلەپلەى تەواو بوونیان هەیه، کاتى هەر سێ بە پلەى تەواو گەشتن خودا ئیعلانی تەواویان دەکات.

جا بەو پێیە دەبێ بکوتری گۆرانی قیبلە لە (مسجد الاقصی) وە بۆ (مسجد الحرام) ئەو

نیعمه‌تی قبیله له سهر ئومه‌تی موسولمان ته‌واو بوو، خودای ته‌ع‌الاش به‌فه‌رمووده‌ی خو‌ی ﴿وَلَا تَمْنَعِي عَلَيْكُمْ﴾ ئاگاداری ئیتمامی نیعمه‌تی وه‌ک قبیله‌بی، دا به‌موسولمانان.

نیعمه‌تی قورئان و ئیسلامیش له ئاخ‌ری ده‌ورانی پیغه‌مبه‌رایه‌تی که به‌ئیتمام ده‌گا خودا به‌وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۳ی مائیده‌رایده‌گه‌یینی، وه‌ک رایگه‌یاندووه‌.

دیاره‌خودای ته‌ع‌الا له‌دابه‌خشینی ئه‌نعامی به‌سهر موسولماناندا ئاگاداری موسولمانان ده‌کا و پێیان ده‌لی: ئه‌ی موسولمانان شوک‌ری ئه‌و نیعمه‌تانه‌بکه‌ن جا له‌سهر ئه‌و ئه‌ساسه‌یه ئایه‌تی ۱۵۱ی به‌قه‌ره‌ی نارد‌ه‌خواری تا‌کوو رایگه‌یینی به‌موسولمانان که ئه‌و میهره‌بانیه‌شم ده‌گه‌ل کردن:

﴿۱۵۱﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

پیغه‌مبه‌ریکم بو‌ناردوون له‌خۆتان تا‌وه‌کوو ئایاتی منتان به‌سهردا بخوینیتته‌وه و پێگای راستی ژیانتان پێشان بدات و له‌ره‌وشتی خراب‌خا‌وینتان بکاته‌وه و فیری مه‌به‌سته‌کانی قورئان و تیگه‌یشتنتان بکات. هه‌روه‌ها ئه‌و شتانه‌شتان فیر بکات که خۆتان نه‌تاند‌ه‌زانی، وه‌کوو پێشان‌دانی پێگای راست بو‌هه‌ردوو وهرزی ژیان: دنیا و ئاخیره‌ت.

تێروانین و ئاور و هه‌سهر دانه‌وه‌یه‌ک: بو‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌تان پێ رایگه‌یینن و به‌سهرتاندا وه‌خوینن، پیغه‌مبه‌ریکمان له‌ناو خۆتاندا بو‌هه‌ل‌خستن نارد‌مانه‌لاتان. و هه‌روا له‌هه‌موو ره‌وشت و ئاکاره‌ناره‌واکانتان وه‌گپیری و پاک‌وخا‌وینتان کاته‌وه، وه‌ک زینده‌به‌گور کردنی کچ و مندال کوشتن له‌ترسی ژیان و به‌خیو کردنیان. و هه‌روا ده‌س‌دریژی و کوشتنی خه‌لک به‌ناحه‌ق به‌هۆی شتی هیچ و پووچ و بی‌ئه‌ساس. و هه‌روا تالان و برۆ و ژن‌فراندن و سوود‌خواردن و گه‌لی شتی دی له‌و شتانه‌ی که ئینسان شه‌رمه‌زار ده‌کات و بی‌ئابروو و بی‌که‌رامه‌ت. به‌لام به‌هۆی قورئان و پیغه‌مبه‌ر تیگه‌یشتن له‌پێگای راست و خواری حه‌ق و ناحه‌ق به‌وه‌یه خۆتان له‌په‌ستی و ره‌زیله‌و بی‌ئابرووی پرزگار کرد و خۆتان گه‌یاند‌ه‌پله‌ی به‌رزی به‌شه‌ریه‌ت و دنیا‌یه‌کی ئابروومه‌ندانه‌تان هینایه‌کایه‌و خستانه‌پوو و چرای ئیسلامتان هه‌لکرد.

ئه‌گه‌ر چرای ئینسانی رادیرینی، به‌پروونی چاو ده‌که‌ین کاتی پیغه‌مبه‌ره‌ات و هه‌لکه‌وت له‌ناو گه‌لا، تا راده‌یه‌ک زانین و زانیاری له‌عه‌ره‌بستانا سهری هه‌لدا و خو‌ی خزانده‌ناو عاله‌م و جیگیر بوو له‌ناو هه‌ستی ده‌رووندا، خێلی جه‌هل و په‌ستی و زۆردای باری تیک‌نا و پۆبی، و

ھەروا پىغەمبەر بۇ بەرفراوان کردنەوہى دائىرەى زانست و ھەست و شعور مژگەوتى وەک فێرگەيەکی بەرزى بە واقیعی دەناو عالەمدا خستە پڕ و کردى بە باو کە دەبێ مژگەوت ببن و قورئان و دەرسى ئەخلاقی و کۆمەلایەتى تیدا دانرئ و لە ھەموو کاتى تايبەتیدا دەرسى تیدا بکوئى، تاكوو ھەلەکوئوو و بلىمەتى تیدا پەیدا بن، بۆ پاسەوانى لە کەرامەتى ئىنسانى.

دەتواندرئ بى ترس و شکوا بکوئى: دەو ئایەتە پیرۆزەدا (۱۵۱) ئەسەرى دوعای ئىبراھیم پىغەمبەر پاش دارپرتنى مالى کەعبە ھاتە پروو کە فەرمووی: ﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ واتە ئىبراھیم فەرمووی خودایا بۆ ئەو نەوانەمان (عەرەبەکان) پىغەمبەریکیان لێ ھەلخە لە خوێان تاوہ کوو پریار و فەرمانەکانى تۆیان پێ راگەيىنیت و پرگای ئىپاندارییان پێ ئاشنا کات و پىیان بناسيىنیت و فێرى قورئان و فەرمانەکانى ئاین و تىگەيشتن لە مەبەست و مانای ئەو فەرمانانەیان بکات و فێرى حیکمەت و دانانیان بکات و دل و دەروونیان لە شتان و وەھمى ناردوا خاوين بکاتەوہ. بەراستى ھەر تۆ خاوەن توانا و دەستەلاتى و ھەموو پریار و کردەوہیەکت مەبەستى تىدايە.

ئەگەر بە وردى سەرنج بدريتە ناو دەروونى ئایەتى ۱۵۰ى بەقەرە، ھەمان مەبەست و مەتلەبى ئایەتى ۱۲۹ى بەقەرە کە دوعای نزای ھەزەرەتى ئىبراھیمە چاو دەکری و ھەست پێ دەکری بە پروونى. خو دیاریشە و حاشا ھەلناگرئ بە پێى یاسا و قانون وایە کە دەبێ ولام و ئەسەرى دوعا وەک یەک بن. واتە ئەسەرى داوا وەک داوا بێ، نابێ لە مەسیری ئەو لابدا. لەو دوو ئایەتانەدا کە دوعا و ئەسەرى دوعان، بە پىچەوانەى ئەو یاسایە کە کوتمان دەبێ دوعا و ئەسەرى دوعا وەک یەک بن، چونکە لە دوعای ئىبراھیم خەلیل کە دەبیته ئایەتى ۱۲۹ى بەقەرە، (تعلیم الکتاب و الحکمة) وەپیش (تزکیة) خراوە. بەلام دە ئەسەرى دوعای ئىبراھیم کە دەبیته ئایەتى ۱۵۰ى بەقەرە، (تزکیة) وەپیش (تعلیم) خراوە. ئەوہیە بە روالەت لە نزامى یاسای دوعا و ئەسەرى دوعا لادراوە. دەبێ رازیکی دەبندا بێ، ئەو رازەش پتویستە بزاندري.

خو ئەوہش دیارە و ئینکاری ناکری کە دەبێ بۆ ئیشکالى زانینى قورئان پروو بکریته قورئان زانان و شارەزایان، ئەوانیش لەو بارەوہ ئاویان فەرمووە:

ولام: لە نىوان دوعا و قبوولئ دوعا واتە بەجیھاتنى ئەسلى داوا و ئەسلى مەتلەب موافقەت پتویستە و ئەساسییە، بەلام موافقەت و موتابەقەت دە تەرتیبى ئەلفاز و زیکر و دوعا لازم نییە.

ھەزەرەتى ئىبراھیم لە خودای داوا کرد کە لە ناو بەرە و تۆرەمەى ئەودا پىغەمبەریک ھەلخا

و بنی‌ری که‌ئه و پی‌غه‌مبه‌ره به‌ره‌ی ئی‌براهیم فی‌ری کتیب و حیکمه‌ت کا و دل‌یشان له چل‌کی فه‌ساد پاک وه‌کا، ده‌ دیاره‌ خودا‌ئه و داوایه‌ی ئی‌براهیمی قبول‌ کرد و پی‌غه‌مبه‌ر محمه‌د^{علیه‌السلام}ی ره‌وانه‌ کرد ئیدی پتویست ناکا‌ئه و داوایه‌ ده‌ گه‌ل داواکراوه‌که ده‌ ته‌رتییی رسته و جومله و ئه‌لفاز و که‌لیماتدا وه‌ک یه‌ک بن و هه‌روا له‌ پیش و پاشیشدا. بۆ زی‌ده‌زانی‌ن ب‌روانن له‌ ته‌فسیری تبیین الفرقان، ج ۳، ل ۴۷۲.

هه‌روه‌ک له‌ نیوان به‌ره‌ی ئینسانیشدا باوه و باو و دای‌کی ئه‌ساسییه، که‌سینک چاکه و ئه‌نعام به‌ ره‌وای که‌سینک بزانی و بیداتی و رایدی‌رتیی، ده‌بی که‌سی چاکه ده‌ گه‌ل کراو و نیعمه‌ت پی‌به‌خ‌شراو شوکر و سپاس و بیره‌وه‌ری ئه‌و که‌سه‌ی هه‌رگیز له‌ بیر نه‌باته‌وه و بیکا. به‌و پی‌یه ئه‌ساسه‌ دی‌ره‌دا خودای ته‌عالا له‌ موقابیل ئه‌و هه‌موو نیعمه‌ته‌ی به‌خشی به‌ ئینسان، چاوه‌روانی بوونی له‌و ئینسانی چاکه ده‌ گه‌ل کراوه‌ ئی شوکر و سپاسی نیعمه‌ت و یادی خودا حه‌ق‌قه و ره‌وایه و به‌جیی، سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو نیعمه‌ته. ئه‌گه‌ر شوکری نه‌کری، بی‌ ئه‌مه‌کی و سپله‌یی و خه‌یانه‌تینکی زۆر گه‌وره‌ ده‌خ‌رتیه‌ ئه‌ستوی چاکه ده‌ گه‌ل کراو. بۆ راستی ئه‌و مه‌به‌سته ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی (۱۵۲):

﴿۱۵۲﴾ قَدْ كَرُوفِي أَذْكَرُكُمْ وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ

ئینجا که‌ وای‌ت با هه‌میشه‌ یادی منتان له‌ سه‌ر دل و زمان بی‌ت و له‌ هه‌موو کرده‌وه‌یه‌ کتاندا هه‌ر مه‌به‌ستتان ره‌زامه‌ندی من بی‌ت. ئه‌وکاته‌ منیش له‌ نیعمه‌ته‌کانی خۆم ئیوه له‌ بیر ناکه‌م و بی‌به‌شتان ناکه‌م. هه‌روا سپاس و شوکرانه‌ بژی‌ری نیعمه‌ته‌کانم بن و مه‌یشارنه‌وه و حاشاری مه‌ده‌ن و پی‌ی کافر مه‌بن.

تیروانین و ئاور و هه‌سه‌ر دانه‌وه‌یه‌ک: ئیوه به‌ فه‌رمانی من بکه‌ن واته‌ فه‌رمانبه‌ری من بن، تا ئه‌منیش چاکه‌ده‌ر و به‌خشش که‌ری وه‌ بم. و هه‌روا سپاسی چاکه‌کانم بکه‌ن و ناسپاسی نه‌که‌ن. سپاس کردن هه‌ر ئه‌وه‌ نییه به‌ زمان بی‌، به‌ل‌کوو ده‌بی به‌ گو‌فتار و به‌ کردار بی‌. ئه‌و ئایه‌ته له‌و سیما و ناوه‌روکه‌یدا هه‌ره‌شه‌ی توندی لی‌وه‌ ده‌رده‌که‌وئ و چاو ده‌کری له‌ موسو‌ل‌مانان، تاوه‌کوو ئاگاداری خو‌یان بکه‌ن له‌و هه‌له‌ و تاوانانه‌ی که‌ له‌ گه‌لانی راب‌ردوودا رووی ده‌دا و ده‌هاته‌ جی، نه‌بادا خودا رووی ره‌حه‌تیا‌ن لی‌ وه‌رگی‌ری و ئه‌و چاکه و به‌خششانه‌ی ره‌وای داشتوون و پی‌ی به‌خشیون لی‌یان وه‌رگری‌ته‌وه. به‌ل‌ی ئه‌گه‌ر نه‌ختیک به‌رجه‌وه‌ندی ره‌وشتی ئینسانی بین، به‌ باشی ده‌رکی ئه‌وه‌ی ده‌که‌ین له‌

ئىنسان پاش ئەوھى كە چاكەى دەگەل كرا و نىعمەتى زۆر بە خۆوھ دى، ھەلداوئ و جىفركى ناشكورى لە خۆ دەدا، ئىستاش كە تەماشادەكەين ئەو موسولمانانە بۆ ماوھىەكى كەم فەرمان و فەرموودەكانى قورئانسان بەجى ھىنا وەك شوكرانەى نىعمەت تا گەشتن بە چلەپۆپەى ژيان و بەختەوھرى لە ھەر لایەكەوھ. پاشان لە سەر ئەساسى ناحالسان بەرە بەرە ئەو نىعمەتەيان دایە پشت گوئ و وەلایان نا، تا وایان لى ھات كە لىيان ھات و كەوتنە بن ركیفى شەیتان و ھەرەشەى خودا.

و ھەروا دەبى دىرەدا بە وردى سەبرى بەزە و عەدالەت و ئىنساڤى خودا بكرى كە پاش ئەوھى ئىنسان سەرەپراى ئەو ھەموو عەتا و بەخشش و مېھربانىەى خودا خۆى ھەوا دەداتە ناو دەريای بى كەرامەت و مەروپەتى و ناشكورى و لاسارى، باز خودا موزدەى دەداتى ئەگەر بگەرپیتەوھ سەر شەقامى ھەق واتە (پىغەمبەر و قورئان)، ئەوھ خوداش دەگەرپیتەوھ سەر بەخشش و مېھربانىەكەى جارانى. و ئەگەر ھەر نەشگەرپیتەوھ و بەردەوام بى لە سەر سەرەپروپى و لاسارى، ئەوكات تاوانبارانە دەمىنیتەوھ تا دەمرى، جا پەنا بە خودا.

توتوتوھىەك: ئەگەر لە جەريانى گۆرپىنى پرووگە ورد بىنەوھ و ئىنساڤىش وەگەر خەين، بەو ئاكامە و بەرھەمە دەگەين كە ئەو گۆرپىنە بەردى بنچىنەى سەرەخۆپى ئاينى ئىسلامە، چونكە لەو گۆرپانەى تەعبىر ئاوا دەكرى: ئەى موسولمانىنە! لە ئەورۆ بەولاولە لە سەرتان ئەركە قىلەتان و چاوەى دلتان خاوين كەنەوھ و خاوين راگرن لە بت و بت پەرسى كە ئەو ھەلۆستەتان بە ماناى پاك كەردنەوھى ھەموو ولاتى عەرەبستانە.

جا خۆ ئەوھش بى شك و گومانە: لابردنى بت و تىكشكاندننى ئىرادە و ھىزى بت پەرسىستان و گرتنى ولاتى عەرەبستان، بەبى خوين دان و دەربەدەرى و چەرەسەرى و لەخۆبوردن نايەتە جى. جا ديارە ئەو سەردانان و خۆبەخشىنەش بەھىزىكى نەينى و ئىرادەىەكى تەواو بتوون و باوھرىكى تايەت و خالىسانە نەبى نابى. جا لەبەر ئەو سەختىە كە خوداى تەعالا بەو چەن ئايەتە پىروزانەى دىن لەوھ بە دوا، دلخۆشى دانەوھ و موزدە دەدا بە لەشكرى ئىسلام. بۆ ئەو مەبەستە دەچىنە خزمەت ئايەتەكانى ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸ و ۱۵۹ بەقەرە، دەگەلمان بن و تالووكە مەكەن تاكوو بە نەزم و تەرتىب باسيان دەكەين و پايانەننن ئىنشائەللا.

ئەى ئەوانەى باوەرتان ھیناوە، ھەر کاروباریکی سەخت و گران پروی تیکردن، یا خۆتان دەستان دایە کاریکی قورس و پەر لە زەحمەت، ئەو لە راست ئەنجام دانى ئەوانە خۆپراگری کەن و پال وە سەبر دەن و پشت بە ئەنجام دانى بەھرەى نوێژە کانتان بیهستن. بئى گومان خودا دەگەل ئەوانەى کە لە کاتى سەختى و تەنگانەدا خۆپراگری دەکەن و دەپوانن لە ھیمدادى خودا.

﴿۱۵۴﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

بەو کەسانەى کە لە پرڭای خودادا دەکوژرین مەلین ئەوانە مردوون. ئەوانە زیندوون (زیندوو بە کى بەتایبەتى بۆ وانه ھەىە) بەلام ئیو ھەست بەو زیندوو بوونە ناکەن.

﴿۱۵۵﴾ وَلَتَبْلُوَنَكُمْ فِي مَنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَكَشِّرِ

الصَّابِرِينَ

دوچار و گرفتاری ھیندیک حالەتى ناخۆشیشان دەکەم (بە ناوی تاقى کردنەوتان) وە ک کەم بوونەو ى خواردن و خۆراک و سەرودەت و سامان، و لە دەس دانى چەند کەسیکی خۆشەوستان، (لە بەرا بەریدا) ئیو دەبى خۆ وەخۆ گرن و ئارام بن. ئەى پیغەمبەر موژدەى پاداشتى گەورە و سەرکەوتن بەدە بەو کەسانەى کە لە بەرا بەر سەختى و زەحمەتى بەلا و نەرەحەتیدا خۆپراگری و سەبر لە خۆ دەگرن.

﴿۱۵۶﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

ئەو کەسە ئارام گرانە ئەوانە کە ئەگەر تووشى بەلایە ک ھاتن دەلین: بەراستى ھەموو کاریک لە خوداوەیە و بوونیشان ھەر لەو پرایە و گەرانەو ەشان ھەر بۆ لای ئەو.

﴿۱۵۷﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ

رەزامەندى و رەحمەتى خودا ھەر بۆ ئەوانەى، بەراستى ئەوانە پرڭای راستیان دۆزیو ەتەو و گرتوویانەتە بەر و ھیدایەت دراو.

﴿۱۵۸﴾ إِنَّ الصَّافَا وَالْمُرَوَّةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ

بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

ئەو کەسەى دەچى بۆ حەج یا بۆ عەرە، دەبى حەوت کەرەت لە نیوانى سەفا و مەرودا بیى و بچیت.

لە سەر دەمی نەفامیدا هەر یەک لە سەفا و مەرۆه، یەکی بیتیکیان لە سەر بوو، بت پەرستەکان ئەو بتانەیان دەپەرست و هەر دەگەشتنە لایان بۆ پیرۆزی دەستیان بە سەردا دێنان، بۆیە پاش هاتنی ئیسلام هەرچەندە بتهکان شکێران بەلام موسوڵمانان تەواو کەردیان لە نیوان ئەو شوێنەدا هەر بە گوناوێکی دەزانی. لەو ئایەتەدا خودا دەفرمۆت:

سەفا و مەرۆه لە نیشانەکانی خودان و تەواف کردن لە نیوانیاندا وەکوو ئێوە و دەزانن وانییه و گوناوێکییه. هەر کەسێک پاش بەجێهێنانی حەج، عەمرە ی فەرز، ئەگەر بۆ زیاده سوود وەرگرتن جارێک یا خۆ زیاتر حەج و عەمرە بکاتەو، ئەو خودا ئاگادارە و پاداشیشی دەداتەو.

سەفا و مەرۆه

سەفا و مەرۆه دوو تابلۆن واتە دوو تەپۆلکەن لە نزیککی کەعبەو، دووری نیوانیان ٨٠٠ هەنگاوێک دەبێ. (شعائر) جەمعی (شعیر)ە، واتە نیشانە. بەو شوێنە دەکوێت کە لە کاتی حەجدا پروویان تی دەکوێت وەکوو سەفا و مەرۆه و موزدەلیفە. عەمرە واتە زیارەت و عەمرە زیارەتێکی تایبەتیە وەکوو حەج (تطوع) بەجێهێنانی کارێکە بەبێ زۆری لێکردن و ناچاری، بەلکۆ ئەوێ دەیکا لە سەر ویستی خۆی ئەنجامی داوێ نە لە سەر ئەمری فەرز و واجب. (جناح) واتە گوناو.

ئاورۆه سەردانەوێک: ئەو ئەو کەسانە ی کە بە خودا و قورئان و پەسول ئیمان و هیناو، لەسەر ئەساسی ئەو ئیمان و باوەریە داوای نیاز بکەن لە خودا، و لە سەر سەختی و ناپەرەتیانێک کە بەرەنگار و دەبن، بەسەر و خۆراگر بن و تێکی بشکێنن، چونکە لە کاتی تووشبوون بە دەرد و بەلا، گەورەترین سەنگەر کە بتوانێ دژی بوەستی، سەنگەری سەر و پالەدان بە نوێژە.

چونکە ئەو ئاشکرایە و حاشا هەلەگرە حەياتی بەشەر دە کاتی هێرش بەلا و توفانی سەختی ئەگەر پال بە هێزی ئیمان بە خودا نەدا، تێک شکاوە و بە دەم سیلاوی توفانەو دەپروا. نرخی نوێژ بۆ نوێژخوێن لێرەدا دەردەکوێ کە پەيوەندی بەندە ی لاواز و زەبوون دەگەل خودای بەهێز و دەستەلات دە سەنگەری سەختی و میحنەتدا بەرابەر بە هێرش جهور و جەفادا، ئەو بە گومانە بە هۆی ئەو پەيوەندیە هێزی خودا هەچی هێزی بەلایە، تاروماری دەکا.

و هەروا نوێژ ئەو نوێژە ی کە پۆژی پینج کەرەت بیر و باوەری دەر دەکاتەو، خودات

و ەبىر دەخاتەو ە. ئەو ە نوپۇز نىيە ەەر ەرو دە ەرووگە كەى و نەزانى دەگەل كى دەدوئى و نەزانى دەلئى چى؟ بى شك خودا ئاگای لە دلانە و دەگەل ئەو دلانەشە كە دەگەل خودان.

پىغەمبەر و موسولمانەكان لەو كاتەدا كە لە شارى مەدینە ەەر ئان چاوەروانى ەيرشى بى ئامانى دوزمنانان دەكرد لە ەموو لایەكەو، پىغەمبەر بۆ قايم و قوئى ەيزى يارانى و پتەو بوونى ەستەى دەروونيان ئەو ەى دەفەر موو: ئەوانەى دەو ەرايەدا دەكوژرین دە رپى خوداد دەپوون پىيان ناكوترى و پىيان نەلین: مردوو. چونكە ئەوانە زیندوون بەو ەوئە كە ئەو ەى ئەوان خویان بۆ بە كوشت داو ەنەرە، وەك خودا و ئاینى خودا بى كەوايە ئەوانیش نەمرن. بەلام ئەو نەمردن و زیندووبوونە ەەر خودا دەزانى چۆنە، ئیمەى ئینسان نایزانن و ەستى پى ناكەین.

ياسای خوداناسى

دیارە دە ياسای خوداناسیدا بەتایبەتى و ەروا دە ەموو ياسایەكدا بە گشتى، بەبى تاقي كەرنەو ەهچ قەول و قەرار و پەیمانك و ئیدعیایەك ناچیتە رپزى باوەر پى كەرن. جا بۆیە خودای مەزن موسولمان تاقي دەكاتەو بە شتانیك كە دەرد و رەنج و ئازارن بۆ گيان و لەش وەك ترس، برسایەتى، نەمانى سامان و ئەولاد و بەرەمى دەس رەنج. لە كاتى شەر و ەرا و بەزمى دوزمن ئەنجا ئەوانەى خوراگرن لەو ەرايانەدا كوئ نەدن يارى راستن و باوەرپیان شاهیدە لە سەر راستیان و خاوەن پەلەى بەرز و خوئى خویانن. ەەر خودا مزگینى پى داوون بەو: ئەوانەن دروود و بەخششى خودای خویان بەشیانە و لە سەریانە و ەەرگیز ئەوانە خەم و خەفەتبارى ناتوانى سواری دلان بى و داگیران كات. و ەەر ئەوانەشن كە بە پەلەى ەیدایەت گەشتوون.

ەروەك خودای خاوەن ەكەمەت گەلى موسولمانانى وەغیرەت خست بۆ گرتنى كەعبە و خاوین كەرنەو ەى لە بت و بت پەرستان بە وەعدەى بەهەشت و رەحمەت، ئەوجار لیرەدا خوا بە باسى سەفا و مەرە جووت باقى ئەو مزگینى دەكاتەو كە ەات وچۆ لە نیوانى ئەو دوو تەپۆلكەى نیشانەى كەن لە نیشانەكانى حەجى خودا، دەبى بكرین چونكە نیشانەكانى دینى خودا نیشانەى بەرزى موسولمانانە.

سەفا و مەرە چن؟

پپوئستە بۆ ناسینى سەفا و مەرە نەختیكان بناسینن و ەروا تیوتیو ەى كیان بەدەین.

جى بەجى كىردى سەفا و مەرۈە ۋەك لە نووسراۋەكانى شەرعدا باسى لىۋە كراۋە، بەشىكە لە ئەرکە گرینگەكانى حەج و عەمرە، ئەگەر كەسىك نەتوانى بەرپۆھەيان بەرى، بە پىي فتۋاى ھىندىك لە شەرعزانان دەبى فىدىيە بدا واتە مەپرىك سەر پرى. ئەگەر كەسىك بىت و بلى: ئەو ھات ۋچۆيەي بەينى سەفا و مەرۈە لە دەورانى جەھالەتدا بوۋە و باو بوۋە، ئەگەر موسولمانەكانىش ئەو كارە بكەن، ئەو چۈنە سەر ئاكارى كافران و لاساى ئەوانيان كىردەۋە، دەبى ئىمەش لە ۋلامدا بلىن: لە ئەنجامدانى ئەو عەمەلە ھىچ گوناھىك نايەتە جى و حەرام نىيە، چونكە ئەو عەمەلە واتە ھات ۋچۆ لە نىۋان ئەو دوو تەپۆلكانە واتە سەفا و مەرۈە دە بنىاددا سۈننەتى حەزەرەتى ئىبراھىم بوۋە. ئەو عەمەلە جاھلانەي بى باۋەپانى دۋاى ئىبراھىم. ناتوانى بەرگرى لە موسولمان بكا، دە ئەنجامدانىدا چونكە ئەو لاسا كىردنەۋەي كافران نىيە، بەلكە زىندۋو كىردنەۋەي ئاداب و پەۋشتى باۋەگەرەي پىغەمبەرەنە كە ئىبراھىمە.

ۋەك لە رابردودا كۆتمان سەفا و مەرۈە دوو تەپۆلكەن لە لاي رۆژھەلاتى كەعبە، كاتى خۆى بت پەرسەكان ھەرىكە بىتەكىيان لە سەر دانابوون دە كاتى خۆيدا لە نىۋاناندا ھات ۋچۆيان چەن جاران بۆ پىرۋزى و ھەموو جارىش دەستيان بە سەردا دىنان كە دەچۈنە لايان بۆ مەبارەكى.

سەفا واتە بەردىكى ئەستۈور و سەخت. مەرۈە واتە بەردىكى سىي و لووس ۋەك ھەسان و زۆرىش سەخت و پەق. غاردان و ھەلاتن بە نەرمەغار لە نىۋان ئەو گىردانە لاسا كىردنەۋەي داىكى بەرز و بەرپىزمان ھاجەرە خانمە كە لە مابەينى ئەو دوو تەپۆلكانە بۆ ئاۋ پەيدا كىردن بۆ رۆلەي ئازىزى، ئىسماعىل، ھەلاتنى كىردۈۋە.

بە پىۋىست دەزاندى ئەو پازەي دە ناۋ ئايەتى ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ دايە، قووت نەدرى. پازەكەش ئەۋەيە: شاكر بە روالەت نابىتە سىفەتى خودا چونكە شاكر واتە ئاشكرا كىردى نىعمەت و سىپاس لە سەرى بەو زاھىر كىردنە نىعمەتە و نەشارنەۋەي دەكوترى: شوكرى نىعمەت واتە «شاكر» لە سەر ئەو ئەساسە، ۋەپال دانى وشەي «شاكر» ۋە لاي خودا ناپەرۋا دىتە بەرچاۋ. كەۋايە دەبى بىكوترى ئەو ۋەپال دانە مەجازە، واتە لە سەر پىۋدانى خۆى نىيە. دەبى بلىن ماناى ئايەتە كە ئاۋايە: خودا لە سەر تاعەت و عىبادەت پاداش دەدا، ھەروەك لە سەر تاۋان جەزا دەدا. بۆ زىدە زانين پىروانە تەفسىرى كەبىر، ج ۴/۳.

تا ئیره لاساری جووله‌که و گاور و بت‌په‌رسته‌کان کرا به ته‌واوی که پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ریان وه‌ک کوری خو‌یان ده‌زانی و دانناسی چونکه له کتیبه‌کانیاندا باسی لیوه کرابوو. ئه‌وجار له‌وه به دوا باسی سزای ئه‌و لاساری و بی‌ئه‌ده‌بیان ده‌کا خودای ته‌عالا، که‌وايه ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۵۹ ی به‌قه‌ره:

﴿۱۵۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

ئه‌وانه‌ی که ئه‌و مژده‌یه‌ی له ته‌ورات و ئینجیلدا ده‌رحق به راستی پیغه‌مبه‌ری‌تی محمه‌د ﷺ، به‌یانمان کردوه له ترسی له ده‌ست‌چوونی پله و پایه‌ی خو‌یان حاشاری ده‌دن و ده‌یشارنه‌وه، ئه‌وانه خودا له‌عنه‌تیا لێ ده‌کات و له په‌حمه‌تی خۆی وه‌دوو‌ریان ده‌خا و هه‌روا هه‌موو نه‌علت که‌رانیش هه‌ر نه‌عله‌تیا لێ ده‌که‌ن.

تیروانین و وردبوونه‌وه‌یه‌ک

به‌راستی ئه‌و گاور و جووله‌که و زانایانه‌ی که ئه‌و نیشانانه‌ی ده‌ته‌ورات و ئینجیلدا ناردوو‌مانه‌ته‌خواره‌وه، حاشاری ده‌دن و ده‌یشارنه‌وه، وه‌ک رینومی‌ی و گوفته و به‌یانانی پروو و ئاشکرا، پاش ئه‌وه‌ی که له کتیبه‌کانی خو‌یاندا باس‌مان لیوه کردوو. ئه‌و که‌سانه خودای ته‌عالا نه‌عله‌تیا لێ ده‌کات، یانی وه‌دوو‌ریان ده‌خاته‌وه له په‌حمه‌ت و میهره‌بانی خۆی، و هه‌روا نه‌علت که‌ران نه‌فرینیا لێ ده‌که‌ن له هه‌موو لایه‌که‌وه. جا مه‌گه‌ر لاق له که‌ری شه‌یتان بیننه‌خوار و وه‌گه‌ر پین بۆ رینگای راستی خودا و ته‌سدیقی ئه‌و سیفاتانه‌ی پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن که تا ویستا ئینکاریان کردوو. ئه‌وکات خودای په‌ناده‌ر په‌نایان ده‌دا و لیان خو‌ش ده‌بی.

له‌و ئایه‌ته‌وه ده‌رده‌که‌وی و هه‌ست پێ ده‌کری که هه‌ر زانایه‌کی موسوڵمان بی وه‌یا غه‌یره موسوڵمان، وه‌به‌ر ئه‌و نه‌فرین و نه‌عله‌تانه‌که‌وی. به‌مه‌رجی حق وه‌شاری.

دل ده‌یه‌ه‌وی بزانی ئه‌وانه‌ی نه‌علت که‌رن و نه‌فرین چین، کین؟ کێ بن؟ نه‌علت که‌رانی حق حاشارده‌ران، ده‌بی عوله‌ما و ئه‌نبیا و مه‌لائیکه‌ بن به‌پێ نه‌زه‌ری زانایانی ئایینی.

حاشاردانی حق تیزترین و به‌زه‌برترین وه‌سیله‌ی ته‌فره‌قه‌یه له ئاییندا به‌تایبه‌ت شاردنه‌وه‌ی عیلم وزانستی ئایینی و لادانی خه‌لک له خه‌تی راست له لایه‌ن زانایانی ئایینی چونکه‌یه‌ک بابه‌تی سرشتیه، ئه‌گه‌ر راست نیشان درێ هه‌موو سرشتیک وه‌ریده‌گری و ده‌یقۆزێته‌وه. حق حاشار دان به‌بادانی خه‌له و خه‌رمانی په‌نجی پیغه‌مبه‌رانه.

ھەر وەك بە دەرهجە و قۆناغی یەقین گەشتوو ھە قورئان کتییی ھیدایەت و شارەزایە، وە ھەر وەر و پۆچنە و پەنجەرە ی ھیوا و ئومیدە بۆ ئینسان پاش ھەموو ھەر پەشە یەکی دەکرێتە سەر ئینسان بە ھۆی تاوان و خەتاو، ئەو ھەش بۆ ئەو یە کە ئینسان نەکەوێتە قۆناغی نائومیدی. جا بۆیە خودا مزگینی دەدا بە حەق قووت دەران و حاشاردە رانی کە پاش ئەو تاوانە گەورە یە کە شاردنەو ی حەق با داتەو وەلای خودا و حەق و ددان بە تاوانیدا بنی، ئەو بادانەو ی لی وەردە گرین و قبوولی دەکەین و دەییە خشین. بۆ ئیسباتی ئەو مژدە بەرزە یە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۶۰:

﴿۱۶۰﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

تەنیا ئەوانە نەبن کە لە کردەو ی خراپە کانی خۆیان پەشیمان دەبنەو و پڕیگای راست دەگرە بەر و ئاشکرای دەکەن پینغە مەرایە تی پینغە مەبەر و ئیسانی پێ دین و پروو دەکەنە کاری چاک و بەرپۆ بەردنی ئەرکە کانی سەر شانیان. خودا دەفرموی لەوانە خۆش دەبم. چونکە ئەمنی خودا تەو بە وەردە گرم خاوەن بەزە یە کی بی سنوورم.

حەق خۆر

چاوپیدا خشکێنەو یە ک: حەق شاردنەو و داپۆشینى حەق چاوبەستە، کام چاوبەستە ئەو چاوانە ی دەروان حەق وەدۆزن و وەیقۆزن، دەیان بەستن تا کوو ئەو حەقە چاوبەستە نەکەن. و ھەر وەر دەکەندالی جەھل و نەدامەتیدا بکەون، جا ئەو پەفتار و کردارە بی شەرەفانە دەکەوێتە بەر ھێرشى نەعلەت. واتە بی بەری لە پەحم و بەزە ی باری و دوور خستەو لە پەحم و کەرامەتی بەشەری.

ئەو ئاکارە ناپەرەوایە لە ھەموو چین و تیرە و بەرە یە ک ناحەز و ناپەرەوایە، ئەمما لە تیرە ی مەلا و زانا و پڕیە رانی گەل سنوور بەزینە و لە ئەندازە بەدەر و ناپەرەوایە چونکە ئەوانە چاوەن، چاوە ی زانست و شارەزایی و ئیرشادن و جیی باوەری گەلن. ئەگەر ئەوان خوار بن، گەل خوار دەکەوێ. وە ک زانایە کی وردیژ و وردین فرموویە تی:

ھەچی بۆگەن بی، بە وەسیلە ی خوی بۆگەنە کە ی لادەچی، جا ئەگەر خوی بۆخوی بۆگەن بوو، بە چی چا دەبی و لادەچی؟! پەنا بە خودا بۆخوی.

بەلێ بە پێ فرموودە ی باری، لە سەر حەق قووت دەران نەفرین دەباری، جا مەگەر

وه‌گه‌رین و په‌شیمان وه‌بن، به‌ پی‌ فهرمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر نه‌فرین‌که‌ران ئه‌وانه‌ن ده‌فامن و خواوه‌ن شعورن له‌ سهر زه‌وی، و ئه‌و نه‌فر و نه‌عله‌ته‌ش تا ده‌مرن. بۆ ئیسباتی ئه‌و داوایه‌ ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۶۱ی به‌قه‌ره:

﴿۱۶۱﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
به‌لام ئه‌وانه‌ی بێ باوه‌رن، و ههر به‌بێ باوه‌ریش ده‌رۆن و ده‌مرن، ئه‌وانه‌ نه‌عله‌تی خودا و فریشته‌کانی خودا و سه‌رجه‌م خه‌لکیان له‌ سه‌ره.

بۆ ته‌واوی مه‌به‌ست ئایه‌تی ۱۶۲ش ده‌پیوین، تا چاوه‌پروان نه‌بن:

﴿۱۶۲﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُونَ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
ئه‌وانه‌ هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ دۆزه‌خدا ده‌میننه‌وه‌ به‌بێ ئه‌وه‌ی ئازار و عه‌زاییان له‌ سهر که‌م وه‌کری، یا خود ریگای په‌شیمان بوونه‌وه‌بان بدری، چونکه‌ ژیا‌نی دنیا جیگای تۆبه‌یه‌ و په‌شیا‌نی تیدا ری دراوه‌، نه‌ک رۆژی ئاخ‌ره‌ت.

تیروانینیکی به‌ وردی: دیا‌ره‌ ئه‌وانه‌ی تا مردن ههر لاسار بوون و بێ باوه‌ر، نه‌فرینی خودا و فرشته‌ و ئینسانیا‌ن له‌ سه‌ره‌ به‌ یه‌که‌جاری، له‌ ژیر ئه‌و نه‌فرینه‌دان، سزایان لی که‌م ناکرێته‌وه‌ و به‌ چاوی ره‌حمه‌تیا‌ن لی نا‌رواند‌ری.

له‌ تیروانین و هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌ولا‌ولای ئایه‌ته‌کانی ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳ و ۱۶۴ ئه‌و هه‌سته‌ ده‌کری و ده‌یکه‌م که‌ خودای ته‌عالا‌ پاش باسی گو‌رینی قبیله‌ و ئه‌و شتانه‌ی که‌ به‌ داوا یا هاتن، باسی دامه‌زراندنی ئیمان و پروا بکا. له‌ سه‌ر دامه‌زراندنی دوو پایه‌ی پته‌و و قایم و قو‌ل و به‌هیز: ۱. تاک و ته‌نیا‌یی خودا ۲. بیر کردنه‌وه‌ له‌ عه‌جایی ئاسمانان و زه‌وی. یه‌قین ده‌بێ ئه‌وه‌ش بزاین تاکو‌و پی‌رۆزتر و چاتر رۆچی له‌ بیر تاق و ته‌نیا‌یی خودا، چاتر و با‌شتر خودایه‌تی خودا ده‌رده‌که‌وی و به‌و قه‌ناعه‌ته‌ش ده‌گه‌ین که‌ به‌ دوو با‌لی (خودا یه‌که‌) و (به‌توانایه‌) ده‌توانین به‌رز بینه‌وه‌ له‌ سه‌رووی تاریکایی ماده‌وه‌ بۆ پروونا‌کایی جه‌لالی پاکی حه‌ق. واته‌ ده‌رچوون له‌ دنیا‌ی ناسو‌وت بۆ دنیا‌ی لاهو‌وت. جا بۆ ئیسبات و راستی ئه‌و راستیه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۶۳ی به‌قه‌ره‌ پاشان ئایه‌تی ۱۶۴:

﴿۱۶۳﴾ وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
ئه‌ی عاله‌مینه‌! خودای ئیوه‌ که‌ ئیوه‌ و هه‌موو کائیناتی به‌دی هی‌ناوه‌، یه‌ک خودایه‌، زیاتر له‌و

هیچ خودایەکی دیکە نییە چونکە ئەگەر خودایەکی دی هەبایە، کاروباری ئەو بوونەوهره ئاوا رێک و پێک و جوان بەرپۆه نەدەچوو و هەر رۆژە ی لایەکی ئەو گەردوونه وێران دەبوو. ئەوکات هەر خودایەک لەو خودایانە بۆ خۆی دەبویست کاروبارەکان بە جۆرێک هەڵسووڕێنێ جیاواز لە کاری خاواکانی دی. چونکە ئەو یەقینە هەر زاتێک مەرامیکی تایبەتی خۆی هەیه بە پێی ئەو مەرامە دەجووڵاوه. سەرنج بدە ئەگەر لە ولایتیکدا دوو پادشا ببن ئەو یە گومان ئەو ولاتە دەشیوێ و پەشیوێ پرووی تێدەکات. ئەو خودایە خودایە که میهره بان و خاوهن بەزەییەکی بێ سنوور و کۆتا نەهاتوو.

تێهه لروانین و هەلسەنگاندنێکی شعورواوی لەو ئایەتە پیرۆزە بۆ وهی دەرکەوێ تیکە لاوی و خزمایەتی دەگەڵ ئایەتەکانی پیش خۆی تا چ رادەیه که؟

خزمایەتی و تیکە لاوی ئەو ئایەتە دەگەڵ ئایەتەکانی رابردووی لە سێ رێگاوه چاو دەکری:

۱. خزمایەتی ئەو ئایەتە دەگەڵ بەشی هەرە بەرزی ئەو سوورپەتە (بەقەرە) چاو دەکری که ئەو بەشەش بەشی یەکتایی خودایە و دەلیلەکانی یەکتایەکی که لە ئایەتی ۲۱ی هەمان سوورە ی بەقەرە دەرەدەکەوێ و دەس پێ دەکری. چونکە هەرۆک دیارە و دەبیندري خودای حەکیم لەو سوورە پیرۆزەدا بە لاوی لە چوار جێدا باسی یەکتەتی خودا رادەنی. ئەو چوار شوێنانەش ئایەتی ۲۱، ئایەتی ۱۶۳، ئایەتی ۲۵۵ و ئایەتی ۲۸۵ی ئاخري بەقەرەیه. رازی ئەو دوو پات و سێ پات و چوار پات کردنەوهی ئایەتی تەوحید، دە ئینسان گەیانندنە که ئەساس و بنچینە ی ئیمان و باوەری بە خودا، لە کن خودا و لە ناردنی سەرپای پیغەمبەرەکان ئەو تەوحیدەیه، باقی ئایەتەکانی دیکە ی ئەو سوورە که لە دەوری ئەو چوار ئایەتە تانەدا هەڵدەسووړین هەمووی هەر لە سەر تەوحید دەگەرێن بۆ وهی بیناسین.

۲. هیندیکیش لە قورئان زانەکان نەزەر و بۆچوونیان لە مەر ئەو ئایەتە (۱۶۳) یەدا ئاوايه: پاشاوی ئایەتەکانی پیش خۆنی واتە: ئەو ئایەتە تانە ی که لە سەر گۆرانی پرووگە و حاشاردانی حەق لە مەر پیغەمبەر و قورئان دەدوان.

۳. هیندیکیش را و بۆچوونیان لە سەر ئەو ئایەتە ئاوايه: که حەزەرەتی ئیبراهیم و یەعقوب رایان سپاردە ئەولادەکانیان که هەتا هەن خودای بە یەک بزائن. ئەو ئایەتەش تەواوانە تر دەگەڵ پۆلیک دەلیل و بورهان زەمزمە ی وەحدانیەتی خودا دەکا.

هیندیکیش ئاوا ی تەعبیر دەکەن: خزمایەتی ئایەتی ۱۶۳ بە تاییەت دەگەڵ ئایەتەکانی بابەتی

گۆرانی پرووگه حاشاردانی حه‌قه، واته گهرچی خودای میهره‌بان ئاره‌زووی ناو دلی پیغه‌مبه‌ری به‌جی هینا به‌شیوه‌ی گۆرانی قبیله، به‌لام ده‌بی ئه‌وه بزاند‌ری که ئه‌و نیعمه‌ته به‌ته‌نیا کافی نییه و چاره‌ی دنیا و قیامه‌ت چاره‌ناکا. به‌لکه ئه‌وه‌ی هه‌موو کشت‌وکال و باغ و باغاتی نوێ و پۆژوو و باقی عیباده‌ت دینیه‌ به‌ر و به‌ره‌می دینی، ته‌وحیده، واته‌خودا به‌ته‌نیا ناسین و زانینه. به‌و ده‌لیله: ته‌وحیده بنچینه‌ی خوداناسی، تا ئه‌و بنچینه‌ی دانه‌پژئی و قایم نه‌کری هیچ کرده‌وه و کاریک له‌عیباده‌ت نایه‌ته‌ به‌ر و به‌ر ناگری.

ئه‌وجار کاتی ئه‌وه‌ی هاتوو به‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۶۴ که‌ نیشانه‌ی توانایی خودا و ته‌نیا‌یی خودایه:

﴿۱۶۴﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

به‌راستی له‌دروست کردنی ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا و ئال‌وگۆری شه‌و و پۆژ و ئه‌و پاپۆر و گه‌میانیه‌ی که له‌ده‌ریاکاندا به‌قازانجی خه‌لکی وان له‌گه‌ردا، ئه‌و ئاو و بارانه‌ی که‌ وا خودا له‌ ئاسمانه‌وه‌ ده‌یان‌پژێتته‌ خواره‌وه، به‌و هۆیه‌وه‌ زه‌وی ده‌بووژێتته‌وه‌ له‌ پاش ئه‌وه‌ی که‌ مردبوو، له‌ زه‌ویدا له‌ هه‌موو زینده‌وه‌ریکی ره‌وه‌نده‌ و هات‌و‌چۆکه‌ریکی بلأو کرده‌وه، هه‌روه‌ها له‌ ئال‌وگۆری باکان و هه‌وره‌ رام‌کردوه‌ کانیشدا که‌ وان له‌ نیوانی ئاسمان و زه‌ویدا، ئه‌مانه‌ گشت به‌لگه‌ و نیشانه‌ی ئاشکران له‌ سه‌ر تاک و ته‌نیا‌یی و میهره‌بانی خودا، بو‌ ئه‌و هۆزه‌ی که‌ تییگه‌ن.

تێپروانین و ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه: ئه‌وه‌ بی‌گومان هیچ ئه‌قل و هه‌ست و شه‌عووریک حاشای لی‌ ناکا، ئه‌و ئه‌ستیرانه‌ی که‌ هه‌زاران هه‌زار ملیۆن به‌ ژووی سه‌را ده‌دره‌وشیتته‌وه‌ و به‌ سه‌دان ملیۆن سالی تیشک لی‌مانه‌وه‌ دوورن، و هه‌ریه‌ک به‌ درێژایی سال له‌ سه‌ر چه‌مه‌ره‌ی خۆی ده‌سوورپێته‌وه، بی‌ ئه‌وه‌ی هه‌ناسه‌یه‌ک پاش و پیش بکه‌وی که‌ به‌ هۆی هیزی کی‌شنده‌وه‌ به‌ یه‌که‌وه‌ به‌ستراون، و هه‌روا نزی‌ک و دووریان به‌ درێژایی بوونیان له‌ یه‌کتر نه‌گۆراون و وه‌ک خۆن و وه‌ک یه‌کن، بی‌گومانه‌ ئه‌گه‌ر هیزی به‌هیزی نزامی باری ئه‌و نزامه‌ی له‌نگه‌ر پی‌ نه‌گرتایه، و له‌ کاتی خول‌دان و سوورپان به‌ ده‌وری خۆ و یه‌کدا نه‌زمی پانه‌گرتایه، له‌ سه‌ر چه‌مه‌ره‌ی خۆیان تالسا ده‌بوون و لاده‌چوون و به‌ گژ یه‌کدا ده‌هاتن و پی‌ک هه‌لده‌پژژان. ئه‌وده‌م

ئەو کائیناتە بە ھەرچی بوونەوھەری سەریەتی، تیک دەقەرمان و تیک دەپرووخان و وێران دەبوون. کەواتە وێستانیان بە ھالی خۆیان شاھیدە لە سەر بوونی خودایەکی مودەبەر و بەتوانا و بەھیز و جوانترین و چاترین نازیم و نەققاش و خەللاق. پڕوانە ورد پڕوانە لەو ئەستێرە گەورە (پڕۆژ) کە ھەچی خاوەن ھەیاتە لە ھەیان و لە ئینسان و لە دار و دەوھن و گیاوگۆڵ، بە تینی تاوی ئەو و بە گەرمایی تیشکی ئەو و پرووناکیی ئەو ژیان و ھیات دەبەنە سەر. دلی خاوەن ھەست کە لە شەودا پڕوانیئە پانایی ئاسمان و سەیری ئەو ئەستێرە بکا کە دەدرەوشیئەو، لە سەرروی ئەو دین و دەپۆن و ئاوا دەبن و ھەلدینەو، ئیمان دین بە خودای خولپیدەری ئەوانە.

کەسێک خودی ئەقل و شعور دەو زەویە بترینجینی بە دار و بەرد و دەشت و شیو و دۆل و دەرە و پرووبار و دەریا و وشکانی ئەودا، ئەگەر شاھیدی نەدا لە سەر خودای بەتوانا و نەققاش، ئەو «کَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ» و ھەروا ھات و چۆی شەو و پڕۆژ بە دوا یە کدا، بی لیک ترازان و لیک پیش کەوتن و ھەروا ئال و گۆری و ھەزان بی پاش و پیش لە یە کتر شاھیدن لە سەر تاق و تەنایی خودا.

و ھەروا پامان و بەرجەوھندی ئەو پاپۆرانی کە دین و دەچن لە ناو دەریادا، بەو شتانە ی کە بەھەرە دەدن بە ئینسان، و شت لە پڕۆژەلاتەو دەبەن بۆ پڕۆژاوا، یا لە لای راستەو بۆ لای چەپ بە پینسەت ھەزار تۆنەو و قومیش نابێ، سەرپای ئەوانە شاھیدن لە سەر تاق و تەنایی خودا و توانایی ئەو.

و ھەروا مردنی ئەو زەویە پان و بەرینە و ھەگیان ھینانەو ھە ی ئەو بە ھۆی بارانە و ھەروا ھات و چۆی ھەوران بە ولاتاندا، سەرپای ئەوانە شاھیدن لە سەر یە کەتی خودا لە لایەن خاوەن ئەقل و شعور و ھەستەو. چونکە ھەروەک بە زانست شت دەزاندری، دەبی ئەو ش بزاندری زانست کە ئەقل پینومایی نەکا و یاریدە ی نەدا، تیپ ناکا و تیناچی لە کاروباردا، ئەو ئەقل و زانستن پیکەو ئەو دەزانن شەو و پڕۆژ لیک و دەوور کەوتن و لیک وە نزیك کەوتنەو یان ھۆبە کە ی پڕۆژ و زەوین کە لیک و دەوور دەکەون و لیک وە نزیك، ھەر ئەو کارەساتە ی لیک نزیك و لیک دووری پڕۆژ و زەویە. ھاتنی سەرما و گەرما لە زۆر شوینی زەوی.

پینوستە ئاورپیک وە سەر نە فامی و جەھلی بە شیک لە ئینسان وە درێ: کە لە سەر ئەو ھەموو شاھید و جارچی و بەلگە و نیشانانە ی کە ھەرچی بوونەو ھەرە دەیکەنە شاھید لە سەر بوونی خودا، بوونی بە تەنایی، وێستا ئینسان نایسە لمینی و ئینکاری دەکا؛ جییە تی بکوتری:

ههی له ئینسان، سه لا له ئینسان، مال ویرانی بو ئینسان! بو ئیسباتی تهو ئیدیعیاه دهبی پروو بکریته ئایه تی ۱۶۵ ی بهقهره:

﴿ ۱۶۵ ﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

کهچی ههندی له خه لک هاوشان و هاوتا بو خودا داده نیی تهوانیشیان ههر وه کوو خودا خو ش دهوی. تهوانهی وا پروا و ئیمانیان هیناوه، خودایان زیاتر خو ش دهوی، ته گهر تهو که سانهی که سته میان کردوه، ههر ئیسته بیانزانیایه وه کوو کاتی که سزا ده بینن دزانن، هه موو هیز و توانایه ک ههر ئی خویاه (ئیتیر هاوه لیان بو خودا دانه دهنه) گومانیشی تیدا نییه، که خودا سزاده ریکی زور توند و تیژه.

ههی له ئینسان!

ده گه ل تهو هه موو به لگه و نیشانانهی که خودا له سهر خودایه تی خو ی بو ئینسانی هه لدان و نواندن، هیشتاش زور که س هه ن له تاق و ته نیایی خودادا ده شکدانه و کیشه ی ده کا و له حه ق چاو ده قووچی نی و هاوبه شی بو داده نی و پهیدا ده کا. له بت و فرشته و تهستی ره و دار و بهرد، وه کوو خودای به حه قیش تهو هاوبه شانیه یان خو ش دهو ی واته تهوانهی خاوه ن ئیمانن خودایان چه ن خو ش دهوی، تهوانیش ئاویان ئی خو یان خو ش دهوی و له بهریان ده پارینه وه، بو وهی نیازیان بیننه جی.

به لام تهو شته سهیره ش له هاوبه ش پهیدا که ران چاو ده کری: ده گه لکوو تووشی به لا و تهنگانه و سهختی هاتن، گورج پروو ده که نه خودای بی هاوتا و هاواری لی ده که ن که نه جاتیان دا. هاوار ناکه نه بته کانی خو یان، چونکه دزانن هیچیان له دهس نایه، تهوهی شتی له دهس دی ههر خودای بانی سهر و بی هاوتایه. ده گه لکوو رزگاریشیان بوو، دووباره ده چنه وه سهر هاوبه ش پهیدا کردنه که ی خو یان. ته قل و شعور له وه تیماوه نازانی چونی بهراورد کا.

هه ره شه ی خودا

ته دیره دایه که تهوان هینده خه یانه ت به ته قل و هه ست و شعوری سرشتی ده که ن، خوداش ده یانخاته بهر هی رشی هه ره شه و گه فان وه ک ته وه که ده فهرمو ی خودا پییان: تهو هاوبه ش پهیدا که رانه، ته گهر تهو روره بینن که له بهرده می دادگای خودای راده گیرین و لهو

کاتەى سزای ئەعمالیان چاودەکەن، ئیقرار بەو دەکەن کە ھەرچى ھىز و توانا و دەستەلاتە ھەمووى ھەر ئى خودایە و ھەر ئەویش شایانى پەنا بۆ بردنە، چونکە کەس چى لە دەس نایە بە غەیرەز ئەو نەبى.

جگە لەوانەش کاتى ئەو ھاوبەش پەیدا کەرەنە دیتیان ھاوبەشەکان و پىشەواکانیان یەخە و بەرۆکیان ھەلەتە کینن و دادەپن لەو کەسانەى وەشوینیان کەوتوون و پەرستوویانن لە جیاتى خودا، پێیان دەلین: ئەو پۆ ئیمە ھیچمان لە دەس نایە چونکە ھیچمان بە دەس نییە و ناتوانین ھىچ ئاورپىکو وەسەر دەین و ھەتا ناتوانین و لە دەسمان نایە ئاورپى وەسەر خۆشمان دەین و ئەو بەلێیانەى لە دنیا دا کە لە لایەن مەوہ بە خۆو دابوو سەرپا درۆ و تەوھین بوو بە خودا و بە ئەقل و سروشت و ھەست.

ئەو جار لەو کات و ساتە سەختەدا ھاوبەش پەیدا کەرەنە خوار و دۆراو ئاوات دەخوازن کە بۆخۆیان و سەرۆک و پىشەواکانیان بگەرەنە تەوہ دنیا تا کوو ھاوبەش پەیدا کەرەنە وەک ھاوبەشەکان یەخە و بەرۆكى خۆیان لە پىشەواکانیان ھەلەتە کانبایە و دادپىبایە و بىزارى خۆیان نیشان دابان ھەر وەک ئەوان بىزارى خۆیان لە راست مە دەرپەین.

جا چونکە خودا کارەکانى لە پرووى نەزم و نىزامە، تازە نایانگىریتەوہ دنیا و ئاواتیان ناھىیتە جى بەلکە ھەربەو داخ و خەفە تەوہ دەیانھىلێتەوہ و دەیانخاتە ژىر عەزابى ھەسەرەت و داخى سزایەكى وا کە دوایى نایە و نییە.

تیوتیوہ: خودای خواوہن حىکمەت لە ئایەتى ۱۶۳ دا یەکەتى خودای بەیان کرد بەلام لە ئایەتى ۱۶۴ دا دەلیل و بەلگەى ئىسباتى ئەو یەکیەتییەى بەیان دەفەر موئ تا کوو خواوہن ئەقل و ھەست و شعورەکان لە سەر ئەساسى بەرجەوہندیان لەو نیشانانە بەو نەتىجە بگەن و ئیقرارى پى بکەن و قبوولئى کەن کە خودا ھەيە و تەنبايە و بەتوانايە و زانايە و کارساز و کارجوانە و بەئاگايە.

دەشبى ئەوہ بە باشى بزاندري و قبوول کرى کە بەرزترین و گرینگترین باس و بابەتى قورئان و بگرە ھىاتى ھەموو سوورەتەکانى قورئان (تەوحید)ە. و ھەر و سەرپاى ئەحکامەکان، وەعزەکان، چىرۆکەکان واتە (قصص) زینەتى تەوھىدن.

لە ھەلەسەنگاندنى ئایەتى ۱۶۴ ھەشت دەلیل و بەلگەى پروون لە سەر بوونى خودا و تەنبايى خودا و دەستەلاتى تەواوى خودا ھەست پى دەکرى و قبوول دەکرى لە لایەن ئەقل و

زانست و شعور و سه‌لیقه‌وه. که‌سیک هه‌ستیان پی نه‌کا چاوه‌ی چاوی دلی کویره و شعوری مردووه بویه خودا له ئاخری ئایه‌ته‌که‌دا فهرمووی: «لَقَوْمٌ يَعْقِلُونَ». هه‌شت ده‌لیله‌کان له جومله‌ی «إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ» ته‌گه‌ر به وردی به‌راورد کری و هه‌لسه‌نگیندری، ۲-۱. ئاسمان و زه‌وی به‌و چۆنیه‌تیه‌ی که هه‌ن هه‌ر دووکیان نیشانه‌ی ته‌واون له سهر بوونی خودایه‌کی ته‌نیا و به‌توانا و بی‌هاوتا و زانا.

۳. شه‌و و ږۆژ و هات‌و‌چوونیان و نوور و تینیان و کورت و درێژیان و پرووناکیان و به‌رده‌وامییان، هاوارن له سهر خودایه‌کی تاق و ته‌نیا و زانا و کارساز و کارجوان و به‌توانا. ۴. هات‌و‌چۆی پاپۆره‌کان له ناو ده‌ریادا بی قوم‌بوون و ږۆچوونیان له ئاوا بو به‌ره‌م و نه‌فعی ئینسانی چواره‌مین ده‌لیلی ئافاقیه له سهر بوونی خودای بی‌هاوتا و به‌هیز و زانا و به‌ده‌سته‌لات.

۵-۶. هه‌ل‌ږزانی باران و ئاو له ئاسمان و وه‌گیان هاتنه‌وه‌ی زه‌وی به‌هۆی باران و ئاوس‌بوونی زه‌وی به‌دانه‌ویله و گیاو‌گۆل و بژیوی گیانداران ده‌لیل و شاهیدن له سهر خودای به‌نه‌زم و نیزام و کارساز و کارجوان.

۷-۸. هه‌ل‌سوورانی با به‌ولا‌ولای و لاتا و ږام‌بوونیان له نیتوان ئاسمان و زه‌ویدا دوو ده‌لیلی ته‌واون له سهر توانایی و که‌مالی قودره‌ت و هیزی خودا. که‌سیک به‌هۆی ته‌و ده‌لیلانه خودا هه‌ست پی نه‌کا و نه‌ید‌ۆزیت‌ه‌وه، نه‌فامه، مردووه، مردوویه‌کی به‌زه‌ره‌ه و بی‌شعوره بویه خودای فهرموویه‌تی «لَا يَاتِ لَقَوْمٌ يَعْقِلُونَ» واته ته‌و نیشانه‌ی بو گه‌لی ئاقلن که خویان پی بناسن.

با ته‌وه‌نده‌ش بو مه‌زه‌ی شعور و ئاگاداری زه‌ین بلین که ده واقیعه‌دا ته‌وه‌ش نیشانه‌ی عه‌زه‌مه‌تی خودان: ده‌ریا گه‌وره‌کانی سهر زه‌وی عیباره‌تن له پینج ده‌ریا:

۱. ده‌ریای هیند که پپی ده‌کو‌تری ده‌ریای چین و ئوقیانوسی هیند
۲. ده‌ریای مه‌غریب که به ئوقیانوسی ئارام مه‌نشووه
۳. ده‌ریای شام و میسر و پرووم که به ئوقیانوسی ته‌له‌س ناو ده‌بری
۴. ده‌ریای نیتش (نیتش)
۵. ده‌ریای گورگان.

دوو مه‌تلەب هەن

دلی خاوه‌ن هەست و شعور له‌و ئایه‌ته (۱۶۵) دوو مه‌تلەب هەست پێ ده‌کا:

۱. هەرکەسێ به‌ غه‌یری خودا پāl وەدا به‌ که‌سیک و تیکه‌لāوی له‌و پێیه‌وه ده‌گه‌ل بکا که‌ ئه‌وه ده‌توانی چاره‌ی چاری بکا ئه‌وه نیزیکه له‌ موشریکایه‌تی، جا مه‌گه‌ر نه‌فامی و نه‌زانی موشریکایه‌تی چیه‌؟

۲. خۆشه‌ویستی و وه‌شوین که‌وتنی که‌سیک که‌ ئه‌و که‌سه بو‌ خۆی له‌ فه‌رمانی خودا لانه‌دا و ده‌ستووریشی به‌ یاران و خۆشه‌ویستان و وه‌شوین که‌وتنی خۆی بدا به‌وه‌ی ده‌س ده‌ یاسای خودا گرن و پāl وه‌ خودا دن، ئه‌وه وه‌به‌ر «کوئوا مع‌ الصّادقین» ده‌که‌وی.

کاتی ئه‌وه‌ی هاتوو به‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۶۶ی به‌قه‌ره تا کوو بزانین حاڵی ئه‌وانه‌ی که‌ پێشه‌واکانیان یه‌خه‌یان له‌ به‌ر داده‌درن و حاشایان لی ده‌که‌ن چیه‌؟

﴿۱۶۶﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

له‌ رۆژی په‌سڵاندا کاتیک پێشه‌وايانی نارەوا عەزەب و سزا دەبینن یه‌خه له‌ شوین که‌وتووایان هه‌لده‌ته‌ کینن هه‌موو په‌یوه‌ندی و دۆستایه‌تییه‌ک له‌ نیوانیاندا ده‌پچرێت و هه‌لده‌وه‌شی.

تیه‌هل‌روانییک: بو‌ وه‌ی ئینسانی خاوه‌ن هەست و شعور و ژیر ده‌رس وه‌گرێ: خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و حه‌کیم به‌سه‌ره‌اتی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ وه‌شوین بت و که‌سانی غه‌یری خودا ده‌که‌ون و ئه‌وانیش رۆژی قیامه‌ت حاشایان لی ده‌که‌ن به‌یان ده‌کا. خودا ده‌فه‌رموی: کاتیک که‌ پێشه‌واکانیان یه‌خه‌یان دادری و هه‌لیان ته‌کاند له‌ وه‌شوین که‌وتووایان و پێیان ده‌کوئن: ئه‌ورۆ ئیمه‌ هیچمان له‌ ده‌س نایه‌ و هیچمان پێ نییه‌ و ناشتوانین یارمه‌تی و بده‌ین له‌ هیچ باریکه‌وه، وه‌ ئه‌و به‌لێنانه‌ی له‌ دنیا دا پیمان داو درۆن و درۆمان ده‌گه‌ل کردوون که‌ چاویان به‌ سزای دۆزه‌خ که‌وت و هه‌روا ئه‌و په‌یمان و په‌یوه‌ندییه‌ی به‌ستبوویان پیکه‌وه‌ پچراو لیک هه‌لوه‌شا، وه‌شوین که‌وتووایان تیده‌گه‌ن که‌ هیچ که‌س هیچی له‌ ده‌س نایه‌ و هیچی به‌ ده‌س نییه‌. به‌غه‌یره‌ز خودا. جا له‌و کاته‌ حه‌سته‌مه‌دا خواره‌سته‌کان ئاوات ده‌خوازن که‌ بو‌خۆیان و سه‌رۆکه‌کانیان بگه‌رايانه‌وه‌ دنیا تا کوو ئه‌وده‌م وه‌ک پێشه‌واکانیان به‌رۆکیان له‌ به‌ر دادپێن و حاشایان لی ده‌کردن ئه‌وانیش ئاوا یه‌خه‌یان له‌ به‌ر دادپێن و حاشا له‌ گه‌ورایه‌تیان بکه‌ن و بیزارییان لی ده‌برن. به‌لام تازه‌ کار له‌ کار ترازاو و یاسای خودا وایه‌ هه‌موو شت به‌ دار و له‌له‌یه‌ و به‌ کات و ساته‌.

ئارەزوویان نایەتە جى بەلکە ھەر لە بن باری عەزابى ھەسرەتدا دەمىنەووە و کردەووەکانىشیان نیشان دەدرىن.

با لێرەدا ئەو ئاگادارىیەى بەدەین و پرايگەيىن: پىشەوا و سەرۆکەکانى وەشوینکەوتوووان و خواردەستان ھەر بت نین، بەلکە ئىنسانانى زۆردار و خاوەن زۆلم و بى ئىنساف و سىفەت شەیتانىن وەک تاغووت و جبت و مترفین.

ھىندىکىش ھەن لە قورئان زانان بۆچوونیان لە سەر ئەو وەشوینکەوتوووانە (متبوعان) ئاوايە، سەرۆک و مەزن و سەردارەکانى موشرىکانن کە نەیانھىشتووە عەلەم ڕوو دە پىغەمبەران کەن. ھەرwa بەشى زۆرى زانایان و پىپۆرانی ئایىنى ئاسمانى نەزەریان ئەوايە: ئەو وە شوینکەوتوووانە پىشەوا و ڕىبەرانى ئایىنین (مەلا). ئەوانە شارەزای کتیبە ئاسمانیەکانن بەلام بە خاترى ڕەزایەت و خوشى دلى تاغووت و جبت و مترفینان و تەماعى دنیایى خویمان ھەقیان حاشار داوہ و راستییان قووت داوہ. نەزەرى دیش زۆر ھەن لەو بارەوہ، بەلام ئەوى پەسندیان ئەو دووانەن کە رامانگەیانندن.

دیارە ھەر وەک ئایەتى ۱۶۶ پرايگەيانە کە پىشەوا و سەرۆکەکانى وەشوینکەوتوووان یەخە دادەدرن و ھەلەتەکىنن لە وەشوینکەوتوووانیان حاشایان لى دەکەن، ئەوانیش واتە خواردەستەکان لە داخ و ھەسرەتان ئارەزووى دووبارە گەرانەوہى دنیا دەکەن تاکوو ئەوانیش بتوانن بۆ تۆلە بە تۆلە یەخەى خویمان لە سەرۆک و پىشەواکانیان دادەدرن و ھەلەتەکىنن. جا بۆ تەسدىق و تەئیدی ئەو بابەتە دەچینە خزمەت ئایەتى ۱۶۷ کە لەویدا ئارەزوو و ئاواتى گەرانەوہ بۆ دنیای دۆراوان چاو دەکرى:

﴿۱۶۷﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأُ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

ئەوانەى کە شوینکەوتوو بوون کوتیان: برىا جارىکى دیش ڕۆيشتاینەوہ بۆ دنیا تاکوو ئىمەش یەخەى خویمان لى ھەلەتەکاندانا، ھەر وەک ئەوان یەخەیان لە ئىمە ھەلەتەکاند. بەو شىوہى خودا کار و کردەوہ ناپەوا و ناحەزەکانیان کە پڕ لە ئىش و ئازارن نیشانیان دەدات ئىتر تا ھەتايە لە ژىرەزادا نایەنەوہ دەر و ڕزگارىیان نایە.

تېروانىن و ئاور وەسەر دانەوہىک: ئەوانەى کە وەشوین سەرۆک و گومراکەرەکان

کەوتوون دەلێن لەو پڕۆژە سەخت و بێ دەرتانەدا: خۆزگە ئێمەش و ئەوانیش بۆ دنیا گەراباینەوه جاریکی دی، تا ئێمەش بۆ تۆلە بە تۆلە یەخەمان لێ دادپریان و بیزاری خۆمان لێ دەرپریان. دیارە هەرچی لە بەرەگە چۆ دەری، لە یاسا و باوی عورفدا ناگەرێتەوه. دە دیارە لە یاسای خوداشدا هەچی ئاوا بوو لە دنیای تە کلیفدا، واتە مرد و پۆیی، تازە ناگەرێتەوه. جا لە سەر ئەو ئەساسە ئەو ئاواتخووانە تازە نایەنەوه دنیا و بیزاری لە ئاگانیان دەرپرن. بەلکە بۆ عەزاب دانیان هەم تێوانەکانیان بە سەردا دەدەنەوه هەم دەخرێنە ناو دۆزەخ و لیڤەر رزگاربوونیشان نییه.

سووکە ئاوپېک بە گوڭشەي چاۋ: موشرىکەکان بە ئاۋات ناگەن، ئەۋە کە ئارەزوۋى گەپانەۋە دەکەن ھۆى نائۆمىدییانە لە ھەرچى چارەيە. خودا کە پەردە لە سەر کرداریان لادەدا، لەشیان بە تەۋاۋى دەکەوێتە ژێر بارى داخ و حەسرەتى ئەۋەى بەھریان لە دەسپەنجى خۆيان نەبرد. حەسرەت لە سەر پەرستنى بى ئەرزى و بى قىمەتان لە جىيى خوداپەرستى. حەسرەت لە سەر ئەۋەى کاتى سزا و پاداشە، ھىچ شت تۆلە ناکریتەۋە. تازە ھەچى کرا کرا و ھەچى برا برا.

دهبى خاوهنى ئەقل و شعور ئەوہ بزائى كە خوداى تەعالا دەلىل و بورھانى تەوحىدى بەيان كەرد و نىشانى دا و خىر و سەوابى ئەھلى تەحىدىشى ھەروا باس كەرد. و لە پاشان باسى موشرىك و شىركى ھىنا شى كەردەوہ و چۆنەتەى ھالى پىشەوا و پىشەواپەرستانى باس كەرد كە لە رۆژى ئاخەرەتدا چۆن دەكەون. جا لە پاش باس و شەرحى ھالى ئەوانە ئەو جار ھات باسى نىعمەتەكانى بۆ ھەردوو دەستە واتە بى باوەر و بەباوەر بەيان دەكا. يانى تاوانى تاوانباران كە خۆ وەدوور خستەوہىە لە چاكە و چاكەكارى، بە فېرۆدانى بەخشش و ئەنعامى بارى. ھىچ ئەسەرېك دانائى لە مەر زات و سىفاتى بارى و ھەروا خۆ وەنيزىك خستەوہ لە چاكە و چاكەكارى و بەھرە وەرگرتن لە بەخشش و ئەنعامى ھىچ زىاد ناكە لە شەئنى بارى. بە كوردى، ھەركەس كەردەوہى خۆى بۆ خۆيەتەى، ھىچى بۆ خودا نىيە و ھىچ سوود و زىانىك لە خودا نانېشى. بۆ ئىسباتى ئەو ئىدىيەىە دەچىنە خزمەت ئايەتەى ۱۶۸:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُبِينٌ

ئەي خەلکینه! بخۆن لەو شتە پاک و خاوینانەي زەوي، وە شوین شەیتانی شە مە کەون، بێ گومان شەیتان بە ناشکرایي دوزمەنی ئیوەیه.

تیەهەر وانی بە وردی: ئەي ئینسان بخۆن لەو خواردمەنیانەي لە زەوي پەیدا دەبی بەلام وانا هەچی هاتە بەرت پرایمەلی و دایمەلی، بەلکە ئەو شتانەي یاسای ئایینه کەت بۆی بە حەلال دانای، ئەو شتانەي خودا لێی قەدەغە کردووی بۆت نییە دەستی بۆ بەری، ئەو حەلال و حەرەمەش دەبی لە خودای پەر بێ و وەری گری نەک لە زاری ئەم و ئەو و ئارەزوو و هەوەسی دڵ؛ چونکە هەوا و هەوەس هەچی هەوەست بۆ چوو، بۆشت وە حەلال دەگیرێ بە فتوای نەرەوای خۆی.

شرک و بت پەرستی

لێکۆڵینهوه: لە پێشدا بە توندی شیرک و بت پەرستانی وەبەر تەوس و لۆمە دا بەلام دەشیی ئەو بەزانداری بەشیک لە هاوتادانان بۆ خودا ئەوێهە کە نیزام و یاسای حەلال و حەرەم لە غەیری خودا وەرگیرێ. قورئان ئەو کارە بە کاری شەیتان دەزانێ هەچی لە زەوي پەیدا بێ بە حەلالی بزانی و بێ یاسا و دەستووراتی ئایینی پرایمەلی و دایپاچی. و هەرەو هەچی هەوەس و ئارەزووت چۆیە، سواری بێ و بیگەوزینێ، ئەو دەوور لە یاسای خودایە، واتە دەبی ئەو بەخششەي کە خودا بە هۆی ئەو ئاو و هەوا و زەویەي پێی بەخشیوی، بە هیز و تیزیکی ئیتاعە لە خودا بزانی، نەک بە لەوەرگە و مەزرای هەوا و هەوەسی سەرکەش بزانی هەر وەسەر پەرێ. جوملەي ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ کە زیاتر لە ۱۰ جار دە قورئانی پیرۆزدا بە دووی شەیتاندا هاتووە، ئاماژە وەلای ئەوێهە کە ئینسان هەچی هیز و توانای ئەقل و شعور و هەستی ئیمانیەتی، بۆ بەرەنگار بوونی ئەو شەیتانی نەفس و هەوا وەکار خا و ئامادەي کا. با ئەوێهەش پاش گوێ نەدەین: هۆی دابەزینی ئەو ئایەتی ۱۶۸ دەلێن ئەوانەن:

۱. هۆز و قەبیلەيەک بوون وەک (ثقیف) و (خزاعە) و (عامر بن جەصعە) هەندیک لە میوەجات و سەوزە و حیواناتیان بە حەرەم دانابوون، بێ دەلیل و بەلگەي ئایینی.
۲. هەرەو هەندیک لەو کەسانەي کە لە یەهوودیت دەستیان کیشابۆوە و پالیا وە ئایینی ئیسلام دابوو، لە سەر ئەساسی دەستووری پیشوویان واتە یەهوودیت گوشت و شیري و شیریان لە خۆ حەرەم کردبوو، چونکە لە کاتی خۆیدا حەزرەتی داود پێغەمبەر بە حەرەمی

دانابوون، ئەوانیش پاش ئەووی که هاتبوون ئیسلامیان قبول کردبوو دەبا یاسای ئیسلامیشیان لەمەر حەلال و حەرام قبول بکردایە، بەلام ئەو شتانیان هەر بە حەرام دەزانی.

۳. موشریکهکان لە زەمانی جاھیلیەتدا ھەندیکیان لە ھەیان و پاتال بە ناوی بتانیان کردبوون و لە خۆیان حەرام کردبوون گۆشتیان، ئەو ناوانیان لە سەر دانابوون (سایە، وکیلە، حام). باوەریان وابوو ئیستیفادە لەو ھەیانانە حەرامە چونکە بە ناوی ئەو بتانیان کردوون. جا خودای تەعالا بۆ پوچەل کردنەووی باوەری وان ئەو ئایەتە دابەزاندوو.

ئەو سی شوین و دەلیلە دەکرئ ھۆی نازل بوونی ئایەتی ۱۶۸ی بەقەرە بی. پوختە و مەبەستی ئایەتی ۱۶۸: وەشوین ھەنگاوەکانی نەفس و شەیتان مەکەون، واتە ئەگەر شتیکی خراپ دارژایە ناو دل و دەروونتان بە قسە مەکەن و ئاویری وەسەر مەدەن، ئەو فریو لیت دەدا و وەسەر تەلەت دەپەڕینی چونکە بی گومان بەر لەووی کہ نەفس و ھەوای شەیتانی دۆزمنیکی بەراستی و ئاشکرایە. ھیچ کات رینگای چاکت بۆ دەس نیشان ناکات، بەلکە ھەر ھان و دەدات بۆ لای خراپە و خراپەکاری، بەلگە لەسەر ئەو ئیدیعیایە ئایەتی ۱۶۹ی بەقەرە یە:

﴿۱۶۹﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

وئەبێ دەستووڕو بی بدا ئەگەر ئەمرو بی دەدا ئەمری خراپ و ناشیرین و بی دەدا و ھەروا دنەشتان دەدا بۆ ئەوێش کہ ئاگاتان لێی نییە کہ بە دم خوداوە ھەلیدەبەستن.

ئاور وەسەر دانەوێک: نەفس و ھەوای شەیتانی ھەر فەرمانی خراپتان پی دەدات، فەرمانی واو پی دەدات کہ بەزار خوداوە شت ھەلبەستن بەو ئایینەو کہ نەزانن و نەزاندی بە ئاسانی خودا فەرمانی پی داوە یا نەداوە، وەک ھەندیک لە میزەبەسەرانی ئەورۆ لە پرووی ئارەزووی خۆیانەو فتوای شت دەدەن.

ھەموو ئاین و یاسایەک کہ لە سەرچاوەی خۆی تالسا کرا و دوور خراوە، جگە لەووی چاوەی بە لیل چاو دەکرئ بە بی ئەرزیشی دەرواندی و زۆر شتی پرپوچ خۆی لوور دەکاتە ناو دەروونی کہ تازە ھەلاواردنیان ناتواندێ. چونکە بەشی زۆری خەلک ئەو پرپوچانە بە بەشیک لە ئاین وەرگرتوو و قبولی کردوو. تازە ئەگەر کہ سیک بیان بلی: شوین قورئان کەون کہ دەستووری خودایە، ئەو شتانی ئیو ئەورۆ دیکەن ئی خودا نین و دە قورئان و سوننەتدا نین، دەلین بۆ مەگەر خەلکی پیشوومان نەفام بوون ئەوانیان کردوون، ئیمە

تازە بە قسەیی ئێر و ئەوێ شوی ئی رابردوو نامان بەرنادەین، جا پەنا بە خودا لە دەس دەستەلاتدارانی هەواپەرست و پێهرانی نەخویندەوار.

نەختیک دۆزین و پشکنینەوێ وەسوەسەیی شەیتانی

دەکرێ بکوترێ و باوەرپیشی پێ بکەین کە شەیتان لە سێ پێگاوە بە زۆری ئینسانی بە تەفرە دەبا و هەلی دەدیڕێ:

۱. دنەدان و تەلقینی ئینسان بۆ لای کاری ناپەرەوا

۲. لە بەرچاو شیرن کردنی کاری ناپەرەوا و پازاندنەوێ بێ شەرمی و بێ حەیا

۳. ئینسان ترساندن لە زالمانی دەستەلاتدار، زل کردنی سەردارانی زۆردار و بێ حەیا و بێ تەقوا.

(سوء) چیه؟ (فحشاء) چیه؟

ئەو ئایەتە (۱۶۹) یە ئیشارەییە وەلای (عدو مبین) ی ئایەتی ۱۶۸ کە سێ ئەمر لە خۆ دەگرێ:

۱. ئەمر بە (سوء) کە سوء هەموو خراپەیک لە خۆ دەگرێ.

۲. ئەمر بە (فحشاء) کە فەحشاش بەشیکە لە سوء و لە ناحەزترین گوناھەکانە.

۳. ئەو سیپەمین کارە ناحەزەش ئەوێ «أَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ» ئەوێش لە هەچی خەیانەت و تەوھین و بوختانە گەورەترە.

ئەو ئایەتە (۱۶۹) هاوارە لە لایەن خوداوە بۆ وێ دَل و گوێ بدەنە ئەو ئەمرە نەھیە: «وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ» کە لە ئایەتی ۱۶۸ دا بەیانی فەرمووە.

دَل دەبێهەوێ مانای (سوء) و (فحشاء) بزانی و لێک جیا کرێنەوێ. ئەمەش دەلێن: فەحشاء لە سەر نەزەری زۆربەیی لۆغەت زانانی عەرەب واتە (زنا)، کە تاوانێکی گەورەییە و خاوەن حەددیشە. (سوء) گوناھیکە بە قەت فەحشاء گەورە نییە و خاوەنی حەددیش نییە. ئەمما هەندیکیان کوتووویانە (سوء) هەموو گوناھیک لە خۆ دەگرێ حەتتا زیناش. بۆی بپروانە لە ابو الفتوح رازی، تەفسیری شەعرانی، ج ۴/۳.

زۆر هەن لە قۆلی سۆفیان و فیلسوفان کە کوتووویانە: فرشتەیی خێرخواز هیزی ئەقل و شعور و هەستی ئیمانە، شەیتانی شەرخواز هیزی هەوا و ئارەزووی شەهوانییە کە هەردووکیان

هه ن ده ئینساندا و هیزیشیان به رابه ر به یه ک ده سه نگرده دامه زراون.

له سهر راویژی زانیان و پسپوران و ژیرانی دووربین ئه وهسته ده کری له جومله ی ﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ که ئه وه هیرشه بو سهر (مذهب فاسد) واته بی بنه ما و بی سهرچاوه و دوور له کتیه ئاسمانیه کان. و هه روا بو ئه هلی ته قلید واته هه چهن ته قلید پری درایی و حه قیش بی، به لام زور جارن وا هه یه بی ده لیل به دم خودا و ره سووله وه شتی وا ده لی و هه لده به سی که له جانتای ئاین و مه زه به بی خودا و ره سوولدا نیه و نه بیسراوه. بو زیده زانین ده بی پروو بکه یه ماله ئیمام فخری رازی.

له پیشدا ئاماره وه لای ئه وه ی کرا: سه ره به خو و بی ده لیل و پال دانه وه به ئه ساس و سه ره چاوه یه ک وه ک کتیه ئاسمانیه کان بن، حه لال و حه رام کردنی شت به دلخوای خو ت سهر ده کیشیه هالوزی و لیل و تاریکی ناو مالی ئاین و شه ریعه تی خودا و ره سوول. سه ره نه نجام بارانی خه رافات و فتوای نه زانان و هه وا و هه وه سی حاکمانی سه ره پو داده پزیت و داده باریته سهر گوهره پانی ولاتی ئاینی ئاسمانی. جا به وه هویه وه شین ده بی و ده پروی دروودال و چقلی و که پری رویشتن به شه قامی ئاینی ئاسمانیدا ده گیری و نامینیه وه. وه ک ئه ورپو که زور به پروونی چاو ده کری. دین و ئاین بوته ده ستووری ده سه لاتداران و فتوای وه شوین که وتوویان. جا ئه وده م به هوی دمه لاسکه ی سه ره پرویان و داب و باوپه رستانی نه فام قسه ی خودا و ره سوول نایه نه سه لماندن. بو ته ئیدی ئه و راستیه ده چینه خزمه ت ئایه تی ۱۷۰ ی به قهر که ئه گهر به چاوی ورد و ئینساف و باوه ره وه سه یری سیمای دهروونی کری، باوه ر ده کری که ئه ورپو هه مان پوژ و کات و ده ورانه که ئاینی وه حی کراوه ته په نج و میحه نه ت و نا په حه تی و عه زاب بو عاله می سهر زه وی، بویه خه لکیش به زوری بیزاری ده رده بری له ئاینی په حمه ت و به ره که ت و ئه من و ئه مان و ئازادی.

ئه وه ش ئایه تی ۱۷۰، سه یر که و دلی ده یه:

﴿۱۷۰﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

کاتی که بکو ترایه وه شوین ئه و یاسا و به رنامه که ون که وا خوا ی زانا به عینوانی په حمه ت ناردوویه تی بو سهر ئینسان، ده یانکوت نا، هه ر له سهر ئه و شته ده بین که باب و باپیرانی خو مان له سه ری بوون. هه چهن باب و باپیرانی شان گه وچ و نه فام بووین و پری راستیشیان

نەدۆزییەتەو (هەر ئەومان پەسەندە لە ڕۆی دی).

جا سەیر کە باغ بێ باغەوان و چتە و گۆرانیش بێ بەزە و بێ ئێنساف، چی دەمێنێ؟! تێڕوانینیکی بە وردی: قورئان لێرەدا قسەکە ی نەبردنە دواو، بە بەلگە و نیشانە. بەلکە هەر لە سەرەتای قسە کردنا نیشانی دان کە بیر و باوەرەکیان پووچ و بێ بنەمایە، بۆیەش وای کرد خودا تا نیشان بدا کە ئەوانە لە بەلگە و دەلیل ناگەن لە بەر قومبوونیان دە زەلکاوی جەهل و سەرپۆشیدا، و ئەو لێهاتوووییەکیان نییە کە قسەیان دەگەڵ بکری، وەک حەیان و پاتال وان ئەوانە، شوان بیاندوویی نەفامن، مەگەر بە پێی عادەتێکی کە شوانە بۆ خواردن و لەوێ و ئاودان فێری کردن.

ئەقڵ و زانست و شعور دەو ئایەتەدا هەست بەو دەکا و دەرکی دەکا کە خودای تەعالا حالی قەومیکی دەنوێنێ و نیشان دەدا کە شوێنکەوتووی شەیتانن کە حازر نەبوون لە وەدواکەوتنی بێ دەلیل و کوێرکوێرانە ی بێ باوەران و موشریکەکانی پابردوویان دەس هەلگرن، و هەروا ئاماژەش وەلای خواردنی حەلال و لادان لە حەرامیش دەکا.

زانست و شعور لە جوملە ی (لایعقلون شیئا) دا و هەروا (و لا یهتدون) دا ئەو دەرک دەکەن و هەستی پێ دەکەن کە ڕێدەرکردن و سەردەرکردن بۆ لای خوداناسی و بەهری شەری پاکێ ئەو بە دوو شت نەبێ نابێ. ئەو دوو شتەش ئەوانە: ۱. ئەقڵی سەلیم و پاک و سرشتی ۲. تەعلیم و تەربییەتی دروست.

جا لێرەدا دەرەکەوێ کە موشریکەکان و باب و باپیرەکانیان نە خواوەنی ئەقڵی سەلیم بوون و نە تەربییەتی ئەخلاقی.

ئەوێ بە سبوت گەیی لە لایەن ژیران و خواوەن هەستان ئەوێ: شوێنکەوتنی نەزان لە نەزانی، ڕۆشتن بە تاریکاییدا. و هەروا شوێنکەوتنی پابردووان و کەسانی خۆت ئەگەر لە سەر بنەما و ئەساسیکی لێکدانەو و بەرجەوێندی نەبێ، ئەوێش خۆ هەوسار کردنە و خۆ بەستەوێ. ڕێگای گەشتن بە حەق و حەقانیەت لێ دەبەستری و لێ دەگیردی. چونکە هەر بەرە ی داهاوو لە بەرە ی پابردوو دەبێ ژیر و وریاتر بێ لە چین و بەرە ی پابردوو بە هۆی تەجرەبە وەرگرتن لە پەفتار و کرداری وان.

ئەو جار دەبێ بەرجەوێندی ئەوێ بین کە خودای تەعالا میسال و وێنە ی کافران بەوێ دێنێتەو کە هاوار و هەرا لە کەر و نەبیس کری واته کافر بە کەر دەژمێردری لە فەرەنگی ئایینی

ئاسمانیدا، که چی ئه وړو وا چاو ده کړی ههر به ناو ئیسلامن خو داوینه بن په ناگای کافران، - به داخه وه.

ده چینه خزمهت ئایه تی ۱۷۱ بو ئه و مه به سته.

﴿۱۷۱﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعُقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءَ وَنِدَاءَ صُمُّ بُكْمٌ عُنِيَ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

نمونه ی ئه و بی پروایانه ش که بانگه شه ی کافران ده که ن وه ک که سیکه که به سهر مهر و مالاندا ده قیرینئ و ههر ته نیا دنگ و قیره که ی ده بیسن و ئیتر هیچی لی تیناگن، که ر و لالن، کویر و بی ئه قل و ئاوه زن و له هیچ ناگن.

ئاوړ وه سهر دانه وه یه ک: قورئان بی ئه وه ی قسه که یان به رسته دواوه، ههر له سهره تای قسه که یاندا نیشانی دان که بیر و باوه رده که یان بی بنه ما و بی ئه ساس و هیچ و پووجه، تا کو به باشی تی بگن که تیناگن و شایانی ئه وه ی نین باسیان ده گه ل بکری. ئه وانه وه ک شوانه و پله یه ک وان که هاوار له ئاژه لیک بکا که ئاژه له که هیچ ناییت مه گهر ئه وه بییه ت که به پی عاده ت بو سهر له وهر و ئا و فیری بوو بی. ئه و ئاژه له له بو ئه و عاده ته ی بانگ کری ده چی. ئاژه ل ده سله میته وه به ده نگیکی به رز که بانگ کری بی ئه وه ی بزانی ئه و ده نکه به رزه چییه و بو چییه، ته نیا گوئ یسه و دل نه بیسه و نه زانه. ئه و بی باوه رانه ش وان، حالی نین له هیچ مه به ست و مه تله بییک، له پاتال گومراتر و ناحالیترن. به لکه پاتال له وان چاترن چونکه پاتال ده بیسی ده نوئ و هاوار ده کا له کاتی نیازیدا. وه ک خواردن و ئا و به لام بی باوه ر و کافر که رن، لالن، کویرن، خو دیاره ههر ئه و سی شته شن که ئینسان له ئاژه ل هه لداویری. واته ئینسان حق ده بیسی و حق ده لی و حق ده بینئ. چونکه ئه سبابی ئه وانه ی هه یه. ئه گهر ئه و ئه سبابانه ده کار نه کا له جی خویدا، ئه وه ئه و کات له خوارووی حه یوانه چونکه حه یوانه ئه و ئه سبابانه ی نییه تا داوای وانی لی بکری به لام ئینسان هه یه تی. واته: لَهُمْ قُلُوبٌ وَلَهُمْ أَدَانٌ، وَلَهُمْ أَعْيُنٌ. جا ئه گهر ده کاریان نه کا، تاوان ده کا.

نمونه و وینه: کافرانی بی شعور که بت ده په رستن وه ک ئه و شوانه ی وان که ده گه ل ئاژه ل ده دوین و داوای نیازیان لی ده خوازن. خو ئاژه ل نازانی شوان چی لی ده وئ هه روه ک بت نازانی بت په رست چی لی ده وئ.

و هه‌روا مه‌سه‌له‌ی ئه‌و کافرانه‌ی که وه‌شوین باب و باپیرانیان ده‌که‌ون له‌خه‌می کافریدا، هه‌روه‌ک ئه‌و شوانه‌ویله‌ وان که ده‌گه‌ل پاتال و ئازهل ده‌دوین خو دیاره پاتال دواندن بی‌فایده‌یه چون حالی نابن و ولامیان پی‌نییه.

به‌رگری له‌و پرسیاره: هه‌چی خاوه‌ن گیانه، ئه‌قل و شعوری بو پاراستنی گیان و ژیان دراوه‌تی له‌لایه‌ن خوداوه که وابی چۆن ده‌کرئ به پاتال بکوترئ بی‌ئه‌قل و یا به کافری له‌ئازهل که‌متر. بو وه‌لامی ئه‌و پرسیاره پیشه‌کی ده‌س ده‌گرین به‌گوفته‌ی هه‌زهره‌تی عه‌لی که فه‌رموویه‌تی: (الْعَقْلُ عَقْلَانِ: مطبوع و مسموع) ئیمام فه‌خری رازیش فه‌رموویه‌تی: عه‌قلی مه‌سموع ناتوان له‌هه‌ده‌ف دا و بی‌پیکێ هه‌تا عه‌قلی مه‌تبوع یاریده‌ی نه‌دا. ئه‌قلی سرۆشتی خودا به‌خشویه‌تی به‌گیان به‌تایبه‌تی گیانی ئینسان. ئه‌قلی که‌سبیش واته مه‌سموعی له‌پیی که‌سب و ته‌جره‌به‌دیده‌ست. کافر هه‌ر له‌هه‌وه‌له‌وه‌ چاوه‌ی ئه‌قلی سرۆشتی کویر ده‌کاته‌وه بو‌یه ناتوانی له‌ئه‌قلی مه‌سموعیش واته ته‌جره‌به‌سوود وه‌رگری. بو‌زیده‌زانیان بچۆ لای ئیمام فه‌خری رازی هه‌مان تایه‌ت.

به‌راوردیکی قوول و ورد: ته‌واوی ئه‌قل و شعور و هه‌ست و تیگه‌یشتن هه‌تا زانستی نه‌ینیش، له‌سه‌ر شتانی ئاشکرا و هه‌واسی له‌شی دالبه‌ند و دابه‌ستراوه و ده‌توانن به‌ئاکام و به‌ره‌می نیاز بگهن. ئه‌مما وه‌دوا که‌وتنی کویرکویرانه واته ته‌قلید و وه‌شوین که‌وتنی هه‌وا و هه‌وه‌سی سه‌ره‌پۆ و هه‌واس و ئه‌سبابانی زیت و زانا و پسپۆر له‌ده‌رک و تیگه‌یشتندا ده‌رووتین واته ئینسان له‌هه‌ر ده‌رک و ده‌راوی په‌رینه‌وه وه‌دووور ده‌که‌وئ. ئه‌و کافره بی‌باوه‌پانه‌ش وان به‌هۆی وه‌شوین که‌وتنیان له‌هه‌وا و هه‌وه‌س له‌زهل و زۆنگی نه‌زانیاندا رۆچوون و داماون، بو‌یه ئاو‌پری ژیرانه وه‌سه‌ر وتاره‌کانی پیغه‌مبه‌ر ناده‌نه‌وه و به‌رجه‌وه‌ندی نابن وه‌ک بوغز و هه‌سه‌ده‌ت به‌ری دلی گرتبن وان. که‌وتونه‌سه‌ر خه‌تی ئازهل و پاتال، هاوار و جارپی جارچیان خیر و هه‌سه‌ناتی هه‌ق به‌هیند وه‌رناگرن، چونکه ده‌زگای هه‌ق‌بیستن و هه‌ق‌بینیان له‌کار خستوه. جا بو‌یه خودای ته‌عالا به‌که‌ر و لال و کویری داناون. به‌کوردی هه‌ق‌نه‌بیس و هه‌ق‌نه‌ویژ و هه‌ق‌نه‌بینن.

ئه‌گه‌ر به‌چاو و دلێکی پر له‌هه‌ست و ژیرانه سه‌یری تایه‌ته‌کانی رابردوو بکه‌ین بۆمان ده‌رده‌که‌وئ که خودای ته‌عالا تا ئێره له‌سه‌ر ئه‌وانه دوا و باسی کرد که بو قازانجیکی هیچ و پووچیکی دنیا وه‌شوین سه‌رۆک و گه‌وره‌کانی دنیا که‌وتوون. هه‌روه‌ک پاتال و ئازهل

دوای شوان دهکەون. بۆ لهوهپر و ئاو و سهرحهوشه‌ی مۆل و سه‌سانه‌وه. خودای خاوه‌ن عه‌دل و به‌زه بانگی له هه‌موو ئینسان کرد و ده‌کا که چاو نه‌برنه‌و ئه‌و پرپا‌زه پرپر و فی‌ل و هه‌وه‌س په‌رستییه. به‌لکه تیکۆشن تا به‌هۆی شان و بازووی به‌هیزتان بژین و ژیان تیپه‌ر که‌ن ئه‌میش له پش‌تتانه‌م و یاریده‌و ده‌ده‌م پروونه که نه‌ ده‌رگای دنیا په‌رستان که به‌ره‌هم و په‌نجی شانی ئینسانانی به‌ تالان ده‌بن و ده‌خۆن، و ئیوه‌شی له‌ سه‌ر به‌کری ده‌گرن که ری نه‌ده‌ن ئه‌وان نه‌فه‌سی ئازادانه و سه‌ربه‌ستانه بکیشن.

ئه‌دی‌ره‌دایه‌ خودا بانگا‌واز و هه‌را ده‌کا له‌ خاوه‌ن باوه‌ران و به‌زیکو راپه‌ران به‌ ئایه‌تی ۱۷۲ی به‌قه‌ره که چۆن بژین و چۆن بین. ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن ده‌گه‌ل خودان به‌ عه‌مه‌ل، ده‌نا قسه و چاو‌وراو په‌واجی نییه له‌ بازاری خودادا.

﴿۱۷۲﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ
ئهی ئه‌وانه‌ی بر‌وا و ئی‌بانتان هه‌یناوه له‌و رزق و پۆزیه پاک و خا‌وینه بخۆن که کردوومه به‌ رۆزیتان. و شوکر و سپاسی خودا بکه‌ن ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن هه‌ر ئه‌و ده‌په‌ره‌ستن.

تیروانین و دۆزین: خودا بانگ ده‌کا له‌و که‌سانه‌ی که خاوه‌ن باوه‌رن ده‌فه‌رموی: ئهی ئه‌و که‌سانه‌ی که بر‌واتان به‌ خودا و رۆژی حیساب و لی‌پرسینه‌وه هه‌یه، بخۆن له‌و خۆراک و خوارده‌مه‌نیانه‌ی که خودا و په‌سوول فتوایان له‌ سه‌ر داوه که بریتیه له‌و خۆراکه پاک و خا‌وینه‌ی ئایین پی‌ی په‌وایه، چونکه هه‌چی ئایین پی‌ی په‌وابی ئه‌وه پاکه و ئه‌وه‌ی ئایین پی‌ی په‌وا نه‌بی، با له‌ زاتی خۆشیدا پاک بی وه‌ک ئاژه‌لی دزراو، ئه‌وه ناپاکه له‌ به‌ر دزیه‌تی. و هه‌روا له‌ سه‌ر خواردن و خواردنه‌وه‌ی رزقی هه‌ل‌ال و خۆشی له‌زه‌تی هه‌سانه‌وه و ئه‌منیه‌تی ژیان و حاوانه‌وه، شوکر و سپاسی خودا بکه‌ن ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن خوداناس و خودا په‌ره‌ستن. خودا ئه‌گه‌ر هه‌ندیک شتی لی‌ مه‌نع کردوون و نه‌زانن که خودا به‌رگری کردوون له‌ نیعمه‌ت و له‌زه‌ت به‌لکه له‌ به‌ر ئه‌وه‌یه بۆ له‌ش و سازگار نییه، ده‌رد و ئیشی له‌ دوو دی. وه‌یا بلی‌ن تا‌قی کردنه‌وه‌ی تیدا.

پوخته‌ی مه‌به‌ستی ئایه‌تی ۱۷۲

به‌ نه‌ختیک ئال‌وگۆر و ته‌غییرات ده‌توانین بلی‌ن ئایه‌تی ۱۶۸ دووپات کراوه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه ر‌وبه‌روو کردنه‌وه‌ی ئه‌و دوو ئایه‌ته دوو رازی نازک ده‌مه ده‌گه‌یی‌ن:

۱. ده ئایه تی ۱۷۲ دا خودا ده فهرموی به ئینسان بخۆن لهو خوارده مه نی پاکه ی که به عینوانی رۆزی داومنی.

۲. به لام ده ئایه تی ۱۶۸ دا خودا ده فهرموی: ئه ی ئینسان بخۆن له خوارده مه نیانه ی که له ناو زه ویدا یه.

ئه و ته غیرات و ئال و گۆره، ئه گهر ورد به رجه وهندی بی، ئه وه ی لی هه ست ده کری: نیعمه ته کانی پاک و خاوین و له زیز، ده ئه ساسدا بو خاوه ن ئیمان و باوه ر پیکه اتوو چونکه ئه وان ئیتاعه کیشی خودان و شایانی نیعمه تی خودان. و ئه وانه ی ئیتاعه له خودا ناکه ن و ناسپاس و ناشکور و بی باوه رن، له سایه ی به ره که ته ی خاوه ن ئیمان هان، به هره ی لی وهرده گرن و ده یخۆن. ههروهک ئاوکی فه لاح و که شاوره ز زهوی و ده خل ودانی پی ده دیری له سایه ی ده غل ودانه که درودال و گیاوگۆلی غهیری گهنمه کهش به هره له و ئاوه وهرده گرن. ئه دیره دایه خودا به عاله می ئاسایی ده فهرموی: بخۆن لهو خوارده مه نیه به لام ئیتاعه له شه ی تان مه که ن، وهک له ئایه تی ۱۶۸ دا ئاوا هه ست ده کری. به لام ده ئایه تی ۱۷۲ دا خودا ده فهرموی ئه ی خاوه ن باوه ران بخۆن له غه زای پاک و خاوین که کردوو مه ته رۆزیتان و سپاس و شوکریشم بکه ن، ئه گهر راست ده که ن. ده و ته غیراته دا ئه و رازه چاو ده کری و ههستی پی ده کری: ده راستیدا عاله می عادی ته نیا ئه وه ی لی چاوه پروان ده کری گونا نه کا ئه ممه ده عاله می خاوه ن ئیمان و باوه ردا چ جای ئه وه چاوه پروانی گونا نه کردنیان لی ده کری، ئه و چاوه پروانی هه ده کری که ئه و نیعمه ته ی ده چاترین رینگادا به کار بهرن و ناشکوری پیوه نه که ن.

ده شکری وابلین و باوه ر که یه که دووپات کردنه وه ی که لک وهرگرتن له خۆراکی خاوین و ته میز ده ئایه ته کاندایه چ ده دانه وه ی هه ندیک له ئادابی ده ورانی جاهیلی بی، که بی ده لیل به شیکیان له نیعمه ت و خۆراک له خۆ هه رام کردبوو له سه ر ئه ساس و باو و دابی عورفی جاهلی. ته نانه ت ئه و دابه غه له ت و بی بنه مایانه وهک وه حی ئاسمانیان ده پاراست و زۆر جاری واش بوو پالیان وه لای خودا ده دا. به و پییه به جینگای خۆی ده زاندری که بکوتری: دووپات کردنه وه ی ئه و پاکیه ی خۆراک واته (طیبا) ده دوو ئایه تی ۱۶۷ و ۱۷۲ ی به قهره ئه وه بی: قورئان ده یه وه ی ئه و بیر و باوه ره غه له ته ی بی باوه ران که هه رام کردنی نیعمه تانی پاکه له سه ر ئادابی نه زانیان له میچک و دلێاندا ده راوی و رامالدا. و هه روا له خواردنی خۆراکی ناپاک وهک گۆشتی مردار و درنده و خواردنه وه ی شتی هۆشبه ر وه دووریان خا.

که له سهر ئه‌ساسی نیزام و ده‌ستوراتی به‌نه‌زمی جوان و ږیک‌وپیکی که لامی باری (قورئان)، باسی خوراکي پاک و ناپاک کرا و هاته ږوو، شایانه و ږه‌وايه له لای خودا به ږوونتر و به‌ربلاوتر باسی له ههرامی شتانی ناپاک بکړی. به‌و پییه ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۷۳ که له‌سهر ئه‌و بابه‌ته ده‌دوی و ده‌روا.

﴿۱۷۳﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

خودا ته‌نیا گوشتی مرداره‌وه‌بوو و خوین و گوشتی به‌رازی لی حهرام کردوون. هه‌روه‌ها (مَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ) واته گوشتی ئه‌و هه‌یوانانه‌شی لی حهرام کردوون که له کاتی سه‌ربریناندا ناوی غه‌یری خودایان له‌سهر ده‌بریت خواردنی ئه‌و شتانه ههرامه، مه‌گه‌ر ږو که‌سیک نه‌بیټ که برسیټی ته‌واو ږه‌کی خستیټ و وه‌خته بیټ به‌ریت و هیچی دیکه‌ی ده‌س نه‌که‌ویت. به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی کاتیټک له‌و حاله‌ته ناچاریه‌دا ده‌یخوات (غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ) ده‌بیټ پیش برسیه‌تیه‌که‌ی هه‌زی لی نه‌بوو بیټ. کاتیټکیش که خواردی، زیاد له ږاده‌ی خوی نه‌خوات به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌گه‌ر پیشتر ئاره‌زووی لیی هه‌بوو بیټ، یان له خواردنیدا زیاده‌ږه‌وی کرد، ئه‌وه بی‌گومان خودا لیی خوش بووه و زور به‌ږوحمه.

ئو شتانه‌ی له ئینسان قه‌ده‌غه کراون

وه‌رددانه‌وه‌یه‌ک: خودای ته‌عالا ده‌یه‌ه‌وی ئه‌و شتانه‌ی قه‌ده‌غه‌ی کردوون له ئینسانی، به ئینسانیان بناسیټی وه‌ک مرداره‌وه‌بوو که زیانی هه‌یه ږو ئینسان، جگه له‌وه‌ش شتی وا هه‌یه دل ږیټی لی ده‌کا و به‌قیز و ږیزه‌وه‌ ږوی ناخوری. دیاره ده‌بیټ ئه‌وه ږاندری مرداره‌وه‌بوو هه‌ر ئه‌وه نییه که ئیمه بیستوومانه و به‌بی سه‌ربرین گیانی ده‌رچوو بیټ به‌لکه ئه‌وه‌ی به‌بی شه‌رعیش سه‌ری ږرابی هه‌ر مرداره‌وه‌بوویه. جا که‌یفی خویه‌تی خنکابی، یا کوژرابی، به شتی قورس یا پسابی به‌هه‌لدږان، یا ملی شکابی یا دږنده زگی دږیټی، وه‌ک له سووږه‌ی مائیده‌دا ئایه‌تی ۳ ږوی به‌یان کردووی:

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَنْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ

مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۲﴾

له‌و ئایه‌ته‌دا خودا باس له‌و گوشتانه‌ده‌کا که‌ه‌رام کراوه‌خواردنیان وه‌ک ۱. گوشتی
حه‌یوانی منداره‌وه‌بوو ۲. خوین ۳. گوشتی به‌راز ۴. حه‌یوانی خنکاو ۵. ئه‌و حه‌یوانه‌ی به‌لیدان
ده‌مریت ۶. ئه‌و حه‌یوانه‌ی که‌وتیته‌خواره‌وه‌له‌به‌رزایی و گیانی له‌ده‌س دابی ۷. ئه‌و
حه‌یوانه‌ی که‌به‌تیته‌لدانی حه‌یوانیکی گیانی له‌ده‌س دابی ۸. ئه‌و حه‌یوانه‌ی درنده‌یه‌ک
کوشتی. ئه‌مما ئه‌و حه‌یوانانه‌ی پیش گیان له‌ده‌س دانیان سه‌ریان بپریت و به‌و سه‌ربرینه
گیانی پروا، ئه‌وه‌گوشتیان حه‌لآله. ئه‌وه‌ش جو‌ری ۵، ۶، ۷ و ۸ ده‌گریته‌وه.

له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا چه‌ن به‌ردیک له‌ده‌ورو به‌ری که‌عه‌دا هه‌بوون عه‌ره‌به‌کان دایان وا
بوو کاتی حه‌یوانیکیان بکردایه‌قوربانی بو‌ته‌کانیان، له‌سه‌ر ئه‌و به‌ردانه‌سه‌ریان ده‌برین جا له‌و
باره‌وه‌خودا ده‌فهرموئ: هه‌ر حه‌یوانیکیش له‌سه‌ر ئه‌و به‌ردانه‌و به‌و شیوه‌یه‌سه‌رپرایت
گوشته‌که‌ی حه‌رامه‌.

ئه‌زلام: واته‌سی تیکه‌دار له‌سه‌ر شیوه‌ی تیری بی‌سه‌ر که‌یه‌کیان له‌سه‌ری نووسرابوو
(خودا فه‌رمانی داوه)، یه‌کی دیشیان له‌سه‌ری نووسرابوو (خودا فه‌رمانی نه‌داوه). سییه‌مینیان
بی‌نووسراوه‌بوو. عه‌ره‌به‌کانیش باویان وا بوو ئه‌گه‌ر ویستبایان کاریکی بکه‌ن، ئه‌و سی
داره‌یان توو‌ر ده‌دا و ده‌یانسو‌وپاند ئه‌گه‌ر یه‌که‌میان ده‌ربچوایه، ئه‌وه‌ئو که‌سه‌به‌دلنیا‌یه‌وه
کاره‌که‌ی ئه‌نجام ده‌دا. ئه‌گه‌ر دوو‌هه‌میان ده‌ربچوایه‌ئو که‌ه‌ی واز لی‌دینا و نه‌یده‌کرد.
ئه‌گه‌ر سییه‌مه‌که‌یان ده‌ربچوایه، ئه‌وه‌دوو‌باره‌ئو که‌ه‌ی به‌و شیوه‌یه‌وه‌رده‌داوه‌هه‌تا داری
هه‌وه‌ل یا داری دوو‌هه‌م یه‌کیان ده‌رده‌چوو. ئه‌وه‌جو‌ریک بوو له‌فال‌گرتنه‌وه. به‌داخه‌وه
ئیستاش خه‌لکی نه‌فام هه‌ن په‌نا بو‌فال‌ده‌به‌ن.

ئه‌وجار خودا ده‌فهرموئ (ذلک فسق) واته‌ئوانه‌ی باس کران، حه‌رامن و لادانه‌له‌ئایینی
خودا. جومله‌ی «الْيَوْمَ يَكْفُرُ الَّذِينَ...» مه‌به‌ست له‌(یوم) پو‌ژی عه‌ره‌فه‌ی سالی ده‌هه‌می
کوچییه‌که‌پیغه‌مبه‌ری خودا ده‌گه‌ل موسو‌ل‌مانه‌کاندا له‌حه‌جی مال‌ئاواییدا (الوداع) له‌داوینی
کئیوی عه‌ره‌فه‌بوون. فه‌رمووی له‌و پو‌ژده‌بی‌باوه‌پان ناو‌مید بوون له‌وه‌ی که‌ئیوه‌واز له‌ئایینی
خو‌تان بینن و به‌سه‌رتاندا زال‌بن. جا ئیوه‌ش لیان مه‌ترسن به‌لکه‌ته‌نیا له‌من بترسن. ئه‌وپو
ده‌ستووراتی ئایینه‌که‌تانم ته‌واو کردن شه‌ریعه‌ته‌که‌تانم ته‌واو کردن، هه‌روا به‌خشش و فه‌زلی
خو‌شم پ‌ژانده‌سه‌رتان به‌وه‌پازی بووم که‌ئایینی ئیسلام ئاییتان بی. و ئه‌گه‌ر برسیتی هیرشی بو

هێنان و شپەزی کردن ئەو لەو کاتەدا دروستە بۆ بەقای مان لەو خواردەمەنیە حەرامانە بخۆن بەر لە واز و حەز لە خواردنا، بەلکە وەک حەرامێک بۆ وە ی نەمری بخوا. دیارە خودا هەم حەکیمە و هەم پەرحیمە هەم بیوورە.

ئاوردانەوێهێک بۆ سەر ناوەرۆکی ئایەتی ١٧٣ی بەقەرە: خوین خواردن لە بەرچی حەرام کراوە؟ خوین وەک زاندراو لە تەببیان و ئەقلیش وەریدەگرێ شتی وای تێدایە زیانی هەیە خواردنی بۆ لەش کەواوە حەقی خۆیەتی قەدەغە بکری و ئینسانیش بیزی نایە خوین وەخوا چونکە دڵ بیزی لی دەکا لە بەر ئەوێ قورسایێ دەخاتە سەر لەش و گیان. بەر لەوێش شتی وای تێدایە کە بە گەرم کردن و کولینیش لاناچی و پا ناییتەوێ دەگەڵ ئەوێ خوینیش ناکوڵی. حەرامی گۆشتی بەرزایش بە پێی لیکۆلینەوێ تەببیان ئەوێهێ: گۆیا دوو جۆرە کرمی زۆر پیسی هەیە و دەیانخاتە ناو لەشی ئەوانە دەبخۆن، یەکیان لەو دوو کرمانە پێی دەکوێ «کرمی تاقانە» واتە «الدودة الوحید» کرمەکە ی دیکە پێی دەکوێ «موو پێچ پێچکە» واتە «الشعرة الحلزونية». جگە لەوانەش بەرازیش حەیانیکێ پیس خۆرە، بە زۆری خواردنی مشک و جرجی تۆپیو.

بەر لەو هەموو ئەو بێنە و بەرەییە، حەرامی گۆشتی بەرزای لە خوداوەییە خۆ ئەوێش یەقینە خودا ئینسانی خۆش دەوێ هیچ کات نایهەوێ گیان و لەشی تووشی زەرەر و زیان بی. ئەگەر گۆشتی بەراز زیانی نەبایە بۆ ئینسانی، خودا لێی قەدەغە نەدەکرد. دەبی ئەوێش باوەر کەین پاز و پرموزەکانی ئەمر و فەرمانەکانی خودای تەعالا هەموو نازاندی ئینسان دەبی تا دەتوانی لە دەلیل و پازی حەلال و حەرامەکان وەکوڵی ئەوێ نەیزانی نابێ وەلای نی، بەلکە دەبی قبوولی کا و وەرێگری بە ئەمری باری. بشلێ پازەکە ی نازانم دە عیلمی خودادایە. ئەوێ زانیشی وەرێگری.

تیوتیو: دیارە خودای مەزن بە چەن شتی حەرامی تایبەت ئیشارە ی فەرمووێ ئەمما ئەوانە ی گیانیان کەوتە خەتەر و ناچار بوون بەرگری لە نەمانیان بکەن خودا پێی داوێ بە ئەندازە ی پارازتنی گیانیان لە نەمان لەو حەرام کراوە بخۆن. بەو مەرجانە: بە خاتری لەزەت پەرستی نەبی، و هەروا لە سنووری خۆی کە حیفزی گیانە تێپەر نەکا. ئەوکات ئەو خودایە کە حوکمی حەرامی بە سەر ئەو خواردەمەنیانەدا داو، دەو کاتە سەخت و تەنگانەیدا لە سەری لادەبا بۆ ناچاریان. بەلام کەسانیکێ کە بە هۆی دەسدریژی و زولم و زۆری دووچاری ئەو سەختی و

تهنگانهیه بن گهرچی ئهوانیش به ئه‌ندازه‌ی به‌قای گیان ږی دراون بخون، به‌لام به‌ه‌رامیان له سهر ده‌ژمیردری. چونکه له ږیگای نار‌ه‌واییدا خو‌یان تووشی ئه‌و ته‌نگانه‌یه کردووه.

وا ده‌رده‌که‌وی و هه‌ست پ‌ی ده‌کری که تا ئیره‌باس له‌وه‌ی کرا سه‌راپای ئه‌و خوار‌دنا‌نه‌ی سهر زه‌وی بو موسولمان حه‌لاله، چونکه ئه‌وه په‌یره‌وی خودایه و نیعمه‌تی خوداش بو وی ره‌وایه، چهن شتیکی که نه‌بی که ناویان برا. جووله‌که‌کان ده‌گه‌ل موسولمانه‌کان له‌و باره‌وه ده‌که‌وتنه‌ مشت‌وم‌ر و ده‌مه‌قالی، چ له‌بابه‌ت حه‌لال کراوه‌کان، چ له‌بابه‌ت قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان. چونکه هیندی‌ک شت هه‌بوو له‌موسولمان قه‌ده‌غه‌نه‌کراوو، به‌لام له‌جووله‌که‌قه‌ده‌غه‌کراوو، وه‌که له‌ئایه‌تی ۱۴۶ی ئه‌نعمادا ئاماژه‌ی وه‌لا کراوه:

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ
ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

قه‌ده‌غه‌مان له‌جووله‌که‌کرد ئه‌و حه‌یوان و بال‌دنا‌نه‌ی چ‌رنو‌کدارن (نینۆ‌کدار) و هه‌روا پ‌یوی گا و مه‌ر. مه‌گه‌ر ئه‌و پ‌یوه‌ی که ده‌گه‌ل ئیسک تیکه‌لاو بووی و هه‌روا ده‌پشتیدا بی یا ده‌ناو زگیدا بی. چونکه ئه‌و شو‌ینانه مه‌رکه‌زی هیژ و توانان. شتی وایان ده‌ناودا به‌تام و له‌زه‌تی ته‌واو.

و هه‌روا هه‌ندی شت هه‌بوو له‌موسولمان قه‌ده‌غه‌کراوو، ده‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌ته‌ورا‌تیشدا که کتیبی خو‌یان بوو له‌وانی قه‌ده‌غه‌کردبوو به‌لام حاشاریان ده‌دا و ده‌یانشارده‌وه به‌لام بو کرمی کردنی دلی موسولمانان و مؤرکه‌دار کردنی بیر و باوه‌ریان، ده‌یانکوت ئه‌وانه‌بوچی له‌موسولمانان قه‌ده‌غه‌کراون تاکوو دوودلی و د‌رد‌و‌نگی بکه‌ویته‌ناو دلیانه‌وه له‌مه‌ر ئایه‌ته‌کانی قورئان. جا خودای ته‌ع‌الا بو په‌رچ‌دانه‌وه‌ی قسه و پرس‌یاره‌کانیان و ئاشکراکرانی درۆ‌کانیان و له‌قاودانی ئه‌وه‌ی ده‌یشارنه‌وه له‌ناو قوجنی دلیان، ئایه‌تی ۱۷۴ی به‌قه‌ره‌داده‌به‌زینی:

﴿۱۷۴﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا

يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
ئه‌و که‌سانه‌ی فه‌رموده‌ی خودا حاشار ده‌دن وه‌یا به‌شیوه‌یه‌کی وای ده‌خه‌نه‌روو که هوی ره‌زامه‌ندی سته‌مکار بی، و هه‌روا ئایه‌تی خودا به‌نرخیکی بی‌به‌ها و که‌م ده‌گۆر‌نه‌وه و بازرگانی پ‌یوه‌ده‌که‌ن، ئه‌وه ئه‌وه‌ی له‌و ږیگایه‌وه ده‌ستیان ده‌که‌ویت و ده‌بخون به‌راستی له‌ئاگر زیاتر شتیکی دیکه‌نبیه. خودا له‌روژی ئاخ‌ره‌تدا روو ناکاته‌ئوانه و قسه‌یان ده‌گه‌ل ناکا و له‌گونه‌پاکیان ناکاته‌وه. ئه‌وانه‌سزایه‌کی سه‌ختیان بو‌دانراوه. ئه‌وه هه‌ره‌شه‌یه له‌و که‌سانه که زانان و فه‌رمانی خودایان به‌دینار و سامان گۆریوه‌ته‌وه و یا له‌پ‌یناو خو‌شحالی سته‌مکار و

سەررەپۆ مانای ئایەتەکانی خودایان ئاوەژوو کردۆتەو.

تێروانین و لی وردبوونەو: ئەو کەسانەى فەرمانى خودا با هەڵدەدەن و پراستیه‌کەى وه‌پاش دەدەن له‌ ته‌ورات و له‌ قورئان وه‌يا له‌ هەر باریکە‌وه‌، حەق له‌ حەق وه‌رده‌گیرن و ده‌یفروشن به‌ نرخیکى کەم، ئەو نرخه‌ کەمەى ده‌ستیان ده‌که‌وێ و ده‌یخۆن، ئەوه‌ ئاگره‌ و ده‌یخۆن و ده‌یخه‌نه‌ ناو زگیانه‌وه‌، واته‌ کاتى ده‌خرینه‌ ناو ئاگرى دۆزه‌خه‌وه‌ ده‌زانن چییان خستۆته‌ ناو زگیان. و هه‌روا خودا له‌و پڕۆژه‌ سه‌خته‌دا که‌ ئەو نه‌بی که‌س ناتوانی په‌نا بێ و وه‌تگرێ، په‌نات نادا و پرووت تیناکا و ناتدوینێ. چونکه‌ ئەوانه‌ پڕۆژى خۆى واته‌ له‌ دنیا‌دا هیچ ئاو‌پڕیکى به‌خیریان وه‌سه‌ر خودا نه‌داوه‌، تاکوو خوداش لێرده‌ا ئاو‌پریان وه‌سه‌ر بدا و له‌ گونا‌ه و تاوان پاکیان وه‌کا.

حاشاردانى حەق

تیوتیوه: ئەو ئایەتە ته‌ئیدی مانای ئایەتى ۱۵۹یه‌ له‌ مه‌ر حەق قووت‌دان و حاشار دان واته‌ ئەو کەسانەى به‌ پینچه‌وانەى ئەمرى بارى به‌لکه‌ به‌ هه‌واى هه‌وا و ئاره‌زووى سه‌رکه‌شیان هه‌ل‌لام حه‌رام ده‌کەن و حه‌رام هه‌ل‌لام ده‌کەن نا‌هه‌وا په‌وا ده‌دێرن، په‌وا به‌ نا‌هه‌وا ده‌ژمێرن، ده‌گه‌ل ئەوه‌ى ته‌رازووى کێشانی هه‌ل‌لام و هه‌رامیان له‌ به‌رده‌سدایه‌ وه‌ک قورئان بێ، ئەو کەسانه‌ ناو زگ و ده‌روونی ناپاکیان به‌ به‌هرەى بێ ئەرزى دنیاى که‌ له‌ گۆرانی حەق به‌ ناحەق ده‌س ده‌خه‌ن به‌ ئاورى به‌سۆز و به‌تینی پڕۆژى قیامه‌ت گر ده‌گرن. جگه‌ له‌وه‌ خرابتر له‌وه‌ عه‌زابه‌ تووشى خۆى ده‌کەن که‌ پێى ده‌کو‌ترێ ده‌رد و عه‌زابى روحى وه‌ک ئەوه‌ قه‌لس و توو‌په‌یى خودا و نه‌دان‌دنى له‌و پڕۆژه‌ سه‌خته‌دا نه‌په‌رانه‌وه‌ى ئەو عه‌زابه‌ش.

دل ئاره‌زوویه‌تى بزانی ئەوه‌ى ئەو بێ‌باوه‌رانه‌ حاشارى ده‌دەن بۆ وه‌ى ده‌ستیان بگاته‌ سامان و دارایی دنیا که‌ ئەوه‌ش ده‌بیته‌ ئاور و ده‌خزێته‌ ناو زگیان چیه‌؟ هه‌ندیک له‌ قورئان‌زانه‌کان وه‌ک «ابن‌عباس» و «قتاده» و «سدى» و «اصم» و «ابومسلم» و «حسن بصرى» فه‌رموویه‌انه‌ باسى هه‌زه‌رتى محهممه‌د وسیفاته‌کانى و مزگینی هاتنى که‌ له‌ ناو ته‌ورات و ئینجیلدا هاتوون حاشار ده‌دەن به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەو حاشاردانه‌یان ئایه‌تى ۳۴ى سوو‌په‌ى ته‌وبه‌یه‌:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْزُرُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ئەى خاوه‌ن ئیمانه‌کان زۆر له‌ عوله‌مای ئایینی یه‌هوود و مه‌سیحی مال و دارایی عاله‌م به‌ حەق ده‌خۆن و خه‌لکیش له‌ رێى خودا لاده‌دەن. ئەى ژیر و به‌بیره‌کانى ئیسلام و ئایینی ئاسمانى ئاگادارى عالمانى به‌دکردار

و بەدرەفتار و خۆفروۆش بن کە ئەوانە دنیاپەرست و مأل و یستن ھەموو ھەست و کەرەمەتی خودایداویان لەو پیناوەدا دادەنێن و ئێوەش وەبەر دەدەن. و ھەروا ئەوانە زێر و زەنەر کۆدەکەنەو و لە پێی خودادا خەرجی ناکەن، بە ئاوری تیژی دۆزەخ موژدەیان بدەن.

ھەندیکیش لە قورئانزانەکان کوتووێانە: ھەدەف لەو حاشاردانە حەقە بەتالانبردنی مأل و سامانی عالەمە بە گشتی. و ھەندیکیش دەڵێن: ھەدەفیان خۆ وەزیک خستیانە لە دەستەلاتدارانی کات و وەختی دەوران بۆ وەی بتوانن مأل و سامانیان لێ وەرگرن. وەک ئەوڕۆی دەوران کە چاو دەکری. ئەگەر وازت ھەیە پروانە لە تەفسیری کەبیر.

ھەروەک ئەو حەقە چاو دەکری لە کەلامی خودادا، ناحەزان بە تەواوی دەناسینی و جوانانیش بە جوان وەسف دەکا و دەیانناسینی. لێرەشدا دەسبەرداری خۆفروۆش و حەق فروۆشان نابێ تا بە تەواوی وەک گای قەشانیان لێ دەکا کە لە ھەموو پراستان پرا دیاری بدەن. بۆ تەئیدی ئەو بابەتە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۷۵ی بەقەرە:

﴿۱۷۵﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

ئەوانە ئەو کەسانەن کە پێ و ن کردن و ھەلە و گومپایی دەگۆرنەو بە ھیدایەت و پێتوینی، و سزا و عەزابتیش دەگۆرنەو بە لێبوردن. کەواتە ئەوانە چۆن خۆپراگری بکەن لە بەرابەر ئاگری دۆزەخەو.

واتە ھیدایەت دەدەن بە گومپایی، حەق بە ناحەق دەدەن.

ھیدایەت و گومپایی

تێروانین: ئەوانە کە پێی پراست دەفروۆشن بە پێی خوار، بە گالتە کاتی خۆی پێیان دەکوێن: چەن ئازان و خۆپراگرن لە سەر ئاگری دۆزەخ؟ واتە چۆن دەتوانن خۆپراگری کەن لە بەر ئاگری دۆزەخ؟

ئەو ھەرەشانە خودا دەیانکا لەو حەق خۆرانە، ئی ئەو ھەوێ: خودای تەعالا قورئانی بە تێروتەسەلی و دەلیل و بورھان ناردۆتە سەر ئینسان، پێگای گومانی بۆ کەس نەھێشتۆتەو. لەسەر ئەو حالەشەو ئینسان کە بێت و بە خاتری مأل و سامانی دنیا دەس کا بە لادان لە قورئان و گومپایی بکا، بێ گومان ئەو دۆزەخی کردۆتە جیگەیی خۆی. چونکە ئیمانی نیە بە پراست و دروستکاری خودا، بۆیە ئەو ھەوێ قبوول کردوو. پوۆژی خۆی ھەر لە سەر ئەو بارە بێ باوەریەیی دادگایی دەکری.

لہ سہر جوملہی ﴿فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ﴾ شتیک بہ دلدا دیئ ئہویش ئہوہیہ: (ما) بؤ عہجایبہ، خو دیارہ ئہو پھیام و کہ لامہش لہ خودا و ہن۔ خوداش بہ بی گومان لہ و عہجایب مان بہریہ و پاک و بہدوورہ، دہحالیکدا ہیچ شت لہ کن خودا نہ سہیر و عہجایبہ و نہ گہورہ و چکولہیہ و نہ سہبہبی ہیچ شتیکشی لیئ شاراوہیہ، جا لہ سہر ئہو ئہساسہ، ئہساسی عہجایب مان لہو جوملہدا چؤن دہبینی و دہبیندری؟ چؤن بہراورد دہکری؟ دیارہ بؤ ولامدانہوہی ہر ئیشکال و پرسیاریک کہ عیلمی بی، دہبی پروو دہ ئہہلی عیلم بکری، ئہہلی عیلمیش حہقیقہت و مہجازیان دہ جانتای خو یاندا بہدی ہینا و ہ، بہ ہر لایہ کدا پیوستان بوو، بہو لایہدا عہمہلی پی دہکەن۔ دیرہشدا واتہ دہو ئایہتہدا تہعہجوب بہ مانای حہقیقی خوئی و ہرناگیری بہلکہ بہ مانای مہجازی و ہردہگیری کہ تہئہسوفہ بؤ حالی ئہوانہی حہق حاشار دہدەن۔

ئہوجار خا و ہن باوہر دہبی ئہوہی بنچینہ و کلی باوہر بی کہ خودای خا و ہن عہدل و بہزہ ہیچ سزا و تۆلہیہ کی لہ پرووی زوری و بی دہلیل نیہ ہہروہک ہیچ چاکہ و پاداشتیشی بی دہلیل نیہ، بہو پیئہ دہبی و ہیدوزین ہوئی ئہو سزایہ کہ عہزابی دۆزہخہ، بؤ ئہوانہی حاشاردہری حہقن چییہ؟ جا بؤ ہوئیہ کەہی دہبی بچینہ خزمہت ئایہتی ۱۷۶، لہویدا ہوئیہ کەہی چاو دہکەین:

﴿۱۷۶﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ وَاِنَّ الَّذِیْنَ اٰخْتَلَفُوْا فِی الْكِتٰبِ لَفِی شِقَاقٍ بَعِیْدٍ
ئہو (سزا و تۆلہیہ) ہوئیہ کەہی ئہوہیہ خودا کتیبی بہ حہق و راستی ناردوہ (وہک قورئان بی) بی گومان ئہوانہی سہبارہت بہ قورئان کہ کتیبی خودایہ دہکەونہ کیشہ و دووہرہ کی، بی دہلیل و بورہان زور دوورن لہ حہق و راستی۔ چونکہ ئیدیعی بی دہلیل و شاہید زورہملی و مل بہملہی سہرہرؤیی و کہلہوہ کیشییہ، خو دیارہ سزای زورہملجیان و تۆزیگہران، دہبی ئاوری دۆزہخ بی جا دہگاتہ قہد و بالائی تاوانہ کە۔

تیروانین

تیہہلروانینیکی ورد و بہرجہ و ہندانہ لہ سیما و دہروونی ئہو ئایہتہ پیروزہ (۱۷۶) و ہلہسہنگاندنی بہ تہرازووی ئہقل و ویژدان و شعوری ئیمان و ئینسافدارانہ:
خودای بی ہاوتا دہو ئایہتہ پیروزہدا ہہرہشہی حہق خوران و تیجارہت و دووہرہ کی نارہوا لہ بنچینہی ئاینی پاکی ئیلاہی بہیان دہکا و دہفہرموی: سہرہنجامی ئہوانہی حہق

حاشار دەدەن و تیجارەتی ناپەروا بە دین دەکەن واتە حەق بە ناحەق دەفرۆشن و ڕەحمەت بە زەحمەت دەدەن، دۆزەخی ھەمیشەییە و نائومیدی لە چاوپۆشی و بەخشینی خودایە. ھەرۆک سەرنوشتی زانایانی خۆفرۆش بەتایبەت زانایە ھوودییەکان وایە چونکە دووبەرەکی و ئیختلافی دە ئەساسی ئاییندا سەردە کیشیتە پەرتەوازیی گەل و ڕینگای وەحدەت و ھەم ئاھەنگی لە ناو دەبا. ڕەنگە دێردا بکووتری ئەدی ئەو ھەموو ئیختلافی چاودەکری لە فتوا و ئیشتیھادی زاناکانی ئایینی چن؟ ئەگەر ئیختلاف ناپەروایە و خودا قبوولی نییە؟ ئیمەش دەبی لە ولامدا بۆ پامالدانێ ئەو تەم و مژە سەیسەییە بڵێن ئال وگۆری نەزەر و بۆچوون بۆ دۆزینەوێ ڕیی راست و سوننەت واتە لانەدان لە ئایەت و سوننەت دە فرووعدا عەیب و ئیشکال ناھێتتە ڕوو جا زانای فتوادەر حەق بپیکێ یا نەپیکێ، چونکە ئەو بابەتە پیتی ناکوتری کیشەیی ئوسوولی بەلکە کیشەیی فرووعین.

ھەرۆک لەو ھەپیش چاووڕاوی یەھوود و جوولەکەکان لە سەر گۆڕینی ڕووکە ھەرایەکی زۆر و ئازاوەیەکی تەواوی خستە ناو گەلانەو، ھەرکەسە بۆ لای خۆی دەکیشا واتە دە حەولی ئەویدا بوو عەلەم بۆ لای قەیلەیی خۆی پراکیشی. یەھوود دەیانکوت دەبی بۆ نوێژ ڕوو بکریتە بەیتولموقەدەس، دەنا نوێژ بەتالە، موسولمانانیش پێیان وا بوو دەبی ڕوو بکریتە کەعبە چونکە بەیتولحەرەم قەیلەیی بایرە گەورەیی پیغەمبەرەکان حەزەرەتی ئیبراھیم بوو. جا لە سەر ئەو مەلمانە و کەلەو کیشیە، عەلەمیان خستبوو گێژاوییەکی ئەقیدە و باوەرپەو ناندەزانی کێھە لایان یەقینە. ئەوانەیی باوەرپەوان بە پیغەمبەر بوو بە پیتی باوەرپەوان دەیانکوت کەعبە قەیلەیی، ئەوانەیی یەھوود بوون دەیانکوت نەخیر، قودس ڕووکەییە. بە کوردی، ھەرکەس بە یاری خۆی ھەڵدەکوت و شانازی دەکرد.

ھەرۆک ئەو ھەش یەقینە و حاشاھەلگەری نییە: خودای تەعالا لە ھەموو راستان بە ھاواری عەبدی سەرگەردانی خۆی ھاتوو و دە فریای کەوتوو ڕینگای راستی نیشان داو. ھەرۆک دێرەشدا بە ھاواریەو دەی لەو سەرگەردانییە ڕزگاریان دەکا. ئەو ھەوێ خوازیاری حەق بن وەریدەگرن و ئەوانەیی خوازیاری لاساری بن، ئاوری وەسەر نادەن. بۆ ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۷۷:

﴿۱۷۷﴾ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ
وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

چاکە تەنیا ئەو نەو نەو کەنە پۆژەلات و پۆژئاوا، بەلکە چاکە تەواو چاکە تەو
کەسە یە کە دەپال باوەری بە خودا و پۆژی ئاخر و فرشتە و کتیبە ئاسمانییەکان و سەرایی
پێغەمبەرەکان، مāl و دارایی لە سەر خۆشەویستی خۆی بدا بە خزمانی نەداری داماو، و بە
هەتیوان و ئەو هەژار و پێیوارانە ی کە بێ پارە و دەسبایە ماونە تەو. هەروا بیدا لە پێناو
ئازادکردنی بەندەکاندا. و هەروا بیدا بەو داماونە ی کە لە بەر نەداری سۆال دەکەن. سەرەپای
ئەوانەش نوێژان بکات و زەکاتیش بدات. و لە سەر ئەنجامدانی پەیمان و بەلێنیان سوور بن و
لە کاتی پۆژی هەرا و سەختیدا و فەقیریدا خۆش رادەگرن. ئەئەوانەن راست دەکەن کە خاوەن
ئیمان و ئەوانەن بە تەقوا و پارێزکارن.

تێروانین و هەلسەنگاندنی ئەو ئایەتە پیرۆزە کە ئیمانی بەراستی سنووردار کردووە و نیشانی
ئینسانی داوە بە ڕوونی راستگۆ کێیە لە ئیمانی بووندا!؟

هەدەف لە ئاییندا ئەو نەو نەو کەنە یە ک قیلە ی تاییە تی و فەخر و شانازی پێ بکەن. بە
هەرە چاکە ی بزانی و بزاندری، چونکە ئامانج لە ڕووەگەدا کۆکردنەو ی ئینسانە بۆ ڕووەکردنە
یە ک لا دە کاتی نوێژدا، یانی ڕووەگێری لە هەچی لایە ئیلا لا ی خودا نەبی.

سێ شت ئەساسە بۆ ئینسان

ئەو ی زۆر ئەساسییە و مەبەستە بۆ ئینسانی، سێ شتە دە واقعەدا:

۱. بیر و باوەری پاک

۲. ڕەوشتی پاک و پەسند

۳. عەمەل بە ئیخلاص و پاکی دەگەڵ گەل.

دەنا ئە ی بەندە ی خاوەن ئەقڵ و هەست و شعور و ژیر، چاک بەرجەوێند بە، چاکە و
چاکی ئینسانی خاوەن باوەر ئەو نەو نەو کەتە ئەو لاو لا دە کاتی نوێژدا واتە پۆژەلات و
پۆژئاوا بکەنە ڕووەگە وەک گاورەگەکان و جووولە کەکان بۆ خودنمایی و خۆههلاواردن لە
یە کتر. چونکە ئەوانە هەدەف و ئامانج نین بۆ خوداناسی. بەلکە خوداناسی ڕووا بوونە بە
خودای یەکتا و حیسابی پۆژی ئاخر بە فرشتە و کتیبەکانی ئاسمانی و پێغەمبەرەکان، باوەری

ئینسان به و پینج شته نادیارانه واته خودا و پوژی قیامت و فرشته و وه حی ئاسمانی و پیغه مبه ره کان، هه لاواردنی ئینسانه له حیوان، چونکه حیوان هه چی به رچاوی نه کهوئ، باوه پری بی نییه.

یه قینه و حاشای لی ناکری، هوئی لادانی ئینسان له پرستی هه چی شتی بی دهسته لاته، باوه پری به خودای ون، چونکه ئه وه بی گومانه و حاشا هه لنه گره هیز و وزه و گور و تینی دل و دهروون هیزی ئیمان به خودا، که ئه وه هیزه چاوه دیڕیک دادمه زرینی له ناو ههسته ی دهروون که ری نادا نهفس و ههوا پامالده نه شتی نارهوا جا مه گه به هه لکهوت، و هه روا ری نادا و یژدان و که رامه تی به شهری، له خو بایی بی و بگوژی به هوئی پله و مه قامی دنیایی و هه روا له بن چه پوکی پوژگار نالاینی. چونکه ئاسوی رزگاری ئه وه که په حمه تی بارییه پروونه، و ئه گه هاتو سه رسمی دا و سه رنگریش بی به دهس نهفس و ههواوه، دهسته وله جی په شیمان ده بیته وه و ده لی: ﴿ذَكُرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفِرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾.

باوه پری به پوژی قیامت باوه پری به دادگایی خودا که کهسی لی قوتار نابی و هیچ شتیکیشی لی ون نابی و هیچ به رتیلیشی تیدا نییه. وه هه روا باوه پری به فرشته باوه پری به سرووش و پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ران و پوژی ئاخرهت. جگه له وانهش باوه پری به فرشته ده تگه یینته قوئاغی باوه پری به کتیه کانی ئاسمانی چونکه نامه کانی ئاسمانی به واندا ده گه نه دهستی ئینسانان واته پیغه مبه ران. به کوردی و به کورتی: باوه پری به خودا و فرشته باوه پری به پایه و بناغه ی ئه سلی ئیمان.

با پروانین له و نیزام و دهستووراته بی عهیب و نهقس و به هیزه که دستووراتی ئیمان و باوه پری به خودا و قیامت و کتیه ئاسمانیه کان و فرشته و پیغه مبه ران که هه ره یه که ی تیشکیکی به هیزی پوژی به خته وه ری گیان و گیانداران. جا پاش باوه پری به وانه ئایه ته که هاوارت ده کاتی بۆ وه ی ده رکهوئ که راست ده که ی له باوه پیتدا: ئاوڕ وه سه ر نه دار و داماوان وه ده، تا کوو خیزانی ناو مالی کۆمه ل به هیز بن و دوور بن له لاوازی و په رته وازه یی. چونکه خیزان به ردی بناغه ی گه له و خستی کۆشک و ته لاری یه که تین تا کوو ئه و کۆشکه پته و و به هیز تر بی، گه لیش به هیز تره و به هیز تر ده بی، جا ئه و خیزانهش خزمی نه داری خوئ بی، هه تیو بن، بی نه وایانی ناو کۆمه ل بن، ریووارانی بی ده سمایه و پاره بن، سو الکه رانی بی چاو و قاچ و قول بن و یا به نده بن.

لیره دا ئەقل دەبی ھەلۆیستیک بگرئ لە سەر ئەووی که پاش ئاوردانەو ھەلای تیر و تەسەل و تۆکمە کردنەووی کۆمەلگە و خێزان ئەوجار دەفەرموئ ئاور بدەنەو ھەل سەر نوئژ و زەکات و ھەفا بە قەول و قەرار و خۆراگری لە سەختی و تەنگانەدا. ئیرە جیی سەرنجە. زۆر بیر و بەویدا ھەلپەرژام و بیر و بەویدا دڵ و چاوم گیرا کہ بەلکوو ئەو ھۆیە بزنام کہ ئاوردانەو ھەل سەر نیازمەند و بی نەوايان و ھەپیش ئاوردانەو ھەل ئەدای نوئژ و زەکاتی خودای بی نیاز کەوتوو. لەو ھۆیە زیاتر و نزیکتر لە قبوول و پەسەند بۆم نەدۆزراو: خودای تەعالا خەلقى ئینسانی لە سەر یارمەتی و کۆمەکدانی یەکتەری پارانو، چونکە ئینسان نیازی تەواویان بە ھاوکاری یەکتەری ھەبە، بۆ کورتە ژيانی سەفەری دنیا؛ بەلام خودای بی نیاز هیچ نیازیکی بە عیادەتی عەبدی نییە، بەلکە ئەو سەفاریشە ھەر بە قازانجی ئینسانی فەرموو تاکوو سەفای دڵ و دەس بێنئ بۆ خزمەت بە خۆی لە سەر ئەساسی ئیمان و باوہری.

تیوتیو: ئینسان لە روانگەیی ئیسلامەو یەک بوونەو ھەل تیک ھەلشیلدراو لە لەش و ئەقل و روح. دیارە بە پیتی ئەقل و شعور، نابئ لە نیوان ئەو سئ ھیزە دژایەتی ھەبی، بەلکە دەبی وەسیلە یەک بی کہ ھەر سیکیان بە ھاوکاری یەک خۆ وەنزیک خەن لە سەعادەتی ھەر دوو وەرزی ژيان، واتە دنیا و قیامەت. جا خودای ھەلیم و ھەلیم و کارزان ھات بە ئەرزشتین و ئاسانترین وەسیلە بی بۆ پیک ھینان وەک عیادەتی نوئژ و زەکات بی تاکوو بتوانن بە ھۆی ئەنجامدانی ئەو وەزیفە ھەل سەعادەت و بەختەو ھەبە و دەس بێنن، بپوانە و سەرنج دەبە لە نوئژ ھاوئاھەنگی ھەر سئ ھیزی لەش و ئەقل و روحی تیدا بەدی ھاتوو و چاوە کەرین کہ بەرەو خالق و ئامانجیان دەجووڵینەو. پراوەستان و قیام، چوونە سەر ئەژنویان و پکوع، چوونە سوژدە و سجدە دە نوئژدا بەشی لەشن. قورئان خویندن و بیر لئ کردنەو و یادی خودا و دەرکی مانا، بەشی ئەقل و شعور دە نوئژدا. ھۆش دان و پامان و ھەستی ئەو عەمەلە بەرزە وەک نوئژ بی، بەشی شادی پووھە. ئەو سئ ھیزە دە یەک ئان و کاتدا دەو ھاوئاھەنگیەدان بە ھۆی ئەو وەسیلە گەورە ھەل سەل نوئژ بی، خودا لیککی چەسپاندوون. ئەو ھەبە بەرھەمی نوئژ، ئەو ھەبە نوئژ بۆ خودا.

ئەسلام دە زاتی خویدا پاکە

دیارە ھەر وەک میژوو نیشانی داوہ بە درێژایە بوونی ئینسان لە سەر زەوی، زۆردار دەستی دە گەرووی بی زۆر ناوہ و خەفەیی کردووہ و لە بەرەبەر ھەر شتیکی کہ بی زۆر لئی پرودابئ، لە

راست زۆردار دوو بارته‌قا و چه‌ن بارته‌قا تۆله‌ی ستیندراوه‌ته‌وه. وه‌ک له‌ پێش هاتنی ئیسلاما له‌ ناو عه‌ره‌بی یاغی ئاوا باو بووه‌ زۆردار له‌ باتی ژنیکی که‌ بی‌زۆر لێی بکوشتایه‌، پیاویکی لێ ده‌کوشتن و له‌ به‌راهر کۆیله‌یه‌کی عه‌بدیکی ئازادی لێ ده‌کوشتن و له‌ راست پیاویکی بی‌نرخ پیاویکی جیدار و ماقوول و به‌وه‌جی لێ ده‌کوشتن، هه‌روه‌ک ئیستی له‌ باتی غه‌یره‌ کوردیک سه‌ت کورد ده‌کوژری. به‌لام کاتی ئه‌و ئایینی په‌حمه‌ت واته‌ ئیسلام هاته‌ گوڤری و ده‌سته‌لاتی په‌یدا کرد، ئه‌و باوه‌ ناپاوانه‌ی گوڤری و بوو به‌ سایه‌ په‌حمه‌تی ئازادی و به‌راهری و هه‌سانه‌وه‌ی ئینسانی. و ئه‌گه‌ر سوئالیش بکری و بگوژری، ئه‌وه‌ نییه‌ له‌ دنیای ئیسلامدا هه‌سانه‌وه‌ نییه‌ به‌لکه‌ له‌ جیاتی هه‌سانه‌وه‌ چه‌وسانه‌وه‌ و کوشت و کوشتار و هه‌تکی حورمه‌تی ئینسانی ده‌کری؛ له‌ وه‌لامدا ده‌بی بگوژری: ئیسلام ده‌زاتی خۆیدا بی‌عه‌یبه‌ و په‌حمه‌ته‌، ئه‌وه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی خۆیان پێ هه‌لاوه‌سیوه‌ و ناوی ئیسلامیان له‌ خو‌ناوه‌، غه‌زه‌ب و زه‌حمه‌ت و عه‌یبدار و دووره‌ ئیسلامن؛ ساده‌تر بلین: ئیسلام هه‌نگوینه‌ و ده‌ پیستی سه‌ی خراوه‌.

بۆ راستی ئه‌و باب‌ه‌ته‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۷۸:

﴿۱۷۸﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْبِ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدِ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى بِالْأُنْثَى فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَّاءِ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

ئه‌ی ئه‌وانه‌ی برپا و ئیمان‌تان هه‌یناوه‌، سه‌باره‌ت به‌ کوژراوه‌کان تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ له‌ سه‌رتان پیویست کراوه‌، ئازاد له‌ بری ئازاد و به‌نده‌ له‌ بری به‌نده‌ و ئافره‌تیش له‌ بری ئافره‌ت. و هه‌رکه‌س له‌ لای برا موسولمانه‌ خاوه‌ن خۆینه‌ که‌یه‌وه‌ چاوپۆشی لێ کرا، له‌ بری کوشتنه‌وه‌ به‌ خۆین لێی رازی بوو، ده‌بی به‌خشهر ئه‌و به‌لینه‌ی خۆی به‌ باشی به‌ریته‌ سه‌ر، به‌خشرایش ئه‌وه‌ی بۆی دیاری کراوه‌ بیدا به‌ خاوه‌ن خۆینه‌ که‌، ئه‌و خۆین‌دانه‌ له‌ بری تۆله‌ی کوشتنه‌وه‌یه‌، بارسووک و به‌خششه‌ بۆتان له‌ لای خوداتان، هه‌رکه‌س دوای ئه‌و ریکه‌وتنه‌ ده‌ست‌دریژی بکات سزایه‌کی به‌ژانی هه‌یه‌.

تی‌هه‌ل‌روانیکی به‌ وردی له‌ قصاص

ئیره‌ جیی رامانی ئه‌قل و شعوره‌ که‌ بۆچی ئینسان نه‌یتوانیوه‌ و نه‌گه‌یشتووه‌ به‌و پله‌یه‌ که‌ بتوانێ یاسایه‌کی چاتر له‌ یاسای سرووشی باری‌ته‌عالا له‌ مه‌رقه‌ساس‌دانی کۆمه‌لگای ئینسان پێی دا‌بین بی‌ و به‌ په‌وای بزانی، که‌وابی ده‌بی هه‌ست و ئه‌قل و شعور به‌ قه‌ناعه‌ته‌وه‌ باوه‌ر

بکەن کە یاسا لە یاسای خودا بۆ ژین و حاوانەوێ ئینسان لەو سەرزهوێ چاتر و پاکتر و شایستەتر نییە و نابێ، هەرکەس دەستی تیگری، ناکەوی بێر و بەویدا هەرکەسێش دەستی تینەگری، هەلۆدا و نەحەساوێه بێر و بەویدا.

جا بۆیە خودای خاوەن حیکمەت و حەکیم هاوار دەکاتە ئینسانی و دەفەرموێ پێی: ئەو ئەو کەسانەی باوەڕتان هێناوە بەوێ خودا یەکە و لە راست ڕاگرتنی نێزامی کاینات و بەرپێوە بردنی نێزامی ژیاڵی گیانلەبەر و غەیرە و لە حاند چەرخ و خولی هەرچی لە گەردا، بێ هاوتایە و خاوەنی عەدڵ و زانیە و ئاگاداری پاش و پێشی هەچی بوون و نەبوو، پێوست کراوە لە سەرتان تۆڵە ستاندن بە مساوات لەو کەسانە یەکە بە عەمد ئینسان دەکوژن، واتە لە سەر داوای مافی خوداپیداوای دەیکوژن بە هۆی دەستەڵات و زۆرداری و بێ ئاوردانەوێ وەلای و یست و خواستی؛ تۆڵە ی مساوات واتە هاوتای کوژراو: ئازاد بە ئازاد، کوێلە بە کوێلە، ژن بە ژن و کەسێش لە باتی کەس ڕێ نەدراوە بکوژی. مەسەلەن کەسێک لە باتی تۆڵە ی کوژراوی دەچی لە تاییفە کەدا کوژەری ناکوژی هەچی وەبەری بێ دەیکوژی. ئەوێ دە ئایینی ئیسلامدا بە ناپەرەوا داندراوە، ئەو یاسایە ی باسماڵ لێوە کرد ئەساسی دادی خودایە.

لە ئایینی یەهووددا بکوژ نابێ نەکوژی تەوێ مەگەر بە ناچاری. واتە قاتل دە یاسای تەوێراتدا دەبێ بکوژی تەوێ. ئەمما دە یاسای ئینجیلدا ئەوێ باسە چاوە نەکراوە، چونکە ئینجیل فەرمانی هەر بە چاکە یە دەگەڵ هەموو کەسێک، حەتا دەگەڵ ئەو کەسانەش کە خراپەت دەگەڵ دەکەن، لە بەرجەوێندی ئێرەدا هەست بەوێ دەکری: کە لە ئایینی گاورددا کوشتنی قاتل لەوانە یە بە خوێن بەها چارە بکری و ناکۆکی بپێتەوێ.

گەرچی ئەقڵ و هەست و شعووری خاوەن ئیمان ئەوێ پەسەند دەکا کە کوشتنەوێ قاتل کۆڵە کە ی خانووی ئەمن و ئەمان و حەسانەوێه، و هەر کوشتنەوێ بکوژی، ناهێڵی ئینسان لە سنووری خۆی تێپەری، چونکە نەکوشتنی قاتل جەسارەت و جورئەت دەدا بە ئینسان بۆ کاری خراپ و دووپات کردنەوێ خەلک کوشتن، هەرێک لە تاییەتی ١٧٩دا خودا ئاماژە وەلای ئەوێ دەکا کە لە کوشتنەوێدا ژیاڵ و حەسانەوێه یە: (وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ).

تیوتیوێ: پاراستنی ئەرزشی خوێن باس و بابەتێکی زۆر گرینگ و بەرچاوە دە ناو کۆمەلگەدا. هەر بۆیە ئایینی سەروش ئاوریکی تاییەتمەندی وێ داوێتەوێ. تۆڵە ستاندن لە بکوژ وەک باقی حوکمەکانی دیکە عەدالەت و حەق بینانە ی ئایینی ئیسلام نیشان دەدا و دەنیوێتی،

نه‌ک وه‌ک ئایینی یه‌هوود. ههر کوشتن چاره‌بی و یا وه‌ک ئایینی گاور ههر عه‌فو و به‌خشین چاره‌بی. به‌لکه وه‌ک ئایینی ئیسلام چاره‌ساز و میانه‌ره‌و بی، یا به‌خشین یا خوین یا کوشتن. دل چاوه‌دیر و گویدیره بو وه‌ی بزانی قازانج و به‌ره‌می تۆله‌ واته‌ قه‌ساس چیه؟ چ شتی‌ک ده‌به‌خشی به‌ حه‌یات و حه‌سانه‌وه‌ی حه‌یات؟
بو وه‌لامی ئه‌و پرسیاره به‌نرخه ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۷۹ ی به‌قه‌ره:

﴿۱۷۹﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ئه‌ی ژیر و ئاقله‌کان! له‌و یاسای تۆله‌ سه‌نده‌وه و کوشتنه‌وه‌دا ژیان و ته‌مه‌ن‌دریژی و ئه‌من و ئه‌مانی و حه‌سانه‌وه‌و بو دابین کراوه، به‌و هیوایه پارێزکار بن.

له‌ قصاصدا ژیان هه‌یه

ئاوڕ وه‌سه‌ر ناوه‌روک و سیمای ئه‌و ئایه‌ته‌ پیرۆزه: ده‌کرێ بکوترێ ئه‌و ئایه‌ته (۱۷۹) ته‌واوکه‌ری ئایه‌تی ۱۷۸ ه و له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه به‌یانگه‌ری راز و فایده‌ی تۆله‌ ساندنه‌وه‌یه و هه‌روا له‌ باغه‌ل ئه‌و فایده‌انه‌شی هانده‌ره‌ بو به‌رپۆه‌ بردنی تۆله‌. هه‌له‌سه‌نگاندنی جومله‌ی ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ﴾ ئه‌وه هه‌ست ده‌کرێ: ئه‌گه‌رچی به‌ زاهیری نه‌ ته‌نیا به‌قای حه‌یاتی تیدا نییه، به‌لکه‌ حه‌یاتیکیش لاده‌با و ده‌یخاته نه‌مانه‌وه، ئه‌مما ئه‌وه له‌ سیمای زاهیری‌دایه. وه‌ ئیلا ده‌ راستیشدا ده‌ تۆله‌دا ده‌ هه‌ردوو وه‌رزى دنیا و ئاخه‌رت ئه‌من و ئه‌مان و حه‌سانه‌وه‌ چاو ده‌کرێ. نموونه: ده‌ دنیا‌دا ئه‌گه‌ر بێتوو ترسی تۆله‌ی نه‌بی، وه‌ک ده‌ورانی بی‌به‌ندوباری جه‌هاله‌ت، هۆزه‌کان ده‌که‌ونه‌ گیانی یه‌کتر و له‌ باتی یه‌ک نه‌فه‌ر، سه‌د نه‌فه‌ر ده‌کوژن و جاری وا دێته‌ ڤوو هۆزیک له‌ ناو ده‌برێ و ژیان له‌ ناو ده‌چێ و ئه‌من و ئاسایش بو‌که‌س نامێنێ. ئه‌مما ئه‌گه‌ر ترسی تۆله‌ ستاندن هه‌بی و یاسای تۆله‌ش به‌رپۆه‌ ببری واته‌ قاتل بکوژرێته‌وه، عاله‌می غه‌یره قاتل ده‌ ئه‌من و ئه‌ماندا ژیان ده‌به‌نه‌ سه‌ر. بی‌جگه‌ له‌وه‌ش کاتی بزاندی به‌ یه‌قین قاتل ده‌کوژرێته‌وه، زۆر به‌ که‌می خه‌لک ده‌توانی خه‌لک بکوژێ. چونکه‌ له‌ ترسی کوشتنه‌وه ده‌پ‌رینگێته‌وه له‌ خوین‌پرژتنی به‌ناحه‌ق. ئه‌وه ئاسایشی دنیا که‌ ده‌ به‌هه‌ری تۆله‌دا چاو کرا.

ئه‌مما ده‌ ئاخه‌رتدا با بزاین تۆله‌ ستاندن چ بایخیکی راست ده‌به‌خشی؟ شعور وه‌گه‌ر خه‌ و وه‌رگه‌ تۆله‌ی حه‌یاتی (طیبه) به‌ریه‌تی له‌ قیامه‌تا. چونکه‌ ئه‌گه‌ر بکوژ نه‌کوژرێته‌وه و خاوه‌ن خوین ئه‌و بکوژه عه‌فو نه‌کا ده‌ به‌رابه‌ری ئه‌و کوشتنه‌دا بکوژ سالانی زۆر ده‌ ناو دۆزه‌خدا

دەمىننەتتەو، ئىنجا دەبى بىكوترى لە سەر ئەو ئەساسە (قەساس) واتە تۆلەستاندن ھەم لە دىيادا ھەم لە ئاخىرەتدا ھۆى حەياتى تەيىبەيە.

پوختەيەك لە مەبەستى ئايەتى ۱۷۹

رەنگە لە لايەن كەسانىك كە بەرجەوھەندى راز و فەلسەفەى ئايەتەكە نەبوون وا فەكر بىكرىتەو كە تۆلەستاندن لە بىكوت واتە قەساس جۆرە ئىتتىقامىك بى كە ديارە ئىتتىقامىش ناپەرەوايە، بەلام ئەگەر بە ئىنسافەو ھەلسەنگىندى، بارودۆخى قەساس دەرەك دەكرى كە ئەو جەريانى قەساسە، دەرەزەيەكە بۆ بوورەنەو ھەسەنەو ھەياتى تەيىبە، و لەو لايەشەو زامنى حەياتى كۆمەلە، چونكە ئەگەر ترسى تۆلە نەبى، ئىنسانى دەرەق رىژەى جەنايەت و فەساد و خوین رىژى دەباتە سەرى. جگە لەوانەش رىژەى ئىنسانى شەروور و شەرفرووش دەرواتە سەر.

رەنگە ئەو ھەش بىكوترى ئەگەر بىكوت واتە قاتل عەفو كرى و نەكوترىتەو خۆشەويستى و تىكەلاوى دە نىوانى تايەى بىكوت و كوتراودا زىاد كا و پەرە بستىنە دە حالىكدا بەرپەرەبەردنى حوكمى قەساس ھەمان عەمەلى قەتل بى. بەلام لە ولامى ئەو فەكر و خەيالە بى بنەما و سەرسەرەيدا دەبى بىكوترى: ئەو ھەلەن قەساس قەتل نىيە چونكە رىشەبەردنى فەساد و ولات پاك كەردنەو لە خەتەر و ترس دەبىتە ھۆى تەرەقى و گەشە و نەشەى كۆمەلە ژىر پەنا و سىيەرى ئاسمانى ئەمن و ئەمنەتدا. چونكە دەبى بە تەككىد ئەو ھەسەلمىندى كە دە ياساى بوون و ژياندا شەروور و فاسد و ئازاوەچى دەبى دەرەكى و بەرى پى بگىردى. ئەگىنا نەزم و نىزامى ژيان و ھەسەنەو نايەتە دى و ولات دەشيو و ژيانى تىدا وە زەحمەت دەكەوى. ھەر بۆيەشە خوداى زانا و كارجوان لە ئاخى ئايەتەكەدا دەفەرموى ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ واتە ئەو ياسايە بەجى بىن و پىشلى مەكەن خۆو بەدوور بگرن لە پىشلى كەردنى. بۆ زىدە زانين بىروانە تەفسىرى كەبىر و...

ديارە وەك زاندىرا و باسى لە سەر كرا لە ئايەتەكانى رابردوودا تا ئىرە باس باسى كوشتنەو ە تۆلەستاندن بوو لە بىكوتى واتە قاتل كەوابى حاشا ھەلناگرى ئەو كە بىكوتى كوشتنەو ەشى جۆرىكە لە مردن جا ئەو شىو مردن و نەمانە بۆچى و لەسەر چىيە؟ دەتوانين بلىين ھەم بە پىسى وەسىيەتە و ھەم ئاگادارىيە بۆ نەسل و نەتەو ە بەرەى داھاتوو. جا لەو ەپرايە خوداى خاوەن نەزم و نىزام و تەرتىب باسى وەسىيەت دەكا بە تەواوى بۆ ئىنسان. واتە ئەو كەسانەى دىنە بەر مردن،

تاكوو گيان له دنيای تهكلیف ئاوا نهبووه، سفارش و وهسیهتی چاک و پاک پراگهیینی بۆ ئەوانه‌ی که ده‌میننه‌وه پاشی ئه‌و، جا بۆ حالی بوونت له وه‌سیه‌ت ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۸۰ی به‌قەرە، تاكوو ئیمه‌ی ئینسان به‌ ئاگاداری ژیان به‌رینه‌ سه‌ری.

﴿۱۸۰﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْأَقْرَبِينَ
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

له سه‌رتان پێویست کراوه هه‌ر کامتان که‌وتنه‌ گیانه‌للا واته‌ گيان‌دان به‌ ئە‌للا، (ئه‌گه‌ر قسه‌یه‌کی چاک و باش و هه‌بوو) و هه‌روا مال و سامانی‌ک هه‌بوو له‌ پاش و به‌جی‌ده‌ما، ده‌بی به‌ شیوه‌یه‌کی باش و په‌سند و په‌وا وه‌سیه‌ت بکا بۆ باب و دایک و خزمانی (ئه‌و ده‌ستووراته‌ پربایخه‌) به‌ پێویست گه‌راوه‌ له‌ سه‌ر پارێزکاران.

وه‌سیه‌ت‌کردن به‌ر له‌ مردن

یانی کاتی هاته‌ به‌ر مردن، جا ئه‌و مردنه‌ به‌ نه‌خۆشی بی یا به‌ کوشتنه‌وه‌ بی، ئه‌وه‌و له‌ سه‌ر پێویست کراوه‌ له‌ لایه‌ن خودای بی‌هاوتا، ئه‌گه‌ر سامانی‌ک و له‌پاش به‌جی‌ده‌ما و باب و دایکیش ما‌بوون، به‌لام له‌و سامانه‌ هه‌یچیان نه‌ده‌گرت به‌و هۆیه‌ که‌ ده‌گه‌لتان هاودین نه‌بوون به‌لکه‌ له‌ سه‌ر ئایینیکی جیاواز بوون، چونکه‌ له‌و مال‌ده‌ا میرات ناگرن له‌ پۆله‌کانیان. ئه‌وجار بۆوه‌ی که‌ له‌ مالی پۆله‌کانیان بی‌به‌ش نه‌بن له‌ به‌ر په‌حم، پێویست کراوه‌ له‌ سه‌ر پۆله‌کانی که‌ پاسپێرن و وه‌سیه‌ت بکه‌ن بۆ باب و دایکه‌کان، به‌شیکیان بۆ دابین بکری و بیانده‌نی. و هه‌روا بۆ ئه‌و خزمه‌نه‌ش که‌ نیزیکیان بن، به‌و باب و دایکه‌ جو‌ره‌ خزمیک بی‌به‌ش ده‌بی له‌ میرات و یا پوونتر بلین: مردوو کو‌ری‌ک و کو‌ره‌زایه‌کی له‌ پاش به‌جی‌ ده‌مین، دیاره‌ به‌ کو‌ره‌که‌ی، کو‌ری کو‌ره‌که‌ی بی‌به‌ش ده‌بی واته‌ کو‌ر، نه‌وه‌ی بی‌به‌ش ده‌کا. جا بۆ ئه‌وه‌ی نه‌وه‌که‌ی بی‌به‌ش نه‌بی، به‌شیکی به‌و شیوه‌یه‌ی بۆ دیاری بکا. وه‌یا کابرایه‌ک دوو برای هه‌بن یه‌کیکیان دای و بایی بی، ئه‌وی دیکه‌یان ته‌نیا بایی بی، دیاره‌ به‌ پنی یاسا برای دای و بایی، برای بایی به‌ش‌پراو ده‌کا، جا بۆوه‌ی سیله‌ی په‌حم و به‌زه‌ بیته‌ جی، ئاین وای به‌ باش زانیوه‌ و دایناوه‌ مردوو به‌شیکیش بۆ ئه‌و برا به‌ش‌پراوه‌ دابین بکا. بۆ زنده‌زانین پ‌روانه‌ ته‌فسیری خال و که‌بیر و مو‌نیر.

تیوتیوه: له‌ سه‌ر ئە‌ساسی ئاین و پاسپاردە‌ی شاریع، وه‌سیه‌ت ده‌بی ژیرانه‌ و عاقلانه‌ و نازیمانه‌ بی، نه‌بیته‌ هۆی دا‌رووشاندن و بریندار کردنی دلانی واریسان، به‌لکه‌ ده‌بی له‌ سه‌ر ئە‌ساسی یاسای خودا و سازانی دلی واریسان بی. به‌لام ئه‌گه‌ر هاتو له‌ خزمان که‌سانیک

هەبوون بى مال و حال و دەس بە تال كە نە دە كە وتە بەر ياساى مىرات گرتن، ئايىنى پىرۆز پەر لە رەحم و بەزەى ئىسلام ئەو ئىختىيارەى داو بە ئىنسان كە يەك سىھەم لە مالى خوى بكاتە وەسىيەت و بىداتە ئەو دەس بە تال و داماوانە. وەيا بە ھەر كەس بىھەوى و پىي خىر بى، بە لام بە پىي ئاماژەى ئايەتە كە دەبى بە خشىنى ئەو سى يە كە، بە شىوہ يە كى شايان بى.

ئەگەر بىتوو بە وردى وشەى (خَيْرًا) ھەلسەنگىندرى، ئەو دەپتە دەست و دەر ك دە كرى كە سەر وەت و سامان دە زاتى خویدا ئىنعامىكى گەورە و بە نەفعە بەو شەرتە دە پىناو ئاسايش و خزمەتى كۆمەل دە كار كرى، دەنا شەپە و شەپرى وا نىيە. ھەربۆيە خودا فەرموويەتى لە ئاخىر ئايەتە كە دا: (حَقَّا عَلَى الْمُتَّقِينَ). ئەو وەزىفە بە نرخە ھەر پارىزگاران دەتوانن بەرپۆيە بەرن.

و ھەروا ئەگەر بە وردى سەيرى ناوەرۆكى جوملەى (إِنْ تَرَكَ خَيْرًا) كرى ئەو شتە ھەست دە كرى بە پرونى: مال و سامان دژايەتى و بەرگرى لە تەقوا و چاكسازى ناكەن كاتى كە دە رىڭگاي خویدا خەرج كرى، كەوايە نابى سامانداران بە ياغى بزائىن.

بە پىي سەرشتى ئىنسان و دەرگىرى دەگەل بارودۆخى ژيان خو شەويستى مال و سامان و زىدەبوونى دە كرى و وىدەچى زۆر و كەمى وەسىيەتە كە بە قازانچ بگۆردرى لە لايەن شاھىدەكان و وەسىيەت بۆكراوہكان، واتە زىادى كەن يان كەمى كەن، وە يان يە كى لى دەراوین وەيا يە كى لى زىاد كەن. بە ھەر حال لە ئىنسان بە دوور نىيە ئال وگۆر لە ئەحكاماتى شەرعىدا بە قازانجى دىيائى خوى پىك بىنى. بۆ راستى ئەو بابەتە دەچىنە خزمەت ئايەتى ۱۸۱ى بە قەرە:

﴿ ۱۸۱ ﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
 كەسى بىتوو ئەو وەسىيەتەى بگۆرى، پاش ئەوہى كە گووى لى بووبى و حالىش بووبى،
 بى گومان تاوانى ئەو گۆرىنەى دە كەوئتە سەر ئەستوى و بى گومانىشە خودا پىي دەزانى
 چونكە خودا بىسەریشە و بىنەریشە.

گۆرىنى وەسىيەت

تىروانىن و ھەلسەنگاندنى ئەو ئايەتە پىرۆزە: ديارە پىش ھەموو شتىك دەبى ئەو بەزائىن و باوہرى پى بكەين كە خو شەويستى دىيا و مالى دىيا ئىنسانى بە خو وە دەخافلىنى و لە خودا و حىسابى رۆژى قىامەتى غافل دەكا. جا بۆيە خوداى خاوەن حىكمەت و ھەكىم و مېھرەبان كە لە ئىنسان حالىيە، چۆن دەكا و چى دەوى، پىش ئەوہى بگاتە سەر بوار و دەراوى خەتا و تاوان

و هه‌له، ئاگاداری پێ ده‌دا که وریا بێ و له‌خودا بترسی، به‌عه‌مد خه‌تا نه‌کا و لانه‌دا له‌پێگای راست. وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌سیک وه‌سیه‌ت بگۆڕی پاش ئه‌وه‌ی بیستوو‌یه‌تی و لێی حالێ بووه، گونا‌هی ئه‌و گۆڕینه‌ی که به‌عه‌مد به‌جێ هێناوه به‌خاتری هۆیه‌کی دنیا‌یی ده‌که‌وێته‌ سه‌ر ئه‌ستۆی، و وه‌سیه‌ت‌که‌ر خیری کردووه و به‌جێ هێشتوووه، سه‌روه‌سی شه‌ری بۆ خۆ پێ کړیوه، بێ‌گومان خودا له‌و خیر و شه‌ره‌ ئاگاداره و تۆ‌له و سزا و پاداشی به‌گۆیره‌ی کردار ئاماده کردووه بۆ گش خیر‌که‌ر و شه‌ر‌که‌ریک.

له‌جومه‌لی ﴿فَإِنَّمَا إِلَهُمُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ﴾ چهن مه‌به‌ستی گرنگی یاسای ئایینی هه‌ست پێ ده‌کری:

۱. پۆ‌له‌ی بیژو له‌سه‌ر تاوانی باب و دایکانی عه‌زاب نادری.
۲. کاتی ئینسان شتیکی چاک وه‌سیه‌ت ده‌کا بۆ کو‌ره‌کانی، وه‌ک دانه‌وه‌ی قه‌رز و قۆ‌له، کو‌ره‌کانیش به‌پێ‌وه‌ی نابه‌ن، ئه‌و به‌پێ‌وه‌ نه‌بردنه‌ تاوان ناخاته سه‌ر شانی بابی وه‌سیه‌ت‌که‌ر، به‌ل‌که هه‌ر له‌سه‌ر شانی کو‌ره‌کانه. بۆ ته‌ئیدی ئه‌و راستیه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۶۴ی ئه‌نعام: ﴿وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا﴾ واته هه‌ر که‌س تاوانیک بکا وه‌بالی له‌ئه‌ستۆی خۆیه‌تی.
- باس، باسی وه‌سیه‌ته‌که‌وايه‌ واکه‌ ئه‌و فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری مه‌زن ﷺ لێ‌ده‌دا بیته‌ پروو و حاشار نه‌دری له‌نیوان سه‌ده‌قه و وه‌سیه‌ت‌دا که فه‌رموو‌یه‌تی: تمه‌نیک سه‌ده‌قه ده‌حالی ژياندا له‌لای خودا به‌نرخ‌تره له‌سه‌د تمه‌ن که له‌کاتی مردندا بیکاته وه‌سیه‌ت و سه‌ده‌قه. نه‌قل‌که‌ری ئه‌و هه‌دیه‌، نیسانی له‌ئه‌بی‌ده‌ردائه‌وه، ئه‌ویش له‌هه‌زه‌تی په‌سووله‌وه. هه‌زه‌تی په‌سوول فه‌رموو‌یه‌تی: مه‌سه‌له‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌حالی مردندا وه‌سیه‌ت به‌سه‌ده‌قه و نه‌فه‌قه‌دان ده‌که‌ن، وه‌ک ئه‌و که‌سانه‌ وان که له‌پاش تیر‌خواردن خۆراک و غه‌زای نه‌ماوی ناو کاسه‌که ده‌به‌خشن به‌ناوی هه‌دیه و سه‌ده‌قه؛ واته هیچی ده‌کاسه‌ی عه‌مه‌ل‌دا نه‌ماوه تاوه‌کوو بیکاته سه‌وقاتی پۆ‌ژی هه‌را. ب‌روانه له‌ته‌فسیری مونیر و سه‌یری که.

پێ‌ویسته‌ پروو بکه‌ینه‌ ئایه‌تی ۱۸۲ که ته‌واو‌که‌ر و پروو‌ن‌که‌ره‌وه‌ی ناو ژووری مالی ئایه‌تی ۱۸۱ه، یانی وه‌سیه‌ت‌که‌ر که که‌وته‌ بواری هه‌له‌ به‌عه‌مد یا به‌هه‌له، و ئه‌و هه‌له‌ش بوو به‌هۆی ناکوکی نیوان وه‌سیه‌ت بۆ‌کراوه‌کان، ده‌بی کێ چاره‌ی ئه‌و هه‌له‌ بکا؟ ئینجا بۆ چاره‌ په‌نا ده‌برێته به‌ر ئایه‌تی ۱۸۲:

پاشان ئەگەر ھاتوو ھەستی ئەو ھەي کرا وەسیەتکەر لە وەسیەتە کەدا تووشی ھەلە بوو (جا بە عەمد یا بە خەتا) دەمراستیک بێت و بتوانی بۆ بەرگری لە ناکۆکی نیوان وەسیەت بۆکراوەکان دەس کا بە ناویژی نیوانیان و ھەول دا بۆ یەك خستن و رێک خستیان جگە لەو ھەي گوناحی ناگاتی، بەلکە خیریشی دەگاتی. چونکە خودای تەعالا سولح و ئاشتیی نیوان ناکۆکانی پێی خۆشە و لێبوردە و دڵۆقانیشتە.

ھەلە کردن لە وەسیەتدا

ئەگەر ھاتوو ترسی ئەو ھاتە گوێی کە وەسیەتکەر لاری بوو، بەر لەو ھەي عەمد بێ و لاریبەھەي وەیا ھەلە، یانی لە سەیک زیاتر وەسیەتی کردبوو وەیا بۆ خزمانی فەقیری خۆی لە کەلەپوور ھێچی دانەنابوو، وەیا لە نیوان خزمانی کەم خیزان و زۆرخیزاندا تووشی ھەلە ببوو یانی بۆ زۆرخیزانی کەم دانابوو و بۆ کەم خیزانی زۆر دانابوو، ئەو ھەلە و خەتایەش ببوو ھۆی ناکۆکی نیوان خزم و کەسەکانی. ئەگەر یەکیک بتوانی بە ئال و گوێ کردنی وەسیەتە کە ئەو پەلە ھەلە یە راست کاتەو و ناکۆکی وەلابا لە نیوانیان، خیری دەگاتی. بێ گومان چونکە خۆی گەیانداوێتە بواری ئیسلامیک کە خودا دەستووری پێ داو.

پوختەي مەبەست:

ھەلاواردنیک لە یاسایەک: واتە ئەگەر ھاتوو سەر وەسیەت ھەلە یەکی عەمد وەیا غەیرە عەمد لە وەسیەتە کەدا چاو کرد و ھەستی پێ کرد، کەوتە ھەولی چارە کردنی و چارەي کرد، ئەو چارە یە دەبێتە ھۆی گوێینی وەسیەتی وەسیەتکەرە کە، بە تاوان نانووسری واتە ئەگەر وەسیەتکەر مابێ، دەبێ ھەلە و تاوانە کە ی تیگە ییندری. ئەوکات ئیسلامی کاری و چارەي کاری دەکەوێتە ئەستۆی وەسیەتکەر، بەلام ئەگەر وەسیەتکەر نەمابوو ئەوکات سەر وەسیەت دەتوانی ئەو رێگا چارە یە بگریتە بەر، ھەلاواردنە کە لە یاسا ئەو بوو کە وەسیەت کەوتە گوێان.

کاتی کە بە ھۆی رێنۆینی خودای بێ ھاوتا لە وەسیەت تیگە یشتین و ھالی بووین، ئەو جار خودای ھەکیم دەبەھەي کە لە پۆژوو عەبدی خۆی تیگە یینیی، و ھەروا ئەو ھەش پوون کاتەو کە ئایا پۆژوو ھەر لە ئایینی ئیسلامدا ھە یە لە ئایینەکانی پێش ئیسلامیشدا بوو و قازانج و رازی پۆژوو چییە؟ جا بۆ ئەو بابەتە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۸۳ ی بەقەرە، بێ گومان دەویدا بە

مه‌تله‌ب ده‌گه‌ین له مه‌ر پۆژوو:

﴿ ۱۸۳ ﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَتَبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كَتَبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بڕوا و ئیمان‌تان به‌خودا و فهرمووده و ده‌ستووراته‌کانی خودا هه‌یناوه، ههر به‌ئه‌مری باری، پۆژووتان له‌سه‌ر واجب کراوه. هه‌روه‌کوو له‌سه‌ر گه‌له‌کانی پێش ئێوه‌ش واجب کرابوو. داوا و هیوایه‌ لێتان، وه‌ریگرن و پارێزکار بن.

پۆژوو

تێڕوانین و هه‌له‌سه‌نگاندنێک: ئه‌گه‌ر هاتوو له‌خودا ترسان و پارێزکاری له‌ناو مه‌رکه‌ز و ده‌فته‌ری ئومووراتی له‌شدا هه‌بوو، ئه‌ندامه‌کانی له‌ش که‌ بریتین له‌ زمان و چاو و گوێ و قاچ و قول له‌ فه‌رمانی ئه‌و مه‌رکه‌زه‌ ده‌رناچن، باشت‌ترین و به‌هێزترین ئامۆزگاری بۆ فێربوونی ده‌رسی له‌خودا ترسان پۆژووه‌ چونکه‌ به‌غه‌یره‌ز خودا که‌س ناتوانی ئاگاداری پۆژوو و هه‌ستی ده‌روونی پۆژووه‌وان بێ، ههر ئه‌وه‌شه‌ هه‌وی ئه‌وه‌ی که‌ چه‌ره‌تی په‌سوول ﷺ فهرموویه‌تی: خودا ده‌فه‌رموی پۆژوو بۆ منه و ههر ئه‌منیش جه‌زای ده‌ده‌مه‌وه.

ئاوردانه‌وه‌یه‌ک وه‌سه‌ر تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی پۆژوو

هه‌روه‌ک پروون و ئاشکرایه و هه‌ستی پێ ده‌کرێ قه‌ساس و وه‌سیه‌ت حوکمانێکن که‌ ده‌گه‌ڵ سرشت و نه‌فسی ئینسان یه‌که‌تی و موافقه‌تیان هه‌یه‌ واته‌ قه‌ساس هه‌ست و دلی که‌سانی خاوه‌ن خوێن خوازیارن و ویستیانه‌ که‌ ئه‌و تۆله‌یه‌ ده‌بی بی. وه‌ هه‌روا وه‌سیه‌تیش هه‌م ویستی وه‌سیه‌تکه‌ره‌ هه‌م خاستی وه‌سیه‌ت بۆکراوانه. واته‌ وه‌سیه‌ت ده‌گه‌ڵ دلی هه‌ردوو (وه‌سیه‌تکه‌ر و وه‌سیه‌ت بۆکراو) موافقه. جا له‌سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه‌ قورئان بۆ پاران و به‌یانی ئه‌و دوو حوکمانه‌ واته‌ قه‌ساس و وه‌سیه‌ت پێشواز و به‌رنامه‌پیزی بۆ نه‌کردن. به‌لام پۆژوو که‌ شه‌ر و جه‌به‌ه‌ گیریه‌ ده‌گه‌ڵ نه‌فس و هه‌وا، واته‌ به‌رگرییه‌ له‌و شتانه‌ی که‌ نه‌فس ئاره‌زوویه‌تی وه‌ک خواردن و خواردنه‌وه، نیازی ته‌واوی به‌ به‌رنامه‌پیزی و پێشوازی هه‌یه، وه‌ک ئه‌وه‌ی خودای ته‌عالا له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ ده‌فه‌رموی: ئه‌ی خاوه‌ن ئیمان و باوه‌ره‌کان! وه‌ هه‌روا بۆ وه‌ی خاوه‌ن ئیمان‌کان له‌پێوه‌ له‌و حوکمه‌ پۆژووه‌ هه‌له‌به‌زنه‌وه‌ خودا ده‌فه‌رموی ئه‌و حوکمه‌ ههر بۆوه‌ نییه و نه‌بووه، به‌لکه‌ بۆ گه‌ل و قه‌ومه‌کانی پێش وه‌ش ههر بووه. خودای حه‌کیم ئاوا حه‌کیمان

موسولمانان بۆ ۋەرگرتن و قېۋول كىردنى ئەۋ ھۆكۈمە كە پۇژۋو ۋىيە ئامادە دەكا، بىۋەى دېدۇنكى و دىلگىرانى بنوئىن. چۈنكى ئەۋ ئاگادارىيەى خودا كە فەرمۋى پۇژۋو ھەر تايىبەتى ئىۋەى موسولمان نىيە بەلكە بۆ گەلانى پېش ئىۋەش ھەر بوۋە، موسولمانانى لە ناپەزايەتى و دىلگىرانى و خۇبادان ۋەدۋور خستەۋە. و ھەر شتى گىرانىش ئەگەر كەۋتە بوارى تىكپرايى، ۋەئاسان دەگەپى.

راز و فەلسەفەى پۇژۋو تەقۋايە لە خودا، ئەۋ تەقۋايەى كە سەراپاي تىكۇشانى لەش و نەفس و چەرخ و خولى بارى كۆمەلایەتى و دارايى و ئابۋورى و رامىارى، نىزاميان لە تەقۋاۋاتە لە پارىزكارى را سەرچاۋە دەگىر. يانى ئەگەر لە خودا ترسان نەبى، و پەرۋشى كۆمەلت نەبى، و شەرم لە وىژدان نەكرى و سەرکۆنە و لۆمە و بەرگىرى لە نەفس و ھەۋا نەكرى، تەقۋا نايەتە دەست و نايەتە پرو. ئەۋكات شىۋاۋى و پەريشانى و دز و دزكارى و قەباحەتى زۆر گەۋرەتر دېنە پرو و پرو دەدەن. ھەسانەۋە و ئەمن و ئەمانى لە ناۋ تاقە كەس و كۆمەلدا بار دەكا و ۋلات دەبىتتە ھەركەس ھەركەس.

تىۋىۋە: پىادەبوۋنى پۇژۋو دە ناۋ عالەمى ئىسلامدا ۋاتە ۋاجىب بوۋنى، دە سالى دوۋى كۆچىدا بوۋە، يانى پېش ئەۋەى ھۆكىمى جىھاد دابەزى و بىتتە ياسايەكى شەرى، ھۆكىمى پۇژۋو دابەزى بۆ ئۆمەتى ئىسلام.

پۇژۋو تۋى ترسان لە خودا دە ملكى گيان و لەشى ئىنساندا دەئىزى و دادەچىنى جا بۆيە بى لە خودا كەس ئاگادارى دەروۋنى ھەستى پۇژۋەۋان نىيە، ھەر پۇژۋو ۋەۋانە سوارى سەرى دىۋى ھەۋا و ھەۋەسى شەھۋەت دەبى و دەيھاملىنى تا شەۋ.

پۇژۋو چەن بەھرىيەكى پىرايى ھەيە كە ئەقلى دەيانقۇزىتەۋە:

۱. ھەستەى تەقۋا دە پروۋى ئىنساندا پىك دىنى.

۲. ھىزى ھەۋا و شەھۋەتى سەرەپۆ و سەرەش تىكدەشكىنى

۳. ھەستەى رەھم و مېھربانى لە ناخى ئىنساندا ۋەجۋولجۋول دەخا

۴. بەرابەرى و موساۋاتى نىۋان دارا و نەدار و ئەشەرف و نائەشەرف نىشان دەدا و بى

ھىچ فەرق و جىاۋازى بۆ پۇژۋو دە يەك رىزدا رىز دەگىر پاك ئەۋانە.

۵. پۇژۋو بوۋىيە لەشى ئىنسانى دەسازىتتەۋە و دەيخاتە بوارى ساغ و سىلامەتى و

سەرلەنۋى ھىزى تىدەچىتتەۋە.

دیاره ئەگەر ئاوپرێکی ژیرانه وەسەر پەيامی پێغەمبەر وەدری تەواوی ئەو شتانەي لە مەر
پۆژوو کوتران قبوول دەکەي و وەردەگری، پەيامەکەش ئەوەیە: پۆژوو بگرە تاکوو ساغ و
سلامەت بی. (صُومُوا تَصِحُّوا)

دەبی ئەوە بزاندری کە دە یاسای ئاییندا بۆ هەر ئەحکامێک نەزم و نیازم و دار و لەلە
داندراوه و دامەزراوه، جا لە سەر ئەو ئەساس و یاسا بەئەرزە دڵ دەیههوی ئەوە بزانێ، ئەو
پۆژوو وە واجبە واهەیه دەخوری، جا بە عەمد بی وەیا غەیرە عەمد. دەگەل ئەوەي پری دراوه بە
نەخۆش و پریوار بەپۆژوو نەبن، تا لە نەخۆشییە کە چا دەبنەوه و یا لە سەفەرە کە دەگەرێنەوه بۆ
ناو مالى خویان. ئینجا بۆ تیگەیشتن و حالێ بوون لەو بابەتە دەبی بچینه خزمەت ئایەتی ۱۸۴
دەویدا پروون کراوەتەوه کە چۆنە دەستوراتی خودای تەعالا لەو بارەوه.

﴿ ۱۸۴ ﴾ أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

ئەو پۆژوو گرتەش چەند پۆژێکی دیاری کراوه کە لە پۆژانی مانگی رەمەزانی پیرۆزە. بەلام
ئەگەر یەکیکتان نەخۆشکەوت، وەیا خود کەوتە ناو سەفەر، ئەوە دەتوانیت بەپۆژوو نەبی و
دوایی بە قەزا بیگێڕیتەوه. و ئەو کەسانەش کە زۆر بە زەحمەت نەبی ناتوانن بەپۆژوو بن،
وەکوو پیاوی پیریان نەخۆشیک کە چابوونەوهی نەبی، یا خود کەسیک کە بۆ پەیدا کردنی
بژیوی پۆژانە کاری گران ئەنجام بدا، ئەوانە بۆیان هەیه کە بەپۆژوو نەبن و لە بری هەر
پۆژیک، فدیە بدن واته ژەمیکی خواردن بدن. جا خودی خواردنە کە بدن وەیا نرخێ ئەو. ئەوە
بوو مانای (وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ) بەلام ئەگەر زەحمەتی پۆژوو گرتە کەیان زۆر زیاد نەبی،
ئەو پۆژوو گرتە کەیان لە فدیە دانە کە باشتەرە چونکە بەپۆژوو بوون مایەي وەنزیکی کەوتنە
لە خودا، هۆکاریکی کاریگەریشە لە خودا و لەش ساغی بۆ ئینسان، ئەگەر تیبگەن.

پۆژان و چۆنیەتی پۆژوو گرتن

تێپروانین و بەرجەوهەندی: کەسانیک ئەگەر نەخۆش بوون نەخۆشیکی وا کە نەیدەتوانی
پۆژوو بگرێ، وەیا لە سەفەری خێر بوو، واته لە شەری نامووس و ئایین و ماف و ویژدان بوو،
با نەیانگری بەلام دە کاتی خۆیدا بیانگریتەوه و ئەگەر هاتوو نەشگەیشته ئەو پۆژە کە دەیتوانی
تۆلەیان وەک واته کوژرا و مرد، ئەوە چونکە لە پێی خیری ئایین و شەرەف و کەرامەتی مافی

ئىنسانىدا پۇشتوۋە و مردوۋە گوناحى پۇژووۋەكانى لەسەر نىيە و ناژمىردى.

و ھەروا ئەو كەسانەى كە دەتوانن بىگرن و بەلام زۆر بە ناپەرحەتى و سەختى، نايانگرن لە بەر ئەو ناپەرحەتییە كە لە ئەسەرى بەتەمەندا چوون و ... با فدیە بدەن. بە كورتى ئەوانەى ناتوانن پۇژوو بگرن لە بەر ھۆيەكى نەخۆشى و يا تەمەن زۆرى، با نەيگرن، ئەگەر مال و سامانيان بوو، فدیە بدەن و ئەگەر نەيانبوو با نەيدەن و خۆ قەرزدار نەكەن. و ئەو كەسانەى كە ھىچ بەھانەيەكيان نىيە، لە خۆرا شتىكى ناپەسەندى شەرىى دەكەنە بەھانە بۆ پۇژوو نەگرتن، ئەو ھەجگە لەو ھى تاوانى پۇژوو خواردنەكەى لە ئەستۆيە تاوانى ئەو درۆيەشى دەكەوئتە ئەستۆ.

فدیە دیارە خۆراكى يەك نەفەرە، يا بەھاكەيەتى بۆ فەقىران. ئەو فدیەيە ئەگەر كەسك دەستى پۇيى و لە باتى خۆراكى يەك نەفەر، ئى دوو نەفەرى دا، واتە زیاد لە فدیەى دا، ئەو ھەجگە بۆ خۆى خیرە و باشترە. دەنا ئەگەر ھاتوو ئىنسان بە ھۆى بەجى نەمان لە گەلى پۇژووگران تىنى دە خۆ كرد و غیرەتى نایە بەر خۆ، شانى دا بەر پۇژوو گرتنەكە، لە بەر ئەو ھى پۇژوو گرتن ھۆى نزيك بوونەو ھەيە لە خودا. لە بەر ئەو ھى ناخەلك پىي بلى ئازايە و يا فدیە نەدا، ئەو ھەجگە خیرە ئەگەر تىبگا پۇژوى خۆى پاداشى گەورەى بە نسیب دەبى.

تیوتیو: لە سەر ئەساسى ھەلسەنگاندنى راز و ھىكمەتى پۇژوو، دەبى پۇژوو بە پىي شەوق و زەوق و ئارەزوو بگىردى نەك لە سەر ئەساسى تۆبزیگەرى و زۆرى، تاكوو نیشانەى بەرەكەت و خیر و سەوايى پۇژووۋەكە دەرکەوئى و بىتە جى. و ھەروا ئەگەر بەرجەو ھەندى ئاخىرى ئایەتەكە بى كە دەفەرموى ﴿خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ پۇژوو گرتن خیرى ھەر بۆ خۆتە ھەك باقى عىباداتى دىكە، ھىچ بەھرەيەكى بۆ خودا نىيە. بەلكە ھەجگە خیرى عىبادەتە بۆ خاوەن عىبادەت زەخیرە دەكرى.

ئەقل و شعور و دل لە سەر ﴿عَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ﴾ رادەمىنى و دادەمىنى لەو بارەو ھەكە خودا دەفەرموى: پىويستە لە سەر ئەوانەى كە دەتوانن دە واقعدا بەرپۇژوو بن، بەلام بەرپۇژوو نابن، جا ھۆى پى نەبوونيان ھەر خودا و بۆخۆيان دەزانن. بۆخۆيان پەنگە بلىن نەخۆش دەبين يا تووشى برىنى ميعدە دەبين، جا ئەدیرەدایە خودا دەزانى راست و درۆى ئەو ئىدىيەيە، بە ھەر حال ئەو كەسانە خودا فدیەى لە سەر داناون.

پامان و دامانى دل و ئەقل و شعور دیرەدایە، ھىندىك لە زانايان را و بۆچوونيان لەو بارەو ھەئايە: ئەو ﴿يُطِيقُونَهُ﴾ پىرەو و نەخۆشن چونكە وا ھەيە، مسافر و نەخۆش تاقەتى پۇژوو

گرتیان هه‌یه، واش هه‌یه نیانه، جا ئه‌وانه‌ی تاقه‌تیا نییه ئه‌وانه‌یه «فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ» ئه‌مما ئه‌وانه‌ی که توانای گرتیان هه‌یه و نایگرن ده سه‌فه‌ردان وه‌یا نه‌خۆشن، ئه‌وانه‌ ده‌بی فدییه بده‌ن، جا که‌وابی ده‌بی بلیین خودای ته‌عالا بو مسافر و نه‌خۆش دوو پئی داناوه: ۱. پۆژوو نه‌گری، فدییه بدا و پاشان ده‌کاتی تواناییدا وه‌یانگری ۲. تاقه‌تی هه‌یه بیگری زۆری ناره‌حه‌تی تووش نابی ئه‌وکات له‌ نیوان گرتن و نه‌گرتندا سه‌رپشکه، واته‌ وازی لیه‌ بیگری و فدییه نه‌دا، وازی لیه‌ نه‌یگری و فدییه بدا. بو زیده‌ زانین پروانه ته‌فسیری که‌بیر هر هه‌مان ئایه.

ئه‌وجار پیو‌یستمان به‌وه‌یه که‌ بزاین ئه‌و پۆژه هه‌لژمیرانه‌ی که‌ ده‌ ئایه‌تی ۱۸۴ دا فه‌رمووی: «أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ» واته‌ ئه‌و پۆژوانه‌ی که‌ ده‌بی بگیردین که‌ ده‌ ۱۸۳ دا خودا فه‌رمووی «کَتَبَ عَلَیْکُمُ الصَّیَامَ» چه‌ندن؟ به‌ مانگن وه‌یا که‌متر له‌ مانگن وه‌یا زیاتر له‌ مانگن؟ جا بووه‌ی به‌روونی بو‌مان ده‌رکه‌وئ چه‌ند و چه‌ند نین ده‌بی بچینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۸۵ ی به‌قه‌ره:

﴿ ۱۸۵ ﴾ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ - وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُم وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

مانگی رهمه‌زان ئه‌و مانگه‌یه که‌ خودای گه‌وره له‌و مانگه‌دا قورئانی پیرۆزی ناردۆته‌ خواره‌وه بو‌شاره‌زایی ئینسان و پێشان‌دانی چاکه‌کان و خراپه‌کان. جا ئه‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌گاته‌ مانگی رهمه‌زان، ده‌بی تیییدا به‌پۆژوو بی به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی نه‌خۆش بی تیییدا وه‌یا ده‌ سه‌فه‌ردا بی، ده‌توانی به‌پۆژوو نه‌بی به‌لام له‌ دوايه‌ بیانگریته‌وه. ئه‌ی موسوڵمانه‌کان خودا ئاسانکاری و بارسووکى بۆتان ده‌وی و نایه‌ه‌وئ ناره‌حه‌تتان کا. تا‌کوو بتوانن ئه‌و ماوه‌ دیاری کراوه‌ ته‌واو که‌ن و فه‌رمانی باری ته‌عالا بگه‌یی‌ننه‌ جی و ناوی خودا به‌ به‌رزی پابگرن به‌و ه‌و‌یه که‌ شاره‌زای کردوون بو‌ریگای راست و دروست، و هه‌روا سپاسگوزاری خودا بکه‌ن.

مانگی رهمه‌زان و پۆژوو و نازل بوونی قورئان

ئاگاداری: لێره‌دا له‌ به‌ر سوود و خیری زۆری پۆژووگرتن بو‌یه خودای مه‌زن دووباره‌ باسی پۆژووگرتنی کرده‌وه، ده‌نا هه‌ر به‌ ئایه‌ته‌کانی ۱۸۳ و ۱۸۴ له‌ پۆژووگرتن حال‌ی کراین و هه‌روا باسی ئه‌وانه‌شی بو‌ کردینه‌وه که‌ نه‌خۆشن و یا ده‌ سه‌فه‌ردان هه‌ر له‌ به‌ر ئاسانکاری و چاک لی‌ حال‌ی بوون.

ئاوردانەو و تېرۋانين: مانگى پەمەزان ئەو مانگەيە كە قورئانى تيدا نازل كراو، واتە بۆ ھەوھلېن جار لە ئايىنى محەمەد ﷺ ئەويش بۆ شارەزايى و رېنۆيىنى عالم دەگەل دەليل و بورھان و نيشانەي پروون و جيا كەردنەوھى چاك و خراپ لە يەكتەر.

بەلئى، دەتوانين بلېين ھەروەك ھەموو نەتەوھ و گەلېكى زىندوو شانازى دەكا بە خالە بەرچاوھەكانى مېژوو و كاروانى ژيانى، واتە بە لەدايك بوونى، پۆژى سەركەوتنيان و دەستووراتى ئايىنيان وەك جيژنەكانى پەمەزان و قوربان و لەدايك بوونى پىغەمبەريان، و دابەزىنى قورئان بۆ سەر زەوى، كە ھەموو سالىك لەو پۆژەدا وەكو دەبنەوھ و پىرۆزبايى ليك دەكەن.

جالە سەر ئەو ئەساسە جيى خۆيەتى بۆ گەلى ئىسلام مانگى پەمەزان كە مانگى لەدايك بوونى دەستووراتى ئىسلاميە (واتە قورئان) بيكاتە جەژن و شادمانى و بىرەوھى لەو دەستووراتە. بە تەكيد بەو پۆژانە دەكوتري (يوم الله). بە كوردى و بە كورتى پۆژى سەركەوتن بە سەر دوزمن و پۆژى لەدايك بوونى ياساى ژيان و تەواوى پۆژى پىكھاتنى دروشمى پىرۆزى (يوم الله)ن. بۆ باوھى برۋانە لە ئايەتى ۵ سوورەي ئىبراھىم كە يادە لە پۆژى سەركەوتنى مووسا بە سەر فیرعەون.

ئەو جار خوداى مەزن ھەر بۆ تىگەيشتن و حالى بوونى ئىنسان دووبارە پۆژى واجب بوونى پۆژووى پەمەزان و پىويست بوونى لە سەر ئىنسان ساغ و نىشتە جيى و وەيا فيدە لە سەر نەگري و يا مەعافى نەخۆش و سەفەرچيان گرتەوھى لە پۆژانى دوايیدا بە بەربلاوى باس دەكا، ھەر بۆ ئاسانكارى و بارسووكى ئىنسان، ئەوھ، ئەوھ سابت دەكا كە خودا دەگەل ئىنسان بەرەحمە و بەھانەش لە ئىنسان دەبرئ.

بۆ ئاگادارى: خوداى تەعالا دە ئايەتى ۱۸۵ى بەقەرەدا فەرمووى قورئان دە مانگى پەمەزاندا دابەزى و ھاتە خوار بۆ شارەزايى ئىنسان، بەلام دەبينىن دە سوورەي (اسراء) ئايەتى ۱۰۶دا خودا دەفەرموئ چىن بە چىن و ئايە بە ئايە نازل كەرد تاكوو بەرەبەرە فىرى عالم كرى. واتە دە ماوھى ۲۳ سالددا تەواوى نازل بوو. ئەو دوو قسانە مانايان چىيە و بۆچى وايە؟

ديارە دەليلى قورئانيمان نىيە و ھەديسشمان بە پروونى ھەر نىيە، كە وابى دەبى پروو بكرىتە دەليلى ئەقل و شعورى پەوا و پەسند كە دژايەتى دەگەل قورئان لى چاو نەكرى. لە سەر ئەو ئەساسە وا چاكە بلېين قورئان خواھنى ھەستە و راز و ھىكمەتانىكە يەك كەرەت ھەستە و ئەقل

و مېچكى ئىنسان ناتوانى ھەلىگىرى و ھەرگىرى ھەچەن دژايەتى دەگەل سەرشتى بەشەرەش نىيەبەلام سەرشت يەك كەرەت ھەر ناتوانى ھەزمى كا و ھەيقۆزى. جا بۆيە دەلین: لە سەرەتاوہ بۆيە كەمىن جار دە مانگى رەمەزاندا دەستى كرد بە دابەزىن تاكوو بەرەبەرە بە پىنى نيازى ئىنسان دە توولى ۲۳ سالددا سەرشتى ئىنسان و بىر و مېچك ئىنسان كە خۆى ئامادەى ھەرگرتنى كردووە ھەرگىرى ئەویش ھەموو ھاتە خوار و ھەروا دەبى ئەوہش بزاندرى بالای قورئان بە قەد بالای نيازى ئىنسانە واتە كەمى نىيە قورئان، واتە ئىنسان ئەو خەيالە نەكا و بلى قورئان نەيتوانوہ نيازەكانى ئىنسان بېچكى و بەجىيان بىنى بەلكە دەبى باوہرى وابى ھەچى بۆ ئىنسان لازم و پىويست بى ھەم بۆ ھەرزى دنيا ھەم بۆ ھەرزى قىامەت دە قورئاندا ديارى كراوہ. ئەگەر بلى وىكوترى وا نىيە، نەخىر وايە؛ بەلام ئەوہى نازانى وايە خەتاي دەستەلاتداران و پراگەينەرە دۆراوہكانى قورئان بگرن كە حاشاردەر و قووتدەرى حەقىقەتى قورئان.

ئاگادارى لە سەر ماناى وشەى (رمضان)

لە ناو عەرەب زماناندا مشتومر ھەيە بەو شىوہيە: ھىندىك كوتوويانە رمضان ناوى خودايە، بەو پىنە (شەر رمضان) واتە (شەر اللہ) گۆيا ھەزەرەتى رەسوولیش ھەر وای فەرمووہ. ھىندىكىش ئاواى بۆچوون: رەمەزان ھەك رەجەب و شەعبان كە نيون بۆ مانگەكان، رەمەزانىش ھەر ناوہ بۆ مانگ، بەلام ھۆيەكەى چىيە كە ناوى رەمەزانە؟ ئەوہيە رەمەزان بە بارانىك كوتراوہ دە ناو عەرەباندا كە لە پىش ھەرزى پايزدا بارىوہ و ولاتى خاوين كەردۆتەوہ، رەمەزانىش ھەك بارانە ولاتى دلان خاوين دەكاتەوہ.

بۆ ئاگادارى: خودا دە ئايەتەكەدا فەرمووى ﴿وَلْتَكْمِلُوا الْعِدَّةَ﴾ نەيفەرموو و (وَلْتَكْمِلُوا الشَّهْرَ) ھۆيەكەى چىيە؟ ھۆيەكەى ئەوہيە جوملەى (وَلْتَكْمِلُوا الْعِدَّةَ) ھەم شاملى عەدەدى (ايام الشَّهْر) دەبى، ھەم شاملى (ايام قضا) دى، واتە ھەردوو مەتلەب دەپىكى. بەلام دە جوملەى (وَلْتَكْمِلُوا الشَّهْرَ)دا ھەر حوكمى تەواوى مانگ دەپىكى، حوكمى قەزا ناپىكى.

بۆ بەرگرى لە درىژى تەفسىرەكە و دوورى لەو شتانەى كە بە ھەزىفەى تەفسىر نەزانراون بەلكە دە ئەستوى شەرع بەسراون لە ھىندىك شت خۆمان پارازتووە بۆ نمونە دە باسى مانگى رەمەزاندا ئەوانەمان باس نەكردوون كە پىويستن: كى شايانە بۆ شاھىدى لە سەر مانگ دىتنى رەمەزان؟ حوكمى ئەوانەى كە مانگى رەمەزانيان نىيە؟ كىيە لە باتى رۆژوو فدىە دەدا؟ رۆژووى

قەزا فدیەى چىيە؟ پۆژوو بە چى بە تال دەبى؟ و ھەروا زۆر شتى دىش.

بە پىي ياساى ھاواركەرى دەبى ئەو كەسەى ھاوارى دەكرىتى و داواى دەكرى، دەبى بشبىسى و ھەرامىشى پىي بدرىتەو. ئەو ھەش لە خودا نەبى لە كەس نايەتە دى. جا بۆيە خوداى تەعالا دە ئايەتى ۱۸۵ داواى لە عەبدانى كرد كە خودا بە گەورە بزەنن و بە گەورەى پابگرن و ھەروا سپاسى بكەن لە سەر گرتنى پۆژووى مانگى پەمەزان. بەو لەفزانە خودا داواى لە ئىنسان كرد كە خودا بە گەورە پابگرن ﴿وَلْتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾.

ھەروا لىرەدا خودا بە ئىنسانى كوتوو ئەو ھەى ئىو بە گەورەى ناو دەبەن و سپاسى دەكەن لىتان نزىكە و گویشى لىتانە و جوايش و دەداتەو لە كاتىكا كە داواى دەكەن. جا بۆ ئىسباتى ئەو راستىيە دەچىنە خزمەت ئايەتى ۱۸۶:

﴿۱۸۶﴾ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

ئەى پىغەمبەر ئەگەر عەبدەكانم لە بارەى منەو پەرسىاريان لىي كردى پىيان بلىي من نزىكم لىيانەو. ئەو كەسەى بە دل داوايەكم لىي بكا بىي گومان بە ھاناىەو دەچم و داواكارىە كەشى بۆ دەھىنمە جىي، بە شەرتى داواكارىە كەى بۆ خراپە نەبى. بەلام مەرج نىيە داواكارىە كەى دەستەولەجىي بىتە جىي. ئەمما ئەوانىش چىم لىي داوا كردوون و دەستوورم پىي داون دەبىي بىھىننە دى، واتە ئەوان داواى من بىننە جىي، ئەمنىش داوايان دىنمە جىي. جا بۆو ھىداىەتيان دەس كەوئ بەرەو چاكە بپۆن ئەو بابەتەى بە ھىند بگرن.

خودا لە ئىنسان نزىكە، گىرابوونى دوعاى دوعاكاران

ئاوړ وەسەر دانەو و تىروانىنىكى بە وردى: ھەر كاتى بەندەكانى من ئەى پىغەمبەر! لە مەر منەو پەرسىاريان لىي كردى، پىيان بلىي ئەمن لىيان نزىكم، چونكە لە مابەينى عەبدەكانم و من كەس واسىتە نىيە لە پىغەمبەران و پىاوچاكان، بەو شەرتە كە ھەر من بناسن و داواى نیاز و مەبەستيان ھەر لە من بخوازن و كەسم نەكەن بە ھاوبەش، وەك دار و بەرد و قەبر و پىر و قسن و نەزرگە و عەبا و رىش و بەرمال و دەفە و دەسحىب، چونكە ئەوانە لە غەيبەو نە دەبىسن و نە دەبىنن و نە دەزانن زۆر لەو كۆلەوارترن.

بەپراستى و دروستى لە سەر ئەساسى تىچوونى ئەقل و ھەست و شعور، كەسىك خوداى بە حەق بناسى واتە لە ھىز و توانا و زانست و ئىراەى خودا تىيگا، ئەو دەزانى خودا ھەموو

شتیکی له سهر ئهساسی عیلهت و مهعلوول واته نهزم و نیزام و تهرتیب و سهبهب و موسهبهب داناو، دار و لهله و وهسیلهی تیدا سازاندوو کهوايه داوای نیاز له خودا داوای وهسیله و پینوینی و پیکهینانی ئه و نیازیه عهبد دهیکا. نهک خودای تهعالا بهبی دهلیل و هو ئه و شتهی بو پیکدینی. چونکه خاوهن ئیمان و باوهر دهبی ئه وه بزانی که ئهقلیش باوهری پیتهتی: بهبی سواربوونی نیر له می، می ئاوس نابی مهگهر به موعجیزه وهک حهزهرتی مهریهمه. و هیچ دانهویله و دار و دهوهن و شیناوهردیک شین نابی و بهر ناگری. تاکوو ههوا و با و باران و ئاو دهخالهتی تیدا نهکهن چونکه ئه وه نیزام و دار و لهله و دهستووراتی خودای کارجوانه. دهتوانی بی وهسیله به ههچی بلای بیه، بی و دهبی؛ بهلام (أحسن الخالقین) ئه وهیه کارهکان به ئهساسیکی نهزم و نیزام و تهرتیب بی، گۆرانی یاسا و نیزام نایه ته گۆر وهک خودا بو خوی فهرموویهتی ده ئایه تهکانی ۷۷ ئیسرا، ۱۶۲ ئه حزاب، ۴۳ فاتر، ۲۳ فتهح که دهستوور و باوی خودا گۆرانیان به سهردا نایه.

با ئه و قهزاوه ته بدهینه دهستی ئه قل و شعور و ویزدانی زیندوو ئه منی خودا هینده به و شیوازه جوان و پر بهرکهت و رهحمه ده خزمهت عهبدیدا بم رهوا و ئینسافه ئه ویش ده خزمهتی ئایینی مندا نهبی و سپاسی من نهکا؟ و ئه گهر سهرهپرای ئه وه ههموو چاکهیهی ده گهلی ده کهم، ئه ویش ههر خراپم ده رحهق بکا و شهرمیم لی نهکا، شایانی چیه؟ بووهی دهبی چی لی بکری؟ دهبی ئه گهر رهحمی بهربلاوی خودا لی گهری، تهنبی بکری و به سزای خوی بگهیندری.

دیره دا دل ههستیکی پیدا دی له له فزی ﴿فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾. ههسته کهش ئه وهیه: ئایا ئه و نیزیکیهی خودا به شیوهی جی و مهکانه؟ چونکه ئه گهر خودا به شیوهی ده رک و مهکان بی، نیزیکیهی ئه وه دهبی خودا قابلی بهش بی. دیاره ئه وهش له خودا به دووره. کهوايه دهبی و باوهر کهین ئه و نیزیکیه به زانست و حفز و ئاگادارییه، ههروهک ئاماژه وه لای ئه و نیزیکیه کراوه به وهسیلهی ئایه تی ۴ سوورپی حه دید ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ یان به وهسیلهی ئایه تی ۱۶ سوورپی قاف ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾.

به کورتی موسولمان دهبی له سهر ئه و باوهره بی: خودای تهعالا له ههموو شوینییک ههیه به عیلم و ئیراده و قودرهت و تواناوه.

بو ئاگاداری: خودا بو فهرمووی (إِنِّي قَرِيبٌ) نه یفه رموو (العبد قَرِيبٌ)؟ ئه وه که ئاوهی نه فهرمووه بی سوپر و پارز و په مز نییه، شتیکی ده بندایه، دیتنه وهی ئه و شته پارز و پرموزه له و

به حره بی سهر و بنه که لامه بیاری نیازی به مهله و انانی زیت و ژیر و ماهیر ههیه وهید و زن. خو دیاره له ئایاتی خودا وه مینی هیچ مهله و انیک ناتوانی وهک ئه قل و شعور بی. جا له سهر ئه وه ئه ساس و باوه ره، ئه قل ئاوی بۆ ده چی: ئینسان «ممکن الوجوده»، واته لهو باره وه که ههیه ده مه رکه زی نه بو و ندایه، ده سخوشی فه نایه، که وایه ئینسان به و پی و دانیه ههیه تی ناتوانی و بوی دهس نادا که له خودا وه نزیک که وئی. چونکه به ون واته عه ده م دانرا وه ئه م ما خودای حه کیم به توانایه و ده توانی به هو ی فه زل و په حم و به زه ی خو ی خو له عه بدی خو ی وه نزیک خا ئه وکات ده لێن: ئه وه نزیک له حه ققه وهیه وه لای عه بد، واته له زاتی «واجب الوجود» وه لای مومکینات، نهک له عه بد وهیه وه لای حه ق، واته له فه نا وه لای به قا. ده ته وئی زیاتر بزانی، پروانه تهفسیری که بیر.

دیاره بۆ ئیسات و راگه یاندنی هه موو شتیک پیشوا زیک پیویسته، تاکوو گو یگر خو ئاماده کا بۆ وه رگرتنی ئه و شته ی هه ده فه، جا له سهر ئه و یاسا و ئه ساسه خودای ته عالا باسی پۆژووی کرد و باسی ئه و هو یانه شی کرد که ده بنه سه به بی پۆژوو نه گرتن. که وایه ده بی هه ندیکیش باسی ئه و شتانه بکا که به زمانی پۆژوو وه بۆ پۆژوو وه وان په وایه، جا بۆ ئه و باب ته ده چینه خزمهت ئایه تی ١٨٧:

﴿١٨٧﴾ أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الصَّيَامِ الرَّقْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنْكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُمْ وَأَبْغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

ئه و شه وانه ی که پۆژه کانی به پۆژوو ده بن تییدا، سوار بوون و ده گه ل رازانی ژنه کانتان بۆ حه لال کرا وه چونکه ئه وان لیباسن بۆ ئیوه هه ر وه ک ئیوه ش لیباسن بۆ وان. خودا له وه ئاگادار بوو که ئیوه ده رحه ق به خو تان تا و انتان کرد. به لام سه ره نجام که له و تا و انانه په شیان بوونه وه خوداش چا و پۆشی لی کردن په شیان بوونه و یان قبول کرد. جا ئه و جار هه ر له ئیسته وه به چنه لایان (ئه گه ر ده عوزردا نه بن). داوی ئه و خیر و بیر هه بکه ن که خودا له چاره ی نوو سیون. و هه روا بشخون و بشخونه وه تاکوو هیل ی سپیده ی به ره یانتان له هیل ی په شی شه وتان بۆ لی که هه لدا ویری. پاشان له و کاته به دوا وه هه تاکوو شه و دادی پۆژوو گرتنتان ئیدامه پی بدن. کاتی که کش به نیازی به ندایه تییه وه له ناو مزگه وته کاندا دانیشتون به نیازی چاک، تووشی

ژنه کانتان مه‌که‌ون، ئەو قه‌ره نه‌که‌وتنه‌ی ژنه کانتان، سنووربه‌ندی خودایه و جوغزی کیشاوه مه‌یبه‌زینن. جا به‌و جو‌ره خودا یاسای خۆی بۆ عه‌به‌د کانی خۆی پروون ده‌کاته‌وه تاوه‌کوو ئیوه‌ی به‌نده له‌خه‌تا و هه‌له و تاوانی به‌عه‌مد پزگارو بی.

پازان ده‌گه‌ل ژنان، خواردن و خواردنه‌وه له‌په‌مه‌زاندا

ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه و تیروانینیکی ورد: وه‌ک ده‌گیرنه‌وه له‌سه‌ره‌تای ئیسلام به‌هۆی ئەوه‌ی که یاسای ئایینه‌کانی پیش ئیسلام و‌یستا به‌ته‌واوی کال نه‌بۆوه، یارانی پیغه‌مبه‌ر ده‌په‌مه‌زاندا که پ‌وژوویان ده‌شکاند واته به‌ربانگیان ده‌کرده‌وه ده‌یانخوارد و ده‌یانخوارد‌وه و ده‌نوستن و ده‌گه‌ل ژنه‌کانیشیان دروست ده‌بوون. به‌لام ئە‌گه‌ر بنو‌ستبان و پاشان خه‌به‌ریان ببوایه‌وه - با چه‌ند کاتژمێریش شه‌و مابا - لایان وا بووه که تازه دروست نیه‌هیچ بخۆن و ده‌گه‌ل ژنه‌کانیشیان سوار بوون بکه‌ن، هۆیه‌که‌شی ئە‌وه بوو که بیستبوویان یاسای پ‌وژوو وایه له‌لای خاوه‌ن کتێبه‌کانی پیش خۆیان و یاسای پ‌وژووش هه‌ر یه‌که له‌هه‌ر ئایینی‌کدا ده‌بی. ئە‌گه‌رچی هیندی‌کیشیان ده‌گه‌ل ژنه‌کانیان دروست ده‌بوون کاتی له‌شه‌وی په‌مه‌زانا وه‌خه‌به‌ر ده‌هاتن.

جا هاتنه‌ خواره‌وه و دابه‌زینی ئە‌و ئایه‌ته (۱۸۷) که یاسا و ده‌ستووراتیکی ته‌واوه بۆ پ‌وژووگران هۆیه‌که‌ی حالی‌بوونی پ‌وژووانانه.

ئاو‌ردانه‌وه و تیروانینیکی له‌سه‌روسیما و ناو ده‌روونی ئایه‌تی ۱۸۷: دیاره وه‌ک ده‌زانین ئینسان بوونه‌وه‌ریکی عه‌جول و زالمه‌زوو خۆ ده‌دۆرینی به‌هه‌وا و ئاره‌زوو و به‌تایبه‌ت به‌و نه‌فسه‌تامه‌زرۆیه که ژن و می‌ردایه‌تییه. جا بۆیه خودای ته‌عالا ده‌مانگی پی‌روژ و پ‌ر به‌ره‌که‌تی په‌مه‌زان دار و له‌له‌یه‌کی توندی بۆ داده‌نی و پی‌ی ده‌لی: پ‌ر دراوه‌بۆتان له‌شه‌وی پ‌وژوودا دروست‌بوون ده‌گه‌ل ژنه‌کانتان. تا ئیستا ئیوه به‌هۆی چلیسی فیلتان له‌خۆتان کردووه، شتیکتان به‌جی هیناوه که دروست نه‌بووه به‌لاتانه‌وه. ئە‌و عه‌مه‌له‌و به‌گونه‌خراوه‌ته‌ملتان، تۆبه‌و لی کرد و خوداش به‌خشینی. به‌لام له‌ئیستی به‌ولاوه‌بچه‌لای ژنه‌کانتان له‌شه‌وگاری پ‌وژوودا، و به‌دل خوازیاری ئە‌و یاسا و ده‌ستووره‌بن که خودا بۆی ده‌س‌نیشان کردوون واته هۆی چوونه‌لای ژنه‌کانتان ئە‌وه بی: وه‌چه‌بخه‌نه‌وه. وه‌یا بۆ ئە‌وه‌ی بچه‌لایان که دوور که‌ونه‌وه له‌داوین‌پسی ده‌گه‌ل ژنانی بیگانه. ئە‌و شیوه‌جوولانه‌وه‌تان به‌خیر بۆ دیته‌ژمار.

وه‌هه‌روا بخۆن و بخۆنه‌وه‌ش له‌ئیواری‌پا هه‌تا‌کوو هیلی سپی پ‌وژوتان بۆ جیا ده‌بیته‌وه له‌هیلی تاریک و په‌شی شه‌و. و هه‌روا بۆ خه‌لوه‌کیشان و مانه‌وه له‌ناو ژووری مزگه‌وتا بۆ

خوداپەرستی. جا ماوهی مانەووەکەتان دە مزگەوتدا کەم بێ یا زۆر، دزە مەکەن بۆ لای ژنەکانتان و سواریان مەبن. ئەو یاسا و دەستووری سنوورداری خودان نەچن سنووربەزینی بکەن.

و هەر وایە خواردنی مائی یەکتەری بە ناپەرەوا خۆ پیاڕیزن و هەر وایە مائی خۆتان بە بەرتیل مەدەنە فەرمانداران، بۆوهی بەشیک لە مائی خەلک بخۆن بە ناپەرەوا، واتە خەلک بە ناپەرەوا مەحکووم کا بە هۆی ئەو بەرتیلە. کەچی ئیوە دەشزانن کە ئەو بەرتیلە ناپەرەوایە چونکە تەرەف حەقە و دەتەهوی لە سەر ئەو حەقەش پرا وەژێرەوهی خەیی بە بەرتیل.

تیوتیو: لە سەرەتای دابەزینی ئایینی ئیسلام دە مانگی پەمەزانییدا سوار بوون دەگەڵ ژنان بە شەو و بە پۆژ بە حەرام و ناپەرەوا زاندرابوو. جا لە سەر ئەو حالەتە سەختە خاوەن نەوس و چلێسەکان دە شەووەکاندا پارێزیان دەبرد و دەچوونە زگ ژنەکانیان. خەتا و تاوانی سنوور پەراندنیان داویشتە سەر ئەستۆی خۆیان، پاشان کە هەوەسیان دادەمرکا و دەنیشتەو پەشیمان دەبوونەو و تۆبەیان دەکرد. خوداش دیارە بە پێی بەزە و پەحمی و عەجولێ ئینسانیش دەبێەخشین.

ئەدیرەدا هەست دەکری ئارەزووی هەوەس زۆر بەهێزە بەغەیرەز هێزی ئیمان بە هیچ هێزێک تیکناشکی و پاشەکشەیی پێ ناکری. و هەر وایە دیرەدا ئەو سابت دەبێ کە دەبێ لە شوینی خلیسک و هەلدیر بە تەئکید دووری بکری دەنا بەبێ گومان هەلدیران دیتە پروو. بە کوردی و بە کورتی: قاچوقول و بەرۆک و سینەیی پرووتی ئافەرەتان هەلدیرانی هەوەس پەرستان و بێباوەری بە ئایینی کەرەمەت بەخش و حەیات بەخشی ئینسانی پێوێ. ئەگەر پاشبەند و پێشەند بکری هەوەسی یاغی هەمان دەپسینی و کاری خۆی دەکا. بۆیە ئایینی پیرۆزی ئیسلام پاسەوانی حەیا و کەرەمەتی ئینسان ئەو دار و لەلەیهی دامەزراندوو، جا پەنا بە خودا. هەر بۆیە ئایینی وەحی ناحەزە لە پێش چاوی هەوەس پەرستان.

ئیعیتکاف

واتە مانەووە لە شوینیک بۆ عیبادهت. زانایانی ئایینی کوکن لە سەر ئەوێ: شەرت نییە دانیشتن لە ناو مزگەوتدا بە ناوی ئیعیتکاف، ئەگەر وا کوتراوێ لە بەر قەداسەتی مزگەوتە، ئەگینا لە هەموو شویندا دەبێ.

گۆیا حەزەرەتی عەلی فەرموویەتی ئیعیتکاف لە مسجدالحرامدا نەبێ نابێ، بەلگەش ئایەتی ﴿أَنْ طَهَّرَ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ﴾. لە سەر ئەساسی ئەو ئایەتە مسجدالحرام بۆ عاکفان

دیاری کراوه.

پيويست ناکا بۇ ئىعتىکاف بەرپۇرۇو بى، واتە بەبى رۇرۇوش ئىعتىکاف دروستە ئەمما بەرپۇرۇو وە چاترە.

مشت و مڀري شاريغان: حنه نفي ڪوتو ويه تي بي ڀڙوڙو دروست نيهي ئيعتيڪاف، شافعي ڪوتو ويه تي بي ڀڙوڙو دروسته، وهه روا شافعي دهلي: ڪات و سات و ڀڙوڙو بئو ئيعتيڪاف ديارى نه ڪراوه واته ٿه نڌاهي ڇهنڌ ڪات و سات و ڀڙوڙو بئو ئيعتيڪاف نيهي. ٿه گهر يه ڪ ڪاٽر مڀريش نه زري دانيشني ئيعتيڪاف بڪري ديته جي. خوداي ته عالا يه ڪ حوڪم نه بي ئيعتيڪافي دانه ناوه، ٿه حوڪم هه ده گهل نوستني رنه، واته نابي تا ده ئيعتيڪافدا بي، نابي سواري بي (فَلَا تَقْرُبُوهَا) واته نزڪيان مه ڪه ون. يا ﴿وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ﴾. پاش ٿه وهي خوداي ته عالا به ئينساني ڀاگه يانڊ له خوارڊني مالى خوت ده ڪاتي ڀڙوڙوڊا خو ڀپاريزن، جگه له وهي له هه موو ڪاٽانڊا له مال خوارڊني بيهورده ئينسان مه منع ڪراوه. ٿه وچار خوداي ته عالا ئينساني مه منع ڊڪا له خوارڊني مالى خهلڪ به ناحق و ڀارهوا و ده هه موو ڪات و ساتانڊا، بو ته ٽڪيڊي ٿه وراستييه ده چينه خزمهت ٿا يه تي ۱۸۸ ڪه ده ويڊا ڀوون ڪراوه ته وهه مه تلّه:

﴿ ۱۸۸ ﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ئەى موسولمان ھەرگیز مال و دارایی یە کترى بە نارەوا مەخۆن، بەو شیۆه کە کیشە کانتان بەرنە لای فەرمانرەوایان بە بەرتیل دان ھەندى لە سامانى خەلکى داگیر بکەن، و لە ھەمان کاتیشدا خۆتان چاک دەزانن. کە بە ھۆى ئەو بەرتیلە ئەو مالە نارەوايە وەدەست ھینا، (واتە خاوەن ھەق بە زۆر و بە بەرتیل لە ھەق خست).

خواردنی مالی ۾ ڪتر

ټاور ولسه رانه وه و ټپروا نيتيكي ورد ده سيمای ته و ټايه ته: مالی يه کتري به هو ی فيل و فووت و حيله گهري ده ناو خو تاندا مه خو ن چونکه ته وه خه يانه ته به حه ياتي کو مه لگا و خو تان و ټايستان. به زوری ده دنيا ی ته ور پوی بی مبالاتي به ټايين ته و ناره وايه وه ک گه زو و مازوو ده خورين و سلّه کردن له خوار دنباندا نيه و ناکري:

۱. سوود خواردن

۲. بەرتیل

۳. لە باتی گیرانەوێ نوێژ و پۆژوو، پارە دەدری بە زەلام

۴. دەلالی

۵. زیاده خەرجی: ئیسراف.

بە کوردی و بە کورتی: ئایین دەلی دەبی لە ڕیگای شەرعەو بە بژی. ژیانی بە پراوو پووت و فەر و فیل و یژدان و کە پامەتی زیندوو کە لە ئیمانەوێ نایەوێ چونکە خەیانەتە بە کە پامەتی بە شەری. خراپە کردن بە زانیەوێ ناحەزتەر لەو خراپە کردنی کە نەزاندی خراپە، بەشی زۆری ناپەواکانی ئیستی کە خەلک دەیانکا نازانی و حالی نەکراوە ئەگەر خراپە و بەڵکە دەکەوێتە سەر ئەستۆی خۆی کە بی پرسیار ملی لی ناو و ئەستۆی ڕاگەییەنە رانی ئایین کە چاوپۆشیان لە ڕاگەیانندی کردوو و ئەو دەستەڵاتدارانە کە بە ناوی یاسای مەزەبە دەرخواردی کۆمەڵگای دەدەن.

دە ئایەتی ۱۸۶ دا وا دەردەکەوێ پرسیار لە دوور و نزیکای خودا کرا، کە ئایا خودا تا کوی دوورە لە ئینسانی و تا کوی نزیکە؟ دیارە وەلامی تەواویان پێ گەیی و قەناعەتیش هاتە جی. دە ئایەتی ۱۸۹ پرسیاری چۆنیەتی مانگ دەکری و هەروا لە چەن سوورەت و ئایەتی دی پرسیاری جۆراو جۆر دەکری. ئەو پرسیارانە نیشانەیی ئەوەن موسوڵمانان گەشتوونە ئەو قوناغە شتی بی دەلیل و بەلگە و بورهان و ەرنەگرن و ناچنە ژیری. کەوا یە جی نیازە کە بچینە خزمەت ئایەتی ۱۸۹:

﴿ ۱۸۹ ﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
ئەي پێغەمبەر! پرسیارت لی دەکەن بۆچی مانگ لە سەرەتاوە وا باریکە؟ لە ولامیاندا بلی: مانگ کاتە کانتان بۆ دیاری دەکات وەک کاتەکانی پۆژوو و حج.

پاش ئەوێ خودا ولامی مانگی دانەوێ ئینجا خودا داب و باویکی عەرەبەکانی نەفام و بۆ باس دەکا تەنانت پاش دابەزینی ئیسلامیش هەر ئاوا نەفامانە دەجووڵانەو. دابە نەفامەکەشیان ئەوێبوو: کاتی کە ئیحرامیان بۆ حج یا بۆ عومرە بەستایە وایان دەزانی کە نابێ تازە لە دەرگای ماله کانیانەوێ بچنە ژووڕەو. بەلکە دەبوو لە پشتهوێرا بچنە ژووڕ. جا وا هەبوو بۆ چوونە ناو

ژووریان له پشتهوه‌را ماله‌کانیان کون ده‌کرد حه‌تا ئه‌گهر ره‌شمال‌نشین بان، هه‌لیان ده‌داوه له پشتهوه‌را بۆ چوونه ناو. جا له‌و باره‌وه خودا ده‌فهرمویت:

له پشتهوه‌را چوونه ناو ماله‌وه‌به‌ی کاریکی چاک و خوداناسانه بی. به‌لکه چاکی و خوداناسی له‌وه‌دایه که یه‌کتاپه‌رست بن و خوتان له خراپه‌کاری وه‌دوور خه‌ن. و کاتی ویستتان بچنه هه‌ر مالیک، پاش ئیجازه‌وه‌رگرتن له‌ده‌رگاوه‌ بچنه ژوور و به‌ناکاری چاک خو له‌خودا وه‌نزیک خه‌ن. تا به‌هوی ئه‌و کرده‌وه‌ چاکانه سه‌رکه‌هون.

مانگ بۆ زانینی کاته

تیوه‌رامان: ئه‌قل و شعور ئه‌گهر نه‌شیویندیرین کاروبار و پرسپاریان له‌جپی خویدا دیننه جی، شتی بی‌جی نه‌ده‌که‌ن نه‌ده‌یلین. ئیستی چهن جوانه‌ ئه‌گهر سرنجی ده‌یه‌ی که له‌پاش باسی پوژووی په‌مه‌زان، پرسپاری مانگی له‌پیغه‌مبه‌ر ده‌که‌ن، چونکه به‌پی عاده‌ت ئه‌گهر په‌مه‌زان هات له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خه‌لک تیدا به‌پوژوو ده‌بن و خوازیاری ئه‌وه‌ن زوو تیپه‌ر بی و ته‌واو بی، باس هه‌ر باسی ئه‌و مانگه‌یه‌ داخوا که‌نگی پر ده‌بی و باریک ده‌بیته‌وه‌ وه‌ک جاری هه‌وه‌لی نوی بوونه‌وه‌ی. جا بویه له‌پیغه‌مبه‌ریان پرسپار کرد مانگ بۆ له‌پیشه‌وه‌ و باریکه و پاشان به‌ره‌به‌ره‌ گه‌وره‌ ده‌بی تا‌کوو شه‌وی چارده‌ پر ده‌بی ئه‌وجار ورده‌ورده‌ به‌ره‌و چکوله‌بوون و باریک‌بوون وه‌ک شه‌وی نوی بوونه‌وه‌ی لی به‌سه‌ر دیته‌وه‌؟ خوداش بۆ ولام‌دانه‌وه‌یان به‌ پیغه‌مبه‌ر ده‌فهرمو: ئاویان پی‌بلی: ئه‌و جوړه‌ حاله‌تانه‌ی مانگ بۆ دیاری کردنی کات و زه‌مانی پیوستی ئینسانه، وه‌ک ئه‌وه: په‌مه‌زان سنووردار ده‌کا، حه‌یزی ژنان، عیده‌ی ته‌لاق‌دانی ژنان، شیردانی مندالان، کات و ساتی کرپی کرپکاران، قه‌ول و قه‌راردادی بازرگانان له‌کرپن و فروشتندا و له‌قه‌رزاندنا، کاتی حه‌ج و ئیحرام، سه‌راپای ئه‌وانه به‌مانگ قه‌رارداد و سنووردار ده‌کرین.

هه‌چهن ئه‌گهر سرنجی بدریتی ده‌رده‌که‌وی که پرسپاره‌که له‌هوی گۆرانی مانگه، ئه‌مما ولامی پرسپاره‌که باس له‌حیکمه‌تی گۆرانه‌که‌یه. جا خودای ته‌عالا بویه لایدا له‌به‌یانی حیکمه‌تی گۆرانی مانگ که ناشی له‌جوولانه‌وه‌ی زه‌وی و باقی کائیناته، جگه له‌وه‌ی فکر و بیر پرسپارکه‌ران ده‌ره‌قه‌تی نه‌ده‌هات و بۆی هه‌زم نه‌ده‌کرا و قازانجیسی بۆ نه‌ده‌بوون، به‌لکه ئه‌وه‌ی قازانجی بوو بۆ ئینسان، ئه‌وه‌ بوو: دیاری کردنی کات و زه‌مانی پیوست وه‌ک حه‌ج و پوژوو و ته‌لاق و عیده‌...

پرسیار لە ۱۴ شت

وەک زاندراو و دیاریشە سرشتەن ئینسان پر پرسیارە تا دلای دادەمرکی بەلام لە سەر ئەو حالەتەش پرا واتە بەپرسیار، ویستا ناگاتە قەومەکانی دی. گویا «ابن عباس» کوتوویەتی ئۆمەتی ئیسلام لە بەر ئەوەی بە کوتەیی پیغەمبەر دلای زوو باوەری کردوو و دامرکاوە، زۆریان لە شت نەکۆلیوەتەو. تەنانت لە ۱۴ شت پرسیاران کردوو و جوابیشیان وەرگرتۆتەو. هەشتیان وا دە سووڕەیی بەقەرەدان:

۱. ئایەتی ۱۸۶ ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾

۲. هەر هەرمان ئایەتە ۱۸۶ه. شەشەکانی دیش هەر لە دواى ئەو ئایەتەو دەو سووڕە بەقەرەیدەدا دین. ئەو دەبنە هەشت ئایە و هەشت پرسیار.

ئایەتی نۆهەمین (۹) دە سووڕەیی مائیدەدا ئایەتی پینجە ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ﴾. دەهەمین (۱۰) ئایەت دە سووڕەیی ئەفالدایە ئایەتی هەشتە ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ﴾. یازدەهەمین (۱۱) دە سووڕەیی ئیسرادایە ئایەتی ۸۵: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾. دوازدههەمین (۱۲) دە سووڕەیی کەهفدایە ئایەتی ۸۲: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ﴾. سێزدەهەم (۱۳) دە سووڕەیی تەهادایە ئایەتی ۱۰۵: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ﴾. چاردههەمین (۱۴) دە سووڕەیی نازیعاتدایە ئایەتی ۴۲: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ﴾. بۆ زیدە زانین بروانە تەفسیری کەبیر، هەمان ئایەت.

خودای خاوەن توانا و کارزان و کارجوان، دەورانى بە خول و گەری بە چوار کات پایەسازی کردوو: سَنَة، شَهْر، يَوْم، سَاعَة. چۆن پێکهاى هەریەک لەو چوار جیهەتەنە کە لە ئەسەری جوولانەوێ پۆژ و زەوێ پرا سەردەگرن و دینە دی، لە سەر پویشتنی زۆری پێ دەوێ و لە تاییەتی عیلمی تەفسیریش نییە، بەلکە عیلمی تاییەتی خوێ هەیه، کە ئەستێرناسی فەلەکییە. کێ وازی لێیە لەو بارەو زانتر بێ، تەفسیری کەبیر بگری و سەیری کا.

زۆر پێویست و ئەساسییە ئەو قووت نەدری و نەشاردێتەو: ئایینی ئیسلام ئایینی پیکەو و ژین و تیکۆشان و هاوکاری و دەسباریە پیکەو. ئایینی خودنما و چاووپراو نییە و هەروا ئایینی لاف و گەزاف و خوێبادان نییە. ئەو شتانەیی بەهەریان بۆ ئایین نەبێ، خوێ لێ لادەدا. هەروا لە باسی گۆرانی پووگەدا قورئان خێر و چاکەیی لە پوو تیکردنی پۆژەلات و پۆژئاوادا نەدی

بەلکە لە ڕوو تیکردنی خێر و ھەسەنات و چاکە و چاکەکاری و تەقوادا دی. ھەرۆک دە ئایەتی ۱۸۹ شدا باریک و لاواز و قەلەوی و پەری مانگ بۆ ئاشناپەتی و زانایەتی کاتەکانی ئاینین تاکوو ژیان لە سەر ئەساسی تەرتیب و نەزم و نێزام بپروا و خول داتەو و ھەچی کاتەکانی ئاینین خواوەنی سەرھەد و سنوور بن و دیاری کراو، بێ تیکەل بوون لە یەکتەر.

لە ئایەتی ۱۸۹ دا بە ئاشکرایى ئیشارە وەلای ئەو دەکا میژووی ئیسلام بەر ئەساسی مانگە نەک پۆژ. واتە میژووی ئیسلام لە سەر تاریخی قەمەری دامەزراوە نەک لە سەر تاریخی شەمسی. دە ئاینی ئیسلامدا بەراوەرد و لیکدانەوێ شەو و پۆژ و مانگ ھەلاتن و ئاوابوون بە حیسابی مانگ بوو نەک پۆژ، ھەر وەک ئەو ئایەتی ۱۸۹ یە و ئایەتی ۵ سوورەى یونس ئاماژەى تەواو وەلای ئەو بابەتە دەکەن ﴿وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِّينَ وَالْحِسَابِ﴾ واتە ئیمە مانگان دە چەند مەرحەلەدا دامەزراند تا ژمارەى سأل و حیساب بزانن. کەوابی بە پێى ئەو یاسایە دەبێ کاتەکانی پۆژوو و ھەج و عیدەى ژنان و ھەروا... لە سەر ئاساسی پێوانەى مانگ بێ، بەلام بە داخەو و ئەو پۆژ ھەموو نامە و کارەکانمان لە سەر ئەساسی پۆژە نەک مانگ. حیسابی قەمەری داپۆشراوە بە حیسابی شەمسی. ھەرۆک زۆر شتمان کەوتوونە ژێر داب و باوی پۆژ.

حورمەت شکینی مانگە ھەرامەکانی ذى القعدة، ذى الحجة، محرم، رجب

گۆیا پێغەمبەر لە سالى شەشەمى ھىجرەتیدا دەگەل ۱۴۰۰ کەس لە یارانى دە شازدەى مانگی ذى القعدةدا چوو بۆ مەككە بە نەتەى بەجى ھینانى عەمرە، کەچى بێ باوەرەکانى مەككە ڕێیان پێ نەدان و حورمەتى مانگی حیرامیان شکاند. پێغەمبەرىش لە حودەیبیە کە ناوی بیریکە لە نزیك مەككەووە بە پێى دانىشتن دەگەلیان پێکھات بۆ سالى داھاتوو بێتەو سێ شەو و سێ پۆژ مەككە دە ئیختیاری ئەودا بێ بۆ زیارەت کردن. جا لە سەر ئەو قەراردادە پێغەمبەر گەراوە. بۆ سالى داھاتوو کە خۆى و یارانى بۆ مالى خودا واتە کەعبە، ئەمما موسولمانەکان ترسى ئەوھیان لە بێ پرواکانى مەككە ھەبوو کە بیانکوژن چ بە دزی چ بە ئاشکرایى، ئەوانیش بە خاترى حورمەتى کەعبە و ئیحرامیکى کە تێیدان نەتوانن دەست وەکەن، چونکە کاتەکیان کاتیکە ڕێگای شەریان گیراوە لە بەر دوو ھۆ: یەک حورمەتى کەعبە، دوو «شەر الحرام» کە مانگی ھەجە. ئینجا خودای ئاگادارى ھەستى دلان حاکم و عادل و بەبەزە، ئایەتى ۱۹۰ دابەزاند و نازل کردە سەر ھەزەرەتى محەممەد ﷺ بۆ ھەموو موسولمانانى حاجى و غەیرە حاجى، جا بپۆ سەیری کە و دەرسى لێ وەرگرە و خودا و خۆت بناسە:

﴿۱۹۰﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

شەپ بکەن دە ڕێی خودادا دەگەڵ ئەوانەى شەپتان دەگەڵ دەکەن، دەس درێژیش مەکەن و لە سنوور دەرمەچن، خودا لە سنوور دەرچووانى خۆش ناوێ.

﴿۱۹۱﴾ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا

تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

لە هەر لایە کەووە تووشی شەپکەرە بێ باوەرەکان هاتن، بێ پامان بیانکوژن و شارەودەریان کەن، چونکە ئەوان کاتى خۆى وایان بە سەر ئێوە هێناوە، کە دیارە ئەو کوشتن و دەرکردنە بە شیددەت ترە لە کوشتنى بێ دەرکردن، بەلام دە ناو کەعبەدا تا ئەوان لێتان وەدەس نەینە لێیان وەدەس مەینە. جا کاتى ئەوان هاتنە شەپ دەگەڵتان ئەوجا لێیان وەخۆ کەون و بیانکوژن، ئەوەیە جەزای بێ باوەرانی حورمەت شکینی کەعبە و فیلبار.

جیهاد لە ڕێی خودادا

تێروانین و ئاوردانەووە وەسەر هەردوو ئایەتەکانى ۱۹۰ و ۱۹۱:

ئەقڵ و وێژدان و شعور لەو باوەرەدان ئایینی ئاسمانى شەپخواز نابێ بێ بەلکە لە سەر ئەساسى ئەو هەموو پێنوما و ئاگاداریانەى دەیاندا ئەینسان، دەبێ ئایینیکی ئارام و ئەمین و ئەمان و ئاشتی خواز بێ، و هۆى حەسانەوێ هەموو گیاندارێک بێ. جا ئەوسیفەتە بەرزەى ئایینی وەحى دەگەڵ مانای ئایەتەى ۱۹۰ و ۱۹۱ نایەتەووە چونکە دە مانای هەرکاندا دەستوورى شەپ لە لایەن خوداووە دراووە و دیارى دەدا. خۆ دەبێ ئەوێش بزاندردى و بیزانین قسەى خودا سەرپای دروست و پەروایە و حەکیمانە، کەواوە دەبێ چارەى ئەو ئیشکالە بدۆزێتەووە. ئەگەر ئێنساف هەبێ دەگەڵ ئەقڵ و بەرجەوێندى، ئەووە وەلامەکەیه تى: ئایینی ئیسلام ئایینیکی بەغیرەت و دەستکەرەووە و دە بەرەبەر دوژمنانیدا زۆر بە شیددەت لە خۆبوردوو و بە زییک و بەپراپەرە. جا ئەدێرەدا واتە ئایەتەکانى ۱۹۰ و ۱۹۱ کە خودا دەستوورى شەپى پێ داوە بەرەبەر ئەو کەسانە کە هاتوون بە فیل و فووت بیانکوژن و شەپیان پێ دەفروشن. خۆ دیارە ئەگەر خاوەن باوەرانی موسوڵمان وەدەس نەین و ئانگژایان نەبن بێ باوەرە پەحمیان پێ ناکەن و فەلەجیان دەکەن و لە ناویان دەبەن. کەواوە ئایینی موقەدەس و بەرز و بەرێز حەیفە و ناپەواشە

ده موقابیل کهسانی پهست و نامهرد تهسلیم بن و دهستهپارچه و داماو وهمینن. شهریش ده ئایینی ئاسمانیدا بۆ داگیر کردنی مآل و سامان و خاک و ولآت و نامووسی ئینسان نییه بهلکه بۆ ئازادی و پارازتنی نامووس و کهپامهتی ئینسانه له ژیر ئالای ئایینی ئیلاهی. و ههروا دهستووری خودایه نابیی دهستدریژی بکری، واته شهر هه لگیرسین مهبن له ههوه له وه و زیدهپهروش مهکن ده شهردا. واته پاش به دیل گرتیان ئازاریان مهدهن و مآل و مندال و ژن و نامووسیان بپاریزن. و ههروا پیر و نهخوش و لهپهوهکوتوو خهله و خهرمان و پهز و باغ و کانیاو و بیر و چالایان بپاریزن، چونکه خودا ئهوه کهسانه ی خوش ناوین که کاری خوپری و دهستدریژی دهکن.

ئهقل و شعور و ویزدان و ئیمان ئهوهی بهبی کیفایهتی دهزانی: دوزمن دهركت پی بگری و به تهمای داگیر کردنی مآل و نامووس و نیشتمان خۆت دهپال باوی و شهرت پی بفروشی و ههلی گیرسینی، مهردانه و مرویانه لیی رانهپهری و تیکی نهشکینی و دای نهپاچی و به سهershوپی بهرهو پاشی نهبهیهوه. جا بۆیه خودای تهعالا دهستور دهدا و دهفهرموی: «وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ» واته بیانکوژن و دایان پاچن له ههر کوئ تووشیان بوون، با ناومالی بهیتولحه رامیش بی، دهریان کهن و راویان نین لهو ماله کهعبهیه شدا که ئیوهیان لی و ههردنا، چونکه ئهوان خهریکی فیل و فووت و داوانانهوهن بۆ ئیوه، بهو هۆیه که غیرهتی پروبه پروو بوونهوهی ئیوهیان نییه. خو دیاره ئهوه فیتنه گهریهیان خرابتره له شهری پروبه پروویان. دیاره بۆ پارازتنی حورمهتی کهعبه دهویدا تا بهرهنگاو نهبن، بهرهنگاریان مهبن.

وهک ده ئادابی دل و ئهقلدایه: پرسیار دهکری له شتیکی که لیی به ئاکام ناگی، ئیرهش تا کوئ دهبی خاوهن باوهر دهگهڵ بی باوهر ناشتی پهیدا نهکا و وازی لی نههینی؟! دیاره موسولمان به پیی ئیمان و باوهریکی که ههیهتی به کاروباری ئایینی و کومه لایهتی و دوستایهتی و دژمنایهتی دهبی بروائیته دهستووری باری تهعالا، چونکه خودا موسولمانان له ههموو بار و بوار و بابتهتی جوولانهوه و ژياندا شارهزاییان ده داتی، لیره شدا بۆ شارهزایی لهو بارهوه دهبی بچینه خزمهت ئایهتی ۱۹۲ که دهویدا خودا رینوینی موسولمانان دهکا چ بکهن لهو بارهوه:

﴿۱۹۲﴾ فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

ئه گهر ئهوه بی باوهرانه دهستیان کیشایهوه له بی ئیمانی و موسولمان بوون به راستی و پاکی، نهک به منافقی و بههره گرتن و فیل بۆ خو تیتخزانی ناو ئهوزاعی عالمی ئیسلام، ئهوکاته

ئۆشەش وازیان لی بینن و دەستیان بۆ درێژ مە کەن بە ناوی شەڕ. بە لکە چاکە و دلدارییان دە گەل بکەن، چونکە خودا لیبوردەییە و خاوەن بەخشش و بەزەییە کی بەرفراوانە لە ئاکار و کردەوی پیشوویان دەبووری.

دەس لە شەڕ کێشەنەوی بی باوەران

تێروانین دە سیمای ئەو ئایەتە ۱۹۲یە: دیارە هەروەک لە پابردوودا راگەییاندرا کە ئایینی ئاسمانی بەغیرەتە و ببوورە و ئایینی ئاشتییە بەو پێیە دەبی کەسیک دەستی ئاشتی بۆ درێژ کا و بیهەوی بێتە سەر مەرامی و یا لە ژێر سایەیی ئەودا بژی و وەحاویو و وەحەسی، دەبی بە پێی لیها توویی و شەئنی خۆی لە دەستی نەدا و دەستی بەریتەو و پاش و وەلای نی بە لکە دەبی رینگای بداتی و پارێزگاری لە ژیا نی بکا، چونکە وەک خودا ببوورە بە بەخششە و پەنادرە و ئاشتی خوازە، دەبی خاوەن باوەرە کانیشی دە کاتی خۆیدا ئاوا ئاشتی خواز و بە بەخشش بن.

دەبی ئەو بزاندری لە سەر ئەساسی ئەمر و فەرمانی باری کە دە ئایەتی ۱۹۰ و ۱۹۱دا راگەییاندرا شەڕ و بەر بەرەکانی گەرا بە دەستووریکی و جوویی، بە لام سنوورداری نە کرا تا کوی؟ بە لام خودای خاوەن بەزە و میهرەبان ئەو جار دەبیهوی سنووری بۆ دانی، وەک دە ئایەتی ۱۹۲دا بە تەواوی ئامارەیی وەلا دەکا و تەنانت دەشفەر موی بۆ تاوانبارەکان: ئەگەر واز بینن لە ئاکار و کرداری ناپەرەواتان لە پابردووتان خۆش دەبم وەک دە ئایەتی ۳۸ی ئەنفالدا ئیشارەیی وەلا فەرموو: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ﴾ بلی ئە پیغەمبەر بەوانەیی بی باوەرن: ئەگەر واز بینن لە کافریتان، خۆش دەبم لە پابردووتان. ئەو پابردووەشیان شەڕ بی یان شیرک بی هەچی بی دەبی. دەست بەردار بوونیشیان چ بە تۆبە بی، چ بە داخل بوون بە ئایینی ئیسلام بی دەبی.

قەتلی عەمد و تۆبە

بۆ ئاگاداری: کۆتوویانە تۆبە قەتلی عەمد وەلا نابا. بە لام بە پێی راگەیانندی ئایەتی قورئان ئەو قسە ناپەرەوايە ﴿إِنَّ اللَّهَ يُغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ ئەو جار خودا لە کافر خۆش بی کە کافر بوونیش هەچی تاوانە دە پالیدا چۆن لە قاتل خۆش نابی؟! بە کوردی و بە کورتی خودا لە حەقی خۆی خۆش دەبی، حق الناسیش چارە دەکا.

دیارە خودای تەعالا فەرمووی ئەگەر واز بینن ئەوان وازیان لی بینن ئۆشەش ئەمیش

ده‌یان‌به‌خشم. و دووباره ده‌فه‌رموی: شه‌ریان ده‌گه‌ل بکه‌ن تا‌کو و دوژمنایه‌تیا‌ن ده‌گه‌ل ئایینا نامی‌نی و ناتوان ئازار و زهره‌رتان پی بگه‌یین. چونکه تا‌کو ئایینا‌ن ده‌گه‌ل ئیوه نه‌بیته ئایین، ئیمکانی زهره‌ریان بۆتان هه‌ر ده‌بی، ئاوا به‌تیکه‌لای و ده‌پالتاندا. بۆ ئه‌و پراستییه ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۹۳ ده‌ویدا ئه‌وه‌ی پتویست بی ده‌ویدا راگه‌یه‌ندراوه.

﴿۱۹۳﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى

الظَّالِمِينَ

بیان‌کوژن ئه‌وانه‌ی ده‌ست‌دریژیتان ده‌که‌نه سه‌ر و شه‌رتان ده‌گه‌ل ده‌که‌ن و به‌گژوودا دین. تا‌کو به‌رده‌ستیان ده‌که‌ن و هی‌زیان لی ده‌پری و ناتوان جاریکی دی به‌گژتاندا بین، وازیان لی مه‌هین تا‌کو کار ده‌گاته ئه‌و جیگایه: ئایین هه‌ر ئایینی خودا ده‌بیته و ته‌نیا ناوی خودا ده‌بی و ده‌دره‌وشیته‌وه. ئه‌گه‌ر ئه‌وان وازیان له شه‌ر هی‌نا و ده‌س‌به‌رداری کردار و ئاکاریان بوون ئیوه‌ش وازیان لی بین و دوژمنایه‌تییا‌ن مه‌که‌ن، چونکه شه‌ر و دوژمنایه‌تی هه‌ر ده‌گه‌ل زاله‌ن ره‌وايه و ده‌بی بکری.

ئامانجه‌کانی جهاد

تیروانین: ئه‌و ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً﴾ واته ده‌گه‌لیان شه‌ر بکه‌ن و وازیان لی مه‌هین و ده‌س‌به‌رداریان مه‌بن تا ئه‌وزاع ده‌گاته ئه‌و جیگایه هه‌موو که‌س به‌ته‌واوی ئازادی و سه‌ربه‌ستی خۆی ده‌توانی هه‌موو جو‌ره پتویستیکی ئایینی و کۆمه‌لایه‌تی خۆی به‌جی بینی به‌بی ترس و له‌رز و گالته پی کردن. جا ئه‌گه‌ر ئه‌وان پیش‌ده‌ستیان کرد و وازیان له خراپه‌کاری هی‌نا، تازه بۆ دوژمنایه‌تی نابن و ئیوه‌ش وازیان لی بین. و هه‌روا خراپه‌کاریه‌که‌شیان مه‌خه‌نه‌وه بیر و به‌چاویاندا مه‌ده‌نه‌وه.

جهاد واته تیکۆشان ده‌بی بۆ په‌زایه‌تی خودا بی و دامه‌زراندنی باوه‌ری ته‌وحید، جا بۆیه ده‌بی مه‌یدانی بۆ وه‌پازینی تا‌کو ته‌وحید دیته‌روو و جیگیر ده‌بی. ده‌یجا خۆ ئه‌وه بی گومانه تا فیتنه هه‌بی و بازاری شیرک ده‌ناو کۆمه‌لدا هه‌بی، ته‌وحید ناکری و ناتوانی بی. جا بۆیه ده‌بی بازاری ئه‌وانه کۆ کریته‌وه تا‌کو بازاری ته‌وحید بیته‌روو. ده‌واقیعدا سی ئامانج ده‌جهاددا ده‌بی هه‌بی و یاسایه‌تی ئه‌و سی هه‌ده‌فه‌ش ئه‌وانه‌ن:

۱. نه‌مانی شیرک و بت‌په‌رستی و فیتنه‌گیری

۲. به‌رگری له‌زولم و ته‌جاوز و ده‌س‌دریژی

۳. پارازتنی مافی ئازادی و سەر بە خۆیی.

بە کوردی و بە کورتی ئایینی وەحی ئاسمانی کە پایەیی لە سەر ئەقڵ و شعور و مەنتق و ئەخلاقی دەستووری تەئکیدی لە سەر ئەوەیە: دەبی بە هەموو هیژ و تواناو بەره‌نگاری یاغیان و سەرەپۆیان واتە (طاغوت و جبت و مترفین) ببنەووە چونکە ئەوانە ببن، مافی ئازادی و سەر بەستی ناپۆی و شین نابێ. کاتی ئەوانە نەمان، ئازادی و سەر بە خۆیی شین دەبی و دیتە پروو. ئەوانەیی ئەو دەزانن هەژار و ژێرچەپۆک و دیل و مافخوراوانن. و ئەوانەیی ئەو یاسایەشیان قووت داو و حاشای لی دەکەن زالم و زۆردار و مله‌پور و سەرەپۆن، ئەگەر دەتانه‌وی باوەر کەن بەو واقیعه‌ته‌، بە چاویکی حەق‌بینانە تماشای حالی نەتەووە بن دەستەکان کەن.

جیهاد کە لیمەیه‌کی زۆر پیرۆز و پەرمانایە: واتە تیکۆشان و بەره‌ره‌کانی دەگەڵ ئەو هیژ و چینه‌نەیی کە پێی ژین و حەیات و کەرەمەت و نامووس لە ئینسان دەگرن و دە حەولی نەمان و بن‌بەر کردنی ئینسانەتی، جا بۆیە ئایینی ئیلاهی ئەو کە لیمە پیرۆزی جیهادی پاناووە چونکە نیشانه‌ی حەياتی سەر بە خۆی هەموو خاوێن حەياتیکە و یاسایەکی عموومی و گشتی عەالمی هەستیه‌ وەک ئینسان و حیوان و گیاوگۆڵ و دار و دەوێن، تەواوی حەياتی ئەوانە بۆ بە‌قیان دە گز کەند و کۆسپی سەر پێی ژیان و بوونیان دەبی پاجن و پادەچن. ئەو بەره‌نگارییه‌ مافی سەرشتیه‌ هەرکەس خۆی لەو مافە وەدووور خا و هەلاوێری، ئەووە بوونەووەریکی نابوود و زەرەراویە، نەمانی قازانجترە بۆ کۆمەڵ لە مانێ.

هیندیك له ئامانجه‌کانی جیهاد

۱. هەڵکردن و پارازتنی ئالای ئەللا. ئازادی و ئەمنیەت، پاجرتنی عیززەتی ئیسلام

۲. پارێزگاری لە خاک و نیشتمان و کلتووری نەتەووە

۳. پارازتن و پێزدانان بۆ ئایین و فەرەه‌نگی نەتەووە. شەر و بەره‌ره‌کانی بۆ داگیر کردنی

خاک و ولاتی غەیر و خو داسەپاندن بە سەر خەڵکدا نە جیهاده‌ و نە پەوايه‌.

۴. تەجاووز و وێران کردنی ولاتی غەیر و هەڵپەرتاندنی ماف و فەرەه‌نگی عەالم نە جیهاده‌

و نە پەوايه‌.

۵. تۆبزیگەری و زۆری بۆ تەسلیم بوون و ژێر خستنی عەالم و نەتەووە نە جیهاده‌ و نە

پەوايه‌.

۶. سه‌لبی عه‌قیده و باوه‌ر له خه‌لک و مل پی‌دانه‌واندن و ږاکښانی بو‌لای عه‌قیده و باوه‌ری خوټ نه‌جیهاده و نه‌ږه‌وايه. چونکه‌قورئان به‌ئاشکرایي ته‌وه‌مه‌حکووم ده‌کا: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ (بقره: ۲۵۶) به‌زور مل پښدانه‌واندنی عالم له‌ئایینی ږیروزی ئاسمانیدا نییه و به‌ږه‌وا نه‌زاندراره.

۷. ده‌سوورپی یونسدا‌ئایه‌تی ۹۹ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُم جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ ته‌ی پښغه‌مبه‌ر ته‌گه‌ر خودای تو‌بیویستایه‌سه‌رجه‌م دانیش‌تووانی سه‌ر زه‌وی به‌جاریک‌ئیمانیا‌ن ده‌ئیتا و وای ده‌سازاندن هی‌ز و بی‌ری بی‌باوه‌ری و خراپه‌یان نه‌بوایه. ته‌و کاته‌ده‌بوونه‌فریشته‌له‌سرشتی ئینسانی ده‌چوونه‌ده‌ری. به‌لام‌خودا‌له‌سه‌ر ته‌ساسی ږاز و حکیمه‌تی خو‌ی ته‌وه‌ی نه‌ویستووه‌به‌لکوو‌خودا‌هو‌ش و سه‌لیقه‌ی جو‌راو‌جو‌ر و ئیختیاریشی ده‌گه‌ل‌داوه‌تی، تا‌کوو‌به‌پی‌سه‌لیقه‌و ئیختیاری خو‌ی ږیگای‌ئاین و باوه‌ری خو‌ی هه‌ل‌ب‌ږی‌ږی پاش‌ته‌وه‌ی که‌له‌پښغه‌مبه‌رکان‌ږا‌باسی هه‌موو‌لایه‌کی ژیان و ته‌قیده و باوه‌ری پی‌گه‌یوه. جا‌ته‌وه‌ی خو‌ار و خی‌چ و خراپ‌ده‌ږوا‌له‌سه‌فه‌ره‌که‌یدا‌له‌ئاخ‌ری سه‌فه‌ره‌که‌یدا‌تووشی خراپه‌ده‌بی.

ته‌ی پښغه‌مبه‌ر! مه‌گه‌ر تو‌ده‌ته‌ه‌وی زو‌ری له‌خه‌لک‌بکه‌ی و نا‌چاریان‌بکه‌ی تا‌ږیگای‌راست‌بگرنه‌به‌ر و ئیمانی‌بی‌ن؟ بی‌گومان‌ئیمانی‌به‌زو‌ری نه‌ئیمانه‌نه‌ئیفتیخاره‌نه‌خاوه‌ن‌سزا و پا‌دا‌شه، کورد‌کوته‌نی: به‌زور‌له‌ش‌پیس‌ناب.

بی‌گومان‌کینه‌له‌دلان و بی‌ته‌قل و شو‌ور هه‌ن‌ده‌لین: ئیسلام‌ئایینیکه‌که‌به‌زو‌ری‌نیزه‌و شمشیر‌هاتووه‌و خو‌ی به‌سه‌ر‌ولاتدا‌داسه‌پاندووه. ته‌وانه‌زړه‌ئینسان. سه‌یرکه‌ژیر و زانایان‌گو‌ستاو‌لو‌بون‌فه‌یله‌سووفی‌کی فه‌ږانسه‌وی ده‌لی‌چی؟: می‌ژووی‌خه‌بات‌گي‌ږانی‌دنيا و فاتیحانی‌ولات‌ده‌عه‌دالته‌و شه‌ره‌ف‌به‌خشین و که‌ږامه‌ت‌پاراز‌تندا‌نا‌گه‌نه‌خه‌باتی‌می‌ژووی‌ئایینی‌ئاسمانی‌له‌مه‌ږ‌عه‌دالته‌و ږی‌زداری‌له‌ئینسان. ته‌وانه‌ی‌ته‌وه‌چاو‌ناکه‌ن‌چاو‌ه‌ی‌ته‌قل و بی‌ر و هه‌ست و شو‌وریان‌کو‌ږه.

ده‌بی‌کینه‌له‌دلانی‌بی‌به‌راوه‌رد‌له‌ئایینی‌وه‌حی‌واته‌ئایینی‌ئیسلام‌ئینسافانه‌ئایه‌تی ۱۹۰ی‌سوورپی‌به‌قه‌ره‌هه‌ل‌سه‌نگینن: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا﴾ نه‌هی‌له‌زی‌ده‌ږه‌وی و ته‌جاوه‌ز‌به‌و‌مانایه: شه‌ږکه‌رانی‌ئیسلام‌واته‌موجاهید، ده‌بی‌له‌شه‌ږدا‌له‌کوشتنی‌ژنان و مندالان و زانایان و ږیران و ته‌و‌که‌سانه‌ی‌که‌هی‌چ‌نه‌قش‌یکیان‌ده‌شه‌ږدا‌نییه، خو‌ږپاری‌زن

چونکہ ئەوانە بێ تاوانن و هیچ ھێز و تینیکیش نادەن بە شەڕ، دەبێ دووری بکری لە ئازار دانیشیان، ئەو یاسای وەحی ئاسمانی بۆ شەڕکەرانی ئیسلام بە ناوی موحاممەد.

دەگیرنەو لە زاری عەبدوللای کوری عومەر گزیا حەزەرەتی پەسول لە یەکیک لە غەزاکانی ئیسلامدا جەنازی ژینکی کوژراوی دی و چاوی لێ کرد زۆر تیکچوو و خەفەت داگیرت. چۆنە سەر تەپۆلکە یەکی بەرز ھاواری کردە یاران و شەڕکەرانی ئیسلام فەرمووی: ئەو ئەو کەسانە شەڕ بۆ ئایینی خودا و بەرزە دینی خودا دەکەن! وا بکەن خودا لەو شەڕکردنە تان پازی بێ. واتە خۆتان لە کوشتنی ژن و مندال و پیر و حەیان و پاتال پاریزن. ئەو یە جیهادی ئایینی. ئەدیرە دایە وەرگرتنی قەبالە و میدالی شەھادەت. نەک ئاور دە ولات بەردان و چاندنی مین لە ولاتی ئیسلام بۆ لە ناو بردنی مەر و مالاتی بێ گوناھ و خەلکی کاسبکار. بەو ناکوتری جیهادی ئایینی، بەلکە پێی دەکوترێ کەلەزەری.

جیهاد دەبێ لە سەر ئەساسی بنچینە ئایەتی ۱۲۶ ی سوورەتی نەحل بێ: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ﴾ کاتی ویست سزا بدە بە تاوانبار بەو ئەندازە سزای بدە سزای داوی. دە پڕوانە موسوڵمان لە سیمای ئەو ئایەتە و جا خەلک بخنکێنە و بە داریدا کە! یان ولات گەردە بە ئاگر و حەیانان و ئازەل بکوژە. چاوپرەوانی پوژی ئاخر بە!

ھەچەن نەمدەویست بە باسە کە ئاوا درێژە بدەم چونکە تەفسیرە کارە کەم نە شەرح، جیهادیش بە شیکە لە شەرح، بەلام ئەوزاعی نابەشەرعی ئەورۆ لە بن ئالای (لااله الا الله محمد رسول الله) دەروا و خەلکی پێ فریو دەدری، هانی دام کە ئەو راستییە پراگەینم.

باسیک لە سەر مانگە حەرامەکان

تا ئێرە وا بزنام باسما لەوێ کرد کە خودای تەعالا پێز و حورمەتی کەعبەیی سفاریش کرد بەو جۆرە کە نابێ شەری تیدا بکری، مەگەر بێ باوەرانی مەککە و دەوروپەر دە ناو کەعبەدا شەرتان پێ بفروشن، ئەوکات شەریان دەگەل بکەن و ئانگرای بن نابیتە حورمەت شکینی بە کەعبە و بێ پێزی. ئەوجار خودای حکیم دەیهوێ باسی پێز و حورمەتی ئەو مانگانە و بۆ بکا کە شەڕ و ھەریان تیدا بە حەرام داندراو لە لایەن خوداوە مانگەکانیش ئەوانەن: ذی القعدە، ذی الحجە، محرم، رجب. خودای تەعالا شەری دەو چوار مانگانەدا بە حەرام داناوە بە پێی داوا

و پارانه‌وهی هه‌زهره‌تی ئیبراهیم و ئیسماعیلی کوری که ده‌ئایه‌تی ۱۲۶ی به‌قه‌ره‌دا ئاماژه‌ی وه‌لا کراوه: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ...﴾ هه‌زهره‌تی ئیبراهیم به‌زمانی پارانه‌وه‌کو‌تی: خودایه‌ ئاسایش و ئارامیی و ته‌مینیی بخه‌ئه‌و شاره‌ (مه‌ککه) له‌ ده‌ست‌دریژی و دوژمنایه‌تی دوژمنانی بی‌پارێزه. و هه‌موو جو‌ره‌ به‌روبوومی‌کیشیی بو‌دانیش‌تووانی پره‌خسپینه‌ و به‌ربیسنه‌ و بو‌ئه‌وانه‌ش که‌ باوه‌ریان به‌تۆ و به‌پوژی دوا‌یی و به‌زیندوو‌بو‌نه‌وه‌هیه‌.

بو‌مه‌به‌ست و مه‌تله‌بی (حورمه‌ت و پیزی چوار مانگه‌ی ذی‌القعدة، ذی‌الحجه، محرم، رجب) بروانه‌ له‌ ئایه‌تی ۲۱۷ی به‌قه‌ره‌ تا‌کوو تییگه‌ی له‌ پێزداری ئه‌و چوار مانگه: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر لیت ده‌پرسن ده‌رباره‌ی ئه‌و مانگانه‌ی که‌ شه‌ریان تیدا هه‌رام کراوه که‌ بریتین له‌و مانگانه‌ (ذوالقعدة، ذوالحجه، محرم، رجب)، ئایا دروسته‌ شه‌ریان تیدا بکری؟ پێیان بلێ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر به‌و پرسیارکه‌رانه: شه‌ر له‌و مانگانه‌دا ناپه‌وا‌یه‌ و خراپه‌. به‌لام ئه‌وانه‌ی که‌ بی‌باوه‌رن ده‌یکه‌ن له‌ رێگرتن له‌ ئایینی خودا و شه‌ریک دانان بو‌خودا و رێگری موسو‌لمانان له‌ چوونیان بو‌حه‌ج و عومره‌ و ده‌رکردنیان له‌ شاری مه‌ککه، لای خودا گه‌وره‌تره‌ له‌ شه‌ر کردن له‌و مانگانه‌دا. هه‌روا ئازاردانی موسو‌لانه‌ هه‌ژاره‌کان بو‌وه‌ی واز له‌ ئایینه‌که‌یان بێنن زۆر خراب‌تره‌ له‌ شه‌ر کردن له‌و مانگانه‌دا.

کوتمان شه‌ر کردن له‌و چوارمانگه‌دا که‌ قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ و به‌هه‌رام دان‌دراوه‌ له‌ سه‌ر زمانی هه‌زهره‌تی ئیبراهیم و ئیسماعیل رایه‌ به‌کو‌ته‌ی هیندیک له‌ قورئان‌زانه‌کان. چونکه‌ چوون بو‌حه‌ج و گه‌پانه‌وه‌ له‌حه‌ج له‌و سه‌ مانگه‌ی پیشوودا ده‌بی‌ واته‌ (ذی‌القعدة، ذی‌الحجه، محرم). مانگی په‌جه‌بیش که‌ له‌ ناوه‌پراستی سالدایه‌ واته‌ شه‌ش مانگی ده‌ پێشدا‌یه‌، پێنجیش ده‌ دوا‌یه‌دا‌یه‌، بو‌ئه‌وه‌یه‌ عاله‌می کاروانچی و کاسب پشوویه‌کی هه‌سانه‌وه‌ی تیدا بده‌ن.

ئه‌وجار ده‌چینه‌ سه‌ر باسه‌که‌ که‌ باسی مانگه‌ شه‌ر تیدا قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کانن که‌ ده‌ ئایه‌تی ۱۹۴دا به‌یان کراون و پاگه‌یی‌ندراوه‌ به‌ته‌وا‌ی.

﴿۱۹۴﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

شه‌رکردنی ئیوه‌ ده‌و مانگه‌دا که‌ شه‌ری تیدا هه‌رامه‌ بو‌به‌رپه‌رچ‌دانه‌وه‌ی شه‌ری ئه‌وانه‌ و ئیوه‌یه‌ و شه‌ر کردنه‌تان ده‌و مانگه‌دا خۆتان له‌ شه‌ری وان ده‌پارێزن. چونکه‌ دیفاع له‌ خۆت و

کیانی خۆت دە هه موو کات و سات و ئانییدا به رهوا داندراوه.

شەر له مانگه حه رامه کاند

دیاره خودا له ئایه کانی پێشودا به پیغه مبهه و به یارانی فه رموو: ئه گه ره سه رانی مه که که په یمانه که یان شکاند و رینگایان نه دان بچه ناو مائی که عبه بو به جی هینانی عه مره، وه ک له سائی پێشودا له سه ری ریک که وتبوون و شه پریان ده گه ل کردن؛ ئیوه ش ده س دانه نه وینن، شه پریان ده گه ل بکه ن و ده ستیان لی مه پارینن؛ ئه گه رچی ده مانگی حه رامیشدا بن و به رگی ئیحه رامیش و ده به ردایه به ره و مه که که ش ده چن که نابی شه پی تیدا بکری. جا له به ره ئه وه که سیک ده ستی دوژمنایه تی بو درین کردن ده ستی به پینن، خودا ده گه ل ئه وانه یه دیفاع له نامووس و که رامه تی خوی ده کات.

(حرمات) شتانیکن دروست نیه بکرین وه ک دزی و کوشتن، ریکری ده کاتی ئه نجام دانی حه ج و عه مره دا.

(قصاص) واته تۆ له ستاندن و به ره به ره کانی ئه وانه ی به گژتدا دین.

ئاوړ وه سه ره دانه وه: مانگی حه رام به مانگی حه رام یانی چی؟ یانی مانگی ذی القعه دی ئه و سال که وا تیدا ده چن بو ئه نجام دانی عه مره به مانگی ذی القعه دی پاره که که ئیوه یان تیدا گیراوه و نه یانه شت عه مره بکه ن. ئه جار ئه و سال ئه گه ره هات و ئه وان ئه و سال ریز و حورمه تیان هه م بو قه راردادیان و هه م بو مانگه که یان دانا و شه پریان تیدا هه لنه گیرساند ده گه لتانا، ئه وه ئیوه ش هه م بو به رگری له شکاندنی په یمان ده گه لیان، هه م بو ریز و حورمه تی مانگه که، شه پی تیدا هه لمه گیرسینن ده گه لیان، ئه ممه ئه گه ره هاتوو ئه وان هه م حورمه ت و هه م په یمانیان شکاند و پێش که وتن له و کاره دا، ئیوه ش پێیاند ده ن و به توندی به ره به رچیان بده نه وه، به و شیوه یه (و الحرمات قصاص) واته حورمه تیان گرتن حورمه تیان بگرن، حورمه تیان نه گرتن حورمه تیان مه گرن. چونکه ده یاسادا هه موو ریز و حورمه تیک له سه ره ئه ساسی یه کسانیه. دیره دا ئه وه ده رک ده کری: دوژمن به چی شه پت ده گه ل بکا، ئه تۆش به وه ی ده گه ل بکه. نه ک وه ک بی باوه پانی ئه و پو که ده به رابه ره تفه نگی گه لانی بی هیژ و بن ده ست به ته یاره و مووشه ک و تۆپ و کاتیوشا به گژاندن دین بی ده سی پارازتن، واته مێش و محانج هه چی وه به ره بی.

ئه گه ره به چاویکی دادگه رانه و ژیرانه و ئاقلانه سهیری ئه و یاسایه ئایینی ئاسمانی بکری سه ره بو ئه و ده ستووره جوان و دیموکراسیانه داده نویندری. ئه و جوړه یاسایه ده هیه چ ئایین و

مه‌کته‌ب و یاسایه‌کی چاو ناکرئ و نه‌بیندراوه، به‌لکه ته‌نیا و ته‌ینا ده مه‌کته‌بی وه‌حی ئاسمانیدا نه‌بی، واته‌ قورئان. ئە‌گەر یه‌کی‌ک به‌ شیوه‌ی په‌خنه و ئی‌حتی‌راز بلی: ئە‌دی بۆ ده‌لێن و کو‌تراوه ده‌ ئایینی عی‌سادا که‌ ئە‌ویش سه‌رچاوه‌که‌ی وه‌حی ئاسمانیه‌، ئە‌گەر یه‌کی‌ک به‌ پروومه‌تی راستیدا زلله‌یه‌کی دا و پیندا مالی، ده‌بی پروومه‌تی چه‌پیشی بۆ راگری لێ‌ندا و پیندا مالی. ئە‌ه‌و نه‌قله و پرووداوه بۆچی بۆ هه‌موو کات و هه‌موو که‌س نه‌بووه و نابێ؟ به‌لکه ئە‌وه بۆ که‌سانیکه که‌ نافامن و بی‌ده‌سته‌لاتن له‌ تاوی ژان و ده‌ردی خو‌ی، بۆ زه‌وت نابێ ده‌ستی‌ک ده‌وه‌شی‌نی له‌ یه‌کی گه‌وره‌ی خاوه‌ن ده‌سته‌لات. ده‌ پروانه له‌ می‌ژووی مه‌سیحیه‌کانی پو‌ژه‌ه‌لات و پو‌ژئاوا که‌ زو‌ر جار وا هه‌بووه له‌ سه‌ر شتی‌کی هه‌یج و پو‌وچ شاری‌کیان وێ‌ران و خاپو‌ور کردووه و به‌ هه‌زاران ژن و مندال و پیره‌پیاو و پیره‌ژنیان تیدا کو‌شتووه و سو‌وتاندووه وه‌ک یاغی و بی‌باوه‌په‌کانی ئی‌ستی که‌ ده‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌ی بی‌ده‌سته‌لاتی ده‌که‌ن، یه‌هوود و مه‌سیح که‌ بۆ‌مبا ئە‌تۆمه‌که‌ی هی‌روشی‌ما سی‌سه‌ده‌زار که‌سی به‌ چرکه‌یه‌ک له‌ ناو برد. ئە‌وه سه‌ه‌یره‌تره یا شاری حه‌له‌بجه‌ی کو‌ردستانی عێ‌راق به‌ یه‌ک چرکه‌ی بۆ‌می شیمیایی پینج‌ه‌زار ژن و مندالی له‌ ناو برد که‌ بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ ئاساری ئە‌و شیمیایه له‌ ناو ناچی. سه‌ره‌رای ئە‌وه، شه‌رم ناکه‌ن ئە‌و ده‌سته‌لاتدارانه به‌ گو‌فار و پو‌ژنامه‌کان ئایینی ئی‌سلام و زاتی پی‌غه‌مبه‌ر ده‌ده‌نه به‌ر تیر و تانه‌ی ئە‌وانه‌ی ئە‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ده‌ستووری شه‌ری داوه، ئایینی ئی‌سلام هه‌ر شه‌ر و شه‌رخوا‌ز بووه. ئە‌وه نالین و نابینن شه‌ری ئی‌سلام بۆ دی‌فاع بووه.

به‌ پێی ئاداب و با‌وی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی ده‌رپی سه‌عاده‌تی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بی گیانی شیرن و مالی خو‌شه‌ویست ده‌ پیناو ژبان و حه‌سانه‌وه‌ی کۆمه‌ل‌بنی. جا له‌ سه‌ر ئە‌و ئە‌ساسه‌ خودای ته‌ع‌الا تا ئی‌ره به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌ته‌کان ده‌ستووری شه‌ر کردن و خو‌به‌خت کردنی ده‌ پیناو پارازتنی گیان و مال و نامووسی ئینسانی راگه‌یاند و فیری ئینسانی کرد. لێ‌ره به‌و لاوه‌ با‌سی به‌خشین و خه‌رج کردنی مال و دارایی ده‌کا ده‌ پیناو دین و ژبان و ئازادی و ئاسایشی جامع‌ه. بۆ ته‌ئیدی ئە‌و راستیه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی:

﴿ ۱۹۵ ﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
له‌ کاتی شه‌ر و هه‌را به‌تاییه‌تی ده‌گه‌ل دو‌ژمنان سامان و مالتان له‌ پینا‌وی ری‌گای خودادا ببه‌خشن به‌ ده‌ستی خو‌تان (به‌ هو‌ی خو‌ په‌زیل کردن و ترس به‌ سه‌ر خو‌دا برین) خو‌تان مه‌خه‌نه ژیر باری په‌زاه‌ت و نابو‌ودی. چونکه‌ ئاوا دو‌ژمن به‌ سه‌رتاندا زال ده‌بیت و ده‌تانخاته داو و

دەتانکوژیت و دیلتان دە کات ئەو دینه کەشتان شکستی دینی، پێیویستە لە سەرتان لە ھەموو کار و کردەوێتان ڕوو دە چاکە کەن و چاکە بکەن، چونکە خودا ئەو کەسانە ی خۆش دەوێ کە شوێن کاری چاک دەکەون.

ئینفاق و بەخشینەو

خودای خاوەن حیکمەت و حکیم پاش دەستووردان بە شەڕ لە پێناو ئایینی خودا ئەو جار دەستوور دەدا بە بەخشینی سامان و بەخت کردنی دە ڕیی ئەودا، دێردا نەختیک ئەگەر بیر بکری ئەو ئەو ھەستە دەکری کە مāl و سامان وەک گیان شیرین و خۆشەویستە بۆیە خودای زانا بە ھەوێ و ئاخەر پاش دەستووری خۆبەشین دەستووری مāl بەخشین دەدا. دێردا دەبی ئاوا ھەست پێ بکری مāl بەخشین دە ڕۆژی ئاوا سەختدا کە دوژمن دەرکی پێ گرتی، ھەر ئەو ھیە بدری بە بێنەوایان، بەلکە دە پیشدا دەبی بدری بە چەک و چۆل و ھەسلە ی شەڕ بە شیوہیەکی وا لە دوژمن کەمتر نە یەو لە کەرەسە ی شەردا. و ئاوردانەو ھەسلە و ھەزاران لە بیر نەکری. ئەگەر ئاوا نەکری، ئەو بە ئاشکرای خۆتان بە دەستی دوژمن بە ھیلاک دەدەن. ئەو یە کە خودا دەفەرموی ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ واتە بە دەستی خۆتان خۆتان مەخەنە دەست و داوی دوژمن چونکە بە خەتەر و نادا و دەو کوژی و چۆرتەم و لی دەبری. کەوا یە لە ھەر باریکەو بەزەبیتان بەخۆدا بی بە کردەو ی چاک و بەراوەردی چاک و ئیحتیاتی چاک و نیشانەشکینی چاک و مەکر و حیلەزانی چاک بۆ شەڕ بی گومان خودا چاک و چاکزان و ژیری خۆش دەوێ.

(تہلکة) یانی چی؟

لە سەر جوملە ی ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ مشت و مری تەفتیش و تەفسیرگەران زۆرە:

۱. ھیندی ک دەلین: ئەو جوملە یە دەگەل ئەوانە یە تی ھەچی مāl و سامانی ھە یە تی دە یە خشی و بۆخۆی ڕووت و ڕەجال و برسی دادەمینی و بە ھیلاک دەچی.
۲. ھیندی کی دیش دەلین: ھەرچی داراییە ڕۆژی ھەرا و شەڕ مەیدەن بە چەک و چۆل، بی قووت و مووچە وەمینی و شکست بخۆی و دوژمن داتپاچی و بتگری.
- نەزەری ھەوێ ڕووی دە نەفسی نەفەقە بوو، نەزەری دوو ڕووی دە دارایی بوو.

ئەگەر سەیری ئایەتی ۶۷ی سوورپەي فورقان بکری که واژەي (انفقوا)ی تیدا به کار بردووه، نهزەري ئەوێل پەسند دەکری، و هەروا ئایەتی ۲۹ی سوورپە ئیسراش ئەو نهزەرە هەوێلە تەئید دەکا.

۳. هیندیکیش نهزەریان ئاوا داوه که ده شەپیدا خۆنوینی و دلیری که بیسته هوی له ناوچوونت بێ فایدهیه. خۆ به هیاک دانە خوی لی به دوور بگره وهک خۆ تەقاندنەوه وهک یاری موهاجر که خوی خسته ناو سەف و پۆلی له دوژمن، هاوار هەستا که ئەوه خوی دا به هیاک. گەرچی هیندیکیش کوتوویانە پیغه مبهەر فەرموویەتی جیی بهههشته. چونکه عیشق و ئەوینداری دین و ئایین ئەوهی ئەنجام داوه. پروانه تەفسیری که بیر.

ئینفاق: خودا دەستووری به ئینفاق داوه، ئەمما به شیوهی گشتی فەرموویەتی ئایا چۆنی بهراوهر ده کهین؟ ئینفاقی گیان ده پری خودادا وهیا ئینفاقی مأل ده پری خودادا و یان هەردوکی گیان و مأل؟

زانایانی قورئان به ههشت جوړی پوچوون:

۱. ئینفاقی مأل و گیان مەنزورە له کن «ابوایوب انصاری» و «ابن عباس» و «حذیفه بن سیمانی»

۲. تەنیا ئینفاقی مأل مەنزورە له کن «براء بن عازب» و هیندیکي دی.

۳. هیندیک لهو بارهوه کوتوویانە ئینفاق واتە خەرچی مأل به لام بهریک و پیکي. واتا که هەمووی بدەي و خۆت به هیاک دەي ده بێ مألیدا.

۴. هیندیکیش کوتوویانە ئینفاق واتە جیهاد ئەمما خۆت نه دەي به هیاک واتە خۆ مەتەقینهوه

۵. هیندیکیش کوتوویانە ئینفاق واتە خەرچی مأل خالی له ئیسرافیک که هوی هیاکه ته

۶. هیندیکیش کوتوویانە ئینفاق واتە گیان و مأل بهخشین ده پیناو ئازادی

۷. هیندیکیش کوتوویانە ئینفاق واتە مأل و گیان بهخشین چونکه ئینفاق به گشتی ناو براوه.

۸. هیندیکیش کوتوویانە ئینفاق واتە بهر بهرەکانی دوژمن که فەرزە، به لام خۆت مەتەقینهوه.

به هەر حال، جیهاد و ئینفاق ده ئایینی ئیسلامدا زۆر گهوره و بهرچاوه به لام هەردووی

جیهاد و ئینفاق خاوه‌نی شهرت و شه‌رایتی زۆره و ده‌ستووراتی گه‌وره‌ن. بۆ نموونه شه‌ر و کوشتار لئی سه‌ختتر و وه‌حشه‌تناکتر نییه، به‌لام ده‌کاتی تاییه‌ت و هه‌ده‌فدا نه‌بی نابج. ئەو کاته‌ش دوژمن ته‌مای ماف و که‌رامه‌ت و خاک و نیشتمان تیکا و هه‌جوومت کاته‌سه‌ر. ده‌بی لئی وه‌ده‌ست بی، موجه‌یدانه به‌گیان و به‌مال، ئەگه‌ر وا نه‌که‌ی و ملی دانه‌وینی و سوارت بی، ئەوه نه‌ئینسانی نه‌خاوه‌ن ئیمانی. بۆ زیده‌زانیان ب‌روانه له ته‌فسیری «تبیین الفرقان» ج ۴، لاپه‌ره‌ی ۱۸۲.

هیندی‌ک را و بۆچوونیان له جومله‌ی (إِلَى التَّهْلُكَةِ) وه‌ک کوتوویانه خو به‌هیلاک‌دانه، خو ته‌قاندنه‌وه بۆ دوژمن تۆقاندن و به‌زاندن و هه‌روا غیره‌ت و شه‌جاعت‌دان به‌هاوالانی. وا نییه. به‌لکه ئەوه‌په‌ری شه‌جاعت و جورئه‌ته بۆ دوژمن به‌زاندن و هه‌روه‌ک چه‌زهره‌تی ئەبوئه‌یووب له جهریانی پیاویکی موسوڵمان که‌هیرشی کرده‌سه‌ر له‌شکری رۆمیه‌کان و خو‌ی خسته‌ناویان و تۆقاندنی و کوژرا، زۆران کوتیان به‌هیلاک چوو به‌پێی ئەو ئایه‌ته (إِلَى التَّهْلُكَةِ). ئەو چه‌زهره‌ته‌فه‌رمووی مانای ئەو ئایه‌ته وا نییه وه‌ک ئەوانه کوتوویانه، به‌لکه مانای ئاویه: هه‌رکه‌س له‌به‌ر جیهاد و شه‌ر هه‌ل‌پ‌رۆژی شه‌ر، ئەوه خو به‌هیلاک‌دانه. نه‌ک فیداکاری و گیان به‌خت کردن له پیناو به‌زاندن و تۆقاندنی دوژمن. هه‌چه‌ن باسه‌که زۆر ئەساسی سه‌سه‌، به‌لام ئەوه‌نده به‌سه بۆ ئەوانه‌ی به‌به‌راوه‌رد و لیزان.

دیاره وه‌ک ئاگادارین و ده‌زانیان له ئایه‌تی ۱۸۹دا پرسیار له پیغه‌مبه‌ر کرا له باب‌ه‌ت مانگی «نوی» که بۆچی ئاوا باریکه و ناته‌واوه و له شه‌وه‌کانی دیدا وا نییه. دیاره له‌و باره‌شه‌وه و لامی ته‌واو و قانیه‌مان وه‌رگه‌ته‌وه و پرسیارکه‌ران که به‌ل‌پ‌رۆژی ئەو مانگه‌نویانه‌ی نیشانه‌ی سنووردار کردنی کات و زه‌مانن بۆ هه‌موو ئیش و کاریک وه‌ک مانگه‌کانی په‌مه‌زان و چه‌ج، دیاره مانگی چه‌جیش دوا‌ی مانگی په‌مه‌زان دێ. هه‌روا ته‌واوی ئەوقاته‌کانی عیده و ته‌لاق و تازییه و .. هه‌موو به‌مانگی دیاری ده‌کرین ﴿هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ﴾.

وا هه‌لکه‌وت چه‌زهره‌تی پیغه‌مبه‌ر له‌و سه‌رده‌می مانگی چه‌جدا ئیحریمی دابه‌ست به‌عومه و له حوده‌بی، که‌چی بی‌باوه‌ره‌کانی شاری مه‌که‌که گێپ‌رایانه‌وه به‌و مه‌رجه که له سالی داها‌تو‌ودا بچیته‌وه بۆ عومه و به‌رگری لی نه‌که‌ن. وا هه‌لکه‌وت سال‌پ‌رۆیی و سالی قه‌رارداد، که ده‌بووه سالی دوا‌یه، داها‌ت. پیغه‌مبه‌ر و یارانی خه‌ریکی ئەنجامی سه‌فه‌ری عومه بوون که‌چی هاوالانی له‌وه ده‌ترسان که بی‌باوه‌رانی مه‌که‌که به‌گزیاندا بین و ئەوانیش له به‌ر حورمه‌تی که‌عه

هیچیان ده گهل پی نه کرین. جا نه دیره دا خودای ئاگاداری ههستی دلان بو وهی ئه و ترس و دلپراوکه یان نه مینێ ئه و ئایه تی ۱۹۱ که رپی شهر و بهربه ره کانی پی دان له کاتی شهر پی فروشتنی بی باوه ران و هه روا ئه و ئایه تانه ی که ده باسی شهر ده مسجد الحرامدان هاتنه خواری و دابه زین، وه ک ئایه ته کانی ۱۹۱ هه تا ۱۹۴.

جا پاش ئه و ئاگاداریانه ی خودا، خودا هاته سه ر باسی جه ج و بریک له داب و ده ستوو و ئه حکامه کانی، بو ئه و راستیه ش ده بی بجینه خزمه ت ئایه تی ۱۹۶:

﴿۱۹۶﴾ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَخْلُقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَن تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ ذَلِكَ كَامِلَةٌ لِّكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

جه ج و عه مره کانتان به ته و او ی بو خودا به جی بینن ئه گهر له کاتی جه ج کردندا دوژمن ریگی لێ گرتن و ده و ره ی دان نه یانه یشت جه ج و عه مره به جی بینن، ئیحرامه کانتان بشکینن و هه رچیتان بو هه لسوورا له هه یوان و مه ر و مالات بیکه نه قوربانی له و ی، به لام ئیحرام مه شکینن و سه رتان مه تاشن، تا قوربانیه کان ده گه نه جیگی خویان و سه ریان ده برین. ئه گهر هاتوو یه کینکتان نه خووش کهوت و یا سه ری تووشی نه خووشی هات و تاشی، ئه وه پیویسته له سه ری فدییه بدا جا فدییه که چ توانی پوژوو بگری یا هه یوان سه ربری. کاتی کهوتنه ئاسایش و ئه منیه ت واته ترسی په لاماری دوژمن لاچوو و په و ی، یا هه ر له ئاسایشدا بوون، که سیک عه مره ی کرد و پاشان ئیحرامه که ی شکاند، چیه ی کرد له و شتانه ی ده ئیحرامدا لپی قه ده غه بوون، ئینجا ویستی ئیحرام دابه ستیته وه و جه ج به جی بینن، ده بی هه چی بو هه لسوورا و ده ستی کهوت له پاتال سه ری بری، و هه رکه س نه شی بوو و ده ستی نه پوژی له باتان با سی پوژ پوژوو بگری هه ر له کاتی جه ج کردندا. هه وت پوژیش که گه پراوه مالی. تاکوو پوژوو هه کان به سی پوژی مالی که عبه و به هه وت پوژی مالی خوی ده بنه ده پوژ پوژوو ته و او. ئه و دابه بو که سانیکه که نیشته جی شاری مه که و ده و روبه ری مه که نه بن. بترسن له خودا و یاسای خودا بهارین چونکه خودا به راستی سزاده ریکی توندوتیژه.

پینج پایه کانی جه ج

تپروانین و ئاویریکی به رجه وه ندانه: جه ج و عه مره تان که داگیرساند به هو ی ئیحرام واجبه

تەواویان بکەن و بە پێی ریز کردنی پایەکانی ئیسلام کە بریتین لە: شەهادتین، نوێژ پێنج کەرەت دە شەو و رۆژدا، رۆژوو، زەکات، حەج. حەج دەکەوێتە پایە ی پێنج، وێدەچی حەج کە کراوەتە پایە ی پێنج، ھۆیکە ی ئەو بەی کە لە تەواوی تەمەنا یە ک جار واجب بی.

حەج کە بۆخۆی پێنجەمین پایە ی ئیسلامە، بۆخۆشی خاوەنی پێنج پایە یە:

۱. ئیحرام بەستن لە کاتی خۆی و شوینەکانی خۆی

۲. ویستان لە کۆی عەرەفات

۳. خولدان بە دەوری مائی کە عەبە ۷ کەرەت

۴. ھاتن و چوون دە بەینی سەفا و مەرۆ ۷ جار

۵. ئیحرام شکاندن بە سەر تاشین یا کورت کردنەو

ئەمما ئەگەر ھاتوو مانعیکی شەری وەک شەپ و دەرگیری یا نەخۆشی یا لە پێ بوون دەرکی پێ گرتن دە شاری مەککەدا بی و یا لە شوینەکی دیدا بی، جا ئەو مانعەش لە لایەن بی باوەرانیەو بی و یا لە لایەن موسوڵمانانەو بی، جا لە پیش دابەستنی ویستانی عەرەفە دابی یاکوو لە پیش ویستانی عەرەفەدا بی، ئەوانە ھەموویان دەبوونە ھۆی بەرگری و مانعیکی تەواو لە تەواو کردنی حەج و عەمرە بیانشکێن واتە ئیحرامەکان و بشکێن. و لە باتی ئەو ئیحرام شکاندنە ھەچەن بە ھۆی مانعیکی شەری عیش بوو و بووبی، بە ئەندازە ی دەست رۆشتتان و بە پێی بۆ ھەلسووران بۆتان بە ناوی قوربانی، سەر بزن لە و شتر، لە گا، لە مەر، لە بزن. واتە لەوانە ی یاسای قوربانی بیانگریتەو. یانی مەر یا بزن ھەر بۆ یە ک نەفەر دەبی و و شتر و گا بۆ ھەوت کەس دەبی. جا لە ھەر زەمانیکدا رپی حەجتان لی گیرا و لە ھەر کو ی بی ئەو قەدەغە یە، لەو شوینەدا قوربانیەکان و بکەن ھەر وەک پیغەمبەر و یارانی لە حودەیبیە کردیان.

با ئەوەندەش نەقرتین: یاسای ئایین وادیارە ھەر وەک ئیحرام دابەستن بۆ حەج و عومرە کراوە بە نیشانە ی چوونە ناو حەج و عومرە سەر تاشین و موو ھەلپەرتاوتنیشی گیراوە بە نیشانە ی خاریج بوون لە حەج و عومرە. ئەو بە پێی ئیشاراتی ﴿الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ﴾ کە سیک نیازی بە زانیی ئادابی حەج و عەمرە یە لەو زیاتر بچیتە مائە شەری.

دانیشتوانی شاری مەککە لە یاسای کوتراو ئەو جیاوازیەکان بۆ داندراو: ئەوان ھەر لە ناو شاری مەککەدا ئیحرام دادەبەستن بە حەج و عەمرە واتە دەگەل حەجە کەدا عەمرە کەشیان بۆ دیتە جی و جی بەجی دەبی. ئەوان فیدیەیان لە سەر نییە چونکە تەمەتو عیان بۆ نییە.

له واجب‌بوون و نه‌بوونی عه‌مه‌دا را و بو‌چوونی زانایانی ئایینی زوره و هه‌یه. ته‌گه‌رچی ته‌و جه‌ریانانه دل‌ه‌راوکی ده‌خه‌نه ناو عه‌قیده و باوه‌ره‌وه به‌لام تازه‌هاتووه. شافعی ده‌لی واجب‌ه به‌و ده‌لیله پی‌غه‌مبه‌ر پیش به‌جی‌هینانی حه‌ج، عه‌مه‌ری به‌جی‌هیناوه، ته‌گه‌ر عه‌مه‌ره واجب‌نه‌بایه وای نه‌ده‌کرد واته حه‌جی ده‌کرد له پیندا چونکه واجب‌له پیشه‌وه‌ن.

غه‌یری شافعی کوتووایانه واجب‌نییه به‌و ده‌لیله که کابرایه‌کی عه‌ره‌ب پرسیاری کرد له پی‌غه‌مبه‌ر پایه‌کان و واجب‌ه‌کانی ئیسلام چن و چهن‌دن؟ حه‌زرت له ول‌امدا فه‌رمووی: نو‌یژ، زه‌کات، حه‌ج، رۆژوو. عه‌ره‌به‌ کوتی یا پی‌غه‌مبه‌ر! له‌وانه زیاتر نین؟ فه‌رمووی: نه‌خیر، مه‌گه‌ر سوننه‌ت. یارانی ره‌سوول له سه‌ر ته‌و باس‌وخواسه ته‌وه‌یان لی پرسی به‌کورتی ده‌بنه‌ چهن ته‌رکانی ئیسلام؟ پی‌غه‌مبه‌ر فه‌رمووی: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى الْخَمْسِ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَصَوْمُ رَمَضَانَ وَحَجُّ الْبَيْتِ.

دوو‌باره به‌کی دیکه له پی‌غه‌مبه‌ری پرسی عه‌مه‌ره واجب‌ه‌یان سوننه‌ت؟ فه‌رمووی: لا؛ و إن تَعْتَمِرَ خَيْرٌ لَّكَ. هه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر فه‌رمووی: الْحَجُّ جِهَادٌ وَالْعُمْرَةُ تَطَوُّعٌ. (ته‌فسیری که‌بیر).

هه‌روه‌ک له سیما و مانای ئایه‌ته‌کانی ۱۹۶ و ۱۹۷ را ده‌رده‌که‌وی، ئایه‌تی ۱۹۷ ته‌واوکه‌ری به‌شیک له سیمای ئایه‌تی ۱۹۶ه. جا له سه‌ر ته‌و ئه‌ساس و یاسایه پی‌ویسته هه‌چی زووتره‌ واته دوور نه‌که‌وتووینه‌ته‌وه له ئایه‌تی ۱۹۶، ئایه‌تی ۱۹۷ ی بینینه پال بووه‌ی به‌چاکی له سه‌ر و بنی کاروباری یاسای حه‌ج تییگه‌ین و حال‌ی بین.

﴿١٩٧﴾ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

به‌جی‌هاتن و ته‌نجام‌دانی حه‌ج له چهن‌د مانگیکی دیاری کراودا دیته‌جی که ته‌وانه‌ی داده‌بستن ئیحرامی حه‌جیان له‌و چهن‌د مانگانه‌دا له سه‌ر خو‌یان به‌پی‌ویست داده‌نین. با زور به‌چاکی بزنان و ئاگادار وه‌بن. له کاتی‌کدا که له حه‌جدانه، با نه‌چنه لای ژنایان، و له یاسای حه‌ج ده‌رنه‌چن. کیشه و هه‌را و قه‌ه و ده‌مه‌قالی نه‌یینه‌ روو چونکه به‌خاتری که‌عبه ومانگی حه‌ج و ته‌و وه‌زیفه به‌نرخ و گه‌وره‌یه، ته‌وانه قه‌ده‌غه‌ کراون. هه‌ر کاریکی چاک و خیر بکه‌ن خودا ئاگاداریه‌تی، باری تیشوو بو‌کاتی خو‌ی داگرن و هه‌لگرن، چاترین تیشووش ترس له خودا و پاریزگارییه. جا که‌وايه ته‌ی خاوه‌نی هه‌ست و ته‌قل و شعور، «ته‌گه‌ر ده‌باوه‌رتاندا راستن و راست ده‌که‌ن» ته‌نیا له من‌بترسن.

كات و پىۋرەسمە كانى حەج

پوختەى مەبەست لەو ئايەتە پىرۆزە: لە دەورانى حەزرەتى ئىبراھىمى خەلىلەو تەكۋو دىتە ئەو پۆ ئەو مانگانەى كە حەجيان تىدا دەكرى مانگانىكى ئاشكرا ژمردەن، وەك مانگەكانى شەوأل، زىقەعدە، زى حەججە، نە واتە لەو ماوەىدا ئىحرام بۆ حەج دادەبەستى كەوايە ھەر كەسىك لەو مانگانەدا حەجى لە سەر خۆ بە لازم گىرا واتە ئىحرامى بۆ حەج دابەست، نابى بچىتە لای ژنى و نابى ھەروا دەمەقائى بكا و نابى كارى خراب بكا لەو كاتانەدا بەتايىبەتى. چونكە ئەو بە خەيال پشت لە خراپە و پروو لە چاكەى، لەو حەجەدا ئەنجامى دەدا. ديارە خوداى زانا بە ھەموو زاھىر و شاراوەىك ھەچى بىكەن و دە ناو دلداش بىھىنن و بىبەن دەزانى و ئاگای لىيە.

ئەو ھى مەنشوو ھەو ھەو كە دە ھى مانگى زى حەججەدا حەج بەرپۆ دەچى، كەوابى بزاندري بۆچى مانگەكانى شەوأل و زىقەعدەش پەگەل خراون؟ قورئان زانەكان بە كۆدەنگى نەزەريان داو ھە مانگەكانى شەوأل و زىقەعدەش لە مانگى حەج بۆ ئىحرام تىدا بەستن ئەگىنا دە ھى زى حەججەدا بوو دەستوور و پوكنەكانى بەرپۆ دەبرى گەرچى لە مانگى زى حەججە بە تەواوى بىنە و بەرەيان ھەيە زاناكان. «ابوعبيدالل عروە بن زبىرى بن عوام اسدى قرىشى» كوتوويەتى مانگەكانى شەوأل و زىقەعدە لە مانگەكانى حەج. مالكىش ھەر نەزەرى وا داو بەلام حەنەفى ھەر دەيەى مانگى زى حەججەى بە مانگى حەج داناو. «ابن عباس» یش لە سەر ئەو قەولەيە. شافعى دەلى نۆ پۆرژى ھەو ھەلى زى حەججە دەگەل شەوى قوربان لە مانگى حەجە. ياسازانەكانى عىلم بەتايىبەت عىلمى نەحو كوتوويانە كەلىمەى (اشھر) جەمە، خۆ ديارە جەمعىش دەبى لە يەك ژووراتر بى، واتە لە يەك زياتر بى. جا دوو دەبى يا سى يا ھەروا زۆرتىر بى ئىشكالە. جا لە سەر ئەو نىزامە دەبى شەوأل و زىقەعدەش ھەر مانگى حەج بن چونكە خودا فەرموويەتى «الْحُجُّ أَشْهُرٌ» بە ھەر حال لەو بارەو ئەگەر پىو بچىن دەبى نەلیم خەرىكى تەفسىرم، دەبى بلیم خەرىكى ساغ كردنەو ھى كىشەى زاناكانى عەرەبم.

لە ناو مانای ئايەتەكەدا ئەو بىسترا و بىندرا: كە دە كاتى دابەستنى ئىحرام و حەجدا چوونە لای ژن و قەرەپر و دەمەقائى نابى بى. خۆ ئەو بى گومانە كپىن و فروشتن دەبى و دىتە پروو و بۆ حاجيان. جا خۆ ئەو ھەش بى گومانە كە كپىن و فروشتن كەم وا ھەيە بى قەرەپر و دەمەقائى بى. وا ھەيە ئەو قەرەپر سەر دەكىشىتە ناكۆكى و بە گزى كەدا چوونىش، كەوايە دەبى چۆن خۆ

له‌و بینه و به‌ره‌یه‌ پرگار که‌ین؟ خودا‌ پرزگارمان ده‌کات به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۱۹۸ به‌ وردی ده‌بی‌ سرنجی‌ دریتی‌ و لئی‌ وه‌کۆلدری‌:

﴿۱۹۸﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِندَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِّن قَبْلِهِ لَمِن الضَّالِّينَ

هیچ تاوان و گونا‌حیکتان له‌ سه‌ر نییه‌ ئه‌‌گه‌ر له‌ پۆژانی‌ هه‌جدا وه‌شوین‌ خیر و بی‌ر و مامه‌له‌ کردندا‌ برۆن که‌ په‌روه‌ردگار‌تان پیتی‌ پی‌ داوان، کاتی‌ له‌ عه‌ره‌فاته‌وه‌ هاتنه‌ خوارێ‌ و به‌ره‌و ده‌شتی‌ مه‌زده‌لیفه‌ شو‌ر بوونه‌وه‌، له‌ لای‌ مه‌شعه‌رولحه‌رامدا‌ یاد و زی‌کری‌ خودا‌ بکه‌ن چونکه‌ خودا‌ شاره‌زا و پیتوینی‌ کردوون‌ بی‌‌گومان له‌ پیتش‌ ئه‌واندا‌ له‌ ده‌سته‌ و گرووه‌ی‌ گومرایان‌ بوون‌.

ک‌رین و فرو‌شتن له‌ کاتی‌ هه‌جدا‌

تیروانین و ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه‌: ئه‌ی‌ ئه‌و که‌سانه‌ی‌ که‌ له‌ هه‌جدان، هیچ‌ گونا‌حتان نا‌گاتی‌ که‌ بو‌ ژیا‌نی‌ ما‌ل و منال‌تان دا‌وای‌ پ‌رزق و پۆ‌زی له‌ خوداتان بکه‌ن و ده‌‌گه‌ل به‌‌جی‌‌هینانی‌ واجباتی‌ هه‌جتان له‌ کاتی‌ تاییه‌تی‌ خو‌ی به‌ ک‌رین و فرو‌شتن خه‌ریک بن، به‌ شه‌رتی‌ له‌ ما‌له‌وه‌ به‌ نیه‌تی‌ هه‌ج و بو‌ په‌زای‌ خودا‌ هات‌بن بو‌ هه‌ج، نه‌ک به‌ نیه‌تی‌ تی‌جاره‌ت و ک‌رین و فرو‌شتن ده‌ بن‌با‌ل و په‌رده‌ی‌ هه‌جدا‌ هات‌بن بو‌ که‌عه‌.

له‌ سه‌ر ئه‌ساسی‌ خو‌وخده‌ی‌ ئینسانی‌ که‌ خو‌به‌زل‌زانییه‌ له‌ غه‌یر به‌ هو‌ی‌ ما‌لی‌ دنیا و یا به‌ هو‌ی‌ هو‌ز و تاییفه‌ و پۆ‌ست و پله‌ و مه‌قام، له‌ پیتش‌ هاتنی‌ ئی‌سلام و دابه‌زینی‌ یاسای‌ ئی‌سلام، قو‌ره‌یشیه‌کان له‌ هه‌موو عه‌ره‌به‌کانی‌ دیکه‌ خو‌یان به‌ زی‌اتر و ما‌قوول‌تر ده‌زانی‌ و داده‌نا. جا به‌و هو‌یه‌وه‌ له‌ کۆ‌بوونه‌وه‌ و دانیش‌تنا ده‌‌گه‌لیان کۆ‌ نه‌ده‌بوونه‌وه‌ و خو‌یان لی‌ به‌‌دوور ده‌‌گرتن، ته‌نانه‌ت له‌ کاتی‌ هه‌جا که‌ ده‌با‌ حاجی‌ له‌ عه‌ره‌فاتا‌ بو‌یستبان، ئه‌‌گه‌ر عه‌ره‌به‌کان له‌ عاره‌فات بو‌یستبان، ئه‌وان ده‌‌چوون له‌ موزده‌لیفه‌ ده‌‌و‌یستان. ئه‌وه‌ ده‌‌ورانی‌ جه‌هاله‌تی‌ عه‌ره‌ب بوو‌ پیتش‌ ئی‌سلام. به‌‌لام کاتی‌ ئایینی‌ ئی‌سلام تیشکی‌ دایه‌ دنیا و عاله‌می‌ عه‌ره‌بستان به‌‌تاییه‌تی‌، پیتش‌ هه‌موو شتی‌ک نیدا‌ی‌ جیا‌وازی‌ به‌ گو‌یی‌ عاله‌مدا‌ درا و هه‌لگه‌یرا له‌ ناو خه‌لکا، مه‌‌گه‌ر نه‌فام؛ ئه‌‌دیره‌دا ده‌ستووری‌ دا به‌ خاوه‌ن‌ باوه‌ران که‌ له‌ عاره‌فاتا‌ هه‌موو که‌سی‌ حاجی‌ پیکه‌وه‌ راوه‌ستن لی‌ک جیا نه‌بنه‌وه‌، و هه‌روا هه‌مووتان به‌ یه‌که‌وه‌ له‌ عه‌ره‌فاته‌وه‌ به‌ره‌و موزده‌لیفه‌ دا‌گه‌رینه‌وه‌ خوار تا‌کوو په‌نگ و ده‌نگی‌ لی‌ک جیا‌وازی‌ له‌ ناوتاندا‌ له‌ کاتی‌ وا‌ گه‌وره‌ و به‌‌پێ‌زدا‌ چاو نه‌کری‌ و نه‌می‌نی‌.

دەبىي بە تەورى گىشتى ئىنسان ئەو بەزىنى و بىكاته حەلقە و بىكاته گوى، كەس لە لای خودا لە كەس گەورەتر نىيە مەگەر بە تەقوا و كەپامەتى دىنى؛ مال و سامان و پەلە و پاىە نىشانەى بەرپىزى لای خودا نىيە بەلكە ھەر تەقوايە ھوى پرېزدارى لە لای خودا.

و ھەر ھەر ھەربى ناھالى ئەو ياسا ناھەز و ناھەلەيەشيان ھەبوو پېش ئىسلام، پاش تەواو بوونيان لە حەج دەھاتن بۆ فەز لە لای مزگەوتى «منا» كۆ دەبوونەو ھەبۆ شانازى و فەزپرانان بە سەر يەكتردا. ھەر كەس بە پېھەلاكوتنى باب و باپىرانىان خويان ھەلدەكېشا و خويان پادەنا و ھەلدەداو ھە سەر ئەوى دىدا. دووبارە خوداى دژ بە چا و راوى درۆ و بىئەساس ھەت دەستوورى لا بردنى ئەو باو ھە ناھىرەنەشى پى دان بە ھەسەلەى جوملەى ﴿فَإِذَا قُضِيَتْكُمْ مَنَاسِكُكُمْ فَادْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ﴾. جا بۆ تەئكىدى ئەو بابەتە پراستىيە دەچىنە خزمەت ئايەتى ۱۹۹ و ئايەتى ۲۰۰ تا بە تەواوى تىنگەى لە مەتلەب.

﴿۱۹۹﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

پاشان ھەر لەو شوپنەو ھە خەلك لىي دىنە خوارەو ئىو ھەس ھەر بەو شوپنەو ھەرنە خوارەو و داواى لىخۆش بوون لە خودا بکەن، بى گومان خودا لىبوردە و مېھربانە.

﴿۲۰۰﴾ فَإِذَا قُضِيَتْكُمْ مَنَاسِكُكُمْ فَادْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ

ھەركاتى بە تەواوى كاروبارى ھەجتان تەواو كرد، ياد و زىكرى خودا بکەن، ھەر ھەك بە ياد و باسى باب و باپىرانتان فەخر و شانازى دە كرد لە دەورانى نەفامىتەندا، بەلكە ئاوا توندترىش بە ياد و زىكرى خودا فەخر و شانازى بکەن. چونكە ھەر خودا شايانى فەخر پى كردن و سەنايە. ھەندىك لە خەلكى نەفام دەلین خودايە بەشمان بدە لەو دىنايە، بى گومان ئەوانە لەولا ھىچ بەشكىيان نىيە، كە بەشيش ھەر بەشى ئەولايە بى گومان، ئەگەر دە فريابى.

يادى خودا

تېروانىن و بەرجەو ھەندى راز و ئامانجەكانى ھەر دوو ئايەتەكانى ۱۹۹ و ۲۰۰:

بى گومان دە ياساى ئايىنى ئىسلامدا كەس بۆى نىيە خۆ لە كەس بە زياتر بگرى، مەگەر بە خوداپەرستى و چاكە و چاكەكارى، جا خۆ ھەك دەلین و واش دەردەكەوى نىزىك لە پراستىيە مەيدانى كەعبە دە رۆژى ھەجدا وىنەيەكە لە مەيدانى مەحشەر، كە كەس لەو كاتەدا نە بۆى

ههیه و نه دەشتوانی له تاو دەردی خوێ ههستی خو بهزل گری و جیاوازی له گه‌ل خه‌لک بکا،
 واته ده کاتی پۆشینی بهرگی بێ دروومان و سپی و خاولی به سهر شانهوه و سهر پرووت و پێ
 په‌تی. ده‌بی بزاندري لهو کات و شوینه‌دا ئاغا و گه‌دا و مه‌لا و شیخ و حاجی و سه‌ید و کۆيله
 و سه‌ید که ده سه‌ف و ریزی په‌کسانیدان، نیشانه و وینه‌یه له مه‌یدانی مه‌حشر. واته ههروهک له
 دیوانی خودا که حه‌شره له بهر نه‌زه‌ری خودا کهس هۆشی ئه‌وه‌ی نییه له تاو دەردی خوێ خو
 به ئاغا و سه‌ردار بزانی. ئه‌و پۆژه حه‌جەش لهو ماله‌ که عه‌به‌یه که مالی خودایه، ئاوا نابێ کهس
 خوێ به ئاغا و سه‌ردار بزانی. جا ئه‌وه‌یه رازی ئه‌وه‌ی که خودا پێی ده‌لی به ئینسان ده‌و کاته‌دا
 بلی: خودایه لیمان خوش به ﴿وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾.

ئینسانی نه‌فامیش هه‌ن که ده‌چی له حه‌ج ده‌پارێته‌وه بۆ دنیا واته هه‌ر داواى دنیا ده‌کا له
 خودا و ده‌لی: ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا﴾ واته له دنیا‌دا زۆرم ده‌یه و به‌س. ئه‌وه له‌وانه‌یه نزاى لى
 وه‌رگري خودا و ئه‌گه‌ر لى وه‌رگري، له قیامه‌ت‌دا بێ به‌شه.
 هه‌چی ئینسانی به‌فام و به‌ئه‌قل و شعوره‌ داواى دین و دنیا ده‌کات له خودا ده‌و پۆژه‌دا
 وه‌ک خودا له ئایه‌تی ۲۰۱ ده‌فه‌رموی له زمان وانه‌وه:

﴿۲۰۱﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
 خودایه شتی جوانمان ده‌یه له دنیا‌دا واته مال و مندال و سامانی وا له به‌ری وه‌حه‌سین، و
 شتی جوانمان ده‌یه له پۆژی ئاخه‌رت‌دا واته ئه‌مالی و امان ده‌یه که له پۆژی قیامه‌ت‌دا جوان بێ
 بۆمان و ناحه‌ز نه‌بێ.

خواستنی دنیا و ئاخه‌رت

به‌لام ده‌بی ئه‌وه بزاندري ئینسان که به چه‌کی هه‌ره چاکی ئه‌قل و هه‌ست و شعور بۆ
 شه‌ری دنیا چه‌کدار کراوه، ده‌بی ده‌س وه‌کا به‌و چه‌کانه واته زۆر چاک بزانی هه‌چ ئایین و دین
 و مه‌زه‌بیک و هه‌چ چاکه و خراپه‌یه‌ک به‌قسه نابێ و خودا وه‌ری ناگري به‌لکه عه‌مه‌ل، عه‌مه‌ل،
 عه‌مه‌ل.

ئایه‌تی ۲ سوورەى عه‌نکه‌بووت کافیه بۆ وانه‌ی به به‌هانه نین بۆ کوته‌ی بێ عه‌مه‌ل:
 ﴿أَحْسِبِ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ ئایا خه‌لک وا ده‌زانن هه‌ر بلین ئیئانمان هه‌ینا،
 هه‌روا وازیان لى ده‌هه‌ندري و تاقی ناگرینه‌وه به ئه‌عمال؟

بە کورتى و بە کوردى: خودای تەعالای ئىنسانى بە دوو دەستە نیشان دا: دەستە يەکیان تەنیا لەزەت و خوشى دنیای دەوی و دنیاشى هەدەفە لە ژيانى خۆیدا. دیارە ئەو زۆر زۆر خەتەرترە لە هەرچی بوونەوەرە بەزىانتەرە. چونکە ئەو هەچی وەبەرى بى دەیکاتە فیدای ئەو هەدەفەى کە دنیایە. دەستەى دووش بىر و شعورى هەر لە سەر ژینى دنیا چەرخان لى نادا، چونکە دنیای وەک بارگە و بنەى قوناغى ئاخەرت داناو، جا بۆیە دەپارێتەو لە بەر خودا: هەم بارگە و بنەى جوانم لە دنیادا پى عەتا کە، هەم پەحمەت و جوانى پۆژى ئاخەرتیشم دەیه.

دیارە خودای خاوەن عیلم و داد و بەزە و عەدالەت ئاگادارى نەت و باوەرى ئىنسانە بەو هۆیە کە دل و دەروون و هەستەى نەتەى دەستەى دوو واتە ئەو کەسەى کە داواى خیر و خوشى هەر دوو وەرزى دنیا و قیامەت دەکا، خودا دەزانى کە ئەو عەبدەى دەزانى خودا زانایە بە هەست و ویستى، و هەر ئەو عەبدە لى یەقینە خودا غەنیه و دەستەلاتدارە و بەبەزەشە بۆ وانەى داواى لى دەکەن. و هەر ئەو عەبدە دەشزانى هەر دوو لای واتە دنیا و ئاخەرتى لى داوا دەکا. جا بۆ راستى ئەو راستیە دەچینە خەزەمەت ئایەتى ۲۰۲:

﴿۲۰۲﴾ أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا ۖ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

ئەوانەن بەرھەمى ئاکار و کردەوێ جوانى خویان وەرەگرن، دیارە خوداش زوو حیسابژمێرە.
(واتە کەس دیکەدیکە نادا دە حیسابی پاداش و تۆلەدا)

ئاور وەسەر دانەوێک: ئەوانەى کە داواى خیر و خوشى هەر دوو دنیا دەکەن بەشى تەواوى ئەوێ دەیکەن و حەولى بۆ دەدەن و لە بەر خودای بۆی دەپارێنەو، هەیانە و دەیاندریتى. هەرکەس بە گۆرەى نەت و باوەرى خۆى و تیکۆشانى خۆى و ئاکارى خۆى بە نسیبى دەبى و دەیدریتى لە خەزانەى خودادا. جا زیاد یا کەم. ئاور وەسەر ئایەتى ۲۰ سووړەى شووړا وەدە و نەتیجە وەرگرە: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا ۖ وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ هەرکەس بەرھەمى پاشەپۆژى بویت واتە کەسیک بۆ ئاخەرت تیکۆشى، بەرھەمى تیکۆشانە کەى بۆ زیاد دەکەن و دەیدریتى. هەرکەسیش بەرھەمى ئەو دنیایەى بویت واتە هەر بۆ دنیا تیکۆشى، لە بەرھەمى تیکۆشانە کەى بۆ دنیا نەختیکى دەدەنى بەلام لە ئاخەرتا بەشیکی نییه.

خودا ئەگەر فەرمووی لە بەرھەمى تیکۆشانى دنیا شتیکی دەدەنى، دیارە وەک ئەو دەچی ئەو بەشە کەم بى، پازەکەش ئەوێ لە دنیادا ئىنسانى کەم باوەر هەرچەندى زۆریشى بى هەر

کەم دیاری دەدا لە کن وی، چون تیرخواردنی نییه دنیاپەرست.

چیرۆکی شیخ ئەبولعەباس لە سەر گۆری شەهیدانی ئوحد

گۆیا «شیخ ابوالعباس مرسی» دەگەڵ تاقمێک لە مریدان بۆ زیارت کردنی گۆرستانی شەهیدەکانی هەرای ئوحد کەوتنە پێ. کاتی گەشتنە سەر گۆری شەهیدان، لە پیشەوێ گەشتنە گۆری حەزەرەت حەمزەیی سەیدولشۆهەدا. لەوێ ویستان. شیخ پرووی تی کردن و کوتی: کورپنە! ئێرە پیرۆزترین مەکانە، دوعایە بکەن و بڵین خودایە خیری جوانی پۆژی ئاخەرەت بەخشە بەو شەهیدە بەرز و عەزیزانە. هەموو لە زاریانرا دەرەکەوت کە وایان دەکوت. بەلام دیار بوو یەکیان وای نەدەکوت. شیخ تیگەیی کە ئەو مریدە و نالی و تیی گەیی شتیکی دی داوایە. لە سەر ئەو بەرجەوێندیی شیخ پرووی تیکرد و پپی کوت ئەو ئەتۆ چت کوت و چت داوایە؟ مریدیش کوتی ئەمن ژیانم ناتەواوە، چەن دینار و دراوم دە دوعای خۆمدا داوا کرد. شیخ تیگەیی لە نەینیی ئەو و پپی کوت: ئەی پەست هیممەت و بی تەوێکول! دوعای خیرت دا بە شەر بە هۆی نەزانی و بی تەوێکولی.

پاشان هاتن و کەوتنە پێ. دەو گەرانهوێدە بە تاجریکی گەشتن. تاجر بە پپی پرسیار لیان، تیگەیی لیان و لەو مریدەش گەیی. کیسەیهکی زێر بە وی دا، پپی کوت ئەو ئەو بەشە کە تۆ لە خودات داوا کرد لە سەر گۆری شەهیدانی پپی خودا. ئەمن دەتەمێ. بەشی داوای ئەوانی دیش بە خودا نەبی بە کەس نادری چونکە گرانه و زۆرە؛ کە دەبیته پاداشی پۆژی ئاخەرەت. ئەو بوو تەمسیلی دنیاخوازان و ئاخەرەت ئەلبان.

چاترین و باشتترین دوعاییکی کە هەم حەسانەوێ و ئاسایشی دنیای تیدا بی و هەم ئەمن و ئەمانی پۆژی ئاخەرەت، لە سەر قەولی قورئانزانان ئایەتی ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾. تەفسیری کەبیر، ج ۵، ل ۲۰۴.

دیارە بە نیشانە و پراویژ خودا دەیههوی دڵ و دەروونی عەبدی خۆی بە یادی خۆی و بە هەستی حیسابی پۆژی ئاخەرەت نۆرمال و تەیار کا. بۆیە پاش ئەوێ کە فەرمانی بە یادی خۆی لە مەشعەرولحەرەمدا پپی دەدا دوا بە جی هینانی حەج و تەواو کردنی ئەوجار فەرمانی پپی دەدا بە یادی خۆی خودا لە سێ پۆژی «منا» دا. بۆ ئەو پراستییه دەچینه خزمەت ئایەتی ۲۰۳:

﴿۲۰۳﴾ وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِيْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِيْمَ

عَلَيْهِ لَمِنَ انْتَقَى وَانْتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ

دەو چەند پۆژە دیاری کراوانەدا زیکر و یادی خودا بکەن، ئەگەر کەسیک پەلە ی کرد و دە دوو پۆژدا تەواوی کردن، ئەو هەچ تاوان و گوناحی لە سەر نییە، و هەروا ئەگەر کەسیکیش دواکەوت «بۆی نە کرا دە کاتی دیاری کراویدا تەواوی کا» ئەو هەش هەچ تاوانیکی لە سەر نییە. دیارە ئەو دەستوورە بۆ ئەوانە یە کە لە خوداترس و بە پارێزن. جا واتە هەر لە خودا بترسن و هەر بۆ لای ئەویش وە کۆ دە کرێنەو.

پەجمی شەیتان

تێروانین: ئەو ئایەتە ئاماژە وە لای ئاخیرین ئە حکامی حەج دە کا کە شەیتان بەردباران کرانە و قوربانیه و تەواف و باقی زیارەتەکانن کە هەموویان لە ئەرکانی حەجن. و هەروا پێویستیشە ئەو پۆژە مەعدودانە کە دە ئایەتی ۲۸ حەجدا بە (ایام معلومات) ناو براون کێها پۆژانەن، لە سەر قەولی شافعی بریتین لە دە پۆژی هەوێلی مانگی قوربانى، و هەروا مەبەستیش لە (ایام معدودات) کە دە ئایەتی ۲۰۳ هاتوون پۆژەکانی ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ ی مانگی قوربانى.

دەبێ ئەو بزاندرێ مەبەستی خودا لە کەلیمە ی تەعجیل پوخسەتە واتە ئەگەر هاتوو کەسیک بۆ پۆژی سێزە نەماو هەر لە دوازدەدا تەواو بوو، گوناهی ناگاتێ. بە کورتی کەسیک لە دوو پۆژاندا بگەرێتەو واتە دە پێش پۆژئاو بوونی پۆژی ۱۲ پۆژی ۱۳ بقرتینی و نەمینیتەو، گوناهی ناگاتێ. و هەروا کەسیکیش دواکەوێ تا ئیوارێ پۆژی ۱۳ هەر گوناهی ناگاتێ. بە کورتی کەسیک زیاد لە پۆژەکانی حەج لە مەککەدا ماوێ گوناحی ناگاتێ. هەر وە ک ئەگەر لە ترسی تووش بوون بە بێ ئەدەبی نە یویست زیاد لە پۆژەکانی حەج وە مینی گوناح نییە.

تیوتیو: خودای تەعالا دە یاسا و مەناسیکی حەجدا دە سوو پە ی بە قەرەدا وە ک ئایەتی ۲۰۳ بێ (ایام معدودات) ی هینا، و دە ئایەتی ۲۸ ی سوو پە ی حەجدا (ایام معلومات) ی هینا. شافعی کوتوویەتی: (ایام معلومات) دە پۆژی هەوێلی مانگی قوربانى کە ئاخەرە کە ی پۆژی قوربانە ئەمما (ایام معدودات) سێ پۆژی پاش پۆژی قوربانە کە پێیان کوتراو (ایام التشریق)، بەو دەلیلە (ایام معدودات) (ایام التشریق) ن، چونکە لە فزی (ایام) جەمعه واتە لانی کەم دەبێ سێ بن، بەو پێیە هەرکەس ئەو سێ پۆژانە بە دوو پۆژ بپڕێ تاوانی نە کردوو چونکە پۆژەکانی دوا ی حەج و قوربانین، ئەو یاسا و دەستوورەش تەنیا بۆ حاجیانە. ئەو بوو کورتە ی مەبەست لەو پۆژە (معدودات) و (معلومات) ه، درێژایە کە ی لە تەفسیری کەبیردایە.

بۆ ئاگاداری: شافعی له به‌شی زۆری ته‌فسیره‌کاندا کوتوویه‌تی (ایام معلومات) ی ئایه‌تی ۲۸ ی سوورپی هه‌ج بریتین له پۆژه‌کانی هه‌وه‌لی مانگی قوربان (زی‌هه‌ججه) و (ایام معدودات) ی ئایه‌تی ۲۰۳ ی به‌قه‌ره بریتین له پۆژی ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ ی پاش جیژنی قوربان واته پاش قوربان که ناویان (ایام الشریق) ه.

به‌لام ده ته‌فسیری مونیردا نه‌زه‌ری به پێچه‌وانه‌ی ئیره‌یه واته (ایام معلومات) بریتین له سی پۆژی پاش پۆژی قوربانی، نه‌زه‌ری ده ته‌فسیری مونیردا خیلافی نه‌زه‌ری ته‌فسیری که‌بیر و تبیین الفرقان و باقی ته‌فسیره‌کانه، یا چاپه‌که‌یان سه‌هوی تیدا کراوه.

رایبته و تیکه‌لاوی ئایه‌ته‌کانی هه‌ج ده‌گه‌ل ئایه‌تی ۲۰۴ ی به‌قه‌ره: ئه‌گه‌ر هۆش و سرنجی دریتێ ئه‌وه ده‌رده‌که‌وی که خودای ته‌عالا ئه‌وانه‌ی نیشانه‌کانی هه‌ج جی‌به‌جی ده‌که‌ن و هه‌روا خه‌لکی دیش، به دوو ده‌سته‌ی رانان و ناو بردن: ۱. دنیاپه‌رست و ئاخ‌رت‌نه‌ویست که له پاران‌ه‌وه‌یاندا ده‌لێن (واته خودا له زاری واندا ده‌لێ): «فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ» هه‌ندێ له خه‌لک ده‌لێن ئه‌ی خوایه لهو دنیا‌یه به‌شمان بده، ئه‌مانه له پاشه‌پۆژ هه‌یج به‌شیکیان نییه. ۲. دوو‌هه‌میان ده‌لێن: ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان له دنیا‌دا چاکه و له پۆژی ئاخ‌ره‌تیشدا هه‌ر چاکه‌مان پێ ببه‌خشه، بشمان پارێزه له سزا.

به کوردی و به کورتی: ئه‌وانه‌ی دم له ئیمان ده‌ده‌ن دوو ده‌سته‌ن له لای خوداوه، ده‌سته‌یه‌کیان ته‌نیا دنیا‌ی ده‌وی، خوداش هه‌ر دنیا‌ی ده‌دات، به‌شی ئاخ‌ره‌تیشی ناوی و خوداش نایدات. ده‌سته‌ی دوو‌هه‌میان دنیا و ئاخ‌ره‌تی ده‌وی و هه‌رکان داوا ده‌کا له خودا که ده‌لێ «رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». ئه‌گه‌ر به‌رجه‌وه‌ند بی لهو ماجه‌رایه ئه‌وه به‌روونی دێته‌ پوو که شوینی له خوداترسان و ئیمان و باوه‌ری دڵ و ده‌روونه، نه‌ک زار و زمان. و نیشانه‌ی پاک‌ی و ناپاک‌ی دڵ و ده‌روون ئه‌خلاق و کرداره نه‌چاو و راو و گو‌فتار. جا بۆ باوه‌ری و راستی ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۰۴ تاکوو تیبگه‌ی که خودای ته‌عالا ئینسانی له پرووی کرده‌وه به دوو جو‌ر ناو ده‌با:

﴿۲۰۴﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ

هه‌ندێ هه‌نه له ئینسان ئا لهو ژیا‌نی دنیا‌یه‌دا سه‌رت له چاو‌وپاو و گو‌فتوگو و قسه‌یدا واق و وپ و سو‌ر ده‌مینێ، خودا ده‌کا به‌شاهید له سه‌ر ئه‌و شته‌ی که ده‌ دڵ و ده‌روونی‌دا‌یه (ئه‌ویش

درویه) که‌چی له هه‌مان کاتیشدا سه‌سه‌ختترین و خرابترین دوژمنه ده‌گه‌ل ئابین.

قسه‌ی زمان و قسه‌ی دل

تێپروانین و ئاو‌پردانه‌وه وه‌سه‌ر ناوه‌روکی ئایه‌ته‌که: ئی وا هه‌یه له ئینسان به‌ چاو‌وپراو و قسه‌ سه‌رسامت ده‌کا و به‌ واق و و‌پ و کاس داده‌مینێ له‌و ژایانه‌ دنیا‌یه‌دا، به‌و هۆیه‌ی که‌ هێنده‌ ناپاکه‌ له‌ هه‌موو له‌ش و گیانی بگه‌ر له‌ به‌ری پێ‌را تا ته‌پلی سه‌ری، هه‌ر درۆ و خه‌یانه‌تی لی ده‌باری. بۆ ساتی‌کیش دل و زمانی وه‌ک یه‌ک پێ‌ ناکه‌ون، که‌چی به‌ قسه‌ موسو‌لمان و پاک و ئه‌مین و له‌خوداترس و دم‌پاک و داو‌پین‌پاک و ده‌ست‌پاک، ده‌ ئاکار و کرداریشدا پشیل‌یه‌ ده‌ سپه‌له‌ییدا، دوژمنی‌کی زۆر سه‌خته‌ ده‌گه‌ل خودا و په‌سوولی خودا و گه‌ل و نیشتمان و کۆمه‌ل.

ئهو جو‌ره‌ که‌سانه‌ له‌ هه‌موو ده‌ور و زه‌ماندا له‌ ناو هه‌موو گه‌لی‌کا هه‌بوون و هه‌ن زۆر وا هه‌یه به‌ جارێک عاله‌مێک به‌ دووی خودا پاده‌کیشن و هه‌لیان ده‌فریوین، به‌ زۆری ئهو که‌سانه‌ له‌ سه‌رو‌ک په‌رستانی گه‌لدا هه‌لده‌که‌ون، به‌ قسه‌ی په‌سوولان ده‌دوین به‌ ئاکاریش دنیا ده‌کاته‌ بال‌اگه‌ردانی میز و کورسیه‌که‌ی، له‌ پرو‌به‌پرو‌ودا باب و برایه‌، له‌ پشت‌ه‌وه‌را مار و دو‌وپشک و حه‌زیابه‌، وه‌ک خودا ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ...﴾ واته‌ ئه‌ گه‌ر پشتی هه‌ل‌کرد تیده‌کو‌شی و هه‌ول ده‌دا و‌لات و‌یران‌ کا و کشت‌وکال گ‌ردا و داری ژایانی ئینسان له‌ په‌گ و ریشه‌را له‌ ناو به‌ری. به‌ زۆری ژیر و زانا و دانا و مرو‌یان ده‌بو‌غزینی و ناکۆکیان و مل‌مله‌یان ده‌گه‌ل داده‌به‌ستی.

دێره‌دا واته‌ به‌ وه‌سیله‌ی ئهو ئایه‌ته‌ (۲۰۴) ده‌کرێ ب‌لین خودای ته‌عالا حه‌زهرتی په‌سوولی ئاگادار کرد‌وه‌ له‌ که‌سانی شیرین‌زمان و دم‌ته‌پ و زار‌پاراو و هه‌ل‌په‌رست که‌ به‌و چه‌که‌ فریوده‌رانه‌ تیده‌کو‌شن په‌گی ئابین بقرتین به‌ زاهیری هه‌نگوین و مه‌ل‌حه‌م ده‌به‌خشن، ده‌ باتین و نه‌هینیشدا زه‌هر ده‌پ‌ژن. ئهو که‌سانه‌ به‌وه‌یان بناسن که‌ زۆرب‌لی و چاو‌وپراو‌چین، هه‌م سپه‌ل و بی‌ئمه‌ک لیان وه‌دو‌ور که‌ون خو‌یان تخوون مه‌که‌ن.

گو‌یا ئایه‌ته‌کانی ۲۰۴ و ۲۰۵ و ۲۰۶ ده‌رباره‌ی «اخنس بن شریق ثقفی» دابه‌زیوه‌ که‌ کابرایه‌کی زمان‌شیرین و زارته‌پ و دم‌پاراو بو‌وه، دیته‌ خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ر و ئیدیعا و ئیزه‌اری ئیسلامه‌تی ده‌کا جا به‌ هه‌ر هه‌ده‌ف و ئامانجێک بی، پاشان که‌ له‌ خزمه‌ت حه‌زهرتی پی‌غه‌مبه‌ر ده‌پ‌را و ده‌رده‌چی و ده‌گه‌ر‌یت‌ه‌وه‌ به‌ره‌و و‌لاتی خو‌ی، هه‌چی تووشی ده‌بی و وه‌به‌ری دی ده‌ ری‌گایه‌دا، له‌ ناوی ده‌با و و‌یرانی ده‌کا. وه‌ک زه‌راعه‌ت و کشت‌وکال ئاو‌ریان تی‌به‌رده‌دا و ئاژه‌ل و

گاوگۆل ده‌کوژئی و هه‌چی بۆی ده‌س بدا له ناوی ده‌با.

ده‌توانین له‌و ئایه‌ته (۲۰۴) شەش بابەتی خاوه‌ن به‌هری لی‌ فێر بین:

۱. ئیحتیات و هه‌لۆیست له‌ سه‌ر ئه‌وانه‌ی بی‌ لی‌ پرسین ئیزه‌اری دین و چاکی و پاکی ده‌که‌ن.
  ۲. ده‌بی ئه‌وه‌ بزاندری و لی‌ غافل نه‌بین که‌ بی‌ باوه‌ر هه‌چی له‌ ده‌ستی بی‌ ده‌یکا.
  ۳. ئینسان ئه‌گه‌ر هاتوو ده‌ داواکانیدا خودا و په‌سوولی کرده‌ شاهد و سویندی پی‌ خواردن، ئه‌وه‌ بۆ باوه‌ر پی‌ کردن نابی، خه‌ریکی فریودانه‌ به‌و سویندانه‌
  ۴. نیشانه‌ی راستی و درۆیی ده‌روون ئاکار و کرداره‌
  ۵. له‌ چاووپاوپا ناو ده‌روون و نه‌ت دیاره‌، ورد به‌روانه‌.
  ۶. دابه‌زینی ئه‌و ئایه‌ته‌ به‌و ده‌لی: ده‌بی زوو ته‌سلیم نه‌بی واته‌ بی‌ ته‌فتیش.
- ئه‌و ئایه‌ته‌ به‌و ده‌رسانه‌مان داده‌دا:

۱. ئینسان بۆ باوه‌ر کردن و باوه‌ر نه‌کردن به‌ ئیدیعا و داوای داواکاران ده‌بی ته‌فتیش و لی‌کۆلینه‌وه‌ بکا، نه‌ باوه‌ر.
  ۲. پیستری و گلاوترین و دوژمنترین بۆ ئینسانی، ئینسانی دوورپوویه‌، چونکه‌ به‌ زه‌حمه‌ت ده‌ناسریته‌وه‌، تاکوو تخوونی نه‌بی، به‌ هۆی ئه‌و دوورپوویه‌ی.
  ۳. خودا به‌ شاهد گرتن له‌ سه‌ر ئامانجی به‌درۆ گه‌وره‌ترین تاوانه‌، چونکه‌ فریو و خلیسکاندن خه‌لکه‌.
  ۴. چاووپاو بۆ باوه‌ر پی‌ کردن نابی، کورد کوته‌نی: عه‌تر ده‌بی بۆنی شاهد بی‌ له‌ سه‌ر چاکی نه‌ک عه‌ترفرۆش.
- به‌ کوردی و به‌ کورتی: ئه‌و ئایه‌ته (۲۰۴) پیمان ده‌لی ئینسان له‌ مه‌ر دنیاویستی و ئاخه‌رت په‌رستی دوو ده‌سته‌ن: ده‌سته‌یه‌کیان خۆ ده‌فرۆشی به‌ دنیا و ئاخه‌رتیشی پی‌ ده‌هالین، ده‌سته‌یه‌کیان دنیا به‌ ئاخه‌رت ده‌فرۆشی خۆشی باقی ده‌داته‌وه‌.
- هه‌روا له‌ سیمای ئه‌و ئایه‌ته‌را تا ئایه‌ته‌کانی ۲۰۵ و ۲۰۶ و ۲۰۷ ئینسان له‌ باب‌ه‌ت مناتی و ئیخلاص و راستی هه‌ر ده‌بنه‌وه‌ دوو ده‌سته‌: ده‌سته‌یه‌کیان ئاخه‌رت ده‌دا به‌ دنیا سه‌ربه‌سه‌ر به‌ خۆیه‌وه‌، ده‌سته‌یه‌کیان ئاخه‌رت ده‌کړی به‌ دنیا و خۆیه‌وه‌، سه‌ربه‌سه‌ر.

ئه‌وجار خودای ته‌عالا هه‌ر وه‌ک ئه‌و که‌سانه‌ی پی‌ ناساندی که‌ گورگن و ده‌که‌ولی مه‌ردان، (واته‌ منافق) ئاکاره‌کانیشیان پی‌ ده‌ناسین بۆ وه‌ی بیناسی و خۆی لی‌ به‌دوور بگری،

بە ۲۰۵ ی بەقەرە:

﴿۲۰۵﴾ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ
 كە پشەتی ھەڵكرد تێدەكۆشێ و ھەول دەدا كە لە سەر زەویا خراپە بكا و كشتوكاڵ و
 رێچەلووكی ئادەمیزاد لە ناو بەرێ، دیارە خوداش ویرانكەر و فەسادكاری خۆش ناوێ.

فەسادكاری لە زەمێندا

تێروانین و لێكۆلێنەو: كاتێ ئەو ناپاكی زمان لووسی دم تەر و زارپاراو چاو دەگیرێ بە
 ولاتاندا تاكوو لە گوێی ئاوی پروو ھەبە قورپاوی كا، چونكە بە غەیرەز ئاژاوەگیرێ و
 دووبەرەکی نەو ھە ناو كۆمەلگادا ھیچ ئاوات و ئامانجیكی لە ژياندا نییە، جا بۆیە لە
 فیتنەگیریدا دلێ قەت تێر نابێ و نابێزی و نە چاویش قەت پەر دەبێ لە بێ مەرووبی و خەیانەت بە
 كەرامەتی بەشەری، ھەمیشە دەگەل زانا و كەسانی ناودار و لێھاتوو دوژمنایەتی ھەبە چونكە
 دەزانێ ئەوانە كۆسپی سەر پێی فەسادكاران، دپرووی چاوی خەیانەتكاران.

و بە ھۆی تووز و نەزەری ئەو ناحەز و ناپاكانە پیت و بەرەكەت لە ولاتدا بار دەكەن و
 نامین، خانووی ئەمن و ئەمانەت تێك دەروخی و ویران دەبن. و ھەچی لە زاری عالەم
 دەرپەرێ ئەوانە دەیقۆزنەو ھە خیرا دەبخەنە ناو گوێی پۆلیس و چاوەدێرەکانی دەستەلات تاكوو
 گیرۆدە بەندیخانەیی كەن.

ھیندیک لە قورئان زانەکان پا و بۆچوونیان بە پێی پراویژی دەستەلاتداران و سەرداران
 ناحەز و نەرەوای ئەو پۆ، دەلێن كەلیمە (تَوَلَّى) لە (تولیت) ە بە مانای ریا سەتە. ئەو دەم مانای
 ئایەتەكە ئاوا تەعبیر دەكری: ئەگەر نیشتنە سەر كورسی دەستەلات ولات ئاور تی بەردەدەن و
 ویران دەكەن، کاریان پەرە پێدانی سەم و ئاژاوە نەو ھەبە. وەبەل بەستۆ زۆر وێدەچی وابێ مانای
 ئایەتەكە. چونكە ئەو پۆ کوێر و كەر و لالیش ئەو دەبینی و دەزانێ.

ئەو جار خودای تەعالا بۆ رانان و ئاشكرا کردنی نیشانەییەکی زەق و ئاشكرای منافقان و
 ھەروا بۆ بە سبوت گەیاندنی ئەو ھەبە ئەوان دەیکەن ئی نیەت و قەستی بەراستیانە نەك لە
 پرووی ھەلە و سەھو بێ ئایەتی ۲۰۶ رادەنی و دادەبەزینی. ئیستی دەچینە خزمەتی ئەو ئایەتە:

﴿۲۰۶﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْمِهَادُ

ئه‌گهر هاتوو پیتی کوترا: ها له خودا بترسه فیز و لووت به‌رزی و له‌خوبایی له سهر تاوان شیلگیرتری ده‌کات، به‌و هه‌وايه ئاگری دۆزه‌خ پر به‌پیستییه‌تی. سویند به‌خودا خراپترین شوینی بۆ ساز کراوه.

هه‌لبژاردنی گونا‌ه له‌جیاتی ته‌قوای خودا

ئاوړ وه‌سهر دانه‌وه‌یه‌ک: کاتی له‌رووی پهن‌د و ئامۆژگاری به‌و نامرۆ و ناپاکانه بکو‌تری له‌لایه‌ن خیرخوا و خاوه‌ن باوه‌پیکه‌وه: تۆزئ شه‌رم و شوکوا و ترس و بی له‌خودا و دیوانی خودا، به‌هۆی فیز و ده‌مار وه‌ک شیر هه‌لده‌گه‌پین و هه‌لده‌چن به‌ره‌و گوناح و به‌دکرداری و تاوانی زیاتر په‌لان داوین واته‌ یاجیتر ده‌بن و ناگه‌پینه‌وه و واز ناهینن له‌و خیره‌سه‌ریه‌ی هه‌یانه‌ تاکوو پۆژئ خودای خاوه‌ن سه‌بر له‌دادگای عه‌داله‌تی خۆی ده‌یانکاته‌ ده‌سته‌چيله و زه‌خیره‌ی ئاگری دۆزه‌خ. ئه‌وکات کافیه و به‌سیه‌تی پال‌دانه‌وه‌ی ده‌ناو ئاگر‌دا بۆ هه‌تاهه‌تایه. به‌داخه‌وه هه‌ره‌شه‌ی تیژ و گر‌دار کارئ ناکا له‌دلی ره‌قی وه‌ک به‌رد و دار.

سفه‌ته‌ ناحه‌زه‌کانی منافق

ئه‌گهر سرنج بده‌یه‌ی دی‌ره‌دا به‌و ئاکام و هه‌سته‌ ده‌گه‌ی: که‌ خودای هه‌کیم ده‌یه‌ه‌وئ له‌وانه‌ی ئه‌وه‌ ئاکار و ره‌فتاریانه، هیندیک له‌سیفه‌ته‌ ناحه‌زه‌کانیان به‌یان کا بۆ ده‌رسی عیبره‌ت. وه‌ک ئه‌و سیفه‌تانه:

۱. قسه‌ی رپیک و پاراو بۆ به‌ره‌مه‌ی سامانی دنیا و له‌ززه‌تی دنیا
۲. خودا به‌شاهید گرتن له‌سهر درۆ و بوختان هه‌ر بۆ دنیا
۳. ئینکاری حق و راستی بۆ ئیسباتی باتل و خواری هه‌ر بۆ دنیا
۴. شیلگیری تیکۆشان بۆ ئاژاوه و ناکوکی به‌ینی عاله‌م هه‌ر بۆ دنیا
۵. حه‌ول و تیکۆشان بۆ ویران کردن و له‌ناوبردنی دنیای ئاژهل بۆ دنیای نه‌سلی به‌شه‌ر

دوو له‌فزی (حرث و نسل)

ئه‌گهر به‌وردی له‌دوو له‌فزی (حرث و نسل) وه‌کۆلدرئ، به‌پیتی نه‌زه‌ری «مولانا عبیدالله» که‌ ده‌ته‌فسیری «مقام محمود» دا‌نیشانی داوه‌ ژنان و مندالان ده‌گریته‌وه‌ چونکه‌ ده‌قورئاندا ژن به‌«حرث» ناو براوه‌ وه‌ک ده‌ئایه‌تی ۲۲۳ به‌قه‌ره‌دا چاو ده‌کری و هه‌روا مندالانی بی‌موريس واته‌«ئه‌مه‌رد» ئه‌وانه‌ نه‌سلن، له‌سهر ئه‌و ئه‌ساسه‌ به‌هیلاک بردنی «حرث و نسل» واته‌

پاکیشانیان بۆ مهیدانی زینا و قووندهری، وهک لهو ولاتانهی کافرن کراوته باو. وهک پږی تییه تی بارودۆخی ئه وپږۆ به وهسیلهی دهزگاکانی ماهواره و موبایل و ئینتیرنیت و باقی دهزگاکانی که سافهت خۆی خزانده وته ولاته به ناو ئیسلامیه کان.

به کوردی و به کورتی، خوی سهره پږویی و لاساری پیشهی وا پږۆچووه ده ناو دلی منافقان و ئه قَل و شعوری داگیر کردوون که به تهواو هیزی په ند و ئامۆژگاری تی پراچن و تیکۆشی تازه پزگاریان نایه و بۆیان ئازاد ناکرین به لکه ئینکاری و سهره پږویی و لاساریان ههر زیاد دهکا و پیوه ده پرا تا سهرحه د و سنووری گه وهره ترین گوناوه و تاوان پیوه ده چن. تازه به ئاگری دۆزه خ نه بی دوولا نایه نه وه.

ئه گهر له بیرمان بی له رابردوودا واته نه ختالیک له وه پیش له باسی ئایه تی ۲۰۱ دا کوتمان ئینسان به دوو دهسته نیشان دراوه له لایه ن خوداوه، دهسته ی هه وه لیان دنیاویست و خوڤرۆش و قیامهت فرۆش به دنیا، که تا ئیره ش باسی له ده وروبه ری ئه ودا بوو، به لام ئه و جار کاتی ئه وه ی هاتووه که باس له دهسته ی دووهم بکه ین که قیامهت ویسته و گیان و ژیا نی دنیا ی ده پیناو رهزایه تی خودادا بهخت دهکا، بۆ ئه و راستیه ده چینه خزمهت ئایه تی ۲۰۷

﴿۲۰۷﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِى نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ

هه ندی له ئینسان هه یه که له پیناوی رهزامه ندی خودادا گیانی خۆی بهخت دهکات خوداش دیاره له مه ر بهنده کانیدا به بهزه یه.

وهدهس هینانی رهزامه ندی خودا

تیروانین له شه ئن و سیما و دهروونی ئه و ئایه ته پیرۆزه: ئی وا هه یه له مړویان گیانی ئازیزی ده پیناو رهزایه تی خودای خویدا بهخت دهکا واته بلین سهر و مالی داده نی له پیناو رهزایه تی خودا. دیاره ئامانجی ئه و جوړه که سانه ئه وه یه که ده یانه هوئ به و فیداکاریه یان رهزایه تی خودا بستینن. دیره دا ئه گهر نه ختیک سرنج بده ین و بهراوهر د بکه ین ئه وه مان لیرا درده که وئ و چاوی ده که ین که خودای ته عالا ده گه ل عه بده کانی به بهزه و پږۆوفه، که وا ئه و نیو نیوه ئه و جوړه مړویانه هه لده خا ده ناو کۆمه لی ئینساندا که به گیان و ویژدانیکی پاک و بیریکی بهرز و بویر و له خوڤوردووانه نیشانی ده ده ن و ده یسه لمینن به دنیا که گیانیکی ده پیناو خودا و گه ل و نیشتماندا بهخت نه کرئ نابی پی بکو ترئ گیانی ئینسانی، به لکه ده بی پی بکو ترئ گیانی

حه‌یوانی؛ چونکه به‌راستی ئه‌و جوّره که‌سانه پایه و له‌نگه‌ری که‌پامه‌ت و نامووسی به‌شهرن. هیندیک له‌قورئان‌زنان ده‌لّین و کوتوویانه: هوی دابه‌زین و هاتنه‌خواری ئه‌و ئایه‌ته‌پیرۆزه ئه‌وه‌یه: «ابن عباس» ده‌لّی: هاتنه‌خواری ئه‌و ئایه‌ته‌له‌مه‌ر «صهیب بن سنان مولای عبدالله بن جدعان» و هه‌روا «عمار یاسر» و «سمیه» ی‌دایکی و بابی و «بلال» ی‌مه‌ولای «ابوبکر» دا هاتۆته‌خوار که‌ئه‌وانه به‌ده‌ستی موشریکه‌کان ئه‌سیر کرابوون و ده‌ژێر عه‌زابی ئازار و شکه‌نجه‌دا هه‌ر هاواریان له‌خودا بوو وازیان له‌گیانیان هینابوو به‌لام وازیان له‌ئیمان و باوه‌ری به‌خودا نه‌دینا. سه‌ره‌نجام «صهیب» به‌مالی دنیا خوی لی کرپنه‌وه، هیندیکیشیان هه‌لاتن به‌لام «سمیه» و «یاسر» یان کوشت. ئه‌وانی دیش به‌به‌رتیل و پاره‌خویان کرپه‌وه. کاتی ئه‌وانه هاتنه‌وه شاری مه‌دینه به‌تایبه‌ت «صهیب» موژده‌یان دانج که‌ده‌رباره‌تان ئایه‌تی خودا دابه‌زیوه و هاتۆته‌خوار. ئه‌و ئایه‌تی ۲۰۷ و هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه گۆیا ئایه‌تی ۴۱ ی نه‌حل دابه‌زیوه ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جُزْأَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ئه‌وانه‌ی وا پاش ئه‌وه‌ی سته‌میان لی کرا و له‌به‌ر خوداش کوچیان کردووه، بی‌گومان هه‌ر له‌و دنیا‌یه‌دا له‌جیگای چاکیان داده‌مه‌زرتین، به‌راستی پاداشی ئاخ‌ره‌ت گه‌وره‌تره‌ ئه‌گه‌ر بیانزانیابا.

ده‌و تیجاره‌ته‌دا سوڤ و رازیک رازاوه: رازه‌که‌ش ده‌بی هه‌ر ئه‌وه‌بی: معامه‌له‌ی ئیره‌ده‌گه‌ل خودایه، زۆر به‌رزه‌کالا دیره‌دا گیانه، به‌های ئه‌و گیانه ئاسایش و هه‌سانه‌وه‌ی گیانه که‌ده‌ره‌زایه‌تی خودادا دیته‌جی، ئه‌و سه‌ودایه له‌ده‌ستی که‌مه‌که‌سان دی، دیاره‌بوونی ئه‌و که‌مه‌که‌سانه هوی ژیان و زیندوو بوونی کۆمه‌له. هه‌ر بۆیه‌شه‌خودا له‌ئاخ‌ردا ده‌فه‌رموی: خودا ده‌گه‌ل عه‌بدانی ره‌ئووفه.

بۆ به‌رگری له‌ره‌خنه‌گران که‌بلّین جا خۆ له‌فزی (شرا) ده‌جومله‌ی ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ﴾ دا به‌واتای کرپنه، دیره‌شدا ده‌بی بۆ وه‌ی مانای ئایه‌ته‌که‌راست و دروست بێته‌پروو ده‌بی (شرا) به‌مانای (بیع) بی، واته‌فروشتن. به‌لّی، بی‌گومان قورئان‌زانه‌کان فه‌رموویانه (شرا) دیره‌دا به‌مانای فروشتنه‌واته (بیع)

دوای ئه‌وه‌ی خودای ته‌عالا ئاگاداری کردینه‌وه به‌هوی ئایه‌ته‌کانی له‌وه‌ی که‌ئیسانی ده‌چاکی و خراپیدا دوو ده‌سته‌ن، یه‌کیان له‌شوین ره‌زایه‌تی خودادا ویله، یه‌کیشیان بۆ خۆ له‌وه‌پاندن و ئاره‌زوو و له‌ززه‌تی ویل و سه‌رگه‌ردانه، ئه‌وجار خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و حه‌کیم دی موسوڵمانان پێنومایی ده‌کات بۆ به‌رگری له‌ئاژاوه و دووبه‌ره‌کیه‌کی که‌رپی دروست و

پراستی تیدا ون ده‌بی و نادۆزرتیه‌وه بو وانه‌ی که خوازیری پښگای پراستن. و هه‌روا له ئایه‌ته‌کانی نه‌ختیک له‌وه پشدا باسی ئه‌وه کرا که منافق ده‌ نه‌ینیدا کافیر سه‌خت و دل‌په‌قن، و ده‌ زاهیریشدا ئینسانی دم‌ته‌ر و زارپاراو و شیرین گوفتار خو ده‌نوین. جا ئه‌وجار خودای یار و یاهه‌ری خاوه‌ن باوه‌ران به‌پراستی دئ ئاگاداری ده‌دا به‌ موسولمانان که ده‌ ئابین و په‌فتاری ئایتاندا پراست برۆن بی هه‌لدا و پشدا واته‌ چوونه‌ سه‌ر و هاته‌نه‌ خوار، عه‌په‌ب پی ده‌لین (افراط و تفريط). ئه‌و ئاگادارییه‌ی خوداش به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌ته‌کانی ٢٠٨ و ٢٠٩ دینه‌ جی. بو پراستی ئه‌و بابته‌ و مه‌به‌ستانه‌ ئه‌وه ده‌چینه‌ خزمه‌تیان:

﴿٢٠٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که ئیمان و هی‌ناوه‌ به‌ خودایه‌تی خودا به‌ پیک‌وپیک‌ی و تیک‌پایی و گورج‌وگۆلی وه‌رنه‌ سه‌ف و ریزی ئیسلامه‌تیه‌وه، وه‌شوین هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان که پرپر له‌ پلانن مه‌که‌ون، چونکه‌ شه‌یتان به‌ راشکاوی دوژمتانه‌، لیو ده‌خه‌فتی بتانخاته‌ ناو داو و ته‌له‌.

﴿٢٠٩﴾ فَإِنْ رَلْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

ئه‌گه‌ر هاتوو هه‌لخیسکان و تالاسابوون پاش ئه‌و هه‌موو به‌لگه‌ و بوره‌انانه‌ی خودا بو‌ی ناردن و پپی دان، ئه‌وه‌ باش تیبگه‌ن و بزانه‌ و بن گویتان که‌وئ، خودا (ئاگادارتانه‌) و زاله‌ به‌ سه‌ر تۆله‌ و کاره‌کانیشی به‌جی‌ورپیه‌.

په‌په‌وی کردن له‌ شه‌یتان

په‌خته‌ی مه‌به‌ست له‌و دوو ئایه‌ته‌ پیروژانه‌: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی به‌پراستی ئیمان و به‌ خودا و کاره‌کانی خودا هه‌یه‌، بچه‌ ریز و سه‌فی ئیسلامه‌وه و ئالای ئیسلام و براهه‌تی و پیکه‌وه‌ بوون هه‌لکه‌ن و ده‌ست بده‌نه‌ ناو ده‌ستی یه‌ک و دووبه‌ره‌کی پراونین و قاوده‌ن، مه‌که‌ونه‌ شوین هه‌نگاوه‌کانی نه‌فس و هه‌وای شه‌یتان، چونکه‌ شه‌یتان به‌پراستی دوژمنیک‌ی وایه‌ هه‌ر له‌ پۆژی هاتنی ئینسان بو‌ ناو مه‌یدانی ژیانه‌وه‌ کاری ته‌نیا پراکیشانی ئینسان بووه‌ بو‌ ناو زه‌ل و زۆنگی چاره‌په‌شی و پوره‌په‌شی لای خه‌لک و خودا. ئه‌گه‌ر سه‌یری میژووی رابردووان بکری و سرنجیک‌ی هه‌کیمانه‌ و ژیرانه‌ی بدریتی، به‌ پوونی چاو ده‌کری (طاغوت و جبته‌ و مترفین) که‌ فریوخواره‌ی ده‌ستی شه‌یتان، چیان ده‌گه‌ل خو‌ بردووه‌ و چیشیان به‌جی‌هیشتووه‌.

به کوردی و به کورتی: خودا پیمان دهلی ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ (بقره: ۱۰۳) واته دست بگرن به نایین و یاسا و بهرنامه‌ی خودا به تیکرایی، پرژ و بلاو مه بن بیر و بهویدا. گورگ له حه‌یوانی هه‌لپراو له میگهل ده که میندایه.

بۆ ئاگاداری: جوو بۆ کرانه ئاردی ناو درک و دالانه‌وه، پرژ و بلاو و په‌ره‌وازی هه‌نده‌ران بوون؟ خو له هه‌وه‌له‌وه تاقه یه‌ک گهل بوون ئه‌وه‌ها ئه‌سپی توژی سهرکه‌شی هه‌وا و ئاره‌زوو و نه‌فسی شه‌یتانی بوو وای پی کردن له دنیا و دینی کردن ته‌وراتی ئه‌ساسنامه‌ی ئایینه‌که‌یان پی زیاد و کهم کردن ده‌ستی پی تی وهردان هه‌چی به زهره‌ری نه‌فس و هه‌وایان با پی فری ده‌دان و هه‌چی به قازانجیشان با، دانه‌شته‌وه، وه‌ک به‌شی زوری حاکمانی ئه‌ورۆ مانای ئایه‌ته‌کان وای لی ده‌که‌ن چونکه له ده‌ستیان نایه که‌لیمه‌کان زیاد و کهم که‌ن.

هیندی‌ک له قورئان‌زانه‌کان له به‌ر ئه‌وه‌ی که‌لیمه‌ی (سلم)یان به مانای ئیسلام ته‌عبیر کردۆته‌وه ئیشکالیان هیناوه‌ته‌روو چونکه به‌و پییه ده‌بی مانای ئایه‌ته‌که‌ ئاوا به‌راوهرد که‌ین: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمان و هه‌یه وهرن بینه ئیسلام. ده‌ دیاره ئاوا مانا کردن ئه‌و ئیشکاله‌ دینیه‌ته‌روو: ئیمان واته ئیسلام. له‌و لاشه‌وه بکوتری وهره ببه به ئیسلام ئاوا لی دی: ئیسلام وهره ببه به ئیسلام. ده‌ دیاره ئه‌وه بۆ مانای قورئانی خاوه‌ن به‌لاغه‌ت و په‌وان و بی‌گری و گۆل ئیشکاله و نار‌ه‌وايه. جا بۆیه هیندی‌ک دی له قورئان‌زانه‌کان هاتوون بۆ به‌رگری له‌و ئیشکاله‌ مانای ئه‌و ئایه‌ته‌یان هیناوه و بردووه به‌و شیوه‌یه:

۱. هیندی‌ک که پێیان وایه (آمنوا) ده‌گه‌ل ئه‌و منافقانه‌یه‌تی که به درۆ ئیمانیان له خو نیشان داوه، بۆیه خودا پێیان ده‌لی: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی تاجی ئیمان و به درۆ له سهر ناوه! وهرن به‌راستی داخل‌ی ئایینی ئیسلامی راست و دروست و سه‌لیم بن وه‌ دوای هه‌نگاوه به‌درۆکانی شه‌یتان مه‌که‌ون، وه‌ک ئه‌ورۆ به درۆ ناوی خو‌تان ناوه خاوه‌ن ئیمان. ئه‌وانه‌ش بۆ ئه‌و جو‌ره‌ مانا و ته‌عبیراته به‌لگه‌یان ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُ قَوْلَهُ...﴾ ئایه‌تی ۲۰۴ه، چونکه ئه‌و ئایه‌ته‌ باسی منافقانه، ده‌بی ئه‌وه‌ش هه‌ر ده‌گه‌ل منافقان بی.

۲. هه‌روا هیندی‌کی دیکه هه‌ن ده‌لین ئه‌و ئایه‌تی ۲۰۸ له باره‌ی تایفه‌یه‌ک له موسولمانانی ئه‌هلی کتیب هاتووه که له واندا «عبدالله بن سلام» و یارانی ئه‌و دیاری ده‌ده‌ن. ئه‌وانه ئیمانیان به پیغه‌مبه‌ر هینابوو به‌لام له به‌ر له لا گه‌وره‌بوونی ئایینی موسا پۆژی شه‌مه‌ه‌یان هه‌ر پیز لی ده‌گرت و گوشتی وشت و شیریان هه‌ر به‌ حه‌رام داده‌نا. خودای ته‌عالا بۆ وه‌ی به‌ ته‌واوی

داخلى ئايىنى محەمەد واتە ئىسلام بن، لەو ئىشە ناپەرەوا و ناپەسەندە لادەن ئەو ئايەى ۲۰۸ دابەزاند و پىي کوتن (کافە) واتە بە تەواوى ئاکارەکانى ئىسلامدەم قبول کەن تەبەعیەتى لى بکەن.

۳. ھىندىكى دەللىن ئەو ئايەتە پرووى دە ئەھلى کىتیبەکانى تەورات و ئىنجىلە، کە ئىمانیان بە پیغەمبەرى نەھىنابوو و نەیاندهینا، دەشیانکوت باوەرمان بە تەورات و ئىنجیلیشە، جا خودای تەعالا پروویان تی دەکات و دەفەرموی: ئەى ئەوانەى بە کىتیبەکانى پیشى واتە تەورات و ئىجیل ئیمان و ھیناوە و شوئیان دەکەون و ئیتاعەیان لى دەکەن ﴿ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً﴾ داخلى ئىسلام بن بە تەواوى؛ واتە دە ئیتاعە کردنتان لە کىتیبەکانى پیشى کامل بن و تەواو بن کە پیتان کوتراوە دەواندا ئیتاعە لە محەمەد ﷺ و ئایینەکەى بکەن بە تەواوى.

لەو جۆرە نەزەرەنە لە سەر ئايەتى ۲۰۸ زۆر ھەن بەلام دیرەدا بەو چەند نمونانە چاوپۆشى دەکەین لەوانى دیکە.

ئەو ئايەتى ۲۰۹ پازىكى دە بندا شاراوەتەووە و ترووسکەى دى ئەویش ئەوہیە: خودا دەفەرموی ئىنحراف و ئاوەژوو بوونەووە و خلیسکان پاشى ئاگادارى و شارەزایی بە عاقیبەتى کار و کردەوہى چاک و خراپەہیە. جا لە سەر ئەو یاسا و ئەساسە دەبى پۆژى خۆتان مجازاتى (علمایان) بەو شەرەتى خۆى تووشى گوناھى بکات، چونکە تاوانەکەى لە سەر زانست و زانیاریە زۆر گەورەترە لە تاوانى ئەوانەى کە بەبى زانست لە سەر عاقیبەتى خەتا و تاوانەکەن. بە کوردی و بە کورتى، زانا و نەزان وەک یەک نابن و نین.

ئەوجار بەرجەوہندى ئەوہى دەیین: کەسانىکى کە لە پرووى زانستەووە عەمدەن شوین خراپە و کارى ناپەرەوا دەکەون و چاوەروانى پاداشى چاکیش دەکەن، دەبى ئەقل و شعور چۆن تەعبیر لەو کارە بدەنەوہ؟ ئایا دەبى وا تىبگەن خودا ھىندە بەبەزە و بەبەخششە ئەوانەى کە تاتینیان لە بەردایە و دەتوانن بېرن و بخورن زەود نابن و ناپرىنگنەووە و ھەر دەبېرن و دەخورن، دەیانبەخشى ھەروەک ئەوانەى کە دايم دە خۆ پارازتندان؟ وەیا وا تیدەگەن سەرباقى ئەو ھەموو نیشانە و بەلگانەى وەک ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ خودا داویە و نیشانى داوە پۆژى ئاخەرت و حیساب ھەر قسەن و فشەن؟ و زیندوو بوونەوہش ھەر فشەہیە؟ دیارە ئەگەر واز لە راویژ و نیشانە و بەلگان بېن و نەویرین تەعبیر لە دل و دەروون و دەدەین و حەوالە بە خودای کەین زانست و ئاگادارى لە سەر دل و دەروون دەبى ھەر ئەوہندە بلین پەش و سپى وەک یەک

نین، ئه‌وی دی چه‌واله به خودا که‌ین.

جا له‌و پرّیه‌وه خودای چه‌کیم ئایه‌تی ۲۱۰ وه‌ک پلاریک و یا بلّین وه‌ک ته‌وسی‌ک ده‌یه‌اویته بنان‌گوئی ئه‌وانه‌ی به‌روالته ده‌لّین موسولمانین که‌چی ئه‌وه‌ی ئیسلام نایه‌ه‌وی و نایقوزیته‌وه ئه‌وی ده‌که‌ن. با بچینه خزمه‌ت پلاره‌که واته ئایه‌تی ۲۱۰:

﴿۲۱۰﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

ئه‌وانه هیچی دی چاوه‌پروان نین، ئه‌وه نه‌بی که‌ سزای خودا له‌ دووتویی سیبه‌ری هه‌وریکی سپیدا و فریشته‌کانی خوداش پرویان تیکا، تازه کار سه‌ری گرتووه و له‌ کار ترازاو و کاره‌کانیش هه‌ر به‌ره‌و خودا و بۆ لای ئه‌و ده‌گه‌ریته‌وه.

چی بچینی، هه‌ر ئه‌وه ده‌دروویه‌وه!

ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌ویه‌ک: ئایا که‌که‌چین و درووچین له‌ دروو و که‌که‌ به‌ولاه چاوه‌پروانی چیی دی ده‌که‌ن و ده‌کری؟ ئه‌وانه له‌ چاوه‌پروانی سزا و پاداشی کار و کرده‌ویان زیاد به‌ولاه چ چاوه‌پروانی ده‌که‌ن؟ ئه‌وانه هه‌ر ده‌بی هه‌ر ئه‌ویان چاوه‌پروانی بی که‌ له‌ ناو چه‌ند توی‌تویی هه‌وری سپیدا سزا که‌ی خویان و به‌ره‌می کرده‌وه‌که‌ی خویان بۆ بی و هه‌روا ده‌گه‌ل فرشته‌ی سزا و تۆله‌یان، چونکه‌ شته‌که له‌ به‌ره‌گه‌ چۆته ده‌ری و کار له‌ کار ترازاو، له‌وه زیاد هیچ شتی‌ک بۆ داد و هاوار و فریا که‌وتن و داد و چاره‌نه‌ماوه و ناتوانی بی، چونکه‌ قاتل له‌ ته‌نافی په‌تی ئه‌تسۆی زیاد چی دی چاوه‌پروانه!

ده‌شکری ئاواشی بۆ بچین، بلّین: ئایا ئه‌وانه چاوه‌پروانی ئه‌وه ده‌که‌ن خودا به‌ فرشته‌وه له‌ نیوانی هه‌وری سپی په‌حه‌مه‌ته‌وه سیبه‌رده‌ر بۆ لایان بی‌ت و دووباره ده‌لیل و بورهان و نیشاه‌کانی خۆی به‌ پرووتن له‌وانه‌ی پیشوو بینی ده‌گه‌ل خۆ. ئه‌و خه‌یال و چاوه‌پروانه‌یان محاله و خه‌یاله و که‌چه‌ل کلاه. چونکه‌ خودای مه‌زن له‌ هیچ ئاگاداری و پرّینینه‌ کدا کوتایی نه‌کردووه، ئه‌وی چووش، نایخاته‌وه دوا و هه‌چی هه‌یه و ده‌شی هه‌ر بۆ لای ئه‌و بۆ حیساب ده‌گه‌ریته‌وه.

به‌ کورتی و به‌ کوردی: خودای ته‌عالا به‌ پوختی و به‌ پاراوی و تیروته‌سه‌لی هه‌موو شتی‌کی تیگه‌یاندوون و وه‌سیله‌ی جی‌به‌جی کردنی شته‌کانیشی به‌ ته‌سه‌لی داوێ، واش ئیتاعه‌ ناکه‌ن و ده‌یه‌اوینه‌ پاش گوئیان و وه‌شوین ئاره‌زووی ده‌که‌ون. کاتی که‌ ده‌ستیان له‌ پنچکان برا و کار له‌

کار تراز، ئەوجار چاوەپروانی ئەو دەکەن دووبارە خودا دەزگا و بار و بارەگیان بۆ وەپازینی و بۆ خۆی لە باتی ئایەتەکان و پیغەمبەرەکانی بێتە لایان پێیان بلی جا ئەوجار ئەو بۆخۆم هاتمە لاتان دەبێ بە قسەم بکەن و ئیتاعەم بکەن. ئەو بێ گومان خەیاڵی پووجە. جا بۆیە دە ئایەتی ۱۲۰۹ خودا بە شێوەی ھەرەشە و لۆمە پروویان تێدەکا و دووبارە خودا بە تەوسەو بە وەسیلەی ئایەتی ۲۱۰ پێیان دەڵێتەو لە سەر ئەو حالەتەشیانرا چاوەپروانی ئەو دەکەن جەزای چاک وەرگرن لە باتی جەزای کردارە ناحەزەکانیان؟ ئەو لە یاسا و دابی خودا بەدوورە. کەسیکی کە لێرە دلی پاراوەبوو بچیتە لای تەفسیری کەبیر دەراوی پان و پۆرتەر بەلکە لەوێ بە تیر و تەسەلی پاراوی.

ئاگاداری: بۆ ئەوانەی بە بیر و ژیرن و چاوی گەش و وردبین و حەق بینان ھەیە و ھەستی بەزە و عەدالەت و ئینسافیشیان لە سەر ووی ھەموو کارەکانیانەو چاوەدێرە ئەو ئایەتە و تە ئەو ئایەتە و تە ئەو ئایەتی ۲۰۴ ئەو ھەتا ۲۱۰ ھاوار و بانگوازیکی زۆر بەتین و تەوژمن کە لە سەر و بەری ئینسانانی بە ھەست و ھۆش زیادن. چونکە ئەو نیشان دەدەن بە بر وادارن: واز یێنن و دەس ھەلگرن لە ئاژاو و ئاگردانی ولات و وێران کردنی ھیلانە ی گیان لەبەرەن و ھەتک و نامووس درین و فراندنی خاوەن نامووسان، تییگەن ھەر پۆژە ی ئەمرازیکی تازە ی قەرکەر دیتە پروو، دنیاش دەبیتە یەک کۆگە نەوت و بێنزی و گاز و بارووت، ئەوکات ئەو بێ بەراوەردیە ی ئیو ی ئینسان بە ھەلەبەک دە چرکە یە کدا ولات دەکاتە دۆزەخ وەک ولاتەکانی عێراق و سووریە و ئەفغانستان و ...، دنیا دەبیتە تەمیککی تاریک و تۆک وەک ئایەتی ۹ سوورە ی دوخان ئاماژە ی وەلا کردووە، ئەو ھەش ئایەتە کە، زەینی دەنی: ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾ * فَاَرْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ * يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (دخان: ۱۱/۱۰/۹) واتە: نەخیر ئەوانە لە ناو شک و گوماندا گەمە دەکەن * کەواتە چاوەپروانی ئەو پۆژە بکە ئاسان دوو کەلێکی ئاشکرا بەدی دینێ * ھەموو خەلکی دادەپۆشی، ئەو سزایەکی بەژانە.

جوملە ی ﴿وَالِلّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ بە قەولی خاوەنی تەفسیری «ابوسعود» ئەو جوملە یەکی سەر بە خۆیە، پالی نەداوە تەو بە پیش و پاش (مستأنفە)؛ یانی کاتێ خودا و فرشتە دین ئیدی کار لە کار ترازانە، تەکلێف ئاشکرانە، تازە بۆ کەس مەودا و مۆلەتی گەپانەو و نەجات و پەنا نامینی، جا لە سەر ئەو یاسا و دەستوورە ئەوانە تا ئەو پۆژە چارەساز و سەرنوشت سازە ھەر مل پێو دەنن کوێرانە ھەچی وەبەر بێ وەک میس و محانج یان گورزی

کویری هەر ده‌یهاوین، ده‌بی غه‌یری ژیلهموی ئاگر به‌خودا کردن چیدی چاوه‌پروان نه‌که‌ن، چونکه‌ بۆخویان چاوه‌روانی ئەو پۆژه‌ بوون پیمان کوتراوه‌ ده‌ پێشدا به‌ وه‌سیله‌ی قورئان و پیغه‌مبه‌ران ﴿وَالِلّٰهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ هه‌چی هه‌یه‌ بۆ لای خودا ده‌گه‌رپێته‌وه‌، نه‌ بۆ لایه‌کی دیکه‌ تا‌کوو بۆ لای وی په‌نا ببری. و گه‌رانه‌وه‌ش له‌ سه‌ر ئه‌ساسی ته‌نزیم و ده‌به‌ریه‌ک‌نانی کائینات و ده‌زگاکانی دوو وهرزی دنیا و قیامت به‌ره‌و دوا گه‌رانه‌وه‌ی نییه‌ و نابێ. هه‌رچی رۆیشت و ئاوا بوو، ناگه‌رپێته‌وه‌ و هه‌لنایه‌ته‌وه‌. مه‌گه‌ر چه‌رخ و خولی پۆژ و مانگ و ئه‌ستیره‌، ئه‌وانیش ده‌کاری گه‌راندان چونکه‌ ئه‌وانیش ئه‌گه‌ر له‌و چه‌رخ و ئاوابوونی تازه‌ هه‌لنایه‌نه‌وه‌ ناکه‌ونه‌ چه‌رخ و خول، جا مه‌گه‌ر له‌و وهرزی دی بۆ وهرزی دی.

خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و حه‌کیم هه‌موو ئامراز و وه‌سیله‌یه‌ک وه‌ک ئه‌قل و هه‌ست و شعور بێ، ده‌ ئیختیاری ئینسانی ناوه‌ که‌ له‌و کورته‌ سه‌فه‌ر و کاروانه‌ی وهرزی دنیا پڕ ده‌ربه‌ری و خوون نه‌کا، جا ئه‌گه‌ر خوون کا له‌ بی‌ که‌ره‌سه‌یی و بی‌ وه‌سیله‌یی نییه‌ به‌لکه‌ له‌ گوێ پێ‌نه‌دانیه‌نه‌، پیاوی خاوه‌ن چه‌ک ئه‌گه‌ر چه‌ک کرێ خه‌تا له‌ چه‌که‌که‌ نییه‌، خه‌تا له‌ خاوه‌ن چه‌که‌ و ده‌کاری نه‌هێناوه‌. ئەو ئایه‌تانه‌ی ۲۰۹ و ۲۱۰ هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌لێن: هه‌ر شته‌ی ده‌بی‌ ده‌کات و به‌ره‌گه‌ی خۆیدا ده‌کار کرێ. ده‌نا شته‌که‌ ئه‌گه‌ر له‌ به‌ره‌گه‌ چۆ ده‌ری، تازه‌ هه‌زار هاوار به‌ شاییکه‌. خودا به‌ ئینسانی ده‌لێ: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ داوای ئیمان ده‌که‌ن! هه‌مووتان به‌ تیک‌رایی وهرنه‌ سه‌ر سه‌فه‌ی ئاشتی و ته‌بایی و سازش، و له‌ هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان واز بێنن و دوا‌ی مه‌که‌ون. به‌ کوردی چاک بن و ئه‌مر به‌ چاکه‌ بکه‌ن، خراپ مه‌بن و نه‌هی له‌ خراپه‌ بکه‌ن تا‌کوو نه‌که‌ونه‌ به‌ر شالابی هه‌ره‌شه‌ی ئایه‌تی ۲۰۹ به‌قه‌ره‌. ئه‌وده‌م ده‌لێی چی له‌ به‌رامبه‌ر ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ تیبگه‌ن به‌ حه‌ققه‌ت خودا به‌توانایه‌ و کاریش ده‌ جیی خۆیدا پیت ده‌لێ ئایه‌تی ۲۱۰ ده‌ بن گوێ ده‌کو‌تی: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ الْعَمَامِ﴾ ئه‌وکات ئه‌گه‌ر هه‌ر نه‌هاتیه‌ بوار و بازی، دووباره‌ به‌ هه‌ره‌شه‌وه‌ ئاگادارت ده‌کاته‌وه‌ وه‌ک ده‌ ئایه‌تی ۲۱۱ ده‌هه‌ستی پێ ده‌کرێ که‌ ده‌فه‌رمو‌ی: دا پرسیار بکه‌ن له‌ به‌نی ئیسرائیل واته‌ له‌و حازریانه‌ که‌ ئیمه‌ چۆن بۆ پێشینه‌کانی وان نیشانه‌ و به‌لگه‌مان بۆ رانان و هینان و ئینکاری و حاشایان لێ کردن تا‌ خویان تووشی عه‌زاب کرد جا ئه‌و کاره‌ساته‌ هۆشدار و هه‌ره‌شه‌یه‌ و ئاگادارییه‌ بۆ وه‌ی ئه‌گه‌ر بێتوو بخلیسکێنه‌وه‌ و لاده‌ن له‌ قبو‌ل کردنی ئیتاعه‌ له‌ خودا، به‌ ده‌ردی پابردوووه‌ کانتان گیرۆده‌ و گرفتار ده‌بن. جا بۆ ئه‌و پراستییه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۱۱:

﴿٢١١﴾ سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُم مِّنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

(دیره‌دا خودا به پیغه‌مبه‌ر ده‌فرموی): له نه‌وه‌ی ئیس‌رائیل بپرسه و بزانه چه‌ند موع‌جیزه‌ی ئاشک‌را و پروونمان به پیش‌نیانیان نیشان دان بۆ نه‌وه‌ی ږی‌گای راست بگرنه به‌ر به‌لام نه‌وان هه‌ر یاخی بوون، بۆیه ئیمه‌ش دو‌چاری چه‌ندین جو‌ر په‌زالت و سووکایه‌تیان کردن، جا نه‌وانه‌ی ږی‌گای چه‌وت بگرنه به‌ر، پاش نه‌وه‌ی که ږی‌گای راستیان نیشان دراوه نه‌وه‌ی حالیان وه‌کوو حالی نه‌وانه‌ی لی دیت، بی‌گومان سزادانی خودا پ‌رئیش و ئازاره له هه‌ر دوو لا.

نیعمه‌ته‌کانی خودا بۆ به‌نی ئیس‌رائیل

تیر‌پ‌وانین و ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! له جووله‌که‌ی نه‌وه‌ی یه‌عقوب بپرسه چه‌ندمان پیغه‌مبه‌ر به به‌لگه و نیشانه‌کانی پروون و ئاشک‌را ناردنه‌ی ناویان و چه‌ندم ئاگاداری پی‌دان به‌لام له به‌ر لاس‌اریانیان له‌و گوئییه‌یان نه‌یاندا به‌و گوئییه‌یان، ده‌گه‌ل نه‌وه‌ی که وه‌ریان نه‌گرتن، هیندی‌کی‌شیان که به قازانج نه‌ده‌زانی له‌فرموده‌کانی خودا، گۆ‌رپیان به قازانی‌جان به‌خه‌یالی خۆیان.

ئه‌گه‌ر ده‌ئاکاری جووله‌که‌ی پرواندری به‌و جو‌ره‌ی که چاک بوون ده‌روحیه‌ی واندا نه‌بیندراوه و نابیندری هه‌زار هینده‌ی دیش ئه‌گه‌ر ئاگاداریان بد‌ریتی؟ دینه‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی دیره‌دا واته ئه‌و پرسیاره‌ی باری ته‌عالا له به‌نی ئیس‌رائیل خودا ده‌گه‌ل وانی نییه، به‌لکه هۆشداره بۆ موسو‌لمانان که ئه‌ی موس‌لمان له بیرو نه‌چیتته‌وه که خودا باره‌ها به وه‌سیله‌ی موسا و هه‌روا چه‌ن جاران به هۆی موع‌جیزه ئاگاداری به جووله‌که‌ی دا هه‌ر چاک نه‌بوون و له سه‌ره‌ر‌پۆی و زۆرداری خۆیان پاشه‌کشه‌یان نه‌کرد، ئه‌وه‌به‌ نیشانه‌ی نه‌گه‌تی و نه‌هاتی و چاره‌په‌شی گه‌لی جووله‌که‌هاته‌پ‌روو، جا هه‌ر گه‌لی‌کیش ئه‌وه‌ی ئاکار بی، هه‌ر ئه‌وه‌ش چاره‌ی دوا‌پۆزی ده‌بی.

ئه‌و ئایه‌تانه‌ی که له ئایه‌تی ٢٠٤را تا ده‌گاته ئایه‌تی ٢١٠ که ده‌بنه ٧ ئایه‌ت، هۆشداریکی زۆر توند و هه‌ره‌شه‌یه‌کی زۆر ئاشک‌ران بۆ موسو‌لمانان، به‌لام به‌داخه‌وه ده‌گه‌ل دلانی سه‌خت و په‌ش‌هه‌لگه‌پ‌راو به تاوان هیچ ناک‌ری چونکه له‌زه‌ت و ئاره‌زوو و هه‌وه‌سی دنیا وای ده‌وره‌ی دلی ته‌نیوه ږی‌گا و که‌لین و ده‌رو‌ی نه‌وه‌ی بۆ نه‌هیش‌توته‌وه، نووکی تیژی وه‌عز و ئیرشاد و ږینوینی خۆ بگه‌یی‌ننه‌ چاوه‌ی دلی بیر و ژیری. ئه‌و زه‌ره موسو‌لمانانه به‌خۆیان نه‌زانیه‌وه که زۆر له جووله‌که‌ خراب‌تریان ده‌گه‌ل خۆ و ئایینی خۆیان کردووه، ئه‌و قورئانه‌ی که هه‌موو پۆزی ده‌وری

ده‌کریت‌ه‌وه و ته‌فسیر ده‌کریت‌ه‌وه، به‌قسه‌ی ناکه‌ن ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾ (مائده: ۳۲) بی‌گومان که‌سی بکوژی یه‌کی، بی‌ته‌وه‌ی له‌تۆله‌ی کوشتنی که‌سی‌کدا بی‌یاخۆ خراپه‌کاریه‌کی کۆمه‌لایه‌تی له‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌نجام دای، هه‌ر وه‌کوو ته‌وه‌وایه‌ه‌موو خه‌لکی به‌تیکراییی کوشتی.

ده‌جا با‌ئاو‌ر وه‌دری تا‌ته‌وه‌ به‌چاوی کوژی‌ش چاو‌کری: کۆمه‌ل‌کوژی و سه‌ر‌برین و زگ‌د‌رین و هه‌لا‌وه‌سه‌ران و په‌رت‌ه‌وازه‌کران و نامووس فراندن و بی‌ئا‌بروو کردنی وا له‌جانتای کام‌جووله‌که‌و گاور و درنده‌یه‌کدا چاو‌ده‌کری؟ خۆین‌پرژا، هه‌یا‌برا، نامووس دزا، به‌ره‌م دزا، یاخی هه‌ر دانه‌پرزا، ته‌وه‌ی ته‌وه‌ی ئاوا چاو‌نه‌کا بی‌گومان چاوه‌ی چاوی ئیمان و دین و که‌رامه‌ت و وێژدانی ئینسانی کویره.

جومله‌ی ﴿مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَتْهُ﴾ ته‌گه‌ر ئاوا‌ی ته‌عبیر لی‌بده‌ینه‌وه: واته‌ته‌و ئایه‌تانه‌ی که‌بو‌دلانی ژیر و خاوه‌ن هه‌ست، نیعه‌من. ته‌وکات مانایه‌که‌ئاوا‌ی لی‌دی: پاش ته‌وه‌ی که‌تینگه‌یشتن و زانینی مانای ئایته‌کان بو‌یان مومکین و په‌خسابوو، وه‌یا ده‌لین پاش ته‌وه‌ی که‌ده‌مانای ئایه‌ته‌کان گه‌یشتبو‌ن ته‌مجار گۆرییان، واته‌وه‌ک ئاماژه‌به‌جو‌ره‌واقیعانه‌ده‌کا ئایه‌تی ۷۵ی به‌قه‌ره و ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يَحْرَفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ ته‌وانه‌هه‌ندیکیان فه‌رمو‌وده‌ی خودایان ده‌بیست و پاش ته‌وه‌ی که‌تیبده‌گه‌یشتن ده‌یانگۆری ده‌گه‌ل ته‌وه‌شدا ده‌یانزانی. جا‌ته‌و جو‌ره‌نه‌یه: (فَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ). هه‌ندی‌ک له‌قورئان‌زانه‌کان کوتوو‌یانه‌بو‌وه‌ی مانای ئایه‌ته‌که‌تایبه‌تی ته‌وان جو‌ره‌که‌سانه‌بی، که‌لیمه‌ی (لَه) ده‌گه‌له‌که‌واته (شَدِيدُ الْعِقَابِ لَه) یه. له‌کتیبی (دلائل‌الاعجاز) دا‌کو‌تراوه: ته‌و (له‌وه‌ی نه‌بی، په‌واتره، چونکه‌ته‌و عه‌زابه‌گشتیه‌بو‌هه‌موو‌یاغی و سه‌ره‌پۆیانه.

ته‌و پرسیاره‌له‌سه‌ر ته‌ساسی نه‌زه‌ری هه‌ندی‌ک له‌قورئان‌زانان ته‌گه‌رچی پرووی ده‌به‌نی‌ئیسرایله‌کانه‌به‌لام ده‌گه‌ل هه‌موو ته‌و که‌سانه‌یه‌تی که‌قورئان‌زان و گوی‌بیسن و موسو‌لمانن، چونکه‌پرسیاریکی سه‌ره‌زنشی و لۆمه‌یه‌بو‌هه‌موو که‌سانی شیلگیر و ئیهانه‌چی. ته‌قل و هه‌ست و شعور حه‌قی خۆیانه‌پرسیار بکه‌ن دیره‌دا ته‌وان جو‌ره‌که‌سانه‌ی به‌و شیوه‌خراپه‌ی باسیان کرا و ده‌واقیعدا ئاوا‌شن، بو‌چی نازانن و سه‌لیقه‌یان پی‌ناشکی که‌ئاوا ناحه‌زی به‌رچاوی خودا و خه‌لکی خودان، ده‌گه‌ل ته‌وه‌ی ته‌قل‌یشیان هه‌یه و ده‌رکی چاک و خراپ‌یشان لی‌نه‌گیراوه؟! ده‌بی له‌وه‌لامدا بکو‌تری: که‌خودا ده‌ئایه‌تی ۲۱۲دا فه‌رموو‌یه‌تی:

ئەگەر ورد ورد بوونەووی لە سەر بکری و دایژری بە داشگیر و کەو و هیلەگی زانست و سەلیقە، حەق و راستی دەدۆزیتەووە. ئەوێش ئایەتی ۲۱۲ زەینی دەیه و هەلی سەنگینە.

﴿ ۲۱۲ ﴾ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

پازینراوێتەووە بۆ کافران دنیا بە جوانی. چونکە ئەوان دە دنیا دا لە زەت و خوش گوزەرانی و هەوا و هەوێس لەوە پاندن بەو لاوە هیچ مەبەستێکی دیکەیان نییە و ناوی. هەربۆیە فەشە و گالته نەبێ بە ئیپانداریان نایە. جا ئەو بێ باوەر پانە هەچەندی ساماندار ببوایەن، بۆ دوا پۆزیان هیچ سوودی نییە و دەردیکیان دەوا ناکا. لە پۆزی قیامەت پلە و پایە خاوەن ئیپانان لە سەر ووی ئەوانەبە و وەهەر و پەحمەتی خۆداش دەپۆزیتە سەریان. مآل و سامانی دنیا پلە قیامەتیت ناباتە سەری مەگەر بە خۆدا بێ. خۆدا پزق و پۆزی بێ مەنت و بێ سنوور دەبەخشی بۆ هەر کەسێکی وازی لێ بێ. بێ باوەر بێ ئەو کەسە یان بە باوەر بێ.

جوانی سەر زەوی بۆ تاقی کردنەوێه

ئاوێ و سەر دانەووە و تێروانییێکی بە هەستەووە: دنیا بە ژیانی خوشی پازاوەتەووە لای ئەو کەسانە ی کە ژین پەرستن و خۆدانەویستن. یانی خوشەویستی دنیا سەری پێ داخستوون و ملی پێ نەوی کردوون دە بەرەبەر هەموو ئەو ملهوپ و ناسپاس و خوینمژ و حەیا و کەرەمەت شکێتانه دەو زەمانەدا. لە ترسی ئەوێ سامانە کەیان مەحفووز بێ ئەگەر دەس درێژییێکی بێ شەرم و حەیا دەستی بۆ درێژ کا، چۆرتە ی ناکا و مەکە ی ناکا، دەستی نامەردی بە کلاوی حیزانەیدا دەگری و دەلی حیزی و سلا مەت. جا بێ گومان ئینسان بۆ ئەو جۆرە ژیا نە خراوەتە سەر زەوی و نەخولقاو، بە لکە بۆ پاپەرینە بۆ دیفاع لە مافە، بۆ پارازتنی کەرەمەت، بۆ پیک هینانی ئەمن و ئاسایشە بۆ کۆمەل. ئەوانەن عیادەت و خۆداناسی، ئەگەر یەکیک پراستەووە بێ بلی چ دەکە ی لەو ئایەتە پیرۆزە ی ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (ذاریات: ۵۶) ئەمن جنۆکە و مۆم دروست نە کردووە تەنیا بۆ پەرستەن نەبێ. ئەگەر ئەو کەسە و تیبگا لە پەرستن واتە: نوێژ و پۆزوو و ... سەرداخستنی لە مزگەوتەکان و دیناش ئاوری تیبەربێ و ئاو بیسا و ئەتۆش سەر لە سەر سوژدە لانەبە ی لە بەر خۆدا، ئەو بێ گومان تیبی نەگە یووە چونکە خۆدا پەرستی خزمەت بە ئینسانە، نە جاتی ئینسانە، سەر کوتانی زالمەنە، پارازتنی ئایین و شەرفی ئینسانە.

ئەگەر وەک دەلیم و کوتم و نەبێ خۆدا پەرستی، دەبا پیغەمبەرەن هەر دە غار و ئەشکەوت

و مزگه‌وتاندا عیاده‌تیاڼ کردبایه، ئیبراهیم ږانه‌په‌ږبایه له نه‌مروود؛ مووسا ږانه‌په‌ږبیا له فیرعه‌ون، محمه‌دﷺ ږانه‌په‌ږبیا له موشریکانی مه‌ککه. ده‌بی ټه‌قل و شعور ټه‌وه باش وه‌قوزن ږیبه‌ری و سه‌رکه‌شی بو نه‌جاتی ئینسان له تاریکستانی زولم و زروداری یاخیگه‌ران خوداپه‌رستی و خوداناسی و خو‌ناسییه و ږیازی پیغه‌مبه‌رانه.

جوانی و ږازاوه‌یی دنیا بو تا‌قی کردنه‌ویه ټاخو کی ده‌توانی له ناو ټه‌وه‌موو خو‌شی و جوانیه‌دا فربو نه‌خوا و خو‌ی نه‌دوږینی و خودای وه‌لا نه‌نی؟ بو به‌قا کردن به‌و ږاستییه ده‌چینه خزمه‌ت ټایه‌تی ۷ و ۸ی سووږه‌ی که‌هف: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ و انا لجاعلون ما علیها صعیدا جررا ټه‌وی له سهر زه‌ویدایه ئیمه که کردوومانته هو‌ی جوانی و ږازاوه‌یی زه‌وی تا ئینسان تا‌قی که‌ینه‌وه پی‌ی (ټایا کام له ئینسانه‌کان ده‌و حالته‌پر له‌ززه‌ت و خو‌شیه‌دا به‌فربو ناچی) و کار و کرده‌وی جوان ټه‌نجام ده‌دا تییدا. ده‌دیاره له خزمه‌ت به‌ئینسانی عه‌مه‌ل جوانتر نیه و نابی له نه‌جاتی ئینسان جوانتر عه‌مه‌ل نابی، چونکه ئینسان ټه‌مانه‌ت هه‌لگه‌ره. (۷) به‌ږاستی هه‌چی له سهر ټه‌وه‌و زه‌وییه‌دایه (له زینه‌ت و جوانی) ته‌ختی ده‌که‌ن و ده‌یکه‌ینه‌وه ده‌شتیکی قاقږ و بی‌گژ و گیا. (۸)

ټه‌وه ههر دیره‌دا ده‌رکه‌وت به‌غه‌یره‌ز کرداری چاک هیچ شت له سهر ټه‌وه‌و زه‌ویه‌مایه‌ی نییه، ده‌بی خو به‌خت کردن له پی‌ناو خزمه‌ت به‌ئینساندا بی‌نه‌ک ده‌پی‌ناو خو‌شی و له‌ززه‌ت و هه‌وا و هه‌وه‌سی دنیا.

به‌لی، ټایینی خودا به‌رگری ناکا و مانیع نییه بو خو‌شی ژیا‌نی دنیا چونکه بو هه‌موو که‌س ږه‌وایه بژی به‌خو‌شی و ټازادی و سه‌ربه‌ستی له‌و دنیا‌یه‌دا به‌لام ههر ټا‌وا به‌ر به‌ږه‌لا نییه، نا؛ به‌لکه ده‌بی ماف و که‌رامه‌ت و سه‌روه‌ری که‌سی تی‌دا پی‌شیل نه‌کړی و ده‌س درې‌ژی بو مافی خودا پی‌داوی که‌س نه‌کړی، هه‌روا سه‌ربه‌خو‌لی نه‌نیشی، ده‌بی سپاس و پی‌زانینی خو‌ی له سهر ټه‌وه‌و نیعمه‌تانه بو خودا ده‌رېږی. و هه‌روا به‌هو‌ی بوونی دنیا باغر و باد‌ی هه‌وا نه‌بی، گالته به‌ئیمانداران بکا وه‌ک خودا ده‌فه‌رموی ﴿وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ واته گالته نه‌بی به‌ئیماندارانیا. به‌کوردی، دنیا‌په‌رست به‌قای به‌ټه‌رزشی مه‌عنه‌وی و حه‌یاتی ټوخره‌وی نییه.

ده‌بی ټه‌وه بزاندري: هو‌ی دابه‌زینی ټایه‌تی ۲۱۲ چ بووه و چیه؟ هو‌یه‌که‌ی ټه‌وه‌یه: خودای ته‌عالا حالی ټه‌وه‌که‌سانه‌ی که‌نیعمه‌ت و به‌ره‌که‌ته‌کانی خودا پی‌ی به‌خشیویان ټال‌وگوږ پی‌ی کردن به‌کفر و هه‌وا و هه‌وه‌سی شه‌یتانی له پی‌شدا که‌ږایگه‌یاندن و عاله‌می تیگه‌یاندن ټه‌وانه که‌سانیک بوون ئینکاری قورټان و پیغه‌مبه‌ریان ده‌کرد واته ټه‌وانه به‌سهر حه‌قدا بازیان دا بو‌لای

ناحق. خودای تەعالاش ھات بۆ ئاگاداری و دەرس لى وەرگرتن لەو بازدانە نابەحق و ناپەرەوايانە ھۆيەكەى راگەيىنى بە ئىنسان، واتە ئەوھى دەتوانى بە ھىزى خۆى حق لە ئىنسان بىستىنى و بفرپىنى و ناحەقى پى بفرۆشى، زىنەت و لەززەت و خۆشى دىنايە. ئەگەر ورد سرنج بدرىتە ناوھروكى ئەو ئايەتە پىروژە (۲۱۲) پى ھەلاکوتن و شەجاعت دار کردنى موسولمانانى لى دەردەكەوى. چونكە ئەوانى بە زىنەتى دىنا فريويان نەخواردوو و لە تاقى کردنەوھدا دەرچوون. و زەم و لۆمە و سەركۆنەى كافرانى لى دەردەكەوى چونكە ئەوانى فريويان پى خواردوو و لە تاقى کردنەوھدا دەرئەچوون.

«ابن عباس» فەرموويەتى ئەو ئايەتە ھۆى دابەزىنەكەى (ابوجھل) و سەرانى قورەيش بوون كە فەقىرە موسولمانەكانيان مەسخەرە دەکردن. چونكە ئەوان بەو دەليلە كە زۆر دوچارى دەرد و رەنجى دىنا ببوون و زۆرىشيان پەلامارى سەرۆت و سامان نەدەدا، دە كەم دەستى دارايى دىنا مابوونەو، گۆيا ئەوانەش ئەوانە بوون: عبدالله بن مسعود، خباب، سالم موالى ابى حذيفە، عامر بن قھيرە، ابو عبیدە بن جراح. دە حالىكدا كە سەرانى قورەيش دە ناز و نىعمەتەكانى دىنادا بوون گالتهيان بەوانە دەکرد و دەھات. ھەندىكىش كوتووينا ھۆى دابەزىنى ئەو ئايەتە ۲۱۲ يە منافقەكانى ھەك عبدالله بن ابى و ھاوقەتارەكانى بوون. ھۆى دابەزىنەكەى ھەركام لەوانە بى، ھىچ ئىشكالىك پروو نادا.

شەيتان خراپەت پى دەكايان ھەوا؟

ئىمەى موسولمان دەبى بە پى بەراوھردىكى كە لە بەرجەوھەندى قورئاندا دەستمان كەوتووھ نابى لە سەر كارە ناپەرەواكانى كە بە تووشن دىن و دەيانكەين راستەوخۆ شەيتانى بە سەبەب بزائىن، چونكە شەيتان رەپ و پروو ناتوانى بەزۆر وەسەر داو و تەلەت پەرىنى، بەلكە ئەو ھىزى بەھىزى نەفس و ھەواى بەرەلدا كراوى بى ھەوسارە ئەو كارانە بە ئىنسان دەكا، لە پامان و لە ھەلسەنگاندنى كەلىمەى «زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا» دا ئەو راستىيە خۆ نىشان دەدا كە نەفس و ھەواى بى بەندوبار و ھەوسار فريوت دەدا و لىت دەبنە شەيتانى وەسەسەچىن. و ھەروا دووبارە بۆ تەكىدى ئەو داوا راستىيە واتە فريودەرە: وەسەسەى ھەوا و ھەوسەى بى ھەوسارە دەرپوانىنە ناو دەرروون و سىماى ئايەتى ۷ى سوورەى كەھف ھەلى دەسەنگىنين و ھەزنى دەكەين بە تەرازووى ئەقڵ و ھەست و شعور تاكوو لى دەردەكەوى كە زىنەت و زىر و زەمبەرى دىنا چۆن نەفس و ھەوا دىننە سەما و ھەلپەرىن كەوا دەكەونە جۆش و خرۆش، بە

کەس پاناوەستن و دایین نابن و دانامەزرین: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِيَبْلُوهُمْ أَئِيَّاهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ بەراستی ئەوەی کە لە سەر زەویدایە کردوومانەتە هۆی پازاندنەوەی زەوی تاکوو تاقیان کەینەو (نەفس و ھەوا و ئەقل و شعور کە ئەندامی لەشی ئینسانن) کامیان کردەوەی جوان دەکەن و کامیان پێی فریو دەخۆن و دەکەونە بەدفعەری و لاساری).

لە ڕی ھەتڵە بوون

دێردا زۆر پروون و ئاشکرایە و بە ھەموو چاویکی ئەقل و زانست دەبیندری: چییە سەبەب و هۆی لە ڕی ھەتڵەبوون. نەفسە، ھەوا، ئارەزووی لەرزەتی دنیا کە بۆت پازاوەتەو کە پێی تاقی کرێیەو؟ کەوابی دەبی بلێن بە کورتی: مریشک بۆخۆی خۆلی وەسەر خۆی نەکا، کەس وەسەری ناکا.

دەشبێ ئینسان ئەو خەیاڵەش نەخاتە ناو دل و نەینێژی دەویدا کە بلی: خودا هۆی ئەو بەزم و پەزمەییە کە دنیا ئاوا جوان دەکا و دلانیشی ئاوا پێی ئاشنا و گرفتار دەکا، بەلکە دەبی ئاوا بکوتری: ﴿قَالُوا بَلَايَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾ ئەزەل با ھەر قسە نەبی دەبی عەمەل و تاقی کردنەوێشی دەگەڵ بی، جا ئەو زینەتە دنیایە بۆ تاقی کردنەوەی ئەو قسەییە زەین دەییە ئایەتی ۱۷۲ی سوورەیی ئەعراف: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ خودا ھەر بە سرشت و فیتەرە، ئیمانی بە خودا و چاکە و خراپە نازتۆت و چاندوویەتی ناو ناوی ھەست و دەروونی ئینسانەو، و ئینسان بەو سروشت و فیتەرە پەیمانی دەگەڵ خودا بەستوو و ئەو پەیمانەش پشتاوپشتی بەرەیی ئینسان ھاتوو و نەپساوێتەو و ناپسێتەو تا ئینسان تەواو دەبی (خوداناسی) و ھەروا ڕووی ئینسان بە ئەقل و شعور و ھەستەو و یا بلێن سرشتی ئینسانی کە بریتیە لە دەرک و ھەست و ئەقل و شعور ﴿وَكُلٌّ فَالْهَمَّهَا فُجُورُهَا وَتَقْوَاهَا﴾ (شمس: ۸) خودا خراپەکاری و چاکە و پارێزکاری خۆی چکاندە ناو ھەستەیی میشک و دلێو (کردوونیە شایەت لە سەر خۆیان (و) ئەوانیش ھەر لەو پۆژووە بەو سرشتەو) شاییدیان لە سەر خودا و تەق و تەناییی خودا داو و ھیناویانە. تاکوو لە پۆژی دوایدا (پێی ئەوێان نەمینی بلێن): ئیمە بی ئاگا بووین لە تۆ و تاک و تەناییت.

ئەئەو پەیمانەکە، ئەوێش بوو مانایەکە. جا ئەو پەیمانە بۆوەی لە قسە بچتە دەر، دەبی عەمەلەن تاقی کردنەوەی لەسەر بکری. کەواوە دەبی بە کوردی بلێن دنیا بەر پەردەلدا نییە و ئاش

بى ساحب نبیه، هەرکەس بى وەسەرى کا و حەقى ئاشەوان نەدا کە پى دەلین ئاوان: واتە
حەقى ئاشەوان. جیگەیه تی ئەو بەستە هەلبەستەى خۆم لەو بارەوہ بیهاویمە سەر باس:

ئاش و ئاشەوان

خودایە ئاشەوانى ئاشى دلمى
کە خۆت بىرازکەرى بەرداشى دلمى
بەچە کوچى پەحمەتت بىراز کە ئاشم
کە خۆت بىرازکەرم بى، چاک و باشم
سەرەنجام ئاش و ئاشپەر دەبنەوہ خاک
دەمىنى ئاشەوان و پوحتى چالاک
لە خوۆتە روح لەبوۆیە ئەو دەمىنى
دەنا نابى لە توۆ بەولا وەمىنى

خودای خواوەن حیکمەت و حەکیم بە ئادەمیزادى فەرمووە: دەست بگرن بە تەنافى خودا،
واتە بە یاسای خودا کە قورئانە، و لیک پرژ و بلأو مەبن، نەکا دوژمن بوو و پىرتى. دیارە لە
ئایەتەکانى پیشوودا خودا ئەو وەسیەتەى لە موسولمانان کرد کە بە تیکرایی دەست ویکدەن و
پال پیکدەن تاکو ئاشتى و تەباىى خووى پى بگرن کە هەوینى یەکەتیتانە نەکا کەلین و تىخا. و
ئەوہش دەبى بزاندرى هەوینى دووبەرەکی و ناکوکی، خوۆشەویستى لە حەد بەدەرى دنیا و ژینى
خوۆشى و لەزەتەى دنیایە کە هیچ شکىشى تیدا نبیە بەرھەمى ئەو خوۆشەویستەش لە خشتە بردن
و پالەپانى و خلیسکاندنەى خەلکى بى ھیز و لاوازی دنیایە، ئەوہش خەیانەت و نائەمینە بە گەل
و نیشتمان. چونکە خودا لە هەوہلەوہ گەلى بە یەک کۆمەل و یەک پارچە پانا و ھینایە پروو،
بەلام ئەو دنیادارى و لەزەت پەرستى لیکى کردن و کردنیە پارچە پارچە و تیکى بەردان. جا
پى بەخشینی ژیر و بیر و بەراوہرد و لیکدانەوہ و ئیختیار بە ئینسان وەک وەسیلە یەک وایە و
بوۆیە کە ئەو ئیتحاد و یەکەتە بپاریزرى و وەمىنى. تاکو وەک پرایەل و پۆ و تەونى پەکپارچەى
گەل بپتە تەندن و بە ھیزی ھەموو ھەوداکان و تالى پرایەلەکان فەرش و بەپەى ئاسایش و
ئامانەت و ژيانى ئینسانا بپتە راخستن و لە سەر دانىشتن. بو راستى ئەو مەبەستە پر لە ھەستە
دەبى بچینە خزمەت ئایەتەى ۲۱۳:

(۲۱۴) كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكَمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

به‌ری، مه‌ردم هه‌مووی چین و به‌ره‌یه‌ک بوون. خودا پی‌غه‌مبه‌ری ناردن مژده‌ده‌ر و ترسینه‌ر بن، کتییی راست و ره‌واشی ره‌گه‌ل خستن تا ئه‌وشته‌ی بوونه‌بنه‌مای کیشه‌یان، بۆیان یه‌کالا که‌نه‌وه و پیکیان بیسن. هه‌ر ئه‌وانه‌ش بۆ یه‌کتریان نه‌ده‌سه‌لماند که ده‌پیشدا کتیب بۆ ئه‌وان هاتبوو، به‌لگه‌ی ئاشکراشیان لابوو؛ به‌لام ئیره‌یی ناو خۆیان کاریکی وای کرد پیک نه‌یه‌ن. ئیتر خودا به‌ئیزنی خۆی ریگه‌ی راستی نیشانی باوه‌رداران دا و تیی گه‌یاندن ئه‌و کیشه‌له‌ به‌ر چی کرا. خودا بۆ هه‌ر که‌س هه‌ز بکا شاره‌زای راسته‌ریی ده‌کا.

مه‌به‌ست له‌و ئایه‌ته‌پیرۆزه‌ئوه‌یه‌که‌ ئاده‌میزاده‌کان پیش ئه‌وه‌ په‌ره‌بستین و زۆر بن هه‌موو هه‌ر یه‌ک بیر و باوه‌ریان هه‌بوو. خوداناسیان هه‌ر له‌باوه‌گه‌وره‌کانیانه‌وه‌په‌گه‌یشتبوو، به‌لام ورده‌ورده‌که‌ په‌ریان ستاند و زۆر بوون، بوونه‌به‌چه‌ندین تیره‌و هۆز و گه‌ل و قه‌بيله. ئه‌و حاله‌ته‌چوونه‌سه‌ریان و قۆل قۆله‌یان، بووه‌هۆی لادانیان و له‌ت‌له‌ت‌بوونیان (واته‌که‌وته‌سه‌ر باری مه‌رام و مه‌رامی هه‌ر ده‌سته‌ی باوه‌ریکی بۆ خۆ دامه‌زراند) وه‌ک ئه‌وه‌یان لی هات له‌هه‌موو ریباریکی ئایینی وه‌لا که‌ون و ون بن و ری ده‌رنه‌که‌ن. ئه‌دی‌ره‌دا خودای خاوه‌ن به‌زه‌و لی‌زان هات به‌هاواریانه‌وه‌نه‌وه‌کا بکه‌ونه‌سه‌ر خه‌تی پیکدادان و تی سه‌ره‌واندنی یه‌ک له‌ئاخردا، پی‌غه‌مبه‌ریکی بۆ دانان وله‌خۆیانی لی هه‌ل‌خستن ده‌ور ده‌گه‌ل ده‌ور له‌سه‌ر ئه‌ساسی باو و ئه‌زموون و توانایی و ئه‌قل و سه‌لیقه‌ی ئه‌و زه‌مان، ناردرنیه‌ناویان و واشی ده‌گه‌ل کردن که‌خۆشه‌ویستی و ئیختیاری ئه‌و پی‌غه‌مبه‌ریان ده‌ناو دل و ده‌روونیاندا بیی تاکوو ئه‌و سه‌روه‌ره‌ری‌زداره‌بتوانی به‌هۆی نه‌زم و نیزامیکی سووک و ساده‌و ساکار بی ئازاردانی یه‌کتر بیانحاملینی و خودایان له‌بیر نه‌چیتته‌وه‌لانی که‌م ئه‌وه‌نده‌بزنان خودایه‌که‌هیه‌و یه‌کتا و بی‌هاواله‌به‌توانایه‌و گیانیش ده‌دا و گیانیش ده‌با. ئه‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌ش ئه‌و کار و مه‌ئمووریه‌ته‌ی به‌هۆی سه‌لیقه‌ی خۆی نا، به‌لکه‌به‌هۆی یاسا و ده‌ستووراتیکی تایبه‌تی خودا له‌ژیر ناوی (کتییی ئاسمانی) تاکوو خه‌لک به‌دوور بن له‌و گومانه: ئه‌وه‌ئو پی‌غه‌مبه‌ره‌ئو قسانه‌ئی خۆنی ده‌یانلی و ده‌یانکا

بى بايەخن. بەلكە وا باوەر بکەن ئەو گۆفتەى خودان و جىيى باوەرن. بەلام ئەوەندە ھەبوو گەلەکان پاش نەمانى پىغەمبەرەکان کە ماوەیەکی پى دەچوو دەکەوتنەو ھە سەر بارى لارپىيان. و ھەروا زانا ئاينىھەکانىشان بە ھۆى خۆشەويستى دنيا و ھەو ھەس پەرستى و ئارەزوويان بى خەبەر لە ئاين و پۆژى دوايى، دەستوور و فەرمانە ئاينىھەکان دەگۆرى. وەکوو زانايانى جوولەکەکان و قەشە و مەشەى ھەرمەنى و ديانەکان. «ئەمما ئەوانە کە بە تەواوى چىژەيان لە ئيمان و باوەرى کردبوو دايم دە يادى خودادا بوون و خوداش لە يادى واندا بوو، پىنوئى دەکردن لە خەيال و بىرى خراپيان لادەدا. ديارە خوداش بۆ ھەر کەسيک کە خوداى بوى، خوداش ئەوى دەوى و شارەزاي پى راستى دەکا.

ھەموو ئادەمیزاد، يەك بىر و باوەريان ھەبوو؟

ئاو و ھەسەر دانەو ھە و تىروانىيىكى بە لەسەرەخۆيى: بە پى چۆنەتى داب و باو و ئاكار و رەفتارى ئىستىي ئىنسانەکان وا دەردەکەوى کە ئىنسان ھەر لە سەرەتاي ھاتنىھە بۆ سەر زەوى بوونەو ھەريكى خاوەن بىر و ژىر و ھەلسەنگاندن و بەراو ھەردى جوئى جوئى و جۆراو جۆر بوو ھەواتە دەبى بکوترى: ئادەمیزاد کۆمەلئىكى تايبەتىن و سەر بەخۆن و خاوەن ئىختيار و ھەلوئىستى سەر بەخۆن و ھەك گياندارانى دى نىن ھەلس وکەوتيان لە سەر ئەساسى ئىلھامات بى، واتە لە ئىختيار و سەر بەخۆيى و ھەلوئىست گرتن بى بەرى. دىرەدا دەبى بە پى ياسا و دابى عىلم لەفرى (كان) بۆ سبووت و ئىستمرار بى واتە بەردەوامى. وەکوو (كان) ھى «كَانَ اللَّهُ عَفْوَراً رَّحِيماً» کە خودا ھەمىشە غەفوور و پەھىمە. دەكرى بکوترى ئىنسان دە شەئى خۆيدا بىر و بۆچوونى لىك جياوازيان ھەبە بە پى ئاماژەى ئايەتى ۴ سوورەى لەيل: «إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى» واتە ھەول و دەول و تىكۆشانى جۆراو جۆر دراو ھە ئىنسان و ھەيەتى. ئەمما دە واقعدا ھەك ئەندامى يەك لەش وان: واتە ھەر دانەى يەك كارى ھەيە، وە بەبى ھاو كارى يەكترى ئەو ئەندامانە كاريان ناچىتە سەر و بۆيان بە بەرھەم ناگا. يانى ئەو توانايەيان نە دراو ھەتى کە بتوانن ئەو ھى نيازىانە سەر بەخۆ و بە تەنبايى پىكى بىنن بەلكوو دەبى بە تىكرايى و بە ھاو كارى يەكتر وەكار كەون بۆ ئىش و كار. جا ئەودەم ھەر ئەندامەى كارى خۆى دەكا بە ھىمەتى خۆى و بە بىرى خۆى، مەجموعى ئەجزاى ئەو كارخانە كۆمەلایەتە يا بلىن ئەو لەشە بەرھەمىكى باشى ئاسايش و ژيانى بى گىرە و كىشە وەدەست دىن. ئەمما ئەو شىو ھەكارەى ئەندامانى كۆمەل بى

ویک هەلپەرژان و لیک سوورپان و تیسریواندنی یە کتری نایە تە پروو دە ناو کۆمەلی ئینساندا، جا خو ئەو هەش بێ گومانە ئە گەر پیک هەلپەرژان و پال پیکەو هەنان یاسا و نیزامیک دەفریا نە کەوێ ژیان ناتوانێ تا سەر بەر دەوام بێ. کەوابێ دەبێ یاسا و دەستووریکی ئەساسی و قایم و پتەو بگاتە نێوانیان بۆ وە هەرکەسە لە بەشی دەستەلاتی خویدا وە جووڵی و کار بکا. جا بۆیە خودای خاوەن حیکمەت و حکیم فەرموویەتی و دەستووری داو: ﴿قَبَعَتْ اَللّٰهُ التَّيَّيْنَ مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكَمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيْهِ...﴾

بە کوردی و بە کورتی: بەرھەم و قازانجی ئینسانی بە تیکرایی دە یە کتر بە ستراوە و دە یە کتر چەرژاوە، دیارە هەر کەسە تە قەلا و هەوڵی بۆ خوێەتی و بۆ لای خوێ پادە کیشی دە یە هەوێ لەوی دی بپچرێ بۆ خوێ. خو ئەو هەش حاشا هەلنە گەر و بێ گومانە دووبەرەکی و ئاژاوە و شەر پیکهینە ئەو شیوەیە. کەواتە ژیا نی ئاوا بە شەر و هەللا و دووبەرەکی و بە گز یە کدا چوون ناکرێ بەر دەوام بێ هەتا سەر نە گاتە لە ناوچوونی ژیان و ئاسایش و ئەمنیەت. جا بۆیە خودای تەعالا بۆ بەر دەوامی ژیان و ئاسایش و بەرگری لە دووبەرەکی و پیک هەلپەرژان پیغەمبەرانی بە یاسای کتییە خوێ ناردە ناو ئینسان دەور دە گەل دەور بە یاسای نوێ و داب و باوی سەردەمی خوێان.

تیوتیو: وە ک گوتمان و پامانگە یاند: ئینسان بە پێی سرشتی شەرخواز و دووبەرەکی خولقینە بۆ بەرھەمی ژیان و مانی، بۆیە خودا ئەو پیغەمبەرانی تیدا هەلخستن و نامە و یاسا و دەستووری نەزم و نیزامیشی پێ دان بە ناوی کتییە وەحی ئاسمانی، تاکوو بەرگری بکری لە شەر و ناکۆکی و مل بەملە و پراکیش پراکیشی یە کتری. ئەدی ئە گەر ئەو وایە و خوداش بە توانایە بۆ بەرگری لە هەچی بیهەوێ، بۆچی ئاوا دەکا ئینسان؟ شەر و پیکدادان و ئاژاوە یەکی وای پیکهیناوە کەس خێوی خوێ ناسی و کەس نییە ئاوری بەراستی وەسەر پیغەمبەرانی و کتییەکانی ئاسمانی وەدا؟ بۆ مە گەر خودا بە توانا نییە بەرگری لە یاسای خوێ بکا و دەستووریک داوێتە پیغەمبەرەکی بیاتە سەر؟! بەلێ، ئەو بێر و باوەری خاوەن بارانە: کە خودا دەتوانێ هەچی حەز کا، بیکا و کەشیش نەتوانێ بەرگری بکا، بەلام خودا ئەو دەستوورات و پیغەمبەرانی بۆ ئاگاداری ئینسان و پێنوینی ئینسان و تاقی کردنەوی ئینسانی ناردوو و دامەزراندوو. دەجا دیارە مەیدانی تاقی کردنەو هەش دەبێ ئازاد و بەر دەوام بێ تا ماوەی تەعین کراو کە پۆژی قیامەتە ویا بلێن پۆژی مردنە. جا بۆیە خودای تەعالا پاش ئەو ی بە ئەنواعی

ئامراز و وه سیله و ئه سبابی وه ک قورئان و پیغه مبه ران، وه ک ئه قل و شعور و ئال و گوږی و هرزان و پیری و نه خوشی، تاقیان ده کاته وه، مهیدانی ئه و تاقی کردنه وه شیان بو ده رازینیتته وه تاکوو ده رکه وی کامه ئینسانه هه یه ده و تاقی کردنه وه دا ده رچی واته چاک و پاک و به که رامهت بی و پشت له زۆردار و بیعار و بی و یقار بی. روو له ئینساف و که رامهت و شهرم و حهیا و یقار بی. ئه وانه ی به درێژیی ته مه نیان هه ر ده منافقه تی و زولم و بی شه رمیدان، خوداش باسیان ناکا له بهر ئه وه یه: ﴿وَيَمْدُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ (بقره: ۱۵) ئه وانه تا ما وه یه ک خودا مؤله تی پی داو کویرانه له سه ر خراپه کاری و چاره رشی خویان برۆن و به رده وام بن. پۆژیکی تفت و تال چاوه پروانیانه.

ئه گه ر بێتوو پرسیار بکری له وه ی مه گه ر ئه و بی باوه ر و یاخیانه پینگای راست و خواریان نیشان نه دراوه؟ و عاقیبه تی چاکه و خراپه یان پی رانه گه یه ندراره؟ وهیا ده زانن و ده یکه ن؟ ده بی له و لامدا هه واله به و فه رموده ی باری ته عالا کری که فه رموویه تی: ﴿وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾ کهس نه بوو دووبه ره کی و لاساری بکا و نه زانی خودا و پیغه مبه ر چ ده ستوو و فه رمانیکیان داوه. هه روا دووبه ره کیشیان دانه ده نا مه گه ر ئه و که سانه ی که قورئانیان درابوو یه و تییان گه ییندرابوو و نیشانه و به لگه ی راست و دروست و پروناکیان بو هاتبوو.

به کوردی، ئه و ده ستوو و فه رمانانه ی وه ک قورئان بی، که خودا دابوو یه پیغه مبه ره کان و ئه وانیش بی که م و کووری به خه لکیان راگه یاندبوو، نیشانه ی پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ره کان بوو، به لام به داخه وه ئه و ئاره زوو یانه ی که له ناو توئی توئی دل و ده روون و له شی دنیا په رستیاندا ناژرابوو و چاندرابوو هه موو ئه وانه ی لی دزین و ون کردن لیان و له ولات و زهوی فه رامۆشکاریدا ناژتن و پرزاندیانن بو وه ی نه روین و تازه سه ر هه لنه ده نه وه: (بَغْيًا بَيْنَهُمْ) ئه وه یه و ئه وه بوو. دیاره ئه و سیلاو و لافاوه بی داد و ئامانهش به زۆری له هه وری په شی ده سته لاتداران و زانایانی ئابین را هه لستاوه و سه رچاوه ی گرتوو. ئیستاش خه لک له زاری مه لایان رایه ده لێن: ژن ئه گه ر به پیاو پازی بوو ماره ی ناوی و ته لاقیش درۆیه. و ئه گه ر پیاویش ناچار بوو ده عوزریشدا بچیته لای ژنی، جا له هه ر لایه ک را بی، په وایه چونکه ده فر و جه والی خۆیه تی. خانه قا و ته کیه و شیخ و سه ید هه ر مه لایان دایان نان و خه لکیان پی ئاشنا کردن. که چی ئیستاش ده لێن چاک نین، هه ر له زاری مه لایان را دا که وتوو ماره به جاش. ئیستاش ده لێن ئه وه کاری مه لعووانه. هه ر له زاری مه لایانه ده لێن له کاتی ظهاردات واته ژن له

خۆ حەرام کردن به هۆی کاره‌کانی ناره‌وا وه‌ک به ژن بکو‌ترئ دایکمی، خوشکمی، یا ده‌کاتی رۆژوودا بچیه لای، تا ئه‌و سێ شه‌رتانه‌ی خودا دایناون وه‌ک: ئازادی به‌نده‌یه‌ک، یان نان‌دانی شه‌ست نه‌فه‌ری فه‌قیر، یا شه‌ست رۆژ رۆژوو گرتن نه‌گری و نه‌ده‌ی حه‌لل نییه‌ بچیه لای. ده‌لێن مه‌لایان کوتوو‌یانه ته‌گه‌ر توانایی هه‌یج لایه‌کیانته‌ی بچیه لای هه‌یج نا‌باش نییه. بت و بت‌سازی واته‌ مچه‌سه‌مه و ته‌جه‌مولات و ته‌عزیماتی بی‌جی له‌ حاکمان و ده‌سته‌لاتداران‌را داکه‌وتوون، هه‌له‌ستان له‌ به‌ر سروودی نیشتمانی وه‌له‌و سروودی غه‌یره‌ ئاینیش بی‌ له‌ ده‌سته‌لاتداران‌را داکه‌وتوو. به‌ کورتی و به‌ کوردی ئایینی سپی ئیسلامی که‌ کراوته‌ پ‌ه‌ش و سپی، له‌ له‌خۆگۆراوان و دۆراوان‌را سه‌ری هه‌لداوه‌.

پوخته‌ی مه‌به‌ست له‌ ئایه‌تی پیرۆزی ۲۱۳ی به‌قەرە:

۱. له‌ سه‌ره‌تادا ئینسان کۆمه‌لێکی ساده‌ و له‌ سه‌ر ئه‌ساسی فیت‌ره‌ت و سه‌رشتی خودا پێداویان عیباده‌ت ده‌کرد.

۲. پاشان به‌ پێی زیاد بوونی کۆمه‌ل به‌ره‌و نیازی زیاتر و جۆراوجۆرتر هاته‌ پ‌وو به‌و نیزامه‌ ساده‌ی هه‌وه‌ل خۆی بۆ ئیداره‌ نه‌ده‌کرا، ده‌وه‌یدا خودای ئاگا به‌ هه‌وه‌ل و ئاخ‌ر بۆ چاره‌کردنی نیازیان پێغه‌مبه‌رانی به‌ یاسای ئاسمانی بۆ په‌وانه‌ کردن له‌ خۆیان.

۳. هه‌م پێغه‌مبه‌ره‌کان هه‌م یاساکانی ئاسمانی ده‌گه‌ل سه‌رنوشت و سه‌رشتیان راسته‌وخۆ به‌ ته‌ئسیره‌وه هه‌م موژده‌گانی پێغه‌مبه‌ره‌کان و هه‌م ترساندنه‌کانیان وه‌رده‌گرتن.

۴. پاش وه‌رگرتنی ده‌ستووراتی خودا و په‌سوول و ته‌سدیق کردنی یاسا و پێغه‌مبه‌ر، که‌وته‌وه‌ دووبه‌ره‌کی و ناکوکی و تالاسابوون له‌ پ‌یگای پ‌است، به‌لام دووبه‌ره‌کی و لادانی ئه‌و که‌په‌ته‌یان له‌ پ‌ووی جه‌هل و نه‌زانی نه‌بوو به‌لکه‌ له‌ پ‌ووی ئاگایی بوو، تۆری ئه‌سپی هه‌وا و هه‌وه‌س بوو.

۵. عاله‌م ده‌و شه‌رایه‌ته‌دا بوونه‌ دوو ده‌سته: یه‌ک خاوه‌ن باوه‌ر، یه‌ک کافر.

۶. به‌ پێی ده‌رکی میژووی به‌شه‌ر له‌ سه‌ر زه‌وی، حاوانه‌وه‌ی کۆمه‌ل به‌بی ئایین و دینی ئاسمانی ده‌که‌وێته‌ که‌شه‌که‌ش و دووبه‌ره‌کی و فه‌سادێ ئه‌خلاقی. هه‌ر ئه‌وه‌شه‌ که‌ له‌ هه‌وه‌لی ژیا‌ندا له‌ سه‌ر ئه‌ساسی یه‌کته‌په‌رستی بووه‌، هاوتای بۆ خودا دانه‌ناوه‌، پاشان که‌ که‌وتۆته‌ ناو شه‌پۆله‌کانی ژیان له‌ تاو ده‌ردی ژیا‌نی له‌ ئایینی یه‌کته‌په‌رستی وه‌لاکه‌وتوه‌. ئه‌دی‌رده‌ا کۆمه‌لی به‌ واقعی و ساله‌م ئایینی به‌ واقعی و ساله‌می ده‌بی.

۷. دین بریتیه له دەستوورائیککی تایبەتی هەم مەسلەحەتی دنیای تیدا گونجاو هەم ئی قیامەت.

۸. دینی ئاسمانی هەر له سەرەتای هاتنی ئینسان بۆ سەر زەوی بۆ لابردنی کیشەکانی سرشت و فیتەرەتی ئینسان بوو، جا ئەو جار وردە وردە بەرەو تەواوی نیازی ئینسانی هاتوووە بۆیە له ئاخردا توانیویەتی پەفەعی نیازی سرشتیش بکا و غەیرە سرشتیش.

۹. دینی ئاسمانی له هەوڵەو هەر بەرەو کەمال هاتوووە جا وردە وردە بە پێی نیازی ئینسان تا ئەو جیگایە له هەموو بوار و بار و راستاندا دەتوانی نیازی ئینسانی دابین کا ئەگەر بەهانی پێ نه گیردری. وەک ئایینی ئیسلام ئایینی خاتەمی پێغمبەرانی تازە ئایینیکی دیکە ناییتەووە چونکە له هەموو باراندا تەواو و پراو پری نیازی بەشەرە، ئەگەر بەهانی نه گیردری.

۱۰. هەر ئەو دین و شەریعەتە دی تەواوتر دەبی لەو دینە دی دەچی و دەروا.

۱۱. هەر ئەندازە کۆمەلگا بەرەو تەمەدونی بالا بروا بە پێی سرشت و فیتەرەت پرووبە پرووی دووبەرەکی دەبیتهووە له سەر ئەو ئەساسە ناتواندری بۆخۆی چارەسەری کیشەکان بکا، بەلکە دەبی یاسا و دەستوورائیککی سرشتی بی و عۆدەدار و زامنی چارەسەری کیشەکان بی.

جا ئەدیرەدایە کە خۆدای تەعالا یاسا و شەریعەتیککی ئاسمانی بە وەسیلە پێغمبەری ئاخرزەماندا بۆ ناردن کە له هەر باریکەو ئەگەر بە وردی سەیری بکری، تیر و تەسەل و تەواو و بی کەم و کوووری مافی هەموو خاوەن مافیککی تیدا و پارازتوویەتی و مافی تاق و جووت واتە کۆمەل و فەردی ئینسان و حەیان، ژن و پیاو دەویدا هەیه و پارێزراوە ئەو دی ئاوا نەزانی نازانی ئەساسنامەکی کە قورئانە بە تەواوی پێویست پێی زانا و ئاشنا نییه. بە کوردی قورئان دەستوورائیککە له خۆداوەندەو بە بەژن و بالای ئینسان و حەیان و ژیان و دنیا و قیامەت گیراوە و بێدراوە. ئەگەر له ئەندازەیدا کورت و درێژی تیدا بی خەتا دەکەوێتە ئەستۆی خۆدا (نعوذ بالله). دە دیارە له خۆدای خەیاتای چاتر و نەققاشی چاتر و زانای زانتر و چاتر و خەمخۆری چاتر نەبوو نە هەیه و نه دەبی. پڕۆژ دە زاتی خۆیدا جوان و شۆقدارە چە کچەکیله (شب پره) بۆخۆی چاوی له بەر هەلنایە و ناتوانی تەماشای کا.

بیر و را له سەر (امة واحدة)

دَلَّ وَ ههستی شعور دەیان هەوێ بزانی ئایا (امة واحدة) کە دە ئایەتی ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً

وَاحِدَةً دایە، ئەو ئۆمەتە واحده کین و لە کوی و لە چ زەمان و دەورانیکدا بوون؟ لە ئادەم و حەواپایە؟ یا لە نوح پاپە؟ یا لە مووسا پاپە؟ ئەو ئۆمەتەش لە سەر حەق بوون یا باتل؟ وەیا لە رۆژی ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى﴾ پاپە؟

نەزەرى «ابومسلم بحر اصفهانی» و «قاضى عبدالجبار همدانى» وایە عالەم لە بابەت دەرک و ھەستى سرشتى و زانستى ئەقل و شعور، یەك ئۆمەتى واحیدن، واتە لە سەرەتای بوونیان لە بابەت ئەقل و دەرکەو یەك ئۆمەتى واحیدە بوون. ھەر لەو پرا ئیقرار و ھەستیان بە بوونی خودا و سىفاتى خودا و ئیتاعە بەو و سىاسى ئەو کردوو و ھەروا ئەو ھەستە دە دەروونى ئەو خاوەن سرشت و شعورانەدا ناژراو و بوو کە دەبى خو پپاریزرى لە درۆ و جەھل و زولم و دەس دریزى بۆ خەلک بە ناپەوا. دەلیلش لە سەر ئەو پراستییە ئاماژەى ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ﴾، چونکە ھاتنى پپەمبەران بۆ ناو عالەم دواى ئۆمەتى واحدهى عالەم بوو، دپەرە دایە کە دەبى باوەرپن بى بەو ھى ئۆمەتى واحدهى پەپرەو لە عەقل و شعورى سرشتى لە پپش ھەموو شەریعت و پپەمبەرانیکدا بوو.

ھەندیکش پرا و بۆچوونیان وایە کە ئۆمەتى واحده لە رۆژى (قالوبەلا) دا بوو واتە ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى﴾ (اعراف: ۷۲) دەو رۆژەدا عالەم ئۆمەتى واحده بوو و لە سەر دینى حەق. ئەو نەزەرە لە لایەن ھەندیک قورئانزان وەکوو «ابى بن کعب» و قولیک لە موفەسىران تەئید کراو.

ئایىنى حەق - ئایىنى ناحەق

دیارە ھەر وەك ئاشکرا و پروونە ئایەتە کە ۲۱۳ ئاماژەى تەواو دەکا وەلاى ئۆمەتى واحده. ئەو ھىشارەى وەلاى ئەو ھى تپدا نپە ئەو ئۆمەتى واحده ئایا لە سەر ئایىنى حەق بوو یا ئایىنى باتل؟!

قورئانزانەکان لەو بارەو کەوتوونە تەفتیش و لیکۆلینەو ھى کى دوور و دریز تا سەرەنجام گەشتوونە ئەو قوناغە: سى پپگایان دە نەزەر گرتوون جوئ جوئ:

۱. قەول و پپى ھەوئل ئەو ھى: ئەو ئۆمەتە واحده ھى لە سەر یەك دینى حەق بوون کە ئەویش ئیمان بە خودای بى ھاوتا بوو. ئەو نەزەرەش زۆر ھى زانایانى قورئان تەئیدیان کردوو، لە سەر ئەساسى بەراو ەرد و ھەلسەنگاندنى ئەو ئایەتە پپروژە: ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ

وَمُنْذِرِينَ». ئەو ئايەتە ئاماژە وەلای ئەو ەى دەکا که هاتنى پىغەمبەران پاش زەمانى گىرە و کىشە و ناکۆكى ئۆمەت بوو. ھەروا بۆ تەئىدى ئەو هاتنەى پاش ئىختلاف، ئايەتى ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ﴾ ديارە حەرفى «ف» لە سەر «فبعث» بۆ تەئخىرە. بەو پىيە دەبى پاش ئىختلافە که بە عسە تەکه پرووى دابى.

۲. قەولى دوو دەلین: خودا بۆخۆى راستەوخۆ دەفەر مووی: ئىنسان ئۆمەتێكى واحدە بوو و ناکۆکیان دە ناو خۆياندا پىک ھىناو. پاشان ئىمەش بۆ چارەسەرى ناکۆکیەکیان پىغەمبەرانن ناردوونە ناویان. ئەدیرەدا ئاوا ھەست پى دەکرى: ھەچەن ئەو ناکۆکیە لە سەر ئەساسى «بغى» واتە ياخيگەرى پىک هاتووە بۆو ەى دەبى دىنى وان ناحەق و باتل بووبى، ئەمما دە ھەموو راستاندا بەغى و ناکۆكى ئىشارە ناکا و دەلالەت ناکا لە سەر دىنى ناحەق، واتە بکوترى: ئەوانە دىنيان ناحەقە بۆيە ياخين و ئاژاوە دەگىرن.

قەولى سى قولێکن نەزەريان وايە: ئەو ئۆمەتە واحدە ئادەم و حەولادەکانى بوون. ئەوانىش لە سەرەتاوە خوداناس و تابعى ئەمر و فەرمانى خودا بوون ھىچگۆنە ناکۆکیەکیان لەو بارەو نەبوو، تا ئەو کاتەى قابىل بە ھۆى حەسادەت و بەغى ھابىلى کوشت. بەو پىيە دەبى باوەر کرى: عالەمى ئەو سەر دەمى واتە ئادەم و حەولادەکانى و ژن و پياوەکانى ئۆمەتێكى واحدەى يەک ئايىن بوون، بە ھۆى حەسادەت و بەغى قابىل بنچىنەى ناکۆكى و مل بەملەى دامەزراند و سەرى ھەلدا. تەماشاکە خودا دەلى چى لەمەر ئەو دوو کورانى ئادەم دە ئايەتى ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ إِنَّكَ تُبْرَأُ مِنَ الْإِنْسَانِ الَّذِي كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّكَ إِذْ قُرْبًا قُرْبًا تَقُتُّبَلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (مائەدە: ۲۷) ئەى پىغەمبەر! ھەوالە گرینگە کەى دوو کورەکانى ئادەم واتە قابىل و ھابىل بخوینەو بە سەر موسولماناندا و چۆن بوو ە پروداو ە کە وای دە خەلکى بگەيینە کە ھەر يە کە لەو دوو کورە قوربانىيەکیان سەر برى، قوربانى يەکیان قبوول کرا، ئى ئەو ە دیکەيان قبوول نە کرا، جا ئەو ەى قوربانىيە کەى قبوول نە کرا حەسوودى برد و بەو ەى کە قوربانىيە کەى قبوول کرا پى کۆت: سویند بە خودا دەتکوژم. ئەویش کە خوداناس و پابەندى دەستووراتى خودا بوو کوتى: خودا لە پياوچاک و بەتەقويان قوربانى قبوول دەکا. (ئەو قسەش ئاماژە وەلای ئەو ە بوو کە تۆ خودانەناسى) ديارە ئەو کوشتنە ھۆيە کەى بەخىلى و حەسوودى بوو کە ئەورۆ بەرۆکى عالمى سەرزەوى گرتوو. بەتاييەت بەرۆکى حاکمان و سەرداران و يارانى قابىل.

خوداى تەعالا زۆر جارانى ئامۆژگارى موسولمانانى داو ە دلخۆشى داوونەو ە بە

خوڤراگری و دان بەخوڤا گرتنی دەعوەت کردوون بو نموونە پاش ئەو ئاگاداری و ئامۆزگاریانەیی که لە ئایەتی ۲۰۴و تا ئایەتی ۲۰۷و ەرایگەیاندا ئاوڤ دەداتەو ە سەر ئەو خواوەن ەروایانەیی دەوری پیغەمبەر که لە دەست دوژمنانی سەخت و بی ەرواکانیانەو ە دايمە دە دله ەراوکه و ترس و لەرزدا بوون که نەبادا بین بە گزیاندا. و ەهه لکه وتبوو لەو کاتەشدا خەبەری ئەو ەیی که دەهەزار چە کداری دوژمن ەاتوون بە خەيالی خوڤان بینە سەر شاری مەدینە و بیگرن، ئەوانیش بو ەبرگری لە سەرکەوتنی دوژمن و ئیحتیات خەندەقینکی پان و قوولیان لی دابوو لە دەوری مەدینە. موسوڵمانەکانیش ئاگاداری و پاسەوانی ئەو خەندەقەیان سپاردبوو بە جوولەکەکانی مەدینە. لە سەر ئەساسی قەرار و ەپیمانئیککی که لە مابەینی ئیسلام و جوولەکەدا بەستراوو، دەگەل ئەو ەیی جوو ەکان نیهانەن لە بنهوه وایان قەرار دانابوو لە ناو خوڤیاندا که دە کاتی ەهه لکه وتنی ەهل ئەو ەپیمانە بشکینن و دەگەل ئەو کەسانەیی دینە سەر شاری مەدینە بینە ەاوکار و دەسباری ەکتر. بەو جوړه که کەلینیان بدەن و ەریگیان بو چوّل کەن لە پشتەو ەیی مەدینە تاکوو موسوڵمانەکان غافلگیر کەن دە ناو شاردا. با تەماشای بەزەیی خودا کری ەو کاتەدا که ەهردووکیان واتە جوولەکەکانی ناو شار و دوژمنەکانی دەورو ەبر نەقشەکە پیادە کەن و بە شاری مەدینەدا بدەن خودا نەقشەکەیی لی ەوچەل کردنەو ە بەو: ئەو ەیی خستە ناو دلیان که دەو ەری مەدینە بەردەن و چوّل کەن ویستا کاتی بەریو ە بردنی ئەو نەقشەیی نەهاتوو ە. سەرلەبەییانی زوو که موسوڵمانەکان ەهر چاو ەروانی ئەو شەپ ە بوون و بە ترس و لەرزەو ە کات و ساتیان دەبردە سەر، تەماشایان کرد دەو ەری مەدینە چوّل کراو ە و کەسی لی نەماو ە، لە خوڤیان جاریان کیشا که دوژمنی دەهەزار نەفەری نەماو ە و ترسی لە ناو دلان وەلاچوو ە. ئەدیرەدایە خودای تەعالا ئاگاداری دەداتە موسوڵمانەکان بە وەبیرخستنەو ەیی ئەو واقعیه تە. دەفەرموی مەترسن ئیماندارەکانی پیش ئیو ەش ئەو جوړه تەنگانەییان بو ەاتوتە پیش و خوڤیان دە بەرابەر ەراگرتوو ە خوداش دەرووی خوڤی و ئاسایشی ەهر بو کردوونەتەو ە. جگە لە ەموو ئەوانەش ئیو ە دەتانەو ەیی بە ەقیش ەزای خوداشتان بی چەرمەسەرەیی ەوزگار دەس کەو ەیی؟ ئەو ە دە نادابی ئیو ەدا ەهیه، نان خواردن بی کار و تیکوڤشانی جووت و گا؟ نا، نیه و ناب ە؛ دەجا چوّن بەرەم ەینانی ەحمەت و بەرکەتی بەهەشت و ەزایەتی خودا بی تیکوڤشانی سەخت و توندی دنیا پیک دین و دیتە دەستان؟ بو تەئید و پشت راستی ئەو باسە دەچینە خزمەت ئایەتی ۲۱۴ که دەویدا ەموو راستیەکان دینە دی ئەگەر بە وردی ەلەسەنگیندری:

﴿۲۱۴﴾ أُمِّ حَسْبُكُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرَ اللَّهُ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

ئایا و دەزانن و گومان دەکەن کە هەروا بە سووک و ئاسان بگەن بەرھەمی ناو چوونە بەهەشتەو، بێ ئەوەی جەور و جەفا و مەینەت بجێژن (ئاور دەنەو) وەشوین کەوتوانی پیغەمبەرەکانی پیشووش تووشی ئەو تەنگانانە و سەختیانە بوون لە بەرەنگاری دەگەڵ دوژمنانیان. وا هەبوو ناپەرەحەتیەکانیان دەگەیشتە ئەو رادەیە: بە رێبەرەکانیان دەگوت (واتە پیغەمبەرەکانیان) ئەدی کەنگی یاریدە و یارمەتی خودا دەگات و دیتە جی؟ بەلێ، بزائن و ئاگادار وەبن و بە چاکیش باوەر بکەن یارمەتی و پشتیوان بۆ ئێوە دێ و دەو نزیکانەدا دەگا پێتان

گەنج بەبێ پەنج نابێ!

هەندیک کۆتووێانە لە قورئانزانەکان ئەو ئایەتە لە غەزای ئوحووددا دابەزیووە و هەروا هەندیکی دیش دەلێن لە غەزای خەندەقدا دابەزیووە چونکە دەو دوو غەزایەدا شەرکەرانی ئیسلام تەنگانە و سەختی زۆریان بۆ ھاتۆتە پیش و لە یەکیک لەو دوو غەزایانەدا بەشیک لە شەرکەرەکان ناپەرەحەتی و دامان و دامای خۆیان دەنواند و لێیان چاوەکرا و ھەست پێ دەکرا. جا پیش ئەوەی ئەو ناپەرەحەتیە خۆ بگەییشتە ناو پۆلی شەرکەرانی خودای تەعالا دەفریا دێ و دەکەوێ و ئەو ئایەتە دەفەرموێ.

ئاور وەسەر دانەو و تێروانیکی ورد و بەرجەوہندیانە:

کاتی خودای تەعالا دەبینێ شەرکەرانی ئیسلام لەو بەرەبەرەکانی و بەرەنگاریەدا سیما و دەروونیان لە بەر سەختی و توندی کات و مەیداندارێکە گەژێ و ھەلقراویان پێوە دیارە، دە ھانا و ھاواریان وەدێ و پرویان تێدەکات و دەفەرموێ: ئایا ئێوە ئاواتان زانیووە و خەیاڵ کردووە کە بەھەشت کڕین و لەسەر خۆ تاپۆ کردنی دنیای ئاخەرت ھەروا بێ بەھا و سووک و ئاسانە؟ بێ فیداکاری و لەخۆبوردن و زەجر و میحنەت دەکری و پێی دەگەن و دەچنە ناوی. دەگەڵ ئەوەی ئەو سەختی و تەنگانانە کە دوچاری گەلانی پیش ئێوە بوو و بەرۆکی گرتوون و خوشیان دە بەرابەریدا راگرتووە، ھێشتا تووشی ئێوە نەبوو و نەھاتوو و تەنانەت گەلانی پیش ئێوە زۆر جاری وا بوو بە ئەندازەیە کەوتووونە سەختی و تەنگانە شەرکەر و کەوتووونە دەم سیلاو و توفانی خەتەرەو. پرویان کردۆتە پیغەمبەرەکانیان و لێیان پرسێون: ئەرێ بلیی کەنگی

یاریدە و یارمەتی خودامان دەگاتێ دێ موژدەیی پیرۆزی و پرزگاریمان بۆ دینیی و پیمان دەدا؟ جا ئەدیرەدایە و ئەدیرەدا کە خودا بەوەی دەیداتە پیڤەمبەرەکان و ئەوانیش دەیدەنە یاران و ھاووقەتارانێ خۆیان کە دەگەڵیان دەو تەنگانەدان کە خودا دەفەرموێ ﴿أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ ھا! ئاگادار وەبن کە فریاکەوتن و یارمەتی خودا نزیکە. یانی خاترجەم بن و بێ گومان خودا غافل و بێ ئاگا نییە لە بەندە خوداویستەکانی خۆی. سەریان دەخا بە سەر دوژمنیاندا و لە ھەچی جەور و جەفاشە وەدوووریان دەخا. سەرکەوتن و پیرۆزیش ھەر بۆ یارانێ خودا و دینی خودایە. کەواوە بە پێی ئەو یاسا و دەستووراتە کۆتیمان ئەوانەیی داواکاری ئایین و فیداکارین بۆ ئاین دەبێ تفت و تالی و سویری و چەرمەسەرەیی بچێژن لە پێی داوا و ئیدیعی ئاینیانەو جە کەواوە ئەو خاوەن ئیمان و برۆاکان، ئەو دەرکراوی خاک و نیشتمانان، ئەو لە ماف دوورکراوەکان! نائۆمید مەبن و خۆراگر بن وەعدەیی خودایە، بێ گومان پیرۆزی بۆ ئێوەیە و سەرکەوتن. پڕۆژیک بە ھەچی مافتانە دەگەن، جا با دوژمنانی ئاین و ئاداب و فەرھەنگ و ئینسان لێخۆڕی بە دوودلی و دلەپراوکەیی و نەحەساوہیی.

تیوتیوہ: یاسای خودا وایە ھیچ شتیک بێ شەرت و شەرایت نایەتە جێ و بۆ ھەییە و دەبێ عیللەت و مەعلوو واتە سەبەب ھەییە کەواوە بە قسەیی کەس ناتوانی داخلی بەھەشت بێ چونکە قانونی خودا وا دانەمەزراوە، ئینسانی خاوەن باوەر بۆ ئیسباتی ئەو باوەرەیی تاقی نەکرێتەو کەواوە ھەرەک لە ئادەم پرا ھەتا ئیرە تەنگانە و سەختی ھەر بوو بۆ ئیمانداران، لێرەش بەو لاوە تا دنیا دەپرێتەو ھەر دەبێ ببێ. ئەمما بۆ وەیی کە دە بەرابەر سەختی و سەخڵەتیدا بتواندری خۆراگری بیتە پروو لە خۆبوردوویی دەبێ بگریتە سوپەر. کورد کوتەنی: تەنگانان بەریان کورتە، واتە مەودای مانەوہی تەنگانان کورتە.

ئەوہش با قووت نەدری: ھاوار و دادی شەپکەرانی ئیسلام لە پروبە پروو بوونەو دەگەڵ دوژمن نارازی بوون بە شەر و بەربەرەکانیە کە نەبوو بەلکە داوای ھیمداد و یارمەتی خودا بوو. «ابن عباس» کوتوویەتی دابەزینی ئایەتی ۲۱۴ ھۆیە کەیی دلخۆشی دانەوہی یارانێ پیڤەمبەر بوو. چونکە یارانێ محەمەد ﷺ ھەچی مال و ملک و سامان و ژایانیان بوو دە پیناو کۆچ کردن دەگەڵ پیڤەمبەریان دانا و بەجیان ھیشت و کەوتە دەستی موشریکانی مەککە و یەھوودیەکانی مەدینە و دەورووبەریش دوژمنایەتیان دەگەڵ پیڤەمبەر و یارانیان دامەزراند. جا ئەدیرەدا ئەو ھەست و خەیاڵە دەھاتە ناو دلی یارانێ پیڤەمبەر کە ئیمە لە مەککە ھەچی بوومان

کەوتە دەستی دوژمنانمان و لێرەش ئەوێتا دووبارە دوژمنانمان لە بنەوپالەوه هەپەشەمان لێ دەکەن. جا خودای تەعالا بۆوهی شوقی چرای پرووناکی دلی پر لە ئیمانیاں کەم نەبێ و سیس نەبێ هیزی غیریەتیاں دەخاتە ناو دلیانەوه و دلخۆشییاں دەداتەوه بەو بیرەوهەریە ی پر لە هیوا و هومید کە دەفەرموی ﴿إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ واتە یارمەتی خودا نزیکە و دەوگاتی، بەلام پاش جەوور و جەفای زۆر.

وہ لامي ئیشکالی: (کەنگی یارمەتی خودا دی؟)

دل دەو ئایەتەدا هەست بە ئیشکالیک دەکا. ئەو ئیشکالەش ئەوێتە: پیغەمبەرێکی کە بە تەواوی یەقین و باوەری بە خودا و وەعدەکانی خودا هەبێ، چۆن دەکری ئەوێ لێ پروو دا بلی کەنگی یارمەتی خودا دی؟

بۆ وہ لامي ئەو ئیشکالە دەبێ هەر پروو بکریتەوه لای خودا کە لەو بارەوه فەرموویەتی: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ﴾ (حجر: ۹۷) بە قەتعی دەزانین سینهی تۆ وە تەنگ هەلاتوو لەوێ بێ باوەران دەیلێن.

دووبارە جگە لەوێ دەو ئایەتەدا ئەوێتە هەست دەکری کە پیغەمبەرانیش وەتەنگ هەلاتوون دە ناو نالەباری و بەدەرەفتاری گەلان و سەخەلتی ئەوزاعدا، و هەروا جگە لەو ئایەتەش: دەکری و ئیمکانی ئەوێتەش هەیه پیغەمبەرانیش بە فیل و فووت و حیلە ی دوژمنان سەخەلت و نەرەحەت ببن چونکە پیغەمبەرایەتی مانای وا نییە دەبێ لە مەکری دوژمن ئەمین بێ، بەلکە دەبێ هەر ئەو لە مەکری دوژمنانی دین بترسی و سەخەلت بێ. هەروەک ئەو نەزەرە سابت دەبێ بە ئایەتی ۳ سوورە ی شوعەرا کە پیغەمبەر لەو داخ و حەسرەتە ی کە خەلک ئیمانیاں نەدینا وەتەنگ هەلدەهات و سەخەلت دەبوو. ئایەتە کە ﴿لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ ئەوێ دەتەهوی خۆت نابوود و خەفەتبار کە ی لە داخ و غەمی ئەوێ بێ باوەران ئیمان ناھێنن. واتە غەم و خەفەت داتنەگری لەوێ خەلک ئیمان ناھێنێ. ئەوێتەش هەر دەکری بکریتە جواب بۆ پەفەعی ئەو ئیشکالە ی خرایە سەر پیغەمبەر.

بەر لە هەموو ئەو جوابانە خودای تەعالا بە وەسیلە ی ئایەتی ۲۱۴ رادەگەییێ کە پیغەمبەر و یارانێ ئەو کوتووایانە (مَتَى نَصْرُ اللَّهِ) پاشان هەر پیغەمبەر فەرموویەتی ﴿إِلَّا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ ئەو دوو جوملانە ئەگەر هەلسەنگیندرین و بدۆزرین و هەر یەک لە جوملەکان بدرینە

پال ئەو كەسانەى كوتوويانن، ئاوا دېنە پروو: ئەوانەى خاوەن ئيمان و باوەرەكانن و يارانى پىغەمبەرن پروو دە پىغەمبەر دەكەن و دەلېن (يا رسول الله! مَتَّى نَصْرُ اللَّهِ) واتە ئەى پىغەمبەرى خودا! كەى يارمەتى خودا دىت؟ پىغەمبەرىش لە جوابياندا دەفەرموى بۆ تەسكىن و ئارامى دليان: (أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ) ها! بە باوەرەو بەزانن و بى گومان بن يارمەتى خودا دىت و نزيكە هاتنى. واتە خۆراگر بن و سەخەت مەبن، نزيكە يارمەتى بتانگاتى.

ئەو هيو و ئومىدە پر لە فەتح و زەفەر و پىروزيەى ئەو ئايەتە (أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ) دەكرى شامىلى حالى ھەموو ئەو كەسانە بى كە لە ژىر دەستى ماف خۆراندا ماف و نىشتامانيان خوراو و زەوت كراو. واتە دەس لە كراس نەھيننە دەرى و تەسلىمى دوژمن نەبن. سەرکەوتن و پىروزي و ئاشبوونەو بە ماف و نىشتامان لە سەر ئيزن و ئىرادەى خودا نيزيكە و دەريدايە. رەنگە ھەندىك واى بۆ بچن ئەو ئايەتە تايەتى پىغەمبەرەن بەلام ئەو دەورە لە پراستى چونكە قورئان بۆ ھەموو ئىنسانە نە ھەر بۆ پىغەمبەرە. جا ئەوجار جگە لەوانەش، داگىرکەر ناحەقە و مافى ئەو نابوود بوونەو پىنى دەگا. ماف خوراو مەزلوومە، نەسەرەوتوويە پروژى سەرکەوتنى دى و دەريدايە.

پوختەى مەبەستى ئايەتى ۲۱۴: بى گومان نيازى جامعەى بەشەر بە پىغەمبەرانى خودا و كىتەبەكانى ئاسمانى دە ھەموو دەور و زەمانىكدا ئەساسىيە و بەرچاوە دەبى و ھەيە، چونكە ئەوانەن جامعەى بۆ رىگاي پراستى پر لە ئەمن و ئاسايش و كەرامەتەو دەعوەت و بانگىشتن دەكەن، چونكە ئەو شىتەى حاشا ھەلنەگرە كە سرشت و فىترەتى تەنيای ئىنسان بە تەورى گشتى ناتوانى ئىنسان بۆ لای بەرھەمى نياز و شارەزايى تەواو بەرى و بىگەيىتى. لە بەر ئەو ئەقل و شعورى سرشتى ئىنسانى جوئ جوئ و پلە بە پلە، ھەموويان ناتوانن ئىدارەى ژيان ئىدارە كەن و ھەلىسوورپنن جا بۆيە باوەر دەبى بكرى: ئەقلى سرشتى لە حاندەرك و ھەستى رىگاچارەى نيازەكانى دوو وەرزی دنيا و قىامەت عاجز و ناتەوانە، دەبى نەرواندرىتە ئەقل و دەرك و شعورى دانەدانەى ئەوانەى ژىر و بەبىر و پسپۆر و فەيلەسووفى دەوران و ھەلکەوتووى دەورانن، ئەوانە دەبى بكوترى ئەمرىكى تايەتەن بۆ ھەموو ئىنسان نىيە ئەو ئەمرە.

جا بۆيە دەبى بە تەئكىد ئەو بەرە باوەر بكرى و بسەلمىندرى: ناردنى پىغەمبەران و ھەحيەكانى ئاسمانى كە يارمەتى دەرى ئەقل و سرشتى ناتەوانى ئىنسانن نىعمەتائىكن لە پرووى حىكمەت و فەزلەو، خودا بەخشيونى بە ئىنسان تاكوو ئەوانە بەشەرى بۆ كانگاي پر لە خىرى دوو

و ەرزەکانی دنیا و قیامت پۈتۈنۈپىنى و شارەزا كەن و ھەروا دەبى ئەو ەش بەلمىين و باو ەپ كەين: بە شەھەر ناچارە بە تەوۈرى قەتەئى نىيازى بە بارە گايەكى تەربىيەت و ئاموزشى غەيرە سەرشىتى ھەيە كە دەگەل تىز و ھىز و پىز و دەرک و ھەستى ئەقلى دزايە تيان نەبى بەلكە يە كتر بتوان قبول كەن. جا ئەو بىنكە و بارە گايە بى گومانە دەستووراتى وەحى ئاسمانى و پىغەمبەرەنن، ھەر ئەو ەشە كە ئىنسان موكلەللەفە دەبى باو ەپى بە خودا و كىتەبە ئاسمانىيەكان و پىغەمبەرەكان بىي. ھەر بۆيەشە باو ەپى بەوانە كراو ەتە پاىە و كلېكى ئيمان.

ئەدېرەدايە كە دەتوانين بلىين مەبەست لە جوملەي (أَمْ حَسِبْتُمْ) نىشان دانى ئەو پراستىيەيە كە ئيمان و باو ەپى خواو ەنى كۆمەلېك دەستووراتە ھەركەس ئىدىعاي ئيمان بكا و نەتوانى ئەو كۆمەلە دەستووراتەي دەگەل بەجى بىنى، ئەو ئىدىعايەي درۆيە و بى ئەساسە. بەلام تا جىگاي خۆي بەقا ناكە كە درۆيە ئىدىعاكە. بۆ پراستى ئەو قسەيە جا بە تەرازووى ويژدان ئەو داوايەي دەگەل ئايەتى ۲ى عەنكەبووت وەزن كەي تا دەرەكەوئى درۆ و پراست.

﴿أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ ئايا ئىنسان وا خەيال دەكا ھەر بەو ەندەي كوتيان ئيمانين بە خودا ھەيە و ھىناومانە، وئىل دەكرى و تاقي كەرنەو ە و ئىپرسىنەو ەي لى ناكرى؟ ئەگەر وا بزانى يا ئەو ەتا نەزانە و يا خۆ نەزان دەكا، ھىچ كامىكىشاني لى قبول ناكرى.

ھەر ەك لە زۆر جىگا قورئان نىشان دەدا كە پرسىيار دەكرى لە پىغەمبەر بۆ شىتىك و لە شىتىك بۆ نمونە ەك ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ﴾ (بقرە: ۱۸۹) بە پىي ئەو ياسا و باو ە، ئەو ە لىرەشدا لە پىغەمبەر پرسىيارى مال بەخت كەرن دەكرى لە پىغەمبەرى بۆ ەي خىرخوازان بزائن واتە چ جۆرە خىرىك چاك و باشن و چ جۆرە خىرىك دەگا بە خودا. پىشەكى دەبى ئەو ە بزاندرى ھەچى دە پىناو خودادا بدرى چاكە و پاداشەكەي دەگاتەو ە بە پىي ئىشارەي ئايەتى ۹۶ى نەحل: ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئەو ەي كە لە لاي ئىو ەيە (واتە ئەو ەي بۆ دىنبايەي دەكەن ەك ئاوى خراو وايە وىشكاوى دى و بە دەردى ئەولاو ناخوا) و ئەو ەي كە لە لاي خودايە دەمىنى (واتە ئەو ەي بۆ خودا بەخت بكرى ەك ئاوى سەرچاو ەدارە وىشكاىي نايە لە پۆزى قىامەتا دىتەو ە پرووت و دەدرىتەو ە) بى گومان پاداشى ئەو كەسانەش كە خۆيان راگرتو ە دە بەرايەر تەنگانە و سەختى دنيا) بە پىي جوائىتىن كارىكى كە كەردوويانە پاداشيان دەدرىتەو ە.

دىارە پىغەمبەرىش ھەر پرسىيارىكى لى كرابى بەبى وەحىيى خودا ولامى نەداو ەتەو ە، وىستاو ە بۆ ولامەكەي و چاوپرەوانى خودا بوو ە. ديارە خوداش ھەموو كات و ساتان ئاگادارى

پیغه‌مبه‌ران بووه له هه‌ر باریکه‌وه. جا ئه‌دی‌ره‌دا ده‌ستوور به پیغه‌مبه‌ر ده‌دا که له جوابی ئه‌و پرسیاره‌دا بلی:

﴿۲۱۵﴾ یَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ
لیت پرسیار ده‌که‌ن چی بیه‌خشن؟ پێیان بلی: هه‌ر شتیکی ده‌یه‌خشنه‌وه، با بۆ دایک و باب و
خزمانی نزیک و هه‌تیوان و بی‌نه‌وا و هه‌ژاران و ری‌وارانی بی‌تی‌شووتان بی، بی‌گومان هه‌چی
ئی‌وه چاکه و به‌خشش بکه‌ن خودا پیی زانایه.

ئینفاق به کی ده‌دری؟

ئه‌گه‌رچی قازی ویژدان و سرشت هه‌ست به خیر و شه‌ر و چاکه و خراپه ده‌که‌ن به پیی
ئیشاراتی ئایه‌تی ۸ی شه‌مس ﴿أَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ خودای ته‌عالا دایچکانه‌ ناو هه‌ستی
ده‌روونی نه‌فسه‌وه هه‌م خراپه و هه‌م چاکه، واته‌ خوای ته‌عالا ده‌ نه‌فسی گه‌یاند چاکه چیه‌ و چۆنه
و خراپه چیه‌ و چۆنه؟ یا ده‌لێن خودای ته‌عالا چاکه‌ کردن و خراپه‌ کردنی ده‌ شه‌ئنی نه‌فسدا
گونجاند هه‌چ لایه‌کیانی واز لی بی نه‌فس ده‌توانی بیکا.

به‌لام بۆ قه‌ناعه‌ت دان به سرشت و ئه‌قل و ئیمان له پیغه‌به‌ری مه‌رکه‌زی رې‌نوی‌نی پرسیار
ده‌کری، جا ئه‌دی‌ره‌دایه که خودا به پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی: پرسیار لی ده‌که‌ن که‌چی ده‌رێگای
خودادا خه‌رج که‌ین؟ و ئه‌و خه‌رجه‌ خیره‌ بده‌ین به کی؟ زۆر به باشی خودا وه‌ری ده‌گری؟ دیاره
خودای ته‌عالا ئه‌و پرسیارانه‌ی که له پیغه‌مبه‌ره‌کان کراوه به پیی یاسای خودایه‌تی له راست
پیغه‌مبه‌ران، بی‌وه‌لامی نه‌هیشتونه‌وه، جا له سه‌ر ئه‌و ته‌ساسه‌یه لی‌ره‌دا واته له ولامی ئه‌و
پرسیاره‌که‌رانه‌دا خودا به پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی بلی پێیان: ئه‌وه‌ی ده‌تانه‌هوی له مالی پاک و خاوی‌ن
و هه‌لالی خۆتان بیه‌خشن به خیر ده‌رێگای خودادا، له پیش هه‌موو که‌سی‌کدا بیده‌نه دایک و
بابی خۆتان. ئه‌گه‌ر هاتوو ده‌س کورت و نه‌دار بوون، چونکه ئه‌وان به رهنج و کویره‌وه‌ری
گه‌وره‌یان کردوون و به‌خپویشیان کردوون. پاش دایک و بابان، بیده‌نه خزمانی نیزیکتان وه‌ک
کو‌ر و کو‌ره‌زا و برا و برازا و مام و ئامۆزا و هه‌روا به‌و دابه‌.

ئه‌گه‌ر ئینساف و ویژدان ئیره به ته‌رازووی ئیمانی وه‌زن کا و هه‌لیسه‌نگینی شاهیدی ده‌دا
ئه‌گه‌ر کۆمه‌لگای ئینسان ئه‌و یاسا و رێگایه‌ بگریته‌ به‌ر، جگه له‌وه‌ی یه‌که‌تی جیگیر ده‌بی له ناو

کۆمەلگادا و فەقیر و بێنەواش و نامینی دەستی نیازی نەداری درێژ کا بۆ ئێر و ئەوی، لەشکری ھەزاریش دەروا و دەپیچیتەووە و بەرد و کوچکی بناغەیی کۆمەلێش کە خاوخیزانە تێر و تەسەل و کۆک و پۆشتە دەبن.

ئەوجار دواي دایک و باب و خزمانی نزیک، بیدەنە ھەتیوان، چونکە پێویستە ئەو دەرسە بە ھەتیو بدرێ کە ئەگەرچی بابی خوینی و ئیرسی مردوو بەلام بابی ئیسلامی ھەر ماوہ و نامری کە وەزیفەیی ھەموو کەسە باب بێ بۆ سەغیران لە مەر خەرچ و خەزەتەووە، ئەوجار پاش ئاوردانەووە وەلای باب و دایک و خزمانی بێنەوا و ھەتیوان، دەبی ئاور بدریتەووە سەر بێنەویان و دەستەوستانان لە جیران و دانیشتوانی دی و شاریکی کە ئەتوی تیدا نیشتەجیی. و ئەوجار پاش ئەوانەش بۆ پرپەوانی ریگای خیر کە بێ تیشووی ریگا کەوتوونەتەووە. دیارە دەبی باوەرپن وابی ھەچی بیکەن لە چاکە و خراپە خودا زانا لێی و پێی ئاگایە.

بە کوردی و بە کورتی: تۆلە و سزا، پاداش و عەتا لە قەدەر عەمەل کردنە، کەوايە خو فیدا کردن و خو بەخت کردن لە پێی خودا ھەر ئەندازە زۆر بی، پاداشیشی زۆرتر دەبی پرۆژی خو لە لای خودا.

میژوونووسانی میژووی ئیسلام کوتوویمانە لەسەر ئەساسی ئایەتی ٧٧ سورەیی نساء پیغەمبەر تا لە شاری مەککەدا بوو شەر و بەربەرەکانی لێ مەنع بوو و شەری نەکردوو، چونکە یاسای شەر ئەوھی یاسایە: تاکوو ئەو ئامانج و ھەدەفەیی بۆی دەچی نەبخەنە ناو دەروون و میشکی ھاوالان، نابێ ھەروا سەربەخۆ و پەمەکی بی ئەوھی شەرکەرەن بزەنن بۆچی دەبی شەر بکری، شەر ھەلایسینی و داگیرسینی. بۆیە پیغەمبەر ئەو دە دوازدە سالی کە لە ناو مەککەدا بوو ھەر خەریکی دارژتنی پایە ئیمان بوو لە ناخی دلی عەلەمدا. ھەرۆک ئەو مەبەستە راستە لە ئامارەیی ئایەتی ٧٧ نساءدا دەردەکەوی ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾ ئایا ئەوانە نابینی پێیان کوترا واز بێنن و دەس ھەلگرن، نوێر بکەن و زەکات بدن کەچی کە جیھادیان لە سەر واجب کرا لەپر دەستەبەکیان لە خەلکی دەترساند، ئەوئەندە ترس لە خودا و بگرە زیاتریش. وتیان: ئەی پەرورەدگاری ئیمە، بۆچی جیھاد لە سەر پێویست کردین؟ بۆچی تا ماوہیەکی دی دوات نەخستین؟ بلی: ژیان و کالای دنیا کەم و کورتە، پاشەپرۆژ چاترە بۆ

ئهوهی له خودا بترسی به ئەندازی تالی چالی ناوکه خورمایه کیش سته میان لی ناکریت.

ئهو ئایه ته پیرۆزه حالی هه ندیک له موسولمانانی شاری مه دینه باس ده کا که ئیمانان زۆر پتهو نه بووه، و لهو لایه شهوه حالی ئه و بی باوه رانهش باس ده کا که ته نیا به زمان موسولمان بوون. جا خودا ده فهرمویت: ئه ی پیغه مبه ر! ئایا ته تو ئه و که سانه ی هۆزی ئه وس و خه زه ج بن نابینی که پیشتر سمکۆلیان ده کرد بۆ شه ر و کوشتار ده گه ل یه کتری که چی ئیستی که پیمان بکوتری: واز له شه ر بپندری چاتره و پروو بکریته خودا و نوێ و زه کات، دارایه کتان ده ریگای خودادا بدری باشته ر. و هه روا که «غه ز» شیان له سه ر واجب کرا ترس و له رز دایانده گریته هه ندیکیان خودا خودایانه شه ر نه کری. به لام پیغه مبه ر دوا ی هيجره تی واته کوچ کردنی بۆ مه دینه پاش دوو سالان ری دران پیغه مبه ر و یارانی بۆ شه ر به وه سیله ی ئایه تی ۳۹ی حه ج: ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَأْنَهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾

ئهوانه ی شه ریان به سه ردا سه پاوه، ریگای شه ر کردن و دیفاع له خویان پی دراوه چونکه خراونه ژیر باری زولم و زۆری (که سییک مل بۆ دوژمن نهوی کا تاوانباره)، بی گومان خودا ته واو له بۆ یارمه تی دان و سه رخستنی ئهوانه ی به رابه ر ته جاوه زکاراندا راده پهن پشتیوانه.

«ابن عباس» شتیکی په سند و دلگر نه قل ده کا له سه ر دابه زینی ئایه تی ۲۱۵. شته که ش ئه وه یه: کابرایه ک دیته خزمه ت پیغه مبه ر و ده لی: یا په سوولی خودا! دیناریکم هه یه بیده مه کی؟ پیغه مبه ر فهرمووی: بیکه خه رجی خۆت. پاشان کابرا کوتی دوو دینارم هه یه؟ پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی بۆ ژنه که تی خه رج که. پاشان کابرا کوتی: سی دینارم هه یه. پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: بۆ خزمه تکاره که تی خه رج که. پاشان کابرا کوتی چوار دینارم هه یه. پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: بۆ دایک و بابتی خه رج که. دووباره کابرا کوتی پینج دینارم هه یه. پیغه مبه ر ﷺ کوتی: بۆ خزمانی خه رج که. ئه و جاره ش کوتی: شه ش دینارم هه یه. پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ئه وه ده ریگای خودادا خه رج که.

به کوردی پیغه مبه ر ﷺ ته رتیبی خه رج کردنی فیری کابرای په سیارکه ری کرد تا کوو موسولمانان فیری بن.

ئه گه ر نه ختالیک به رجه وه ندی ئه و ئایه ته بین و هه لیسه نگین ئه و ئیشکاله هه ست پی ده کری: عالم دیاره په سیاره که ی له وه ی کرد که چ ده کریته نه فه قه. لهوانه ی نه کرد که نه قه که یان بدریتی و ده دریتی؟ خوداش ئهوانه نیشان ده دا که نه قه که یان ده نی وه ک باب و دایک و خزم و هه تیو و بی نه وا و بی مال. ده بی ئه و ئیشکاله ی چۆن جواب وه ده ی و له ده ستیان په رگار بین و

قانع بین؟

دهبی له وه لامدا ئه وه بکوترئ: شتی که ده ناو ئایه ته که دا وه که ﴿مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ﴾ بی وه لامی پرسیاره که یه. چونکه پرسیاره که ئه وه یه چی به خشن. واته لیت ده پرسن چ به خشن؟ ئه توش پیمان بلی: ههر شتی که ده به خشنه وه، با بۆ دایک و ... ئه وانه بی. شته که ی که ده بیته جوابی پرسیاره که ی ئه وه یه: ههر شتی که ده به خشنه وه. دیره دا واته ده وه ههر شتی که ده به خشنه وه دایه که و لامی پرسیاره که یه، زیده شتی که خراوه ته پال که به و شته نه بی ئینفاق و به خشنه که ته و او نابی. شته ده پال خراوه که ش باب و دایک و .. ئه وانه که نه قه که یان ده دریتی. جگه له وه ش پرسیاره که به حه رفی (ما) کراوه، واته ﴿مَا أَنْفَقْتُمْ﴾ پرسیارش له چۆنیه تی خه رجه، چونکه زاندراره ئه وه ی خه رجه ده کری ههر ماله، بۆ خاتری نزیک ی له خودا. ئه وه ش دووره له خه یال و فکر بکوترئ ئه و ماله ی خه رجه ده کری چییه؟ به لکه ئه وه دیته خه یال وه به زۆری ئه و خه رجه ماله بدری به کی؟ جا له سه ر ئه و ئه ساسه سوئال و جواب موتابقی یه ک ده بن. نمونه ی ئه و پرسیارانه هه ن ده قورئانیدا وه ک ئایه تی ٧٠ و ٧١ ی به قه ره:

﴿٧٠﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقْرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧١﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ

کوتیان له خودات داوا که بۆمان به چاکی پروون کاته وه ئه و مانگایه چۆن مانگایه که؟ چونکه چۆنیه تی ئه و مانگایه مان لی شیواوه، ئه گه ر وازی لی بی و بیه وه ی ئیمه ش لی حالی و شاره زا ده بین.

مووسا کوتی: خودا ده فهرموی مانگایه ک بی «لا ذلول» کاری پی نه کرابیت «تثیر الارض»: زه وی پی نه کیلرابی. «ولا تسقي الحرث» ئاوی ده غل ودان و کشت و کالی پی نه درابیت «لا شیه فیها» له رهنگی خۆی زیاد رهنگی دی تیدا نه بیت. ئه و جار کوتیان ئیستا چۆنیه تی مانگا که ت پروون کرده وه. ئینجا گه ران و دۆزیانه وه و سه ریان بری.

باسی چۆنیه تی و تایبه تمه ندییه کانی مانگای به نی ئیسرائیل

پاش ئه وه ی به و هه موو پرسیار له سه ر لیکردنه وه، مه سه له که یان له خۆیان ئالوزاندبوو و وهخت بوو سه ری بپرئ خو ئه گه ر ئه و جووله کانه ههر له سه ره تاوه هۆشیان له جیی خۆیدا بوایه، به بی ئه و هه موو پرسیاره ههر مانگایه کیان سه ر بپرایه، فه رمانه که ی خودا فه رمانی پی

دابوون کە مانگایە ک سەر بېرن دەهاتە جی، واتە هەر مانگایە ک با - جگە لەوێ مانگایە کی پیر بێت یا گەنج، زەرد بێت یان بۆر، ئیشی پێ کرایت یان نا.

ئەگەر بەرجەوێند بین ئەو جوابە کە ئایەتی ۷۱ە موافقی پرسیارەکانی ئایەتەکانی ۶۸ و ۶۹ و ۷۰. چونکە ئەوێ یەقین بوو ئەو مانگایە مانگایە ک بوو چۆنیەتی دەگەڵ سیفەتەکانی هەر یە ک بوون. چونکە کاتی بکووتی: (ما هی) چیه ئەو مانگایە؟ ئەوێ نایتە پرسیار لە ماهیەتی مانگا، بەلکە دەبیتە پرسیار لە سیفەتەکانی؛ چونکە بە سیفەتەکان هەلداوێردی لە غیری خۆی. بەو پێی دەبێ بکووتی ئەو جواب و سوئالە موتاییقی یەکن.

پوختەیی مەبەست: دەو ئایەتەدا بە سببوتیکی یەقینی گەیی کە مأل و سامان دە زاتی خۆیاندا خێرو نیعمەتی خودان، هەر وە ک لە ئیشارەتی ئایەتی ۸ی عادیات دەردەکەوی: ﴿وَإِنَّهُ لَحَبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ ئینسان بە شیددەت مأل دۆستە. دێردەدا مأل خێرە، بەلام کاتی ئینسان ئەو مأل و سامانە خێرە لە رێگای ناپەسەند و شەریعیدا خەرج کرد ئەوێ جگە لەوێ بە زەرەری دنیا و قیامەتی تەواو دەبێ، دەشتوانین بلین: مأل پەواوە و سامانی خێر دێردایە ئال وگۆر دەکری بە شەر. واتە ئەگەر مأل و سامان دە جیی خۆیدا خەرج نەکری، نەبێ چاکترە.

کورتەیی جواب و سوئال دە جوملەیی (ماذا یفقدون) دا: دیارە دە ئادابی عەرەبدا سوئال بە (ماذا) سوئال لە ماهیەت و نەوعیەتە کەواوە دەبێ ولامەکەش بە ماهیەت و نەوعیەت بێ. هەر وە ک هەستی پێ دەکری دە ئایەتەکەدا پرسیار لە ماهیەتی نەفەقە دەکری، واتە پرسیارکەر دەلی: ئایا چ جوهر مالیک خەرج بکری دەبەخشینەوێ مألدا چاکە؟ کەچی ولامەکە دەئوانە بەیان دەکا و نیشان دەدا کە بۆ نەفەقە پێدان چاکن. ئەوێ پرسیار و جواب موتابەقەتیان نەکرد.

ولام: دەبێ بکووتی کە جواب تەنیا وەسفی ئینفاق نییە، بەلکە هەم وەسفی ئینفاقە هەم وەسفی ماهیەتی ئینفاقە، هەردووکان دەگەیی ولامەکەیان کاتی کوترا ﴿مَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ خَيْرٍ﴾ واتە هەر چەشنە مالیک بێ فەرق ناکا بیدەن بە دای و بابان بە کوردی، ئەو ولامە واتە ﴿مَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ خَيْرٍ﴾ زۆر حەکیمانە. چونکە پرسیارکەر تەنیا ماهیەت پرسیار دکا، ئەمما خودای تەعالا بۆ تەواوی و کەمالی مەسئەلە کە هاتووێ سیفەتی چاکیهکە و هەم بە کێ بدیری نەفەقەکە بەیان کردووێ تاکوو پرسیارکەر بە ئامانجی تەواو بگا: واتە چ چاکە لە ئینفاق، بۆ کێ چاکە ئینفاق. بۆ زیدە زانین تبیین الفرقان، ج ۴، ل ۲۹۰؛ تەفسیری کەبیر هەر واهو دوور و درێژییە.

پوختە: ئایەتی پیرۆزی ۲۱۵ی بەقەرە سابیتی کرد نەفەقەدان بە دایک و باب لە لایەن کوری

خاوەن دەستەلات واتە خاوەن مāl و ھەروا ئەو ھەشی بەیان کرد بە تەووری گشتی ئیئفاق خێرە و تەرتیبی خێر دانە کەشی لە کوێ را تا کوێ بەیان کرد واتە لە دایک و باب را تا ھەچی خاوەن نیازە و لەو کافری غەیری شەپکەر بی.

پێغەمبەر دە دوو سālە ی کۆچیدا بۆ مەدینە ئەمر و دەستوور و ئیجازە ی شەری پی دەدرا بە ھەسێلە ی ئایەتی ۲۱۶ ی بەقەرە. دیارە ھەم عەقل و وێژدان ھەم غیرەتی ئایینی و ھەحیی ئاسمانی ھەم غیرەتی ئینسانی ئەو دەسەلمینی و بە پەرە ی دەزانێ کە لە سەر ھەموو گیان لە بەر یەک ئەرکە و واجبە کە دە بەرابەر دەس درێژکەر ان و تەماتیکەر ان دەبی پاپەرین بکری و پاناپەرین بی گومان ئەوانە ی چیژە یان لە خو ناسی و خوداناسی و ئایین ناسی ژیان و کە پامەتی ئینسانی نە کردوو ئەوانە لە راست چاک و خراپ و کە پامەت و بی کە پامەتیدا بی تەفاوەتن، جا کاتی دوژمنانی و ھەحیی ئاسمان دیتیان پێغەمبەر (محمد المصطفی) ﷺ بەرەبەرە پایە گای خو ی دە ناو ولاتی مەدینە دا پەرە پێدە دا داخ و ھەسرەت گرتنی و دایبوشین قەستی ھێرش بردنە سەر پێغەمبەر و یاران ی پێغەمبەر یان بە ئامانجی ئەو ھە ی بەرگری بکەن لە ئایینی ئیسلام و ئەو ناو و ناوبانگ و شو ڕەتە ی لە ناو بەرن و ھەیکووژینن. خودای تەعالا بۆ ھە ی پێغەمبەر و یاران ی ئیسلام وە خو کەون و پێ و شوینی خو یان بگرنە بەر بەبی دوودلی و دلە پاوکێ، شەپ و بەر بەرەکانی دوژمنانی ھێرشکەر یان لە سەر واجب کرا، و داب و باو و ئادابی شەپریان بە تەواوی بۆ دیاری کرا بە ھەسێلە ی ئایەتی ۲۱۶ ی بەقەرە:

﴿ ۲۱۶ ﴾ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

ئە ی موسوڵمانینە! ئیو ھە زاتان لە پێگای خودادا لە سەر فەرز کراو، ئە گەرچی خو تان ھەزی لێ ناکەن، جاری وا ھە یە ئیو ھەز لە شتیەک ناکەن کەچی ئەو شتە خیری ئیو ھە تێدا یە. وە واش دەبی کە ھەزتان لە شتیەک دەبی، کەچی ئەو شتە خراپە و زیانی بو تان تێدا یە. ئەو ھە شتیەکە ھەر خودا خو ی دەیزانیت، نە ک ئیو ھە. غەزا و تیکۆشان لە پێی خودادا دە دنیا دا مایە ی سەر بەرزییە و لە قیامە تیشدا مایە ی شادبوونە بە بە ھەشتی.

واجب بوونی شەپ و پی ناخۆش بوونی ھیندیک لە موسوڵمانان

خودا لە سەری بە واجب گیران و کردیە بە ئەرکیکی ئیمانی و وێژدانی لە سەرتان کە دەس دانە نوینن لە بەرابەر ئەو کەسانە ی کە بە دوژمنانە دەیان ھەوێ خاک و نیشتمان و ئایین و وێژدان

و بکه‌نه جی‌گای خو‌یان و تالان و داگیری که‌ن و به چاو‌یکی سووک بر‌وانه شه‌خسیه‌ت و که‌رامه‌ت و نامو‌ستان. دیاره‌ئو ده‌ستو‌راته بو‌یه که‌مین جار ده‌ئایه‌تی ۱۹۰ی سوور‌هی به‌قه‌ره‌دا ئاماژه‌ی ته‌واوی پی‌ کرا وه‌ک ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ واته: له‌ سالی شه‌شه‌می کو‌چیدا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ که‌ بو‌ عه‌مره ده‌یویست بجی‌ته مه‌ککه، سه‌رانی قور‌ه‌یش ری‌گیان پی‌ نه‌دا زیاره‌ته عه‌مره‌که‌ی که‌وته سالی دوایه. ده‌ سالی دوایه‌دا که‌ هاتنه‌وه بو‌ مه‌ککه بو‌ئو زیاره‌ته، ترسی ئه‌وه‌یان بو‌و ده‌ حالی ئی‌حرام و زیاره‌ت‌دا بی‌باوه‌رانی قور‌ه‌یش به‌ هه‌لی بزانی و رامالیان‌ده‌نی. خودای ته‌علاش ئه‌و ده‌ستو‌ره‌ی پی‌ دان: ئه‌وه‌ی به‌ره‌نگارتان ده‌وه‌ستنه‌وه شه‌رتان پی‌ ده‌فرو‌شن، ئی‌وه‌ش به‌ره‌نگاریان بینه‌وه و لی‌یان وه‌خو‌ که‌ون، به‌لام له‌ سنو‌وری ده‌ستو‌ر ته‌جاوه‌ز مه‌که‌ن واته بی‌گونه مه‌کو‌ژن. خودا ته‌جاوه‌زکاری خوش ناوی. بو‌ در‌یژه‌که‌ی بر‌وانه جی‌گای خو‌ی ئایه‌ته‌که‌.

ده‌بی ئه‌وه به‌سه‌لمی‌ندری و باوه‌ریشی بکری که‌ شه‌ر ده‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ده‌یان‌ه‌وه‌ی مافی ئایین و ئه‌خلاق و ویژدان و نی‌ستمانی و که‌رامه‌تی ئینسانیه‌ت پیشیل کا و زه‌وتی کا و بو‌ خو‌ی سه‌روه‌ریت له‌ سه‌ر بکا ده‌ مال‌ه‌ خو‌ت‌دا، ئه‌رکی‌کی ئینسانی و ئیمانی و ویژدانی و سر‌شتیه‌، له‌ سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه‌ ئایینه‌ هه‌رکه‌س بتوانی‌ راپه‌ری به‌ گیان یا به‌ مال یا به‌ زمان یا به‌ هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک که‌ ئیمکانی هه‌یه‌ رانه‌په‌ری و رانه‌کاته مه‌یدان و ده‌سته‌پاره‌ی خو‌ی نه‌هاو‌یه‌ سه‌ر مه‌شقه‌لی ئاو‌ری جیه‌اد، ئه‌وه بی‌گومانه مه‌و‌جوود و بو‌ونه‌وه‌ری‌کی موزی‌ره، در‌و‌ویه‌کی به‌رپی‌ ری‌ره‌وانی ری‌گای شه‌ره‌فه، سه‌ره‌تانی له‌شی ئایین و ئه‌خلاق و مافی به‌شه‌ره، هه‌روه‌ک دار به‌ به‌روه‌ه‌ جوانه، ئینسانیش به‌ شه‌ره‌فه‌وه‌ جوانه، داری بی‌به‌ر بو‌ برین باشه، ئینسانی بی‌ویژدان بو‌ نه‌بو‌ن باشه.

دیاره ئه‌وه به‌سه‌لمی‌ندراوه و حاشای لی‌ نا‌کری: گیان و مال‌ عه‌زیز و شیرینه، به‌لام بی‌گومان سه‌ربلندی و نامو‌وس و که‌رامه‌ت که‌ مافی ئینسان عه‌زیزتر و شریت‌تر. جا بو‌یه ده‌بی ئه‌وه بزانی هه‌چهن هه‌ز نا‌کری شه‌ر چونکه‌ ئه‌وانه‌ی تی‌یدان واته کو‌شتن و نه‌مان و بی‌ژیان و تالان کردن، به‌لام که‌رامه‌ت و ویژدان و مافی به‌شه‌ریه‌ت هه‌ر به‌ موری و ساغ و سه‌لامه‌تی هه‌یه و ماوه. جا بو‌یه خودای ته‌علا بو‌ ئیسباتی ئه‌و داوایه ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ كَرُّ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ﴾ واته له‌ هه‌مان کاتی شه‌ردا له‌ ترسی گیان له‌ ده‌س‌دان زورتان شه‌ره‌که‌تان پی‌ ناخو‌شه. به‌لام زور‌شتی وا هه‌یه له‌ به‌ر چهن

هۆیه کی دنیایی پښتان ناخوښه به لام ته گهر بهرجه وهندی عاقبه تی بن، پر له خیر و بیړی دنیا و قیامه تئانه: خیری دنیایی حیفزی نامووس و که پامهت و شهره فیه، که ته وانه به ئه زشتین شتن بو ئینسان چونکه ئینسان به نامووس و که پامهت و شهره فیه وه ئینسانه و جوانه، ته گهر ته وانه ی نه بی، زور له حیوان ژیراتره. زور شتیش هیه ئینسان هزی لی ده کا و ده حیوینی که ته گهر بهرجه وهندی بی، سهرپا شه پر و چاره ریشه و بی ئا پروویه بو دنیا و قیامه تی ئینسان. شه پر دنیایه که ی ته وهیه ته مات تیکه ن له پیاو هتیت که ن و مل دانه وینی، ته وه پیاو و مرو و به شهر نی، ئا پرو مرو ت پی ده چی. و له قیامه تیشدا تاوانباری چونکه خودا به ئینسانی مرو ت به زیبک و ته قل دروست کردوی که چی هه موو ته و سیفه ته باشانه ت له خو دارنی، به کوردی به گو ل گو ی برای، که چی به دی ل ده رچووی.

تیوتیه: دیاره ته وه سابیت بو وه که پیغه مبه ر له شاری مه که که ئیزی شه ر کردنی پی نه درابوو، هۆیه که ی خودا ده زانی و ته قلی بزوزیش به پی خو تیه لقوتانی وای باوهره که ده بی ئینسان له ناخی ده روونیدا باوهریکی توند و تول و پتهوی بی که بتوانی به گیانه وه پیا ریزی و دیفاعی پی بکا، ته وکات پیغه مبه ر که له مه که بوو ههر خه ریکی ته و قانون و شه رایه ته بوو به لام که هیج رته ی فهرموو بو مه دینه، ته و شه رایه ته هاته ناو ده روونی یاران و موسولمانان، که حازر بوون گیان به خت که ن ده پینا ویدا. جا بو یه خوداش پاش به دی هاتنی ته و شه رایه ته پیروژه واته گیان دانان له پینا و خودا و ئایینی خودا دا خوداش ئیزن و ده ستووری شه ری پی دان و ئیجازه ی دانی بو دیفاع له مافی ره وای خو یان. و هه روا ده جومله ی (وَهُوَ كَرُّ لَكُمْ) دا هه ست به و ئیشکاله ده کری: دیاره خودای ته عالا پرووی ده موسولمانانه، موسولمانانیش هه موو ده ستووره کانی خودایان له لا به ئه رزشه و قبو له، که وایه چو ن ده کری پینان ناخو ش بی، به ره و پیړی ته مری باری بچن؟ وه لامه که ی: (گُره) واته دشوار و سه خت یانی موسولمانان شه رپان پی سه خت و گران و دشواره ده گه ل ته وه شدا له سه ر ته ساسی عه قیده و باوهر به ره و پیړی ده چن. یا ده شکری بکو تری ته و (گُره) پیش به ئه رک و فهرز کردنی شه ر بو وه له سه رپان.

پوخته ی مه به ست له و ئایه ته پیروژه ی ۲۱۶ ی به قهره:

وا ده رده که و ی و هه ست پی ده کری که جیهاد و نه فقه شان به شانی یه کتر دین ده مهیدانی فیدا کاریدا، ههر ته وه شه هۆ که خودای ته علا پاش باسی له ئینفاق هاته سه ر باسی له جیهاد. و هه روا له ئیشاراتی ته و ئایه ته پیروژه ۲۱۶ یه ته و راستییه خو نشان ده دا که له سه ر یاسای شه رعی

باری نابی ئینسان ده به‌را‌بر یاسا و ده‌ستووراتی خودای ته‌عالادا ئه‌قل و ده‌رکی خوئی بکاته سه‌نهد و به‌لگه‌ی واقعیتی کار، به‌و ده‌لیله که ئه‌قل و شعوری ئینسانی سنوورداره هه‌موو شت نازانی و له‌سه‌ر و بنی کاران ئاگادار نییه. به‌لام عیلم و زانستی خودا بی سنووره زانا به‌هه‌و‌ل و ئاخ‌ری هه‌موو بوون و نه‌بوونی‌که. جا ئه‌دی‌ره‌دایه زۆر له‌کاروباری دنیا‌دا هه‌یه ئینسان به‌زاهیری به‌خی‌ری ده‌زانی، که‌چی ئاقیبه‌تیک‌ی پر له‌شه‌ری هه‌یه. وه‌کوو خو‌دزی‌نه‌وه له‌هیندی‌ک له‌و کارانه‌ی دیفاعی له‌گیان و نامووس و مافی به‌واقعی وه‌ک به‌ره‌نگار بو‌ونه‌وی دو‌ژمن، که ئینسان له‌و باره‌وه ده‌لی به‌من چی دو‌ژمن پروو ده‌کاته و‌لات؟ ئه‌من گیان و مال‌م س‌لامه‌ت بی. واته‌ پارازنتی گیان و مالی که له‌خۆ‌نه‌دان و نه‌چو‌ندا بو‌ دیفاعی ده‌بینی، ئه‌وه بو‌وی شه‌ره‌ چونکه دو‌ژمن بو‌ گیان و نامووسی ئه‌و دی. وه‌یا ده‌ل‌یین زۆر کاری وا هه‌یه ئینسان به‌ئه‌قل‌ی خوئی به‌شه‌ری ده‌زانی وه‌ک چوون بو‌ شه‌ر و دیفاع له‌که‌رامه‌تی به‌شه‌ری، که‌چی ئاوايه له‌ ئاقیبه‌ت‌دا ئه‌و دیفاعه‌ گه‌رچی تاله‌ چونکه‌ خه‌ته‌ری گیان له‌ ده‌س‌دانی تیدا، به‌لام به‌ر و سه‌مه‌ره‌ی ئه‌و دیفاعه‌ گیان و شه‌ره‌ف و که‌رامه‌ت و حه‌سانه‌وه‌ی تیدا.

جا به‌پیتی ئه‌و یاسا و ئه‌ساسه‌ ته‌واوی ده‌ستووراتی خودای ته‌ع‌الا ته‌شریعی بی‌یان ته‌کوینی (ته‌شریعی وه‌ک: ئه‌حکامه‌کانی نو‌یژ و پرۆژوو و حه‌ج و زه‌کات و ...؛ ته‌کوینی وه‌ک: مه‌رگ و نه‌مان، وه‌ک مه‌ردن و گرانی و ویشکه‌سالی و...) به‌قازانجی ئینسانه. واته هه‌چی له‌لای خودارا بیته‌ سه‌ر ئینسان به‌قازانجی ئینسانه و خالی له‌پاز و په‌مزی باری نه‌یه. به‌کوردی و به‌کورتی: ئینسان ئه‌گه‌ر بی‌زاری ده‌رده‌پرئ له‌شه‌ر له‌ترسی گیان دانه و دنیا به‌جی هیشته‌نه، خوداش ئه‌گه‌ر پیی ده‌فه‌رموی: ئه‌وه‌ی تو به‌شه‌ری ده‌زانی، خی‌ری بو‌ تو تیدا‌یه، خی‌ره‌که‌ش ئه‌وه‌یه به‌سه‌ربه‌رزی و ده‌ستی پر ده‌چیته‌ لای خودا.

پوخته‌ی ئایه:

ئینسان نابی ته‌نیا ئه‌قل به‌کافی بزانی ده‌به‌راوه‌رد و هه‌ل‌سه‌نگاندنی ئایاتی قورئان و ئه‌حکامی شه‌رع. چونکه ئه‌حکاماتی شه‌رعی له‌قورئان وه‌رگیراوه و قورئانیش دانراوی خودایه که له‌ئینسان چاتر ئاشنا به‌ئینسان و نیازه‌کانی ئینسانه، جا له‌سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه‌ هه‌ر به‌ئه‌قل‌ه‌وه مل بده و نه‌وی که بو‌ قورئان و ئه‌حکامی.

پاش ئه‌وه‌ی خودای ته‌ع‌الا ده‌چه‌ن ئایه‌تی رابردو‌دا هه‌م شه‌ری دیفاعی به‌پی‌ویست گیرا له‌سه‌ر موسو‌ل‌مانان هه‌م داب و باوی شه‌ریشی تا ئه‌ندازه‌یه‌کی پی‌ویست ده‌گه‌لیان به‌یان

فەرموو، ئەوجار چونکە خودا لە ھەست و ناخی دلی ئینسان ئاگادارە و دەشزانێ ئینسانە موسوڵمانەکان لە شەڕ کردن لە مانگە ھەرامەکاندا نائاشنان و نازانن شەڕ دەبێ یا نەبێ دەو مانگانەدا بکری یا نەکری؟ خودای ئاگا و ھەکیم و ھەریم دەبێھەوی ئەو تەمە لە سەر چاوی دلی موسوڵماناندا پامالی و پەرەوینی بە ھەسیلە ئایەتی ۲۱۷ی بەقەرە:

﴿۲۱۷﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يَقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنْكُم عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

ئەو پێغەمبەر! پرسیارت لێ دەکەن دەربارەی ئەو مانگانەی کە شەڕ تێدا کردنیان ھەرامە (کە مانگی زی قەعدە، زی ھەججە، موحەررەم و رەجەب) ئایا دروستە شەڕیان تێدا بکری؟ پێیان بڵێ: شەڕ لەو مانگانەدا خراپە ھەڵام ئەوێ کە بێ باوەرانی مەککە دەیکەن لە پڕ گرتن لە ئایینی خودا و شەریک دانان بۆ خودا و پڕ گرتن لە موسوڵمانان کە بچن بۆ ھەج و عەرە و دەکردنیان لە شاری مەککە، لای خودا گەلیک گەورەترە لە شەڕ کردن لەو مانگانەدا. ھەر و ھا سزا و ئازاردانی موسوڵمانە ھەزارەکان بۆ ئەوێ واز لە ئایینە کەتان بێنن، زۆر خرابترە لە شەڕ کردن لەو مانگەدا، ئەوانە کە دەلێن لەو مانگەدا شەڕ دروست نێە خۆیان ھەموو کاتی کە ھەوڵی شەڕتان لە گەڵدا دەدەن بەو ھیوایە کە لە ئایینە کەتان و ھەرتان بگێرنەو، جا ھەر کەسیکتان لە ئایینە کە ھەلگەڕێتەو و بە کافری بمریت ئەو پەنج بە خەسار دەبێ، دەبنە ھاورپی دۆزەخ بۆ ھەتا ھەتایە.

شەڕ لە مانگی ھەرامدا

ئاوردانەو و تێوانین:

دەگێرنەو کە پێغەمبەر چەن کەسیک لە یارانی موھاجرینی ناردن بە سەرۆکایەتی عەبدوللا کوری جەحش لە دوا مانگی «جمادی الاخر» وە لە پێش شەڕی بەردا بە دوو مانگ. ناردنی بۆ شوئیتیک کە پێی دەکوئری «بطی نحلە» لە بەینی مەککە و تائیفدا کە ئەو جینگایە سەرەپیی کاروانی قورەیشیەکان بوو. تاکوو دەنگ و باسی ئەو کاروانە بۆ بێننەو کە بەرپۆ ھەو کاروانکە لەو شوئینەدا شەڕ لە نیوان وان و کاروانە کەدا دەستی پێ دەکری و سەرۆکی کاروانە کە بە ناوی عەمری ھەفری دەکوئری و دوو کەسیش لە ھاورپیکانی بە دیل دەگێرن دەگەڵ

کاروانه‌که‌دا. دیاره یارانی په‌سوول ناشزانن که‌ئو پوژه یه‌که‌م پوژری مانگی په‌جه‌به که‌شه‌ری
تیدا قه‌ده‌غه‌یه. سه‌ره‌نجام کاروان و دیله‌کان دیننه‌وه بو شاری مه‌دینه بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر. کاتی
پیغه‌مبه‌ر له‌جه‌ریانه‌که‌حالی ده‌بی ده‌فه‌رموی: مه‌گه‌ر ئه‌من پی‌م نه‌کوتوون له‌مانگه‌کانی حیرامدا
شه‌ر حه‌رامه و ئازاردانی ئینسان حه‌رامه؟ کاتی پیغه‌مبه‌ر ئه‌وه‌ی فه‌رموو ئه‌و یاران‌ه‌ی ده‌سته‌ی
پیغه‌مبه‌ر خه‌فته و نا‌په‌حه‌تی دایانده‌گری و زور ده‌ترسن له‌وه‌ی له‌باتی فه‌تح و شانازی گونا‌ه
و تاوانیکی زور گه‌وره‌یان بو بنووسری. ئه‌و جه‌ریان‌ه به‌پیغه‌مبه‌ر و یارانی به‌گوپی
بی‌باوه‌په‌کانی قوره‌یش ده‌گا، ئه‌وانیش ده‌یکه‌نه‌چاووپراو و ته‌بلیغاتی گه‌وره و ده‌لین: به‌لی
محمه‌د ده‌لی شه‌ر له‌مانگی حه‌رامدا حه‌رامه‌که‌چی ده‌شیکا و خوین ده‌پژئی. دیاره محمه‌د
بی‌حورمه‌تی به‌مانگی حه‌رام ده‌کا. ئه‌و قسه و باسه‌زه‌لام ده‌کری و گه‌وره ده‌بی،
موسولمانه‌کان دینه قسه و پرسیار ده‌که‌ن له‌پیغه‌مبه‌ر و ده‌لین: یا په‌سوولی خودا! ئایا شه‌ر
کردن ده‌مانگی حه‌رامدا تا کوپی حه‌رامه؟ ئه‌وه ئه‌و بی‌باوه‌پانه‌گوپی دنیا‌یان پی‌که‌ر کردووه!
پیغه‌مبه‌ریش له‌لایه‌ن خوداوه‌وه‌حی بو دی به‌ئایه‌تی ۲۱۷ی به‌قه‌ره. (ته‌فسیری خال)

به‌لی شه‌ر کردن ده‌و مانگانه‌دا حه‌رامه و قه‌ده‌غه‌کراوه به‌لام کاتیکی که‌دوژمن هات و که
ده‌رکی پی‌گرتی و پی‌خوداپه‌رستی لی‌گرتی و مه‌نعی کردی له‌چوون بو‌حه‌ج و عه‌مره، و
ده‌ریشی کردن، به‌هوی که‌لک وه‌گرتن له‌وه‌ده‌غه‌یه ئه‌وه زور تاوانیکی گه‌وره‌تره‌له‌و
ده‌ستووراته قه‌ده‌غه‌ی شه‌ر ده‌و مانگانه‌دا چونکه‌ئه‌گه‌ر بی‌توو به‌گژ دوژمن‌دا نه‌چیته‌وه یارانی
ئیسلا‌م بی‌باوه‌پان به‌زه‌بیان پیدا نایه‌ن، که‌وايه ده‌بی له‌هه‌موو کات و زه‌مان و مه‌کان‌دا دوژمن
ده‌رکی پی‌گرتی و خه‌ریک ئاپروو بردن و که‌پامه‌ت شکاندن بوو، به‌ته‌واوی هی‌ز و تواناوه
ده‌بی به‌ره‌نگار بی‌یه‌وه ده‌نا به‌بی‌ئیمانی و به‌بی‌ویژدانی له‌قه‌له‌م ده‌دری. ئینسان ده‌بی ئه‌وه
بزانی: هه‌ر مافیکی خودا دابی و پی‌په‌وا دیبی بی‌پاریزی و دیفاعی لی‌بکه‌ی، ده‌نا به‌خویری
ده‌رده‌چی له‌دنیا و قیامه‌ت.

له‌سه‌ر ئه‌و پرسیارکه‌ره‌ی که‌ده‌لی به‌پیغه‌مبه‌ری: ئایا شه‌ر ده‌مانگی حه‌رامدا حه‌رامه یا
حه‌رام نییه! نه‌زه‌ری جو‌راجو‌ر هه‌یه، واته‌هیندیک کوتوو‌یانه ئه‌و پرسیارکه‌رانه‌کافه‌کان بوون.
هیندیکیش کوتوو‌یانه موسولمانه‌کان بوون.

مه‌به‌ست له‌(شه‌ر الحرام) ده‌و ئایه‌ته‌دا مانگی په‌جه‌به به‌پی‌قه‌ولیک ئه‌وه کافه‌کانی
مه‌که‌که بوون واته‌کاتیکی ئه‌و کافه‌رانه‌دیتیان عه‌مری کوری حه‌فری سه‌روکی کاروانه‌که‌یان

دە کوژری دەیکەنە ھاوار و دەنگۆیەکی گەورە و دەلێن بۆ مەگەر محەمەد دە مانگی پەجەبدا کە یەکیکە لە مانگەکانی حەرام، شەری تیدا بە پەوا داناو؟

قەولی راست و یەقینیش ئەوەیە: کاتی موسوڵمانەکان ئەو ھاوار و دەنگۆیان لە کافەرەکانی مەککە بیست، تیگەشتن ئەو ھاوارە ئەگەر ولامی نەدرێتەو، وەک مۆزانە مۆرکە دەخاتە ناو دلی عالەم بەتایبەت دلی خاوەن باوەران. جا لە سەر ئەو نیەتە موسوڵمانەکان هاتن پرسیاریان لە پیغەمبەر کرد بەو جوورە: دە مانگی حەرامدا شەڕ دروستە و پەوا یە دە ئایینی ئیسلامدا؟ خودای تەعالاش بۆ ولامی ئەو داوا یە بە پیغەمبەری وەحی دا بەو ئایەتە ۲۱۷ یە.

مورتهد

لە بەر ئەوەی دە ناو ئایەتە کەدا باسی (مرتد) کرا واتە ئەوانە ی لە ئایینی ئیسلام بادەدەنەو وەلای ئایینی پیشوویان کە کوفر بوو، پیویستە نەختیک لە سەر مورتهد بدوین. ئەو کە خودا فەرمووی: ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ...﴾ واتە کەسیک لە ئیوێ موسوڵمان کە لە ئایینی خوێ پاشگەز بۆو، و هەروا دەو حالەتەدا مرد ئەو کافرە، ئەو خوێ ھاوارە وەلای موسوڵمانان کە لە سەر ئایینیان وەلا نەکەون.

شاریعەکان: شافعی هەر بە مەحزی ئاوەژوو بوونەوێ لە ئاین هەچی ئەعمالیەتی بە فیرۆ دەچی، بەو شەرته لە سەر ئەو حالەتە بمری. کەوا یە دەلێن هەر بە مورتهد بوون ئەعمالی باتل نابێ.

مالکی و حەنەفی هەر بە مورتهد بوون ئەعمال لە ناو دەچی و لەو دووبارە بادانەو بۆ ئیسلام.

مورتهد ئایا مورتهد پیش کوشتنی داوا ی تۆبە و گەپانەوێ لی دەکری یان نا؟
حەنەفی دەلی بەی، دەبی داوا ی لی بکری بەو دەلیلە دە دەورانی حەزرتی عومەر کابرایەکی مورتهدیان کوشت بی داوا ی تۆبە. عومەر فەرمووی دەبا داوا ی تۆبە لی کردبا.
کۆی زانایانی شەرع سی جار داوا ی تۆبە لە مورتهد دەکەن جا پاشان کوشتن، بەو دەلیلە: ژنیک بە ناوی (ام مروان) مورتهد بوو. مورتهدی ویان بە پیغەمبەر راگەیاندا، پیغەمبەریش فەرمووی داوا ی گەپانەوێ لی بکەن، ئەگەر قبوولی نەکرد پاشان حوکمی کوشتنی بدەن.

مالی مورتهد پاش کوشتنی بۆ کی دەبی؟

شافعی و مالکی و ئەحمەدی: میرات و کەلهپووری مورتهد بۆ بەیتولمالی ئیسلام دەبی،

چونکه موسولمان میرات له کافر ناگرئ.

حه‌زهرتی عه‌لی و هه‌سه‌نی به‌سری و کۆیه‌کی دی کوتووینه: میراته‌که بۆ واریسه موسولمانه‌کانیه‌تی.

حه‌نه‌فی: ئه‌وه‌ی ده‌حالی مورته‌دیدا وه‌ده‌ستی هیناوه بۆ به‌یتولمالی ئیسلامه، و ئه‌وه‌ی ده‌کاتی ئیسلامیدا وه‌ده‌ستی هیناوه بۆ وه‌ره‌سه موسولمانه‌کانیه‌تی.

خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و هه‌کیم له‌دَلخۆشی‌دانه‌وه‌ی خاوه‌ن باوه‌پان رانه‌وه‌ستاوه و راناوه‌ستی. دیره‌دا خودا ده‌یه‌ه‌وی دَلخۆشی ئه‌و پۆله‌ئه‌سحابانه‌ی موهاجر که به‌فه‌رمانده‌یی عه‌بدوللا کوری جه‌حش ده‌مانگی جیمادی‌ئاخردا و له‌پیش شه‌ری به‌دردا به‌دوو مانگ ره‌وانه‌ی ئه‌و شوینه‌کران که ناوی «بطن نخله» بوو ده‌ماه‌ینی مه‌ککه و تائیفدا که ده‌روی کاروانی قوره‌یشی بوو تا‌کوو بتوانن ده‌نگ و باسی ئه‌و کاروانه وه‌ده‌س خه‌ن و ده‌و مه‌ئمووریه‌ته‌دا شه‌ر پروو ده‌دا سه‌روکی کاروانی قوره‌یشیه‌کان به‌ناوی عه‌مری هه‌فرمی ده‌کوژرئ. سه‌ره‌نجام هاوار هه‌لده‌ستی که پیغه‌مبه‌ر و یارانی ریز و حورمه‌تی مانگی حیرامیان وه‌ک مانگی ره‌جه‌ب بی، شکاند. پیغه‌مبه‌ریش پاش ئه‌وه‌ی که دَلخۆشی شه‌رکه‌ره‌کانی ده‌داته‌وه به‌هۆی دابه‌زینی ئایه‌تی ۲۱۷ که دَلنیا بن حورمه‌تی مانگی ره‌جه‌ب و نه‌شکاندوه به‌لکه‌ ریزو لی گرتوه. به‌هه‌ر حال ئه‌و شه‌رکه‌رانه‌جگه‌ له‌وه‌ی که به‌ده‌ستووری پیغه‌مبه‌ر بۆ ئه‌و مه‌ئمووریه‌ته‌چوو بوون و هه‌روا له‌وه‌ی ئایه‌ت له‌و باره‌وه دابه‌زی وه‌ک ئایه‌تی ۲۱۷ بی، به‌لام خودا که لابه‌ری چرپه و خورپه و هه‌ستی دَلانه، ده‌یزانی که له‌ناو دَلی ئه‌و فیداکاره خاوه‌ن باوه‌ره به‌هه‌ستانه نه‌خته هه‌ستیکی خه‌فته له‌مه‌ر کوشتنی عه‌مری هه‌فرمی سه‌رکاروانی قوره‌یش ده‌مانگی ره‌جه‌بدا هه‌یه، هات به‌وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۲۱۸ ئه‌و نه‌خته تارماییه و خه‌فته‌شی رامال دا و لایبرد. جا به‌وردی سه‌یری ناو ده‌روون و سیمای ئایه‌ته‌که بکه‌ئهی ته‌ماشاجی!

﴿۲۱۸﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ

عَفُورٌ رَّحِيمٌ

بی‌گومان ئه‌وانه‌ی که ئیمانیه‌ن هینا و له‌ده‌ست سزای بی‌باوه‌پان له‌مه‌ککه‌وه کۆچیان کردوه بۆ مه‌دینه ده‌ریگای خودادا هه‌ولیان داوه و غه‌زایان کردوه، ئه‌وانه‌چاوه‌رپی په‌حمه‌تی خودا

دە کەن و خوداش زۆر لێخۆش بوو و خاوەن بەزەییەکی بێ پرانە وەیه.

کۆچ و سەفەر لە پێی خودادا (مهاجرت)

ئەوانە ی برۆیان هێنا بە خودا و پێغەمبەر و بۆ پرەزایەتی خوداش دەگەڵ پێغەمبەر لە مەککە و بەرەو مەدینە کۆچیان کرد و چاویان پۆشی لە هەچی مأل و سامان و سەر وەت و جینگا و پینگا و نیشتمانە، ئەوانە راستە چاوەروانی پرەحمەتی خودان ئەمما بێ گومانە پرەحمەت و بەرە کەتی خودا چاوەدێر و چارەوانی ئەوانە.

دەشتوانین دە دابەزینی ئەو ئایەتە پیرۆزەدا ئەوەش بڵیین: عەبدوللای کوری جەحش کوتییتی یا پرەسوولی خودا! دلم قەناعەتی پەیدا کردوو کە خودا ئەو شەرەم بە تاوان لە سەر حیساب ناکا، بەلام دەمەهوی ئەوەش بزنام: بڵیی خیر و سەوا بیکیشم پێ نەدا؟ خوداش ئیقناعی بە دلی داوان کە جگە لەوێ گوناو ناگاتی، خیریش و دەگاتی. جگە لەوەش خودای تەعالا لە پیشدا غەزای لەسەر واجب کردن وە دە ئایەتی ٢١٦ی بەقەرەدا، ئاماژە ی وە لا فرموو. و هەروا خودا ئیشارەشی وەلای ئەو فرموو: کەسیک بێ دەلیل لە پرووی بەهانە تەرکی ئەو جیهادە بکا بە تاوانی بۆ دیتە حیساب، جا ئەو جۆرە گوشتارە هەپرەشەیه (وەعیدە)، ئەو جار خودا بە دوا ی وەعید سوننەتی خۆیەتی وەعەدە دینی، جا لە سەر ئەو ئەساسە دەتوانین بڵیین دابەزینی ئایەتی ٢١٨ مزگینی و وەعەدی خۆشە بۆ موهاجران.

جگە لە هەموو ئەوانەش کەسیک دەگەڵ پێغەمبەری کۆچی کردبێ (موهاجرین) و خاوەن باوەریش بێ و موجاهیدیش بێ دە پێی خودادا، بە غەیرەز چاوەروانی پرەحمەت لە خودا چیدی دەبێ چاوەروان کا؟

دێرەدا ئیشارە وەلای کۆچ (هجرة) کرا. دل دەیهەوی بزانی کۆچ کەنگی پرەوا دەبێ بکری؟ و کە ی نەرەوا یە؟ کاتی نەتواندرا و پینگای دیفاع نەبوو دوژمنیش دەهاتە پیش ئیمان لێ بدزی و ئازارت دا، ئەو سەنگەر دەبێ وەگوێزی واتە هیجرەت بکە ی. بەلام کاتی پینگای بەرەرهکانی و دیفاعت هەبێ، نەرەوا و تاوانە هەلپێ و ولاتی بۆ چۆل کە ی، بکوژری بە هیلاک دەچی، ئەمما دە کاتی دیفاعدا بێ گومان شەهیدی.

وەک دەلین کاتی پێغەمبەر هیجرەتی کرد دەگەڵ هەندیک لە یاران ی بۆ مەدینە، خەلکی مەدینە ئارەقیشیان دەخواردوو و قوماریشیان دەکرد. ئەو خەلکەش ئەو یان دەزانی کە ئەو پێغەمبەرە لە خەلال و حەرام باشتەر دەزانی چونکە لە لایەن خوداو کراوەتە پێغەمبەر بۆ پێنوینی

عالم بۆ پښگای پاست و لادان له پښگای خراب، و هه‌روا شاره‌زا کردنی خه‌لک له سه‌ر حه‌لّال و حه‌رام. جا له سه‌ر ئه‌و باوه‌ر و نیه‌ته هاتن پرسیاریان له پښغه‌مبه‌ر کرد له‌و باره‌وه واته حه‌رامی ئاره‌ق و قومار.

وه‌ک دیاریشه‌ دوو مه‌تله‌بی ته‌ساسی ده‌ ئایه‌تی ولامدا دیاری کراون: ۱. له مه‌ر حه‌رامی ئاره‌ق و بیهوشکه‌ری ۲. له مه‌ر ئینفاق.

دیاره‌ پښغه‌مبه‌ریش له سه‌ر ته‌ساسی باوی وه‌زیفه‌که‌ی ته‌گه‌ر پرسیارپکی لی کرابی بۆ ولامه‌که‌ی چاوه‌روانی خودای کردووه‌ که‌ بۆی ولام داته‌وه‌ نه‌ک پاسته‌وخۆ به‌ پیی ئه‌قل و به‌راوه‌ردی خۆی ولامی دابینه‌وه‌. خودای ته‌علاش به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۲۱۹ پښغه‌مبه‌ری پښوینی ده‌کا و ده‌فرموی:

﴿ ۲۱۹ ﴾ یَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن تَنفِعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

ئه‌ی پښغه‌مبه‌ر! له‌ باره‌ی خواردنه‌وه‌ی ئاره‌ق و خواردنی قازانجی قوماره‌وه‌ پرسیارت لی ده‌که‌ن، ته‌تۆش پێیان بلی: هه‌ردوو ته‌وانه‌ گونا‌ه و زیانیکی گه‌وره‌یان تێدا‌یه. ته‌گه‌رچی هه‌ندی‌ک قازانجی خه‌لکیشیان تێدا‌یه به‌لام زه‌ره‌ر و زیان و گونا‌هه‌که‌یان له‌ سووده‌که‌یان گه‌لێک زیاتر و زۆرت‌ره. پرسیارت لی ده‌که‌ن که‌ چ بکه‌نه‌ خێر و بیه‌خشن؟ له‌ وه‌لامدا پێیان بلی ته‌وه‌ی که‌ بۆتان ده‌گونجیت و له‌ خۆتان زیاده‌، ته‌وه‌ بیه‌خشن. نه‌ک ته‌وه‌ی که‌ خۆتان و مال و مندالتان پێویستتان پێیه‌تی و لێنتان زیاد‌ نییه‌. خودا به‌و شیوه‌یه‌ پښگه‌ی شه‌ریعه‌تتان بۆ روون ده‌کاته‌وه‌ بۆ ته‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه‌ و ده‌ست بکه‌نه‌ کاری چاک و پاک. تاکوو له‌ هه‌ر دوو وه‌رزی دنیا و ئاخ‌ره‌ت سه‌رفراز بن.

سوود و زیانی ئاره‌ق و قومار

بێ‌گومان ئاره‌ق و هه‌ر جو‌ره‌ خواردنه‌وه‌یه‌ک که‌ مرو‌ف سه‌رخۆش کات، زیانی ته‌قل و مال و له‌شی ئینسانی تێدا‌یه. هه‌روا قوماریش مایه‌ی دروست‌بوونی رق و کینه‌ و نخۆشی ده‌بی له‌ نیوان ته‌وه‌ی بردوویه‌ته‌وه‌ و ته‌وه‌ی دۆراندوویه‌تی. هه‌روه‌ها بۆ هه‌ندی‌ک که‌س مایه‌ی موفلیس بوون و فه‌وتانی پاره‌ و سامانه‌، بۆ هه‌ندی‌کی دیش مایه‌ی ده‌سکه‌وتنی پاره‌ی به‌لاشه‌. (خه‌مر: ئاره‌ق، هه‌موو جو‌ره‌ خواردنه‌وه‌یه‌که‌ که‌ ئاده‌میزاد سه‌رخۆش و بێ‌ ته‌قل ده‌کا).

چونکه‌ هه‌ر دوو ئایه‌تی ۲۱۹ و ۲۲۰ به‌ پرسیاره‌وه‌ تێک به‌ستراون ته‌ویش ده‌لێن جا پاشان

تېروانین و ئاور وەسەر دانەوه‌یان بۆ دەکەین:

﴿۲۲۰﴾ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

بیر بکەنەوه تا دە هەردوو وەرزی دنیا و ناخەتدا سەرفراز بن. لێت دەپرسن ئەو پێغه‌مبەر
دەگەڵ بێ‌بابان (هەتیوان) چۆن وەجوولێین؟ ئەتۆش پێیان بڵێ: بە چاکە دەگەڵیان پەفتار بکەن
و وەجوولێن. چ لە بابەت مāl و سامان و پوولەوه، چ لە روی ئەخلاق و سەرپەرستی و
بەخێوکردنێانەوه. ئەگەر لە بابەت مامەڵە و کاسبیدا تێکەڵاویان بکەن، ئەوه زیانی نییە، بەو
شەرتەو بە چاوی ئینساف و عدالەت و سۆز و بەزەو بابەتی و براهەتی سەیریان بکەن، خودا
چاک و پاکان و خراپ و خراپەکاران لێک دەکاتەوه. ئاگاداری کار و کردەوه‌یانە. خودا پرێگای
کاسبی و تێکەڵاویان لێ ناگرێت دەگەڵیان، خودا نایهه‌وێ تووشی زەحمەتتان کات بە پێ لێ
گرتن دەگەڵیان، خودا خاوەن توانایە، فەرمانەکانی بێ هەدەف نین، دواڕۆژانی لە بەرچاوه.

باسی هەتیوان و بێ‌بابان

ئاور دانەوه و تېروانین لە هەر دوو ئایەتی ۲۱۹ و ۲۲۰:

لە بابەت ئارەق خواردنەوه و قومار کردن پرسیارت لێ دەکەن کە ئایا دروستن دە ئایینی
ئسلامدا یان دروست نین؟ ئەتۆش لە وڵاماندا پێیان بڵێ: دە ئەنجام‌دانی ئەو دوو شتانەدا
گوناهێ زۆر گەوره‌هیه، چونکە زەرەری زۆر گەوره‌یان لێ وەدی دێ. یەکیەک لەو گوناھە
گەورەو کە لە ئەنجام‌دانی ئارەق خواردنەوه‌دا تووشی ئینسان دەبێ لەرێوه‌یه ئەوه‌یه خودای
تەعالا ئەقل و شعوری کە داوێتە ئینسانی بۆ وەو وەک نووریکی زۆر پووناک بەرپێی خوێ
پێ ببینی تاکوو دە کەند و لەندی دنیای پەش و تاریکدا نەکەوێ و نەمی‌یتەوه، ئەو وەسیلە
گەوره‌یه بفرۆشێ و نەیهێلێ. ئەوێش واتە ئەو ئەقل و هۆش لابرەنی کە بە هۆی ئارەق
خواردنەوه بە سەر خۆیدا دینی ئینسان، وەک ئەوه‌ وایە: خودا بە خودایەتی پر لە پەحمی خوێ
دەتکاتە ئینسان، ئەتۆش پر بە بێ‌لیاقەتی خۆت، خۆت دەکەیه حەیان. بە هۆی حیکمەتی
خۆی وەسیلەو لە خودا وەزیک خستەوه‌ت پێ دەبەخشی کە ئەقلە، ئەتۆش ئەو وەسیلەیه
دەفرۆشی بە هەوا و هەوه‌سی دنیایی. خودا دەتکاتە پیاو بە کەرەمی خوێ، ئەتۆش خۆت
دەکەیه ناپیاو. خودا میدالی جێ‌نشینی پێ دەبەخشی کە خەلافەتە، ئەتۆش لە باتی ئەو میدالە
پر کەرەمەتە، میدالی نەدامەتی و خۆ دەخەوێ کە بێ‌ئەقڵیە. خودا وە سەرۆکی فرشتە و پەریان

دهخا و دهستور ددها به فرشته کړنؤشت بهرنی به هوی ئهقل و دهرک و شعور، کهچی ئهتؤ خؤت دینیهوه خوارتر له حیوان به هوی دوور خستنهوهی ئهقل و شعور له خؤت. خودا دهگهل تؤ ددهوی به هوی ئهقلتهوه کهچی تؤلوت و پرووت له خودا بادهدهی و لادهدهی به هوی دوور خستنهوهی ئهقل له خؤت. ههزاران ههزاران شتی لایق و بهئهرزش و بهقیمهت که خودا به وهسیلهی ئهقل و ههست و شعور بؤ توی دابین کردوون و ئهتوی پی بهرز کردؤتهوه، ئهتؤش دپی وهک مندالیککی نهقام ئهوشووشه پر له نووره به ئهرزیدا ددهی و دیشکینی و دهیهاری. مهگهر بهو کاره به تمامای چی؟ دتههوی بی به چی؟ بهغهیرهز له خودا توران و خزمایهتی دهگهل شهیتان، چی دیت پی دهگا و به نسیب دهبی؟ ئهی ئینسانی له خوگؤراو و دؤراو؟

ئهوانهی باسمان کردن زهره‌ری ئهخلاقی و ویزدانی و کهپامه‌تی بوون، زهره‌ری مال و سامان و دارایی دنیا‌شی زور زیاتر له‌وش هه‌ن ئهگهر هه‌مان بیننه پروو کتیه‌که‌مان زور دریژ ده‌بی، ئه‌وه‌نده به کافی داده‌نین.

یه‌ک پرسیار له ئاره‌ق خور ده‌که‌ین و به‌س: ئهی ئاره‌ق خور! قازانج و به‌هره‌ی ئیستی و دواپوژت ده‌وکاره‌دا چییه؟ دابل‌ی بزانه کی پیت ده‌لی کاری چاکه و په‌وایه؟ قوماریش هه‌ر له‌و قوماش و پارچه‌ی ئاره‌قه، هه‌ر دوو ئاپروبه‌ره‌ن و له‌ لایه‌ن زورداران و تاغوت و له‌خودا بی‌خه‌به‌رانه‌وه‌ن.

چوار پله بؤ حه‌رام کردنی ئاره‌ق

ئاره‌ق‌فروشی و ئاره‌ق‌خواردنه‌وه جگه‌ له‌وه‌ی که ئینسانه‌که ده‌زانی و ده‌بیس‌ی له‌ زانایان که حه‌رام کراوه له‌ لایه‌ن خوداوه، به‌لام خوو پی‌گرتنی، پرستی لی‌بریوه و دهرکی دهرک و ئه‌قل و شعوری لی‌داخستوه و له‌ خودا ترسانی له‌ بیر بردؤته‌وه. خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و حه‌کیم و میهره‌بان یه‌ک ده‌فعه‌ پی‌نالی لای لیده‌ به‌لکه‌ به‌سی چوار جار حالی ده‌کا که لای لیدا و لی‌بتوری چونکه له‌ زهره‌ر زیاتر هیچ به‌هره و قازانجیکی دنیا و ئاخه‌رتی تیدا به‌دی و په‌چاو ناکری. ده‌پله‌ی یه‌که‌مدا به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۶۷ سوورپی نه‌حل حه‌رامی کردوه ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ له‌ به‌ری خورما و ترئ شه‌ربه‌تی سه‌رخؤشکه‌ر و رزق و پوزی خاوپنی لی‌دروست ده‌که‌ن. دیاره موسولمانان ئه‌وه‌یان ده‌خوارد و به‌حه‌ل‌لشیان ده‌زانی. ئه‌دی‌ره‌دا کؤمه‌لیک له‌ یارانی ئیسلام وه‌ک عومه‌ر و مه‌عاز

کورپی جه‌به‌ل و هه‌ندیکی دی له ئەسحاب له‌و بابە‌ته‌وه پرسیاریان له پی‌غه‌مبەر کرد و داوایان لی کرد که ده‌بی بۆمان پروون که یه‌وه ئاره‌ق حه‌رامه یا حه‌ل‌آله؟ دیاره ئاره‌ق خواردنه‌وه ئەقلیش ده‌با و م‌الیش ده‌با. پی‌غه‌مب‌ریش بۆ و‌لامه‌که‌یان پ‌اما و دام‌ا، تا خودای مه‌زن له‌و باره‌وه فه‌رمووی ﴿فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ﴾ واته گونا‌هی گه‌وره‌ی تیدا و قازانج و به‌ره‌می زۆره بۆ ع‌ال‌ه‌م. دیاره به‌هۆی ئەو ئایه‌ته‌ زۆر له موسو‌لمانانی باوه‌ر توند و تۆ‌ل له‌ خواردنه‌وه‌ی ئاره‌ق کشانه‌وه و ده‌ستیان لی هه‌ل‌گرت. به‌شیکیش که باوه‌ر ده‌ل‌مه‌ و دین ته‌سک و ده‌ل‌مه‌ بوون، لی نه‌کشانه‌وه و ئیدامه‌یان دا تا ئایه‌تی ۴۳ی ن‌ی‌ساء دابه‌زی له‌و باره‌وه، واته پ‌ل‌له‌ی دوو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى﴾ ئە‌ی خاوه‌ن باوه‌ره‌کان! ده‌ ح‌ال‌یک‌دا که مه‌ست و بی‌هۆشن له‌ نو‌ی‌ژ خو‌ین‌دن وه‌لا که‌ون چون‌که نازان ده‌ل‌ین چی؟

پ‌له‌ی ۳: ئایه‌تی ۲۱۹ سو‌ور‌ه‌ی به‌قه‌ره که ته‌فسیرمان کرد ن‌ازل بوو له‌و باره‌وه له‌ مه‌دینه. ئی‌سلام له‌و ده‌مه‌ش‌دا ق‌وه‌ت و هی‌زی گرت‌بوو به‌و هۆیه که ده‌و‌له‌تی دامه‌زراند‌بوو شه‌ریعه‌تیش ی‌اسا بوو ناچار بوو ده‌با به‌ پ‌نی ی‌اسا و‌لام داته‌وه. دیاره ئە‌و‌جار ته‌نگه و پ‌الوویان لی توند ک‌را ئاره‌ق خۆران چون‌که کار له‌ قۆ‌نا‌غی پ‌ی ک‌وت‌ن چ‌وو‌بۆ قۆ‌نا‌غی س‌زا، به‌و هۆیه به‌ش‌کی‌ی به‌ر‌چ‌ا‌وی ته‌وا‌و له‌ ئاره‌ق خۆران گه‌ر‌انه‌وه - خۆش یا ناخۆش - پ‌الیان وه‌ پ‌الی ی‌اسای ئی‌سلام دا. به‌لام به‌ د‌زیه‌وه ده‌ م‌ال‌ندا هه‌ر م‌اب‌وو.

پ‌له‌ی ۴: ل‌یره‌دا ئایه‌تی ۹۰ی م‌ائ‌یده دابه‌زی به‌ توندی له‌و باره‌وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ئە‌ی ئە‌وانه‌ی ئی‌مان و هی‌ناوه هی‌چ گ‌ومان‌ی تیدا ن‌ی‌یه ئاره‌ق و ق‌وم‌ار و ئە‌و بت‌انه‌ی بۆ په‌رستن دان‌را‌ون، و ئە‌و تیرانه‌ی که بۆ چ‌اره‌نو‌وس و به‌خت تا‌قی کردنه‌وه به‌ ک‌اری ده‌ه‌ین، پ‌ی‌سن و له‌ ک‌ار و کرد‌وه‌کان‌ی شه‌یتان، که‌وا‌یه خۆ‌تان‌ی لی ب‌پ‌ار‌یزن به‌ل‌کوو ر‌زگ‌ار‌بن.

به‌ پ‌نی ک‌وته‌ی ره‌بیع ک‌ور‌ی ئە‌نه‌س ئە‌و ئایه‌ته‌ پ‌اش قه‌ده‌غه کرد‌نی ئاره‌ق ه‌ات، دو‌وب‌اره بۆ ته‌ئ‌کید کرد‌نه‌وه‌ی ح‌وک‌می قه‌ده‌غه کرد‌نه‌که‌ی ئاره‌ق.

دیاره ئە‌و ئایه‌تانه‌ی که به‌ل‌گه و ده‌ل‌یلن له‌سه‌ر حه‌رام‌ی ئاره‌ق، س‌ی ئایه‌تن، دوو ئایه‌تیان ر‌استه‌وخۆ ناوی ئاره‌ق ده‌به‌ن به‌ (خ‌مر: ئاره‌ق) واته بی‌هۆش‌که‌ر، ئە‌و دو‌وانه‌ش که به‌له‌ف‌زی خ‌ه‌مر ه‌ات‌وون بر‌یت‌ین له‌ ئایه‌تی ۲۱۹ی به‌قه‌ره، ئە‌وی دی ئایه‌تی ۹۰ی م‌ائ‌یده‌یه. س‌یه‌م ئایه‌تیش که به‌ (س‌کر) ه‌ات‌وو‌ه وه‌ ئایه‌تی ۴۳ی ن‌ی‌ساء ب‌ی. ئە‌م ئایه‌ته‌ ئام‌اره‌یه وه‌ل‌ای ئە‌وه‌ی (خ‌مر) واته هۆش‌به‌ر.

ده‌لیل و به‌لگه‌ی قاتیع له سه‌ر حه‌رام کردنی ئاره‌ق، ئایه‌تی ۹۱ی مائیده‌یه: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْحُمْرِ وَالْمَيْسِرِ- وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾. بئ‌گومان شه‌یتان هه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌وئ به‌ هوئ ئاره‌ق و قوماره‌وه ئاژاوه و دووبه‌ره‌کایه‌تی و کینه و رق بخاته‌ ناوتان و تیکوو به‌ردا. تا‌کوو رینگای یادی خودا و زی‌کری خودا و نو‌یژتان لی‌ بگري و له‌ بیه‌ر به‌ریته‌وه. جا که‌وايه ئایا ئیوه‌ واز دینن!؟

باسیک له سه‌ر هه‌تیو

هه‌تیو واته‌ بی‌ باب له‌ ئینسان. و ئه‌و هه‌تیوشه‌ نه‌گه‌یشتیته‌ ته‌مه‌نیکی شه‌رع ته‌کیفی له‌ سه‌ر دانابی. به‌ کوردی شه‌یتانی پی‌ نه‌که‌نیی.

دیاره‌ میژوونووسانی ئیسلام و زانیانی قورئان ئه‌وه‌یان بۆ عاله‌م به‌یان کردووه‌ و راگه‌یان‌دوووه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ عاله‌می جاهیلیه‌ت واته‌ بی‌خه‌به‌ر له‌ ئادابی ئاینی ئیسلام مالی هه‌تیوانیان ده‌خوارد و ته‌مایان تی‌ ده‌کرا له‌ هه‌موو باریکه‌وه‌ و وه‌ک ئه‌وه‌ کچی هه‌تیو و نابالقیان به‌ هوئ ته‌ما تیکردن ده‌و مالی که‌ به‌ میرات له‌ بابیه‌وه‌ پی‌گه‌ییوو، ماره‌ ده‌کرد تا‌کوو راسته‌وخۆ له‌ بنه‌وپاله‌وه‌ دم‌ بئینه‌ ناو ماله‌که‌یان و بیخۆن. یا ئه‌گه‌ر بۆخویان رینگایان نه‌بایه‌ ماره‌یان بکه‌ن جا له‌ به‌ر هه‌ر هو‌یه‌ک بایه‌، ده‌هاتن له‌ کو‌ره‌کانیان ماره‌ ده‌کردن هه‌ر بۆ وه‌ی ئه‌و مالی میراته‌ له‌ ده‌ستیان ده‌رنه‌چی. دیاره‌ ئه‌و به‌رنامه‌ بی‌به‌رنامه‌یه‌ ده‌ ناو عه‌ره‌بی جاهیلیدا باو بوو، باو‌یکی توند و به‌رچاو، تا‌کوو خودای ته‌عالا له‌ سه‌ره‌تای دامه‌زراندنی یاسای ئاینی ئیسلامدا به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۳ی نساء و هه‌روا ئایه‌تی ۱۰ی نساء، هو‌شدار و ئاگاداری پی‌ دان که‌ ده‌س‌دریژی و ته‌ما کردن بۆ مالی هه‌تیوان زو‌لم و خه‌یانه‌ته‌ و بی‌ تو‌له‌ و سزا نابی.

به‌ ته‌رتیب ئایه‌ته‌کان سه‌یر که‌ و لی‌یان ورد به‌وه‌ هه‌لیانسه‌نگینه‌ تا‌کوو به‌ باشی تی‌بگه‌ی که‌ هه‌ر خودا مه‌سه‌له‌حه‌ت و که‌رامه‌تی ئینسان چاوه‌دی‌ری ده‌کا و ده‌پیاریزی.

حه‌رام‌بوونی مالی هه‌تیوان به‌ چه‌ن په‌له‌

﴿۳﴾ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانْكَحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَتًى وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا.

ئه‌گه‌ر ئیوه‌ له‌وه‌ ده‌ترسین که‌ ناتوان ده‌گه‌ل کچه‌ هه‌تیوه‌کاندا دادپه‌روه‌ری به‌جی بئین (لی‌یان لاده‌ن و دووریان لی‌ بکه‌ن و مالی دنیا به‌ری چاوتان نه‌گری) جا ئه‌وه‌ی دلتان ده‌یخوازی له‌ ژنانی دی ماره‌

بکهن.

﴿١٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا.

ئەو کەسانەى مالى هەتیوان بە نارەوا و زولم دەخۆن، بئى گومان ئەوەى دەیخۆن لە ناو و رگیاندا ئاگرە (واتە دەبیتە ئاگر). سەرەنجام لە تۆلەدا دەخړیتە ناو ئاگریکی بلیسەدارى دۆزەخەو. مەگەر خودا بزانی ئیش و ئۆفی ئەو ئاگرە ناودارە چەندە و چۆنە؟

هەرwa دووبارە و چەن بارە خودای هەکیم لەو بارەو هۆشدارى دەدا بە ئینسان تاکو و ئەوانیش ئەو بابەتە بەرچاو، واتە جەریانی هەتیو لە بەرچاو بگرن و بە هیندی بگرن، بە وەسیلەى ئایەتەکانى قورئان وەک ئایەتەکانى ١٥٢ى ئەنعام، هەرwa ١٢٧ى نساء. دەگەلم بە بە تەرتیب باسیان دەکەم:

ئەنعام ﴿١٥٢﴾ وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ

ئەى موسولمانان! توخن و قەرەى مالى هەتیوانیش مەکەن، بە جوانترین شیوە نەبى. هەتا خپە کە دەبى و بەرجەهەندى قازانج و زەرەر دەبى.

نساء ﴿١٢٧﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُثَلِّ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَن تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَن تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

ئەى پێغەمبەر پرسیارت لى دەکەن سەبارەت بە ئافرەتان و مافەکانیان و دەیانەوێت رێگایان نیشان بدەیت، تۆش پێیان بلى: خودا رێگاتان پێشان دەدات و وەلامتان دەداتەو دەربارەیان. ئەو هەش بەوەى کە بۆتان دەخوێندریتەو لە قورئانى پیرۆز. (مەبەست ئەو چەند ئایەتە کە لە پاش ئایەتى یە کەمى ئەو سوورەتەو). بۆتان پروون دەکاتەو کە دەبى کردەو تان چۆن بێت دەگەل ئەو ئافرەتەنە کە لە ژیر چاوەدیریتان و کەو کچەمامى بى باب و برا، کە مارەبیان دیت لیتان، ئەو میراتەى کە حەقى خۆیانە و نایاندەن. ئەگەر جوانیش بن بى ئەوەى مارەبیان پى بدەن مارەبیان دەکەن لە خۆتان، بەلام ئەگەر جوان نەبوون، خۆتان مارەبیان ناکەن و لە بەر ئەوەى چاوتان بریو تە دارایی و سامانەکانیان رێگاشیان پى نادەن بۆخۆیان بە وازی خۆیان شوو بکەن. ئەو هەش کاریکی زۆر خراپ و گوناھە، دەبى ئەگەر خاوەن باوەر و مروفتن خۆتانى لى بەدوور بگرن. هەرwa خودا بۆتان پروون دەکاتەو کە دەبیت هەلوێستتان چۆن بێت دەگەل ئەو منداڵە هەتیو بى توانیانە کە لە میرات بى بەشیان دەکەن، خودا فەرمانتان پى دەدات کە دادپەرور بن دەگەلایاندا و بى بەشیان نەکەن. ئیو هەر چاکەبەک ئەنجام بدەن، باش بزانیان خودا زۆر بە چاکى ئاگادارە و پى زانایە.

بە کورتى و بە کوردی: ئەى پێغەمبەر لە بابەت مار کردنەو هەتیوان و پیکەو ژیان

ده گه لیان، پرسپارت لی ده کهن: ئایا ئه و کاره ره وایه یا ناره وایه؟ یا ده بی مالی هه تیوان به جیا و سه ره به خو بی؟ توش بلی له جوابیاند: ئه گهر تیکه لاوی و ماره کردنیان و پهیمانی هاوژیانیان و شه راکه تی له مال و داراییدا له سه ره ئه ساسی راستی و دروستی پیکه وه ژیان بی، ره وایه و حه لاله؛ ئه ماما ئه گهر ئه و کاره بو قازانجی تاییه تی خو تی بی، زور ناره وایه. دیاره خوداش له هه موو کهس چاتر ئاگاداری دلانه.

ده ئایه تی ۲۲۰دا که خودا ده فهرمویت: ﴿قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ﴾ کار کردن به قازانجی ئه وان زور چاکه، ئه گهر له ژیان و ژیواردا ده گه لیاندا تیکه لاو ببن، ئه وه برای دینیتانن.

دوو شتی بهرچاو ده و ئایه ته دا هه ست پی ده کرین، یه کیان: تیکه لاو کردنی مال و دارایی هه تیوان ده گه ل مالی خو تی، ئه گهر ئیصلاح و خیرخوازی بی، ئه وه زور چاکه و ره وایه. دوو هه میان: نان و ئاو خواردن و دهس ده گه ل دهستی هه تیوان وه زیفه یه کی ئایینه. ئایه تی زور له سه ره هه تیو دابه زیوه چونکه له هه تیو بی هیزتر نیه له ناو ئینساندا، هه تیو واته بی باب. له غهیری ئینساندا واته بی دایک. له جه واهیراتدا واته بی وینه وه ک دورپی یه تیم.

پوخته ی مه به ست له ئایه تی ۲۲۰

ئه و دوو وه رزی دنیا و قیامت مهیدانی به راوهرد و هه لسه نگاننده به ته رازووی ئه قل و هه ست و شعوری ته و او چونکه ئه و دوو وه رزه گه شه و نه شه و سیسی و پیسی و لاوازی و نابوودیان تیک هه لکشاون و له سه ره یه ک نیزام ته شکیل دراو. ویرانی یه کیان ویرانی ئه وی دیکه یه. پرونتر بلین ئاوه دان کردنه وهی دنیا به چاکه و عه داله ت و ئینساف و په حم، ئاوه دان کردنه وهی قیامت ته به په حمه ت و خوشی و نیعمه تی خودا ده ویدا. ویران کردنی دنیا به زولم و زوری و بی دادی و فه ساد و فه حشا، ویران کردنی روژی قیامت ته، به قه هر و غه زه بی خودای ته عالا.

جا بو یه خودا پینوینی ده دا به ئینسان که چاوه و سه ره چاوهی دلان ئاوه دان که نه وه به عه داله ت و ئینساف و په حم و به زه. تا کوو چاوهی ئه ولاتان ئاوه دان وه بی به په حم و که ره م. هه تیو به خپو کردن یه کیکه له و کاره چاکانه ی که قیامت ته پی ئاوه دان ده بیته وه. فیل کردن له هه تیو و ویران کردنی مال و شه ئنی هه تیو یه کیکه له و کارانه ی مالی قیامت ته پی ویران ده بی. چاکی وه رگری، چاکی وه رده گری؛ خراپی وه رگری، خراپی وه رده گری.

ئەگەر بە دروستی بەرجەوهەند بووبی لە ئایەتەکانی پیشوودا خودا ئاماژەی وەلای ئەوەی کرد و فەرمووی ئەو هەتیوانەیی که لە مالتاندان چاوەدێریان بکەن و ئەگەر کچەکانتانیان بدەن، و هەروا کچانیان بخوازن و بینن، جیگای خزمەت پێ کردنیانە و زۆر باشە، جگە لەوەی برای دینیتان، دەبنە خزم و قایم لە بەر و پشتدا. ئەو گەلی باشتەر لە ئافەرەتانی جوانی ھاوبەشی پەیداکەر و ساماندار. بۆ ئیسباتی ئەو داوایە دەچینە خزمەت ئایەتی ٢٢١ی بەقەرە، وردی لێ ورد دەبینەو:

﴿٢٢١﴾ وَلَا تَنْكُحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكَحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

ئەو ئافەرەتە مەخوازن کە شەریک بۆ خودا دادەنێن و بت پەرستن. ئافەرەتانیکی کۆیلەیی موسوڵمان لە ئافەرەتییکی بت پەرست و بێ باوەر باشتەر. هەرچەندە بت پەرستە کە جوانییکی وای بێ سەرنجەتە بۆ لای خۆ رابکێشێت و پێی سەرسام بن. (جا لەبەر جوانیە کە یێ کە هەیهەتی، یا لە بەر ئەوەی بێ کە مāl و سامانی زۆر) هەروەها ژن مەدەنە کە سیکی خودا نەناس بێ و بت پەرست، هەچەند ئەو کە سەتەن زۆر و بەر دڵ کەوتبێ تاکوو موسوڵمان نەبێ. ئەو بێ باوەرە بە پیاو و ئافەرەتیانەو (دەتوانن و دە حەولی ئەوەش دان) بە بیرى پووجەل و کردەو خراپەکانیان خەلکی بەرەو خۆ پاکێشن کە بەرەو دۆزەخە. خوداش بە پەحم و کەرەمی خۆی بەرەو بەهەشتی پازاو و پێگای راست و لێ حەسانەو بانگ دەکا لە سەر حەز و ویستی خۆی. کەواوە شوینی بەرمەدەن و ونی مەکەن و وە یقۆزن (دەنا شەیتان دەو قۆزێتەو).

نیکاحی موشریک و مؤمنین

ئاوڕ وەسەر دانەو و تێروانیکی بەرجەوهەندانە:

ژن و میرد لە بەر ئەوەی کە شەریکی ژبان دەگەڵ یەک و یاریدەدەری بیر و هۆشی یەکترن، دەبێ ھاوباوەریش بن تاکوو بە ئاسانی بتوانن ئەو ژبانە ئاڕوومەندانە بەرنە سەر. هەرئەو شە هۆی ئەوەی کە خودا دەستووری داو لەو بارەو و فەرموویەتی: ژنانێک کە ھاوباوەرێ نەبن واتە شەریک بۆ خودا دانێن، مارەیان مەکەن تاکوو نەیهەنە سەر پێگای باوەری و ھاویریت دە خوداناسیدا. کاتی بروای هێنا کەند و کۆسپی لادەچی لە سەر پێ و مارەیی کە. چونکە ترسی ئەو نامینی راتکێشی بەرەو خۆی ھاوبەشی پەیدا کە بۆ خودا، چونکە بە زۆری

دەبەندری میردان شوین ژنانیان دەکەون. ئەو نەقلە دەقۆزیتەو، ئەو شوین کەوتنە (ژن ھەسانی میردە) واتە زۆرت خو پریخا تیژت دەکا بو ھەر لایەک بیھەوی (چۆنی بو بچی دەیگریتەو).
خودا کە دەفەر موی بەندە یەکی خاوەن ئیمان باشتەر لە بەندە یەکی ھاوبەش دانەر، نیشانە ی ئەو یە خاوەن ئیمان بریکی تیدا ھەر دیلتەو، بەلام موشریکیک کە هیچ بو خودا نەھیلیتەو، هیچ بو تو ھەر ناھیلیتەو. ئەگەر سرنجیش درابی، قوولتر و بەھیزتر و بەتیتەر لە بیر و باوەری ئایینی نییە هیچ شت. جا بۆیە خودا قەدەغە ی کردوو مارە کردن و ھینانی ژنانی موشریک.

بەسەرھات و بابەتیکە بەرچاو و دلگەر

پیش ئەو ی پیغەمبەر لە مەککە کۆچ کا بو مەدینە، زۆر ژن و میرد بوون و یکر موسولمان، ھەشبوون میرد موسولمان و ژن کافر بوو یان بە پیچەوانە میرد کافر و ژن موسولمان بوو. لەو کاتەدا کە ھەر ژنە کە موسولمان بوایە بە ناچاری لای میردە کافرە کە ی دەماو، چونکە موسولمانەکان توانایەکی وایان نەبوو کە بتوانن ئەو ژنانە ی کە کافرن و لایان بیانھیننە دەرەوە بیانگێرنە لای خۆیان. ئەو شیوێ ژیانە ئاوا بەردەوام بوو تا کوو پیغەمبەر ﷺ ئەمری کۆچی بو مەدینە پی درا و کۆچی کرد. ئەوکات لە مەدینەدا تا ئەندازە یە ک سەر بە خویی و دەستەلات ھاتە دەستیان و بەرەبەرە نەزم و نزامی ئایینی ھاتە پروو و دەستی پی کرا. بە پیی ئەو دەستەلاتە و سەر بە خۆیان خوداش ھاتە لایان و ئەو ئایەتە ی ۲۲۱ ی بو دابەزاندن وە ک تەفسیرمان کرد لەوە پیش. ئەو ژنە موسولمانانەش کە چەن سأل بوو موسولمان بیوون و لە لای میردە موشریکەکانیان مابوونەو، ھەر وا مانەو تا سالی شەشەمی کۆچی کە لە حودەبییە ئایەتی ۱۰ ی سوورە ی مومتەحینە ھاتە خوارەو:

﴿۱۰﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَاْمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَأَتَوْهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُوفَرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنْفَقُوا ذَلِكَمُ حُكْمُ اللَّهِ يُحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

ئە ی ئەوانە ی خاوەنی پروان! کاتی ژنە موسولمانەکان کۆجیان کرد و ھاتنە لاتان ئیو ھەتە تاقییان کەنەو، خوداش زاناترە بە پروا و ئیانیان، ئەگەر ئیو ھەش بۆتان دەرکەوت ئییانە کە یان راستییە، ئەوجار مەیان نیرنەو بۆ لای کافرە بی پرواکان (چونکە تازە) نە ئەمان حەلال و ھاوسەری ئەوانن، نە ئەوانیش حەلال و ھاوسەری ئەمان. ئەو ی کە خەرجیان کردوو بیانەنەو ھەچ گوناحتان ناگاتی ئەو ژنانە مارە

بکەن (هەركاتىي كە ماره‌يهه كانيان بدهنى) ژنه كافره كانتان له لای خوتاندا پامه گرن و مه‌يان هيلنه‌وه. ئەوانه ژنى ئيوه نين و ئيوه‌ش داواى ئەوه بکەن خەرجتان کردووه. ئەوانيش با داواى ئەوه بکەن خەرجيان کردووه. ئەمه فەرمانى خودايه و له نيوانى ئيوه‌دا داوهر ده‌کات، خودا زانا و کارجوان و کاربه‌جيه.

ئاوردانه‌وه و ئاگاداريه‌ك له سه‌ر نيكاحى ژنانى ئەهلى كتيب

بۆ موسولمان دروسته ژنانىكى ئەهلى كتيب بن با له يه‌هوود و مه‌سيحيش بن، ماره‌يان بکەن و بيانخوازن. چونكه هه‌ر دوو لا باوه‌ريان هه‌يه به خودا و پيغه‌به‌ران و پوژى ئاخ‌ره‌ت و چاكه و خراپه، كه‌وابى هه‌ر دوو لا خوداپه‌رستيان هه‌يه، فه‌رقينكيان ئەگه‌ر هه‌يه ئى ئەوه‌يه كه ژنه‌كه له پرووى كه‌م‌ده‌ركى و نه‌فامى باوه‌پرى به پيغه‌مبه‌ر ﷺ نيه‌يه واته پيغه‌مبه‌رى ئاخ‌ره‌زه‌مان ناناسى، ئەوه‌ش ئەگه‌ر بيتوو زانايه‌كى زمان‌پاراو و دل‌پاك ده‌ليل و بوره‌هانى ئەقلى و نه‌قلى به حه‌كيمانه بۆ به‌يان كا، نيزيكه له‌وه‌ى ئيمانى به‌ويش بينى. چونكه ئەو بى‌باوه‌پريه‌ى به پيغه‌مبه‌رى ئىسلام كه‌ محمه‌مه‌ده، له پرووى عه‌مد و غه‌ره‌زه‌وه نيه‌يه به‌لكه له پرووى بى‌ده‌ركيه‌وه‌يه. ديره‌دا ئەو پرسيا‌ره دپته پيشى: وه‌ك پياوى موسولمان بۆى دروسته ژنى يه‌هوود و گا‌ور ماره‌ كه‌ن چونكه ئەهلى كتيب، ئايا دروسته ژنى موسولمانيش مي‌رد بكا به يه‌هوود و گا‌ور كه ئەهلى كتيب؟ ده‌بى له ولامى ئەو پرسيا‌ره‌دا بكوتري: ژن چونكه لاده‌برى له مالى بابى و ده‌برپته ماله مي‌ردى، و كه‌س و كارى مي‌رده‌كه‌شى ده‌گه‌لى ده‌بنه‌هاوال و شه‌ريكى ژيان، له‌وه نزيكه بكه‌ويته سه‌ر ئەقیده و باوه‌پرى وان؛ جا له سه‌ر ئەو ئەساسه دروست نيه‌يه ژنى موسولمان شوو بكا به پياوى يه‌هوود و گا‌ور، با ئەهلى كتيبش بن.

به‌لام ده‌بى بلیم و بشكوتري دنياى ئەوپرۆ له‌مه‌ر ئايىنى ئىسلام وه‌ك كووله‌كه‌ى شه‌ققه‌باغييه، واته خاوه‌ن قه‌واره و ناو به‌تال؛ به‌گوفتار ئىسلامين، به‌كردار له گا‌ور كه‌متر و له جوو خرابتر. لاو و گه‌نجه‌كان له باتى له شاره‌گه‌وره‌كانى پوژه‌ه‌لات و پوژئاوا كه‌ بۆى ده‌چن زانست و هونه‌ر و ته‌جربه‌ بيننه‌وه بۆ ولا‌ته‌كه‌يان، هه‌ر يه‌كه ئافه‌رتيكى لاق پرووت دپنه‌وه و فيرى توله‌په‌رستيش ده‌بن، هه‌موو هه‌ست و باوه‌پرى كه‌ له بايانه‌وه تياندا چناوه، ده‌يخه‌نه ژي‌ر پيى ئەو ژنه لاق پرووته.

به‌كوردى ده‌بى بلين ئايىنى ئىسلام له‌بابه‌ت ژن هينانى پياوان و مي‌ركردنى ژنان زورى توند گرتووه. چونكه ئەو بازاره‌ شوينى ته‌ربه‌تى حه‌ولادانه كه‌ ئەوانيش هيوای داهاتووى كۆمه‌لن. جا بۆيه خودا ئەو ده‌ستووره‌ى داوه‌ته ده‌ر كه‌ ژن و مي‌رد ده‌بى هاودين و هاوباوه‌ر بن.

کورد کوتهنی: گایه ک ده پال گایه ک خهی، یا خووی ده گری یا رهنگ. لهو دوو گایانه پیت وایه کامیان میرده و کامیان ژنه؟ رهنگه زوو نه زانی و ههلی نه دهی. ئەمن پیت ده لیم پیاو ده چیتته زگ ژن و ده خزیته پالی به زوری، جا بهو پییه گای هه وهل پیاوه، گای دوايه مانگایه، ژنه که یه. که وایه ده بی بلین بویه پیاو نابی بجیتته پال ژنی موشریک، نه بادا خووی ژنه که بگری بو خوی و منداله کانی.

پوختهی مه بهست:

ئهو ئایه ته (۲۲۱) هاواره له موسولمانان که ژنی موشریک و کافر ماره مه کهن و مه خوازن. واته ژنانی بت په رست و بودایی و مولحید و مه جووسی و بی باوه پ. به لام شهرع ده لی چی؟ دوو دهسته ژنانی ئه هلی کتیب وه ک یه هوودی و نه سارا ماره بکهن، ئه گهرچی کافریش بن. وه ک ئایه تی ۵۱ مائیده ئاماژهی وه لا فهرمووه: ژنانی پاک داوینی موسولمان و ئه هلی کتیب بوتان هه لالن. جیاوازی نیوان موشریک و کافری کتیبی: ژنی موشریک چونکه به هیچ ئایینیک وابسته نییه، بو موسولمان ماره ی نابی و نایه. به لام ژنانی کافری وه ک یه هوودی و مه سیحی ماره یان دی و مه باحه ماره کردیان.

دیاره باسه که باسی ژنانه له بابته ماره کردیان و هه روا ئه و شتانه ی که پاش ماره کردنی دینه جی و شهرع ریت پی ده دا. جا بویه ده بی چاو بگریین بو یاسایه کی ئیسلامی لهو باره وه، واته پیاو هه موو کات ده توانی بجیتته لای ژن؟ یا ئه و چوونه کنهش خاوه نی داب و یاسایه؟ چونکه وه کی زانراوه گویا عه ره به کانی پیش ئیسلام وه ک جووله که کان ره فتاریان ده گهل ژنان ده کرد، واته کاتی ژنه کان ده که وتنه هه یز واته «ده خوین که وتن»، ده گهلان داده نیشن، به لام نان و ئاوی ده ستیان نه ده خواردن و ده گهلشان نه ده نوستن. جا ئه دیره دا بوو کاتی ئایینی ئیسلام هاته پروو، خه لک لهو باره وه پرسیاریان له پیغه مبه ر کرد که ئایا ده گهل ژنی هه یزدار چوون وه جوولین؟ خودای ته عالا ش به هو ی ئایه تی ۲۲۲ وه لامی دانه وه و پیغه مبه ری کرده مه ئموور که ئه و ده ستوره به عالمه راگه یینی:

﴿۲۲۲﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَظْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

ئەي پىغەمبەر! پرسیارت لىق دەكەن ئايا دروستە پىياو لە كاتى بى نوڭزىدا (واتە ھەيز) بۆ جووت بوون بچىتە لاي ژنە كەي خۆي؟ پىيان بلى: چوونە لاي ئافرەتان لەو كاتەدا مايەي ئازار و زەحمەتە بۆ ژنە كان. بۆيە دەو كاتەدا نابى بچنە لايان تا پاك دەبنەو و خۆيان دەشۆن. ئەوجار دەو كاتە پاك و خاوينەياندا بچنە لايان بەلام لەو رىگايەيەو كە خودا رىيى پىي داوون. بى گومان لە تاوان ببوورە، خودا لەوانەي كە تا ئىستا واتە پىش روون كەردنەو ەي ئىشە كە) دە ھەموو كاتى كە وازى ھەستاو چوونە لاي ژنە كان. ديارە خودا ئەوانەي خۆش دەوى كە لە تاوانيان پاش پىي زانين دەگەرپنەو. ھەروا ئەوانەشي خۆش دەوى كە بە پاكي خۆيان رادەگرن، ناچنە لاي ژنانيان دە كاتى بى نوڭزىدا.

رازان دەگەل ژنان لە كاتى ھەيزدا (بى نوڭزى)

ئاوړ وەسەر دانەو و تېروانىنكى ھەستيارانە وەسەر ئايەتى ۲۲۲:

ئەي پىغەمبەر ﷺ لىت دەپرسن لە بابەت ژنانى بى نوڭز واتە دە عوزر كەوتوو، چوونە لايان دەبى يا نابى؟ ئەتو ئاوا ولاميان دەو: ھەيز بۆ خۆي رەنج و ەزابىكە بۆ ژن، دە سوار بوونيشيان دەو كاتەدا ھەر ەزابە بۆ ئەو. كەوايە لەو ئازاردانە دەبى خۆ لادان بكرى. كەوايە تاكوو خاوين دەبنەو لەو خوين پىدا ھاتنە، سەرجىيان مەكەن، پىش خۆشوشتيان ئەگەر زەرور بوون دەبى بەلام ئەگەر بتوانن خۆراگرى كەن چاترە و پاكترە و ئارەزووگرتەرە تا خۆ دەشوا.

لە كاتى ھەيزدا چوونە لاي ژن جگە لە بى ئەمرى كەردنى خودا، ئەو زەرەرانەش دەدا بە لەشى ئافرەت: ۱. گەرادانى تووشى زەرەر دەبى ۲. خوينى ھەيز دەچتە ناو ژۆرى چووكى پىياو گەرا دەنڭزى دەویدا لە داھاتوودا دەبىتە برىنكى كىماوى ۳. خوينى ھەيزە كە بە لوولەي سىرەتى پىاو كەدا ھەلدەكشى بۆ ھىلكە گونەكانى و سەرەنجام بۆ نەمانى تووى خەتەرە. پىويستە بۆ ژن و بۆ پىياو ئەو خوينانەي بە ژناندا دىن و ژن تووشيان دەبى بناسرىن.

ئەو خوينانەي بە رەحەمى ژندا دىن

خوينانكى كە بە رەحەمى ژندا دىن، سى جۆرن:

۱. حيض، ۲. نفاس ۳. استحاضە.

ھەيز خوينىكە دە كاتى تايبەتيدا بە ژندا دى. ماوہى مانەوہشى لە سەر نەزەرى شارىعەكان

لىك جىاوازە:

ھەنەفى و ۋەشۋىن كەوتووانى دەلۋىن لانى كەم ۳ پۇژە مانەۋەي.
مالكى: لانى زۇرى مانەۋەي ژن دە خوۋىنى ھەيزدا ۱۵ پۇژە سنوورى كەمەكەي دىارى
نەكراۋە.

شافعى: لانى زۇرى ۱۵ پۇژە، لانى كەمىش ۲۴ كاتژمىر.
ئىمام ئەھمەد: لايەكى ۋەك ھەنەفىيەكانە لايەك ۋەك شافىئىيەكانە.
ھاۋارە بۇ ئۆمەتى ئىسلام كە چۈن پى دەردەكەن دە ناو ئەۋ ھەزارەيەدا.
خوۋىنى نفاس: خوۋىنىكە كە لە پاش مندال بوون دەستەۋلەجى بە ژندا دى. شافعى و
ھەنەفى دەلۋىن ۴۰ پۇژە ماۋە زۇرىيەتى، واتە ۋا ھەيە تا ۴۰ پۇژە ژن لەۋ خوۋىنە خىلاسى نايە. ماۋە
كەمەكەشى ۋا ھەيە پۇژىكە و يا كاتژمىرىكە يا لە ھەيەكە.

ژن لە كاتى ھەيز و نفاسدا لە چەند شت دوورن؟

زانايانى ئايىنى بە كۆدەنگى كوتوويانە ژن دە كاتى خوۋىنى ھەيز و نفاسدا لە ۱۱ شت
بەدوور دەبن:

۱. نوۋىژ نەكردن
  ۲. چ ۋاجب و چ سوننەت، چ قەرز. گىرپانەۋەشيان نىيە.
  ۳. پۇژوو، چ ۋاجب، چ سوننەت، چ قەرز؛ بەلام پاش نەجات بوون ۋاجبەكان ۋە گىپرى.
  ۴. جىماع واتە دەگەل نووستىنى ھەلەل نىيە
  ۵. بە عىددەي تەلاق ناژمىردى
  ۶. تەلاق دانى ژن دەۋ كاتەدا كەراھەتى ھەيە، ھەندىكىش كوتوويانە ھەرامە و ناكەۋى.
  ۷. زيارەتى خانەي خودا واتە كەعبە.
  ۸. قورئان دەس دان
  ۹. چوۋنە ناو مزگەۋت
  ۱۰. ئىعتىكاف واتە گۆشەنشىنى مزگەۋت بۇ عىبادەت
  ۱۱. قورئان خوۋىندن لە بەر. ھەندىك كوتوويانە بۇ لە بەر كردن مەباحە.
- خوۋىنى استحاضە: واتە دايمە دە خوۋىندا بوون. ئەۋە جورىكە لە نەخۇشى. ئەۋ ھالەتە
مانىئى ھىچ شتىك نىيە لەۋانەي كوتمان و بەرگرى ناكە تەننەت بۇ جىماعىش.
ئەۋەندە شەرە بە پىۋىست زاندىرا، دەنا دەگەل تەفسىر يەك ناگرن.

دېرەدا ھەستىك خۆ پۆ دىلئە ناو دەروونەو، ھەستەكەش ئەو ھە: خوداى تەعالا كە بە توندى چوونە لای ژنى قەدەغە كروو دە حالەتى ھەيزدا، دەبى ھەر ئەو ھە: ئەو تۆو دەبى لە شويىنى پاكدا بچىندى، تاكوو نەسلى خاويىنى لى پروى و شين بى. جا ئەدېرەدايە ھەستەكە خۆ لوور دەكاتە ناو بىر ھەست و ئەقلەو.

ئاوا دەلى بىر و ئەقل: پەھەمى ژنان جىي لى داچاندنى تۆو، دەبى ئەو جىيەش خاوين بى، كەوايى بەو پىيە بە تەكيد دەبى پاشى ئافرەتان بۆ تۆو تىدا چاندن قەدەغە بى. جا بۆ پشتراست كەردنەو ھەي ئەو ھەستە پەوايە دەبى بچىنە خەمەت ئايەتى ۲۲۳.

من و دوكتور ئىبراھىمى

پېش ئەو ھەي بچىنە خەمەت ئايەتەكە، لىزگە ھۆنراو ھەكەم ھۆندۆتەو لە مەر ژن دەلىم كە پەنگە كەس لىم توورە نەبى و بلى: ئىرە جىي تەفسىرە، نە جىي ئەو بىرەيە، چونكە ئەو ھەي دەلىم وايە.

دوكتور ئىبراھىمى (واتە مەلا مەحمود ئىبراھىمى^۱) كىيىكى بۆ من نارد بە ناوى (ژن در اندىشە اسلام)، لە باغەلدا فەرمووبووى دەبى لە ژنم حالى كەي. ئەمنىش ئەو پارچە ھەلبەستەم بۆ نارد و قانىعم كرد:

ژن

ژن و ئىسلام و ئەندىشەت بە من دا
بە ژن تىرى ھەراى لاويىت لە من دا
ئەزەل فەرموويە ژين بى ژن محالە
زەو و زو و بى ھەويىنى مى بەتالە
لە ھەيوانات ھەتا خىلى نەباتات
بەبى مى پايەل و پۆى قاتە، ھەيھات!
لە ئايەي ۶۷ مى مالى ياسىن
ئىشارەي لا كراو نەزمى ھاوژين
ھەچى دەروى لە خاك و ئاو و ئىنسان

^۱ دوكتور ئىبراھىمى بۆ نووسىنەو ھەي ئەو تەفسىرەم بەراستى ھاندەرم بوو. خودا جەزاي وەدا.

شه‌می ژینی له می‌دا دی‌ته گیرسان
 سیمای کۆمه‌ل به‌بی می‌نانوینئ
 زه‌وی بی‌ئاو و تاو هیچ ناروینئ
 شه‌می می‌شه‌مع و شه‌مدانی ئه‌وینه
 له شه‌مدانی ئه‌ویندا هه‌ست وه‌ژینه
 له ئایه‌ی ۲۱ی سوورهی پۆم
 ده‌بندرئ نه‌قشی ژن تیشکه له ئاسۆم
 ژنه ئارامگه‌یی هه‌ستی ئه‌وینه
 په‌حه‌مدانی په‌ناگای ئاوی ژینه
 په‌حه‌مدانی هه‌وه‌ل قوناغه بو ژین
 له‌وپرایه وزه‌ی شادی و غه‌م و شین
 ئه‌گه‌ر هاتو گرووی گرت هه‌ستی هه‌ستی
 به‌بی می‌نابی ژیر ئه‌و دیوی مه‌ستی
 به‌ری ژن ژینگه‌یی به‌زمی به‌زینه
 له‌وه‌رگه و مه‌زره‌ه‌ی چینه و ژه‌نینه
 عومه‌ر نه‌یماوه به‌زمی ئاشقانه
 به‌شی پیر چاوه چاو و زار داچه‌قانه

ئه‌وجار هاتین گه‌یشینه ئه‌و قوناغه که به‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۲۳:

﴿۲۲۳﴾ نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَلَىٰ شَيْئُمْ وَقَدِّمُوا لَأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
 أَنَّكُمْ مُّلاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

ژنانتان کی‌لگه‌تان، (واته هه‌روه‌ک چۆن زه‌وی ده‌کیلدری‌ت و تۆوی تیدا ده‌چیندری‌ت، ئاواش
 ئافره‌ت ده‌شوبه‌یینه ئه‌و زه‌ویه که پیاو تۆوی مندال بوونی تیدا ده‌چینی‌ت، واته خیزانه‌کانتان
 کی‌لگه‌ی ئیوه‌ن) هه‌رکاتی‌ک به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک و هه‌رچۆنی‌کتان ده‌وی‌ت به‌و شیوه‌یه‌ بچه‌لایان.
 (یانی شیوازی چوونه‌لایه‌که گرینگ نییه، به‌لکه‌چوونه‌لایه‌که ده‌بی‌ت و جی‌گه‌یه‌بیت که
 تۆوه‌ی لی‌ده‌رو‌ی که شوینی مندال لی‌بوونه؛ به‌کوردی ده‌پیشیدا به‌چینه‌تۆوه‌که نه‌ک ده
 پاشیدا، وه‌که هه‌ندئ که‌سی نه‌فام ئه‌رزشو ئی‌حترام بو‌فه‌رمانی خودا دانانین) چاک‌بزان له
 رۆژی خۆیدا هه‌موو کرداری‌ک لی‌په‌رسینه‌وه‌ی هه‌یه. ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر مزگینی بده به‌ئێ‌بانه‌اران که

گوئی رایەلی فەرمانی خودان.

ژنان کینگەیی ئیوہ

ئاوړ وەسەر دانەوہ و تیروانینیکی ورد و ھەستیارانە:

ژنەکانتان جی جینە و ژەننە واتە جی بەرھەمی ئەو تۆوہیە کە دایدەچینی ھەروا جی لئە
راحتەبوون و دامرکانی ئارەزوویە و جی وزە خۆشەویستی و مەحەبەت تیکەل کردنە. ئەو
تۆوہ دەچینن لەو شوینە (پیشەوہ) کە دەپروئ، مەیحینن لەو شوینە کە ناروئ (پاشەوہ). جا ھەر
جۆر و بە ھەر لایەکدا دەیحینن، دە وازی خۆتاندا، دە کاتی پاک و خاویندا بی واتە دە ھەیزدا
نەبی. چاکە و چاکەکاری دە پیش خۆتان خەن واتە پیش مردن، بی گومان ئەو پۆژە دی و
دەگاتە لاتان کە دەچنە لای خودتان بۆ دادگا و پرسیار لیتان. مزگینیش بۆ پارێزەران.
بە کوردی چوونە لای ژن بە پاش دە ھیچ ئایینیکدا پەوانە دراوہ تەنانەت لە مەزەبی
پاتالیشدا. چونکە بە پیچەوانەیی سرشتە. ئەوانەیی واش دەکەن بی سرشتن.

بە پاش پەرین و بەزین

دەلین جوولەکەکان کوتوویانە ژن ئەگەر بە پاش بچیە لای، مندالیک لئە دەبی ھەم خیل
دەبی ھەم شیت و سەر سەری. گۆیا کوتوویانە دە تەوراتدا ئاوا ھاتووە. ئەو باسە دەبریتە
خزمەت پیغەمبەر، پیغەمبەریش فەرمووی جوولەکە کە دەلین و کوتوویانە ئەو دە تەوراتدا،
ئەو ھیان درۆیە و ئەو ھش کە دەلین مندالیک لئە لەو کارە ناپەرەوایە دەبی، خیل دەبی؛ دیوانە
ئەو ھیان ھەلبەستە. راستیە کەشی ئەو ھەو ئەو ھەمەلە واتە بە پاش چوونە لای ئافرەت ناپەرەوایە و
بی سرشتیە. جا پاشان خودا بۆ پروون کردنەوہی کار و ھەمەل ئەو ئایەتە (۲۳۳) نازل
فەرمووە. دیارە ھەو ھەو سبازانی سەر سەری و بی کەرەمەت زۆریان ئەو بابەتە ھیناوە و بردووە،
و ھەک کونە نیریان لئە کردووە ھیندەیان شت تی و ھەرداوە زۆر فراوان بوو سەر مژانەیی پیوہ
راناوہستی. واتە ئەو بابەتەیان ھیندە جووہ، ھەتا گەیان دوویانەتە ئەو قوناغە پاش و پیشی
ئافرەتیان مەباح و بی ئابروو کردووە. تەنانەت ئەو ھش دەزانن کە ھەیان لەو راستەوہ سواری
ھەیان نابێ و کاری دەگەل ناکا.

گۆیا لە «ابن عباس» ھەو نەقل کراوە قورەیشیەکان تا نە ھاتبوونە مەدینە دەگەل ژنەکانیان بە
پاش و بە پیش راساون، بە لام کاتی ھاتنە مەدینە و دەگەل ژنانی ئەنساری تیکەل لای و

زه‌ماوه‌ندیان په‌یدا کرد و ویستیان ده‌گه‌ل وانیش ئاوا به‌پاش و به‌پیش خه‌ریک بن، ژنه‌کان پییان کوتن ئه‌و کاره‌کاریکی ناره‌وايه ده‌ناو مه‌دا. ئه‌وانیش دووریان لی کرد و به‌پیغه‌مبه‌ریان راگه‌یاند، پیغه‌مبه‌ریش فه‌رمووی: ناره‌وايه.

له‌سه‌ر ئه‌ساس و یاسای عیلمی نه‌حو، جومله‌ی «فَأْتُوا حَرَّتْكُمْ أَنْ شِئْتُمْ» واژه‌ی (أَيُّ) واته (أَيُّ وَجْهٍ) واته به‌وازی خۆت به‌راکشانه‌وه و یا به‌پتوه و یا له‌سه‌ر ته‌نیش و یا له‌سه‌ر پشت. نه‌مانای وایه: (أَيُّ جِهَةٍ) واته به‌پاش و یا به‌پیش. (روح‌المعانی، قرطبی)

په‌رتووکیک دانراوی «ابوالعباس مالکی» هه‌یه، له‌ژیر ناوی (اظهار ادبار من اجاز الوطی فی الأدبار) عه‌للامه «ابن جوزی» ئه‌ویش هه‌روا په‌رتووکیکی به‌ناوی (تحريم الحمل المکروه) نووسیوه. هه‌ر دوو په‌رتووکه‌که له‌بابه‌ت حه‌رامی ئه‌و کاره، چه‌ن گوفته‌یه‌کیان به‌ناوی حه‌دیس له‌زار پیغه‌مبه‌ره‌وه تیدا نه‌قل کردوون:

۱. أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ، لَا تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي أَعْجَازِهِنَّ: ئه‌ی ئینسان خودا له‌کوتنی حه‌ق شه‌رم ناکا، ده‌فه‌رمووی: ده‌گه‌ل ژنانتان به‌پاش جیماع مه‌که‌ن.

۲. مَنْ أَتَى امْرَأَتَهُ فِي دُبْرِهَا لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ: هه‌ر که‌س له‌پاشه‌وه ده‌گه‌ل ژنه‌که‌ی جیماع بکا، رۆژی قیامه‌ت خودا به‌چاوی مه‌رحمه‌ت ناپروانیته‌ی.

۳. تَلَكِ الْوَطِيئَةَ الصَّغْرَى: ئه‌و عه‌مه‌له له‌قوونده‌ری چکۆله‌یه.

۴. مَلْعُونٌ مَنْ أَتَى امْرَأَةً فِي دُبْرِهَا: که‌سیک ژنه‌که‌ی به‌پاش و لی بکا رۆژی قیامه‌ت به‌ریه له‌ره‌حمی خودا.

به‌کوردی و به‌کورتی: پاش‌به‌ند و پیش‌به‌ند پسین و سنووربه‌زین هه‌وه‌سباز و له‌خودا به‌دوو‌ره.

دیاره ئه‌وه ده‌رکه‌وت ژن جگه‌له‌وه‌ی هاوالیکی به‌ئه‌رزش و به‌نرخه‌بو ژیان، نیعمه‌تیکی زۆر به‌تام و له‌زه‌تی له‌ش و روه‌حیشه، ئه‌گه‌ر بزانی و بیناسی عه‌مه‌ل به‌و ئایه‌ته ۱۹ی سوورپی نیساء ده‌که‌ی و ئیتاعه له‌هسته‌ی ئایه‌تی ۲۱ی سوورپی رۆم ده‌که‌ی. ده‌گه‌لم به‌به‌ته‌رتیب بۆت باس ده‌که‌م هه‌ردوو ئایه‌ته‌کان:

نیساء ﴿١٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُبُوا النِّسَاءَ كُرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْنَهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا.

ئەو ئەوانەى بڕوا و ئیپانتان ھێناو، ھەرگیز بۆ ئیو ڕەوا نییە، ژنی خزمە مردوو کانتان بە زۆر بکەن بە میرات و لە جیبى بەشەمیرات داینین بۆ خۆتان. ھەر و ھاش ڕەوا نییە ببن بە کۆسپ لە ڕیگای میڤرد کردنە و ھیاندا. و ھیا زۆریان بۆ بێنن و بیاندەنە بەر لۆمە تاکوو لەو مارەییە کە وا داوانن، ھەندیکیان لى وەرگرنەو، کاتیک نەبێ کە لاساری و سەرپیچی بکەن و یا بە ئاشکرایى داوین پیسی ئەنجام بدەن. با ھەلس و کەوتتان دەگەلیان ڕیک و پیک و باش بێ. ئەگەر ھاتوو خوشیشتان نەویستن خیرا لییان جیا مەبسنەو، چونکە زۆر شت وا ھەییە ڕیى ویدە کەوێ لە لاتان خراب و ناحەز دەنوین، کەچی ئەگەر خۆراگری کەى خودا خیر و بیری زۆرى تیدا دینیتە دى.

ھاواری ئەو ئایەتە ئەو ھەوێ کە ژن نەعمەتیکى وایە لە ھەموو باراندا نایناسى دەبێ لە ھەموو راستانیدا حالەتیکى عەدالەت و ئینساف و پەحمى دەگەل بە کار بەرى.

ئەو جار وەرە سەر ئایەتێ ٢١ سوورەى ڤۆم:

ڤۆم ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

لە نیشانەکانى یەکتایی و توانایی و کارجوانى خودایە کە ھەر لە خۆتان ھاوچووتى بۆ دروست کردوون، تاکوو لەو سایەدا پیکەدا پەنا بگرن و ئارام بگرن و خوشەویستى و ئەوینداریشم خستۆتە نێوانتانەو تاکوو بۆ یەک بسۆزین و بسازن. بەراستى (ئەگەر ئەو جوړە نێزامە ھەلسەنگینن) بەلگەى زۆر زۆر ھەییە دێرەدا بۆ خاوەن ھەست و شعور و بێرداران کە ژن لە سەر ووی ھەموو نەعمەتەکانى دنیا، کە بێ ئەو نەعمەتە ژیان نابێ و یا ئەگەر بشبێ ژانە. دیوى ھەوەس بێ ئەو دانامەزى و ئارام نابێ و ئوقرە ناگرێ، ڤۆلە شیرنەکان نابن و ڤیشەى خزمایەتیش نابێ. (وَيَمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ) نابێ، ھەتا لە بەھەرى ژن وەکوڵدرى بەھرە و قازانجەکانى دینە ڤوو، ئەوانەى و نازانن تووڤن لە ژن، ھیزی تووڤەییە کەى ھەست و شعورى لى ڤراندوو.

دیارە خودای تەعالا لە پاش باس کردنى ھەیز و قەدەغە کردنى چوونە لای ژن لەو کاتانەدا، کە ئەو ھالەتیکى سەرشتیە و خودا دە لەشى ژندا دايمەزاندوو، لە سەر ئەساسى ھیکمەتى خۆى وەدواى ناکەوین. بەلام لە لای خودای زانا بە ئاکارى ئینسانى، ئەو ھە ئاشکرایە: وا ھەییە ئینسان واتە ڤیاو لە ژن تووڤەییە و دەییەوئ ئەو تووڤەییە بە ژن بدڤڤ و سویندى لى دەخوا کە سەرچیى نەکات ئى ژنەکەى و دەزانى ژنەکە بەو ھە ناپەحەتە. خودای تەعالا دێرەدا دەییەوئ ڤینوینى بکا ئینسانى کە لە بابەت سویندخواردنەو ژیانە و ئاقلانە و بە ئینسافەو بەرخورد بکا، بۆ ئەو باسە دەچینە خزمەت ئایەتێ ٢٢٤ى بەقەرە، بەرجەوەندانە سەیرى کە و دە

ئایه‌تی ۲۲۶ سویند خواردن له سهر نه‌چوونه لای ژن باس ده‌کری:

﴿۲۲۶﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

سویند خواردنتان به خودا مه‌کهنه به ته‌گهره و به‌ربه‌ست و ریگر له چاکه کردنتان، (وه‌ک ئه‌وه‌ی بلییت وه‌للا له‌وه‌دوا یاریده و یارمه‌تی فلان که‌س ناده‌م و ناکه‌م، یان بلییت وه‌للا به‌ریوان و ناو‌بژی نیوان فلان و فیسار که‌س ناکه‌م و ده‌گه‌ل یه‌کتر ناشتیان ناکه‌مه‌وه) دیاره خودا زۆر به‌چاکی ده‌زانئ و ده‌بیسیت کرداری هه‌موو که‌س و زانایه به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا.

سویند خواردن

ئه‌و که‌سه‌ی سویندی وا ده‌خوات، چاک وایه سویندکه‌ی بخوات و بیشکینی، تاکوو کاره چاکه‌که‌ بکات، پاشان که‌فاره‌تی سوینده‌که‌ی بدات. که‌ نان دانی ۱۰ هه‌ژاره یا پۆشته کردنیانه، یاخود ئازاد کردنی کۆیله‌یه‌که؛ ئه‌و که‌سه‌ش که‌ ناتوانئ هیچ کام له‌و سئ شتانه بکات با سئ پۆژ به‌پۆژوو بئ.

گۆیا قورئان‌زانه‌کان له‌سهر ئه‌و ئایه‌ته زۆریان باس کردوو و بی‌نه و به‌ره‌یه‌ان زۆره له‌سه‌ری. ئه‌مما چاترینی ئه‌و نه‌زهرانه‌ی داویانن ده‌بی ئه‌وه‌ بن: ئه‌و ئایه‌ته ﴿وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ﴾ ئاماره‌یه وه‌لای ئه‌وه‌ی زۆر سویندان به‌خودا مه‌خۆن له‌سهر کاران. چونکه‌ زۆر سویند خواردن به‌خودا ده‌کریته وه‌سیله‌ی فریودانی غه‌یر بۆ لای راستی خۆت. چونکه‌ سویندخۆر ده‌یه‌ه‌وئ خه‌لک به‌قایه‌ی پئ بکا که‌ ده‌هه‌لو‌یسته‌که‌یدا راسته. راستیش ده‌راستیدا له‌عالم بئ باکه به‌قای پئ ده‌که‌ن یا ناکه‌ن و شاهیدی خه‌لک له‌راستیه‌که‌ی زۆر مه‌به‌ست مه‌نزوور نییه. چونکه‌ راستی بۆخۆی شاهیدی خۆیه‌تی، ئه‌و درۆیه په‌نا ده‌باته به‌سویند و بی‌کاته شاهیدی خۆی. ههر بۆیه‌شه خودای زانا به‌راست و درۆیان به‌ئایه‌تی ۱۰ ی سوورپی قه‌له‌م رینۆینی ده‌دا به‌وه‌ی که‌ گوی‌پایه‌لی سویندخۆرانی په‌ست و پووسیا مه‌بن: ﴿وَلَا تُطْعَمُ كُلُّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ﴾ واته‌ گۆیده‌ری هیچ سویندخۆریکی سووک و ریسوا مه‌به. هه‌ربۆیه‌شه خودا ئه‌و ئاگاداریه‌ی داوه چونکه‌ زۆر سویندخۆر جله‌وی زمان و دلی ده‌که‌و‌یته ده‌ستی شه‌بتان، تازه بۆ خۆی ئیراده‌ی ئه‌وه‌ی نه‌ماوه و نامینی، خۆی وه‌خۆ گری و بئ باک بئ له‌وه‌ی خه‌لک به‌قایه‌ی پئ ده‌کا یا ناکا. بۆ باوه‌ری پروانه له‌ته‌فسیری که‌بیر هه‌مان ئایه.

کەسێک بە راستی هەست بە جەلال و عەزەمەت و ئاگاداری خودا بکا هەرگیزاو هەرگیز جورئەت ناکا و نادا بە خۆی سویندی پێ بخوا و بیکاتە شاھید.

پوختە ی مەبەستی ئایەتی ٢٢٤:

دەو ئایەتە پیرۆزەدا سێ رازی بایخدار هەست پێ دەکرین، دەبێ هەرسێکیشیان دروست بن و یەکیش بن لە ئیجازی قورئان:

١. بە خودا سویندان مەخۆ کە کاری چاک نەکە، و یا پەرھیزکار نەبێ، و یا لە نیوان خەڵکدا ئاشتیی نەدە. چونکە خودا بەوێ رازی نییە بۆ خۆ دوور خستەوێت لە کاری چاک و باش، سویندی پێ بخۆ.

٢. تەنەت بۆ بەجێ هێنانی کاری چاک و تەقوا و پارێزگاری و ئاشتیی عەلەمیش، هەر نابێ سویند بە خودا بخورێ، جا چ دەگا بەوێ سویند بە خودا بخورێ بۆوێ کاری چاک و باش نەکرێ!

٣. سویند نابێ بخورێ بە زۆری لە سەر هیچ کاریکی چاک و خراپ. چونکە زۆر سویند خواردن پالت پتوێ دەنێ بۆ لای تەرکی کاری چاک و تەقوا و ئابروو چوون و بێ شەرمی و هەروا وردەوردەش عەزەمەت و جەلالی خوداش کەم دەکا، رادەکیشریی بۆ دۆلی درۆیان و هەروا بێ ئەرزش و بێ قەدر دێیە دەری لە لای عەلەم و راستیەکانیشت هەر بە درۆ لێ وەردەگیری.

لەغو واتە چی؟

شافعی دەلێ سویندی (لغو) واتە بێ نیەت و ئاگاداری دڵ بە زماندا بێ. حەنەفی و مالکی و ئەحمەدیش دەلێن سویندی لەغو واتە سویندخۆر بە خەیاڵی خۆی پێی وابێ جا لە پاشانیشت دەرکەوێ کە ئەو خەیاڵی ئەو درۆیە. دیارە فەرموودە ی شافیعیان بە پەسند داناو، چونکە وا دیارە خودای تەعالا سویندی بە دوو بەش داناو:

١. سویند یا بە دڵ و قەست و نیەت.

٢. یا بەبێ ئیرادە ی دڵ و ئاگاداری هەستی ئیمانە.

دیارە خودای تەعالا ئەوێ دوایە (واتە سویندی بێ نیەت و ئیرادە ی دڵ) ی بە لەغو داناو. بۆ بەرگری لە سویندی لەغویش کە فارەت دە نەزەر گیراو، وەک لە بابەت سویندی بە تەلاق. لە لایەن هیندیک لە زانایانی ئایینی، بۆوێ سویندخۆر لە ترسی زەرەری مالی دنیا لە

سویندان بپرینگیتته‌وه، ئە‌گەرچی سهرسهری ههر وه‌سهر ده‌په‌رئ.

که‌فاره‌ی سویندی به‌پراستی و به‌قه‌ست و نیه‌ته‌وه سی شتن: ۱. نان‌دانی ۱۰ نه‌فهران، ۲. یا جلکی ده‌نه‌فهر بی‌نه‌وا ۳. یا ئازاد کردنی کۆیله‌یه‌ک. ئە‌گەر هیچیان له‌ده‌س نه‌هاتن وه‌ک بۆ فه‌قیران وا هه‌لده‌که‌وئ، سی پۆژان به‌پۆژوو بی.

دیاره له‌پیشدا خودا ئە‌و ئاگاداریه‌ی پی دان سویندخواردن به‌خودا مه‌که‌نه وه‌سیله‌ی کاره‌کانتان. دیاره هیچ باسیک له‌که‌فاره‌ت نه‌هاته‌ گۆرئ له‌و باره‌وه ئە‌گەرچی له‌هیندیک مه‌قاماتی سویندا که‌فاره‌ت ده‌نه‌زهر گیراوه له‌لایه‌ن شه‌رعی ئیسلامه‌وه وه‌ک ئینسانیک که‌خاوه‌نی ئیمان و ته‌قوايه و عه‌زه‌مه‌تی خوداشی له‌لایه. ده‌بینی له‌سهر کاریکی خیر سویندی ده‌خوا که‌نیکا: وه‌ک ناشتی به‌ینی عاله‌م و یا چوونه عه‌یاده‌ت و دیاری نه‌خۆش، یا دروست کردنی مزگه‌وت و مال بۆ فه‌قیران.

ئه‌وه ده‌توانی و شه‌رع‌ر پی داوه‌تی که‌ئه‌و سوینده بشکینن و کاره‌که‌ بکا پاشان که‌فاره‌تی سویند شکانه‌که‌ بداته‌ هه‌ژارن. و ئە‌گەر نه‌شیتوانی که‌فاره‌تی مالی دنیایی بدا، وه‌ک نانی ده‌هه‌ژار، یا جلکی ده‌فه‌قیر یا ئازاد کردنی کۆیله‌یه‌ک، با سی پۆژ به‌پۆژوو بی.

به‌لام سویندی له‌غو نه‌به‌گونه‌ دیته‌ ژمار و نه‌که‌فاره‌تی ده‌خاته‌ سهر خودای خاوه‌ن په‌حم و که‌ره‌م، به‌پی فه‌رمووده‌ی ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ﴾ واته‌ خودا به‌تۆله‌ی ئە‌و سوینده سهرسهرییانه‌و گرفتار ناکا.

به‌کوردی و به‌کورتی: خودا ههر وه‌ک خولقاندوویه‌تی به‌ره‌ی ئینسان، ده‌شزانن به‌هۆی عه‌جوولی و لاوازی، تووشی هه‌له‌و تاوان ده‌بی. جا خوداش له‌سهر ئە‌ساسی جه‌لال و عه‌زه‌مه‌ت و که‌ره‌می خۆی، ئە‌و عه‌بده‌هه‌له‌باشی خۆی له‌حاند ئە‌و سویندانه‌ی که‌هه‌روا له‌خۆیانه‌وه به‌سهر زاریدا دی و دایان ده‌گۆریت، بی ئە‌وه‌ی مه‌به‌ستیک تیا بی، عه‌فوی ده‌کا و تووشی سزا و تۆله‌ی ناکا. بۆ ته‌ئکیدێ ئە‌و پراستی ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۲۵ی به‌قه‌ره، ئە‌تۆش به‌به‌رجه‌وه‌نده‌وه سه‌یری که‌:

﴿۲۲۵﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ

خودا تۆله‌ی ئە‌و سوینده هه‌ره‌مانه‌تان لی ناستینن، به‌لام خودا تۆله‌ی ئە‌و سویندخواردنه‌تان لی ده‌ستینن که‌به‌ئه‌نقه‌ست و ئاره‌زووی دلی خۆتان خواردووتانه، دیاره خوداش ببووره

سویندی ھەرمە

ئاوڕ دانەوھ وەسەر ئەو ئایەتە و تێروانینیکی ھەستیارانە:

دیارە ھەموو ئەقل و ھەست و شعور ئەوھێ بە سبوت گەیاندووھە کە باوھەر و ئیمان بە نیەت و دڵ، پاشان دەکەوێتە باری عەمەلەوھ، چونکە دڵ پادشای لەشە؛ تا ئەو شت وەرنەگرێ و قبوولی نەکا، شتە کە ناتوانی بن گرتوو بێ. ھەر ئەوھە ھۆ کە خودای تەعالا خێر یان شەر کە بە ئیرادە و ویستی دڵ و نیەت و باوھەر نەبێ، خودا وەربناگرێ. بۆ تەئیدی ئەو راستییە پیغەمبەریش فەرموویەتی عەمەل چ چاک و چ خراپ بە نیەتە، واتە قەست و ویستی دڵ. باوھەر کردنی ھەموو ئەو حالەتانە لە سەرچاوەی ئەمری باری تەعالا ھەلبەستراون کە بە وەسیلە ی ئەو ئایەتە پێرۆزە ی ٢٢٥ بەیانی فەرمووھە کە خودا دەلی: خودا سویندی بێھودەتان لی وەرنەگرێ واتە خودا ئەو سویندانە ی کە ھەر لە خۆوھ و بێ ئاگاداری و قەستی دڵ بە سەر زارتاندا دی، وەک ئەوھە کابرایە ک دەلی ئەری لە کوێ بووی؟ ئەتۆش خێرا دەلی: وەللا لە ھیچ کوێ. بەلام خودا ئەو سویندەتان لی دەگرێ کە بە ئیرادە و ویستی دڵ بتانەوێ وەک سویند بێخۆن لە سەر کاریکی باش کە نەیکەن، یا کاریکی خراپ کە بیکەن، لە پاشان پەشیمان دەبنەوھ. جا ئەو جار پاش پەشیمان بوونەوھ دەتوانن بریتی بۆ بدەن بۆ سویندە کە چ بیکەن و چ نەیکەن.

بۆ ئاگاداری: ئەگەر سویند بخوری لە سەر شتیکی کە بلێن نەمان کردووھە بەلام کردبێستان، یا بلێن کردوومانە، بەلام نەوکردبێ، ئەو جوۆرە سویندانە درۆیەکی زۆر گەورە و بێ پەزایە، نە کەفارتی ھەییە، نە لی خوشبوون، ئیلا تۆبە و پەدکردنەوھێ زەرەرە کە. خودا بۆ سەھوران ببوورە بەلام بۆ بەئەنقەست کاران سەبوورە و نەبوورە، مەگەر بە تۆبە.

سویندی سەرسەری و غەیرە عەمد گرفتاری تۆلە و سزای نییە، وەک سویندی دەرق و توورەبیدا، یا سویندی لەغو. ئەمما سویندی بە دلی چ لە سەر چاک، چ لە سەر کاری خراپ، سویندە وشەرە بە ھیندی دەگرێ و ئەگەر ھاتوو شکا و نەچۆ جی، لە سەری بۆ کاری چاک شکا دەبی کەفارتی بدا، ئەگینا ئینسان تووشی گوناھ دی.

لەغو دە ئادابی عورفدا واتە ساقیت کە نایەتە ژمار چ گوفتار بێ چ کردار بێ، ھاتنی ئەو وشەییە بۆ ناو باساندا ئاواہ کە ئایەتیش وەخۆی گرتووھ و ھەدیسیش و پڕیواہتیش. دەبی لی وردبوونەوھ و ھەلسەنگاندنی تەواوی لە بارەدا بکری. مەسەلەن ئایەتی وەک ئایەتی ٥٥

قه‌سه‌س: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ﴾ واته هه‌ر کاتی قسه‌ی پر و پروچیان ده‌بیست پروی خویان لی وهرده‌گیرا ده‌یانکوت کرده‌وی خوتان بو خوتان، سلاوتان لی بی، ئیمه نه‌فامانمان ناوی، هه‌رگیر ده‌گه‌لشیان نابین.

هه‌روه‌ها ئایه‌تی ۲۵ی سوورپی واقعیه: ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا﴾ واته له‌ویدا (واته به‌هه‌شت) نه قسه‌ی پروپوچ ده‌بیستن و نه کوتی خراب و ناره‌وا.

دووباره ئایه‌تی ۲۶ی سوورپی (فصلت): ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ﴾ واته نه‌و بی باوه‌رانه‌ش کوتیان گوئی مه‌گرن بو نه‌و قورئانه و بی‌که‌نه گه‌مه و گالته به‌لکوو ده‌نگی مه‌ره‌سه‌ر ده‌نگیان که‌وی و لی‌ی حالی نه‌بن.

دووباره ئایه‌تی ۱۱ی سوورپی غاشیه: ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَا غِيَّةً﴾ واته ده‌ویدا پروپوچ نابستی. هه‌روا قورئان به‌ئاسانی ده‌س‌به‌رداری واژه‌ی (له‌غو) نابج. نه‌و قه‌ولانه‌ی خودای ته‌عالا له‌ ئایه‌ته‌کانی ۵۵ی قه‌سه‌س، ۲۵ی واقعه، ۲۶ی فوسسیله‌ت و ۱۱ی غاشیه به‌لگه‌ن له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی واژه‌ی (له‌غو) به‌ واتای پروپوچ ده‌ ژمار نه‌هاتوویه. نه‌مما ئایه‌تی ۷۲ی سوورپی فورقان که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ واته نه‌وانه‌شن که‌ شاییدی به‌درۆ ناده‌ن و که‌ به‌ لای کاری پروپوچیشدا تیده‌په‌رن به‌ یقار و به‌ سه‌نگینی و دووره‌په‌ریزانه خو ده‌نوینن.

ئاماژه‌ی ته‌واوه‌ وه‌لای نه‌وه‌ی خاوه‌ن و یقاران و خاوه‌ن که‌رامه‌تان نه‌گه‌ر به‌ قه‌ول و گوفتاری پروپوچ گه‌یشتن، و یقارانه و حه‌یادارنه و که‌ریمانه لای لی ده‌ده‌ن و پاده‌برن به‌ ته‌نیشتیدا.

به‌ کورتی و به‌ کوردی: چاوه‌دی‌ری پله و پایه‌ی عه‌زه‌مه‌تی خودا یه‌ک وه‌زیفه‌ی و یژدانی و شه‌ریه، نه‌وه‌یه‌قینه: سویند شکان و سویند خواردن زور یا که‌م به‌ خودا ده‌گه‌ل جه‌لال و عه‌زه‌مه‌تی نه‌و خودای ژووری سه‌ری نایه‌ته‌وه. جا که‌وایه خاوه‌ن ئیمان و باوه‌ر به‌ ته‌ئکید ده‌بی خو به‌ دوور بگری له‌وه‌ی خودای بکاته وه‌سیله‌ی گه‌مه ده‌ کاره‌کانی حه‌ق و باتلیدا، جا بو نان و ئاو بی یا بو چاو‌پراو بی.

سویند ده‌ روانگه‌ی شه‌رعدا نه‌و سییه‌ن: لغو، غموس، مُنَعَقَد.

له‌غو: واته پروپوچ و بی‌بنه‌ما. نه‌توبه‌ی هه‌یه نه‌که‌فاره‌ت.

غموس: واته سویندی به‌نیه‌ت و قه‌سته‌وه. هه‌م توبه‌ی ده‌وی هه‌م که‌فاره‌ت. (شافعی)

منعقد: واته (بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ) ده گهل غموس ده له فردا یه ك نین، دهنه هر یه كن.

شارعان به كوی دهنك فهرموویانه كه فاره تی ده وی. (احكام قرآن)

دیاره وهك ئاگادارین و له بیرمان مابیع له سه ره تای ئایه تی ۲۲۴ دا ئاماژن وه لای ئه وه كرد كه سویندخواردن بۆ نه چوونه لای ژن كه ده ئایه تی ۲۲۶ دا ئیشاره ی بۆ لا ده كری، جا ئیستا گه شتووینه ته ئه و قوناغه كه ده بی باسی ئه و سویندهش بكه ین.

(ئیلای) یانی له دوا ی باس له سه ر سوینده كانی لغو و غموس و منعقد، دینه سه ر باسی سویندی (ئیلای).

ئیلای مه نشووره كه سویندیکه له سه ر ئه وه ی میرد نه چیته لای ژنه كه ی، واته سه رجیی نه كا. ئه و سویندهش ماوه كه ی چوار مانگه یانی تا چوار مانگ میرد ده توانی نه چیته لای ژنه كه ی. ئه گهر ئه و چوار مانگه تیپه ری و نه چوو بۆ لای ژنه كه ی، ئه وه ئه و سوینده ده بیته یه ك ته لاق، واته میرده كه یه ك ته لاقی ده كه وی. جا ئه دیره دایه كه شه ر عزانه كان فهرموویانه: ئیلای و ته لاق هه ردوو سویندن، هه ر ئه وه شه هوی ئه وه ی خودا ده قورئاندا به شوین یه کیاندا باس ده كا. ده گهلمان بن ئه وه ده چینه خزمه تی ئایه تی ۲۲۶ كه ئایه تی ئیلایه:

﴿۲۲۶﴾ لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

ئه و كه سانه ی كه سویند ده خۆن نه چنه لای ژنه كانیان، مۆله تیان هه تا چوار مانگانه، ئه گهر هاتوو سوینده كانیان خست و چوونه لایان، خودا به ته ئكید ببوو و دلۆقانه.

(ئیلای) چیه؟

بۆ ئه و كه سانه ی سویند ده خۆن له ژنه كانیان ده گهلان نه نوون، جا به یه كجاری ده گهلان نه نوون، یا بۆ ماوه یه كی له چوار مانگ زیاتر بی، ئه وه دیره دا؛ ژنه كان بۆیان هه یه تا چوار مانگ ته واو ده بی پراوه ستن. له چوار مانگ به ولاره ژنه كه به فهرمووده ی ئیمامی حه نه فی ته لاقیکه گه وه ی ده كه وی به لام به مه زبه كانی دی ده بی دادگا ته لاقی بدا و بخا. چونكه نه گه پرانه وه ی پیاوه كه ده ماوه ی ئه و چوار مانگه دا به جیگای ته لاقه. هیه ته لاق دانی پیاوه كه ی ناوی. به لام ئه گهر پیاوه كه ده و ماوه چوار مانگه دا زوو یا درهنگ گه پراوه بۆ لای ژنه كه ی و سه رجیی كرد، ئه وه خودا ده بیه خشی ئه گهر تاوانیکه ی بی. و هه روا ده و ماوه چوار مانگه دا پیاوه كه ته لاقی دا دیاره ئه و ته لاقه ده كه وی له لایه ن پیاوه كه وه. چونكه تا ماوه ی چوار مانگ ته واو ده بی، ته لاق

هەر بە دەست پیاوێکە، لە چوار مانگ بەولاوێ تەلّاقی بە دەس نامینی چونکە چوونەوێ لای ژنەکە کە جایگای تەلّاقە بۆ پیاو نەماوێ. بۆیە خودا دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ﴾ واتە ئەگەر ویستیان ئازادیان کەن، دەبا بیکەن دەو ماوێیەدا.

ئەگەر بە زمانیش ئەو تەلّاقە نەلین، دیارە هەر بەو ئاکار و کردەوێیان کە نەچوونە لایانە دەو ماوێیەدا، بۆخۆی تەلّاق دانە. بزانه: بێ گومان خودا شنەوایە هەم سویندەکە هەم تەلّاقەکە.

دە دادگای خودادا وەک پیاو پێژدارە و خاوەن مافە، ژنیش پێژدارە و خاوەن مافە، ئەوانەیی لایان وایە ژن دیلە و هەچی لێیان بکەن پەوایە، ئەوانە بۆخۆیان بە خۆیان نەزانیوێ کە دیلی نەفس و هەوا و سەرسەری خۆیان، بێ ئاگا لە مافی خودادادی. پڕۆژێ خۆی ئەو کەسانەیی کە ناروانن لە عەدالەت و ئینساف، دەخرینە دادگای عەدالەت و حەق.

دە یاسای شەرعدا (ئییلاء) واتە سویند خواردن لە سەر جیماع دەگەڵ ژن، واتە تەرکی جیماع، وەک بلیی (والله لا أجامعک) واتە قەسەم بە خودا دەگەڵت نانوم. بە لای هەندیک لە قورئان زانان ئایەتی ﴿لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ أَن يَعْتَزِلُوا مِنْ نِّسَائِهِمْ﴾ لە ئایەتی ۲۲۶ دابراوێ، ئەسلەکەیی (لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ أَن يَعْتَزِلُوا مِنْ نِّسَائِهِمْ) بوو. بۆیە هەندیک لە زانایانی ئایینی فەرموویانە ئییلاء خۆی دە خۆیدا تەلّاق بووێ دە دەورانی جەهالەتدا. چونکە نامەردی و هەبووێ ژنەکەیی خۆش نەویستوو، نەشی ویستووێ مێرد بە یەکی دی بکا، سویندیشی لێ خواردووێ دەگەڵی نەنوی، هەر ئاوا هیشتووێ تەو. هەدەفیش دەویدا ئازار و هەتکی حورمەتی بووێ و هەروا تازە موسولمانەکانیش بۆ ماوێیەک ئەو کارانەیان بەرپۆێ بردوو. تاکوو خودای بەپەرۆش هات بە هاوار و هانای ژنان و دپۆئاکارانێ پیاو بەو ئایەتە (۲۲۶)، ئەو کارە نارەوایەیی سنوورداری کرد بە چوار مانگ.

بیرورای زانایان لە سەر ئییلاء

«ابن عباس» فەرموویەتی: دەورانی جەهالەت ئییلاء یەک سال یا دوو سال یا شتیکی زیاتر بوو. خودای تەعالاش بۆ بەرگری لەو داب و باوێ نارەوایە دە ئایینی پیرۆزیدا ئەو دابەیی سنووردار کرد بە چوار مانگ کەوایە بە پێی ئەو یاسایە کەمتر لە چوار مانگ ئییلاء نییە و زیاتر لە چوار مانگیش دەکەوێتە باری تەلّاقەو.

و هەروا ئییلاء هەرکەس مافی تەلّاقی بێ، مافی ئیلائیشی هەیه بەو پێیە، ئازاد، کۆیلە،

مەست، سەفی مافی ئیلایان ھەیه.

زانایانی ئایینی لە سەر ئیلاء مشت و مریان ھەیه لە سەر ئەوێ چ جورە سویندیکە؟

شافعی: ئیلاء بەغەیرەز سویند بە خودا نابێ. چونکە پیغەمبەر فەرموویەتی: یا دەبی

بێدەنگ بی سویند نەخۆی، یا دەبی ئەگەر سویند دەخۆی بە خودای بخۆی.

حەنەفی: سویندی ئیلاء بە خوداش دەبی و بە تەرکی جیماعیش دەبی و بە تەلاقیش دەبی.

و ھەروا سویند بە ئازاد کردنی کۆیلە و یا نەزر کردنی سەدەقەش دەبی.

و ھەروا تاقمیک لە زانایان (وەک علی ابن ابی طالب و ابن عباس و زھری) فەرموویانە:

ئەگەر کابرای ئیلاءچی قەستی زەرەردانی بە ژنی نەبی واتە جیماعی دەگەڵ نەکا، ئەو بە ئیلاء

نایەتە ژمار. چونکە خودای تەعالا ئەو چوار مانگەیی بۆیە دیاری کردووە تاکوو مێرد لەو زیاتر

نەتوانی سەرچیی ژن نەکا. جا خو کابرای مێرد ئەگەر قەستی خێر و چاکەیی بی دەگەڵ

ژنەکەیی، نە قەستی نەچوونە لای ژن، ئەو ئایەتەیی نەدەنارد خودا.

ئەگەرچی ھیندیکیش کوتوویانە ئیلاء بە ھەر جور بی دەبی و دەچیتە ژیر یاساو.

ئەمنیش دەلیم شاریعەکان ھیندەیی دەتاشن ئەحکامەکانی ئایینی تا وەک نیری ھەمەبۆری

لێ دەکەن کە تازە کونی نیرەکە ھیند فراوان دەکری بە کاری ھیچ شتیک نایە تی کەن و

ئامورەکەیی پاکیشی.

نیر داریکە دەگەڵ ئاموور، جووتیر جووتیان پی دەکا، جا پێیان دەکوتری نیر و ئاموور.

ئاموور دارە درێژەکەیی گاسنی پتوویە. «نیر» داریکە داویشریتە سەر ملی گایەکان. جا ئەو نیرە

کە داویشریتە سەر ملی گایان، لە راستی ملی گایەکان ھەر یەکەیی دوو کونیان تی دەکری

تاکوو داریان بە ناوی چۆلەمە تیکرین و لە ملی گایەکە ئامورەکەیی پی قایم کری و گایەکان

پاکشین بۆ زەوی درین. جا ئەو کونەیی نیرەکەیی نەچار ھەندە زەلام و فراوانی کردبوو لە کاری

ئەوێ کرابوو شتی تیکری لە ملی گایەکان قایم کری نیرەکە و ئامورەکەیی پاکیشی.

ئەحکامەکانی شەرعی ھیندە ئەولایان پی کراوە دز و فیل بازەکان بۆ خو نەجات دان

کونیک دەدۆزنەو پێدا ھەلین. بۆ نمونە وەک ئیرە ئیلاء دەتواند بۆ دزەکان بلی ئەمن دەو

سویندەدا مەنزوم تەریبەتی ژنەکەم بوو نەک نەچوونە سەر جیی؛ یان نەمزانیو ئەو حوکمە

ئاوایە، ھەزاران شتی دی.

حەنەفی: گەرانیو بۆ لای ژن دەو ماوێ چوار مانگانەدا بە جیماعە؛ یا بە قەولە و ئەگەر

گه‌رانه‌وه‌شی نه‌کرد ده‌و ماوه‌یه‌دا، ماوه‌شی تیپه‌ری ته‌لاق ده‌که‌وی (به‌ینونه)، واته‌ریگای
رجوعی ده‌به‌ستری مه‌گه‌ر سه‌ر له‌نوئ ماره‌ی بکاته‌وه.

جومه‌ووریش ده‌لین پاش تیپه‌ر بوونی ماوه‌ چوار مانگه‌که‌ ته‌لاق خودبه‌خود ناکه‌وی به‌لکه
ده‌بی یا می‌ده‌ ته‌لاقی دا یا قازی. هه‌ندیکیش کوتوو‌یانه‌ ته‌لاقیکی ره‌جعی ده‌که‌وی.

ئیلاء واته‌ سویند خواردن بو نه‌چوون لای ژن، له‌مه‌ر یاسای تاییه‌تی خوی له‌نیوان ژنانی
جماع ده‌گه‌ل کراو و جیماع ده‌گه‌ل نه‌کراو جیاوزای و فه‌رق نیه‌.

که‌فاره‌تی شکاندنی سویندی ئیلاء مه‌زاهب به‌کو ده‌نگیان له‌سه‌ر داوه‌.

ته‌ئکید و ته‌ئیدی چوار مانگ ماوه‌ بو ئیلاء له‌لایان شاریعانی شه‌ری کراوه‌ له‌و باره‌شه‌وه
عه‌بدوللا کوری دینار نه‌قلیک له‌حه‌زهرتی عومه‌ر ده‌گیرپه‌ته‌وه‌ که‌گۆیا هه‌زهرتی عومه‌ر له
شه‌وه‌گه‌رانی خویدا ئاوازه‌ و ده‌نگیکی نازک و دلگه‌ر ده‌بیستی، ده‌نگه‌که‌ش ئه‌وه‌ی ده‌کوت:

تَطَاوَلَ هَذَا اللَّيْلُ وَ اسْوَدَّ جَانِبُهُ   وَ اِدَّاقَنِي اَنْ لَا خَلِيلَ اِلَّا عِبُهُ
فَوَاللَّهِ لَوْ لَا اللَّهُ اَنِي اُرَاقِبُهُ   لَحَرَكَ مِنْ هَذَا السَّرِيرِ جَوَانِبُهُ

واته‌: ئه‌وشو دووریم له‌یار دوور و دریژ بوو. ده‌ورو به‌ر تاریک و تنۆکه، ئه‌من که‌به‌خه‌به‌رم
و خه‌وم نایه‌ ئی ئه‌وه‌یه‌ خو‌شه‌و‌یستم له‌لانییه‌. تاکوو که‌یفه‌ی ده‌گه‌ل بکه‌م. که‌وایه‌ به‌خودا
سویند ئه‌گه‌ر ترسی خودام ده‌دلدا نه‌بایه‌، ته‌نیشتی ئه‌و ته‌خته‌م بی‌هاوال نه‌ده‌بوو، (واته‌ ده‌با
ئو ته‌خته‌م هه‌ر ده‌جوللانه‌کردن با)

کاتی هه‌زهرتی عومه‌ر ئه‌وه‌ی بیست له‌کچه‌که‌ی (حفصه‌) پرسیار کرد: زو‌رت‌ترین وه‌خت
که‌ژن بتوانی له‌دووری می‌دی خو‌وه‌خو‌ بگری چه‌نده‌؟ حه‌فسه‌ کوتی: ۴ یا ۶ مانگ. له‌و
کاته‌وه‌ هه‌زهرتی عومه‌ر به‌له‌شکریانی واته‌یارانی شه‌رکه‌ری ئیسلامی فه‌رمووه‌: له‌و ماوه‌ زیاتر
نابی وه‌مین، ده‌بی به‌نۆره‌ بچه‌وه‌ لای ژن و مندالتان.

پاش ئه‌و هه‌موو را‌ورا‌وین و بازبازینه‌ له‌بابه‌ت ئیلاء (واته‌ سویند خواردن له‌سه‌ر نه‌چوونه
لای ژن) چاو کرا و زاندرا و به‌و ئاکامه‌ گه‌یشتین: می‌د پپی به‌دغه‌ری و به‌دغه‌ری دراو ده‌گه‌ل
ژن. ئه‌مما خودای بانی سه‌ر هاتوو چاره‌ی چاری ژنان بکا به‌وه‌ی که‌پیاو نه‌توانی حاکمیه‌تی
خوی له‌سه‌ر ئازاردانی ژن ئیدامه‌ پی‌بدا. چوار مانگی بو دانا له‌سه‌ر نه‌چوونه‌ لای ژن و
هه‌له‌ساردنی. پاش ئه‌و ماوه‌یه‌ دوو لکی له‌سه‌ر ملی داده‌گیری یا گه‌رانه‌وه‌ بو لای یا ئازادی
پی‌دان. ئه‌وه‌یه‌ که‌ خودای ته‌عالا به‌وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۲۲۷ ره‌فاره‌که‌ی سنو‌ردار ده‌کا و

دەفەرموی:

﴿۲۲۷﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

ئەگەر هات و (مبێدەکان) پریاری تەلاق دانیشیان دا، خودا بیسەر و زانایە.

تەلاق

واتە ئەگەر هات و سویندخۆر (مبێد) دەو سویندخواردنە ی خۆیدا نەگەراوە ویستی تەلاقی دا، با بیدا؛ دیارە خودا بیسەریشە و زاناشە بە هەلۆیست و دەروونی هەموو خاوەن هەست و دلێک. کەواوە ئەگەر بە زمانیش تەلاقە کە ی نەلێ هەر بە ئاکار و کردەووە تەلاقە کە درا ئەووە کەوتوووە.

ئاوڕ وەسەر دانەووە و تیروانین:

ئەو پیاوانە ی کە لە پرووی بەهانی غەیرە شەری بەلکە بە هۆی سەرەپۆیی هەتکی حورمەتی ژنیان بکەن، هەتکی حورمەت و پریژی ئاینیان دەکەن و بێ تۆلەش نابن. چونکە پریز و حورمەت مافی هەموو لایە کە.

ئەو ئایەتە پیرۆزە ی ۲۲۶ و ۲۲۷ پوختە ی مەبەستە کە یان ئەووە ی: ئەوانە ی بێ تەعینی ماوە ی چوار مانگی و زیاتر سویند دەخۆن نەچنە لای ژنانیان، مۆلەتیان چوار مانگە، ئەگەر دەو ماوە یە دا ئەوان سویندە کە یان شکاند و چوونە لای ژنەکانیان، ئەووە تەلاقیان هەر لە جێی خۆیانە و بۆیان حەلالە دەگەلیان بنوون. خوداش لەو قەلسی و توورپیی وان دەبووری و ئەوانیش کە فارەتی شکانی سویندە کە بدەن ئەگەرچی شکاندنە کەشی لە سەر خیر بوو.

ئەگەر هاتوو سویندخۆر قەستی ئازار و ئازادی ژنە کە ی پاش ماوە یە کی دوور و درێژ دە نەزەر گرتبوو و هەروا نەزەری وی زۆر زیاتر لە چوار مانگ بوو و دەو چوار مانگە سویندە کە ی نەشکاند و نەگەراوە، ئەووە بە تەواو بوونی چوار مانگ تەلاقی دەکەوی، و خوداش بەبێ گومان بە هەلۆیست و گوفتار و پەفتاری ئەوانە زانا و شنەوا و ئاگادارە.

دەبی ئەووە بە چاکی بزانی و باوەری پێ بکەین: ئیمان و باوەری حاکم و پادشای دل و لەش لە سەر کورسی کاروبار و قەزاوەتی ژیان و مان و چۆن ژیان، قەزاوەت دەکەن. ئەگەر بیتوو پێ بدری بە شەیتان و نەفس و هەوا، خۆ بگەییسنە ئەو سەر کورسیە ئەووە قەزاوەت دەکەوێتە دەستی نەفس و هەوا و شەیتان جا ئەوکات خۆت دەزانی «کەری بینە و شەر بار کە».

له کن ویزدان و وبقار خوداناسی زور زور ئاسانه و ئیفتیخاره، له کن گیانی خالی له وبقار و دهمار و ویزدان خودوړاندن و خوږوشتن ئاور ده ماله هه تیو بهردان زور ئاسانه و به ئیفتیخاره.

تا ئیستا به بهژن و بالای شوږه لای سویندخوږ هه لاکوتراوه، قسه له و ژنه ژیردهستهی که به داوی میردی لاسار پیوه بووه، نه کراوه که له پاشان ئه و چوار مانگه ته خسیر کراوه که نه جاتی بووه، ئایا عیددهی دهوی یا نایهوی. چونکه وهک دهزانین چوار مانگه ده خاله تی تی نه کراوه مندالان ده بی پاک بی هیچی تیدا نه بی؟ جا بو وهلامی ئه و پرسیاره ده بی بچینه خزمهت ئایه تی ۲۲۸:

﴿ ۲۲۸ ﴾ وَالْمُطَلَقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

ئافره تانی ته لاق دراو ئه گهر به ته مای شوو کردن بن، ئه وه لازمه له سهریان تا سی پاکی ته واو ده کهن چاوه پروان بن، رهوا نییه بو ئه و ژنانه ئه وهی خودا دروستی کردووه ده مندالانیاندا بیشارنه وه، ئه گهر باوهریان به خودا و رۆژی قیامهت بی. میرده کانیان له بیگانه له بیشتن بو هیئانه وهی ئه و ژنانه، ئه گهر وازیان له ناشت بوونه وه کرد. ژنان مافی خویان هیه که به گویرهی بهرنامهی (خودا ده گه لیان رهفتار بکری) جا ههر وه کوو ژنان ئه و ئه رکه یان له سه ر شانه، پیاوایش له هه ندی ئه رکی سه ر شاندا، پله یه ک وان له سه رووی ئافره تانه وه. دیاره خوداش به توانا و زال و کار به جیه.

عیددهی ژنانی ته لاق دراو

دیاره ئینسانی خاوهن ههست و شعور ئه گهر سرنج داتی و بهرجه وهند بی، ئه وه به جوانی ده رک ده کا: ژن جگه له دابین کردنی به شیک له ئاره زووی نهفسانی و لهزه تی هه وهس، بو دارژنتی بنچینهی نهسل و بهر یه و بو حه سانه وه و گهرم داهینانی هۆدهی ژیا نی دنیا یه، ئه وهش پیویستی ته واوی به هاو فکری و خو شه ویستی و لیک ئه مینی هیه. جا بو یه ده بی ئه و ژن هیئان و ماره کردنه بو یه کجاری بی و هه تا سه ر. چونکه ئه گهر ئه و نیه ته یه کجاریه نه بیته بناغه و کلی ئه و ماره کردنه، ئه و هاو فکری و خو شه ویستیه ش ناگووری ده ناو دلدا، چونکه ماره کردنی ماوه یی به غه یزه ز تیخستن و ریخستن هیچی دی لی چا و نا کړی و دیاری نادا.

چونکہ ئەو بناغەییە واتە پێکەووە نووساندنی ئەو دوو نێر و مێیە لە خوداوەیە، کەوابێ هەر ئەویش چاک و باش دەزانێ چۆن بە یەکەووە بوونیان پەروایە و دەواوە بۆ دەردیان، هەر وەک لە ئایەتەکانی ۱۹ی نيساء و ۲۲۸ی بەقەرە ئاماژە وەلای ئەو بابەتە دەکا:

نيساء ﴿۱۹﴾ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ. هەلس وکەوتتان دەگەڵیان پێک و پێک و شایستە بێ. یا پروون و ئاشکراتر بڵێن: گوزەرانیاں دەگەڵ بکەن بەو پەری پێز و حورمەت و باشی.

بەقەرە ﴿۲۲۸﴾ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ. بۆ ژنان هەییە بە سەر مێردیانەو هەر وەک ئەوێ بۆ مێرد هەییە بە سەر ژنەو.

ئەگەر لە خو گۆران نەبەتە گۆرێ، باوەر ناکرێ کەس بدۆرێ، خودا پێنۆینی عەبدی زۆر بە پروونی کردووە لەو بارەو بە هۆی ئایەتی ۲۱ی سوورە ی رۆم: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ لە نیشانەکانی (یەکتایی و توانایی و زانایی و کارجوایی خودایە ئەو یاسایە) ئەوێ بە هەر لە خۆتان هاوجووتی بۆ دروست کردوون تاکوو لە سایە و پەنایاندا داسەکن و ئارام بگرن و خۆشەویستی و پەحم و بەزەببشی خستۆتە نێوانتانەو، بەراستی ئا لەویدا بەلگەی زۆر هەییە بۆ کەسانی کە خاوەنی هەست و شعور و دەکاریشی دەکەن.

بەلام لە سەر ئەساسی سەرشتی ئینسانی و ئەساسی ژیاڵی دنیایی و باری ئەخلاق و دەبی و هەڵدەکوێ، ئەو بناغەیی پێکەووە بوونە و هاوسەریتە، پایە ی درز دەبا و دەلەرزێ و مۆرانە ی دەخەرتە تی، کە بارودۆخی خۆشەویستی و ژیاڵی پێکەووە بوون دەکەوێتە ناو گێژاوەیی کە نەحەسانەو و نەحاوانەو. جا خودای کارزان و کارجوان ئەذیرەدا بۆوێ ئەو دوو نێر و مێیە هاوسەرە کە تا ویستا پێکەووە حاوانەو و بەلام ئیستا پرایەل و پۆی حاوانەو پس پس بوو، بۆ چارە ی کاریان و پرزگارییان لەو تەنگ وچەلەمەییە تەلّاقی داناو بە یاسایەکی عادلانە و چارەسەرانە. ئەگەر مێردە کە خوازیاری ئەوێ بوو تەلّاقی دا دەبی مافی شەری خۆی پێ بدا و ئازادی کا بە خۆشی نەک بە شیوەی دوژمنایەتی. ئەگەر ژنە کە خوازیاری جودا بوونەو بوو ئەو دەبی ئەگەر مێردە کە داوای ئەو زەرەر و زیانە ی کە لە کاتی هینانیدا داوایەتی و کێشاویەتی، وەک حەقە ماریی بێ، ژنە کە بۆی پەد دەکاتەو و ئەگەر مێردە کەش داوای نەکرد و پێویستی پێی نەبوو، ئەوێ لازم ناکا بۆی پەد کاتەو، ئەو جار مێردە کە بە خۆشی تەلّاقی بدا و لێک جودا ببنەو.

جا ئەو جار ئەو ژنە تەلّاق دراو، هەر لە پێوە پێگای نەدراو مێردی دی بکاتەو، بەلکە

ده‌بی به هو‌ی عیدده که یاسایه‌کی ئایینه مندال‌دانی خاونی بیته‌وه بو‌وه‌ی ئه‌مین بی له‌وه‌ی به‌شی می‌ردی ته‌لاق‌ده‌ری تیدا نه‌ماوه، جا پاشان که پاک بو‌وه مندال‌دانی ریگا ئاواله‌یه بو‌ می‌رد کردنه‌وه. ئه‌و عیدده‌ش خاوه‌نی یاسایه‌کی تایه‌تیبه به‌ پی‌ی که‌یفیه‌ت و چۆنیه‌تی ژنه‌که.

عیدده: ئه‌و ژنانه‌ی که ته‌لاق ده‌درین یا‌ه‌یزیان پیدای د‌ی یا‌ه‌یزیان پیدایه، ئه‌وانه‌ی که‌ه‌یزیان پیدای د‌ی و می‌رد چۆته لایان، ده‌بی سی‌ه‌یزان بی‌یون واته‌خو‌راگریکه‌ن تاکوو به‌ته‌واوی مندال‌دانیان له‌ می‌ردی پی‌شوو پاک ده‌بیته‌وه به‌و سی‌ه‌یزه.

ئه‌و ژنانه‌ی که‌ه‌یزیان پیدایه، جا‌یا له‌ به‌ری له‌ه‌یز که‌وتنه‌وه یان له‌به‌ر ته‌مه‌ن که‌می‌ه‌یزیان پیدایه، ئه‌وه بو‌ه‌رتک لایان سی‌مانگه‌ عیدده‌یان ده‌بی، وه‌ک ده‌ئایه‌تی ۴ سوورپی ته‌لاق‌دانی به‌سه‌ردا هاتوو: «وَاللَّائِي يَكْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نَسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحْضُنْ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا» ئه‌و ژنانه‌تان که له‌ش‌تنی عوزری ژنانه‌ناهومید بوون، ئه‌گه‌ر له‌گومان‌دان ئه‌وه‌ماوه‌ی عیدده‌که‌یان سی‌مانگه، و هه‌روا ئه‌وانه‌ی که‌تایسته‌ عوزریان نه‌شتوو ئه‌وانیش هه‌ر سی‌مانگه‌ عیدده‌یان. ئه‌و ژنانه‌ی که‌زگ پر‌ن‌ماوه‌ی عیدده‌یان دانانی منداله‌که‌یه. که‌سی له‌خودا ترسی بی، کاری وه‌ناسانی ده‌گپ‌ری خودا.

به‌لام ئه‌و ژنانه‌ی که‌می‌رده‌کانیان ده‌گه‌لیان نه‌نوستوون لاقه‌یان نه‌کردوون ته‌لاق‌یش ده‌درین، ئه‌وه‌ عیدده‌یان له‌سه‌ر نییه، وه‌ک له‌ئایه‌تی ۴۹ سوورپی ئه‌حزابدا هاتوو:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَالَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا»

ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمان و به‌روا هیناوه، کاتی ژنه‌باوه‌رداره‌کانتان ماره‌کردن جا‌پیش ئه‌وه‌ی بچنه‌لایان ته‌لاق‌تان دانه‌وه ئه‌وه‌ئیه‌ه‌یج مافیکی عیدده‌هه‌ل‌باردنتان به‌سه‌ر ئه‌وانه‌وه‌ نییه، که‌واته‌حق و مافی خو‌یان به‌نی و به‌شیوه‌یه‌کی جوانیشیان وه‌پ‌ی خه‌ن.

و هه‌روا ئه‌و ژنانه‌ی که‌زگیان له‌می‌ردیان پر‌ه، عیدده‌یان دانانی زگه‌که‌یانه‌هه‌روه‌ک ده‌ئایه‌تی ۴ سوورپی ته‌لاق‌داماز‌هی وه‌لا کراوه:

«وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ» ئه‌و ژنانه‌ی دووگیان‌ن‌ماوه‌ی عیدده‌یان دانانی زگیانه.

دیاره‌خودای ته‌ع‌الا شو‌ینی بو‌ئینسان داده‌نی و داده‌مه‌زین‌ی، به‌و شو‌یندا چوونه‌ش حه‌واله‌ به‌ئینسان و ئیمان و باوه‌ریه‌تی، جا له‌سه‌ر ئه‌و یاسا و ئه‌ساسه‌ی ته‌واوبوون و نه‌بوونی

عیدده، حه والّه به ژنه چونکه ههر بۆخۆی ده زانی ماوهی تهواو بوون و نه بوونی؛ که سی دی نایزانی و ئاگای له ناو زگی نییه. جا بۆیه خودای مهزن به لازمی گێرا له سهر ژنان که به باری راستیدا ئیقرار بکهن لهو بارهیهوه، واته پاک بوونهوهی له عیدده و پاک نه بوونهوهی، وه که له ئایه تی ۲۲۸ی به قهره ئیشاره ی وه لا کردوه: ﴿وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ﴾ رهوا نییه بۆ ئهو ژنانه ئهوهی که خودا ده ناو مندا لدا نیاندا دروستی کردوه بيشار نه وه. جا حه یز بی و چ مندا ل! ئهو هۆشدار و ئاگاداریه بهرگرییه لهو ژنانه ی که به شهو میرده که ی ده یته لای و که چی بۆ به یانی ته لاقی ده دا. و له پاش چهن پوژنیک ههست به وهی ده کا که زگی پر بووه. به لام ده یشاریته وه تا کوو زوو بگا به میردی دووهم، ئهو زگهش ده کاته ئی وی و پریگای میردی هه وه له که ی ده بهستی که تازه بتوانی وه یگپری بۆ لای خۆی، وه باله که ی ده هاویته ئهستی خۆی.

وه یا ئهو ژنه له خودا نه ترسه بهو لایه دا ده جوو لیته وه زگی پر نییه و له دادگاشدا تا عیدده کانی به سهر ده چی، نه فه قه ی بۆ ده پرد ریته وه، جا بۆ ئه وه ی نه فه قه ی مانگیک و زیاتر بستینی، عیدده ی تهواویش بووه، ده لی ئیستا سی جار پاک نه بوومه ته وه. دیاره ئهو تاوانه فیل و دزیهش داویته سهر ئهستی خۆی.

خودای خاوهن بهزه دهو عیدده ی که دایناوه بۆ ژنی ته لاق دراو، جگه له ته وه جو وه لای پاک بوونه وه ی مندا لدا نی ژنه که، ئهو ئاوړه به پره حمانه شی داوه ته وه وه لای میرد و ژنی لیک دا پراو: واته ههر کاتی بۆ به کتر په شیمان بوونه وه، پیاوه که ده توانی و پریگای هه یه ژنه بگپریته وه ژیر رکینی خۆی، ههروهک خودا ئیشاره ی تهواوی وه لای ئهو بابته کردوه به هۆی ئهو ئایه ته ﴿وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا﴾ میرده کانیان بۆ گپرا نه وه ی ژنه ته لاق دراوه کانیان ده ماوه ی عیدده دا شایسته ن و باشترن له یه کی دیکه، ئه گهر به راستی بیانه هوی پیکه وه ژیان بکه ن. وه ئیلا ئه گهر میرد بیهه وی دهو گپرا نه وه یه دا ژنه که ی تووشی داو و ته له یه ک بکا به ههر لایه کدا، ئهو میرده نا تهوا وه خۆی تووشی ته له و تاوانی دنیا و ئاخره ت ده کا، وه بالی تاوانیکی قورس داویته ئهستی خۆی، ههروهک خودای ته عالا ئیشاره ی وه لا فهرمو وه به وه سیله ی ئایه تی ۲۳۱ی به قهره: ﴿وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ مه یان هیئنه وه بۆ ئه وه ی تووشی زهره ر و زیان بکه ن به ده ست در یژی بۆ سهر مافیان، هه رکه س کاری ئاوا بکات بی گومان سته م له خۆی ده کات.

دەو ئایەتەدا رازیک ھەییە زۆر بەرچاوە بۆ ئاوپر وەسەر دانەو دەبێ. ئایەتەکە ﴿وَلِلرَّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ واتە بۆ ئەو پیاوانەیی ژنەکانیان تەلّاق داوە پلە و پایەیک ھەییە، ئەو پلە و پایە بۆ ژنەکانیان نییە. پلەکەش ئەو ھەییە: پیاو ھەبێ دەتوانی تا ژنەکەیی عیددەیی بە سەر نەچووە، پەشیمان بێتەو و ژنەکەیی بباتەو، بەلام ئەو پلە بۆ ژنەکە نییە، واتە ژنەکە ھەچەن پەشیمانیش بێتەو بۆ مێردەکەیی، ناتوانی خۆی لی جووت کاتەو.

ئەگەرچی بە عام قورئانزانەکان بۆ ئەو دەرەجەییە ئاوا دەچن پیاو بە تیکراییی لە ھەموو بواران سالاری بە سەر ژنایاندا ھەییە.

ئەگەر بێتوو ئیدیعی سەرورەیی و سالاری لەسەر دەرەجەیی، و یا سەرورەیی و سالاری لە سەر ئەساسی وێژدان و وێقار و مەرویی بێ، ئەو مافەیی ئایینی ئاسمانی داویتی با ئافرەت ھێچ ئایین و یاسایەک نەیداوێتی. ئەو ھەییە ئاوا نەزان، ئایینی ئیسلام و ئاخەرت و ھەياتی ئافرەتانی ھەلنەسەنگاندوو. دەتەکلایاتی ئاییندا ژن چی لە پیاو کەمترە بە جۆز دەبارەیی کەفییەتی لەشدا نەبێ وەک ھەیز و ... و دەبارەیی نامووس و وێژداندا ژنە نیشتمان فرۆشە و نەتەو فرۆشە؟ یا پیاو؟ ژنە دنیا وێرانکەرە یا پیاو؟ دەبارەیی نەفس و ھەوادا تا نیرەکە نەبجوو لێتەو ئەو ناجوولیتەو، ژنە سەرپر و زگدرە یا پیاو؟ بە ھەر حال دەبێ ئەو قەزاو تە بدریتە دەستی قورئان.

نیر بۆچی لە مێ ژووراترە؟

دووبارە ئاوپردانەو ھەیی موفەسرانی قورئان بە تاییەتی ئیمام فەخری پازی وەسەر ﴿وَلِلرَّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾:

زانایان بە زۆری ھاو دەنگ و کۆدەنگن لەسەر ئەو ھەیی: پیاو بەرزەیی بە سەر ئافرەتانەو ھەیی. ئەمما ئەو زێدە پلە و پایەییە پیاو بە سەر ئافرەتانەو ھەیی دەبێ بۆی بگەرێن تا کوو بزاین و بزاندری لە کام رێگەو ھەیی؟ ئایا لە بابەت ئەخلاقیەو ھەیی؟ یا لە بابەت ئایینیەو ھەیی؟ یا لە بارەیی نامووسەو ھەیی؟ یا لە ژیانەو ھەیی؟ یا لە بارەیی کۆمەلایەتی و نەتەواوەتی و نیشتمان پەرسیتەو ھەیی؟ چەن خالی بابەت لەو بارەو دەس نیشان دەکەین:

۱. دە یاسا و قانونی لوغاتی عەرەبدا (رَجُلٌ بَيْنَ الرَّجُلَةِ: أَيِ الْقُوَّةِ) واتە نیرینە ھیز و خۆراگری و بەرەرهکانی دە کاراندا لە مێیینە زیاترە بە پێی سرشت و فیترەت، ئەو ھەش دەگەریتەو بۆ لای ئەو ھەیی کە باری نەفەقە و خەرچ و بەجی ھینانی دۆخی ژیان بە ئەستۆی

نیرینه که وه هه لاوه سراوه. و هه روا هیز و خۆراگری بۆ دیفاع له ئایین و خاک و ئاو و نیشتمان به زۆر له ئەستۆی نیرینه یه. ده توانین بڵیین ئەوانه هۆی فه زلی نیرینه به سهر میدا. ئە گهر ورد لیکی دینه وه و هه لی سه نگینن ئایه تی ۳۴ ی نساء شاهیده له سهر ئە و داوايه، سه یری که:

نساء ﴿۲۴﴾ الرَّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاصْرَبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا.

پیاوان چاوه دێر و سه ره رشتی ژنانن، چونکه خودا هه ندیکی به سه ره هه ندیکی تر دا به ره ز کردۆته وه، به هۆی ئەوه وه که پیاوان له مال و دارایی خۆیان خه رج ده کهن، که واته ژنانی چاک و پاک ئە و ژنانه ن که فه رمانبهرداری خودا و پارێزه ری هه یا و نامووسی خۆیان و ئی مال و سامانی مێردیان بن، ئە وه ش به هۆی ئە وه وه یه که خودا مافی پارازتون، ئە و ژنانه ش که لییان ده ترسین نافه رمانی بکهن، ئامۆژگارییان بکهن و جیگایان لی جیا بکه نه وه، لیشیان بدهن، جا ئە گهر چاک بوون و به قسه یان کردن، ئە وجار ئازاریان مه دهن، هه یچ گومانی تیدا نییه، خودا زۆر به ره ز و مه زنه.

له سه را پای ئە و ئایه ته په رۆزه، ئە وه ده دره وشیتته وه و خو ده نوینی که مه رزی پله و پایه ی پیاو به سه ره ژندا هه یه، ئە ما ئە و پله به رزیه ئی ئیداره کردنی ژیان و نیزامی هاوژینی و خه زانه تیه، ئە و کۆل و باره ش بۆیه خراوه ته سه ره شانی پیاو، خودای بانی سه ره له سه رتای خه یلقه ته وه نیرینه که ی به هۆی زیده پی به خشینی به راوه رد و هه سته ی شعور، ئە و کۆل و باره ی خستۆته سه ره ملی، چونکه ئافه رت نعه مه تیکی نازک و ته سک و ته میزه ئە گهر زۆر تخوون کۆمه لگای کرێ ئە و نازک و ته سکیه ی ده که ویتته ژپه ر تیری تیرئه ندازان و به ردی. بۆیه ده بی پیاو خه رجی ماره یی و جلک و خۆراک و خانوو وه ئە ستۆ گرێ تاکوو ئە و ژنه ده و کارانه تی هه لئه گلێ و بکه ویتته ده سته راوکه رانی بی به ندوبار. ئافه رت وه ک جه واهه راتیکه ی به قیمه ته ده بی زۆر به چاک و توندی و خو شه و یستانه له ناو سندوقی پۆلادا قایم کرێ. ئە دیره دایه چونکه مێرد ئە و بارانه ی خراوه ته سه ره شان و باریکی قورس و گرانشن پیغه مبه ر گۆیا فه رموویه تی: ئە گهر ئە من پیم پی درابایه، بمکو تایه له غه یری خودا سوژده ده بی به ری ده مکوت ده بی ژن سوژده بیا بۆ مێردی مرۆی به و یژدان و به و یقار.

و هه روا به پیی فه رمووده ی (صحیح و مسلم) له جابره را گۆیا پیغه مبه ر ده خوته ی «حجة الوداع» دا فه رموویه تی: له خودا ته قوا بکهن و ژنانیش که له لایه ن خودا وه به ئە مانه ت خه زمه تکار به ئیوه ی پیاو سپه ردارون، ئاگاداریان بکهن به شیوه ی چاک و پاک و جوان.

دووباره هه‌دهف و مانا دهو زه‌وجیه‌ته‌دا چیه؟ واژه‌ی زه‌وج جووتی له‌سه‌ر ئه‌ساسی: سووکنایی به‌یه‌ک هاتن و ئولفه‌ت و دۆستایه‌تی، له‌زه‌زت لێک وه‌رگرتن و دارشتنی بناغه‌ی نه‌سه‌ب و هه‌مووی ئه‌وانه له‌نیوان ژن و می‌ردا شه‌راکه‌تییه، جا هه‌ر وه‌ک ژن له‌بابه‌تی حوقوقاتی شه‌رعی عۆده‌داری به‌جی هینانی مافی پیاوه‌که‌یه، پیاوه‌که‌ش عۆده‌داری به‌جی هینانی ئه‌و مافانه‌یه که شه‌رع بۆ ژنه‌که‌ی خستووویه‌ته‌سه‌ر شانی می‌رده‌که‌ی له‌جیاتی ماره‌یی و نه‌فه‌قه و جلک و جی‌خه‌و و حه‌سانه‌وه و پارێزگاری ئه‌و ژنه و مافی ئه‌و.

گفت پیغمبر که ز بر عاقلان غالب عید سنت و بر صاحب‌دلان
باز بر زن جاهلان غالب شوند زانکه ایشان تند و بس خیره‌سرنند
پیغمبره‌رموویه‌تی: إِنَّهُمْ يَغْلِبْنَ الْعَاقِلَ وَالْجَاهِلُ يَغْلِبُهُنَّ. مانای دوو شیعه‌رکانه.
پیغمبره‌رموویه‌تی: فَإِنَّهُمْ عِنْدَكُمْ عِنَانٌ. واته ژنان خزمه‌تکارتانن.

ژن کۆیله‌یه؟

له‌سه‌ر به‌رجه‌وه‌ندی و هه‌له‌سه‌نگاندنی دوو ئایه‌ته‌کانی ۲۲۸ی به‌قهره‌وه ﴿وَلِلرِّجَالِ عَلَىٰ نِسَاءٍ دَرَجَةٌ﴾ و ۳۴ی نِسَاءِ ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ به‌واقعی هه‌ست به‌وه ده‌کرێ که پیاو له‌و باره‌وه که پیاوه، واته: خاوه‌نی ئه‌و سیچم و بیچمه‌یه و دارای ئه‌و سرشته‌یه، له‌ئافره‌ت له‌و باره‌وه که ئافره‌ته واته نیعمه‌تیکی ناسک و ته‌سک و زوو زهر به‌په‌زیره، نیشانه و هه‌ده‌فی تیری چاوبازان و پراوکه‌رانه، پیاوه‌که‌ده‌ره‌جه و پله‌ی به‌رزتره. واته سه‌خت و قایم و قوڵتره و له‌نیشانه‌ی تیربازان به‌دووهره، ئه‌رکی خول و سوڕ پێدانی باری دنیای کۆمه‌لایه‌تی و دیفاعی و هه‌روا به‌زمی دنیای زیاتر له‌ئه‌ستۆ خراوه و ئه‌رکی باری ئیتاعه له‌می‌رد و ئه‌مانه‌تداری مال و سامان و داب و باوی ناو مال و خێزان پتر ده‌ئه‌ستۆی ژن خراوه.

ئه‌مما وه‌ک له‌گۆشه‌یه‌ک له‌گۆشه‌کانی شه‌رع و دابی ئاییندا چاو ده‌کرێ له‌هه‌شت باب‌ه‌تدا پله‌ی نێر په‌سه‌ر پله‌ی می‌خراوه، ئه‌وه‌ش باب‌ه‌ته‌کان:

۱. ئه‌قل: گۆیا ده‌بی پیاو ئاقلتر بی له‌ژن، به‌لام نه‌هه‌موو پیاویک له‌هه‌موو ژنیک.
۲. دیه واته خوینی ژن: گۆیا زانایانی شه‌رع کوتووینه‌ خوینی پیاو له‌ئی ژن زیاتره‌ گه‌رچی قورئان ئه‌وه به‌سه‌راحت نالێ و نه‌بیندراوه. تا کوی وایه سه‌رم لی ده‌رناچی، چونکه قورئان هه‌ر فه‌رموویه‌تی: ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ...﴾ (مائده: ۳۲) یا ﴿أَنْ تَفْسَ بِالنَّفْسِ...﴾ (مائده: ۲۵)

﴿كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ﴾ (بقره: ۱۷۸). ئەو ئایەتانه لییان چا و ناکرئ که خوینی ژن که متر بی له ئی پیاو، شهرعیش دیاره سهروه ره.

۳. میرات (که له پور): ژن نیوهی پیاوی بو دانراوه له مالی بابی، ده بی نیوه که دیکه له ماله میرد وهرگرئ. یا ده لئین پیاوه که ئه رکی ژبانی له سه ره، ئەو زیادیه ئی ئەوهیه.

۴. ئیمامهت: ژن پئی نه دراوه ئیمامهت بکا بو پیاوان. ئەوهش وا بزانه له بهر بی لیاقهتی ژن نه بی، به لکه له بهر بزوزی پیاو بی.

۵. پیاو ده توانی ژن به سه ر ژن بینی یا که نیزه ک، به لام ژن ناتوانی ئەو کاره ده گه ل میرده که ی بکا، پیاویکی دی بینی بیکاته ره فیکی میرده که ی.

۶. دیاره پیاو ده میراتدا به شه که ی دوو به رابه ری ئافره تانه، ئەوهشمان ده به ندی سیدا باس کرد.

۷. پیاو توانای ته لاق دانی ژنی هه یه هه رکات بیهه وئ، یا بو لای خوئی وهرگیرئ کاتی ته لاقی دا، به و شهرته ده عیدده دا بی و ته واه نه بو بی. عیدده که ی به بی ئیجازه ی ژن، به لام ژنه ته لاق دراوه که رینگای نییه خو بخاته وه ژیر رکینی میرده که ی به وازی خوئی و یا رجووع به خوئی بکاته وه پاش به سه ر چوونی عیدده که ی.

۸. ده تالان و غه نیمه تدا به شی پیاو زیاتره له به شی ژن، وا ده رده که وئ ده شهر و هه رادا باری پیاو گرانه تر و سه ختتر بی له ئی ژن.

جا به پئی ئەو هه شت بابته به رچاوانه، ئەگه ر بکو ترئ ئافره ت کۆیله و عاجزی ده سستی پیاوه، ره نگه ئەوه به عه یب نه گیردرئ، ئەمما ئەو هه شت خالانه زاهیری قه زییه ن، نیازیان به لئیکۆلینه وه یه کی ژیرانه و ئاقلانه هه یه تا کوو ده گه ینه ئەو نه تیجه یه که ده هه یچ کوئی ئایینی پیروزی ئیسلامدا زولم له ئافره ت نه کراوه. بوچی؟ ئافره تیش و پیاویش خه لیفه ی سه ر زه وین به پئی ئایه تی ۳۰ به قه ره:

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً بَعِثْ خُتُومَ وَهْh

ته نانه ته ورؤ له دنای رورژاوا ئافره تی به مه و جوو دئکی لاواز و سووک چاو لیده که ن

بەلکە ئەو ئایین و یاسا ئاسمانیانەیی که مافی هەموو بوونەوەر و گیان لە بەرێکیان بە ئەندازەیی شەئەن و لێھاتووویی خۆیان بۆ دابین و داناون، دەبێ بۆ کردنەوہی هەموو گری و گۆلێکی که دەرکی دەکەین کۆسپی بەر دڵن و بۆن هەڵنادرین و نایزانین. پروو دە یاسای قورئان و سوننەتی راستی پیغەمبەر ﷺ و ھەست و شعووری پەر لە کەرەمەتی کەین نەک ئەقلی خودپەسندان و ژیری بێ بیر یاساکانی غەیرە ئاسمانی. بۆ زیدە زانین لەو بارەوہ پروانە لە تەفسیرەکانی: کەبیر، مونیر، تبیین الفرقان، قرطبی، روح المعانی و...

بۆچوونی شیخ محەمەد عەبدە لە سەر ژن دە یاسای ئیسلامدا

دڵم ئیجازەیی پێ نەدام ئەو فەرموودە زیڕینەیی شیخ محەمەد عەبدەیی خودالیکۆشبوو بازی بە سەردا باویم که لەمەر ئافرەت و ئایینی ئیسلامدا فەرموویەتی: ئەو پێز و حورمەت و پایەبەرزەیی که ئایینی ئیسلام بە ئافرەتی بەخشووە دە هیچ ئایین و دینیکی دیدا چاو ناکرێ و هیچ گەلیک تا ئەمڕۆ پێی نەگەيوە. ولاتانی ئەو رووپا ئەو پڕۆ که شانازیمان بە سەردا لیدەدا بە خەیاڵی خۆی هینشتا پلەیی ژن لە ناویانا زۆر لەو پلەییە که ئایینی ئیسلام بەخشوویەتی بە ئافرەت نزمترە، چونکە ئیستاش لە ناو هیندی دەولەتانا ژن بە بێ پازی بوونی میردی ناتوانی دەس بەریتە دارایی خۆیەوہ.

دە ئایەتەکانی پیشوودا باسی ئەوہی کرا ژنی تەلاق دراو یا بلین تەلاق کەوتوو بە تەلاقی رەجعی (واتە بیلاعهوز) میرد دەتوانی دە عیدەیدا رجووعی پێ بکاتەوہ واتە وەگێڕی بۆ لای حەلالی خۆی، ژن پازی بێ یا نارازی. بەلام ئەو هینانەوہی ژنەکە لە سەر سەلاح و خیر و خوشی بێ، نەک لە رینگای فیل و کەلەکانی ژنەکە بێ.

ئەو جار کاتی ئەوہی ھاتووہ بزاندري میرد تا چەند جار رینگای ئەوہی ھەبە ھەر تەلاقی دا و وەگێڕی، چونکە ئەگەر ئەو رینگا و دەرووہ ئاوالە بێ بۆ میرد، ئی وا ھەبە ژن ناناسی و نازانی یاسای دین لە مەر ژن و میرددا چی فەرمووہ، ژن دەخاتە ناو تەلە و داوہوہ واتە نە بۆخۆی مافی ژن و میردایەتی دەدات و نە پێی دەدا چارەیی خۆی چارە کا، واتە میردیکی دیکە بکا. جا لە بەر ئەوہی میرد نەتوانی ئەو کەلەک بازییە دەگەل ژن ئەنجام بدا و بەرپیوہی بەری، خودای پارێزەری مافی خاوەن مافان ھات دار و لەلەیی لەو بارەوہ دامەزراندووہ و دیاری کردووہ بە ھەسێلەیی ئایەتی ۲۲۹ ئاگاداری دا بە ئینسان که تەلاق دانی ژن دوو کەرەتانە، واتە میرد تا دوو کەرەتان ژنی خۆی تەلاق کەوتوو وەگێڕی بۆ لای خۆی. جا یا بە شیوہی رجووع واتە بێ مارە

کردنەوہ یا بەشیوہی مارە کردنەوہ. ئەوہش بەو مەرچە کە ئەو تەلاق دان و کەوتنە بۆ گالئە و گەمە بە ژن و بە ئایینی ئیسلام نەبێ وەک قومار، قوماریی پێ بکا، بەلکە بەهەلە بێ و یا شیواوی و بابەتییکی ئەخلاقى بێ. جا لە پاش ئەو دوو کەرپەتە خۆ وەخۆ گری واتە دەگەڵ خیزانی بە خۆشی و بە لەباری دەگەڵی ژیان بکا. و یا بە یەكجاری ئازادی کا. دەنا ئەگەر ئەو تەلاق دانە بکاتە سێ کەرپەت پرێگای حەلال بوونەوہی ئەو ژنەى لى دەبەستری، مەگەر ئەو ژنە بە خۆشی خۆی مێردی دیکە بکا و بۆوہشی نەکا تاكوو بۆ مێردەكەى پیشیی خۆی حەلال وەکا بەلکە بۆ ھەمیشەى بکا وەك جاری ھەوێل چۆن بۆ یەكجاری و ھەمیشەى مێرد کردووە. جا ئەو دەم ئەگەر وا ھەلکەوت دەگەڵ ئەو مێردەى دوایەش لیک ترازان و جیا بوونەوہ، جا چ بە مردن بوو یا بە تەلاق دان، پرێگا دەکرێتەوہ بۆ مێرد کردن بە مێردەكەى ھەوہلى.

ئەو جار دەچینە خزمت ئایەتى ۲۲۹ بۆ وەى بە باشى تیبگەن لەو بارەوہ:

﴿۲۲۹﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

تەلاق دان تاكوو دوو کەرپەتە، جا دواى ئەو کەرپەتە یا ھاتنەوہ و بە خۆشی پێکەوہ ژیانە، یا سێھەم کەرپەت بە خۆشی تەلاق دان و دەست لیک بەردانە. ئەو مارەبیەى بۆ ژنە کانتان پریار دراوہ پەوا نییە ھێچى لى ھەلگرنەوہ، کاتیك نەبێ کە ژن و مێرد بترسن لەوہ کە ناتوانن سنوورى یاساكانى خودا بپارێزن، ئەگەر ئێوہ ترسان ئەو دووانە ناتوانن سنوورى خودا بپارێزن ئیتر ئەو کاتە ھێچ کامیان تاوانیان لە سەر نییە لەو بارەوہ، ئەگەر ئافەرەتەكە ویستی خۆی لە مێردەكەى رزگار کا و مارەبیەكەى و یا ھەندیکى یا شتیكى تر بدا، ئەو یاسایە سنوورى خودایە. ئەو سنوورە مەبەزێنن، ئەوہى ئەو سنوورە بەبەزێنى کە سنوورى خودایە، بێ گومان ئەوانە ستەمکارن.

تەلاق چەند کەرپەتە؟

ئاوڕ وەسەر دانەوہ و تێروانییكى ھەستیارانە وەسەر تەلاق (جیابوونەوہى پیاو لە ژن): ھەر وەك ژن مارە کردن لە سەرەتای دامەزراندن و پێكھێنانى خانووى ژيانى پێكەوہ بوونى دنیاىە و پر لە ھىوا و ئارەزووى تەشكىلى دنیاى كامرانى و بەختەوہرییە تەلاقیش دواى پى

هینان و ویران کردن و تیک پروو‌خانی ئەو خانوو‌یه و به بادا داننی ئەو هه‌موو خه‌له و خه‌رمانه ئاوات و ئاره‌زوو و هیوا‌یه. وای به حالی ته‌لاق‌خۆران.

ته‌لاق‌واته کردنه‌وه‌ی گری‌ی ماره‌یی، یا بلّین جیابوونه‌وه‌ی می‌رد له ژنی. ئەو جیابوونه‌وه‌ش له شه‌رایه‌تی بی‌عیوه‌زید و بی‌سی‌که‌په‌تیدا ده‌توانی‌ مرد ده‌و دوو ده‌فعه‌یه‌دا پیش به سه‌رچوونی عیدده، ژنه‌که‌ی وه‌گیرێ بۆ لای خۆی، ژنه‌که‌ پیتی خوش بی‌ یا پیتی ناخوش بی‌. دیاره‌ عیدده‌ش چونکه‌ هاته‌ کایه‌وه، ده‌بی‌ بناسری‌ و بزانی‌: ژنی جیماع ده‌گه‌ل کراو سی‌ حه‌یزه‌ ئە‌گه‌ر خاوه‌ن حه‌یز بی‌، ده‌نا ئە‌گه‌ر له‌ حه‌یز وه‌ستا‌یتته‌وه، ده‌بی‌ سی‌ مانگ بی‌، وه‌یا هه‌ر حه‌یزی نه‌دی‌ی هه‌ر ده‌بی‌ سی‌ مانگ بی‌.

ته‌لاق ئە‌گه‌ر به‌ شاهیدی دوو شاهیدی خاوه‌ن ئیعتبار نه‌بی‌، ناکه‌وی‌ و گری‌یه‌که‌ی هه‌ل‌ناوه‌شیتته‌وه. ئە‌وانه‌ی لی‌ر و له‌ویش هه‌ر ده‌یخۆن و بی‌ شاهد و ئاگاداری ژن له‌ جیی خۆی باسی لی‌وه‌ ده‌که‌ین.

چاوه‌ترین چاوه‌ی ئیسلام و شه‌رعی ئیسلام قورئانی که‌ریمه‌، که‌ به‌ پروونی و ئاشکرای‌ و غه‌یره‌ قابیل پی‌چ و په‌نا و به‌ولا‌ولادا بردندا ده‌فه‌رموی‌: ته‌لاق ده‌و دوو که‌په‌تی لی‌ک جیا و نی‌وانداردا واقع ده‌بی‌ ده‌شته‌ جی‌، ئە‌گه‌ر له‌ باری فه‌ره‌نگی قورئان و لو‌غات سه‌رنج بده‌یه ئایه‌تی ۲۲۹ی به‌قه‌ره، ده‌یسه‌لمینی که‌ ته‌لاق ده‌بی‌ ده‌ سی‌ کاتی جیاجیادا بی‌، سه‌یری ئایه‌ته‌که‌ بکه‌ین: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ﴾

ئه‌وه‌ی دیره‌دا جیی باسی ئیمه‌یه (مر‌تان)ه. ئایه (مر‌تان) به‌ مانای ده‌فعه‌تان و که‌په‌تانه‌؟ یا به‌ مانای عه‌ده‌دانه‌؟ شک ده‌وه‌یدا نی‌یه که‌ به‌ مانای که‌په‌تانه‌، واته‌ دوو که‌په‌ت. که‌په‌تی سه‌یش یا (إِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ) یا (تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ) یانی مانه‌وه‌ی به‌خیر و خوشی و یا ئازادی به‌ چاکه‌. که‌وایه ته‌لاق سی‌ کاتی سه‌ربه‌خۆی خاوه‌ن سه‌ووری ده‌وی‌، به‌و پی‌یه که‌سی‌ک بلّی‌ هه‌رسی‌ک ته‌لاقم که‌وی‌، یه‌ک که‌په‌ت و یه‌ک جی‌، یه‌ک ته‌لاقی په‌جعی ده‌وی‌. چونکه‌ به‌ یاسا و دابی (اسماء‌العدد) که‌ سه‌لاسه‌یه، ئە‌گه‌ر بۆ ئیسمی مه‌عنایان وه‌خوینی، وه‌ک ته‌لاق بی‌، وه‌ یا (سبحان‌الله) یا (لا اله الا الله) بی‌، ئە‌وه هه‌ر به‌ یه‌ک ده‌ژمی‌ردری‌ و دیته‌ ژمار. ئە‌گه‌ر (اسماء‌العدد)یش بۆ ئیسمی زات وه‌خویندرین وه‌ک قه‌له‌م، کتیب، مه‌ر، بز، گا، ئە‌وه به‌ ئە‌ندازه‌ی (اسم‌العدد) که‌یه، جا ۱، ۲، ۳، ۴ بی‌، به‌و ئە‌ندازه‌ دیته‌ حیساب و ژمار. نموونه‌: کابرایه‌ک بلّی‌ هه‌ر سی‌ک مه‌رم به‌ تو‌ دا یا فروشت، بی‌ گومان هه‌ر سی‌ مه‌رکه‌ه‌ فروشی دی‌؛

ئه ممانا گهر بلی ههزار جار (لا اله الا الله) یان (سبحان الله)، ههر به یهک (لا اله الا الله) و یهک (سبحان الله) دیتته ژمار.

ته لاقیش له سهر ئه و ئه ساسه، چونکه له فزی ته لاق ئیسمی زات نیه، به لکه ئیسمی ماعنایه. ئه گهر کابرایهک لاپره سهن بی، یا به بهراوه رد بی بلی: ههر سی ته لاقم کهوی، ئه وه ئه گهر ئینساف به کار بهری، یهک ته لاقی ره جعی ده کهوی. ئه گهر هات و له و له غوهی خوئی په شیمان بۆ وه ده توانی تا ژنه کهی عیدهی به سهر نه چووه رجووعی پی بکاته وه. تا دوو که ره تان ده توانی پیش ته و او بوونی عیده، میردی په شیمان له له غوی رجووع به ژنه کهی بکاته وه، ژنه که پی خوش بی یان پی ناخوش بی. به لام که هاتوو میرد ئه و کاره ی نه کرد و وازی لی بی سهر له نوئی به یاسا و دابی ماره کردن ماره ی بکاته وه، به لام له پاش سی که ره ت ناتوانی تازه، چونکه ئه و ژنه تازه تا کوو میردیکی دیکه به دابی شهرعی نهکا و ئازاد نه بی له ویش، له و میردهی هه وه لی حه لال نابیتته وه و ماره ی لی نایه ته وه. و ابزانم ئه وهش تۆله بی لیان بکریته وه.

ده حه دیسدا هاتوو که ده زه مانی پیغه مبه رﷺ و ئه بووبه کردا و به شیکیش له خه لافه تی عومه ردا سی ته لاق به یه کجار و یهک له فز، یهک ته لاق ژمیردراوه. به لام به شیک له شهرکه رانی ئیسلام که ئاره زوومه ندی به ربلاوی ئایینی ئیسلام بوون و هه روا ئاره زوومه ندی ژنانی پاک و خاوینی کاتی شهر و هه رای پیروزی یهک له دووی یهکی ئیسلام بوون، ژنانی خوشیان تا له ژیر رکیفیاندا بان پی ماره کردنی ئه و ژنانه یان پی نه ده دان، ناچاره ن بۆ ئال و گۆر کردنی ژنه کانیان به و ژنه زۆرانه ی کاتی شهر، به په له و به تالوکه ئه و مۆله ته سی کاتییهی شهرع بۆ دانابوون به زانندیان و خوئی گه یانده یهک که ره ت ته لاق کهوتنی ته و او. حه زره تی عومه ریش به پی کات چاوپۆشی لی کردن بیده نگی لی کرد. به لام کاتی پیروزی ئیسلام په ره ی ستاند و شهر کهم بۆ وه حه زره تی عومه ر یاسای ته لاقی وهک خوئی سی کاته لی کرده وه.

حه دیس: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ: قَالَ كَانَ الطَّلَاقُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ وَ ابْنِ بَكْرٍ وَ سَتِّينَ مِنْ خِلَافَةِ عُمَرَ الثَّلَاثَ وَاحِدَةً. فَقَالَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ إِنَّ النَّاسَ قَدْ اسْتَعْجَلُوا فِي أَمْرِ كَانَتْ لَهُمْ فِيهِ إِنْشَاءٌ لَكُمْ أَمْضِيْنَاهُ عَلَيْهِمْ فَأَمْضَاهُ عَلَيْهِمْ. رَوَاهُ أَحْمَدُ وَ مُسْلِمٌ وَ ابُو دَاوُدَ.

یهک ته لاق کهوتن، ده سی ته لاق خواردن به یه کجار، ده هه موو ده ورو زه مان و کاتی میژووی شهرعی ئیسلامدا هه وادار و تهره فدار ی زۆر لیها توو زانای بوون و هه ن، بۆ نموونه

ئامارە وەلای ھەندیکیان دەکەین:

شیخ ئەبولحەسەن ئەشعەری ئیمامی ئەھلی سوننەت و جەماعەت دە ناو کتیبی بەئەرزشی خۆیدا (مقالات الاسلامی) لەو بارەووە نووسیویەتی و فەرموویەتی: (وَ قَالَ الْقَائِلُونَ إِذَا طَلَّقَهَا ثَلَاثًا كَانَتْ وَاحِدَةً) (ج ۲، ل ۱۴۳)

ئیمام فەخری رازی دە تەفسیری کەبیردا دە پال بەیانی مانای ئایەتی (الطلاق مرتان) دا سێ کەرەتی بوونی تەلّاقی بە شیوەیەکی پرون و جوان قبوولی کردووە و فەرموویەتی: (فَثَبَّتْ أَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ دَالَّةٌ عَلَى الْأَمْرِ بِتَفْرِيقِ الطَّلَاقَاتِ وَعَلَى الشَّدِيدِ فِي ذَلِكَ الْأَثَرِ وَالْمُبَالَغَةِ فِيهِ، ثُمَّ الْقَائِلُونَ بِهَذَا الْقَوْلِ اخْتَلَفُوا عَلَى قَوْلَيْنِ (الاول: و هو اختيار كثير من علماء الذين أَنَّهُ لَوْ طَلَّقَهَا اثْنَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا لَا يَقَعُ إِلَّا الْوَاحِدَةُ وَ هَذَا الْقَوْلُ هُوَ الْأَقْسَرُ لِأَنَّ النَّهْيَ يَدُلُّ عَلَى اشْتِمَالِ الْمَنْهِيِّ عَنْهُ عَلَى مَفْسَدَةِ رَاجِحَةٍ وَ الْقَوْلُ بِالْقَوَعِ سَعِيٌّ فِي ادْخَالِ تِلْكَ الْمَفْسَدَةِ فِي الْوُجُودِ وَ أَنَّهُ غَيْرُ جَائِزٍ فَوَجَبَ أَنْ يَحْكُمَ بِعَدَمِ الْوُقُوعِ).

ئاوردانەووە وەسەر نەزەری ئیمام فەخری رازی لە سەر (الطلاق مرتان)

موفەسرەکان لە بارەیی ئەو ئایەتەیی پا و بۆچوونی جوداجودایان ھەیە. لەو بارەووە ئایا جوملەیی (الطلاق مرتان) سەر بەخۆیە (مبتداء) واتە ئاوردانەووە نییە بۆ پێشەکە کە (طلاق رجعی) و یا ئەو ئایەتە سەر بەخۆی نییە (مبتداء) نییە بەلکە ئاوردانەووەی وەلای پێشی، و مەرپووتە بە تەلّاقی رەجعی. ئەو دەم لە سەر قسەیی دواوە مانای ئایەتە کە ئەو دەبی: (تەلّاقی رەجعی دوو کەرەتە).

ئەمما بەشی زۆری قورئانزانەکان نەزەریان وایە کە جوملەیی (الطلاق مرتان) جوملەییەکی سەر بەخۆیە واتە بە قەولی عیلمی، موبتەدایە و ئاوردانەووەی وەلای پێش خۆی نییە و بی عەلاقەییە. دەلیل و بەلگەیی ئەو خاوەن نەزەرانەش ئەو یە: لەفزی (الطلاق) کە ئەلف و لامی ئیستغراق واتە گشتی و کوللی بە سەرەووە، نەک زیھنی، واتە شتیکی کە دە پێشدا لە زەیندا ھەیە. خۆ ئەو وەش دیارە دە یاسای عیلمی نەحودا ئەو ئەلف و لامانەیی کە دەچنە سەر کەلیمان، یا بۆ ئیستغراقن واتە کوللی، یا بۆ زیھنین واتە بۆ شتیکن کە دە پێشدا دە زیندا دامەزراوە.

لە سەر ئەو ئەساسە و ئەو نەزەریان کە ئەلف و لامی سەر (الطلاق) بۆ ئیستغراقن مانای ئایەتی (الطلاق مرتان) واتە (كُلُّ الطَّلَاقِ مَرَّتَانٍ وَ مَرَّةً ثَلَاثَةً) بەو پێیە و بەو بەراوەرد و بەو بۆچوونە، دەبی بکوترئ: تەلّاقی شەرعی ئەو تەلّاقە کە دەبی کەرەت بە دوا کەرەتدا بی و

ھەر كەپەتەي سنووری خوئی دیار بی. چونكه (مَرَّتَان) ی ئایەتەكه مانای كەپەت لە دوای كەپەتە. ئەگەر مانای وا بەراوەرد نەكړی غەلەتە. (كَرَّتَيْن) و (مَرَّتَيْن) قورئان مانایان دوو كەپەت و دوو كەپەتە.

ئەگەر كابرایەك لەولایەرا بی و بلی ئەو ئایەتی (الطلاق مَرَّتَان) بۆ بەیانی تەلّاقی سوننەت دابەزیو، نە بۆ تەلّاقی فەرز؛ و ھەروا لە لای مەش جەمەع تەلّاقی مەباحە نە سوننەت، دەبی ولامی ئەو كابرایە ئاوا بدریئەو: ئایەتی (الطلاق مَرَّتَان) بۆ بەیان و پانانی سیفەتی تەلّاقی سوننەت دانەبەزیو، بەلکە بۆ بەیانی ئەسلی تەلّاقە. ئەوکات دەبی بکوئری ئەو كەلامی (الطلاق مَرَّتَان) گەرچی بە پوالت و زاهیری، خەبەرە، ئەمما دە واقع و نەفسی ئەمردا مانای وی ئەمر و دەستوورە، واتە مانای (الطلاق مَرَّتَان = طَلَّقُوا مَرَّتَيْن) واتە تەلّاقی خوتان بلین: دوو بار دوو بار بدەن نە یەك كەپەت.

دەشلین تەجاووز لە ھینانی لەفزی ئەمر و دەستوور، وەلای لەفزی خەبەر بۆ تەئکیدى مانای ئەمرە. جا لە سەر ئەو بەراوەرد و ھەلسەنگاندنە، ئەو بە سبوت دەگا كە ئەو ئایەتی (الطلاق مَرَّتَان) دەلالەت و شارەزایی دەکا و دەدا لە سەر ئەمر و دەستووری تەلّاق دان بە شیوێ جار لە دووی جار، واتە كەپەت لە دوای كەپەت. ئەوکات دەلین ئەوانەى كە لە سەر ئەو باوەرەن: تەلّاق دوو كەپەتە، دە ناو خۆیاندا دوو نەزەری لیک جیاوازیان دەس نیشان کردوو:

۱. ئەو كە پەسەندی زۆربەى زانایانی دینە، ئەو یە: ئەگەر ژنت بە لەفزی دوو یا سی تەلّاق دەى بە جۆز یەك كەپەت نایەتە ژمار. ئەو نەزەرەش قیاس ترە، چونكه نەھى شامیلی نەھى كراوە لە فەسادیکى راجحە، دیارە ئیقرار بە واقع بوونی تەلّاقیش تیکۆشانە بۆ پروودانى ئەو فەسادە كە ئەویش واتە حەول دان بۆ ھاتنە دى فەسادە شەرع بە پەواى نەزانیو. جا لە سەر ئەو ئەساس و یاسایە واجبە و بە واجب دیتە گۆرئى حوكم بە تەلّاق نەكەوتنى سی تەلّاق بكړی و بدرئ دە یەك جار خواردنى تەلّاقدا بە سی بە سی.

۲. نەزەرى دوو ھەم: قەولى ئەبووحەنیفە یە كە فەرموویەتی ھەر سی تەلّاق خواردن ھەچەن حەرامە و خیلافی قورئان و سوننەتە، بەلام دەشكەوئ.

مشت و مەر لە سەر سی تەلّاق

ئەگەرچی ئیمام فەخرى پازى دە تەفسیرەكەى خۆیدا (تەفسیری كەبیر) و ھەروا ئیمام

محمه‌د کورپی عه‌لی شه‌وکانی یه‌مانی ده‌ته‌فسیره‌که‌ی خویدا (فتح‌القدیر) له‌سه‌ر ئه‌و ئایه‌ته‌ (الطلاق مرتان) نه‌زه‌ری ئاویان به‌یان فه‌رمووه: «وَ قَدْ اخْتَلَفَ أَهْلُ الْعِلْمِ فِي إِسْإَالِ الثَّلَاثِ دَفْعَةً وَاحِدَةً هَلْ يَقَعُ ثَلَاثًا أَوْ وَاحِدَةً فَقَطْ؟ فَذَهَبَ إِلَى الْأَوَّلِ الْجُمْهُورُ، وَ ذَهَبَ إِلَى الثَّانِي مِنْ عَدَاهُمْ وَ هُوَ الْحَقُّ وَ قَدْ قَرَّرْتُهُ فِي مَوْلفَاتِي تَقْرِیرًا» بآلفاء و أفردتُهُ برسالة مُسْتَقِلَّةً. واته‌ زۆربه‌ی عوله‌ما (واته‌ شافعی و حه‌نه‌فی و مالکی و ئه‌حمه‌دی؛ ئه‌وانه‌ پێیان ده‌کو‌ترئ کۆی عوله‌ما واته‌ جمه‌ووری عوله‌ما) نه‌زه‌ریان وا داوه‌ هه‌ر سێ خواردنی ته‌لاق هه‌ر سێ ده‌که‌ون و غه‌یری وان ده‌لێن یه‌ک ده‌که‌وئ. شه‌وکانی ده‌گه‌ل ئه‌وانه‌یه‌ که‌ ده‌لێن یه‌ک ده‌که‌وئ. دیاره‌ مشت‌وم‌ری عوله‌مایانی ئیسلام له‌ سه‌ر سێ ته‌لاق زۆره‌ ده‌ ژمار نایه‌، دوو ده‌سته‌ و سێ ده‌سته‌ نین، به‌لکه‌ زۆرن؛ بۆ نمونه‌:

۱. جمه‌وور ده‌لێن سێ به‌ سێ ته‌لاق هه‌ر سێ ده‌که‌ون
  ۲. هه‌ندی‌ک ده‌لێن سێ به‌ سێ ته‌لاق هه‌ر هه‌یچ ناکه‌ون چونکه‌ بیدعه‌ته‌
  ۳. هه‌ندی‌ک ده‌لێن هه‌ر سێ ده‌که‌ون ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ دخوولی پێ کرابێ
  ۴. هه‌ندی‌ک ده‌لێن هه‌ر یه‌ک ده‌که‌وئ ئه‌گه‌ر دخوولی پێ نه‌ک‌رابێ.
- هه‌رکه‌سه‌ی بۆ ئیدی‌عای خۆی ده‌لیلی هه‌یناوه‌ته‌وه‌، مه‌سه‌له‌ن ئه‌وانه‌ی به‌ گ‌ژ جمه‌ووردا هاتوون و ده‌لێن: کاتی ده‌ ئایینی ئیسلامدا شتیک‌ی حه‌رام بێ و مه‌ب‌غ‌و‌وز بێ، خودا و په‌س‌و‌ول پێیان بدعه‌ت بێ و به‌ره‌له‌ستی ئایه‌تی په‌رج‌و‌وع بێ و ئایه‌تی ۲۲۸ی به‌قه‌ره‌ بێ ﴿وَبُغُولُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ﴾ بێ؟! ئه‌وه‌ چۆن په‌ئی پێ ده‌درئ دروست بێ؟ شتی ئاوا یا ده‌بێ به‌ ته‌وری ته‌واو بێ ئه‌سه‌ر کرئ یا ده‌بێ ئه‌سه‌ری ئه‌وه‌ی وا سنو‌وردار کرئ که‌س نه‌توانی سنو‌وربه‌زینی تیدا بکا.
- ئه‌و ئایه‌ته‌ پاک و په‌رو‌زه‌ی (الطلاق مرتان) به‌و هه‌موو په‌وون و گه‌شیه‌ی هه‌یه‌تی به‌ قازانجی کام ئایین و مه‌زه‌به‌ و به‌ قازانجی کام ژن و می‌رده‌ی وا پ‌چ‌ر پ‌چ‌ر کراوه‌ و له‌ به‌ر یه‌ک هه‌له‌شا و تیتۆل تیتۆل کرا؟ بۆ مه‌گه‌ر نه‌زان‌دراوه‌ ئیستی و له‌وه‌ به‌ دواش زانایانی به‌ ناو ئایینی وا که‌م ده‌س ده‌که‌ون بزانه‌ به‌ره‌که‌تی نیک‌اح چه‌نده‌ و چۆنه‌، و مال‌و‌یرانی و په‌شیمانی بێ سوودی ته‌لاق چه‌نده‌ و چۆنه‌؟

(أَبْغَضُ الْحَالِ إِلَى اللَّهِ الطَّلَاقُ) بو‌غ‌زا‌وی‌ترین حه‌لال له‌ لای خودا ته‌لاقه‌. به‌لام ده‌بێ بزاند‌رئ که‌ی کاتی حه‌لالی ته‌لاق دی؟ خو‌ ئه‌و حه‌لالیه‌ بێ شه‌رت و ش‌رو‌وت و دار و له‌له‌ نییه‌! ئایینی ئیسلام هه‌مووی به‌زه‌ و په‌رح‌م و عه‌فو و گ‌وزه‌شته‌، ده‌رگای په‌شیمان بو‌ونه‌وه‌ی له‌

سەر هه‌له‌چی و هه‌له‌باشان دانه‌خستوو.

ئه‌دی‌ره‌دایه که مه‌لایانی ناحالی له‌عیزه‌تی ئیسلام، به‌ماره‌جاش ئابرووی ئیسلامیان بردوو هه‌زاران هه‌زار ژن و می‌ردی پاک و به‌ئیمان که له‌سەر هه‌له‌یه‌کی رقی هه‌لستاوی (ته‌لاق) جه‌رگی پاک و پر له‌ئیمان و باوه‌ریان به‌کوچکیه‌وه‌داوه و له‌و ئایینه‌ موقه‌دده‌س و پاکه‌یان بیزار و دل‌په‌ش کردوو. ئیستاش و ئیستاش هه‌ر هه‌یه و به‌رده‌وامه، جا‌نازانم وه‌باله‌که‌ش ده‌که‌ویته‌ئه‌ستۆی جو‌گه‌له‌هه‌لبه‌ستی هه‌وه‌ل، یا جو‌مالکه‌ری نه‌زان.

خودای ته‌عالا ده‌قورئانی پاک و پی‌روزی خویدا راجع به‌نیکاح و ته‌لاق زۆر به‌روونی دواوه، به‌تایبه‌تی ده‌دوو سوو‌په‌ی به‌قه‌ره و نيساءدا و هه‌روا ده‌لیلی دوو‌پات و سی‌پات کردنه‌وه‌ی نیکاح و ته‌لاق ئاماژه‌وه‌لای ئه‌رزش و ئه‌همیه‌تی نیکاح و ته‌لاق ده‌ژیانی کو‌مه‌لایه‌تی و خاووخیزانیدا، له‌باره‌ی زه‌وزوو، به‌ره‌و نه‌سل و رزق و مه‌سکهن و ئیرتیبات و شه‌راکه‌ت و تیکه‌لاوی و ژن و می‌ردایه‌تی.

نیکاح ده‌ئایینی ئاسمانیدا

نیکاح واته‌ئه‌و تیکه‌لاوی و پیکه‌وه‌یی ژن و پیاو له‌ژیر ناوی ژن و می‌ردایه‌تی، خاوه‌نی تایبه‌تمه‌ندی زۆر به‌وه‌ج و به‌ئه‌رزشه، ئه‌و بابته‌واته‌ئه‌و نیکاحه، ده‌ده‌رووی ئیسلامدا خاوه‌نی دوو شتی زۆر به‌قیمه‌تین: ۱. له‌سه‌ریکه‌وه‌سه‌ودا و هاوپه‌یمانی و گریه‌ستیکی هه‌میشه‌یه‌ ده‌گه‌ل ژن، هه‌روه‌ک ژنه‌که‌ده‌بابته‌ماره‌یی و خه‌رج و نه‌فه‌قه‌دا خو‌ی ده‌دا به‌و پیاوه، پیاوه‌که‌ش ده‌موقابیل به‌هه‌ره‌وه‌رگرتن له‌و ژنه‌خو‌ی ده‌دا به‌و ژنه. ۲. له‌و سه‌ره‌شه‌وه‌په‌په‌وه‌یه‌له‌ یاسا و سونه‌تیککی گه‌وره‌ی عیاده‌تی.

خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و حه‌کیم له‌سەر ئه‌ساسی فه‌زل و حیکمه‌تی خو‌ی بو‌ دامرکاندن هه‌وه‌س و ئاره‌زووی نه‌فسانی له‌باری شه‌هوه‌ته‌وه و هه‌روا بو‌به‌ره‌و تو‌ره‌مه و نه‌سل و ئه‌وینداری له‌چه‌شنی خو‌ی ئافره‌تی بو‌به‌ره‌و زانی و داییه و لیلی حه‌لل کرد به‌پیتی ده‌ستووراتیککی قایم و قو‌ل و ته‌واو. ئه‌دی‌ره‌دا دیاری ده‌دا کارجوانی و کارزانی و حیکمه‌تی خودای بی‌هاوتا که فه‌رموویه‌تی: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا﴾ (فرقان: ۵۴) هه‌ر ئه‌ویشه که مرو‌فی له‌ئو خولقاند، پاشان کردنی به‌توو و تو‌ره‌مه و په‌گه‌ز و ژن و ژنخوازی، په‌روه‌ر دگاریشت هه‌میشه به‌توانایه.

و هه‌روا ئه‌گه‌ر سرنج ده‌ینی و به‌رجه‌وه‌ند بین ئه‌وه‌شمان دی‌ره‌دا بو‌روون ده‌بیته‌وه که خودا

ئاگادار بە ھەوێ و ئاخری ھەموو کاروباریکی دنیا و قیامەتە: وەک ئەو زانیویەتی پڕۆژیک لە پڕۆژان لە پرووی ئەخلاق و باری ژیاانی کۆمەڵایەتی و فەردی ئەو دیتە پیشی و پروو دەدا لە مابەینی ژن و مێرددا کە نیازی تەواویان دەبێ بە لە یەک جیا بونەو، چونکە ئەوزاع و ئیشی ئەو ژن و مێردە گەشتۆتە رادەیه کە ناتوانن ژیاانیککی خۆشی ھاوبەشی پیکەو بەرنە سەر، چاکتر بۆ ئەو دووانە ئەوێ بە خۆشی و شەرەعە لێک دابڕێن و جیا ببنەو، جا ئەدیرەدایە خودای خاوەن جەلال ئەو دەروویە تەلاقەیی بۆ داناون کە پێیدا دەرچن و پزگار بن.

ئەگەرچی لە سەرەتای نیکاح و پەیمان دابەستیاندا پڕۆژی لێک جودابونەوێان پڕۆژی مەرگیان بوو، ئەو پڕۆژە پڕ لە نەدامەتییە کە پڕۆژی تەلاق دانی ژنە لەوان پرا دیار نەبوو، بەلام لە خودا پرا دیار بوو. جا بۆیە خوداش بۆ چارە ئەو دەرووییە بۆ داناو کە تەلاقە، کە بێ گومانە خودا ئەو لێک ھەلبەرانەیی (واتە تەلاق) ئەگەرچی بۆخۆشی وەک دەروویەکی پزگاری بۆی داناون و بە ھەڵبەش، بەلام لە ھەرچی ھەڵبەش ناھەزترە لای خودا، بۆیە پیغەمبەری خاوەنی وەحی و ئیلھامات فەرموویەتی لەو بارەو: (أَبْغِضُ الْحَالِلَ إِلَى اللَّهِ الطَّلَاقُ) ناھەزترین ھەڵل لە لای خودا تەلاقە.

ئەو وای بۆ ئەوانەیی کە پڕۆژی چەن جارن ئەو ناھەزەیی دە پرووی خودادا داوی.

تەلاق چەند جۆرن؟

بە کورتی و بە کوردی: تەلاق سێ بەشە: رجعی، بائن، مغلظە.

۱. تەلاقی رجعی ئەوێ: مێرد بۆ لای ژمارەیی تەلاق نەچێ و ئەگەر ھات و وەسەر پەری و چوو، لە یەک و دوو تێپەر نەکا. بە پروونی بەبێ عەوێز تەلاقە کە بخوا و بلی: تەلاقی تۆم بکەو، یا تەلاقیکی تۆم کەو، یا تەلاقم کەو.

دەو جۆرە تەلاقەدا واتە رجعی مێردە کە پێی پێ دراوێ تا دوو کەرەتان ژنە کە وەگێرێ بۆ لای خۆی، ژنە پێی خۆش بێ یا ناخۆش بێ، بەو مەرچە ژنە عیددەیی مابێ و بە سەر نەچووبێ، بەلام ھا ئەو بێنە و بەرەیی گالئە و گەمە نەبێ بە ژنە کە. (وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ)

۲. تەلاقی بائن: تەلاقی بائنە ئەوێ گوفتاریکی رەمزدار (کینایە) بێ و نیەتی تەلاقی تێدا بێ لە لای مێردەو. بۆ نمونە بە ژنە کە بلی: ئەتۆ ئی من نی تازە. ئەتۆ لە من جودای. ئەتۆ پڕووە ماله بابت و مەوێ. یان بلی ئەتۆم لە سەر تمەنیک ئازاد کرد، ژنەش بلی ئەوێ قبوولم کرد.

ژن دە تەلاقى بائنەدا بۆ مېردەكەى پرى نېيە بى ماره كىردنى دووبارە وەيگېرى بۆ لای خۆى. جا ئەو ماره كىردنەوەى دووبارەش دە عىددەدا بى ھەر دەبى و عىددەش بە سەر چووبى ھەر دەبى.

۳. تەلاقى مغلظە: ئەو تەلاقىيە كە سى كەرەت خورابى، جا ئەو سى جارە بە لای جەمھورەو ە كەيفى خۆيەتى بە يەك كەرەت خواردبىتى دە يەك جوملەدا، يا بە سوورەتى رەجعى و بائنە بە سى جار گەيى، جا بەو پىيە دەبى بكوترى تەلاقى مغلظە واتە سى تەلاق دراو. پياو دە تەلاقى مغلظەدا ناتوانى رجووع بە ژنەكەى وەكا يان مارەى كاتەو ە تاكوو ئەو ژنە شەرايەتى ياساى شەرعى نەھىيىتە گۆرى، شەرايەكەش ئەو ە مېردىكى دى لە سەر ئەساسى نىكاھى شەرعى بكا تەو ە، يانى لە بەر ئەو ە مېردى نەكا تاكوو لە مېردى ەو ەل ە لال بىتەو ە، وەك مارەبەجاشى ئاپرەوبەرى ئىسلام، بەلكە دەبى مېرد كىردنەكە بە نيەتى دايمي بىت و جىماعىشى دەگەل بكرى، جا پاشان ئەگەر بە پىي تەقدىرات وا ەلەكەوت مېردە دوو ەمەكە مرد يا تەلاقى دا، ئەو جار ژنەكە بۆ مېردى ەو ەل پىگای مېرد پى كىردنى دەبىتەو ە. تەلاق ئەو سىيە بوون: رەجعى، بائنە، مغلظە.

ئەو سى جۆرە تەلاقانەش سى بابەت و تايبەتمەندى خۆيان ەيە، دەبى بە تەكىد ئاوپان وەسەر درى دە كاتى خۆيدا. ئەو سى شتەش ئەو ەن: ۱. تەلاقى ئەحسەن ۲. تەلاقى ەسەن يا سوننەت ۳. تەلاقى بدعى. دەگەلم بە.

۱. تەلاقى ئەحسەن: ئەو تەلاقىيە كە مېردەكە دە كاتى پاك و خاوپنى ژنەكەيدا يەك تەلاقى بدا و نابى چووبىتە لاشى، تاكوو عىددەى تەواو دەبى. ئەوكات كە عىددەى تەواو بوو خودبەخود ژنەكە دەبىتە بائنە.

۲. تەلاقى ەسەن يا بلېن سوننەت: ئەو تەلاقىيە كاتى مېرد وىستى ژنەكەى سى تەلاقە بدات، دەبى ئەو مېردە بۆ ئەنجامدانى ئەو كارە لە پروانگەى شەرعەو ە ئاوا بكا: دە كاتى خاوپنى زگى ژنەكەى، يەك تەلاقى بدا، تازە رجووعىشى پى نەكات و دە پاك و خاوپنى جارى دوو ەمىدا تەلاقى دوو ەمىشى بدا و دە پاك و خاوپنى جارى سىيەمىدا تەلاقە سىيەمەكەشى بدا. ئەو شىو ە رەفتارە بۆ ئەو كەسانەيە كە دەيانەو ە ژنەكانيان بە تەلاقى مغلظە تەلاق بدەن. بى گومان كە سىك پابەندى دىن و ئايىن بى، ئەو رەفتارەش دەبەر دەگرى.

ئه‌وجار ده‌گه‌رینه‌وه بۆ لای ئایه‌ته‌که، که ده‌فرموی: ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ ره‌وا نییه ئه‌و ماره‌یه‌ی بۆ ژنه‌کانتان بریار دراوه هیچ‌یکیان لای زه‌وت که‌ن و هه‌لگرنه‌وه. ده‌بی بیاندریتی و ره‌گه‌لیان خری، جا مه‌گه‌ر کاتی که ئه‌و ژن و میرده ترسیان بی له‌وه‌ی که تازه ناتوان ده ژن و می‌دایه‌تی خۆیان، سنووری یاسای خودا بپارێزن. جا ئه‌وده‌م تاوانبار نابن، که ژنه‌که به ماره‌یه‌ی خۆ له میرده‌که‌ی وه‌کری.

ئه‌دی‌رده‌ها هه‌ست به ناره‌وایه‌که ده‌کری، ئه‌و ناره‌وایه‌ش ئه‌وه‌یه: بۆ ده‌بی ئه‌و زهره‌ره وه ژنه‌که‌بکه‌وی، له‌وه‌دا که ژنه‌که ماره‌یه‌که‌ی بدا و خۆ له میرده‌که‌ی وه‌کری، بۆ ده‌بی میرده‌که‌ش زهره‌ریک وه‌خۆ نه‌گری، خۆ به پتی ئایه‌ته‌که که ده‌فرموی ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ...﴾ واته هه‌ردووکیان نه‌حاواوه‌ن ده‌گه‌ل یه‌ک، به‌و پتی ده‌بی هه‌ردووکیان به‌رتیل بدن، تا له یه‌ک بترازین و جودا وه‌بن.

ئه‌گه‌ر بیتوو بکو‌تری زهره‌ری میرده‌که‌ش ئه‌وه‌یه که ژنه‌که‌ی ده‌چی و مالی ویران ده‌بی و هه‌روا خه‌رجی ژن هینانی دیته ئه‌ستۆ هه‌روا له هه‌وه‌له‌وه خه‌رجی بۆ هینانی ئه‌و ژنه‌داوه، ئه‌مه‌ش ده‌بی بلین ئاخ‌ر ئه‌و ژنه‌ش وه‌به‌ر په‌لاماری زهره‌ر که‌وتوو و مالی لای خرابوو و بی می‌رد ماوه‌ته‌وه و ده‌بی تا می‌ردیکی دیکه‌ی ده‌س ده‌که‌وی شتی‌کیه‌بی خۆی پی به‌خپو بکا.

به هه‌ر حال ناکری بۆ که‌سانی خاوه‌ن باوه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌و ئایه‌ته‌دا ده‌ستووری پی دراوه نه‌یسه‌لمینی و نه‌نجامی نه‌دا. ئه‌وه‌ی ده‌ ئایه‌ته‌که‌دا ئه‌وه‌یه: ئی‌حسانه، واته پاش ته‌لاق‌دان، ماره‌یی و جلک و ئه‌و شتانه‌ی که ده کاتی گو‌یزنه‌وه‌یدا پی به‌خشیون نابی لای زه‌وت کا به‌لکه ده‌بی ره‌گه‌لی خا و بیتداتی. چونکه ئه‌و شتانه‌ی بارته‌قای کچینه‌یه، دیاره ئه‌ویشی لای ستاندوو؛ که‌وايه ده‌بی ئه‌ویش (واته می‌رد) ئه‌و حه‌قه‌ بدا به ژنه‌که و ناشی ژنه‌که‌ی وا وه‌ته‌نگ هه‌لینی و ناره‌حه‌تی کا بۆ‌وه‌ی مافی ره‌وای خۆی ده‌ پیناو ئه‌و ناره‌حه‌تی‌دا بدا به میرده‌که؛ وه‌ک زۆربه‌ی دادگا و قازیه‌کانی ئه‌ورۆ وا ده‌که‌ن، خۆیان ده‌دنه‌ به‌ر په‌لاماری ئایه‌تی ۱۹ی سوورپی نیساء: ﴿وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ﴾ ناره‌حه‌تیان مه‌که‌ن و مه‌یاندن له هه‌تیه‌ و مه‌کو، تاوه‌کو له ماره‌یه‌ی که‌وا پیتان داو هیندیکیان لای وه‌گیرن.

به‌هه‌ر حال ئه‌و قه‌زاوه‌ته‌ حه‌واله‌ به‌ کی ده‌کری و به‌ کی بکری، خودای ته‌ع‌الا ئه‌دی‌رده‌ها رووی ده‌ کیه؟ واته ده (وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ) دا و ده (وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا) دا؟ ئه‌گه‌ر ئه‌و دووانه ده‌گه‌ل می‌رده، بابه‌تی دلی ئه‌و نییه چونکه ئه‌و بۆ وه‌ی زهره‌ری لای نه‌که‌وی، ده‌لی فاحیشه‌یه،

و ەك دە ئايەتى ۱۹ نىسەدا ئاماژەى وە لاكرا. ئە گەر ئەو دوواندەنش دە گەل ئىمامان و قازىيان و حاكمان بى، ئەوانىش چاوپۆشى و ھىواش و سووكبارى و ئاسانكارى تىدا بە كار دەبەن، واش دەبى پارتىيازىش پىگای بكا تەو. چارە چىيە؟ بۆ چارەى ئەو چارە تەقوا و پارىزگارى لە ئايىن. دەبى برون و ئاوپر دەنەو تەكوو دە گەنە ئاخىرى ئايەتى ۲۰ى نىسە: (أَتَأْخُذُوهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا) ئايا دە تەنەوئ بە بوختان و گەواھى ئاشكرا ئەو مال و سامانەيان لى وەستىن.

و ەك لە راوئىزى ئايەتەكان دەردەكەوئ ئەو ترسەى كە لە ئايەتەكەرايە، نە لە لايەن ژنەكەيە بە تاييەتى و نە لە لای مېردەكەيە بە تاييەتى. شارىعەكانىش فتواى ئەو خولەيان داو، كە وابى دەبى ئەو مال و سامانەى كە لە ژنەكە دەستىندرى دە موقابىل تەلاق دانىدا حەلال بى. ئە گەرچى بە شىكى زورىش ھەن دەلەين ئە گەر ناپەزايەتى ژنەكەى تىدا بى و ناچار كرابى، حەلال نىيە. وەبالەكەى دەكەوئتە ئەستوى كى؟ بە غەيرەز مېردەكەى، خودا دەزانى، ئاخىر دەكەونە بەر غەزەبى ئايەتى ۴۹ى ئەحزاب.

خولع، فەسخە يان تەلاقە؟

ئەو نەندەش بە پىويست زاندىرا كە بزانىن ئايا (خلع) تەلاقە يا فەسخە؟ بە پىي رىوايەتى ئەبو داود دەكتىبى سونەنى خۇيدا كە لە عەكرەمەى وەرگرتووە، ئەویش لە ئىبنى عەباسى را ھىناو، چونكە ژنى عەباس كورى قەيس خولعى وەرگرت لى، پىغەمبەرىش يەك حەيزى بۆ عىددەكەى دانا، بەو پىيە دەبى خولع فەسخ بى و تەلاق نەبى. چونكە خوداى تەعالا عىددەى تەلاقى ديارى كردووە بە وەسىلەى ئايەتى ۲۲۸ى بەقەرە: ﴿وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ ئافەتە تانى تەلاق دراو پىويستە لە سەريان تەكوو سى پاكى تەواو دەكەن چاوەروان بن.

خطابى كە يەكەكە لە زانا بەرزەكانى شەرع، كوتوويەتى: ئەو جەريانە بە ھىزەين بەلگەيە لە سەر ئەو ەى خولع فەسخە و تەلاق نىيە. جەھوور دەلەين: خولع تەلاقە.

لەسەر ئەو ئەساسەى كە ژن و مېردايەتى و ئىنكاح دە ئايىنى وەحىدا ئەرزىشى زور بۆ داندراو و تەو جەھى زور پى كراو و بنچىنەى كۆمەلايەتىش و خاوو خىزانىش ھەر لەو ژن و مېردايەتەرا سەرچاوە دەگرى، خوداى خاوەن حىكمەت و حەكىم و سەبوور ھەر وىستوويەتى تەلاق واتە لىك جىابوونەو نەيەتە گۆرئ، لە بەر يەك نەترازىن ژن و مېرد، جا بۆيە دەسبەردارىان نابى و پى وشوئى بەرگرى لە لىك ترازانىان زور بۆ دادەنيو دەكىشى. بۆ نمونە

یەکیک لەو ڕینگایانەش کە بۆ وەسیلەیی پیکەووە بوون و لێک جیا نەبوونەوێیان دامەزراوە و دارژاوە لە لایەن خوداوە، ئەو دوو کەرەت و سێ کەرەت تەلّاقەیه. واتە خودا بۆ ئەو ژن و مێردانەیی کە لێک توورەن و دەیانەوێ بە ھۆی ئەو نەرەحەتیەیی کە ھاتۆتە پیشی بۆیان، لێک جودا وەبن و مائە خۆیان و یران و منداڵانیش بێر و بەویدا ھەلۆدە و ئاوارە کەن، سێ تەلّاقی بۆیان داناوە، واتە بۆی داناوە کە دە سێ قوئاغی نیوانداردا لێک جیا وەبن. بۆیەشی ئەو سێ قوئاغە داناوە خودا بەلکە بتوانن دەو سێ قوئاغەدا ئەو ڕق و توورەییە وەلانێن و ئاشت ببەن، مائە لە خۆ تیکەنەدەن و منداڵانیش سەغیر و بچ دایک نەکەن. مەسەلەن جاری ھەولە تەلّاقیکی بدا تا عیددەیی تەواو دەبێ مێردە کە ڕینگای ھەییە دەگەڵ ژنە کە ئاشت بێتەو و بیگێرێتەو لای خۆی، بەبێ مەرە کردنەو. کەرەتی دوو ھەمیش ئەگەر ئاشت بوونەو نەھاتە گۆرێ ھەر ئاوا تەلّاقیکی دیکەشی بدا، ئەو کەرەتەش ڕینگای ئاشت بوونەوێیان ھەییە، بێ مەرە کردنەو، ھەر بە لەفزی ڕجوع. بۆ جاری سێ ئەگەر ھەر ئاشت نەبوونەو و پیکەووە بوونیان بۆ نەدەگونجا، ئەو جار بە شیوەییەکی عادلانە و بەزەییانە ئازادی کا ژنە کە و حیسابی شەرعی خۆی بدات. بۆ ئیسباتی ئەو جەریانە دەچینە خزمەت ئایەتی ۲۳۰ی بەقەرە تاکوو بە تەواوی تێی بگەین و بەزەیی خوداش لەو بارەو دەرک کەین:

﴿۲۳۰﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

ئەگەر ھاتوو بۆ جاری سێھەم تەلّاقی دا، تازە بۆ ئەو ھەلال نییە و ناتوانی وەبھێنێ تاکوو پیاویکی دی مەرە نەکات. جا ئەگەر ئەویش تەلّاقی دا، ھیچ تاوانی تێدا نییە بگەرێنەو بۆ لای یەک بەو مەرەجەیی ئەو باوەرەشیان بوو کە دتوانن سنووری خودا بپارێزن، ئەو یاسایە سنووری خودایە، کە بەیانی دەکا بۆ ئەو قەومەیی تێدەگەن و ھەست و دەرکیان ھەییە.

تەلّاقی سێھەم

ئەدیرەدا ئەو ھەست پێ دەکری: ئەوانەیی خیرا تەلّاقان دەخۆن، ناشی و بێ شعورن. ئاوڕ وەسەر دانەو و تێروانیکی زۆر ھەستیارانە بۆ سەر ئایەتی ۲۳۰:

ئەگەر ھاتوو کابرای مێرد لە پاش دوو کەرەت تەلّاق دانسی ژنە کە، تەلّاقی سێھەمی دا، واتە کردیە سێ کەرەت تەلّاق، بە پێی ھەرموودەیی خودای تەعالا کە دەفەرموێ (فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ

بَعْدُ) تازە ئەو ژنە بۆ ئەو مێردە دروست نىيە، نە بە رڭووع و گىپرانهو، نە بە مارەکردن. تاكوو ئەو ژنە بە ئارەزووى خۆى مێرد نەکا بە مێردىكى دى بە يەكجارى و مێردکردنىكى راستەقىنەى شەرى، يانى نەو،كوو بە شىو،ى جاشايەتى ئابرووبەرى ئىسلام بۆ وەى بىدەنەو، بە مێردەكەى. و حەتا دەبێ ئەو مێردەى دوايە جىماعى دەگەڵ بکا. جا ئەو،كەرەت ئەگەر هاتوو ئەو مێردەى دوايەى بە تەقدىرى خودا مرد و يا بە وازى خۆى تەلاقى دا، رڭگای لىك حەلال بوونى ئەو ژنە و مێردەكەى ئەو،ەلى دەكرىتەو. واتە هىچ گوناھىكى تىدا نابىندىرئ كە بچنەو، بۆ لای يەك و لىك مارە بكرىتەو، بەلكوو ئەو كەرەتە هەردووكان تەجرەبەيان هاتىتە دەست و خو لە يەك قايم كەن بە نەختە قەلىسى و تۆزە گرفتارىيەك، دەس لىك بەرنەدەن. زۆر زۆر باشتر لە ژن و مێردايەتى هەو،ەلىان بتوانن لەنگەرى بارى ژيان بۆ يەكتر ڤاگرن. ڤازى ئەو،ەش كە ئايىنى پىروۆزى ئىسلام لە پاش ئەو قوناغە ئازمايشيانەى كە دامەزراون لە نىوان مێردى هەو،ەلى تا دوو،ەمى و لە مێردى دوو،ەمى تا دەگەرپىتەو، بۆ لای ئى هەو،ەلى، هەر ئەو،ە بى كە دەرسى تال و سوپريان چاشتى و بۆيان بوويىتە عىبەرەت. و هەروا گەرانهو،ى ئەو ژن و مێردەش بۆ لای يەك بى مەرڭ نىيە، بەلكە دەبێ ئەو وىك كەوتنەو،ى دووبارەيان لە سەر ئەو ئەساس و مەرڭە بى كە باوەر و يەقىنيان بى دەتوانن ياسا و سنوورى فەرمانەكانى خودا لە بابەت ژن و مێردايەتى ڤاريزن و رىعايەت بكەن. بەلام ئەگەر بەشى زۆرى بە لايانەو،ە وابى چاك نەبوون و هەر وەك جارى پىشوو دەبن، خو تووشى يەك نەكەنەو،ە، با لىكىش حەلال بن و مارەيان لىك بى.

دابی مارەبەجاش

ئەو ياسا و دەستوراتانەى نىوان ژن و مێردان خودا دايان و سنووردارى كردوون بۆ ئەوانەن كە خاوەن ئەقل و شعور و هەست بن. چونكە كەسىك خاوەنى غىرەتى ئايىنى نەبى و خاوەنى وىژدان و كەرەمەتى بەشەرى نەبى، پەكى بەو،ى ناكەوئ كى سواری نامووسى دەبى و بە هەموو عەيبەكانى نامووسى ئاشنا دەبى و پاشان دەشى هىيىتەو،ە، كارىكى وا ناكە تووشى ئەو موسىبەتە بى سى تەلاقە بخوا و ژنەكەى يا بە دابى جاشى خەيانەت بە حەياتى دىن و ئايىن، مارە كاتەو،ە و بىهەيتەو،ە لای خۆى و هەموو ڤوژىش چاوى بكەوئ بە جاشى خىزانى، يا ژنەكەى پاش تەلاق دانى مێردى دوو،ەمى بىهەيتەو،ە.

بە كوردى و بە كورتى: ئەو ئايەتە ڤر بەزار هەرا و هاوار دەكەن و دەلێن: ئايىنى ئىسلام ڤاكە، بەعيزەتە، بەويقارە، بەشەرەفە، ڤاسەوانى نامووس و شەرەف و كەرەمەتى ئىنسانە، كەس

له موسولمانان خوی تووشی سی جار ته‌لاق‌دانی ژنی نه‌کا، نه‌بادا تووشی ئه‌و بی‌ ئابروویه و بی‌ عزیزه‌تی و بی‌ که‌پامه‌تیه‌ی بی‌.

ده‌بی‌ بکو‌تری‌ داخی به‌ جهرگ و هه‌ناوم! شووشه‌ی شه‌رپه‌ف و که‌پامه‌ت و ویقار ته‌گه‌ر شکا، هیچ شت جیی ناگرته‌وه. تازه ئابروو که‌ پرژا کو‌ ناگرته‌وه. دووباره‌ ده‌بی‌ بکو‌تری‌: حه‌یف دوژمنانی ئایینی ئیسلام ریځگایان گرتووه و ئیستاش ده‌یگرن بو‌ وه‌ی موسولمانان ده‌ راز و فه‌لسه‌فه‌ی قورئان نه‌گه‌ن که‌ سه‌رچاوه‌ی ئایینی ئیسلامه‌، بو‌یه‌ ده‌یان‌ه‌ه‌وئ فی‌ل له‌ ئیسلام بکه‌ن. ته‌مما فی‌ل له‌ ئیسلام نا‌کری‌، به‌لکه‌ فی‌ل له‌ عاله‌می ئیسلام کراوه و ده‌کری‌. بو‌ نموونه‌ دینن ئه‌و کابرا فه‌قیر و نه‌زانه‌ له‌ سه‌ر نان و چیش‌ت سی‌ به‌ سی‌ ته‌لاقی به‌ زاریدا دی‌، بی‌ ئه‌وه‌ی بزانی ته‌لاق چیه‌؟ بی‌ ئه‌وه‌ی ئه‌و ته‌لاقه‌ وه‌پال ژنه‌که‌ی بدا (اضافه‌ به‌ محل)، بی‌ ئه‌وه‌ی مه‌قسه‌دی ته‌لاق‌دانی ژنه‌که‌ی بی‌، ده‌لین کاکه‌ تازه ئه‌و ژنه‌ له‌ تو‌ ماره‌ی نایه‌ته‌وه‌، ئیلا به‌ جاشی نه‌بی‌. کابرای مال‌و‌یرانی لیتقه‌وماو ته‌گه‌ر ته‌ماشا ده‌کا منداله‌ورده‌کان له‌ لایه‌ک پرووت و په‌جال، له‌و لایه‌شه‌وه‌ کیسه‌ به‌تالو‌ حه‌تال، و له‌و لایه‌شه‌وه‌ که‌م‌کار و بی‌‌کار و مه‌حتهل! ده‌گاته‌ ده‌رووی ته‌نگی: وای له‌ قوونی و وای له‌ دوشاوی! مل داده‌خا و دل‌ پاده‌خا له‌و دنیا به‌رفره‌وان و پان و به‌رینه‌دا، کونیک ده‌س‌ناکه‌وئ خوی پوه‌یلیتی! ئای لیتقه‌وماو! وای له‌ مندال و وای له‌ ناموس! مه‌لاش ده‌لی‌ بام هیچ له‌ شه‌رعی شووره‌یی نییه‌، شه‌رع وای داناوه‌. له‌ سه‌ر ئه‌و به‌یت و باوه‌ ئاوری مندالان و بی‌چاره‌یی دلی‌ پر له‌ خه‌فه‌ت و داخ و حه‌سه‌رتی نیل‌ ده‌دا و گر ده‌دا، سه‌ری به‌دبه‌ختی به‌ لاوه‌ ده‌نی و ددان به‌ جهرگیدا ده‌گری‌ و ده‌لی‌: ده‌ی باشه‌ چو‌نم لی‌ حه‌لال ده‌که‌نه‌وه‌ بیکه‌نه‌وه‌! له‌ولایه‌ش ژنی خاکه‌سار هه‌ر ده‌لی‌ حه‌یوانی ده‌س‌قه‌سابانه‌ دیل و مال‌و‌یران و چاو له‌ جاشی ئاخو‌ که‌نگی شه‌رپه‌فی ده‌با و سه‌ری ده‌بری‌! جا به‌و شیوه‌ ناشیرینه‌ زه‌لامیکی نا‌قولا‌ی مه‌تره‌لو‌سی داوینی و پاشان به‌ زه‌لام ده‌لین ده‌ی ته‌لاقی ده‌وه‌. ته‌ویش به‌ پیتی قه‌راردادی هه‌وه‌ل ته‌لاقی ده‌داته‌وه‌ و ده‌یده‌نه‌وه‌ به‌ می‌رده‌که‌ی هه‌وه‌لی‌ تا عیده‌ی ته‌واو ده‌بی‌ له‌ مال‌ه‌ وی ده‌بی‌، چونکه‌ دراوه‌ته‌وه‌ به‌و، که‌ ته‌وه‌ش له‌ جاشه‌که‌ خراب‌تره‌. ته‌و زه‌ه‌راوه‌ و ئاسیده‌یه‌ ده‌کرته‌ ناو ده‌روونی ئایینی ئیسلامه‌وه‌ که‌ هه‌ر له‌ نه‌قله‌که‌ی دلی‌ ده‌بی‌زی‌. په‌نا به‌ خودا له‌ جاش. پیغه‌مبه‌ر بو‌یه‌ فره‌موویه‌تی: (لَعَنَ اللّٰهُ الْمُحَلِّلَ وَ الْمُحَلَّلَ لَهُ). واته‌ نه‌فرینی خودا له‌و که‌سه‌ بی‌ که‌ ژنی ته‌لاق‌دراوی عاله‌م ماره‌ ده‌کات له‌ کابرایه‌ک به‌ جاشی، بو‌وه‌ی پاش ده‌گه‌ل نووستنی ته‌لاقی داته‌وه‌ بو‌ می‌رده‌که‌ی هه‌وه‌لی‌؛ هه‌روه‌ها نه‌فرینی خودا له‌و که‌سه‌ بی‌ که‌ ژنی ته‌لاق‌دراوی

خۆی ماره دەکات لە زەلامیک تا لەپاشان بۆخۆی ماره بکاتەو.

باشە پیغمبەر نەفرینی کردوو لە مارهکەر و ژن تەلاق دەر، ئەدی زەلامی سوارهکەر؟
ئەویش ھەروا وەبەردی.

ئەوێ بە پرسیار دێتە ڕوو دێرەدا ئەوێ: ئەو جاشە بەو پێی دەبێ دە دورانی پیغمبەریشدا بووبێ؟ یا لە پاش پیغمبەر و خولەفاکان و جمھوردا بووبێ؟ ئەقل دەلی: ئەو جاشە کاری تاغوت و جبت و موترەفینان بوو کە دە یاسای ئیسلامدا پێگای ھەو سبازیان لی گیراوە، لە بنەو ئەو فیلەیان ساز کردوو و بە نەزانان لە بنەو بەرپۆھیان بردوو تاکوو ئاوازی و سەدای بە گوێ پیغمبەر گەیە، ئەویش ئەو حوکمە لە سەر دەرکردوو، ئەو نەزەری خۆمە، لۆمە مەکەن چونکە نەمدیو دە کتیباندا کە لە دورانی پیغمبەردا کاریکی وا کرابی، تاکوو پیغمبەر حوکمی لە سەر دەرکردی.

و ھەروا دەشکری بکوئری ئەوێ کە بە ھەموودە پیغمبەر ﷺ ناسیندراوە وەک (لَعَنَ اللَّهُ الْمُحَلِّلَ وَ الْمُحَلَّلَ لَهُ) ئی پیغمبەر نەبی، بەو دەلیلە ئەو جاش جاشینە دە پراو پراوین و نەزەراتی جوړاوجۆری عولەماکانی شەرع لە سەر تەلاق ھاوتۆتە مەیدانەو. مەشھوور نییە دە دوری پیغمبەردا، نە ھەرای تەلاق بەو ھەدە بووبێ و نە جاشیش بووبێ. پەحمەت لە چاترزان.

و ھک دەلێن ھەزەرتی عومەریش ھەموویەتی: ھەر ژن و جاشیک بینم و ببسم و پراست بی، دەستوور دەدەم بەردەبارانیان کەن تا بە سزای مردن دەگەن. چونکە ئەو قەزییە و ھک چلکە ھەروێکە کشاوتە ڕووی ئاسمانی سافی ئیسلامەو. ئەو کارە دزیو دەگەریتەو بۆ سەر ئەو مەلایانە کە زانستیان لە باری شەرعەو نەگەییو تەپلە تیگەشتن لە ئایەتی قورئان و شەئەن و کەرەمەتی ئایینی ئیسلام.

کەندەو و کۆزەو لە سەر تەلاق

دەبێ ئەو قبوڵ کەین: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ﴾ تەلاق سییە کە حەقی ڕجوع کۆتایی دی و نامینی. جا ئەدێرەدا ئەگەر نەختیک سرنج بدەینی و ھەلی سەنگینین چەند مەسەلەمان بۆ دیتە پیشی دەبێ ئەو مەسەلانە لێک ھەلاویرین. مەسەلەکان:

۱. دە پیشدا وا گوئییس بووین و حالیش کراین کە جوملە (أو تسريح بإحسان) ئاماژە بە تەلاقی سییە، کەوا یە دەبێ دە جوابی ئەو کەسەیدا کە دەلی (فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ)

تەلاقى سىيە، چ جواب درى؟ ديارە ئەئەوئە ئىشكالى و دەبى خوى لى پەها كرى. ناچارىن دەبى بلىن موجدە كە يەككە لە قورئان زانان فەرموويەتى: (فَإِنْ طَلَّقَهَا) تەعبىر و تەفسىرە لە برى قەولى (تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ) سەرەپاى ئەوئەى كە كوتراو قەبوولیش كراو مەبەست لە قەولى (تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ) تەلاقى سىيەم نەبى لايقترە و باشتەرە، لەبەر ئەوئەش لايقترە: مىردى تەلاقدرى تەلاقى دووى ژنەكەى، دەگەل ژنەكەى دەكەونە نىوان سى بەرداشان، واتە سى حالەتان: يەككە لەو سى حالەتە ئەوئەى مەرجە بە ژنەكەى وەكا كە ئەو مەرجە عەش مەبەستى خودايە دە جوملەى (فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ) دا. حالەتى دوو ئەوئەى مەرجە عە بە ژنەكەى نەكا، بەلكە وىلى كا با عىددەى بە سەر بچى بىتە بە نىونە، واتە لىك جىا بوونەو، كە ئەو حالەتەش مەبەستى خودايە دە جوملەى (أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ) دا. حالەتى سىيەمىش لەو سى حالەتە و يا بلىن لەو سى بەرداشانەى دە ناوياندا گىرى خواردوو، ئەو حالەتەى: مىردەكە ژنەكەى بۆ جارى سى تەلاق دا، ئەوئەش مەبەستى خودايە ئەئەتى (فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ).

جا ئەوجار چونكە ئەو سى حالەتە خوداى تەعلاش سى لەفزی تايەتى خويانى بۆ داناون وەك ئەو لەفزانە بى (فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ) (أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ) (فَإِنْ طَلَّقَهَا)، دەبى ھەرىك لەو سى جوملە جىاوازە بەسەر مەعنايەك لەو سى مەعنايانە داىردرى و تەبىق بكرى. جا ئەدیرەدایە ئەگەر بىتوو جوملەى (أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ) بکەینە بابەتى تەلاقى سى، ئەودەم ناچارىن بلىن دوو لەفزی (فَإِنْ طَلَّقَهَا) و (أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ) مان لە سەر ئەساسى تىكرار بۆ يەك مەعنا دەكار کردوو و بە كار ھىناو. حالەتیک لەو سى حالەتە بى جى دەمىنیتەو. ئەوجار بۆوئەى لەو گىرودارە خو دەرباز كەين دەبى بلىن: بارى ھەوئەلمان پەسەندە كە ئەئەتى (فَإِنْ طَلَّقَهَا) تەفسىر و تەعبىرە لە برى (أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ).

ئاگادارى: نە بۆ كوتن باشە شتى وا، نە بۆ حاشاردان؛ بۆ كوتن بۆيە باش نىيە ھەل پەرستان و ساويلكە زانايان دەيقۆزنەو، بۆ كوتنىش بۆيە باشە ئايىن پەرستان و دىن دۆستان بە تەواوى تەكە دەكەنە سەر قورئان و سوننەت.

ئاگادار بە: بە كۆى عولەمايان و موشتەھىدان كوتوويانە ژنى سى جار تەلاق دراو لە لايەن يەك مىردەو بۆ ئەو مىردە تەلاق خۆرە حەلال نابىتەو بە پىنج شەرت نەبى:

۱. دەبى لەو مىردە عىددە بەریتە سەر.

۲. ئەوجار مارە بکری بە مارە شەرعی لە کابرایەکی دی.

۳. ئەو کابرایە میدی دووهم دەگەڵی بنوی و جیماعی دەگەڵ بکا.

۴. پاشان لە سەر ئەساسی مردن و یا ته‌قدیرات ته‌لاقی داته‌وه.

۵. لەو میدی دووهمه‌ش عیدده‌ بیاته‌ سەر.

جا ئەوجار بۆ میدی هه‌وه‌ڵ هه‌لا‌له‌ مارە کاته‌وه.

شته‌ سه‌یره‌که‌ی که نه‌ کوتنی باشه‌ نه‌ حاشاردانی، ئەوه‌یه: «سعید بن جبیر» و «سعدی بن مَسِیب» کوتوویانه‌ هه‌ر به‌ مارە کردنی بی چوونه‌ لاشی هه‌لا‌ل ده‌بیته‌وه‌ له‌ میدی هه‌وه‌ڵ. زانایان لەو باره‌وه‌ که‌وتوونه‌ مشت‌ومر، شه‌رتی هه‌لا‌ل‌بوونه‌وه‌ی له‌ میدی هه‌وه‌ڵ به‌ستراوه‌ته‌وه‌ به‌ ده‌گەڵ نوستنی، به‌ پیتی قورئان و سوننه‌ت ئایا ئەوه‌ وایه‌ راسته‌؟ وه‌یا قسه‌ی ئەو زانایانه‌یه‌؟

«ابومسلم اصفهانی» ده‌ڵی هه‌ر دوو نه‌زەر و هه‌ر دوو کوته‌ به‌ قورئانه‌، ئەو قه‌وله‌ش موختاره‌. واته‌ به‌ پیتی لۆغه‌ت ده‌ هه‌موو جیگایه‌کدا له‌فزی نیکاح به‌ مانای جیماع و وطی نییه‌. ئەو نه‌فه‌ره‌ هاتوون ئیستیفاده‌یان له‌و راسته‌ کردووه‌ و جمه‌ووریش ئیستیفاده‌یان له‌وه‌ کردووه‌ که‌ عه‌قد و نیکاح ده‌گەڵ نوستنی به‌ر و سه‌مه‌ریه‌. په‌نا به‌ خودا له‌ بی‌به‌راوه‌ردانی یاسا و ئایینی وه‌حی. (ته‌فسیری که‌بیر، هه‌مان ئایه‌، ۲۳۰)

ئاگاداری: گۆیا شافعی فه‌رموویه‌تی ئەو ژنانه‌ی که‌ سی‌ که‌رته‌ میدی‌که‌یان ته‌لاقی داوه‌ و له‌ خۆی هه‌رام کردووه‌، تا میدی‌کی دیکه‌ له‌ سەر ئەساسی شه‌رع نه‌کاته‌وه‌ و هه‌روا ئەو میدی دووهمه‌ش له‌ سەر ئەساسی شه‌رع ته‌لاقی نه‌دا و یا نه‌مری، ئەو ژنه‌ ریگای هه‌لا‌ل‌بوونه‌وه‌ی له‌ میدی هه‌وه‌له‌که‌ی به‌ستراوه‌؛ ئەمما هه‌زه‌رتی شافعی له‌و باره‌وه‌ فه‌رموویه‌تی: ئەگەر مارە کردنی ئەو ژنه‌ له‌ میدی دووهم به‌و مه‌رجه‌ بی‌ هه‌لا‌ بکریته‌وه‌ له‌ میدی هه‌وه‌لی و جیماعیشی ده‌گەڵ بکری، ئەوه‌ ئەو نیکاحه‌ پوچ و باتله‌، ده‌گەڵ سیغه‌ واته‌ نیکاحی کاتی و وه‌ختی ته‌فاوه‌تی نییه‌.

خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و هه‌کیم و دامه‌زرینه‌ری یاسای ژبانی ئینسان هه‌روا به‌ ئاسانی ده‌س‌به‌رداری نیکاح و ته‌لاقی‌کی که‌ ئەساس و بنچینه‌ی خانووی ژبان نابێ، تاکو له‌ هه‌موو بوار و ده‌راوی لێدان و په‌رینه‌وه‌ ئینسان تێنه‌گه‌یی‌ و شاره‌زای نه‌کا هه‌ر بۆی باس ده‌کا. جا بۆیه‌ پاش ئەوه‌ی که‌ به‌ تیر و ته‌سه‌لی باسی ژماره‌ی ته‌لاقی کرد و پروونی کرده‌وه‌،

ئه‌وجار ئاموژگاری به‌ ته‌واوی ده‌دا به‌و که‌سانه که‌ ژنه‌کانیان ته‌لاق ده‌ده‌ن که‌ ده‌بی‌ ئه‌و پیاوانه ده‌گه‌لئه‌و ژنه‌ ته‌لاق دراوه‌یان چو‌ناوچو‌ن بینه‌ هاوسه‌ری یه‌ک و تا ئیستاش هه‌ر خوشک و‌برای دینی بوون پیکه‌وه‌ پيش‌ ئه‌وه‌ی بینه‌ هاوسه‌رییه‌ک و ئیستاش هه‌ر خوشک و برای یه‌کترن که‌ لیکیش جیا بوونه‌وه‌ و لیک ترزاوون، به‌لام له‌ خوشک و برابه‌تی ئیمانی لیک نه‌ترزاوون و هه‌روه‌ک خو‌ی تا هه‌ن، و هه‌روا ئه‌وه‌شیان زانیوه‌ که‌ ده‌بی‌ موسولمان ده‌گه‌ل موسولمان هه‌لو‌یستی چو‌ن بی‌؟ به‌قین و کینه‌ بی‌؟ یا به‌ خو‌شی و هاویار و ده‌سباری یه‌ک بن‌؟ ئه‌وه‌ یه‌قینه که‌ به‌ پی‌ی ئاگاداری ئایه‌تی ۲ی سووږه‌ی مائیده‌ ده‌بی‌ یاریده‌ده‌ری یه‌ک بن‌ له‌ سه‌ر چاکه‌ و عه‌یی یه‌کتر لیر و له‌و‌ی نه‌لین:

﴿٢﴾ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ. هاوکار و یارمه‌تی یه‌کتری بن‌ و بکه‌ن له‌ سه‌ر چاکه‌ و له‌ خودا ترسی. به‌لام یاریده‌ی یه‌کتری له‌ سه‌ر خراپه‌ و گوناخ مه‌که‌ن و له‌ سنووری یاسای باری ده‌رنه‌چن.

ئه‌گه‌رچی ئه‌و ئایه‌ته‌ له‌ سه‌ر بابه‌تی هه‌ج دابه‌زیوه‌، به‌لام ئه‌و مه‌تلله‌به‌ به‌نرخه‌ بو‌ هه‌موو کات و ساتی باری ژیان و کو‌مه‌لایه‌تییه‌.

دیاره‌ ئه‌وه‌ حاشای لی‌ نا‌کری‌ که‌ ئه‌و ژنه‌ ته‌لاق دراوه‌ ده‌ ته‌نگانه‌ و گيژاوه‌ی ژياندا شه‌پۆل هه‌ر جارێ به‌ لایه‌کیدا ده‌با و ده‌دا. نیازی به‌وه‌ هه‌یه‌ یاریده‌ی بدری‌ نه‌خنکی، جا ئه‌دی‌ره‌دایه‌ که‌ خودای بانی سه‌ر راده‌سپی‌رتیه‌ ئه‌و می‌رده‌ی که‌ ته‌لاقی داوه‌ له‌و باره‌وه‌ که‌ هاودین و ئایین، ئاو‌ری چاکه‌ ده‌گه‌ل کردنی ویدا، به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۲۳۱ی به‌قه‌ره‌. ئه‌وه‌ ئایه‌ته‌که‌ و ئه‌وه‌ ئیمان و ئه‌قلی‌ تو‌:

﴿٢٣١﴾ وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبَسْنَ أَجْلَهُنَّ فَأُمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا أَنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ئه‌ی خاوه‌ن ئیمان و باوه‌ران، کاتی که‌ ژنه‌کانتان ته‌لاق دان گه‌یشتنه‌ نزیک ته‌واو بوونی عیدده‌که‌یان، ئه‌وکات یا به‌ چاک‌ی بیانبه‌نه‌وه‌ یا به‌ ږیک‌وپیکی جیا بینه‌وه‌، مه‌یانیه‌ینه‌وه‌ بو‌ وه‌ی تووشی ئازار و زیانیان بکه‌ن، به‌ ده‌ست‌دریژی بو‌ سه‌ر مافیان؛ هه‌رکه‌س کاری وا بکات، بی‌گومان زو‌لم له‌ خو‌ی ده‌کات. ئایه‌ته‌کانی خوداش به‌ گالته‌ مه‌گرن، یاد و بیریک له‌و ناز و نیعمه‌تانیه‌ی خودا بکه‌نه‌وه‌ که‌ رشتوو‌یه‌ته‌ سه‌رتان، ئه‌وه‌ش که‌ ناردوو‌یه‌ته‌ خواره‌وه‌ بو‌تان (له‌

قورئان و فەرموودەکانی پێغەمبەر) کە بەمانە ئامۆژگاریتان بۆ دەکات، لە خودا بترسن و
بشزانن بێ گومان خودا ئاگای لە ھەموو شتیکە.

ھەلس وکەوت لە گەڵ ژنانی تەلاق دراو

ئاوڕ وەسەر دانەووە و تێر وانین و ھەلسەنگاندنی ئەو ئایەتە پێرۆزە:

دیارە وەک بۆ ئەوانە ی خاوەنی ئینساف و ئیمان و ھەست بە حەق و ناحەقیش دەکەن، ئەو دەزانن کە خودای خاوەن بەزە لە ئینسان غافل نیە و نابێ، بەڵکە لە ھەموو راستانی، ئاگاداری دەدات و زانای دەکا لە سەر کاروبارەکانی ژبانی خاوەنخیزانی و باری پیکەووە ژبان و لێک جیاپوونەوێش. جا بۆیە بە پیاووەکان دەڵێ: کات و زەمانی کە ویستتان ژنەکانتان تەلاق دەن و تەلاقیشتان دان بە تەلاقیکی وا کە پەشیمان بوونەوێ لە دوا بێ و مێرد بتوانی بۆی وەگەری، جا ئەو ژنانە کە ھاتوو گەشتن بە ئاخر و ئۆخری عیددەیان، واتە مابوو یان عیددە کە تەواو بێ بە لام کەم، واتە ھەر بەشی ئەوئەندە مابوو مێردە کە ی بتوانی ڕجووێ وەکا، وەیانگێرپنەو بە بۆ لای خۆتان بە خۆشی و بە راستی. وەیا سەرفراز و ئازادیان کەن و وازیان لێ بێنن تا کوو بتوانن بۆخۆیان شوو بکەنەو بەو کەسانە ی دلیان دەپەوێ. بە لام ھا وایان گل نەدەنەو بە بۆ وە ی توووشی زیان و تەللە و داویان کەن و ناچار یان کەن بۆ وە ی دەس لە مافی پەوای خۆیان وە ک حەقە مارە یی بێ ھەلگرن و یا شتیکی وەخۆ گرن و بیھاوینە ئەستۆ ی خۆیان. ئە گەر بێتوو باز دەن بە سەر ئەو یاسا پڕ لە عەدالەتە ی خودا، ئەو بە بێ گومان باری سەخت و گرانی زۆلم و تاوان دەخەنە ئەستۆ ی خۆتانەو. جگە لە تاوانی بێ ئەمری باری بۆ قیامەت، ھەر دە دنیا شدا نا کوکی و دوژمنایەتی کە س و کاری ژنە کەش دە کپری بۆ خۆی. و ھەروا بەدناوی خۆشی بە عالەم نیشان دەدا.

دەبی بەرجەوئەندی ئەو بەین کە قورئانی پێرۆز ئەو ئامۆژگاریە لە دوو سی لاو پادە گەیی نی خالی لە حیکمەت نییە. تاوان و بە سەر باز دانیدا تۆلە و سزای سەخت و گرانی دە بەردا و حەتا دەتوانن بلیین: ئەو ھەر پەشەشی خودا دە بنیدا نارتوو. ھەر پەشە کەش دەبی ئەو بە ی: خودا دە فەرموێ: نە چن گالته و گەمە بە دەستوو و فەرمانەکانی خودا بکەن، واتە ئەمری دەبی بە ھیند بگرن، نە چن بە کەمی بگرن. چونکە خودا میھرەبانی دە گەل بەندە ی خۆی ھە یە بە لام شوخی دە گەل نییە. دەبی ئینسان ھەر بەو ئەقل و شعورە ی خودا بە سرشتی بە خشیو، ئەو بە بزانی و دەرکی بکا بە خشی نی ئەو نەعمەتانە ی وە ک ناردنی پێغەمبەر لە خۆتان و قورئان بە

دەستەووە بۆتان؟ پێش ئەوێ هیچ کاریکی چاک و پاک و باشوو کردبێ، خالی لە حیکمەت و داوا نییە، ئێوەی نەزان زانای کردن، ئێوەی بێ ناو و نیشانی ناودار کرد، لە سەر ئەو حالەتەش پرا ئەگەر گوێی پێ نەدەن، لە غەیرەز سزا و عەزاب چیدی چاوەروان دەکری؟ کەوا یە ئەو ئینسانی بە بیر و ژیر ئەو ئامۆزگاریانە دە گوێ گرە و لە کیس خۆتیان نەدەو، تا هەو و هەلت بۆ رەخساو. دەنا ئەگەر لە کار کەوتی و کە لە لا بووی، دەکەوێ خواردنی نانی حیزی گەری، خوداش پیاوی حیزی خۆش ناوی.

وا دیارە و هەست پێ دەکری کە خودای تەعالا تا ئێرە ئاگاداری دا بە پیاوانی خاوەن ژن واتە میرد کە نەچن ژنانتان بخەنە تەلە و داو و ئازاردان، واتە بە تەلەق دان و هێنانەو. چونکە نیعمەتیکی هاوبەشە دەگەڵتان وەکوو خۆتان خاوەنی مافی ئەرزش و پرێز و حورمەت، دەبێ کاریکی وا نەکری شووشە کەرامەت و ئەرزش لە لایەن میردەو بەشکێندری ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ ئەویش دەگریتهو چونکە ئەویش بەنی ئادەم.

ئەو جار خودای تەعالا دەیههوی سفارش و وەسیەت بکاتە کەس و کاری ژن، بەو جوړە ئەگەر ژنە کە هات و ویستی بگەرێتەو لای میردە کە ی، پێشگیری لێ نەکەن و نەکری، وە ک لە ئایەتی ۲۳۲ دا باسی لێ کراو، ئەمەش کاتی خۆی باسی لێ دەکەین.

دە ئایەتی ۲۳۱ دا دل ئەو هەستە دەکا و پێیدا دی: ئەو ئایەتە ۲۳۱ دەگەڵ ئایەتی ۲۲۹ واتە ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ﴾ فەرقێکیان نەبێ، ئەو بە فایدە ی، چونکە تیکراری کەلامیکی وەحیدە یە دەبابەتیکی و احیدە دا و بێ قازانج و فایدە یە کە بەرچاو. ئەو دیارە ناپەوا یە. بۆ ولامە کە ی دەبێ پروو دە یارانی ئەبوو حەنیفە کە یەن کە دەلێن و کوتوو یانە: ئایەتی ۲۲۹ ی قورئان واتە ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ﴾ حەوالە ی ئەو دەراو یە کە کۆ کردنەو ی سێ تەلەق بە یە ک جار ناشەرعیە و بە پێچەوانە ی ئەمری باریە و ناشکوری کردنە بە نیعمەتیکی کە مۆلەتە و خودا داوێتە ئینسانی کە دە کاتی ناپەحەتیدا خۆی وە خۆ بێتەو بیر وەکوو نەکا لە ناکا و وەسەر تەلە ی مین پەری. و ئەو ی لە لای خودا پەوا یە و کۆمە ک بە ئەقل و سەلیقە ی ئینسانە، ئەو یە: تەلەق خواردن و تەلەق دانێ ژن دەبێ کەرەت کەرەت و نۆبە بە نۆبە ی، تا کوو نەخنکی و گەرووی نەگیری. جا لە سەر ئەو ئەساسە، هێنانەو ی ئایەتی ۲۳۱ تیکرار و دووپات کردنەو ی ئایەتی ۲۲۹ نییە و ماناشیان یە ک نییە. چونکە ئەو ئایەتە ۲۳۱ بە یانی چۆنیەتی کۆبوونەو ی سێ تەلەق یە، کە دەبێ وا نەکری و نەبێ،

و ئايەتى ۲۲۹ ش بەيانی رېجەعەتە، واتە دەراو ھېشتەنەوہ بۆ پەپرینەوہ و گەپانەوہ بۆ ئەوہەری ژنەکە. ئەگەرچى يارانى شافعى بى ئەوہ بترسىن لەو ئىحتىرازە تىکرارە لە سەر ئەو باوەپەن کە ئەو ئايەتە ۲۳۱ ھ بۆ بابەتە رېجەعەتە، بە ھەر حال وا ديارە زانايانى شەرع ھەر نەيان توانیوہ تخوون عىلمى فەپرايىز بن بۆ راوپاوين، دەنا ئەحکاماتى شەرعیان کەم لە بەردەستیان قوتار بووہ و بازبازينيان تيدا نەکردبى، ئىنشائەللا (اختلاف امتي رحمة) دەگەل نەزە رو بۆچوونە، نە دەگەل بەرپەرچ دانەوہى يەکتى.

تەوتیوہ:

دە ئايەتى ۲۲۹ دا ناچارەن مێرد دە ماوہى عیددەدا دەبى يەکیک لەو دوو پڭگایانە ھەلژیرى: یا پیکەوہ ژيان و پەفتار بە خوشى، يان ئازادى و سەرفرازى ژنەکە بە چاکى. ئەمما دە ئايەتى ۲۳۱ دا مێرد دە کاتى وەنيزیک بوونەوہى بەسەرچوونى عیددەدا يەکیک لەو دوو پڭگایانە دەبى يەکى ھەلگىرى و پەچاوى کا: یا بە يەکەوہ ژيان و بە سەر بردنى بە خوشى، یا دەست لیک بەردانى بە ئىحسان.

دە چۆنەتە رجووعیشدا واتە گېرپانەوہى ژن بۆ لای مێرد، مشت و مەر ھەيە دە نيوان شافعى و ھەنەفیدا. شافعى دەلى چونکە نیکاح و تەلاق ھەر بە لەفز و قەولە، دەبى گەپانەوہش واتە رجووع ھەر بە لەفز و قەولە، واتە مێرد دەلى ئەوہ گېرامیەوہ. ئەمما ھەنەفى و ثورى دەلین: رجووع واتە گېرپانەوہ بە دەگەل نوستنە. دەللى شافعى ئەوہیە: لە کورپى ھەزەرتى عومەر پریوایەت کراوہ کاتى کە ژنەکەى تەلاق دا و بابى کە دەبیتە ھەزەرتى عومەر، لەو بارەوہ لە پیغەمبەرى پرسیار کرد و پیغەمبەرىش لە ولامى عومەردا فەرمووى بپۆ بە کورپەکەت بللى رجووعى پى بکاتەوہ و ئاگادارىش بى تاکوو لەو ھەیزەى تیدا پاک دەبیتەوہ. ئەو دەستوور و ئەمرەى ھەزەرتى پەسوول بە ھەزەرتى عومەر لە مەر گەپانەوہى ژنى کورپەکەى وە لای کورپەکەى دە حالى ھەیزدا ئىشارە وە لای ئەوہیە کە گەپانەوہى ژنى تەلاق دراو وە لای مێرد دە حالى ھەیزدا دروستە و پەوايە. ئەمما جیماعى دەگەل دە کاتى ھەیزدا ناپەوايە. بە کوردی بۆ رجووعى ژن جیماع پتویست نییە لە لایەن شافعى.

ھەنەفى دەللى ئەوہیە کە دەلى رجووع بى جیماع رجووع نییە ئەوہیە کە خودای تەعالا فەرمووى ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ مەعرووف واتە دەگەل نوستن.

پوخته‌ی مه‌به‌ستی دوو ئایه‌تی پیروزی ۲۳۱ و ۲۳۲

۱. راگرتن و پیکه‌وه بوونی ده‌گه‌ل ده‌بی به‌په‌سندانه‌بی،
۲. ته‌لاق‌دانی ژن به‌مانای (تَسْرِیْحُ یَا حُسَّانَ) واته ته‌لاق‌دانی بی‌ئازار و زهره‌ر.
۳. ته‌لاق‌دانی ژن ده‌بی دوور بی‌له‌گالته و گه‌مه به‌ئایاتی خودا.
۴. که‌سیک به‌گالته و گه‌مه ته‌لاق بخوا به‌کۆی ده‌نگ ته‌لاق‌ی ده‌که‌وی.
۵. شوکرانه‌ی نیعمه‌تی ئیسلام و ئیمان و یاسای ئیسلام له‌سه‌ر هه‌موو موسولمانیک لازمه.
۶. که‌س و کار و سه‌ره‌رستانی ژن مافی ئه‌وه‌یان نییه‌ر یگری بکه‌ن له‌مێرد کردنی ژن به‌هاوکوفی خۆی.
۷. کۆی زانایان ده‌لێن ژن بی‌وه‌لی ماره‌ی دروست نییه‌ به‌پی ئایه‌تی (لَا تَعْضُلُوهُنَّ) واته به‌رگری مێرد کردنیان مه‌بن.
۸. جومله‌ی (بالمعروف) ئاماژه‌یه‌ وه‌لای ئه‌وه‌ی به‌رگری له‌ژن بو‌مێرد کردن به‌غیره‌هاوکوفی حه‌رام نییه‌.
۹. ئیمان و نووری ئیمان پازانه‌وه‌ی دله‌ بو‌په‌زیرایی له‌ئایه‌ته‌کانی قورئان به‌پی ئاماژه‌ی ﴿ذَٰلِكَ يُوعَظُّ بِهِ مَن كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ (بقره: ۲۳۲) ئه‌و په‌ند و ئامۆژگاریانه‌ ده‌کری بو‌ئه‌وانه‌ی که‌له‌ئیه‌ون و بروایان به‌خودا و پروژی په‌سلان هه‌یه. ئه‌و ئایه‌ته‌ده‌لێ: خاوه‌ن باوه‌ری به‌راستی په‌ند ده‌قوژیته‌وه‌ و هه‌روا ئه‌وه‌ش ده‌لێ: ئه‌وانه‌ی که‌به‌ئهمری باری ته‌کان ناخۆن و ئهمری باری پریان ناچله‌کینێ هیچ هیز و پیز و تیزکی ئیمیان ده‌باوه‌ر و ده‌رووندا نییه‌. جا با به‌زمانیش بوختان بکه‌ن و بلێن به‌ئیمانین.

هۆی نازل‌بوونی ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ (۲۳۱ و ۲۳۲)

ده‌بی ئه‌وانه‌ بن وه‌ک کوتوو یانه:

۱. «ابن جریری طبری» له «ابن عباس» هه‌ نه‌قل ده‌کا و ده‌لێ: عاده‌تی ئه‌عرابی جاهیل وا بوو که‌پیاوه‌کانیان پاش ته‌لاق‌دان و پیش به‌سه‌رچوونی عیده‌یان واته‌ ده‌و نیوانه‌دا رجووعیان به‌ژنه‌کانیان ده‌کرده‌وه، ده‌سته‌وله‌جی پاش گیرانه‌وه‌یان ته‌لاقیان ده‌دانه‌وه، ئه‌و کاره‌ناره‌وایه‌شیان بو‌وه‌ی بوو تاکوو به‌رگری بکه‌ن له‌وه‌ی ئه‌و ژنه‌مێردی دی نه‌که‌ن و هه‌روا ده‌و پروژه‌په‌شه‌دا وه‌مین و هه‌روا کابرایه‌کیش له‌ئهنسارییه‌کانی مه‌دینه به‌ناوی سابتی کوری یه‌سار ئاوا‌ی ده‌کرد

له ژنه که ی، بی خه بهر له وهی خودا له سهر مافی هه موو گیانله بهر یکه هه لده داتی و دیفاع ده کا، جا هات بو بهر گری له و کاره ناره وایه خودا ئایه تی ۲۳۱ی دابه زانده فرمووی: ﴿وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا...﴾ واته ژنه کانتان مه هیینه وه بو ئه وهی تووشی زهره ر و زیانیان که ن.

۲. بوخاری و غهیری بوخاریش له «معقل کوری یساری» نه قل کردوه که ئه و خوشکی خوی دابوو به موسولمانیک و لیلی ماره کردبوو. ئه و کابرا موسولمانهش ماوه به کی ده گه ل رابوارد و پاشان ته لاقیکی دا رجووعی پی نه کرده وه تا کوو عیده ی به سهر چوو و ژن بوو به بانیه ی بچکوله واته (صغری)، و بی ماره کردن تازه نه ده کرا بی هیینه وه. کابرای میردیش هات دهسته به کی دؤست و خزم و کهس حازر کرد و هاته لای «معقل» برای ژنه که دووباره لیلی بخوازیته وه و ماره ی بکاته وه. حاله ته کهش وا که وتبوو هه م کابرا ژنه که ی خوش دهویست و هه م ژنهش کابرای دهویست. «معقل» برای ژنه پاسته وخو و روبه پروو به و کابرایه ی کوت له کن ئه وانه ی ده گه لی بوون: ئه ی ناکه سی له خودا بی خه بهر، له هه وه له وه ئه من ئیراده ت و سوپاسگوزاری توم نواند و کرد به و هویه که ئه و خوشکه ی منت ماره کرد، که چی له بهر بی ئه ده بی و بی که پامه تیت نه مایه ت بو فرمانی خودا دانا، نه مایه ت بو منی خزمه تگوزارت دانا، نه ئه و مایه ت بو منی سپاسگوزار دانا نه مایه ت بو هاوسه ری خزمه تگوزارت دانا، تازه له سهر ئه و بی ریزی و بی حورمه تیه ی که ده رباره ی ئه و ژنه و من و یاسای خودات نیشان دا، ناتده مه وه به خودا سویند.

جا ئه دیره دایه که خودا ده فرموئ موسولمانی به پاستی ئه وانه ن که رق و توورپه یی خویان ده خونه وه وه ک به وه سیله ی ئایه تی ۱۳۴ی ئالی عیمران ئامازه ی وه لا ده کا: ﴿وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ ئه و که سانهش که رقی خویان قووت ده ده نه وه و ده یخونه وه و خه لک ده به خشن، خوداش له چاکه کاره کانی خوش ده بی.

سهره نجام خودای ته باره ک و تهعالا له سهر جهریانی خوشکی «معقل» و کابرای میردی خوشکی که ته لاقی دابوو، بو یه کیش په شیمان ببوونه وه، به لام «معقل» برای ژنه که مانعی چوونی خوشکه که ی بو لای کابرای میردی بوو، ئه و ئایه تی ۲۳۲ی به قهره دابه زی. ئه وهش ئایه ته که و ئه وهش ئه قل و ئیمانی تو:

﴿۲۳۲﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبُغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكَحْنَ أَرْوَاجَهُنَّ إِذَا

تَرَاَصُوا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ
أَرْزَى لَكُمْ وَأَظْهَرَ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

ئه‌ی خاوه‌نی ئییانی راسته‌قینه! که ژنه کانتان ته‌لاق دان و عیدده‌یان هات و به‌سهر چوو، مه‌بنه
کۆسپ و به‌رگریان لی مه‌که‌ن. ئه‌گهر هات و ویستیان جاریکی دیکه‌ش شوو بکه‌نه‌وه به‌میرده
پیشووه‌کانیان. کاتی که له‌نیوان خۆیاندا به‌چاکی له‌یه‌ک رازی بوون. ئه‌و په‌ند و ئامۆژگارییه
ده‌کرا بۆ ئه‌وانه‌ی که له‌ ئیوه‌ن و بروایان به‌خودا و رۆژی په‌سلان هه‌یه، ئه‌وه‌ش مایه‌ی پاکی و
خیر و بیریکی زۆره‌ بۆ ئیوه، خودا ده‌زانێ و ئیوه‌ نازان.

ته‌واو بوونی عیدده‌ی ژنانی ته‌لاق‌دراو

کاتیکی ژنه‌کانتان ته‌لاق دان به‌هۆی ههر هۆکاریکه‌وه، و ههر ئه‌و ژنه‌ ته‌لاق‌دراوانه‌تان
عیدده‌یان ته‌واو بوو، بۆه‌ی بیانیه‌وی می‌رد بکه‌نه‌وه - جا چ به‌میرده‌کانی پیشوویان، چ به
کابرایه‌کی دیکه که بۆخۆیان قبوولیان و ریک که‌وتوون، به‌رگریان لی مه‌که‌ن و مه‌بنه‌کۆسپ
له‌سهر رپی کاره‌کیان. به‌لام ئه‌گهر هات و وا هه‌لکه‌وت ئه‌وه‌ی ژنه‌که په‌سندی کردبوو شایان
و لیها‌توو نه‌بوو، و نه‌نگ و عار بوو له‌ناو کۆمه‌لدا، ئه‌وه ئه‌ودهم بۆ که‌س و کاری ئه‌و ژنه‌هه‌یه
که‌رێ نه‌ده‌ن شووی پێ بکات. دیاره ئه‌گهر به‌راستی خاوه‌ن ئیمان و باوه‌ر بن ده‌بی ئه‌وه‌ش
بزانین که‌فه‌رمووده‌کانی خودا هه‌موو په‌ند و ئامۆژگاری و قازانجی دنیا و قیامه‌تیان تێدا‌یه.
دیاره خوداش مه‌سله‌حه‌تی به‌نده‌ی خۆی چاکتر ده‌زانێ.

به‌رخوین

ئه‌گهر به‌رجه‌وه‌ندی فه‌رمووده‌کان و رینۆینییه‌کانی خودا بین له‌ههر باریکه‌وه و ئاکاره‌کانی
هیندیک له‌داب و باوی ناو خۆمان بخه‌ینه‌روو، ههر بۆخۆمان ده‌بی له‌خۆمان بیزار بین، بۆ
نموونه له‌و داب و باوانه‌ی خۆمان:

۱. ده‌بیندرا کابرایه‌کی شه‌ست هه‌فتا ساله‌، ژنیکی بۆ خۆی دینا ده‌به‌را‌به‌ر ئه‌و ژنه‌دا
کچیکی سه‌روعو‌رزشۆری خۆی ده‌دا به‌مندالیکێ شیره‌خۆره‌ی که‌س و کاری ئه‌و ژنه‌ که‌له
پاش زه‌مانیکێ که‌ئه‌و کۆره‌ ده‌گه‌یشه‌کاتی ژن هینان و که‌چه‌زه‌لامه‌که‌ی له‌وی ماره‌کرا و
ده‌گه‌یشه‌ریزی دایک و نه‌نکی ئه‌و کۆره‌ی که‌لیی ماره‌کرا‌بوو کاتی خۆی له‌باتی ئه‌و ژنه‌ی که
بابی هینا‌بووی. دیاره ئه‌و کۆره‌ که‌ده‌پروانی له‌و ژنه‌ماره‌کراوه‌ی خۆی، بۆیه‌ک نه‌ده‌بوون لیک
نه‌ده‌وه‌شانه‌وه و بۆ وه‌ش نه‌ده‌بوو ته‌لاقێ بداته‌وه‌ چونکه‌ به‌رخوینی بوو به‌خۆپایی ده‌چوو. له‌و

لایەشەووە چونکە ئەو ژنە بەرخوین دراوێ مارە نەهاتوو، ئەگەر کۆرە تەلایە دابایە لە سەر شتیک، چونکە پیر بوو و بەرچاویشت نەبوو، بە زەحمەت کەسیکی وا دەس دەکەوت پارەکە ی بدات و بیکرپتەووە بۆ خۆی. دەو نیتوانەدا هەم ئەو کۆرە مێرمندالە کچی هاوتەمەنی خۆی گیر نەدەکەوت و نەیانەکرد، چونکە مارەکراوی هەبوو کە ژنە پیرە بوو، هەم ژنە پیرە مارە کراوی کۆرەکەش کەسی وا نەبوو بیکرپتەووە لە کۆرەکە و بەرخوینەکە ی بۆ بدات. ئەووە سەرنوێشتی رەش و تاریکی دوو نەفەر لە کۆر و لە ژن لە ناو عالەمی بە ناو ئیسلام - کە بە دەستی ناحالیاان لە ئایینی ئیسلام دەهاتە ڕوو - و هەزاران نارەوای ئاوا ناشیرین و ناحەز. بە هەر حال عالەمی نەخویندەوار زۆری لۆمە ناکرێ لەو بارەدا چونکە بە خەیاڵی خۆی کارێکی خراپی نەکردوووە لە دیدگای ئایینەووە چونکە مەلا ئەو کارە ی بۆ پیکهیناوە. بە لە ڕووی ویژدانەووەش لۆمە و سەرزەنش بکری، بەلام مام مەلای نابەلەد لە ئایین ئەگەر لە بەرنامە ی ئایینە کە شت حالی نەبووی، خۆ دە ئینساف و عەدالەت و ویژدانی مرقفایەتی دەگەشتی، چۆنت غیرەت بە خۆ دا ئەو دیمەنە ناحەز و ناشیرینەت بە ناوی ئایینی ڕ لە غیرەت و شەرافەت و کەرامەت و پاریزی ئیسلام نیشانی دنیای بەشەرەف دا؟

ئێستاش ئەو دیمەنە ناحەز و ناشیرانە نیشان دەدرین دە ناو عالەمی ئیسلامدا وەک مارە بەجاش. بەسە با بەرە لە سەر فەقیر و گون ڕووتان هەلنەدریتەووە.

دەبی ئەووە باوەر کەین و بیسەلمینین ئەوانە ی بۆ ئایینی ئیسلام بەپەرۆشن، ئەوانەن کە دەزانن و تیگەشتوون کە ئایینی ئیسلام بە بەژن و بالای ئینسان گیراوە دە ئەزەلدا، تەواوی عەیب و عار و شوورە یی ئینسان دەشارپتەووە. ئەمما ئەوانە ی کە دنیاپەرست و هەواپەرستن، چ باک و پەرۆشی ئەووەیانە کە دنیا بی دەریی دەبی و گەل و گونی ڕووتە یا کۆکە و جلک و لیاسیش بۆ داپۆشینە حەیا و کەرامەتی ئینسانە وەک خودای حەیا دۆست ئامازە ی وەلا فەرموو: ﴿يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ (اعراف: ۳۱) ئە ی بەرە ی ئادەم و ڕۆلە کانی، بی گومان جل و بەرگیکیان بۆ ساز کردوون حەیا و شەرمگاتان دادەپۆش و بۆ خۆ رازاندنەووە و جوانیش دە بەری کەن بەلام جوانترین و چاکترین جل و بەرگ (بۆ دنیا و قیامەت) تەقوایە، ئەوێش لە نیشانە و بەلگە کانی خودایە، بەو هیوا یە یاد و بیریک وە کەنەووە.

بەلام بە داخەووە ئەوانە ی بەری خۆیان داووەتە دنیا، نە لیاسی قیامەتیان دە بەر خۆدا

هیشتووه، - وه‌ک ته‌قوا و حه‌یا و شه‌رم بی - نه‌لیباسی دنیا - وه‌ک ویزدان و که‌پامه‌تی به‌شه‌ری بی -، ده‌بی خو‌لادان بکری له‌وانه تا وه‌بر پیان نه‌که‌وین.

پوخته‌ی مه‌به‌ستی ئەو دوو ئایه‌تانه‌ی ۲۳۱ و ۲۳۲:

جومله‌ی (فَبَلَّغْنَا أَجَلَهُنَّ) ی ئایه‌تی ۲۳۱ به‌مانای (قَارِبِينَ التَّمَامِ) ه، واته‌نزیك بوونه‌وه له ته‌واوبوونی عیدده. (قرطبی: ۱۵۵/۳) و هه‌روا وه‌پیش که‌وتنی جومله‌ی (فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ) له سه‌ر جومله‌ی (أَوْسَرَّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ) نیشانه‌ی ئەوه‌یه: به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک که‌ بگونجی بو ئەو می‌رد و ژنه، رجوع چاتره‌ له‌ لای خودا به‌ شه‌رتی سازش و ناشتی ته‌واو و راست. چونکه‌ خودا ناشتی خوازه‌ ده‌گه‌ل گونا‌ه‌کاران، به‌ تۆبه، هه‌ر بۆیه‌شه‌ سفارشی فه‌رمووه: (وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّعْتَدُوا) واته‌ به‌ نیه‌تی زه‌ره‌ر و نازاردانیان مه‌یان ه‌یننه‌وه‌ لای خو‌تان. که‌سیک به‌یه‌وی و بکا، زولم له‌ نه‌فسی خو‌ی دکا.

شاعیریکی فارس ده‌لی راجع به‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ی غه‌در له‌ خه‌لک ده‌که‌ن:

پنداشت ستمگر که‌ جفا بر ما کرد بر گردن وی بماند بر ما بگذشت

ده‌توانین بلین یه‌کیکه‌ له‌ نیشانه‌کانی که‌په‌می خودا ده‌گه‌ل به‌نده‌کانی: که‌ له‌ پیش ئەوه‌ی خو‌ بگه‌ییته‌ تاوان و گونا‌ه، ئاگاداری پی ددا که‌ ئاوا مه‌پۆ تووشی خه‌ته‌ر ده‌بی، وه‌ک ئەوه‌ که‌ پی ده‌لی: ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا﴾ ئەحکام و ده‌ستوورانی خودا به‌ گه‌مه‌ و گالته‌ مه‌گره، ده‌کری بلین ئەو فه‌رمایشته‌ی خودا به‌ پروونی سی شت ده‌ به‌ر ده‌گری: ۱. نیکاح و ته‌لاق ده‌بی به‌وه‌پری ریز و حورمه‌ته‌وه‌ چاوه‌دیریان لی بکری ۲. ئەو فه‌رمووده‌ی خودا په‌د کردنه‌وه‌ی عاده‌تیکی ناشیرینی ده‌ورانی جه‌هاله‌ته، که‌ هه‌ر مابۆوه‌ و ده‌ ناو عاله‌می موسولماندا وه‌ک ئەوه‌ ته‌لاق و عیتاق واته‌ ته‌لاق خواردن و به‌نده‌ و کۆیله‌ ئازاد کردن زۆر بوو به‌ شوخی و گالته، وه‌ک به‌شیک له‌ خه‌لکی ئیستی ده‌س‌به‌رداری ئەو دابه‌ بی‌شه‌رمانه‌ هه‌ر نه‌بووه. وا هه‌یه‌ له‌ سه‌ر شتی زۆر ساده‌ و بی‌ئه‌رزش ته‌لاق ده‌خوا، پاشان به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ ده‌لی به‌ شوخیم وا کردووه. ئەو جو‌ره‌ کار و په‌فتارانه‌ له‌ دیدگای ئایینی پیروژه‌وه‌ و له‌ کن مرو‌یانی خاوه‌ن ئه‌رزش و که‌سایه‌تی، گالته‌یه‌ به‌ موقه‌ده‌ساتی دین و ئایین و که‌پامه‌تی به‌شه‌ری، بۆیه‌ خودا ئاگاداری به‌ هه‌ره‌شه‌وه‌ی له‌ سه‌ر ده‌دا و ده‌فه‌رموی ئەی به‌نده‌که‌م! ئەگه‌ر راست ده‌که‌ی به‌ گه‌وره‌م ده‌زانی، قسه‌ و ده‌ستووراته‌کانیشم به‌ گه‌وره‌ و به‌ئه‌رزش له‌ به‌ر چاو بگره، ده‌نا بلی: درۆم کرد. وه‌یادی خو‌تی بی‌نه‌وه‌ و له‌ بیر خو‌تی مه‌به‌وه‌ ئەو نیعمه‌تانه‌ی خودا که‌ به‌ یه‌ک جومله‌ی نیکاح ژنیکی ته‌میز و به‌

دَلَّت بَیْگَانَهُ وَ حَرَامَ، لَيْتَ حَهْ لَا دَهْ كَا وَ دَهْ یَكَا تَهْ رَهْ فِی قَیْكِی هَیْنَدَه نَزِیك لَه خَوْت كَه هِیچ خَزْم وَ كَهس وَ كَارْت ئَاوَات لَی نَزِیك وَ دَلْسَوَز وَ مَهْ حَرَم نِییه وَ نایگَاتَی دَه نَزِیكیدا. جَا ئَهْوَه كَه خُودَا بَیْت دَه لَی: ﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ...﴾ وَاتَه وَهْ یَاد خَهْوَه ئَهْوَ نِیْعَمَه تَانَهْ ی خُودَا كَه بَه رَهْوَی تَوَی زَانِیوَه دَاوِیَهْ ی.

جُومَلَهْ ی (فَبَلَّغْنَا أَجَلَهُنَّ) ی ئَایهْ تَی ۲۳۲ بَه مَانَا ی (أَتَمَّمْنَ) وَاتَه تَهْوَاوَ كَرْدَن وَ بَه سَه رَچُوونِی عِیدَدَهْ یه. وَاتَه كَاتَی ئَهْوَ ژَنَانَهْ ی تَهْ لَاق دِرَاوَن، عِیدَدَهْ یان تَهْوَاوَ بُووَ وَ بَه سَه رَچُووَ وَ بُووَن بَه بَانِیَه. (روح المعانی: ج ۱، ۷۳۳) ئَهْوَكَات لَه مَیْرَد كَرْدَنَهْوَ یان بَه مَیْرَدِی پِیْشُووی خَوَیَان پِیْشِگِیْرِی وَ بَه رَهْه لَستِیَان مَهْ كَهَن، وَهْ ك خُودَا دَهْ فَه رَمُوی ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكَحْنَ أَرْوَاجَهُنَّ﴾ مَهْ نِعیَان مَهْ كَهَن لَه شُووَ كَرْدَن بَه مَیْرَدَهْ كَهْ یان ئَهْ گَه ر یه كَتْرِیَان دَهْوَی وَ پِیْك رَازِیْن. چُونَكَه ئَهْوَ ژَن وَ مَیْرَدَه بُوَ یه ك پَاك وَ تَه مِیْزَن، چُونَكَه دَه هَه مَووَ عَیْب وَ عَار وَ ئَه خَلَاق وَ ئَاكَارِی یه كَتَر بَه لَهْ د وَ شَارَه زَان، بُوَ یه شَه خُودَا فَه رَمُوویَهْ تَی: ﴿ذَلِكُمْ أَزْكَی لَكُمْ وَأَطْهَرُ﴾ ئَهْوَ رَچُوعَه وَ بُوَ لَای یه K گَه رَانَهْوَ، پَاك وَ خَاوِیْتَرَن بُوَ ئِیوَه. (ازكی) بَه زَاهِیْرِی، (اطهر) دَه بَاتِیْنِدَا.

ئَهْوَ هَش بَیْ گُومَانَه كَهس دُوارِوژِی خَوَی چَاوَ نَاكَ وَ لَیْی رُوون نِییه. بَه لَام خُودَا ی بَانِی سَه ر هَهْوَ لَ وَ ئَاخَرِی هَه مَووَ كَارُوبَارِی ئِیْنَسَان وَ هَه مَووَ گِیَانَلَهْ بَه رِیْك دَه زَانِی بُوَ یه فَه رَمُوویَهْ تَی: ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ خُودَا دَه زَانِی، ئِیوَه نَازَان.

لَه سَه ر جُومَلَهْ ی ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكَحْنَ أَرْوَاجَهُنَّ﴾ مَشْت وَ مَرِیْكِی شَه ر عَزَانَهْ كَان هَهْ یه بَه پِیوِیْسْت زَانْدِرَا بَه سَه رِیْدَا بَاز نَهْ دَرِی.

شَاْفَعِی: لَه سَه ر ئَهْوَ ئَهْ سَاسَهْ ی كَه دَهْوَ ئَایهْ تَهْ دَا رُووی خِیْتَاب دَه ئَهْوَ لِیَا ی ژَنَهْ كَهْ یه، ئَهْوَ رُوَوِیْ كَرْدَن وَ خِیْتَابَه نِیْشَانَهْ ی ئَهْوَ هَی: ژَن نَاتُوانِی بَیْ وَهْ لِی خَوَ مَارَهْ كَا، چُونَكَه ئَهْ گَه ر تَوانِیْبَا ی ژَن بَیْ وَهْ لِی خَوَ مَارَهْ كَا، خُودَا بَه كَه سَانِی ژَنِی نَهْ دَهْ فَه رَمُووَ: مَانَعِی ژَن مَهْ بَن مَیْرَد بَكَهَن. جَا دِیَارَه بَه پِیْی مَانَا ی ئَهْوَ ئَایهْ تَهْ مَارَه كَرْدَنِی ژَن بَه وَهْ لِی دَهْ بَیْ وَ بَه خَوَی نَابِی.

ئِیْمَامِی حَه نَهْ فِی: دَه جُومَلَهْ ی ﴿أَنْ يَنْكَحْنَ أَرْوَاجَهُنَّ﴾ دَا دَه رَدَهْ كَهْ ی نِیْكَاح بَه بَیْ وَهْ لِی دَهْ كَرِی وَ دَهْ بَیْ، بُوْچِی؟ دَه لِیْلِی حَه نَهْ فِی ئَهْوَ هَی: خُودَا ی تَهْ عَالَا نِیْكَاحِی ئِیْزَا فَه كَرْدُوَوَه وَهْ لَای ژَنَهْ كَه، وَاتَه مَارَه كَرْدَنَهْ كَهْ ی دَاوَهْ تَهْ پَال ژَنَهْ كَه، دِیَارَه وَهْ پَال دَانِی فِیْعَل بَه فَاعِیْل وَاتَه ئِیْزَا فَه كَرْدَنِی فِیْعَل لَه نِیْكَاحَه وَهْ پَال فَاعِیْل كَه مَیْرَدَه، وَهْ لِی لَه دَه خَالَهْ تِی مَارَه كَرْدَن وَهْ لَادَهْ نِی. وَ هَه رُوَا ئَایهْ تَی ﴿حَتَّى تَنْكَحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾ دُوبَارَه حَه نَهْ فِیْیَهْ كَان دَهْ یَكَهَن بَه بَه لَگَه بُوَ وَهْ ی ژَن بَیْ وَهْ لِی دَهْ تَوانِی

ماره کری، چونکه مانای ئەو جوملهیه ئاوايه: مه گه ژنه که شوو بکات به میردیکی دی. ده دیاره دهو مانایه دا سه ره بخویی ژن دیاری ده دا.

ئافرهت ده توانی خۆ به خشی؟

بۆ پشت پرست کردنه وهی ئەو بابته: واته نیکاحی بی وهلی له روانگهی حه نه فیان ده چینه خزمهت ئایه تی: ﴿وَأَمْرًا مُّؤَمَّنَةً إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا﴾ (احزاب: ۵۰) هه ر ژنیک موسولمانیش ئە گه هاتوو خۆی پیشکەش کرد به پیغه مبه ر، ئە گه ر پیغه مبه ریش ویستی ماره ی بکا، ئە وه تاییه تی تۆیه نه ک موسولمانان.

سووکە ئاورپیک لیره دا: ژنی خاوه ن ئیمان که خۆی به خشی به پیغه مبه ر و پیغه مبه ریش بیه وهی ماره ی کات با بیکات. ئە و نیکاحه م بۆ وی حه لا کرد و ئە و جو ره نیکاحه تاییه تی تۆیه، نه ک بۆ خاوه ن ئیمانانی دی.

ده بی ئە وه بزاندری ئایا ئە و ژنه خۆی ماره کرد له پیغه مبه ر؟ یا نه یکرد؟ ئە دیره دا مشت و مپر رابوو له نیوان قورئان زانه کان، عه بدوللای کوپی عه بیاس و هه ندیکی دیش کوتوو یانه: ئە و ژنه له کن پیغه مبه ری نه بووه، به لکه ئە و بابته مه رج و شه رته واته: ئە گه ر ژنیک ئاوا خۆی پیشکەش کرد بی ئە ویش وازی لی بووبی، ماره ی بکا نا ره وا نه ده بوو، به لکه ده بوو. هه ندیکی تر کوتوو یانه: ئە و ژنه ی که خۆی پیشکەشی پیغه مبه ر کردوو ناوی زینه بی کچی خه زیمه (ام المساکین) بووه، ژنیک بووه ئی ئە نساری. (تهفسیری ته به ری، ج ۲۲، ل ۲۱۸-۲۰۰؛ ئیمام فه خر، تهفسیری که بیر، ج ۲۵، ل ۲۲۵-۲۲۰؛ ئە بولفتح رازی تهفسیر، ج ۹، ل ۱۶۸؛ مه یودی، کشف الاسرار، ج ۸، ل ۶۸)

و هه روا ده ئایه ته که شدا ئە گه ر سرنجی بدریتی، مه یلیک واته: (الثقات) له غایه وه وه لای حازر چاو ده کری.

به کوردی و به کورتی: ده و ئایه ته دا به ته وری قه تعی باسیک له وهلی نه هاتۆ ته گو ر و ناوی نه براوه.

ئایه تی (حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ) واته تا کوو ئە و ژنه میردیک غهیری میردی هه وه لی نه کا. ئە دیره دا پرسته وخۆ ماره کردن وه پال ژنه که دراوه، بی ئە وهی باسیک له وهلی کرابی. و هه روا (لَا تَعْضُلُوهُنَّ) موخاته ب میرده کانن که ده رجوع کردنه وهی ژنه کانیان ده حالی عیده ده به قهست و نیه تی ئازار و زه ره ر پیدانیان، نه یان هیننه وه. و هه روا (إِذَا تَرَاصُوا بَيْنَهُمْ) په زایه تی ژن و میرده که بۆ نیکاحه که شه رتی ئە ساسی دروستی نیکاحه که یه. مه له وانی ده وی بتوانی له و

بواره‌دا وه‌په‌ری، چونکه من تئیدا خنکاوم و نه‌په‌ریومه‌وه.

دیاره ئه‌وه‌ی حه‌قه و راسته ئه‌وه‌یه ده‌بی باوه‌ری پی بکه‌ین که خودای ته‌عالا چاره‌سازه و رزق‌ده‌ره و له هیچ گیانه‌به‌ریکی که وه‌دی هیناوه له رزق پیدانیشی غافل نییه، بۆ نمونه ژنیک مندال و کۆرپه‌یه‌کی مه‌مک خۆره‌ی له به‌ره و وا دیته پیش می‌رده‌که‌ی ته‌لاقی ده‌دا و ژنه‌که‌ش له داخی می‌رده‌که‌ی ئه‌و کۆرپه‌ شیرخۆره‌ی وه‌سه‌ر ده‌کاته‌وه، هه‌چه‌ن جه‌رگیشی بۆ ده‌سووتی، و می‌رده‌که‌ش نه‌داره و ده‌ستی نا‌په‌دا یه‌نیک (واته شیرده‌ریک) ی بۆ به کری بگری، ئه‌وه په‌نگه له لایه‌ن ئیمه‌ی نا‌ته‌واو بلین قه‌یدی نا‌کا با بمری به‌لام خودای خاوه‌ن به‌زه و رزقه‌در چاره‌ی ده‌کا و ده‌ستور ده‌دا که ئه‌و شیریه‌ی وه‌ک رزق له سه‌ریتی ئه‌و دایکه و مه‌مکانه‌ی وه‌جۆش هیناوه بۆ ئه‌و منداله، بیده‌نی و مافی خۆیه‌تی و رزقی خۆیه‌تی، که نابی له سه‌ر رق و توورپه‌یی ژن و می‌رد له یه‌کتر مافی خاوه‌ن مافیکی وه‌ک منداله که بی له ناو بجی. جا دیره‌دایه ده‌بی به‌زه‌ی خودا سه‌لمینین و جه‌هلی ئینسانیش. بۆ ئیسباتی ئه‌و راستیه ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۳۳ی به‌قه‌ره:

﴿۲۳۳﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمِّمَ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّرُ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

پئویسته له سه‌ر دایکان، چ له مالی می‌ردیاندا بن یا خود ته‌لاق درابن، ئه‌گه‌ر بیانیه‌یت به چاکی شیر بده‌نه منداله‌کانیان، ئه‌وه با تا دوو سالی ته‌واو شیریان بده‌نی، جا ئه‌گه‌ر دایکه که ته‌لاق درابوو، ئه‌وه پئویسته باوکی منداله که به پیی توانا و ده‌سته‌لاتی خۆی، خه‌رجی خواردن و جل‌وبه‌رگی ئه‌و دایکه بکیشی و دابین کا. چونکه هیچ که‌س له توانای خۆی به‌ولاوه داوه‌ی لی نا‌کری‌ت. و هه‌روا نابی باوکی کوره‌که که ده‌بیته می‌ردی دایکی کوره‌که، به‌رگری له سۆز و میه‌ره‌بانی دایکه که بکات و بیخاته زه‌حمه‌ت و نا‌په‌ه‌تیه‌وه، به‌وه‌ی نه‌فه‌قه‌ی که‌می بداتی. هه‌روه‌ها نابیت دایکه که‌ش سۆز و شه‌فه‌قه‌تی بابه‌که‌ی به‌رگری بکات و به‌داوا کردنی نه‌فه‌قه‌ی زیادی، تا‌کوو باوکه‌که‌ی بخاته مه‌ینه‌ت و زه‌حمه‌ته‌وه. و هه‌روا ئه‌گه‌ر هات و بابی منداله که‌مرد، ده‌بی میرات‌گران نه‌فه‌قه‌ی دایکی منداله که ده‌ماوه‌ی شیرداندا بکیشن و وه‌ئه‌ستۆی بگرن، و هه‌روا ئه‌گه‌ر هات و بابه‌که و دایکه که به‌پیی پراویژ ده‌گه‌ل یه‌کتر و یستیان پیش ئه‌وه منداله که دوو ساله ته‌واو بکات له شیری دابن و بیکه‌نه‌وه، ئه‌وکات ئه‌و

له شیردایرینه بو مندالہ که زیان و زهره ری نه بی، هیچ گوناھیکیان پی ناگات تہو دایک و بابانہ. و تہ گہر هات و به رہزایہ تی ہر دوو لا واتہ دایک و بابہ کہ، ویستیان دایہ نی بو بگرن، تاوہ کوو شیر ی بداتی و خزمہ تی مندالہ کہ تان بکات، دیارہ تہوہش کاریکی پہسند و رہوایہ هیچ گوناہ و تاوانیکی نییہ بو دایک و بابہ کہ. بہو شہرتہ بہ تیروتہ سہ لی و چاکی مافی دایہ نہ کہ بدن، تا کوو تہو دایہ نہش بہ دل گہرمی و دل نہرمی خزمہ تی مندالہ کہ بکات. دہ بی تہو فہرمایشانہ زور بہ ریک و پیکی و لہ باری جی بہ جی بکہن و لہ خوداش بترسن و خوتان لہ غہزہ بی خودا بپاریزن. بی گومان خودا ناگادارہ لہ ہہموو کار و کردہوہ کانتان.

شیردان بہ مندالی ساوا

ئاوړ و ہسہر دانہوہ و تیروانیکی زور ورد و ہہستیارانہ لہ سیما و دہروونی ثایہ تی ۲۳۳:

دیارہ لہ سہر تہساسی دہستووراتی خودای بانی سہر، ژنی تہ لاق دراو دہ بی شیر ی بدا بہو مندالہ ی کہ دہ گہل بابی تیکچوہ و تہ لاقی لی و ہرگرتوہو، و دہ بی ہردووکیان چاوہ دیری بکہن، ہر کہس لہ رینگای خوہوہ، دایکہ کہ بہ شیردان و پاک و خاوینی، باوکہ کہش لہ رینگای خہرج و نہفہ قہی ژنہ کہ و مندالہ کہوہ، چونکہ تہو مندالہ جگہ لہوہی هیچ سووچ و تاوانیکی لہو لیک جیا بوونہوہی دایک و بابیدا نییہ، بہ هو ی لیک جووت بوونی تہو دایک و بابہوہ ہاتوتہ دنیاوہ، جا بو وہی دہو جوړہ کارانہدا و دہ سوڼگہی دوو کہسی لیک جیاکہ وتوودا، ژیان و مافی ژیان لہ مندالیکی بیچارہ نہتوری، تہمر و دہستوورہ لہ لایہن خودای چارہ ساز کہ تہو مندالہ بہ خیو بکری و شیر ی بدریتی. تہوہیہ کہ خودا دہفہرموی: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ کَامِلَيْنِ﴾ پیوستہ لہ سہر دایکانی - تہ لاق درابن یان تہ لاق نہ درابن - شیر بدہنہ مندالہ کانیان دوو سالی تہواو. تہو دوو سالہ شیردانہ بو تہو کہسانہیہ کہ بیانہو ی شیر ی تہواو بدات. یانی تہو کہسانہی کہ دہسکورت و ہہزار و ناتہوانن بو وہی بتوانن خواردہمہنی سووک و تاوہ کی بدہنہ مندالہ کانیان، با دایکہ کانیان تہو دوو سالہ رہبہق شیر بدہنہ مندالہ کہ. دیارہ شیر ی دایک تہ گہر تیندا بی چاترین و پاکترین قووتی مندالہ و بیدریتی. چونکہ پیش تہوہی بیتہ دہری تہو مندالہ لہ زگی دایکیدا خودا تہو غہزا پاکہی لہ سہر سینہی دایکی بو تامادہ کردوہو، و ہک شاعیری نازک خہ یال دہ لی:

غم روزی مخور بر ہم مزن اوراق و دفتر را

کہ قبل از طفل ایزد پر کند پستان مادر را

دیاره ئەو کەسانەى کە داران و ھەیانە، دەتوانن خۆراک و غەزای باش بەدن بە مندالەکانیان. پێگای دراوھەتێ و دەتوانن پیش ئەو ماوھى قورئان دیاری کردووە کە دوو سالتە، لە مەمکیان وەکەن. ھەر وەک خودای تەعالا دەستوور دەفەر موی و دەلی: ﴿فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ واتە ئەگەر ھات و ویستیان ئەو دایک و بابە، لە مەمکی بېرنەوھ لە پیش دوو سالتە کەدا، بە پەزامەندی پراویژگاری ھەر دوو لایان، ئەوھ ھیچ گوناھیکیان ناگاتێ.

شیری مندال لە سەر کییە؟

وا دەردەکەوی لەو ئایەتەدا کە ماوھى تین و ھیزی شیرخواردن بۆ وھى مندال خۆی پێ قایم و توندوتۆڵ بکا دوو سالتە، پاشان ئەو شیرە تیز و پیزیکی وای نابێ و نامینێ. جا ھەر ئەوھشە کە دەلێن زانایانی شەرع، ئەگەر ھات و کور و کچ لە دواى دوو سالت شیریان بە یەکەوھ خوارد لە یەک حەرام نابن.

بە ئەرک و پێویست دانراوھ لە سەر بابى مندالەکە، نەفەقە و خۆراکی دایکە شیردەرە کە بدا، و ھەر وا جلک و پۆشاک لە سەر ئەساسى باوی کۆمەل، وەک خەرج و نەفەقەى مندال و ژنە کە ئەرکی سەر شانی بابە کە یە. ئەمما ئەو شتە پێویستە وەک خەرج و پۆشاک لە سەر ئەساسى توانا و دەستەلاتى بابە، واتە چەندەى دە توانادا بێ، ھەر ئەوھندەى لە سەر دادەنێ شەرع، ھەر وەک خودای بانى سەریش ئاواى دەستوور داوھ: ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا﴾ واتە لە توانا بەو لاوھ داوا لە ھیچ کەس ناکرێ. جا کەوا یە فیل لە قەدەر لاقى کەوشى بۆ دێ و ولاغە بەرزەش نالێ لە قەدەر لاقى بۆ دێ.

دیاره پەحم سەرشتیە مافی کەس نییە ئەو مافە سەرشتیە ھەڵپەھەڵبەر کا، ھەرکەس دابری کا و ھەڵپەھەڵبەری کا، خۆی لە پەحم و بەزەى خودا ھەڵدەبەری و دادەبەری. بۆیە خودای تەعالا بە تەئکید ئەمر دەکا دەلی: ھیچ دایکیکی شیردەر بە کۆرپەکەى، نابێ تووشى زەرەر و ئازار بکری بەو ھۆیەوھ مندالە شیرنەکەى لە بەر سینگى لابرێ و لێى وەستیندرێ. یا ئەگەر ئەو مندالە لە کن باوکی بوو، بابى بەرگری ئەوھى بکا کە نەچیتە لای دایکی و دایکی نەبینی، و یا خاروباری کەم بدرێ بە دایکەکەى لە بەر ئەوھى ئەو دایکە گوزەرانى لێ وەتەنگ ھەلێ و ھەلێ. ئەو جا لەو لایەشەوھ نابێ بابى ئەو مندالە ئازار بدرێ بەوھى ئەو مندالەى بە سەردا بدریتەوھ و ئەویش

یا دایەنی دەس نەکەوی یان دایەن هەبێ و بەلام لە بەر نەداری و هەژاری بۆی نەگیرێ، یا دایکی نەهێلێ بابی چاوی بە منداڵە کە بکەوی.

ئەگەر هات و ئەو بابە مرد، کێ بەخێو کردنی ئەو منداڵە و نەفەقە ی دایکە شیردەرە کە ی وەئەستۆی خۆی دەگرێ؟ ئەمەش دەلێن: ئەو بابە ی کە دەمرێ یا دارایە و خاوەن سامانە، یان نەدار و هەژار و بێ سامانە؛ ئەگەر دارا بوو دیارە مالا بەجێ ماوە کە ی بەشی واریسەکانە، ئەو منداڵەش یەکیکە لە واریسان و بەشگر و بەشەر. دیارە خەرچ و پیتاکی ئەو منداڵە دەکەوێتە سەر ئەو بەشە ی کە لە بابی را بۆی بەجێ ماوە تاکوو ئەو کاتە ی لە غەم دەرهسێ و گەورە دەبێ. و ئەگەر هات و بابی مردووش نەدار بوو هیچی وای لە پاش بەجێ نەماوو خەرچی منداڵە کە ی دەریبێ، ئەودەم خەرچی منداڵە کە دەکەوێتە سەر ئەستۆی واریسانی ئەو منداڵە. وەک خودای مەزن ئاماژە ی وە لا فرموو: (وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ) واتە لە سەر شانی میراتگرەکان بەخێو کردنی منداڵە کە.

شیردان لە سەر دایک و اجبە؟

لە تێروانین و سرنج دانیکی هەستیارانە لە یەک شوێنی ئەو ئایەتەدا واتە جوملە ی (عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا) قورئان ئاگاداری دەدا بە ئینسان، باب دەگەڵ ژنی تەلاق دراوی خۆی بۆ لە مەمک دا برینی منداڵە کە یان دەبێ پێکەووە پراوێژ و مەشوهرەت بکەن و هیچ کامێکیان لەو دایک و بابە حەقیان نییە بە تەنیا هەلۆیست بگرێ بۆ لە مەمک دا برینی منداڵە کە یان. جا لەو جێیەدا و لەو یاسایەدا ئەو هەستە دەکرێ کە چەندە لادەرن لە یاسای باری تەعالا ئەو کەسانە ی کە کورسی ریاسەتیان کەوتۆتە دەست، پێ نادەن بۆ کاروباری ولات (....) بێ لە خۆی کەس دەخالەت بکا!!

ئەگەر هات و کاری منداڵە کە گەیشتە ئەو قوناغە کە دەبێ دایەنی بۆ بگیردرێ، بۆی بگرن و گوناھتان ناگاتێ بەو مەرجه ئەو ی دایدەنێن بۆ دایەن، بیدەنێ؛ واتە دە کاتی خۆیدا بە پرووخۆشی و دەستی پرەووە قەراردادی خۆیان بدەنێ و دە کاتی جێژنانەدا و کاتی دیکە ی شادی دیارییان بدەنێ بە شەرتی دەست رویشتن. بترسن لە خودا و بشزانن ئەو ی دەیکەن خودا ئاگای لێیە.

دەبێ بزاندری کە دە جوملە ی ئایەتی (وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ) دا سێ نەزەر دیاری دەدا

و ھەيە، کاتى سرنج بدرى و بەرجەوھەندى تىيدا بە کار بېرى ئەو سى نەزەرە قبوول دەکرين. نەزەرەکان ئەوانەن:

۱. ئەگەر بە زاهیری بەرجەوھەندى (والدات) بين ئەو دایکانە دەگریتەو ە چ لە کن میرد بن، چ تەلاق درابن؛ بەو دەلیلە لەفزی (والدات) عامە واتە گشتییە و نەکراو ە تە تاییەتی لایەک لەو دوو لایانەتی تەلاق دراو یان لە لای میرد بى.

۲. بەو پێیەى کە ئایەتی (والدات) بە دووی ئایەتی تەلاق دا ھاتوو، وا دەردەکەوئ کە ئەو ئایەتی (والدات) تەواوکەری ئایەتی تەلاق بى. و ھەروا رابیتە لە نیوان ئەو ئایەتی (والدات) دەگەل ئایەتی ۲۳۲ی پیش خوی ئەو دەگەیینى: کاتى لیک جودا بوونەو ەى ژن و میرد ھاتە گۆرئ، دژایەتی و ناکۆکی ژن و میردەکش دیتە گۆرئ، ئەوکات دەکرئ ئەو ژنە لە داخی میردەکەى ئازار بو کۆرپەکە بینیتە پیشى بە دوو دەلیل: ۱. ئازاردانى مندالەکە ئازاردانى بابەکەیتى ۲. زۆر نزیکە ئەو ژنە تەلاق دراو ە سستی بینیتە پیشى دە خزمەتی مندالەکە دا بو ەو ە مەیل ھەلگري و پالى پتو ە نئ بو میردىکی دى. دەکرئ ئەو بابەتانە ھو بن بو ئەو ەى خودای تەعالا ئاگادارى بداتە دایکەکەى خاوەن مندال با تەلاقیش درابى، دەبى ئاگادارى مندالەکە بکا، لە سەر ئەو ئەساسەى دابەزینی ئایەتی (الوالدات)، جا کە وایە دەتوانین بلین: ئەو (والدات) مەنزورى دایکی تەلاق دراو ە.

۳. (والدات) لیرەدا دایکانى تەلاق دراو بن بەو دەلیلە خودای تەعالا بە شوین ئەو ئایەتی (والوالدات) دا ئایەتی ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ﴾ دینى. جا خو ئەو ەو ە پوون و ئاشکرایە ئەگەر ژن و میردایەتی بە جی خوی باقى مابا و ژنەکە تەلاق نەدرا با، چ ھەوجى بەو ەى بوو دەستوور بە میردەکە درابا لە لایەن خوداو ە کە خوړاک و جلک و پۆشاک بو شیردەر بەجى بینى. چونکە ئەو ژنە شیردەر ە ژنى خویەتی، بابى مندالەکە واجبە لە سەرى ھەموو شتىکی بو بینیتە جى لە بەر خاترى ژن و میردایەتى. بەلام ئیستى کە دەبى بیداتى، لە بەر شیردانە بە مندالەکەى.

ئەو ەش با بلین: ئایەتی (وَالْوَالِدَاتُ) ئەگەرچى بە پوالت خەبەرە، بەلام دە واقعدا بە دوو دەلیل دەبى ئەمر و دەستوور بى؛ دەلیلەکان: ۱. (وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ) دە ھوکمى ئەو ەدایە: (فِي حُكْمِ اللَّهِ الَّذِي أَوْجَبَهُ) یانى دەبى لە سەر ئەو بەراو ەردە جوملەى (فِي حُكْمِ اللَّهِ الَّذِي أَوْجَبَهُ) ھەزف کرابى. ۲. (يُرْضِعْنَ) واتە (لیرضعن).

هه‌ندی‌ک له‌ قورئان‌زانی‌ش هه‌ن ږا و بو‌چوونیان وایه‌ که‌ ئه‌و ئایه‌تی (و‌ الوالدات) ئه‌مر و ده‌ستووری ئی‌جایی نیی‌ه، واته‌ واجب‌ نیی‌ه ئه‌و دای‌کانه‌ شیر بده‌نه‌ منداله‌کانیان، پاش ته‌لاق‌دانیان له‌ لای‌هن بابی‌ مندالیان به‌ پی‌ی ئاماره‌ی ئایه‌تی عی سووږه‌ی ته‌لاق: ﴿أَسْكُتُوا مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تَضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَلَا تَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمِرُوا يَنفَعَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُم فَسَرِّضْ لَهُ أُخْرَىٰ﴾. هه‌ر له‌و جی‌گی‌ایانه‌دا دایان‌نین که‌ بو‌ خوتانی‌ تیدا نی‌شته‌جی‌ن و ده‌ژین، به‌ پی‌ی توانا و ده‌سته‌لاتتان زه‌ره‌ر و زیانیان لی‌ مه‌ده‌ن، نه‌ کا ته‌نگیان پی‌ی هه‌لچن، ئه‌ گه‌ر هات و دوو‌گیانی‌ش بوون ده‌بی‌ خه‌رجیان پی‌ی بده‌ن تا‌کوو منداله‌که‌یان داده‌نین، جا ئه‌ گه‌ر شیریان بو‌ دان به‌ منداله‌کان کری‌یان بده‌نی، له‌ نیوان خوتاندا ږا‌پرسی و مه‌شوه‌ره‌ت ده‌ر‌باره‌ی منداله‌که‌دا بکه‌ن، ئه‌ گه‌ر تووشی‌ کیشه‌ش هاتن با‌ژنیکی دیکه‌ شیر ی بو‌ بداتی‌.

ئو ئایه‌ته‌ ئاوا ده‌لی: ئه‌ گه‌ر شیردان له‌ سه‌ر دایکی‌ واجب‌ بایه‌، دایکی‌ موسته‌حه‌ق و شایانی‌ کری‌ پیدان نه‌ده‌بوو، جا له‌ سه‌ر ئه‌و یاسایه‌ ئایه‌تی (و‌ الوالدات) ئه‌مری به‌ واجبی‌ نیی‌ه. جگه‌ له‌وه‌ش جو‌مله‌ی (فَسَرِّضْ لَهُ أُخْرَىٰ) به‌ سه‌راحه‌ت ئه‌وه‌ ته‌ئید ده‌کا که‌ (الوالدات) ئه‌مری وجووبی‌ نیی‌ه. هه‌ندی‌کی‌ش هه‌ن له‌ قورئان‌زانان ده‌لین: شیردان له‌ سه‌ر ژنی ته‌لاق‌دراو واجب‌ نیی‌ه بیداته‌ مندالی ته‌لاق‌ده‌ر، به‌و ده‌لیله‌: ئه‌و ئایه‌تی (وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكُسْوَتُهُنَّ) هاوا‌ره وه‌لای ئه‌وه‌ی: واجب‌ نیی‌ه له‌ سه‌ر دایکی‌ ته‌لاق‌دراو شیر ی بداته‌ مندالی ته‌لاق‌ده‌ری. چونکه‌ ئه‌ گه‌ر واجب‌ نه‌بی‌ له‌ سه‌ر بابی‌ منداله‌که‌ ږزق و خو‌راک بداته‌ دایکی‌ ته‌لاق‌دراوه‌که‌، مه‌ گه‌ر له‌ به‌ر شیردانی به‌ منداله‌که‌ی. ئه‌وده‌م ئه‌وه‌ دی‌ته‌ ږوو: ئه‌ گه‌ر شیردان به‌ منداله‌که‌ له‌ سه‌ر دایکه‌ ته‌لاق‌دراوه‌که‌ی واجب‌ بوايه‌، ږزق و خو‌راک و جلک و ږوشاک له‌ سه‌ر بابی‌ منداله‌که‌ واجب‌ نه‌ده‌بوو. ده‌ ئیستی‌ که‌ له‌ سه‌ری‌ واجبه‌، که‌واته‌ دایکه‌که‌ی له‌ سه‌ری‌ واجب‌ نیی‌ه شیر ی داتی‌، مه‌ گه‌ر به‌و مه‌رجه‌ بابی‌ کوږه‌ ساوايه‌که‌ ئه‌و خه‌رجانه‌ی کوتمان، بیاندا.

زور پښوسته‌ له‌ سه‌ر و بنی‌ (حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ) به‌ ته‌واوی‌ حال‌ی بین و تی‌بگه‌ین. وه‌ک له‌ ږاو‌ژی‌ ئایه‌ته‌کانی مه‌ر‌بووت به‌ شیردان و شیرخواردنی‌ منداله‌کان و ږه‌زایه‌تی دایک و باب له‌و باره‌وه‌ و یا نا‌کوکی‌ نیوانیان، چه‌ن مه‌سه‌له‌ و باب‌ه‌تی‌ تایه‌تی‌ هه‌بی‌ و هه‌ستیان پی‌ی بکری‌، پی‌شه‌کی‌ وشه‌ی (حَوْلَيْنِ) له‌ باری‌ لو‌غه‌ته‌وه‌ واته‌ حه‌ول له‌ حال‌یکه‌وه‌ وه‌ لای‌ حال‌یکي‌ دی‌، ئاوه‌ژوو بوونه‌وه‌ له‌و کاته‌ وه‌ لای‌ کاتیکی‌ دی‌.

ئهوجار ده بئ بزاندري سنووردار کردنی شیردان به مندالی به دوو سأل له لایه ن خوداوه سنووریک و ئه مریکی ئیجاییه، ئه ماما به دوو دهلیل ئه و ئه مره ئیجاییه ده خرئته ژئر پرسیاره وه و به ره بر ده درئته وه. دوو دهلیله کان ئه وانه ن:

۱. له بهر ئه وهی که خودای تهعالا پاش (حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ) ده فهرموئ: (لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ) واته تهواو بوونی دوو سأل که ده به سئته وه به ئیراده ی ئیمه که وابئ ده تواندرئ بکوئرئ له و باره وه. واته: له و باره ی: که ئه و دوو سأل شیردانه ده به سترئته وه به ئیراده ی ئینسان، ئه و ئیتمامه دوو سأل ئیجایی نییه. چونکه ئه گهر (حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ) ئیجایی بوایه نه ده تواندرا هه لاوه سري به ئیراده ی هیچ که س.

۲. ده لیلی دوو هه م ئه وه یه: خودای تهعالا که ده فهرموئ: ﴿فَإِنْ أَرَادَ إِفْصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ واته ئه گهر ویستیان به ره زامه ندی و راویژئ هه ر دوو لایان پیش ئه وه ی دوو سأل تهواو کا، منداله که له شیر خواردن بپرنه وه، هیچ قهیدی ناکا و گوناح ناگاته سه ر هیچ لایه کیان. ئه ئه وه خوئ ئیشاره ی تهواوه که مه به ست له به یانی ته حدیده، واته سنووری دوو سألئ کامل، ئیجایی ئه و دوو سأل کامله نییه، به لکه مه به ست له ناو بردنی (حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ) قه تعی نیزاع و کیشه ی نیوان ژن و پیاوه که یه. یانی هه رکاتئ ژنه که و پیاوه که که و تنه کیشه و هه را و قره قر ده ماوه ی شیردانه که، خودای تهعالا بو قه تعی نیزاعه که یان دوو سألئ ره به قی بو دیاری کردوون، تاکوو هه رای خو یان به و دوو سأل شیر دانه به منداله که بپرنه وه. جا ئه دیره دایه: ئه گهر بابه که یان ژنه که ته نیا به ته نیا بیانیه وی پیش تهواو بوونی دوو سألئ ته عین کراو له لاین خوداوه، منداله که له شیر خواردن دابپرن ناتوانن و حه قیان نییه، به لام پئکه وه له ریگی راویژ و راویژکاری ده توانن له مه مکی وه که ن، وه ک خوداش ئاوا فهرمووه: ﴿عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾.

ده شتواندرئ بکوئرئ: مه به ست له و سنوورداریه ئه وه یه شیر خواردن ده شه ریه ته ی ئیسلامدا حوکمیکی تابه ته، ته ئیدی ئه و حوکمه ده کا ئه و گوفته ی پیغه مبه ری که فهرموویه تی: (يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ) واته ئه وه ی به نه سه ب حه رامه، به شیریش هه ر ئاوا حه رامه.

جا له سه ر ئه و یاسا و ئه ساسه، (ارتضاع) واته شیر خواردن ده و دوو سألده واقیع نه بی، واته له دوو سأل به ولاوه بی، ئه و فهرمووده ی پیغه مبه ری ناگریته وه. شافعیش هه ر ئاوا ی نه زه ره

و عه‌لی و ئیبنی مه‌سعوود و ئیبنی عه‌بباس و ئیبنی عومه‌ر و عه‌لقه‌مه و شه‌عبی و زوه‌ریش ته‌ئیدیان کردووه. بۆ وه‌ی ئه‌و حوکمه‌ش له‌ هه‌رای شه‌رع‌زانا‌ندا قوتاری نه‌بی، هه‌نه‌فیش ده‌فه‌رموی: ماوه‌ی شیر خواردنی سی مانگه‌ واته‌ دوو سال و شه‌ش مانگ. ئه‌گه‌ر وازت له‌ زیده‌ ئاگادارییه‌، ته‌فسیری که‌بیر بگه‌ره‌ به‌ر خۆت.

(المولود له) کییه؟

لازمه‌ بزاندری (المُولُودُ) کییه؟ دایکه؟ یان بابه؟ خۆ دیاره‌ ئه‌و منداله‌ له‌ هه‌ردووکیانه‌ و ده‌شبی بۆ هه‌ر دووکیان بی. ناکری ئی بابی بی به‌ ته‌نیا، و ناشکری ئی دایکی بی به‌ ته‌نیا. که‌وايه‌ ده‌بی بزاندری که‌ دیره‌دا (المُولُودُ) که‌ ده‌لین بابه‌، ده‌للی چییه؟ ئه‌گه‌ر ئی دایکی نییه‌، ده‌للی چییه؟

ئه‌گه‌ر بکو‌تری: المُولُودُ له‌ بابه‌، واته‌ ئه‌ولاد ئی بابیه‌، ئه‌وه‌ مه‌حزی ئاگاداریه‌ له‌سه‌ر ئه‌و رازه‌ی که‌ ئه‌ولاد ده‌خ‌ریته‌ پال باب، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی: (الْوَلَدُ لِلْفَرَّاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ) واته‌ وه‌له‌د ئی فه‌راشه‌، ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خاوه‌نی سه‌رجییه‌که‌یه‌، زیناکه‌ر خیت و ده‌رکراوه‌ بی خاوه‌نی نه‌سه‌به‌ دیره‌دا. چونکه‌ مافی سه‌رجییه‌ نییه‌ شه‌رع‌ه‌ن.

به‌ کوردی مندال ئه‌گه‌ر ده‌دریته‌ پال باب له‌ به‌ر ئه‌وه‌یه‌: له‌ سه‌ر جی‌وبانی بابی ده‌بی. یا ئه‌وه‌تا له‌و باره‌وه‌ ده‌لین: دایک دلسۆز و میه‌ره‌بانه‌ و شه‌فه‌قه‌تی زیاتره‌ بۆ منداله‌که‌ی بۆیه‌ ناوی (والد) که‌ دایکه‌ براوه‌ به‌ (مولود له) ئه‌وه‌ش ئاماژه‌یه‌ وه‌لای ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌ولاد به‌ خاتری بابی به‌ وه‌له‌د هاتوووه‌، که‌ وایه‌ ناته‌واوی ئه‌ولاد ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ لای باب، بۆیه‌شه‌ چاره‌ی چاره‌کانی و مه‌سه‌له‌ه‌تی ئه‌ولاد ئه‌رکی سه‌ر شانی بابه‌.

با ئاو‌ریک له‌و باره‌وه‌ بده‌ینه‌وه‌ سه‌ر ئایه‌تی ۱۵۰ی ئه‌عراف، که‌ چۆناوچۆن هاپروون به‌ مووسای برای خۆی کوتی: کۆری دایکم! ئه‌و ته‌رزه‌ قسه‌یه‌ یا رازیکی ده‌بندا و یا ئه‌و قسه‌یه‌ رهد ده‌کاته‌وه‌ که‌ ده‌لین وه‌له‌د ده‌دریته‌ پال بابه‌وه‌.

﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَحَ وَآخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنُ أُمِّ إِيَّانَ الْقَوْمَ اسْتَضَعِفُونِي وَكَادُوا يُقْتُلُونِي فَلَا تَشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ جا که‌ موسا به‌ تووریه‌ی و په‌رۆشییه‌وه‌ گه‌راوه‌ بۆ لای هۆزه‌که‌ی کوتی: پاش من چه‌ند جیشینیکی بده‌فه‌ر و خراب بوون بۆ من؟ ئه‌وه‌ په‌له‌تان کرد له‌ فه‌رمانی په‌روه‌ردگارتان؟ ته‌ته‌له‌کانی فری دا و تووکه‌سه‌ری براکه‌ی (هاپروون)ی به‌ره‌و خۆی پاکیشا،

ھاروون دەو کاتەدا کوتی: کوری دایکم! بی گومان ئەو ھۆزە ھیز و توانایان لە دەستی من ستاند و زۆر لەوھشدا نزیک بوو بمکوژن، کەواتە دوژمنانم پی دڵخۆش مەکە و مەشمخە پیزی ھۆزی ستەمکارانەو.

ئەدیرەدا دەبی چۆن جواب دەینەو، بۆ دواندنی ھاروون دەگەڵ مووسای برای کە پیی کوت: کوری دایکم، و نەیکوت کوری بام. خۆ دیاریشە کە لامی باری تەعالا واتە قورئان لە تەواوی بوارەکانی فەساحەت و بەلاغەت و ڕەوانی و ڕیکوینکی و بی گری و گۆلیدا تیروتەسەل و تەواو، کەس ناتوانی قورئان نەکاتە دەلیل و بەلگە لە سەر تەواوی نیازەکانی.

مەگەر بە ترس و لەرزەو بۆ پینە کردنی قسە ی ئەوانە ی دەلێن: حەولاد وەپال باب دەدری، ئەو بلیین: دایک دلسۆزتر و میھرەبانتەر بۆیە دیرەدا ھارون ئاوی بانگی کاکی خۆی مووسا کرد تاکوو ئەویش ڕەحمی ببزوی و بیتەو ھۆش و توورە یەکە ی کەم بیتەو. ڕەحمەت لە چاترانی! لە سەرپای ئەو سفارشانە ی خودای بانی سەر کردو یەتی لە دایک و بابان ئەو دەردەخا و دەرھاتوو کە خودای تەعالا بە ئاگاداری و ڕیعیەتی مندال وەسیەتی لە دایکی کردوو، جا پاشان بە ئاگاداری و ڕیعیەتی دایکی وەسیەت لی کردوو. ئەو وەسیەتانی خودای مەزن لە دایک و بابی مندالان بەو شیوہی، ئامازہی وەلای ئەو ی نیازی مندالی بۆ ئاگاداری لە باری بەخیو کردن و خاوین ڕاگرتن زیاتر وەلای دایکە، نەک باب؛ چونکە لە نیوان دایک و ڕۆلەدا لە باری خاوین ڕاگرتن و ئاگاداری ھیچ واسیتە یەک دە گۆریدا نییە جوز خۆشەویستی و دلسۆزی و میھرەبانی. ئەمما ڕیعیەتی باب بۆ ئەولادی واسیتە ی ھە یە، ئەویش وەک بە کری گرتن و نەفەقەدان بە دایک و دایەن. ئەو جەریاناتە ئیشارە ی وەلای ئەو ی حەق و مافی دایک لە سەر ئەولاد زیاترە لە ئی باب، زۆر ڕیوایەت ھەن لەو بارەو کە تەئیدی ئەو دەکەن بەلام دیرەدا چاوپۆشی لە ھینانیان دەکەین.

پوختە ی مەبەست لە ئایەتی ۲۳۳:

خودای بانی سەر چونکە دە ئایەتەکانی پیشیدا باسی لە ئەحکامەکانی نیکاح و تەلاق کرد، دیارە کە ئەو چاتر دەزانی بەرھەم و نەتیجە ی ئەو نیکاحەش ئەولادە بۆیە بە دووی باسی ئەو دوو لەفزانە: نیکاح و تەلاق ھاتە سەر باسی شیردانی مندال لە لایەن دایکیانەو. جە تەلاق درابی ئەو دایکەیان چ تەلاق نەدرابی، چونکە بە پیی عەدالەت و ڕەحمی خودا نە تەنیا مندال ھیچ شتیکی و گیانداریک نابی فیدای یاغی و تاغووت و ملھوران سەرەرپۆ بی...

شیر پیدانی مندالان لە لایەن دایکان سوننەتیکی بەرزە تا دوو سال، ئەمما ئەگەر ھات و

ئهو منداله به غهیرهز مه مکی دایکی، مه مکی دیکه ی نه ده مژت، یان بابی له بهر هۆکاره کانی نه داری و هه ژاری نهیده توانی که سی بۆ به کرئ بگری به دایهن، ئه ودهم واجبه له سه ر دایکی شیر ی بداتی.

پوخته ی مه به ست له سه ر شیردانی مندال

چونکه لابر و لانیری گرانی باری کۆمه لایه تی له سه ر ئه ستۆی پیاوه، له چه ند بر گه دا ئه و تیوتیه یه پیک دینین:

۱. شیردانی دایکی به مندال تا ئه و جیگایه ی ده ژیر رکیفی میرددایه واجبه، جا ئه و منداله کور بی یان کچ، به ده لیلی فه رمووده ی خودای ته عالا: (وَالْوَالِدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ) (روح المعانی، ج ۲، ل ۷۳۴)

۲. ئه ئیمه ی سه لاسه فه رموویانه ماوه ی شیردان به مندالی دوو ساله به ده لیلی ئایه تی (حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ)، به لام ئیمامی ئه عزم واته حه نه فی فه رموویه تی دوو سال و شه ش مانگه، به ده لیلی ئایه تی ۱۵ ی سوورپی ئه حقاف: (وَحَمْلُهُ وَفَصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا) واته ماوه ی دوو گیانی تا کوو له شیر دابرینه وه شی سی مانگه.

۳. نه سه بی ئینسان له بابه وه رایه و ساییت ده بی، نه ک له لایهن دایکه وه. بۆ ئیسباتی ئه و داوایه ش ده چینه خزمه ت ئایه تی (وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ) واته ده بی بابی منداله که ش به جوانی و تیروته سه لی جل و به رگ و خواردنی بدا. ئه و مانایه ئه وه ساییت ده کا که نه سه ب له بابه وه یه. جیگای سرنجه: ئه دی بۆچی به ره ی حه زره تی فایمه ی زه هرا ئاویه به لای باییدایه که حه زره تی ره سووله؟ ره نگه هه ندیک بلین: هه لوه شاننده وه ی ئه و یاسا شه رعیه له بهر ئه وه یه که فایمه ی زه هرا نه سه بی له لایهن باییه وه به رزتره له نه سه لی عه لی، یه قین پیغه مبه ر له گۆریدا با ریگای نه ده دا شه رعی ئایینی ئه و غه در ی له سه ر نیشتبا، به لام ده ی با وابی ئه وه ی نابی وای.

۴. ئه ولاد ملکی بابه و بابیش مافی به سه ر ئه ولاده وه هه یه، بۆیه ئه گه ر هات و باب نه دار بوو کور دارا بوو، ئه و بابه پئی داوه شه رع که به بی ئیجازه ی کوره که ی له مال و دارایی کوره که ی ئیستیفاده بکا، ئه ممانه گه ر بابه ش دارا بوو، نابی. ده لیلی ئه وه ش جومله ی ﴿الْمَوْلُودُ لَهُ﴾ یه، واته ئه ولاد بۆ بابه، یا ده لین ئی بابه.

۵. نه فه قه ی بابی ئه گه ر هات و که وته بواری نه داری و نیاز له سه ر ئه ولادیه تی، ئه ولاد واجبه نه فه قه ی بدا، نه ک برا، نه ک بابی خو ی (بابیری)، نه که سی دی.

۶. ئەگەر ھات و دایک و باب لایک جودا بوونەو، بە ھۆکاری تەلاق، ئەو دایکەش کە دەبیتە ژنی تەلاق دراو بەبێ مێردەکە ی حازر نییە شیر بداتە منداڵەکە ی، پیاوێکە دەبێ کرێی بدات. چونکە دێرەدایە شیر پێدانی منداڵەکە دەو حالەتەدا نە ئیمانەن و نە قەزاوێتەن واجب نییە لە سەر دایکەکە ی، کەوا بێ نەفەقە ی شیردەر لە ئەستۆی بابە. بە دەلیلی ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ﴾

۷. نەفەقە کە خراوەتە سەر شانی پیاوێکە، راستە؛ ئەمما حال و ئەحوالی فەقیری و دارایی پیاوێکەش شەرح دەنەزەری گرتوو. یانی ئەو نەفەقە بەستە بە تەوانایی پیاوێکە، کەوا بە ئەگەر ژنە کە تۆزیک دارا بێ و پیاوێکە نەدار بێ، ئەو پیاو بە ئەندازە ی توانایی خۆی موکەللەفە نەفەقە بدا بەو ژنە ی شیر دەداتە منداڵەکە، ئەوێش بەو دەلیلە ی: ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا﴾ واتە بار ناخەیتە سەر شانی هیچ کەسێک، بە ئەندازە ی توانای خۆی نەبیت.

۸. منداڵ نابێ بێتە ھۆی زەرەر پێدانی دایک و بابان، کەوا بە ئەگەر دایکێ ئەو منداڵە، نەخۆش بوو شیر پێدانی منداڵە ی زەرەری پێ دەدا یان شیرێ دە مەمکیدا نەبوو، نابێ ئەو پیاو بە بەھانە ی منداڵە کەوێ بێ دەلیل ناچاری کا شیرێ دات. یا ئەگەر ژنە کە بێ عەیب و توانا بوو دە شیردانی منداڵە کەدا، نابێ پیاوێکە مەجبوور کات بۆ بە کرێ گرتنی ژنێکی دیکە بۆ شیردانی منداڵە کە. با ئەو ژنە تەلاق دراوێ بێ پیاوێکە نەدارە ناتوانێ ئەو بارە ھەلگری ژنێکی دی بە کرێ بگری.

۹. ژنە کە چ لە ژێر ڕکێفی مێردە کەدا بێ، چ تەلاق درا بێ، ئەمما دە عێددە ی تەلاقدا ی، دەر بارە ی شیردان بە منداڵە کە کرێی ناکەوێ و نەتێ. بەلام دیارە وزەوزی ئەوێ دی جل و پۆشاکی بڕێک زیاد بدرێت، پیاوێکە ناچار نییە بچیتە ژێر ئەو وزەوزە ی.

۱۰. ئەگەر ھات و باب مرد و منداڵە کەش ھەر شیرەخۆرە بوو، دیارە ئەو نەفەقە ی کە بۆ ئەو منداڵە ی لازم و پێویستە بدرێ، دەکەوێتە ئەستۆی واریسانی بابی. مەسەلەن ئەگەر ھات و دایکە کە ی شیرێ تێدا نەبوو بۆ منداڵە کە ی، تەواوی ئەو وزەفەقە ی کە لە ئەستۆی بابە کە ی بوو تا وێستا، ئەو جار بە مردنی ئەو بابە ی دەکەوێتە ئەستۆی واریسەکانی ئەو بابە مردوو، لە سەر ئەساسی ئەو ئایەتە ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾ واتە ئەگەر منداڵ بێ باب مایەوێ ئەو وزەفەقە ی کە لە ئەستۆی بابیدا بوو دەکەوێتە سەر شانی واریسان و سەرپەرشتی بابی.

۱۱. لە مەمک دا بڕینی منداڵ لە شیر پێش تەواو بوونی ماوێ دا بڕاو کە دوو سال و شەش

مانگە، بە ڕاویژ و ڕەزایەتی دایک و بابەکانی دەبی، واتە بە تەنیا بە باب و یا دایک نابێ.

۱۲. ئەگەر بێت و دایکی شیردەر نەخۆش کەوت لە شیر وەستاو و یا بە ھۆیەک لە ھۆیان نەیتوانی شیر بداتە منداڵەکە، بۆ بابی وەزیفەییە و دروستە و ڕەوايە شیردەرێک بۆ منداڵەکە بە کرێ بگرێ. بە دەلیلی ئایەتی ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ واتە ئەگەر ھات و ویستتان منداڵەکانتان بەدەن بە دایەن ھیچ گوناھێکۆو لە سەر نابێ.

بۆ ئاگاداری لەو بارەوہ: ھۆزە عەرەبەکان بە پیتی داب و باوێکی کە ھەیانبوو منداڵەکانیان دە تەمەنی شیرخواردنیدا دەیاندا نەژنەکانی عەرەبە چۆل نەشیەکان، تاکوو ئەو منداڵە پتەو و ئازا و ڕەشید و نەترس ھاتبە دەری. و ھەروا تاکوو لە زمانی فەسیح و ڕەوانی عەرەبیدا شارەزا بایە. جا بۆیە ھەر لە سەر ئەو دابە حەزرتی محەمەد المصطفی پیغەمبەر ﷺ دە تەمەنی منداڵیدا درایە حەلیمە و سۆییەکی کەنیزانی ئەبوولەھەب بۆ شیرخواردن و ڕاھاتنی ئازایەتی و پتەو بوونی ڕۆژی ھەرا. حەزرتی حەمزە و ئەبوسەلمە و عوسمان کوپی مەطنون ئەوانیش شیریان لەو ژنانە دایەنی پیغەمبەر خواردبوو.

۱۳. بە کرێ گرتنی ژنی بیگنە بۆ شیر دان بە منداڵی دەبی لە سەر ئەساسی دیاری کردنی کرێیەکی بێ کە لە پێشدا دیاری کراو و بە ژنەکەش ڕاگەیندراو. بە دەلیلی ئایەتی ﴿إِذَا سَلَّمْتُمْ مَّا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ﴾ واتە بەو مەرجەیی ئەو کرێی کە بۆتان داناون و دیاریتان کردوو، بە ڕێک و پێکی بیاندەن.

۱۴. ئەو بە سبوت گەیی و بە تەواوی کە دەبی ئەو کرێ و حەقە باب بیدا.

۱۵. دە بەخیوکردن و پاک و خاوین ڕاگرتنی منداڵی چ کوڕ و چ کچ دایک لە پێشتر و حەقی زیاتر بە دەستە، چونکە ئەگەر دایک نەما، منداڵ دەبی بدریتە نەنک، ئەگەر بگۆنچێ و بی.

شافعی: منداڵ کاتی گەیشتە تەمەنی تەمیز و دەرک، ئازادە کێ بۆخۆی دیاری کا بۆ لامانەو، چ باب و چ دایک. (احکام قرآن، تھانوی)

۱۶. ماوہ و زەمانی شیرخواردنێکی کە لێک حەرام بوون دینیتە ڕێ، لە لایەن عولەمایانی جەمھوور، دوو سالا، بە پێیە منداڵی لە دوو سال بەولاوہ شیر خواردنی تەئسیر دانانی بۆ حورمەت، بەلام ئەو ماوہیە لە لایەن ئیمامی ئەعزەم واتە حەنەفی سی مانگە واتە دوو سال و شەش مانگ.

بۆ ئاگاداری: «عطا بن رباح» و «لیث بن سعد» و «ئەھلی ظاہر» لە سەر ئەو باوەرەن: حەرامی کچ و کۆر لە یەک لە بابەت شیرخواردن پابەندی تەمەنی تایبەتی نییە، واتە دوو سەل؛ و یا دوو سەل و شەش مانگ؛ بەلکە ئینسان دە ھەر تەمەنیکدا بوو، شیر لە ھەر ژنیک بخوا دەگەڵ ئەو ژنە لیک حەرام دەبن، ئەو نەزەرە گۆیا لە لایەن دایکی بەرز و پاک و بەرپیزی موسوڵمانان حەزەرەتی عایشەو ھەرگراو ھ. وزەوزی ئەو ھەش بیسراو ھ و دەبیسری کە ھەر ئەو دایکە نازەنین و پیرۆزە پەشیمان بۆتەو ھ.

ئاگاداری: عولەمایانی ئاخر ھەک عەللەمە ئیبنی تەیمیە و عەللەمە شوکان کوتوویانە بۆ کاتی زەرورەت و پتویست دەکری و پەوايە ئەو نەزەرەتی حەزەرەتی عایشە عەمەلی پی بکری، مەسەلەن ژنیک مێردەکە ی بمری و ھیچ کەسیش دەس نەکەوی ژیانە ئەو ژنە مێرد مردوو ھە منداڵیانەو ھەلسوورپینی، ئەو ژنە ئەندازەیک لە شیر مەمکانی دادۆشی تە زاری کەسیکی کە جیی باو ھەر و بەقا بی. ئەو دەم حەرامی لە نیوان ئەو ژنە و ئەو پیاو ھە دیتە جی و بە سبوت دەگا. بەلام ئەو نەزەرە لە لایەن ھەندیکیان بەرپەرچ دراو ھەتەو کوتوویانە: (ھذا قولٌ حادثٌ مُسْتَحَدَثٌ لا اعتبارَ لَهُ). بە داخو ھە کەم حوکم لە ئەحکامەکانی شەرع بە مۆری ماو ھەتەو لە دەست و زمانی ئینسان نەجاتی بووبی، تەنانت قورئانی پیرۆزیش. پەنا بە خودا. نە بە کەس دەکری بکوتری کافر چونکە ھەرووی ئیسلامەتیان داو ھەتە کە خو ی پێدا ھەرباز کا، و نە بە کەس دەکری بکوتری موسوڵمان، چونکە نیشانە ی کوفریان وی ھەلاو ھەسیو ھ. دووبارە ھەر پەنا بە خودا ئیمە کئین پی خوارە ئەویش ئەمە ی پی خوارە، بی گومان حەقیش ھەر دوو لامانی پی خوارە. حەقیش راستە و راست دەکا.

ھەک پروون و ئاشکرایە ئەو چەند ئایەتانی ۲۲۸ و ۲۲۹ و ۲۳۰ و ۲۳۱ و ۲۳۲ باسیان لە عیددە ی ژنانی ھەرو عوزر شۆر کرد کە کاتی تەلاق دران، چ بکەن و چۆنیان دەگەڵ و ھەجوولین و لە بارە ی کۆمەگ و ئاو ھەر و ھەسەر دانەو ھەیان ھەلو یست چۆن بی؟ ئەو جار خودای تەعالا کە حال و ئەحوال و ژیانە ھەموو کەسی لێرا دیارە و دە چارە ی چاریدایە، دەبەھەوی حالی ئەو ژنانە مان بۆ باس کا کە لە بابەتی عیددە دا دەبی چۆن بن کاتی مێردیان ھەمری و ئاوسیش نین؟ ئایا عیددە ی ئەوان ژنانە بە مانگ دەبی؟ یا بە عوزر دەبی؟ جا بۆ تێگەشتن و شارەزایی لەو بارەو ھە چینیە خزمەت ئایەتی ۲۳۴ ی بەقەرە کە خودای تەعالا دەویدا ھەر جۆر بی پروونی کردۆتەو ھ:

﴿۲۳۴﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
 ئەو پیاوانه‌ی ده‌مرن و ژنیان له پاش به‌جی ده‌مین، با ژنه‌کانیان هه‌تا چوار مانگ و ده‌رۆژان، چاره‌پروان بن و شوو نه‌که‌نه‌وه. جا کاتی عیدده‌یان به‌سه‌ر چوو، ئیوه‌هیچ گوناحتان ناگاتی ئەو ژنانه به‌شیوه‌یه‌کی شیاو خۆیان جوان و ه‌رازینن، دیاره‌خوداش ناگاداره‌له‌وه‌ی ئەه‌نجامی ده‌ده‌ن.

ماوه‌ی عیدده‌ی ژنی می‌ردمردوو

ئاو‌ر دانه‌وه و تیروانینیکی هه‌ستیارانه‌له‌سیمای ئەو ئایه‌ته‌:

ئەوانه‌ی که‌له‌ئیه‌ ده‌مردن و ژنیان له‌پاش به‌جی ده‌مین، ئەو ژنانه‌یا ئەوه‌تا به‌هۆی ئەوه‌ی که‌تازه و جوانن وازیان له‌می‌رده و می‌رد ده‌که‌نه‌وه و یا ئەوه‌تا له‌کاری می‌رد کردن که‌وتوون و نایکه‌نه‌وه. جا ده‌چینه‌سه‌ر ئەو به‌شه‌یان که‌وازیان له‌می‌رده و ده‌یکه‌نه‌وه، ئەوانه‌ده‌بی عیدده‌ی مه‌رگی می‌ردیان خودا چه‌ندی داناوه‌راوه‌ستن و پیزی لی بگرن جا پاشان می‌رد بکه‌نه‌وه، ئەو ماوه‌ی خوداش به‌ناوی عیدده‌ی مه‌رگی می‌رد و پیز لیگرتنی می‌ردیان دیاری کردوو بۆ ژنه‌کانیان چوار مانگ و ده‌شه‌وه. وه‌ک خودا فه‌رموویه‌تی ﴿يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ واته‌چاره‌پروانی ده‌کیشن و خو‌وه‌خۆ ده‌گرن به‌ماوه‌ی چوار مانگ و ده‌شه‌وه. یانی عیدده‌ی ژنی می‌ردمردوو - چ جوان و که‌م ته‌مه‌ن بی، چ پیر و له‌زگ وه‌ستایته‌وه - چوار مانگ و ده‌شه‌وه. ئەوه‌به‌وه‌مه‌رجه‌ی ژنه‌که‌زگی ئاوس نه‌بی له‌می‌رده‌که‌ی. به‌لام ئەگه‌ر بی‌توو له‌می‌رده‌که‌ی ئاوس بی، ئەوده‌م عیدده‌ی زگ‌دانانه‌که‌یه‌.

بۆ ناگاداری: وا هه‌یه‌ ژنی می‌رد مردوو مه‌یلی می‌رده‌که‌ی دره‌نگ داده‌نی به‌سی پاک‌ی و پیسی می‌رده‌که‌ی له‌بیر ناچیتته‌وه. جا ئەو له‌بیر نه‌چوونه‌وه و فه‌رامۆش نه‌کردنه‌پیی لی ده‌گری که‌دلی وه‌جوولی بۆ می‌ردی‌کی دی. ئەمما له‌وانه‌یه‌له‌پاش تیپه‌ر بوونی چوار مانگ و ده‌شه‌وان به‌ناوی عیدده‌، ئەگه‌ر هیچ بر ته‌پایی هه‌وا و هه‌وه‌سی ده‌له‌شیدا ماب، ئەو ته‌پایه‌هه‌وا و هه‌وه‌سه‌مه‌یلی می‌رده‌مردوو‌که‌ی پی وه‌لانی و بیخاته‌باری می‌ردی‌کی دیکه‌ی تازه، له‌وانه‌یه‌هۆی ئەوه‌ی که‌خودای زانا به‌قوژبن و قه‌لش و که‌لین و جزره‌کانی له‌ش و ده‌روونی ئینسانی ده‌زانی، هه‌ر ئەوه‌بی که‌چوار مانگ و ده‌شه‌وی گپ‌راوه‌به‌ماوه‌ی عیدده‌ی ژنی می‌رد مردوو.

ھەروا ئەو ھەش دە گەل چوار مانگ و دە شەو ە عیددە کە دا پۆیستە کە ژنە کە ەک مریشکی بە ھیلکە گارە گار نەکا و دیر و دەوئ ھەلنە پەرز و لە مائی مێردە کە ی نە چیتە ئیر و ئەوئ. و خووشی بۆ لار و لەنجە نە پازینتەو، چ لە بەر ریز و حورمەتی مێردە مردوو ە کە ی، چ لە بەر تانە و تەوسی لۆمە گەران پلاری پلار ھاوئژان، و چ لە بەر حورمەتی کەس و کاری مێردە کە ی.

ئەمما کاتی ماو ە عیددە کە ی چوار مانگ و دە شەو ە بە سەر چوو، ئەو ە ژنە کە ئازادە و کەس و کارەکانیش بۆیان نییە و گوناھیان ناگاتی کە بەرگری لی نە کەن، کە بە شیو ە کە ی نە جیبانە و پاک و خاوین و باوی کۆمەل جل دە بەر کەن و خو جوان کەن و دەس کەن بە چاو و دل گێران بە ئەدەبەو ە بە نیەتی دۆزینەو ە و قۆزینە ی مێردیک ی باش و بە ئیمان و بەو ئژدان. دەبی ئەو ژنانە لە سەر دوو بواری ە کەن و ھاو ە عیددە و ھاو ە بواری پاش عیددە، لە سنووری حەیا و شەرم و ئەدەبی ئەخلاق ی و ئایینی و باو و عورفی کۆمەلایەتی تیپەر نە کەن، تا کوو نە کەو نە بەر پلاری کەس و کاریان و پلاری غەزەبی خودا.

کەوا ە ئەو ە وایە: تازیەداری بۆ مردوو، بۆ ژن پەوا ە و شەرعییە، نیھایەتە کە ی تا چوار مانگ و دە شەو لەوئ بەولاو ە ئازادە ژن. و لە غەیری ژنیش بۆ عامە ی عالم تا کوو سی پۆژان بە شیو ە کە ی بی ئەزیەت و ئازار و زەرەری دارایی بۆ واریسانی مردوو و دلخووشی دانەو ە ی دو ە ی بە خیر بۆ مردوو پەوا ە و پێی پی دراو ە. ئەمما بە شیو ە ی ئەو پۆکە دە جانتای ھیچ شەرع و مەزھەبیکدا نییە، نە شەرعییە و نە عورف و باوئیکی پەسندە.

دیارە بۆ ئەھلی خاو ە ئەقل و شعور و ھەست، ئەو ە سابتە و بە یەقین گە یو ە کە خودای تەعالا ھەموو شتیک دە کاتی خویدا دەکا و دەیفەرموئ چونکە یەکیک لە سیفەتەکانی حەکیمە، واتە شت بۆ بابەتی خو ی دادەنئ و دایناو ە بۆ ھەر دەردیک دەرمانی خو ی دەداتی، جا لە سەر ئەو ئەساسە یە کە تا ئیستا ئاگاداری و ئامۆژگاری دا بەو ژنانە کە دە تازیە ی مێردیان دان، بۆ و ە ی شتیک ی کە ناو ە شتێو ە لێیان دەو تازیە دا خو ی لی نە دەن و نەیکەن. جا ئەو جار کاتی ئەو ە ی ھاو ە پیاو ە کانیش کە ەک ژنە کان گرفتاری ئەو تازیەن و دەرگیرن تێیدا، ئاگاداری و ئامۆژگاریان دەداتی بەو شیو ە ی: کە ئەگەر ھات و خوازیاری خوازینی ئەو ژنە مێرد مردووانە بوون، نابێ لە سنووری ئەدەب و حەیا دەرچن و دلی برینداری ژنە کەش و کەس و کاری مردوو ە کە بریندار کەن و وەیکولینن. واتە چاو ە چاو و قیتە قیت و فیتە فیتە ی بە دەور و دەرک و بانیدا بکەن. ئەمما ئەگەر بە ئەدەبانە و حەیا دارانە بە نیەتی چاک و خواستن و ھینان، بۆ دەس

پئی گهرم کردنه‌وه نا، ژنه‌که حالی که‌ی که ئه‌من خوازیری تۆم و ده‌ته‌ینم ئه‌گهر بمکه‌ی گونا‌ه نییه، با ده‌عیدده‌ی می‌رده‌که‌شیدا بی. وه‌ک خودای ته‌عالا ئیشاره‌ی وه‌لا کردووه و ده‌فرموی ده‌ ئایه‌تی ۲۳۵:

﴿۲۳۵﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ التِّكَاكِحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابَ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

هیچ تاوان و گونا‌حیکتان ناگاتی ئه‌گهر له ژنانی می‌ردوو که هیشتا ههر له ناو عیدده‌دان، به‌ ئیشاره‌ خوازینیان لی بکه‌ن، و یا ده‌ناو دل و ده‌روونتاندا بریاری هینانیا‌ن بده‌ن، خودا ناگای له دلتانه و چاک ده‌زانسی له‌و نیه‌ته‌ی له ناو دلتاندا‌یه، به‌لام ناگاتان له خو‌بی، ههرگیز به‌ دزیه‌وه به‌ئینیا‌ن پئی مه‌ده‌ن مه‌گین به‌ گو‌فتاری چاک و باو و نه‌ریت، ده‌خيله‌ ماره‌یان مه‌که‌ن تا عیدده‌یان به‌ سه‌ر نه‌چیت، بزنان خوداش ناگاداری هه‌ستی ده‌روونتانه، که‌واته‌ چاک لیی بترسن، ئه‌وه‌ش بزنان که‌ خودا لی‌بورده و له‌سه‌رخویه.

خوازینی کردن له ژنانی می‌ردوو

تیروانین و ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه‌ی هه‌ستی‌ارانه وه‌سه‌ر سیمای ئه‌و دوو ئایه‌ته (۲۳۴ و ۲۳۵) دیاره به‌ پئی ئاماژه‌ی ئایه‌تی ۲۳۴ ئه‌وه ده‌رده‌که‌وی که‌ سه‌ختی و نا‌په‌حه‌تی بۆ ژنانی پاش مه‌رگی می‌ردیا‌نه له‌و باره‌وه که‌ ئایین دیاره به‌رگری له‌ می‌رد کردنه‌وه‌یان نا‌کا به‌و مه‌رجه‌ی که‌ ماوه‌ی دیاری‌کراوی عیدده‌یان به‌ سه‌ر به‌رن، تاکو‌و ئه‌و پ‌یز و حورمه‌ته‌ی ئایین بۆ می‌ردی داناوه‌ بیته‌ دی بپا‌ری‌زی‌ری، و هه‌روا پاکی په‌حه‌میشی ده‌رکه‌وی و کولاندنه‌وه‌ی دلی واریسانی مردووش دوور لی بک‌ری. ئه‌و یاسایه‌ ئه‌وه ده‌لی به‌ موسو‌لمانان: که‌ ئایینی ئیسلام پ‌یزی زۆر داناوه‌ بۆ ژن و می‌ردایه‌تی.

ئاگاداری: له‌ حسن بصری و ابن‌ابی‌عالیه‌وه نه‌قل کراوه خودای ته‌عالا بۆیه‌ ماوه‌ی عیدده‌ی ژنانی می‌رد مردووی کردۆته‌ چوارمانگ و ده‌ شه‌و، ده‌و ماوه‌یه‌دا مندال ده‌ زگی دایکیدا رو‌حی ده‌خریته‌ به‌ر، واته‌ ده‌و ده‌ شه‌وه‌ی پاش چوار مانگه‌یدا مندال رو‌حی وه‌به‌ر دی. و هه‌روا عیدده‌ی مردوو که‌ چوار مانگ و ده‌ شه‌وه، بۆیه به‌ شه‌و ته‌عبیر کراوه ئه‌و ده‌یه‌یه،

گۆيا سەرەتاي مانگ لە شەوپا دەس پێدەکری و ھەروا ئەو چوار مانگ و دە شەوئەش کە ماوەی عیددەي میردی مردوویە بۆ ئافرەتی چووک و گەورەیی و فەرقي نییە. و ھەروا بە کۆدەنگی عولەمایان کوتوویانە ئەو ئایەتی ۲۳۴ کە ماوەی عیددەي ژنی میرد مردووی بە چوار مانگ و دە شەو دیاری کردووە، پەدی مانای ئایەتی ۲۴۰ بە قەرەیی دە کاتەووە کە دەویدا عیددەي ژنی میرد مردووی بە یەک سالی داناو. تەماشای کە بۆ باوەری: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ واتە: ئەوانەي دەمرن و ژنەکانیان بەجێ دێن دەبێ لە سەرەتاي مەرگا سەبارەت بە ژنەکانیان وەسیەت بکەن، ھەتایە ک سالی پەبق بیانژین و لەو مالەشدا دەریان نەکەن، بەلام ئەگەر ھەر بە واز و کەیفی خۆیان پویشن، ئیو تەوانتان نایەتە سەر، ئەگەر ئەو ژنانە بە شیوہیەکی پەوا و شیوا و ئەدەبەووە خۆیان بۆ خوازبێنیکەران وەپراژین، دیارە خودا زال و کاربەجیە.

بەلام «ابومسلم بصر اصفهانی» ئەو پەدی قبوڵ نەکردووە ھەچەن بۆ دەلیل ئاوری داوئەووە سەر ئەوہی: ئەو ئایەتی ۲۴۰ زۆر پاش ئایەتی ۲۳۴ دابەزیووە، بەلام ولامی ئاغای بەوہ دراوئەووە: تەرتیبی دابەزینی ئایەت مانیعی حوکمی ئایەت نابی، واتە پێش کەوتن و پاش کەوتنی بەرگری لە ئەوزاعی حوکمی ئایەت ناکات، چونکە تەرتیبی نەزمی قورئان جیاہ دەگەل تەرتیبی دابەزین و حوکم.

ھەندیکیش کوتوویانە: ئایەتی ۲۳۴ تەعینی ماوەی عیددەي وەفاتە، بەلام ئایەتی ۲۴۰ ئاماژە وەلای وەسیەتە و پێز گرتن لە ژنی میرد مردوو.

ئەگەر یەکیک پرسیار بکا و بلی: ئەو حوکمی چوار مانگ و دە شەو عیددەي کە دە ئایەتی ۲۳۴ دیاری کراوە بۆ ژنانی میرد مردوو، ھەر بۆ موسوڵمانانە نەک بۆ گشت گەل و ھۆز و قەبیلەي کافر و موسوڵمان؟ دەبێ چ جوابی ئەو پرسیارکەرە وەدری؟ ولامەکەي دەبێ ئەوہ بێ: چونکە موسوڵمانان عامل و ھەلگری ئەو حوکمەن بۆیە ئەوان کراونە تاییەت بۆ یاد و زیکر و بەیان، دەنا حوکمەکە عامە. ئەو جوړە نمونانەش دە قورئاندا زۆر ھەن، وەک ئایەتی ۴۵ نازعات: ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا﴾ واتە ئەتۆ تەنیا ترسینەری ئەو کەسەي کە لە پاشەپوژ دەترسیت. دەگەل ئەوہی پێغەمبەر ترسینەر و ھۆشیاری دەری ھەموو عالەمە، وەک خودا دە ئایەتی ۱ فورقاندا ئەوہ سابیت دەکا: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ گەورە و ھێژایە ئەوہی قورئانی دابەزاند بۆ بەندەکەي (محمد المصطفی) تاکو ئەو قورئانە

ترسینه‌ر و داچله‌کینه‌ر بی‌ بۆ ته‌واوی دنیا.

دیاره به سبوت گه‌یی قورئان هۆی ئاگاداری ترسینه‌رییه بۆ هه‌موو ئینسانه‌کانی سه‌ر زه‌وی، ده‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خودا ده‌فه‌رموی به‌ پیغه‌مبه‌ر ئه‌تۆ ترسینه‌ری ئه‌وانه‌ی که له خودا ترسیان هه‌یه.

ده‌ جومله‌ی ﴿فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ دا که ماناکه‌ی ئه‌وه‌یه: کاتێ عیده‌یان به سه‌ر چوو، ئیوه‌ی وه‌لی هه‌یچ گوناخیکتان ناگاتێ که ئه‌و ژنانه به شیوه‌ی شیاوی خۆیان به جوانی وه‌پازین به هیوای شوو کردن. ئه‌و هه‌سته ده‌کری: کاتێ که ماوه‌ی دیاری کراوی عیده‌ ته‌واو بوو، ئیوه‌ی که‌س وکاری ژن گوناھو ناگاتێ له سۆنگه‌ی ئه‌و کاره‌یان. ئه‌مما ئه‌گه‌ر بیت و ده‌ عیده‌دا ئه‌و عه‌مه‌له‌ نیشان ده‌ن ژنه‌کانتان له سه‌ر که‌س وکاره‌کان پپوسته به‌رگری بکری. و ئه‌گه‌ر هات و که‌س وکاری ژن ناته‌وان بوو له به‌رگری ئه‌و کاره‌ ده‌بی ده‌سته‌لاتی وه‌خت ئاگادار بکری تاکوو ئه‌و به‌رگری بکا.

و هه‌روا شتیکی دیش هه‌یه له ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ و ﴿فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ دا. شته‌که‌ش ئه‌وه‌یه: تاوان له سه‌ر ئیوه‌ی وه‌لی و ژنه‌کان نییه له‌وه‌ی ئه‌و ژنانه به شیوه‌یه‌کی ئه‌ده‌ب و حه‌یا و عاقلانه به‌پپوه‌ی ده‌به‌ن ده‌ نه‌فسی خۆیاندا. دیاره ئه‌و شیوه‌ حه‌یا و ئه‌ده‌ب و عاقلانه واته‌ نیکاحی حه‌لال و شه‌رعانه.

هه‌ندی‌ک له زانایانی ئایینی ئایه‌تی ﴿فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ یان گه‌پراوه به ده‌لیل له سه‌ر ئه‌وه‌ی که ژن خاوه‌نی ئیختیاره ده‌ ماوه‌ی عیده‌دا، چ بکا و چ نه‌کا. دیاره نیکاح وانییه و ده‌ ئیختیاری ژندا نییه. جا ئه‌و ئیختیاره بۆ ژن که چ بکا و چ نه‌کا هه‌ر ده‌بی بۆ ئه‌ولایه به‌ریته‌وه که ژن خۆی بۆن‌خۆش و جوان رازاوه‌کا و بنوینی بۆ دۆزینه‌وه‌ی شوو. ده‌نا بۆ لای عیده‌ به‌زاندن و سنوور به‌زاندن ده‌بیته‌ خیلافی ئایه‌ت و دروست نییه.

عیده‌ی تۆلپ‌ر و وه‌فات

دیاره له لایه‌ن جمهووری عوله‌ما عیده‌ی ژنی تۆلدار واته‌ زگ‌پ‌ر، دانانی باری زگه‌که‌یه‌تی. حه‌زهره‌تی عه‌لی و ئیبنی عه‌بباسیش ده‌لین: عیده‌ی ژنی زگ‌پ‌ری می‌رد مردوو، دوو ماوه‌یه: واته‌ ئه‌گه‌ر دانانی زگه‌که‌ی زه‌مانی پتر ده‌گرت له ماوه‌ی عیده‌ی وه‌فاته‌که که چوار مانگ و ده‌ شه‌وه‌که‌یه، ئه‌وه دانانی زگه‌که‌ی عیده‌که‌یه‌تی و ده‌بی بی‌پاریزی. و ئه‌گه‌ر چوار

مانگ و دە شەووە کە زەمانی زیاتر دە گرت لە دانانی زگە کە، ئەووە عیددە کە ی چوار مانگ و دە شەووە کە یە دە بێ بیکیشی و بیپاریزی. ئەووەش لە سەر ئەساسی ئەو دە لیلە یە: ئایەتی ۲۳۴ بە قەرە دە گەل ئایەتی ۴ تە لاق لە بارە ی عیددە وە کۆ بوونە وە وە خو دە گرن و دە یە ک بوار و دە یە ک برگە دان. بە کوردی و بە کورتی: ژنی خاوەن عیددە ی وە فاتی میردی درێژترین ماوە ی عیددە ی وە فاتی دە پیون و دە کیشن.

پیویستە ئاوڕیک وە لای رابیتە ی نیوان ئەو دوو ئایەتی ۲۳۳ و ۲۳۴ وە درێ چ رابیتە و مناسە بە تیکیان پیکە وە هە یە؟ دیارە ئە گەر لە بیرمان مابێ دە پیشدا واته دە ئایەتی ۲۳۳ باسما ن لە شیر پیدانی مندال کرد پاش تە لاق دانی دایکی یان مردنی بابی، و هەروا دە ئایەتی ۲۳۴ باسما ن لە عیددە ی ژنی پاشی مردنی میردی کرد. و هەروا دە ئایەتی ۲۳۵ باسما ن لە خوازیینی یا نیکاحی تازە ی ژن کرد لە پاش مەرگی میردی. جا لە سەر ئەو نەزم و یاسایە دە توانین بە راشکاوی بڵیین: ئەو سێ مەسە لە واته: شیر و عیددە و خوتبە ی خوازیینی، هەرسێک مەربووت بە یە ک دەور و زەمانن، ئەو رابیتە یە رابیتە یە کی نیزیک پیکە وە بوونە.

تیوتیووە ی ئایەتی ۲۳۵

جوملە ی ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ﴾ ئامارە یە وە لای خوتبە ی خوازیینی نیکاحی ژنانی تە لاق دراو یا میرد مردوو. و هەروا جوملە ی ﴿أَوْ أَكُنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ ئامارە یە وە لای ئەووە ی مەیل بۆ لای ژنی تە لاق دراو و یا میرد مردوو بە نەهینی ناپەرە وایە.

ئایەتی ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ﴾ ئیشارە یە وە لای ئەووە ی خودای تە عالا لە هەستە و خورپە ی دل و خە بەردارە.

ئایەتی ﴿وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا﴾ دواندنی ژنانی عیددە دار بە ئاشکرایە دە مال و سەرا و دەراواندا ناپەرە وایە و نابێ بی.

ئایەتی ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ ئیشارە وە لای ئەووە یە دواندنی ژنانی خاوەن عیددە بە نەهینی نەبێ نابێ و ناپەرە وایە.

ئایەتی ﴿وَلَا تَعْرِمُوا عُقْدَةَ التَّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ﴾ ئیشارە وە لای ئەووە یە خوتبە ی خوازیینی ژنی خاوەن عیددە ی مردن یا تە لاق دە ماوە ی عیددە دا نابێ ئاشکرا بکو ترێ.

ئایەتی ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ حَلِيمٌ﴾ ئیشارە وە لای ئەووە یە ئە گەر هات و دەو بابە تانە دا

ۋەسەر پەرى و فرىۋى ھەۋا و ھەۋەس و شەيتانت خوارد بە مەرجى گەرانەۋە لە تاوان، خودا دەتەخشى چونكە بەخشندەيە.

عیددەى ژنى بىخەبەر لە مردنى مێرد

ژنىك واى بۆ دیتە پىشى مێردەكەى دەمرى و لە مردنى مێردەكەى بىخەبەر، ھەتا چوار مانگ و دەشەوان و یا زیاتر پى نازانى پاشان پى دەزانى و لىى بە یەقین دەگا كە نەماۋە. ئایا ئەو ژنە عیددەى چۆناوچۆن دەبى لە روانگەى ئایینەۋە؟ ئایا دەبى لەو پۆژەۋە پى دەزانى عیددە دەس پىكا؟ یا عیددەى تەۋاۋ بوۋە بەو چەن مانگە بىخەبەرىيە؟ لە لایەن عولەمايانى جەمھوور بۆ سىحەت و ئىعتىبارى عیددە عىلم و زانست شەرت و مەرج نىيە، جا لە سەر ئەو ئەساسە بۆ ژنى ئاۋا عیددەى تەۋاۋە بۆ نىكاخى دى ئازادە.

بەلام لە لایەن «عمر بن عەبدالعزىز» و «حسن بصرى» و «شەعبى» ژنى ئاۋا ھەر لەو پۆژەۋەيە كە خەبەرى مەركى پى دەگا دەبى عیددە دامەزرىنى ئەۋەى پىشى بى ئىعتىبارە. بەلام كۆى عولەما واتە جەمھوور بۆ ژنى تەلاق دراۋ زانست مەرجى عیددەى نىيە، واتە ژنى ئاۋا بىخەبەر لە تەلاقى پاش تىپەربوۋنى ماۋەى عیددەى كە پى زانى، ئەۋە عیددەى تەۋاۋە.

بۆ ئاگادارى: بۆ ژنىك ئاۋا دیتە پىشى: لە لایەن مێردىيەۋە تەلاق دەدرى، یا خىر و مێردەكەى دەمرى، دەكەۋىتە مەيدانى عیددە كىشانەۋە. وا ھەلدەكەۋى عیددەى ھىچ لایەكىان تەۋاۋ نابى ئەمما ژنە بە خەيالى خۆى تەۋاۋى كەردۋە عیددەكە، جا ھەر لایەكىان بى، لە كابرايەكى دى مارە دەكرى. پاش زەمانىكى زۆر كەم بۆى ئاشكرا و پوۋن دەبىتەۋە كە وىستا عیددەى مێردى ھەۋەلى - جا مەردىيان تەلاقى دابى - تەۋاۋ نەبوۋە، ئە دەۋە ھالەتەدا ئەو ژنە دەبى چىكا؟ ئایا ئەو ژنە دەبى عیددەى ئەو دوو مێردە جودا جودا و نۆبە بە نۆبە بىيانكىشى؟ یا ئەو دوو عیددە بۆ ژنەكە تىك دەچرژىن و دەچنە پال يەكەۋە (تداخل)، يەكىان بكىشى كافىيە؟

لە لایەن ئىمامى ئەعزەم و ئىمام مالک و سەۋرى و ئەۋزاتى لە باتى ئەو دوو عیددە تىكەلاۋانە لە سەر ژنەكە لازمە تەنبا يەك عیددە بكىشى و بىباتە سەر، ديارە ئەو جۆرە عیددە تەداخولانە بۆ ھەموو ژنان ئاۋا بە سەر ھاتۋويە، جا ئەو عیددەش بە ھەيز بى و يا بە تۆل دانان بى (واتە ۋضع حمل)، يا بە مانگ بى؛ ئەمما شافعى و ھەسەن بەسرى و لەيس كۆپرى سەعد كوتۋويانە بۆ ھەر يەك لەو دوو مێردانە، عیددەى سەربەخۆيان لازمە ژنەكە بۆ مێردى ھەۋەل عیددەى ھەۋەل، بۆ مێردى دووھەم عیددەى دووھەم.

برای موسولمان نه ورځو هم موومان ده زانین عیلم چو ته ټو جیگایه شاره زایی به ته وای ناو
 په گ و زگ و می شک و دل و گورچیلای هم موو له شی ئینسان هیه، که وای دهسته وله جی
 ده زانی ټو څه ناوی کامه میړدی له ناو په حه مدایه و چی له ناو زگیډایه، که وایه ټا زاردانی ټو
 څه بوچی؟ بو ئی حترامی دین و ټاین؟ یا بو ساغ بوونه وای ناو زگی څن و بهرگری له ټیکه لاوی
 نه سه ب؟ ولا می ټو ئی اختلافاته ده بی کی حه کیمانه ویدا؟ ده لیم خودا لهو عالمانه خو ش بی و
 به ټه ندازه ی زه حه ټیان خودا پاداشیان داته وه و زیاتریش و ناشی شارینه وه زانستی ټو زانایانه
 چرای ټاینی ئیسلامن، به لام ټه وده م ټو ده زگایانه نه بوون که شت مه علووم که ن ټا واه ک
 ئیستی، به لام ئیستی که هیه ده توانم بلیم له هه ندیک مه سائیلی ټا و و بچو وکی دیش به قایان
 بی بکه یین و ده کاریشیان که یین.

دیاره ده بی ئینسانی خاون ئیمان و باوهر به خودای ټا گادار به سهر څیان و مان و نه مانی
 بوونه وهر به تابهت بهر ی گیانله بهر له وانش بهر ی ئینسان ده بی ټو باوهر بوونه ی به خودا ټا و
 بی که خودا هه چی هک ده شه ئی ټو ئینسانه دا بی و مایه و هه وینی څیانی بی و مایه ی پارازتنی
 که پرامه تی بی و مایه ی سیحه ت و سازگاری له ش بی، پیش ټه وای ټو ئینسانه یا بلین ټو
 حه یوانه وه گهر که وای بو څیان و بیته مهیدانی څیانه وه بو دابین کردووه و له بن سهری داناوه.
 واته ههر بوونه وهر یک به پی مافی څیان ده بی پیاړیزری و ټا گاداری لی بکری. جا ټه ویه هو که
 خودای بانی سهر له بابته ټو څنانه ی که ته لاق ده درین و میړده کانیان و یستا نه چوونه لایان،
 واته له پاش ماره کردنیان و له پیش چوونه لایان ته لاق ده درین، جا ټه و جار ماره پرا نه یان چ ناو
 برابی و ته عین کرابی و چ ناو نه برابی، ده ستورات و یاسا داده نی لهو باره وه که ده بی به پی
 ټو ده ستوراته له بابته ټو حه قه ماره یی په فتار بکری. بو ئیساتی ټو بابته ده چینه خزمه ت
 ټایه تی ۲۳۶ ی به قهره که ده ویدا به تیرو ته سه لی حالی ده کرین:

﴿۲۳۶﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ
 عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرَهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ

گونه جباران نابین ټه گهر څه کانتان ته لاق بدن که هیشتا سهر جیبتان نه کردوون، یا هیچ
 ماره یه کتان بو پریار نه دابن (ټه گهر څنتان وا ته لاق دا) ټه وه ده بی بو دلنیایی و دلنه وایی کردن
 پوول و پاره یه کیان بده نی، ههر یه ک به پی ده و له مهن دی و هه ژاری خو ی، ټه وه ټرکی
 سهر شانی چا که کارانه.

ته‌لاق‌دانی ژن پیش سهرجیی کردیان

تیروانین و ئاور وه‌سهر دانه‌وی ئایه‌تی ۲۳۶:

ئه‌و که‌سانه‌ی ژنیان له‌ خو‌ ماره‌ کردوو و حقه‌ ماره‌یی ده‌ ماره‌ کردنه‌که‌دا ناو نه‌بردوو و دیاری نه‌کردوو، و هه‌روا سهرجیی ژنه‌که‌شیان نه‌کردوو و ته‌لاقی ده‌ده‌نه‌وه، جگه‌ له‌وه‌ی گونا‌حیان ناگاتی، ژنه‌که‌ حقه‌ ماره‌ییشی ناکه‌وئ. چونکه‌ ناوی حقه‌ ماره‌یی ده‌کاتی ماره‌پرینه‌که‌دا ناو نه‌براو، ئه‌مما می‌رده‌که‌ی له‌ باتی ماره‌یی به‌ پپی ده‌سته‌لاتی خو‌ی به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک پاره‌ یا شتی دی بداتی، بو‌ خاتری ریز له‌ ژنه‌که‌، که‌وا نیوی ئه‌و می‌رده‌ی که‌وتبو و سهری له‌ لایه‌که‌وه، و له‌و لایه‌شه‌وه که‌رامه‌تی پیاوه‌که‌ی پی ده‌چیته‌ سهری. ئه‌وانه‌ به‌و مهرجه‌ن که‌ ئه‌و ژنه‌ وه‌ک ژنانی به‌ربه‌ره‌لالای ئیستی ده‌گه‌ل پیاوانی بی‌به‌ندوباری ئیستی په‌دوو نه‌که‌وتبی. ئه‌و شت‌دانه‌ به‌و ژنانه‌ی که‌ ته‌لاق‌ دراو و سهرجییان نه‌کراوه‌ به‌ ده‌لیلی ئه‌و ئایه‌ته‌یه‌ *﴿وَمَتَّعُوهُمْ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ﴾* واته‌ ئه‌و ژنانه‌ به‌هره‌مند بکه‌ن. ده‌وله‌مه‌ند له‌ قه‌ده‌ر خو‌ی، نه‌دار له‌ قه‌ده‌ر خو‌ی. وه‌ک خودا ئیشاره‌ی وه‌لا فه‌رموو: *﴿وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ﴾* واته‌ دارا و نه‌دار به‌ پپی ته‌وانی خو‌ی و هه‌روا ئه‌و به‌خشش و ئه‌نعامه‌ چاکه‌ش که‌ ده‌یده‌ن به‌و ژنانه‌ ده‌بی به‌ پرووی خو‌ش و دلی پر سه‌فا بی. ئه‌وجار ئایه‌تی *﴿حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ﴾* ئیشاره‌یه‌ وه‌لای ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌خشینه‌ی ده‌یاندنه‌ی له‌ جیاتی ماره‌یه‌، چونکه‌ ناوتان نه‌بردوو، ئه‌و کاره‌ش ئه‌رکه‌ له‌سهر چاکه‌کاران.

ته‌لاق‌ چوار جو‌ره

ئه‌وه‌ پروون و ئاشکرایه‌ که‌ ئه‌و حوکمه‌ی (واته‌ ته‌لاق‌دانی پیش ئه‌وه‌ی ده‌گه‌لی جووت بی و ناوی حقه‌ ماره‌یه‌ش نه‌بری و هیچی ناکه‌وئ له‌ ماره‌یی) حوکمی ئایه‌تی ۲۳۶ه‌، جا له‌ سهر ئه‌و ئه‌ساس و یاسایه‌ی بو‌ ته‌لاق‌مان وه‌رگرت له‌ قورئانی پیروژ، ته‌لاق‌ ده‌بنه‌ چواره‌ش، به‌جیمان مه‌هیلن تاکوو بو‌تان باس که‌ین به‌ ته‌رتیب:

۱. یه‌کیک له‌و چوار به‌شانه‌ ئه‌وه‌یه‌: هه‌م جیماعی ده‌گه‌ل کرابی، هه‌م ماره‌ برانه‌ی ناو برابی. ئه‌وه‌ ئه‌و ژنانه‌ سی‌ حه‌یزی له‌ سهره‌ و حه‌قی خو‌شی که‌ ماره‌یه‌ ده‌بی بیدریتی، ده‌للیش ئه‌م ئایه‌ته‌یه‌: *﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُمْ شَيْئًا...﴾* (بقره: ۲۲۹)

۲. دووه‌مین به‌ش له‌و چوار به‌شانه‌ی ته‌لاق‌ که‌ ده‌باره‌ی ژنان ده‌کار کراوه‌ و ده‌کرین ئه‌و

به‌شه‌یه: نه ماره‌یی دیاری کراوه، نه جی‌ما‌عی‌شی ده‌گه‌ل کراوه، نه‌و ژنه مافی داوا کردنی حه‌قه‌ما‌ری‌یی نییه، نه‌مما به‌ عینوانی چاکه و چاکه‌کاری ده‌بی شتیکی له‌قه‌ده‌ر توانایی می‌رده‌که‌ی بدریتی، ده‌لیل ئایه‌تی: ۲۳۶ی به‌قه‌ریه: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ واته‌گوناه‌تان له‌سه‌ر نییه‌نه‌گه‌ر ژنتان ته‌لاق بده‌ن که‌نه‌چونه‌لایان ئیستا و هیچ ماره‌یه‌کتان بۆ بریار نه‌داون.

۳. سی‌هه‌مین به‌ش له‌و چوار به‌شانه‌ی ته‌لاق واریدی سه‌ر ژن ده‌کرین نه‌و ته‌لاقه‌یه: ژنیکه‌ماره‌برانه‌ی دیاری کراوه‌نه‌مما می‌رده‌که‌ی و‌یستا نه‌چۆته‌لای و ده‌گه‌لی جووت نه‌بووه. نه‌و ژنه‌نیوه‌ی ماره‌یی ده‌که‌وئ و حه‌قی خۆیه‌تی. ده‌لیل ئایه‌تی ۲۳۷ی به‌قه‌ریه: ﴿وَإِن طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ﴾ واته‌نه‌گه‌ر هات و ته‌لاقتان دان، پی‌ش نه‌وه‌ی بچه‌نه‌لایان، به‌لام ماره‌ییتان بۆ دانا‌بوون نه‌وه‌نیوه‌ی ماره‌یه‌که‌یان ده‌که‌وئ که‌بۆتان دیاری کردوون.

۴. چواره‌مین به‌ش له‌و چوار به‌شه‌ته‌لاقانه‌ی واریدی سه‌ر ژن ده‌کرین نه‌و به‌شه‌یه: ژنیکه‌سه‌رجیی کراوه‌له‌لایه‌ن می‌رده‌که‌یه‌وه‌به‌لام ماره‌یی بۆ دیاری نه‌کراوه‌و ناوی نه‌براهه. نه‌و ژنانه‌به‌پی‌فه‌رمانی باری ده‌بی ده‌به‌راهه‌نه‌و به‌هره‌ی لئی وه‌رگیراهه، حه‌قه‌ماره‌یه‌کی بدریتی. ده‌لیل ئایه‌تی ۲۴ی سووره‌ی نیسائه: ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ واته‌هه‌ر ژنیکتان ماره‌کرد و چیژ و له‌زه‌تتان لی وه‌رگرت، حه‌قی له‌زه‌ت و به‌هره‌که‌ی لیت وه‌رگرتووه‌به‌ناوی حه‌قه‌ماره‌یی بیده‌یه.

مشت‌ومر له‌مه‌ر سیغه

دیره‌دا هه‌ست و نه‌قل و شعور و که‌رامه‌ت و وێژدان ده‌که‌ونه‌سرت و خورت و پامان و دامان و هه‌لسه‌نگاندنی حوکه‌مکانی خودای حه‌یا و که‌رامه‌ت پارێز. ده‌و ئایه‌تی ۲۴ی نیسائه نه‌باسیک به‌سه‌راحت له‌له‌فزی نیکاح نه‌له‌له‌فزی ته‌لاق چاو نا‌کری و نه‌کراوه. و هه‌روا ده‌ئایه‌تی پی‌ش نه‌و ئایه‌ته‌شدا واته‌ئایه‌تی ۲۳ باس هه‌ر له‌وانه‌کراوه‌حه‌لالن و حه‌رامن، باسه‌که‌ی ئایه‌تی ۲۴یش ئاماژه‌وه‌لای نه‌وه‌ی کراوه‌ژنی ژیر ڕکیزی می‌ده‌نه‌بی، ده‌کری به‌وه‌سیله‌ی مال و سامان و دارایی ژن بین نه‌یفه‌رموو ماره‌ی که‌ن، به‌لام فه‌رمووی خودا ده‌به‌راهه‌له‌زه‌ت لی کردنیان به‌هره‌یان بده‌نی و کرییان بده‌نی، نه‌یفه‌رموو حه‌قه‌ماره‌ییان ده‌نی. به‌ته‌ئویلات نه‌بی

خۆت بۆ نه‌جات نابێ له‌و بوولێله‌دا. ده‌که‌ویه ده‌رووی ته‌نگی نا‌ره‌وای سیغه‌ی مه‌شه‌وور و له‌و لایه‌شه‌وه ئایینی ئیسلام به‌و له‌فه‌هه‌ مباره‌که‌ی قورئان واته‌ نیکاح ژن له‌ پیاو حه‌لāl ده‌کا و به‌و له‌فه‌ش واته‌ ته‌لّاق ئه‌و گرێ نیکاحه‌ هه‌ل‌ده‌وه‌شی، وه‌ هه‌روا کۆمه‌لی ئیسلام واته‌ ئیجماع له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن جیماع به‌ شوبهه (مهر المثل) ی ده‌که‌وێ. و هه‌روا ماره‌یی ده‌گه‌ل نیکاح نه‌بی، ناوی چی لی ده‌ندری؟ و هه‌ل‌وه‌شانه‌وه‌ی گرێ نیکاح به‌ ته‌لّاق و به‌ له‌فه‌هه‌کانی هاوتای ته‌لّاق نه‌بی نیوی چ ده‌بی؟

و له‌و لایه‌شه‌وه ژن هینان و ماره‌ کردن راز و فه‌لسه‌فه و حیکمه‌ته‌که‌ی هه‌ر له‌زه‌ت و خۆشی به‌ده‌نی نییه‌ به‌ پتی ئایین و که‌رامه‌ت؟ که‌وايه ته‌قل و دین و قورئان و که‌رامه‌تی ئینسانی ده‌ به‌رابه‌ر ئه‌و به‌شه‌ چواره‌ی که‌ ناوی به‌ ته‌لّاق براوه‌ و وه‌ک سیغه‌ ده‌چی، ده‌لین چی؟ و هه‌روا له‌ راست سیغه‌دا ده‌لین چی؟

ئیمام رازی ده‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا له‌ سه‌ر ئایه‌تی ۲۴ ی نيساء دا فه‌رموویه‌تی: قیاسی ئاشکرا دێره‌دا واته‌ ده‌ مانای ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ دا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ شاره‌زایی ده‌دا (وطی) به‌ شوبهه (مهر المثل) ی ده‌که‌وێ. ئه‌وه‌ پاش هه‌رايه‌کی زۆر ئه‌وه‌ی فه‌رمووه‌.

ئایه‌تی ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن طَلَقْتُمُ النِّسَاء﴾ زۆربه‌ی زانایانی ئایینی کردوویانه‌ته‌ ده‌لیل له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی کۆکردنه‌وه‌ی سی ته‌لّاقه‌ به‌ یه‌که‌جار حه‌رام نییه‌، چونکه‌ ده‌لین: ئه‌وه‌ نه‌سی ئاشکرای قورئانه‌ و عامیشه‌ بۆ هه‌موو جو‌ره‌ ته‌لّاقیک.

ئایه‌تی ﴿حَقَّ عَلَى الْمُحْسِنِينَ﴾ که‌ له‌ ئاخری ئایه‌تی ۲۳۶ دایه‌، ئیشاره‌یه‌ وه‌لای ئه‌وه‌ی ده‌دریته‌ ئه‌و ژنه‌ی به‌ ئیحسانی ده‌دریته‌ نه‌ به‌ شیوه‌ی واجب، واته‌ ئه‌گه‌ر واجب بایه‌ دانی ئه‌و شته‌ که‌لیمه‌ی ئیحسانی بۆچی بۆ به‌کار ده‌برا؟ چونکه‌ ده‌بایه‌ به‌ ته‌ئکید دابایه‌، ده‌لیل له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ﴿حَقَّ عَلَى الْمُحْسِنِينَ﴾ ئیشاره‌یه‌ وه‌لای ئه‌وه‌ی ئه‌و پێ به‌خشینه‌ شته‌ بۆ ئه‌و ژنانه‌ واجب نییه‌ به‌لکه‌ هه‌ر چاکه‌یه‌ (المحسنین) ی ئایه‌تی ۹۱ ی ته‌وبه‌یه‌: ﴿مَاعَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾: واته‌ بۆ خودا و پیغه‌مبه‌ر هیچ ڕینگه‌یه‌ک نییه‌ بۆ تاوانبار کردنی چاکه‌کاران. چونکه‌ لۆمه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وانه‌یه‌ ته‌رکی واجب ده‌که‌ن، ئه‌وانه‌ی کاری مه‌باح ته‌رک که‌ن لۆمه‌ نایانگرێته‌وه‌ به‌ مه‌رجی ڕینگای ته‌رکی مه‌باحه‌که‌ی مه‌باح بی، نه‌ک بلی پتی موخته‌قید نیم، به‌ خیر و خیرات و چاکه‌کاری.

و هه‌روا ئایه‌تی ﴿عَلَى الْمُؤْسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ﴾ ئیشاره‌ی ته‌واوه‌ وه‌لای

ئەوێ (متعه) واتە دانى شت بەو ژنانەى كە بەهرەى لەزەتیان لى وەرە گرى دە ژىر ياساى نىكاخى شەرعیدا واجبە چونكە ئەوێ وەك نەفەقەكەى كە خودا بە واجبى گىراوە لە سەر پىاوان كە بىدەنە ژنەكانیان.

و ھەروا بە پىي گوفتەى ھەندىك لە زانایانى ئایىنى ئایەتى «مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ» دەبى بە واتای ئەوێ بى: ئەو مەتاعە واجب بى بە ئەندازەى توانای دارا و نەدارى.

با ئەوێش پاش گوى نەدەین: ھوى دابەزىنى ئایەتى ۲۳۶ ئەوێ: گویا پىاویكى ئەنسارى ژنىك مەرە دەكا و مەرەى دە كاتى مەرە كەردنەكەدا بىرارى نادا و دىارى ناكە، پاشان بى ئەوێ بىچىتە لای و جىماعى دەگەل بكە، تەلاقى دەداتەو، نایەھوى ھىچى بداتى. ئەو جەرمانە بە پىغەمبەر ﷺ دەكوترى لە لایەن كەس و كارى ژنەكەو، پىغەمبەرىش دەستوور دەفەرموى لە سەر ئەساسى دابەزىنى ئەو ئایەتە، بە پىاوە ئەنسارىيەكە، بە شتىك ئەو ژنە بەھەرەمەند كە. (تفسیر منیر، ج ۲؛ بحر المحيط، ج ۲، ل ۲۳۱)

تیوتیو:

ئەو ئایەتە (۲۳۶) بەیانى حوكمى ئەو ژنەى پىش دەگەل نوستنى و بىراردانى مەرەى تەلاق بدرى.

ئایەتى «لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ» ئاماژەى وەلای ئەوێ پىش دەگەل نوستنى ژن و بى دىارى كەردنى مەرەى، گوناھى تەلاقى دەى.

ئایەتى «أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً» ئىشارەى وەلای ئەوێ: ئەگەر دە كاتى مەرە كەردنى ژندا مەرەى بىرارى نەدرا لە سەر پىاوەكە گوناھى نىيە كە تەلاقى دا و مۆتەھى داتى، نەك (مەر المثل)، بەو مەرجه نەچوو بىتە لای. (روح المعانى، ج ۳، ل ۷۴۳)

ئایەتى «وَمَتَّعُوهُنَّ» ئىشارەى وەلای ئەوێ ئەگەر مەرەى دىارى نەكرا و بىرارى لە سەر نەدرا و تەلاق درا لە سەر تەلاق دەر حەقە مەرەى واجب نىيە.

ئایەتى «عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ» ئىشارەى وەلای ئەوێ: دانى مۆتەھە بە پىي توانایە.

و ھەروا ئایەتى «وَلِلْمُطَلَّقاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ» (بقرە: ۲۴۱) ئىشارەى وەلای ئەوێ ھەمچون ژنانىكى ئاوا مۆتەھەیان بە گوىەى دارا و نەدارىيە لە روانگە شەرعەو.

ئایەتى «حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ» واتە دانى مۆتەھە حەقىكى دىارى كراوە و دەبى بە تەواوى

زه‌رووری بدری له لایه‌ن چاکانه‌وه.

ده‌بی ئه‌و باسه (واته ئه‌و شیوه ته‌لاق‌دانه‌ی بی‌چوونه لای ژنه‌که و بی‌دیاری کردنی ماره‌یی و پاشان دانی موعه به‌و ژنه)، زۆر به وردی هه‌لسه‌نگیندری. دل و ئه‌قل و شعور ده‌لین ئه‌و ماسته بی‌موو نییه، واته ئه‌و کاره بی‌سوور و پاز نییه. سوور و پازه‌که‌ش ئه‌قله‌ن به پیتی ریز و ریزدارییه‌ک که له نیکاحدا هه‌یه و هه‌روا ناحه‌زی و توورپیه‌کی باری که ده ته‌لاقدا هه‌یه و ده‌بیندری، ده‌بی هه‌ر ئه‌وه بی‌چ: ئه‌و پیاوه له‌به‌ر تالووکه و بی‌لیکۆلینه‌وه له‌و ژنه‌ی ده‌یخوازی، وه‌سه‌ر ته‌له‌ ده‌په‌ری هه‌تا ماره‌شی نه‌کا و نه‌یته‌وه سه‌ره‌ خو و بلاو نه‌بیته‌وه ماره‌ کردنه‌که‌شی به ناو عاله‌مدا، ئه‌و ته‌له‌ی ئه‌و می‌رده وه‌سه‌ری په‌ریوه ده‌رناکه‌وی. پاشان که به هوی ئینسانانی عه‌یب‌دِر و زار به هاوار ته‌له‌ ده‌ته‌قی و ده‌نگی ته‌قینه‌که‌ی به گویی می‌رده‌که‌ی ده‌گا و ئه‌وده‌م تیده‌گا ئه‌و کاره‌ی ئه‌و کردی له‌بابه‌ت ئه‌و ژن خوازته، بی‌چ به‌راوه‌رده، خیری بو‌وی تیدا نییه و نابی، ئه‌و جار ده‌یه‌ه‌وی ورده‌ورده‌ خوی لی‌وه‌ک‌ری و وه‌دزی و دوور خاته‌وه به‌بی‌ده‌نگی. دینی پیش ئه‌وه‌ی تخوونی که‌وی ته‌لاقی ده‌دا و ده‌شلی به‌خه‌یالی خوی جا خو‌حه‌قه‌ماره‌ییم بو‌بریار نه‌داوه و نایکه‌وی، ئه‌م‌نیش ئه‌و خه‌رجه‌ی لیم کردووه با پروا هه‌ر ئه‌وه‌نده نه‌جاتم بی‌و عاله‌م زۆر پی‌نه‌زانی و شته‌که بلاو نه‌بیته‌وه. ئیدی بی‌خه‌به‌ر له‌وه‌ی خودای بانی سه‌ر ئاگاداری هه‌موو کار و باریکه و حافیزی که‌پامه‌ت و حه‌یا و ئه‌رزشی هه‌موو گیانه‌له‌به‌ریکه به‌تایه‌ت ئینسان، و ته‌نبی کردنی ئه‌و که‌سانه‌ش که به‌بی‌هه‌لسه‌نگاندن و به‌راوه‌رد و لی‌کدانه‌وه وه‌سه‌ر کاران ده‌په‌رن، دینی ئه‌و حوکمه‌جه‌زا و سزای بو‌داده‌نی و دیاری ده‌کا و ده‌فه‌رموی: «وَمَتَّعُوهُمْ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرَهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ» واته به‌هره‌مه‌ندیان بکه‌ن ئه‌و ژنانه‌ی ئاوا ته‌لاقیان ده‌ده‌ن و ماره‌ییتان بو‌دیاری نه‌کردوون و نه‌چوونه لایان، ئه‌و به‌هره‌یه‌ش به‌پیتی توانایی و دارایی خوتان، به‌روویه‌کی خوش و دل‌یکی پاکه‌وه‌تان. به‌دلی من و هه‌لسه‌نگاندنی من. ئه‌وه‌بوو سوور و پازی ئه‌و ته‌لاق‌دانه، کیش چاتری بو‌ده‌چی سپاسی ده‌که‌م.

دیاره هه‌ر وه‌ک زانیان و پامانگه‌یاند له‌لایه‌ن خوداوه: ناو نه‌بردن و دیاری نه‌کردنی حه‌قه‌ماره‌یی ژن ده‌کاتی ماره‌کردندا ته‌لاق‌دانه‌وه‌شی ئاوا به‌و شیوه‌راگه‌ییندرا ده‌تایه‌تی ۲۳۶دا، سه‌ر ده‌کیشیته‌وه‌و پاستیه‌ی که‌ئو ژنه له‌مافی ماره‌یی بی‌به‌ش ده‌بی. ئه‌وکات به‌هره‌پیدانی ده‌که‌ویته‌ئستۆی پیاوه‌که‌ئویش خوی و خودای خوی.

ئه‌مما ئه‌گه‌ر حه‌قه‌ ماره‌یی ناو برا و دیاری کرا ده‌ کاتی خویدا و واش هات ته‌لاق درا و
چوونه‌ لاشی ده‌گه‌ل نه‌هاتبوو ه‌جی، چی ده‌که‌وئ ئه‌و ژنه‌؟ جا بۆ ئه‌و باب‌ه‌ته‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت
ئایه‌تی ۲۳۷ی به‌قه‌ره‌ که‌ ده‌ویدا دیاری کراوه‌:

﴿۲۳۷﴾ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

ئه‌گه‌ر هات و ته‌لاق‌تان دان (ژنه‌ کانتان) له‌ پێش ئه‌وه‌یدا بچنه‌ لایان، به‌لام ئه‌وجاره‌ ماره‌ییتان بۆ
دانابوون، ئه‌وه‌ (نیوه‌ی ئه‌و ماره‌یه‌یه‌ دیاری کراوه‌یان) ده‌که‌وئ. (ده‌بی بیاند‌رئتی). جا مه‌گه‌ر
ژنه‌ که‌ بۆخوی به‌ وازی خوی نه‌یه‌وئ و یا سه‌ره‌په‌رشتیاره‌ که‌ی بیبه‌خشئ و بیبوورئ. یا
لیبورن و به‌خشنده‌گی له‌ ته‌قوا نزیکه‌، له‌ ناو خۆتاندا، چاکه‌ و خیرتان له‌ بیر نه‌چئ، چونکه‌
بی‌گومانه‌ خودا ئاگاداره‌ به‌ سه‌ر ئه‌و کرده‌وانه‌دا که‌ ئه‌نجامی ده‌دن، چ ده‌ شه‌ودا چ ده‌ پۆژدا.

ماره‌یی ژنی ته‌لاق‌دراوی سه‌رجیی نه‌کراو

تێروانین و ئاوردانه‌وه‌یه‌کی ورد و هه‌ستیارانه‌:

ژن به‌ پپی یاسای ئیسلام پێش ئه‌وه‌ی جیماعی ده‌گه‌ل بکا می‌ردی و ته‌لاق‌ی دا، ئه‌وه‌ ئه‌و
ماره‌یه‌یه‌ که‌ ده‌ کاتی ماره‌ کردندا ناوی براوه‌ و بۆی دیاری کراوه‌ نیوه‌ی ده‌که‌وئ و ده‌بی
بید‌رئتی. ئه‌وه‌ ئاوا به‌و شیوه‌یه‌ ئه‌وه‌مان پپ ده‌لئ: ئه‌و ماره‌یه‌یه‌ جگه‌ له‌ راز و حیکمه‌تیک‌ی که‌
خودا دپه‌یدا به‌دی کردووه‌ به‌هری ئه‌و له‌زه‌ته‌یه‌ که‌ له‌ ژنه‌که‌ وه‌رده‌گیرئ، جا بۆیه‌ ئه‌گه‌ر می‌رد
نه‌گه‌یی ئه‌و به‌هری لئ وه‌رگ‌رئ و ته‌لاق‌ی دا، نیوه‌ی قه‌راردادی ده‌بی بداتی. ئه‌وه‌ش به‌
باوه‌ریمان ده‌بی ئی ئه‌وه‌ی بی که‌ ئه‌و ژنه‌ شه‌رمه‌زاری تووش بووه‌ ده‌و ماره‌ کردن و
ته‌لاق‌دانه‌یدا بۆ دل‌نوازش و دل‌داری ئه‌و ئافه‌ته‌ شه‌رع ئه‌و نیوه‌ حه‌قه‌ی بۆ دیاری کردووه‌.

یه‌کی‌ک دی ئه‌و په‌رسیاره‌ ده‌کا و ده‌لئ: شه‌رع به‌ زاهیری ئه‌و حه‌قه‌ ماره‌یه‌یه‌ و یا نیوه‌ حه‌قه‌
ماره‌یه‌یه‌ بۆیه‌ داوئته‌ ئه‌ستۆی پیاوه‌که‌، چونکه‌ پیاوه‌که‌ به‌هری له‌زه‌تی لئ وه‌رده‌گ‌رئ له‌ ژنه‌که‌؛
به‌لئ باشه‌، ئه‌وه‌ با وا بی. جا خۆ ژنه‌که‌ش ئه‌و به‌هری که‌ می‌رده‌که‌ی له‌ ژنه‌که‌ی پپی ده‌گا،
ژنه‌که‌ش له‌ پیاوه‌که‌ی پپی ده‌گا؛ جا که‌وایه‌ ئه‌و حه‌قه‌ بۆ به‌ ته‌نیا خرایه‌ ئه‌ستۆی پیاوه‌که‌؟

بۆ ولامه‌که‌ی ده‌بی له‌و پوانگه‌وه‌ هه‌نگاو باوئ‌ژرئ و هه‌لوئستی بۆ بگ‌یردرئ: پیاوه‌ ک‌پ‌یار و
خوازی‌بینیکه‌ر و ماره‌پ‌ر و قبوول‌ک‌ه‌ری نیک‌احه‌که‌یه‌، و هه‌روا پیاوه‌ نه‌فه‌قه‌ هه‌ل‌گ‌ر و دا‌یین‌ک‌ه‌ری

خەرج و مەخاریجی ژن. ژنە خوڤرووش بە پیاووەکە لە بابەت نیکاحەوه، سەیری کاتی ماره کردنی ژن و پیاو لە یەک بکە: وهلی ژن پروو دەکاتە پیاووەکە و دەلی: ئەوه ئەو کچەی خۆم یا ئەو خوشکەیی خۆم ماره کرد لە تو، یان دام بە تو بە ئایین و مەزەب بە حزووری ئەو شاهیدانە. حەقەمارەییشت لە سەرە تو ئەوهەندە بی. پاشان دەستەولهجی پیاووەکە دەلی: ئەوه قبوولم کرد ئەو نیکاح و مارهییە بەو مەرجانەیی ناوت بردن.

جا ئەدیرهە لە ژن و پیاووەکە کامەیان درا بە کامەیان؟ ئەگەر لە خو نهگۆرین دیارە ژنەکە درا بە پیاووەکە. جا لە سەر ئەو ئەساس و یاسایایە دەبی ئەو حەقە مارهییە لە ئەستۆی پیاووەکە بی نهک ژنەکە. ئەو مارهییە حەقیکه ئی ژنەکەیه و خودا پیی بەخشیوه دەو سهودایهەدا، جا بۆیه ژنەکە دەشتوانی دە کاتی خویدا بییهخشی بە پیاووەکە، جا ئەگەر ئەو حەقە لە لایەن خوداوە مافی رهوای ئەو ژنە نهبايه، نهیده توانی بییهخشی چونکه کهس مافی کهسی پی نابەخشی. و هەر لە سەر پی خوشبوونی ئافرهتەکه سەرپەرشت و چاوسوور و کهس وکاری ژنەکهش دهتوانن ئەو مافه شهريعیهی ژنەکهی بیهخشن بە پیاووەکە دە کاتی تايهتیدا، وهک خودای تهعالا دهو ئايهتهدا ئاماژهی وه لا فەرمووه: ﴿إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ واتە (ئەو مارهییەیی داتان ناوه نیوهیان دەکوێ) مەگەر ژنەکه خۆی نهیهوێت و بییهخشی و یا سەرپەرشتیاره کهی ببووری و لیستان خوش بی. دیارە لە دیوانی خودادا بهخشندهیی و لیبوردن زۆر خیره و له تهقواس زۆر نزیکه له کن خودا له بیر ناچیت و خوداش ناگاداری کردهوتهانه.

لیره لهو حەقە نیوه مارهییەیی که ژنەکهی دهییهخشی و یا چاوسوور و کهس وکارهکانی، ههست به شتیکی زۆر چاک و باش و بهقیمهت دهکری، لهوانهیه زۆر کهسی بهئیمان و شاییه بهخۆ و بهویقار وهیقۆزی، ئەو دیارده بهنرخهیه. ئەو شتهش ئەوهیه: ئەو بهخشینه لهوانهیه ئەو دل نارهحهتیە و پەریشانیەیی که وهک برینیک خزاوته سەر دل و جهستهی شهخسیهت و کهسایهتی کهسانی ژنەکه، پامال درێ و سارپیژی کاتهوه و لهو لایهشهوه به کهسانی پیاوکهش بلێ و تیی گهییینی که ئیمهیی کهس وکاری ئەو ئافرهته مال په‌رست و دنیاپه‌رست نین به‌لکه کهرامهت و عزیزهتی ئینسانی هه‌دهف و ئامانجه ده خزمایه‌تیدا. جا ئەو مەبه‌ست و نیهت و ئاکاره ره‌وا و په‌سنده واته به‌خشین، ده‌بیته وه‌سیله‌ی له‌نگه‌ر راگرتنی خزمایه‌تی و راییته‌ی حه‌سه‌نه‌ی چاک و پاک، هه‌روه‌ک خوداش ئاماژه‌ی وه‌لای فەرمووه به هۆی ئایه‌تی ﴿وَلَا تَنْسُوا﴾

الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ﴾ چاکەى يە کتریتان لە بیر نەچیتەووە کە دە وەخت و کاتى خۆى دەگەل یە کترى دەکەن، وەک ئەووە کاتى خۆى ئەو پیاووە دەستى خزمایەتى درێژ کردووە بۆ مالى ژنەکە و ھەروا کەس و کاری ئەو ژنەش دەستى خزمایەتى و بیان قبوڵ کردووە و نەیانبردۆتەووە پاش. کە بەو کارە تەلاق دانە ئەو خزمایەتى و براىەتیە تێک نەچوووە و نەپرووخواوە.

بۆ ئاگادارى

کەسانى خواوەن ھەست و وىقار ئەگەر بە چاوە و دلى بەئیمان و وىژدانەووە سەیرى ئایەتەکان بکەن و بەرجەوھەندى بن و لەو لایەشەووە خەلکى پى وەزن کەن و ھەلیسەنگینن و لە قەپان و محەكى قورئانى بدەن، دەبێ چۆنى بەراوێرد کەن و چ ناویكى بۆ ئەو عالەمە دانین؟ دادگاگان سەیر کەن پرن لە خىلافکار، سەرۆکەکان زەین دەنى بەجوز خۆپەرستى و خۆپەسندى و سەرەرپۆیى لىیان چاوە ناکرێ، چۆنىكى بۆ بپروا و پاوەستى و دەستەلاتى ئاوا دەکا ھىچ ئاوپرێكى وەسەر ئەساسنامەى ژيانى ئىنسانى کە قورئانە ناداتەووە و ئایەتى ۲۲ى سوورەى موحادەلە لە لایەن خەون و خەيالە:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

ھىچ ھۆزێک دەست ناکەوێ کە باوەرپى بە خودا و پۆژى ناخەرت ھەبێ و دە ھەمان حال و ئەحوال و کاتى باوەرپیدا ئەو کەسانەیان خۆش بوێ و دۆستایەتى و تىکەلاوى بکەن، کە دەگەل خودا و پیغەمبەرە کەیدا دۆژمنایەتى بکەن (واتە ئیتاعەیان ناکەن) ھەچەن ئەو دۆژمنانەى خودا و پەسوولێ خودا باب و کور و یا برا و تایفە و بەرەیان بن. ئەوانە خودا بپروا و ئیمانى دە دل و دەروونیاندا دارژتووە و جیگیر کردووە، بە یارمەتى دائىک لە لایەن خوداوە، دەشیانخاتە ناو باغ و باغاتیکەووە کە پووبار لە ژێر دار و درەختەکانیدا جارى دەبێ. ھەتا ھەتایە لەویدان. خودا لەوان پازى بوو و ئەوانیش لە خودا پازى بوون، ئەوانە حیزب و دەستەى خودان. ئاگادار بن بى گومان ھەر حیزب و دەستەى خوداش بەختەووەرن.

برا و کاکی خواوەن ئیمان و ھەست و ژیر! سەیرى مانا و حوکم و دەستوورى ئەو ئایەتە راست و پەوان و پیرۆزەى خودا بکە و پەفتارى دەستەلاتدار و حاکمانى بە پراوەت ئىسلامیش بکە. جا وىژدانەن پىگا بدە بە وىژدان و ئیمان و باوەرپى بە خودا و قەزاووەتەکە بکە. بۆ ژیران

ئیشاره‌یه‌ک به‌سه.

پاش ئه‌وه‌ی خودای بی‌هاوتا و زانا و ئاگادار به‌سه‌ر سرشت و ئاکار و خووخده‌ی هه‌موو گیانله‌به‌ریکی وه‌ک ئینسان و حه‌یوان، هات له‌سه‌ر ئه‌ساسی حیکمه‌ت و یاسای نیزامی بی‌وینه‌ی خۆی خزمه‌ت به‌و ئینسانه‌ خه‌لیفه‌یه‌ی خۆی بکا که ده‌کاتی سه‌ختی و ته‌نگانه‌دا و هه‌روا ده‌و کاته‌دا که غه‌م و په‌ژاره‌ سواری دل‌ی ده‌بن بۆ حه‌سانه‌وه و پزگار له‌و باری وا گران و قورس، په‌نا به‌ریته‌ به‌ر چی؟ بۆ وه‌ی پشوو بیته‌وه به‌ری و دست له‌لکی داری هیوا و هومی‌د به‌رنه‌دا؟ با په‌نا به‌ریته‌ به‌ر ئه‌و شته‌ی که خودا بۆی ده‌س‌نیشان کردوه که ئه‌ویش نوێژه.

ئه‌وجار خودای به‌رز و بی‌هاوتا تائیتی حافزی نوێژانی هینا له‌پاش ده‌ستووراتیکی پر له‌گیره و کیشه و هه‌را و به‌زمی ژیان و که‌رامه‌ت و به‌رزایه‌تی و نزمايه‌تی له‌سه‌ر پ‌یاز و بازگه‌کانی کاروانی ژیان. وه‌ک باری هاوسه‌رایه‌تی واته‌ ژن و می‌ردایه‌تی و ته‌لاق و لیک جیا بوونه‌وه و خزمایه‌تی و هه‌زاران شتی دیکه‌ی که ئینسانی ده‌کوشی و راده‌چله‌کینی و ده‌یانخاته ژیر باری غه‌م و په‌ژاره‌وه.

پازی ئه‌و یاسا جوانه‌ی خودای بی‌هاوتا، واته‌ دابه‌زاندنی ئیاتی نوێژان به‌دوای ئیاتی مه‌ربووت به‌ژن هینان و ته‌لاق‌دان و تیکه‌لاوی و خزمایه‌تی و ته‌شکیلی هیلانه‌ی خاووخیزان و خزمایه‌تی، وه‌ئه‌ستۆ گرتنی قورسای باری ژبانی ناو خیزان ده‌بی هه‌ر ئه‌وه‌بی: گه‌وره‌ترین و به‌رزترین و نزیکترین ده‌روو بۆ خۆ پزگار کردن له‌ ژیر باری ئه‌و خه‌م و په‌ژاره‌ی دنیا و په‌لامار و هیرش و شاللاوی توفان و سیلاوی بی‌ئا‌پرووی و نه‌دامه‌تی، نوێژیکه که پ‌یی ده‌کو‌تری په‌نا بردن بۆ خودا و دوان ده‌گه‌ل خودا.

ته‌لاق که راتده‌کیشیته ناو زه‌لکاوی نه‌دامه‌تی، نوێژیش راتده‌کیشیته لای خو‌شی و سه‌عاده‌ت و حه‌سانه‌وه. ژن هینان که راتده‌کیشیته بازاری ژبانی پر له‌ئاوات و ئاره‌زوو و خه‌یالاتی دزی و فزی و گزه‌ له‌هاوالان، نوێژ راتده‌کیشیته ناو پارازتنی راز و رازداری و ئه‌مانه‌تداری.

به‌کوردی هه‌رچه‌ند ژبانی خاووخیزان راتکیشیته ناو ده‌ریای په‌ژاره‌وه، نوێژیش که ده‌گه‌ل خودا دووانه، ئه‌وه‌نده‌ت راده‌کیشیته لای ولاتی حه‌سانه‌وه و هومی‌د و هیوا و دوا‌پو‌ژیکی تاووساو و خو‌شی و به‌خته‌وه‌ری، و ئه‌وه‌نده‌ی ژبانی مال و مندال لاواز و بی‌هیزت کا، نوێژیش بگه‌ر زۆر زیاتر و به‌تین و گو‌ر و به‌هیز و پ‌یز و تیزت ده‌کا. جا له‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و

به خته وه ریهانی ده نوێژ کردندایه دلی ماندوو و شه که تی ژن هین و ژن ته لاق دهر ده یههوی و ده خوازی به ئاره زوو و تامه وه بگاته نوێژ و ده ستوراتی. جا ئیمهش به په له بۆ به جی هینانی ئاواتی دل ده چینه خزمهت ئایه تی ۲۳۸ ی به قهره، که ده ویدا خودای ئاشنا و زانا به به ره که تی نوێژ و به ته نگه تاوی و ماندوویی دلی خاوهن خیزان و ژیان، تیمان ده گه یینی بۆ ده بی په نا ببریته بهر ئه وه سەنگەر و مه ته ریزی ه ی که هیچ دوزمنیک نه یوانیوه و ناتوانی ئه وه ی ده وه سەنگەر ده مه ته ریز بگری، بیگری و گرتبیتی و ئه سیری بکا، به لام بیزار له وه سەنگەر جگه له وه ی له ههر دوو دنیا دا بی په نایه، هه لوه دا و بی و ره و بی ئه نوايه.

﴿۲۳۸﴾ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

پاریزه ر بن و سوور بن له سه ر نوێژه کانتان، به تاییه ت نوێژی ناوه پراست. له به رده م خودادا به رده وام به مل که چی بۆ به ندایه تی راوهستن.

به رده وامی له سه ر نوێژه کان

ئاوړ وه سه ر دانوه و تیروانینیکی هه ستیارانه:

کۆله که و خانووی ئیمانی شهش کلی (واته: باوه پری به خودا، باوه پری به فرشته، باوه پری به کتیه ئاسمانیه کان، باوه پری به پیغه مبه ران، باوه پری به پوژی قیامهت، باوه پری به قهزا و قه دهر)، نوێژه؛ ملاقات و دوانی به نده کانی خودا ده گه ل خودا پینک دینی، نوێژ نیوانی بی باوه ر و باوه ره به خودا، نوێژ وه سیله ی حه سانه وه و سووکنایی دله، نوێژ شاهیدی له سه ر به ندایه تییه بۆ خودا. نوێژ شاهیده له سه ر عه بدایه تی خۆت و مه عبوودایه تی خودا، عه بد و مه عبوود له یه ک بابن، کاتی ده مه عنادا ئه وه سابیت ده بی که عه بد له بابی مه عبووده که ئه وه عه بد ه نوێژ بکا بۆ مه عبوود، ئه گه ر نوێژ نه کا عه بد ههر عه بده، ئه ممه عه بدی هه وا و هه وهس و شه ی تانه، نه عه بدی مه عبوودی به حه قه.

جا له بهر ئه وه ی نوێژ کۆله که و پایه و کلی گه وه ی پردی ئیمانه، خودا ده قورئانی پیروژ و ئه ساسنامه ی ژیان و ئیماندا زوری ئاوړ وه سه ر داوه، بگه وه ک له بیرم بی و ئیشتبام نه کردبی له ۸۶ جیدا باسی له سه ر کردبی. که م سووپه تی قورئان هه یه باسی نوێژی تیدا نه کرابی، وه ک له بیرم بی له ۶۸ ئایه تدا ده وه سووپه ی به قه ره یه دا باسی نوێژ براوه، ده نا باسی نوێژ ناوه به ناوه ههر کراوه. واته له ئایه تی ۱۷۷ وه تا ئایه تی ۲۳۸ باسی نوێژی تیدا نه کراوه، له وی به ولاره خودای

تهعالا باسی داگیرساندۆتهوه.

دهبی به تهئکید ئینسان ئهوه بزانی ئهوهی پئویست بوو له بابته ناسینی دینی خودا و ههروا ئهوهی لازم بوو بۆ زانین له شهریعهتی ئهودا، خودا بی کهم وکووری رایگهیاند و بهیانی کرد. پاشان ههر خودا بۆ وهی ئینسان بههانه نهگری دهستووری پی دا که دهبی له سهر ئههجامدانی نوێژ، وشیار و ئاماده بن. ئهو ئاگاداری و وشیار کردنهوهی خودا له مهر ئینسان له بابته نوێژهوه چه نه رازیکی بهنرخیان تیدایه. یهکیک له پازهکان ئهوهیه: چونکه که یغیهتی نوێژ پیک هاتوو له پارهوستان و هاتنه سهر ئهژنویان و پۆچوونه سهژده و دانیشتنی سهر چۆکان و بی دهنگی و چاونه گیران بیر و بهویدا، سهراپای ئهو حالهتانه زیللهت و دلی داچله کاو مات و داماوێ تیدا ههست پی ده کری.

گرینگایهتی نوێژ

له دیوانی خودای خاوهن ههیهت و بهشکو و جهلالدا ههروا سه رکۆنه و لۆمه ی نهفس و ههوا و تیکشکانی ههوا ی کبیر و ده عیه و ته شه خوسی لی پیکدی و ههروا دهس کیشانه وه و واز هیتان لهو شتانه ی نه هیان لی کراوه. سه ره پای ئهو ئاکارانه بهری داری ئهو نوێژه عیبادته، ههروهک خودای بانی سه ریش ئیشاره ی وه لا فه رموو هه گه پانه وهیه له مه نهیات:

اٰتِلْ مَا اَوْحٰی اِلَیْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَاَقِمِ الصَّلَاةَ اِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهٰی عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ وَاللّٰهُ یَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ﴿۴۵﴾ عنبوت

واته وه یخوینه هه رجیت له وه حی (واته له کتیب) بۆ نیردراوه، نوێژیش بکه، به راستی نوێژ به رگری ده کات له کاری ناشیرین و خراپ. بی گومان یادی خوداش گه وره و مه زنتره. خوداش ده زانی چی ده که نه. نوێژ جگه له یادی خودا، ئینسانی به رهو خو به که مگری و هیوا ی پاداشی چاکه و ترسی تۆله ی خراپه ده با. ئه دیره دایه که وه ئاسان ده گه ری، عیبادتهتی خودا، جا بۆیه خودای تهعالا فه رموو یه تی:

وَاسْتَعِیْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَاِنَّهَا لَکَبِیْرَةٌ اِلَّا عَلٰی الْخٰشِعِیْنَ ﴿۴۵﴾ بقره

واته (ده هه موو کاروبار و چه نگ و چه له مه ی پۆژگاردا) په نا به رنه بهر خو پراگرتن و نوێژ کردن (چونکه بی گومان) نوێژ کاریکی گرانه، بۆ ئه وانه نه بی که وا مل که چی فه رمانی خودان.

کاته کانی نوێژ

جگه له وهی له ئیشاراتی ئایاتی قورئان به ته وای بۆمان ئاشکرا ده بی که نوێژ پینج کاتن،

واتە شەو و ڤوژ پېنج جارن، زانایانی قورئانیش کۆدەنگن لە سەر ئەوێ پېنجن و ئەگەر لەو ئایەتی ۲۳۸ ورد بێنەو زۆر بە ڤوونی بۆمان ساخ دەبێتەو کە نوێژ پېنجن، بەو دەلیلە: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾ شارەزaman دەکا لە سەر سێ نوێژان بەو دەلیلە (صلوات) جەمعه، جەمعیش کە دەبێ لە سێ کەمتر نەبێ. و هەروا دووبارە کە دەفەرموێ ﴿وَالصَّلَاةَ الْوُسْطَى﴾ ئەوێش بۆ خۆی ئیشارەیه وەلای زیاتر لە سێ، دەنا تکرار لازم دێ، چاکیش ئەوێ تکرار نەبێ. دووبارە ئەو زیادەیهی کە لە ﴿الصَّلَاةَ الْوُسْطَى﴾ دا دەستمان دەکەوێ، نابێ یەک بێ و نوێژەکانی پێ بێنە چوار، چونکە وەسەت دەبێ ئەو لاو لایەکە بە ئەندازە یەک بن، کەواتە دەبێ بڵیین: ئەو لا دوو نوێژ و ئەو لایش دوو نوێژ، وەسەتیش یەک نوێژ، ئەو پېنجە کە هاتە ڤوو. ئەدیرەدا دەبێ بکوترێ بۆ وەسەت (نیوہراست): ئیمتياز و فەزیلەتی کاتی و زەمانی هەیه بە سەر دوو لایەکە خۆی، دەنا دەکەوینە باری ڤرسیار ئەوێ بۆ وەسەت؟ خودا بۆ ناوی برد بە وەسەت؟ خودا بۆ ئەو نوێژە هەلاوارد لەوانی دی؟ ئەوێش هەر پێو دەچێ و چاک نییە.

ئەو ئایەتی ۲۳۸ تەنیا ئیسباتی واجب بوونی پېنج فەرزە نوێژەکان دەکا و بەیانی وەخت و کاتەکانی نوێژەکان ناکات. ئەمما ئەگەر مۆلەتی بگرن ئایەتانیک هەن بەیانی وەختەکانی پېنج نوێژەکان دەکەن بە ڤوونی. ئەمەش بە تێروتەسەلی باسیان لە سەر دەکەین. ئەو ئایەتە کە وەختەکانی دیاری دەکەن چوارن، ئەگەر گویم ڤادیرنێ دەچمە سەر باسەکیان:

۱. سووڤە ڤۆم ئایەتی ۱۷ و ۱۸:

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿۱۷﴾ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿۱۸﴾ واتە کاتی دەکەونە دەمەو ئیواران و دەمەو بەیانان، پاک و خاوینی خودا بڵیین و پەسنی بکەن (۱۷) هەموو سپاس و ستایشی لە ئاسمانەکان و زەوی هەر بۆ خودایە، ئیواران و کە دەکەونە نیوہڤۆش (۱۸)

ئەگەر بە چاوێکی وردبینانە سەیری ئەو دوو ئایەتە بکری، بە ڤوونی وەختەکانی پېنج فەرزە نوێژەکان دیتە دەست و ڤۆت مەعلوم دەبن. زەین دەیه:

﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ﴾ واتە (سَبِّحُوا اللَّهَ)، دە ماناشدا (صَلُّوا اللَّهَ)؛ ﴿حِينَ تُمْسُونَ﴾ کە واتە نوێژی مەغریب و عیشاء؛ ﴿وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ واتە نوێژی سەینێ. هەروا لەفری ﴿عَشِيًّا﴾ چ ئی ئایەتی ۱۱ سووڤە مەریەم و چ ئی ئەو ئایەتە (۱۸ ی ڤۆم) هەر دوو بە واتای نوێژی عەسر؛ ﴿وَحِينَ تُظْهِرُونَ﴾ واتە نوێژی نیوہڤۆ.

ئه‌گەر به چاوی ورد زهین بکریته ئه‌و دوو ئایه‌ته و وه‌کۆلدری لێیان، کاتی هەر پینج نوێژه‌کان دیته ده‌ست و ده‌شیان سه‌لمینن بی دوودلی.

۲. سوورهی ئیسراء ئایه‌تی ۷۸:

﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا﴾ واته نوێژ بکه به ریک و پیکێ لهو کاته‌وه که رۆژ ناوه‌راستی ئاسمان به‌جی دێلێ، تا تاریکایی شه‌و دادی، و له شه‌به‌قی به‌یانیشدا؛ بی‌گومان (فرشته‌کان) ناماده‌ن له نوێژ کردنی به‌یانیدا.

ئه‌گەر به‌رجه‌وه‌ندی ئه‌و ئایه‌ته بی، هەر پینج فه‌رزه نوێژه‌کانی (ظهر، عصر، مغرب، عشاء و صبح) هه‌ست پی ده‌که‌ی، به‌و ده‌لیله ﴿لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ﴾ واته لهو کاته‌وه که رۆژ ناوه‌راستی ئاسمان به‌جی دێلێ؛ ئه‌وه‌و مه‌نشوو‌ره که رۆژ له جو‌غری ناوه‌راستی ئاسمان لای داوه و به‌ره‌و ئاوا بوون دی. ئه‌وه‌و دێره‌دا نوێژه‌کانی (ظهر، عصر، مغرب، عشاء) وه‌به‌ر دین، چونکه ده‌و مابه‌ینه‌دا واته له سه‌ره‌تای لادانی رۆژ له خه‌تی ئیستیوا تا تاریکایی شه‌و دادی، کاتی ئه‌و چوار نوێژانه‌ی تیدا وه‌به‌ر دی.

خۆ ئه‌وه‌ش پ‌روونه ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾ واته نوێژی (صبح). که‌وابوو ده‌بی بکو‌تری: ئه‌و ئایه‌تی ۷۸ ئه‌سرا هەر پینج فه‌رزه نوێژه‌کانی ده‌ناو خۆدا کۆ کردۆته‌وه.

۳. ئایه‌تی ۱۳۰ی سوورهی ته‌ها: هەر پینج نوێژه‌کانی ده‌ئامیزی خۆ گرتوون:

﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى﴾ واته ئه‌تۆ له به‌رابه‌ر ئه‌و شتانه‌وه ئه‌وان ده‌یلین خۆرا‌گر به، پیش هه‌تاو که‌وتن و پیش ئاوابوونیشی، په‌سنی په‌روه‌ردگارت به‌ سپاسه‌وه بکه. له‌ نیوه‌شه‌وان و سه‌ره‌تا و کۆتایی رۆژیشدا هەر په‌سنی خودا بکه، به‌لکه‌ نیازت بێته‌دی.

ده‌بی ده‌و ئایه‌ته‌دا بلیین، بۆیه باوه‌ریمان وایه که هەر پینج نوێژه‌کانی ده‌باوه‌شی خۆ گرتوون. چونکه زه‌مان یا پیش رۆژه‌لاتنه که کاتی شه‌وی پی ده‌کو‌تری، یا پیش ئاوابوونی رۆژه که ده‌بیته کاتی رۆژ، که‌وايه ده‌توانین بلیین: شه‌و و رۆژ ده‌و دوو وشانه‌دا کۆ بوونه‌وه، واته طلوع و غروب، یانی رۆژه‌لاتن و رۆژئاوابوون. جا خۆ ئه‌وه‌ش یه‌قینه ئه‌و پینج نوێژانه کات و سات و وه‌خته‌کانیان هەر ده‌شه‌و و رۆژدانه.

۴. ئایه‌تی ۱۱۴ سوورهی هود:

﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَرُفُلًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي﴾

لِلذَّكَرَيْنِ» نوێژه‌كانت به‌جی بینه، له به‌ره‌به‌یانیدا و ده ئیواریدا و سه‌ره‌تای شه‌ودا (ئه‌و شیوه‌عه‌مه‌له) به‌راستی چا‌كه‌كان، خراپه‌كان ده‌شۆنه‌وه و داده‌مالن، ئه‌وه‌ش بیرخستنه‌وه‌یه‌كه، بۆ ئه‌وانه‌ی په‌ند و ه‌رده‌گرن. به‌لگه‌ له سه‌ر ئه‌وه‌ی ئایه‌تی ١١٤ی ه‌وود چۆناوچۆن ه‌هر پینج نوێژه‌كان ده‌گه‌یی‌ن: دیاره دوو ته‌ره‌فی رۆژ سو‌بح و عه‌سه‌ره؛ ﴿وَرُفِقًا مِّنَ اللَّيْلِ﴾ مه‌غریب و عیشان، ده‌مینیته‌وه (ظه‌ر)، ئه‌ویش ه‌هنده ئاشکرایه ده‌گویدا قه‌راری گرتوه بۆ باس کردن نابێ که ده‌نیوان دوو ته‌ره‌فه‌ی رۆژدايه.

ئه‌وه‌مان له بیر نه‌چی که له پێشدا کوتمان ٥ ئایه‌تی ده‌ ٤ سو‌وره‌دا باسی پینج کاته‌کانی نوێژه‌كان ده‌که‌ن ئه‌مما پینج ئایه‌تمان ه‌ینانه‌وه، ٢ ئایه‌تی رۆم (١٧ و ١٨)، ١ ئایه‌تی اسرا (٧٨)، ١ ئایه‌تی طه (١٣٠)، ١ ئایه‌تی ه‌ود (١١٤). ئه‌وه ده‌ ژماره‌دا ده‌بنه‌ پینج، به‌لام بۆوه‌ی به‌ چواره‌که‌ کاره‌که‌مان راست بێ، دوو ئایه‌تی رۆم واته‌یه‌که‌ ئایه‌ت، چونکه‌ به‌ ه‌هر دوو ئایه‌تی ١٧ و ١٨ی رۆم جا ئینجا پینج نوێژه‌که‌ کاتیان هاته‌ جی. به‌لام ئایه‌ته‌کانی دیکه‌ی اسرا و طه و ه‌ود به‌ته‌نیا پینج نوێژه‌کانیان ده‌ ئامیز گرتبوون.

ئه‌وجار ده‌بێ به‌ چاکی ئه‌وه‌ بزانی و گوێی ده‌ینی و بێ مبالاتی ده‌گه‌ل نه‌که‌ین ئه‌مری خودا به‌ محافزه‌ت و پارێزگاری له‌ نوێژ ه‌هر نوێژ کردن نییه‌ به‌ ته‌نیا و پرووت و په‌جال له‌ خاوی‌نێ و له‌ خشوع و خزوع واته‌ له‌ یادی خودا و تی‌که‌لاوی دڵ ده‌گه‌ل سام و هه‌یه‌یه‌تی خودا. به‌ کوردی ده‌بێ نوێژکه‌ر خاوی‌ن بێ له‌ش و جل و جیگای نوێژی، داپۆشراو بێ حه‌یا و ئه‌ده‌ب و شه‌رمگای، پروو به‌ قیبله‌ و دیاره‌ بۆ ئه‌نجام‌دانی ئه‌و پاک و خاوی‌نییه‌ جیاوازی هه‌یه‌ بۆ ئینسانه‌كان به‌ ئیش و کار و شو‌غل و جیگا و رینگ، وه‌ک شوان و گاوان و کاردار و مه‌یته‌ر و پاله‌ و جووتیر و دروینه‌وان، ئه‌وانه‌ به‌ پێی توانایان و جیگا و رینگایان نوێژه‌کانیان به‌ جییه‌.

به‌رزترین پایه‌ترین رو‌کنی نوێژ نه‌ته‌، واته‌ رعايه‌تی نه‌ته‌ و کۆ کردنه‌وه‌ی دڵ واته‌ پێی پێ نه‌دری ده‌و کاته‌دا بێر و به‌ویدا هه‌لپه‌رژێ و هه‌لپه‌روسکی، هه‌روه‌ک خودای ته‌عالا ئاماژه‌ی وه‌لا فه‌رموه‌: إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾ طه به‌راستی ه‌هر ئه‌من خودام، جگه‌ له‌ من خودایه‌که‌ نییه‌، جا که‌ واته‌ من بپه‌رستن و له‌ به‌ر یادی من نوێژ بکه‌ن (واته‌ نابێ گێه‌ته‌ له‌ هه‌ولێر بگه‌پێ)

سه‌باره‌ت به‌ (الصلاة الوسطی)

با ئه‌وه‌ش نه‌خه‌ینه‌ پشت گوێ: زۆر له‌ قورئان زانه‌كان فه‌رموویه‌نه: ﴿الصَّلَاةُ الْوُسْطَى﴾ له‌و

شتانهیه: ههر کامیک لهو نویژانه بلیی هه و بی وهک موته شابهات وایه، و ههر وا دهتوانین بلیین وهک ئه و چهند شتانه وایه که خودای تهعالا دهست نیشانی نه کردوو ه بۆ وهی که به جی بین دهو روبه ره کانیش بهو هیوایه که ئه وهی لیی ده گهری و ده خهفتی وه بهر دی.

ئه و چهند شتانهی که خودای تهعالا شاردوونیه وه ده ناو چهند شتاندان ئه وانان:

۱. شهوی قه در، ده پال ده شهوی ئاخری په مه زاندا

۲. نویژی ناوه راست، ده پال پینج نویژه کاندان

۳. کاتی رابوونی قیامهت ده پال کاته کانی دنیادا

۴. ناوه بهرزه کهی خوی ده پال ناوه کانی خویدا

۵. ئه و کاتژمیری قبوول بوونی دوعا ده پال کاتژمیره کانی جومعه دا

۶. کاتی مردنی ده پال کاته کانی ژیاندا شاردو ته وه.

هه ندیکیش هه ن له یارانئ ئایینی فه رموویانه ﴿الصَّلَاةُ الْوُسْطَى﴾ نویژی به یانییه، وهک زۆربهی ئه سحابه کان، و قه ولی عمرو ابن عاص و ابن عباس و جابر بن عبدالله و ابوامامه باهل، طاووس و عطا و عکرمه و مجاهد. شافعیش ههر ئاواي نه زه ره که نویژی به یانییه. ده لیلیان: ده ته وای رۆژیدا دوو نویژ دیارن: ظهر و عصر. ده ته وای شه ودا دوو نویژ دیارن: مغرب و عشاء. که وایه ده کری بکوتری و په خنه ی لی نه گیردری که له نیوان ئه و دوو کاته دا نویژی سبحه یینییه له نیوان دوو نویژی شه و و دوو نویژی رۆژدا یه. ئه گهر بشکوتری: جا خو نویژی مه غریبیش ئه و حال ته ی هه یه که بۆ نویژی سبحه یینت داناوه، ئه مه ش ده لیین: فه زیله تی نویژی به یانی زیاتره له فه زیله تی نویژی مه غریبی، ئه گهر بشکوتری جا بۆ وایه؟ ئه مه ش ده لیین ئه گهر کار بگاته جا بۆ وایه، هیچ کاریک هه لئابری.

هه ندیکی دیش ههر له سه ر ئه و باوه رهن که ﴿الصَّلَاةُ الْوُسْطَى﴾ ههر نویژی به یانییه، ده لیلیان: ئه وه یه ده عاره فاتدا به ئیتفاق نویژی نیوه رۆ و عه سر دینه جی و کۆ ده کری نه وه، له لای شافعیش ههر وایه، ده کاتی سه فه ردا نویژی نیوه رۆ و عه سر کۆ ده کری نه وه و هه روا مه غریب و عیشا؛ که واته نویژی سبه یینی ته نیا ده که ویته وه ده یه ک کاتی واحیددا. به کورتی کاتی نویژی نیوه رۆ و عه سر کاتی واحیده یه، و کاتی مه غریب و عیسا یه ک کاتی واحیده یه و کاتی نویژی سبه یینیش یه ک کاتی واحیده یه له نیوان دوو کاته کانی دی.

ده لیلیش له سه ر فه زیله تی سبه یینی ئه وه یه: ئایه تی ۲۳۸ی به قه ره ﴿وَقَوْمًا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ واته له

بەردەم خودادا بەردەوام بە مل کەچی بۆ بەندایەتی راوەستن. دە شەرعدا وا گوی بیس بووین بە پیتی حەدەسی دروست نوێژێکی کە قنوتی تێدا سابتە نوێژی بەیانیه.

لە سەر ئەوێ کە کامە نوێژ (وُسْطی)یە، مشت و مەر زۆرە، گەر دەرئەوێ خۆی لە قەرە دەی، بڕۆ بۆ لای تەفسیری کەبیر، ئیمام رازی.

نوێژ نەکردن بێ عوزرە

وەک باسمان کرد لە پێشدا و تیگەشتین پاش بەیانی ئایاتی ئەحکام، هاتینە سەر باسی عیبادەت و معاملات و نەزم و نیزامی تایبەتی خاوەنخیزان کە ئەوانە بەشیک بوون لە ئایاتی ئەحکامات. دواى ئەو باسە خاسە کە پڕ بوو لە دەستوورات و تەربیەت، خودای تەعالا لە سەر ئەساسی حیکمەتی هات بە شوێن ئەحکاماتی خانەوادە، یەک کەرەت ئەحکاماتی نوێژی دامەزراند و داگیرساند، ئەئەوێ جێی پرسیارە کە بۆچی خودای بانی سەر یەک کەرەت کاروانی ئایاتی خاوەنخیزانی وەلانا و کاروانی ئەحکاماتی نوێژانی وەرێ خست؟ بە پیتی فەرموودەى زانایانی ئایینی «شەهید سەید قوتب» ئەو ئال و گۆرە لەناکاوە ئاماژە بە وەلای ئەوێ قورئان دەرئەوێ دە عەبدانی خاوەن باوەر بگەیین کە ئیتاعەى خودا دە تەواوی ئەحکامات عیبادەت و خوداپەرستییە، واتە پرەغایەتی دەستووراتی نوێژ عیبادەتە هەر وەک پارازتنی نیزامی خاوەنخیزان عیبادەتە، چونکە ئیتاعە لە خودا لە هەر بار و بواریک بێ عیبادەتە، و هەر وای بوونی ئینسانیش بۆ عیبادەت سازاوە و رازاوە وەک خودای تەعالا بە وەسیلەى ئایەتی ۵۶ زاریات ئیشارەى وەلا فەرموو: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ئەمن جنۆکە و مەرۆم دروست نەکردووێ تەنیا لە بەر ئەوێ نەبێ بمپەرستن.

لە سەر ئەو ئەساسەى کە رابیتەیهکی تایبەتی و دەروونیە دەگەڵ خودا و بەو پێشەش کە دەستووری تەئکیدى لە سەر بەجێهێنانیش دراوە، دە ناو ئایاتی مەرئەوێ بە ئەحکامی خاوەنخیزان، دەتوانین بڵێین: ئەوێ تەئکیدە لە سەر ئەو پرەستییەى کە ئینسانی خاوەن ئیمان و باوەر دە ناو گێرە و کیشەى خاوەنخیزان، هەر وای بەزمی کۆمەلایەتیدا نیازی زۆری بە حەسانەوێ و لەخۆبردوویی و لەسەرەخۆیی هەیه، بەتایبەتی دە کاتی تەلاق دانسی ژن کە بەرەو مەیدانی دڵنێشی و نەرەحەتی و سەخەلتیت رادەکێشێ. جا ئەوێ ئەو نوێژەى کە تیکەڵبوونە دەگەڵ خودا و یادی خودا، نوور دەخاتە ناو ئەو دڵەى کە بەتینی نەرەحەتی ژن تەلاق دان گەرم داها تەوێ هیواشی دەکاتەوێ و ساردی دەکاتەوێ. بەرەو خۆوێ خۆگری و پشت بە خودا بەستن

له‌نگهری‌ت پی ده‌گری.

نیزامی شهریه‌تی ئیسلام ده‌هیچ شه‌رایه‌تی‌کدا ریځای ته‌رکی نویژی نه‌داوه و ته‌نانه‌ت خودای ته‌عالا به‌هیچ جوړ عوزری ته‌رکی نویژی قه‌بوول نه‌کردووه و حه‌تا ده‌کاتی شه‌ر و به‌زم و هه‌راشدا؛ ئه‌مما ده‌کاتی سه‌ختی و ته‌نگانه‌دا به‌پی‌تی توانا ئه‌مری پی داوه. «قرطبی» ده‌ته‌فسیره‌که‌یدا (ج ۳، ل ۲۲۵) فه‌رموویه‌تی: کاتی ترس و ته‌نگانه‌ وای ده‌ ئامیزی خو‌ی گرتبووی ده‌ره‌تانی نویژ کردن و خو‌یندنی به‌ زمانیشی لی بری‌بووی، ده‌و حاله‌ته‌ سه‌خت و دشواره‌دا به‌ زمان و به‌ دل یادی نویژ ده‌بی بکری. ئه‌گه‌ر ئه‌و حاله‌ته‌ وه‌لاچوو ده‌سته‌وله‌جی بوی وه‌گه‌ری بۆ شوکرانه‌ی خودا بکه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر ده‌و حاله‌ته‌ ته‌نگانه‌یه‌شدا ریځای نه‌داوی ته‌رکی نویژه‌که‌ بکه‌ی ریځاشی به‌ پی‌تی توانا بۆ ئاسان کردووی.

جا له‌ سه‌ر ئه‌و یاسا و نیزامه‌ی که‌ به‌جی هی‌نانی نویژ فه‌رزه و ته‌رک و عوزری ته‌رکی تیدا نییه‌ ده‌هیچ شه‌رایه‌تی‌کدا، خودای ته‌عالا بۆ وه‌ی ئینسان بتوانی ده‌هه‌موو کات و سات و حاله‌تدا بتوانی ئه‌و وه‌زیفه‌یه‌ ئه‌نجام دا، ئایه‌تی ۲۳۹ی به‌قهره‌ی بۆ دابه‌زاند تا‌کوو ده‌کاتی شه‌ریشدا بتوانی ئینسان به‌ پی‌تی توانای ئه‌نجامی دا:

﴿۲۳۹﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

ئه‌گه‌ر هات و ترسان به‌ ده‌م ری‌وه، به‌ پیاده‌ یا خو‌ به‌ سواری، نویژه‌کانتان به‌جی بی‌ن کاتی که‌وته‌ ئاسایش و ترستان نه‌ما، نویژه‌کانتان هه‌روه‌ک جارن ئه‌نجام بدن. جا له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌دا خودا فی‌ری ئه‌و شتانه‌ی کردوون که‌ هی‌چتان لی نه‌ده‌زانی.

نویژ کردن ده‌کاتی شه‌ردا

تی‌روانین و ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه‌ی سیمای ئه‌و ئایه‌ته‌ پی‌روژه:

واته‌ ئه‌گه‌ر هات و که‌وته‌ شه‌ر و ده‌رگیری ده‌سته‌ویه‌خه و ترسان له‌وه‌ی دوژمن سه‌رتان که‌وی، وه‌یا لافاو و خزینی زه‌وی، زه‌لزله، یا په‌لامار و هی‌رش‌ی درنده‌یه‌ک به‌ره‌و پرووتان هات، ئه‌وده‌م نه‌تانتوانی پروو به‌ پرووگه‌ (قیبله) بۆ نویژ بو‌یستن ئه‌وده‌م هه‌ر جوړ ده‌توانن بۆتان ده‌ست بدا نویژ بکه‌ن، ده‌ غار و هه‌لاتندا بی، به‌ پراکشان ده‌مه‌ته‌ری‌زدا بی، پشت به‌ پرووگه‌ بی، یا نه‌نیشت به‌ پرووگه‌ بی هه‌ر ده‌بی. هه‌روه‌ک خودا ئاماژه‌ی وه‌ لا فه‌رمووه: ﴿فَرِجَالًا﴾ واته‌ به‌

پیاڧەیی نوێژەکە بخوینن، «أَوْرُكْبَانَا» یا بە سواری، ئەدەو کاتاندا بیانخوینن با نەشتوانن رکوع و سەژدە بەرن بە لەش، با بە دلتاندا بێ یادی ئەوانە، چونکە ئەو کاتە کاتی ھەلمەت و دەستەویەخەییە، ئەگەر رکوع بەرن یا سەژدە بەرن، دەکەونە دەستی دوژمن، جا بۆیە ئیجازەو پێ دراوە ئەو ھالەتانە بە لەش وەلانی، بەلام بە دل و زمان یادیان بکەن.

بەلام کاتی ئەو ھالەتە تەنگانییە لاچوو و نەما و ئەمین بوونەو، ئەودەم وەرنەو سەر یادی نوێژەکانتان بە شیوەی تەواو. جا لە سۆنگەیی ئەو شیوە زانستیەیی خودا پێی دان لە بارەیی نوێژ خویندنی کاتی و سەخەت و تەنگانە. کە جارێ ئاواتان نەدەزانین، یادی خودا سپاس و ھەمد و شوکری بکەن.

یەکیەک دی و پرسیار دەکا و دەلی: ئایا مەگەر نوێژی کاتی شەڕ و ھەرا و ترس و تەنگانە و سەخەتی ئاواپ و بەو شیوەیی و شیوەی دیکەیی نییە؟ ئەمەش دە وەلامیدا دەبی بلیین: نوێژی ترس، بە گوێرەیی ترس و شەڕەکە و تەنگانەکەیی، واتە دەبی بلیین نوێژی ترس بە دوو شیوەن، دەگەلم بە تاکوو ھەر دوو شیوەکان باس کەم و پرونیان کەمەو و لیکیان جیا کەمەو:

۱. یەکیان ئەو بوو کە دەو ئایەتە پیرۆزەیی ۲۳۹ی بەقەرەدا بە تەواوی و تیروتەسەلی باسما کرد کە ئەو شیوە نوێژ خویندە دە کاتی شەڕی تەن بەتەن و دەستەویەخەییادە، ھەر ئان و لەحزە لە فیل و فووتی دوژمن و شەڕ غافل بی و بخاقلی بە شتیکی دیکەیی غیری شەڕ بە دەس دوژمن دەکەوی، دوژمن فرسەت لی دینی و داگیرت دەکا، جا بۆیە دەبی تەواوی ھەست و ھۆشت بە لای دوژمنەو بی، نەکا بتخاتە داوہو.

۲. شیوەی دووھەم لە نوێژی ترسدا و دە شیوەی دووھەمی شەڕدا ئەوہی: ئەودەم کە ھەر دە ھالی چاوەروانی شەڕدا، داخوا لە کوێو دوژمن ھیرش دینی و رامال دینیئە سەرمان، ئەو ئەو شیوە دە شەڕدا بوونە دەگەل ھالەتی شەڕی دەستەویەخەیی و تیک چەرزان لیک جیاوازن، وەک دە ئایەتی ۱۰۲ی سوورەیی نەسا دا باسی لە سەر دەکا، خودای تەعالا بە تیر و تەسەلی:

نساء ﴿۱۰۲﴾ وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَدَى مِنْ مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

(رووی ئەو فەرما‌یشته پیرۆزه له پی‌غهم‌به‌ره، ده‌فه‌رمو‌یت): ئە‌گەر ده‌گه‌ڵ له‌ش‌کردا بو‌ویت و پیش‌نو‌یژیت بۆ ده‌کردن ئە‌وه با ده‌سته‌یه‌کیان نو‌یژت ده‌گه‌ڵدا دا‌به‌ستن بێ ئە‌وه‌ی چه‌که‌کان له‌خۆیان بکه‌نه‌وه، و به‌شیک‌ی تریان با نا‌گایان له‌ئێ‌وه بێ و نا‌گاداری‌تان بکه‌ن. جا ئە‌وجار له‌دوای پ‌کاتی یه‌که‌م ئە‌و به‌شه‌یان که‌ ده‌گه‌ڵ ئی‌مام (واته‌ پی‌غهم‌به‌ر) نو‌یژیان دا‌به‌ستوو له‌ نو‌یژ ده‌بنه‌وه به‌یه‌ک پ‌کاتی و ده‌چنه‌ پشت‌ه‌وه تا‌کوو نا‌گاداری‌تان بکه‌ن و ئینجا ئە‌و ده‌سته‌ی که‌ به‌هۆی پاسه‌وانی له‌ئێ‌وه نو‌یژیان نه‌کردوو، دینه‌جی‌گای ئە‌وانه‌ی پ‌کاتیکیان کردوو، جا دیش‌ن به‌چه‌که‌وه دین و به‌وریایی پ‌کاتی دوو‌ههم ده‌گه‌ڵت دا‌ده‌به‌ستن و نو‌یژ ته‌واو ده‌بی‌ت.

دیاره ئە‌و نو‌یژه‌ دوو پ‌کاتین، یانی ئە‌و که‌سه‌ی ده‌بی‌ته ئی‌مام ده‌ پ‌وژێ ئا‌وا شه‌پ‌دا دوو پ‌کات نو‌یژ ده‌کات و هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک له‌له‌ش‌کره‌که‌ ته‌نیا یه‌ک پ‌کات ده‌کا. ئە‌و شی‌وه‌ نو‌یژه‌ ده‌کاتی‌ک‌دا ده‌کر‌یت که‌ ه‌یشتا شه‌پ ده‌ستی پێ نه‌کردی‌ت ئە‌مما که‌ شه‌پ ده‌ستی پ‌یک‌رد و دامه‌زرا و کاتی نو‌یژیش هات و گه‌یش‌ت ده‌و گه‌رمه‌ شه‌پ‌دا، هه‌ندیک له‌زانیان کو‌توو‌یانه هه‌رکه‌سه و نو‌یژی خۆی به‌ دڵ و زمان بکات، سه‌ژده و پ‌کو‌وع‌یش به‌ ئیشاره‌ی چاو به‌ری‌ته سه‌ر به‌هه‌ر جو‌ری‌ک بۆی ده‌کر‌ی، به‌لام هه‌ندیک ده‌لین: نو‌یژه‌که‌ دوا بخ‌ری‌ت بۆ دوایی شه‌پ‌که‌، ئە‌وده‌م دوای شه‌پ وه‌ستان با وه‌ی‌گ‌ی‌پ‌ری. بێ‌با‌وه‌پ‌ان به‌ ئا‌واته‌وه که‌ ئێ‌وه نا‌گاتان له‌چه‌که‌ کانتان و باروبنه‌ کانتان نه‌م‌ینی‌ت تا‌کوو کتوپ‌ر بده‌ن به‌ سه‌رتان‌دا. وه‌ک خودا ئاما‌زه‌ی وه‌لا فه‌رموو‌ه: ﴿وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً﴾ که‌وا‌یه ده‌بی ئێ‌وه زۆر وریا بن و هه‌ر چاو له‌ دوژمن بپ‌رن، به‌لام ئە‌گەر ئازار و نا‌په‌حه‌تییه‌ کتان هه‌بوو یان نه‌خۆش که‌وتن یاخود باران باری، ئە‌و کاته ئە‌گەر چه‌که‌ کانتان له‌خۆتان دامال‌ن، ئە‌وه گونا‌ه‌تان نا‌گات‌ی، به‌لام ده‌بی هه‌ر وریا و نا‌گادار بن نه‌با‌دا له‌نا‌کا‌و په‌لامارتان بده‌ن و ده‌ستی‌ک‌تان لێ بوه‌ش‌ین، به‌پ‌راستی خودا سزایه‌کی زۆر به‌ئیش و ئازاری بۆ بێ‌با‌وه‌پ‌ان ئاماده‌ کردوو‌ه.

ئە‌وه بوو مانای ئایه‌تی ۱۰۲ی سوورپی نی‌ساء له‌مه‌ر نو‌یژی ترسان پیشی شه‌پ دامه‌زران.

نو‌یژ ده‌ ترسی‌دا

له‌ سه‌ر ئه‌ساس و پ‌او‌یژی ئە‌و دوو ئایه‌ته‌ پیرۆزانه‌ی ۲۳۹ی به‌قه‌ره و ۱۰۲ی نی‌ساء له‌بابه‌ت نو‌یژی ترسه‌وه، ئە‌و هه‌سته‌ پ‌استیه‌ به‌ دڵدا دی و پ‌اده‌بری: نو‌یژ به‌ ته‌واوی نا‌وه‌پ‌و‌ک و می‌ش‌ک و کا‌کلی سی ش‌تن:

۱. کرداری دڵ واته‌ نه‌یت

۲. کردار به‌ زمان واته‌ خو‌یندن

۳. ئىشارەى دەست و پىۋەندانى لەش

قيام و قعود و سجود و پروو بە پرووگە كە بەشىكى زىنەتىن لە نوپژ لادەچن بەلام ئەو سى شتانه كە دلى نوپژن لاناچن. چونكە نەمانى ئەو سى شتە نەمانى نوپژ دەگەيىنى. و ھەروا دەبى ئەو ھەش بزائىن و باورەى پى بکەين ھەموو شت بە گوپرەى توانىنە و لە قەدەر تاقەتە، ئايەتى ۲۸۶ى بە قەرەش ھەر ئاوامان پى دەلى: «لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا» خودا ئەرك ناخاتە سەر شانى ھىچ كەس، بە پىي وزە و تواناي نەبى. جگە لەو ئايەتە پىروژە كە كافىيە و قەناعەت بە دل دەدا و پىغەمبەرىش فەرموويەتى: (إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ) واتە كاتى بە شتىك دەستوورم پى دان، لەو دەستوور پىندراو ھەچى دەتوانن ئەو ھەنجام بەدن.

زۆربەى زۆرى قورئان زانەكان واتە (مفسرىن) ئەو ئايەتى ۲۳۸ و ۲۳۹ى لە مەر ئەو نوپژەى كە كەوتۆتە فاسىلە و نىوانى عىددە و وفات و ئەحكامى تەلاق بە شتىكى چاوەروان نەكراو دەزانن، ھەچەن نوپژ ھەقوللایە و نىكاح و تەلاق ھەقونناسە، ئەو ھەقوللایە لە پاش ھەقونناس ھاتوو و بەیان كراو ھەچى نەختىك پاش ئەو باسە ھەقوللایە بابەتى ھەقونناس ھەك باسى عىددەى وفات و تەلاق و كارەكانى مەربووت بە تەلاق دىنەو ھەروا باسىان دەس پىدەكاتەو ھەردەكەوى كە ئايەتى ۲۳۸ و ۲۳۹ى لە بابەت دابەزىنەو پىش كەوتوو لە سەر ئايەتەكانى ۲۳۱ و ۲۳۶ و ۲۳۷ى بابەتى ئەحكامى تەلاق. ئەمما دە تىلاو ھەت و خویندەو ھەدا ھەئاخەر كەوتوو. بە ھەر حال زانايانى قورئان داو ھەلۆزى ئەو ھەن بزائىن ھۆى ئەو فاسىلە كەوتنەيەى ئايەتى ۲۳۸ و ۲۳۹ى لە نىوان عىددەى وفات و ئەحكامى تەلاق چىيە؟

دېرەدا بوخارى و تەبەرى و زەيدى كورى سابىت فەرموويانە پىغەمبەر ﷺ نوپژى نىو ھەروا دە كاتى شىدەتى گەرمای سووتىنەر و لادانى رۆژ لە خەتى ئىستىوادا بەجى ھىناو، ئەو نوپژە ھەو شىو ھەروستىرین نوپژ بوو لە سەر ياران، جا ئەو كارەساتە بەشىكە لە ھۆى دابەزىنى ئەو ئايەتە، لەو ھەرايە كە ھەندىك كوتوويانە «الصَّلَاةُ الْوُسْطَى» نوپژى نىو ھەروا.

دە رىوايەتىكى دىكەدا لە زەيدى كورى سابىت نەقل دەكرى كە پىغەمبەر ﷺ نوپژى نىو ھەروا دە كاتى زەوالى رۆژدا لە خەتى ئىستىوادا دىخویند و لە پشت سەرى ئەو بە غەيرەز يەك سەف يا دوو سەف زىاتەر چاوەندەكرا. ھۆيەكەشى ئەو ھەو: خەلك دە خەودا بوون و يا بە سەودا و مەمەلە مەشغوول بوون و دەخافلان، ئىنجا خودا ئەو ئايەتەى دابەزان.

دوو بارە جگە لەوانەش شەش راويە ھەدىسەكان و زەيدى كورى ئەرقەم رىوايەتەيان

کردوو: ئێمە دە دەورانی سەرەتای ئیسلام لە پشت پیڤەمبەرەو دە کاتی نوێژ خویندندا دە گەل ئەوانەیی لە تەنیشتی یە کتر بووین دە دواوین و قسەمان دە کرد، تاکوو ئەو ئایەتە دابەزی: ﴿وَقَوْمُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ واتە خۆبە کەم گرانە و ئە دەبانە بۆ خودا بویستن. ئە دێرەدا بوو پیڤەمبەر ﷺ دە ستووری داینی بێ سەر و سەدا و بێ قسە دە گەل یە ک کردن بین.

شەهید سەید قوتب لە مەرپاز و پەرمزی ئەو بازدانە (لە ئایاتی ئە حکامی نیکاح و تەلاق بۆ سەر ئایاتی نوێژی ترس و پاشان بادانەو بۆ سەر ئە حکاماتی تەلاق و عیددە) فرمویەتی بە پێی نەزەر و بۆچوونی خوێ: پازی ئەو نێوانەتیەیی ئە حکامی نوێژ دە مابەینی ئە حکامی عیددەیی و وفات و ئە حکاماتی تەلاق دە بێ ئەو بێ: ئامانجی قورئان تیگە یاندنی ئینسانە لەوێ کە بزانی ئیتاعە کردنی خودای لە هەر بارودۆخی کدا بێ عیادەتە، واتە هەر وەک بە جێ هینانی نوێژ بەو داب و دە ستوورەتی شەرع بۆی داناو عیادەتە، بە جێ هینانی دابی نیکاح بەو نەزم و دار و لە لەی شەرع بۆی دیاری کردوو و یا بە پێوە بردنی حوکمی تەلاق بەو شەرت و مەرجانەیی شەرع بۆی دامەزراندوو هەموویان عیادەتن، جا لە سەر ئەو ئەساس و یاسا پەروایە دە کری بکووتری: نوێژ کە رابیتە یەکی تایبەتیە دە گەل خودا و دەرپینی پاز و نیاز و نزا و پارانەو یە لە بەر ئەو سووکنایی دڵ و سووکناییە بۆ ئەو دڵانەیی کە بە هەر هۆیک بێ ژنە کە یان تەلاق داو و دڵ و مائی خۆیان و یران کردوو کە دە توانن بە ملاقاتی خودا تەم و غەمی سەرچاوی دلیان پەرویی و لاچی و لەو لایە شەو بۆ ئەو کە سانەیی نیکاح دە کەن واتە ژن مەر دە کەن، لە سۆنگەیی ئەو نێعمەتە پەر لە زەتە و دامرکینەری ئاوری بە تینی هەوا و هەوێس و دامەزرینەری دیوی سەرکیش و سەرەرویی نەفسی بە گۆر و تین، دەس کا بە شوکر و سپاس و حەمد و عیادەتی نوێژ.

بە کورتی و بە کوردی: دە بێ هیز و کیشی خاوو خیزان و گیروداری باری ژیان نە توانی ئەو دیاریەیی گەورەیی خودا دادیمان وەک عیادەتی نوێژ بێ لی بقرتینی و لی بستینی.

خاوەنی تەفسیری (المنار) فرمویەتی: هەدەف و ئامانج بە سەرپراحتی ئایەتی ۲۳۸ بە قەرە نوێژە بە گشتی، و مراد بە ﴿الْوُسْطَى﴾ فەزیلەتە کانی نوێژە وەک دڵ گۆر و ئاوەدان و پاک و خاوین بۆ میوانی خودا.

ئەمنیش دە لیم دڵ کاتی کەوتە بازاران و هەلدێران بە تەرت و تەلان و تەراشی باری ژیان و باری کۆمەلایەتی دە توانی بە لکی داری بەرز و پەر بەری نێعمەتە کانی ئارامش و حەسانەو و

هیوا و ئومیدی دوارپوژ وه‌ک عیاده‌تی نوپژ بی، بگیریسته‌وه و خو وه‌گری، هاتن و دابه‌زینی ئایه‌تی ۲۳۸ی به‌قه‌ره له‌ بابته نوپژه‌وه ده‌و حاله‌ته‌دا واته له‌ دووی ئایه‌تی ۲۳۷دا هه‌ر ئه‌وه بی هۆیه‌که‌ی. و هه‌روا نوپژ کردن ده‌ کاتی ترس و سه‌خله‌تی هۆیه‌که‌ی ده‌بی هه‌ر ئه‌وه بی: له‌ خودا غافل مه‌به و پشت به‌وی ببه‌ستن، چونکه‌ چاترین و به‌هیزترین حافز و پاریزه‌ر هه‌ر ئه‌وه و هه‌ر ئه‌وه. جا بۆیه خودای زانا و ئاگا له‌ دلان و هه‌ستی دلان ده‌ شهر و هه‌راشدا فه‌رموویه‌تی نوپژو له‌ بیر نه‌چی. واته خوداو له‌ بیر نه‌چی.

دیاره هه‌ر وه‌ک له‌ پێشدا پامانگه‌یاندا که نه‌ختیک پاش باس کردن و به‌یانی نوپژه‌کانی کاتی ترس و له‌رز ده‌گه‌رینه‌وه سه‌ر باسی ئه‌حکاماتی وه‌فات و باقی ئه‌حکامه‌کانی ته‌لاق و وه‌فات و وه‌سیه‌ت و ...

له‌ سه‌ر ئه‌و یاسا و ده‌ستووراته ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۴۰ی به‌قه‌ره:

﴿۲۴۰﴾ وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

ئه‌وانه‌تان که ده‌مرن و ژنه‌کانتان به‌جی دێلن ده‌بی هه‌ر له‌ سه‌ره‌مه‌رگا سه‌باره‌ت به‌ ژنه‌کانتان وه‌سیه‌ت بکه‌ن هه‌تا کوو یه‌ک سالی ره‌به‌ق بیانژیه‌نن و له‌و ماله‌شدا وه‌مینن و ده‌ریان نه‌که‌ن. به‌لام ئه‌گه‌ر هات و به‌ وازی خو‌یان پ‌و‌یشتن و ده‌رچوون، دیاره ئیوه تاوانبار نابن و نین، ئه‌گه‌ر هات و به‌ شیوه‌یه‌کی ره‌وا و شیوا، خو‌ی پازانده‌وه بۆ مشتهرییان و خوازبێنیکه‌ران، دیاره خودا زال و کاربه‌جیه‌.

وه‌سیه‌تی می‌رد بۆ ژن

تیروانین و ئاو‌پ وه‌سه‌ر دانه‌وه‌یه‌ک:

خودا ئامۆژگاری ده‌کا و ده‌دا به‌ ئینسان که ئه‌و کاته‌ی دی ده‌مری و یا ده‌ هه‌موو کاتی ژیانیدا له‌ بابته ئه‌و ژنانه‌ی که له‌ پاش خو‌یان به‌جیان دێلن به‌ وه‌سیه‌ت و ئامۆژگاریه‌کی وا که‌زه‌ره‌ری نه‌بی بۆ واریسانی دیکه‌ی، که ئه‌و ژنانه‌ی به‌جی ده‌مینن به‌خو‌یان بکه‌ن تا‌کوو سالی‌ک، بی ئه‌وه‌ی حالیک‌ی وایان بۆ بیننه‌ پێش که ده‌ریانکه‌ن. واته ئه‌گه‌ر می‌رد مرد و ژنه‌که‌ی ویستی پاش چوار مانگ و ده‌ شه‌وی عیده‌که‌ی هه‌ر وه‌مین له‌ ماله‌ می‌رده‌که‌ی، ده‌رینه‌که‌ن. ئه‌مما ئه‌گه‌ر هات و ئه‌و ژنه‌ به‌ وازی خو‌ی ویستی پ‌روا و پ‌وی، ئه‌وه ده‌وه‌یدا هیچ گونا‌ه و تاوانیک نایه‌ته ئه‌ستۆی ئیوه‌ی واریس و که‌س وکاره‌کانی مردوو، له‌ بابته ئه‌و پ‌و‌یشتنه‌ی

ژنه‌کان، که خو‌یان جوان ده‌کهن بۆ مشت‌ه‌ری و خوازب‌ینیکه‌ران، دیاره خوداش ئاگاداری هه‌موو نیه‌ت و هه‌لو‌ب‌ست‌یک‌ی ئینسانه و قازانج‌ی ئینسانیشی ده‌و‌ی.

عیدده‌ی ژنی می‌رد مردوو

ئه‌و ئایه‌تی ۲۴۰ی به‌قه‌ره که له باره‌ی وه‌سیه‌تی می‌رد بۆ ژنی پ‌یش مردنی نازل بووه، گۆیا به پ‌یی را و بۆ‌چوونی کۆی زانایانی قورئان، س‌ی ر‌ی‌گایان ده‌گریته به‌ر خو، ورد ب‌روانه له س‌ی ر‌ی‌گاکان تاکوو ت‌یدا هه‌له نه‌یه‌ته پ‌یش‌ی:

۱. جمهور ده‌ل‌ین: ئه‌و ئایه‌تی ۲۴۰ی به‌قه‌ره حوکمه‌که‌ی مه‌نسوخه، واته شۆراوه‌یه. له سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه وا ده‌ل‌ین جمهور: عیدده‌ی وه‌فاتی می‌رد له سه‌ر ژنانی به‌ج‌ی ماو له سه‌ره‌تای ئیسلامه‌وه به پ‌یی داب و باوی گه‌لی عه‌ره‌ب یه‌ک سال بووه، پاشان که یاسای ئیسلام په‌ره‌ی ساند ئه‌و دابه‌ عه‌ره‌بیه جاهیل‌یه به پ‌یی دابه‌زینی ئایه‌تی ۲۳۴ی به‌قه‌ره و هه‌روا ئایه‌تی میرات که ده سوورپی نیسه‌دا ئایه‌تی ۱۱ دابه‌زیوه، عیدده‌ی ژنانی می‌رد مردوو گه‌را به‌ چوار مانگ و ده شه‌و، له سه‌ر ئه‌ساسی ئایه‌تی ۲۳۴ که ده خو‌یندنه‌وه‌دا پ‌یش که‌وتوو، به‌لام به پ‌یی دابه‌زین له ئاخ‌ره، ئه‌و حوکمه‌یه‌ک ساله‌یه‌ی شۆراوه.

گۆیا پرس‌یار له ئ‌ینی جه‌ری ته‌به‌ری ده‌ک‌ری له‌و باره‌وه ئه‌ویش به نه‌قل له هومام ک‌وری یه‌حیا نه‌قل ده‌کا له باب‌ه‌ت ئه‌و ئایه‌تی ۲۴۰ی به‌قه‌ره، ده وه‌لام‌ی پرس‌یاره‌که‌دا ئاوی فه‌رمووه: له ر‌اب‌ردوودا یاسای عیدده‌ی ژنی می‌رد مردوو ئاوا بوو که می‌رد ده‌یک‌رد ئه‌گه‌ر ژنه‌که‌ی ده ماله می‌رده مردوو‌ه‌که‌یدا ده‌ماوه و نه‌ده‌و‌ر‌پی، پاش چوار مانگ و ده شه‌وان، ئه‌وه تا یه‌ک سالی ره‌به‌ق له سه‌ر خه‌رج‌ی ماله می‌رده‌که‌ی ر‌ایده‌بوارد به خه‌رج‌ی نه‌فه‌قه‌ی جلگ و ج‌یوبانه‌وه، پاشان ئه‌و حوکم و یاسایه به ئایه‌تی ۱۱ سوورپی نیسه‌دا شۆراوه. به‌شی ژنانی می‌رد مردوو ته‌عین کرد له مالی می‌ردی مردوو به‌و شیوه‌یه: یه‌ک هه‌شت‌وم له مالی به‌ج‌ی ماوی می‌رد بۆ ژن، ئه‌گه‌ر ئه‌و مردوو هه‌ولادی ب‌ی؛ ده‌نا یه‌ک چوارم ئه‌گه‌ر می‌ردی مردوو هه‌ولادی نه‌بایه و عیدده‌ی ئه‌و ژنه‌ش چوار مانگ و ده شه‌وه.

۲. نه‌زه‌ر له‌و باره‌وه واته له باره‌ی حوکمی ئایه‌تی ۲۴۰ له باب‌ه‌ت عیدده‌ی یه‌ک سال مانه‌وه‌ی ژن ده مالی می‌ردی مردوویدا که عوله‌مایانی جمهور فه‌رموویان ئه‌و حوکمه مه‌نسوخه، مجاهد و ابو‌مسلم اصفهانی، که له موفه‌سرانی ر‌اب‌ردوون نه‌زه‌ریان ئاوا داوه: که ئه‌و حوکمی ئایه‌تی ۲۴۰ی به‌قه‌ره ساب‌یته و مه‌نسوخ نییه که ئیمام فه‌خره‌دین ر‌ازیش ده

تهفسیری خویدا هر وای ئامازه وه لا کردووه که ئه و حوکمه سابیته.

مجاهد له سهر نه زهری خوئی که پیتی وایه مه نسووخ نییه و به لکه سابیته ده لئ: به پیتی کوتهی ته بهری عیددهی وه فاتی ژنی میرد مردوو دوو ئایه تی له سهر دابه زیوه یه کیان ئایه تی ٢٣٤ی به قهریه که چوار مانگ و ده شهوی دیاری کردووه، ئهوی دیکه شیان ئایه تی ٢٤٠ی به قهریه که به پیتی حوکمی ویش یه ک ساله عیددهی ژنی میرد مردوو. ده بی بلیین هر دوو حوکم سابیتن و مه نسووخ نین، به و ده لیله: هر یه ک له و دوو حوکمه لیک جیاوازانه حاله تی تاییه تی خویان هه یه، ئه و به و شیوه یه:

١. ئه گهر ئه و ژنه میرد مردوویه بمینیته وه ده ماله میرده مردوکه یدا، له لای واریسان و کهس وکاری میردی مردوو، و که لک له نه فقه و خه رج و خوړاکی وان بکا، راسته عیددهی یه ک ساله، واته تا یه ک سال نابی و ناتوانی میردی دیکه بکاته وه و هه روا واریسانی مردووش نابی ده ریکه ن.

٢. ئه گهر ژنی میرد نه ماو نه یه هوئی ده مالی میردی مردوو یدا وه مینی، به لئ ئه وه عیددهی چوار مانگ و ده شه وه، واته ئه و ماوه عیددهیه تپهر نه کا ناتوانی میرد وه کا.

ئه و جار ابو مسلم اصفهانی له سهر نه زهری خوئی ئه ویش وه ک ئاغای مجاهد به یانیک ده رده کا و رایده گه یینی، ئاوا: مانا و ته عبیری ئایه تی ٢٤٠ی به قهره ئاوایه: ئه وانه ی ده مرن و بو ژنه کانیا به شیوه ی وه سیه ت نه فقه و جیوبان و باقی خه رج و مخاریجی یه ک سال بو ژنه کانیا راده سپرنه واریس و کهس وکاریان، که وایه ژنی میردی مردوو ده توانی تا یه ک سالی به پیتی وه سیه تی میرده که ی ده مالیدا وه مینی و میرد نه کاته وه. جا به ناوی عیدده و یا به ناوی وه سیه تی میردی. جا ئه گهر هات و ژنه کانیا ئاوړیا و هه سهر وه سیه تی میردیا نه داوه پیش ئه وه ی ماوه ی ساله که ته واو که ن به وازی خوین رویشان له ماله میرده که یان، ده بی به واجبی چوار مانگ و ده شه وان عیدده بکیشن و بیبه نه سهر، ئه وکات واته پاش تپهر کردنی ئه و ماوه چوار مانگ و ده شه وه بو میرد کردنه وه یان مانیعیک نایه ته پیشیان. به و ده لیله وه سیه تی میرده که ی لازم الاجرا نییه دیره دا چونکه وه ک ابو مسلم اصفهانی ئامازه ی وه لا کردووه ده زهمانی جه هاله تی عه ره بیدا نه فقه ی یه ک ساله و مه سکه ن بو ژنان وه سیه ت ده کرا و ژنه کهش ده بایه به و پتیه تا یه ک سالی ته واو ده بوو عیدده ی رابگرتایه و میردی نه کردباوه، دیره دایه خودای تهعالا به پرونی به یانی فرموو ده ئایه تی ٢٣٤ی به قهره دا ئه و به یاناته ی خودا ئه و دا به یه ک

سالی رهد ده‌کاته‌وه. ژنه ده‌توانی پاش چوار مانگ و ده‌شewan که تیپه‌ر بوو به‌ناوی عیدده، به‌هر که‌س بی‌ه‌وئی می‌رد بکاته‌وه. که‌وایه ده‌توانین له‌سهر ئه‌و ئه‌ساسه بلین ئایه‌تی ۲۴۰ نه‌شوراوه‌ته‌وه، به‌لکه ده‌لین: بویه دابه‌زیوه تاکوو ده‌سوورپه‌تیکدا که می‌رد وه‌سیه‌تی کرد عیدده‌ی یه‌ک سالی ژنی می‌رد مردو له‌حاله‌تی ئیجباریدا وه‌لاکه‌وئی بو‌حاله‌تی ئیختیاری.

ئاوپیک وه‌سهر جیی ژنی می‌رد مردوو تا ئه‌و چوار مانگه و ده‌شه‌وه‌ی عیدده تیپه‌ر ده‌کا. ئایا ده‌بی له‌مالی می‌رده‌که‌ی ئه‌و ماوه‌یه به‌ریته‌سهری؟ یان هر جیه‌ک بی‌ه‌وئی ده‌توانی له‌وئی بی؟

۱. حه‌نه‌فی و شافعی و ئه‌حمده‌کوری حه‌نبه‌ل کوتوویانه واجب نیه له‌مالی می‌رده‌که‌ی ئه‌و ماوه‌یه‌ی به‌ریته‌سهری، به‌لکه هر جیه‌کی وازی لی بی، ده‌توانی، مه‌گه‌ر ماله‌ ئه‌و که‌سه نه‌بی که بی‌ه‌وئی می‌ردی پی بکاته‌وه و مه‌شه‌وور بی.

۲. مالکی ده‌لی: شوینیکی که ملک می‌رده‌که‌ی بی و یا ئیجاره‌کراوی پیش مردنی می‌رده‌که‌ی بی، حه‌قی نیشته‌جی بوونی ده‌ویدا هیه‌یه تاکوو عیدده‌ی به‌سهر ده‌چی، دنا هر شوینیک وازی لی بی بو وی مه‌باحه. و هه‌روا ئیمام مالک ده‌فه‌رموئی موعه‌ بو ژنی ته‌لاق‌دراوی جیماع‌ده‌گه‌ل کراو پیوسته. به‌لام شافعیه‌کان کوتوویانه موعه‌ بو هر ژنیکی ته‌لاق‌دراو چ دخولی پی کرابی چ نه‌کرابی، واجه.

چوار حاله‌تی ژنانی ته‌لاق‌دراو

به‌کورتی و به‌کوردی ژنانی ته‌لاق‌دراو چوار حاله‌تیان بو دانراوه:

۱. ژنانی ته‌لاق‌دراو که ده‌گه‌لیان جووت‌بوون کرابی و ماره‌شی دیاری کرابی، ئه‌وه هه‌موو ماره‌یه‌که‌ی هیه.

۲. ئه‌و ژنانه‌ی جیماعیان ده‌گه‌ل نه‌کراوه و ماره‌بیان دیاری نه‌کراوه و ته‌لاق‌ده‌درین می‌رد به‌پی توانا موعه‌ی له‌سهره بیداتی.

۳. ئه‌و ژنانه‌ی ماره‌بیان دیاری کراوه و جیماعی ده‌گه‌ل نه‌کراوه و ته‌لاق‌دراوه نیوه‌ی ماره‌یی هیه به‌ده‌لیلی ئایه‌تی ۲۳۷ به‌قه‌ره.

۴. ئه‌و ژنانه‌ی جیماعیان ده‌گه‌ل کراوه و ماره‌بیان دیاری نه‌کراوه و ته‌لاق‌ده‌درین ئه‌وانه مافی (مهر المثل) یان هیه به‌ده‌لیلی ئایه‌تی ۲۴ نیسء. ئیره جیی سرنج و به‌رجه‌وه‌ندیکی ژیرانه و ئینساف و ئیمانانه‌ی ده‌وئی، چونکه سیغه‌ ئه‌دی‌ره‌دا دوزیویانه‌ته‌وه و ده‌رخواردی

عالمی‌ک دراهه.

ئه‌و باسه ده‌بایه له سهر ئایه‌تی ۲۴۱ هاتبایه به‌لام خۆی په‌پیش دا.
ئه‌و جار ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۴۱ که دووپات کردنه‌وه و ته‌ئکید کردنی حوکمی
موتعه‌ی تیدا چاو ده‌کری که نه‌ختیک له‌وه پیش ئه‌گر له بیرمان مابی کوتمان له لایه‌ن هه‌ندیک
له زانایانی قورئان موتعه بو ههر ژنیکی ته‌لاق دراو واجبه، هه‌واداری ئه‌و قسه‌ن ئاگیانی: سعید
بن جبیر و ابوالعالیه و زهری. و ههر ئه‌و ئایه‌ته‌ی ۲۴۱ یش ده‌که‌نه ده‌لیل له سهر قسه‌که‌یان:

﴿۲۴۱﴾ وَلِلْمُطَلَّاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

فه‌رزه له سهر ئه‌و پیاوانه‌ی که ژنه‌کانیان ته‌لاق ده‌دن به‌پیی توانا پاره و پوولیکیان پی‌بدن.
ئه‌وه‌وه ئه‌رکی سهر شانی پارێزکارانه

چاکه ده‌گه‌ل ژنانی ته‌لاق دراو

ئاوړ وه‌سهر دانه‌وه و تیروانیکی هه‌ستیارانه له سیمای ئایه‌تی ۲۴۱:

کوتراوه دابه‌زینی ئه‌و ئایه‌ته ده‌بی هۆیه‌که‌ی ئه‌وه بی که خودای ته‌عالا ده ئایه‌تی ۲۳۶
به‌قه‌رده له پیشه‌وه فه‌رمووی: ﴿وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ﴾ واته ئه‌گر ژنتان ته‌لاق دان، ئه‌وه ده‌بی بو دل‌ه‌وایی کردنیان پاره و پوولیکیان بده‌نی،
هه‌رکس به‌پیی ده‌وله‌مه‌ندی و هه‌ژاری خۆی، ئه‌وه ئه‌رکی سهر شانی چاکه‌کارانه.

موتعه

به‌پیی که‌لک وه‌رگرتن له‌و ئایه‌ته ۲۳۶ کابرایه‌ک که ژنه‌که‌ی ته‌لاق دابوو به‌و شیوه‌یه‌ی ئه‌و
ئایه‌ته ئیشاره‌ی وه‌لا کردوه، له باب‌ه‌ت موتعه‌که‌ی ده‌یکوت: وازم لی بی ده‌یده‌م، وازم لی نه‌بی
نایده‌م. له سهر ئه‌و وازواییه‌ی، خودای ته‌عالا ئه‌و ئایه‌تی ۲۴۱ دابه‌زاند، به‌ره‌مه‌می
ئایه‌ته‌که‌ش ئه‌وه‌یه: ههر که‌س په‌ره‌یزکار بی له سهری ئه‌رکه ئه‌و موتعه‌ی بدا به‌و ژنانه‌ی به‌و
شیوه‌یه ته‌لاق ده‌درین. به‌شی زۆری قورئان‌زانه‌کان وه‌ک سعید بن جبیر و ابوالعالیه و زه‌را و
شافعی نه‌زه‌ریان وایه: ههر ژنیکی ته‌لاق درێ به‌و شیوه‌یه کوترا ده‌بی مه‌تاعی بدریتی.

ئه‌گر کابرایه‌ک بلی: مه‌تاع بو دیره‌دا واته ده ئایه‌تی ۲۴۱ دووپاته‌کراوه‌ته‌وه وه‌ک ده
ئایه‌تی ۲۳۶ به‌قه‌رده‌دا کوتراوه؟ له وه‌لامدا ده‌کوتری: ده ئایه‌تی ۲۳۶ حوکمی مه‌تاع
حوکمیکی تایبه‌تی و خاسه، و ده ئایه‌تی ۲۴۱ حوکمی مه‌تاع حوکمیکی عامه. یا له وه‌لامی

کابرای پرسیارکهردا دهلین: مراد بهو موعه یا مهتاع دهو ئایه ته ۲۴۱هـ نهفهقهیه خو دیاره کاتی نهفهقه به مهتاع هاته گورپی و خوینرایهوه، نهوه تیکرار نایه ته گورپی، نهو ولامهش شایانتره.

نهو ئایه تی ۲۴۱ ئاخیرین ئایه تی نه حکامه ده سوورپی بهقههدها بهیان کرا نهوجار له پاش تیپه کردنی باس و بهیانی نهو ئایهتانهی که خودای تهعالا له بابته خزمایه تی و تیکوشانی ئیسلح و ریک و پیک خزمایه تی و خاووخیزان که کل و بنچینهی ژیانی دنیایه، فهرموونی و به ئینسانی راگه یاندن به تیر و تهسلی، نهوجار خودای بانی سهر دهیههوی دهستورات و حوکمهکانی غهزا (به زمانی عهره بی واته جهاد) مان بو باس بکا و بهیانی بفرموی. نهساسی نهو جیهادهش بو پارازتن و پاریزگاری له بیر و باوه و عهقیده و ئاگاداری و دیفاع له ئاین و موقهدهسات و نهمنیهت و کهرامه تی ئینسانه چونکه نهوه بی گومانه پارازتنی دین و ئاین و خاک و ئاو و ولات و کهرامهت و مافی ئینسانی نیازی تهوای به دیفاع و جیهادهیه. بی دیفاع و جیهادهیچیک لهوانه ناپاریزرین و دهستی خراپی دوژمنانیا لیه قهتاع ناکری. جا نه دیره دایه که خودا بو ژیانیکی نهمن و نهمان و پر له کهرامهت و عیززهت و شهرفه، غهزای دانا واته دیفاع و بهربهرهکانی ده گهل دهس دریزکه ران و یاغی و زوردار و مافخوران.

جا پیش نهوهی بنچینهی سهر ئایه تی جهاد ئاگادارییه کی خودا له سهر شوکر و سپاس و ستایشی نهو له بابته حالی کردنمان به تیروتهسلی له سهر نه حکاماتی باری کومه لایه تی و خزمایه تی ئایه تی ۲۴۲ دهخهینه بهر باس و لیکولینهوه.

﴿۲۴۲﴾ کَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰیَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ

بهوشیهیه خودا نایه و بهرنامهکانی خوی بو ئیوه پروون دهکاتهوه، بهو هیوایهی نهقل و ههست و بیر و شعوروو بخه نه گهر و کار.

ئاوردانهوهیه ک و تیروانینیک لهو بارهوه:

واته خودای خاوون حیکمهت و ههکیم به شیوهیه کی واشیاو ئایات و نیشانهی نه حکامهکانی خوی بو ئیوه ئاشکرا و بهیان دهکا، که ههموو کهلک و بههره و پازهکانی خویان ده گهل باس دهکا، و ههموو پهند و ئاموژگارییهکانی که راده گهیینی بو ئیوهی ئینسان، راز و مه بهستهکانیشی ده گهل راده نی. که وایه دهتواندری بکوئری: خودا ههکیمه واته ههکیمیکی وایه که بو ههر دردی که دهوای تاییه تی ده رده که ی پی دهدا و نیشان دهدا. جا که وایه نهی ئینسان لاری مه به و مهرۆ، ژیرانه و ههکیمانه ده گهل نه حکامهکانی خودای واههکیم و ههلیم

وہ جو ولین و ھەلۆیست بگرن.

دەبی پازی ئەو ھەزاندری و بەرھەمی لی وەرگیرئی کہ بۆچی خودای تەعالا پاش ھەندیک باس لە ئەحکامەکانی خۆی واتە شیوەی ھەلس وکەوت دەگەڵ خاووخیزان و کۆمەلایەتی ئەوجار ھات بە وردی بەسەرھاتی گەلانی رابوردوو بۆ گەلانی ئیستی و داھاتوو باس دەکا و نیشان دەدا. دیارە ئەو ھەبە ھیند بگێردری چونکە کار و ئیشەکانی خودا سەرھەری و بی بەراو ھەرد نین، بەلکە ھەموو سەر و بنی شتەکە لیک دراو ھەو ھەبە پراگە ییندراو ھە. تەماشای ئاگادارییەکانی خودا، راستەوخۆ پیت دەلی: ئەو ھەو ھەبە پیت دەستی، ئەو شیوە پەفتارانە خەتەرە بۆتان، ئەو شیوە ھەلس وکەوتە قازانجە بۆتان، واتە ھەبە پیت دەلی: راستەوخۆ و بی توێکەل، جا ھەر ئەو ھەبە کە بە ئایەتی ۲۴ ئەنفال ھاوارمان لی دەکا و دەفەرموئی پیمان: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ﴾ واتە ئەو ئەوانە ئیبار و باو ھەبە پیتان بە خودا ھەبە، ئەگەر خودا و پەسوولی خودا بانگیان کردن (بە ھەسەیلە ئایەتی قورئان) بۆ ئیش و کاروباریک کە ئەو بانگەوازەشتان بۆ ئاگاداری و زیندوو بوونەو ھەتان دەکا، وەلامیان بەدەنەو ھەبە دەنگیانەو ھەبە پیت، بەبی گومان بشاران خودا دەبیتە بەرپرس لە نیوان ئیبار و دلیان، بی گومان کۆبوونەو ھەبە لیک خەبوونەو ھەبە ھەر لە لای ئەو ھەبە و بۆ لای ئەو ھەبە.

ئەو ئایەتە ئامۆژگارییە و ھەموو ئامۆژگارییەکانی دیکە خودا ئامازە ھەبە وەلای ئەو ھەبە خودایەکی کە بەسەرھاتی ھەموو گەلانی رابردوو و ئیستی و داھاتووشی لە لایە و دەزانئ، ئەو ھەبە زانیو ھەبە دەزانئ کە زۆر لە موسوڵمانان تووشی ئەو نەخۆشی و نەدامەتیانە دەبن کە جوولە کەکان تووشی بوون و ئەو موسوڵمانانەش ئەگەر کوو لە خۆ وریا نەبن، وەک ئەوان پۆژیک دی لە ئایین و دینە کەیان لادەدەن بە ھۆی سەرھەپۆیی و لاساری و ئاوپ نەدانەو ھەبە وەلای قورئان و پیغەمبەر، بە نەزانی تووشی سەرھەبەدان و ھەبە نەگوتن دین و تیک بەردەبن و دەکەونە یەکتەر کوشتن و بپین. جا بۆیە خودای تەعالا و ھەبە کیم لە ھەر شوێنە ھەبە سەرھەبە و سەرگورشتەیک رادەنئ و دەگێریتەو ھەبە وە ئیو ھەبە موسوڵمان دەرسی لی وەرگرن، جا ئەدیرە ئیستی دوو بەسەرھەبە و سەرگورشتە ھەبە جوولە کەمان بۆ دەگێریتەو ھەبە وەسەیلە ئایەتەکانی ۲۴۳ و ۲۴۴ بۆو ھەبە دەرسیان لی وەرگرن.

﴿۲۴۳﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ

أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

ئایا ورد نه‌بووئته‌وه به‌چاکی و ده‌نگ و باس و به‌سه‌ره‌تای ئه‌و که‌سانه‌ت پی‌ نه‌گه‌یشته‌وه که ده‌کاتی‌کدا هه‌زاران که‌شیش بوون و له‌ ترسی مردن له‌ زی‌دی خۆیان هه‌لاتن، ئینجا خودا فه‌رمووی بمرن، پاشانیش خودا زیندووی کردنه‌وه، بی‌گومان خودا خیر و بێر و چاکه‌ی زۆر داده‌پرژێته‌ سه‌ر خه‌لک، که‌چی به‌شی زۆریش شوکر و سپاسی خودا و نیعه‌ته‌کانی خودا ناکهن.

ترسان له‌ مه‌رگ

تێروانین و ئاو‌ردانه‌وه به‌ هه‌سته‌وه وه‌سه‌ر سیمای ئایه‌تی ۲۴۳:

ئه‌ی گه‌لی موسوڵمان و خاوه‌ن باوه‌ر! ئه‌رئ ئیوه‌ هیچ ئاو‌ر ناده‌نه‌وه وه‌لای ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌ ترسی مه‌رگ و نه‌مانی خو‌پ‌ری گه‌رانه‌یان و خو‌ش‌گوزه‌رانی خۆیان له‌و خاکی پاکی باب و با‌پیر و که‌سانیان هه‌لاتن و ده‌رچوون؟ و ئه‌و په‌نده‌ پێشینه‌یان خسته‌ پشت گو‌ییان که کوتوو‌یانه: سه‌ردانان ئا‌بروومه‌ندانه‌یه ده‌ پر‌گای دی‌فاع و پارازتنی نی‌شتمان؛ به‌لام نی‌شتمان‌دانان هه‌م سه‌ردانانه وه‌م که‌رامه‌ت و شه‌ره‌ف؟

ئه‌رئ ئه‌ی خاوه‌ن باوه‌ره‌کان! بۆ به‌بی کیشه‌ و هه‌را ئه‌و نی‌شتمانیه‌یان دایه‌ ده‌ستی دو‌ژمنی بی‌به‌زه؟ ده‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئه‌وان دو‌ژمنانه‌ هه‌ر خاوه‌نی یه‌ک له‌ش و گیان بوون و ئه‌و موسوڵمانانه‌ش هه‌ر خاوه‌نی له‌ش و گیان بوون! ده‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئه‌وان که‌میش بوون و موسوڵمانه‌کانیش زۆر! وه‌ک خودا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَهُمُ الْوُفَّاءُ لِمَوْتٍ﴾ واته‌ ئه‌و خاک و نی‌شتمان چۆل‌که‌رانه‌ هه‌زاران که‌س بوون و ده‌یانتوانی زۆر به‌ چاکی به‌ره‌هه‌لستی دو‌ژمنانیان بو‌یستن و وریایی نی‌شتمانی خۆیان بک‌ردایه‌. به‌لام ئه‌وه‌ زۆر روون و ئاشکرایه‌ و حاشا هه‌لنه‌گه‌ و له‌ هه‌موو که‌س‌را دیاره‌ که‌ به‌بی ته‌قه‌ و په‌قه‌ ولاتیان دایه‌ ده‌س دو‌ژمن و نامه‌ردیان بۆ خۆیان تاپۆ کرد، ئی ترسان له‌ کوشتن بوو، وه‌ک خودای ئا‌گا به‌ هه‌ستی دلان ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿حَذَرَ الْمَوْتِ﴾ واته‌ وایان بردبووه‌ خه‌یال و می‌شکی خۆیانه‌وه ئه‌گه‌ر به‌ گ‌ژ دو‌ژمنیاندا ها‌تبه‌انه‌وه و دی‌فاعیان له‌ خو‌ و که‌رامه‌ت و مافی خۆیان بک‌ردایه‌ ده‌کو‌ژران. جا ئه‌و کرده‌وه نام‌رو‌یانه‌ و ناکه‌سانه‌ ده‌بی هه‌موو که‌س به‌ ده‌رسی وه‌ر‌ب‌گری و نه‌یهاو‌یته‌ پشت خه‌یاله‌وه‌ و نه‌یخاته‌ پشت گو‌ی. چونکه‌ ئه‌و ده‌ستوور و ئه‌مری دینه‌: (دی‌فاع له‌ نامووس و که‌رامه‌ت و نی‌شتمان) رو‌کنیکه‌ له‌ دین و ئیمان. عه‌کسه‌که‌شی: واته‌ که‌رامه‌ت فرو‌شتن و ولات به‌ره‌للا‌ کردن و خو‌ خو‌پ‌ری

کردن نیشانه ی بی ئیمانییه.

چۆل کردنی نیشتمان خوڤریانه یه

ده تواندری بکوتری دهستووری خودایه له دنیای ته کلیف و ژیاندا ههر هۆز و نه ته وه یه ک نیشتمانی خۆی ئه پارێژی و ده به رابه ر دوژمنانی داگیرکهری ولاتی شیرانه و رۆلانه رائه وهستی، نه ک به ناپیاوانه ولات بدۆرپێنی و به پاره و به رات دهست دانه وێنی له پارازتنی ولاتی، ئه وه ئه و که سه مردوو و زیندوو نییه، چونکه گه لی بی سه ربه ست واته گه لی ژێرده ست، هیچی نییه و هیچی ئی خۆ نییه، نه خاک و نیشتمان و نه نامووس و گیانی، نه مان و نه نه مانی، چونکه خۆی به هه موو شتی که وه فروشتوو به دوژمن. جا بۆیه خودای ئاگا به نیهت و باوه ری دهروونه وه دێره دا به بی و یست پێیان ده لێ به و که سانه ی له ترسی مردن و له دهس چوونی خۆشگوزهرانی، دیفاع ناکه ن و به رهنگاری دوژمن نابن.

﴿فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا﴾ واته خودای حه کیم پێی کوتوون جا که وایه بمرن تا کوو دوژمن دهس به سه ر مāl و مملک و نامووستان داگری، خوڤنتان بمژی و هیزتان ده به ردا نه هیلێ و ناو و نیشانتان ده سه فحه ی دنیای به شه ریه تدا وه کووژی و بشواته وه، که سی ئاوا بی ناو و نیشان و بی فره هه نگ، مردوو یه بی گو مانه.

ئه م ما با ئه وهش وه بیر بینه وه که ده ناو ههر هۆز و نه ته وه یه کدا که له پیاوان و مرو یانی به هه ست و به و یقار و گورج و گۆلی رۆژی مه یدان هه ن و نامرن و هه دا ناده ن و سه ر بۆ خودا نه بی بۆ که س دانانه وێن، جا ئه و که له پیاوانه کاتێ که دیتیان ولاتی وا که وتۆته دهس دوژمن و داگیری کردوو و هه روا ورده ورده خه ریکی تاپۆکردنی فره هه نگ و نامووس و که پرامه تی گه له که یه تی، وه ک شیریکی تووړه و قه لس بیچوو خوراو له لانه ی ده رده په ری و شالاوان دینی و پامالان ده با و هیزشان ده کا، له هه موو لاه و یده پرژی و تیده کۆشی که هه سته ی ئینسانیهت و مافی ئینسانی که تاو یستا مردوو و گنخاندوو یانه له ناو دلی گه له که یدا وه یژینی و زیندوو ی کاته وه، به ته واوی هه سته وه بی باک و بی ترسانه تیده کۆشی گه لیک یه ک دل و یه کبیر و یه ک ئامانج و یکخا و ریکخا. سه ره ئه نجام ئه و مرو شیره پیاوانه به هه سته ی پاکیان و به نیه تی راست و دروستیان، گه له که نه یه کپارچه و زیندوو ی ده کاته وه، ورده ورده پشته دوژمنیان پی چۆل ده کا و ده ستیان پی له دوژمن هه لده گری. به ناوی گه لیک زیندوو دینه وه مه یدانی بوون و دنیا ش ئیقراریان به بوون ده کا. دیاره ئه وهش با بلێن تا گه له ده گاته ئه و قوناغه پی بکوتری:

هه‌یه و زیندوو‌یه و نه‌مردوو‌ه و نامری، هه‌زاران هه‌زار قوربانی و خوین پرژتتی ده‌پیناودا ده‌بی بدری و برژی. وه‌ک ته‌ورپی نه‌ته‌وه‌ی کورد.

جا ته‌دیره‌دایه که خودای ته‌عالا به‌عنوانی مزگینی و دهرس لی وه‌رگرتن ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ واته پاشانیش زیندووی کردنه‌وه، بی‌گومان خودا خیر و بیر و چاکه‌ی زیاده ده‌پرژیت به‌سه‌ر خه‌لکیدا، که‌چی زوربه‌ی خه‌لکیش سوپاسی خودا ناکه‌ن.

یانی خودای خاوه‌ن به‌زه‌چهن سالیکی دوور و دریز ته‌و گه‌لی وا‌مردوو ده‌ژیر پکیف و چه‌کمه‌ی دوژمنی زوردار و بی‌به‌زه‌دا مابوونه‌وه، خودا به‌وه‌سیله‌ی پیاوانی لینه‌اتوو و هه‌لکه‌وته‌ی ده‌وران هینانه‌وه گیان و ژیانی ئینسانانه، به‌و شیوه‌یه دنیا ددانی نه‌ته‌وه‌یی و زیندوو‌ییاتی پیدا دینان و ده‌بوونه‌وه خاوه‌نی ئاو و خاک و ولاتی سه‌ربه‌خۆ. ته‌و جهریان و کاره‌ساتانه‌ش ته‌وه‌مان پی ده‌لین و فی‌رمان ده‌که‌ن: هه‌موو شتیک به‌پیی دابی خودا تا‌کوو تین و ئیشی نه‌گاتی، ناته‌قیتته‌وه و وه‌خۆ ناکه‌وئ، و هه‌ر نه‌ته‌وه و گه‌لیک له‌و باره‌وه زیاتری چه‌رمه‌سه‌ره‌دی، و شیارتر و ژیرانه‌تر تیده‌کۆشی‌ پرزگاری و سه‌ربه‌خویی ده‌ستی، هه‌روه‌ک خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و چه‌کیم ئاماژه‌ی وه‌لا فه‌رموو به‌وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ واته خودای مه‌زن خاوه‌نی چاکه و هیدایه‌ت و به‌خششه به‌سه‌ر ئینسانه‌وه که‌وا ئیش و چه‌وسانه‌وه‌ی ده‌ورانی بو‌کردونه‌مایه‌ی وه‌خه‌به‌ر هاتن و پاپه‌پین به‌ره‌و پرزگاری و سه‌ربه‌خویی، ته‌مما زور هه‌ن که‌به‌هه‌موو زه‌جر و بی‌حورمه‌تی دوژمن پازیی و هه‌ر سه‌ر داده‌خا و وه‌خه‌به‌ر نایه و پانپه‌رئ و سپاسی خودا بکا وه‌ک خودا ئیشاره‌یان وه‌لا ده‌کا به‌و ئایه‌ته‌ ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ واته زور که‌س سپاسی خودا ناکا له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کانی خودا و ده‌کاریان ناکا و ناهین. وه‌ک ته‌قل و هه‌ست و که‌پامه‌ت، واته هه‌زاران په‌ت‌په‌تین و پیدادانی به‌سه‌ر بی له‌ویژدانی ناگه‌رئ لپی وه‌خۆ که‌وئ.

به‌زاهیری شیوه‌ی ئایه‌تی ۲۴۳ له‌له‌فزی ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ وا‌ده‌رده‌که‌وئ که‌خودای ته‌عالا پرووی ده‌پنجه‌مبه‌ر بی، به‌لام ده‌واقیعه‌دا خودا ده‌گه‌ل پنجه‌مبه‌ر و ئومه‌تی بی، وه‌ک زور شوین هه‌یه له‌قورئاندا ئاوا که‌پرووی خیتابی ده‌پنجه‌مبه‌ر بی و مرادیش عاله‌م بی، بو‌نموونه: ئایه‌تی ۱ سوورپی ته‌لاق: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ...﴾.

چهند ړيوايهت له سهر ټايه تي ﴿إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾

ټهو ټايه تي ﴿إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ چهن ړيوايه تيكي لي چاو ده كړي:

١. يهك لهو ړيوايه تانه ټهويه: ټهو جهريان و كاره ساته واته هه لاتن و ړويشتني ټهو قهومه ده زهماني بهني ئيسراييلياندا بووه، گويا عالمي ديهك به ناوي داوردان كه له يهك فهرسه خي شاري «واسطه» دا بووه، و يا خه لكی شاري «اذرعات» شامي بوون كه ټهو ديه دهردی تاعووني تيدا بووه كه له ترسي ټهو دهردی تاعوونه خه لكه كه ي هه لاتون، ده حاليكدا كه ټهو خه لكه ده يانكوت هه لدین بؤ ولا تيک مردنی تيدا نه بي كه چي دهو هه لاتنه دا ړووبه ړووي دوژم تيک هاتن كه هه موويان له ناو بردن. يا ده لين ټاوايه كاره ساته كه: ته واو خه لكه كه لهو شاره هه لنه هاتن، هه نديكيان هه لاتن و هه نديكيان مانه وه ده ناو شاردا. ټه وانه ي ده ناو شاره كه دا مانه وه هه نديكيان مردن و هه نديكيشيان مانه وه، به لام هر به دم نه خوشيه كه وه بوون. پاش لاجووني تاعوون ټه وانه ي هه لاتبون خه به ري نه ماني تاعوونيان كه پي زانيو هه تانه وه بؤ شاره كه و ټه وانه ي وا له وپش مابوون و نه مردبون پيكه وه كه و تنه باسي ټه وي: ټه وانه ي له ناو شار مابوون كه هه نديكيان له ناو چوون و هه نديكيشيان به نه خوشي مابوونه وه كوتيان به وانه ي وا هه لاتبون ټه گهر ئيمهش وهك وه هه لاتباين له دهس ټهو تاعوونه نه جاتمان ده بوو، قه رار بي ټهو كه ږه تي تاعوون بيت، ئيمهش وهك خه لكه كه هه لدین، كه چي دووباره هاتنه وه ناو شاره كه و هه موويان هه لاتن كه به پي هه نديك له راويان ټهو جه ماعه ته هه لاتووه سي هزار نه فهر بووه. و دهو ماجه راي هه لاتنه ياندا كه ده كه ونه چول و بيابانه وه فرشته يهك له نه پيدا و فرشته يه كي ديكهش هه ر له غه ييه وه هه ر دوو فرشته لهو لايان هه رايان ټاوا لي ده كه ن: هه مووتان بمرن، بهو هه رايه ده مرن هه موويان و له شيان داده ږزيني و ته واو ده بن. پاش موده ت زهمانيك پيغه مبه ريک به ويدا راده بري ت و چاويان ده كا، گويا ټهو پيغه مبه رهش ناوي حزيل ده بي كه يه كيک له پيغه مبه راني بهني ئيسراييل ده بي. كاتي ټه وانه ي ټاوا به ږزيوي داتولاوي دي كه و ته فكر و هه سته وه: خودايه ټه وانه به چ ده رديك ټاوايان لي به سهر هاتووه؟ خوداي ته عالا ئيلهامي دا بهو پيغه مبه ره ټايا ده ته هوئ حالي بي له حاليان و ده ته هوئ بشزاني چونيان زيندو ده كه مه وه؟ پيغه مبه ره كه كوتي به لي خودايه ده مه هوئ بزنام. خودا فهرمووي به پيغه مبه ره كه ده ي بلي: ټه ي ئيسكه كان به ټه مري خودا ليك وه كو بن. بهو هه رايه ئيسكه كاني ليك وه كو بوون. دووباره خودا ئيلهامي دا به پيغه مبه ره كه: ده ي ټهو جاريش هه را كه و بلي ټه ي

ئیسکه کان گوشت و خوین وه خو کهن و ده خو کهن. ئیسکه کان ئه وه شیان ئه نجام دا. دووباره خودا ده ستووری دا به پیغه مبه ره که، ئه و جاره ش بلّی ئه ی ئیسک و گوشت ههستن و قسه بکهن. ئه و جار ههستان و ده یانکوت دهو حالته ههستانه یه دا (سُبْحَانَکَ رَبَّنَا وَ بِحَمْدِکَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ).

ئه وه تا ئیره نه زهری هه ندیک له قورئان زانان و میژوو زانان بوو.

۲. ئیبنی عهباس ده لی: گویا پادشایه ک له پادشایانی هۆزی به نی ئیسرائیل له شکر خوی بۆ شه پر وه گه پر ده خا و وه ری ده خا. له شکره کهش به پیچه وانه ی پادشا ناچنه سه ر و نه هی ده کهن له چوون بۆ شه ری ئه و و لاتهی شا ده ستووریان پی ده دا. ده لّین چونکه نه خو شی تاعوون و وه بای تیدا ئه و و لاته، واته تاکو ئه و تاعوونه له و ی بی ناچین. به ئه مری باری ته علا ئه و له شکره له و ی ده مرن و چهن ماوه یه ک له و ی به که لاک ده مینه وه. پاشان که خه بهر به به نی ئیسرائیلیه کان ده گا و ئه وانیش ده زانن به و مه رگه عاجاییه و له ناکاوه به ده سته جه معی، دین بۆ وه ی بیان نیژن. کاتی دینه لایان له بهر بۆ نیان عاجز ده بن و ناتوانن بیان نیژن. داده مین و راده مین له کاری خودا واق ده مین ده ویستن بۆ وه ی تا بۆ نه که یان هه وا و با بیبا و لاچی. پاشان بینه وه بیان نیژن، که چی به ئه مری باری پاش هه شت نۆ ده پۆژان زیندوو ده بنه وه و به ره و یه ک دین له و قه ومه ی گویا ئیستاش هه ر هه ن و ماون. (ئیمام فخری رازی) ئه وانه ی ئه هلی نه زه رن له قورئان زانان به و ریوایه ته رازیترن تا ریوایه تی هه وه ل به و ده لیله که ئایه تی ۲۴۴ ی به شویندا دی.

۳. ریوایه تی سی له سه ر ئایه تی ﴿إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ﴾: حزقیل که یه کییک له پیغه مبه رانی به نی ئیسرائیل قه ومه که ی بۆ لای شه پر ده عوه ت ده کرد و ته شویق ده کردن. ئه م ما قه ومه که ی قسه که یان په سندن ده کرد ولییان وه رنه ده گرت، چونکه ده ترسان له وه ی ده شه ردا بکوژرین و بمرن. خودای ته عالا ش له سه ر ئه ساسی حیکمه تی خو ی مه رگی به گژدا کردن و مردن. ئه وانه ی که ویستا مه رگ وه بهر خو ی نه دا بوون له ترسی ئه وه ی که مه رگ نه بادا دایان بی تی و بیان با هه لاتن له مال و ولاتی خو یان به ره و ولاتی بی ترس رایانکرد. حزقیل پیغه مبه ری به نی ئیسرائیل که ئه و حال و جه ریانه ی چاو کرد و دیتی، په ژاره و ماته میک دایگرت و پرووی کرده باره گای په روه ردگار و کوتی: ئه ی خوای یه عقووب پیغه بهر و ئه ی خودای مووسا پیغه مبه ر! خۆت تاوان و گوناھی به نده کانی خۆت ده بینیی و ده زانی،

کاریکی وا بکه ئهوانه گیانیان بیتهوه بهر تاکوو تهوانای تو به چاوی خویمان چاو کهن و له دایره و جوغزی ئیتاعه‌ی تو نه‌چنه ده‌ری. دیاره خودای زانا و دانا به نیه‌تی ئینسان دوعا و نزای حزقیل پیغه‌مبه‌ری وه‌رگرت و گیانی هاویشته‌وه به‌ریان.

ئه‌وه‌ش ریوایه‌تی سی بوو. ئه‌گه‌ر ده‌شته‌وی له‌و باره‌وه زۆرتتر تیه‌چی و بزانی، تهفسیری که‌بیری ئیمام فخری رازی بگره و به‌ری مه‌ده.

«قرطبی» یه‌کیکه له‌ قورئان‌زانا و موفه‌سری قورئان، ئه‌وه‌ی نه‌زهره و قبوولیه‌تی: دروستترین و نیزیکتترین قه‌ول له‌ راستی ئه‌وه‌یه که ئیبنی‌عه‌باس نه‌قلی کردووه که هوی هه‌لاتنی ئه‌و قه‌مه له‌ خاک و ولاتی خویمان نه‌خۆشی تاعوون بووه و پاش مردنی به‌کۆمه‌لیان و زیندوو بوونه‌وه‌یان به‌ ئه‌مر و فهرمانی باری داوا و پارانه‌وه‌ی یه‌کیکه له‌ پیغه‌مبه‌ران بووه بو‌خاتری ئه‌وه‌ی رپی ئیتاعه‌ی خودا بگرته به‌ر و تیبگه‌ن که خودا به‌ سهر هه‌موو شتیکدا زاله و ته‌وانایه.

نه‌خۆشی تاعوون

تاعوون: یارانی هه‌دیس له‌ زاری عامری کو‌ری سه‌عدی کو‌ری ئه‌بی‌وه‌قاس ده‌گیرنه‌وه که له‌ ئوسامه‌ی کو‌ری زه‌یدی بیستوو که پیغه‌مبه‌ر له‌ مه‌ر مه‌سه‌له‌ی تاعوون ئاوی فهرمووه: تاعوون عه‌زابیکی سه‌خته که هه‌ندیک له‌ ئۆمه‌تانی پی عه‌زاب ده‌درین.

هه‌زهرتی عومه‌ر و تاعوون: گۆیا عومه‌ر و ئه‌سحابی پیغه‌مبه‌ر له‌ سهر ئه‌ساسی ئه‌و هه‌دیه‌یان عه‌مه‌ل کردوو له‌ بابته تاعوونه‌وه، له‌ کاتی گه‌رانه‌وه‌ی عومه‌ر له‌ دپی «سرغ» که دپی‌که ده‌ دۆلی ته‌بووکدایه له‌ سهر ریگای شام که ۱۳ مه‌نزلی ده‌گه‌ل شاری مه‌دینه فاسیله‌یه.

گۆیا هه‌زهرتی عومه‌ر کاتی به‌ نیه‌تی ده‌ هاوار وه‌چوونی یارانی شه‌رکه‌ری ئیسلام ده‌یه‌ه‌وی به‌ره‌و شام پرۆا و رۆی، تاکوو گه‌یشه‌ ئه‌و دپی‌که که ناوی «سرغ»ه له‌وی ده‌گاته کاروانچییان که له‌ ولاتی شام ده‌گه‌رانه‌وه. لییان پرسیار ده‌کا که حال و ئه‌حوال و هه‌والی ولاتی شام چۆنه و چۆن نییه؟ ئه‌وانیش ئاوا ولامی هه‌زهرتی عومه‌ر ده‌ده‌نه‌وه: بو‌مه‌گه‌ر ئه‌تۆ ده‌ته‌ه‌وی بچی بو‌ شام؟ ئه‌ویش ده‌فه‌رموی: به‌لێ. کاروانچیانی عه‌رزێ ده‌که‌ن: ولاتی شام ئه‌ورۆ بو‌چوون نابێ چونکه نه‌خۆشی تاعوونی تیدایه. ئه‌ده‌وه‌یدا که کاروانه‌که ده‌رۆا هه‌زهرتی عومه‌ریش ده‌که‌و‌پته‌ راویژ ده‌گه‌ل هاوالانی که یارانی موهاجرین و ئه‌نسار بوون، سه‌ره‌نجامی راویژکارییه‌که‌یان ئه‌سحاب نه‌یاتتوانی به‌خویمان به‌هیچ لایه‌ک له‌و دوو لایانه‌ ساغ بنه‌وه یا چوون یا گه‌رانه‌وه. هه‌زهرتی عومه‌ریش ئه‌و هه‌دیه‌ی پیغه‌مبه‌ری ده‌ زه‌یندا بوو له‌ بابته

تاعوونەوہ کہ پیغەمبەر فەرموویەتی: تاعوون عەزابیکە بەعزیک لە ئۆمەتانی پێ عەزاب دەدرین. جا لە سەر ئەساسی ئەوہی کہ عومەر باورەي تەواوی بە فەرموودەکانی پیغەمبەر بوو ڕیگای بە خۆی نەدا کہ بە سەر فەرموودەي پیغەمبەردا باز بدا و بپروا. ڕووی کردە یارانێ و فەرمووی باوەگەرپین، دیارە گەرانەوہ لە سەر ئەو نیەتە و پەرەوی لە عومەر. ئەدەو کاتەدا «ابوعبیدە بن جراح» ڕووی کردە حەزرتی عومەر و پێی گوت: ئایا دەکری لە بەر قەزای خودا ھەڵاتن؟ ئەوہ ئەتۆ لە بەر قەزای خودا ھەڵدیی. عومەر لە وەلامدا فەرمووی: خۆزگە لە باتی تۆ یەکی دیکە ئەو قسەي بکەدایە! بەلێ ئەي ئەبەعووبەیدە، ئیمە لە بەر قەزای خودا دەڕوین و لادەدەین بۆ لای قەزای خودا. عومەر ڕووی کردە ئەبەعووبەیدە و میسالیکی داھینایە بۆ حالی بوون. ئەبەعووبەیدە کوتی: ئایا ئەتۆ ئەگەر دەستە و شتریکت پێ بێ و بگەيە دۆلیکی، دەو دۆلەشدا دوو شوین ھەبن یەکیکیان ئاو و باغ و میڤرگ و میڤرغوزار و خۆش بێ، و یەکیکیشیان قاقەر و بێ ئاو و لەوەر بێ، ئەگەر ئەتۆ و شترەکانت دەو لایەي کەي کہ خۆش و دلگرو ولەوہردارە، ئەوہ ھەڵاتنە لە بەر قەزای خودا؟ و ھەروا ئەگەر و شترەکانت دەو لایەي کەي کہ قاقەر و بێ ئاو و لەوہرە، ئەوہش مەگەر بە قەزای خودا نەچوونە؟ جا ئەدەوہیدا بوو عەبدوڕەحمانی کۆری عەوف ھات و کوتی بە عومەر و یارانێ ھەوائی عومەر ئەمن لە پیغەمبەرم بیستووہ لە بابەت تاعوونەوہ چی فەرمووہ، فەرموویەتی ئەگەر ھات و خەبەرتان پێ گەيی لە ھەر ولاتییک نەخۆشی تاعوونی تیدا، بۆ لای ئەو ولاتە مەچن. دووبارە پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ئەگەر ئەو مەکان و شوینەي کہ تیدای و نیشتەجیی لی، تاعوونی تیکەوت لەوئ ھەلمەيە و وەمینە. ئەدیرەدا حەزرتی عومەر بە ڕوویەکی گەش و خۆشەوہ ستایش و سەنای خودای کرد و سژدەي شوکری برد کہ ھەلوئستەکەي پیچەوانەي پیغەمبەر ﷺ نەبووہ. و سپاسی عەبدوڕەحمانی کۆری عەوفیشی کرد لە سەر ئەوہي ئاگاداری فەرموودەکانی ئی حەزرتی ڕەسوولہ. بەرھەمی ھەلوئستی عومەر دەبێ ئەوہبێ: ھەڵاتن لە بەر ئەوہي خودا تەقدیری کردبێ، نابێ و ناکری. ئەمما خودای تەعالا بۆيە ئینسانی بە چەکی ئەقل و شعور و تەجرەبە و بەراوہرد موسەللەح کردووہ کہ لە جیی خۆیدا دەستی پێ وەکەي. واتە لە راست شەر و بەلا و کیشە دەتوانی تا ئەو جیگایەي بپ دەکەي لادەي و ئیلا دەبێ خواوہنی باوہر و ئیمان ئاوا بزانی ھەچی خودا ئیرادە و حەز کا خۆ لە بەرلادان و ھەڵاتنی ناکری. ئەوہش حەزرتی عومەر و تاعوون. بۆ زیدە زانین: تەفسیری مونیر و کەبیر.

ئەوجار دەچىنە خىزمەت ئايەتى ۲۴۴ كە دەگەل ئايەتى ۲۴۳ خىزمەتتە تەييار ھەيە و لىك دەۋە شىئە ۋە:

﴿۲۴۴﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
لە رېي خودادا بىجەنگەن و شەر بىكەن، و چاك بىزانن كە خودا بىسەر و زاناىە

شەر لە رېگای خودادا

ئاۋر ۋەسەر دانەۋە و تېروانىتىكى ھەستىارانە لە سىماي ئايەتى ۲۴۴ى بەقەرە:

لە سەر ئەساسى ئاۋر دانەۋە ۋەسەر بەسەرھاتى ھەلاتوانىكى كە دە ئايەتى ۲۴۳ ئامازەي ۋە لا كرا، دوو نەزەر دەۋ ئايەتە ۲۴۴ دە ھەست پى دەكرىن و دېنە بەرچاۋ:

۱. يەك لەۋ دوو نەزەر دانەۋە ۋەسەر: ئەۋ دەستور و ئەمرەي بارى تەعالا كە بە ۋەسىلەي ئەۋ ئايەتە ۲۴۴ پرايدە گەيىنى و ئەمرى شەر كەردن دەدا دەگەل ئەۋ كەسانەيەتى كە بە ھۆي نەخۆشى تاعوون مردن و پاشان زىندوۋ بوونەۋە. واتە لە ھەۋەلەۋە لە ترسى تاعوون پرايانكرد و ھەلاتن و ولاتيان چۆل كەرد و پاشان بە ئەمرى بارى مردن و ھەروا بە ھىكمەتى بارى دووبارە زىندوۋ بوونەۋە. جا ئەوجار خودا پاش زىندوۋ كەردنەۋەيان دەستورى شەر كەردن و دىفاع لە ئاۋ و خاكى ولاتى خۆيان پى دەدا. ديارە كە خوداى بانى سەر بۆيە يەكسەرە دە مەرگ و نابوودى كىشان چونكە ھەلاتيان لە ترسى مەرگ بە سەر مانەۋە و دىفاع لە موقەدەسات و كەپرامەتى ئىنسانيان تەرجىح دا و پەسەندىان كەرد، جا بۆيە خوداش ئەۋەي ئەۋان لە بەرى ھەلدەھاتن، ۋەك مەرگ بى توۋشى ھىنان و لە ناۋى بردن.

نەمان چاترە لە مان!

ئەئەۋە دەرسە ئەۋە بە عالەم دەلى: ھەركەس مانى بە حىزىگەرى تەرجىح دا بە سەر نەمان و مردن بە شەرپافەتمەندانە ئەۋەي سزايە كە بە خويىرى پروا و سەر بىتتەۋە.

۲. نەزەرى دوۋەم لەۋ دوو نەزەر دانەي كە لە سەر ئايەتى ۲۴۴ دەبراون ئەۋەيە: جەمھورى تەفتىشكەران ئاۋايان بىرپار داۋە كە ئەۋ ئايەتە سەر بەخۆيە و دەستورائىكى عامەيە بۆ تەۋاۋى خاۋەن باۋەپرانى حازر و ئەۋەي لىرە بە دواشدا دىن ئەمر بە جىھادە واتە ئەمرە لە لاي خوداۋە بۆ ۋەي ھەچى ئىنسانە دە بەرەبەر دوزمىنانى زۆردار و دەس درىژكەر بۆ ملىك و مال و خاك و ولات و نامووس و كەپرامەتى ئىنسانى، دەبى بەرەبەرەكانى و دىفاع و پراپەرىن لە خۆ نىشان دەن،

سه‌رنه‌وی نه‌که‌ن و ده‌س دانه‌نه‌وینن له به‌ر دوژمن له ترسی ئه‌وه‌ی گیانت لی‌ ده‌ستیندری و گوزهرانت لی‌ ده‌شیوی و ټیک‌ده‌چی چونکه ههر که‌سیک ژیا‌نی شه‌رافه‌تمه‌ندانه ده‌ پیناو ژیا‌نی په‌ست و چاوشوږانه بنی، به‌ سه‌رشوږ و به‌ ناپیاو و به‌ نامه‌ردانه ده‌مری و ناوی ده‌روا. ئه‌گه‌ر به‌ وردی و به‌رجه‌وه‌ندانه سه‌یری ټایه‌تی ۱۶ ی سووږه‌ی ئه‌حزاب بکری ئه‌گه‌ر ئینسافانه قه‌زاوه‌ت بکری و له خو گورپان وه‌لا بندری ئه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی که‌ ئاماژن وه‌ لا کرد:

احزاب ﴿۱۶﴾ قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنِ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا
بلی: ئه‌گه‌ر هه‌لین له‌ مردن و یا له به‌ر کوژران، هه‌لاتن هیچ سووږیکتان پی‌ ناگه‌یه‌نیت له‌و حاله‌شدا به‌هره‌ی ژیا‌نتان پی‌ نادری که‌می‌که‌ نه‌بی.

ئو ټایه‌ته ئه‌گه‌ر به‌ هه‌للاجی ویژدان و ئه‌قل و شعوری غیره‌تمه‌دانه وه‌پشکیندری و هه‌للاجی کری، چی لی‌ به‌ره‌م دی به‌غیره‌ز ئه‌وه که‌ ده‌بی ئینسان ئه‌وده‌مه‌ی شایی به‌ خو بی که‌ ئینسانه و خه‌لیفه‌ی خودایه، ده‌ به‌را به‌ری دوژمنانی خودا و ئینساندا سه‌ر نه‌وی نه‌کا و ده‌ست دانه‌نوینی له‌ ترسی ئه‌وه‌ی ده‌مکوژن و یا ده‌مرم. به‌لکه‌ ده‌بی ئه‌و گیانه‌ عه‌زیز و شیرنه‌ی ده‌ پیناو گیانی عه‌زیزتر و شیرن‌تریدا دانی، وه‌ک ئازادی و سه‌ره‌خویی و مافی ئینسانیه‌ت بی، با بمری به‌ عه‌ززه‌ته‌وه، به‌لام نه‌ژی به‌بی عه‌ززه‌تی.

لای هه‌لوی به‌رزه‌ف‌ری به‌رزه‌م‌ری چو‌ن ب‌ژی شه‌رته، نه‌وه‌ک چه‌نده‌ ب‌ژی

(فی سبیل الله) واته چی؟

ئه‌گه‌ر خودا ده‌فه‌رموی: ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ واته ده‌ ږیگه‌ی خودادا، دیا‌ره ږیگه‌ی خودا هه‌مان ئه‌و ږیگایه‌یه که‌ هه‌موو خاوه‌ن مافی‌ک مافی پارێزراو بی و ئه‌وه‌ش یه‌قینه‌ شه‌ر و به‌ره‌ره‌کانی ته‌واوی پی‌غه‌مبه‌ران ده‌گه‌ل تاغووت و جبت و موتره‌فینان هه‌ر بو پارازتنی ماف بووه، چونکه ئه‌وانه ماف خو‌رکه‌یان پی‌ کو‌تراوه که‌ ئیستاش هه‌ن و زو‌رن. ده‌بی ئه‌وه‌ش به‌سه‌لمیندری جیهاد واته ټیکو‌شان و دیفاع و به‌ره‌ره‌کانی بو هی‌زی دینی و ټاین و مافی خودا پنداو.

ټایه‌تی ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ئاماژه‌یه وه‌لای ئه‌وه‌ی خودا ئه‌وه‌ی ده‌یلین و ده‌کو‌تری، ده‌بیسی و ده‌شزانی نه‌تت چییه ده‌ دلدا، ئه‌ویش ده‌زانی. و هه‌روا ئه‌و ئالا (لا اله الا الله محمد رسول الله) یه‌ی که‌ نیشانی عاله‌م ده‌دری و چیشی ده‌ بندا ده‌کری ده‌زانی، که‌ ئه‌وه دیو‌جامه‌یه واته درو‌یه بو وانه‌ی خاوه‌نی هه‌ستن به‌سه‌یه‌ک ئاماژه، و بو ئه‌وانه‌ی بی‌هه‌ستن: ﴿وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (یس: ۱۰) هیچ ته‌فاوه‌تی نییه‌ بو بی‌هه‌ستان، چ

بیان ترسینی و چ نه یان ترسینی، ئیمانی ناهینن. (تربیت نااهل را چون گردکان بر گنبد است).

با ئەوەش بلّین شەڕ بە پێی ئەساس و دابی خوێ نیازی بە کەرەسەى شەڕ هەیه هەر گیان بەخشین نییه بە تەنیا، بە لکە مāl و داراییشی دەوێ، واتە ئەوانەى داراییان هەیه دەبێ ئەگەر راست دەکەن ئەهلی دیفاعن مāl بەدن، تا دەگەڵ ئەوانەى گیان دەدەن لیک بادرین و قەوی بن، بە دوژمن نه پسی هیزیان، هەروەک خودای ئاگادار بە سەر هەموو کاروبار و نەزم و نێزیمیک ئامازە و ئیشارەى تەواوی وەلای ئەو بابەتە شەڕ و دیفاعە کردووە بە وەسیلەى ئایەتى:

انفال ﴿٦٥﴾ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ. ئەوەى دە توانا تاندا یە لە ئامێرى بەهیز و کەرەسەى شەڕ و لە ئەسپی گورج و گۆل و توند و چالاک و دابەستە، ئامادەى بکەن بۆیان، دوژمنى خودا و خۆتانى پێى بتوقینن، دوژمنى دیش بێجگە لەوان، کە ئێوە نایان ناسن و خودا دەیان ناسی، هەر شتێک لە پێگای خودادا ببەخشن، بێ گومان دەدرێتەو پێتان، سته میشتان لێ ناکرێ.

هەچەن ئەو ئایەتە ئەو پۆڵ هەموو هیژشکەر و هجووم بەرێک لە پەرۆی دەنوووسی و بەرزى دەکاتەو پێى دەخوړێ و دەتازێ، ئەمما ئەو ئایەتە بەبێ شک بۆ دیفاع کەرانه، واتە بۆ ئەو کەسانەیه تەمایان دە مāl و ملک و خاک و ئاو و نیشتمان و فەرهنگ و کەرمانەتیاں کراو و دەر بەدەر و تالان کراون.

کۆى عوله ما واتە جمهوور لە سەر ئایەتى ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نەزەراتى جیاوازیان پاناو، هەندیکیان دەلێن: خودا دێرەدا دەگەڵ محەمەد و ئۆمەتى محەمەدیەتى کە جیهاد بکەن دە راهی بەرز کردنەوێ ئالای (لا اله الا الله)، هەندیکیش کوتوو یانە ئەو پراستە، ئەمما بەرز کردنەوێ (لا اله الا الله) واتە پێگای حەسانەو و ئەمن و ئەمانەت بۆ وێ ئینسان بتوانێ لە سایەى ئەو دینەى پێگای حەق لە پێگای ناحەق جودا وەکا، هەندیکیش کوتوو یانە خودا مەنزوورى دەو ئایەتەدا بەرەنگار بوونی زالمانى تەجاوێزکار و مافخۆر و نامووس بەر و حە یادەر، کە دەبێ ئینسان بە گژ ئەو کەسانەدا بێ کە لە پێیازی خودا لادەدەن. مالکی دەفەرموێ دیفاع لە مāl و ملک و نامووسو نیشتمان پێگای خودایە. (تەفسیری مونیر)

خودای تەعالا ئەوجار باسی ئەو کەسانە دەکا کە ئاوێر دەدەنەو سەر ئەو کەسانەى بە گیان و مāl و دارایی شەڕ دەکەن دەگەڵ دوژمنانى ئیمان و ئینسان. هەر ئەوەشە کە بە دووی ئایەتى

شهر (۲۴۴) ئایه‌تی کۆمه‌ک به‌شه‌پرکه‌رانه که قه‌رزه ده‌گه‌ل خودا کردنه دئ واته ئایه‌تی ۲۴۵. خاوه‌نی ته‌فسیری مونیر فهرموویه‌تی: ئه‌وه که له دووی ئایه‌تی جه‌هاد ئایه‌تی کۆمه‌ک دئ، نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه که هه‌رکه‌س به‌هه‌چی له دستێ دئ و ته‌وانایه، ئاو‌ر وه‌دا؛ ئه‌وه به‌خۆی (فی سبیل الله) یه. ئه‌وجار ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۴۵:

﴿ ۲۴۵ ﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
کێیه ئه‌وه‌ی که قه‌رزێکی جوان و بێ‌خه‌وش ده‌دا به‌خودا، تا‌کوو خوداش به‌چه‌ندین قات و به‌را‌به‌ر پاداشی پێ بداته‌وه؟! خودا بۆ تا‌قی‌کاری به‌نده‌کانی خۆی هه‌رکه‌سی خۆی بیه‌وی هه‌ژاری ده‌کات، که بیشیه‌وی سامانی زۆری پێ ده‌دات، ئی‌وه‌ش سه‌ره‌نجام هه‌ر بۆ‌لای ئه‌و خودایه ده‌گه‌رێنه‌وه

قه‌رز ده‌گه‌ل خودا

ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه و تێ‌روانی‌کی هه‌سته‌یارانه‌ی سیمای ئایه‌تی ۲۴۵:

به‌پێی نه‌زهر و بۆ‌چوونی هه‌ندێک له‌ راوێژکارانی قورئان، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که خودای ته‌عالا ده‌ستووری شهر ده‌گه‌ل دو‌ژمنانی خودا و ئیمانی دا له‌ هه‌وه‌له‌وه، جا پاشان به‌ دووی ئه‌ودا ئه‌و ئایه‌تی ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ ی هینا، ئه‌وه له‌ باباه‌ت دابه‌زینی ئه‌و ئایه‌ته‌ دوو نه‌زهر دێته‌ گو‌رێ. یه‌کیان ئه‌وه‌یه: ئه‌و ئایه‌ته‌ به‌ ئایه‌تی پێش خۆی واته ئایه‌تی ۲۴۴ تیکه‌لاوی و یه‌که‌تی هه‌یه، له‌ سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه‌ ده‌بێ بکو‌ترێ: مراد له‌ قه‌رز کردن ده‌گه‌ل خودا واته کۆمه‌گ و هاو‌کاری جه‌هادکه‌رانی پێگای خودا.

۲. دوو‌هه‌م نه‌زهر ئه‌وه‌یه: ئه‌و ئایه‌ته‌ (۲۴۵) ئایه‌تیکی سه‌ربه‌خۆیه و دامه‌زراندنی یاسا و ده‌ستووراتیکی تازه و سه‌ربه‌خۆیه، ئه‌وه‌یش که بریتیه‌له‌ ده‌ست‌گرتنه‌وه و ئاو‌ردانه‌وه بۆ سه‌ر بێ‌نه‌وا و خاوه‌ن نیازان، جا هه‌ر که‌س بن شه‌پرکه‌رانی پێگای خودا بن وه‌ک جه‌هادکه‌ران، و یا هه‌تیو و ئه‌سیر و فه‌قیر و پیر و له‌کارکه‌وتوو بن.

۳. نه‌زهری‌کی سی‌هه‌میش هه‌یه له‌و باره‌وه. ئه‌وه‌یش ئه‌وه‌یه و به‌ نه‌زهری‌کی په‌سه‌ند و په‌واش وه‌رگیراوه. ئه‌و دوو نه‌زهرانی کو‌تران ده‌پێشدا هه‌ر دوو‌کیان له‌ خۆ ده‌گرێ ئایه‌ته‌که و بێ‌ نیشکاله. چونکه ئه‌و دوو نه‌زهره ده‌ئامیزێ ئه‌و ئایه‌تی ۲۶۱ به‌قه‌ره‌دانه که ده‌بابه‌ت نه‌فه‌قه ده‌

رِیگای خودادایه که قورئان زانه‌کان کوتوو یانه مراد له قهرز کردن ده‌گه‌ل خودا هه‌ر ئینفاقه و به‌س. ئایه‌ته‌که‌ش ئه‌وه‌یه: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِثَّةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ واته: نمونه‌ی ئه‌وانه‌ی که سامانیان ده‌رِیگای خودادا ده‌به‌خشن، هه‌ر وه‌ک ده‌نکه دانه‌ویلّه و توو ییک وایه و هه‌وت دانه‌گولّی گرتبیت، له هه‌ر گولّیکیاندا سه‌د دانه‌ی تیدا بیت، خوداش بو هه‌ر که‌س بیهه‌ویت چه‌ند به‌راه‌ری ده‌کاته‌وه. خودا خاوه‌ن به‌خششیک‌ی به‌رفراوانه و زانایه.

جا ئه‌دی‌ره‌دایه که نه‌زه‌ری سی‌ په‌دی نه‌زه‌ری ئه‌و که‌سانه ده‌که‌ن که کوتوو یانه قهرز ده‌گه‌ل خودا ئه‌وه‌شی ده‌ پال‌دایه: که هه‌ر که‌س بلّی: (سُبْحَانَ اللَّهِ - لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - اللَّهُ أَكْبَرُ) ئه‌وه‌ش قهرزه ده‌گه‌ل خودا. چونکه لۆغه‌تی قهرز ده‌ عورفی عه‌ره‌بدا بو ئه‌وه‌ی نه‌کو‌تراوه به‌لکه بو ئینفاق کو‌تراوه.

ئایه‌تی ﴿وَاللَّهُ يَفْبِضُ وَيَبْسُطُ﴾ واته خودا پوژّی خو‌ی له‌و گه‌لانه‌ی ده‌ پِی خودادا چرووکی ده‌که‌ن و ده‌ستان ده‌قووچین، لیان ده‌گرپته‌وه و بو ئه‌وانه‌ی ده‌ پِی خودادا به‌خشش ده‌که‌ن سفره‌ی په‌حمه‌تیان بو ئاواله ده‌کات و پاده‌خات.

دایکیک و دوو کچۆله له میوانی حه‌زهرتی عایشه

با ئه‌و ریوایه‌ته‌ دلّ پشکوین و دلّخۆشکه‌ره نه‌بویرم. کو‌تراوه: پوژّیکی ئافره‌تیک که دوو کچۆله‌ی هه‌تیوی ده‌بن ده‌ستیان ده‌گرّی و پروو ده‌کاته مالّه پیغه‌مبه‌ر ﷺ. ده‌و ده‌مه‌شدا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له مالّی نابّی. هه‌ر ته‌نیا حه‌زهرتی عایشه‌ی دایکی موسولمانان له مالّ ده‌بی. و هه‌ر وا حه‌زهرتی عایشه ده‌زانّی و هه‌ست پی ده‌کا ئه‌و بی‌نه‌وايه بو یه‌هاتوو شتیکی ده‌س که‌وی و یستی پاش به‌خیره‌ینانیک‌ی گه‌رم و گو‌ریان خواردنه‌مه‌نیه‌کیشیان بو دانّی، شتیکی واشیان ده‌ مالّیدا نابّی، بی له نه‌ختیک خورما و قاسپی په‌ق. برپکیان بو دینّی و دانداته ده‌ستی داکه‌که‌یان. دایکه‌که‌ش که بو‌خو‌ی دلّی نایه هیچیان لی بخوا ده‌یداته ده‌ستی دوو کچۆله‌کان. حه‌زهرتی عایشه‌ش هه‌ست به‌وه‌ی ده‌کا که دایکه‌که ده‌زانّی خورماکان که‌من به‌شی ئه‌ویش و کچه‌کان ناکه‌ن دلّی دایکه‌که نا‌ره‌حه‌ت ده‌بی که کچه‌کان نه‌یخو‌ن، ئه‌ ده‌وه‌یدا حه‌زهرتی عایشه عوزرخوایی له دایکه‌که ده‌خو‌ازّی که بمانبه‌خشه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌مان ده‌ مالّیدایه، ده‌و کاته‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ژوور ده‌که‌وی و ده‌فه‌رمو‌ی: عایشه ئه‌وه کیت میوانه؟ حه‌زهرتی عایشه‌ش بی که‌م و زیاد جه‌ریانه‌که‌ی بو باس ده‌کا. پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌دی‌ره‌دا ده‌فه‌رمو‌ی هه‌رکه‌س له زار و نه‌فسی

خوی وه‌گپری بۆ زاری سه‌غیر و بینه‌وایان، خودا پرۆژی قیامت بالاپۆشی به‌نیوی حیجاب لی وهرده‌گری که‌گه‌رما و تینی ئاوری جه‌ه‌هنهم ئەزیه‌تی نه‌کا. و ههر دایکی‌کیش ئاواشت له‌زاری خوی وه‌گری بۆ زاری هه‌تیوه‌که‌ی، خودا به‌هه‌شتی بۆ وی ده‌پازینته‌وه. (مسلم و صحیح: کتاب البر و الصلة و الآداب و الاحسان الی البنات)

عه‌للامه ئیبنی عه‌ره‌بی له‌ سه‌ر دابه‌زینی ئەو ئایه‌ته (۲۴۵) نووسراوه‌یه‌ک ده‌رده‌کا و ده‌لی: عالم کاتی ئەو ئایه‌ته‌یان بیست بوونه‌ سی ده‌سته و ئەوه‌یان ده‌کوت و به‌عاله‌میان پاده‌گه‌یاند: ۱. ده‌سته‌یه‌کیان ئیحتیازیان له‌ خودا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ و قورئان ده‌گرت و ده‌یانکوت: ها‌ها! خه‌لکینه‌ سه‌یر که‌ن خودای محمه‌د فه‌قیه‌ و داوای قه‌رز له‌ عالم ده‌کا، نه‌تیجه‌ی ئەو کاره‌ی خودا ئەوه‌یه‌ که‌ هه‌موو بانگا‌وازه‌کان و ده‌عه‌ته‌کانی محمه‌د و قورئان درۆن. ئەوه‌ ئەو ده‌سته‌ له‌ ناو یه‌هوودیان داکه‌وت. خوداش به‌ ئایه‌تی ۱۸۱ ی ئالی عیمران لییان وه‌جواب هاتوه‌ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلُهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ واته‌ بی‌گومان خودا قسه‌ی ئەوانه‌ی بیست که‌ وا کوتیان بی‌گومان خودا هه‌ژاره‌ و ئیمه‌ ده‌وله‌مه‌ندین. جا به‌و زووانه‌ ئەوه‌ی که‌ وا کوتوویانه‌ و هه‌روا کوشتنی پیغه‌مبه‌ره‌کانیش که‌ به‌ ناحق کوشتیان، تۆمار ده‌که‌ین پیشیان ده‌لێین ده‌یجا ئەوجار بچێژن سزایه‌کی زۆر سووتینه‌ر.

۲. ده‌سته‌ی دووه‌م له‌و سی ده‌ستانه‌ی که‌ له‌ سه‌ر دابه‌زینی ئایه‌تی ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقرضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ هه‌لێاندوه‌تی، ئەو که‌سانه‌ن که‌ له‌ باب‌ه‌ت قه‌رز و قۆله‌ ده‌گه‌ل خه‌لکی خودا نار‌ه‌زایه‌تیان هه‌یه‌ و هه‌سوودی ده‌به‌ن پتی. جا له‌ سه‌ر ئەو نیه‌ته‌ نار‌ه‌وا و ناپاکه‌یان کوتیان ئەو مه‌به‌سته‌ی که‌ خودا ده‌لی قه‌رز ده‌گه‌ل بکه‌ن درۆیه‌ چونکه‌ خودا نیازی به‌ قه‌رز نییه‌ ده‌گه‌ل عالم. ئەو ئایه‌ته‌ هه‌لبه‌ستراوی محمه‌ده‌ تاکوو به‌و وه‌سیله‌یه‌ مأل و سامانی‌ک له‌ عالم وه‌ده‌ست بێنی و بیداته‌ ره‌ش و پرووتان و له‌ ده‌وری خویان وه‌کو‌کا و به‌گژ عاله‌میاندا کا، گۆیا ئەو قسه‌که‌رانه‌ش منافقه‌کانی یه‌هوود و نه‌سارا بوون.

۳. ده‌سته‌ی سی له‌و سی ده‌ستانه‌ که‌ ههر به‌ دابه‌زین و بیستنی ئەو ئایه‌ته‌ هاتنه‌ پیشی و به‌لێیان کوت و سه‌ری ئیتاعه‌یان بۆ داخست ئەوانه‌ بوون که‌ ئیمان و باوه‌ریان کو‌یرکو‌یرانه‌ وهرنه‌گرتوه‌ و دایان‌ه‌چاندۆته‌ ناو ده‌روونیان به‌لکه‌ له‌ سه‌ر ئەساسی هه‌لسه‌نگاندن و لیک‌دانه‌وه‌یه‌کی دروست بووه‌، جا ئەوانه‌ به‌ تیک‌رایه‌ی هاتنه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری تاکوو بتوانن ئەو مأل و داراییه‌ی که‌ له‌ خه‌رج و نه‌فه‌قه‌ی خا‌ووخ‌یزانیان زیاده‌، چۆنا‌و‌چۆن بیده‌نه‌ خوا به‌ قه‌رز.

دەبىي خاۋەن ھەست و شەعوور و ئيمان ئەو جەرياناتى سى دەستە ئىنسانە چۇناوچۇن بەراۋەرد كا و ھەلى سەنگىنىي و تەعبىر كاتەوہ. دەبىي ئاۋاي تەعبىر لى دەپنەوہ: ئيمان و باۋەرى تەقلىدى واتە كۆپرەكۈيرانە دەتوانى لە ھەموو راستى راستان ئىشكال ۋەدۇزى و بگرى چۈنكە باۋەر و ئيمان دەلەمەيە و ناكاملە، بەلام ئەوانەى ئيمان و باۋەريان لە پروى ھەلسەنگاندن و بەراۋەردەوہ داپراۋەتە ناو دلپان ناتوان لە راست ھەق مل بادەن. ئەوانەى دە سەنگەرى شەپرى ژياندا مەتەرىزيان گرتوۋە دەزانن پىز و قەدرى ئەوانەى ئازووقەيان بۇ دەگەيىتتە ناو سەنگەرەوہ، چەندە بەرزە و دەشزانن ئەوانەى دەتوانن بە ھاۋارەوہ بىن و بەلام نايەن چەندە يەست و ناپايو و نامرۇن.

پەنگە ئەوجار جەريانلارنى ھۆزى بەنى ئىسرائىل دە سوورەى بەقەرەدا بەو ئايەتە (۲۴۶) كۆتايى پىي بى، چونكە ئەو داستانە بە پرونى ئىسباتى پىغەمبەرايەتى پىغەمبەر دەكا بەو دەلىلە بەغەيرەز دەستەيەكى كەم لە زانا وشيارەكانى بەنى ئىسرائىل نەبى لەو داستانەدا شارەزايان نىيە. ديارە خوداى بانى سەر دە ئايەتەكانى پىشيدا پارز و فەلسەفەى شەر كە پاسەوانى لە عىززەت و لە كەرەمەت و گەلە، بە تىروەتەسەلى بەيان كەرد. ئەمما دەو ئايەتە ۲۴۶ داستانى گەلى لە بەنى ئىسرائىل باس دەكا و بەيان دەكا كە بە زەبرى زۆر لە سەر مال و لانە و خاك و ولاتى خويان دەركران و پەتندران. ھەرۈەك لە داستانەكانى پىشيدا ئەو زاندرەكە زۆر ھۆز و قەبىلە بوون لە ترسان ولاتى خويان بەجى ھىشتوۋە و ھەلاتوون. ئەمما داستانى ئەو كەرەتەى ئايەتى ۲۴۶ بەرفراونتر باسى لى دەكرى تاكوو بو موسولمان پروون بىتەوۋە كە جىھاد تەنيا تايەتى موسولمانان و عالەمى دەورى پىغەمبەر نەبوۋە و نىيە. بەلكە جىھادىك كە بە واتاى بەر بەرەكانى دەگەل زۆردار و تەجاۋەزگەرەنە لە دەورانى ئۆمەتانى پىشداش ھەر بوۋە.

جا ئهوجار پٿويسته بچينه خزمهت ٿايتي ۲۴۶ جا پاشان هه رچي ده جانتاي مباره كيدا بي
وه ده ستي ده گرین و لپي حالي ده بين:

﴿٢٤٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَآئِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لَنَبِيٍِّّ لَّهُمْ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاؤُنَا فَلَ مَا كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

ئەي مەھمەد! ئايا ھېچ نابىنى و ورد نەبوويه وه و دەنگ و باسى پياوماقوولانى نەوهى

یه‌عقوبت له پاش مووسات پی نه‌گه‌یشتووه؟ که کاتیک گوتیان پادشایه‌کمان بو بنیره تا له ری خودادا شهر بکه‌ین، پیغه‌مبه‌ره‌کش پی کوتن: له‌وانه‌یه که شهر پیویست بکری له سهرتان، نه‌وجار ئیوه له ژیری دهرچن له ترسان. نه‌وانیش کوتیان ئیمه‌جا چون له ژیری دهرده‌چین و شهر ناکه‌ین ده‌حائیکدا که دوزمن له زیدی باب و باپیر و نیشتان و ناومال و مندالمانی دهرکردوین؟ به‌لام کاتی که شهریان له سهر پیویست کرا بیجگه له تاقیمیکی که میان تیگرا پرویان وهرگیرا و پشتیان له شهر کرد و خوین لی‌بادا. جا خو دیاره‌خودا زانایه و سته‌مکاران چاک ده‌ناسیت.

داخوازی به‌نی‌ئیسرائیل دوا‌ی مووسا، بو دیاری کردنی پادشایه‌ک بویان

ئاو‌ر وه‌سهر دانه‌وه و تیروانینیکی هه‌ستیارانه له سیما و دهررونی ئایه‌تی ۲۴۶:

خودا پروی باسی ده‌پیغه‌مبه‌ری ده‌کا و ده‌فه‌رموی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ئایا نه‌تو هیچ ئاگاداری و خه‌به‌ریکت له به‌سهرهات و ماجه‌رای جه‌ماعه‌تیک له‌گه‌لی به‌نی‌ئیسرائیلی که له پاش دهروانی مووسا و ده‌دهروانی داوود پیغه‌مبه‌ردا پروی داوه‌نیه؟ هیچی لی‌ئاگاداری؟ که کاتی به‌پیغه‌مبه‌ری خوین به‌ناوی «صمویل» کوت و رایانگه‌یاند که ئیمه‌هه‌ست و نیستان به‌ده‌ست دوزمنانمانه‌وه داگیر کراوه و چووه. ده‌مانه‌وی له‌تو نه‌و چاکه‌مان ده‌گه‌ل بکه‌ی که سه‌رکرده‌وه‌فرمانده‌یه‌کمان بو دابین بکه‌ی و بومان هه‌لبژیری، که نه‌و که‌سه‌ی بومان هه‌لده‌بژیری به‌ناوی فه‌رمانده‌هه‌م بتوانی له‌باری شه‌ره‌وه‌عو‌ده‌دارمان بی‌هه‌م له‌باری ویک‌خستن و ریک‌وپیکی‌مان. چونکه‌ئیمه‌ساغ بووینه‌وه له‌سهر شهر کردن و به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی دوزمن و دهرکردنی له‌ولاتی خویمان و لی‌ساندنه‌وه‌ی ملک و مال و ولاتی غه‌سب کراومان به‌ده‌ست وانه‌وه. به‌و ده‌لیله‌کاسه و تاسی ویزدان و غیره‌تمان له‌وه‌ی زیاد نابا و خو راناگری له‌به‌ر جه‌ور و جه‌فای فه‌له‌ستینان. چونکه‌نه‌و فه‌له‌ستینیانه‌جگه‌له‌وه‌ی که زوریان به‌بی‌ره‌حمان لی‌کوشتوین و یه‌خسیر کردوین، سندووقی موقه‌دده‌سی ئیمه‌ی به‌نی‌ئیسرائیل که دروشم و په‌مزی سه‌رکه‌وتن و پیروزی‌مانه‌به‌سهر دوزمناندا به‌تالان بردوویانه‌که نه‌و سندووقه‌نه‌مانه‌ی ئیمه‌نه‌ورپو نیشانه‌ی زه‌بوونی و لاوازی ئیمه‌ده‌گه‌یینی.

دی‌ره‌دا ده‌بی‌نه‌و شته‌وه‌قو‌زری که هیچ پیغه‌مبه‌ریک سه‌ره‌بخو و بی‌به‌راورد و هه‌له‌سه‌نگاندن پروی ده‌کاران نه‌کردووه، جا له‌سهر نه‌و ئه‌ساس و به‌راورده و زانستیکیش که ده‌پیشدا هه‌بیوو له‌سهر نه‌و قه‌ومه، ترسی نه‌وه‌ی بوو نه‌گه‌ر بیتوو شه‌ریان بو پیشینی بکری و

و ھەپز گەپ ئۆلە سەریان لە ھەوانەییە پاشەکشەیی لێ بکەن و خۆی لێ ھەدزن. جا لە سەر ئەو نەت و بارەیی خۆی پێغەمبەر «صمویل» پرووی تێ کردن و پێی کوتن: ئەمن بە پێی ئەو زانستەیی ھەمە لە سەر ئێوە تێو پاراناییم بتوانم بەرھەنگاری دوژمن بین و شەپری دەگەڵ بکەن ئەو ترسەم ھەییە لە ئێوە ئەگەر بۆ داوای شەپ بکەم و لە سەرتان ھەپز بکری، سەرپێچی لێ بکەن و لە بەری دەرچن! ئەوانیش دە و لامی پێغەمبەریاندا بە تیکراییی جەسوورانە کوتیان: ئیمە جا چۆن لە بەر ئەو دەستوورە ھەلدیین و خۆی لێ دەدزینەو دە ھالێکدا لە سەر خاک و ئاو و سامان و کەرەمەتی خۆمان دەرکراوین؟

بۆ ھەرز کردنی شەپ لە سەریان و تەعین کردنی ھەرماندە بۆیان و سەرپێچی و خۆبادانیان و دزینەو ھەیان لە شەپ، دەبێ بچینە خزمەت ئایەتی ۲۴۷ دەویدا پروون کراوەتەو جەریانەکە بە کوێ دەگا.

پێویستە کە پێش ئەو ھە بچینە خزمەت ئایەتی ۲۴۷ ئەو بزانین: بە پێی ئاگادارییەک کەم - نەک ئاگاداری و زانیارییەکی کۆدەنگ لە سەر - گۆیا ئەو پێغەمبەرەیی کە ئەو گەلە دەرکراوە پەنایان بۆ بردووە بۆ ھە ھەرماندەییەکیان بۆ دانێ و شەریان بۆ دامەزریئێ و دوژمنیان بۆ تیک شکینی و لە ولاتیان دەرکا، «یوشع بن نون بن افرایم بن یوسف» بوو، بەو دەلیلە کە خودا دە ئایەتەکەدا دەفەرموێ: ﴿مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ دیارە لە پاش مووساش ئەو پێغەمبەرە بوو «یوشع»، گەرچی ئەو دەلیلە لاوازە چونکە ﴿مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ تا دەگاتە عیسا، ھەر ﴿مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ یە، و ھەروا ھەندیکیش لە قورئانزانەکان نەزەریان وایە ئەو پێغەمبەرە «اشموئیل» لە ئەو لادانی ھاروون برای مووسا بوو کە بە زمانی عەرەبی ئەو ناو «اشموئیل» ئیسماعیلەو ھەندیکێ دیش دەلێن: ناوی ئەو پێغەمبەرە «شەمعوون» بوو چونکە دایکی کاتی خۆی لە خودای داوا کرد ھەو لادیکێ داتی خوداش دوای قبوڵ کرد و دایە و دایکیشی ناوی نا شەمعوون. بۆیەش ئەو ناو ھە لێنا چونکە مانای شەمعوون واتە (سَمِعَ دُعَاءَهَا فِيهِ) یانی خودا نزای ھەرگرت لەو ژنە. دیارە پیتی «سین» بە عەبری واتە «شین». ئەو شەمعوونەش یەکیک بوو لە ئەو لادانی یەعقوب. یەعقوبیش باپیری یەکیک لە دوازدە گانەیی (اسباط) بەنی ئیسرائیل بوو.

دیارە ئەو باسە درێژە ھەموو زەینیک ناتوانی ھەلیگری. وازی لێ بێندری چونکە ھەدەفی ئەساسی دە ئایەتەکەدا ئەو ھە: جیھاد لازم و پێویستە دەبێ خۆی بۆ ئامادە بکری بە تیرو تەسەلی و گورج و گۆلی. وەئیلا ھەدەف دەو ئایەتەدا ئەو نەییە کە بزانی ئەو پێغەمبەرە یا ئەو تافیغەییە کە

چوونه خزمه‌تی کی؟ جا بویه ئه‌مه‌ش له درېزه‌پیدانی واز دینین و ده‌چینه سهر ئه‌سل‌ی هه‌ده‌ف و بابه‌تی مه‌به‌ست و مه‌تل‌ب.

خو ئه‌وه‌ش پروون و ئاشکرایه که دل تامه‌زوری لی حالی‌بوونی سهر و بنی ئه‌و واقیعه‌یه. سهر و بنیشی له ئایه‌تی ۲۴۶هه تا ئایه‌تی ۲۵۲هه دایه. که‌وایه بزووی به ته‌واوی تام و له‌ززه‌تی باسه‌که وه‌رگرین و بچیزین و بیکه‌ینه ده‌رسیک بو خو‌مان، ده‌بی یه‌کتر به‌جی نه‌هیلین و ئاگامان لیک بی تا ده‌گه‌ینه ئاخری کار.

ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۴۷ تا‌کوو بزانیین پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان کیان بو ده‌س‌نیشان ده‌کا و داده‌نی و ئه‌وانیش ئیتاعه‌ی ده‌که‌ن یا نایکه‌ن؟

﴿۲۴۷﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكُهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان پپی کوتن: ئه‌وا خودا تالووتی کرد به پاشاتان. کوتیان ئه‌ری چون ده‌گونجیت تالوت ببی به پادشامان؟ که ئیمه له پیشترین بو پادشایی؟ جگه له‌وه‌ش مال و سامانیکی زوری پی نه‌دراوه. وتی خودا خو‌ی ئه‌وی هه‌لبزاردوه و کردوویه‌تی به فه‌رمانده. زانیینیکی به‌رفراوان و وزه و توانای جه‌سته و له‌شی پی داوه و به‌خشیه، خودا که‌یفی له هه‌ر که‌س بیت ده‌سته‌لاتی خو‌ی ده‌داتی، خودا به‌خششی زوره و ئاگای له هه‌موو کاریکه.

دیاری کردنی تالوت وه‌ک پادشایه‌ک

ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه و تیر‌وانینیکی هه‌ستیارانه و به‌رفراوان له ئایه‌تی ۲۴۷:

خودای بانی سهر له سهر ئه‌ساسی عیلم و حیکمه‌تی خو‌ی دایر‌ژته ناو دلی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان که تالوت ناویکیان بو بکاته پادشا و فه‌رمانده‌گیان بکات که جووله‌که‌کان پینان ده‌کوت به‌و پاشایه «شاوول». جا ئه‌وجار ئه‌وانیش له جیاتی ئه‌وه‌ی ئیتاعه‌ی که‌ن و سه‌ری بو دانه‌وین هاتن که‌وته‌ن بر و به‌هانه و خراپه لی هه‌لدانی ئه‌و پاشایه. وه‌ک خودا ده‌فه‌رموی له‌و باره‌وه: ﴿قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا﴾ واته جا ئه‌وه چون ده‌بی بو پاشا به سهر ئیمه‌وه؟ که له خانه‌دانیکی ناودار و ناودار نییه؟ بو ئیسباتی داوای خو‌یان کوتیان وه‌ک خودا ده‌فه‌رموی: ﴿وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ﴾ واته ئیمه شایانترین و لی‌هات‌وت‌ترین بو پاشایی له‌و پاشایه. جگه له‌وانه‌ش ئه‌و پاشایه هه‌ژاره و بی سه‌روه‌ت و سامانه. به‌کوردی ئه‌و گه‌له نه‌فامه وه‌ک زور له

گەل و ھۆزی نەفام و خۆپەرست، لۆمەکیان ئەوانە بوون: بێ مأل و دارایی، بێ ناو و نادیارى ناو عالەم، بێ خانەدانى ناودار. ھەرەك خوداش وایان لى نەقل دەکا و دەفەرمى ﴿وَلَمْ يُؤْتْ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ﴾ واتە لە لایەن خوداوە نەیدراوەتى مأل و سامانى زۆر.

بێ گومان ئەو ئیحتیرازانەى وان، بەیانى گەلیكى نەفام و دواکەوتوو و پەست ئەخلاقە. ھونەر و لیھاتوویان دە چاودایە و دە مأل و سەرۆت و ساماندایە.

ئەدیرەدایە کە پیغەمبەرەکیان لیان وەجواب دى و پێیان دەلى ئەو قسانەى وە قسەى کەسانى ناحالییە کە پێى وایە: ئیمامەت ئیرسییە، بەو دەلیلە ھۆزى بەنى ئیسرائیل ئیستاش مونکیرى ئەوەن کە پاشایی لە بەیتى مەملەکەت نەبى نابى، ھەرەك زۆر قەومى دیش ھەن کە پێیان وایە ئیمامەت ئیرسییە، بێ گومان ئەوە نەزەرکە بى ئەساس و باتلە و خیلافى ئایەتى ۲۶ سووڤەى ئالى عیمرانە: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بلى ئەى پیغەمبەر: خودایە! ئەى خاوەن و فەرمانرەوای ھەموو شتیک، ھەرکەس کە خۆت بتههوى و وازت لى بى دەخەیتە دەستى دەستەلات، ھەرکەشیش ویست و ئیرادەت لى نەبى دەستەلاتى ھەشبى لى دەستینى، ئەوێ بتههوى بە ریز و بەھیزی دەکەى، ئەوێ نەتھوى زەلیل و بى ریزی دەکەى. خیر و بێر ھەر بە دەست تۆیە و بەس. بەبى گومان تۆ بە سەر ھەموو شتیکدا توانا و زالى.

ئەى گەلانى وا بیر کورت و ناحالى ھەتا کەنگى ھەر ئاوا لى دەخوڤن دەو ئایەتە پیرۆزەدا خودا بە حالەوالیش ئامازەى والای ئەوێ نەکرد کە ئیوہ دەلین و بە ئیحتیراز داوتانەتە سەر ئەو پیغەمبەرە و خەلکى دیش: واتە مأل و سەرۆت، خانەدار و ناودارى، ئەھلیەت مەلاک و سەنەدى ئیمامەت و پادشایی بى؟!

تالووت شایانە بو ریبەراییەتى

و ھەروا دووبارە خودای تەعالا بو بەرپەرچدانەوێ شوبھە و بى ئەساسى داوا و ئیحتیرازى ئەوانە دەفەرموى: ﴿وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ واتە خودا ئەوێ ھەلٔار تروو بە سەر ئیوہدا وەك تالووت بى، بەشیکى زۆرى لە زانین و توانایی و ئیرادەى بەھیز و جەستەپەکی ریک و پیک و لیھاتوو و جوانى داوەتى. ئەو ئایەتەش بەرپەرچدانەوێ ئەو نەفامانەپە کە بە دوو جوڤر تانە و لۆمە داویانە پال تالووت لە سەر ئەوێ کە بو پاشا نابى. دوو لۆمە و تانە بى ئەساسە کەشیان ئەوەن:

۱. ده‌لین بویه تالووت شایانی ئیمامهت و پاشایه‌تی نییه، چونکه له‌ئه‌هل و خانه‌دانی پاشایان نییه.

۲. چونکه ناودار نییه و دارا و ده‌ست‌پوشت‌ووش نییه، به‌لکه‌هه‌ژاره و بی‌ناو‌نیشانه.
به‌لام‌ئه‌ی خاوه‌نی هه‌ست و ئه‌قل و شعور سهر که خودای به‌رز و بی‌عه‌یب و هه‌له‌ئه‌و دوو تانه و عه‌یانه‌ی به‌ دوو سیفه‌تی به‌رز و په‌وا و ئه‌قل په‌سندانه‌ی به‌تال کردنه‌وه:

۱. یه‌کیک له‌و دوو سیفه‌تانه‌ی خودا ناوی بردوون ئه‌وه‌یه: عیلم، زانست و زانیاری و لی‌زانی قه‌باله‌ی ری‌زداری ئه‌قل و زانسته و به‌س.

۲. هیز و ئیراده‌ی به‌پیز و به‌تین و به‌گوپ له‌هه‌ر باریکه‌وه، نه‌ک سه‌ری زل و شالی که‌سک و سیواک و می‌زه‌ری زه‌لام و عه‌بای فش و فۆل.

ئه‌و دوو سیفه‌تانه‌ی که خودا ده‌ست‌نیشانی کردن و ناوی بردن بۆ پاشایه‌تی و سه‌رداری، بی‌ده‌لیل به‌لکه‌ن به‌لکه‌له‌چهن باب‌ه‌ت و جیهه‌ته‌وه‌په‌وا و په‌سندن، پروانه له‌و جیهه‌تانه:

۱. عیلم و زانستی شیاو هیز و ئیراده‌ی به‌هیز و پیز له‌ری‌زی که‌مالاتی واقعی ئینسانن، ئه‌مما بی‌گومان مال و سامان و دارایی خانادانی و ناودیری له‌که‌مالاتی ئینسان نین.

۲. عیلم و قودره‌ت واته زانست و هیز و توانایی به‌پیز به‌ره‌می که‌مالات و جه‌وه‌ری نه‌فس و حه‌یاتی ئینسانن، ئه‌مما مال و مه‌قام و ناوداری دوو ئه‌مری جودا له‌زات و حایتی ئینسانین.

۳. عیلم و زانست و هیزی به‌پیزی ئینسان مومکن نییه له‌ئینسان دارن‌درین ئه‌مما مال و سامان و ناوداری و خانه‌دانی له‌ئینسان داده‌مال‌درین.

۴. زانست و ئیراده‌ی به‌هیز و به‌پیز له‌سه‌ر فهند و فووتی شه‌ر و به‌هره‌گیری له‌پاری‌زگاری ولات، تیر و ته‌واوتره‌بۆ دوزمن به‌زاندن و پامال‌دانی له‌ولات، تا‌کوو نه‌سه‌ب و ناوداری و خانه‌دانی. جا له‌سه‌ر ئه‌و یاسا و ئه‌ساسه‌دروست و په‌واپانه‌ده‌بی‌سه‌لم‌پندری به‌لکه‌له‌سه‌ر شایانی پادشایی و سه‌رداری و ئیمامه‌ت و خه‌لافه‌ت دانایی و ته‌وانایی و ئیراده‌ی هیزی به‌پیزه، نه‌ک به‌نه‌سه‌ب و حه‌سه‌ب.

با ئاو‌پ‌یکی هه‌ستیارانه وه‌ده‌ین بۆ سه‌ر فره‌مووده‌ی زانیانی بی‌ئه‌ولا‌ولا:

چو‌کنعان در طبیعت بی‌هنر بود   پیمبرزاده‌گی ق‌د‌رش نی‌ف‌زود
اگر داری هنر بنما نه‌گوهر   گل از خار است و ابراهیم ز‌آذر

هەندىك له قورئان زانەكان كوتووينا مەبەست له (بسط جسم) دە ئايەتى ﴿وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ دا دريژى لەش و بالايە، چونكە تالوت لە بارى شان و مل و قەد و بالا بەرزتر بوو لە خەلكەكە، بۆيەشيان ناو ناو «طالوت» واتە بەرز و بليند.

و هەروا خودای تەعالا دە ئايەتەكەدا كە عيلم دە پيشدا هيناوە پاشان جسمى هيناوە، پسپۆرانی بارى ئەدەبیات فەرموویانە نیشانەى ئەوێە كە بەستى عيلم لە بەستى جيسم پيشكەوتوترە لە هەموو بارێكەوێە بۆ ئينسان نەك بۆ حەيوان. واتە فەزايلى نەفسانى لە سەرووی فەزايلى جيسمانیەوێە.

دووبارە هەر بۆ پەرچدانەوێە قسەى پەخنەگران لە تالوت، ئايەتى ﴿وَاللّٰهُ يُؤْتِي مُلْكُهُ مَن يَّشَاءُ﴾ ئيشارەى تەواوێە وەلاى ئەوێە كە مەلك و مەل ئى خودايە، ئينسانيش مەلكى خودايە، كەوابى دەبى ئەوێە قەبوول كەين خودا كى بوى، مەلكى خوى دەداتى، بى ئەوێە مافى كەسى پيشل كەردى. هەروا دووبارە خودا كە دەفەرموى ﴿وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ ئەگەر بخەيەتە بەر تيشكى ئەقل و زانست سى شتى لى چاودەكرى. سى شتەكان:

۱. خودا خوى خاوەن رزق و پەخمەت و فەزەل، ديارە پەخمەتیش هەموو دنيای دە باوێشى گرتووە و داپۆشيوە. كەوابى دەبى بكوترى بەو كەسانەى تانە و تەشەريان داوێە لە شاھەتى تالوت، بەوێە كە فەقيرە و لە خانەدانان نيبە، چۆن دەلێن لەو بارەوێە كە خوايە فەزل و زانست دەدا بە پيشى شەئنى كەسەكە، چۆن فەزلى عيلم داوێە بۆ پاشايەتى، جاخو ئەگەر مەل و سامان شياوتر بايە بۆ پاشايەتى، دەبايە ئەوێە دايايە.

۲. خودا خوى دەزانى بۆ هەر كار و كەردەوێە ك چ باشە و چ بابەتە! جا ئەگەر بۆ پاشايەتى تالوت مەل و نەسەب بابەت بايە، ئەدى بۆ نەيداوێە؟ مەگەر دەكرى بليين خودا بە هەلە چووە ديارەدا كە عيلمى داوێە؟ نا، ناكړى هەلەى وەپال خودا دەين. كەوايە دەبى گومان نەمىنى ديارەدا كە ئەو قەومە ئاوى و لاتى نەفاميان خواردوێەوێە و لاتى نەفامانيش و لاتى لەخۆرازيان و سەرەرۆيانە وەك كەبراكان.

۳. خودا بە هوى عيلمى بەزاتى خوى سەروبنى هەموو شتىكى لپرا ديارە، بۆ پاشايەتى تالوت بۆ سەركەوتنى ئەو، عيلم و هيز و ئيرادە و سيمای بابەتە و كافىە نەك مەل و دارايى. وەك لە راپۆژى ئايەتەكانرا دەردەكەوێە جوولەكەكان گوێيان نەدايە قسەى پىخەمبەرەكەيان و بەدل ئامادەى شەر نەبوون دەگەل دوزمن لە ژير ئەمر و فەرمانى تالوت. ئەو لاساريەى وان

نیازی بە موعجیزەییکی بوو کە نیشانیان درێ بەلکوو وەجوولین و بێنە سەر پێی هیدایەت.

سندووکی پیرۆز دەکەوێتە دەست تالووت

بەلێ، ھەر وەک لە بەسەرھاتی جوولە کە قورئان باخەبەرن دەکا و داستانیان بۆمان بەیان دەکا ئەو لەوان دیاری دەدا و دێتە بەرچاو کە ھۆزی بەنی ئیسرائیل گەلیکی زۆر سەخت و سەختگیر بوون لە بەرابەر پێغەمبەرەکانیان و زۆر مەل پەرست و گوزەرەن دۆست بوون کە مەتر و ھەبوو بۆ شەڕ حازر بن لە ترسی ئەوێ نەبادا ئەو خۆشی رابواردنەیان لە قیس بجێ. جا بۆیە لە بەرابەر قبوول کردنی تالووت بە پاشا و فەرماندەیی خۆیان کێشەیان دەکرد دەگەڵ پێغەمبەرەکانیان و قبوولیان نەدەکرد و نەیان دەکرد. تاکوو پێغەمبەرەکانیان پرووی تی کردن و پێی کوتن: ئەی گەلی دوودل و لێقەوماو بە دەس دوژمنی وەک ھۆزی عەمالیقە بێ بە سەرکردایەتی جالووت، گۆی گرن لێم، دەلیل و بەلگە لە سەر ھەلبژارتنی تالووت بە پاشا و پێبەری ئێوە ھەییە و ئەو ھەشە: ئەو سندوو قەیی کە پەرمزی پیرۆزی ئێوەیە جێی ئیعتیار و باوەریتانە کەوا ئیستی بە دەس دوژمنە کەتانە، بە وەسیلەیی ئەو شا تالووتە دێتەو دەست ئێوە. ئاواش دێتەو پێش ئەوێ بچنە شەری دوژمنە کەتان، بە وەسیلەیی فرشتەکانی خودا لە پێی موعجیزەو دێتەو و دەخرێتەو دەستی تالووت لەویشەو دەخرێتەو دەستی ئێوە. دیارە ئەو سندوو قەش کە مایەیی شان و شەو کەت و ئارامی و غیرەت و جورئەتتەن، بە تەواوی ھێواش و دەکاتەو غیرەت و دە گیان و لەشدا زیندوو دەکاتەو. ئەوکات ئێوەش بۆ چوونە شەڕ و بەربەرەکانی دەگەڵ دوژمن لە پێشەوێ سەفی شەڕ دەیخەنە بەر چاوی خۆتان و ھەلیدە گرن. دیارە ھەر وەک بۆخۆشتان دەزانن بەسەرھاتی مووسا و ھاروون بە تەو پات و وەکا و کراسی مووسا و ھەموو جوورە ئەو شتانەیی کە متفەرکەن بۆ ئێوە، دە ناو ئەو سندوو قەیدا ھەن کە عولە ماکانی بەنی ئیسرائیل و پەپرەوانی مووسا و ھاروون دەستاو دەست ئەو سندوو قەیان دەگەڵ خۆ ھیناوە.

و ھەر وە پێغەمبەرە کە لە ئاخریدا پێی کوتن ھەلبژارتنی ئەو تالووتەش لە لایەن منەو نییە، بەلکە خودای تەعالا بە وەسیلەیی وەحی بۆ ئێوەی ھەلبژاردووە.

سەرەنجام فرشتەکانی باری بۆ پێز لێنان لە تالووت بە ئەمری باری سندوو قەکانیان ھینایە لای تالووت و خستیانە ژێر دەستی ئەو. جا ئەو جار پێغەمبەرەکانیان بە گەلە کەیی کوت: جا ئەو جار قبوولی کەن و ئیتاعەیی لێ بکەن و گۆی پراپەلی فەرمانی بن ئەگەر راست دەکەن بە خوداتان باوەرە.

جا ئەو جار که به‌نی ئیسرائیل به چاوی خو‌یان سندووقه‌که‌یان که به ده‌ستی دوژمنیانه‌وه بوو چاویان کرد سه‌راپایان ئیقراریان به پاشایه‌تی ئەو کرد و له ده‌وره‌ی شاتالووت گیان له سه‌ر ده‌ست ئاماده‌یی خو‌یان بو شهر ده‌رپری له ژێر ده‌ستوور و فه‌رمانی ئەودا.

وه‌ک ده‌لێن هێزی شه‌رکه‌رانی شاتالووت ئەوده‌م ده‌چووه‌ هه‌فتا تا هه‌شتا که‌س. ئەمما با ئەوه‌ش ب‌لێن شاتالووت له هه‌لسه‌نگاندنی ئەو گه‌له‌ ئەوه‌ی بو مه‌علووم بوو تا تاقی نه‌کرێنه‌وه جینگه‌ی باوه‌ر نین که به ته‌واوی له ژێر نه‌زمدا وه‌م‌ین و ده‌رنه‌چن. جا ئەده‌یره‌دا شاتالووت پرووی ده‌ له‌شکه‌که‌ی کرد و کوتی: خودای بانی سه‌ر ده‌یه‌ه‌وی تاقیتان که‌مه‌وه بو ئەو سه‌فه‌ره‌، تاقی کردنه‌وه‌که‌ش و ئاویه: ده‌گه‌ینه سه‌ر پرووبار و چۆم‌یک له‌و پ‌ینگایه‌یدا که به‌ره‌و پرووی ده‌چین. هه‌رکه‌س له ئاوی ئەو پرووباره‌ی خواره‌وه‌ ئەوه ده‌گه‌ل ئیمه‌ نبیه و له شه‌رکه‌ران نبیه، و هه‌رکه‌س لێ نه‌خواره‌وه مه‌گه‌ر لاویچ‌یک بو زار ته‌رکردن، ئەوه له مه‌یه و ده‌گه‌ل مه‌یه.

سه‌ره‌نجام به‌شی زو‌ری له ئاوی پرووباره‌که‌یان خواره‌وه به نیشانه‌ی لاوازی ئیمان و باوه‌ری و به‌ش‌یکی که‌میش نه‌یانخواره‌وه به نیشانه‌ی ئیمان و باوه‌ری پته‌و و به‌تین و تاو و هێز. به ئیراده و به هێز که به ئاوه‌ خواره‌دنه‌وه‌یان دیاری دا. داوود‌یکیان ده‌گه‌ل بوو پته‌و خواوه‌نی ئیراده و تازه‌ لاو. له سه‌ر ئەساسی نیه‌ت و باوه‌ری به سه‌رکه‌وتنی ده‌یه‌ک مه‌یدانداری و پرووبه‌روو بوونه‌وه‌یه‌کی ده‌سته‌و یه‌خه‌ییدا جالوتی دا به زه‌ویدا و له ناخی پ‌ر ئاخ‌وداخی زه‌ویدا پ‌وی برد. هاواری پ‌رو‌زی و‌لاتی پ‌ر کرد و دوژمنی ق‌ر کرد. دیاره‌ ئەو داستانه له هه‌موو ته‌فسیره‌کاندا زو‌ره و درێژه به‌تایبه‌تی ده‌ ته‌فسیری که‌بیردا. به‌لام ئەمن ئەوه‌نده به کیفایه‌ت ده‌زانم ده‌یره‌دا.

بو ته‌ئیدی مه‌به‌ست و راستیه‌کان ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌ته‌کانی ٢٤٨ تا ٢٥٢ هه‌ریه‌که‌ی به نو‌ره‌ی خو‌ی له ج‌یی خو‌ی به تیروته‌سه‌لی باسیان ل‌ی ده‌که‌ین. ئینشائه‌للا. ئیستی نو‌ره‌ی ئەوه‌یه ب‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ٢٤٨ تا کوو هینانی سندووقه‌که‌مان بو ده‌رکه‌وی که چۆناوچۆن فرشته‌کانی خودا هینایانه لای شاتالووت واته تالوتی پیغه‌مبه‌ر:

﴿٢٤٨﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ

پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان کوتی: به‌لگه‌ له سه‌ر پاشاییه‌که‌ی هاتنی ئەو سندووقه‌یه بو لای ئیوه که مایه‌ی ئارامیتانه له لای په‌روه‌ر‌دگار تانه‌وه، ئەو پاشاوه‌شی ت‌یدایه که بنه‌ماله‌ی موسا و

ھارپوون بەجییان ھیشتووە. ئەو سندووقەش فرشتەکان ھەڵیدەگرن. بێ گومان ئا لەو پروداوەدا نیشانەی خودای تێدا یە بۆتان ئەگەر ئێوە پرودارن.

تالووت و سندووق

ئاوڕ وەسەر دانەووە و تێروانینیکی ھەستیارانە وەسەر ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۲۴۸

پیغەمبەرەکیان بۆ باوهری ئەو قەومە پرووی تی کردن و پیتی کوتن نیشانەی ئەوێ کە تالووت لە خوداوە پاشایەتیەکی، ئەوێ کە سندووقەکی مووساتان بۆ دینیئەو و دینەو، کە ئەو سندووقەش دەمیکە دوژمن لێی زەوت و داگیر کردوون کە دیارە دەو سندووقەشدا ھەبە ھەوینی دل و ئارامی و ھەسانەو لە لایەن خوداوە. و ھەروا دەگەل چەن شتیکی لەوانە کە دەکاتی خۆیدا مووسا و ھارپوون بۆتانی بە عینوانی تەبەرۆک بەجی ھیشتووە لە وەکاژ و کەوش و کراس و زۆر لە شتی دی مووسا و میزەری سەری ھارپوون.

دێرەدا شتیکی خوێش نەقل دەکری لە زۆرەبی تەفسیرەکاندا بۆ وەبی پاشقول درێ. ئەگەرچی زۆر ھەدەف نییە دە تەفسیری قورئاندا بەلام مەزەبی دلە. شتەکەش تەفسیری خال ھیناویەتی، ئەمیش لەویرا دەیینم.

دەگیرنەو بەو ھۆبە لەشکری جالووتی عەمالیقە کاتی ئەو سندووقەیان بە شتەکانەو لە بەنی ئیسرائیل گرت و ھینایان بۆ خوێان، ئەوانیشیان لە قاو دان و دەر بەدەریان کردن بێر و بەویدا. ئەو فەلەستینیانە کە ئەو سندووقەیان دەس کەوت تووشی دوو شتی سەیر و چاوەروانە کراو بوون کە زۆریان لە بەری بەئازار بوون:

۱. یەکەم شت کە تووشی بوون مشک لە ناو زەراعەت و شیناوەردیان سەریان ھەلدا و داگژانە شیناوەردەکانیان ھیچی بۆ نەھیشتن.

۲. دووھەم شت لەو شتانە کە لە بەری وە ئازار ھاتبوون: نەخۆشی بێوھەسیری بوو کە بە ناویاندا بلاو ببووە لە ترسانی نەیان دەزانی پروو دە کوێ کەن.

جا ئەو دوو شتەیان بە فالێ خراب بۆ خوێان لیک دەداو دەیانکوت ئەو لە سۆنگە و شوومی ئەو سندووقە کە خودا تۆلەمان لێ دەستیئەو و کە لە جوولە کەکانمان ستاندووە. وا چاکە و مەسلەحەتە و باشە ھەچی زووترە بۆیان وەنیرن.

فرشته سندووق دەھیننەوہ

جا لە سەر ئەو باوەرپە هاتن بەخیرایی سندووقەکیان بە ھەچی دە ناویدا بوو خستیانە کالیسکەیک و دوو گایان تی خست و بەبی ئینسان پرووبە پرووی ولاتی جوولەکیان بەرە لا لان کردن. بە ئەمری باری وا ھەلکەوت ئەو گایانە بەرەو ولاتی جوولەکیان پویشتن وەک ئینسانی شارەزایان دەگەڵ بی وابوو. واتە وەک فرشتە لییان خوڕی وا دەھاتە بەر دل و چاوان. ھینایان ھینایان تاکو کردیانە ناو جوولەکیان. ھەر وەک خودای تەعالا ئاماژە ی وە لا داوہ بە وەسیلە ی ئایە تی ﴿تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ﴾ واتە ئەو سنووقە فریشتەکان ھەلیدە گرن. جا بی گومان ئەقل بە دووری نازانی ھەم پەیدا بوون مشکەکان و ھەم ھاتنی نەخۆشی بیوہ سیری خودا کردنی وەسیلە ی ئەوہ ی کہ ئەو سندووقە بگەریتەوہ لای جوولەکیان دەرکراوہکان بە وەسیلە ی فرشتەکان کہ لەشکری نھینی خودان. وەک خودا ئاماژە ی وە لای دەکا و دەفەر موئ: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ واتە بەبی گومان لەو پرووداوەدا نیشانە ی تەوانایی خودای تەدایە بۆتان ئەگەر باوەر پتان بە قودرەت و نەزم و نیزیامی خودا ھەبیت.

جگە لە ئیسباتی قودرەت و تەوانایی خودا بە سەر ھەرچی کہ بیھەوئ دەو کارەساتە ی گەرانەوہ ی سندووقە کہ بەو شیوہ پیک و پیکە جوانە بی وینە یە، ئەو ھەش بە ئیسبات دەگە یینی و گەیانە ی کہ پیغەمبەر ان سەداقە تیان ھە یە دە قەول و قەرار و وەعدە ی خو بان کہ ئەو پیغەمبەرە یان پیش ئەوہ ی دەس کەن بە شەڕ و پاشایە تی تالووت قبوول کەن، پیی کوتن و وەعدە ی دانئ کہ سندووقە کہو دە گەریتەوہ لاتان بە وەسیلە ی تالووت شا.

دیارە باوەری بە سەداقەت و دروستکاری پیغەمبەر وابەستە بەو مەر جە یە کہ ئەو ئیمان و باوەریە لە دلە وەر ا بی، کویر کویرانە و عادە تی نەبی. چونکە ئیمان و باوەری ئەگەر لە دلە وەر ا نەبی ھەر چە ندی خەریکیش بی ھەر بی ئەسەر و بی بە ھەریە وەک نوێژ و پوژووی عالە می ئیمان عادە تی نە ک عیادە تی.

ئەو جار بۆ حالئ بوون لە سەر و بنی داستانە کہ دەبی بچینە خزمەت ئایە تەکانی مەر بووت بەو کارەساتە. جا ئیستا دەچینە خزمەت ئایە تی ۲۴۹ تاکوو بزانی تالووت شا و فەرماندە ی لەشکر چۆناوچۆن بەرەنگاری دوژمن دەبن و تالووتیش چۆنیان تاقی دەکاتەوہ.

﴿۲۴۹﴾ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ

لَمْ يَطْعَمُهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهَ كَم
مِّنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ عَلَبْتَ فِتْنَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

کاتی تالووت به خوی و له‌شکره‌وه له ناو شار چوونه ده‌ری کوتی: خدا به پروباریک ئیوه
تاقی ده‌کاته‌وه، ئینجا هه‌رکس لئی خوارده‌وه ئه‌وه له له‌شکری من نییه. هه‌رکس‌یش لئی
نه‌خوارده‌وه ئه‌وه له له‌شکری منه، که‌سیک نه‌بی‌ت که به‌راستی لا‌ویچیکی لئی هه‌لینجی.
هه‌موو تیریان لئی خوارده‌وه بیجگه له هه‌ندیکی که‌میان، کاتی خوی و ئه‌وانه‌ی وا بپروا و
ئیانیان هینابوو له و پروباره په‌رینه‌وه، کوتیان ئه‌و که‌سانه‌ی دلیا بوون له پوژری په‌سلاندا
به خزمه‌تی خدا ده‌گن، کوتیان: زور ده‌سته‌ی که‌م زال بووه به سه‌ر ده‌سته‌یه‌کی زوردا به
ویستی خدا. خدا ده‌گه‌ل خوراگرانه.

تالووت و تاقی کردنه‌وه‌ی له‌شکر به‌ ئاوی پروبار

کاتی که تالووت خوی و له‌شکره‌که‌ی چوونه ده‌ری له شار و تاکوو نزیک که‌وته‌وه له
دوژمنیکی سه‌رکرده‌که‌ی جالووت ناویک بوو پاله‌وانیکی زور ناودار بوو سابقه‌ی سه‌رکه‌وتنی
ده‌شه‌پاندا زور بوو، جا کاتی ئاوا لیک وه‌نزیک که‌وتن تالووت ته‌ماشایه‌کی هه‌ستیارانه‌ی
له‌شکره‌که‌ی کرد و زانی کاتی ئه‌وه‌ی هاتوو تاقیان کاته‌وه. بووه‌ی ده‌رکه‌وی کیه به‌ دله‌وه
به‌ره‌و پیری شه‌ر ده‌گه‌ل دوژمنه و کیه غیره‌تی پروبه‌پروو بوونه‌وه‌ی ئه‌و دوژمنه‌ی نییه؟

کوتی به له‌شکره‌که‌ی: خدا تاقیتان ده‌کاته‌وه به چۆمیک که ده‌یگه‌یینی، کی له ئاوی ئه‌و
چۆمه وه‌خوا ئه‌وه له له‌شکریمن نییه و شه‌رکه‌ر نیه ده‌گه‌ل دوژمن، کیش لئی نه‌خواته‌وه، ئه‌وه له
له‌شکری منه و ده‌توانی شه‌ر بکا و پروبه‌پرووی دوژمن بوه‌ستی، یه‌ک دوو لا‌ویچیش بخوا بو
گه‌روو ته‌ر کردن ئیشکالی نییه، هه‌ر له منه و له له‌شکری منه. له سه‌یری جه‌ریانی له‌شکره‌که‌ی وا
ده‌رده‌که‌وی له‌بابه‌ت ئه‌و تاقی کردنه‌وه سی ده‌سته هاتنه‌پروو له ناو له‌شکره‌که‌:

۱. هه‌ندیکیان بو وه‌ی تالووت باوه‌ری ته‌واوی به شه‌رکه‌ریان هه‌بی ئه‌سله‌ن هه‌ر ئاو‌ریان
وه‌سه‌ر ئاوه‌که نه‌داوه و ده‌ستیشان پی ته‌ر نه‌کرد.

۲. هه‌ندیکیان بو گه‌روو ته‌ر کردن که ئیجازه‌یان پی درابوو له لایه‌ن تالووته‌وه، به لا‌ویچ
گه‌روویان ته‌ر کرد.

۳. هه‌ندیکیان که به دل وره‌ی شه‌ریان نه‌بوو، نه‌یانده‌توانی به‌ره‌نگاری جالووت بن

تیرتیریان ئاو خواردهوه.

سهره نجام کاتی تاقي کردنه وه تهواو بوو، ئازا و شهرکهر و نائازا و شهرپنه کهر دهرکهوتن، تالووت و ئهوانه ی ئازا و شهرکهر و بهئیمان له ئاوه که په پینه وه بو به ره و پیر وه چوونی دوژمن و ئهوانه ی ئاوه که یان خوارده وه خو یان به شهرپنه کهر و نائازا نیشان دا، ئهوانیش په پینه وه و گه یشتنه تالووت و ئهوانی دی. جا کاتی دهسته ی ئاو خوړه وه کان گه یشتنه تالووت و ئهوی شهرکهر و ئاونه خوړه وه، تالووت که کهوته سهر باسی شهر و بهرهنگار بوونی دوژمن، دهسته ی ئاو خوړه وه ی شهرپنه کهر کوتیان: ئه ورۆ ئیمه توانایی شهرمان ده گه ل جالووت و له شکره که ی نییه، واته ده رۆستی نایه یین. وه ک خودا ده فهرموی: ﴿قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ واته تاقه تی بهرهنگار بوونی جالووت و له شکری جالوتمان نییه ئه ورۆ.

ئهوانه ی که ئاوه که یان نه خوارد بووه و ئیمان و باوه پریان به شهر و دیفاع و بهرهنگار بوونی دوژمن هه بوو تالووتیش باوه پری پی بوون کوتیان: له سهر باوه پری به رۆژی قیامهت و پرو به پروو بوونه وه و چوونه ملاقاتی خودا، زۆر دهسته و تاقمی که می به ئیمان زال بوون به سهر دهسته ی زۆری بی باوه پ. وه ک خودا ئیشاره ی وه لای ئه و قسه یان فهرمووه: ﴿كَمْ مِّنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئْتَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ واته له سهر ئه مر و ئیزنی باری زۆر دهسته ی که م و به ئیمان زال بوون به سهر دهسته ی زۆری بی باوه پ.

جا ئه و جار تالووت و له شکره که ی که پرو به پروو بوون ده گه ل جالووت و له شکری، دهستی نزا و پارانه وه یان بهرز کرده وه بو لای خودا و کوتیان: خودایه هیزی خوړا گریمان بدهیه، دهو شهر و بهر بهر کانیه دا و هه روا خوړاگری له سهر و یستان له پرووی دوژمن نه ک هه لاتن و پشت ده دوژمن کردن، و زالیشمان که به سهر بی باوه پراندا. سهیر که یین پازیکی گه وره و بهرچاوی فیدا کارانه ی تیدا چاو ده کرئ ئه ویش ئه وهیه: له بهر خودا نه پارانه وه بو وه ی نه کوژرین به لکه بو خوړاگری پارانه وه چونکه ده یانزانی مردنی ئاوا عیززهت و شهره فه.

پوخته ی مه بهست و تیوتیه که:

ده ئایه تی ﴿فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ﴾ دا دوو شت ههست پی ده کرین: ١. کاتی تالووت سندو و قه که ی بو هینان و نیشانی دان ئه و جار له شکره که ئاماده گی تهواویان نیشان دا و سهری ئیتاعه یان دانه واند بو تالووت. ئه و جار تالووت هه لی شهرپی هاته دهست و بو ی ره خسا، دهستووری شهر و حهمله ی دا بو سهر دوژمن.

۲. تالووت پرووی دە لەشکرەکە ی کرد و کوتی: لازم ناکا و شایان نییە ئەوانە ی خۆراگریان نییە و دە خۆ رانابین دە گەل من راکەن و بەرەنگاری دوزمن بن. ئیستا وە گەرئ، بەقازانجمانە نە ک کەوتە پرووی دوزمن و هەلئ.

لە سەر ئایەتی ﴿إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ﴾ چەن مەبەست هەست پێ دە کرین:

۱. موفەسرانی قورئان لەو بارەو بەچوونی لیک جیاوازیان هەیه: کە ئایە دەبی و یژەری ئەو گوڤتەیه کە کوتوو یەتی (خودا تاقیتان دە کاتەو بە چۆم، واتە ئاو خواردنەو) کئ بی؟ ئایا دەبی تالووت بی؟ یا پیڤە مەبرە کە یان بی؟

زۆربە ی قورئان زانە کان لایان وایە: ئەو گوڤتەیه دەبی گوڤتە ی تالووت بی، بەو دەلیلە: بە پیی راویژی بەرنامە ی شەر و فەرماندە گی شەر دەبی تالووت بی چونکە راویژکاری پیشو دە گەللە شکری تالووت بوو.

هەندیکیش نەزەریان وایە پیڤە مەبری کاتی خویان بوو کە ئەو قسە تاقی کردنەو ی کوتوو، و لە سەر ئەو نەزەر ش لازم نایە کە تالووت پیڤە مەبر بی. جا مە گەر تالووت ئەو کوتە یە ی بۆ ئیلهام کرابی لە لایەن خوداو و ئەویش ناچارەن رایگە یاندبی. جا ئە گەر ئەو ئیحتیمالە ی بۆ بگرین ئەودەم ناپەوا نابی بکوتری: تالووت هەم پاشا بوو هەم پیڤە مەبر.

۲. یا ئە گەر بێتوو بکوتری: و یژەری مانای ئەو ئایە تە پیڤە مەبرە کە یان بوو ئایە تە کە دە تەعبیر و بەراورددا ئاوی لی بە سەر دئ: (فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ) چونکە تالووت لەشکرە کە ی خوی لە شاری دوور خستەو، ئەو کات پیڤە مەبرە کە یان پیانی کوت خودا ئیو بە چۆمی تاقی دە کاتەو. دە دیارە بەو پییە لەشکر لە شار دوور خراوە تەو و بەرەو دوزمن دە پیە دایە، هەر دەبی پیڤە مەبرە کە یان بی خاوەنی ئەو کوتە یە.

دلی بزۆز دەیههوی بزانی راز و حیکمەت دەو تاقی کردنەو پاستەوخۆ و ئاشکرایەدا و لە بەر چاوی هەموو ئەفرادی لەشکر چ بی؟ لەو بارەو زانیانی قورئان کوتوو یانە: ئەو تاقی کردنەو یە ئیحتیمالی دوو شتی لی دە کری، ئەقلیش بە پەوایان دە زانی:

۱. بەنی ئیسرا ئیلیە کان ئەو پەفتارانە یان بە پیی پەوشت و خوویان دە گەل دەلیل و بورهان لە سەر دروستکاری و راستگویی پیڤە مەبران و شایەکانیان مخالەفە تیان هەر کردوون و دەیانکردن جا بۆیە خودای تەعالا دە گەل ئەو ی تالووت سندووقە کەشیانی بۆ هیئایەو، بەلام بۆ ئیتمینانی تالووت تاقی کردنەو ی هەر بۆ دانان تاکوو ئەو لەشکرە پیش ئەو ی دە گەل

دوژمن تێک چەرژێن دەرکەوئ خۆراگر دەبێ یان نابێ؟ بەو پیشبینیە نەچوونە ناو ڕیزی شەڕ و جەبەهەو تەئسیریکی دانانی لە سەر شەڕیان و دوژمنیش نازانی بە هیزی لەشکر و بێ هیزی لەشکر. بەلام هەڵاتن و کشانەو و پشت دە دوژمن کردن هەم دوژمن پێی وە غیرەت دەکەوئ هەم هاوالانی شەرت پێی بێ غیرەت و بێ هیز دەبێ.

با ئەو هەش وەقۆزین و پاشقولی نەدەین: ئەو ڕووبارە ی که خودا بۆ تاقی کردنەوێ دانا، نەزەری جۆراوجۆری لە سەر هەیه که چۆمی کوێه؟

قەتادە و رەبەع کۆری ئەنەس کۆتووێانە ڕووباری نیوان ئوردون و فەلەستینە. ئینی عەباس و «سەدی» ش کۆتووێانە: تەنیا چۆمی فەلەستینە. ئەمما خاوەنی کەششاف نەزەری ئاوایه: کاتی شەڕە که کاتیکی گەرما بوو بە بیابانیکی قاقەر و بێ ئاودا ڕۆیشتوون لە خودایان داوا کردووه چۆمیکیان بۆ بێنیتە ڕوو که خۆی پێ فینک وەکەن. تالووت فەرماندە کهشیان ئەو مزگینییە پێ داوان چونکە ئێو بۆ خودا بەرەنگاری دوژمنی خودا دەبن هەرچی لە خودا بخوازن و دە شەئەن ودا بێ خودا دەوداتی. ئەوانیش ئەو هیواهیەیان هەبوو داویان لە خودا کرد و خوداش داوای بە جی هێنان.

ئەو هەش زۆر پێویستە بزاندري: ئایا ئەوانە ی ئاوەکیان خواردەو چونکە تالووت کۆتبووی هەرکەسێ لەو چۆمە وەخوا لە من نییه واتە لە لەشکری من نییه، ئایا گەرانهو یا دەگەل تالووت چوون و بوون؟

زۆریە ی زانا و میژووناسەکان نەزەریان وای بۆ چوووه که چوون، بەو دەلیلە که ئایەتی ﴿لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ ئیشارە وەلای ئەو هیە ئەو قەولە وەک قەولی ئاوخۆرەووەکان دەچێ. جا لە سەر ئەو باوەڕە تا لە چۆمە که رەد نەبوون و نەگەشتوونە ڕووبەڕووی جالووت و لەشکرەکی دوور و نزیکی نەگەرانهو تەو هەر ئەو نەدە دوژمن نەیزانیوه بەو گەرانهو. ئەو دەلیلە و ئەو نەزەرەشیان بەبێ هیز داناوه.

وەک هەموو دەزانین بەشیکی زۆرمان لەو داستانە عیبرەت ئەنگیزە زانی و تیی گەشتین بەلام بۆ حالی بوون لە بنەکە ی و نەتیجەکە ی هەر ماومانە و چاوەڕوانین، جا لە سەر ئەو هیوایه دەچینه خزمەت ئایەتی ٢٥٠ لەویش ڕا وە نزیکی دەکەوین لە ئاخەرەکی و نەتیجەکە ی:

﴿٢٥٠﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ أقدامَنَا وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

کاتی‌ک ده‌گه‌ل جالووت و له‌شکره‌که‌یدا ږووبه‌ږوو و یستان، کوتیان: ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان خور‌اگری بده‌ پیمان، بریژه به‌ سهرماندا خور‌اگری و پته‌ومان که، و هه‌روا زالی‌شان که به‌ سهر ده‌سته‌ی بی‌ باوه‌راند.

پارانه‌وه‌ی له‌شکری تالووت

سهره‌تا کاتی که‌ خاوه‌ن هیز و ئافله‌کانی له‌شکری تالووت خو‌یان به‌ ده‌سته‌یه‌کی که‌م و که‌م هیز له‌ قه‌لم دا، سهره‌پای ئه‌وه‌ش فته‌ح و زه‌فه‌ر و سهرکه‌وتیان له‌ ژیر ئیزن و ئیراده‌ی خودا به‌ نه‌سیبی خو‌ کرد، ږوونیان کرده‌وه‌ بو‌ هه‌موو ده‌ور و زه‌مانی‌ک که‌ سهرکه‌وتن ده‌ هه‌موو پراست و بو‌اراند له‌ لای خوداوه‌ دی و ده‌ست ده‌که‌وی. و هه‌روا ده‌ کاتی ږووبه‌ږوو بو‌ون ده‌گه‌ل له‌شکری جالووت که‌می خو‌یان و زوری دوژمنیان لی‌ ده‌رکه‌وت، وله‌و لایه‌شه‌وه‌ ئیراده‌ و غیره‌ت و هیوای سهرکه‌وتیان ده‌ خو‌دا چاو ده‌کرد و ده‌ دوژمنی‌شاندا بی‌ ئیراده‌ی و بی‌ هیوایی سهرکه‌وتن و بی‌ غیره‌تیان چاو ده‌کرد، جا له‌ سهر ئه‌و نیه‌ت و باوه‌ره‌ی که‌ له‌ ئایه‌تی ۷۷ فورقاند هه‌ست پی‌ ده‌کړی و چاو ده‌کړی، به‌ره‌و خودا ده‌ستی نزا و پارانه‌وه‌یان به‌رز کرده‌وه‌ و کوتیان: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ واته‌ خودای ئیمه‌! خور‌اگری و خو‌ قایم و قو‌لی بریژه به‌ سهرماندا. ﴿قُلْ مَا يَعْجَبُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾ (فرقان: ۷۷) واته‌ ئه‌گه‌ر له‌ به‌ر نزا و پارانه‌وه‌ کانتان نه‌بی‌ت په‌روه‌ردگارم به‌هیچ جو‌ر گو‌یی پی‌ نه‌ده‌دان. ئه‌ئوه‌ ئاماژه‌یه‌ وه‌لای ئه‌وه‌ که‌ ده‌بی‌ بو‌ سهرکه‌وتن به‌ سهر کاراند پارانه‌وه‌ له‌ به‌ر خودا فه‌رامو‌ش نه‌کړی.

جا ئه‌دیره‌دایه‌ که‌ تالووت و له‌شکره‌که‌ی ئه‌و داوایه‌یان له‌ خودا خواست و خوداش گو‌یی پی‌ دان و لی‌ی وه‌رگرتن.

با نه‌ختی‌ک له‌ ئایه‌تی ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ وه‌کو‌لین، ئه‌و ئایه‌ته‌ ئه‌وه‌ی لی‌ چاو ده‌کړی و هه‌ست پی‌ ده‌کړی: سهر واته‌ سبات و خور‌اگری. سباتیش واته‌ ویستان ده‌ به‌ر به‌ره‌ر هه‌موو گیر و گرفتیی‌کی که‌ ږووبه‌ږووی گیان و ژیان ده‌بیته‌وه‌. بی‌ گومان ئه‌و له‌ سهر لاق ږاوه‌ستانه‌ ده‌ ئیراده‌ و ویستی خودادایه‌، بو‌یه‌ نزاگه‌ران ئاوا له‌ به‌ر خودا ده‌پارینه‌وه‌ ﴿وَتَبَّتْ أَقْدَامُنَا﴾ واته‌ سابت و ږاوه‌ستاو که‌ لاقه‌ کانمان. ئه‌وه‌شی ده‌ باغه‌لدا ئه‌و نزیاه: واته‌ خودایه‌ ئه‌من ږاوه‌ستاو که‌ به‌لام ده‌ پال ږاوه‌ستاوی من دوژمن نا‌ږاوه‌ستاو که‌. واته‌ ترس بخه‌ ناو دلی‌ و خو‌ وه‌خو‌گری لی‌ داماله‌.

پوخته‌ کاریه‌ که‌ دیره‌دا:

کاتی تالووت و له‌شکره‌که‌ی ږووبه‌ږووی جالووت و له‌شکری بو‌ون دیتیان که‌ ئه‌وان

زۆرن ده نه‌فه‌ردا به‌لام وایان لی دهرده‌که‌وئ که کم بن ده ئیراده و خۆرا‌گریدا. به‌لام ئیمه که‌مین ده نه‌فه‌ردا له چاو وان، به‌لام زۆرین ده ئیراده و سه‌بر و خۆوه‌خۆ‌گریدا. ئه‌وه‌ش نیشانه‌ی شکستی وانه و سه‌رکه‌وتنی ئیمه‌یه. جا بۆیه که‌وته‌نزا و پارانه‌وه له خودا وه‌ک ده دلماندا‌یه هه‌ر وا بێته پیشی خۆرا‌گریمان ده‌یه تا ده‌گه‌ینه ئه‌و نیه‌ت و مه‌قسه‌ده که سه‌رکه‌وتنی مه‌یه و شکستی وانه.

ده‌بی ئه‌و باوه‌ره‌شمان ببی: سه‌رکه‌وتنی هه‌ر به‌دوعا و پارانه‌وه‌ی پرووت له‌پاره‌پین داپه‌رین نایه‌ته جی و نه‌هاتۆته جی بۆ که‌س. نه‌بیستراوه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئایینی ئیسلامی هه‌ر به‌نزا و دوعا و نوێژ و پۆژوو سه‌ر خسته‌بی و ده‌ری خسته‌بی له‌دنیا‌دا. به‌لکه‌ پاره‌پین و پراکه‌وتن و تیکۆشانی وه‌پیش هه‌موو دوعایه‌ک خسته‌وو، جا ده‌پال ئه‌و جیهاد و پاره‌پینه‌دا له سه‌ر ئه‌ساسی ئیمان و باوه‌ری دوعا و نزاشی کردوو له‌خودا بۆ سه‌رکه‌وتنی.

دل هه‌ر چاوه‌پروانه بۆ وه‌ی بزانی که‌نگی و له‌کوی و چۆناوچۆن تالووت و له‌شکره‌که‌ی سه‌رکه‌وتن به‌ده‌س دین و جالووت و له‌شکره‌که‌ی تیک ده‌شکین. جالووتیش ده‌که‌ویته به‌ر په‌هیلێه‌ی زه‌بری قورس و گرانی تالووت و یارانی. جا ده‌بی بۆ ئه‌و مه‌به‌سته چاوه‌پروانیه‌ خۆ بگه‌یینه ئایه‌ته‌کانی ۲۵۱ و ۲۵۲ له‌وانرا دهرکه‌وئ داری به‌رزی شه‌ر به‌کامه‌ لایه‌دا ده‌که‌وئ. ئه‌وه‌ش ئاشکرایه سه‌رکه‌وتن بۆ یارانی خودایه‌ واته‌ تالووت و هاوالانی. سه‌رشو‌ری و نه‌دامه‌تی بۆ ئه‌و که‌سانه‌یه هێرش ده‌که‌نه سه‌ر خاک و نیشتمان و مافی خه‌لک و داگیری ده‌که‌ن وه‌ک جالووت و هاوالانی و جالووت‌سیفه‌تان بی. ئه‌وه‌ش ئایه‌تی ۲۵۱:

﴿۲۵۱﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ به‌ویستی خودا تیکیان شکاندن، داوود له‌ویدا جالووتی کوشت، خوداش پاشایه‌تی و کاربه‌جیبی پی دا و له‌و زانینه‌ش که خودا خۆی که‌یفی له سه‌ر بوو فی‌ری کرد، ئه‌گه‌ر خودا هه‌ندئ خه‌لکی به‌هه‌ندیکی دیکه له‌ناو نه‌بردا‌یه‌ت، ئه‌و سه‌رزه‌وییه‌ تیا ده‌چوو. به‌لام خودا خاوه‌نی به‌خششه بۆ هه‌موو جیهانیان.

تیک‌شکانی له‌شکری جالووت

تیروانین و ئاو‌پ وه‌سه‌ر دانه‌وه‌یه‌کی هه‌ستیارانه:

دیاره وه‌ک له به‌ر چاوه و دیاره خودای بانی سه‌ر، کوته‌ی یارانی تالووت که پیش ئه‌وه‌ی

بگه‌نه مه‌یدانی شه‌ر و کوتیان «کم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةُ كَثِيرَةٍ بِإِذْنِ اللَّهِ» وه‌پراستی گیرا و سابتی کرد. هه‌روا خودای ته‌عالا‌ئه‌و سه‌رکه‌وته‌نشی دا پال‌خوی. واته‌ئه‌گه‌ر هیمدادی خودا نه‌بایه‌ئه‌و سه‌رکه‌وته‌نه‌ده‌هاته‌پروو. پاش‌تیک‌شکانی جالووت و له‌شکره‌که‌ی‌ئه‌و جار‌هاوار هه‌لستا که داوود جالووتی کوشته‌.

داوود کی‌یه؟

دل‌حه‌ز ده‌کا داوود بناسی که کی‌یه و له‌کو‌پرا ده‌گه‌ل له‌شکری تالووت که‌وت و ئه‌و فه‌ت‌حه‌ ناودار و بی‌وینه‌یه‌ی که قورئان سه‌بتی کردووه به‌نه‌سیب بووه؟

له‌ئینی عه‌ب‌ساسه‌وه‌ خه‌به‌ر ده‌بیسین که داوود شوان بووه و ۷ برای بوون که براکانی ده‌گه‌ل تالووت بووه. جا له‌وه‌پرا که بابی داود له‌کو‌ره‌کانی که ده‌بنه‌ برای داوود ماوه‌یه‌کی دریژ‌بوو لیان بی‌خه‌به‌ر بوو، بابی داودی وه‌دوا‌خستن تاکوو په‌سه‌ریک و سو‌راخیکیان ده‌ست‌خا‌بو بابی بی‌نیته‌وه. ئه‌وان که له‌شه‌ری‌بوون داودیش که شوینی ئه‌وانی گرت‌بوو به‌ری‌هه‌تا ده‌یاند‌و‌زیته‌وه. به‌سه‌ر شه‌ریدا ده‌که‌وئ و ده‌بینی ده‌و کاته‌دا جالووتی دیوه‌زمه‌ی زۆردار ئه‌وه له‌مه‌یدانی شه‌ره و ده‌نه‌پ‌رنی‌بوو وه‌ی کی‌یه‌بیت و ده‌گه‌لی بکه‌وینه‌شه‌ر. دیار‌بوو که‌س توانایی ئه‌وه‌ی نه‌بوو بو‌ی هات‌بایه‌مه‌یدانی. ئه‌ده‌وه‌یدا جالووت به‌تانه و ته‌شه‌ره‌وه‌هاواری کرد و کوتی: ئه‌ی به‌نی ئیس‌رائیل ته‌گه‌ر ئیوه‌ده‌لین ئیمه‌حه‌قین و له‌سه‌ر ئایینی‌حه‌قین، ئه‌دی‌بو‌چی‌یه‌کو‌بو‌م نایه‌نه‌مه‌یدانی؟ ئه‌ده‌وه‌دا داود‌غیره‌تی وه‌جۆش‌هات و پرووی کرده‌براکانی‌خوی‌پی‌کوتن ئه‌وه له‌ناو ئیوه‌دا که‌س نیه‌بو‌ئه‌و خه‌ته‌نه‌نه‌کراوه‌پرواته‌پیشی. براکانی ولامیان نه‌داوه و سه‌کووتیان‌نیشان‌دا. ئه‌وجار‌خوی له‌براکانی‌دزیه‌وه و چوو بو‌لایه‌ک که له‌وشو‌ینه‌تالووت له‌شکره‌که‌ی‌بو‌شه‌ر‌هان‌ده‌دا و له‌پیزی‌ده‌دان. داود ئه‌له‌و جی‌گایه‌دا به‌تالووتی‌کوت: به‌جه‌سوورانه‌ئه‌من‌بو‌ی ده‌چمه‌مه‌یدانی و عاده‌تیشم وایه به‌قۆچه‌قانی هیچ‌شت‌نابو‌یرم. چونکه‌شوان‌بووم و کارم‌زۆر‌پی‌کردووه‌بو‌گورگ و شیر و به‌بر و پلینگان هیچم‌قوتار نه‌کردوون ده‌کاتی‌پارازتنی‌مه‌ره‌کانمدا. تالووت هه‌ر زۆر زوو ده‌رکی‌ره‌شاده‌ت و ئازایه‌تی له‌داوودی‌چاو کرد و ئافه‌رینیکی‌پی‌به‌شی و پی‌کوت: جا ئه‌ت‌و ده‌وک‌اته‌دا ئه‌و قۆچه‌قانیته‌پی‌یه؟ داود کوتی به‌ل‌پی‌یمه‌و قه‌تی‌دانانیم وه‌سیله‌ی‌شه‌ر‌مه‌و سووکی‌شه‌بو‌هه‌لگرتن. تالووت فه‌رمووی پی‌ی: ده‌س‌پی‌بکه‌به‌ئیزنی‌خودا. داواد‌یه‌ک به‌ردی‌خر و لاباری‌خسته‌ناو قۆچه‌قانیته‌که‌ی و هه‌لی‌سووراند و هاویش‌تیه‌جالووتی‌فیه‌ته‌ن‌دای له‌سینه‌ی‌پان و به‌رینی‌جالووتی‌گیژ کرد و

دای له زهوی و غاری دایه سهری و دهستووری سهربرینی له لایهن تالووتهوه پیډ درا و سهری گوشاوگوش بری و لیکی کردهوه و ههلیهینا تاکوو لهشکرهکهی چاوی کهن، هاواری کوشتنی جالووتی مهیدانی داگرت و لهشکرهکش تیکشکان و کوژران و یهخسیر کران، ئهوه بوو داستانی داودی سهرهنبام داوود هم پاشا و هم پیغهمبهرایهتی بوو به نهسیبی، وهک دیاره له هوژی بهنی ئیسرائیل بهغیرهز داوود کهسی دی بهو مهقامه نهگه یوه.

تیوتیوه:

دیاره وهک خودا ئیشاره ی وهلا فهرمووه له لایهن خوداوه داوود زانیاری و زانستی فیتر کرا ئهگهرچی عیلم و زانستی پیغهمبهران بهرفراوانه بهلام خودای تهعالا سنوورداری ههر کردووه. دیاره وهک دهو جوړه کارهسات و بهسهرهاتانه ی وهک تالووت و جالووت و ئیبراهیم و نه مروود و موسا و فیرعهون و محهمه د و ئه بووجهل و وینهکانیان، یاسا و نیزامیکی زور ئه ساسی و بهرز و بهرچاو ههست پیډ دهکری و دیاره، وهک ئهوه ئهگهر خودای لیزان و کارزان و کارجوان، پیشهوپره ی زولم و زوړداری و تهجاوهزگه ری زالممان و سهره پوئیانی نه داباوه به وهسیله ی هیممهت و ئازایه تی خاوهن باوه پانی راست و دروست و ئه مینیانی گهل، فهاد و فهدادکاری و ویرانی و ویرانگه ری دنیای داگیر دهکرد و دهیدایه بهر خوئی، ئه ودهم ژیانی ئابرووهمه ندانه بو کهس نه دهما. کهوايه دهبی خو حازر کهین بو شوکر و سپاسی په حمهت و بهره که تی خودا نسیبهت به بهنده گانی.

دهبی ئه وهشن باوهر پیډ بی به تهواوی بیکهینه حهلقه و ده گوئی کهین ههچی به دهست و شان و باهوئی خوئی ئینسان گیری نه هیئی گیری ناکه وئی ههروهک خودای بانی سهریش ئیشاره ی وهلا فهرمووه له ئایه تی ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (نجم: ۳۹) واته مرو ههچی دهس ناکه وئی بیجگه له وهی به ههول و کوششی خوئی دهستی دیئی. دهست له سهر دهست دانان و چاو له دهستی و ههر خواردن و قسه بهرله لا کردن ههچی لی بهرهم نایه بهجوز ژیردهستی و ژیرچه پوکهی. دهبی ئهوه له بیر نه کری ژیانی پیغهمبهران که نموونهن ده ئینسانیدا بهو هه موو راپه رین و تهکان و جوولانه وهی له خوئیان نشان داوه، به دهرسی سهرمه شقی وهر بگیری.

له پیډدا ئه وهمان راگه یاند گه ئه و داستانی تالووت و جالووت ناکری له سهر و بنی تیگه یشتن تا نه گهینه ئایه تی ۲۵۲ له وئی که داده کوژیندری له سهر و بنی تیډه گهین و حالی دهین. ئه ودهم دهبی بلین و ئیقاریش پیډ بکهین، که تهواوی ئه و داستانه و بهسهرهاتانه ی باس

کران لە داستانێ گەلی حزقیەلەو بەگرە تا داستانێ شەپری تالووت و جالووت لە نەتەوێ بەنی ئیسرائیل و هەروا کوشتنی دێوێزمەیی وەک جالووت بە دەستی داود، سەرپای ئەوانە و ئی دیش لە وێنەیی ئەوانە نیشانە و دەلیل و بورهانی لە سەر حیکمەت و قودرەت و تەوانایی و زانستی باری تەعالا. کەوا یە دەبێ سەژدە هەر بۆ ئەو بجێ، ئیتاعە هەر لەو بکری، پەناش هەر بۆ ئەو ببری، داواش هەر لەو بکری. بۆ ئیسباتی ئەو داوا و ئیدیعیە دەچینە خزمەت ئایەتی : ۲۵۲

﴿ ۲۵۲ ﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

ئەوانە سەرپا بەلگە و نیشانەیی خودا بوون، بەراستی و هەق دەخوێننەو بە سەرتا، بێ گومان ئەتۆش یە کێکی لە پیغەمبەران.

ئاوردانەو و تێوانینیکی هەستیارانە:

دێرەدا هەركەس خاوەنی هەست و ئەقل و شعور بێ دەیسەلمینی و باوەر دەکا کە پیغەمبەران بەرز و بەرپیزی لای خودان و خوداش خەبەرداری ئەوێ نیازیان بێ دەیانکا. دەنا نەخوێندەواریکی وەک محمدالمصطفی ئاوا بە رێک و پیتی و پوخت و پاراو چۆن بەسەرھات و داستانی ئاوا دوور و درێژ دەزانی و بە پالۆتە و بێ کەم و کووپی بۆ عالەمی بەیان دەکا. جا ئەدێرەدایە کە خودا دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بێ گومان لە بەسەرھات و چیرۆکەکانیاندا پەند و ئامۆژگاری هەیە بۆ ئەوانەیی خاوەنی هەست و ژیرین. قسەیی هەلبەستراویش نین، بەلکوو مۆرکەری ئەو شتەییە کە دەپیش خۆیدا بوو، پروونکەرەوێ هەموو شتە و رێنوینی کەر و پەحمەتە بۆ گەلێک کە ئییان دین.

واژەکانی (تلك) و (ذلك)

شتانێک لە سیمای ئایەتە کە هەست پێ دەکرێن کە پەنگە بواردنیان بۆ هەندیک زانست و ئاگاداری زیانی بێ جا بۆیە دەمەهوێ نەختیک ئاماژەیان وەلا بکەم.

۱. پەنگە واژەیی (تلك) ئیشارە بێ وەلای ئەو بەسەرھاتانەیی کە لە لەفری (الوف) دە ئایەتی ۲۴۳ دا هاتووێ. و هەروا مراندن و زیندووکردنەویان و بە شا کردنیان وەک تالووت بێ، چاو کردن و بیستران، و هەروا (تلك) ئاماژە بێ بۆ زاھیر کردنی تابووت واتە سندووقی مبارەک و پر

لە ئاساری پیغەمبەرائی لە ئاسمانەو بە وەسیلە ی فریشتەکان بۆ لای تالووت و سەرکەوتنیشی بە سەر جالووت و کوشتنیشی بە دەستی لاویکی کال و تازه پیگەیشتوو وەک داوود بێ. جا دەبێ بە دل وەر یگرین ئەو کارەساتانە بە تەواوی دەلیل و نیشانە ی حیکمەت و قودرەت و لە کار جوانی و لە کارزانی و پەرحمەت و بەرە کە تی خودان، کێ مونکیر بێ ئینسانە تی دەشکدایە.

۲. ئەگەر کابرایە کی عەرەبی عیلم زان بلی جا بۆ دێرەدا (تلک) دە کار کراوە، خو (تلک) بۆ عالەمی غەیب بە کار دەبرێ؟ بۆ (هذه) نەهێندراوە کە بۆ عالەمی حازرە؟ ئەمەش دەلێن ئەو جوابە مان دە ئایە تی ﴿ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ دا داووە تەو بەو جوړە: (تلک) و (ذَلِك) هەردوو بە مانای (هَذَا وَ هَذِهِ) هاتوون کە وایە (تلک) دێرەدا بۆ عالەمی حازرە.

۳. دەبی بکووتری دە (نتلوها) ی ئایە تە کەدا واته حەزەرە تی جبرەئیل بۆ توێ محەمەدی دە خوێنیتەو، لە بەر ئەو دەبی واکووتری: خوێندنەو ی جبرەئیل لە جیگای خوێندنەو ی خودایە.

۳. ئەو کە خودای تەعالا لە پاش داستانە کە دەفەر موێ بە پیغەمبەر ﷺ: ﴿وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ چەن ئیحتیمال و شت دە ئامیزی خو دە گری:

۱. یەکیک لە ئیحتیمالەکان ئەو یە: ئەتو بی ئەو ی هیچ خوێندەواری و کتیبی ئەو داستان و بەسەر هاتە پر لە عەجاییبە بۆ عالەم بەیان دە کە ی بی هەل و پەل، کە بە هەلکەوت مەگەر دەنا خوێندەواریش ئاوی نازان، کە وایە ئەتو پیغەمبەرایە تیت بۆ ئینکار کردن نابێ مەگەر لە لای ئەوانە ی کە مونکیری ئینسانە تی خویان.

۲. دوو هەمین ئیحتیمال ئەو یە: خودا رادە سپێرێتە پیغەمبەر کە تو لە راست مونکیرانی خووت و قورئان سەخ لەت مەبە چونکە پیغەمبەرائی پیش تووش ئەو زەبرەیان لە دەس خەلک دیو و چەشتوو.

گۆشە یە ک لە میژووی بەسەر هاتی تالووت و جالووت لە «قصص الانبياء» وە

بەنی ئیسرا ئیل واته عەبرانیەکان سەرەوژێر بوونەو هیان بۆ سەر زەو ی و ولاتی فەلەستین پاش فەوتی حەزەرە تی مووسا بۆ ماوێ ۳۵۶ سال سەپەرستی و شایە تی ئەو ولاتەیان دەس خویان گرتوو و دەو ماوێ دە ۳۵۶ دا بە هو ی هیرش و پەلاماردانی جیرانەکانی خویان وەک هۆزەکانی عەمالیقە عەرەبەکان و ئەهالی مەدیەن و فەلەستینیەکان نەفەسی راحە تی و حەسانەو

و ئارامیان به‌خووه نه‌ده‌دی، وه‌ک هه‌موو داگیرکه‌ریک ده‌بایه له‌خو ئه‌مین نه‌بانه. ده‌و هیرش و شه‌پانه‌ی تووشیان ده‌بوون و ده‌کرایه سه‌ریان، جارجار تیدا سه‌رده‌که‌وتن و جارجاریش په‌بن ده‌که‌وتن. ده‌ناوه‌پراستی سه‌ده‌ی چوار ده‌هورانی «عالی کاهن» عه‌برانیه‌کان ده‌گه‌ل فه‌له‌ستینه‌کانی دانیشتووی شاری «اشدود» له‌نزیک ولاتی غه‌ززه‌ تووشی شه‌ر و پیکدادان هاتن. فه‌له‌ستینه‌کان به‌سه‌ریاندا پیروژ بوون و سه‌ر که‌وتن. ئه‌و تابووته (سندووق) ه‌مباره‌ک و پیروژه‌ی که‌ ده‌کاتی خویدا لیان گرتبوون و زو‌ریشی پیوه سه‌خله‌ت و داماو و که‌ساس و به‌په‌روش بوون، لیان ستانده‌وه. شیوه‌ی شه‌په‌که‌ و لی‌ستانده‌وه‌ی سندووقه‌که‌ش له‌وه‌پا‌بوو ئاوا بوو: له‌فازل و پیاوه‌ ناوداره‌کانی ئه‌و به‌شه‌به‌نی ئیسراییلیانه‌ی له‌هه‌وله‌وه‌ ده‌رک‌رابوون و سندووقه‌که‌یان لی‌سیندرابوو پاش مووسا، پیغه‌مبه‌ریکیان بوو به‌ناوی صموئیل، ده‌سته‌یه‌ک له‌ ناوداران و ئه‌شرافه‌کانی ئه‌و کاتی به‌نی‌ئیسراییله‌کان له‌شاری رامه‌للا هاتنه‌ خزمه‌ت ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ بو‌راویژکاری له‌بابه‌ت گرتنه‌وه‌ی ولاته‌که‌یان و ستانده‌وه‌ی سندووقه‌که‌یان له‌و داگیرکه‌رانه (عه‌مالیقه‌ی به‌نی‌ئیسراییل). له‌ناو‌راویژکاریه‌که‌دا ئه‌و داوایان کرد له‌پیغه‌مبه‌رکه‌، که‌ به‌هوی ئه‌وه‌ی ئه‌مه‌ که‌سیکی واما‌ن نییه‌ ری‌ک‌و‌پیکمان کا‌ بو‌ به‌ره‌نگار بوونی دوژمن و شه‌ر ده‌گه‌ل کردنی، ده‌بی‌پاشایه‌ک و ئه‌میریکی واما‌ن بو‌هه‌لبژی‌ری و تاعین که‌ی، که‌بتوانی ری‌کمان‌خا و ویکمان‌خا. پاش باسیکی زو‌ر و تاوتووی کردنی جه‌ریانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان ئه‌وه‌ بوو که‌تالووتی بو‌دیاری کردن. دیاره‌ جه‌ریانی هه‌لبژاردنی تالووت و تیکشکاندنی جالووت له‌ ئایه‌تی ۲۴۶هه‌ تا ئایه‌تی ۲۵۱ خودای ته‌عالا هه‌نگاو به‌هه‌نگاو بو‌ پیغه‌مبه‌ری باس ده‌کا و پی‌ ده‌لی‌جا کی‌خو‌ازیاره‌ له‌وی‌پرا تاوی‌ به‌وردی سه‌یری کا‌.

سندووقی پیروژ چ‌بوو؟

پتویسته تا ئه‌و جیگایه‌ی ریوایه‌ت و نه‌زه‌ر هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌و تابووته (سندووقه) ناوداره‌ راگه‌ییند‌ری. گویا ئه‌و سندووقه‌مباره‌ک و موقه‌ده‌سه‌ی یه‌هوودیان له‌سه‌ره‌تای هاتنی ئاده‌م بو‌ سه‌ر زه‌وی، خودای ته‌عالا داویه‌ته‌ ئاده‌م که‌مایه‌ی ئارامی و دامه‌زران و سووکنایی دلانه. ده‌بی‌ ئه‌وه‌ش باوه‌ر که‌ن هه‌ر دلێک موقه‌ده‌سه‌ساتیکی هه‌یه‌ پی‌داده‌مه‌زری و سووکنایی ده‌گری. وه‌ک له‌ئیشاراتی ئایه‌ته‌کانی ۲۴۸ی به‌قه‌ره، ۲۶ی فه‌تح، ۲۶ی ته‌وبه، ۴۰ی ته‌وبه، ۱۸ فه‌تح و ۴ی فه‌تح ده‌رده‌که‌وی. (سکینه) واته‌ ئارامکه‌ره‌وه‌ و دامه‌زری‌نه‌ریک هه‌بی‌ بو‌ پو‌ح و له‌ش. جا ئه‌وجار له‌ ئاده‌مه‌وه‌ ده‌ستاوده‌ست هاتووه‌ تا گه‌یشته‌ته‌ ده‌ستی یه‌عقوب پیغه‌مبه‌ر.

پاش یەعقوب لە ناو گەلی بەنی ئیسرائیلدا ماوەتەو و ھەروا بە ھەسیلە ی ئەو تابووتە، زۆر جارەن بە سەر دوژمنانیاندا زāl بوون و سەر کەوتوون و توانیویانە تا ئەو جیگایە ی پریزان لئ گرتوو و بە پاک و موقەددەسیان زانیو بە ھەریان لئ وەرگرتوو، بەلام کاتئ کەوتوونەتە گوناح و ناشکوری بەو موقەددەساتە لە دەستیان دەرھینان عەمالیقەکان و دەریشیان کردن لە ولاتی خویان. دەتوانم بڵیم ئەدیردا وەک ئیمە ی ئەورۆ بە پوالت تابیی قورئان و سوننەتین، قەداسەتیان نازانین و ناشکوریان پئ دەکەین بۆیە لە ھەموو ولاتان پرا دین و دەشمانکوژن و حەيامان دەبن و کوپخایەتیشمان لە سەر دەکەن. جا دەبی ئەو بەسەلمینین ناشکوری خو لە بیر چوونەوہیە چونکە روح یا بڵین حەیات پال و پشتیکی دەوی بۆ خورپاگری و ویستان دە ھەموو کاتاندا. جا ئەو پالپشتەش خودا بی، یا ئەستیر و مانگ و رۆژ بی، یا حەسەن و حسین بی یا تابووتی بەنی ئیسرائیلیان بی، یا ئاوری ئاورپەرستان بی.

تیوتیو و پوختە ی مەبەستی ئایەتەکانی ۲۴۶ تا ۲۵۱

۱. ئایەتی ﴿الْم تَر إِلَى الْمَلَا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ واتە ئایا ئە ی پیغەمبەر ئەتۆ چاک بەرجەوئەند نەبووی و دەنگ و بایسی پیاماقوولانی نەوہکانی یەعقوبت لە پاش موسا پئ نەگەشتووہ؟ دیارە ولامی ئەو پرسیارە دە ناو خودی ئایەتەکەدا پازاوہ، واتە بەلئ، ئە ی پیغەمبەر دەزانئ بەسەرھاتی ئەو قەومە ی بەنی ئیسرائیلە کە لە بەر لێقەوماویانیان چوونە لای پیغەمبەرەکیان کە ریی نەجاتیان بۆ وەدۆزئ، پیغەمبەرەکیان ناوی «اسموئیل» بوہ.

۲. کەلیمە ی (ابعث) واتە «کوئیان بە پیغەمبەرەکیان کە ناوی «شمویل» بوو: کەسیکمان بۆ ھەلژیرە بە رېبەر تاکوو لە ژیر فەرمانی ئەودا دەگەل دوژمنەکەمان شەپئ بکەین تا دەریان دەکەین لە ولاتمان.

۳. ئایەتی ﴿قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾ لە سیمای ئەو ئایەتەدا دەرەکەوی کە ئەو پیغەمبەرە ئەخلاقی ئەو قەومە ی دەزانئ بۆیە وای دواندن تاکوو قەستی شەپ (جیھاد) دە دەروونی واندا وەجوولئ و وەجۆش بی. ئاوا بە تەعنە و تانە پئی کوئن، بەلئ ئیستی پاشایەکو بۆ دانیم و ئیوہش دە کاتئ کە شەپ ھاتە گوړئ و لە سەر و بە لازم گەرا، ئیتاعە ی نەکەن.

۴. ئایەتی ﴿قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کوئیان مەگەر ئیمە لە سەر ولات و ملک و مال و ژبانی خۆمان لانەبراوین و دەرەکراوین، ئەو دە ولامی پیغەمبەرەکیاندا کوئیان لە سەر ئەوہی کە تانە ی لیدان. ئەو دەمەقالیەیان دەگەل پیغەمبەرەکیان دەو زەمانەدا بوو کە لە ولاتی شام

ده‌رک‌رابوون و به‌سه‌رگه‌ردانی له ولاتی عی‌راق و حیجاز و میسر‌دا ده‌سوورانه‌وه.

۵. ئایه‌تی ﴿فَلَمَّا كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ واته به‌لئی کاتی شه‌ریان له‌سه‌ر واجب‌کرا به‌شیکی که‌میان نه‌بی، پروویان لئی وه‌رگیرا.

۶. جومله‌ی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ واته خودای ئاگادار پیش‌ئه‌وه‌ی بلّین و نه‌لّین، ئاگاداری ئه‌و زالمانه‌بوو و ده‌یزانی چه‌ندیان ئاماده‌ی شه‌ر ده‌بن و چه‌ندیان ئاماده‌نابن به‌دل.

۷. جومله‌ی ئایه‌تی ۲۴۷ که ده‌فه‌رموی ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا﴾ واته ئایه‌تی ۲۴۶ کورته‌یه‌ک بوو له‌سه‌ره‌تای دامه‌زاندنی شه‌ری به‌نی‌ئیس‌رائیل ده‌گه‌ل‌جالووت ئه‌مما ئه‌و ئایه‌تی ۲۴۷ به‌دریژیی باس له‌شه‌ره‌که ده‌کا.

۸. جومله‌ی ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا﴾ واته اشمویل پیغه‌مبه‌ر به‌وانی‌پراگه‌یاند ئه‌وه خودای ته‌عالا‌تالووتی به‌پاشا و ئه‌میرتان بو‌فه‌رمانده‌ی شه‌ر هه‌لبژارد.

۹. ئایه‌تی ﴿قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا﴾ ئه‌وه ئیشاره‌یه وه‌لای هه‌وه‌لّین قه‌ول شکاندنیک‌ی که‌ئه‌وان به‌شیوه‌ی ئیحتی‌راز ده‌بابه‌ت شه‌ره‌که‌دا ده‌یان‌ویست.

۱۰. ئایه‌تی ﴿وَلَمْ يُؤْتِ سَعَةَ مِنَ الْمَالِ﴾ ئه‌وه ئاماره‌یه وه‌لای دووه‌مین ئیحتی‌راز و ناره‌زایه‌تیان له‌هه‌لبژاردنی تالووت به‌پاشا و ئه‌میری شه‌ر.

۱۱. ئایه‌تی ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ ئه‌وه ئاماره‌یه وه‌لای ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌کیان ویستی تیان‌گه‌ییی ئه‌وه تالووت خودا هه‌لبژاردوه بو‌تان نه‌ک ئه‌من، که‌وابی نابی ناره‌زایه‌تی و ئیحتی‌رازو بی له‌و باره‌وه.

۱۲. ئایه‌تی ﴿وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكُهُ مَن يَشَاءُ﴾ واته خودا له‌ئاخرین په‌یامی خویدا له‌باری عه‌قیده‌وه‌تی گه‌یاندن پاشایه‌تی ده‌ده‌ستی خودادایه، به‌هه‌رکه‌س بیه‌هوی ده‌یداتی که‌وايه ئه‌وه‌ی دراوه به‌تالووت ئیراده و ویستی خودایه.

۱۳. ئایه‌تی ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ خودا خات‌رجه‌می کردن ده‌هه‌موو شتدا (واسعة) یانی توانایی خودا به‌ربلاوه.

۱۴. ده‌ئایه‌تی ۲۴۸ که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئه‌وه ئاماره‌یه وه‌لای ئه‌وه که خودای ته‌عالا‌ده‌فه‌رموی: دانه‌وه‌ی تابووت به‌و شیوه‌بی‌وینه‌یه به‌قه‌ومه‌که‌ی هاوار و نیشانه‌یه له‌سه‌ر سه‌داقه‌ت و دروستکاری پیغه‌مبه‌ر له‌بابه‌ت هه‌لبژاردنی تالووت به‌

پاشا له سهر ئیوه‌ی به‌نی ئیسرائیل.

۱۵. ئایه‌تی ۲۴۹ که ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ﴾ ئه‌وه ئیشاره‌یه وه‌لای ئه‌وه‌ی جوولانه‌وه‌ی به‌نی ئیسرائیل به‌فه‌رمانده‌یی تالووتی به‌ره‌و دوژمن بابه‌ته‌کانی ئه‌و سه‌فه‌ره‌ درێژه‌ واته کاتی تالووت ده‌گه‌ل له‌شکره‌که‌ی له‌ ولاتی خو‌ی به‌ره‌و ولاتی دوژمن که‌وته‌ پ‌ی.

۱۶. جومله‌ی ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ﴾ ئه‌وه ئاماژه‌یه وه‌لای ئه‌وه‌ی مه‌لیک‌تالووت ده‌ کاتی واه‌سخت و ته‌نگ و دشواریدا توونیایه‌تی و برسیایه‌تی و ماندووویه‌تی و ترسی دوژمن پرووی کرده‌ له‌شکره‌که‌ و پ‌ی کوتن: خودای بانی سهر ده‌یه‌ه‌وی ئه‌دی‌ره‌دا تاقیتان کاته‌وه‌ به‌ چۆمیک، که‌ هه‌رکامتان ل‌یی وه‌خۆن له‌ ئیمه‌ نییه‌، و هه‌ر کامیکتان ل‌یی نه‌خۆنه‌وه‌ له‌ ئیمه‌یه‌ و ده‌گه‌ل مه‌یه‌.

۱۷. ئایه‌تی ﴿فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ﴾ ئه‌و ئایه‌ته‌ ده‌ل‌ی: له‌وه‌دا پاک و ناپاک ل‌یک جودا بوونه‌وه‌، واته ده‌سته‌یه‌کیان خواریانه‌وه‌، ده‌سته‌یه‌کی که‌میشیان نه‌یانخوارده‌وه‌.

۱۸. ئایه‌تی ﴿فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ واته کاتی خو‌یی و ئه‌وانه‌ی واه‌پروایان ه‌ینابوو و له‌و پرووباره‌ په‌رینه‌وه‌.

۱۹. ئایه‌تی ﴿قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ واته کوتیان ئه‌ورۆ ئیمه‌ وزه‌ی به‌ره‌نگاری و شه‌رمان ده‌گه‌ل جالووت و له‌شکره‌که‌ی نییه‌، ئه‌و گو‌فتاره‌ ئی ئه‌وانه‌یه‌ که‌ بی‌ باوه‌ر بوون.

۲۰. ئایه‌تی ﴿قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ﴾ واته ئه‌وانه‌ی د‌ن‌یا بوون له‌ رۆژی په‌سلاندا به‌ خزمه‌تی خودا ده‌گه‌ن کوتیان ﴿كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ واته زۆر ده‌سته‌ی که‌م زال بووه‌ به‌ سهر ده‌سته‌ی زۆردا به‌ ویستی خودا. (قرطبی و کبیر)

۲۱. ئایه‌تی ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ واته خودا ده‌گه‌ل خو‌راگرانه‌.

۲۲. ئایه‌تی ﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ وه‌ک چاو ده‌کرئ ده‌و ئایه‌ته‌دا کاره‌ساتی هه‌ندی‌ک سه‌ره‌تای شه‌ره‌که‌ ده‌رده‌که‌وی.

۲۳. ئایه‌تی ۲۵۰ واته کاتی له‌شکری تالووت ده‌رکه‌وت و ئاشکرا بوو له‌ به‌رچاوی له‌شکری جالووتی، هه‌م له‌شکری تالووتی زۆری له‌شکری جالووتی ل‌ی ده‌رکه‌وت هه‌م له‌شکری جالووتی، که‌می له‌شکری تالووتی بۆ ده‌رکه‌وت. جا ئه‌دی‌ره‌دایه‌ که‌ تالووت و له‌شکره‌که‌ی یادی خودایان کرد و داواشیان ل‌ی کرد به‌و له‌فزانه‌ی خودا بۆ پیغه‌مبه‌ریان به‌یان

دهکا ده ئاخری ئایه ته که دا که دهفه رموی:

۲۴. ئایه تی «رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ» کوتیان ئهی پهروه ردگارمان خورآگری برپژه به سه رماندا و له سه ر لاق راوه ستانمان پته و که و زالیشمان که به سه ر دهسته ی بی باوه راندا.

دهبی ئه وه بزاندري دیره دا که ئه و پارانه وه یه نیشانه ی ترسانی تالووت و له شکره که ی نه بوو به لکه نیشانه ی ئه وه بوو سه رکه وتنی که می وان به سه ر زوری وان پیروزیه کی زور گه وره و ناودار دینیه ته پروو بۆ دنیای وان ده و کاته هه ستیاریه دا. جا ئه وه بوو که له خوشی ئه و سه رکه وتنه ی که ئه وان پی هیوادار بوون بۆ بهرگری له غه پرپی و غرووری ئه و یاد و داوایان له خودا کرد که له یاسای ئه ده ب و وبقار دهرنه چن و هه روا ساییت و پایه دار وه مین.

۲۵. ئایه تی ۲۵۱ «فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ» واته به ویستی خودا تیکیان شکاندن و داود له ویدا جالووتی کوشت. ئه وه دیره دا بهر و بههره ی نزا و پارانه وه ی تالووت و یارانی نیشان دراوه و هاته دی.

۲۶. ئایه تی «وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ» هاواره و ده لی: ئه و تیک شکاندنه به و شیوه یه (واته کوشتنی دیوی ناوداری وه ک جالووت به دهستی لاویکی بچووکي قه د و بالای وه ک داوود) به گه وره ترین پیروزی به نی ئیسرایل دیته ژمار و که گه وره ترین ئاواتی ئه و گه له ش بوو پاش دهرکردیان له ولات و مال و حالیان به دهستی جالووت.

۲۷. ئایه تی «وَأَتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ» واته خوداش پاشایه تی و کارجوانی و کاربه جیی پی دا. یانی خودا ده پیناو ئه و قاره مانه تیه ی داودی، پاشایه تی و پیغه مبه رایه تی پی به خشی که تا ویستای داود واته پیش داود ئه و دوو مه قامه ریزداره نه درابووه که س. چونکه ده ناو قه ومی به نی ئیسرایل ئاوا داب بوو: پیغه مبه رایه تی بۆ یه ک خانه واده و پاشایه تیش بۆ یه ک خانه واده. جا له سه ر ئه و ئه ساس و دابه که پاشایه تی و پیغه مبه رایه تی درا به داوود، ده بی بلین ئه وه بۆ هه وه لین جار دیترا ده دنیای یه هووددا پاشایه تی و پیغه مبه رایه تی درا به یه ک بنه مال که هه وه لین داووده، پاش ویش هه ر له و بنه مال ده به کوره که ی (سلیمان). جا ده بی به باوه رپوه بلین: هه ر قاره مان و شاکاری یه که ده تایفه دا بۆ هه زاران قه رن ناو و ناوداری و پرووسپیه تی بۆ ئه و هۆز و تایفه تاپۆ و سه بت ده کا. وه ک داوود پیغه مبه ر بۆ قه ومی به نی ئیسرایل ئه و شۆره ت و ناوه ی پاشایه تی و پیغه مبه رایه تی به خه لات وهرگرت، بی گومان لایه که ی دیکه ش هه ر ئاوايه

بئێ کەم و کووڕی واتە: دە تایفەدا ئە گەر یەک نەفەر بە دژێ نەتەووەکە ی ناویکی ناحەزی نایە سەر خۆ تا تایە ئەو تایفە ناحەز و سەرشۆرە لە بەرچاوی نەتەووەکە ی، وەک جاش.

٢٨. ئایەتی ﴿وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ﴾ واتە لەو زانینەشدا کە خودا خۆی کەیفی لە سەر بوو، بیدات، تێیدا زانا و ماھیر و وریا کرد. یانی داوود لەو زانینەدا ئەو بەھەرەنە ی لێ وەدەست هینان: راگرتن و بەرپۆھ بردنی کاروباری ولات، زانا بە زمانی پەلەوھەران، دروست کردنی زرئ واتە لیباسی شەڕ، لە شوێنەکانی دیکە ی قورئان لە بابەت کارە جوانەکانی داوود خودا دواو.

ئەووە بوو چاو پێداخشان و پێخستەووەیە ک بە ئایەتەکانی ٢٤٦ تا ٢٥١ کە لە بابەت داستان و چیرۆکی زۆر بەرچاو و ناوداری قەومی بەنی ئیسرائیل ھەبوو. ئەو چیرۆکە ئە گەر بە چاو و دلێکی زیندوو ھەستیارانە سەیری کرئ و دەرسی لێ وەرگیرئ، ھەژار و مافخووا و دەرکراوەکان زۆر شیلگیرانە تر و وریایانە تر دەرپۆنە پیش و ناوەستن تا دەگەنەووە ئەو مافە ی لیان زەوت کراوە و بەرەوپێریان دین.

و لەو لایەشەووە داگیرکەرانی غافل لە پاشەپۆژیان، دەبێ بە دلنایییەووە و بە قەتعی خۆ حازر کەن بۆ تۆلە و سزای تەجاووزگەرییان ھەم لە دنیا دا ھەم لە پۆژی پەسلاندا.

چیرۆکی تالووت و جالووت و داوود و ھاتنی زانا و بلیمەتکانی بەنی ئیسرائیل بۆ لای پیڤەمبەری کاتیان و ھەلبژاردنی تالووت بۆ پاشایی و ناپەزایەتی وان بە پاشایی تالووت و سەرەنجام سەرکەوتنی گەلی بئێ بەش کراو بە سەر گەلی داگیرکەر بە سەرکردایەتی تالووت زۆر ھەستیارە بۆ خواوێ ھەستان دەبایە زۆر سەیر کرابایە لە لایەن داواکاران. کە خودای تەعالا دە شەش ئایەتە ی قورئاندا جێی پێ داووە بەو چیرۆکە. ئایەتەکان: بەقەرە ٢٤٦، ٢٤٧، ٢٤٨، ٢٤٩، ٢٥٠ و ٢٥١، بۆوێ ئاخری چیرۆکە کە دە زێر بگێردرئ ئایەتی ٢٥٢ کراوەتە سەر قەپاغ.

١٤ دەرسی سەرکەوتن دە تالووت و جالووتدا

و ھەروا ئەو داستان و چیرۆکە قورئانیە کە دە ناو خۆیدا جەواھیرات و بەرھەمی زۆر بەبایەخ و بەئەرزشی پێزداری تێدا شاراووەتەووە کە بە دەردی ھەموو دەوریک دی بەتایبەت دەروانی ئیستی کە زۆرداران بەبێ شەرم و شکۆ دەستیان ناوێتە بینە قاقای گەلی بن دەست و بیچارە. ویستم سووکە ئاوڕیکی کورتۆکە ی دیکە ی وەسەر دەمەووە. ئەوێش سووکە ئاوڕە کە، چونکە شتی زۆر بابەتی تێدا شک دەبەم. ئەوێش شتە بابەتەکان:

١. ھەست و دەرک و ئیھساسی زیللەت و بن دەستی دەبیته ھۆی ئەوێ کە شەپۆلی

دەریای وێژدان و غیرەتی ئینسان ھەستی و بدا لە بناغەیی کۆشک و قەلای زۆرداران و داگیرکەرەکان و مافخۆران، تێکیان پڕووخیی و وێرانیان کا.

٢. کاتی گەلی تەجاووزی پێ دەکری خاک و نیشتمانی لی زەوت دەکری، ناتوانی لە دوژمنی وەستینی و دەریکا لە سەر خاک و نیشتمان، ئیلا بە یەکەتی و کۆدەنگی و یەکدلی لە ژێر دەستووراتی پێبەری عادل و جەسوور و بەئیرادە و لیزان و دەراوپاک و بەپەرۆش نەبی. بی گومان لەو زیاتر بەو لاو ھەر ھاوار و خۆھەلاویشتنە.

٣. بەبی شک و گومان ئەوێ بە تەواوی و بە واقعی دەرک و ھەست و ئیساسی خەتەری لە ناوچوونی ولات و کەرامەت و مافی ئازادی و سەر بەخۆیی نەتەوێکە دەکا، ھەلکەوتوو و چەوساو و زاناکان و بە پەرۆشەکانی ئەو قەوم و گەلەن، ھەر وەک زاناکان و ناودار و بە پەرۆشەکانی بەنی ئیسرائیل ھەستی ئەو خەتەرەیان کرد و ھەستان چوونە خزمەت پیغەمبەرەکیان بۆوێ ئەمیریکی خاوەنی ئەو سیفەتانەیی کوتمان بیی و بۆیان ھەلبژیری و تەعینی کا تا کوو بتوانن لە ژێر ئەمر و فەرمانی ئەودا ولاتی خۆیان پزگار کەنەوێ لە دەستی داگیرکەرەکان. دیت کراش و کردیان.

٤. ھەرزە و نەزان و تێنەکەوتوو و ناوێر دەکەنەوێ و بە خەیاڵیاندا دی چاترین و لیزانترین پێبەر و سەرۆک خاوەن سامانەکان و بنەمالەکان و ساحب تایفەکان نەبی نابێ، ھەر وەک بەنی ئیسرائیل ئەوێیان بی و بۆچوون بوو کە ئیحتیازیان لە تالووت گرت دەیانکوت لە شازادە و مەلازادە و شیخزادان نی، دەحالیکدا ھەلکەوتووترین بۆ پێبەر ئەو کەسە یە کە ھەلقولوی دەریای شەر و ھەرای ئەو بەراوەری پزگاری نەتەوێ و نیشتمانی بی و دەراوپاک و بەئیرادە و ناوداری جوولانەوێ شۆرش بی.

٥. ئیحتیمالی کیشە و دووبەرەکی و چەن بەرەکی دە ناو گەلاندا لە سەر ھەلبژاردن و تەعین کردنی سەرۆک ئەمیر دەبی و ھەیی، ئەمما بۆ پزگاری و چارەسەر کردنی ئەو کیشە یە بی شەر و دەرگیری و دل ئیشاوی ئەوێ کە دەبی مەرکەزیەت و مەرجه عیکی باوەر پێکراو بی تاکوو بتواندری لەو گەردەنە سەخت و ھەلەمووتە سەرکەوتن پیته دی و کار بە دروستی بجیستە سەر. ھەر وەک ئەو مەرجه عە لە ناو بەنی ئیسرائیل پیغەمبەرەکیان و دە ئایینی ئیسلامیشدا دە کاتی خۆیدا پیغەمبەر بوو. لە پاش ئەویش ئەھلی پاک و بی لایەن و دروستکاری ناو گەلە کە بوو کە پێیان کو تراو (اھل حل و عقد).

٦. سيفه ته تايه ته مهندييه کانی سهرؤکايه تی و پړبه رايه تی له دووره وه چاوی بی غهره ز و حه سادته ده که سانی خاوه ن کیفایه ت و به توان و ته جره به کراوی دهوران و پوژانی هه را و به زم و ته نگانه و سه ختيدا ده بیسی و ده بیندری حاشای لی ناکری. ته وهی چاوی نه کا، یا چاوی دلی کویره یا چه کچه کیله یه و چاوی له بهری هه لّنايه. ته ماما بو به هیزی و ده خو خورین و خو ون نه کردن ته گهر ده زه نجیره که سانی رابردو ویدا قیاده و پړبه رايه تی بووبی ته و سابقه یه له نگهر و له مپهری ده بی بو وهی ته و رچه پر ئیفتیخاره له دهس نه دا. پړوايه ته له طبرانی و او یلعل و ...

٧. ته و ئایه ته ٢٤٧ی به قهره ﴿وَاللّٰهُ يُؤْتِي مَلِكًا مِّنْ يَّشَاءُ﴾ ده لیل و به لگه یه له سهر ته وهی که ئیراده و ویستی خودا له سهر هه لّباردن و ته عینی سهرؤک و پړبه ر له سهر ته ساسی عه دالّته و حیکمه ت و چاوه دپیری و قازانج و ئاسایشی کومه لّ جیگیر و دامه زراوه.

٨. ئیتاعه و گوی دان و به رده وامی له سهر نیزام و ده ستووری سهرؤک، شهرتی ته وه لی پیرؤزی و سهرکه و تنه ده هه موو کاروباراندا.

٩. ده سته ی که م و خاوه ن نه زم و نیزام و باوه ر و خوړاگر له ژیر فهرمانی پړبه ر توانیویه تی و ده توانی سهرکه ووی به سهر هیزی زور و بی باوه ر. وه ک له شکری داگیرکه ران که هه میشه بی ئیراده و بی هیز بوون چونکه ته جاوه زکارن و خوشیان به ته جاوه زکار دپته به رچاوی.

١٠. ده کاتی ته نگانه و سه خله تیدا و گهرمه ی شهر و ده رگیری، پشت به ستن به موقه دده سات و یادی خودا، ورده ر و هیزده ری مه عنه وین، هیزی شهرکه ر به ئامانج ده گه بیینی هه روه ک ئایه تی ٤٥ی سووره ی ته نفال ته و هه سته ی لی ده کری: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا الْقِيُتُمُ فِتْنَةً فَاقْبَلُوا بِكُرْهِ الدِّينِ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلَحُونَ﴾ ته ی ته وانه ی ئیانتان هیناوه کاتی ده گه لّ ده سته یه ک تییک هه لّپژان خوړاگر و خووه خو گرن بو ته و خو وه خوگریه پال وه خودا و موقه دده ساتان دن، تا سهرکه و تنو و رزگار بن.

١١. تارومار کردن و له ناو بردنی ته جاوه زکارانی فسادکار و هیشتنه وهی چاکان و پاکان و خاسان له جیی وان، وه ک ته وه وایه که له ناو ئایه ته کانی ٢٥١ی به قهردا و ١٧ی سووره ی ره عددا خو نشان ده دن و خو ده نوینن. سهر که:

به قهره ﴿٢٥١﴾ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ. ته گهر خودا هه ندی خه لکی ته جاوه زکاری به هه ندیکی باش و چاک و پاک له ناو نه بردایه، ته و سهرزه و ییه تیداده چوو و اتا بو ئاوه دانی نه ده بوو به لکه هه ر چول و ویرانه ده بوو.

رەعد (۱۷) أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقُّ وَالْبَاطِلُ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ. خودا له ئاسمانه‌وه ناوی رشتۆته خواره‌وه چه‌م و شیوه‌کان به ئەندازه‌ی خۆیان لافاوێان لێ هه‌لستا، ئەو لافاو هه‌فیکێ به‌رز و بڵیندی هه‌لگرتوه‌وه، له‌و شتانه‌ش که ئاگری له سه‌ردا هه‌ل‌داده‌گیرسێنن، بۆ خشل و خاو و شتی دی، که‌فی وه‌ک که‌فی ئەو لافاو ده‌که‌وێته سه‌ری، ئا به‌و شیوه‌ خودا نمونه‌ی هه‌ق و به‌تال دێنێته‌وه. جا ئەو که‌ف و کۆله‌ ده‌روا و ده‌که‌وێته قه‌راخه‌وه و تێدا ده‌چیت، به‌لام ئەوه‌ی که سوود و قازانجی به‌خه‌لک ده‌گه‌یینیت له سه‌ر ئەو زه‌ویه‌دا ده‌می‌نێته‌وه، به‌و شیوه‌یه‌ خودا نمونه‌کان دێنێته‌وه.

به‌ کوردی و به‌ کورتی: رۆژی خۆی که ده‌ پێیه‌دايه، باتل (ته‌جاوه‌زکار) ده‌روا و حه‌ق (مافخورا و زولم لیکرا) ده‌می‌نێته‌وه.

۱۲. وێده‌چی جووله‌جوول و زه‌مه‌زه‌مه و تونده‌په‌وی هه‌ندێ سه‌رۆک فه‌رمانده‌ران به‌ فریو به‌ری و به‌و مه‌رجه‌ پێ به‌ زاهیری کار له‌ به‌ر چاو بگرێ. جا بۆیه‌ ده‌بی پێبه‌ر هه‌کیمانه‌ باری تاقی کردنه‌وه‌ی گه‌لی خۆی له‌ به‌رچاو بی و بیکه‌؛ هه‌روه‌ک تالووت به‌ هۆی ئیله‌هامی باری له‌شکه‌ره‌ی تاقی کرده‌وه به‌ چۆمه‌که، جا پاشان به‌ ئیراده‌وه‌ چوو بۆ مه‌یدانی شه‌ر ده‌گه‌ل جالووت و سه‌ریش که‌وت.

۱۳. ده‌ پێبه‌ری و سه‌رۆکایه‌تی تالووتیدا که هه‌لبژاردی خودا بوو بی له‌و سیفه‌ته تایبه‌تیانه‌ی خۆی که خودا پیتی دابوو ناوی بردن وه‌ک عیلم و دل‌فراوانی، دیاره‌ ده‌و سیفه‌تانه‌شدا به‌شدار بوو، وه‌ک فریو نه‌خواردن به‌ ئیحه‌ساساتی له‌شکه‌ره‌که‌ی، و هه‌روا به‌ ئاوخواردنه‌وه‌ی به‌شی زۆری له‌شکه‌ره‌که‌ی هه‌لوێسته‌ی نه‌کرد به‌لکه‌ ئیدامه‌ی به‌ به‌ره‌و پیر وه‌چوونی دوژمن دا و پۆیی. و هه‌ر ئەو به‌ که‌می شه‌رکه‌ره‌کان رۆحیه‌ی به‌رز و بڵیندی له‌ خۆی نیشان ده‌دا.

۱۴. دلی پر له‌ هیوا و هومێد و باوه‌ری به‌ خودا و یاریده‌ی خودا، وره و ئیراده و خۆپاگری مأل‌براو و نیشتمان داگیرکرا بۆ خۆی به‌ وێژدانیه‌وه و به‌ ئیمانیه‌وه بۆ وه‌رگرتنه‌وه و پزگار کردنی نامووس و ولاتی خۆی هاتۆته مه‌یدانه‌وه که ئەوانه‌ش هه‌موویان ده‌بی گیانیان ده‌ پیناو بندری.

ئه‌مما دلی داگیرکه‌ر و زردار که خالی له‌ وێژدان و له‌ ئیمانه، به‌ ته‌نیا خۆی له‌ مه‌یدانی داگیرکاریه‌که‌یه‌تی، ئەو دوو دلانه‌ لێک جیاوازن و فه‌رقیان ئەوه‌یه‌ داگیرکه‌ر چاویکی هه‌ر له‌

دواوویه بو ټاکردن و پاشه کشه، چونکه ده زانې هیچ ماف و حه قیکې له لایه نه هیچ حه قخوازیکه وه پې نه دراوه بو ټه و شهره. ټه ماف خوراو و ته جاوه ز پیکراو دوو چاوه کانی هر بهرو پیش چوون ده روان، بست به بست گرتنه وهی خاک و نیشتمانی حیسابی له سهر ده کا.

ټه و سووکه ټاوپه وه سهر دانه و ه مان وه سهر هه لوښته کانی چیروکی تالووت و جالووت به پیوښت زانی، هیوایه ده رسی لی وهر گیرئ.

ده بی بزاندري و بزاین عه لاقه و ټیکه لای ټایه تی ٢٥٣ ده گهل ټایه ته کانی پیشه وهی خو ی چیه؟ ټه گهر هه لیانسه نگین و به راوه ردیان که ین ټه و ټایه ته ٢٥٣ ده گهل ټایه تی ٢٥٢ فهر قیکې وایان لی چاو ناکرئ واته هه لوښتی ټه و دوو ټایه تی سهر (تلک) بابه ته کانیان لیکه وه نیزیکن، ده گهل بن تاکو و گوشه یه ک و له بابه ته که م جیاوازی ټه و دوو ټایه تانه ی ٢٥٣ و ٢٥٢ نشان ده م. ټه گهر نه ختیک واته چن ټایه ټیک بگه ریښه وه دوا، ده چینه وه سهر ټه وهی که باس له سهر ټه وهی بوو که ده بی حه ق به سهر ناحه قدا زال بی. وه ک زال بوونی تالووت به سهر جالووتدا. ټه وهش دیاره: به بیان و راگه یاندنی ټه و به سهر هات و چیرو کانه یه له لایه نه زاتیکې پاکی نه خوینده وار وه ک پیغه مبه ر محمد المصطفی بی. نشان دانی بی که م و کووړی، ټه وهش نیشانه ی ریز و ریزداری ټه و پیغه مبه ریه. جا ټه دیږه دا ټه و هه سته به دلدا دی و ده میښته وه ده ناو دلدا تاکو لی حالی نه بی هر ده جو و ټیته وه ټه و هه سته ش. ټه وهیه: ټایا بو ده بی پیغه مبه رانیش له یه ک گهره تر بن و فهر قیان هه یه ده پله و مه قامدا؟

جا خو به پی عورف و عاده ت نابی پرسیار بی وه لام به ری کری و گو ی نه دریتی؟ که وایی بو وهی و لامی ټه و پرسیار نه دابته وه که لیان پرسیوین ټایا پیغه مبه رانیش پله ی به رز و نه و بیان له یه کتر هه یه؟ ده بی بلین به لی، به پی نیشاراتی قورئان هه ندیکان له هه ندیکان به رزتر ناسیندراون.

ټه گهر نه ختالیک زه حمه ت بکیشری له سهر به راوه رد و به رجه وهندی ټه و دوو ټایه تانه ی ٢٥٣ و ٢٥٢ پیکه وه هه لسه نگیندرین و وه زن کرین، رابته و ټیکه لای و بیان به روونی ده رده که وی دپته ده ست. سهر که ن:

﴿٢٥٢﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

﴿۲۵۳﴾ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ

مانایان:

۲۵۲ ئەو دوو داستانی چوونی پیاوماقوولانی به‌نی ئیسرائیل بو لای پیغه‌مبه‌ری کات و شه‌ری تالووت و جالووت که بو تۆمان به‌یان کرد، له‌به‌ر ئەوه‌ی که تۆیه‌کیکی له پیغه‌مبه‌ران و ده‌بی ئاگاداری به‌سه‌ره‌اتی گهلانی رابردوو بکری و بیی. چونکه له‌و باب‌ه‌تانه‌ پرسیارت لی ده‌که‌ن و ده‌بی و لام بدیه‌وه. ئە‌گەر بی و لام بی، به‌قای پیغه‌مبه‌رایه‌تیت نابی. جا ئە‌دی‌ده‌دا ده‌بی بکو‌تری: ئە‌ی پیغه‌مبه‌ر ده‌زانی له کام پیغه‌مبه‌ران؟ ده‌ وه‌ لام‌دا ده‌بی ئایه‌تی ۲۵۳ به‌یان بکری، بیته و لام جا به‌و داب و ده‌ستووره ده‌توانین بلین سهر و بنی دوو ئایه‌تی ۲۵۲ ده‌گه‌ل ئایه‌تی ۲۵۳ ههر له به‌ره‌یه‌کدان:

﴿۲۵۳﴾ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَّنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

هه‌ندی‌ک له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌مان به‌سه‌ر هه‌ندی‌کیاندا به‌رز کردۆته‌وه، هه‌ندی‌کی‌شیان ههر راسته‌وخۆ خودا ده‌گه‌لیان دواوه. و هه‌روا هه‌ندی‌کیانی پله و پایه به‌رز کردۆته‌وه، به‌عی‌سای کو‌ری مریه‌میش به‌لگه‌ی پروناکمان پی به‌خشیوه، و به‌وه‌سیله‌ی جبره‌ئیلیش پشتمان به‌هیز کردوو و گرتوو. ئە‌گەر خودا بیویستایه ئە‌وانه‌ی پاش ئە‌وان هاتن له پاش ئە‌وه‌ی به‌لگه‌ی پروناکیان پی به‌خشرا شه‌ر و شو‌ر له نیوانیاندا پروی نه‌ده‌دا، به‌لام ئازاوه و کیشه‌که‌وته نیوانیان، هه‌ندی‌کیان ئیمانیان هینا و هه‌ندی‌کی‌شیان کافر بوون. ئە‌گەر خودا بیویستایه، شه‌ر و شو‌ر له نیوانیاندا پروی نه‌ده‌دا. به‌لام خودا هه‌رچی بوی، پیکی هینا.

به‌رزکرانه‌وه‌ی هیندی‌ک له پیغه‌مبه‌ران به‌سه‌ر ئە‌وانی دیکه‌دا

تیروانین و ئاوردانه‌وه‌یه‌کی هه‌ستی‌ارانه:

ئە‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی که باس‌مان کردن هیندی‌کیان به‌سه‌ر هیندی‌کیاندا به‌رز کردۆته‌وه له باب‌ه‌ت هه‌ندی له‌سیفاتا، نه‌ک له باب‌ه‌ت پیغه‌مبه‌رایه‌تی واته پاش ئە‌وه‌ی خودای بانی سه‌ر چیرۆکی تالووت و جالووت و داوودی به‌یان کرد و پرایگه‌یاند و به‌وردی ئە‌و داستانه‌پر ماجه‌را و په‌ند و ده‌رسی ئە‌و ئایه‌ته ۲۵۲ی به‌قه‌ره‌ی هینا، ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ

الْمُرْسَلِينَ ﴿۱﴾ ھىنا: ئەو ھەموو بەلگە و نىشانەى خودا بوون، كە بە راستى دەخوینىنەو بە سەر تۆدا. بى گومان ئە تۆش يە كىكى لە پىغەمبەران. تا بە ھۆى دەرک و ناسىن و بەرجەو ەندى تەواوتان لەو داستانە رابردوى دەورانى زۆر لەو پىشتان ئەو راستى و واقعىيەتە بزانن و باوەر كەن كە محەمەد ﷺ لە دەستەى پىغەمبەرانە، كە ئەو پىغەمبەرەش بە ھۆى وەحىي خودا لە بەسەرھات و ئەحوالى جۆراوجۆرى ئۆمەتانى رابردوو خەبەر رادەگەيىنى، بەلگە و دەلىل نىشان بدا و بىنۆينى.

ھەروەك لە دۆزىن و ھەلسەنگاندنى ئەو ئايەتە ۲۵۳ يەدا زانىارى لە سەر پىغەمبەران زياتر دىتە دەست، دوو راستى و حەقىقەتەش خۆ نىشان دەدەن:

۱. يەك لەو دوو راستىيانە ئەو ەيە: پىغەمبەران وا ديارە خواەنى پلە و پاين و خوداى خواەن حىكمەت ھەندىكىانىشى بە ھۆى ھەندىك بابەتەو ە ئىمتيازى پى بەخشيون بە سەر ھەندىكيان.

۲. عالەم بە گشتى دە وەشوین كەوتن و ئىتاعە كردنياندا بوونەتە دوو دەستە: يا ئيماندار، يا بى ئيمان. واتە يا كافىر يا موسولمان. ئەو حالەتە بى گومان راز و سور و تەلەسمىكە تايەتى حىكمەتەكانى خودايە، ھەچەن وەبەر نەقلان و ئەقل و ھەست و شعور درى لە لايەن ژىران و ھىژا و پىفسورانى دەوران تەلەسمىكيان بۆ لى ھەلئابى: كى پىي خۆشە بسووتى؟ كى پىي خۆشە پورەش بى؟ كى پىي خۆشە گەورەى لى نارازى بى؟ كى پىي خۆشە بمرى؟ كى پىي خۆشە پىر و نەخۆش و پرووت و پەجال بى؟

گازە گاز و زەمزەمە و شەشن

ھەستم بزووت خۆم بۆ زەوت نەكرا كەوتمە سەر زەمزەمە:

كوا شەنى پەحمەت دەشنى، تا نەشنى سۆزى حەق؟
گول بە نەرمى كوا دەقەلشى بى لە حىكمەت شاخى پەق
تا بىسكان لى نەدا، ھەورى حەيات نەپژىنى ئاو
خاكي مردوو كوا حەياتى دىتە بەر دەكرى بە چاو؟
تاكوو نەققاشى ئەزەل نەقشى نەكا نەقشى جىھان
كوا سىرشتى تەبعى ھەستى دىتە سەر خەتتى ژيان
نوورى ئەقلى كوا دەقەلشى زولمەتى جەھل و نەفام
تا نەدا تىشكى ھىدايەت لەو دلەى پىر ھەست و فام
با لە مزگەوتى «عومەر» ھەر نوپژ و رۆژوو و ھەمد كا

گهر نه‌دا قه‌لبی سه‌لیم خالق، چ سووده زی‌کر بکا

ده‌بی کاتی کوترا ته‌وه کاری خودایه، به بیر و هه‌ست و شعور بکوتری، دامه‌زری و له سه‌ری مه‌رۆ و مه‌لی.

ده‌ئایه‌تی ۲۵۲دا کاتی خودا فهرمووی ﴿وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ واته‌ئه‌تۆش یه‌کیکی له پی‌غه‌مبه‌ران. ته‌وه زاندر و به‌ته‌واوی هه‌ستی پی‌ کرا که پی‌غه‌مبه‌ران هه‌ن و ده‌پله و پایه‌ی زۆر به‌رزتر له پایه‌ی غه‌یری خۆیان‌دان وه‌ک عامه‌ی ئینسان بی. ده‌گه‌ل ته‌وه‌ش هه‌موویان ده‌هیدایه‌ت و رپسالت و رپنۆینی عاله‌م بۆ لای سه‌عاده‌ت و به‌خته‌وه‌ریدا بۆ دنیا و ئاخ‌ره‌ت یه‌کسان، ته‌مما خودای خاوه‌ن حکمه‌ت هیندیکی به‌سه‌ر هیندیکیاندا به‌رت‌ه‌ری داوه‌تی به‌هۆی تایبه‌تمه‌ندیان. هه‌روه‌ک ده‌ئایه‌تی ۵۵ اسراءدا ئاماژه‌ی وه‌لا فهرمووه‌ خودای ته‌عالا: ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا﴾ واته‌بی‌گومان هه‌ندی له پی‌غه‌مبه‌رانمان به‌سه‌ر هیندیکیاندا به‌رز کرده‌وه، زه‌بووریشمان دا به‌داوودی.

هه‌روا ده‌زۆر شوینی دیکه‌ی قورئاندا هاتوو ده‌لیلی به‌رت‌ه‌ری له‌هه‌ر شوینه‌ی به‌جۆریک، بۆ نموونه‌ ئایه‌تی ۵۵ اسراء و ئایه‌تی ۲۵۳ی به‌قه‌ره.

یه‌کیک له‌و پی‌غه‌مبه‌رانه‌ی که خودا ئیمتیازی پی‌ به‌خشیوه به‌دواندن ده‌گه‌لی وه‌ک مووسا که ده‌ئایه‌تی ۱۶۴ی نيساءدا فهرموویه‌تی ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ واته‌خودا راسته‌وخۆ ده‌گه‌ل مووسا قسه‌ی کرد به‌قسه‌کردن. بی‌واسیته و دیلمانج.

یا ده‌ئایه‌تی ۱۴۳ ئه‌عرفادا که ده‌فهرمووی: ﴿وَلَمَّا جَاء مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ کاتی مووسا گه‌یشه‌ژوانگه‌ی مه‌، خودا ده‌گه‌لی که‌وته دواندن.

به‌لی ده‌بی ته‌و باوه‌ر و یه‌قینه‌مان هه‌بی که خودای ته‌عالا له پی‌غه‌مبه‌رانی ده‌فه‌زل و عیزه‌ت و پایه و پله‌دا هیندیکیانی به‌سه‌ر هیندیکیان وه‌سه‌ر خستوو. ته‌مما ته‌دی‌ره‌دا تووشی ته‌و کۆسپه‌ ده‌بین که به‌هۆی ئایه‌تی ۲۸۵ی به‌قه‌ره‌ دپته‌ پپش ده‌بارده‌دا: ﴿لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ﴾ ئیمه‌هیچ فه‌رق و جیاوازییه‌ک ناخه‌ینه‌ نیوان هیچ یه‌کی له پی‌غه‌مبه‌رانی خودا.

ده‌بی بۆ لادان له‌و کۆسپه‌ بلین: جیاوازی دانانین له‌نیوان پی‌غه‌مبه‌ران، ده‌پی‌غه‌مبه‌رایه‌تیدا، ده‌ته‌شری‌عدا، ده‌ئیمان پی‌بووندا؛ واته‌باوه‌رمان بی‌به‌هه‌ندیکیان و نه‌مانب‌ی به‌هه‌نیکیان. به‌لکه‌هه‌موو حه‌قن، هه‌موو راستن.

محەمەد بۆ بەرزە؟

دەمانهەوئى بزائین بەرتەرى محەمەد پیغەمبەر ﷺ بە سەر پیغەمبەرەکانی دیکەدا چیه و دەلیلی ئیمتیازە که شی چیه؟

۱. دەلیلیک لەو دەلیلانە که دەبێتە بە لگە لە سەر بەرتەرى محەمەد بە سەر پیغەمبەرەکانی دیکە ئەو سیفەتە یە که ئەوانی غەیری ئەو نیانە، ئایەتی ۱۰۷ ی سوورەى ئەنبیایە: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ ئەتۆمان نەناردوووە بۆ لای عالەم، ئەگەر ناردوومانی تەنیا بۆ رەحمەت و بەرە که تەمان ناردوو. جا بەو پییە دەشبێ لە هەموو عالەمى دنیا گەورەتر بى دە فەزل و ئەخلاقدا.

۲. دەلیلی دوو هەم ئایەتی ۴ ی سوورەى شەرحە ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ بەر زمان کردیەو لە بابەت شان و شکۆ و شەوکه تەو.

۳. دەلیلی سییهەم ئایەتی ۴ سوورەى قەلەمە: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَّ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ ئەتۆ لە سەر ئەخلاقىکی بەرز و جوان رازاویەو.

۴. دەلیلی چوار ئایەتی ۹ سوورەى حیجر: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ ئیمە بۆخۆمان قورئانمان ناردۆتە خوارەو (بۆتۆ) هەرخۆشان دەپارێزین.

۵. دەلیلی پینج قورئانە، ئەگەرچی قورئان بە روالەت حەرف و دەنگن و پەوێندەن و دەپۆن، ئەمما دەستوورات و ئەحکامات و مانا و ماھیهتی قورئان زەوالی بە سەردا نایە بۆ هەتا هەتایەن، بەلام موعجیزەى پیغەمبەرەکانی دیکە کاتى و زەمانین.

۶. دەلیل شەش ئایەتی ۲۸ ی سوورەى سەبا یە: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ﴾ ئیمە ئەتۆمان نەناردوووە ئیلا که ناردوومانى بۆ گشت ئینسانانمان ناردوو.

۷. دەلیلی حەوت ئەو یە: خودای تەعلا دە قورئاندا بانگی پیغەمبەرەکان بە ناوی خۆیان دەکا، وەک: ﴿يَا آدَمُ اسْكُنْ﴾ (بقرە: ۳۵) ﴿وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ (صافات: ۱۰۴)، ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ (طه: ۱۱، ۱۲)، ئەمما بانگی محەمەد المصطفی دەکا بە: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ و ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾.

دەلیل زۆرن لەو بارەو بەلام لە هینانی هەموویان خۆم بەدوور گرتوووە چونکە پیم وایە یەک دەلیلی قورئانی کافیه بۆ ئەهلی خواوەن هەست، چونکە هەر ئەوێندە که تازە پاش ئەو پیغەمبەرى دى و کتیبى دى و یاسای دى نایە، بەسە بۆ ئیمتیازی بە سەر پیغەمبەرانی دى، بەو دەلیله: قورئان بەشى عالەم دەکا تا تايە و بەراوەردى نیازی هەموو نەتەو و تیرە و ھۆزیکى دینە

سهر زهوی دهکا ئەگەر گرووگر و بههانهگر نهبن. کهوايه دهبی بکوترئ و باوهپیش بکری: ئایینی ئیسلام به یاسایهوه تا دنیا ههیه بهشی ئینسان دهکا. چونکه ئایینیکی کاتی و یهک عاله می و یهک نهتهوهیی نییه، بهلکه (کافَّةً لِلنَّاسِ وَالْجَنِّ)ه.

پیویسته ئاوپرئیک وهسهر ئەو لایهش بدهینهوه و سه ریکی پی داگرین که بوچی بهرهی ئینسان له سهر ئەو ههموو ئایات و ئەحکامات و نیشانه دلگرانه و ئەو ههموو پیغه مبهره بهحه ققانه بوونه ته دوو دهسته؟ یهک کافر و لاری، یهک موسولمان و پرئ راست. موسولمانه که هۆیه کهی چ بووه ئەو پرئ راسته ی دوزیوه ته وه و هه لی گرتووه، و کافره که هۆیه کهی چ بووه ئەو ریگا راسته ی وه لاناوه و ریگا خواره کهی په سند کردووه و هه لی گرتووه؟ ئەوه ده کری بلین ههر موسولمان خاوه نی ئەقل و شعور و ده رکه؟ و ههر کافره له ئەقل و شعور بی به شه؟

بی گومان ئەو قسه و ئەو خه یاله ناره وایه ناکری و ناگونجی که بکوترئ: عاله می کافر نه فام و گه و جن، عاله می به پروالته موسولمان ئاقل و خاوه ن ده رکن! چونکه ئەگەر عاله می کافر گه و ج و نه فام بن و خوداش وای به سهر هینابن، ئەوه له و باره ی که پرویان ده لای هه له و تاوان کردووه، تاوانبار نین چونکه خودا سه لیه ی هه لگرتنی راسته پرئ نه داوئی. ئەگەر بشلین نه خیر، خودا وای به سهر نه هیناون بهلکه بوخویان ئاویان به سهر خو هیناوه، ئایا باوه ر ده کری ئینسان مادام شیت و ماخولیا نه بی خو ده ئاور هاوی؟ ئەوه باوه ر ناکری. ئەدی چونی هه لسه نگینن ئەو بابته؟

ئەوه ده بی بلین له و لایه شه وه عاله می ئیسلام چونی ئەقل به وه شکاوه که ئەو لایه راسته رییه؟ ئەو ئەقله ی له کوئ بووه و کی داویه تی؟ یا بلین: عه له له بخت به سه ریدا که وتوو، خو دیاره دین و ئایینی عه له له بخت و بی ده لیل نه به هره ی ههیه، نه قبو له! چونی وه که ین ئەو گرییه و بچینه لای کی له خون زانتر بی له و باره وه بتوانی ئەو گرییه مان بو وه کا؟! ئەوه ی ئیمه پیی ده نازین و پیی ده خو رین له و باره وه ههر ئەوه یه: ده لین کاکه ئەو کافر بوون و موسولمان بوونه و ئەو شه ر و هه را و خوین ریژییه و ئەو مل به مله و پاله په ستۆیه ههر له ئەزله رایه و قهزا وقه ده ر و ئیراده و ویستی خودایه و رازیکی سه رداپۆشراوه، وه ک ته له سمیکه، ئەو ئەقل و شعوره که مه ی ئینسان بو ی هه لنادری و ریگای هه لدان و تیچوونی نه دراوه به ئیمان. جا ئەگەر بیتوو ئەوه راست بی و وایی، ئەوه دم به گونا و به تاوان نازمیردري له سه رمان که بلین کوفر و ئیسلام و تیکبه ردانی ئەو عاله مه به و شپوه ی که ههیه کاری خودایه و ته له و

داوه نراوه ته وه بۆ ئینسان و جنۆکه.

شه هید سهید قوتب له و باره وه ده تهفسیره کهیدا فهرموویه تی: ئەو شهر و هه لالا و بگره بگره و بکوژه خیلانی مه شیته و ئیراده ی خودا نییه. که وایی له سهر فهرمووده ی ئەو، ده بی خودا پیی نارازی نه بی به و هه را و هه لالا و بگره؟!

به هه ر حال پروو با ده ئەقل بکری که چونی ده قوزیته وه چونی هه زم ده کا؟ خودا سه عاده ت و به خته وه ری داوایه و ده وی بۆ ئینسان هه ره ک ئاواشی لی داوا کردووه: وه ک ده ئایه تی ۵۶ی زاریاتدا فهرموویه تی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ ئەمن جنۆکه و مروثم دروست نه کردووه ته نیا له بهر ئەوه نه بی بمپهرستن.

جا ئایا ده کری بلین کافر خودا په رست نیه؟ به لی چونکه عیاده ت واته ئیتاعه، کافریش واته دوور له ئیتاعه. جا مه گه ر وه دوای قسه ی ئەوانه که وین که کوتوویانه (لِیَعْبُدُونِ) واته (لِیَعْرِفُونِ)، واته ناسین. ئەوده م ده کری بکوتری: کافریش خودا ده ناسی.

له وانه یه به و پییه ی که ده روانم له ئایه ته کانی ۱۱۸ی هوود و ۹۳ی نه خل و ۱۳ی سه جده، بۆ ئەولایه بچم و له وی به یه کجاری سهر بینمه وه. ده گه لم به با ون نه بم:

هود (۱۱۸) وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ

ئەگه ر خودات ویستی له سهر بایه هه موو خه لک هاوباوه ر ده بوون (به لام خودا وا دیاره ویستی له سهر ئەو یه کیه تیبه نه بووه) خه لک به رده وام جوړاو جوړن.

نه حل (۹۳) وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلِتَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ئەگه ر خودا بیویستایه بی گومان ده یکردن به یه ک گه ل (به لام دیاره نه یویستووه یه ک گه ل بن) ئەوه ی خودا بیه وه ی گومرای ده کا، ئەوه ی بیشی هه وی راسته پیی ده کا و پرسیاریش و لی ده کری له رۆژی خۆیدا سه بارته به و کارانه ی کردووتانن.

سه جده (۱۳) وَلَوْ شِئْنَا لَا تَيْنَاكَلْ نَفْسٍ هَذَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

ئەگه ر ئیمه بمانویستایه شاره زایی و رینومایین به هه موو که س ده به خشی (به لام ئەوه مان نه ویستووه که هه موو که س شاره زا که یین) به لام له لایه ن منه وه بریار سه قام گیر بووه که دۆزه ده بی پر که م له جنۆکه و له مروث. که وایی ئەگه ر هه موو عاله م راست با، دۆزه کی ده چوتی؟ خو تازه ش له هه وه له وه (ئەزهل) بریاری پر کردنی له جنۆکه و له مروث ده رچووه، ده پرو و بویره قسه ی لی

بکە! ئەقل با واق و وړ نه مینى.

با ئاورپىكى ههستیارانه وه دەین بۆ سەر ئایەتى ۴ى سوورەى لەیل، و لەوێشەوه تۆبە بکەین
 کە قسە لە کارى خودا نهکەین: ﴿إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى﴾ ههول و تیکۆشان و جۆراوجۆره. خو دیاریشه
 ئەو ههول و تیکۆشان و سەلیقه جۆراوجۆره به لهخۆرا هەلنەقولاوه له ناو دەررونى ئینساندا،
 بەلکە ئەو کەسەى کە له ههوه لهوه ده بهر یه کى ناوه، ئەو سەلیقه جۆراوجۆره شى دەپال ناوه.
 کەوابى قسە لى کردنى ناوى، چونکە بۆخوى ده ئایەتى ۲۳ى ئەنبیاءدا فرموویهتى: ﴿لَا يُسْأَلُ
 عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ خودا سەبارەت به وهى دهیکا پرسىارى لى ناکرى، بەلام ئەوان پرسىارى لى
 ده کرى.

بەسە ئەوه نده کە خودا ده فرموى پیمان: وست بن له راست پرسىار له کرده وه کانم.
 ئایەتەکانى ﴿وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ
 اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ خودا ئەگەر بیویستایه ئەوانەى پاش ئەوان هاتن له پاش ئەوهى بەلگەى پروناکیان
 پى به خشرا شەر و شورپان له نىواندا نه ده بوو. بەلام ئازاوه و کیشه کهوته نىوانیان، هەندیکیان ئىيانیان
 هینا و هەندیکیان کافر بوون. جاخو ئەگەر خودا بیویستایه شەر و شور له نىوانیاندا پرووى نه ده دا، بەلام
 چۆنى بوى وا ده کا و ئەنجامى ده دا.

بەلگە لهو ئایەتە به هیزتر نابى کە خول وهه لسوورانى گەردوون به چه پدا بى یا راست،
 فرمانە کهى به دەست خوێهەتى.

ههروهک ئەگەر له بیرمان مابى له ئایەتى ۲۴۵ى بهقەرەدا خودای تهعالا به وه سیلهى
 ﴿قَرَضًا حَسَنًا قِيْضًا عَقْهَ لَهُ﴾ وىستى به شیوهیه کى ئارام و هیدى سامانداره کان پراکیشى بۆ لای
 ئاورپدانه وه وه لای خودا به بهخت کردنى مال و دارایی به عینوانى قهرز ده گەل خودا. ئەو جار
 خودا ده بههوى به وه سیلهى ئایەتى ۲۵۴ ده عوهتى سامانداره کان بکا بۆ بهخت کردنى مال و
 داراییان ده ریگای خودا دا بۆ بینه وایان، ئەمما ئەو داوایه کە به وه سیلهى ئایەتى ۲۵۴ دهیکا
 فەرقى ههیه ده گەل ئەو داوایه کە به وه سیلهى ئایەتى ۲۴۵ کردى له سامانداران داواى ۲۴۵
 نهرم و هیدى بوو، داواى ۲۵۴ بۆنى هه پره شەى لى دى ئەگەر نه یکه ن. بۆ راستى ئەو ئیدیعایه
 ده چینه خزمەت ئایەتى ۲۵۴:

﴿۲۵۴﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَّ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةَ وَلَا
 شَفَاعَةً وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ

ئەى ئەوانەى ئىيانتان هیناوه، لەو پزق و پزۆیهى داومنى ببەخشن (بە بینهوا و خاوەن نیازان)، پیش ئەوهى ئەو پزۆرە بیىت کە نە مامەلەى تیدایە نە ویمده و هانیى تیدایە، نە دۆستایەتى و لالەلال و تکاکارى تیدایە، تەنیا هەر بى باوەرپن زولمکەر.

ئىنفاق کردن پیش هاتنى پزۆرى قیامەت

تېروانین و ئاور وەسەردانەوه:

ئەى ئەو کەسانەى باوەرو هەیه بەوهى خودا هەیه و قیامەتیش دادى و پرسىاریش و لى دەکرى کە بە چى و تەمەن بردۆتە سەرى، جا لە سەر ئەو باوەرە ئەگەر راست دەکەن، لەو مال و داراییەى خودا پىنى داوون بەشیکى بۆ ئەو پزۆرەى بکەنە تیشوو و زەخیرە، واتە دە پیناوە ئەو پزۆرە سەختەدا بیدەنە بینهوايان، دە پیش ئەوهیدا ئەو پزۆرە دابى، چونکە کە داهاات تازە نە سەودا دەمینى نە دۆستایەتى دەمینى نە تکاکار دەمینى هیچ رېگایەک بۆ پزگارى نامینى بەغەیرەز عەمەل ئەووش دەبى بزاندرى: ئەوهى باوەرپى نەبى زولم لە خۆى دەکا و خۆى مال و پیران دەکا و بە کافر دیتە ژمار دە پزۆرى حیساییدا.

دېرەدا کە خودا دەفەرەموى: (مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ) هەست بە شتیکی دەکرى کە دل و ئەقل وەریدەگرن. شتەکەش ئەوهیه: خودا دەفەرەموى: لەوهى ئەمەن داومنى، ئەوه تەئکیدە لە سەر ئەوهى کە دەبى ئیوه ئەو ئىنفاقە بکەن چونکە خودا داواى ئەوهو لى ناکا کە بۆخۆ و بە خۆو داوه، داواى ئەوهو لى دەکا کە بۆخۆى بە ئیوهى داوه، و هەروا ئەووش دەگەیینى: شتەکەو دەبى هەچى هەیه لە خودای بزنان.

ئەو ئایەتە پېرۆزە ئەوهوشى لى چاوە دەکرى: ئەوانەى داراییان هەیه و بەلام هەر لە خۆى دەهالینن هیچ بۆ ئەولا بەرپى ناکەن، ئەوه بزنان ئەوانە خۆرکە و مۆرکەى رەگ و ریشەى دارى بەرزى کۆمەلایەتى و گەلى ئىنسانن، بەو دەلیلە تاکوو گەلى بى قاچ و قول نەکەن، ناتوانن خویان بە قاچ و قول کەن، واتە تا عالەم فەقیر نەکەن ناتوانن خویان غەنى کەن.

دە ئایەتەکانى رابردوودا باس لە جیهاد واتە تیکۆشان و شەر بە گیان و بە لەش کرا لە رېگەى خودادا. هەروەک لە باسى تالووت و جالووت و اشمویل پىغەمبەرەکیاندا هاتە گۆرپى باسى ئىنفاق، ئەمما دېرەدا باسى جیهاد بە مال و داراییە، کەوايە دەکرى بلین: شەر و تیکۆشان واتە جیهاد چ بە گیان و چ بە مال و داراییە بى، هەر دوو هەر جیهادن: گەورە و چکۆلە. جیهادى گەورە ئەوه بوو کە دە ئایەتى ٢٤٤ى بەقەرەدا باس کرا: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾.

جیهادی چکۆلەش ئەوێه بە مآل و سامان و دارایی کە دیارە لە سەر دلێشی بەخشینی مآل و سامان قورسایە هەیه.

دە ئایەتە کەدا هینانی ئەو سە شتانه واتە (بیع) و (خلّة) و (شفاعت) هەستیک بە دلدا دینن هەستە کەش دەبێ ئەو بەی: خودا کە دەفەر موی: دە فریای خۆتان کەون لە دنیا یە کدا کە بار و تەوهرە ی ژیان بەو سە شتانه دە گەرێ و پیکدی، جا پیش ئەو ی دنیا یە ک بەی کە ئەو سە شتانه ی تیدا نییە، وەخۆ کەون، وەسیلە ی ژیا نی دنیا، یا بە معاملە یە، معاملە لەش واتە فروشتن و کرپن، یا داوا کردنی یارمەتی و کۆمە گە لە دۆستان و کەسانی دەست و دل ئاوا، یا تەوهرە سول دەکە ی بە باوەر پیکراوێکی لیها توو. دیارە ئەو سە شتە لە پوژی قیامە تدا قاتن.

ئەو هەستە ش دەکری لەو ئایەتە پیرۆزە (أَنْفِقُوا) ئەمر و دەستوورە، واجب دەگە یینی، جا ئە دەو ئەمرە دا ئەو هەستە دەکری: ئینفاق، بۆ وە ی ئەرزشی بیی و جی بگری، و پوژی خوی دەر بدا بۆ چوونە پیش ئەو ئینفاقە یە کە دە حالی حەیاتدا بگری، بەو دەلیلە کاتی بتوانی بەو هەموو ئاوات و ئارەزوویە ی هەتە لە دنیا دا بۆ مالی دنیا ئەو مآلە دنیا یە ببەخشی، راست دەکە ی قیامەت دەوی، ئەمما ئە گەر هاتیە بەر مردن و بەجی هیشتنی مآل و ملک و ژن و مندال ئەو دەم بلیی: دا ئەو دەم بۆ بکەنە خیر و دە پاهی خودادا بیدەنە خواوەن نیازان. ئەو کارە و ئەو خیرە پووچەلە و پووچەکە، چونکە زۆر لەو نزیکە تازە مآل ئی تۆ نەبی هەر وەک بۆخۆت دەزانی تازە پویی ئەتۆ، بیجگە لەو هەش باری ئەزیەت و ئازار دەخە یە سەر شانی واریس و کەسانت لەوانە یە ئەوانیش کە لە تۆن هەروە ک تۆ دلێان نە یە، و ئە گەر ئاو پرێکی ش وە دە یین بۆ سەر مانا و وردە کاری ئایەتی ۹۶ ی ئەنعام پەنگە باوەر بگری بەو ی کوترا: واتە ﴿مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ﴾ (نحل: ۹۶) ئەو ی کە لە لای ئیو یە تەواو دەبی، ئەو ی کە لە لای خودایە دەمی نی. یانی ئەو ی هەر لە بەژن و بالای هالینی و دە خۆتی وەرینی و زەگ و هەوەسی پی دابین کە ی ئەوانە شتانیکن بە مردنت ویشکاوی پی دی. بەلام ئەو ی لە ئیمان و وێژدانتی هالینی ئەو بەو بۆ خودایە و ویشکایی نایە، بەلکە بە مردنت شیتەر دەبنەو و هەل دەنەو. ئایەتی ۹۴ ی ئەنعام: ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءَ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ بەراستی بە تاقی تەنیا گەر پانەو بۆ لای خۆمان، هەروە ک هەوێل جار دروستمان کردبوون، ئەو ی کە پیمان بەخشیبوون لە پاش خۆتان بە جیتان هیشت، ئەو تکا کارانە ش نابینن لە گەل ئاندا کە بە خەیا ل و اتان

دەزانی، لە کاروبارە کانتاندە شەریکی خودان، لە راستیدا پەیوەندی نێوانتان پێچرا و خەیاڵە کەشتان بە پوچ دەرچوو.

ئەو ئایەتە زۆر ھەڵدەگرێ نەزەر و ڕا، ئەمما ئەوەی زۆر بەرچاوە و دڵ وەریدەگرێ ئەوەیە: ئینسان بەتەنیا دەگەرێتەو لە لای خودا، ئەوەی لە دنیا دا کەسێ کردووە دەگەلی ناچی. ئەو نەزەرێکە. یا دەلێن ئەقل و دەرک و شعورێک کە بۆ دنیایە دابووێ بۆ پەنێوھینانی بەرھەمی ژیا نی دونا، ئەوانیش دەگەل خۆ نابەییەو، چاو و گوێ و دەرکی قیامەت تاییەتی ئەو پۆژن وەک ئی دونا یە ناچن. ئەو ەش نەزەرێکە. ھەندیکیش دەلێن چۆن بە پروتی لە زگی دایکترا ھاتووێ سەر زەوی، ئاواش دەگەرێتەو لە لای خودا، ئەو ەش نەزەرێکە.

ھەندیکیش دەلێن: ئینسان بێ مال و سامان ھاتۆتە دنیاو و دیسان ھەر بەبێ مال و سامان دەگەرێتەو لە لای خودا.

پوختە مەبەست لەو ھەموو بوارەو تەنیا بۆ خودا ھینرایە سەر زەوی واتە عیادەت، ئایەتی ٥٦ ی زاریات. تەنیا ئەوەی بۆ خودا شت بەکار ھیناوە دەگەلت دەگەرێتەو لە لای خودا و بەس. بۆ ئەو راستیە سەیری ئایەتی ٨٠ ی سوورە مەریم کە: ﴿وَنَرَاهُ مَائِقُولٌ وَيَأْتِينَا فَرْدًا﴾ ئەوەی دەلێ ئیمە بە میرات لێی وەرەگرینەو، خوشی بە تاقی تەنیا یی دیتەو لامان.

دە ئایەتەکانی پێشیدا شەفاعەتی پۆژی قیامەتی نەھی کرا واتە ئەو (لا شفاعة) کوترا یانی خودا ڕێ نادا کەس بۆ کەس تکیە بکا. دیاریشە لە ژوو و روی قودرەتی خودا ھیچ قودرەتێک نییە. و ھەروا دە ئایەتی پێشدا کافر و زالم دەسنیشان کران، گەرەترین ھۆی زولمی کافرانی ئینکاری یەکتایی خودا بوو. و ھەروا دە چەند ئایەتی پێشدا چیرۆکی بەنی ئیسرایل بوو بە ڕیبەری پیغمبەر اشمویل و ھەروا ڕیبەرایەتی تالووت بە دژی کافرانی وەک جالووت، و ھەروا نەختالیک لەو پێش باس لە سەر زانستی ئەحکامات و دەستوراتی چاکە و چاکە کاران بوو. پاشان گۆشەیک لە چیرۆکی گەلی حزقیل پیغمبەر و گەلی اشمویل پیغمبەر بوو. ئیستا و ئەو جار دەمانەوئ بچینە سەر باسیک سەرتۆپی ھەموو باسان بێ. ئەو سەرتۆپەش تەوحیدە واتە خودا بە یەک ناسین. چۆن بە یەک ناسینیکی وا کە ھەر ئەو بە رازق بناسری، نەک شیخ و مەلا و ئاغا. سوژدە ھەر بۆ ئەو بیری نەک بەرد و دار و پۆژ و مانگ و ئەستێرە، داوا ی نیاز ھەر لەو بخوازی نەک لە سەید و مەلا و شیخ و ئاغا، پەنا ھەر بۆ ئەو بیری نەک بەرد و دار و مردوو، مردن و زیندوو بوونەو ھەر لەو بزاندری نەک لە شتی دی.

به کوردی: «وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» دیاره ههچی ئامانج و ههدهفی زانست و چیرۆک و عیلمه ههر له دهووری تهوچیدا ههلهدهسوورپن و دین و دهچن. جا بۆ راستی ئهو کوتانه و تهئیدی ئهو راستیه دهچینه خزمهت ئایهتی ۲۵۵ی بهقهره:

﴿ ۲۵۵ ﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

خودا ههر ئهو خودایهیه که کهس شایان و شیایو پهرستن نییه جگه لهو، زیندوویه کی بی دواییه و بهردهوامه، راگر و ههلسووړپنهری بوونهوهره. ههرگیز وئژینگ نادا و خهویش نایاتهوه. ههرچی له ئاسمانهکان و زهویدانه، ملکى ئهون. کییه بهبی ئیزن و مؤلهتی ئهو بتوانی له لای ئهو شهفاعهت بکا؟ خودا ئاگاداره به سهر رابردوو و داهاتوویندا. هیچ کهس به سهر هیچ شت له زانیارییهکانی خودا ئاگادار نییه و رانگا، مه گهر به ویستی ئهو نهبی. تهختی فهزمانهوابی خودا ئاسمانهکان و زهویییهکانی گرتۆته بهر، له سهرپهرستی و ئاگاداری ئاسان و زهوی و ئهوانهی ده ناویاندان، ماندوو نابی و ناوهستی. ههر ئهویشه که پایه بهرز و گهورهیه.

ئایهتهلکورسی

ئاوړ وهسهر دانهوه و تېروانینیکی ههستیاران له سیمای ئایهتی ۲۵۵:

خودا ئهو خودایهیه که به تهنیا دهبی پهرستری و سهژدهی بۆ بچی، چونکه ئهقل و وێژدان دهلێن و سهلماندووایه که ههر ئهو شایانی ئهو پله و پایهیه که دهبی سهژدهی بۆ بچی و پهرستری، بهو دهلیلله ئهو دروستی کردووین، ئهو دهنژینی و ئهو رزقن دهداتی و ئهو دهنمرینی و ئهو زیندوون دهکاتهوه و ئهو حیسابی دهگهڵ دهکا. کهوایه چۆن دهبی کهسیک ههست و نیستی تۆی پێ بێ و سهژدهشی بۆ نهبهی و نهپهرستی؟ و ههروا ئهو خودایهیه که شایانی پهرستنه، ههمیشه زیندووشه، فهنا و نهمانی به سهردا نایه ههرگیز، راوهستاو به خوشیهوه و راهینهر و ته دبیرکه و راگری بوونهوهره، بی گیان و به گیان رزق دهڕیشیانه (واته قهییومه)، نه وهنوز دهگری نه خه و دهیگری، واته ههرگیز غافل نییه له ئیداره ی ئهو بوونهوهره، چونکه ئه گهر ئانییک له بوونهوهر له بابته نهزمهوه غافل کری له نهزم دهردهچی و وێران دهبی نیزامی

کائینات، ھەروەک دە ئایەتی ٤١ی فاطردا ئاماژە وەلای ئەو پاستییە کراوە:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّن بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ بێ گومان خودا بە تەواوی ئاسمانەکان و زەوی رادەگرێ بۆ ئەوەی لە سەر تەوەر و بستەیی تالسا نەبن و دەرنەچن (واتە لە نەزم دەرنەچن) چونکە ئەگەر بسترزین لە سەر تەوەر و بستەیی خۆیان (کائینات بەو بوونەوهری دە ناویدا دەکەوێ ناو نەمان) و بەغەیرەز خوداش کەس نییە بتوانی راپانگرێ. بێ گومان ئارام و ھیدی و لیبوردهیە.

جا ئەگەر ئەو خودایە راگری ئەرز و ئاسمانەکان بێ کەوايە دەبی بکوترێ ئەوی دەوانیشدا بە ئەرز و ئاسمانەکانیشەو ئی خودان و ملکی ئەون و کەسیش ناتوانی و مافی ئەوەی نییە بتوانی دەستیان تی وەردا جا مەگەر ئەو ئیزنی بدا؟ ھەروەک خودا بۆخۆشی ئەوەی فەرموو: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ کێیە بتوانی یەکی رزگار کا دە کاتی حیساییدا لە دەس خودا، مەگەر خۆی ئیزن بدا؟ ئەدیرەدایە دەدری لە دەمی ئەوانەیی کە خەیاڵیان وایە پۆژی حیسابی بت دین شەفاعەتی دەکەن بۆ ھەوادارانیاں وەک خودای تەعالا خەبەریان لێو دەدا بە وەسیلەیی ئایەتی ٣ی سوورەیی (زمر) و ١٨ی یونس:

زمر ﴿٣﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصِمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

ھا بزانی: ئایینی پاک و خاوین ھەر ئایینی خودایە. ئەو کەسانەیی کە لەباتی خودا سەرپەرشت و دۆستانیکیان بۆ خۆ ھەڵبژاردوو و دەلێن: ئیمە ئائەوانە ناپەرستین لە بەر ئەوە نەبی لە خودامان وەزیک خەن، دیارە خودا بەو دووبەرەکییە و کیشەییە رادەگا کە دە نیوانیاندا ھەبە. بێ گومان خوداش درۆزن و ناسپاسەکان شارەزا ناکا. چونکە درۆزن خودای ناوی تا شارەزایی لێ فیر بێ.

دووبارە ھەر موشریکەکان دەلێن: ﴿هُؤْلَاءُ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (یونس: ١٨) ئائەوانە تەکار و شفاعەتکارمان لای خودا.

وریا بە شووشە نەشکی، ئەگەر شکا پەکووی ناوی!

دەبی ئەوێش بزانی کە لە دنیا دا خودا وەعدەیی لێخۆش بوونی داو و لە ھەرچی تاوانە بەغەیرەز شیرک. جا دەبی ئەدیرەدا وریا بین بە ھەلە نەچین. ئەو وەعدەیی خودا لەمەر بەخشینی تاوان لە تاوانکەرەکان دە دنیا دا ئاماژەیی وەلای ئەوەی ئینسان، پری نەدەیی و نەھیلی کار لە بەرەگە بچیتە دەری. واتە تاوان و خەتا کانت ھەلگری بۆ پۆژی حیسابی واتە قیامەت. لەوی

لِخَوْشِ بَوونت نییه چونکه ئه‌وئی جیگای پاداش و تۆله‌یه، جیگای حیساب و کیتابه، ئه‌و هه‌موو مه‌یدانه‌ی دنیا جیگای تاقی کردنه‌وه‌یه. تۆبه‌بکه، چاکه‌بکه، قه‌رزان وه‌ده، ئه‌گه‌ر شووشه‌شکا و ئاو‌پرژا، په‌کوو په‌کوو دهره‌چاره‌ناکا.

ئایه‌تی (إِلَّا بِمَا شَاءَ) دوو شتی لئ هه‌ست ده‌کری:

۱. له‌سه‌ر ئه‌ساسی کوته‌ی فرشته‌کان که خودا لئیان نه‌قل ده‌کا به‌وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۳۲ ی به‌قه‌ره، ده‌بی خودا زانا و خه‌به‌رداری شتانیکه فرشته‌کان له‌وه‌ی نازانن: ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ فرشته‌کان کوتیان ئیمه‌هیچ زانیاریکه‌مان نییه‌بیجگه‌له‌وه‌ی که تۆ فیتر کردوین به‌بی گومان هه‌ر ئه‌تۆی زانا و کاربه‌جی.

۲. هیج که‌س له‌نه‌ینیه‌کانی خودا خه‌به‌ردار نییه، جا مه‌گه‌ر زه‌مانی که خودا خو‌ی بیه‌وئی. به‌پی حیکمه‌تی و بۆ ئیسباتی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌کان له‌سه‌ر هه‌ندی‌ک شت ئاگاداریان وه‌کا. وه‌ک ده‌ئایه‌تی ۲۶ و ۲۷ ی سوورپی جندا فهرموویه‌تی:

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ خودا خو‌ی زانی هه‌موو نه‌ینیه‌کانه و که‌سیش ئاگادار نا‌کا به‌سه‌ر نه‌ینیه‌کانیدا (۲۶) بیجگه‌له‌پیغه‌مبه‌ریکی هه‌ل‌ب‌ژێردراو. بی گومان خودا له‌به‌رده‌م و پی‌شه‌وه‌چاوه‌دی‌ریک ده‌نیریت. (۲۷)

کورسی ئاسمان و زه‌وی ده‌به‌ردایه

ئایه‌تی ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ قورئان‌زانه‌کان نه‌زهر و بۆچوونی زۆریان له‌سه‌ر داوه. بۆ نمونه:

۱. شتیکی گه‌وره‌یه که ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ده‌ناویاندایه، ده‌ناوخو‌ی گرتوون و داگیری کردوون. واته‌له‌ژێر عه‌رشه‌وه و له‌سه‌رووی ئاسمانی هه‌وته‌مه‌وه، ئه‌گه‌رچی ئه‌قل لێرده‌هه‌ل‌ده‌به‌زێته‌وه چونکه ئه‌گه‌ر له‌سه‌رووی ئاسمانی هه‌وته‌م بی و له‌ژێر عه‌رشه‌وه بی، نابێ ئاسمان و زه‌وی ده‌خۆ گرتبن، به‌لام ئه‌و شتانه‌ی ئه‌قل ئه‌قلین.

۲. هه‌ندی‌کیش لایان وایه‌بوونه‌وه‌ریکی گه‌وره‌یه‌ده‌عاله‌می ژوو‌روودایه‌له‌وی ژوو‌راتر نییه‌وه‌ک عه‌رش و له‌وح و قه‌له‌م. شیخ هه‌سه‌نی به‌س‌ریش ده‌لی: کورسی هه‌مان عه‌رشه.

۳. (سدی) که‌یه‌کیکه‌له‌زانا‌کانی قورئانه‌فهرموویه‌تی: کورسی بوونه‌وه‌ریکی گه‌وره‌یه‌ئاسمانه‌کان و زه‌وی وه‌ک مۆره‌یه‌کی چکۆله‌ده‌ناویدا جیگیر کراوه.

۴. ھەندیکیش دەلین: کورسی واتە دەستەلات و قودرەت و ھیز و زانستیکى وا کہ ھەچی ھەبە دە ناو خۆیدا داگیرى کردووە.

۵. ھەشن کوتوویانە: کورسی واتە عیلمى کاملی خودا.

۶. ھەشن کوتوویانە: کورسی واتە دلى عارفان، جا ئینسان بن ئەولیا بن، ھەرکەس بى. (روح المعانى ج ۳، ل ۱۹۰)

ئەو ھەموو نەزەرەنە ئەو دەلین: یەقین نىبە لە ئینسان کورسى یا عەرش یا لەوح یا قەلەم چن و چۆن؟ لە چن و بە چى ھەلاوہ سەراون؟ زانینشیان لە واجبەتى دینى نین کہ وایە وەدواکەوتنیان لەو زیاد پەوا نىبە.

زانینی گەورایەتى ئایەتەلکورسى بەشیک نىبە لە ئەرکانى دین بەلام چونکە خەلکى موسولمان عادەتەن لە پاش نوێژەکان ھەر دەخوینن بۆ ئازایەتى و توندوتۆل کردنیان ناحەز نىبە، ئەو سیفەتەشى لى بەیان کەین تاكوو شیلگیرانەتر بن لە سەر خویندنى ئایەتەلکورسى.

سیفەتى ئایەتەلکورسى

خاوەنى ۱۰ جوملەبە، ئەو دە جوملەبە لە پەنجاکەلیمە پیک ھاتوو، ھەر جوملەبە کیش ئامازە وەلای سیفەتیک یا چەن سیفەتى بەرزى بارى تەعالای تىدايە.

دەچینە سەر دە جوملەکان و دەگەل ئامازە وەلای سیفەتەکانیش:

۱. «لَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ»: ئامازەبە وەلای دوو سیفەتى ئولوھىيەت و وەحدانىيەت.

۲. «الْحَيُّ الْقَيُّومُ»: ئامازەبە وەلای سیفەتەکانى حەيات و قەيوومەت و تەسەپروف دە ھەموو ئەشیادا.

۳. «لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ»: ئامازەبە وەلای نەھى لە سیفەتى نەھى کراو پاکی خودا و دوورى لە خەو و وەنەوز.

۴. «لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ»: ئامازەبە وەلای مالکىيەت و سەلتەنەت و تەسەپروف دە جەمىعی کائىناتدا.

۵. «مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ»: ئامازەبە وەلای نەھى شەفاعەت لە عالەم و ئىسباتى قودرەت بۆ خودا.

۶. «يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ»: ئامازەبە وەلای ئىسباتى عیلمى کاملی لەخوگرى کائىناتە.

۷. «وَلَا يَحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ»: ئامازه‌یه وه‌لای عاجزی مه‌خلووقات له‌مه‌ر ده‌رکی زانستی خودا و ئیسباتی ئیراده‌ی کاملی خودا.

۸. «وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ»: ئامازه‌یه وه‌لای پادشایه‌تی بی سنووری خودا.

۹. «وَلَا يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا»: ئامازه‌یه وه‌لای هیزی کامیلی خودا و نیازی کائینات به‌و هیزه.

۱۰. «وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ»: ئامازه‌یه وه‌لای دوو سیفه‌تی (علو) و (عظمت).

ئه‌گه‌ر به‌وردی ئه‌و ۱۰ جومله‌یه هه‌له‌سه‌نگیندرین ده‌هه‌ر یه‌ک له‌و ده‌جومله‌نه‌دا دوو سیفه‌ت له‌بابه‌ت زاتی پاک و بی‌هاوتای خودا چاو ده‌کرین. جا به‌و پێیه‌ ئایه‌ته‌لکورسی ئه‌و ده‌جومله‌نه‌ی نیشانه‌ری ۲۰ عیلمی زاتی خودان. که‌وایه‌ ده‌بی بکووتری ئه‌و ئایه‌ته‌ کورسیه‌ جه‌واهیراتی زوری ده‌پالدا.

هه‌روه‌ک به‌ته‌واوی بۆمان ده‌رکه‌وت و پروون کراوه‌ به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌ته‌ی ۲۵۵ی به‌قه‌ره‌، بابه‌تی ته‌وحید به‌هه‌موو لایه‌کیه‌وه‌ واته‌ بانگ کردنی عه‌لم بۆ لای ته‌وحید به‌ زۆر و زۆرداریه‌، یا به‌ ئیختیار و ویستی ئینسانه‌؟ زیاده‌ کیشه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی نییه‌ که‌ ده‌عه‌وت بۆ لای ته‌وحید واجبه‌ و فه‌رزه‌، ئه‌مما هه‌را و کیشه‌که‌ هاوته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئایا ئه‌و ده‌عه‌وته‌ فه‌رزی ته‌واوه‌ یا ئیختیاریه‌؟ جا هه‌ر له‌و باره‌وه‌یه‌ هه‌ندیک له‌ قورئان‌زانه‌کان کوتوو‌یانه‌: ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ی ۲۵۶ و ۲۵۷ ته‌واوکه‌ری ئایه‌ته‌ی ۲۵۵ن، چونکه‌ ده‌واندا به‌ ته‌واوی ئه‌و پرسیاره‌ که‌ ده‌لێن: ئایا ده‌عه‌وت بۆ لای ته‌وحید زۆریه‌ یان ئیختیاریه‌؟ پروون ده‌بیته‌وه‌؛ گه‌رچی هه‌شن هه‌ندیک ده‌لێن نه‌خیر ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ی ۲۵۶ و ۲۵۷ سه‌ربه‌خۆن. جا که‌وایه‌ ناچارین ئه‌و شه‌رعه‌ی به‌رینه‌ لای خودا چونکه‌ خودا قازی سه‌ره‌وه‌ی هه‌موو قازیانه‌. خوداش به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌ته‌ی ۲۵۶ پروونی ده‌کاته‌وه‌ که‌ ئایا دین و ئاین ده‌بی به‌ زوری به‌ گه‌رووی عه‌لم‌دا بکری؟ یا به‌ خو‌شی و ئیختیاره‌وه‌ ده‌بی عه‌لم قووتی داو هه‌زمی کا؟ جا ئه‌وه‌ ئایه‌ته‌ی ۲۵۶ و ئه‌وه‌ش تۆ:

﴿۲۵۶﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

هیچ چه‌شنه‌ زوری و تۆبزیگه‌ریه‌ک بۆ قبوول کردنی دین و ئاین ده‌ ناییندا نییه‌، چونکه‌ خودای ته‌عالا له‌ باره‌ی دینه‌وه‌ پێگای راست و خواری ده‌نیشان کردوه‌ واته‌ شاره‌زای له‌ ناشاره‌زایی جیا کردۆته‌وه‌ (کامه‌ لای واز لێیه‌ ئینسان با هه‌لگری). جا هه‌رکه‌س برۆا به‌ خودا بیتی و برۆا به‌ تاغوت و سه‌ته‌مکار نه‌هینی، بی‌گومان ئه‌وه‌ ده‌ستی به‌ ده‌ستگریکی پته‌و

گرتووێ که هەرگیز ئەوێ ئەو دەستی تی گرتووێ پچرانی نییە و بە سەردا نایە. خوداش بێسەریشە و زاناشە.

دین بە زۆر قووت نادری

ئاوێ وەسەر دانەوێ و تێوانینیکی هەستیارانە وەسەر سیمای ئایەتی ٢٥٦:

بە پێی فەرموودەێ ئەو ئایەتە، خودا مەسەلەێ بەدین بوونی داوێتە دەستی ئێنسان تاکوو بتوانی بە ئارەزووی خۆی و ویستی خۆی دینی خۆی هەڵبژیری، بەو دەلیلەوێە خودا ئیمان بوونی داوێتە دەستی ئادەمیزادی، چونکە ئیمان و پڕوا دەبی لە سەر ئەساسی باوێر و یەقین بی. خو دیارە شتی بەزۆر دارێژنە دەروونت، خالی لە گومان نابێ. نیەت و یەقینشت بوێ قووت ناچی. ناوێرۆکی ئایەتی ١٢٥ی نەحل تەئیدی ئەوێ دەکا: بانگێشتنی خەلک بو لای دین نابێ بە زۆری بی، بەلکە دەبی بە شیوێ دەلیل و بورهان و حکمەت بی:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ بە حەکیمانە و بە جوانی بانگەشە بکە بو رێبازی پەروردگارت، و جوانترین شیوێش دەگەلیا بدوی. بەراستی هەر پەروردگارت زانێترە بەوێ لە رێگای لاداوێ و هەر ئەویشە ئاگای لەوانەێە کە رێی راستیان گرتووێ.

دیارە ئەوێ سابت بووێ: چ ئیمان چ کوفر بە زۆر ناچێتە ناو ژووری دلەوێ، هەچی نەشچیتە ناو دەروون بی قیمەتە و هیچە. ئەوانەێ لە لاوێر لە پرووی بی دەلیلی کوتووێانە: ئایینی ئیسلام ئایینی شیر و تیر، واتە بە زەبری شیر و تیر دەرخواردی عالەم دراوێ، بوختان و تەوھینە بە راستی دەکەن.

ئەگەر یەکیک لەولاړا بی و بلی: ئەێ ئیسلام ئەگەر ئایینی شیر و تیر و شەر نییە و نەبووێ، ئەو هەموو غەزایانەێ کراون لە سەر چی کراوێ؟ مەگەر ئەو بە شیر و تیر نەکراون؟ دەبی لە ولامیدا بکوتری بە شیوێەکی حەکیمانە: لەو ئایەتانەێ قورئان کە لە بابەت شەرەوێ دابەزیون پڕوانە و هەلیانسەنگینە، تاکوو بو ت دەرکەوێ راستییەکە، کە شەر دە ئیسلامدا تەنیا بو ئەوێ بووێ ئیسلام دابەزێتە ناو عالەم و هەروا دیفاع لە ئیسلام بکری و یاساکانی پاریزری. شەر دە ئیسلامدا وەک ئەو غەزایانە بو داگیر کردنی مأل و ملک و دارایی عالەم نەبووێ، و بو بەزۆر موسولمان کردنی عالەم نەبووێ. ئەگەر ئاقلانە و ئینسافانە و حەکیمانە سەیری جوملەێ ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ بکری کە کەلامی خودایە کەلامی خوداش راست و بی درۆ و بی هەلەێ،

ئەوێ قبوول دەکەین زۆری لە دیندا نییە و ئەوێ پۆژەهلاتەکان و هەوادارانیا دەلێن درۆن. جگە لەوانەش خودا راست و خوار و حەق و باتلی پێ ناساندووین و بۆی پروون کردووینەو جگە ئەگەر کارەکه هەر زۆری و تۆزیکەری بواوە ئەو جیا کردنەوێ چاک و خراپ و حەق و باتلی بۆچی بوو؟

یەقین یەک هەر یەکە و دووش هەر دوویە، ئەوێ ئاوا نازانی و ئاوا نابینی، خێلە، واتە یەک بە دوو دەبینی.

و هەروا ئەگەر حەکیمانە و ژیرانە سەیری ئایەتی ۲۹ی کەهف بکری زۆر بە پروونی دەردەکەوێ و دیتە پروو کە دین بە خاستی ئینسانە و بە ئیختیارە، زۆری لێ چاوا ناکری:

﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ بلی حەق هەر لە لای پەروردگار تاندایە، جا کەواتە کێ دەبێهەوێ ئیان بێنی با بێنی، کیش نابێهەوێ با نەهێنی (واتە با کافر بێ).

ئەوێ گەورەترین بەلگە یە لە سەر ئەوێ کە دین زۆری تیدا نییە بەلکە ئیختیارییە.

تاغوت کین؟

موفەسرانی قورئان پێنج ناویان لە سەر تاغوت نیشان داو:

۱. دەلێن شەیتانە
۲. دەلێن کاهن، واتە فالگیر و سحر باز
۳. دەلێن ساحرن
۴. دەلێن بتن
۵. دەلێن جنۆکە و مرووف و شەیتانن

هۆی دابەزینی ئایەتی ۲۵۷

ئێبنی جەریری تەبەری لە ئبنی عەبباسەو نەقل دەکا و دەلی: کابرایەک لە هۆزی بەنی سەلیم دەبی کە ناوی «حصین» دەبی بۆخۆی موسولمان دەبی ئەمما دوو کۆری دەبن مەسیحی. دیتە خزمەت پێغەمبەر و عەرزی دەکا ئەو بابەتە و دەلی: ئەمن بە زۆر ئەو دینە ئیسلامیان پێ قبوول کەم دەبی؟ چونکە ئەوان لە سەر ویستی خۆیان ئایینی نەسرانیان قبوول کردوو. سەرەنجام حصین پاناوەستی لە سەر وەلامی پێغەمبەر، تییان هەلدەپێچی بۆ قبوول کردنی دینی ئیسلام و

وە لانی دینی خۆیان. ئەو جەریانە دەهیندریته خزمەت پیغەمبەر چونکە کورەکان ئەویان قەبوول بوو بۆ داوەر. دەپیشدا بابەکیان (حصین) قسەى خۆى کرد و کوتى: ئەمن نامەهوى ئەو دوو کورانه کە بەشیکن لە لەش و گیانی من بە ئاوری دۆزەخ بسووتین بە هۆی ئەو باوەرەیان. دیارە پیغەمبەر بە پیتی دابی پیغەمبەرایەتی بۆ ولام دانەوهی هەر پرسیارێک چاوەروانی وەحی خودای کردووە، جا لە سەر ئەو ئەساسە پیغەمبەر وەلامی نەدانەوه تا خودا ئەو ئایەتەى دابەزاند کە زۆری دە دیندا نییە. بەلکە ئینسان ئازادە و خاوەن هەلوێستە کامە دینە هەڵدەگرێ با هەلگرێ: ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾.

منافات لە نێوان ئایەتەکانى ٧٣ى تەوبە و ١٩٣ى بەقەرە

بە کورتى و بە کوردی: هەروەک ئایینی ئیسلام بە پەواى دانەناوە بە زۆر کەس موسوڵمان کرێ، ئاواش پێى نەداوە و بە پەواى دانەناوە کەس بەزۆر لە دین و ئایینی خۆى دەرکرێ. جا ئەو جار لە سەر قەبوول کردنى ئەو یاسا پەنگینە دەبێ دە بەرابەر ئەو ئایەتە (٧٣ى سوورەى تەوبە) دا چ بڵێن چونکە ئەو ئایەتە دەگەڵ ئەو ئیدیعیایە منافاتی هەیە. با ئایەتە کەش بڵێن جا پاشان ولام دەدەینەوه:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾ ئەى پیغەمبەر دەگەڵ کافر و دوو پرووەکاندا جیهاد بکە و توندوتیژیش بە کار بەرە.

ئەدێرەدا حاشا ناکرێ لەوەى کە مانای ئەو ئایەتە دەگەڵ مانای ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ یەک ناگرەوه.

وەلام: هەندێک دەلێن ئەو ئایەتە (٧٣ى تەوبە) شۆراوەتەوه و بەلام ئیبنی مەسعود دەلێ: ئەو ئایەتە دە سالى سى یا چوارى هيجرى نازل بووه پاش ئەوهى کە ئایەتێ جیهاد دابەزیوه کە وایە منافاتەکەى هەیه بە توندی دەگەڵ ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ ئەمما لە سەر نەسخەکەى شەش قەول هەن لێیان دەگەرپێن هەروەک «قرطبی» ش نەزەرى وایە (ج ٣، ل ٢٨٠). ئەمما شەعبی و قەتادە و زەحاک ئەوان دەلێن کە سەرانیان دابا مەجبوور نەدەکران بۆ ئیسلام بوونیان ئەمما ئەگەر سەرانیان نەدابا ئەو بت پەرستانە ناچار دەکران یا شەر بکەن یا ئیمان بێن. چونکە بت پەرستی دین نییە ناکوو بەزۆر لێی دەرەنەکرێ. ئەوهى بە زۆر نابێ لە دینی خۆى دەرکرێ دینی موسوڵمانە، یەهوودە، مەسیحییە، واتە ئەهلی کتیب، نەک بت پەرست.

لە سەر منافاتی نێوان دوو ئایەتێ ٧٣ى تەوبە و ٢٥٦ى بەقەرە، بێنە و بەرە زۆرە لە نێوان

قورئان زانه کان. ئه وهی حهقیقه ته و حاشا هه لئه گره، ئه وهیه: ده ستووری شهردان ده گه ل کافر و منافق که به وه سیله ی ئایه تی ۷۳ ته وه دابه زیوه نیشانه ی زوری لی دیاری ده دا، چونکه بووه ی به شهردی هاودینت نیه، ئه تو موسولمانی و ئه و کافره. ده لی گه ری ئه ویش با له تو گه ری، چونکه ههردووکتان به واز و ئیختیاری خو تان دینه که وه هه لئه ژاردووه. ئیستی که ئه تو موسولمان شهردی پی ده فروشی و پی ده لی یا سه رانه بده یا پرۆ ده ر له ولات یا موسولمان به و دانیشه و دینه که ت وه لانی، مه گه ر ئه وه ئیکراه نیه؟ له زوری زیاتر مانای دی نادا، ئه و جومله یه به و شیوه یه. ئه ماما بو خو نه جات دان له و منافاته و دروستی مانای هه ر دوو ئایه ته کان و منافاتیشان نه بی ده گه ل یه ک ده بی ئاویان ته عبیر لی ده یه وه:

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ واته دینیکی به خواهیشت و ویست و لیکدانه وه دانه پرژیتته ناو دهروون له لای خودا حیسابی له سه ر ناکری. با به پی مه سلّه حه تی کات و زه مان و بی ده سته لاتی بشلی: به لی ده سه به رداری بن ئه وه ئه و دینه ی داوام لی ده که ی قبو ل کرد به داب و ده ستووریه وه. و شهردی ئیسلامیش ده گه ل کافر و منافق که ئایه تی ۷۳ ته وه ئیشاره ی وه لا ده کا، هه ده فه که ئه وه یه: ولاتی ئیسلام راحت و ئه مین و حه ساوه بی له ده س فیتنه و ئاژاوه ی ده سدیری وان. نه ک بو وه ی ده بی کافر نه بن و موسولمان بن. جا کی چاتر ده زانی بلی تا سپاسی که م، واته کی ده توانیو ده زانی ئیسلام له تو بزیگه ری و زوره مله یی وه دوور خا وه پیچری سپاسی ده که م.

منافات له نیوان ئایه ته کانی ۱۹۳ و ۲۵۶ ی بهقهره

به کوردی و به کورتی: بووه ی بتواند ری خو نه جات دان و پرزگاری له منافاتی ئه و دوو ئایه تی ۱۹۳ و ۲۵۶ ی بهقهره بیته جی، ده بی مانای ئایه ته کان وه کوو ته عبیر کراون ئاویان ته عبیر لی نه دریتته وه. واته ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ زوری له که س نابی بکری له بابته هه لئه ژاردنی دین، یا بلی ئایه تی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ یانی شهردی بکه ده گه ل کافر و دووروو له سه ر دین. به لکه ده بی مانایان ئاوا ته عبیر کری:

۱. ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ واته به هو ی زوری دین دامه خزینه ناو دلته انه وه و دینی زوری له که س قه بو ل ناکری. چونکه دینیکی له سه ر ویست و ئیختیار هه لئه بژیردی ناتوانی داواکانی دین له سه ر ئه ساسی باوه ر و نیه ته وه دابین بکا و به جی بی.

۲. ئایه تی ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ (بقره: ۱۹۳) واته شهر ده گهل کافر و دوو پروویان بکهن تاکوو ئازاوه و فیتنه یان بپرته وه. دیره دا ئه گهر به وردی سهیری مانای ئایه ته که بکری ئه وهی تیدا نابیندری بیانکوژن و به زور ئیمانیاں پی بینن.

۳. ئایه تی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ (توبه: ۷۳) واته ئه ی پیغه مبه ر ده گهل کافر و دوو پرووه کاندای شهر بکه و توندوتیژیشیان ده گهل بنوینه. ئه گهر سرنجیکی به رجه وه ندانه بدریته سیما و مانای ئایه ته که ئه وهی تیدا چاو ناکری: ئه ی پیغه مبه ر شهریان ده گهل بکه تا به زوریش بی، ئیمانیاں پی قبول ده که ی.

به کورتی و به کوردی: مانای ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ نابی ئاوا ته عبیر کری: به زور دین دامه سه پیئنه سهر عالم. به لکه ده بی ئاوا ته عبیر کری: به زور دین دامه پرژنه ناو دلته وه. به لکه ده بی له سهر ئه ساسی هه لسه نگاندن و به رجه وه ند، دین قبول کری.

و هه روا ته عبیری ئایه ته کانی ۷۳ ی ته و به و ۱۹۳ ی به قهرهش ئاوا ده بی ته عبیر کریته وه: شهریان ده گهل بکهن تاکوو ئازاوه و فه ساد و خراپه کارییان بپرته وه و ده بریته وه. نه ک تا به زور ئیمانیاں پی دینن.

ئه و شیوه ته عبیرانه له مانای ئایه ته کانی ۲۵۶ و ۱۹۳ ی به قهره و ۷۳ ی ته و به پرزگارمان ده کا له منافاتیک که ده نیوانیاندای دپته جی و یا له فهسخی ئایه تی ۷۳ ی ته و به وه ک بریاری له سهر داوه: ئیبی مه سهوود به لام شه عبی و قه تاده و حه سه ن به سری و زه حاک کوتوو یانه مه نسووخ نییه. قورتبیش ده لی له و دوو به ره کییه با واز بیندری.

تیوتیه:

حهوت نه زهر هه یه له سهر دابه زینی ئایه تی ۲۵۶:

۱. دهعه تی کافران و غهیره نابی زوری تیدا به کار بری.

۲. کاتی جزیه درا له لایه ن بی باوه پران، نابی مه جبوور کری.

۳. مندالانی یه هوودی که بابه کانیان موسولمان بیون دانویست به زور منداله کانیشیان موسولمان که ن.

۴. کیشه ی (ابو حصین) ی موسلمان ده گهل دوو کوپه مه سیحیه کانی ده یویست موسولمانیاں کا به زور.

۵. که‌سانیک‌ی که له ترسی شمشیری ئیسلام موسولمان ببوون و ته‌نگاو‌یان ده‌کردن به ناوی مه‌ج‌بو‌ور.

۶. زو‌ری کردن له دیله‌کان بو موسولمان بوونیان له لایه‌ن موسولمانانه‌وه.

۷. ئەو ئایه‌ته‌ه‌وی دابه‌زینی نییه، به‌لکه ئەو ئایه‌ته له سۆنگه‌ی ته‌وحیده‌وه دابه‌زیوه.
کاتی که له شه‌ر و هه‌رای کوفر و ئیسلام بووینه‌وه دل ده‌یه‌ه‌وی بزانی که ئەوانه‌ی ده‌بنه‌خواه‌ن ئیمان و باوه‌ر چ پاداش و ئیمتیازیکیان پی ده‌دری؟ و ئەوانه‌ی که بی‌باوه‌ری هه‌لده‌بژیرن چ سزا و تۆله‌یه‌کیان تووش ده‌کری؟ جا بو وه‌لام‌دانه‌وه و پروون کردنه‌وه‌ی ئەو باب‌ه‌ته هه‌ستیاره ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۵۷ به‌قه‌ره:

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ
هه‌ر خودایه سه‌ره‌رشته‌ی ئەوانه‌ی که خاوه‌ن ئیمان و باوه‌رن له ناو تاریکاییه‌کانی نه‌زانیدا رزگاریان ده‌کات و به‌ره‌و پروونا‌کایی ده‌یانبات. ئەو که‌سانه‌ش که بی‌باوه‌ر و کافر، تاغوته‌کانیان دۆست و سه‌ره‌رستیان، له ناو پروونا‌کایی نووری ئیمان و زانسته‌را ده‌ریان‌دینن و به‌ره‌و تاریکایی جه‌هل و بی‌باوه‌ری رایان ده‌کیشن. ئەوانه هه‌روپی ئاگرن هه‌تا هه‌تایه ده ناویا ده‌میننه‌وه.

خودا سه‌ره‌رستی ئیماندارانه؛ تاغوت سه‌ره‌رستی کافرانه

ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه و تپ‌روانیکی هه‌ستیارانه وه‌سه‌ر ئایه‌تی ۲۵۷:

ده‌لین خودا دۆستی خاوه‌ن ئیمانانه و چاره‌سازیشیانه، بی‌گومان ئە‌گه‌ر خاوه‌ن ئیمان ئە‌وه‌ی لی‌یه‌قین با، واته وه‌ک به‌و پینج شتانه‌ی وه‌ک چاو و گو‌ی و لووت و زمان و پیستی له‌ش شت ده‌زانی و یه‌قینی له سه‌ر حاصل ده‌کا، ئاواش یه‌قینی له سه‌ر دۆستایه‌تی خودا حاصل کردبایه، هه‌رگیز بی‌ئهمری ئەو دۆسته‌راست و دروستکاریه‌ی نه‌ده‌کرد، ئە‌مما ئیستی داخه‌که‌م هه‌ر وه‌عد و به‌لینی به‌کوته‌یه، زو‌ری پی ده‌وی تا به‌ه‌وی ئەو نیشانه و به‌لگه‌ پروونا‌ه‌ی هه‌ن له سه‌ر دۆستایه‌تی خودا ده‌گه‌ل بر‌واداران، ده‌گه‌یه‌ه‌ه‌قوله‌قین، وه‌ک عه‌ینوله‌قین، ئیستی ده‌بی‌بکو‌تری: بی‌ئهمری کردنی ئەو دۆسته‌راسته‌ی وه‌ک خودا بی‌له‌لایه‌ن خاوه‌ن باوه‌رانه‌وه، ئی ئە‌وه‌یه‌ تیز و تین و پیزی ئیمان و باوه‌ری به‌ته‌واوی پ‌ۆنه‌چووه له‌بیخ و ناخی دل‌ه‌وه، ده‌نا جگه له‌وه‌ی هه‌رگیز بی‌ئهمری پرووی نه‌ده‌دا له‌مر‌ودا، دايمه ده‌جووله‌جوول و جه‌زبه و جه‌زمه‌دا

دهبو دل. و ههروا ئه و دۆسته که خودایه ئه و بهنده خاوهن ئیمانهی خۆی به وهسیلهی زانست و ئهقل و شعور و ههست و بهراوهردهوه له پشه شهو و تاریکایی نهزانی و نابهلدهی و لاساری و سههرهپۆیی دهیهینیتته دهرهوه، بۆ ولاتی نوورانی و پروناکی ئهقل و کهمال و حهیا و ئهدهب و تهقوا. ئه ماما ئهوانه ی که بی باوه رن و دل تاریکن به هۆی بی نووری ئیمان و پشه هه لگه پان به دووکه ل و چهره چه مانی دنیا په رستی و ئاخهرت نه ویستی، دۆستایه تی یاغی و یاغی گه ران ئه و نه فامی و نه زانیه ی بۆته وهسیله ی خارج بوونیان له پروناکایی زانست و شعور وه لای تاریکایی جههل و نه فامی، جا ئه ئهوانه به هۆی ئه و کاره ساته ی که به سه ر خویان هیناوه ده بنه هاو پۆی و هاوالی ئاوری دۆزهخ و هه میشه مانه وه ده ویدا. بۆیه به دایمیش ده ویدا ده مینه وه چونکه تا مان ده دنیا دا به دایمه ئاوا لاسار بوون، که وایی تا هه ن ده بی ئاوا ده دۆزه خدا بن.

سزا له قه ده ر تاوانه

ئه گه ر یه کیک بی پرسیار بکا و بلی: مه گه ر عه زایی سزا له قه ده ر تاوان نییه؟ جا خۆ دیاره تاوانی بی باوه ران زۆر زۆر سه ت سالت هه زار سالت ئه وه بوو خۆ زیاتر نییه، ئه دی بۆچی هه تا هه تایه بی برانه وه و بی سنوور ده بی ده ناو دۆزه خدا بن؟ ده بی ده وه لامی ئه و پرسیار که ره دا ئه وه بکو تری: مه سه له ی چوونه به هه شت و نه چوونه دۆزهخ و یا چوونه دۆزهخ و نه چوونه به هه شت، سه ودایه له دنیا دا له بابته کرینی ئه و دوو مزلا نه. واته هه چ لایه کیان بکری ئه وه ده بیته مالت بۆ هه تا هه تایه. که وایه له سه ر ئه و ئه ساسه زۆر و که می تاوان و ته مه ن ده خاله تی ده و سه ودایه دا نییه به لکه ئه سل کرینه که یه. سه یر که له بابته سه ودا ی به هه شت له ئایه تی:

تهوبه ﴿١١١﴾ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدَّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ. بی گومان خودا گیان و مالی له موسولمانان کریوه، له پینا و ئه وده دا به هه شتیان هه بی. کئ له خودا جاتر و زیاتر په یسان ده باته سه ر و ده یهینیتته دی. که واته به و مامه له که ده گه ل خودا کردو واته، شادمان بن، به راستی ئانه ویه خۆشه ختی و ده سه که وتی گه وره.

ئه گه ر یه کیک دیره دا بلی خۆ یه قینه خودا وه لی هه موو گیانله به ره، چ ئینسان بی به گشتی، چ حه یوان بی، بۆچی دیره دا فه رمووی وه لی خاوهن باوه ران؟ به و هه وایه خودا ته نیا وه لی خاوهن باوه رانه؟ ده وه لامیدا ده بی بکو تری: خودا له بابته تی ژیان و رزق و حاوانه وه و ئیداره کردن وه لی هه موو گیانداریکه ئه ماما ئه و وه لایه تی به که تایه تی موئمینانه و ئه وان به هره ی لی

وه‌رده‌گرن ویلایه‌تی تاییه‌تییه، واته هیدایه‌ت و یاریده‌دان بۆ سه‌عاده‌تی دنیا و قیامه‌ته.

شیعه و موعته‌زله له مه‌ر ئیمان

ئایه‌تی «يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ» به‌کۆده‌نگی قورئان‌زانه‌کان نه‌زه‌ریان وایه: (ظلمات) کوفره، (نور) ئیمانیه. که‌وایه ته‌عبیره‌که‌ی ده‌بیته‌ ئه‌وه: ئه‌وه خودایه ئینسان له تاریکایی کوفره‌وه ده‌یخاته‌ده‌ر و ده‌بیاته‌پرووناکایی نووری ئیمان. جا ئه‌له‌و ته‌عبیره‌دا ئه‌وه لازم دێ که ئیمان به‌ده‌ست خودا بچ، نه‌ک به‌ئاکار و کرداری ئینسان. به‌پێچه‌وانه‌ی نه‌زه‌ری هه‌ندیکیان وه‌ک موعته‌زله و شیعه که نه‌زه‌ریان وایه: ئیمان کردار و کرده‌وه‌ی ئینسانه، ئه‌شاعیره‌ش ده‌لێن: ئیمانی فیتعلی خودایه. ئه‌مما ئه‌وه‌ی راستییه ئه‌وه‌یه که ئه‌و مه‌سه‌له‌یه له‌موت‌ه‌شابه‌هاته. و هه‌روا ده‌جومله‌ی «يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ» موعته‌زله ئه‌وه‌ پاده‌که‌پێنن: ئه‌و ئایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که کوفر له‌خوداوه‌ نییه، واته (ظلمات) چونکه ئه‌گه‌ر له‌خوداوه‌ بایه، خودا موئمنی لی‌خاریج نه‌ده‌کردن. (ته‌فسیر که‌بیر)

ئایه‌تی «اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا» ئینبی‌جهریر له‌عه‌به‌ ئینبی‌ئهبی‌له‌بابی نه‌قل ده‌کا و ده‌لی: ئه‌و خاوه‌ن ئیمانانه‌ی که (الَّذِينَ آمَنُوا) وه‌خۆی گرتوون ئه‌و که‌سانه‌ن که باوه‌ریان به‌حه‌زرتی عیسا هیناوه‌ده‌کاتی حه‌یاتی عیسادا. پاشان که‌حه‌زرتی محمه‌د پێغه‌مبه‌ر ﷺ هاتۆته‌پروو و بۆته‌پێغه‌مبه‌ر، به‌ویشیان ئیمان هیناوه. وا خه‌یال نه‌کری ئه‌وانه‌ی ده‌کاتی عیسادا باوه‌ریان به‌پێغه‌مبه‌رایه‌تی عیسا هیناوه‌کوا ته‌مه‌نیان هه‌نده‌بووه‌ تا محمه‌د ﷺ به‌وه‌له‌ده‌هاتوو و بۆته‌پێغه‌مبه‌ر و ئه‌وانیش ئیمانیا‌ن پێ هیناوه. ئه‌مه‌ش ده‌لێن: ئاوا ئه‌و ده‌سته‌ی که ده‌کاتی حه‌یاتی عیسادا باوه‌ریان به‌عیسا هیناوه، هه‌ر وه‌کوو ئه‌و ده‌سته‌یه‌ش ده‌سته‌یه‌کی ده‌وران‌ی محمه‌دیش ئیمانیا‌ن به‌محمه‌د ﷺ هیناوه.

خاوه‌ن باوه‌ران به‌ئاینی ئیسلام ده‌بی‌تیزی باوه‌ریان ئه‌و قۆناغه‌ی داگیر کردبێ که ئه‌و دینه ئاسمانییه به‌ئهن‌دازه‌یه‌ک ئاشکرا و پروون و خاوه‌ن به‌لگه و ده‌لیله‌پێوستی به‌زۆر و زۆرداری و ئیجبار نییه‌خۆ به‌سه‌ر ئینساندا سه‌پێنێ. بۆ ده‌لیل له‌و باره‌وه ئه‌گه‌ر له‌خۆگۆر‌ان‌پێ بدا به‌قه‌زاوه‌تی ئینساف و وێژدان، ئه‌و ئایه‌تی ۹۹ی یونس کافیه‌بۆ وه‌ی که ئیجبار ده‌ئاینی ئاسمانیدا نییه‌بۆ وه‌ی به‌زۆر خۆ به‌سه‌ر عاله‌مدا داسه‌پێنێ:

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾

(ئەو محەممەد ﷺ) ئەگەر خودات بیویستایە (ئەو عالەمی سەر زەوی ھەموو خواوەنی ئییمان بانە) خودا دەیتوانی ھەمووان خواوەن ئیمان کا. (ئەمما یاسای ئیمان و بئێمانی داوەتە دەستی ئینسان کە بۆ خۆی بە وازی خۆی بە ئیختیاری خۆی دینی خۆی ھەڵبژێری). جا کەوا یە ئەتۆ ئەو پیغەمبەر زۆری لە خەڵکی چۆن دەکەو ھەتا کوو ئیمان بینن؟ واتە ناتوانی و بۆت نییە زۆری لە خەڵک بکری بۆ باوەری. باوەری شتێکی دەروونی بە غەیرەز خواوەنی دەروون کەس پێگای نییە شت دەویدا بچینی و بنیژی.

دەلیل لەو ھەروونا کتر و قانێعتر نابێ لە سەر ئەو ئیدیعیایە کە زۆری دە دیندا نییە و کوتک و گورزیش لەو ھەشیددەتر نییە بۆ لە دم دانی ئەوانە کە دەلێن: دینی ئیسلام دینی گورز و گوپال و شەر و شمشیرە. نەخیر، دینی ئەقل و دەلیل و حیکمەت و شعورە، ئەگەر ببینن.

کاتی بە پروونی ئەو ھەمان وەرگرت و تێگەشتین کە خودا دۆستی خواوەن ئیمانانە و دە مەیدانی جەھل و نەفامیشیاندا ناھێڵیتەو بە لکە دەیانھێنیتە مەیدانی دەرک و ھەست و شعورەو، واتە ھەقناس و خوداناسی و باوەری بە ئایینی ئاسمانی. و ھەروا ئەو ھەمان بۆ پروون بۆو کەسانیک غەیری خودا بە ھەلی و چاوسووری خۆ بزانی و داوای نیازی خۆیانان لێ بخوانن، ئەوانە دیارە بە ھەلە چوون و لاری پۆشتوون. پروان لەو ئایەتە پیرۆزە ٢٥٨ی بە قەرە تا کوو بە پروونتر لە پروون ئاشکرا بێ ھەلە لاری پێی ئەوانە:

﴿٢٥٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

ئایا سەبارەت بەو کەسە کە دەگەڵ ئیبراھیم لە پرووی سەھەندەییەو دەمەقالی کرد لە سەر بوونی خودای تاک و تەنیا، ئەو دەمەقالیەش دە کاتی کدا بوو کە کردبوویە بە پاشا و داراییەکی زۆریشی و پێش کردبوو کە دەبوویایە لە سپاسی ئەو خودایەدا دەرەچووبا و کەوتۆشی بربایە، کەچی دەمەقالی دەگەڵ پیغەمبەرە کەیا دەکرد بەو شیوەیە کە خودا دەفەرموی (اذا قال ابراهيم) واتە کاتی ئیبراھیم جوابی نەمرودیدا کوتی: خودای من ئەو کەسە کە ژیان و زیندووێتە دەدا و دەشمینێ، واتە گیانی دەدا و دەشستینیتەو. نەمرود یا خۆی ھەلە کرد یا نەزانی، کوتی جا خۆ منیش ژیان و حەیات دەدەم و دەشمینم. ئاوا بەو شیوەیە: یەکیەک کە قەرار درابوو بکوژری دەستووری دا مەیکوژن و ئازادی کەن. کوتی نەمرود ئەو گیانم دا. ھەروا یەکی بێ تاوانیشی ھینا و کوشتی. ئەو ئەو شەم گیان لێ ساند. پاشان ئیبراھیم بۆ حاسیە کردنی نەمرود و قسە لێ پێنی کوتی: خودا ھەموو پۆژی

رۆژ له رۆژهه‌لتهوه ده‌رده‌خات، جا ئه‌تۆش ئه‌گهر پاست ده‌که‌ی و ده‌توانی پۆژمان بۆ له رۆژئاواوه بۆ ده‌رخه بۆ لای رۆژهه‌لات با بێ؟ جا نه‌مروود ئه‌به‌وه په‌کی که‌وت و قه‌هی لێ برا وه‌ک خودا فه‌رمووی (فبهت الذي كفر) بێ ده‌نگ بوو ئه‌و بێ پروایه. دیاره خودا پێنوی گه‌لی زۆردار و ته‌جاوه‌زکار ناکا.

چیرۆکی ئیبراهیم و نه‌مروود

ئاوړ وه‌سه‌ر دانه‌وه و تێروانیکی هه‌ستیارانه وه‌سه‌ر ئایه‌تی ۲۵۸:

پیش هه‌موو شتیک با ئه‌وه بزاندی که له سیمای مباره‌کی ئه‌و ئایه‌ته و یا بلیین داستانی نه‌مروود و ئیبراهیم سی شت دینه به‌رچاو:

۱. ئیسباتی زاتی به‌توانای خودا.

۲ و ۳. ئیسباتی حه‌شر و نه‌شر و به‌عه‌ست.

جومله‌ی ﴿إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ﴾ واته ئایا ده‌بینی ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌گه‌ل ئیبراهیم ده‌مه‌قالی ده‌کرد له بابته خوداوه. ئه‌وه ئه‌و که‌سه گۆیا نه‌مروودی کوپی که‌نعانی کوپی

کوشی کوپی سامی کوپی نووح بووه. (تفسیر قرطبی، ج ۳، ل ۲۸۴)

هه‌وه‌لین که‌سیک بووه که داوای خودایه‌تی کردووه، نه‌ختیک له‌وه به‌دوا به‌دریژی و به‌ته‌واوی چیرۆکی نه‌مروود باس ده‌کری.

ئایه‌تی ﴿أَن آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ﴾ واته له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌یدا خودا ده‌سته‌لاتی پی به‌خشیوو، دێره‌دا دوو نه‌زهر هه‌یه له‌و باره‌وه: ئایه ئه‌وه‌ی خودا ده‌سته‌لات و ملکی پی به‌شیوه ئیبراهیمه یا نه‌مرووده؟ هه‌ندیک ده‌لێن ئیبراهیمه، به‌ده‌لیلی ئایه‌تی ۵۴ی نساء: ﴿فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا﴾ بێ گومان ئیمه کتیب و پیغه‌مه‌رایه‌تی و ده‌سته‌لاتیکی گه‌وره‌مان به‌تۆرهمه‌ی ئیبراهیم به‌خشی. ئه‌و شیوه‌مانایه ئیسباته له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و خاوه‌ن ده‌سته‌لاته ده‌بی ئیبراهیم بێ.

جگه له‌وه‌ش به‌پیی دابی عیلم‌زانانی عیلمی نه‌حو، ئه‌و پیته (ه) ده‌ناو جومله‌که‌دا که له‌نیوان نه‌مروود و ئیبراهیمدا ده‌بی ئاوړ داته‌وه سه‌ر یه‌کیان. بۆ وه‌ی نزیکتریان ده‌بی ئاوړ وه‌دا ئه‌ویش ئیبراهیمه. به‌لام به‌شی زۆری قورئان‌زانه‌کان داویانه به‌نه‌مروود، ده‌لێشیان زۆرن له‌و باره‌وه بۆ نمونه ده‌لێن ئه‌گهر ئیبراهیم خاوه‌ن ده‌سته‌لات بایه ده‌و کاته‌دا پێگای نه‌ده‌دایه نه‌مروود ئه‌و کابرایه‌ی بکوشتایه.

ثایه تی «قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ» منیش زیندوو ده که مه وه و دهش مریم. نه مروود دوو نه فیری هینان یه کیانی له ئعدام پرگار کرد و یه کیانی کوشت. هه موو هه ست و شعوریک ئه و شیوه زیندوو کردنه وه و کوشتنه له بابته (یحیی و یمیت) خودای ته عالا به ده لیلیکی باتل و بی ئه ساس ده زانی. چونکه ده بی حیات له مه مات پرا بی، ئه وه ی نه مروود له و حاله تیکی زیندوو بو حاله تیکی زیندوو ریخرا.

ثایه تی «قَالَ إِبْرَاهِيمُ إِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ» ئیبراهیم کوتی: خودای من ئه و خودایه پوژی له پوژه لات پرا دینی به ره و پوژئاوا، ئه توش ئه گهر ده توانی پوژی له پوژئاوا وه لینه. ئیبراهیم هر له هه وه له وه زانی ئه و زوربلییه به وه نه بی زووت نابی، جا بویه نه مروود ده مکوت کرا و بیدهنگ بوو.

نه مروود کییه؟

نه مروود کوپی کوش کوپی که نعان کوپی سام کوپی نوحه. (قرطبی، ج ٣، ٢٨٤) پاشایه تی نه مروودی ئیقلیم گیر بوو ئه وه مه شهووره که ده میژووی ئینساندا له و سه رزه وییه چوار نه فهران پاشایه تیان به سه ر ته وای دنیای ئینساندا کردوه. دوو له و پاشایانه خاوه نی ئیمان بوون، دووشیان بی ئیمان و پروا. ئه و دووانه ی که خاوه ن ئیمان بوون وه ک حه زره تی سوله یمان و زولقه رنه یین. ئه و دوو نه فهرانه ی که بی باوه ر بوون وه ک نه مروود و به خته ننه سرن. (تفسیر طبری، ج ٣، ٢٧٧)

نه مروود پاشایه کی کافر و زالم هه وه لین که سیک بووه که داوای خودایه تی کردوه ده دنیادا. ئه و نه مرووده ده کوفر و دوژمنایه تی ده گه ل خودای یه کتا زور کاری دوور له ئه قل و ویژدانی ده کرد، بو نمونه ده ستووری دا بورجیک واته مناره یه ک دروست که ن هینده به رز بی بگاته خودای ئیبراهیم. تا کوو بزانی چ کاره یه و ئیبراهیم پیی ده نازی و پیی ده خوپی؟ ئه و مناره یان دروست کرد و بلیند، نه مروود هات پیدایا وه سه ر که وت له و یوه که هیچی نه دی هه چه ندی پروانی بو لای ژوو رووی سه ره وه پروو به ئاسمان تیریکی ره وانه کرد و هه لیدا به و خه یال و نیازه خودای ئیبراهیم بکوژی. ئه و جهریانه ئامازه یه کی وه لا کراوه ده قورئاندا.

خودای بانی سه ر ده ده ورانی نه مرووددا بو پرگاری ئینسان له ژیر باری گرانی زورداران و دروژنان، هات ئیبراهیمی راپه راند و غیره تی دا به ری و زانای کرد. ده عوه تی نه مروودی که له و ریگه خواره ی گرتوو یه تی به ر خوئی: وه ک داوای خودایه تی بی، ده سبه ردار بی، ئه ممانه مروود

گوئی پی نه‌دا له به‌ر غرووری و سه‌ره‌پویی خوی. دوژمنایه‌تیه‌که‌ی ده‌گه‌ل ئیبراهیم گه‌یسته
ئه‌و پله‌ی که ده‌ستووری ده‌رکرد ئیبراهیم ده‌ئاور هاوین و بیستووتین. ئه‌و کاره‌ساته
ده‌ستووردانه بو سووتاندنی ئیبراهیم ئه‌وه‌لین به‌رخوردی ئیبراهیم و نه‌مروود بو. به‌لئ خستیانه
ناو ئاگر و ئیبراهیم به‌ئهمری خودا که نه‌یسووتاند هیچ، ده‌وره‌ش پازانده‌وه به‌گول و گولزار.

بناغه‌ی هه‌رای ئیبراهیم و نه‌مروودیش له‌وه‌پرا بوو داگیرسا: که له سه‌ر ولاتی عیراقی
ئه‌وپرۆی ویران و ئاور تیبه‌ربووی ده‌ستی «ش.ع.د» گرانه پروو ده‌دا ده‌و گرانییه‌دا نه‌مروود
ده‌ستوور ده‌دا ده‌غل‌ودان و دانه‌ویلله هه‌رچی هه‌یه له ولتدا کوی که نه‌وه و ده‌حه‌مباری
نه‌مروودی که‌ن تا‌کوو عالم ژیا‌نی خوی له ژیر چاوه‌دیری نه‌مروودا به‌ریته سه‌ری و ئه‌وه‌ش
بیته هوی ئیساتی خودایه‌تی ئه‌و له ناو عالم. چونکه ده‌یزانی عالمی برسی سه‌لاوات له
دیداری نانه‌ری ده‌دا، وه‌ک ئیستی پروون و ئاشکرایه. عالم به‌تیکرای جیره‌ی خویان له
ده‌رباری نه‌مروود وه‌رده‌گرت و سه‌لاواتیان له دیداری لی ده‌دا و ده‌شبایه هه‌رکه‌س هاتبایه بو
جیره وه‌رگرتنی له ده‌رباری نه‌مروود پیش ئه‌وه‌ی جیره‌که وه‌رگری سه‌ژده‌یه‌کی بو نه‌مروود
به‌ری. ده‌نا جیره‌یان نه‌ده‌دایه.

ئه‌دی‌ره‌دایه که چه‌زهره‌تی ئیبراهیم ده‌چی بو جیره وه‌رگرتن بو هه‌وه‌لین بار پاش
خو‌را‌گرتنیکی زور به سواری و شتریک ده‌گاته ده‌رباری نه‌مروود و نه‌مروودیش له‌وی ده‌بی بو
چاوه‌دیری که بزانی که‌س هه‌یه سه‌ژده‌ی بو نه‌با؟ ئیبراهیمیش سه‌ژده‌ی بو نا‌با. نه‌مروود که ئه‌و
حاله‌ته چاو ده‌کا له و ئینسانه، عه‌جایب ده‌مینێ که بو هه‌وه‌لین جار یه‌ک نه‌فه‌ر سه‌ژده‌ی بو نا‌با.
بانگی ئیبراهیمی ده‌کا بو هاتووی بو جیره و بو سه‌ژده‌شت نه‌برد بو خودای رزق‌ده‌روو؟
ئیبراهیمیش زور به غیره‌ته‌وه پرووی تی کرد و کوتی: ئه‌من ته‌نیا سه‌ژده ده‌به‌مه به‌ر خودای دنیا و
به‌ته‌نی، خالقی توش و هه‌موو عالم. جا ئه‌دی‌ره‌دا باس و پرسیار و به‌ربه‌ره‌کانی ئیبراهیم و
نه‌مروود داده‌مه‌زری و ده‌س پنده‌کا ده‌و شوینه‌دا. واته له به‌ر ده‌روازه‌ی حه‌مباری ده‌غل‌ودانی
نه‌مروود. نه‌مروود به‌ دامووی خوی دی ده‌ به‌را به‌ر ئیبراهیمدا. نه‌شیده‌ویست ئیدامه به‌ باسه‌که
بدا تا‌کوو ئه‌و عالمه‌ی ده‌هات بو جیره، پی نه‌زانی به‌و باسه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له ده‌س هات که
ده‌ستوور بدا جیره‌ی نه‌دن به‌ ئیبراهیم. ئیبراهیمیش به‌ ده‌ستی خالی و بی جیره له ده‌روازه‌ی
حه‌مباری نه‌مروودی سه‌ری و شتری باداوه و گه‌پایه‌وه. ده‌ ده‌لدا زور شاد و دل‌ئاواله بوو
چونکه له سه‌ر حه‌ق به‌ربه‌ره‌کانی زالمی کرد و تا ئه‌ندازه‌یه‌ک ریسوای کرد و عالمیکیشی لی

تینگه یاند. به لام به پی عاده تی ئینسانی که ئاوری مأل و مندال تیژه نهختیک خوی ویک هیئا و برد، کهوته ئه و خه یال: با له ریوه مأل و مندال نه زانی چی نه هیئاوه له جیره، هات باری و شتره که ی به ئەندازه یه ک گل و خیزی تی کرد. کاتی گه یشته وه مأل، مأل و مندال پروانیان له باری و شتره که ی قه به و هه لمساو بوو. دلایان خوش بوو که جیره ی هیئاوه. ئیبراهیم پاراوه له بهر خودا که ئه و خوش حالیه ی له مأل و مندال کانی نهستیته وه. دیاره ﴿هُوَ أَضْحَكٌ وَأَبْكِي﴾ ئه توی خودایه شادی هیئهر و پیکه نین دهر! ده سزانی بو نانی خاوو خیزان سه ژده ی نه برده بهر نه مروود. چونکه سه ژده ته نیا بو تو ده بی بجی. دیاره ئیبراهیم سه ژده ی برد و خیزانی دهو ئانه دا هات و کوتی: یا ئیبراهیم! نایه ی باره که م ده گه ل داگری، به ته نیا تاقه تم پیی ناشکی؟ ئیبراهیم فهرمووی برۆ ئه تو نهختیک خهریک به جا پاشان ئه منیش دیم. خیزانی کاتی چوو بو سهر باره که و ته ماشای کرد ئاردیک ئه ماما چ ئاردیک! بی نمونه ده تایه کاندایاره، ههرای کرد له ئیبراهیم که هاتنی توی ناوی بو خوم دهستم پیی راگه یشت بهو ئارده خاوین و جوانه ی. ئیبراهیم زانی که خودا نیازی پیک هیئاوه. جا ئه دیره دا یه کی بو خودا بی خوداش بو ی ده بی. (ته فسیر طبری، ج ٣، ٢٧)

با ئه و حیکمهت و تواناییه ی خودا بیر کهینه وه که ئه و شای وا زالم و به هیزی ده ورانی خوی به لاواز و بی هیزترینی گیانله بهری خوی به چوکدا هیئا و له ناوی برد، وه ک میشوله بی. واته خودا له شکر یکی زوری له میشوله پیک هیئا که بهری ئاسمانی گرت و پروونا کایی له پرۆ بری، داهاتنه له شکر و گه لی نه مروودی، خوینیان مژتن و گوشتیان خواردن. ئه ماما نه مروود بو وهی حالی گه له که ی ئاوا به بی له ززه تی چاو کا، دهوی پرۆ نه هاتن و ئهویان هیشته وه. تاکوو خودا یه ک ده نکه میشوله ی کرده مه ئمووری ئه وهی به کونی لووتیدا خو بگه یینته میشکی سهری ده ویدا خهریکی میشکی بی. به لی میشوله مه ئمووریه تی خوی به جی گه یاند. نه مروودی تووشی ژانه سه ریکی کرد ک به ده رباریه کانی خوی ده بایه ئان له دووی ئان به کوتک و چه کوچیک سهری خه لکی پی ده کوتا، سهری نه مروودیان پی ده کوتا گویا چوارسه د سال نه مروود بهو حاله ژیا. (طبری، ج ٣، ٢٧) ئه وه بوو ژیان و دهسته لاتنی نه مروود. هه وه لین که سیک که له سهر وه حدانیه تی خودا واته یه که تی و ته نیایی خودا ده گه ل زالم و تاغووتی ده ور و زه مانای بکه ونه باس و کیشه، هه زره تی ئیبراهیم بووه. جا ئه و جار پاش هه زره تی ئیبراهیم ئه و جوړه پروو به پروو بوونه وه یه ده گه ل بی باوه ران هاته کایه. وه ک موسا

ده گه‌ل فیرعه‌ون، عیسا ده گه‌ل بی‌باوه‌پانی ده‌وری خوی، محهمه‌دﷺ ده گه‌ل نه‌بووجه‌هله‌کان. قورئان ده گه‌ل زۆرداره‌کان.

هه‌ندی‌کیش له‌ئه‌هلی نه‌زه‌ر هه‌ن کوتوو‌پانه‌ ده‌رگیری ئیبراهیم و نه‌مروود له‌سه‌ر شکاندنێ بته‌کانیان بووه. به‌لام‌ئه‌وه‌ راسته‌ قورئانه‌ئه‌وانی دی که به‌ قورئان نه‌پازابنه‌وه‌ نه‌زه‌ره، ده‌کری واش بن وه‌ک کوتوو‌پان، ده‌شکری وا نه‌بن.

پاش‌ئه‌وه‌ی که حه‌زه‌رتی ئیبراهیم ده‌مه‌قالیه‌که‌یدا ده‌گه‌ل نه‌مروود، نه‌مروودی ده‌مکوت و سه‌رکوت کرد به‌دنیای ئه‌وده‌میشی سه‌لماند که ئینسان خودا نابێ به‌غه‌یره‌ز خودایه‌کی ئاوه‌ بی‌هاوتا و زانا و به‌توانا، هیچ خودا نییه‌بتوانی ئیداره‌ی بوونه‌وه‌ر بکا، دلی‌خوازیاری ئه‌وه‌یه‌ بزانی هه‌له‌ستانه‌وه‌ و زیندوو‌بوونه‌وه‌ی پاشی مردن و بوونه‌وه‌ به‌خاک ده‌بی‌چۆن بی‌و که‌ی بی‌و ئه‌و عاله‌مه‌چییان به‌سه‌ر دی؟ جا بو‌ئه‌و مه‌به‌سته‌ ده‌بی‌بچینه‌خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۵۹ی به‌قه‌ره:

﴿۲۵۹﴾ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ مِائَةً عَامٍ فَأَنْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِتَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمْتُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

یا وه‌کوو‌ئه‌و که‌سه‌ی که‌وا به‌لای شاریکا تیپه‌ری، که داروباری به‌سه‌ریه‌کدا ته‌پیپوو، کوتی خودا خه‌لکی ئه‌و شاره‌ویرانه‌چۆن زیندوو ده‌کاته‌وه‌پاش مردنیا؟ خودا یه‌ک‌سه‌د‌سال مراندی و پاشانیش زیندوو‌ی کرده‌وه. خودا فه‌رمو‌ی چه‌نده‌ده‌بی‌ئالی‌رده‌دا ماو‌یته‌وه‌؟ کوتی رۆژیک یا که‌متر له‌رۆژیک ده‌بی‌که‌دیره‌دا ماومه‌ته‌وه. خودا فه‌رمو‌ی: نه‌خیر، سه‌د‌سالی ره‌به‌قه‌ئالی‌رده‌ای. که‌واته‌سه‌یری خواردن و خواردنه‌وه‌که‌ت که نه‌گۆراوه. ئینجا سه‌یری گویدرێژه‌که‌ت که، چلۆن ئیسک و پرووسکی له‌به‌ریه‌ک‌ترازاوه‌و بلا‌وه‌؟ جا بو‌ئه‌وه‌ی بتکه‌ینه‌ده‌لیل و به‌لگه‌و نیشانه‌بو‌خه‌لک، سه‌یری ئه‌و ئیسکانه‌بکه‌چلۆن راستیان ده‌که‌ینه‌وه‌و له‌سه‌ریه‌ک‌هه‌لیان‌ده‌چنین. جا به‌گوشت دایانده‌پۆشین. کاتی‌ک که‌ئه‌مه‌ی بو‌ده‌رکه‌وت، کوتی: ده‌زانم بی‌گومان خودا به‌سه‌ر هه‌چی هیه‌زاله‌و به‌توانایه.

چیرۆکی عوزیر و به‌خت‌نه‌سر و کورش

ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه‌و تیروانینیکی هه‌ستی‌ارانه‌وه‌سه‌ر ئایه‌تی ۲۵۹:

به‌پی‌ی به‌راوه‌رد و هه‌له‌سه‌نگاندنی ئایه‌ته‌کان، ده‌رده‌که‌وی که‌ئه‌و داستانه‌ی ئایه‌تی ۲۵۹

دەگەڵ داستانێ ئایەتی ٢٥٨ لێک بێگانه نین و دوور نین بەلام جیاوازیەکیشیان هەیە، جیاوازیەکیشیان دەویدایە: داستانێ ئایەتی ٢٥٨ لە سەر ئیسباتی و جوودی یەکتایی خودا بوو، بەلام چیرۆکی ئایەتی ٢٥٩ بۆ ئیسباتی پۆژی هەستانەوه و حیسابە. مانای هەر دوو چیرۆکەکان سەیر کە: چیرۆکی ئایەتی ٢٥٩ خودا دەفەرموێ: ئەو پێغەمبەر! ئایا وەک ئەو کەسە ی کە رابرد بە قەراغ تەنیشتی دێیەکی کە ئەو دێیە بە سەر یە کدا تەپیبوو نە دیواری مابوو نە دەرک و بانی مابوو دیتووتە؟!

مانای چیرۆکی ئایەتی ٢٥٨: خودا دەفەرموێ: ئەو پێغەمبەر! ئایا ئەتۆ چاو دەکە ی ئەو کەسە ی کە لە بابەت خودای بێ هاوتا کێشە ی دەکا؟

جا لە سەر ئەو بەراوەردە دوو چیرۆکەکان لێک دوور نین. دڵ حەز دەکا بزانی ئەو دێیە ی کە ئاوا وێران بوو و بە سەر یە کدا تەپپووە کوێ بوو؟ و ئەو کەسە ی بە پەنایدا رابردوو کێ بوو؟

هەندێک لە میژووناسان کوتووێانە ئەو دێیە «بیت المقدس» بوو و ئەو کەسە ی بەوێشدا رابردوو و ئاوا دیو «عوزەیری کوپی شەرفیاء» بوو. ئەو قەولی مەشهووریشە. بەلام هیندیکێ دی نەزەریان ئاوا یە کە ئەو دێیە «سەومەعی هەرقل» بوو کە لە داوینی چۆمی دەجلە واقع بوو و ئەو کەسە ی کە رابردوو بە لایدا «ئەرمیا» بوو کە لە تائیفە ی هاروونی برای مووسا بوو. هیندیکێ دیش کوتووێانە ئەو کابرایە «خدر» بوو، ناویشی: حەزقیل کوپی بواری بوو. مجاهیدی ش کە یەکیکە لە زانیان و شارەزانی باری میژوو کوتووێەتی ئەو کابرایە یەکیک بوو لە بەنی ئیسرائیلەکان.

بە هەر حال هەر کوێ بووبێ دێیە کە و هەرکەس بووبێ کەسە کە، جەریان ئەوێە ئەو کەسە ی کە بەوێدا رابردوو کوتووێەتی: یا پەرورەدگاری عەلم! ئەو دێیە پاش ئەو هەلۆهشاوێی و وێران بوونیە ی و نەمانی دانیشتووانی، ئاوەدان دەبیتەو تازە؟ بە ئاوەدانی دێتەو پروو؟ ئەو شێو خەیاڵی میوانی ئەقل و شعوری دەبی.

عوزیر و خەو

خودای خاوەن حیکمەتی حەکیم کە هەمیشە عەبدی خۆی لە گێژاوی شک و گومان و خەیاڵات رزگار کردوو بۆ ئەو بەری یەقین و زانست، ئەو کەسە ی بۆ ماوێ سەد سالی رەبەق دینێ لە هەست و شعور و دەرکی وەدوور دەخا بە هۆی نیمچە مردنیک وەک خەو بی، یا

بَلَّيْن مەرگ بی، جا له پاشان وه خه بهر دَیْتَه وه وه لیده ستین و دَیْه که ی به ئاوه دانی نشان ده دا و ده شیخاته ژیر پرسیارانه تا کوو به ته وای توانایی خودای بۆ ده رکه وئ و بۆی سابت بی. بۆ نمونه خودا لئی ده پرسئ به هوی فرشته یه ک ﴿کَمْ لَیْثٌ﴾ واته چهنده ئاوا به بی هه ست و شعور ماویه وه؟ وه که سه ش به پیی به راوه ردی خوی ده لی: رۆژیک یا نیوه رۆژیک. بۆیه ش وه که سه ئاوی بۆ ده چی: رۆژیک یا نیوه رۆژیک، چونکه وه مردنی له هه وه لی رۆژا به سه ردا دی، و زیندوو کړنه وه شی ده ئاخری رۆژا به سه ردا دی. جا بۆیه به خه یالیدا وه راده برئ: رۆژیک یا نیوه رۆژیک. وه مردن وه شیوه جواب دانه وه وه ک جهریانی یارانی غار ده چی که کوتیان له ولامی خودادا کاتی هه لستان له خه وی مەرگ کوتیان ده وه لامی ﴿قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ کَمْ لَیْثٌ قَالُوا لَیْثًا یَوْمًا اَوْ بَعْضَ یَوْمٍ﴾ واته ویزه ریکیان له خویان کوتی: چهنده ماونه ته وه دهو حاله ته دا؟ کوتیان رۆژیک یا به شیک له رۆژ ماوینه ته وه. جا وه پرسیار و ولامه ی یارانی غار ده گه ل پرسیار و ولامی کابرای رابردو به په نا دییدا له یه ک ده چن که ئامانج ده هه رکیشیاندا ئیسباتی داهاتنی رۆژی قیامه ته و ئیسباتی توانایی خودایه له سه ر ئه نجام دانی وه رۆژه.

به کوردی و به کورتی: مراندن و زیندوو کړنه وه ی عوزه یر و که ره که ی و هه روا مراندن و ده خه و کړدن ته سحابی که هف و وه خه بهر هینانه وه یان ده لیل و به لگه ن له سه ر داهاتنی رۆژی قیامه ت. هه روه ک ئایه ته کانی ۲۹ ی ئه عراف و ۱۰۴ ی ئه نبیا ئیشاره وه لای وه بابته ده کهن:

ئه عراف ﴿۲۹﴾ کَمَا بَدَأْنَا کُمْ تَعُوْدُوْنَ. چۆن یه که م جار دروستی کردوون هه رئاواش ده گه رپنه وه
ئه نبیا ﴿۱۰۴﴾ کَمَا بَدَأْنَا اَوَّلَ خَلْقٍ تُعِیْدُهُ وَعَدَّا عَلَیْنَا. چۆن یه که م جار دروست کردنمان ده س پیکرد،
هه ر ئاواش ده یگپرینه وه، به لینییه که له سه رمانه.

کاتی به هوی ئایه تی ۲۵۸ تاک و ته نیایی خودامان بۆ سابت بوو له ناو ده مه قالی ئیبراهیم و نه مرووددا، و هه روا به هوی ئایه تی ۲۵۹ ش زیندوو بوونه وه ی گیاندارانمان ده رۆژی قیامه تدا بۆ سابت بوو له سه ر مراندنی عوزه یر و وه گیان هاتنه وه ی دووباره، خو وه وه ش حاشا هه لنه گره که باوه ر به زیندوو بوونه وه سه ختره تا باوه ری به مردن. جا ده بی تیکو شری که ده لیلی دیکه ش وه دۆزری و نشان بدری له سه ر زیندوو بوونه وه. ئینجا بۆ وه مه به سته و وه ده لیله ده بی روو بکه یه باره گای قورئانی پیرۆز، ئایه تی ۲۶۰.

﴿۲۶۰﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرَاهِیْمُ رَبِّ اَرِنِیْ کَیْفَ تُخِی الْمَوْتِی قَالَ اَوْلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلٰی وَلٰکِنْ لَّیَظْمِنَنَّ قَلْبِیْ قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِّنَ الطَّیْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَیْکَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰی کُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ

يَا أَيُّهَاكَ سَعِيًّا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

باسیکی ئەو کاته بکه که ئیبراهیم کوتی ئەی پەرورەدگارم نیشانم بەدە چۆناوچۆن مردوووە کان وە گیان دینیەو؟ فەرمووی: ئەی بۆچی ئیبات نەهیناوە و باوەریت نییە؟ کوتی بەلێ با، بەلام با دلم چاک دامەزری. خودا فەرمووی: دەی چوار پەلەوەر بگرە و وردیان کە، ئەنجن بە ئەنجن، هەر نەختە لە سەر کێویک دانێ و پاشان بانگیان لێ بکە، بەپەلە دین بە دەنگتەو. بشارنە هیچ گومانیک نابێ و نییە دەویدا کە خودا زāl و کاربەجییە.

داوای ئیبراهیم لە خودا بۆ نیشان‌دانی زیندووکردنەو

ئاوڕ وەسەر دانەو و تێروانییەکی هەستیارانە وەسەر ئایەتی ٢٦٠:

گۆیا حەزەرەتی ئیبراهیم تاووس و کۆتر و قاژوو و کەلەباییکی گرت و بە پێ ئەو دەستوورە پێی کوترابوو، تیکی جنین و لێکی دان. بەلام گۆیا سەرەکە لە لای خۆی داناو، بردی هەر پارچە گوشتە لە لایەکی داناو و بۆخۆشی هاتەو لە لای سەرەکانیان و هەرای لێ کردن. بە چاوی خۆی چاوی کردن هەر پارچە گوشتە لە لایەک پرا هاتن دەچوونەو لە لای سەرەکانیان و دەبوونەو شکلی هەوێان. حەزەرەتی ئیبراهیم سووکنایی دلی هات کە خودا چۆن گیان دەخاتەو ناو لەش و وەک خۆی لێ دەکاتەو. بە تەئکید ئیبراهیم لە جاران زیاتر ئەوێ باوەر کرد کارەکانی خودا دەستەوڵەجییە. وەک ئایەتی ٨٢ ی یاسین ئیشارە وەلا فەرموو:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ بەراستی کاری خودا وایە، ویستی لە سەر هەر شتیک بێ و ئیرادە بکا و بلی ببە، خیرا دەبێ.

لە رابردووی عەقیدە و باوەری ئیبراهیم ئەو دەردەکەوێ لە داواکە لە خودا، کە شەوق و زەوقی ئەو بوو بۆ زیادە زانین لە سەر دەست و بردی و خودا و نەزم و نێزامی دەکار و ئیرادەکانیدا، کەوایە دەبێ بکوتری: داوای حەزەرەتی ئیبراهیم لە خودا ﴿رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُخَيِّ الْمَوْتَى﴾ تەنیا و تەنیا زەوق و شەوقی ئیحساساتی هەستی دەروونی بوو. بۆ زیادە زانست لە رازی سنعەتی باری لە بابەت زیندووکردنەوێ مردووان. دنا هیچ رەبەت و عەلاقە بە سەر ئیمانی ئیبراهیمەو نەبوو و نابێ.

شەهید سەید قوتیبیش هەر ئەو نەزەری فەرموو.

ئایەتی ٢٦٠ بە قەرەش کە دەفەرموێ ﴿وَلَكِنْ لِّيُظْمِنَ قَلْبِي﴾ واتە با دلم چاک داسەکنی و

دامه زری ههر ئه وهی لی چاو ده کری که شهوق و زهوقی دهروونی بووبی ئه و داوایه.

پوختهی مه بهست

کاتی ئیبراهیم کوتی خودایه نیشانم بده چۆن مردوو زیندوو ده که یه وه، خوداش له وه لامیدا فهرمووی: بۆ مه گهر سروشت بۆ نه کراوه له و باره وه که له پۆژی خویدا هه موو عالم زیندوو ده کریته وه؟ ئیبراهیمیش له جوابدا کوتی: به لی، خودایه، سروشت بۆ کردووم، با وه پریشم پی هینا وه، به لام ویستم که به دوو چاو انم ده دنیا دا بینم و تیگه م تا کوو دلم دامه زری و داسه کنی. له و جواب و سوئاله دا ئه وه ده رنا که وی که ئیبراهیم گومانی ده زیندوو بوونه وهی پۆژی قیامه تدا بووبی، به لکه به پروونی ئه وهی لی چاو ده کری که ئیبراهیم شهوق و زهوقی ئه وهی بووه به چاو ئه و کاره ساته بینی.

ئه وه بۆ پامان و دامان ده بی که بۆچی خودای ته عالا ده ئایه تی ۲۵۹ دا ناوی عوزه یری نه برد به پروونی، به لام ده ئایه تی ۲۶۰ دا ناوی ئیبراهیم به سه راحت برد و کوتی: «وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ»، ده ئایه تی ۲۵۹ دا فهرمووی: «أَوَلَمْ يَرَوْا كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ؟» خو دیاره مه بهست ده هه ردووکاندا هه ر یه ک شته. هه چهن هه ندیکیان به من بی ئه ده بانه نه زه ریان دا وه. ئاوا به و شیوه یه: گۆیا عوزه یر که کوتوویه تی «أَلَيْسَ لِي بِهَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا» واته جا چۆن خودا خه لکی ئه و شاره ویرانه زیندوو ده کاته، گۆیا ده لین ئه و شیوه دواندنه ده گه ل خودا بی ئه ده بانه یه، بۆیه خوداش ناوی عوزه یری نه بردو وه. ئیبراهیمیش له هه وه له وه سه نای خودای به (ربی) واته (ئه ی پهروهردگارم) برد، پاشان فهرمووی (أَرِنِي) ئه وه بۆیه خوداش به ئاشکرای ناوی برد. ئیبراهیم به ئه ده به وه دوا بۆیه خوداش پرعیایه تی کرد و زیندوو کردنه وه و مراندنی ده بالنداندا نیشان دا ئه م ما بۆ عوزه یر، مردن و زیندوو بوونه وهی ده خودی عوزه یردا نیشان دا.

ئه میش ئه و نه زه ره به بی ئه ده ب ده زانم چونکه دیاره به پی جومله کان عوزه یر پرسیاره که ی له خودا نه کردو وه به لکه پرووی کردۆته ئه قل و بیر خوی و فهرموویه تی: ئایا خودای ته عالا چۆناو چۆن ئه و ولاته به سه ر یئکدا ته پا وه ئا وه دان ده کاته وه و خه لکه که شی چۆن ده بی زیندوو کاته وه؟ و هه روا پیغفه مبه ران هه رگیز ئه و فکریان لی نا کری: که ده مه قامی خودادا بی ئه ده ب بدوین و وه جوو لین، کی فکری بی ئه ده بیان لی بکا ئه وه عه قل و بیر نه خۆش و بی ئه ده به.

حه تا هیندیکیان نه زه ریان وایه که ئه و که سه ی به وییدا رابردو وه عوزه یر نه بو وه، وه ک له پیشدا پامانگه یاند. هه موو نه زه ره کان له سه ر ئه و که سه یه.

ئەمما ئىبراھىم راستەوخو ڕووی کردە خودا و کوتی (رَبِّ) ئەوجار جگە لەوانەش ئەو دوو ئایەتەکانی ۲۵۹ و ۲۶۰ شەرحی ھالی ئەو دوو کەسانە بە خودا بۆ پیغەمبەریان بەیان دەکا کە ئاوايان کوتوو، نەیفەرموو ئەوا دەگەڵ من دواون. ئەو دوو قسە بە فەرقیان ھەبە و بێ ئەدەبی دە ھێچ لایە کدا چاوانکری و ھەست بێ ناکری.

دێرەدا کورتەیک لە سەر کەسایەتی بێمالەیی عوزەیر پیغەمبەر و بەختەننەسەر شای زالم بدوین تاکوو بزاین کین؟

عوزەیر پیغەمبەر کییە؟

یەکیک بوو لە پیغەمبەران بەنی ئیسرائیل. ئینی عەبباس فەرموویەتی: دە تەورات و ئینجیلدا عوزەیر پیغەمبەر پاش ھەزەرەتی داود و سلیمانی کۆری داود بوو. واتە نزیکە ھەوت قەرن پێش ھەزەرەتی عیسا بوو. دە قورئانی پیرۆزدا دوو کەرەتان ناوی عوزەیر پیغەمبەر ھاتوو و براو، جاریکیان دە ئایەتی ۳۰ی سوورەتی تەوبەدا: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ...﴾ جوولە کە کوتیان عوزیر کۆری خودایە، گاوە کانیش کوتیان عیسا کۆری خودایە.

جاری دوو ھەمیش لە ئایەتی ۲۵۹ی بەقەرەدا بەبێ ناو بردن، بەلام واقعە کە لە سەر ئەو.

پیغەمبەر عوزیر لە ھەولادانی ھاروون برای مووسایە، ناوی بابی گۆیا «جروە» یا «سورق» یا «ياسروخ» یا «خلیقا» بوو. بەلام ئەو ھەوێ نزیک لە راستی بێ «خلیقا» بوو.

کاتی عوزیر پیغەمبەر لە دایک بوو، نەتەو ھەوێ بەنی ئیسرائیل ئاخیرین سالی قودرەت و دەستەلاتیان بوو چونکە بە زۆری بەریان دابوو لەزەت و شەھوەتپانی و خوشگوزەران و ناشکوری، کەوتنە ژێر باری سەختترین دوزمنی زالم و تەجاووزکاری دەوران وە ک بەختەننەسەر بێ.

ئەمما دە پێش عوزیر پیغەمبەردا بەنی ئیسرائیل پیغەمبەریکی دیکەیان بە ناوی «یرمیا» زۆر دلسۆز و بەرپەحم و میھەبان، زۆر جار بە بەنی ئیسرائیلەکانی دەکوت: بترسن لە غەزەبی خودا و دەست لەو بێ ئیتاعەییە خودا ھەلگرن دەنا تووشی عەزابی خودا دەبن. بەلام لە بەر سەرھەت و دارایی زۆری مەمەلە ھەوێ شام غەرپە ببوون ھێچ گۆیان نەدا بە پیغەمبەر یرمیا. بە خەیاڵی پووجیان وا بوو کە ئەو خوشی و سامانە ھەر دەمین.

یرمیا پیغەمبەر کوتی پیناچی دە سال یا پازدە سالی دی کە لە لای ڕۆژھەلاتەو

زۆرداریکی زۆر بی‌په‌حم ده‌ست و به‌سه‌ردا ده‌گری، فه‌له‌ستین (ئورشه‌لیم) باقی ولاتی شام له‌ ده‌ست و ده‌ردینی ئاواره و ده‌ربه‌ده‌ری ولاتان و ده‌که‌ن و هه‌روا یه‌رمیا پیغه‌مبه‌ریش له‌ سۆنگه‌ی خراپه‌کاری ئه‌و قه‌ومه‌ سه‌رمه‌ست و ناشکوره‌ ده‌که‌ویته‌ زیندانه‌وه. سه‌ره‌نجام وایان به‌ سه‌ر هات: به‌خته‌ننه‌سری زالم سواریان بوو و تاروماری کردن ئه‌وه‌ی کوشتی، کوشتی، ئه‌وه‌ی بی‌نامووسی کرد کردی، زۆر زیاتر له‌ ته‌جاوه‌زکارانی ئیستی ده‌گه‌ل کردن.

به‌خته‌ننه‌سر کییه؟

به‌خته‌ننه‌سری زالم زۆر بی‌باوه‌ر یه‌کینک بووه له‌ شاکانی ئیران، له‌ پاش نه‌مروود ئه‌و بووه شای سه‌ر زه‌وی. ولاته‌کانی بابل و عیراق و ده‌ورو به‌ر ده‌ ژیر ده‌سته‌لاتی ئه‌ودا بووه. په‌لاماری دا به‌ ولاتی شام، سی‌که‌په‌تان. ده‌هه‌ر سی‌هیرش و په‌لاماره‌کانیدا سه‌رکه‌وتوو بووه که ده‌و هیرشانه‌دا شاره‌گه‌وره‌کانی ولاتی شامی خاپوور و ویران کردن. ته‌واو گه‌لی به‌نی‌ئیسراییلی له‌ ولاتی خاوه‌ن به‌هره و خوشی دلگه‌ر تارومار کردن بێر و به‌ویدا و زۆریشانی لی به‌ دیل گرتن و زۆریشی لی کوشتن و زۆریشی بێر و به‌ویدا پڕ و بلاو کردن، به‌ جوړیکی وای شپزه‌کردبوون که له‌ لایان ببوو قار ناوی خو‌یان له‌ ناو عاله‌م به‌ به‌نی‌ئیسراییل بێنن. ته‌نانه‌ت ولاتی به‌یتولموقه‌ده‌س به‌ به‌یتولموقه‌ده‌سه‌وه ئاور تیبه‌ردرا و ده‌گه‌ل خوینی تیکه‌ل کرد. یه‌رمیا پیغه‌مبه‌ری به‌نی‌ئیسراییلی ده‌سگیر کرد و خسته‌ی ناو زیندانه‌وه. کتیبه‌کانی ته‌ورات هه‌چه‌ن نوسخه‌ی هه‌یبوو ده‌ به‌یتولموقه‌ده‌سدا ئاوری تیبه‌ردان. به‌و پییه‌ده‌یه‌ویست گه‌لی به‌نی‌ئیسراییل له‌ سه‌ر پرووی زه‌وی بشواته‌وه و ئاساری نه‌هیلێ وه‌می‌نێ له‌ دنیا‌دا.

به‌خته‌ننه‌سر ده‌ستووریکی توندی ده‌رکرد که نابێ هیچ که‌س تازه‌نیشته‌جی بی‌ ده‌ به‌یتولموقه‌ده‌سدا، ئه‌و شه‌ر و هیرش و په‌لاماره‌ی به‌خته‌ننه‌سر دایه‌ ولاتی شام و به‌یتولموقه‌ده‌س ده‌ میژوووی ده‌وراندا به‌ گه‌وره‌ترین و وه‌حشیانه‌ترین و بی‌شه‌رمانه‌ترین شه‌ر و هیرشی دنیا ده‌هاته ژمار و حیساب، به‌و ده‌لیله‌ نه‌مالی هیشت نه‌گیانی هیشت نه‌نامووس، نه‌ ناو و ناوبانگ له‌ گه‌لی به‌نی‌ئیسراییل. ئه‌وانه‌ی که ده‌هه‌لاتن و ئاواره‌گی خو‌یان گه‌یانده‌بووه ولاته‌کانی میسر و حیجاز و عیراق، هینده‌مابوونه‌وه ده‌و ئاواره‌گیه‌دا مندا‌له‌کانیان ناوی ولاتی خو‌یان هاتبوو له‌ بیر به‌چیته‌وه.

جا پاش سی‌چل سال ئه‌و بی‌له‌زه‌تیه‌ که به‌خته‌ننه‌سر به‌ سه‌ری هینان پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان یه‌رمیا، وه‌فاتی کرد. پاش وه‌فاتی ئه‌و، دوو پیغه‌مبه‌ری دی به‌ ناوه‌کانی عوزیر و یه‌شعیا که له‌و

کەسانە بەو لەد بېوون کە ئاوارە ی وڵاتی عێراق بېوون، واتە کاتی لە دایک بېوونی ئەو دوو پیڤەمبەرە ھاوژەمانی ھێرشى بەختەننەسر و ئاوارە گى خەلکى شام و بەیتولموقەدەس بوو. جا ئەو دوو پیڤەمبەرە دڵسۆز و بەرەحمە بەزەبیان جوولاًوہ بۆ ئەو گەلە تیکۆشان خریان کەنەوہ و وێکیان خەنەوہ و ئامادەیان کەن بۆ وەرگرتنەوہ ی وڵاتی ئازیزیان. خوێش شانسى وانیش دەو کاتەدا دەستەڵاتی بەختەننەسر بە لاوازی ھەست پى دەکرا لە ژێر دەستەڵاتی شا کە یخوسرەو ی ئێران با بلیین (کورش). کوتە یەکی زیڤینی پیڤەمبەر یەرمیاش دەزرینگاوہ دە ناو گویى گەلى بەنى ئیسرائیلدا. کوتە کەش ئەوہ بوو کە ئەو پیڤەمبەرە فەرموویەتى: پاش حەفتا سالى دیکە بەختەننەسر شکستى دىنى و تیک دەشکى بە دەستى کورش شای ئێران و وڵاتی شام و بەیتولموقەدەسى لى دەستیندریتهوہ و ئاوہدان دەکریتهوہ ئەو دوو شوینە مبارەک و پیرۆزە. (قصص القرآن، سیوھاروى، ج ٢، ل ٢٣٧-٢٤٠)

دیارە گەلى بەنى ئیسرائیلی ئاوارە بە ھۆى بانگاوایى ئەو دوو پیڤەمبەرە و ئەو کوتە زیڤینە ی یەرمیای پیڤەمبەر غیرەتیان ھاتەوہ بەر دە حەولى خو توندوتۆل کردنەوہ ی خو یاندا بېوون بۆ وە ی بتوان سەر زەو ی خو یان لە بەختەننەسر وەستین. سەرەنجام بەو پۆژەش گەشتن کە ئەوہ بۆ خو ی زەنگیکە بۆ داگیرکەرانی خاک و وڵاتی نەتەوہ کان کە ئەو پۆژە دى دەردەکرین لە سەر خاکی زەوت کراو.

عوزیر پیڤەمبەر دەو زەمانیدا ئارەزووی کرد بەرەو شاری وێران کراو بپروا و لەو یوہ کە بتوانى خاکی پاکى بەیتولموقەدەس زیارەت کا و کاروبارى وڵاتی عێراقیش لە بابەت کۆکردنەوہ و گەرم داھینانی دلى بەنى ئیسرائیلی ئاوارە سپاردە پیڤەمبەر یەشعیاه. بۆ خو شى عوزیر پیڤەمبەر پر بە ئاواتەوہ بەرەو فەلەستین کەوتە رى بى باک لە ھەر دەرد و بەلای ئەو سەفەرە کە بێتە پیشى. عوزیر پیڤەمبەر دەو سەفەرەدا وڵاغیک و بریک خواردەمەنى و ئاو ساز دەکا و دى. پاش چەن شەو و پۆژان واریدی خاکی پیرۆزى فەلەستین دەبى. دەو سەفەرە پیرۆزەیدا زۆر بە وردى وڵاتی وێران کراوى بەیتولموقەدەس دەخاتە ژێر تەماشای خو ی. ئەدەو ورد پروانینە ی خو ی چاوى دەکەو ی بە دیہەکی وێرانی بە سەر یەکدا سەپاو و تیک پرووخاو دە فکران رادەچا لەو بارەوہ ئایا خودایە بلى وڵاتی وا وێران زیندوو بیتەوہ و ئاوہدان وەبى؟ زۆر بە دم ئەو فکەرەوہ حەسرەت و داخ دەخوا و دەھۆشەوہ دەپروا. وەک خودای تەعالاش دەفەرمو ی لەو بارەوہ: ﴿قَالَ اَنْى يُحْيِي هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ کوتى: خودا خەلکى ئەو شارە وێرانە چۆن زیندوو دەکاتەوہ پاش

مردنیان؟

عوزیر ته‌ئاوا خه‌وت: له بن داریک ولاغه‌که‌ی به‌سته‌وه، ئاو و نانه‌که‌شی به داره‌که‌دا کرد. تووره‌که‌یه‌کی خورما و هه‌نجیر که پیتی بوو ته‌ویشی نایه ژیر سه‌ری. چۆ ده‌خه‌وی سه‌د سآله‌ی ته‌واو. ده‌بی کی بی پهنده‌و به‌سه‌ره‌اته و هرگری؟ سه‌ره‌نجام ده‌بی بره‌ا و به‌جیی بیلی و ده‌بی داگیرکه‌ر ولات به‌جیی بیلی چونکه ئی خوی نییه ته‌و ولاته. ته‌مه‌ش ده‌بی دنیا به‌جیی بیلی چونکه ئی ئیمه‌ نیه دنیا!

ته‌وه به‌سه‌ره‌اتی به‌خته‌نه‌سری زالم که به‌ ناوی زالمی رۆی به‌ره‌و نه‌گه‌رانه‌وه و هه‌روا به‌سه‌ره‌اتی عوزیر پیغه‌مبه‌ری عادل و به‌ره‌حم رۆی به‌ره‌و دنیا‌ی خوشی. به‌ پیوستی ده‌زانم پوخته‌یه‌ک له‌ ناوه‌روکی ته‌و پینج ئایه‌تانه (۲۵۶ تا ۲۶۰) نیشان بده‌مه‌وه و وه‌ردیان ده‌مه‌وه چونکه‌ چیرۆکی زۆر به‌نرخیان تیدایه و پهنده و ئامۆژگاری به‌نرخیان لی وهرده‌گیری بۆ که‌سیکی خاوه‌ن هه‌ست بی.

ئایه‌تی ۲۵۶: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ واته ده‌هه‌لژاردنی دیندا زۆری نییه.

به‌و ده‌لیلانه: ۱. پاش ته‌و هه‌موو ریگا و نیشانانه‌ی بۆ شاره‌زایی ریگه‌ی راست و خوار چ نیازیک ده‌مین بۆ ئیجبار و زۆری؟

۲. دین عیبارته له‌ به‌ری هه‌سته‌یه‌کی ده‌روونی و هه‌ر له‌ویشه‌وه سه‌رچاوه ده‌گری. شتی ئاوا ده‌روونی قه‌تعه‌ن ناکری به‌ زۆر به‌خریته‌ ناو ده‌روونه‌وه.

۳. که‌رهمه‌تی ئینسانی و سه‌عاده‌تی ئینسانی، ده‌ سه‌ره‌ستی و ئازادی هه‌لژاردنی ریگای خویدایه.

۴. شه‌ر و به‌ره‌ره‌کانی عاله‌می ئیسلام ده‌گه‌ل عاله‌می غه‌یره ئیسلام له‌ سه‌ر ئایین و دین و ته‌قیده نییه، به‌لکه بۆ به‌رگری له‌ ئاژاوه و خراپه‌کارییه که‌ ناحه‌زان هه‌لیده‌گیرسینن ده‌ ولاتدا بۆ به‌ره‌ست کردنی په‌ره‌گرتنی ئادابی ئیلاهی.

ئایه‌تی ۲۵۷: هه‌ریه‌ک له‌و دوو داستانه‌ واته موسولمان و کافر ریبه‌ر و چاوسووری تایبه‌تی خویان هه‌یه، ریبه‌ری موسولمانان خودایه، ریبه‌ری کافران تاغووت و جبت و موترینه. شوبه‌اندنی کوفر و ئیمان به‌ پرووناکیی و نوور و به‌ تاریکیی جه‌هل و یچووترین و باشترین ته‌شبهه. به‌و ده‌لیه: پرووناکیی سه‌رچاوه‌ی ژین و به‌ره‌که‌ته، په‌حمه‌ته، حه‌سانه‌وه‌یه، هیزده‌ری جوولانه‌وه‌یه، هه‌وینی ئارامش و ئیتمینان و ئاگادارییه. ته‌مما تاریکیی په‌مزی سکووته،

هەوینی مەرگە، پیشوازی کاروانی خەو و نەزانی و دەستەوستانیە.

ئایەتی ۲۵۸: ھەروەک زانیت و دەرکت کرد ئایەتی ۲۵۷ لە بابەت ھیدایەتی موسوڵمانان بەھۆی پەپرەوی لە خودا و گومرایی کافران بەھۆی پەپرەوی لە تاغوتیان بوو. ئەمما ئایەتی ۲۵۸ دەلیل و نیشانە ی زۆر پروو و ئاشکرا دینی لە سەر ئەو ھەركەس دەستەلات و سەرۆت و سامان بە نیعمەتی خودایان نەزانی و شوکریان نەکا، بەلکە سواری ئەسپی سەركیشی غوروری ھەوا و ھەوەس بی دەگاتە ئەو قۆناغە و پلە یە داوای خودایەتی بکا و دە ئاخریشدا دە زەلکاوی پەشی دەرد و میحنەت و بی ئاپروویدا ھەر تلان بدا، ناویشی لە لەوحە ی پۆژگارداد وەمینی تاکوو ھەچی ھاتە سەر زەوی، بیینی، وەک نەمروود و فیرەوون و ھاومەرام و ھاوسیفەتانیان. جا با زەین بدەریتە پۆچوونی نەمروود و فیرەوون دە زەلکاوی نەفامیدا:

۱. ھەچی ئینسانە ئەو ھەوینی و لئی یەقینە کە بە پیی سرشت دەزانی کە ئەو دنیا یە دانەر و پرانەریکی ھە یە لە سەرەو ھەوینی ھەموو خەیاڵاتە و ھیچ تیری بیریک نایگاتی ئەو ھەش خودایە. بەلام فیرەوون و نەمروود لەو سرشتە شۆرابوونەو.

۲. ئینسان بە تەوری گشتی واقعەکانی پروو دەدەن بۆ ھەر یەکتایان ھۆیک پەچاوەکا ئەمما دە دەروونی خۆیدا ئینسان ھۆی ھەچی پروو دەدا ھەر بە خودا دەزانی.

۳. ئینسانانی وەرگەرپا و بی باوەر بە خەیاڵیان خودای گەورە دنیا ی داناو بەلام خودایانی دی وەک باو و ئاو و ئاور ئیدارە ی دەکەن، یا دەلین: ئەستێرەکانی خودا واقعەکان دینە پروو. ئەو کارەسات و پرووداوانە ھەلقولای زەلاوی بی باوەرین.

ئایەتی ۲۵۹: چیرۆکی ئایەتی ۲۵۸ و ۲۶۰ ھەر سی چیرۆک سی جۆرە ھیدایەت و شارەزایی نیشان دەدەن:

۱. شارەزایی بە دەلیل و بورھانەو وەک دە بەینی حەزەرەتی ئیبراھیم و نەمروودی زۆردار چاوەکرا و نەمروود بە ھۆی بی دەلیلی خۆی لە سەر ئیدیعی مەحکووم و بێدەنگ مایەو.

۲. شارەزایی و ھیدایەت وەک عوزیر بە چاوی خۆی دیتی و پیی قانێ بوو.

۳. شارەزایی و ھیدایەت بە ھۆی عیللەت و مەعلول یا بلین سەبەب و موسەبب کە ئەو بەرچاوترینی بەلگە ی پی قانع بوونە. وەک ئیبراھیم بە چاوی خۆی دیتی کە خودای تەعالا چۆن لەشی پڕ و بلاو و لیکھەلۆشاو دەخاتەو پال یەک و گیانیشیان وەبەر دەخاتەو.

ئایه‌تی ۲۶۰: ئیبراهیم پی‌غه‌مبه‌ر باوه‌پی به‌رۆژی زیندوو بوونه‌وه بوو ئه‌مما به‌ شوین ئه‌وه‌یدا ده‌گه‌را بزانی چۆناوچۆن پاش ساله‌های سال ئه‌و روحی تۆراو له‌ش چۆن ده‌چیته‌وه پال له‌ش؟ خو ئه‌وه‌ راسته‌ که زانست و ئه‌قل و شعور ده‌توانن ده‌لیل بن له‌ سه‌ریه‌قین به‌لام و یستا ناگه‌نه ئه‌و زانسته‌ی که به‌ ئه‌جزای له‌ش چاو ده‌کرین وه‌ک دیتن به‌ چاو، بیستن به‌ گوئی، تام چاشتن به‌ زمان، یا ده‌س لیدان له‌ شت بو ده‌رکی زبر و نه‌رمی و په‌قی.

جا ئیبراهیم کاتی به‌ چاو ئه‌و بابته‌ی دی دل و گیان و له‌شی دامرکان و داسه‌کنین. ئه‌وجار ئه‌گه‌ر به‌ وردی سرنج بدریته‌ ئایه‌تی ۲۶۰ به‌ پروونی زیندوو بوونه‌وه و وه‌ک خو لیک‌دنه‌وه‌ی له‌ش ئاشکرایه‌ واته‌ میعادى جسمانی، چونکه‌ ئیمه‌ ئه‌گه‌ر پرسیارمان و گومانمان ده‌ زیندوو بوونه‌وه‌ی روحدا با، ده‌که‌وتینه‌ گێژاوه‌یه‌ک خو‌مان بو نه‌دگیرساوه‌ چونکه‌ روح نامری تا زیندوو وه‌بی و دووباره‌ روح قابل‌ی له‌ت و پچ‌رپچ‌ر نییه‌ تا‌کوو وه‌ک له‌ش ئه‌نچر ئه‌نچر کری و ده‌گه‌ل خاک و خو‌ل تیکه‌ل کری و بیته‌وه‌ خاک و پاشان وه‌ک خو‌لی لی بکریته‌وه‌.

ئه‌گه‌ر ئه‌و پینج ئایه‌ته‌ ورد دابیژرین و له‌ که‌و درین به‌هره‌ی گه‌وره‌یان لی وه‌ده‌س دی. ئه‌وجار ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۶۱ که‌ ده‌گه‌ل ئایه‌ته‌کانی پیش خو‌ی ده‌مه‌به‌ست و مه‌تالیدا تیکه‌لاوی زۆریان هه‌یه‌. نموونه‌: ده‌ ئایه‌ته‌کانی رابردوودا ئینسان کرایه‌ دوو ده‌سته‌: ۱. ئه‌ولیاو‌للا: خاوه‌ن باوه‌ر و ئیمان ۲. ئه‌ولیاى تاغوت: واته‌ کافر و بی‌باوه‌ر.

پاشان له‌ دووی ئه‌و دوو قولا‌نه‌ نموونه‌ی ئیمان و نموونه‌ی بی‌ئیمانی به‌یان کرا. ئه‌وجار باسی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی و مه‌عاد واته‌ زیندوو بوونه‌وه‌ کرا ده‌ پال چیرۆکی هه‌زه‌ته‌ی ئیبراهیم و عوزی‌دا. ئه‌وجار رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی ئیبراهیم پی‌غه‌مبه‌ر ده‌گه‌ل شای زۆرداری وه‌ک نه‌مروود. ئه‌وجار کاره‌ساتیکی زۆر گرینگ بی‌ رابروود وه‌ک سه‌د سال مردن و زیندوو بوونه‌وه‌ی هه‌زه‌ته‌ی عوزیر. ئیستاش باسی شتیکی زۆر ئه‌ساسی دیته‌ پیش که‌ ده‌باسای ئیسلامدا زۆری ئه‌رزش بو دانراوه‌. وه‌ک به‌خشینی مال و دارایی ده‌ راهی خودادا به‌بی نه‌وا و خاوه‌ن نیازان. بو ئه‌و راستیه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۶۱:

﴿۲۶۱﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أُتْبِتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّمَّةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

نموونه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ دارایی خو‌یان ده‌ ری خودادا ده‌به‌خشن هه‌ر وه‌کوو ده‌نکه‌ تۆویک وایه‌ هه‌وت دانه‌ گو‌لی گرتبی‌ت له‌ هه‌ر گو‌لیکیاندا سه‌د دانه‌ی تیدا بی‌ت، خوداش بو هه‌رکه‌س

بیهویت چند بهرابه‌ری ده‌کاته‌وه. خودا خاوه‌ن به‌خششیکی به‌رفراوانه و زانایه.

یه‌ک به‌حهوت‌سه‌د

ئاوړ وه‌سه‌ر دانه‌وه و تپروانینیکی هه‌ستیارانه وه‌سه‌ر ئایه‌تی ۲۶۱:

ئه‌وانه‌ی که ده‌رینگای ره‌زایه‌تی خودادا دارایی و مالیان ده‌به‌خشن و یا به‌گیان فیداکاری ده‌که‌ن، ده‌بابه‌ت پاداشیان له‌لایه‌ن خوداوه‌ چو‌ن ده‌که‌ون و چو‌ن ده‌بن؟ مه‌سه‌له‌ی پاداشی ئه‌وانه‌ ئاویه: وه‌ک ده‌نکه‌ دانه‌ویله‌یه‌ک وایه‌ که له‌خاکیکی خاوین و بی‌بهرد و دار چپنرابی و به‌ئاویکی خاوین ئاو‌دراپی، ئه‌و دانه‌یه‌ پنجیکی شوخ و شه‌نگی جوانی به‌نه‌شه‌ی له‌زه‌ویدا قایم کردبی و له‌و پنجه‌حه‌وت لقی له‌شو‌قی ده‌رکردبی و هه‌ر لقه‌ی گولیکی گرتبی و له‌هه‌ر گولیکا، سه‌ت دانه‌ی تیدا به‌ره‌هم هاتبی. که ده‌بیته‌یه‌ک به‌حه‌وت‌سه‌د. و هه‌تا خودای به‌خشنده‌له‌و یه‌ک به‌حه‌وت‌سه‌ده‌شی زیاتری ده‌داتی ئه‌گه‌ر هه‌ز بکا. چونکه‌ به‌خشنده‌گی خودا وه‌ک ئی عه‌بدی ناچی، چونکه‌ خه‌زانه‌ی خودا که‌م نا‌کا هه‌چه‌ندی لپی خه‌رج کا. ئه‌و یه‌ک به‌حه‌وسه‌ده‌ی خودا و زیاتریش له‌سه‌ر ئه‌ساسی دل و ده‌روونی عه‌بده‌که‌یه‌ واته‌ خودا زانایه‌ به‌دل و ده‌روونی عه‌بده‌کانی ده‌زانی که‌ دلی ئه‌و عه‌بده‌ی له‌وه‌ زیاتر به‌خششی تیدایه‌ ئه‌مما هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی هه‌یه‌. به‌لام خودا له‌یه‌ک به‌و هه‌وسه‌ده‌ی زیاتر هه‌یه‌ بویه‌ ده‌توانی بیدا به‌عه‌بدی چاکه‌کاری.

به‌پی‌ به‌راورد و هه‌لسه‌نگاندنی ئایه‌ته‌کانی له‌مه‌ر به‌خشنده‌گی و چاکه‌ ده‌رینگای خودادا به‌چوار له‌فز دواوه‌ خودای ته‌عالا.

۱. (اطعام) وه‌ک ئایه‌تی ۸ سووره‌ی ئینسان: «وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا» خوارده‌مه‌نی ده‌ده‌ن به‌هه‌زار و هه‌تیو و دیله‌کان.
۲. (صدقه) وه‌ک ئایه‌تی ۶۰ سووره‌ی ته‌وبه: «إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ» سه‌ده‌قه‌ مالی فقیر و بینه‌وایانه.

۳. (ایتاء) وه‌ک ئایه‌تی ۴۳ ی به‌قه‌ره: «وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ» نو‌یژ بخوین و زه‌کات بده‌ن و له‌گه‌ل رکوع به‌ران بچنه‌رکو‌وه‌وه‌.

۴. (انفاق) وه‌ک ئایه‌تی ۲۶۱ ی به‌قه‌ره: «مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ» ده‌و چوار له‌فزه‌دا مانای (انفاق) و (اطعام) و (صدقه) گشتین واته‌ بو‌ به‌خشینی مال به‌شیوه‌ی سونه‌ت و واجب و فه‌رز ده‌بی. ئه‌مما له‌فزی (ایتاء) که‌ تایه‌تی زه‌کاتی مال و زه‌کاتی

فیت‌ر و عوشره، ههر به شیوه‌ی فەر‌ز و واجبه.

ده‌وه‌یدا که خودای ته‌عالا بۆ پاداشی ئه‌وانه‌ی ده‌رپی خودادا مال ده‌به‌خشن نموونه‌ی به دانه و دانه‌ویله‌ی سهر وه جووتیار و کشاورز هی‌ناوه. ئه‌و هه‌سته ده‌کرئ که چاکترین که‌سب و که‌سابه‌ت جووتیری بی‌ واته که‌سبی فه‌لاحه‌تی.

شتیکی خو‌ش و به‌له‌ززه‌ت هه‌یه ده‌یلیم با ون نه‌بی و نه‌ختیکیش له سهر زارانه:
گۆیا رۆژیکی پیغه‌مبه‌ر ده‌چیتته دیاری یه‌کێ له یارانی، ده‌بینی ئه‌و یاره‌ی ئه‌و له به‌ری گه‌نم رینه‌وه‌یه و ده‌ستی ده‌خاته ناو ده‌ستی و چاو ده‌کا به‌شی زۆری قامکه‌کانی به‌ به‌ن به‌ستوه. پیغه‌مبه‌ر لینی ده‌پرسی ئه‌و قامکانه‌ت بۆ ئاوا به‌ستوه؟ ئه‌ویش عهرزی ده‌کا ئه‌وه قه‌لشیون. جا بۆ وه‌ی برینه‌کیان ئاواله نه‌بی، به‌ستوومن. پیغه‌مبه‌ر ئه‌دی‌رده‌دا ده‌سته‌کانی به‌ دوو ده‌ستی مباره‌کی خو‌ی کوشین و ماچی کردن. فهرمووی بۆیه‌یان ماچ ده‌که‌م چونکه به‌و قامک و ده‌ستانه به‌ره‌م و به‌هره‌یه‌کیان پی‌ ره‌نیو دی که جگه له‌وه‌ی قووتی ئینسانه‌ پرزی می‌روو و بالنده و گیانله‌به‌ری دیشه.

وه‌ک ده‌لین دایکی موسو‌لمانان (حه‌زهره‌تی عایشه) له زاری پیغه‌مبه‌ره‌وه فهرموویه‌تی:
(اَطْلُبُوا الرِّزْقَ فِي خَبَايَا الْأَرْضِ) واته‌ پرزی خو‌تان له ناخی زه‌ویدا ده‌رینن.
دلی بزۆز و به‌پرسیار ده‌لێ تا ئیره خودای ته‌عالا له بابه‌ت پاداشی چاکه‌کاران ههر ئه‌وه‌نده‌ی فهرمووه: یه‌ک به‌ هه‌وسه‌ده، به‌لام راسته‌وخۆ نه‌یفه‌رموو ئه‌و یه‌ک به‌ هه‌وسه‌ده بۆ رۆژی قیامه‌ته و یا له دنیا‌دایه و یا ده دنیا‌ش و قیامه‌ت‌دایه؟ جا بۆ‌وه‌ی دلی بزۆز ده‌ چاوه‌روانیدا نه‌مین، ده‌چینه سهر ئه‌و باسه که پاداشی به‌خشینی ئه‌و داراییه ده‌رپی خودا بۆ رۆژی ئاخره‌تی چۆ‌ناوچۆ‌نه؟ جا بۆ ئه‌و راستیه ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۶۲:

﴿۲۶۲﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَدَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ئه‌و که‌سانه‌ی سامانیان ده‌رپگای خودادا ده‌به‌خشن، پاشان منه‌ت و ئیش و ئازار ناده‌نه خاوه‌نی ئه‌و به‌خششانه، ئه‌وانه پاداشیان له لای خودایانه. ئه‌وانه نه‌ ترسی عه‌زایی دنیا و قیامه‌ت سواریان ده‌بی و دایانده‌گرئ، نه‌ خه‌می بوون و نه‌ بوونیش دایانده‌گرئ.

ئینفاق و مهسهلهی ئازار و منهت

ئاوړ وهسهر دانهوه و تېروانینیکی ههستیاران ههسهر ئایه تی ۲۶۲:

دیاره کهسانیکی که ده پښگای خودادا مال و گیانی خوځیان بهخت دهکهن تهو کهسه دهبی مال و گیانی داوه به کئی و بو کئی فیدا کردووه، لهو کهسه داوای ئهجر و پاداشی بکا، چونکه به گوږه‌ی شهرع و ئایین و ویزدان و عورف قهرزی دهگل کئی کردبی پاداش و قهرزه‌که‌ی لهو کهسه دهکه‌وئته‌وه. جا بو‌یه خودای دانهری یاسا و یاسادانه‌ر و یاساپاریز ئیشاره‌ی پروون و ئاشکرای فهرمووه دیره‌دا که تهو کهسه خیرکه‌ره‌ی ده پښگای مندا خیری کردووه نابیی منهت له سهر کهس دانئ و نابیی خوئی به سهر کهسدا هه‌لکیشی و نابیی له هیچ پښگایه‌که‌وه به منهت و خو‌ه‌لکیشان ئازار و ئه‌زیه‌ت رانئ و بیکا. جا تهو کهسه‌یه و مهرجانه‌ ئه‌جر و پاداشی گه‌وره‌ی هه‌یه له لای تهو خودایه‌ی که مال و گیانی ده پیناودا بهخت کردووه و تهو کهسane هیچ جوړه ترسیکیان نابیی بی له روژی حیسابدا که تهو ئه‌جر و پاداشه له بیر بچیتته‌وه و یا به ته‌واوی بیدریته‌وه و لهو باره‌وه واته له بیر بچیتته‌وه پاداش و یا که‌می بدریته‌وه خه‌می به سهردا بی.

به کوردی: به‌هره و پاداشی خیری بی‌منهت و ئازار و خو‌ه‌لکیشان له لایه‌ن خودای خاوه‌نی به‌خشش و میهره‌بان سی به‌هره‌ی ده‌بی بگری به لانی زیاده‌وه:

۱. پاداشی پراوړ

۲. ترسی نابیی له‌وه‌یدا بلئ ئایا ده‌بی ته‌جرم بدریته‌وه

۳. خه‌می نابیی له‌وه‌دا بلئ مال و گیانم به‌فیرو چوو. (تهفسیری ابومسعود، ج ۱، ل ۴۰۰)

دیاره ته‌وه‌شی ده‌بی به‌راو‌رد که‌ین «لَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ» واته ترسی دواړوژی نابیی، بلئ لهو روژده‌دا بی ده‌سمایه و بی سهرمایه ده‌مینمه‌وه. «وَلَا هُمْ یَحْزَنُونَ» واته خه‌می ته‌وه‌ی به‌ری کردووه له پابردوودا ده‌پښگه‌ی خودادا به‌فیرو نه‌دراوه و به‌فیرو نه‌پویشتووه. چونکه ته‌وانه‌ی مال بو لاف و گه‌زاف و فیزی دنیا ده‌دن و خه‌رجی ده‌کهن، ههر قه‌زاوه‌تی دل و ویزدانی خوځیان ده‌کاتی خویدا ئیلهامی ده‌ده‌نئ په‌نج به‌خه‌سار هاتوو‌یه ده‌ری ته‌وه‌ی خه‌رجت کرد و به‌خشیت به‌فیرو و بی به‌هره‌یه.

عوله‌مایانی ئیسلام کو‌ده‌نگن له‌وه‌دا که منهت و خو‌ه‌لکیشان و له‌خو‌بایی ده‌بابه‌ت خیر و چاکه و چاکه‌کاری وه‌ک ئاور ده‌کرده‌وه‌ی چاکي به‌رده‌ی ئاوايه. به‌و ده‌لیله: ته‌تو ته‌گه‌ر ته‌و چاکه‌ت بو خودا کردووه و له‌به‌ر ویت کردووه، ته‌وه ته‌و ده‌زانئ و سه‌بتی ده‌کا له‌ده‌فته‌ری

خوی، هیچ حقی منته و خوځه لکیشان نامینې به سهر خه لک چونکه ده گهل خودات کردووه به خه لکی خودا، و نه گهر بو چاووړاو و خوځه لکیشانیشت کردووه نه وه بی گومان شه یتان پیی کردووی و نه ویشه دنهت ددها بو خوځه لکیشان و منته دانان له سهر عالم.

بو ئیتمینان و ئیقناعی دل له سهر نه وهی هه چی بو خودا بدری، ددریته وه به زیاده، هه چی بو خوداش نه دری نادریته وه، ده چینه خزمهت دوو ئایه تی: ۱۱۲ طه و ۹۶ نه حل:

طه (۱۱۲) وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا.

نه وانهی که کاره چاکه کان نه نجام ددهن و پرواداریشن، نه وه نه له ستهم لی کردن دترسن و نه له کم کردنه وهی ماف.

نحل (۹۶) مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ. نه وهی له لای ئیویه ته واد دبی، نه وهی له لای خودایه دمی، واته نه وهی له خوی هالین بو لاف و فیز و گه زاف، دپروا بی به هره و نامینې نه وهی ده ریگای خودادا پروا و بدری، نابری و ددریته وه له کاتی پیوستدا.

نیه هیچ کهس له وه حالی نه بی و تینه گا که هه چی بو خودا بی ددریته وه و هه چی بو خوت و زگ و نه وست بی، بو فیز و لاف و گه زاف، ده خوری و دپروا و دبری.

دل ده لی: ئه من واهه ست پی ده کم نه و چاکه و چاکه کاریانهی که تا ئیستا باس کران هر له سهر مال و سامان و دارایی ده وریان گیرا، واته مال خهرج کری ده ری خودادا، که وابی ده بی پرؤشی بی مالان بی که نیانه، تا کوو خو بگه یینه نه و پله و پاییه و له وانهیه نه وانیشت به زه بیان به حالی خودا بی؟ نه ماما خودای ئاگادار به ههستی دلان ده هاواری هه موو نه و که سانه دی که نیه تی خیر و چاکه یان بی. جا ده بی بلین نه دیره دایه که خودا تیمان ده گه یینی که چاکه و چاکه کاری ده ری خودادا هر مال به خشین نیه، واته هر به مال نیه چاکه و خیر و هه سانات، هه روه ک به وه سیلهی ئایه تی ۲۶۳ حالیمان ده کات بومان به یان ده کا. جا ده چینه خزمهت ئایه ته که:

۲۶۳ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَى وَاللَّهُ عَنِّي حَلِيمٌ

قسهی شیرین و جوان و هه یادارانه، و چاو پوښین له بابته ناحه زان، چاکتره له به خشین مال و سامان که منته و نازاری له شوین بی.

قسه ی جوان باشته له سه ده قه ی به نه زیه ته وه

ده بی بکو تر ی لی ره دا خودا ئاوری به خیری وه سه ر بی مال و سامانان دا وه ته وه پر ی گای گرت له سامانداران که خو هه لکیشان بکه ن له سه ر بی مالان.

ئاور وه سه ر دانه وه و تیروانینیکی هه ستیارانه وه سه ر ئایه تی ٢٦٣:

ده بی نه وه بزاند ری قسه ی نه رم و حیل م و شیرن ده گه ل هه ژاران و نه وانیه ی که ئیستیفاده ی خراپی لی نه که ن له پروو خوشی و قسه خوشه کانی چاتره له مال به خشینی به منه ته وه. و هه روا چاو پوشین و به خشین و گوزه شت له هه ژاران و بی ده سه ته لاتان چاکتره له مال به خشین به منه ته وه.

ئه م ما قسه ی نه رم و هیدی و شیرین ده گه ل زورداران که وا بزانی ده ترسی پی و شهرمی لی ده که ی نه وه چاکتر نییه له مال به خشینی به منه ته وه. هه ردووکیان ناپه سه ندی شهرعن. به لکه ده بی چاپوشیت له وه که سانه بی کاریان لی پروو ده دا به هه ل. عوزرخوازی ده که ن نه ک له و پیاو کوژ و پر یگر و زورداری واکه له به خشینه که ت ئیستیفاده ی خراپی لی بکه ن و چی تر بن له سه ر خراپه کارییه کانیان. دیاره ده بی له وهش حالی بین: مال به خشین ده ری خودادا یانی چی؟ یانی خودا بوخوی بی نیازه، نیازی به هیچ خیر و سه نه ناتی عه بدی نییه، بویه نه وه ت پرینوینی ده کات که فیری چاکه ت بکا تا چاکه ت ده گه ل بکر یته وه.

ده بی نه وهش باش بزاند ری که خودا حه لیمه، واته ده گه ل خراپه کاران له سه ره خو یه بو وه ی به لکه بگه پرینه وه، ده نا ده توانی ده سه ته وله جی تو له له خراپه کار وه ستینی.

دوو شتی شیرین و دلگر هه ن پاشقول دانیان به زه ره ده بیند ری به لام گیرانه وه ی ده بی ته هو ی نه وه ی شاهیدی بدن له سه ر نه خلاق ی به رزی پیغه مبه ر ﷺ و له سه ر ئیتاعه یی هه زره تی عومه ر له ده ستووره کانی ئایینی ئیسلام.

هه زره تی عومه ر و عه ره بیکی برسی

له بوخارییه وه:

١. گو یا پرۆژیکی عه ره بیکی هه ژار و برسی و خاوه ن خیزان ئامبازی پیغه مبه ر ده بی و چادر یک که له سه ر شانی پیغه مبه ر ده بی وه به ر ده ستی عه ره به ده که وی و ده یکیشی و توندی ده کا له شان و ملی پیغه مبه ر و هاوار ده کا و ده لی به پیغه مبه ری نه من خاوه ن خیزان و برسیمه

بۆچی له مالی غنیمهت و به‌یتولمال نامدهیه‌ی؟ لهو کاته‌دا چادره‌که‌ی وا توند کرد پیستی لاملی پیغه‌مبه‌ری سوور هه‌لگیرا. ده‌وروبه‌ری ره‌سوول به‌هوی بی‌ئده‌بی عه‌ربه‌ناپه‌رحه‌ت بوون هاتن‌راکه‌ن و تاو دهنه‌ عه‌ربه‌ی به‌لام پیغه‌مبه‌ر به‌ئیشارات حالی کردن که نه‌که‌ن ئازادی که‌ن و لپی گهرین. عه‌ربه‌ش هه‌ستی ئه‌و تووریه‌یه‌ی یارانی پیغه‌مبه‌ر و ئیشاراتی پیغه‌مبه‌ری کرد، ده‌ستی نه‌ختیک شل کرده‌وه ئه‌ده‌وه‌یدا پیغه‌مبه‌ر زه‌رده‌یه‌کی پر له‌مه‌حه‌به‌ت هاته‌سه‌ر لیوانی و فهرمووی به‌یارانی ده‌وروبه‌ری خوی: برۆن له‌به‌شی ژینی خوی و منداله‌کانی بو بینن، و نه‌رمیشی ده‌گه‌ل بدوین با دوو ئاوری تی به‌رنه‌بی: یه‌ک ئاوری برسپایه‌تی منداله‌کانی، دوو ئاوری خه‌جاله‌تی ئه‌و کاره‌ی.

۲. گۆیا ده‌جه‌نگه‌ی ده‌سته‌لات و خه‌لافه‌تی چه‌زره‌تی عومه‌ردا و ده‌کات و ساتی گه‌رانه‌وه‌له‌شه‌ر به‌ره‌و مه‌دینه‌ دیسان عه‌ره‌بینکی سه‌ختی بادیه‌نشینه‌کانی برسی و پروت و پاپه‌تی و خاوه‌ن خیزان دپته‌ پپش چه‌زره‌تی عومه‌ر ده‌ریگایه‌دا جله‌وی و لاغی عومه‌ر ده‌گری و ده‌لی: هاهاها! بزانه‌ بۆچی له‌و تالانه‌به‌شی من و مال و مندالانم ناده‌یه‌ی؟ مه‌گه‌ر ئه‌و ماله‌ تالانه‌ مالی بابه‌ت؟ سویند به‌خودا ئه‌گه‌ر هه‌رئیتسی به‌شم نه‌ده‌ی ده‌پروم چونکه‌ ده‌سته‌لاتم نییه‌ و ناتویرمی، ئه‌مما پرۆری قیامه‌ت که‌ حاکمی ئه‌وی پرۆری خودایه‌ زنجیرت ده‌ملی ده‌که‌م و راته‌کیشم و له‌وی شکایه‌تی ئه‌وه‌ت له‌خودا لی ده‌که‌م و ده‌لیم خودایه‌ هه‌یوو مال بمداتی له‌ برسپایه‌تی من و مال و مندالانم نه‌جات دا نه‌یدامی.

ده‌وروبه‌ری چه‌زره‌تی عومه‌ر ویستیان جله‌وی و لاغی عومه‌ری له‌ ده‌ستی ده‌رینن و ریگه‌ بدا عومه‌ر بروا به‌لام چه‌زره‌تی عومه‌ر به‌دلیکی پر له‌خه‌م و په‌رۆشه‌وه‌ فهرمووی ئه‌ی کاکی عه‌ره‌ب! شکایه‌تم له‌کن خودا لی مه‌که‌ و زنجیریشم له‌قیامه‌تی ده‌مل مه‌که‌! به‌لام سه‌رپشک به‌لیه‌ت ده‌می به‌شی دوو چه‌وتوو‌ان بژیو و زه‌خیره‌ یا ده‌گه‌لم وه‌ره‌ بچینه‌وه‌ ناو مه‌دینه‌ له‌وی هه‌چی وه‌به‌ر من که‌وت له‌و غنیمه‌ت و تالانه‌ هه‌مووی ده‌ده‌م به‌تۆ و بیجگه‌ له‌ئهنعامی یارانش.

عه‌ربه‌کو‌تی: یا عومه‌ر دیم ده‌گه‌لت چونکه‌ له‌ویشم تیر ده‌که‌ی.

ئه‌وجار عه‌ربه‌به‌ پیخواس ویستی ده‌پپش عومه‌ردا بروا، چه‌زره‌تی عومه‌ر فهرمووی وه‌ره‌ سوار به‌، ئه‌من داده‌به‌زم. عه‌ربه‌به‌قبوولی نه‌کرد. چه‌زره‌تی عومه‌ر بۆوه‌ی پیی قبوول کا بی سوار بی، پیی کوت به‌عه‌ربه‌ی ئه‌گه‌ر نه‌یه‌ی سوار نه‌بی به‌پیان ده‌گه‌لمان ده‌رناچی تالان ده‌

پیشدا ده‌گاته‌وه هه‌مووی له‌خو‌یاندا به‌ش ده‌که‌ن بو‌تۆ و بو‌من هیچ نام‌یینه‌وه.

ئه‌وجار عه‌ره‌به‌هات و عومه‌ر دابه‌زی و عه‌ره‌به‌که‌سوار بو‌و. یارانی عومه‌ر که‌ئاویان دی هاتن ولا‌غیکه‌ی دیکه‌ی خو‌یان دا به‌حه‌زهرتی عومه‌ر سواری بی‌.

ئایا ده‌بی‌ ده‌به‌را به‌ر ئه‌و دوو بابه‌ته‌به‌ردلانه و حه‌کیمانه و به‌زه‌بیانه و عادلانه‌ی پیغه‌مبه‌ر و عومه‌ر دل و ئه‌قل و وێژدان و ئیمان چ‌بلێ به‌غه‌یره‌ز کر‌نۆش بردن بو‌ئایینی پر له‌په‌حمه‌ت و میهره‌بانی خودا.

خودای ته‌عالا به‌وه‌سیله‌ی ئایه‌ته‌کانی ۲۶۱ و ۲۶۲ و ۲۶۳ گه‌وره‌ایه‌تی و پر‌خیر و بی‌ری سه‌ده‌قه و ئینفاقی به‌پرونی به‌یان کرد و هو‌ی له‌ناو‌چوونی به‌ره‌که‌ت و ئه‌جر و پاداشی ئه‌و شته‌پر‌خیر و بی‌رانه‌شی به‌یان کرد که‌ئازار و منه‌ت و خو‌ه‌ل‌کیشانه له‌سه‌ر ئه‌نجام‌دانی ئینفاق و سه‌ده‌قه. پاشان خودای بانی سه‌ر ده‌یه‌ه‌و‌ی دوو جو‌ره‌ ئینفاق و به‌خشش به‌یان کا به‌وه‌سیله‌ی ئایه‌ته‌کانی ۲۶۴ و ۲۶۵ که‌یه‌کیان وه‌ک حوکمی ئایه‌تی ۲۶۴ بی‌ له‌سه‌ر ئه‌ساسی ر‌یاکاری و چاو‌وراو و خو‌ه‌ل‌کیشان بی‌، ئه‌وی دیکه‌شیان وه‌ک حوکمی ئایه‌تی ۲۶۵ بی‌ له‌سه‌ر ئه‌ساسی ره‌زایه‌تی خودای ته‌عالا بی‌.

به‌کوردی و به‌کورتی: سه‌ده‌قه‌ی بی‌ به‌هره و باتل، سه‌ده‌قه‌ی پر‌به‌هره و قبول. ده‌ناو‌دوو میسال و وینه‌ی زۆر به‌رچاو و په‌سه‌ند و دل‌گه‌ردا نیشان ده‌درین له‌لایه‌ن خوداوه. یه‌ک له‌و دوو جو‌ره‌ نه‌فه‌قانه حوکمی ئایه‌تی ۲۶۴ه و ده‌چینه‌خزمه‌تی:

﴿۲۶۴﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بر‌وا و ئیمان‌تان هیناوه، چا‌که‌کاری و به‌خشش و ده‌ست‌گرتنه‌کانتان پو‌وچ و به‌تال مه‌که‌نه‌وه به‌منه‌ت و ئازاره‌کانتان، وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی مال و سامانی خو‌ی به‌ریاکاری و چاو‌وراو ده‌به‌خشێ و ئیمان‌یشی به‌خودا و پر‌ژی ئاخ‌ره‌ت نییه. نمو‌ونه‌ی ئه‌وه وه‌ک نمو‌ونه‌ی به‌ردیکی لو‌وس و ساف وایه که‌هیندیکی خو‌ل له‌سه‌ر بی‌، بارانی به‌غو‌رهم به‌سه‌ریدا پر‌ژی و هیچی له‌سه‌ر نه‌هی‌لی و به‌ساف و لو‌وسی به‌یه‌لی‌ته‌وه، ئه‌ما له‌وه‌ی به‌خشیویه‌یه هیچ به‌هره‌یه‌ک وه‌رنا‌گرن و خوداش هه‌رگیز ر‌ینمو‌ونی بی‌ بر‌ویان نا‌کا، (واته‌بی‌ بر‌ویان له‌ر‌ینومایی خودا به‌هره‌نا‌گرن).

باتل بوونی سه‌ده‌قه

ئاوړ وه‌سهر دانه‌وه و تېروانینیکی هه‌ستیارانه وه‌سهر ئایه‌تی ۲۶۴:

پیش ته‌وه‌ی بچینه ناو باس و به‌یان و لیکو‌لینه‌وه‌ی ناو ده‌روونی ئایه‌ته‌که دووباره به ته‌ئکیدوه‌ی تووشی پینشواز و پینشه‌نگینکی ده‌بین که خاوه‌ن باوه‌رانی ئینفاقی به منته و ئازاره‌وه‌ی نه‌هی کردوه. ئه‌گهر به‌رجه‌وه‌ندی ده کار کری و ئایه‌ته‌که هه‌لسه‌نگیندری خیر و سه‌ده‌قه‌ی مه‌قبوول و نامه‌قبوول ده قالبی دوو نمونه و وینه‌ی به‌رچاو و جوان ده‌بیندرین.

۱. سه‌ده‌قه‌ی نامه‌قبوول ته‌ماشا که ده ئایه‌تی «لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى» واته پووجهل مه‌که‌نه‌وه خیر و سه‌ده‌قه‌کانتان به منته و ئازاردانی خیرپیکراوه‌کان. وه‌ک ته‌و که‌سانه‌ی که ئیمان و باوه‌رپیان به خودا و روژری ئاخ‌ره‌ت نییه، ته‌مما بو چاو‌روا و خو‌هه‌لکیشان ده ناو عاله‌مدا مال و دارایی خو‌یان ئینفاق ده‌که‌ن واته ده‌یه‌خشن، وه‌ک خودا ده‌فرموی: «كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ» واته ته‌و کاره‌ی وان وه‌ک ته‌وه وایه به‌ردیکی ساف و لووس بینی گل و خو‌لی به سهر‌دا کری و تووشی پی وه‌رکری، جا بارانیککی به‌لیزمه و به‌غوره‌م بباری به سهریدا و به توندی لئی دا. ته‌وه بی گومان هیچی لی ناپووی له‌و تووه‌ی پیی وه‌رکراوه، ههر گله‌که‌شی له سهر نامینی. به‌رده‌که به ساف و لووسی ده‌مینیتته‌وه. جا له سهر ته‌و ته‌ساسه خیر و سه‌ده‌قه‌ی که‌سانی خاوه‌ن منته و ئازار و خو‌هه‌لکیشان ئاوايه هیچ به‌هره‌یه‌کیان لی ده‌س ناکه‌وی له به‌خشینه‌که‌یان مال و سامانه‌که‌شیان ده‌چی. وه‌ک ئایه‌ته‌که وا نیشان ده‌دا: «فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ» واته نمونه‌ی ته‌وه وه‌ک نمونه‌ی به‌ردیکی ساف وایه هه‌ندئ خو‌لی له سهر‌دا بی، بارانی به‌لیزمه لئی بدا و هیچی له سهر نه‌هیلئ و به سافی جیی بیلئ. ته‌وانه هیچ که‌لکیک له‌وه‌ی به‌خشویانه وه‌ناگرن و خوداش ههرگیز رینوینی گه‌لی بی‌باوه‌ر ناکات.

۲. ته‌وجار نمونه‌ی سه‌ده‌قه‌ی مه‌قبوول سهر که و هه‌لسه‌نگینه ده ناو ئایه‌تی ۲۶۵

به‌قه‌ره‌دا:

﴿۲۶۵﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

نمونه‌ی ته‌و که‌سانه‌ی که مال و سامانی خو‌یان له به‌ر ره‌زایه‌تی خودا و دامه‌زراندنی دل و ده‌رونیان به‌خت ده‌که‌ن، وه‌ک باخیکه له‌سهر ته‌پو‌لکه‌یه‌کی به‌رزدا، ره‌هیلئ باران

دەبارى بە سەريا و لىي دەدا و ميوە بگريّت دوو بەرەبەر. ئەگەر پەھىللە بارانیش لىي نەدات، ھەر ھىچ نەبىت بارانىكى سووک و ھىواش لىي بدات خوداش بىنا و بەسىرە بەو کارانەى کە ئەنجامى دەدەن.

ئىنفاق بۆ پەزايەتى خودا

ئاۋر وەسەر دانەوۋە و تېروانىنىكى ھەستيارانە وەسەر ئايەتى ۲۶۵:

دىارە ئەو ئايەتانەى بە شىۋەى تەمسىل و نمونە كە دەھىندىرئەنەوۋە بۆۋەيە كە ئىنسان شتىكى كە بە نمونەى بۆ بىندىرئەنەوۋە، بەھانەى لى دەپرئ و نامىنى قسەى، وەك خىرى بەچاۋورپاۋ و بە منەت كە ھىچ بەھرەيەكى نىيە بۆ خىركەرەكە، ئەگەر كەسىك وا نەزانى ناشزانى ئەو خىرانەى دەيانكا بۆ كىيان دەكا و لە بەر چىيان دەكا؟

ماناى ئايەتى ۲۶۵ واتە نمونەى سەدەقەى مەقبۇل، ئەو ھەمان پى دەلى: ئەوۋەى ئىمەى ئىنسان دەيەخشىن لە مالى خۇمان، دەبى لە سەر ئەساس و بنچىنەى باۋەرى بە پۇژرى پاداش و تۆلە بى، داۋەر و قازى موتەلەقى ئەو پۇژرەش ھەر دەبى خودا بى، چونكە بەۋى نەبى ئەو جەريانى پۇژرى حىسابى جىبەجى نابى. جا كەوايە دەبى خىركەر ئەوۋە بزانى و دە بەر دل و چاۋى بگري كە خوداى مالكى موتەلەقى پۇژرى حىساب ئەو خىرە بە خاترى پەزايەتى تۆى دەكەم، ئەو خىرەشم دەكەمە شاھىد لە سەر باۋەرم كە دە پۇژرى خۇيدا دىتە بارەگەى تۆ و ون نابى ۋەكى فەرموتە: مسقالتە زەرپە لە خىر و لە شەر ون نابى و دىتەۋە پوو و خاۋەنەكەى چاۋى دەكا و دەيىنى. كەوابى ئەو ئىنسانە ئەو خىرەى لە بەر خودا و پاداشى پۇژرى ئاخەرەتى كىردوۋە چ مافىكى ئەۋەى ھەيە ئازارى من بدا و منەت لە سەرم دابى و خۆى پى ھەلكىشى. ئەگەر وا بكا ئەۋە بى گومانە نە باۋەرى ھەيە نە بۆ خوداى كىردوۋە نە بۆ پۇژرى ئاخەرەت. نەتىجە ئەۋەيە: پۇژرى قىامەت ھىچى نىيە لە بەھرەى ئەۋانەى بەخشىۋىيەتى و لە دنياشدا زەرەرى مالتەكەى لى كەوتوۋە، ئەۋە پى دەكوترى: دەس بەتال و كىسە خالى و پەنج بەخەسار.

ئەۋە نەتىجەى ئايەتى ۲۶۴ بوو بە ۋەسىلەى ئايەتى ۲۶۵ واتە "چاكە و چاكەكارى لە بەرزايەتى بارى، بە بەرھەمەكەى دەگەيەۋە، چاكە و خىرى بە منەت و ئازارەۋە كە نىشانەى بى باۋەرىيە، بى بەھرەيە و بى پاداشە.

با ئەۋەشمان لە بىر نەچى: خىر و خىرات دەبى بە مالى ھەلەل بى، دەنا ئەگەر لە بەر پەزايەتى خوداش بى ھەر بى بەھرەيە. چونكە ئەۋە مالتەى دەيكەيە خىر و دەيەخشى، لە سەر

پەزایەتی خودات وە دەست نەهیناوە، کەوابێ ناستوانی و ناکرێ لە بەر پەزایەتی خودا
دەرخواردی بەندەگانی خودای دەی و چاوەڕوانی پاداشیش بێ چونکە مائی وائی تۆ نییە
تا کوو خیری لە سەر بکە.

ئایەتی ﴿وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ چمان پێ دەلی؟ ئەوەمان پێ دەلی: ئەگەر بشتواندری
چاوی عالەم ببەستری چاوی خودا نابەستری، بۆچی خودا لە هەستی دەرروونت باخەبەرە،
تەرازووی عەدالت و حەق و پاک کەرەوهی هیچ شتیکی لە بەر قوتار نابێ، چۆن بووبێ ئاوات
دەنوینێ ئاوینە خودا.

بە کوردی و بە کورتی: بەرھەمی ئایەتەکانی ئینفاق ئەوە سابت دەکەن کە بۆ قبوڵ کردنی
خیر و چاکە دە پڕیگە خودادا شەش شت پێویستە:

۱. مائی حەلال

۲. ئینفاق مخالفی سوننەت نەبی و اتە ئیسراف و زیدەپەوی تیدا نەبی

۳. بدری بە نیازی شەرعی، نەک بە زالم و نەک بە کافری شەری، نەک بۆ ئارەق خۆر

۴. ئینفاقە کە بێ منەت بێ.

۵. ئەوەی دەیدەپەوی بە چاویدا نەدەپەو

۶. مەحزی پەزای خودا بێ.

کورتەیی ئەو دوو ئایەتی ۲۶۵ و ۲۶۶:

خودای خاوەن حیکمەت و حەکیم بۆ پەند و ئامۆژگاری لە لایەکەووە وەک ئایەتی ۲۶۵ و
لە لایەکی دیکەشەووە بۆ مزگینێ وەک ئایەتی ۲۶۶ عەبدی خۆی خەبەردار دەکا دە ئایەتی ۲۶۵دا
بۆ وانەیی خاھانی ئیخلاسن دە بەخەشندەگیدا نمونەیی نیشان دان. دە ئایەتی ۲۶۶دا بۆ وانەیی
ریاکارن منەتکەرەن ئازەردەرن دە ئینفاقدان نمونە و مەسەلی نیشان دان. ئامانجی خودا دە دوو
مەسەلاندان هەلسەنگاندنی حالی دوو تاقمانە، و هەروا کە سێک خاوەنی هەست و بەرجەوهندی
بێ، ئەویش دەزانی: نمونە هینانەووی ئایەتی ۲۶۶ تاییەتی ئاخەرت نییە، بەلکە بۆ هەردوو دنیا
دەبێ دەرسی لی وەرگیردری. واتە هەرچی بۆ خودای دابچینی، پڕبەر و پڕسێبەرە، هەچی بۆ
دنیا و تاغوت دابچنی، بێبەر و بێسێبەرە.

پاش ئەوەی کە لە مانا و مەبەستی ئایەتەکانی ۲۶۴ و ۲۶۵ حالی بووین ئەوجار دەچینە
خزمەت ئایەتی ۲۶۶ کە دەویدا ئەوانەیی ریاکارن و منەتکەرن و ئازاردەرن دەناسرین کە کار و

به رهه می کاریان چونه؟ میسال و نمونه ی بو دیندریته وه:

﴿٢٦٦﴾ أَيْوُدُ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

ئایا یه کییک له ئیوه ههز ده کات باغی له خورما و له ترییی هه بی، چهن دین پروباری به ناودا تیپه ریټ و پروا، خاوه نه که ی هه موو چه شنه میوه یه کی له باغه که دا هه بیټ پیری داوینگییری بیټ و کوشی مندالی بی دهسته لاتیسی هه بی، له پردا گیژده لوو که یه کی ئاگرین له باغه که ی دا و بیسووتینی؟ بهو چه شنه خودا ئایهت و نیشانه کانی خوتان بو پروون ده کاته وه، بهو هیوایه به وردی و به قوولی بیر بکه نه وه.

ئاوړ وه سهر دانه وه و تیروانیکی هه ستیارانه وه سهر ئایه تی ٢٦٦:

ده بی ئه وه بزاندري که ئه و ئایه تهش مه سه له یه کی دیکه یه که خودای ته عالا ده رحه ق به و که سانه ی که ئینسانی له سهر نه فهقه پی دان ئه زیهت ده که ن و ئازاری ده دن و منه تی له سهر ده که ن، خودای ته عالا ئاوه ی بو بنده ی خوی هه لده سه نگی نی: که کابرایه ک باغ و باغاتیک ی گهش و جوان و پر له بهر و میوه ی ته ر و تازه و جوانی هه یه. ئه و کابرا خاوه ن باغه ده نیهایه تی لاوازی و بی مال و حالیدا ماوه ته وه به هو ی ئه وه ی که خاوه نی مندالی زور و پینه گه شتو وه، خاوه ن باغ نیازی زیاتری هه یه به بوون و دارایی، دیاره ئه و حاله ته خه م و دهر د و ئازاری زور لی ده بار ی. جا ئه و خاوه ن باغه له کار که وتو وه ی خاوه ن مندال و خیزان، به ره به یانی که زوو بو سهیری باغی هیوای ژیانی خوی و منداله کانی ده چی، له نا کاو باغه که ی به سووتاوی و به دامرکاو ی ده ئاوردا چاو ده کا. ده که ویتنه بهر په لاماری کام غه م و خه فهت و هه سه ره ته وه. ههر خودا ده زانی و بو خوی ده کام ئاگری به سوژ و تین و تاودا ده چوقی و ده سووتی.

جا دروست بی که م و کووړی حالی ئه و که سانه ی خیر و هه سه نات و سه ده قه و ئینفاق ده دن به هیوای پروژیک ی به هره که ی وه رگر نه وه کام پروژه؟ ئه و پروژه که نه ئه و چی له دهس دی و نه که سیش ده توانی ئاوړی وه سهر دا و یارمه تی بدا. یه ک ناگا که په روه نده ی ئه عمالی ده خریته حیساب و وهزن و کیشانه وه هیچی پی نه ماوه و سووتاوه به ئاوړی منهت و ئازار و خو هه لکیشان له دنیا دا. (تهفسیری ئیمام رازی، زورتر و وردتر دواوه له و باره وه کی وازی لییه.)

عومەر و وهلام

عمرو ابن له بخاری = ابن عباس دهلی: پوژیککی ههزهرتی عومەر له یهکیک له یارانانی رهسوول (ئهسحاب) دهپرسی: ئهتو له بابته ئه و ئایهتی «أَيُّوْدُ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ» نهزهرت چونه؟ دهبارهی کی و چیدا دابهزیوه؟

ئهسحابه که کوتی: (الله اعلم).

ههزهرتی عومەر نارههت بوو له و جوابه وهفهرمووی: بلی نازانم. ئیبنی عهیباس دهلی: ئهمن کوتم یا ئه میری موسولمانان ئهمن له و باره وهشتیکم ده زهیندا ههیه.

عومەر کوتی بیللی ئه ی برام خوت به فهقیر مهزانه.

ئیبنی عهیباس کوتی: ئه و ئایهته مهسهلهیه که بو جور هه مهلیک.

عومەر کوتی: کامه هه مهله؟

ئیبنی عهیباس دهلی: کوتم جور هه مهلیک!

ههزهرتی عومەر فهرمووی: ئه و ئایهته مهسهلهیه بو یهکیک خاوهن سهروهت و سامان که تاعهتی خودا بهجی دینی. پاشان شهیتان به سهزیدا زال دهبی و دیته لای و ههلیدهپیچی بهره و خراپهکاری ههچی ئاکار و کرداری چاکه که هیوای پوژی قیامهتی پین ئاگریان تی بهردهدا و به پرووت و پهجاللی دهپهلیستهوه. ئه و ئاورهی که چاکهکانی سووتاندوون ئه وه منهت و خووه لکیشان و خوبادانی خیرکه رانی ریگای فیز و پیز و شایی بهخوییه نه ئی ریگای خودایه. (صحیح بخاری، کتاب تفسیر، باب ۴۷، قول أَيْوُدُ أَحَدُكُمْ. طبری)

ئینسان به تهکید دهبی له ئایهتی ۲۶۵ دهرس وهگرری و فیر بین که ئیشهاره وهلای دوو شتان دهکا:

۱. دهبی له ههرجی کاروباره له سهر ئهساسی بهندهگی داوای پهزایهتی و سهرکهوتن له خودا بکری له ژیر دروشمی (ان شاء الله)

۲. دهبی دهروونی له ههوا و ههوهس و سهرهرویی و خودخاهی غروور و خووه لکیشان پاک کریتهوه.

به کورتی و به کوردی: به سی مهرج خودا بهخشینی مال به خیر له بهنده وهردهگری:

۱. ههلال بی و بو خوداش بههخشری بهو کهسهی شایانی پی بهخشینه.

۲. بهبی ریایی بهبی منهت بهبی خو پی هه لکیشان له دله و هرا بی

٣. به چاوی کابراډا نه درېته وه.

تا تیره له بابته ټینفاق باسی دوو مهرجی کرا: یه ک بو خودا، دوو بی پریایی و ئازار و منته. په ننگه ده ئایه تی ٢٦٧ دا بتواندری مهرجی سیس وه دوزری، جا که وایه ده بی بچینه خرمته ئایه تی ٢٦٧

﴿٢٦٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

ئهی نه وانه ی پروا و ئیانتان هیناوه، به خشش بکه نه لهو مال و سامانه ی وا پاک و خاوین که له ریگی حه لالدا به ده ست و هیناوه، ههروه ها لهو ناز و نیعمه ته خاوینه ی که وا من له زه ویدا بوم پروان دوون، شتی خراب له مالتاندا نیاز مه که نه واته له بهر چاوی مه گرن بو به خشین، که هه ر بو خوشتان وه رینا گرن، مه گه ر چاوی بو ویکنین، جا بشزانن خودا بی نیازه و بی نیازیکی شایانه.

داوای شتی خراب مه که نه

ئاوړ وه سه ر دانه وه و تیروانینیکی هه ستیارانه وه سه ر ئایه تی ٢٦٧:

ههروه ک زاندراره و ده زانین ده ئایه ته کانی پیشدا واته ئایه ته کانی ٢٦٤ و ٢٦٥ و ٢٦٦ ده عوه ت و بانگیشتنی ئینسان کرا بو به خشینی مال و دارایی به چاک و پاکی دوور له پریاکاری و خو هه لکیشان و منته و ئازار. ئه م ما دهو ئایه ته ٢٦٧ دا به یانی ئه وه ی ده کری که چ جوړه مالیک ده بی بکریته ټینفاق واته بدریته بینه وا و خاوه ن نیازان و ده شبی وریا و ئاگاداری کام خه ته ره بی نه یه ته سه ر ریگی به خشینه که ت.

هه چهن ئه و ئایه ته دابه زینه که ی گویا تاییه تی مالی زه کاته، ئه م ما به پیی هه لسه نگاندن و به راوه ردیکی که ده گه لی کراوه بو هه موو چه شنه سه ده قه یه ک ده بی. (طبری، ج ٣، ٨٣)

وه ک ده لپن له سه ره تای ئایینی ئیسلامدا ئه وه باو و عاده ت بوو که خاوه نی باغ و باغات و میوه جات میوه و خورمایان ده هینا له ده رگای مزگه وتی پیغه مبه ری له نزیکه سه فه ی که شونه که، هه لداوه سی تاک و فه قیر و فو قه راتی شایانی ئیستیفاده و به ره ی لی بکه نه. گویا روژیکی پیغه مبه ر ﷺ به ویدا راده بری و به وردی ته ماشایان ده کا و ده بینی نیوه نیوه ده گه ل هیشووه جوان و خاوینه کان هیشووی پزیو و پیسی ده پال خراوه. کاتی پیغه مبه ر ﷺ ئه وه ی به چاوی خو ی بینی فه رمووی، خودا به شی خو ی ئی پزیو و ویشک و خرابووی ناوی. ههروه ک

بۆ مآل و مندالله‌كان و ئی خاویڤ و جوان ده‌گیرنه‌وه له مآلی و ئی وا خاویڤ و جوانیش بۆ خودا بنیرنه مزگه‌وت. جا گۆیا ئه‌و ئایه‌ته ده‌وه‌یدا دابه‌زی بۆ پیڤه‌مبه‌ر ﷺ.

له باره‌ی مآلی خاویڤ و پاک که له‌فزی (طیب) ده‌ به‌ر خۆی گرتووه ده‌بی‌خواه‌نی ۴ سیفه‌ت بی:

۱. حه‌لآل و بی شوبه‌ه

۲. دلگه‌ر و به‌ئه‌رزش

۳. گومانی مافی خه‌لکی لی نه‌کری

۴. بدری به‌موسه‌حه‌قان

ئایه‌تی «وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ» ده‌گه‌ل ئه‌و جیگایه‌تی خاوه‌ن میوه‌كان ئی پزیو و ویشک‌بوویان ره‌گه‌ل خاویڤه‌که ده‌خست و ده‌یانبرده ده‌رگای مزگه‌وت. دیاره ئینسانی خاوه‌ن نیازیش به‌ زۆری ده‌روانیته‌ ره‌فعی نیازی، که‌م وا هه‌یه ئاو‌پ داته‌وه پاک و ناپاک و لایق و شایانی میوه‌که و شته‌که. جا ئه‌دیره‌دایه ئایه‌تی ۹۲ی ئالی عیمران ده‌ماندوینی و ئاگادارمان ده‌کاته‌وه: «لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ» ناگه‌ن به‌ چاکه‌ی ته‌واو (ئه‌ی خاوه‌ن ئی‌مانه‌كان) تاکوو له‌و مآل و داراییه‌ی که‌وا خوشتان ده‌وی به‌خششی لی نه‌کن، و هه‌رچی بیشی به‌خشن خودا ئاگای لییه‌تی و ده‌زانی.

ئه‌و ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ ئه‌وه‌مان پی ده‌لی: چۆنی بی‌یوی بۆ عاله‌م، خودای عاله‌م ئاوات بۆ ده‌پیوی و چۆن له‌ عاله‌م بروانی، خودای عاله‌م ئاوات لی ده‌روانی و چۆن له‌ ئایین و دینت بروانی، خودای خاوه‌نی ئایین ئاوات لی ده‌روانی و ئاوات ده‌بینی.

ده‌ناو ده‌روونی ئایه‌تی ۲۶۷ قورئان‌زانه‌كان و خاوه‌ن هه‌سته‌كان ئه‌و هه‌سته‌یان لی کردووه: ئینفاق ده‌ ریگه‌ی خودادا به‌ به‌نده‌گانی فه‌قیری خودا ده‌بی‌خالی له‌ ته‌وه‌ین و سووکایه‌تی بی. واته‌ شتی نالایق و ناله‌بار و بی‌ئه‌رزش بدری به‌ فه‌قیران به‌ عینوانی زه‌کات یا سه‌ده‌قات یا ئی‌حسان. ده‌باره‌ ئه‌و فه‌قیره‌ له‌ به‌ر ته‌نگه‌تاوی خۆی وی ناپه‌رژئی بلی ئه‌وه‌م ناوی چونکه‌ ئه‌و ده‌یه‌ه‌وی. نیازه‌که‌ی به‌رته‌ره‌ف بی، به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌و خیره‌ی داناوه‌ و ده‌زانی و هه‌لی سه‌نگاندوه‌ که‌ ئه‌و فه‌قیره‌ هه‌چی بیده‌یه‌ی ده‌یه‌ه‌وی ئه‌مما خیره‌که‌ر دیاره‌ نازانی خودا ته‌نگه‌تاو نییه‌ و نیازیشی نییه‌ شتی پیسی تۆی ناوی. و یا چۆن له‌ عه‌بده‌ فه‌قیره‌ ده‌روانی به‌ چاوی که‌م، هه‌ر ئاواش له‌ خودا ده‌روانی؟ جا خۆت هه‌لگه‌ره‌ بۆ پۆژی حیسابی، بی‌گومان چۆنت له‌ خودا و

بەندەى فەقىرى خودا پروانىيەت، ھەر ئاوات لى دەپرواندري.

ئەو بە گومانە كاتى كە ھەزارىك و داماوېك چ ئىنسان بى چ ھەيوان بى، چاودە كرى ھەستى بەزە ھەلدەستى دەپروانى بۆ ۋەى بزانى دەتوانى چارى ئەو بىچارەىە بكا؟ دەو كاتە ناسك و ھەستيارەدا دوودەنگ بانگى دەكەن يەكيان دەلى: ھەستە پۆرى ھىممەت و غىرەت و ئازايەتتە، ئەو پۆرە ھەموو پۆرى بۆت بىتە پىش و پرووت تىكا. جا دىت و ھەستى و بپروا بە ھاوارەو دە پىيەدا دەنگەكەى دىكە پىشى پى دەگرى و دەلى: ئەو بۆچى وا بە گورج و گۆلى دەپروى؟ خەيالى چت دە دلدايە؟ ئەو ىش دەلى دەمەھوئى بگەم بە ھاوار و ھىمدادى ئەو لىقەوماو و داماو. بەلكەم بتوانم لانى كەم كەمىكى چارەى دەردى كەم. ئەو دەنگەش پاست دەلى پاست دەكەى كارەكەشت زۆر بەرز و مروفانەىە. ئەمما كارى گەورەتر لەووت دە پىشدايە، ئەو ىش ئەو ىە وا نەكەى مالىكەت لىرە و لەوئى خەرچ كەى، پاشەپۆر كە تو مردى مندالەكانى تۆش ئاوايان لى بەسەر بى. ئەدېرەدا باسى مندالەكان ئەسەر دادەنيتە سەر دلى و پەشىمان دەبىتەو لە بە ھاوار و ھەچونەكە.

دىارە دەنگى ھەوئل دەنگى خودايە ھەلت دەستىنى بەلام دەنگى دووھەم دەنگى شەيتانە پىشت پى دەگرى و پەشىمانت دەكاتەو. ئەو ەش ھۆيەكەى دەگەرپتەو بۆ لای ئەو جىگەىە كە دلى بە ئىمان و باوەر توندوتۆل نەكرى زوو لە دەست دەچى و دەدۆرى لە ھەموو كار و دەرگىرى دنبادا ئەمما دلى پر لە ھىوا و ئومىد و باوهرى نە شەيتان توانايى ئەو ى ھەىە پىشى پى بگرى نە دەشدۆرى. بۆ پاستى ئەو بابەتە دەچىنە خزمەت ئايەتى ۲۶۸ى بەقەرە:

﴿۲۶۸﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ

وَاسِعٌ عَلِيمٌ

شەيتان دەتاترسىنى بە ھەزارى، و ھەروا فەرمانى خراپە كردنتان پى دەدات بەلام خودا لە لايەن خۆيەو مۆزدەى لىبوردن و پاداشى گەرەو پى دەدات خوداش خاوەنى بەخششى زۆر و بەرفراوانە و زۆرىش زانايە.

و ەعدەى شەيتان فەقىرىيە

ئاوړ وەسەر دانەو و تېروانىنكى ھەستيارانە وەسەر ئايەتى ۲۶۸:

لاوازی باوەر و ئىمان دەبىتە خەيالائىكى بى ورە و بى ھىز بە ناوى شەيتان دەت ترسىنى لە

پاشه‌پوژیک‌ی نادیار، پیت ده‌لی: ئه‌و مال و داراییه‌ی هه‌ته‌بیر و به‌ویدا به‌ناوی خیر و ئی‌حسان مه‌یبه‌خشه، چونکه نه‌دار ده‌بی و ورده‌ورده‌ش به‌ره‌و پیری و لاوازی ده‌چی، ئه‌وده‌م که‌س ناب‌ی وه‌تگر‌ی و به‌خیت‌کا، خه‌یال‌اتی شه‌یتانی وای به‌سه‌ر دینی خودای له‌بیر ده‌باه‌وه که‌پازقه و له‌بیریشی ده‌باه‌وه که‌مردنی له‌ناکاو دی و ده‌فریای هیچ ناکه‌و‌یت. ئه‌وه له‌و لایه‌وه له‌بابه‌ت خیر و حه‌سه‌نات خه‌یال‌اتی شه‌یتانی ئاوا ده‌لی به‌ئینسانی، و له‌و لایه‌شه‌وه بو وه‌سه‌ر په‌رینی کاری نار‌ه‌وا و خراب و نالایق پی ده‌لی: خو‌شی دنیا ئه‌وه‌یه بی دلی خو‌ت و ئاره‌زووی نه‌فس و هه‌وات نه‌که‌ی، هه‌چی ئیشتیات لی بوو بیکه، پاشه‌پوژ خودا نیازی به‌سووتان و عه‌زابی تو نییه، ئه‌وانه‌ی له‌دنیا‌دا به‌گویت ده‌گا هه‌ر هه‌ره‌شه‌یه و دی و ده‌روا. ئه‌وه‌ی له‌بیر ده‌باه‌وه خودا بی‌باکه و حه‌قی بزنی کو‌له و بی‌شاخ له‌بزنی شاخدار ده‌ست‌یتته‌وه. به‌پی‌ی عه‌دال‌ته‌ی ناب‌ی که‌س له‌مافی بکر‌ی و مافی بخور‌ی، به‌کوردی ئینسانی لاواز و شلک و کالی ئیمان خه‌لف‌ی شلک و ساوا و ده‌ستی هه‌وا و هه‌وه‌سی شه‌یتانییه‌ی چونی بادا و خواری کا وا دیت و ده‌چی. ده‌بیته‌گو‌چانیش ده‌بیته‌وه‌کازیش و ده‌کر‌یته‌ده‌سکه‌پاچیش و ده‌سکه‌ته‌شویش. شه‌یتان واته ئاره‌زووی هه‌وا چونی بو‌ی وای لی ده‌کا.

ده‌رباره‌ی ئه‌و شه‌یتانه‌ی قور‌تان ناوی ده‌با زانایانی قور‌تان‌را و نه‌زه‌ری جو‌راو‌جو‌ریان زور داوه، مه‌سه‌له‌ن هه‌ندیک کو‌توویانه‌ی ئه‌و شه‌یتانه‌ی ئیلیسه، هه‌ندیک کو‌توویانه‌ی شه‌یتانیکه‌جیا له‌ئیلیس. هه‌ندیک‌یش کو‌توویانه‌ی شه‌یاتینی ئینسان و په‌رین، سه‌ره‌نجام پاش م‌شت و م‌ریکی زور هاتوونه‌سه‌ر ئه‌و پروایه: ئه‌و شه‌یتانه‌ی که‌ئینسان ده‌ترس‌ینی و ئینسان هان ده‌دا بو‌ی کاری خراب نه‌فسی ئه‌مماره‌یه، واته ئه‌و نه‌فس و هه‌وا‌ی ده‌ست‌ورت پی ده‌دا بو‌ی لای کاری نار‌ه‌وا و خراب.

مه‌عناکانی لو‌غه‌تی (وعد)

لو‌غه‌تی (وعد) بو‌ی خیریش و بو‌ی شه‌ریش به‌کار ده‌بر‌ی وه‌ک ده‌قور‌ئانیدا هه‌ر دوو لای هاتووه، بو‌ی شه‌ر‌ی وه‌ک ده‌ئایه‌تی ۷۲ی حه‌جدا چاو ده‌کر‌ی: «الَّتَارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ» ناگر‌یک که‌وا خودا به‌لینی داوه بو‌ی باوه‌ران.

(وعد) بو‌ی خیر وه‌ک ئایه‌تی ۲۰فه‌تح: «وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَعَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا» خودا به‌لینی ده‌سکه‌وتیکی زو‌ریشی دانی که‌وه‌ریده‌گرن.

وه‌ه‌روا (وعد) ده‌مه‌قامی ئیها‌نه‌شدا ده‌کار کراوه‌وه‌ک ده‌ئایه‌تی ۲۱ی ئالی عیمراندا چاو ده‌کر‌ی: «فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ» مز‌گینیان پی‌بدن به‌عه‌زابی تیژ و ئیشدار.

ئایه تی «وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ» چەن نەزەر لە سەر لَوغە تی (فحشاء) هەیه و دەربراو، هەندیک دەلێن: بە خەیلیه، هەندیک دەلێن واتە ئینفاق مەکه و مەده. گۆیا پیغەمبەر فەرموویه تی: (إِنَّ الْمَلَكَ يُنَادِي كُلَّ لَيْلَةٍ: اللَّهُمَّ اعْطِ كُلَّ مُفْقٍ خَلْفًا وَكُلَّ مُمَسِّكِ تَلْفًا) واتە فرشتە ی خودا هەموو پوژئی چار دەدەن و دەلێن: خودایا پاداشی دەوه بەوانە ی ئینفاق دەکەن واتە بەخشش دەدەن و بە فیرو بدە و بەره مالی ئەوانە ی داگیریان کردوو و بەشی کەسی لی نادن.

ئەو ئایه تی ۲۶۸ پازیکی نەخشینی دە ژێره ویدا ترووسکە دەدا و دەلی: شەیتان وەعدە ی هەژاری پوژئی نەهاتووت دەداتی، خوداش وەعدە ی لیبوردنی پوژئی داهاتووت دەداتی. جا ئە ی ئینسانی خاوەن هەست بە کامیان بەقا دەکە ی؟ و کامیان لە خودا و لە شەیتان راسترن دە وەعدە و بەلێنیدا؟ جا ئەتو کامیان هەلده گری؟ و ئەتو پیت وایه کامیان هەلگری بە قازانجته؟ با ئەمن پیش ئەوه ی ساغ بینەوه بو هەلگرتنی لایه ک، با پیت بلیم و پینومایه کت بکه م: ۱. هاتنی سبچه یه که شەیتان کوتوویه تی تیدا هەژار دەبی، لەوانه یه نه یه.

۲. ئەمما هاتنی ئەو پوژهی که خودا وەعدە ی داوه تاوانه کەت تیدا دەبه خشی یه قینه دی.

۳. ئەو ماله ی که به قسه ی شەیتان لە ترسی فەقیری سبچه یه نایه خشی ئیمکانی ئەوه ی هەیه وەمینی و ئیمکانیشی هەیه نەمینی و ئیمکانی ئەوه ش هەیه لیی بخوی و یا لیی نەخوی.

۴. ئەو پوژهی خودا وەعدە ی پی داوی یه قینه دی و لیخوش بوونت یه قینه.

۵. مالی دنیا و لەززه تی دنیا بی گومانە به لای فەوتانی وا هەیه به سەردا بی یا نه یه.

۶. ئەمما دەسمایه و سەرمایه ی قیامەت به لا و ئافه تی فەوتانی نییه و نابی.

هەرکەس سرنج داتی و ورد ورد بچیتە پیشی لە هەلسەنگاندن و بەراوردی ئەو جەریاناته، بی گومان به و نه تیجه و بەرهمه ده گا پال دانه وه به پال وپشتی خودا چاتر و قایم وقولتره له پال دانه وه به شەیتان.

دەشبی بلین مەبهستی خودا لە (مغفرة منه) داپوشینی گوناھانه لە پوژئی ئاخەتا به دەلیلی ئایه تی ۱۰۳ ی تەویه: «خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا» لە مال و سامانیان سەدهقه و خیر وەرگره تاکوو به هوی ئەوه وه پاک و خاوینیان بکه یته وه. دیاره به دابی عیلمی نه خو، لە فزی (مغفرة) چونکه نه که رهیه، واتە دیاری نه کراوه، لی خوش بوونه که چه ندهیه هەموو لی خوش بوونیکه و هەروا لە فزی (منه) ئامازیه وه لای لی خوش بوونی کامل.

پیغەمبەری خودا فەرموویه تی: (لَوْ لَا أَنَّ الشَّيَاطِينَ يُوحُونَ إِلَى قُلُوبِ بَنِي آدَمَ لَنَظَرُوا إِلَى

مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ) واته ئە‌گەر شه‌یتان وه‌سه‌سه‌ی دانه‌چاندبایه‌ دلّی ئە‌ولادانی ئاده‌م، به‌ره‌ی ئاده‌م ده‌چوونه‌ ئاسمان و له‌ویان ده‌روانی.

دیاره‌ ده‌ ئایه‌تی ۲۶۸دا ئاماژه‌ وه‌لای فه‌زلی خودا کرا چونکه‌ وه‌عه‌دی شه‌یتان به‌ هه‌ژاری و نه‌داری بوو، وه‌عه‌دی خوداش به‌ لیخۆشبوون و فه‌زلی خودا بوو، ئینجا دلّ ده‌یهه‌وی بزانئ فه‌زلی خودا چیه‌؟ جا بۆ لی‌حالی‌بوون له‌ فه‌زلی خودا ده‌بی‌ بچینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۶۹:

﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾

کارجوانی و کاربه‌جییی ده‌به‌خشیی و ده‌دا به‌و که‌سه‌ی که‌ خۆی وازی لی‌ بی‌، دیاره‌ هه‌ر که‌سی‌کیش کارزان و کاربه‌جییی پی‌ درابی ئە‌وه‌ خیروبی‌ری زۆری پی‌ دراوه‌ جگه‌ له‌ خاوه‌نی هه‌ست و بیر که‌س په‌ند وه‌رناگرئ (چونکه‌ نایزانی و حالی نییه‌)

ده‌عه‌وتی حه‌کیمانه‌

ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه‌ و تیروانینیکی هه‌ستیاران وه‌سه‌ر ئایه‌تی ۲۶۹:

پیش هه‌موو شتیک پتویسته‌ بزاند‌رئ (حکمه‌) مانای چیه‌ و چیه‌ ده‌درئ به‌ ئینسان چاتر بی‌ له‌ ئە‌قل؟ نه‌قل کراوه‌ له‌ یه‌کیک له‌ قورئان‌زانه‌کان به‌ نیوی (مقاتل) که‌ مانای (حکمه‌) ده‌ قورئاندا به‌ چوار جو‌ر ته‌عبیر کراوه‌:

۱. حیکمه‌ت واته‌ ئاگاداری و ئیرشاد (وه‌عز) به‌ ده‌لیلی ئایه‌تی ۲۳۱ی به‌قه‌ره‌: ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِّنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُم بِهِ﴾ ئە‌وه‌ش که‌ ناردوویه‌ ته‌ خواره‌وه‌ بۆتان (وه‌ک قورئان بی‌) که‌ به‌ مانه‌ ئاموژگاریتان بۆ ده‌کات. واته‌ مه‌وعیزه‌ی قورئان و بۆ ده‌کا.

هه‌روه‌ها ده‌ ئایه‌تی ۱۱۳ نیسائدا حیکمه‌ت به‌ مانای وه‌عز و ئیرشاده‌: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ خودا قورئان و کاربه‌جییی پی‌ به‌خشبو‌ی.

دووباره‌ هه‌روا ده‌ سوورپی ئالی‌عیمرانی‌شدا ئایه‌تی ۴۸ حیکمه‌ت هاتووه‌ به‌ مانای وه‌عز و ئیرشاد: ﴿وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ فی‌ری کتیب و کاربه‌جییی و ته‌ورات و ئینجلی ده‌کات.

۲. دووه‌هم جو‌ر له‌و چوار جو‌رانه‌ی که‌ له‌ له‌فزی حیکمه‌ت ته‌عبیر دراوه‌ته‌وه‌ ئە‌وه‌یه‌ که‌ حیکمه‌ت به‌ مانای (فه‌م و زانست) هاتووه‌، وه‌ک ده‌ ئایه‌تی ۱۲ی سوورپی مه‌ریه‌مدا ئیشاره‌ی

وه‌لا کراوه: ﴿يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا﴾ ئە‌ی یە‌حیا! ئە‌ئە‌و کتیبە به‌و‌پە‌ری توندی و گ‌رنگییە‌وه ب‌گ‌ره، ه‌ەر له‌ کاتی مند‌الیشدا کارامە‌یی و تی‌گە‌یشتن و کاربە‌جییان پێ به‌خشی.

و ه‌ه‌روا ده‌ ئایە‌تی ۱۲ لوقمانیشدا له‌فزی حیکمە‌ت به‌ مانای (عیلم و زانست) هات‌وو‌ه: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ به‌راستی کارزانیان دایە لوقمان که‌ شوکرانه‌بژیری خودا به‌، ه‌ەرکه‌سیش شوکرانه‌بژیر بێ، ئە‌وه‌ بۆ خۆیە‌تی، ه‌ەرکه‌سیش سێ‌له‌ و ناشکور بێ، خودا بێ‌نیاز و س‌پاس کراوه‌.

و ه‌ه‌روا ده‌ ئایە‌تی ۸۹ی سوورە‌ی ئە‌نعامدا دووبارە‌ له‌فزی حیکمە‌ت به‌ مانای عیلم و فه‌هم هات‌وو‌ه: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ ئائە‌وانە‌ ئە‌و که‌سانە‌ن که‌ کتیب و کارجوانی و کاربە‌جیی و پێ‌غه‌م‌بە‌رایە‌تیان خە‌لات کردن.

۳. سیه‌مین جی له‌و چوار جی‌گایانە‌ی که‌ ته‌عبیر له‌ له‌فزی حیکمە‌ت دراوه‌ته‌وه ئە‌دی‌ره‌دا ئە‌و‌جار حیکمە‌ت به‌ مانای (نبوه‌ت) ته‌عبیر کراوه‌ته‌وه‌ وه‌ک ده‌ ئایە‌تی ۵۴ی نيساءدا: ﴿فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مَّا لَمْ يُكُنُوا بِهَا﴾ بێ‌گومان ئیمە‌ کتیب و پێ‌غه‌م‌بە‌رایە‌تی و دە‌ستە‌لاتیک‌ی گ‌ه‌وره‌مان به‌ تۆ‌رە‌م‌ی ئیبراهیم به‌خشی.

و ه‌ه‌روا ده‌ ئایە‌تی ۲۰ی سوورە‌ی (ص) حیکمە‌ت به‌ مانای نبوه‌ت ته‌عبیر کراوه‌: ﴿وَشَدَدْنَا مُلْكُهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ﴾ فه‌رمان‌پەرە‌یایە‌ که‌شان بۆ قایم‌وقۆ‌ل کرد، و کارجوانی و جی‌به‌جیی و قسە‌پەرە‌وانی و چاره‌کردنی کیشە‌مان پێ به‌خشی.

و ه‌ه‌روا دووبارە‌ له‌فزی حیکمە‌ت ده‌ ئایە‌تی ۲۵۱ی به‌قه‌ره‌دا به‌ مانای نبوه‌ت هات‌وو‌ه: ﴿وَقَتْلَ دَاوُدَ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ﴾ داوود ده‌ویدا جالوتی کوشت خوداش پاشایە‌تی و کاربە‌جیی پێ دا.

۴. چواره‌مین جی له‌و چوار جۆ‌رانە‌ی که‌ بۆ ته‌عبیر دانه‌وه‌ له‌ له‌فزی حیکمە‌ت ئە‌وه‌یه‌ که‌ ته‌عبیر له‌ له‌فزی حیکمە‌ت به‌ قورئان دراوه‌ته‌وه‌ به‌و ه‌ۆ‌یه‌ که‌ قورئان چاوه‌ی‌راز و پ‌ه‌مز و ئە‌س‌راره‌ وه‌ک ده‌ ئایە‌تی ۱۲۵ی نه‌حل‌دا هات‌وو‌ه: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ بانگە‌شه‌ بکه‌ بۆ‌ پ‌ی‌ازی خودات به‌ لێ‌زانی و کاربە‌جیی و پ‌ه‌ند و ئامۆ‌ژگاری جوان.

سە‌راپای ئە‌و مانا و ته‌عبیراتانە‌ی که‌ له‌ له‌فزی حیکمە‌ت درانه‌وه‌ و پ‌استیش بوون ده‌گە‌ریتە‌وه‌ بۆ لای زانست و تی‌گە‌یشتن به‌ شە‌رتی زانست ده‌کار کری، که‌وابی ده‌بی بکو‌تری: ئە‌ی بێ‌ دە‌ست‌لات له‌ زانیاریدا! چۆ‌ناوچۆ‌ن داوای دە‌ستە‌لاتداری دنیا ده‌که‌ی؟ و چۆ‌ناوچۆ‌ن

داوای خه‌لافه‌ت و سه‌رداری عالهم ده‌که‌ی؟ ده‌بروانه‌ورد و هه‌ستیاران‌له‌ئایه‌تی ۸۵ی سوورپی ئیسراء‌جا‌پاشان‌وه‌ره‌سه‌یری‌یاغیگه‌ری‌ئینسانی‌به‌و‌که‌مه‌زانسته‌شی‌داوای‌خودایه‌تیش‌ده‌کا‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی‌و‌خه‌لافه‌ته‌شی‌تیپه‌راندووه: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ له‌روح‌پرسیارت‌لی‌ده‌که‌ن،‌بلی:‌روح‌له‌نه‌ینییه‌کانی‌خودایه‌(واته‌له‌جوغزی‌زانستی‌به‌ده‌ره)‌چونکه‌خودا‌زانست‌و‌زانیارییه‌کی‌که‌م‌نه‌بی‌نهداوته‌ئیوه‌(واته‌ئیوه‌ی‌ئینسان)

بۆ‌وه‌ی‌ده‌بی‌ئه‌قل‌واق‌بمینی‌که‌دنیا‌به‌هه‌رچی‌تیدایه‌و‌ئاسمانیش‌به‌هه‌رچی‌ده‌ناویدایه‌ئاخری‌پی‌دی‌ده‌گه‌نه‌ئاخ‌رین‌قوناغیان‌که‌فه‌نایه‌،‌ئه‌مما‌عیلم‌و‌زانستی‌بی‌سه‌ر‌و‌بن‌که‌هه‌رگیز‌دوایی‌پی‌نایه‌عیلمی‌و‌زانستی‌خودایه‌.‌ویستا‌ئینسان‌به‌و‌که‌مه‌زانسته‌ی‌غرووران‌سه‌ر‌ده‌پیچی‌و‌لایده‌دا‌له‌فه‌رمانی‌ئه‌و‌خاوه‌ن‌عیلمه‌بی‌سه‌ر‌و‌بنه‌.

باسی‌روح‌هاته‌گوپی‌و‌خوداش‌فه‌رمووی‌له‌راست‌روح‌مه‌یه‌ن‌و‌مه‌دوین،‌چونکه‌به‌و‌تۆزه‌زانسته‌ی‌دراوتانه‌تی‌ناتوان‌و‌ناگه‌ن‌به‌وه‌ی‌له‌روح‌بدوین،‌ئه‌مما‌ئه‌من‌به‌دلی‌بزۆزم‌نه‌ویستام‌و‌نه‌ویرام‌به‌گازه‌گازیکه‌وه‌به‌ده‌وره‌ی‌روح‌دا‌خولی‌دا‌و‌هه‌لسوورا‌تا‌به‌شل‌وکوتی‌که‌وت‌به‌لادا‌و‌ئیقراری‌کرد‌که‌به‌لی‌تی‌ناگه‌م.‌ئه‌وه‌ش‌زه‌مه‌یه‌ی‌روح‌و‌ئه‌وه‌ش‌ئیوه‌:

زه‌مه‌یه‌ی‌روح

پۆژ‌و‌شه‌و‌فکر‌و‌خه‌یال‌و‌ئه‌قلی‌هالۆزم‌ده‌لی‌پاز‌و‌په‌مزی‌هات‌و‌چوونم‌بۆ‌ده‌بی‌که‌س‌پیم‌نه‌لی‌پیم‌ده‌لین‌هاتووی‌له‌کویرا‌پرووت‌ده‌وییه‌یه‌کسه‌ره‌سه‌ر‌ده‌مین‌سوور‌له‌سه‌یری‌پازی‌ئه‌و‌بیینه‌و‌به‌ره‌خۆ‌ده‌زانم‌روح‌له‌دنای‌عاله‌می‌خاکی‌نییه‌لیم‌ته‌له‌سمه‌بۆ‌ده‌ماده‌و‌لاشه‌یی‌خاکی‌نییه‌زه‌مه‌یه‌ی‌روحه‌و‌ده‌نالی‌وه‌ک‌مه‌لی‌ژووری‌قه‌فه‌س‌تا‌کوو‌دی‌ده‌فریته‌وه‌کوگی‌هه‌وه‌ل‌کوگی‌نه‌فه‌س‌سه‌یره‌بۆ‌لای‌تاله‌ئه‌و‌پۆژه‌ی‌به‌ره‌و‌خۆ‌ی‌دیته‌وه‌نابه‌له‌د‌نازان‌له‌و‌بادانه‌وه‌هۆ‌ی‌دیته‌وه‌زۆر‌له‌زانیان‌له‌پاوی‌ئه‌و‌مه‌له‌که‌وت‌وو‌پاوی‌تیگه‌یش‌تون‌تیگه‌یش‌ستن‌دووره‌بۆ‌مه‌ی‌خاو‌و‌لاو

ئەو عەجەب لەو پاز و پەمزی ئەقل و عیلم و بیربەزین
 چوونە میوانی خودا چەن سەختە گیان و دڵ تەزین
 کێ لە میوانی کەریمان بێ کە پەم دەکشیتەو؟
 دڵ لە خۆراکی بەهەشتی بێز دەکا و دەکشیتەو؟
 هەستی کەم بەخشی بە ئینسان خوا لە سەر وەی شاھیدە
 لەو دەراوە دوورە زاننا بازی ناگابازی دا؟!
 پیم دەلێن پازی فرینی ئەو مەلی ماھیر و ژیر
 بۆ لەشی خاکی پەشی تاریک و بۆگەن چەشنی قیر
 ئاشنا و ناسینی زاتیی بێ نیازی پێوہیە
 بێ نیازە ئەو لە ھەرچیککی نیازی لێوہیە
 لیم یەقینە بێ نیازە ئەو نیازی کەس نییە
 چی نیازە بەو نیازە بێ نیازی لەو نییە
 زۆر عەجەب ناسینی ئەو لەو سەنگەرە پرا سەر گری؟
 سەنگەرێکی خاک و خۆل بێ، شەمعی وی لێ ھەلکری
 روح لە خۆتە پەبەنا، خۆ خۆ نەناسی چۆن دەبی؟
 روحی ئەقلە تۆ دەناسی، وا نەبی جا چۆن دەبی؟
 ئەقلە سەرگەردانە نازانی لە کێ داوا دەکە؟
 تاکوو بتناسی و بزانی چی لەوی داوا دەکە؟
 گەر لە روحە، روح لە خۆتە، خۆت لە خۆت داوا دەکە؟
 گەر لە خاکی بێ، شعور و ھەستە چی لەوی داوا دەکە؟
 وێدەچی داوا لە ئەقلی بێ، لە نەزمی لانەدا
 نووری ئەقلە گەر شەبەق دا دڵ لە بەزمی لادەدا
 ئەقلە دەتناسیتەو پۆژی ئەزەل پەیمانی بەست
 تۆی مۆرەبی و پروونکەری بۆ تیشکی ئەقل و نووری ھەست
 چاوی چاوەی نووری ئەقلی ئەو ترووسکە چاوەکەم
 ئەقل و نوور بارانی کە ئەقلیم بێنم چاوەکەم
 پەر لە ئەسرار و سورە ئەو پاز و پەمزە ئەو عومەر
 گێژە لەو گێژاوە گێژان دەدا سەد باھونەر

حیکمه‌ت

به‌لّی حیکمه‌ت واته کاری دروست و جوان و شایان ده جیی خویدا و به‌ئندازه‌ی توانایی. بۆ پشت راست کردنه‌وه‌ی ئه‌و قسه‌یه که حیکمه‌ت به‌ واته‌ی (تَخَلَّقُ به‌ ئه‌خلاقی خودا) واته‌ ره‌وشت به‌ ره‌وشتی خودا، ده‌روانینه‌ ئه‌و فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر: (تَخَلَّقُ بِأَخْلَاقِ اللَّهِ تَعَالَى) واته‌ ده‌ به‌رخورد و ره‌فتار و هه‌لس‌وکه‌وت ده‌گه‌لّ جامع‌ه وه‌ک خودا بن: عه‌فو، به‌زه، به‌خشین، سه‌خاوه‌ت، سه‌بر ...

له‌ سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه که مالمی ئینسان ده‌که‌وێته دوو شت واته‌ له‌ دوو شت پیک دی:

۱. خوداناسی به‌پراستی واته‌ ئیتاعه به‌ ته‌واوی و به‌پراستی، نه‌ به‌ درۆ

۲. عه‌مه‌ل به‌ دروستی

جا ده‌توانم بلیم ئه‌دی‌ره‌دایه هوی ئه‌وه‌ی که هه‌زه‌تی ئیبراهیم فهرمووی: «رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْخِفْ لِي بِالصَّالِحِينَ» (شعراء: ۸۳) ئه‌ی په‌روه‌ر‌دگارم! فی‌ری کاربه‌جیی و کارزانی‌م که، بمبه‌ره‌ ریزی چاکه‌کارانه‌وه‌.

پاش ئه‌وه‌ی که له‌ چوار ماناکانی حیکمه‌ت حالّی کراین که به‌ره‌می هه‌ر چواریان عیلم و زانست ده‌گرێته‌وه‌، که‌وايه به‌ پی‌ویست ده‌زاندری سووکه‌ئاو‌رپیک وه‌لای عیلم واته‌ زانست وه‌دری:

عیلم: خاوه‌نی ته‌فسیری که‌ششاف فهرموویه‌تی مانای ئه‌و ئایه‌ته «وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ» واته‌ هه‌رکه‌س خودا عیلم و زانستی دایه‌. دیاره‌ ده‌بی ئه‌و زانسته‌ زه‌روور بی، و ئه‌و زانسته‌ش بۆ غه‌یره‌ ئینسانیش ده‌س ده‌دا. وه‌کوو هه‌یوانات و دیوانه‌ و مندال و ... ده‌شبی بجینه‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ش که کرده‌ی ئینسان واته‌ فی‌عل، به‌نده‌ مه‌خلووقی خودایه‌، واته‌ له‌ لایه‌ن خوداوه‌یه‌.

جورجانی و عیلم و زانست

جورجانی فهرموویه‌تی عیلم و زانست دوو جوّره‌، واته‌ دوو به‌شه‌: قه‌دیم و په‌یدا بوو واته‌ (حادث). عیلمی قه‌دیم بریتییه‌ له‌ عیلمیک پراوه‌ستاو به‌ زاتی پاکی خودای بی‌هاوتا، دیاره‌ زانستی خودا وه‌ک به‌نده‌کانی خودا ناچی په‌یدا بوو له‌ نه‌بو‌ورا، زانستی خودا ده‌گه‌لّ زاتی خودایه‌، بی‌هه‌وه‌له‌ و بی‌دوايه‌، ئه‌مما زانستی په‌یدا‌بوو، خاوه‌نی هه‌وه‌لّ و ئاخ‌ره‌، وه‌ک سی‌ به‌ش بی‌وايه‌: به‌دی‌هی، زه‌رووری، ئیستدلالی.

۱. عیلمی به‌دی‌هی: زانستی به‌دی‌هی زانستیکه‌ ئینسان بۆ ده‌کار کردنی نیازی به‌ به‌رکوت و

پیشواز ھەيە، ھەك ئىنسان زانستى بەسەر نەفسى خۆيدا بى. واتە ئاشكرایە و دەلىلى ناوى ئىنسانى بۆ ناسىنى خوى، ھەيا ھەك زانست لە سەر ئەوھى: يەك چكۆلەترە لە دوو و سى و چوار ... ئەو چەشنە زانستە پىي دەكوترى عىلمى بەدەھى: زانستى ئاشكرا.

۲. عىلمى زەروروى: زانستى زەروروى زانستىكە كە ھىچ نىازى بە پیشواز نىيە، ھەك ئەو زانستانەى كە بەو پىنج دەزگا سرشتیانەى لەش دىنە دى و سابت دەبى. پىنج دەزگاكان: چاوى، گوى، زمان، لووت، پىستى لەش. دىتن، بىستن، شىرنى و تالى بوون، زىر و نەرم. زانست بە سەر ئەوانەدا بەو پىنج دەزگايە ھىچ نىازىك ناخوارى بۆ زانستەكە، زمان بى ھەي تەعلىم بەدى شەكر و خوى لىك دەكاتەوھ.

۳. زانستى ئىستدلالى: زانستىكە نىازى ھەيە بە پیشواز، ھەك ئەوھى بەتەوى بزانى ئەو كائىناتە بى رانەر و بى دانەر نەھاتۆتە دى، بەو نەزمە رىك و پىكە جوانە. يا بەتەوى بزانى و سابتى كەى كە ھەچى ھاتووە و پەيدا بوو، دەشبى برۆا و نەمىنى.

تا ئىترە بە ھوى ئايەتەكانى بابەتى نەفەقە باسى داراىى بەخت كردن بە تەواوى حالى بووين، و ئەوھشمان زانى بەخت كردنى مالى و سامان چ دە رىگای خودادا بى چ دە رىگای شەيتاندا بى، بى پاداش و تۆلە نابن، چاك و پاك بە چاك و پاك، ناچاك و ناچاك بە ناچاك و ناچاك. واتە مست بە مست و لامى دەدرىتەوھ، ئەمما ماچ بە ھەوسەت ماچىش پاداش دەدرىتەوھ و ئەو ھەدەش دراىە خواوون باوھران، پاداشى رۆژى ئاخىرەتيان بى گومان لە لايەن خوداوھ دەدرىتەوھ. بۆ ئىسباتى ئەو راستىيە دەچىنە خزمەت ئايەتى ۲۷۰ى بەقەرە:

﴿۲۷۰﴾ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ
ھەر مالىكتان بەخشىيت يا خود ھەر نەزرىكتان كرىيت ھىچ گومانى تىدا نىيە كە خودا دەيزانىت، ستەمكارانىش ھىچ يارمەتيدەرىكيان نىيە.

بى چەرەسەرە زالم قوتارى نابى

ئاوړ ھەسەر دانەوھ و تىروانىنىكى ھەستيارانە ھەسەر ئايەتى ۲۷۰:

دیارە خودا دەماندوینى و تىماندەگەیینى لە بارەى ئەو مالانەى دەیانەخشىن بە خىر بە عالەمى. دەفەرموى: ئەو سامانەى خەرجى دەكەن يا دە چاكەدا يا دە خراپەدا، بە ئاشكرایى يا بە نەھىنى، بە چاك و پاکی يا بە خراپى و بە ناپاکی، منەت و ئازارى لەسەر بكرى يا نەكرى، و يا

ئه‌و نه‌زرانه‌ی له‌ خو‌ی ده‌گرن، خودا به‌ هه‌موویان ئاگاداره و ده‌زان‌ی، پاداشیشیان ده‌داته‌وه. چاک به‌ چاک، ناچاک به‌ ناچاک.

دیره‌دا له‌ باب‌ت نه‌زره‌وه دوو جو‌ره نه‌زه‌ر دیته‌ پروو: یه‌کیان ده‌بی بجیته‌ سه‌ر و ئه‌نجام بدری، وه‌ک ئه‌وه‌ که‌ بلی‌ی: خودا له‌و به‌لایه‌م بیاریزی ئه‌وه‌نده‌ی بده‌مه‌ هه‌ژاران، ئه‌وه‌ ده‌بی کاتی رزگار بووی، ده‌بی نه‌زه‌ر که‌ بده‌ی، ده‌نا قه‌رزدار ده‌بی. ئه‌وی دی ئه‌گه‌ر بکو‌تری: ئه‌گه‌ر هاتوو ده‌گه‌ل فلان که‌س ئاشت بوومه‌وه و دواندم نه‌زر بی له‌ سه‌رم ئه‌و خیره‌ بکه‌م. ئه‌وه‌ ده‌بی ئاشت بیه‌وه‌ واته‌ بیشکینه‌ قسه‌که‌ت و ئاشت به‌وه‌. له‌ بات خیره‌ نه‌زه‌ر که‌ی له‌ خو‌ت گرتوو خیره‌که‌ بکه‌.

دیره‌دا که‌ خودا ئیشاره‌ وه‌لای ئه‌وه‌ی ده‌کا ده‌فهرمو‌ی چاک وایه‌ خیر وحه‌سه‌نات و ئینفاق له‌ چاترین و پاکترین شتدا بی، دینه‌وه‌ یادی ئه‌وه‌ی که‌ فهرمو‌ی: «وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ» و هه‌روا که‌ فهرمو‌ی: «الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ» و هه‌روا که‌ ده‌که‌وینه‌ بیرى زور له‌و شتانه‌ی به‌ره‌نگارن ده‌بن ده‌و ریگایه‌دا بو‌ پووچه‌ل کردنه‌وه‌ی چاکه‌کانمان وه‌کوو منه‌ت و ئازار و خو‌هه‌لکیشان و رپاکاری.

ئایه‌تی «فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ» واته‌ خودا ئاگاداری نه‌فه‌قه‌ و نه‌زه‌ر کانتان هه‌یه‌ و ده‌زان‌ی. ئه‌ده‌و ئاگاداریه‌ی خودادا مزگینی زور گه‌وره‌ی تیدایه‌ بو‌ وان‌ه‌ی نه‌فه‌قه‌ و نه‌زه‌ر که‌یان به‌ چاک و ئیخلاسه‌وه‌ ده‌که‌ن دوور له‌ منه‌ت و ئه‌زیه‌ت و هه‌ره‌شه‌ی گه‌وره‌شی لی هه‌ست ده‌کرئ بو‌ وان‌ه‌ی نه‌فه‌قه‌ و نه‌زریان به‌ منه‌ت و ئازاره‌وه‌ ده‌که‌ن. به‌و ده‌لیلان‌ه‌را ئه‌و مزگینی و ئه‌و هه‌ره‌شانه‌ هه‌ست پی ده‌کرین: خودا ئاگاداره‌ به‌ سه‌ر ده‌روون و نه‌ت‌ی خیره‌که‌ران‌ی نه‌زر و نه‌فه‌قه‌ له‌ ئیخلاص و عه‌بدایه‌تیه‌کان ئاگاداره‌، جا له‌ پرووی نه‌ت و ئیخلاسیان پاداشیان ده‌داته‌وه‌. بر‌وانه‌ و سه‌یری ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ پیر‌وزانه‌ بکه‌:

مائده‌ (۲۷) قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ. خودا فهرمو‌ی ته‌نیا هه‌ر له‌ خوداترسان ئه‌عمال وهرده‌گرئ.

زلزله‌ (۷) فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ (۸) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ. هه‌ر که‌س مسقاله‌ زه‌رپه‌یه‌کی خیر کردبی پاداشی ده‌بینی، هه‌ر که‌س مسقاله‌ زه‌رپه‌یه‌کی شه‌ر هه‌بی سزاکی ده‌بینی.

ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ پیر‌وزانه‌ ئه‌وه‌مان پی ده‌لین نابی به‌ هیوای ده‌وا و ده‌رمانی ته‌بیان ده‌س ده‌ کونی مار و دوو‌پشکان پاکی و یا ژه‌هری وه‌خو‌ی و ده‌بی باش بزانی چت چاندبی ئه‌وه‌

ده دروویه وه، نوکت چاندبج کزن نادرویه وه. نه چن خو فریو دن به ئیر و ئهوی، ته نیا ئه وهی ده توانی ده هاوارت بی و دهردت چاره کا، عه مه له، عه مه ل، عه مه ل به ئیخلاسه وه.

ئایه تی ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ واته خاوهن زو لم هیچ یارمه تیده ریکی نییه. ئه و ئایه ته ئه وه مان پی ده لی: کهوش و پیللاوت له لاقی عالهم دامالیوه و به پیی خواسیت وه ناو درووان خستوو و یا لیت دزیوه، چاوه پروانی ئه وهی مه به به سهر فهرشی مه خمه رتدا به رن پوژی خو ی به وه سیله ی شافعیک، بی گومان ئه تو به زالم و ته جاوه زکار ناوت سه بت کراوه ده ده فته ری له وحدا. ههر به سته مکاریشت بانگ ده که ن ههر به ته جاوه زکاریشت دادگایی ده که ن. زولمیش دوو به شه یا له ئه قل و ویژدانی خو تی ده که ی، یا له غهیری خو تی ده که ی. زولم له خو ت خه یانته به ئه مانه تی خودایه، ده بی سزایان بجیژی، زولم له غهیر خه یانته به خودا و به غهیری خودا و به خو ته، ئه گهر خودا ئی خویشی به خشی، ئی غهیری خو ی بی چه رمه سه ره نابه خشی.

ده ته جاوه زکار و ماف خو ری عالهمی! وه لام ده وه!

تا ئیره به وه سیله ی ئایه ته کانی مه ربووت به خیر و چاکه کاری حالی بووین له وهی که خودای تهعالا ئه و خیرانه چو ن بکهین به ههر نیه تیک به ههر که سیک ده زانی و ئاگاداره به دل و دهروون و نیهت.

ئه و جار دل خوازیاری ئه وهیه بزانی ئه و خیرانه یا ههر خیر و چاکه یه ک که ئینسان بیههوی بیکا به ئاشکرای بیکا و خه لک پی بزانی یا به نهینی بیکا و ههر خودا پی بزانی؟! پیشه کی ئینسان ده بی ئه وه بزانی پاداشی چاکه کاری و سزای خراپه کاری ههر به خودا ده دریته وه و ههر ئه ویش ئه و پوژه دینته پرو که ئه و حیساباتانه ی تیدا به جی دیندریت، که وایه ههر ئه و بوو به مه به ست و مه تلّه ب ده خیر و شه راندا، که وایه پی زانی خه لک به خیر کردن چ به هره یه کی لی وهرده گیر؟

جا بو ئه و مه تلّه به ده چینه خزمهت ئایه تی ٢٧١ی به قهره ده ویدا حالی ده بین:

﴿٢٧١﴾ إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

ئه گهر به خششه کانتان ئاشکرا که ن ئه وه کاریکی چاک و پاکه، ئه گهر بیشی شارنه وه (واته به نهینی بیده نه فه قیر و هه ژاران) ئه و چاتره بو تان و هه ندی له تاوانه کان و ده سواته وه. خوداش

سهدهقهی به ئاشکرا و به نهینی

ئاوړ وهسهر دانهوه و تېروانینیکی ههستیاران و هسهر ئایهتی ۲۷۱:

له سهر ئهساسی نهزه ری زانایانی ئایینی و هه دیس زانان، سهدهقه ئاوا ناسیندراوه به
عالمی ئیسلام: گویا له ههزه ری په سوول ﷺ پرسیار کراوه که سهدهقه به ئاشکرای خیری
زیاتره یا به نهینی؟ ههزه ری په سوول ﷺ بۆ ولامه که ی چاوه پروانی ئه مر و فره مانی خودا بووه
له و باره وه، خوداش ئه و ئایه تی ۲۷۱ ی بۆ په وانه کردووه. ئه و جار ده بی ئه وه بزانی سدهقه
عامه، بۆ فره زیش ده بی و بۆ سونه تیش ده بی. خودای ته عالا که ده ئایه تی ۱۰۳ ی ته و به دا
ده فره موی: ﴿حُذِّمْنَ اَمْوَالَهُمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾ واته ئه ی پیغه مبه ره له مال و دارایی وان
سهدهقه و خیر وه رگه تا کو به هوی ئه وه وه پاک و خا و نیان بکه یه وه. و هه روا دووباره خودای ته عالا
بۆ وه ی پروان بیته وه بۆ موسو لمانان سهدهقه بده نه کی و لیان تیک نه چی ده ئایه تی ۶۰ ی
سووره ی ته و به دا فره مویه تی: ﴿اِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ
قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ واته:
بی گومان سهدهقات ته نیا بۆ ۱. هه ژاران و ۲. نه داران و ۳. کو که ره وه ی زه کات و ۴. دلنه وایی کراوان و
«تازه موسولمان»، ۵. بۆ کرینه وه ی دیل و ۶. بۆ قه رزداره کان و ۷. بۆ ئه و ریگا و جیگیانه ش که کاری
خودایان تیدا به ریوه ده چی، ۸. بۆ ئه و ریوارانه ش پاره یان لی برا وه واجب و پیوستیکه له لایه ن خودا وه،
خوداش زانا و کار به جیییه.

دیاری کردن و دهس نشان کردنی ئه وه هه شت نه وعانه بۆ یه یه له لایه ن خودا وه که ئینسان
به هانه ی ئه وه ی نه مینی و بلای جا خو نازانم ئاوړ وهسهر کی وه ده م بۆ خیر و هه سه نات و
سهدهقات و زه کات پی دان. واته دانه دانه ی ئه وانه ی که خودا دیاری کردوون له نزیک ی ئه م و
خاوه ن مال و سامانی که خودا هه لیانده خات. تا دووباره ئینسان نه لی جا خو پیان نازانم له
کو ی هه ن ئه وانه.

ئایه تی ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئه وه که به شیوه ی نهینی بی بۆ خو تان چاتره، مه به ستی خودا ده بی چ
بی ده وهیدا؟ جاری با بزانی پیغه مبه ره ﷺ چی فره مووه له و باره وه؟ ده فره موی: (السُّرُّ اَفْضَلُ مِنَ
الْعَلَانِيَةِ) واته باری نهینی که ی به رزتره له باری ئاشکرا کردنی. ده بی ده لیلی نهینی که ی که چاتره
چۆن وه دۆزری؟

دهبی بلیین:

١. نهینیه کهی دوورتره له ریاکاری و خو نواندن و ناوداری و خو هه لکیشان.
  ٢. دوور خستنه وهی خیره و رگره که له ههست کردنی فیهیری و منهت کیشان له و کهسهی دهیداتی، هه ر بویه کوتراوه پیاوانی خودا ده شهوی تاریکدا مال و سامان ده خه نه ناو دهستی موسته حه ققان تاکوو نه ناسرین له بهر ئه وانهی کوتران.
  ٣. تاکوو شه خسیهت و که پامه تی فیهیر به خودا نه شکیته وه. زور شتی دیش هه یه ئه گهر له عهبدی زار به هاوار و له عهبدی به حه یا پرواندی.
- به کوردی و به کورتی: قازانجی خیری به نهینی پینجن: سی بۆ دینی، دووش دنیایی.
- سی دینه کان:

١. دووری له ریا و خو هه لکیشان
  ٢. دووری له شورهت و خونواندن به سهر هه ژاراند
  ٣. دووری له کیبر و ههوا چونکه سرشتی نهفس خو پارانانه
- دنیا یه کان ئه و دووانه:
١. ئه وهی زهکات و حه سه نات وهرده گری ههستی نرمی ده که سایه تیدا دهکا.
  ٢. خیری نهینی بهرگری دهکا له مال دزان و دهس دریکه ران بۆ مالی عالهم، چونکه دز و حیز ده گه پرن له کوئ مال هه یه ریگه ی بۆ وه دوزن بۆ دزینی.
- کی چاتری بۆ ده چی سپاسی ههستی ده که م.

دل و ویزدان ده لین به و هوی که خودای تهعالا راسته و خو بۆخوی بۆ بینهوا و نه دار و هه ژاران داوای یارمه تی و کومه گیان بۆ دهکا و پاداشی ئه وانهی که به دهنگی خودا وه دین له و باره وه چهن بارته قا ده داته وه، ئه و کاره بۆ له سهر پامان ده بی و بۆ هه لسه نگاندن ده بی، چون خودا بۆخوی زوردارتره و به خشنده تره و به به زتره بۆخوی راسته و خو نایانداتی که بۆ دلی ئه و هه ژارانه و که سایه تیان زور بی منه تانه تره و ئاسووده و راحه تره؟ ده چی به عه بده کانی ده لی ئه وانیس هه ی بیده، هه ی نه یدهن! جیی ئیره ده بی به کی بکوتری بۆ وایه؟

ئه قل و شعور راده چهنن بۆ ولامه که ی و واش ناکهن خو تووشی بی ئه ده بیهش بکه ن، ده لین نیزامی یاسای خودا له مهر حاوانه وه و دابین کردنی ئینسانی پیکه وه ئاوا ده که وی: بۆ وه حدهت و هاودهنگی نیازیان به یه کتر بی هه ر یه که ی له باریکه وه. دارا به مال و سامان ئاور

داته‌وه سهر هه‌ژار و هه‌ژار به‌دوعا و ئیتاعه و خزمه‌ت‌گوزاری ئاو‌ر داته‌وه سهر دارا. له‌و ئاو‌ر وه سهر یه‌ک دانه‌وه‌یان یه‌که‌تی و یه‌ک‌دلی له‌ نیوانیاندا دیته‌دی. توفان و هیرشی پوژگار زه‌فه‌ری پی‌ناشکین بیر و به‌ویدا رامالیان دا و لیکیان هه‌ل‌پ‌ری. خوداش ده‌سو‌نگه‌ی هاوکاری کردیان و یه‌ک‌دلیان هه‌م له‌ دنیا‌دا پاداشیان ده‌داته‌وه هه‌م له‌ قیامه‌ت‌دا. جا‌ئه‌دیره‌دایه‌ ره‌حم و میهره‌بانی خودا ده‌گه‌ل ئینسان شه‌به‌ق ده‌دا به‌هه‌موو ولاتی خه‌زمه‌تی هه‌موو ئینسانی هه‌ر به‌خو‌یه‌تی و بو‌خو‌یه‌تی. هیچی بو‌خودا نییه‌ چونکه‌ خودا بی‌نیازه‌ له‌ خزمه‌تی هه‌موو که‌س. ئه‌دیره‌دایه‌ ویزدان ده‌لی: که‌سیک سه‌ژده‌ بو‌ئه‌و خودای به‌په‌روش نه‌با و نه‌یناسی و ئیتاعه‌ی نه‌کا، بو‌ئاو‌ر وه‌سهر دانه‌وه‌ نابی له‌ هیچ باریکه‌وه. ئه‌مما له‌وانه‌یه‌ ئاینی ئیسلام ئه‌و نیه‌ت و قه‌سته‌ی ویزدانی به‌دوور بگری له‌ ویزدانی خو‌ی.

بو‌ئه‌و قه‌زاوه‌ته‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۷۲ی به‌قه‌ره‌ که‌ قه‌زاوه‌تی په‌واتر و دروست‌تره‌:

﴿۲۷۲﴾ تَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَأَنفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُّوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

موسولمان کردنی خه‌لکی له‌ سهرت پیویست نه‌کراوه‌ به‌لکوو خودا که‌یفی له‌ هه‌ر که‌سیکی‌ت هیدایه‌تی ده‌دا و موسولمانی ده‌کا، ئه‌وه‌ی ده‌یدنه‌ له‌ چاکه‌ و خیر، بو‌خوتانه‌؛ چونکه‌ ته‌نیا به‌ خاتری خودا مال و دارایی خوتان به‌خشیوه‌، هه‌ر مال و سامانی‌ک ده‌دنه‌ به‌ تیروته‌سه‌لی ده‌تاندنه‌وه‌، سه‌مه‌یشتان لی‌ناکری.

چیرۆکی ئه‌سما کچی هه‌زه‌تی ئه‌بووبه‌کر و پیغه‌مبه‌ر و رووداو‌یک

له‌ سهر دابه‌زینی ئه‌و ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ چهن نه‌زه‌ر هه‌یه‌ به‌و شیوه‌یه‌:

۱. گویا «فه‌یله» دایکی «ئه‌سما» کچه‌ گه‌وره‌ی هه‌زه‌تی ئه‌بووبه‌کر که‌ ئه‌سما له‌ زگی ئه‌و فه‌یله‌یه‌ هاتۆته‌ دنیاوه‌، ئه‌و فه‌یله‌یه‌ کچی سه‌عد که‌ له‌ کو‌ری عامری کو‌ری لوئی ده‌بی، ئه‌و فه‌یله‌یه‌ ژنی هه‌زه‌تی ئه‌بووبه‌کر ده‌بی، ئه‌سما و عه‌بدو‌للای لی‌ ده‌بن. ئه‌وه‌ پیش موسولمان بوونی هه‌زه‌تی ئه‌بووبه‌کر ده‌بی. کاتی هه‌زه‌تی ئه‌بووبه‌کر موسولمان ده‌بی دیته‌ ئه‌و پوژهی که‌ له‌ خزمه‌ت هه‌زه‌تی ره‌سوول‌ﷺ دا کو‌چ بکا بو‌ مه‌دینه‌ی مباره‌ک، ئه‌سما کچی ئه‌بووبه‌کر ده‌لی: بابم ده‌کاتی کو‌چ کردن بو‌ مه‌دینه‌ ئه‌و فه‌یله‌ و دایکی که‌ ده‌بیته‌ نه‌نکم هه‌ردوو‌کان له‌ مه‌که‌که‌ به‌جی دینلی چونکه‌ کافر بوون نه‌ده‌کرا ده‌گه‌ل خو‌یانی به‌ری، ئه‌و دووانه‌ واته‌ دایکم و نه‌نکم ده‌زه‌مانی بابمدا تیروته‌سه‌ل و پراحت بوون، ئه‌مما له‌ پاش هیجهره‌تی بابم بو‌ مه‌دینه‌، ئه‌و

دوو دایکەم فەقیر دەبن، لە ئەسەری فەقیریان دینە مەدینە ماله من چونکە کچیان بووم، نزیکە ی بیست شەویەک میوانی من بوون و تا توانیم خزمەتم کردن. تا ئەو پڕۆژە هاتنی خۆیان باس کرد که لە بەر ئەو مەبەستە هاتووین ئەتۆ دەبێ بە بابت بلیی خەرچیکى بدا بە ئیمە تا ئیمە لە مەککە بە چاوە دەستی لە ناو قورەیشیاندا نەمێنەووە چونکە لەوانە یە ئەگەر هەر ئاوا بەبێ خەرچی وەمێنن لەوانە یە ئەگەر ناحەزیش بێ پەنا بۆ قورەیشیان بەرین لە برسان. دەو ئەلامدا ئەسما کچی حەزەرەتی ئەبووبەکر دە موقابیل داواى ئەو دوو دایکانەیدا کوتی: مۆلەتیکم لى بگرن جواب و دەدەمەو. ئەوانیش کوتیان ئەو مۆلەتە تا کەنگی و چەند پڕۆژ دەخایەنی؟ ئەسماش کوتی تا دەچمە خزمەت بابم و پیغەمبەر ﷺ، چونکە سەرچاوەی دینمان قورئان و پیغەمبەرە. ئەوانیش کوتیان دەی باشە، زوو بچۆ لایان و جوابە کەن بۆ بیئەو. ئەوجا ئەسمائە هەستا دە پیشدا چۆ خزمەت پیغەمبەر ﷺ و جەریانە کە ی بێ کەم و زیاد بۆ گێراو. پیغەمبەر راوەستا لە پڕۆجە جوابی نەداو، ئەسمائە دەلی دەو سائەدا دیتم روخساری پیغەمبەری گۆرا و رەنگی سوور و سپی هەلگەرا هەستم بەوێ کرد وەحی بۆ نازل بوو، ئەمنیش هەروا بە داماوێ دامابووم. پیغەمبەر ﷺ سەری هەلینا و ئایەتی ٢٧٢ی بەقەرە ی خویندەو. بە منی فەرموو خودا ئیجازە ی پێ دای بۆ بە ئینفاق بیان دە یە هەچی لە تواناتدا یە، ئەمنیش بە دلێکی پڕ لە خوشی هەستام هاتمە خزمەت بابم و بۆ ویشم سەر لە بن ئی ئەو دوو دایکەم و ئی پیغەمبەریش هەموو بۆ بەیان کرد. بابم هەستم کرد که زرۆی بەوێ پێ خوش بوو ئایەت لەو بارەو دابەزیو لە سۆنگە ی ئەو جەریانە ی دوو دایک و کچ.

٢. نەزەری دوو هەم:

هەروا لە سەر دابەزینی ئەو ئایەتە ئەو ریاوایەتەش هە یە: گۆیا چەند نەفەر لە ئەنسا ر که دەگەل یە هوودییەکانی «بنی قریظە» و «بنی نضیر» خزمایەتی ژنانیان دەبێ، بلام یە هوودییەکان لە بەر ئەوێ که لە زەوی و باغ و باغات بێ بەش بوون دە کاتی میوە چینی دا دەهاتنە لای خزمەکانیان لە مەدینە ی هەم میوەیان دەگەل دەچنین هەم بەشی مال و مندالەکانیان دەگەل خو دەهێناو. ئەمما کاتێ ئەنسا رییەکان هاتن ئیسلامیان قبو ل کرد ئەو هام و شو و تیکە لاویە لە ناو چوو. یە هوودییەکان لە بەشە میوە جاتە که بۆ مندالان و بۆ خۆیان بێ بەش هاتنە دەری و مانەو. تا خودای تەعالا ئەو ئایەتە ی (٢٧٢) ی نازل فەرموو. (تفسیر کبیر، ج ٧، ل ٧٣)

٣. نەزەری سی هەم:

ئو ریوایه تهشی له سهره: له هه وه لی ئیسلامه وه پیغه مبه رﷺ ده ستووری دابو که به کافرو موشریک سه ده قه نه دهن، ئه وانیش زور به دامای و برسیایه تی مانه وه ده یانکوت مالتانه خودا دوژمنایه تیشی ده که یه رزقن ده داتئ. پیغه مبه رﷺ ده لی مه یانده نی. جا له جیگایه کدا خودا به وه هه موو عه زمه ته ی خوئی لیمان تووره نه بی و ژیانمان داتئ بو ده بی پیغه مبه ر که له لایه نه ورا کراوه ته پیغه مبه ر به قه ولی خوئی، رزقمان لی ببری؟

ئه ماما دروستترین ریوایه تیان ریوایه تی ئه سمائه کچی حه زره تی ئه بوو به کره. با ئه وهش نه خرپته پاش گوئی، ده عوه تی ئه و ئایه ته له سهر نه فقه و حه سه نات دان به کافره، بو ئه و کافرانیه که ده شه پی ئیسلامدا نه بن و ئه و ده عوه تهش زهر به یه کی گورچو بر بو له کافر درا، چونکه زوړیک له کافران به و هیممه ته گه وری ئیسلام له مه ر رزق و ژیان ئینسان مه یلیان به ره و ئیسلام ده جوو لاوه و ده هاتن. بو باوه پی و راستی ئه و جه ریانه سه یری ئایه تی ۸ سوورپی «ممتحنه» بکه:

﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ خودا بریتان لی ناگری سه باره ت به و که سانه ی که له سهر دین شه پیان ده گه لتان نه کردوه، و له ولات و زیدی خوژان ده ریان نه کردون، چاکه یان ده گه ل بکه ن و دادگه رییان ده گه ل بنوینن، بی گومان خودا دادگه ره کانی خوژ ده وئ.

پاش دابه زینی ئه و ئایه ته پیروژه (۸ی ممتحنه) پیغه مبه رﷺ جاری دا و فه رمووی هه رکه س خزمی فه قیری بی و موشریکیش بی به و مه رجه ی ده شه پی ئیسلامدا نه بی و عه له یه ی ئیسلام ئاژاوه و فیتنه نه چینی، سه ده قه ی بده نی، ئه ماما زه کات نا؛ ئه وه له وه پرا عاله می کافر و موشریک له به ره نگار بوونه و هیان ده گه ل له شکری ئیسلام، پاشه کشه یان زور نواند و هه روا به ره و ئیسلامیش ده هاتن. ئه و ئایه ته به هره ی زوړی به خشی به ئیسلام.

ئایه تی ﴿وَمَا تَنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ﴾ ئینفاق مه که ن جگه بو ره زایه تی خودا. دیاره ئه و جومله ئایه ته ئه وه مان پی ده لی: خودا پی خوژه هه چی برسی بی به هاواریه وه بچن. ئایه تی ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ یانی هیدایه تی خه لکی پیویست نه کراوه له سهر تو، به لکه خودا ده توانئ کی وازی لی بی، هیدایه تی دا. ئه و ئایه ته ئه وه مان پی ده لی هیدایه ت ته نیا ده ئیراده و وازی خودا دایه، ئینسان ده ویدا و ته نانه ت پیغه مبه ره کانیش ریگیان له و بواره نییه وه پهرن واته ئه وانیش ناتوان خه لک هیدایه ت دهن.

دل دیره دا ئه وههسته ده کا که ئه وه ئایه ته (٢٧٢) ده گهل ئایه تی ٥٢ی سووړه ی شووړا دزایه تی هه یه، به وه ده لیله: ده ئایه تی ٢٧٢ی به قهرده دا نه هی هیدایه تی له پیغه مبه ر کراوه و دیاره حاشا هه لئاگری. و ده ئایه تی ٥٢ی شووړا دا هیدایه تی دراوه ته پیغه مبه ر حاشا هه لئاگری. ئایه ته که ﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ واته بی گومان ته تو شاره زا و هیدایه تی ده که ی بو ریگی رایست.

ئه وه دیره دا هیدایه تی ئیسات کرا بو پیغه مبه ر، ده ئایه تی ٢٧٢دا نه فی هیدایه تی کرا؛ ئه وه بوو به دزایه تی دوو ئایه تی ده هیدایه تدا. خو ئه وهش ده زانین خودا چاتر ده زانی له مه و چاتریش ده لی. که وایی ئیمه چو ن بلین له بابته هیدایه ته وه تا کوو نا کو کی نیوان ئه وه دوو ئایه ته لابه رین! ده بی ئاوا بو هیدایه تی بچین: هیدایه تی ئایه تی ٥٢ی شووړا به مانای شاره زایی بی، نه ک به مانای به ستنه وه له سه ر ریگی رایست؛ به لام هیدایه تی ئایه تی ٢٧٢ی به قهره به مانای دابه ستنی ئینسان له سه ر ریگی رایسته.

به کوردی و به کوتی: کافر و ئینفاق

١. کافری هه ربی واته شه رکه ر: ناید ری تی

٢. پشتیوانی کافری شه رکه ر: ناید ری تی

٣. کافری بی لایه ن و بی ئاژا وه چی: ده بدری تی.

تا ئیره ئه وه مان زانی که هه سه نات و سه ده قات و ئینفاق ده بی بدری به هه ژاران و نه داران و بی سه ره رستان و داماوان. ئه ممه دلی بزور ده یه وه ی ئه وهش بزانی له نیوان ئه وه خوا وه نیازانه دا کیه یان له پیشه وه یه بو پیدانی مال و سامان چونکه وا هه لده که و ی ئینسان به شیکی که می ده ده سدایه و که به شی هه ندیکیان ده کا، ده یه وه ی بزانی کی له هه موویان شایانتره بیداتی. جا بو ئه وه مه به سته راستیه ده چینه خزمه ت ئایه تی ٢٧٣:

﴿٢٧٣﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

خیر و چاکه و ده سگرو بیتان با بو ئه وه هه ژارانه بی که له بهر هه ول و تیکو شان له ری خودا دا به سراونه ته وه و ناتوان به زه ویدا بگه رین و بازرگانی و مامه له بکه ن، ته وانه ی و نایان ناسن له بهر حه یابه خو یان، وا ده زانن ده وله مه ندن و هه یانه، به لام ته تو به رو اله ت ده یان ناسی، ته مانه

بە هیچ داوا و پارانەوێهێک داوا لە خەڵک ناکەن، ئەو مآلو سامانە چاک و بەنرخانەیی کە دەبێهەشتن هیچ گومانی تێدا نییه، خودا بە هەموویان دەزانیت.

یارانی (صفه) کین؟

ئاوڕ وەسەر دانەووە و تێروانینیکی هەستیارانە وەسەر ئایەتی ٢٧٣:

بە پێی نەزەر و رای هەندیک لە قورئان زانان ئەو ئایەتە دەرحەق بە یارانی (صفه) دابەزیووە، ئەفراوانی سەفە هەژار و هەلقەندراو و دەرکراو بوون بێر و بەویدا، ئەمما دەو ئاوارەیی و دەربەدەریەشدا بە تەواوی توانا و شەوق و زەوقەووە خەریکی پەرە پێدانی ئەو دنیە ئیسلامە بوون، هەندیک دەلێن: ئەو یارانی سەفە لە بەر ئەوێ دە شاری مەدینەدا خانوویان نەبوو هاتوون لە دەورووبەری مزگەوتی کەپەریان دروست کردوووە و تێیدا ژانیان بردۆتە سەری و خۆیان لە ترسی گەرما و سەرما و با و باران دەویدا حاشار داو.

ئەسحابی سەفە بە تەواوی نیەتی پاکیان دەگەڵ دین و پیغەمبەریان راست بوون دەگەڵ ئەوێ سەختی و تەنگانەیی باری ژیان خۆیان هاویشتبوونە کۆلیان، بەلام کۆل و باری ئیمان و خۆشەویستی پیغەمبەریان دانەدەنا. بە زۆری پۆژانە بە پۆژوو دەبوون و شەوانەش خەریکی قورئان دەبوون و بۆ باری ژیانیش دەچوونە کێوکانی دەورووبەری مەدینە دار و باریان دێنا بە ئەنساریەکانیان دەفروشتن. جەمعیەتیان سێ سەت چوارسەت نەفەر دەبوون. بە پێی رێبایەتی ئینی عەباس ئەوانە بێ مآل و سامان بوون بەو هۆیە بەشی زۆری کاریان هەر قورئان حیفز کردن و بە خەڵک کوتنی قورئان بوو و هەروا تەفتیش و باس لە جیهاد و حەدیس و ئایاتی قورئانی بوو و دە شەپ و جیهاد و غەزاوێدا زۆری ئەندامیان لە دەس دابوو وەک چاو و دەست و لاق. ئەبوو هەریرە زۆر لە حەدیسەکانی پیغەمبەر ﷺ لە سەر وان نەقل دەکا، سەختی و ناپەڕەختی زۆریان لێ بەیان دەکا. (تەفسیری کەبیر، ج ٧، ل ٨٤)

گۆیا پۆژیک پیغەمبەر ﷺ کە خەبەری ئەسحابی سەفە دەبیستێ کە گۆیا زۆر بێ نان و بەرگن، دەچیتە ناویان و وەکی بیستبووی ئاویان چاو کردن بەلام هیممەت و شەجاعت و تەوێکول و قەناعەتیان لێ دەباری لە سیمای زاھیریان مزگینی دانی بە چاک و پاک فەرمووی پێیان هەڕکەس لە ئۆمەتی من بتوانی نیویک لە سەختی ئێوە وەخۆ گری و ئاواش قەناعەتی بێ

ئەو مزگینیە بۆ ئێوەم دا بۆ وانیش هەیه. (علامە زمخشری، کشاف، ج ١، ل ٣١٣)

پینج سیفه تی یارانی (صفه)

ئه گهر به وردی و ههستیاران ههیری ئایه تی ٢٧٣ ی به قهره بکری تهواو ئه و پینج سیفه تهی خودا لیان به بیان ده فهرموی له وهی ئیمه پامانگه یاند له باره ی وان زور زیاتر دیت بهرچاو، جا با ته ماشا و سهیری ئه و پینج سیفه تانه کهین که خودای تهعالا ده ئایه ته که دا ده ست نیشانی کردوون:

١. ئایه تی «الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ» واته له بهر ههول و تیکۆشان له پری خودادا به سراونه ته وه. سهیر که که سیک خودا شاهیدی له سه ر بدا ئاوا چی ده مینی بو وهی باوه پری پی بکه ی که ئه وانه راستن ده فیدا کاریدا.

٢. ئایه تی «لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ» واته ئه وانه ناتوانن بیر و بهوی زه ویدا وه سووپین بو مامه له و بازرگانی، تا بتوانن ژیان پیک بینن. شاهیدی له وه گه وره تر ههیه له سه ر فیدا کاری و چاکی؟

٣. ئایه تی «يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ» واته ئه وانه ی وایانناسن له بهر حه یابه خویمان، و ده زانن ده وله مهنندن. به لگه له شاهیدی خودا چاتر و قایمتر ده بی بی؟ نا نا نا ٤. ئایه تی «تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ» واته به لام ئه تو به پواله تدا ده یان ناسیت. له وه پروونتر به لگه ههیه له سه ر چاکی و پاکی ئه سحابی سه ففه.

٥. ئایه تی «لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا» واته (ئه سحابی سه ففه) به هیچ جو ره پارانه وه و لاله وهیه که داوا له خه لک ناکه ن بو باری ژیان. (الحاف واته به خواهیش یا به زور).

ئیبنی مه سهوود ده لی: خودای مه زن فه قیر و نه داری به حه یا و شه رمی له لا عه زیز و خو شه ویستره له فه قیری بی شه رم بی و ملی خوار کاته وه له لای عالم بو نان و ژیان. چونکه ئه و بی شه رمه هه رکه س شتی داتی پی هه لده لی هه رکه س نه یداتی زه می ده کا.

ده ئایه تی ٢٧٣ دا خودا ئه وهی پی راگه یاندین له ناو پۆلی هه ژار و نه داراندا کی شایانتره بو ئاوړ وه سه ر دان و چاوه دیری! ئه و جار دلی بزور ده یه وهی بزانی له روانگهی ئایینه وه شیوهی مال به خت کردن ده بی چۆن بی؟ ده پروژدا بی به ئاشکرایه له بهر چاوی عالم، یا ده شه ودا بی به نهینی؟ پیوسته بو حالی بوون له و مه به سه ته بچینه خزمه ت ئایه تی ٢٧٤ ده ویدا بومان پروون ده بیته وه هه ر چۆنی هه بی:

﴿۲۷۴﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

ئەوانەى كە ھىچ كاتىك لە بەخشىن و يارمەتى دان كۆتايى ناكەن و بە شەو و بە رۆژ بە نەيىنى و بە ئاشكرايى ھەر خەريكى بەخشىن، پاداشتى ئەوانە لە لاى خوداى خويان مسۆگەرە و لە رۆژى دوايشدا ھىچ ترس و خەفەتيك پرويان تىناكات و بۆ ھەميشە ھەر لە ئاسوودەبيدا دەبن.

بەخشىنەوہى مال بە ئاشكرا و نەيىنى

ئاوړ وەسەر دانەوہ و تېروانىتيكى ھەستيارانە وەسەر ئايەتى ۲۷۴:

ديارە بە پيى فەرموودەى ئايەتەكە ئەو كەسانەى داراي خويان بە دزى و بە ئاشكرايى بى منەت كردن و خوھەلكيشان دە پرگاي خودادا بەخت دەكەن لە لاى خودا پاداشى ئەو كەسانە ھەيە و ئامادەيە و ھىچ ترسيكيان نىيە لەوہى پاداشيان نەدرىتەوہ و يا توفانى تەجاوہزكاران رېبواران داتە بەرەخۆ و ھىچ خەفەتى ئەوہش نايەتە سەريان، دەيانبى يا نايانبى و يا دەمرن يا دەژين.

ويدەچى ئەوہ ئاخريں ئايەت بى لە بابەت ئينفاق و سەدەقە پاش بەيانى بەشيک لەو بابەتانەى كە سەر وە خيەر و ھەسەنات بوون بەبى چاوہروانى كات و زەمان و راگرتنى ئينفاق و سەدەقە بۆ رۆژەكانى وەك جيژنى پەمەزان و قوربان و كاتەكانى دى. بەلكە خودا بە ھۆى ئەو ئايەتە بەندەكانى بانگ دەكا و شەوقيان وەبەر دەنى بۆ وەى دە ھەر كات و سات و زەماندا بن لە خيەر و بەخششى مال بۆ خاوہن نيازان راستەوخۆ بچنە پيشى و پامەوہستن.

لە سەر ھۆى دابەزىنى ئەو ئايەتە را و بۆچوون و نەزەرى زۆرن ئەمما ئايەتەكانى دەبى ئەوہ بزانيں بى مناسەبە و عىللەت نەھاتوون بەلكە ھەر ئايەتەى ھۆيەكى بووہ، ئەمما دە پال ئەو ھۆيەدا ھەموو دەور و دەورانى نەبواردووە و لە خۆى گرتووە مەگەر بە ھەلكەوت ئايەتيك تايبەتى كاتى تايبەتى بووبى وەك مەسەلەى دىل، جاريە و ... كە ئەوانەى دە كاتى خويدا بوون و ئىستى ئەو حالەتە نەماوہ. بە ھەر حال دە جيگاي خويدا بە تەواوى لە سەر ئەو دىل و جاريە دەدوين.

ئىستى دەچينە خزمەت ھۆيەكانى دابەزىنى ئايەتى ۲۷۴، بە پىنج نەزەر ئىكتىفا دەكەين:

۱. خاوہنى كە ششاف كوتوويەتى ھۆى ھاتنە خوارەوہى ئەو ئايەتە ھەزەرەتى ئەبووبەكرى

سدیق بووه. که کاتی له مه ککه وه کوچی کرد بو مه دینه گویا دارایی خوئی هه موو ویل کرد و به جیی هیشت ته نیا نه ختیکی بو ژیا نی ده گهل خو برد تا دامه زری.

٢. ئیبنی عه بباس ده لی: ده شه ئنی حه زره تی عه لیدا دابه زیوه چونکه عه لی دارا نه بووه به لام کاتی ئه یاتی ئینفاق دابه زیوه گویا چوار دیره مه می که بووه سه باره ت به فه زیله تی ئینفاق ئه و چوار دره مه می داوه ته نه داران.

٣. ئه بوو ده رداء، ئه بوو ئیمامه و ئیبنی عه بباس، ئه وزاعیو ره باح ئیبنی یه زید: ئه وانه نه زریان ئاوا داوه که گویا عیده به که له فیدا کارانی ئیسلام دارایی خویان خه رجی ئه و ئه سبانه ده کرد که بو پوژی هه را و غه زا و شه ر و ده رگیری توند و چالاک و به بده و و به پاپه ر بوون

٤. هه ندیکیش نه زریان وایه که دابه زینی ئه و ئایه ته سه باره ت به عه بدولره حمان کوپی عه وف و حه زره تی عه لی هاتوو ده کاتیدا که به شی زوری دارایی خویان داوه ته ئه سحابی سه ففه، و ته نانه ت ده شه وانی تاریکدا به کوئی خویان خورمایان بو بردوون.

٥. قه تاده ش فه رموو به تی: ئه و ئایه ته هوی دابه زینی ئه و که سانه بوون که به پی نی نیاز ده ئینفاقی مال و دارایی خویندا خه ریک بوون بو گشت خاوه ن نیازان بی له به ر چاو گرتنی کات و زه مان.

پاش ئه وه ی که به هوی ئایه ته کانی ٢٧٠ تا ٢٧٤ له بابته خه رج کردن و به خت کردن و ده ست گرته وه و ئاو پر دانه وه بو سه ر خاوه ن نیازانی وه ک هه ژار و نه دار و پیرو له کار که وتوو دواین، ئه و جار دلی بزوز و به پرسیار ده یه وه ی بزانی ئه دی ئه و که سانه ی به پیچه وانه ی ئه و ده ستوو ره عه مه ل بکه ن، واته هه ژاری وه چه وسینی، نه داری ده خو ل وه گه وزینی و داماو ی بره تینی و بی ده سه لاتی ده ربه ده ر کا و له خاک و نیشتمانی ده رپه رینی و ئاواره ی ولاتانی کا، یا مال و دارایی بداتی ئه م ما زیادی لی وه ستینی، ده بی حالی ئه وانه ده کاتی خویدا چون بن و پاداشیان چ بی؟

ده بی بو ولامی ئه و پرسیارانه بچینه خزمه ت ئایه تی ٢٧٥:

﴿٢٧٥﴾ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

ربا سووده، وه کوو ئه وه ی که سیک هه زار دینار بداته که سیک بو ماوه ی سی مانگ به و

مه‌رجه‌ی دوایی هه‌زار و سیسه‌د دیناری لی بگپ‌رته‌وه، واته سیسه‌د دینار زیاتر له و پارهی که پئی داوه به قه‌رز. خودا ئه‌و جو‌ره مامه‌له‌ی به توندی حه‌رام کردووه و ده‌فه‌رمویت:

ئه‌وانه‌ی سوود ده‌خۆن (واته سوود وه‌رده‌گرن) حالیان وه‌کوو حاللی که‌سیکی فیدار وایه که شه‌یتان ده‌ستی لی وه‌شاندبێ که له هه‌ستان و دانیشته‌دا ناتوانیت ریگی‌ای راست بگریته به‌ر، به‌لکوو هه‌ر به‌ولا‌ولا‌دا ده‌که‌ویت.

مه‌به‌ست له‌و ده‌ست لی‌وه‌شاندنی شه‌یتانه ری لی‌تیک‌چوونه، ئیمه به که‌سیک که نه‌زانیت چۆن هه‌ستی و چۆن دانیشی و کاروباری خۆی به‌پ‌یوه به‌ری ده‌لین: شه‌یتان ده‌ستی لی وه‌شاندووه و سه‌ری لی شیواندووه. به‌شی زۆری ته‌فسیرنوسه‌کان ده‌لین ئه‌وه باس و حاللی سوودخۆرانه ده‌کاتی زیندوو‌بوونه‌ویاندا یان له پ‌وژری دوا‌ییدا. هه‌ندیکی دی ده‌لین: مه‌به‌ست ده‌رخستن و پ‌وون کردنه‌وه‌ی سه‌رل‌یشی‌واوی و شپ‌زه‌یی حال و قسه‌ی ئه‌و که‌سانه‌یه که ده‌دنیا‌دا سوود ده‌خۆن چونکه ئه‌وانه ده‌یانه‌ویت و پ‌یشان به‌دن سوودخواردن وه‌کوو له ک‌رین و فروشتن حه‌لا‌لت‌ره،

ده‌لین: سوودخواردن و ک‌رین و فروشتن هه‌ردوو حه‌لا‌لن و وه‌کوو یه‌ک وان. هه‌ر خودی ئه‌و قسه‌یه‌یان به‌ل‌گه‌یه له‌سه‌ر ری لی‌تیک‌چوونیان و سه‌رل‌یشی‌واویان. مه‌سه‌له‌که خۆی پ‌یچه‌وانه‌یه و خودا ک‌رین و فروشتنی حه‌لا‌ل کردووه به‌لام سوودخواردنی حه‌رام کردووه. ئه‌وه‌ی ئاگادار بێ و باسی حه‌رام‌بوونی سوودی پ‌ی‌گه‌یی و ل‌یی دوور که‌وی، سه‌باره‌ت به‌وانه‌ی ده‌پ‌یشدا خواردوونی ئه‌وه با ئه‌و بی‌ت و ده‌که‌ویت‌ه لای خودا، به‌لام ئه‌گه‌ر بگه‌رپ‌ته‌وه بو‌لای سوودخواردن و سه‌رله‌نوێ ئه‌و سته‌مه بکات ئه‌وه ده‌بی‌ته هاو‌پ‌ی‌ی ئاگری د‌و‌زه‌خ و هه‌تا هه‌تایه ده‌و‌یدا‌یه.

ر‌با (سوود)

عه‌ره‌بی جاهیلیه‌ت واته نه‌زان و بی‌خه‌به‌ر له‌ ئایینی ئیسلام، حال و عاده‌ت و باوه‌ر‌بان مامه‌له‌ بووه، ته‌نانه‌ت پ‌اش دابه‌زینی ئایینی ئیسلام له‌ هه‌وه‌له‌وه واته ئیسلام خۆی توندوت‌و‌ل و قایم نه‌کردبوو ئه‌و مامه‌له‌ و سووداره‌یان هه‌ر ده‌کرد. ده‌مه‌که و ده‌ورو به‌ریدا و به‌تایبه‌ت ده‌شاری مه‌که‌دا به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک بازاری سوود (ر‌با) گه‌رم بوو سوود وه‌رگرتن وه‌ک پ‌ایه و ئه‌ساسیکی مامه‌له‌ ده‌هاته ژمار. زۆربه‌ی تاجران و سه‌وداگه‌ران پ‌اش موس‌ول‌مان بوونیشیان ئه‌و سه‌ودا خاوه‌ن سوودانه‌یان هه‌ر ده‌کرد، خودای ته‌ع‌الا به‌ دابه‌زاندنی ئایه‌تی حورمه‌تی سوود

که میکی موسولمان پرینگاندنهوه، ئهسحاب بهو هۆیه که هیزی ئیمان و باوهریان به توانا بوو ههر له رێوه ئیتاعهیان له ئایهتی حهرامبوونی سوود کرد و پرینگانهوه، تهناوته ئهسحابهیی و بوو بهشی زۆری داراییهکهی کهوتبووه ناو مامهلهی سوود، به مهحزی دابهزینی ئهو ئایهته چاویان لێ پۆشی لهو مال و داراییهش. (تفسیر منار، ج ٣، ل ٧٦)

ئهوه به یهقین گهیشتبوو له کاتی دابهزینی ئهو ئایهتهی که سوودی حهرام کردبوو سهریان بۆ نهوی نهکرد بهشیک له خهڵک هۆیهکهش ئهوه بوو خوشهویستی مالی دنیا و سهرنهوی کردن ده پیناو داوخوازهکانی ههوا و ئارهزوو و نهفسی سهرکهش، سهری پێ له فهرمانی خودا لادان و ئهوهی ئایهتهکه به حهرامی دانابوو ئهوان به خهڵایان دهزانی مالی خهڵکیان بێ زهحمهت و بێ بارتها دهخوارد. ئهو خهتایه یهکیکه له ئهسهرهکانی خوشهویستی دنیا که سهرت پێ له فهرمانی خودا لادهدا.

قوناغهکانی حهرام کردنی سوود (ربا)

خودای تهعالا حهرامی سوود (ربا) وهک حهرامی عارهق، شهراپ ده چوار جیگای قورئاندا ناو بردووه واته حهرامی سوود وهک عارهقی ده چوار قوناغدا بهجی گهیاندووه. ئهو چوار قوناغهی حورمهتی سوود که ده قورئاندا ئهوانه:

ئایهتی ههوهلیان له مهککه دابهزی وهک ئایهتی ٣٩ی سوورپی رۆم بێ، باقی ئایهتهکانی دی له مهدینه هاتوونه خوارهوه.

ئایهتی دووههمی حهرامی سوود که له مهدینه دابهزیوه وهک ئایهتی ١٦١ی سوورپی نساء بێ.

ئایهتی سیههمی حهرامی سوود که له مهدینه دابهزیوه وهک ئایهتی ١٣٠ی ئالی عیمران بێ.

ئایهتی چوارهمی حهرامی سوود که له مهدینه دابهزیوه وهک ئایهتی ١٣٠ی ئالی عیمران بێ.

پوختهی ئهو مهبهسته:

خودای تهعالا حورمهتی سوود (ربا)ی ههروهک حورمهتی عارهق (خمر) ده چوار جیگای قورئاندا نشان داوه، واته حورمهتی ربای ده چوار قوناغدا رايگهياند. ههر جاره پلهیهک دههاته پيشی تاكوو به یهكجاری و به توندی بهیانی حورمهتی ربای راگهياند. ئهو مهیدانهشی که دا به سوودخۆران هۆیهکهی دهگهڕێتهوه بۆ لای ئهوهی که دوورخستهوه و پچرپینهوهی ئینسان له شتیک که عادهت و خووی پێ گرتبێ به یهک کهپهت، زۆر به سهختی و گرانی

ده‌کری و ته‌واو ده‌بی، جا بۆ وهی به ئاسانی بتواندری له عاده‌ت و باوی خوو پیگیراوی ئینسان وه‌دوور خری و بی‌چ‌پته‌وه ده‌بی قوناغ به قوناغ چوونه پیشی بۆ بکری. تاکوو ئه‌و عاده‌ته‌ی له ده‌ستی ده‌ردی.

که‌په‌تی هه‌وه‌لی هه‌رام کردنی سوود له مه‌که‌که‌ راگه‌ییندرا. سی که‌په‌ته‌که‌ی دیکه‌ش له مه‌دینه. سه‌یر که به ته‌رتیب چوار قوناغه‌که‌ی حورمه‌تی ربا ده‌گه‌ل حورمه‌تی عاره‌ق به‌یان ده‌که‌ین:

۱. قوناغی یه‌ک له‌و چوار قوناغانه‌ی که حورمه‌تی ربا و حورمه‌تی عاره‌قی تیدا راگه‌ییندرا له شاری مه‌که‌که به وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۳۹ی سوورهی رۆم بوو، ئه‌وه‌ش ئایه‌ته‌که: ﴿وَمَا آتَيْتُم مِّن رَّبًّا لَّا يَرْبُوفِي اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللّٰهِ﴾ ئه‌وه‌ی به ناوی سوود ده‌یده‌ن بۆ ئه‌وه‌ی بی زیده بکه‌وێته مالی خه‌لک له لای خودا زیاد ناکا.

دیاره ئه‌و ئایه‌ته (۳۹ی رۆم) ده به‌رابه‌ر ئایه‌تی ۶۷ی نه‌هلده‌یه که له باب‌ه‌ت هه‌رامی عارق دابه‌زیوه: ﴿وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا﴾ له به‌ره‌مه‌ی خورما و ترئ شه‌ربه‌تی سه‌رخۆشکه‌ر و رزق و رۆژی خاوی لی دروست ده‌که‌ن.

ئه‌و دوو ئایه‌ته (۳۹ی رۆم و ۶۷ نه‌حل) هه‌ردووکیان پایه‌دارپه‌رن بۆ هه‌رام کردنی ربا و عاره‌ق.

۲. قوناغی دوو له‌و چوار قوناغانه‌ی که هه‌رامی سوود (ربا)ی تیدا راگه‌ییندراوه ئایه‌تی ۱۶۱ی نيساء که به وه‌سیله‌ی ئه‌و ئایه‌ته له شاری مه‌دینه هه‌رامی سوود به‌یان ده‌کری: ﴿وَآخِذْهُمْ الرَّبَّ وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ﴾ هه‌روه‌هاش به هۆی سوود وه‌گرته‌وه که بی گومان لییان قه‌ده‌غه کرابوو.

ئه‌و ئایه‌ته‌ش ده به‌رابه‌ر ئایه‌تی ۲۱۹ی به‌قه‌ره‌دایه که له باب‌ه‌ت هه‌رامی عاره‌ق دابه‌زیوه: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا اِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا اَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا﴾ سه‌باره‌ت به ئاره‌ق و قومار پرسیا‌رت لی ده‌که‌ن، بلی: له‌و دووانه‌دا تاوانیکی گه‌وره‌یه، چه‌ندین قازانجی‌شی تیندایه بۆ خه‌لکی، به‌لام گوناخ و تاوانیان گه‌وره‌تره له قازانجیان.

ئه‌و دوو ئایه‌تانه‌ی ۱۶۱ی نيساء و ۲۱۹ی به‌قه‌ره‌هه‌ردووکیان هۆشدارن له سه‌ر هه‌رامی ربا و ئاره‌ق و سزادانی به‌په‌یه‌به‌ریان.

۳. قوناغی سی‌هه‌م له‌و چوار قوناغانه‌ی بۆ هه‌رام کردنی سوود دامه‌زراون له قورئاندا،

وہک ئایەتی ۱۳۰ی ئالی عمران بئی کہ بہ وہ سیلہی ئەو حەرامی سوود پادە گەییندیری: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ئەی ئەوانە ی بپروا و ئیپانتان هیناوە! چەند بەرابەر سوود مەخۆن، لە خودا بترسن بەو هیواوە پزگار بن.

ئەو ئایەتە شەباھەتی هەبە بە ئایەتی ۴۳ی نساء: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى حَتَّى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ ئەی ئەوانە ی (بە ھۆی ئارەق خواردن) کہ بپروا و ئیپانتان هیناوە کاتی مەست و سەرخۆشن، توخنی نوێژ خویندن مەکەون، تا کوو بزانی چ دەلێن.

ئەو دوو ئایەتانە ی ۱۳۰ی ئالی عمران و ۴۳ی نساء تا ئەندازەیک مەنە دەکا لەو عەمەلانە، ئەمما دە مەنە و قەدەغەکەیاندا فەرق چاوە دەکری، واتە دە مەنە ی خواردنی سوودا سەراھەتیککی جوزئی ھەست پێ دەکری کہ دەفەر موی سوود چەند بەرابەر مەخۆن تا کوو پزگار بن. دیارە ئەو شیوہ مەنە بە تەوری تەواو قەدەغە ناداتە بەر خۆ. چونکە ئەو ی لێ فەھم دەکری: لە سوودخواردنی چەن بەرابەر وەکشین، ئەمما ئی ئارەق، ئەویش مەنەیککی جوزئی لە خۆ مەست کردن دە کاتی نوێژ کردندا، کەواوە دەتواندێ بکوترێ ئەو قۆناغە سییەش قەدەغەیک قاتیغانە نییە و نابیندێ.

جا بۆ مەرحەلە ی چواریش ئەو بەرە و پیری دەچین بۆ وە ی بزانی دەویدا بۆ لە مەمک کردنەو ی سوودخۆر و ئارەق خۆران خودا چ ھەلوێستیک دەگری؟ ھەروا بە نەرمی دەدوی دەگەلیان یا توندی دەکا لە سەریان کہ بۆ لای نەچن و توخنی نەبن، ئەگەر حەوانی سەرەرۆ لە لمبۆزی نەدری، کشانەو ی بەدەگمەنە.

۴. قۆناغی چوارەمین لەو چوار قۆناغانە ی کہ بۆ مەنە کردنی سوود خواردن و ئارەق خواردن دامەزران و دانداران لە لایەن خوداوە بە وہ سیلە ی ئایەتی قورئان ئەو یە کہ دە ئایەتی ۲۷۸ی بەقەرەدا ئیشارە ی وە لا کراوە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ ئەی ئەوانە ی بپروا و ئیپانتان هیناوە! لە خودا بترسن ئەو پاشاوە سوودە ماوە تەواو دەستی لێ ھەلگرن، ئەگەر بەراستی خاوەن ئیپانن.

شیوہ ی ئەو ئایەتە کہ دەربارە ی حەرامی ربا ھاتووہ ئایەتی ۹۰ی مائیدە دەربارە ی خۆپارازتن لە ئارەق خواردنەو دە نازل بووہ. ئەو ھش ئایەتە کہ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ئەی ئەوانە ی بپروا و ئیپانتان هیناوە! ھێچ گومانی تیدا نییە مە ی و قوما و ئەو بتانە ی بۆ پەرستن دانراوە و ئەو

تیرانەى کە بۆ چارەنوس و تاقي کردنەوہى بەخت بە کارى دینن، پیسن ولە کارو کردەوہ کانى شەیتانن. کەواتە خوټانى لى بپاريزن تاكوو بلین بەلکوو پرزگار بن.

ئەوہ بوو پوختەى حەرام کردنى سوود و ئارەق دە چوار قوناغدا کە خوای تەعالا بە وەسیلەى ئایەتەکانى تايبەتى خوټان پرایگەیاندن. ئەو چوار مەرحەلەش دە بابەت قەدەغە کردنى یەک عادەتى ناحەز، بۆیە بوو تاكوو ئەوہ بزاین خودا حەکیمە ھەموو کارەکانى پى بەپى دەخاتە سەر شانى ئینسان و ھەروا پى بەپیش لایان دەبا، تاكوو ئیمەى بەشەر لەوہوہ فیر بین قوناغ بە قوناغ و مەنزل بە مەنزل کارە ناحەزەکان وەلابەرین و کارە جوان و پەواکانیان لە جى دابننن. لە پیاو کردنى یاسای قەدەغەى سوود (رپا) بەو دوو شیوہیە: واتە رپای جاھلیەت و (ویمدە ویتدەم بە زیادەوہ) و یا رپای قەرز، پینج بابەت چاو دەکرى:

۱. ئازادى و مەباحى ئەنواعى مەعامەلە کە لۆمە و قەدەغەى شەرعى تیدا نەبى

۲. حەرامى رپا و ھیرشى بە توندی بۆ سەر رپاخۆران

۳. مۆلەت دان بە نەداران

۴. پاداشى چاکان و پاكان

۵. ئەمر و فەرمان بە لەخودا ترسان یادئاوہرى فەناى دنیا و بەقاي ئاخەرەت.

ئایەتى «وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا» واتە سوودخۆرەکان کوتیان بى گومان کړین و فروشتنیش ھەروەک سوود وایە، خوداش بۆ وەى قسەکیان بە بەتال دەرکا فەرمووى «وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا» کړین و فروشتن حەلال ئەمما کردەوہى سوود حەرامە. واتە تمەنیک بە دوو تمەن حەرامە، نانیک بە نان و لەتیک حەرامە دە مامەلەدا چ بە نەغد چ بە قەرز. ھەچەن لە لا بەلاوہ دەنگیک دى و دەلى سوود دە قەرزدايە و دە نەغدا نیه.

دیارە دەبى ئەوہ قبوول کەین دە ھەموو ئەو جیگایانەى کە بە پیچەوانەى ئەمرى خودا بە عەمدەن کار دەکرى دەبى بلین شەرە دەگەل خودا. ئەمما بە سەراحت ئەوہ چاو کرا دە مەسەلەى رپا خواردن: سوودخۆر شەرى دەگەل خودا و پەسوولى خودایە بى گومان ھوى ئەوہش دەبى ھەر ئەوہبى پشتى جامعە و کۆمەل سوودخۆران دەپشکینن.

جۆرەکانى رپا

رپا دوو جۆرە: قەرز و نەغد.

سوودى قەرز تمەنیک بە دوو تەمەن، پاش ماوہیەکی سوودى نەغد

رَبَّای قهرز: ئەندازیه‌کی مه‌علووم سه‌د تمه‌ن ده‌ده‌ی به‌یه‌کیکی بۆ ماوه‌ی سالنیک یا زیاتر ئە‌گه‌ر ده‌و ماوه‌یه‌دا ئە‌و سه‌د تمه‌نه‌ درایه‌وه ئە‌وه هه‌یچی نه‌یه‌ته سه‌رئ، ئە‌گه‌ر نه‌دراوه ئە‌وده‌م سوودی بێته سه‌رئ، ئە‌وه پێی ده‌کو‌ترئ وامی به‌ قهرزی سووددار. ئە‌وه ده‌ده‌ورانی جاهلیه‌تدا باو و عاده‌ت بوو، ده‌ناو هۆزی عه‌ره‌باندا.

ئە‌و شێوه‌ وامه‌ سووددارانه ئە‌و‌پۆ وه‌ک یاسایه‌کی به‌‌پێوه ده‌چی ده‌ بانکه‌کانی ولاتی ئیسلامیدا. قورئانی که‌ریم حه‌ملە و هه‌جوومی بۆ سه‌ر ئە‌و وامه‌ سووداره‌یه.

زه‌ره‌ره‌کانی ر‌ب‌ا

- حورمه‌تی سوود له‌ لایه‌ن خوداوه له‌ به‌ر ئە‌و زه‌ره‌رانه‌ن:
١. ئینسان م‌الی عال‌م کۆ ده‌کاته‌وه ب‌ی کار و کاسپی به‌خ‌و‌پ‌ایی
  ٢. ب‌ی هه‌یج عیوه‌زیک م‌ال ده‌ستیندرئ له‌ عال‌م
  ٣. بوغز و کینه‌ چاندنه له‌ ناو ده‌روونی هه‌ژاران ده‌ به‌راه‌ر خاوه‌نانی م‌ال
  ٤. خ‌وشه‌ویستی و سه‌فا ده‌ ده‌روونی خه‌ل‌ک‌دا ده‌فه‌وتینئ
  ٥. ب‌ی ئه‌رزش کردنی ئینسانی ده‌خاته‌ روو
- تیوتیوه‌یه‌کی ئایه‌تی ٢٧٥:

١. جومله‌ی ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا﴾ واته‌ (یعاملون)
٢. ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ واته‌ مامه‌له‌ حه‌ل‌له‌، قهرزی مایه‌ی سوود حه‌رامه‌.
٣. جومله‌ی ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ ئیشک‌الیک د‌ینیه‌ روو، وه‌ک ئە‌وه: ئە‌و ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ﴾ ئە‌وه‌ی لی‌ فه‌هم ده‌کرئ که‌ هه‌چی مامه‌له‌یه‌ حه‌ل‌ل ب‌ی و جومله‌ی ﴿وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ هه‌موو زیاده‌یه‌ک ده‌ مامه‌له‌دا حه‌رام ب‌ی. جا خ‌و ئە‌وه‌ش ب‌ی گومانه‌ و حاشار نادری هه‌چی مامه‌له‌یه‌ بۆ زیادییه‌، جا که‌وایه‌ ده‌بی‌ چ‌ون ته‌عبیر کرئ ئە‌و ئایه‌ته‌؟ ده‌بی‌ ئاوا: ده‌ مامه‌له‌دا تمه‌نیک به‌ دوو تمه‌ن ر‌ب‌ایه‌ و حه‌رامه‌، ده‌نا بالته‌یه‌ک ده‌کرئ به‌ ده‌ تمه‌ن و ده‌یفر‌وشیته‌وه به‌ زیاتر له‌ ده‌ تمه‌ن، ئە‌وه حه‌رام نییه‌.

ئە‌گه‌ر زۆر وه‌دوا که‌وتنت ده‌وی‌ له‌و باره‌وه‌ به‌روانه له‌ کتێبه‌ شه‌ره‌که‌کان یا ته‌فسیری که‌بیر.

تا ئە‌ندازیه‌یک له‌ باب‌ه‌ت خ‌یر و حه‌سه‌نات و ده‌ست‌گ‌رو‌یی حا‌لی ک‌راین پ‌یش باس له‌ ر‌با و سوود، و تا ئە‌ندازیه‌یکیش ده‌ مامه‌له‌ی به‌ قازانجه‌وه‌ و سوودی زیادی ب‌ی عه‌وه‌زیش گه‌یشتن.

ئهوجار چونکه ههموو کهس به تهواوی ناتوانی له مامه له و سوود بگا و حالی بی، چاوه پروانی
ئهوهی ده کری نیشانه و داوه ل و ئاساریکی بنویندري که ههموو کهس بتوانی بلی ده زانم (رېا)
چییه و مامه له چییه و سه ده قه چییه؟ جا بو ئه و چاوه پروانییه ده چیینه خزمهت ئایه تی ۲۷۶
به قهره:

﴿۲۷۶﴾ يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ

خودا پیت و بهره کهت له سوود دهرداویت و هه لده گری به لام خیر و بیر و بهره کهت ده خاته ناو
ئهو مال و سامانانه که خیر و چاکه ی تیدا ده دری و ده کریت، خوداش سپله و ناسپاس و
تاوانباریکی خوش ناوی.

له نیو چوونی رېا؛ مانه وهی سه ده قه

ئاوړ وه سهر دانه وه و تېروانیکی هه ستیارانه وه سهر ئایه تی ۲۷۶:

سوودخوړ چونکه وهک زهروو خوینی له شی هه ژاران ده مژئی، خوشی له خو نابینی و دل
حه ساوه نابی و خیر و پیت و بهره که تیشی ده ماله کهیدا نامینی، هه ژار و بینه و ده که مینی
هه لدایه بو گیانی ئه و سوودخوړانه ی که ته مایان ده سهر و مال و بهره می شانی هه ژاران
کردوه، مالی خیر لیدراو هه چهن که میس بی له بهرچاوان، به لام زوره ده ناو دلدا، چون
قه ناعهت و شوکر و سپاسی له سهره.

له سهر ئه وهی که سوودخوړان ناپرینگینه وه له سوودخواردن ده گه ل ئه وهی که هاوار و
بانگاوازی ئایه ته کان گوپی دنیا یان پر کردوه وهک شیت و ماخولیا و هار و شیتان ده چن که
ناترسن، جا ئه دیره ده که هومه سهر ئه و خه یال و بیره که راسته شیت بوون به دهستی پهری
هه یه، واته خودای ته عالا به جنوکه و شه یاتینی توانا و هیزی ئه وهی داوه تی که بتوانی ئینسانی
له ههر دوو بواره کانی دهروونی و له شی داگیر کا و به وازی خو یان هه لیان سوورپین. یانی
ههروهک زور کهس ئاوا کراوه و بووه که شیت بووه و هه واسی له دهس داوه و هه ست و ئه قل
و شعوری شیتانه، واته شه یتانانه عه مه لیان کردوه، سوودخوړیش ههر ئاوا که وتوونه ژیر
دهسته لات و هه وزه ی جنوکه و شه یاتینیان ده نا ده بایه به و هه موو هاواری خودا و پیغه مبه ر ﷺ
دهیانکه ن ئاوړیان داباوه و گه رابانه وه.

هه ندیکیش له سهر ئه و باوه رهن جنوکه دهسته لاتی به سهر دهرووندا نییه ئه ماما ده توانی

و ەسوەسە و خەیاڵات داچینیته ناو ژووری دەروونەو و پەڕیشانی کا. (روح المعانی، ج ٣، ل ٦٧)

ئایەتی «يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ» واتە خودا سامانی سوودخۆری وردەوردە لاواز و نابوود دەکا، سەدەقە و خیرات زیاد و بەهەرەوەر دەکا.

ئایا ئەو کردەو و ەمەلە جوان و پەواپەیی خودا چۆناوچۆن وەرگرین و چۆنی چاو کەین دە سوودخۆراندا و دە خیرکەراند؟ دە دنیاپەدا ئەو واقعە دیتە ڕوو و چاو دەکری و یا دە ئاخەرەدا؟ دەبی چۆنی تەعبیر و بەراوەرد کەین؟

بە پێی ھەلسەنگاندنی حالی ڕباخۆران و ئەوزاعی سەدەقەکەران ئاواي بۆ دەچین و بەراوەرد دەکەین: بە زۆری ڕباخۆرەکان ئاوا چاو کراون دە دنیادا: ئەگەرچی بە زاهیری سامانیان زۆرە، بەلام چونکە دلیان کوێرە بی مال و نابوودن و سەرەنجام بە ھەژاری و دل کوێری سەر دەنێنەو. وەک پیغەمبەریش ﷺ فەرموویەتی: (وَإِنْ كَثُرَ قَلٌّ) یانی سوودخۆر ھەچەند ئەگەر زۆریشی بی سەرەنجام ڕوو بە نابوودی و کەمی دەچی. یا دەلێن با لە دنیادا زۆریشی بی، دە ئاخەرەدا بی دەسمایە و بی سەرماپیە. چونکە ھەچەندی خیر و ھەسەنات و قوربان و ھەج و مزگەوت و تەکیە و بارەگای دینی پی پازاندبەو و بی بەھرن، چونکە کارەکە لە سەر ئەساس و بناخەیی پووج و باتلەو بوو.

جا ئەو جار (رباء صدقات) واتە بەرەکەت و بەھری سەدەقەکەران دە دنیادا ئەو بی گومانە و حاشا ھەلگر نییە: کێ بۆ خودا بی خوداش بۆ وی دەبی، ھەروەک لەو گوشتە زێڕینەشدا ئەو مزگینیە خۆشە دەبیسری و چاو دەکری گۆیا فرشتەکانی خودا ھەموو ڕۆژی ئەو ھاوارە دکەن: (اللَّهُمَّ اعْطِ كُلَّ مَنفِقٍ خَلْفًا وَكُلَّ مُمْسِكٍ تَلَفًا) یانی خودایە ھەچی نەفەقەدەرە پاداشی دەو، ھەچی لەچەر و نەفەقەدەرە نابوودی کە.

جگە لەوانەش خیرکەران دلانی ویران ئاوەدان دەکەنەو بە سەدەقە و خیرەکانیان، خو پیغەمبەری ئەمین و راستیش فەرموویەتی: کێ دە تەنگانە و سەختیدا بە ھاواری لێقە و ماوان بچی و دلیان ئاوەدان کاتەو خوداش دە ڕۆژی سەختیدا دە ھاواری دی، لە ڕۆژی قیامەتیش سەختتر نییە.

دیارە ئەبوو ھورەیرەش ئەو ھەڵی پیغەمبەر نەقل فەرموو: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقْبَلُ الصَّدَقَةَ وَ يَأْخُذُهَا بِيَمِينِهِ فَيُرِيهَا لِأَحَدِكُمْ كَمَا يُرِي أَحَدُكُمْ مَهْرَهُ حَتَّىٰ إِنْ اللَّقْمَةَ لِتَصِيرَ مِثْلَ أَحَدٍ) واتە خودای تەعالا سەدەقە وەرەگری بە دەستی خۆی تەنانەت خودا ئەو سەدەقە پادەگری بۆ

یه‌کی له ئیوه هه‌روه‌ک یه‌کی له ئیوه بی‌چووی خو‌ی ئا‌گاداری ده‌کا، حه‌تا پاداشه‌که‌ی وا بو ده‌پیوی تیکه پاروویه‌کی که داویه‌ته‌ بینه‌وایان، به وه‌زن کیوی ئو‌حود پاداشی ده‌داته‌وه.

بو ئیتمینانی دل پرۆ سه‌یری ئایه‌تی ۱۰۴ و ۲۷۶ی به‌قه‌ره که ته‌ئیدی ئه‌و حه‌دیه‌سه ده‌کا: ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ﴾ ﴿يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ﴾ واته ئه‌وانه نازان که خودا تۆبه قه‌بو‌ل ده‌کا له‌و به‌ندانه‌ی تۆبه ده‌که‌ن و سه‌ده‌قه وه‌رده‌گرێ و نابوودیش ده‌کا سوود و زیادیش ده‌سه‌ده‌قه‌دا.

ئایه‌تی ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ﴾ واته خودا هیچ کافری سپله‌ و ناسپاسی خو‌ش ناوی. که‌ف‌فار واته زۆر کافر، واته زۆر ئا‌زاوه‌گیر. یانی هه‌ر به‌بی‌باوه‌ریه‌که‌ی راناوه‌ستی ئا‌زاوه‌ش ده‌خاته ناو‌گه‌لی ئیسلامه‌وه.

ده‌بی ئه‌وه بزانی‌ن که به‌ زۆری یاسای خودا ئا‌وايه که پاش هه‌ره‌شه له‌ سه‌ر تاوان دیته‌ سه‌ر مزگینی بو چاکه‌کاران. سه‌یر که ده‌ ئایه‌ته‌کانی پیشدا هه‌ره‌شه‌ کرا له‌ سه‌ر سوودخۆران به‌ توندی، ئه‌وجار مزگینی ده‌دا له‌ سه‌ر چاکه‌کاران. واته به‌شیک‌ی زۆر له‌ ژیانان ته‌رخان ده‌که‌ن بو خزمه‌تی ئینسان که له‌ کۆیله‌یی و ژێرده‌ستیدا نه‌می‌ن، و به‌شیک‌یشی بو ئه‌نجام‌دانی ئه‌مانه‌ته‌کانی ئیلاهی وه‌ک نوێژ و پۆژوو و زه‌کات ده‌کار ده‌که‌ن. جا بو ئیسباتی ئه‌و مه‌تله‌به‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۷۷ی به‌قه‌ره که پرونی کردۆته‌وه ئیمان و باوه‌ری چیه‌؟

﴿۲۷۷﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

بی‌گومان ئه‌و که‌سانه‌ی که ئیمانان هیناوه و کرده‌وه چاکه‌کان ده‌که‌ن و نوێژان به‌جی دین و زه‌کاتی مالیان ده‌به‌خشن، پاداشتی ئه‌وانه لای خودای په‌روه‌ردگار یانه‌وه له‌ پۆژی قیامه‌تیشدا هیچ جو‌ره‌ ترس و خه‌میکیان پروو تی‌ ناکات.

چاکه‌کاران و نوێژخوینان و زه‌کات‌ده‌ره‌کان بی‌ترسن!

ئا‌ور وه‌سه‌ر دانه‌وه و تیروانینیکی هه‌ستی‌ارانه وه‌سه‌ر ئایه‌تی ۲۷۷:

خودای ته‌ع‌الا دیره‌دا وا هه‌ست پی ده‌کری که هه‌ره‌شه ده‌کا له‌ سوودخۆران بو‌یه ده‌فه‌رموی ﴿وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ واته ده‌س هه‌لگرن له‌و سووده‌ی که ماوتانه له‌ لای عاله‌ما، لیان مه‌ستی‌ن، ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن خاوه‌ن باوه‌رن و به‌ پی‌ی فه‌رمانی باری ده‌جو‌لینه‌وه. ئه‌گه‌ر ده‌ستی‌ش هه‌لناگرن و ده‌س‌به‌ردار نه‌بن له‌ سوودخواردن، چاک بزانی وه‌رنه‌

دەری و ئامادە بن بۆ شەپ دەگەل خودا و پیغەمبەر. ئەو ئایەتە (۲۷۸) ئیعلانی شەپە خودا لئی دەدا دەگەل سوودخۆرەکان.

لە ئایەتی ۲۷۷ کە کەوتۆتە نیوان (رېبا) ئەو دەردەکەوی، ئەگەرچی راستەوخۆ پرووی وەرگێراوە لە مەسەلەیی سوودخواردن، ئەو دەکری بڵێن بە شیوەی وەعز و ئیپشاد هەر دەگەل سوودخۆرانە چونکە ئەو ئایەتە (۲۷۷) مەبەستی راستی ئەوێە کەسانیک ئاوێر بەدەنەو وەسەر دەستووراتی باری واتە لە سەر ئەساسی ئیمان و باوەریانەو وەمەلی سەلح بکەن و نوێژ بکەن و زەکات بدەن و بپینگینەو لە رېبا خواردن، ئەودەم بی گومان لە سۆنگەیی ئەو هەلوێستە چاک و پاکانەتان دەبنە خاوەنی ئەجر و پاداشی گەورە لە کن خودای تەعالا و هیچ ترس و دلەپراوەش و نابێ لەو کە لە ئەجر و پاداشدا کەم و بدریتێ. و هەروا خەم و خەفەتیش و نابێ لەوێ رۆژی ئاخەرت تووشی عەزاب و رەنج بن.

بە کوردی ئەو ئایەتە (۲۷۷) هاوار و بانگوازی لە سوودخۆران وەلای ئەو مەبەستە: ئەگەر ئێوە خاوەن ئیمانن و راست دەکەن، ئەو وەمەلانە ئەنجام دەن: کاری چاک و پاک بکەن، نوێژ بکەن، زەکاتیش بدەن، دەسبەرداری سوودخواردنیش بن، ئەودەم هەم ئەجر و پاداش و لە کن خودا دەدریتەو وەم ترسی ئەوێش داتانناگرتێ کە لە ئاخەرتدا تووشی عەزاب ببین.

ئایەتی ۲۷۸ تەئکیدێ ئایەتی ۲۷۷ دەکا، بۆیە دەچینە خەزەمت ئایەتی ۲۷۸ کە دەویدا هەپەشەیی خودا چاوە دەکەین لە بابەت سوودخواردن، و حەتائێعلانی شەپ دەگەل خودا و پیغەمبەری خودا:

﴿۲۷۸﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

ئەیی خاوەن ئیمان و باوەران! پارێزگار بن و خۆتان لە غەزەبی خودا بپاریزن، و ئەو سوودانەیی کە لە سەر خەلک ماوتانەتەو و هیشتا لیتان وەرنەگرتوون، ئەگەر بەراستی خاوەن ئیمانن و باوەرتان هەبە (بە خودا و بە پیغەمبەر و رۆژی ئاخەرت) دەستیان لێ هەلگرن و وازیان لێ بێنن.

دەست لەو سوودانە هەلگرن کە لە سەر خەلک ماوتانە

ئاوێر وەسەر دانەو و تێپروانینیکی هەستیارانە وەسەر ئایەتی ۲۷۸:

دەبی لە پیش هەموو شتیکدا ئەوێ بزاندری کە خودای وەعدە راست و دروست وەعدەیی

داوێ بەو کەسانەیی کە دەسبەرداری سوودخواردن دەبن هەم ئەجر و پاداشی تەواویان پێ دەدا هەم پێگای خەفەت نادا سواری شان و ملیان بێ. ئەدیرەدایە کە خودا پێیان دەفەرموێ: (اتَّقُوا اللَّهَ) واتە بترسن لە خودا و خۆ لە قەرەیی ئەو شتانه مەدەن کە خودا پێی پێ نەداون.

دە ئایەتی «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ» دەگەڵ ئایەتی «إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ» شتێک هەست پێ دەکری کە زەین نایقۆزیتەو بە پەوانی، شتەکەش ئەوێ: هەركات کۆترا «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا» واتە ئەو خاوەن ئیمانان! ئەو دەیسەلمینی کە ئیمانی هەیه ئەو کەسەیی خودا هەرای لی دەکا، کەوابی جوملەیی «إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ» واتە ئەگەر ئیمان و هەیه. ئەئەو شیوە مانایە دڵ دەهارووژینی دەویدا کە خودا دەبی مەبەستی چ بێ؟ دڵ دەلی: دەبی ئەو دوو جوملە ئایەتانه ئاوا بەراوەرد بکری و تەعبیر کریتەو:

۱. واتە ئەو ئەو کەسەیی کە خاوەن ئیمانی، بۆ ئیسباتی ئیمان و گەپێ لە خراپە، ئەگەر دەلێ ئیمانم هەیه.

۲. واتە ئەو ئەو کەسەیی پیش ئەو کارە ناپەرەوایەت ئیمان هیناوە، جا ئەگەر راست دەکەیی ئیمان هەیه و هیناوتە، لەو کارە خراپە دەس هەلگرە.

۳. ئەو ئەو کەسەیی خاوەنی ئیمانی، ئەگەر راست دەکەیی ئیمان هەیه و دەشتەوێ وەمینی ئەو ئیمانەت وەکەو لەو سوودخواردنەت.

۴. ئەو ئەو کەسەیی خاوەنی ئیمانی بە زمان، ئەگەر دەشلی ئیمانی من هەر بە زمان نییە بەلکە بە دلێشە، وەگەپێ لەو سوودخواردنە.

لە ئینی عەباسەو نەقل کراوە گۆیا هۆی دابەزینی ئایەتی ۲۷۸ ئەو بوو: هەندیک لە «بنی ثقیف» کان و هەندیکیش لەوانە کە ئەهلی مەککە بوون دە دەورانی جاهلیەتیاندا سەروکاریان زۆر دەگەڵ مامەلەیی پەدا بوو، بەلام کاتی کە فەتەحی مەککە کرا، پیغەمبەر ﷺ لە ناو ئەهلی مەککەدا ئیعلانی دا و خۆتەیی دەرکرد و خۆندیدەو کە لەو بەدوا ئەو یاسایە جاهلیانە واتە مامەلەیی سوود دەبی نەکری و نەمینی، و هەرچی لەو پیشیش کراوە مایە کە بدیتەو بە خاوەنی سوودە کە نەدریتەو دەبی دەستی لی هەلگرن. هەولین کە سیک کە ئیستیقبالی لەو ئەمرە کرد عەباس کۆری عەبدولموتەلیب بوو چونکە ئەو لە تاجەرە گەورەکانی مەککە بوو، دە پەشدا دەستی بالایی هەبوو، کە دەو کاتەشدا حیسابی زۆری سوودی لە سەر عالەمی بوو، دەستی لە هەمووی هەلگرت. و هەروا لە ئەهلی مەککە لەوانی کافر سوودی

عالمیان له سهر بوو توانای دانه و هشیان نه بوو به هوئی ئه و یاسایه ی ئیسلام هاتن ئیمانیان هیئا چونکه پییان خزمه تیکی گه و ره بوو به نه دار و هه ژاران.

ئه ممانه و دوو هوزهی «بنی مخزم» و «بنی ثقیفه» ده ستیان له سووده که نه ده توانی هه لگرن، چونکه سووده که یان هم زور بوو هم به زهره ریکی گه و ره یان ده زانی ته گهر وازیان لی هیئابا. له ولایه شه وه ئه مری پیغه مبه ری له سهر بوو نه شیانه ده توانی دهستی لی هه لئه گرن، به تاییه تی که تازه پیغه مبه ر ﷺ مه ککه ی گرتبوو خه لک شهرمی ده کرد له قودره تی و له ولایه شه وه ئه وانه ی پییان قه رزدار بوون پشت ته ستور بوون له سهر نه دانه وه چونکه ده ستوری له سهر درابوو له لایه نه دهسته لاتنی ئیسلامه وه. ئه و دوو قه بیله یه (بنی مخزوم و بنی ثقیفه) ناچار بوون جه ریانه که یان برده لای حاکمی مه ککه، ئه وزه مانیش والی مه ککه عه تاب کوری ئه سه د بوو. والی نه ی توانی هیچ ریگه یه کیان بو دیاری کا واته نه ده ست هه لگرن له وه رگرتنی، نه ده ست بکه ن به وه رگرتنی. ئه و جه ریانه ی به پیغه مبه ری راگه یاند، پیغه مبه ریش بو ولامه که ی هه لوسته یه کی گرت و پاشان ئه و ئایه ته ۲۷۸ی بو نازل کرا ههر به دووی ئه ویشدا ئایه تی ۲۷۹شی بو نازل بوو، واته ئه و دوو ئایه ته پشته سه ری یه ک دابه زین، بو خاتری ئه وه ئه وولا و به هانه نه نوینن. جا بنی ثقیف و بنی مخزوم ئاویان دی و تیگه یشتن ملیان به لاوه نا و ته سلیمی ده سه ردار بوونی سووده که بوون چون ده یانزانی ناتوانن به ره نگاری ئیسلام بن ده و کاته دا به ناچاری کوتیان جا ته گهر وایه سووده که هیچ، با پروا؛ ئه سلی ماله که ی خو مان ده نه وه. ناچار ئه و به نی سه قیفانه ی که مالی به نی سه قیف و به نی مه خزوو میان له لابوو پارانه وه تا کوو میوه جاتیان دیته حاصل و دیته کاتی چنین و به ره هم لیان راوه ستن، ئه وانیش له حه یفی جهریان ده یانکوت راناوه ستین. دووباره خودای ته عالا بو حه لی ئه و گریه ش ئایه تی ۲۸۰ی نازل کرده سهر پیغه مبه ر ﷺ. (تفسیر کبیر، ج ۷، ل ۱۰۶)

جا بووه ی له سهر و بنی جه ریانه که حالی بین ده چینه خزمه ت ئایه ته کانی ۲۷۹ و ۲۸۰ به ته رتیب سه یریان که:

﴿۲۷۹﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ

ئه گهر ده ست به ردار نه بن و ده س له سوود خواردن هه لئه گرن دلنیا بن و بزائن ئه وه شه رتان ده گه ل خودا و پیغه مبه ره که یدا به ریا کردووه به لام ته گهر توبه تان کرد، سه رمایه که هه ر ئی

خۆتانه، بهو شیویهیه: نه زولمّی له کهس ده کهن و نه زولمیشیان لی ده کریت.

﴿۲۸۰﴾ وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ئهوانهیه که قهرزدارتانن ئه گهر نه دار و دهستهنگن لییان بههستن تا ئه و کاتهیه دهیانیه و دهروویه کیان بۆ ده کریتهوه، ئه گهر بشیان بهخشن ئهوه خیرتره بۆ ئیه ئه گهر بزائن.

شهر ده گهل خودا و پیغمبر

ئاوهر وهسهر دانهوه و تیروانینیکی ههستیاران وهسهر ئایه تی ۲۷۹ و ۲۸۰:

له سهر ئه وه ئه ساسهیه که خودای تهعالا تهپلی شهرپی لیدا ده گهل سوودخوران ئه گهر دهس بهردار نهبن، دهرده کهوئ که ئه وه هه ره شه گه ورهیه هویه کهیه ئه وهیه که ئه وه عه مه له ناره وایه (سوودخواردن) گه وره ترین تاوان بی دهناو کومه لگادا. چونکه نیرگه و بارو دوخی ژیا نی کومه ل به ستراره وه به ئیقتساد. سوودخواردنیش زهر به له حه یاتی ئیقتساد ده دا و نابوودی ده کا. ئه ودهم که ئیقتسادیش نه ما شهر و هه رای ده ولّه تان هه لدایسی و داده گیرسی و عاله میش له ناو ده چی و ولایش ویران ده بی. بی گومان هوی دوا که وتنی قه ده غه ی سوودیش له قه ده غه کردنی خه تا و گونا هه کانی دیکه دیره دا. هه ر بۆ ئه وه ده گه رپه ته وه که سوودخواردن تاوانیکی زور گه وره ی کومه لایه تیه و هه روا ئه وهش که ئایه تی قه ده غه کردنی سوود له پیش کوچی پیغمبر ﷺ به چهند رۆژیک دابه زی نیشانه ی گونا هه یکی گه وره ی کومه لایه تیه.

ئه وه که خودای تهعالا ده فهرمو ی ده سمایه که یان ده بی بدرپه ته وه به سوودخوره کان، به مهر جی که ده ستیان له سووده که هه لگرت، نیشانه ی ئه وهیه له مه مک دا برانی یه ک ده فعه نه خوشی دینی، واته ئه گهر پیغمبر ﷺ ده ستووری دابا که به ره ی سوودخوره کان به سه رمایه و سووده کانی شیا نه وه ده بی دهس هه لگرن یه ک که ره ت له وانه بوو بی نه زمی و نه خته زولمیک هاتبا روو به نیسه تی خا وهن سووده کان. جا بۆیه سه رمایه گه رانه وه که یان بۆ لایان کرایه مهر جی ده سه ه لگرتیان له سووده که. تا کوو زوریان عه زابی رۆحی بۆ نه یه ته پیش و ئا زا وه بخولقین.

و هه روا له ولایه شه وه که خودا فهرمو ی: ئه وانه ی قهرزدار ی ئه سل ی مایه کهن، ده بی ئه گهر بی مال و سامان بوون ده و کاته دا بۆ یان نه درپه ته وه، مۆ له تیان لی بگیردری تا کوو هه لیکیان بۆ هه لده کهوئ و ده یده نه وه. ئه وه ده ستووره جوا نه هویه که ی ده گه رپه ته وه وه لای ئه وه ی ئه گهر ناچار کرابان ئه وانهش، نیزی ک بوون له وه ی ئا زا وه بخولقین له بهر نه داری و رووت و ره جالی

خو‌یان و خه‌لکیشیان ره‌گه‌ل بکه‌وتایه. جا‌ئه‌گهر به‌وردی سرنج بدریته‌ئه‌و یاسا جوانه‌ئه‌وه‌ت بو‌درده‌که‌وئ که‌تایینی ئیسلام ده‌گه‌ل ئازاوه و ناکوکی و بی‌نه‌زمی نیه، ئه‌وه‌ی ده‌گه‌ل ئه‌وانه‌یه باری‌تایینی لاوازه و نایزانی.

ده‌تایه‌تی ﴿فَأَذْنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ چهن‌پرسیار دیته‌روو پیوست به‌ولام‌دانه‌وه‌ن:

۱. ئایا‌رووی ئه‌وه‌ره‌شانه‌ده‌گه‌ل موسولمانانیکه‌که‌ده‌س‌به‌رداری سوود‌نین؟ یا‌ده‌گه‌ل کافره‌کانه؟ دیاره‌دیره‌دا به‌پی‌تایه‌تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ رووی هه‌ره‌شه‌که‌ی ده‌موسولمانانه.

جا‌ئه‌وجار چو‌ن خودا‌ئیعلانی شه‌ر‌لیده‌دا ده‌گه‌ل موسولمانان؟

وه‌لام: شه‌ری خودا‌ده‌گه‌ل که‌سانیکه‌که‌به‌درو‌خو‌یان به‌تایینی ئیسلام‌وه‌ه‌لا‌وه‌سیوه، بو‌یان ئیسلام کردو‌ته‌په‌ناگا تا له‌و‌پرا‌تیریان له‌سینه‌ی‌عالمی بی‌ده‌سته‌لات‌بدن، ده‌نا‌خودا شه‌ری ده‌گه‌ل موسولمانان‌نییه، چونکه‌خودا (وَلِیِّ الَّذِينَ آمَنُوا) واته‌خودا‌دوستی‌خاوه‌ن ئیمانانه.

ئه‌وجار پیغه‌مبه‌ریش فه‌رموویه‌تی (مَنْ لَمْ يَدْعُ الْمَخَابِرَةَ فَلْيَأْذَنْ بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ) ئه‌وجار‌تایه‌تی ۳۳ی‌مائیده: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ئه‌وه‌سابت‌ده‌کا که‌خودا ئیجازه‌ی‌شه‌ری ده‌گه‌ل‌خائینانی موسولمانانی به‌درو‌داوه.

هه‌موو ئه‌و‌ده‌لیل و به‌لگه‌تایه‌تانه‌هاواری ئه‌وه‌ی ده‌که‌ن سوودخو‌ر شه‌ری ده‌گه‌ل‌تایینی خودایه، خوازیاری نابوود‌کردنی‌جامعه‌یه و ئاغایه‌تی‌خو‌ی له‌سه‌ریان دامه‌زریتی.

میژوونو‌سه‌کان و ئیبنی‌عه‌باس کوتوویانه: ئه‌و‌تایه‌تانه‌ی که‌ده‌بابه‌ت‌ربادا‌نازل‌بوون‌بو پیغه‌مبه‌رﷺ، پاش‌نازل‌بوونی‌وان پیغه‌مبه‌رﷺ ۳۱‌پوژ‌ژیاوه، هه‌تا‌هه‌ندی‌که‌ده‌لین: نو‌پوژ

پیش‌وه‌فاتی پیغه‌مبه‌رﷺ نازل‌بوون. (روح‌المعانی، ج‌۳، ل‌۷۴؛ تفسیر‌کبیر، ج‌۷، ل‌۱۱۱)

ئه‌وجار‌هاتین‌گه‌یشتی‌نه‌داکوژاندنی‌باسی‌پبا‌واته‌سوودخواردن و بو‌ئاخرین‌ئاموژگاری‌تایه‌تی ۲۸۱‌ده‌که‌ین‌سه‌رقه‌پاغ. ئه‌گه‌رتین و گه‌رمایی‌ئیمان و باوه‌ری‌هه‌بی له‌ناو‌تاس و کاسه‌ی‌دل و له‌شه‌وه‌زو‌ر به‌ئاسانی‌ده‌کری‌ده‌س له‌هه‌چی‌خه‌یا‌نه‌ته‌به‌حیات و مافی ئینسانی‌هه‌لگری. ئه‌گینا‌ئه‌وه‌ی‌ده‌کا که‌ئه‌وه‌رو له‌به‌رچاوه، حاکمان‌ده‌لین‌ئیمه‌خه‌لیفه‌ی خوداین و سه‌ره‌رستی موسولمانانین‌کی‌بخنکینین و ته‌جاوه‌ز به‌مافی‌کی‌بکه‌ین، ئه‌مری خودان‌پییه. په‌نا به‌خودا له‌بوختان و درو‌یه!

﴿۲۸۱﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

بترسن له رۆژی که وا ده‌گه‌رینه‌وه بۆ لای خدا، پاشان هه‌موو که‌س پاداشی کرده‌وهی خۆی به ته‌واوی پێ ده‌دریت و سته‌میشیان لێ نا‌کری‌ت.

ته‌رازووی حساب

ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه و تیر‌وانینیکی هه‌ستیارانه وه‌سه‌ر ئایه‌تی ۲۸۱:

ده‌بی ئه‌وه بزاند‌ری که ئه‌وه ئایه‌ته ۲۸۱ له باره‌ی ئه‌و بازرگانه گه‌رانه‌ی که ده مامه‌له‌ی سوودیدا سه‌رگه‌رم بوون دابه‌زیوه. که ئه‌و بازرگانانه ببوونه خاوه‌نی سه‌روه‌ت و سامانیکی زۆر که به هۆی ئه‌و سامان و داراییه‌ی لافی سه‌روه‌ری و ئاغایه‌تییان به سه‌ر خه‌لکی هه‌ژار و ده‌ست‌کورتدا لێ ده‌دا. واته گه‌یشته‌بوونه ئه‌و راده‌یه ئه‌گه‌ر خودا هه‌سی نه‌دابه‌نه‌وه و لێ قه‌ده‌غه نه‌کردبان له‌وانه‌بوو ئیدی‌عای خودایه‌تییان بک‌ردایه به سه‌ر عاله‌مدا.

له ئیبنی عه‌باسه‌وه: ئه‌وه ئایه‌ته (۲۸۱) له دو‌ترین ئایه‌ته وه‌حی کراوه بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ، چونکه پیغه‌مبه‌ر کاتی حه‌جی ویدا‌عی کرد ئایه‌تی که لاله‌ی بۆ نازل بوو واته ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾ (نساء: ۱۷۶) ئه‌وکاته‌ی که حه‌زه‌رت له عه‌ره‌فه ویستابوو ئایه‌تی ۳ سوورپی مائیده‌ی بۆ هات جا پاشان ئه‌وه ئایه‌ته (۲۸۱) ی به‌قه‌ره‌ی بۆ دابه‌زی. گۆیا حه‌زه‌رتی جبه‌رئیل فه‌رمووی: ئه‌ی محمه‌د ﷺ! ئه‌وه ئایه‌ته ۲۸۱ ه له سه‌ر ئایه‌تی ۲۸۰ به‌قه‌ره دانێ. گۆیا پاش ئه‌وه پیغه‌مبه‌ر ۸۱ رۆژ ژیاوه، هه‌ندیکیش ده‌لێن ۲۱ رۆژ، هه‌شن ده‌لێن ۷ رۆژ، هه‌شن ده‌لێن سێ کات‌رمێر ژیاوه. (زمخشری، کشاف، ج ۱، ۳۲۳)

دابه‌زینی چه‌ند ئایه‌ت به دووی یه‌کدا بۆ پیغه‌مبه‌ر

ئاو‌رێک وه‌سه‌ر ئه‌وه ئایه‌تانه‌ی ده‌و کاتانه‌دا دابه‌زیون بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌پرتاو پشتی سه‌ری یه‌ک:

۱. ئایه‌تی که لاله:

﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾ إِنَّ امْرُؤَهُ هَلَكٌ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ﴾ سه‌باره‌ت به که لاله داوات لێ ده‌که‌ن را ده‌ربیری، بلی: خودا سه‌باره‌ت به که لاله را ده‌رده‌پری، نه‌گه‌ر پیاویک مرد و هیچ مندالی نه‌بوو، به‌لام خوشکیکی بوو، له میراتی ئه‌و پیاوه خوشکه که نیوه‌ی هه‌یه.

٢. ئایه تی ٣ی مائیده که دهو کاته ی له عهرهفه ویستابوو وهحی کرا:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ تهوړو
 ئایینه که تانم بو تهواو کردن و ناز و نیعمه تی خوّمم بو تهواو کردن و ئیسلامیشم بو هه لېژاردوون به ئایین.
 جا له پاش ئهوانه وه ئایه تی ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (٢٨١) به قهره دابه زی.

مه به ست له (ترجعون) دا ئه وه نییه شوینیک هه بی و خودا له وی بی و عاله میش بجیتته
 لای، به لکه ئینسان له عاله می ته کلیفه وه ده جیتته عاله می به ره می ژایانی و ئاگاداری به سهر
 کرده وه کانی له ژیر چاوه دیری عیلمی باری.

سهیری ئایه تی ٧ی موحاده له بکه تا کوو له و باره وه باش تی بگه ی: ﴿أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يَنْبِئُهُم بِمَا
 عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ له ههر کو بیه کدا بن ههر خودایان ده گه له، پاشان روژی
 په سلان هه والی ئه و شتانه بیان دده اتی کردوویانه، بی گومان خودا له هه موو شت ئاگاداره.

ئینسان به مهرجی بفامی سهیری ده زگای زانستی تهوړو بکا که به یه ک دوگمه و ژماره ی
 پیناست تهواوی ئاکاره کانت دینته رو، فهورن و بی پامان و دامان باوهر دهکا به وهی خودا
 روژی خو ی به ئاسانی کرده وه کانی ئینسان نیشانی ئینسانی ددها.

ئایه تی ﴿ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ﴾ بی گومان ئه وه چونکه به پیی وه عده ی خودا ده بی
 هه موو کهس به پاداشی عه مه لی خو ی بگا، ههروه ک ده ئایه تی ٧ و ٨ی سووړه ی زلزله دا دیاری
 کراوه: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (٧) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (٨) جا هه رکهس توژه
 چاکه یه کی کردی، ده بیینته وه، و هه رکهس توژه خراپه یه کی کردی ده بیینته وه.

یا ده لپین به ده لیلی ئایه ته کانی ١٦ی لوقمان و ٤٧ی ئه نبیاء ده بی کوللی ئینسانیک
 کرده وه کانی به پروودا بدریته وه و به پاداش و به جزایان بگا. سهیر که:

لقمان (١٦) يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكِ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي
 الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

ته ی رو له کم ته گهر چاکه یه ک یا خراپه یه ک به قه دهر وه زنی دانه خاشخاشکیک بی هه تی، یا خو له
 ناو به ردیکدا بیت یا له ناو ئاسانه کاندای بیت یا خو له سهر زویدا بیت، خودا ده بییت، به راستی خودا
 زور وردبین و ئاگاداره.

انبیاء (٤٧) وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ

حَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ

دادنئىن تەرازووى دادگەرى لە پوژى قىامەتدا، ئەوسا هېچ كەس هېچ زولمىكى لى ناكريت، ئەگەر ئەوەندەى دانە خاشخاشكىكىش بى دەپهئىن، خوشان بەسىن بۆ حىساب و كىتاب كردن. دابەزىنى ئەو ئايەتانه هاوارن لە ئىنسانى كە بەرەو ئەو پوژە دە رپىەداى چت چاندبى دەيدروويهوه.

يەكك دى دەلى خودا جا چۆن بەو هەموو پەحم و بەخشش و كەرەمەى هەيەتى، بەندەيەكى ژێردەستى بى دەستەلات دەسووتىنى، بۆخوشى دروستى كردبى؟ وەلام: ئەمەش دەللىن ئەو بەندەيە بۆخوى خوى دەسووتىنى بە هوى زولمىكى لە خوى كردوو لە دنيا، دنا خودا كەس ناسووتىنى و زولمى لە كەس ناك.

پوختهيهك له سەر زەرەرى ربا

دەبى ئەوانەى خاوەن ئيمان و باوەرن ئەو قىوول كەن كە خولا ئىنسانى خوش دەوى و ناخوشى ناوى و كارى واش ناك و بە پەواى نادىرى كە زەرەرى بۆ بارى ژيانى كۆمەلايەتى بى و هەرچى حەلالى كا بۆ ئىنسان بى گومان بە قازانجى ئىنسانە و هەچى حەرامى كا لە ئىنسانى، بى گومان زەرەرى بۆ ئىنسان دەبى و هەيەتى بۆيە حەرامە. جا وا هەيە ئىنسان دەرکى ئەو زەرە و قازانجەى ناك و دەبى ئىنسان ئەو وەش بزانى كە خودا ئايىنى ئىسلامى بۆ ئىنسان هەلباردوو سەراپاى بە قازانجى ئىسلامە، چونكە ئىسلام ئايىنىكى پىكەو ژيانە و پىكەو ژيانى دەوى. ئايىنى سولج و سەفا و گوزەشتە، ئايىنىكى رەقەبەرى نىيە و ئىحتىرامى بۆ ماف و موقەدەساتى هەموو كەس داناو. كەوابى ئەو ربايە واتە ئەو سوودخۆريەى بۆيە قەدەغە كردوو لە ئىنسانى چونكە سەراپاى زەرەى ئىنسانى تىدايە .

ئەگەر ئاقلانە و بە ئىنسانفانە مەسئەلەى ربا هەلسەنگىتىن شتانى زۆر زەرەرى تىدا دەدۆزىنەو، ئىشارە بە هيندىك لەو زەرەرانە دەكەين:

۱. ربا سامان و ماللىكى زۆر كۆ دەكاتەو سوودخۆر بى بەها و زەحمەت و دەردى سەرى
۲. ربا كىنە و حەسادەت دەچىنى و دەخاتە ناو جامعە بەتايبەت هەژاران دە بەرابەر خاوەن سامانان

۳. ربا ريشەى سەفا و پەحم و خوشەويستى دەفەوتىنى دناو جامعەدا

۴. ربا ئەرزش و كەسايەتى ئىنسانى لە ناو دەبا

٥. کۆمه‌لگایه‌کی نیزامی سوودخۆری تیدا بێ، ئیسلامی به مانای واقعی تیدا نابیندری
٦. ربا که سییک پابه‌ندی نیزامی ئایینی ئیسلام بێ ده‌بێ ئه‌وه‌ی لێی قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ بۆ لای
نه‌چی

که‌وايه‌ ده‌بێ ده‌ جوابی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ده‌لێن دۆخ و چه‌رخه‌ی باری ئیقتسادی ئه‌و پۆ بێ
تجاره‌تی سوودداری ناچه‌رخێ که‌وابی زه‌رووریه‌ ربا بێ، ئاوا بدرێته‌وه‌ دیدگایه‌کی غه‌له‌ت و
بێ‌ئه‌ساسه‌ ئه‌و فکر و خه‌یاله‌، ئه‌وه‌ ته‌بلیغاتێ سه‌رمایه‌دارانی تاغووت سیفه‌تانه‌ چونکه‌ خودا
زانتر و به‌به‌زه‌تره‌ بۆ ئینسانی، ئه‌گه‌ر زانیای که‌شتی ژیا‌نی عاله‌م بێ ربا غه‌رق ده‌بێ قه‌ده‌غه‌ی
نه‌ده‌کرد.

شه‌هید سه‌ید قوتب پایه‌ی ئیقتسادی چ ئه‌و پۆیی و له‌وه‌ به‌دواش بلێین ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ر
ئه‌ساسی سوود و ربا نه‌بێ ده‌وام ناهێنێ ژیا‌نی عاله‌م هه‌لناسوورێ خه‌یالێکی درۆ و
بێ‌ئه‌ساسه‌. به‌لکه‌ ئیمه‌ی موسوڵمان و خاوه‌ن باوه‌ر به‌ ده‌ستووراتی ئیسلامی ده‌و یه‌قینه‌دا‌ین
نیزامی ربا و سوودخۆری پۆژی ئیقتسادی دنیا تووشی له‌ به‌ر یه‌ک هه‌له‌وه‌شان ده‌کا.
ئه‌و نه‌زه‌ر و دیدگای درێژ و قوولی قورئانییه‌.

ربا ده‌ قورئانی چه‌کیمدا

خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و چه‌کیم ده‌ چوار سووره‌ی قورئاندا ده‌ ١٠ ئایه‌تی پیرۆزدا
حه‌رامی ربا‌ی راگه‌یاندوه‌ و ئینسانی له‌ حه‌رامی و له‌ زه‌ره‌ره‌کان خه‌به‌ردار کردۆته‌وه‌، هه‌تا به‌
ئینسانی راگه‌یاندوه‌ به‌ توندی که‌سیک ده‌سه‌به‌رداری سوودخۆری نه‌بێ، ده‌که‌وێته‌ شه‌ر ده‌گه‌ل
من و په‌سوولی من.

له‌ ئایه‌تی ٢٧٥ی به‌قه‌ره‌دا تا ئایه‌ته‌کانی ٢٧٦، ٢٧٨، ٢٧٩ و ٢٨٠ حه‌رامی ربا راگه‌یی‌ندرا وه‌ک
ده‌زانن دانه‌ به‌ دانه‌ مانا کران و ته‌فتیش کران به‌ ته‌واوی پتویست ناکا دووباره‌ وه‌ردیان ده‌ینه‌وه‌ که
به‌ شیده‌تترین هه‌ره‌شه‌یان تیدا ده‌ هیچ گوناهی‌ک نه‌بینراوه‌ و نه‌بیسراوه‌.

ئایه‌تیکیان ده‌ سووره‌ی ئالی عیمراندا ئایه‌تی ١٣٠: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا
مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بروتان هیناوه‌ چهن به‌را به‌ر سوود مه‌خۆن،
خوداش لی‌بوره‌یه‌ و دڵۆفانه‌.

له‌و ده‌ ئایه‌تانه‌دا دوو ئایه‌تیان واته‌ ئایه‌ته‌کانی ١٦٠ و ١٦١ی سووره‌ی نساء له‌سه‌ر قه‌ده‌غه‌
کردنی ربا نازل بوون: ﴿فِي ظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَّهُمْ وَبَصَدَّهُمْ عَنِ

سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٥﴾ وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦٦﴾» كه‌واته به‌هۆی سته‌مێكه‌وه كه له لایه‌ن یه‌هودیه‌كانه‌وه كرا ئه‌و شته‌پاك و خاوتنه‌ی كه بۆیان چه‌لآل كرابوو لێمان چه‌رام و یاساغ كردن به‌هۆی زۆر كۆسپ دروست كردنیش له سه‌ر رێبازی خودادا ﴿١٦٥﴾ هه‌روه‌هاش به‌هۆی سوود وه‌رگرتنه‌وه كه بێ‌گومان لێیان قه‌ده‌غه‌ كرابوو و خواردنی مائی خه‌لكیش هه‌روا به‌ناهه‌ق، ئیمه‌ش سزایه‌کی به‌ژانمان ئاماده‌ كرد، بۆ ئه‌وانه‌یان كه بێ‌پروان. ﴿١٦٦﴾

ئایه‌تیکی دیکه‌ش له‌و ده‌ ئایه‌تانه‌ی كه له سه‌رحه‌رامی سوود هاتوه‌ ئایه‌تی ٣٩ی سووره‌ی رۆمه‌: ﴿وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبٍّ لَّا يَرْبُو فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْغِفُونَ﴾ ئه‌وه‌ی به‌ ناوی سوود ده‌یده‌ن بۆ ئه‌وه‌ی پیت و زید بکه‌وێته‌ مائی خه‌لك له لای خودا زیاد ناکات و پیت و فه‌ری تینا که‌وێ به‌لام ئه‌و زه‌کاته‌ی كه له به‌ر خودا ده‌یده‌ن كه‌واته ئه‌وانه‌ن خاوه‌نی پاداشی چه‌ن به‌را به‌ر.

به‌ کوردی و به‌ کورتی: ئه‌و چه‌ن ئایه‌تانه‌ دراون به‌ بنانگوێ بازیگه‌رانی سوودخۆر، ئه‌مما ئه‌وان كه ده‌سه‌بردارای نابن وه‌ك ئه‌ورۆ كه هه‌یج بانکیك بێ ئه‌و حاله‌ته‌، ناگه‌رێ و چه‌تا بۆته یاسایه‌کی زه‌رووری، دوو ته‌عبیر له‌ ده‌روونی ئه‌و كه‌سانه‌ی كه ده‌سه‌بردار نابن ده‌درێته‌وه:

١. مال و سامانی دنیا یان پێ له‌ هه‌چی شته‌ پێ له‌ پێشتره‌ و موقه‌ده‌ستره‌ و چه‌تا پێیان وایه هه‌ده‌ف له‌ خه‌لقی ئینسان ژیا نی، ئه‌ولا هه‌ر هه‌وایه‌.

٢. باوه‌ریان به‌ ئایین و مه‌که‌تب و وه‌حی نییه‌، ئاره‌زوو و خه‌یالاتی ده‌روونی خۆیان رێبه‌ریان ده‌کا، هه‌روه‌ك ده‌ ئایه‌تی ٤٣ی فورقاندا ئیشاره‌ی وه‌لا کراوه‌: ﴿أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾ ئایا ئه‌ی محمه‌د ﷺ ئه‌تۆ ئه‌و كه‌سه‌ت دیوه‌ كه هه‌وا و هه‌وه‌سی خۆی کردوه‌ به‌ خودای خۆی (په‌په‌وه‌ی لێ ده‌کا و شوینی ده‌که‌وێ) ئایا تۆ ده‌بیته‌ پاسه‌وان له‌ سه‌ری؟

هه‌روه‌ك ده‌زانین خودای بانی سه‌ر به‌هۆی ئایه‌ته‌کانی ٢٧٥ تا ٢٨٠ی به‌قه‌ره له‌ سوودی به‌قه‌ری حالی کردین به‌ تیروته‌سه‌لی، ئه‌وجار پاش به‌جی گه‌یاندنی پروون کردنه‌وه‌ی ربا ئه‌وجار خودا ده‌یه‌ه‌وێ له‌ مامه‌له‌ی بێ ربا‌ی شه‌رعمان حالی کا چونکه‌ کۆمه‌لی ئینسان به‌شیک له‌ ژیا نی وابه‌سته‌ به‌ مامه‌له‌ و تیجاره‌ته‌، نیاز ی ته‌واوی پێه‌تی جا بۆیه‌ خودا ده‌یه‌ه‌وێ كه ئینسان له‌ هه‌موو بواره‌کانی مامه‌له‌ ده‌ پێشدا باری شه‌رع و چه‌لآلی شته‌كه‌ له‌ به‌ر چاو بگرێ و له‌ هه‌موو ده‌ر و ده‌روازه‌ و کون و که‌لینی مامه‌له‌که‌ رێگه‌ی ربا‌ی لێ به‌سته‌ی و مامه‌له‌که‌شی له‌ سه‌ر ئه‌ساسی سه‌نه‌د و شاهید و نووسراوه‌ بێ. جا بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ و لێ حالی بوونیش ده‌چینه

(٢٨٢) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمْلََّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ب‌روا و ئی‌وانتان ه‌یناوه! کاتئ قه‌رزو ده‌گه‌ل یه‌ کتر کرد بۆ کاتیکی دیاری کراو تو‌ماری که‌ن، با نو‌وسه‌ریک له‌ نی‌وانتاندا به‌ داد‌گه‌ری بی‌نوو‌سی، با ه‌یچ نو‌وسه‌ریک سه‌رپیچی له‌و نو‌وسینه‌ نه‌کا که‌ خودا فی‌ری کردووه، ده‌با بی‌نوو‌سی‌ت با ئه‌و که‌سه‌ی قه‌رزه‌که‌ی ده‌ ئه‌ستۆدایه‌، ده‌قی نو‌وسینه‌که‌ی ب‌لی‌ت. با له‌ خودای خۆی ب‌ترسی و ه‌یچی لئ که‌م نه‌کاته‌وه گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی قه‌رزه‌که‌ی له‌ ئه‌ستۆدایه‌ گ‌یل یا مندال یا پی‌ری په‌ک که‌وته‌ بو‌و یا‌ن نه‌یده‌توانی ده‌قه‌که‌ بۆ نو‌وسه‌ر ب‌لی به‌ باشی با سه‌ره‌رشته‌که‌ی ده‌قه‌که‌ی بۆ داد‌گه‌ر ب‌لی‌ت دو‌و پی‌او له‌ ناو خۆتاندا به‌ شایه‌ت ب‌گرن ئینجا ئه‌گه‌ر دو‌و پی‌او نه‌بو‌و با پی‌او‌یک و دو‌و ژن بن بۆ شاهیدی، له‌وانه‌ی وا به‌ د‌لتانن بۆ شاهیدی، تا‌کوو ئه‌گه‌ر یه‌ کیکیان له‌ بی‌ری چۆوه ئه‌وه‌ی دیکه‌یان وه‌بی‌ری خاته‌وه، ئه‌و شاهیدانه‌ ه‌ه‌رکاتئ بۆ شاهیدی بانگ ده‌کرین با سه‌ره‌پیچی نه‌که‌ن، شاهیدی حه‌ق و راست ب‌ده‌ن. ماندوو مه‌بن له‌ نو‌وسینی قه‌رزه‌کانتان با زۆریش ب‌ی، تا گه‌یشتنی ماوه‌ی قه‌رزه‌که‌ که‌م یا زۆر ب‌ی‌ت ئه‌و نو‌وسینه‌تان لای خودا زۆرتر داد‌گه‌ری تیدایه‌ و پال‌شتیکی پته‌وتره‌ بۆ شاهیدی و زۆر نزیکه‌ نه‌که‌ونه‌ گو‌مانه‌وه، مه‌گه‌ر کاتی‌ک مامه‌له‌ و بازرگانیه‌ که‌و نه‌خت ب‌ی و له‌ ناو خۆتاندا ده‌ست وه‌ ده‌ست و‌یکی ده‌ن، له‌و کاته‌دا ئه‌گه‌ر نه‌شی نو‌وسن گوناحتان ناگاتئ. شاهید ب‌گرن ه‌ه‌رکاتئ مامه‌له‌تان کرد، ناب‌ی زه‌ره‌ر به‌ نو‌وسه‌ر و شاهید ب‌گه‌ی‌ندری. ئه‌گه‌ر زه‌ره‌رتان به‌ نو‌وسه‌ر و شاهید گه‌یانده‌ ئه‌وه‌ به‌ل‌گه‌ی خراپه‌ و له‌ ری لادان‌تانه، ترسی خودتان ده‌ د‌لدا ب‌ی خوداش ئه‌وه‌ی قازانج‌تانه‌ فی‌رتان ده‌کات، خوداش ناگاداری به‌ سه‌ر هه‌موو شتدا هه‌یه‌.

سه‌بارت به‌قه‌رز وه‌رگرتن

ئاوړ وه‌سهر دانه‌وه و تېروانینیکی هه‌ستیارانه وه‌سهر ئایه‌تی ۲۸۲:

ئو ئایه‌ته درېژترین ئایه‌ی قورئانه، واش پپی ده‌کوتری ئایه‌تی (مداینه) هه‌روه‌ک ئایه‌ته‌لکورسی درېژه ئو ئایه‌ته‌ش درېژه، هو‌ی درېژی ئو ئایه‌ته‌ده‌بی ئو‌ه بی که به‌درېژایه بوونی ئینسانی له‌سهر زه‌وی له‌مامه‌له و تیچاره‌ت بی نیاز نابی ئینسان، که‌وایه ده‌توانین بلّین بالای ئایه‌تی ۲۸۲ به‌ئەندازه‌ی بالای ئینسانه له‌سهر زه‌وی.

ئینجا به‌و پییه که ده‌ناو مامه‌له‌دا دوو شت ئەساسین و بنچینه‌ی مامه‌له‌ن که ده‌بی ئو دوو شتانه بزانی به‌تو‌وای و مانا و فهرق و جیاوازیان به‌بی زانی و ناکری له‌نگه‌ری مامه‌له‌ راگیری و سهر بگری، دوو شته‌که‌ش ئه‌وه‌ن: ده‌ین - قه‌رز؛ که ئو دوو له‌فزانه‌ش لیک جیاوازن مانایان، جا بو‌یه لازم و زه‌روورییه که ده‌بی پیش ئه‌وه‌ی بکه‌وینه مه‌یدانی لیکو‌لینه‌وه و هه‌له‌نگاندنی مانای ئایه‌ته‌که، مانای ئو دوو وشه‌یه (ده‌ین - قه‌رز) بزانی.

ده‌ین به‌وامیکی ده‌کوتری که کریار ده‌به‌راه‌ر جنسیکدا هیناییه‌ته‌سهر ئەستوی خو‌ی به‌ره‌زایه‌تی فروشنده تا ماوه‌یه‌کی دیاری کراو. بو‌نمونه کابرایه‌ک ده‌لی: ئیستی حالی حازر پارم نیه‌بده‌می با له‌سهرم بی ده‌فلان کاتیدا پاره‌که‌ت ده‌ده‌می. ئه‌به‌وه ده‌کوتری ده‌ین. واته کریار قیمه‌تی ئو پووله‌مه‌ره‌ی وه‌ئەستوی خو‌ی گرتووه که ده‌کاتی خو‌یدا بیدا به‌خاوه‌ن پووله‌که‌مه‌ره‌که. به‌کورتی ده‌ین ده‌مقابل کالادا ده‌بی.

قه‌رز به‌ده‌لی ناوی واته ده‌به‌راه‌ر شتدا نایه‌ته‌سهر شان. چونکه قه‌رز ده‌ئادابی شه‌رعدا به‌پاره‌یه‌ک ده‌کوتری که قه‌رزدار به‌پی نیازی له‌که‌سیکی وهرده‌گری مه‌سه‌له‌ن کابرایه‌ک دی سی‌ملیون که بارتە‌قای نیازی‌ته‌ی له‌منی وهرده‌گری تا کاتی ده‌یی و ده‌مداته‌وه. ئو سی‌ملیونه ده‌به‌راه‌ر هیچ شتیکدا نییه، ده‌ئادابی شه‌رعدا به‌و سی‌ملیونه‌ی که کابرا وهریگرتووه ده‌کوتری قه‌رز و پی ناکوتری ده‌ین.

ئەدی‌ره‌دا جیاوازی له‌نیوان ده‌ین و قه‌رزدا به‌روونی دهرده‌که‌وئ: ده‌ین واته ده‌به‌راه‌ر کالایه‌کدا بی، قه‌رز واته ده‌به‌راه‌ر هیچ شتیکدا نه‌بی.

ئیستی له‌زور شویناندا هه‌یه به‌زوری عالم فهرقیان نازانی به‌قه‌رز و ده‌ین، ده‌لین «وام» چونکه فهرقیان نازان.

پوخته‌ی مه‌به‌ست و له نه‌زم‌دانی مانای ئایه‌ته‌کانی له سه‌ر ئه‌ساسی نه‌زمی ئایه‌ته‌کان

١. ئایه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ﴾ واته ئه‌ی خاوه‌ن باوه‌ر و ئیمان! کاتێ شتیک و کړی که به‌هاکه‌و هاویشه‌ سه‌ره خو و شه‌رایتی ئه‌دا کردن و دانه‌وه و چه‌نده‌که‌ی بنووسن تا‌کوو به‌رگری بکه‌ن له هه‌رای دوايه.

٢. ئایه‌تی ﴿وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ﴾ واته با نووسه‌ریک له نیوانتاندا به عه‌داله‌ت بینووسی. ده‌و ئایه‌ته‌دا ئه‌ده‌ب و ئینساف و دادگه‌ری نووسه‌ر ده‌لی دز و ئاره‌ق خو‌ر و فاسد بو نووسه‌ر نابێ.

٣. ئایه‌تی ﴿وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ واته با نووسه‌ر سه‌رپیچی له نووسینی نه‌کا، خودا ئه‌و نووسه‌ریه‌ی داوه‌تی. ئه‌و جومله‌یه ئه‌وه ده‌لی کێ فه‌زل و هونه‌ری ده‌ خزمه‌تی گه‌لی بخا، خودا داویه‌تی.

٤. ئایه‌تی ﴿فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ واته با ئه‌و که‌سه‌ی قه‌رزه‌که‌ی له سه‌ره ده‌قی نووسراوه‌که‌ بلی. ئه‌و جومله ئایه‌ته ده‌لی: ئینسان چه‌ده‌لبازه نووسراوه‌ پیش به ئینکاریه‌که‌ی ده‌گه‌ری.

٥. ئایه‌تی ﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا﴾ واته با له خودای خو‌ی بترسی هیچی لی که‌م نه‌کاته‌وه. ئه‌وه ده‌لی ئه‌و ئایه‌ته: ئینسان بو‌ی هه‌لکه‌و‌ی خو له خودا ده‌کا به ه‌وی فی‌ل و فووت.

٦. ئایه‌تی ﴿إِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا﴾ واته ئه‌گه‌ر هاتوو خاوه‌ن قه‌رزداره‌که‌ گیل و دیوانه‌ بوو و توانایی کاره‌که‌ی نه‌بوو با چاوسووره‌که‌ی ده‌قه‌که‌ی بلیت بو دادگه‌ری. ئه‌و جومله ئایه‌ته ئه‌وه ده‌لی: شیت و سه‌فی و دیوانه و مندال سه‌ودایان دروست نییه.

٧. ئایه‌تی ﴿أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمْلَ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ﴾ واته ئه‌گه‌ر خرپدار و قه‌رزدار نه‌یتوانی به‌باشی دادوه‌ر تیگه‌یی‌نی با وه‌لی و چاوسووری سه‌ره‌رشتی بکا. ئه‌وه ئه‌وه‌مان پی ده‌لی پیری له کارکه‌وتووش سه‌ودای باش نییه.

٨. ئایه‌تی ﴿وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ﴾ واته دوو شه‌اید له ناو خو‌تاندایا به شه‌اید بگرن. ئه‌و ئایه‌ته ئه‌وه‌مان پی ده‌لی: ئینسان سه‌ری له سه‌رپیچی له حق ده‌خوری و ده‌یکا. بو هه‌س‌دانه‌وه‌ی با شه‌اید بین.

۹. ئایەتی «مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ» واتە لەو شاهییدانەیی بۆ شاهییدی بە دلتان و دەبن. ئەو ئایەتە ئەوە دەلی: خەیانەتکار و نابار و بوختانچی و ئارەقخۆر و خاوەنی نەسەب و خەزم نابن.

۱۰. ئایەتی «وَلَا يَأْتِ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا» واتە ئەو شاهییدانە کاتی بۆ شاهییدی بانگ دەکری. ئەو ئایەتە دەلی: شاهیید دەبی ئامادە بی بۆ شاهییدی.

۱۱. ئایەتی «وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا» واتە ماندوو مەبن لە نووسینی قەرەکانتان کەم یا زۆر. ئەوە ئەوەمان پی دەلی راستە و راست بن، خواوە و پێچە کە مەکن.

۱۲. ئایەتی «ذَلِكَمْ أَفْسَظْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ» واتە ئەو نووسینەتان لای خودا زۆرتر دادگەری تێدایە و پال پشیتیکی پتەوترە بۆ شاهییدی. ئەو جوملەیه ئەوە دەلی شاهیید و بەلگە پشیتیوانی واقعەتن.

۱۳. ئایەتی «إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ» واتە مەگەر کاتی مامەلە کە و بازرگانیه کە نەغد بی و لە ئانیکدا دەستاو دەست بی. ئەو جوملە ئەوە دەلی ئەوەی بە چاو بیندری حاشا هەلناگری.

۱۴. ئایەتی «وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ» واتە شاهیید بگرن کاتی مامەلەتان کرد. ئەو جوملە ئەوەمان پی دەلی: لە بەر لاساری ئینسان هەتا توندوتۆلتر خو ئامادە کە و خوڤاگری هەر کە مە.

۱۵. ئایەتی «وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ» واتە نابن مامەلە کە زەرەر بە نووسەر و شاهیید بگەیین. ئەو جوملە ئەوە دەلی ئینسان بە مالی دنیا فریو دەخوا و بە زولم و زۆر لە حەق تالاسا دەکری.

۱۶. ئایەتی «وَأَنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ» واتە ئەگەر بە نووسەر و شاهیید زیانتان گەیانە ئەوە نەشانەیی خراپە کاریتانه. ئەو جوملە ئایەتە چمان پی دەلی؟ دەلی لە خودا نەترس هەچی وازی لی بی دەیکا و لی ئەمین مەبن و خو بی مەسپێر وەگ گوشت بە پشیلە سپاردن وایە.

۱۷. ئایەتی «وَاتَّقُوا اللَّهَ» واتە ترسی خوداتان لە ناو دلدا بی. ئەو جوملە چمان پی دەلی؟ دەلی پیمان: پشیلە ئەگەر لە ناو مال نەبوو، مشک تلی لیلیانە واتە شاییانە.

کە سیکیش ترسی خودای دە ناو دلدا نەبی، پشیلەکانی شەیتانی لە ناو دلدا تلی لی لیا.

١٨. ئایەتی ﴿وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ واتە خوداش ئاگادارە بە سەر ھەموو شتدا. ئەو جوملە ئایەتە دەلی چی بە ئینسانی؟ دەلی دزی و خو دیڕ و دەوی گرتن نە دەکری لە راست خودا نە دەبی قوتار بوون نییە لە دەستی خودا.

ئەگەر بتههوی و دتههوی: کەسایەتی خۆت بە کەسایەتی قورئان بزانه چ زانینیک عەمەل؟ وەک ئەوانە نا کە نوختە بە نوختە و پیت بە پیت و لەفز بە لەفز و جوملە بە جوملە دەیزانن ھەر دەلیی بوخویان ھوندوویانەتەو. ئەمما ھەر ئەوندەوێ زانستەکیان پێیدا بێن و بچن دەنا ھیچ بەھرە و میژۆکیکی لی ناکەن.

نوور و تیشکی قورئان ل ھەر دلێکدا بی گومان بی گومان ئەو دلە بوگەن نابی و بوگەن نابی و تاریک نابی و تاریک نابی. ئەوێ وا نازانی گۆمی دلێ لیلە و بنی چاوا ناکا تاکوو جەواھیراتی ناو دل چاوا کا.

تیوتیوہ

بەو ھۆیە کە مامەلە پایە و ئەساس و بنچینە نەشە و نوما و جوولانەوێ ئیقتساد و سەرمايە گەل و ولاتە، پێویستە دار و لەلە و دەستووراتیکی زۆر توندوتۆڵ و تۆکمە دە پێناودا دەرژێ و دیاری کری تاکوو ھەموو کەس بتوانی تیبگا و بەھرە لی وەرگری. جا بۆیە دووبارە بە پێویستم زانی ئەو تیوتیوہ:

١. ھەر مامەلەیک یا قەرزیک کە بیی و بکری دەبی قەراردادی لە سەر بی
٢. بۆ بەرگری لە کیشە و ھەللا لە نیوان کریار و فروشنده دەبی نووسەر سیھەم کەس بی
٣. نووسەر دەبی بە وزیفە و ئەرکی رابکا کە راست و عەدالەتە لە نووسیندا
٤. کێ نووسەری مامەلەیکە بە پێی شوکرانە لەو زانستە، دەبی شانی خالی نەکا لەو کارە
٥. ئەو کەسە قەرزەکە دێتە ئەستۆی دەبی قەراردادە کە بنوسی و مۆری کا
٦. دەکاتی نووسینە کە دەبی خودای یاد کا و کەم و زۆری نەکا دە قەراردادە کەدا
٧. ئەگەر قەرزدار بە ھۆیک لە ھۆیان نەیتوانی قەراردادە کە بەجی بێنی چاوسووری دەبی

بینوسی

٨. چاوا یا بلین وەلی دەبی عەدالەت و ئینساف لە بەر چاوا بگری دەو قەراردادە نووسینەدا
٩. بی لە نووسەر دەبی دوو شاھید بین دە کاتی نووسینی قەراردادە کاند
١٠. ئەو دوو شاھیدانە کە لە سەر قەرارداد دەبی بین، بالغ بن و موسولمان بن

۱۱. له باتی ئەو دوو شاهیده پیاوانه ده‌کری پیاویک و دوو ژن بن
۱۲. شاهیده‌کان ده‌بی جیی باوهر و ئیتمینان بن
۱۳. شاهیده‌کان ئە‌گەر دوو پیاو بوون ده‌کری دانه دانه شاهیدی بدهن دهن‌ا ئە‌گەر پیاویک و دوو ژن بون ده‌بی دوو ژنه‌کان ویکرا پیکه‌وه شاهیدی‌که بدهن
۱۴. قهرزه‌که کهم بی یا زۆر ده‌بی بنووسری
۱۵. ئە‌گەر مامه‌له‌که نه‌غداونه‌غد بی نووسین و قهراردادی ناوی
۱۶. ئە‌گەرچی ده مامه‌له‌ی نه‌غداونه‌غدی‌دا سه‌نه‌دی ناوی به‌لام شاهید ده‌بی بی.
۱۷. نابج شاهید و نووسهر له لایهن قهرزگر و قهرزده‌ر و غه‌یریش ئازار و ترسی بدرین. ئە‌وه بوو تیوتیوه‌ی باری مامه‌له و قهرز.
- ئە‌وجار ئە‌دی‌رده‌ا دلی بزۆز و به‌پرسیار و ئە‌قلی زیت و چالاک تیبین ده‌لین: ئە‌دی ئە‌گەر له‌و شوینه‌دا و له‌و کاته‌دا نووسهر نه‌بوو و ده‌س نه‌که‌وت ده‌بی چبکه‌ن قهرزدار و قهرزده‌ر؟ وه‌لام: هه‌روه‌ک باوهر کراوه خودایه چاره‌سازی ئینسان و حه‌یوان ده هه‌موو ده‌وراند گیر و گرفتیکی دیته پیش. به وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۲۸۳ی به‌قه‌ره جوابی داوه‌ته‌وه: چاری کاری کردوه و دلی بزۆزیش ئە‌قلی چالاکیش پی قانیع کردوون. ئە‌وه‌ش ئایه‌تی ۲۸۳ و ئە‌وه‌ش ئە‌توی ئینسان:

(۲۸۳) وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

ئە‌گەر هات و پ‌ی‌ی‌وار بوون و نووسه‌ریکتان ده‌س نه‌ده‌که‌وت بارمه‌یه‌ک له‌ بری قهرزه‌که وه‌ر‌ب‌گ‌رن. ئە‌گەر هه‌ندیکتان مه‌تانه‌ی به هه‌ندیکتان هه‌بوو با ئە‌و که‌سه‌ی که مه‌تانه‌ی پی کراوه له‌ خودای خۆی بترسی و قهرزه‌که‌ی بداته‌وه ده‌ کاتی خۆیدا، شاهیدی قه‌ت حاشار مه‌ده‌ن ئە‌و شاهیدی حاشار دا و وه‌یشاری. دلی به‌پراستی تاوان‌باره. خوداش به‌ سه‌ر هه‌موو کرده‌وه‌کانتان نا‌گاداره.

قهرز وه‌ر‌گ‌رن له سه‌فه‌ردا؛ شایه‌دی‌دان

ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه و ت‌ی‌روانینیکی هه‌ستی‌ارانه وه‌سه‌ر ئایه‌تی ۲۸۳:

ئە‌گەر به‌ وردی و هه‌ستی‌ارانه سه‌یری ئە‌و ئایه‌ته‌ بکری ئە‌وه دیته به‌ر چاو و هه‌ست پی

دەکرێ کە ئایەتی ٢٨٣ تەواوەکەری ئایەتی ٢٨٢یە لە بابەت مامەڵەی سەفەرەو واته دە حالەتیکدا کە وەسائیل و ئیمکاناتی نووسین و شەهادەتی کتیبی دەس نەکەوێ. جا بۆیە خودا دەفەرموێ: ئەگەر دە سەفەردا بوون و نووسەری واتان دەس نەکەوت کە لە سەنەد نووسیندا شارەزایی بایە، یا خێر و کاغەز نەبوو یا خامە و جەوھەر نەبوو، ئەو ئەودەم بارمەتەیک لە جیاتیی قەرزەکە و بە ئەندازەی نرخێ قەرزەکە و کەمتر نەبێ وەرگرن. تاکوو ئەو قەرزداری کە بە ئەمین زانراوە و قەرزەکی دراوەتێ قەرزەکە دەداتەو. و ھەروا ئەو خاوەن قەرزی کە بە ئەمین زانراوە و بارمەتەکی لە لا دانراوە بارمەتەکە دەداتەو و دەشبێ ھیچ لایەکیان ناپاکی و خواری لە راست یەک نیشان نەدەن بە پیتی ترسانیکی کە لە خودایان ھەیە. و ئەگەر بیتوو شاھیدی شاھیدی قووت دەن و حاشاری دەن، بێ گومان تاوان و گوناھێ دەکەوێتە ئەستۆ، بێ گومان خوداش ئاگاداری ھەموو کردەوێکە چ بە زاھیر چ بە نھێنی.

ئەگەر لە بیرمان بێ لە سەرەتای سووڕەتی بەقەرەدا پامانگەیاندا کە سووڕەیی بەقەرە دە ناو خۆیدا کۆکەرەوێ بەشی زۆری مەسائیلەکانی ئەحکام و بەرنامەکانی فێقھی و عەقیدەتی و ئەخلاقی وەخۆ گرتوو لەوێ دەردەکەوێ ئەو راستییە کە زیاد لە ھەموو سووڕەکانی قورئان ئایەتی (مدینە) واتە ئایەتی قەرز کە پڕبەرترین ئایەتی سووڕەیی بەقەرەییە، دە ناو ئەودا دابەزیو. گۆیا زانایانی شەری ھەشتا نەو دەسەلە شەرییان تیدا دۆزیووە و فتوایان پێ داو. جا دێرەدا ئێمە چەن نمونەییەکیان ئیشارە وە لا دەکەین کە دە ناو ئایەتەکاندا دەرک کراو.

١. دە پێش ئایینی ئیسلامدا بە درێژایی میژوو مامەڵە و نووسینی سەنەد و شاھید لە سەر مامەڵە نەبوو، عەلەم لە سەر ئەساسی لێک رازی بوون ھەوڵە بە بیر و لەبیرمانیان دادەبەست بابەتی سەودا و مامەڵە، واتە تا پێش زاھیر بوونی ئایینی ئیسلام لە ناو ھۆزی عەرەبی جاھیلی مامەڵە تەنیا بە زمان بوو. ئایەتی مامەڵە و قەرز ھەوڵێن دەستووری نووسین و قەرزداری شاھید و دارودەستەیی مامەڵەیی تیجارەتی و مامەڵەیی قەرزی و ھەروا ھێنا و دايمەزراند جا لەوێ پراھاتن دنیا بە پەپرەوێ لەو کارە جوانەیی ئیسلامی پەپرەوێ کرد و شوینی ئەو یاسایە گرت و کردیانە بەرنامەیی بازاری مامەڵەیان.

٢. پراگەیانندی سوننەت و مەباح و مەکرۆھات بە عینوانی بەشێک لە ئەحکامەکانی ئایینی ئەرکە لە سەر شانی زانایانی ئیسلام واتە مەلاکان

٣. فێربوونی سەودای نووسین و خۆندنەو لە سەر پیاو و ژن ئەرکە و فەرزە

۴. کرپی نووسین و پر کردنەوہی سەنەدی مامەلە بۆ نووسەر پەوايە و دروستە.
۵. سەنەند و قەبز و قەبالەى خاک و زەوى و قەرز و مامەلە دەبى ئاگادارى بکرى و راگیرى.
۶. دە بابەتى مامەلە و قەرز ماوہ و کاتى تەواو بوونى دەبى ديارى بکرىن بە پرونى
۷. نووسەرى سەنەدى مامەلە نابى لە نووسینەکەى حاشایى بکا و بلى: نایکەم، کرپی نووسینەکەى بە واجبى دەبى تەرەفەین ئەداى کەین.
۸. نووسینی سەنەد لە سەر شانى کرپارە چونکە ئەو قەرزەکە وەرەگرى، فرۆشەندە بە ھۆى قبوولی ئەو قەرزە منەتیش دادەنى لە سەر کرپار.
۹. نووسینی سەنەدى مامەلە و قەرز لە دیدگای شەرەوہ ئەوہ مان پى دەلى کە ئینسان بە ھۆى خۆشەووستى مالى دنیا لەوانەىە لە حق لادا، ئەو سەنەدە پى لى دەگرى کە ئەو لادانە بە خۆوہ نەگرى.
۱۰. نووسەر بۆى نییە و نابى ھەلکیش و داکیش دە قەرزەکەدا بکا دە کاتى نووسیندا.
۱۱. ئەگەر ھات و مامەلەچییەکە پى وەرەسمى سەنەدى نەدەزانى و شارەزایى نەبوو دەبى یەکیک لە کەسانى چاوسوورى خۆى دانى لە جى خۆى.
۱۲. وەکالەت و سەرپەرستى دە مامەلەدا دروستە و پەوايە
۱۳. دە بابەتى شاھید دەبى دوو نەفەر پیاو بن یا پیاویک و دوو ژن
۱۴. شەھادەتى ژن ھەچەندى زۆریش بن دە بابەتى جى بەجى کردنى کیشە و ھالۆزى تەرەفەین دە مامەلەدا پەسند نەکراوہ و دروست وەرناگیرى، لەفزی (رجالکم) دە ناو ئایەتەکەدا ئەوہمان پى دەلى: دە شەرعدا دە ھەندى کاروبارى تايبەتیدا شاھیدى ژن وەرگیراوہ بەو مەرچەى پیاوان دەو کارە تايبەتەدا ئاگادارى نییە و نایزانى، بۆ نمونە شاھیدى لە سەر بالق بوون بدا بەلام ژن دەتوانى چونکە کچۆلەکە لە کن ژنان ئەو شتە دەلى.
۱۵. شاھیدى بى باوہران و فاسقان و کافران بۆ موسولمانان دروست نییە.
۱۶. شاھید نابى فاسق بى، بەو دەلیلە ئەو فتوايە دراوہ (رجالکم) ناو ئایەتەکە واتە پیاوانى لە خۆتان لە سەر ئیعتقاد و باوہرى خۆتان، جا دیارە کافر لە سەر باوہر و ئایینی ئیسلام نیە کەوايە شاھیدیەکەشى جیگەى باوہر نییە.
۱۷. بۆ پۆست و مەقامى ئیمامەت و قەزاوہت و داوہرى، عەدالەت مەرچە. شاریعەکان

ده‌لین: شه‌هادت و ئیمامه‌ت و قه‌زاوت ده‌یه‌ک پله‌دان، واته‌که‌سی سهداقت و عه‌دالته‌ت و یه‌ک‌دلی نه‌بی ده‌گه‌ل گه‌ل، بۆ هیچ لایه‌کیان نابیی و نابیی شوینی و دواکه‌وتنی بگیردریته‌ به‌ر.
 ١٨. ده‌بی که‌سایه‌تی خۆت و دروستکاری خۆت به‌ هۆی ئه‌وان له‌ لای سالحان و پاکان رانیی.

١٩. کویر و نابینا شاهیدی وهرنه‌گیردراوه. ئه‌بوحه‌نیفه و ئیمام محهمه‌د ئیبنی حه‌سه‌ن و زۆری دیش له‌ ئایه‌تی قورئاندا هه‌ستی ئه‌وه‌یان کردووه‌ که‌ نابینا به‌ شاهد نابیی.

٢٠. شاهیدی دان واجبه‌ ئه‌گه‌ر فیتنه‌ی لی پانه‌بی

٢١. ره‌هن ره‌وايه‌ به‌ لام به‌هره‌ لی وهرگرتن له‌ ره‌هن کراو بۆ ره‌هنکه‌ر نادروسته‌.

٢٢. سه‌له‌م دروسته‌، سه‌له‌م ئه‌وه‌یه‌ کرپار پاره‌که‌ی نه‌غد ده‌دا به‌ شتیک ئه‌و شته‌ ئیستی قابیلی وهرگرتن نییه‌ به‌ لام فروشنده‌ ده‌ موقابیلدا ئاماده‌یه‌ ده‌ کاتی خۆیدا ته‌سلیمی کرپاری بکا. هه‌ندی‌ک له‌ موفه‌سرانی قورئان فه‌رموویانه‌ به‌ پاله‌ویشتی قه‌ولی ئیبنی عه‌باس که‌ فه‌رموویه‌تی (لَمَّا حَرَّمَ اللَّهُ الرَّبَّابَ السَّلَفَ) ئه‌وه‌ به‌وه‌ به‌ دابه‌زین ئایه‌ت ده‌زانئ ده‌بابه‌تی سه‌له‌مدا. جگه‌ له‌وه‌ش ده‌لین مه‌رجه‌کانی سه‌له‌م ده‌گه‌ل مه‌رجه‌کانی قه‌رز یه‌کسانن چونکه‌ ده‌ هه‌ردووکیاندا نه‌ندازه‌ و کاتی ته‌حویل گرتیان یه‌که‌. (تفسیر کبیر، ج ٧، ل ١١٦)

پوخته‌ کارییه‌ک له‌ ئایه‌تی ٢٨٣دا

شهرع‌زانه‌کان کۆکن له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ ره‌هن ده‌ سه‌فه‌ریشدا و ده‌ حازریشدا ده‌بابه‌ت بوونی نووسه‌ردا یه‌کسانه‌ به‌ لام موجهاید ده‌لی ره‌هن ده‌ سه‌فه‌ردا نه‌بی نابیی، ده‌لیلش ئه‌و ئایه‌ته‌یه‌: ﴿فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِيَ أَمَانَتَهُ﴾ واته‌ ئه‌گه‌ر هه‌ندی‌کتان متمانه‌ی به‌ هه‌ندی‌کی تریان هه‌بوو با ئه‌و که‌سه‌ی که‌ متمانه‌ی پێ کراوه‌ له‌ خودا بترسی.

شاریعان ده‌لین ئه‌وه‌ به‌شی سیپه‌می مامه‌له‌یه‌ له‌ مامه‌لات که‌ خودا ده‌س‌نیشانی کردووه‌ ده‌ قورئاندا، ئه‌وه‌ پێی ده‌کوئری (بیع‌الامانات) واته‌ مامه‌له‌یه‌ک پرووت له‌ سه‌نه‌د و شاهد.

ئایه‌تی ﴿وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ﴾ واته‌ شاهدی حاشار مه‌ده‌ن. موفه‌سران کوتوویانه‌: ته‌عبیری ئه‌و ئایه‌ته‌ ئاویه‌: ئینکاری ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ مه‌که‌ن، شاردنه‌وی شاهدی گوناوه‌.

ئایه‌تی ﴿وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ﴾ واته‌ کی شاهدی وه‌شارئ دل به‌ تاوانه‌.

حه‌زه‌تی عومه‌ر فه‌رموویه‌تی: له‌ باتی (آثم) (فاجر) به‌ عه‌ره‌بیکی که‌ ده‌ ئایه‌تی ٤٤

سوورپی دوخانداتوو (طعام الاثیم) عهره به دهیکوت (طعام الیتیم) عومهر فهرمووی: نانا، به لکه (طعام الفاجر) واته (اثم) به مانا (فجور)ه.

ئایه تی «وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ» واته خوداش به سهر کرده وه کانتاندا ئاگاداره.

ئهو ئایه ته ترس وه بهرنانه بۆ ئهو که سانه شه هادهت ده شارنه وه.

ئهرکیکی سهخت و قورسی ئه قل و ههست و شعور و زانسته که ده ئاخیرین قوئاغی سوورپی کدا قهراری گرتوو (به قهره) بۆ به خودا چوونه وه و پوچوون ده قوولاییه زانست و ههست و شعوردا خو چاو کا، تا کوو بتوانی ئهو مناسه به و تیکه لاوییه ی که ئایه ته کانی ئاخری سوورپی که هه یانه وه ک ئایه ته کانی ۲۸۴ و ۲۸۵ و ۲۸۶ ده گه ل سهراپای ئایاتی سوورپی که وه دوزی و شوینه و نیان نه کا.

ده زاندری و ئاشکرایه که سوورپی به قهره درێژترین سوورپی قورئانه و درێژترین ئایاتیش ده ئامیزی گرتوو وه ک ئایه ته کانی ۲۸۲ (مداینه) واته مامه له و ۲۵۵ ئایه ته لکورسی.

سوورپی به قهره که سهره تای به سیفاتی موته قین داگیرساوه و ئاخهره که شی ههر به سیفات و حالاتی موته قیه کانداده کوژی وه ک دوو ئایه تی ۲۸۵ و ۲۸۶، جا دیاره به پیی ئهو ئه ساسه هه وه ل و ئاخری سوورپی که واته سهر و بنی ده بنه یه ک.

ناوه روکه کانی سوورپی به قهره

سوورپی به قهره ده تواندری بکوتری به بی ترسان هه لگری زۆربه ی ئه حکام و چیرۆکه به رزه کان و مه سه له به رچاوه کانی دینه، بگره له (علم الاصول) دا تا (علم الفروع) بۆ نموونه: ته نیایی خودا، پیغه مه به رایه تی، زیندوو بوونه وه ی پاش مهرگ، وه عز و ئیرشاد، ته کلیف، نوێژ، پوژوو، زه کات، هه ج، تۆله (قصاص)، هه یز، نیکاح، ته لاق، ماره یی، خه له، سویند (ایلاء)، شیر (رضاع)، مامه له، به یع، سوود (ربا)، قهرز (مداینه).

چیرۆکه کانی نه مروود، تالووت، جالووت، داوود، عوزیری پیغه مبه ر، به سه رهاته کانی یه هوودییه کان و لاساری جووله که کان و غه رق بوونی فیرعه ون و له شکره که ی، منافق، خه لافه تی ئینسان و ئیبراهیم پیغه مبه ر و به ته کان. هه روا چه ن شتانی دیکه له بابه تی دین و ئایینه وه.

ئهو هه شمان ده ئاخهره که یدا ده خاته ناو دل و به بنان گویماندا ده دا و ده سه ره وینی که هیز و تیز و پیزی خودای ته عالا ههر ئه وه نده نیه له به رچاوانه، به لکه راهینه ر و داهینه ری ئاسمان و

زه‌ویشه به‌وانه‌ی وا ده ناویشیانندان.

و هه‌روا ئی‌رتباتی ئایه‌کان ده‌گه‌ل ئایه‌تی (مداینه) واته مامه‌له له سی پ‌یگاو چاو ده‌کری:

۱. ده ئایه‌تی قهرزدا ده‌بی نووسینی سه‌نه‌د و ئاماده کردنی مه‌دارک و شاهید بو حیفزی مال

و ماف به توندی له به‌رچاو بگيردری

۲. ده ئایه‌تی قهرزدا (مداینه) به شیدده‌ت له حاشاردانی شه‌هاده‌ت قه‌ده‌غه پ‌یکهاتوو واته

به ته‌وری واجب شه‌هاده‌ت بدری و قووت نه‌دری، ده‌نا عه‌زابی به‌شه.

۳. دیاره ده ئاخری ئایه‌تی مامه‌له و قهرزدا خودا ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾

ده ئاخری ئایه‌تی ۲۸۲دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، ده ئایه‌تی ۲۸۳دا ده‌فه‌رموی:

﴿وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ هوی ئه‌وه‌ی ده‌و ئال و‌گۆره‌دا واته جاریک به له‌فری (بما تعملون) و

جاریکی تر به له‌فری (کل شیء) ئه‌وه‌یه: شاردنه‌وه‌ی شه‌هاده‌ت له گونا‌هه گه‌وره‌کانه بو‌یه

خودای ته‌عالا له سه‌ر ئه‌ساسی ترس وه‌به‌ر نان ده‌فه‌رموی: شه‌هاده‌ت نه‌شارنه‌وه چونکه به‌و

شاردنه‌وه و ئاگادارم عه‌زابتان ده‌ده‌م.

ئه‌وجار خودای ته‌عالا که ده ئاخری ئایه‌تی ۲۸۲دا ده‌فه‌رموی ﴿وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

ئه‌وه ئاماره‌یه وه‌لای ئه‌وه‌ی خودا وه‌ک ئاسمان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی ده ناویشیاندایه ملک‌ی خوی

هه‌ن و بو‌خوی دروستی کردوون ئاگاداریانه به زاهیر و باتینیان. ئاواش ئینسان ملک‌ی خودایه به

زاهیر و به نه‌ینیه‌کانیشیان ئاگاداره و ده‌زانئ. جا ئه‌دیره‌دايه خودا هوشداری ده‌دا به ئینسان و

ده‌فه‌رموی: ئه‌ی ئینسان! ئه‌وه ئاشکرایه و ئه‌وه‌ی ده‌شی‌شارنه‌وه ده‌ناو کون و که‌لین و قورئانی

دل‌تاندا پ‌ییان ئاگادار و زانام به‌و پ‌ییه‌حیساب و ده‌گه‌ل ده‌که‌م. که‌وايه شایانه بو جیئ ئاوا که

خودا فه‌رموویه‌تی ﴿وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

بو ته‌ئیدی ئه‌و راستییانه ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۲۸۴ی به‌قه‌ره:

﴿۲۸۴﴾ لَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوُا يُحَاسِبْكُمْ بِهِ

اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ئه‌وه‌ی ده ئاسانه‌کان و زه‌ویدا،یه، ملک‌ی خودایه، ئه‌وه‌ی ده‌ناو ده‌روونتاندایه ده‌ری‌برن و یا

بیشارنه‌وه فه‌رق نا‌کا، خودا پ‌ییان ده‌زانئ و له سه‌ر ویشتان داد‌گایی ده‌کا، پاشان ئه‌وه‌ی

که‌یفی لی بی لی ده‌بووری، هه‌رکه‌سی‌کیش بیهه‌وئ سزای ده‌دات خوداش به‌سه‌ر هه‌موو شتدا

به‌ده‌سته‌لات و به‌توانایه.

ده ناو دهروون و سیمای ئایه تی ۲۸۴دا چهن راز و په مزه ههست پی ده کرین، بازدان به سه ریاند به زهره و به نارهوا ده ژمیردی، جا بووهی له زهره و نارهوایان به دوور بم، به یانی راز و پرموزاته کان له خو ده گرم ئه وهندهی له توانمدا بی:

۱. نه زم و سیمای ئایه ته که ئاوا نشان دراوه: که سوورپی به قهه به شی هه ره زوری بابته کانی علم الاصلو (دین) ده خویدا کو کردوته وه که یه کتایی خودا و پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ران، و هه روا شتانیکی زوری ش له بابته کانی شهرع و ته کلیفاتی شهرعی له خو هالاندووه. هه ره وه شه که خودای خاوهن حیکمه ت و حه کیم سوورپه که ی به ئایه تی داکوژاندنه وه که بونی هه ره شه ی لی بکری وه که ئایه تی ۲۸۴ بی.

دووباره سیفه تی عیلم که ده ئاخری ئایه ته کانی ۲۸۲ و ۲۸۳دا چاو ده کرین و هه روا سیفه تی قه دیر که ده ئاخری ئایه تی ۲۸۴دا چاو ده کری ئه و رازه نشان ده ده ن که ده عیلمی که لامدا «دین» ئه و سیفاتانه ی که بیان ده کوتری سیفاتی که مال، کاملترینیان دوو سیفه تی عیلم و قودره تن. واته (علیم و قدیر). جا بویه خودای بی هاوتا بو نشان دانی که مالی قودره تی هات ئایه تی «لله ما فی السموات وما فی الارض» ی دابه زاند ده ئاخری سوورپه که دا. هه روا بو نشان دانی که مالی عیلمی به هه موو بوونه وه به ورد و درشته وه ئایه تی «و ان تبدا و ما فی انفسکم او تحفوه یحاسبکم به الله» نشان دا.

به و پییه ده وره دانی عیلم و قودره تی باری تهعالا به ئاسمان و ئه رز و ئه وانه ی ده ناویانندان له بابته تی هیتانه دیان ئیداره کردنیان ئه وه نیهایه تی وه عده یه بو پاکان و خاسان و نیهایه تی هه ره شه یه بو بی باوه ران و تاوانکاران. یانی خودا ده توانی به ئاسانی هه م ئه وه ی مزگینی پی داوه بیباته سه ر، و هه م ئه وه ی هه ره شه ی لی کردووه بیباته سه ر. که وایه ده بی بکوتری هو ی داکوژانی سوورپی به قهه به و ئایه تانه هو یه که ی ئه وانه بوون.

و هه روا خودای حه کیم که ده بابته مامه له و قه رزدا ئه مر و ده ستووری دا که ده بی سه نه د و شاهد بو پارازتن و حیفزی مال و دارایی بی ئه وه ش ئه و رازه نشان ده دا که خودا پاریزه ری مال و سامانی ئینسانه و نه فعی ئینسانی ده وی، نه به خاتری نه فعی خو ی چونکه ئه و بی نیازه. ئه وه که خودای تهعالا قه ده غه ی دانا له سه ر حاشاردانی شاهیدی هه ره شه ی له سه ر شاردنه وه ی نواند، ئه و رازه ده رده خا که مالیکیه تی ئاسمان و زه وی شایانی خودایه، بو یه له سه ر لاساران سزای دانا وه.

هه ندیک له قورئان زانان نه زهریان وایه خودا ئایه تی «لَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ» که دابه زاندووه پازه که ی ئه وهیه که کرداری بهنده ی خه لقی خودایه، به و ده لیلای ئه وهی ده ئه رد و ئاسماندان ملک ی خودان، دیاره بهنده ش به کرداریانه وه ده ئه رز و ئاسمانانندان.

وه ک جووله که مه لی؛ به لکه ئاوا بلی

له ئیبنی عه باسه وه نه قل کراوه که فهرموویه تی: کاتی ئایه تی ۲۸۴ دابه زی ته م و غه میک یارانی پیغه مبه ریان داگرت و هالوزیان کردن وه ک حه زه تی ئه بووبه کر و عومه ر و عه بدولپه حمان کوپی عه وف و مه عاز و ... به ده نگوی ئه و ئایه ته وه که که وتبوونه ناره حه تیه وه دینه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ و پرسپاری لی ده که ن. ده لین یا ره سووله لا! ئه و ئایه ته حوکمیکی وای له سه ر داناوین که ده توانای هیچ کامیکماندا نییه و نایه ته جی. چونکه شتانیکی وامن دینه ناو دل و هه لده قولی له ناو دهروونماندا پین چاره ناکرین. پیشمان ناخوشه و هه ر ده روستیشیان نایه ی.

پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی بیان: رهنگه ئه وهی به نی ئیسرائیلی ده یانکوت ئیوه ش هه ر ئه وه بلین که ده یانکوت (سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا) نا نا، ئیوه ئه وه بلین (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا) چونکه مانای کوته ی به نی ئیسرائیل (بیستمان و نافه رمانیمان کرد)، مانای ئه وهی ئه منیش پیو ده لیم (بیستمان و ئیتاعه تمان کرد).

جا ئه دیره دا خودای خاوه ن زانست و په حم و به زه بو ره واندنی مژ و ته م و غه می دلی بهنده کانی موخلیس و فهرمانبه ری ئایه تی ۲۸۶ دابه زاند «لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا» واته خودا ئه رک ناخاته سه ر هیچ که سیک مه گه ر به پپی توانا نه بی.

پیغه مبه ریش فهرمووی: (إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ أُمَّتِي مَا حَدَّثُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ مَا لَمْ يَعْلَمُوا أَوْ يَتَكَلَّمُوا بِهِ) واته خودا له ئومه تم خوش بووه ئه وهی که ده ناو مالی دلیدا هه لده قولی وه ک ئاره زوو و ئاوات و خه یالات تا ئه و کاته ی ده کاریان نه کا - چ به زمان چ به ئاکار.

ئایه تی ۸۹ ی مائیده ش هه ر ئه و موژده ده دا شتیک ده کار نه کری به تاوان نانوسری: «لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمْ» = (بما کسبت قلوبکم) واته هه چی به دل نه یکه ن سزای نییه، ئه وی ده یکه ن سه رزاره کییه.

ئایه تی «فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ» ئه وهی خودا بیهه وی ده یوووری، ئه وهی

وازی‌شی لی بئی سزای د‌دا. به ږاو‌یژی ټایه‌تی ﴿وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوُهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ ټه‌وه‌ه‌ست ده‌کړی: ټاره‌زوو و ه‌ه‌وایه‌ک ه‌ه‌ل‌ده‌قول‌ی ده‌ ناو چاوه‌ی دل‌دا خراب که ږرستت لی ده‌ږی و ټوت ده‌رناکړی، که‌وایه‌ ده‌که‌ویه به‌ر سی‌ږه‌ری (تکلیف مالایطاق) خودا له سه‌ر ټه‌و شته ه‌ه‌ل‌قول‌اوه‌ی ټا‌قه‌ت پی‌ ناشکی، تاوانبارت نا‌کا و حیسابت ده‌گه‌ل نا‌کا. ټه‌مما ټه‌توی ټینسانیش ټیراده و نیه‌تی ټه‌وت نییه که ټه‌و شته خراپه ه‌ه‌ل‌قول‌اوه به‌ کار به‌ری، گشتی ټه‌وانه عه‌فون و ږوردراون.

ټه‌وجار ده‌لیل و به‌لگه له سه‌ر ټه‌وه‌ی که ټه‌و شته نه‌ویست و نه‌خوا‌زراوانه عه‌فون ټه‌وه‌یه خودا ټایه‌ته‌که ټاوا ده‌لی: ﴿يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ نافه‌رموی (یوا‌خذکم به‌الله) خو دیاره مانای مو‌حاسبه‌به ده‌گه‌ل مو‌ئاخه‌زه جییان لیک واته ټاوت ټو دینیت‌ه حیسابه‌وه ټه‌و نه‌خوا‌زراوه، که ټه‌تو خوا‌زریای ټه‌و شته نه‌ږوی و قه‌ستی ده‌کار کردنت نه‌ږوه، که‌وایه عه‌فون. به‌کورتی و به‌کوردی: ټه‌وه‌ی ده‌حه‌وزه‌ی تواناییت‌دا نه‌بی به‌تاوان ناخړیت‌ه ټه‌ستوت، ده‌لیلی ټایه‌تی ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ واته خودا له‌توانا به‌ولاوه ټه‌رک ناخاته سه‌ر که‌س.

ټایه‌تی ﴿فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ واته خوا‌ون باوه‌ږی مو‌ئینی سابت و قاتیع ده‌ بن سی‌ږه‌ری (فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ) دایه، بی‌باوه‌ږی سابتی قاتیع ده‌ بن ږه‌یل‌ه‌ی (وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ) دایه.

خودای خوا‌ون زانست و توانا ته‌واو ده‌ټایه‌تی ۲۸۴دا که‌مالی قودره‌ت و که‌مالی عیلمی دانه پال خو واته به‌غیره‌ز خودا نیه‌خوا‌ونی پاشایه‌تی ټاسمان و ټه‌رز و مافیها. جا که‌وایه ده‌بی ټیقرار ږکړی به‌وه‌ی که ټه‌و خوا‌ونی که‌ماله‌ شایانی ږه‌رستنه، شایانی سه‌ژده ټو ږردنه، شایانی به‌نده‌گی ټو کردنه، که ټه‌وه‌ش ناوی ده‌ږی به‌که‌مالی عبودیه‌ت واته به‌نده‌گی.

به‌کوردی کاتی خودا ټاگاداری به‌زاهیرز و نه‌ینی تاییه‌تی خو‌ی کرد، مه‌دح و سه‌ناشی ه‌ه‌ر ده‌بی تاییه‌تی ټه‌و بی، ټو ټه‌و هو‌یه ده‌بی ږچینه خزمه‌ت ټایه‌تی ۲۸۵ که ده‌ناو ټه‌ودا سه‌نا و مه‌دحی ټه‌و به‌نده‌یه ده‌کړی که‌باوه‌ږی به‌و زاته خوا‌ون که‌ماله غه‌یه‌یه.

له سه‌ر ټه‌و نه‌زم و ټه‌ساسه به‌ر به‌رینه‌ی باسمان کرد ټه‌رکه له سه‌ر خوا‌ون باوه‌ږان ټیقرار ږکه‌ن و بلین:

﴿٢٨٥﴾ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

پیغمبر به و برنامه‌ی که له لایهن خودا بوی نیردراوه ئیمان و پروای هیناوه، موسولمانانیش ههروه‌ها، به تیکرایی پروایان به فرشته‌کانی خودا و کتیبه‌کان و پیغمبره‌کانی خودا هینا. ئیمه هیچ فەرق و جیاوازییه‌ک ناخه‌ینه نئوان پیغمبره‌کانی خودا، موسولمانان کوتیشیان: وا ئه‌وه بیستمان و گوێ‌رایه‌ل بووین، داوای لیخۆش‌بوون ده‌کەین له تۆ ئه‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه! سه‌ره‌نجام گه‌رانه‌وه‌ش هه‌ر بۆ لای تۆیه.

ئیمان هینان به خودا و فرشته‌کان و کتیبه‌کان و پیغمبران

ئاوړ وه‌سه‌ر دانه‌وه و تیروانینیکی هه‌ستیارانه وه‌سه‌ر ئایه‌تی ٢٨٥:

ئه‌گه‌ر هه‌ستیارانه سه‌یری ئه‌و ئایه‌ته بکه‌ین که‌مالی عبودیه‌تی ئینسان واته به‌نده‌گی ئینسان له‌و ئیمان و باوه‌ر هینانه‌ی به خودا و فرشته و کتیبه‌کانی ئاسمانی و به پیغمبره‌کان و فەرق نه‌کردن، به پروونی ده‌رده‌که‌وێ و چاو ده‌کری. ئینجا له‌وه‌پرا ده‌توانین بڵین: ئه‌و ئایه‌ته ٢٨٥ ده‌گه‌ل ئایه‌ته‌کانی ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَوْا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ ئیرتیبات و مناسه‌به‌یان له‌ دوو جیهه‌ته‌وه هه‌یه، به‌و شیوه‌یه: سی سیفه‌تی که‌مالی خودا واته که‌مالی ده‌سته‌لات و ملک، که‌مالی عیلم، که‌مالی قودرته‌ ده‌و ئایه‌ته‌دا نیشان دران و راگه‌ییندران، به‌و جوړه‌ ده‌ ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ دا که‌مالی ملک و مالکیه‌ت. ده‌ ﴿وَإِنْ تُبْذَوْا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفَوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ دا که‌مالی عیلم، که‌مالی قودرته‌ ده‌ ﴿يُحَاسِبْكُمْ بِهِ﴾ دا نیشان دران.

دیاره ئه‌و سی سیفاته که‌مالانه‌ی دابی شایانیانه: به‌نده سه‌ژده و کرئۆشیان بۆ با و ئیتاعه‌یان بکا، واته که‌سیک خاوه‌نی ئه‌و سی سیفه‌ته بی ده‌بی عه‌دایه‌تی بکری. چونکه هه‌ر ئه‌و شایانی ئه‌وه‌یه بپه‌رستری، به کوردی و به کورتی: له‌ دووی که‌مالی باری ده‌بی بیت که‌مالی ئینسانی.

پرووناکتر: خودای ته‌عالا له‌ هه‌وه‌لی سووره‌ی به‌قه‌رده سه‌نای له‌ خودا ترسانی به‌وه‌ی نیشان دا که‌ باوه‌ریان به‌ غه‌یه و نوێژان ده‌که‌ن و له‌ مالی خویشیان ئینفاق ده‌که‌ن و ده‌ده‌ن، ده‌ ئاخری سووره‌که‌شدا سه‌نای موسولمانان به‌وه‌ ده‌کا که‌ باوه‌ریان به‌ خودا و فرشته‌کان و کتیبه‌کان و پیغمبره‌کان هه‌یه، یانی ده‌بی بڵین یه‌کی دیکه له‌و ئیمتیازانه‌ی که‌ دراوه به‌ سووره‌ی به‌قه‌ره ئه‌وه‌یه که‌ سه‌ر و بنی به‌ مه‌دح و سه‌نای خاوه‌ن باوه‌ران رازاوه‌ته‌وه. ئاوا: ئایه‌تی

۳ و ۴ و ۵ لە ھەوێی سوورەکە و ھەروا ئایەتی ۲۸۵ لە ئاخردا، ئەو لەخوداترسانەن کە باوەریان بەخودا و بە پۆژی ئاخرەت و بە فرشتە و بە وەحیەکانی ئاسمانی و بە پیغەمبەران ھەیە، دەگەڵ ئەوێش لەو پزق و پۆزییەتی خودا پێی داوێ بەشی ھەژار و بینەوایانی لێ دەدەن.

ئایەتی ۲۸۵ ئەو تاییەتمەندییە ھەیە کە چوار پایە ئەساسییەکانی ئیمان دەناسینی، ئەوانەن چوار کڵەکانی: ئیمان بەخودا، ئیمان بەفرشتە، ئیمان بەوەحی، ئیمان بەپیغەمبەران.

ئەو چوار پایە ئیمان و باوەریەش وا لە تەرازوو دراوێ یەکیان کەم بێ ئیمان ناتەواو دەبێ. و ھەروا دەشبێ چۆن لە سان دراوێ، ئیمان و باوەریەکەش ئاوا لە سان درێن دەنا ئیمان نایەتە جێ مەسەلەن تاخودا ناسین نەکرێتە کڵی دڵ باوەر بەفرشتە نایەتە جێ و تا باوەر بەفرشتە نەبێتە جێ، باوەر بەوەحی نایێتە جێ و تا باوەر بەوەحی نەبێتە جێ باوەر بەپیغەمبەران نایەتە جێ کە وایە دەبێ ئەو نەزمە بپاریزێ.

پایەکانی ئیمان

ئەوجار دەبێ بزاندری ئیمان بەو چوار پایە ئەساسیانە بەچ شیوەیەکی بێ:

۱. ئیمان بەخودا کە بریتیە لە بەیەکزانینی خودا و ناسینی ئەحکاماتی بەو شیوەیە کە نابێ بکوترێ ئەو حوکمەیی بۆ وایە و دەلیلی چییە؟ دەبێ بشزانێ تەواوی ئەحکاماتی خودا بۆ خزمەت قازانج گەیانندنە بە ئینسانی، و دەشبێ بزاندری ھیچکام لەچاکە و خراپەیی عەبدی لە سەر خودا واجب نییە.

۲. ئیمان بەفرشتە: دەبێ بزاندری کە ھەن پرووحانین، دەبێ باوەر و ابی کە پاکن و بێ گوناھ. تەنیا ئەو ھیان لە دەس دی کە خودا پێیان دەڵێ و ئەوان وەسیلەی راگەیانندی فەرمانی خودان بە ئینسان (پیغەمبەران).

۳. ئیمان بەکتیبەکانی ئاسمانی: دەبێ و بزانی ئەوانە وەحی خودان ھاتوون بۆ سەر ئینسان دوورن لە سیحر و جادوو گوشتاری شەیتانی. خودا پێگای نەداوە و نادانە دەستی ئینسانی نە دەستی جنۆکە و شەیاتینی بگاتە ئەو کتیبانە و بیانگۆرن. ئەحکامەکانیشی دوو بەشن: (محکمات) و (متشابھات) واتە ئەساسین شایانی وێنە و ئال و گۆر و بەرداشتی دی نین، واش ھەییە وێنە ھەڵدەگرێ.

۴. ئیمان بەپیغەمبەران: دەبێ باوەرمان و ابی پێیان ئەو ھی دەلێن ئی خودایە و بێ گوناھن، و دەبێ باوەرمان و ابی ئەوانە گەورەترن لەو کەسانە پیغەمبەر نین وەک ئینسان و جنۆکە و

فرشته، و دەبی باوەرپیشمان وا بی لەو بارەووە که پێغەمبەرەن لە یەکتەر گەورەتر نین، بەلام لە هەندیک بابەت و موعجیزەدا هەندیکیان خاوەنی ئیمتیازاتن، کیش حەزی لە وردەکاری و زێدەزانیە، بروانی لە کتیبە تەفسیرەکان.

ئایەتی «سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ» واتە لە راست ئەنجامدانی ئەمری باری سستی و ئیشکال تراشی بە خەرج نادەن بۆ چی و بۆچی نالین. بەلکە زوو دەلین (سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا) لە پاش ئەو ئیقرارانە دەلین: خودایە لە گوناھانمان ببوو، گەرانهوێش هەر بۆ لای تۆیە.

دە جوملە (وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ) دا ئەو رازە هەست دەکری: باوەری بە پۆزی جەزا دیارە گەرانهوێ بۆ لای خودا گەرانهوێیە بۆ سەر حساب. ئەو جار خودای خاوەن پەحم و بەزە دەیهوێ دلخۆشی دانەوێک بنوێنی بۆ ئێسان که بە هەموو تاوانیک تووشی سزا ناکرین، هەر ئەوێ لە توانادایە دەژمێردری لە سەرت، لەو بەولاولە لە سەرت نایەتە حساب. بۆ ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۲۸۶ی بەقەرە:

﴿۲۸۶﴾ لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

خواتەری لە توانا بەدەر، بە سەر کەسدا ناسەپینی؛ چاکە ی بکا بۆ خۆیەتی و خراپەشی دژی خۆیە. ئە ی پەرورەندە ی هەموومان! ئە گەر شتیکمان لە بیر چوو، یان تیا بە هەلە چووین، لێان مەگرە. ئە ی پەرورەندە ی هەموومان! ئەری ئەوێ گرانمان مەخە سەرشان وە ک ئەوانە ی بەر لە ئیمە لە سەریان بوو. ئە ی خودای هەموو لامان! ئەری وامن پێ مەسپێرە کە لە توانامان بە دەربێ. تۆ هەر خۆت لێان ببوو و بەر بەزەیی خۆتمان بخە و بمانبەخشە. هەموو کاروباریکی ئیمە بە دەس تۆیە و سەریشانخە ی لە سەر ئەوانە ی ناتاسن.

لە تاقەت بەولاولە تەکلێف ناکری

ئە ی ئێسان باوەرپ بێ خودا هیچ ئەریکیک ناخاتە سەر ئەستۆی کەس کە لە توانیدا نەبێ، و ئەو ئەحکاماتە ی کە حەوالە ی سەر شانی موسوڵمانان و غەیری کردوو بێ لە قەدەر توانایی وانە، لە تاقەتیان بەولاولە تر نییە. هۆی ئەوێش ئەوێە خودای تەعالا بناغە ی ئایینی ئیسلام و باقی ئایینەکانی دیکە ی ئاسمانی لە سەر ئەساسی توانایی ئێسان سەهەلەنگاری داناو. و لە

رؤزی ئاخره تیشدا هه موو کهس کرده وهی خوئی دیته وه پښگهی خوئی. ئه گهر چاک بی کرده وه کهی به هره کهی هه ر بوخویه تی. ئه گهر خراپیش بی سزا کهی هه ر له سه ر خوویه تی. هیچ هیز و یاریده ده ریک نییه بتوانی ئاور و سه ر غهیر وه دا. ده ئاینی خودا دا نابی هیچ کهس با وه پری وا بی رؤزی حیسابی کهس ده توانی تاوانی کهس وه نه ستوی خو بگری و یا لایه ری، تکاکار و به رتیل نییه وقه ده غهیه، نه وه که خودای حه کیم فیرمان ده کا که ئاوا ی له بهر وه پارین و داوا ی لی بکهین و بلین: نه ی پهروه رنده ن نه گهر هات و له به جی هینانی فه رمانه کانتدا که مته ر خه مین نیشان دا تو مان له بیر کرد و یا وه ک ده بایه نه نجامی فه رمانه کانتمان دابان ئاوامان نه نجام نه دان گیر و ده مان مه که و تووشی عه زابمان مه که هو یه کهی نه وه یه: داوا و په نا و پارانه وه و لا لانه وه حه تا له بهر پیغه مبه رانیش ره وا نییه و قه بو ل نییه، ده نا خودا له (ربنا) ده یفه رمو: بلین (رسولنا، شفیعنا، ولینا، غو ثنا و...) نه وه نیشانه ی نه وه یه هاوار و داد و پارانه وه له غهیری خودا ئیهانه به مه قامی خودایه و کوفره. نه وه ش که خودا فیری ئینسان ده کا بلی (لَا تُؤَاخِذْنَا) و (وَلَا تُحْمَلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ) نه وه بو وه یه که ئینسان بو هه موو لایه ک هه ر له بهر خودا وه پار ی و هاوار له وی بکا ده نا خودا نه باری قورسی له سه ر ئینسان داده نی و نه له سه ر هه له و ئیشتا و له بیر چوون کهس ده کیشیتته پای حیساب و مه حکه مه.

نه گهر سه ر له نه قل نه شیو یندری نه قل نه وه ده زانی که سینک نیازی خوئی پی جی به جی نه کری و که سینک دهنگی هاوار کهر نه بیسی و که سینک زانا به غهیب نه بی و که سینک دهسته لاتی به سه ر بوون و نه بووندا نه بی، چو ن ده توانی چاره ی بیچاران بکا نه و بیچاره یه؟ جی خوویه تی نه قل واق و ور دامینی و بتاسی.

چه رازیک ده ناو نه و ئایه ته دا هه ست پی ده کری ویستم تا نه و جیگایه ی لازم بی و بتوانم باز نه ده م به سه ر یاندا.

۱. ئایه تی «لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا» نه و مزگینییه یا له خودا وه یه یا له دلی پر له سه فا و هیوا و ئومیدی پیغه مه بهر و موسو لمانانه وه یه، ده کوتری له سه ر نه ساسی یقرار به «وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ» وه یه واته نه وانن ده لین «لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا» بو ته ئیدی نه و داوا یه ش ئایه تی «رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا» یه که خودا موسو لمانه کان فیر ده کا بیلین.

۲. ئایه تی «أَلْهَمَّا مَا كَسَبْتُ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبْتُ» هه ست به وه ده کری جیاوازی هه بی له نیوان

(كسب اكتساب) دا. ئەھلى لۇغەت كوتوویانە فەرقیان نییە، بە دەلیلی ئایەتى ۳۸ ی (مدثر): ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ﴾ واتە ھەموو كەس بارمىتى كىردەۋى خۆیەتى. یانى لۇغەتى (كسب و كسبت) دەتوانى لە جىتى یەك دابندىرىن.

ھەندىكىش كوتوویانە (اكتساب) لە (كسب) خاسترە، چونكە (كسب) بۆ خۆشت دەبى بۆ غەیریش دەبى، نموونە: دەكوترى (فَلَانٌ كَاسِبٌ لِأَهْلِهِ) بەلام ناكوترى (مُكْتَسِبٌ لِأَهْلِهِ) خاۋەنى كەششاف: (كسب) بۆ خەیر دەكوترى، (اكتسب) بۆ شەر دەكوترى.

۳. ئایەتى ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ ئەگەر دىرەدا ھەنگاۋان ورد باۋىن ئەۋە چاۋ دەكەين كە خوداى تەعالا بەندەى خۆى فېر دەكا چۈار جارەن بلى: (ربنا)، سىيان بە ئاشكرایى و یەكیان بە نەینى. پروانە و سەیرى كە: ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا﴾ ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا﴾ ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَالًا طَاقَةً﴾، لە سەر ﴿وَأَعْفُ عَنَّا﴾ ش (ربنا) ھەيە و لا براۋە.

بە كوردى و بە كورتى: خودا بەندەى خۆى فېر دەكا بەو شىۋە ھاۋار لە خودا بكا بۆ ۋەى لە ھەچى ھەلە و خەتا و كەترەخەمىيە بىيەخشى. ئەدىرەدا ئەۋ پازە پازاۋەتەۋە كە پر لە موزدەيە و مۆنجان دەدا لە رەحم و بەزە و بەخشىنى خودا بە پروونى چاۋ دەكرى، پازەكەش ئەۋەيە: ئەگەر خودا نەيھەۋى لە بەندەى خۆى خۆش بى چۆن پى دەلى و فېرى دەكا ئاۋا بلى و بەو لەفزە پر لە ھىۋايانە لە بەرى ۋە پارى. ۋەك ھەزەرتى ئادەم و ھەۋاى فېر كىردن كاتى كە بە خەتا چوون فەرمۋى ئاۋا بلىن با لىو خۆش بىم: ﴿قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (اعراف: ۲۳) واتە كوتيان پەرۋەردگارى ئىمە! ئىمە زولمەن لە خۇمان كىرد ئەگەر لىيان نەبوۋرى و نەمانبەخشى دەچىنە رىزى زىانكاران.

گازە گاز و نووزە نووز

ئاخر داوام خودایە، حەمد و شوکر و سەنايە، کە پیت داوم هیدایە، تەفسیری کەم کەلامت،
بۆ نەزنان شیفایە، چاوەروانی بەزەیی تۆم، نیازی بەزە و وزەیی تۆم، بێ لوتقی تۆ سەرەرپۆم.
یاریدەم دەیی بزەنم، چی چاکە بۆ ئیمانم، راستەپێ بێ ژیانم، پازی بی لە بەیانم، ئەگەر
هاتوو هەلەم کرد، نەزنانە پەلەم کرد، سا خۆم تووشی حەلەم کرد، عەمد نییە و سەهویە،
سەهوش دیارە عەفویە، وایە تەمام خودایە، ئەوێم قەست و هیوایە، زانای بەوێی کەوایە، ئاگای
چی لە دلایە، تەفسیری کەم کەلامت، بەیانێ کەم پەيامت، ئیتاعەیی کەم مەرپامت، لە سەر ئیزنت
خودایە، دەپۆم پروو بەو هیوایە، بێ تۆش دوورە هیدایە، گەر هاتوو پێی گەیشتم، پراوپرم
جەزایە، گەر پیت نەدام بگەم پێی، ئەو جار لە تۆم دەوێ حەیی، لێم کەم نەکەیی بەهەرەکەیی، پیم
کەرەم کەیی هەموەکەیی، بە پێی قەست و خەیاڵم، بێ تۆ وێرانە مالم، هەر تۆی حالی لە حالم،
عەزابم دەیی بەندەتم، خەلاتم کەیی بەندەتم، بەلام لەو پۆژە سەختە، چاوەروانی هیممەتم،
تەفسیری قورئانە کەت، تیشووی ئاخەرەتم بێ، لەو پۆژی نەفسی نەفسی، شابالی غیرەتم بێ، ئەو
تەفسیر و بەیانە، چارەیی ئاقیەتم بێ، دەزانم کە دەزانێ، زانای هەستی جیهانی، بە ئاشکرا و
نیهانی، ئاگای ناخی دلانی، چم لێ دەوێی عەلیمی، شافی دلێ ئەلیمی، چارەسازی حەکیمی،
لیم دەوێی وەم حەسینی، دامپۆشی بە بەزەیی خۆت، بە رەحمت وەملاوینی، ئینسانم هەلە باشم،
داتاشرای بەلاشم، پروو دە بەزم و هەراشم، توورە نەبی، نەمدوینی، بە قەهری خۆت
وەمتوینی، عەبدەم دەسکری خۆتم، ریس و رایەل و پۆتم، چ خاوج کرژ ئی خۆتم، ئاخر داوام
خودایە، حەمد و شوکر و سەنايە، چۆنی ئەمرت لە سەر بێ، پازیم ئەمرت پەوایە.
لە نیوانی خودا و دلای پەردەیک هەیه کە مانعی ملاقاتی دل و خودایە، دل هەست دەکا کە
خودای لێ نزیکە و دەگەلێ دەدوێ و نیازەکانی لێ دەخوازێ بەلام چونکە ئەو پێیە بەستراوە
کە ولامت داتەو، نازانی جوابت چییە؟ جا بۆیە هەر دەبێ لە پشت دەرک و دەروازەیی باری لە
زەنگی دەیی، تاکوو پۆژی دەرگات لێ هەلدەگرێ (مەرگ).

مەلا عومەر مودەرسی

۱۳۹۵/۱/۷ ی هەتاوی (۱۴۳۷ ی ق)

مزگەوتی بدایق سلطان - مهاباد

بەرھەمەکانی دانەر:

۱. غەو غای دنیا و قیامت - چاپ کراو
۲. عالەمی غەیب و شەھادەت - چاپ کراو
۳. ئەقلکاری دە تەرازووی نەقلکاری - چاپ کراو
۴. ئینسان و چارەنووس - چاپ کراو
۵. سۆزی دەروون - چاپ کراو
۶. قورئان بە ھۆنراوەی کوردی - چاپ نە کراو
۷. عیرفان و نەتەواوەتی - چاپ نە کراو
۸. فەرایز بە ھۆنراوەی کوردی - چاپ نە کراو
۹. سوورەتی ھەمد و کەھف - چاپ نە کراو